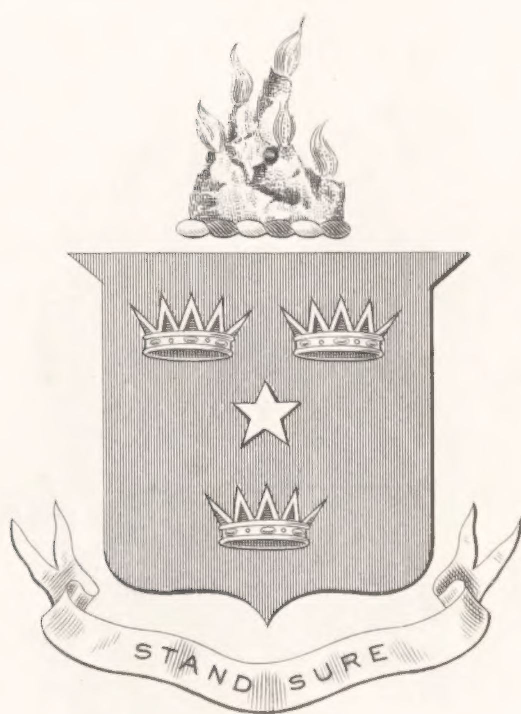



STAND SURE
Robert Grant

Epistole Ouidij cum commento.

Epistole Heroides Publij Ouidij Nasonis

diligenti castigatione exculte/aptissimisqꝫ figuris ornate: commentantibus Antonio Uolsco/Ubertino Cresentinate/ꝛ A. Iano Parrhasio/ necnon Jodoco Badio Ascensio.

¶ Liber seu epistola Sapphus cum enarrationibus Domitij Calderini Ueronensis primarij interpretis/Georgij Merule Alexandrini/et ipsius Jodoci Badij Ascensij.

¶ Liber in Ibin cum diligentissimis interpretationibus Domitij Calderini/Christophori zaroti/cunctꝫ perq̄ familiari Jodoci Badij Ascensij expositione: adiunctis q̄pluri mis carminibus in nonnullarum epistolarum principijs nuper inuentis/ꝛ nunq̄ hactenus impressis. Adiectis insuper grecis/ que vbiqꝫ deerant: necnon in margine permultis adnotationibus/quibus(vt facilius cognosci possint)hoc signum ⁎ prepositum videbis.

¶ Ad lectorem.

¶ Si bene hāc videas impressionem/ lector ceteris(adsit venia dicto)reperies veriorem. Plura enim comprobauimus exemplaria/ vt inde textum non vt erat mutilatum/ ꝛ inuersum: sed probum/ac sincerum(quasi eum ex proprio authoris archetypo nos sumpsisse dixeris) redderemus. Apposuimus preterea in textu alia aliqua: vt ex eodem versu plures elicere valeas sensus. Adnotationes plerasqꝫ ex Angelo Politiano/ Joanne Baptista Pio/Jacobo Crucio/ Baptista Egnacio/ Jo. Francisco Quintiano/ ꝛ plerisqꝫ alijs commentarijs interposuimus. Indicem habes duplicem rerum/ ꝛ verborum in commentarijs contentorū: primum Epistolarum: quo folio vnaqueqꝫ dictio sita sit alterum. Deniqꝫ in operis calce super Phaone fabula quedam haud sane hactenus cognita: necnon carmina preter multorum sententiam enodata: cū ipsius Ouidij vita a Petro Crinito in de poetis latinis descripta.

1 5 3 6

Ubertinus Clericus Crescētinas: salutem dicit Magnifico/et splendidissimo viro Guidoni de sancto Georgio Comiti Blandrate: et primo Marchionali camerario/⁊ consiliario dignissimo.

Admirati sunt sepenumero q̄plurimi: qui me vel
nomine tātū vel re et presentia cognouerūt vir magnifice Guido: quod cum in locis celeberri-
mis/⁊ clarissimis Mediolani/⁊ Papie interpretandi more publico ⁊ honesto salario: cum ma-
gna omnium gratia fungerer: ⁊ illustrissimorum Mediolanensium principum benignitate fun
gi liceret: ipse sponte mea id munus omiserim: ⁊ in Montemferratum: Casaleqꝫ me contule-
rim: requiruntqꝫ in hac re prudentiam/⁊ consilium meum. His ⁊ si multa sunt: que iure oppo
nam: nulla tamen est validor/⁊ inexpugnabilior ratio: ꝙ que primum mouit: eamqꝫ me assecutum gaudeo.
Cum enim ⁊ spes/et ratio studiorum in Cesare tantum: hoc est in principibus sit reposita: sublato cruenta
cede Mediolanensium duce Galeatio Maria: acris et ingenij: et iudicij principe: fratribus eius Ascanio
sacre Ro. ecclesie prothonatario: et Sphortia Bari duce: et Ludouico Maria in exilium eiectis: necnon
Roberto Sanseuerinate illustri/⁊ maximi animi viro: in quibus plurimum spei/et presidij mihi fuerat: quid
professioni mee optabilius esse potuit: ꝙ eum Principem nancisci: qui studia/laboresqꝫ meos respiceret. Atqu
hūc inclytum Montisferrati marchionē Guillelmū eū fore speraui/⁊ cōfisus sum: quia eum/vt est Cesarea stir-
pe genitus/non modo liberalis/⁊ benigni ingenij: verūetiam humani ⁊ eruditi esse audiebam: ex quo merito
non dubitaui eum fore erga liberaliū artium professores benignū/⁊ munificum: sicut enim nemo satis diligit
quod nō nouit: ita oportet quibus artibus quispiam delectetur: eas omni presidio ⁊ fauore tueri. Que autem
est liberalis ars: vt rem militarē omittam: cuius omnis numeros tanq̄ Mars ipse ad vnū exactissime tenet: et
in qua aliorū pace dixerim facile principatum obtinet. Que inq̄ ars illiberalis: de qua hic nō possit cum sum-
ma laude ⁊ respōdere/et disputare. Uidimus ⁊ audiuimus sepenumero: cum coram eo (vt plerūqꝫ fit) de rebus
grauibus ⁊ serijs sermo oriretur: q̄ta facūdia: quanto acumine: quanta omniū admiratione respondeat: vt non
omnia percurrisse: sed singula ad vnguē tenere videatur. Qui cum viris grauibus/aut magnorū principū lega-
tis respōdet: quem Cesarē: quem Catonē: quem Epaminundā/aut Themistoclē huic anteponas? Sed q̄m epi-
stolam/non historiā/aut orationē cōscribo: neqꝫ licet omnia cōplecti: taceo rerū domi: belliqꝫ ab eo gestarū ma-
gnitudinem: omitto eius temperantiā: ⁊ viuendi normam exactissimā. Omitto prudentiam: ⁊ consiliorū matu-
ritatem: omitto vigilantiā: omitto mansuetudinē: facilitatem: ⁊ in audiēdo patientiā: qui nemini: neqꝫ diuiti
neqꝫ pauperi aditū ad se claudit: aut aures facillimas negat: omitto in reddendo iure equitatē: omitto deniq
animi magnitudinē: qua factū est: vt nō modo vniuerse Montiferrati regioni q̄plurimas fortunarū/⁊ digni-
tatum accessiones dederit/oppida muris cinxerit: arces munitissimas/⁊ prope inexpugnabiles construxerit.

Casalis reparatio.

Sed in primis Casali: quod nomine vrbis/⁊ virorū dignitate: ⁊ menium admiratione/⁊ edificiorū elegātia: e
morum cultu iam ita decorauit: vt totum pene immutatum videatur. Nam qua regione: quoue cultu Deum
immortalē veneretur: iam testātur maximis suis sumptibus cum alibi/tum Casali erecta tēpla: extructa ceno
bia: assidue in religiosos viros collata munera: que enim etas conticescet sanctissime Uirginis ad angelos ex
tra muros Casalis magnificentissimā cum cenobio amplissimo edem: quid diui Dominici intra vrbem tem-
plum simul ⁊ cenobium/iam molis magnitudine admirabile: atqui hec Guillelmi liberalitas. Deo immorta
certum: ⁊ sue eterne salutis pignus: ⁊ ad posteros transiture glorie monumētum consecrauit ⁊ cōdidit. Cui ig
tur talis principis cōtemplatio: non modo mee fortune relicte: verūetiam cuiusqꝫ amplissime dignitatis desy
derium non molle/⁊ tolerabile faciat? His accedit duorū eius fratrum Theodori sacrosan. Ro. ecclesie diacon
Cardinalis: in eo ordine maxime ⁊ auctoritatis/et gratie viri/⁊ Bonifacij principis optimi vita quedā hum-
nitatis: ⁊ in me exprompta beneuolētia. Sed illu. Bonifacij bonitatē: quia propior est: quotidie magis ⁊ expe
rior et sentio: in qua mihi merito maximā spem collocandam duxi: quia cum nemini noceat: omnibus benefa
ciat: ita vt non alio nomine dignior potuit esse videatur: nō dubito/quin eum potissimum cōplectatur: quē v
dear ⁊ bonarū artium studiosum: ⁊ totius domus sue fidissimū cultorem: sed de horum principum Cesarea sti
pe: et origine antiquissima/⁊ singularibus animi: corporisqꝫ dotibus: ac rebus egregie gestis: dabitur breui (v
spero) locus cōmodius/⁊ vberius dicendi. Nec totius Montiferrati/nobilitatis (vt scis) ⁊ huius vrbis Casa
lis primorū ciuium benignitas animi mihi deest. Cur igitur consilij mei me peniteat: cum plus boni hic mi
accesserit: ꝙ illic deseruerim. Desinant ergo isti mirari: ac potius consilium/factūqꝫ meum laudent: ⁊ proben
Interim igitur cum sub benignissimi Marchionis Guillelmi tāq̄ sub felicissime fagi vmbra recubās: aliqui
quotidie mediter: quo ⁊ secordiā vitem: ⁊ alijs prosim: ⁊ nomē meum: quo mihi ire non licet transferam: ex h
que euigilaui: cum aliqua imprimi vellē: multorū efflagitatione cōpulsus in Nasonis heroidas interpretatio
nes meas edidi: quas nomini tuo inscribēdas putaui: vt tue erga me beneuolētie memor esse ostēderet: et me
labore tuis filijs prodessem: quos quidē cū octo virilis sexus omnes/et eosdem optima indole: optimoqꝫ ing
nio preditos habeas: vt es sapientissimus: non nimia indulgentia/⁊ molli educatione (vt pleriqꝫ) corrumpis
et eneruas: sed paterna: hoc est prudenti seueraqꝫ castigatione instituis: ⁊ ijs preceptores/⁊ moribus simul
doctrina probatos adhibes: vt tales a teneris annis instituant: quales viros fore cupis. Licet enim comitu
Blandrate domus tua antiquissima: ⁊ generosissima sit: quippe que ex serenissima Polonie regum stirpe: vt p

Comites Blandrate vnde originē traxere.

sci annales indicant/originē trahit: licet multis in tota italia nobilissimis/splendidissimisqꝫ familijs coniu
cta: licet ⁊ ante/⁊ hoc maxime tempore multorū virorū: ⁊ tuo presertim nomine insignis: licet deniqꝫ filij tui
ternam/maternāqꝫ Carretorū nobilitatē referre possint: tamē/vt es prudentissimus: multo pluris facis sciē
et virtutū nobilitatē/ꝙ generis. Nam genus ⁊ proauos ⁊ que non fecimus ipsi Uix ea nostra voco: vt Ulysse
apud Nasonē inquit. Quod si quis vtrāqꝫ nobilitatē assecutus sit: tum vere clarus: honorabilisqꝫ putand
est. Jure igitur te semper plurimi fecerunt illi Montisferrati principes: quibus cum vetustissima generis n
bilitate coniunctā virtutem habes ⁊ probitatē: quia de q̄plurimis optime mereris: de nullis male. Cui igit
potius studiorū meorum lucubrationes dedicem/ꝙ tibi: qui cum optimis studijs delecteris: eas plurimi faci
qui mei nominis semꝑ fuisti laudator: ⁊ admirator. Accipies igitur pro parte satisfactionis mee hoc opus: d
nec excellentissimi Guillelmi Marchionis benignitate aspirante maiora: que iam instituimus/edere liceb
Tu vale vir prestantissime: ⁊ vt facis/me amare perge. Casali sancti Euasii.

¶ Jodocus Badius Ascensius Humberto Fornerio iuueni moratissimo san/ctarum legum studiosissimo/cultiorumq; literarum peritissimo. S.



Um hisce diebus Humberte suauissime optime mercator/tui atq; bibliopole iustissimi Joannis Rhobioni petitionibus audiens Nasonis nostri Heroidum argutissimas ep[ist]las sapphus eiusdem sales/atq; in Ibin exactissimas et longe lucubratissimas imprecationes vna cum eruditis sane commentarijs legerem:atq; obiter adnotatiúculis nostris elucidarem:occurrit mihi cum primis iocundum tuum/& sane q[uam] argutum ingenium:qui in cogitandis atq; exordiendis epistolis a teneris vnguiculis excelluisse mihi copertus es. Proinde cogitare mecum cepi:an operepreciũm facturus sim si hanc opellam tuo nomini pro veteri nostra amicitia nũcuparem. At ecce nescio quis genius statim scrupulum iniecit/dicens. Enimuero Badi bellus atq; lepidus homo es:qui iuuenem continentissimum ad amorum lectionem:eundemq; candidissimum ad diras imprecationes inuitare pergis. Obstupui fateor:pedemq; reprimens rem propius aspexi:cognouiq; nihil in epistolis lubricum/nihilq; lasciuum quod ad turpis amores hortetur reperiri. Contra que illinc dehortentur q[uam]plurima. Quid enim aliud ille amantium querimonie:atq; lamentationes et supreme desperationes nobis clamitant q[uam] apagete amores:fugite hinc adulescentes:fugite iuuenes:nostrisq; exemplis cautiores effecti vetitos proscribite amores. Dire autem ille in Ibin imprecationes quid aliud pretendunt q[uam] humane nos admonere fragilitatis atq; miserie. Siquidem dum innumera in Ibin imprecetur mala/tot infelices mortalium exitus cõmemorat:vt non imprecandi:sed sibi cuiq; prospiciẽdi ne in similẽ corruat ruinã occasionẽ prebeat. Quocirca Hũberte mi charissime cũ nihil petulantius dictũ in heroidũ epistolis:nihilq; quod candidũ animũ tuum in imprecationibus ledat/offendas:si modo vti soles equus fueris interpres:nihil quoq; est quo ab earundem lectione terreare:presertim cum tam fecunde prebeãt ad excogitatũ adminicula:vt nemo sit tam frigidis precordijs qui minima epistolarũ lecta non statim habeat cõsimilis scribende plenissimã farraginem. Nec tamen a sacrarũ legũ lectione te huc ita auocatum velim:vt illis negligentius intendas:sed vti Lelium & Scipionem nobile illud amicorũ par puerilis lusus post grauia negocia tractasse ferũt:ita vbi seriore lectiõe animus tuus languere ceperit:poteris his poete nostri salibus eundẽ refricando expungere. Scis quid monẽã. Boni consule ac vale. Ex officina nostra literaria Parrhisijs. iij. kalen. Nouembris. Anno huius. M.cccc.

¶ Jodoci Badij Ascensij sequentium prenotamenta.



Uia poete vita iam explanata est:neq; magnopere nobis indagãda est:cum parũ ad institutum nostrum cõducat:cetera que in principijs librorũ inquiri atq; discuti solent paucis aperuero. Titulus itaq; proxime sequentis operis est. P. Ouid. Naso. Heroidum epistole. Epistole quidẽ sunt:quia ad amatores fuisse finguntur:& heroidũ:quia illarũ nomine inscripte legũtur:sunt tamẽ Ouid. quia ab ipso excogitate. Heroides aũt sunt in muliebri sexu:qd heroes in virili. Sed cõtrouersia esse solet:cum heroes dicantur:cum alij a Junone que est regnorũ dea:alij a virtute dictos velint? Sane hi proprie dicti sunt heroes qui corpore quidẽ mortales:sed gloria claraq; animorũ virtute immortales visi sunt:siue quod altero parẽte mortali/altero immortali progeniti:vt Achilles:Hercules:Eneas:Castor:Pollux:Theseus:aliiq; q[uam]plurimi:siue q[uod] fata claritate facinorũ superarũt:cõsimili ratione dici possunt heroides mulieres famã immortalẽ nacte:siue generositate:siue virtute. Secũdum opusculũ quod vnã dũtaxat Sapphus epistolã cõtinet ab eadẽ inscribitur nõ quod minus q[uam] alie a poeta inuenta sit:sed quia cum poetices illa perita fuerit:& poeta pro modulis ingenij cuilibet epistolã finxerit in opusculi mẽsurã excreuit:ita vt seorsum nominare soleat. Tertiũ vero dicitur in Ibin imprecatio. At cur in Ibin illic videbitur: singula opuscula vno continentur libro:sed ad has poete nostri epistolas accesserunt nonnulle responsales alterius vt videbimus bene: intentio poete est si non fallor vberrimũ ingenium suum ostentare tam in epistolis q[uam] imprecationibus:et cum delectet plurimũ prodest tamẽ non minus his qui ad ingenij sui exercitationẽ ipsum studiosius legunt. Uidetur preterea in Ibin illud pretendisse:vt Callimachum imitetur:sicut Maro noster in singulis operibus singulos imitatus est:quia vt dicit Hora. in arte. Nil intentatũ nostri liquere poete. Qualitas carminis est vbiq; elegiaca:sed pro diuersis materijs diuersa. Nam in heroidibus est florida cum decenti venustate. In sappho muliere lasciua petulantior atq; luxurianti propior. In ibin acrior:atq; q[uam] in aliis operibus obscurior:in quo quidem opere si intendit Callimachum dũtaxat imitari:ideo aduersarij nomẽ exprimit:quia nullus est in quem tot mala ingerat:sed se sic ingerere posset significet. Quia tamen se lesum ab eo quisquis est manifeste asserit: videatur ideo scripsisse/vt ab vlteriori iniuria illum prohibeat atq; arceat. Atq; vt Cicero veras cõtrouersias cum Marco Antonio triũuiro agẽs orationes suas philippicas inscripsit ad imitationem Demosthenis greci oratoris clarissimi:ita poeta noster veram amicitiam criminans sumpto titulo a Callimacho in Ibin impreca tur. His premissis accedamus ad explanationem in qua post Antonium Uolscum Ubertinũ clericum crescentinum/necnon Calderinum pauca addituri sumus.

Antonij Volsci Priuernatis ad Ludouicum Diedum Francisci filium Patritium Venetum in Heroidas Publij Ouidij Nasonis Peligni Prefatio.



Cum multos sepe viros/qui nostris temporibus sapientie studio: et rerum cognitione floruere: mecum ipse reuoluerim: recte Ludouice Diede sensisse illos arbitratus sum: quibus in vmbra elanguentes: alij summa digni reprehensione videri solent: quod in tãto rerum vsu nulla posteris monumenta relinquerẽt: vt et alijs prodessent: et se a mortalitatis iniuria vindicarent. Alij vero quod nondum pressa sed subito quodam spiritu et proximo calore parta intempestiua fetura edere non dubitarint: minime intuentes non partum: sed abortiuos emitti: vnde laboris pluscalum et periculi subeant quam iucunditatis et glorie consequantur. Ego vero vt me ab illorum desidia: et istorum petulantia omnino liberarem tantisper cũctandum censui: dum fetus vtero sensim crescens maturior ederetur. Quamquam non deerant qui me interea premerent: stimularẽt: vrgerent: atque liberius accusarent: quod tot annos: quot intepretandis auctoribus impendi: nil omnino ediderim: quos Fabij secutus consilium: quamdiu visum est amice/continui: licet quanto honestius quod efflagitabatur negare viderer: tanto acrius infensi meã illã verecundiã/velut inertẽ expostularent presertim/quod aiebãt/multos indies magis obrepere: qui vt insidiantes alueolis fuci: alieni laboris insultare fortissima temeritate non desinãt. Sed hos varijs iã cõtentionibus spero repulisse. Nã si qua supererãt semina: eo libello quẽ emendationẽ Vergilianã inscripsimus: adeo repressi sunt vniuersi: vt nõ modo incepti peniteat: verũetiã omnino deiecti culpã deprecẽtur: sed iã istos sinamus ineptire.

Homo bula pro veteri adagio.

Cũ apud Marcũ Varronem vetus adagiũ illud intuemur: quod dicitur homo bula. Equum visum est: vt honeste monentes audiremus. Nam si putauit ille seni properandum: quanto magis iuuenibus: qui validiores sunt: et vires suppetunt: ne cum legẽde sarcinule tempus admonuerit: plusque superari queat itineris relinquatur. Mihi quoque deinceps nullam cuntactionem fore tutam existimo: ne dum consulto actionem differimus: in contemplatione elanguisse credamur.

Que in humana vita Plato vtiliora existimat.

Que duo i humana vita maxime vtilia censuit Plato eamque perfectam fore non putauit nisi ab ea sollicitudine: que solum nostra est: sepius discederemus: vt amicis: et patrie (quoad fieri possit) negocium impartiamur. Quo mortales adeo distrahi non decet: vt a virtutis contemplatione quã bono viro tribuit Aristoteles arceantur omnino.

Que in humanis dimensio ex stoicorũ sententia tenẽda est.

Sed tenenda est par quedam dimensio: atque recta: equabilisque affectio quam Stoici καλοκαγαθίαν appellari voluerunt: vbi nihil emineat/nihil nisi equũ/aut rectum appareat: in quo genere cũ pauci se continuerint: eos inter vel maxime enitet Franciscus Diedus genitor tuus: vir quidem non modo cõtinentia/et pietate: sed omni genere virtutis cũ quouis huius etatis cõferẽdus: eos habet progressus: vt inter summas reipublice occupationes nihil de domestica cõmentatione: aut scribẽdo: aut cogitãdo remittat. Et quamquam non minori industria: quam fide publica gerit negocia: que terra: marique grauissima summa laude confecit: operã tamen quã amicis deberi credit: et patitur: facile et constanter fouet: et perficit: ita quod extremum illũ finẽ/quem omnes expetunt.

Supremum bonũ quod ex philosophorũ sententia.

Licet Hieronymus Rhodius indolentiam. Epicurus voluptatem diuersa ratione: virtutẽ Stoici et Aristoteles esse crediderint: ipse beneficẽtiam constituisse sibi videatur. Has inter virtutes tu quoque/vt ex feraci solo vberrimus fructus emergis: paterne glorie spectator et cultor/cuius indolesque futuri successus presagia teneat: id vel maxime indicat: quod nulla hortatione eam laudis viam rectissimã ducis: quam tibi maiores tui tritam reliquerũt. Nam cũ optime institutus sis: acrique emineas ingenio: ostẽditur facile/quam optimã frugẽ hec spondeat seges: magnũ certe promittit hec preter etatem: sine arrogantia grauitas: sine segnitie verecũdia. Sed cũ maiora sint quam dici possint: ne laudationis causam quesisse videamur: redeat vnde defluxit oratio. Diuturnũ illud otiũ/quod in exquisitionẽ auctorũ: et rerũ contẽplationem contulimus ex Scena iam in caueã deducemus. Ne quod lucẽ/solemque desiderabat: in vmbra disperiret. Cũ nihil in hominum vita honestius sit: quam aliquid elaborare: quod memoriã seruet: et vsum publicum augeat. Quare ad poeticem cõuersus: non quod animũ relaxarẽ: vt quidã se fecisse dixerũt: sed plubice vtilitatis gratia cũ diuinis illis Ouidij caloribus nõ sine sudore et puluere vt in arena gladiator aliquãtisper obuersatus sum. Is enim vt inuẽtione et facilitate: ita oẽs ingenij vbertate: et verborũ copia latinos poetas astipulãte Fabio absque vlla dubitatione precellit. Sed cũ noster eques omnẽ illius campũ cucurrerit: omnes nodos soluerit: omnes iam calores perstrinxerit: placuit editionis principiũ ab heroidibus auspicari: quoniã id scribẽdi genus latinũ est: et se primũ cecinisse maxime gloriatur Ouid. Opus enim varium est: disertum: multiplex: copiosum: vbi multe non solũ exquisite: reconditeque sententie vix satis explicantur: sed etiã locorum/historiarũque: et fabularum obscura et perdifficilis hactenus allucinationẽ prebuit appositio. His igitur apertis spero meũ hunc laborem et tibi: et bonis omnibus non inhonestũ videri posse.

Zeno et alij cõplures pro interpretãdis auctoribus magnã sibi laudem cõpararũt.

Nam si Zenoni Cythico stoicorum Principi maximo ornamento Hesiodi Theogonie successit interpretatio: si Cleãtes Asius: qui Phernades: quod exhauriret pueros cognominatus est. Si Chrysippus Tharsensis in fabularum mysterijs magnam sui studij partem posuerũt: vt illas vario interpretãdi genere physiologie subijcerent. Quãto mihi honestius videri debet: ex euolutis rerũ monumentis heroũ: heroinarũque affectus summo poete ingenio expressos: et ad imitationem vtilitatẽque: et eorum qui simili tenerentur studio iucũditatẽ eduxerim: in quo ignauorũ dicacitatẽ: atque calũniãtiũ inuidiã facile cõtẽno. Si tu cui nostrarum vigiliarum primitias dedicaui: meã hãc/dextro sydere/probabis industriam. Vale.

Tabula Alphabetica.

Rerum et verborum in sequentibus commētarijs notatu dignissimoꝝ alphabeticus Index sine diphthongoꝝ discretione ob characterū penuriam collectus.

De litera A.



De litera B.



De litera C.



Tabula Alphabetica.

Finis tabule.

Tabula epistolarum.

Finis tabule epistolarũ Ouidij.

¶ In primam epistolam Antonij Volsci Argumentum.

Post euersam Troiam Grecorū principes/Phrygijs opibus ditati/cum in patriam nauigarent/iese Minerue indignatiōe/vt Homerus scribit/alij sunt vastissimis procellis obruti: alij turpiter occubuerunt. Pauci/cum diutius errassent/vix dirum euaserūt excidiū. Aiax Oilei Locrensium dux in scopulis euboicis fulminatus demergitur. Agamēnon vix lares saluatrat: cuꝫ nefande vxoris Clytēnestre dolis ab Egisto incautus excipitur/⁊ obtrūcatur. Idomeneus e Creta insula deiectus/ad Salētinos Italie pplos fugit. Diomedes a suis minime exceptꝰ in Italiā nauigauit. Menelaū/vt tradit Herodotꝰ vt a rege ꝓteo Helenā vxorē repeteret: in Egyptū oportuit cum summo discrimine traijcere. Vly. Laertis filiꝰ ex Autolyca magnanimi Autolyci filia decēnio vastissimis iactatus procellis errauit: socios: qm̄ Solis boues absumpserāt/oēs amisit. Ipse anno decimo ab Alcinoo Pheacuꝫ rege naui/⁊ multis muneribꝰ donatꝰ cū discederet: vi tempestatis iterū deprehēsus solꝰ ⁊ mendico similis Itacā apulit: quod Homero ad Odysseam scribendā luculentā materiam exhibuit: apud quem Penelope Icari: ⁊ Polycastes filia: ⁊ Vlyssis vxor inter lasciuissimā procorum turbā: qui ex varijs insulis in Vlyssis regiā cōfluxerāt: summa obseruantia in coniugali fide persistit: mariti viginti annorum peregre accessuꝫ sepius queritur. Existimabat enim non iactari erroribꝰ: sꝫ aut occubuisse: aut suorum ⁊ patrie oblitū: aut puellarum complexibꝰ: aut aliqua orbis regiōe ociose cessare. Ex hoc Ouidius omnem est commentus epistolam suam. Ex Homero Penelopem format. Sollicita enim de absente marito q̄ritur: ⁊ ad redeundum inuitat.

¶ Publij Ouidij Nasonis Epistolarum Heroidum Liber primus.

Penelope Vlyssi.

Hanc tua Penelope lento* tibi mittit Vlysses:
Nil mihi rescribas: attn̄ ipse veni.
Troia iacet certe Danais inuisa puellis:

Penelope tua: q̄ tibi hactenꝰ in tāta procoruꝫ turba pudice vixit: ⁊ cōiugalē torū sine labe seruauit. ¶ Mittit tibi: poeticū est: ad te diceret orator. ¶ Tibi lento: qui deses es: ⁊ nostro amore frigescis: ⁊ tuorum desyderio nō moueris. ¶ Nil mihi rescribas. Epistole propositum est. ¶ Mihi: que te expecto non literas. ¶ Attamen: sed. ¶ Ipse qui annos viginti absens fuisti. Troia ia. indicat facile fore: qđ proposuit potes redire. ¶ Nam Troia iacet: diruta est: elegantius Ver. idem exprimit cum dicit. Et campos/vbi Troia fuit. Dicta est Troia a Troe rege Erichthonij: ⁊ Callirhoes Scamandri filio: antea Teucria a Teucro: ⁊ Dardania a Dardano dicebatur. ¶ Inuisa: odiosa: est enim inuidere odisse: quod contra votum nimium videmus. ¶ Danais puellis: Heroidibus Grecis: a Danao Strabo testatur Danaos nuncupatos.

Hanc tua Penelope. Quodcūqꝫ opus legendum proponitur: quāuis facillimū: ignorato argumento: vt sit difficile necesse est: q̄obrem cum officio professionis mee multa enarrare: ⁊ interpretari cōtigerit: id in primis semper laborandū putaui: vt legendorū argumentū pateret: deinde si qua aut in verbis: aut in sensu obscuriora essent: diligēter explanarem: vt nō mihi: quemadmodū multi inani gloria adducti: sed alijs interpretari viderer: ⁊ in nullius manus scripta mea peruenirent: qui ex labore meo fructum non perciperet: quod quidē cum hactenus me assecutū sperem: dabo operam: vt in futurū multomagis fiat: non tamen vsqꝫ in superfluū laborem occupari placet. Nam vt Fabi. Quin. lib. j. institutionum oratoriarū inquit. Persequi qđ quisqꝫ vnq̄ꝫ vel cōtemptissimorū hominū dixerit: aut nimie miserie: aut inanis iactantie est: ⁊ detinet: atqꝫ obruit ingenia melius alijs vacatura. Nam qui omnes etiā indignas lectione schedas excutit: anilibus quoqꝫ fabulis accōmodare operā potest. Atqui pleni sunt eiusmodi impedimētis grāmaticorum cōmentarij vix ipsis: qui cōposuerūt satis noti. Hec Quin. Quāobrem cum in argumētis singularum epistolarū enarrādis: tum in ceteris exponēdis mediocritatē sequemur ita: vt neqꝫ lectorē fastidio afficiā: nec tamē quicq̄ꝫ in his nostris enarrationibus desideretur: quod in hoc opere cognitione dignū videatur: ꝓsequar tamen etiā minutiora quedam: quia nō solum ab eruditis volo nostra legi: sed multo magis ab his: qui erudiri volunt: quibus omnia plana ⁊ aperta placent. Non enim ad ostentationem: sed ad vtilitatē nostra edimus: ⁊ quemadmodum pecunie/ita opere beneficium indigētibus prestādum est: ⁊ id quidē liberaliter. Sunt enim qui vt videantur doctiores: non interpretationes: sed enigmata proferant: quos cum sua ambitione relinquimus: quo plus odij sibi: q̄ꝫ fauoris cōparant: ego cum intelligam interpretem oportere esse quasi lumē eorum que interpretaṫ: ⁊ cum omnes nō potuerint multa aut audisse: aut vidisse: nō existimabo mihi turpe: sicut pueris proponi debet in scholis hoc opus: ita a me declaratū fuerit: quod idē de plerisqꝫ alijs (Deo mihi aspirante) breui me facturū spero. Sed nūc ad instituta pergamus. Postq̄ꝫ igitur titulū operis viderimus: ⁊ qualitatē carminis: ⁊ intentionē scribentis: ad argumentū: ⁊ textus expositionē veniemus. Repetetur autē paulo altius prime epistole argumentum: qm̄ ex eo aliarum cōplurium epistolarum argumenta pendent: in quibus postea eam ob causam erimus breuiores. Titulus operis est. P. Ouid. Nasonis poete Sulmonensis heroidum: siue heroidarū lib. incipit. Primus aūt nō addimus: quia plurimis placet vnū tantūmodo esse librū: cū in epistolas

Antonius
Argumētū
Aiax oilei.
Agamēnō.
Idomeneꝰ
Diomedes
Menelaꝰ.
Vlysses.
Penelope.

*Lētꝰ facile flexuosum significat. Vergi. Lenta salix quātū pallēti cedit oliue. Lētꝰ ociosuꝫ: ⁊ securū interduꝫ significat. Idem. Nos patriā fugimꝰ: tu Tytire lentꝰ ĩ vmbra. Ponit etiā ꝓ remissꝰ: frigidꝰ. idē. Nocte leues melꝰ stipule: nocte arida prata tōdētur: noctis lētꝰ nō deficit humor. Itē ꝓ tardꝰ (vt hic) iter dū ponit. Mitto tibi mitto ad te. Troia q̄ ⁊ Dardania vn̄ denominata. Danai vn̄. Hubertinꝰ.

Heroidum Epistole in libros distincte.

diuidatur:ꝛ nõ in libros:in codice tñ meo vetustissimo reperi distinctionẽ librorũ:qđ quidẽ licet numero episto-
larũ cõstet:ita fieri potuit:sicut in epistolis:quas in põto scripsit:que in libros plurimos diuidũtur.ꝛ Iuue.sa-
tyre:licet separatas habeãt sñias:librorũ tamẽ numerũ habent.Inueni igitur in codice meo vetustissimo hoc
opus diuisum in libros.v.quorũ prim⁹ incipit.Hãc tua Penelope.ij.Littora Thessalie.iij.Si qua tñ cecis.iiij.
Mittit Hypermnestra.v.ꝛ Ultimus.Mittit Abidenus:se ĩ in hoc nolim tñ esse cõtẽtiosus:aut ptinax.Epistole

Heros.
Herois.
Heroine.
Elegiacum
carmẽ q̃re-
lis ꝛ lamen-
tationibus
cõgruit.

sunt numero.xx.quas heroidũ vel heroidarũ appellãt:qñ licet aliquot ex eis a viris scribãtur:maxima tñ ex
parte sunt clararũ ꝛ illustriũ mulierũ:quas heroides appellãt.Ouid.lib.ij.Tristiũ.Prima locũ fectãs heroidas
inter haberes.Masculinũ est heros:q̃ ꝛ semideus đr:ꝛ vir fortis:ꝛ virtute eminẽs:plus hoie habẽs.Femininũ
vero sub forma patronymica đr herois:ꝛ heroina.Oui.aũt se non solũ scripsisse has:sed ꝛ alias:que nõ sunt in
hoc volumine cõmemorat.iij.amorũ ad Macrũ.Carmẽ aũt elegiacũ est hexametrũ:ꝛ pẽtametrum:qđ quidẽ ꝛ
amoribus:ꝛ q̃relis:ꝛ miserijs cõuenit:vt Hora.in poetica ostẽdit.Uersibus impariter iũctis q̃rimonia primũ.
Mox etiã inclusa est voti sñia cõpos.Quis tñ exiguos elegos emiserit auctor Grãmatici certãt.Gen⁹ aũt ora-
tionis humile est:q: tali carmini cõuenit:hoc est elegiaco:qđ(vt vidimus)exiguũ appellauit Hora.q̃q̃ inter
elegiaca Nasonis carmina hoc maxime ꝛ sentẽtijs:quãtũ materia ipsa patitur:ꝛ vborũ ꝓprietate videt̃ assur-
gere.Materia vero est ethica.i.moralis:q: describit varios virorũ:mulierũq̃ mores:intẽtio poete est exercẽdo
ingeniũ ꝛ querẽdo famã amoris affectus demõstrare:ꝛ ostẽdere quãtũ hi differãt in mulieribus pudicis ꝛ im-
pudicis:qui in alijs casti amoris pietatẽ:in alijs libidinis:ꝛ furoris incõtinentiã probãt.Itaq̃ alie ad laudẽ ꝛ
imitationẽ:alie ad libidinis ꝛ impudicitie detestationẽ memorãtur.Sciendũ aũt est:ꝙ amoris affectus in nul-
lis Nasonis libris melius exprimũtur:ꝙ in his epistolis in quibus artis amãdi exercitationẽ ostẽdit:sicut ex
orationibus Cice.quicquid in arte dicẽdi traditur optime ꝑcipitur:sed iam argumẽtũ enarremus:qđ vt supra
diximus paulo altius maioris declarationis gratia repetetur.Ad pelei eaci filij ꝛ Thetidis nymphe eius vxo-
ris nuptias:que in pelio Thessalie mõte celebrate sunt:Dijs omnibus ac deabus preter discordiã inuitatis:
illa indignata accũbentibus cũ Ioue/Iunone eius vxore:ꝛ pallade:ꝛ Uenere:in mediũ earũ coniecit pomũ in
quo sciptum erat.Detur pulchriori:cũq̃(vt est muliebris opinio de pulchritudine ꝓpria audax:ꝛ temeraria)
q̃libet earũ se pulchriorẽ diceret:neq̃ Iuppiter vellet de hac re iudicare:ne aut vxorẽ aut filias offenderet:eas
remisit ad paridẽ:qui educatus apud pastorẽ tunc armẽta in Ida seruabat.A quo iussit eas petere huius con-
tentionis iudiciũ:ꝛ determinationẽ.Cum eñ Hecuba Priami vxor Paride grauida esset:somniauit se parere
facem:que totã Troiam incẽdio corriperet Haruspicũ respõsis:ꝛ numinis oraculo Priamus cognouit oriturũ
sibi filiũ ex Hecuba:qui patrie esset futurũ incendium.Quare iussit vxori:vt quicquid pareret interficeret:illa

Paris q̃ et
Alexander
Hectora vi-
cit.

cum puerũ/qui postea Paris dictus est peperisset:materna pietate mota:non sustinuit eum interficere:sed fa-
cta eius mortis simulatione decepto Priamo:iussit eum regijs pastoribus tradi:qui puerũ alerẽt.Itaq̃ vt pa-
storis filius:aut vt alij volũt:ꝛ seruus:ꝛ famulus in pecorũ:ꝛ armentorũ custodijs nutritus est.Oenones nym-
phe cõiugio vsus.Ad hunc igitur in ideis vallibus armẽta seruantẽ cum tres dee accessissent:seorsum cum eo
queq̃ locute pollicitationibus vt sepe in iudicijs fit corrumpere tẽtauerunt.Nam Iuno vt est deorũ regina di-
uitias:ꝛ regna.Pallas gloriã:sapientiã:ꝛ rerũ omniũ cognitionẽ.Uenus aũt voluptatẽ ꝛ pulcherrime in toto

Crepũdia.

orbe terrarũ mulieris vsum:ꝛ possessionẽ promisit:quas auditas Paris iussit ante se nudas adesse:vt certius
de earũ pulchritudine iudiciũ afferre posset:ꝛ demũ veneris ꝓmissis magis captus pro ea sentẽtiã tulit.Post
aliq̃ntulũ tẽporis cum agonale certamẽ illic celebraretur:Paris qui fortissimus erat ad illud accessit:in quo
cum oẽs:ꝛ etiã ipsum hectora superaret:Hector ira succẽsus cum stricto gladio tãq̃ pastorẽ eum esset interfe-

Uarij de he-
lene varie
senserunt.
Ulyssis si-
mulata in-
sania.

cturus:Paris se eius germanũ cõfessus est:qđ vt Ser.scri.allatis crepũdijs probauit:cum adhuc sub pastoris
habitu lateret:sunt aũt crepũdia infantulorũ ornamẽta:recognitũ igitur esse filiũ suũ Priamus paridẽ rece-
pit in domũ:tanq̃ tanto tẽpore functus esset fato:ꝛ periculo:qđ ex eo imminere audierat:qui mox aliquot na-
uibus edificatis Sportham nauigauit:vbi cum a Menelao Agamẽnonis regis grecorũ fratre hospitio exce-
ptus fuisset:deinde ipsi Menelao cõtigisset in Cretã proficisci:ille perfidus hospes Helenã Menelai vxorem
Iouis ex leda filiã:omniũ mulierũ speciosissimã in amorẽ suũ sollicitatã abduxit ad Troiam.Alij volũt expu-
gnata Spartha siue lacedemone:vtroq̃ eñ noie dicitur:Helenã quã ei Uenus ꝓmiserat:a Paride abductã:
Hero.dicit eam nũq̃ fuisse ductã Iliũ:licet fere oẽs historiographi ꝛ poete aliter sentiãt ꝛ credãt eã ad Troiã
deductã:vt etiã Home.ostẽdere videtur:cum igitur ad eam repetẽdã legati ab Agamẽnone ꝛ Menelao frustra
sepe missi fuissent:Agamennon ꝛ Menelaus tantã iniuriã armis vindicare:ꝛ Helenã bello repetere decreue-
runt.Itaq̃ cum ad hãc expeditionẽ ex vniuersa grecia exercitũ cogerẽt.Ulysses Penelopes admodum puelle:
quã paulo ante duxerat vxorẽ:ꝛ ex ea tñ susceperat Thelemachũ filiũ:amore retẽtus/ne iret ad illud bellum:
insaniã simulauit:iũctis eñ diuersi generis animalibus arabat ꝛ salẽ seminabat:quã insaniã Palamedes vir
bello clarus qui regis mãdato delectũ faciebat detexit:nam cum aranti Ulyssi obiecisset Thelemachũ:ille ne
filiũ lederet aratrũ eleuauit:ꝛ suspẽsum aratrũ vltra filiũ trãstulit:ex quo cognitus non esse insanus:coact⁹ est
ad bellũ Troianũ ire:vbi ꝛ Palamedis iniuriã vltus est:nam cum false ꝓditionis crimine a grecis dãnari ꝛ la-
pidib⁹ obrui ꝛ interfici fecit:mox in eo bello multa prudẽtie ꝛ solertie documẽta exhibuit: que ipse apud Oui.
lib.xiij.Me.cõmemorauit:que hoc loco vitãde ꝓlixitatis gratia pretereo:postremo eius opa factũ est vt troia
decimo tãdẽ anno postq̃ obsideri ceperat caperetur:vnde ꝛ ab Home.πολιπορθος id est vrbis populator di-
citur:ꝛ cũ in castris de armis Achillis inter ipsum/ꝛ Aiacẽ thelamoniũ ortũ esset certamẽ:Ulysses dicẽdi facũ-
dia ea obtinuit:mox euerso Ilio:ꝛ Astyanacte Hectoris filio e turri ꝓcipitato:ne aliquis de sanguine Hectoris
superesset:acceptaq̃ parte prede Troiane:cum in patriã gloriosus victor reuersurus mari se credidisset:longe
cõtra votũ suũ ei accidit:nam vẽtis tẽpestateq̃ act⁹ multũ diuq̃ errauit:ꝛ aliorũ decẽ annorũ spatio ad multa
orbis terrarũ loca delatus:mores hominũ multorũ vidit ꝛ vrbes:reliqua de eo dicẽtur in fine epistole.Cũ igi-

Quare ad
vlyssez hãc
Penelope
scripserit
epistolam.

tur ceteris ducibus ꝛ militibus grecis qui bello superfuerãt domũ reuersis:solus Ulysses nõ reuerteret:neq̃
Penelope eius vxor:causam huius absentie sciret:ad eum scribit hãc episto.in qua castũ:ꝛ cõiugalẽ amorẽ suũ
erga Ulyssem ostẽdit:ꝛ eũ rogat:vt nullã remittat per literas rñsionẽ:sed ipsemet veniat.Adducit aũt multas
rationes:quibus ꝓbat eũ debere venire:probat eñ primũ a cõmoditate:q: nõ amplius detineatur bello:quia
Troia ꝓpter quã abfuerat capta:ꝛ euersa sit.Deinde ab honestate/ꝛ equitate:quia cũ ceteri viri domũ reuersi
vxores suas ꝑ̃sentia sua cõsolentur:ꝛ rerũ gestarũ narratione detineant:ipse sol⁹ maritali desit officio:pietatẽ
cũ ipsa:vt refert:perpetuũ cõiugalẽ amorẽ in eũ seruauerit:ostẽdit eñ se neq̃ alij iubẽte patre nubere voluisse:
ꝛ semper fuisse sollicitã de periculis Ulyssis:quod est pie ꝛ fidelis coniugis argumentũ:postremo ꝙ Uly.de-
beat domum reuerti arguit Penelope ab eius vtilitate:quia eo absente eius bona dilapidentur:ꝛ dissipẽtur
cum neq̃ ipsa vtpote mulier:neq̃ Thele.admodũ puer:neq̃ Laertes ei⁹ pater senio cõfectus ea tueri possint.
Cõmemorat autem ei precipue Seniũ patris ꝛ Thelemachi filij tenerã etatem:vt si eum vxoris amor cureq̃

non reducat: moueat saltem filialis paternusq; affectus: sic ergo inquit. ¶ Hanc tu. pe. Sensus est. O vly. Pene- Nota vxorum
lope vxor tua mittit tibi hanc epistolā. nolo autē mihi rescribas aliquid: sed tu ipse venias. ¶ Hanc. i. epistolam. filiorūq; et
¶ Tibi len. i. tardo. ¶ Tua: subaudi vxor: nam in nominibus proprijs: ⁊ genitiuis pronominum relatiuorum: seruorū q̄ñ
vel demonstratiuorū: ⁊ in pronominibus possessiuis sepe filiorū: vxorum: maritorū: seruorūq; nomina subau- omittūtur.
diuntur. Verg. Hectoris Andromache. i. vxor. Cice. in epi. Ser. tuus. s. filius. Terē. Video forte huius Birrhiā
subaudi seruum: ⁊ notanda est hec regula. ¶ Mittit: de se tanq̄ de tertia persona dicit: cum in sequenti versu
in prima persona loquatur: dicit enim.
Nil mihi rescribas. i. Non remittas mihi respōsum per literas: sed tu ipse veni: ipse hoc loco demōstratiue Huber.
ponitur: nam licet per eclypsin per se proferatur tñ subauditur: ⁊ habet teste Pri. significationē: tu eius pronomi-
nis: quod subauditur sc; tu: ⁊ est demonstratiuū. ¶ Troia. adducit rationē quare Vlysses debeat ⁊ possit venire:
dicit enim. Troiam propter quā domo discesserat esse euersam. Troia etiā cum regio sit Asie in qua erat Iliū Troia.
vrbs: quā greci euerterunt: ponitur tamen interdum pro vrbe: vt Vergi. omneq; reuerti per Troiā: et hic Troia: Stare.
id est Ilium est vrbs Troie. ¶ Iacet diruta est: ⁊ solo equata: sicut enim vrbes cum edificātur aut florent di- Surgere.
cuntur stare aut surgere: vt Verg. Surgentēq; noue Carthaginis arcem. ⁊ idē. Troiaq; nunc stares. ⁊ Ouid. Iacere.
Iā stabāt Thebe: ita cū dirute sunt dicūtur iacere: ⁊ cadere. Ser. Sulp. ad Cice. Que nūc prostrata: ⁊ diruta ante Cadere.
oculos iacet. Vergil. Ceciditq; superbū Ilium. ¶ Certe distinguendum est: vt non dicamus certe iacet: sed cer Greci vnde
te inuisa: nō enim necesse est affirmare Vly. quod Troia iacet: quia hec ipse optime sciebat: qui fuerat presens: et danai dicti
vt dictum est in argumento: fuerat etiā ex magna parte author illius ruine: dicit ergo certe. i. certe odio habita. sunt.
¶ Puellis danais. i. mulieribus grecis. nam danai a Danao rege dicuntur: qui ante pelasgi dicebātur: ⁊ argi
ui: quia Danaus vnde dicti sunt: argos habitauit. Puellis autē dixit: nō solum sexum sed etatem significans: quia
adulescentule mulieres nuper nupte molestius ferunt maritorum absentiam.
Penelope. Hec amire: vel Arnea primū: dein Penelope: dicta ab eiusdē nominis auibus que expositā a pa-
rentibus educauerūt: vt Pyndari scribit interpres. Alij cum Didymo tradūt a Nauplio decē Palamedis vlci- Parrha.
scente in mare deiectā a Penelopibus esse trāsnominatā: quorum ope seruata sit: Penelopes aūt Plinius: Ari
stoteles: ⁊ vtroq; prior Aristophanes ex accipitrū genere memorat: itaq; si Didymū sequimur: Ouid. hac potis
simū de cā Penelopes epistolā sic orditur. ¶ Hanc tua Penelope. Quasi dicat q̄ propter te in discrimē adducta
Penelope vocata sum. Canit Homerus integro operis argumēto Penelopen absenti viro fidē summa pudi-
citia seruasse per annos viginti. Lycophron infamat: ⁊ Duris Samijs omnibus procis prostituit ex quorū pro-
miscuo cōcubitu Pana pepererit. Quidam mercurij Filium Pana dicunt ⁊ Penelopes vt apud Herodotum.
HAnc tua Penelope. Quāq̄ nullus est in epistolis ordo: tamen videtur poeta hanc Penelopes epi-
stolam non ab re primam posuisse. Quippe quod ab heroidum decantatissima missa fingitur: ab ea Ascen.
videlicet: cuius maritus poetarū principi Homero viginti quatuor librorū vberem prebuit ma- Ep̄la cur
teriam. Et cum in toto opere totus sit ingeniosus poeta: tamen vt Liuius in concionibus: ita hic hec prima
in epistolis pro scribentium: hoc est quos scribentes inducit captu: ⁊ ingenio argutias nunc con- sit.
trahit: nunc dilatat: vt suis locis pro opportunitate ⁊ captu nostro declarabimus. Verū quia intē-
tionem poete in preambulis diximus: ⁊ argumentum modo expositum est pro veteri instituto nostro inerudi-
te pubi pauca/que grāmaticem concernunt: prelibabimus. Meminerit ergo tyrūculus in singulis verbis poe
tarum quibus surdastri nihil boni concentus perspiciunt: nihilq; salis atq; leporis sapiunt: esse suam venustatē
⁊ sententiarū vim. Discat ergo in primo vocabulo decora breuitate: que nihil obscuritatis habeat vti: ea vide-
licet resecādo: que superflua videantur: eo quod intellectu facillima sint. Cuiusmodi sunt locutiōes sequētes. Ven
tum est ad vestē subaudi: sed non eloquere edes aut templū. Quarto kalendas iulias: subaudi die ante. Triduo
ante diui Baptiste: subaudi natalē: aut diem festū. paucis rem aperiā subaudi verbis. Testificamur his subau Breuitas
di literis. Hanc igitur tibi mittit: subaudi epistolam. Neq; tamen opus est vt adijcias. Et quia hic hec hoc ⁊ eo decora.
rū; aduerbia ad primam personam pertinent: idem est hanc mittit: ac si dicat ego eam mitto. Secundo anno-
tet: quia pronomina habent emphasim ⁊ vim suam. Semper enim vberius demonstramus: aut referimus quam
possimus proprijs vocabulis eloqui. Non capit me puer: dicam iterum. Si dixerit Penelope mittit tibi episto-
lam: non tantū dixerit quantū vbi dicit mittit hanc. q. d. que tue saluti consulit: que te ad fidissimam coniugem
vocat post tantos errores: que miserias nostras exponit: que me tuam probat. Unde additur tua: in quo mira
quoq; emphasis est. q. d. que inter tot procos id est procaciter ⁊ improbe coniugium meum petētes: ⁊ animo et
corpore tua permansi: fida tibi: amica tibi ⁊c. Tertio: quod sicut genitiui nō reguntur a proprijs nisi per intellectio Propria cū
nem appellatiui: vt Deiphobe Glauci: subaudi filia: ita nec pronomina possessiua: que pro genitiuis ponuntur genitiuis ⁊
primitiuis: nunc absolutis non iunguntur proprijs: nisi per subintellectionem appellatiuorum: vt tua Pene- possessiuis.
lope: subaudi vxor aut coniux. Quarto propria nomina greca solere apud doctos suam declinationem seruare: Epitheta.
licet multa in nostram migrasse legantur: vt hec Penelope huius Penelopes. Nam Penelope insuetum esset: Vlysses.
reperitur tamē Helene ⁊ Helena. Lede ⁊ leda ⁊c. Quinto epitheta: id est adiectiua proprietatem (vt notis lo-
quar) importantia esse attribuēda pro negotijs ⁊ locis. Quia ergo nihil amāti magis alienum q̄ lentum esse ⁊
segnem. (Nam vt hic dicetur. Res est solliciti plena timoris amor) ideo bene dicit lento tibi. q. d. flaccido ⁊ tepi
do in amore viro: cum sim tam strenua coniux: vt etiam noctes tibi impendā reficiendo videlicet telā: ⁊ ita illu
dendo procos. Sexto quod Vlysses scdm grecam deductionē deberet scribi olysses aut odysses: scribitur enim grece
odysseus: sed eus sepe in es lōgum mutatur: vt Achilleus Achilles. Nereus neres. Orpheus Orphea. vnde vo
lūt orphi in datiuo dictū in Bucco. Orphi calliopea: sed nescio quo errore pro o scribitur nunc u. ⁊ pro. d. l. et
pro ss. x. cum tamen sint qui scribāt Olysses: ⁊ multi qui Vlyxes. Nos vero quia ita plures scribūt fere Vlysses Ipse.
scripsimus: habet autem in vetō etiam Vlysse: tunc presertim cum s. crebro poneretur: vt apud Cice. in carmi
ne de sirenum cantu apud Home. O decus argolicum quin puppim flectis Vlysse: hic autē reperiri Vlysses: Pronomen
forte ne esset illepidus concursus Penelope. Vlysse. ¶ Nil mihi rescribas: occurrit per responsionē antipopho ipe triū pso
ram: posset enim respondere si ad me scribis coniux: rescribam ad te: atq; ita tecum paria fecero: de quo ipsa. narum est.
¶ Nil mihi rescribas: id est nolo quicq̄ rescribas ad me. Dicat igitur non petis certior fieri a me: quocirca ad
dit attamē: id est licet nolim rescriptum: volo tamē noua de te: veni igitur dicat mittā ex meis qui eloquantur.
quod excludit dicens. Ipse quod est tu: quasi dicat in propria persona. Habet enim emphasim pronomen ipse:
et excludit inferiores personas: vt Ioue missus ab ipso: quasi dicat ab eo qui summus est: ⁊ non ab inferiore. Rex
ipse me semper in oculis habet ⁊c. Habet tamen deceter officium trium personarum. Prime vt ⁊ ipsum ludere
quē vellem calamo permisit agresti. Ipsum id est me. ipse ignotus: egens lybie deserta peragro. Ipse: id est ego.
Secūde vt hic ipse veni. et. vj. Aeneidos. Ipsa canas. Tertie. vt eiusdē tertio. Ipse canat ⁊c. Ordo raro a nobis
ponetur: quia cum binis fere versibus cōpleatur sentētia: facile est eum cōsequi in elegiacis presertim: quorū stilus

factior est. Ultimo tñ hoc loco notabis: q secundũ Vallã indifferenter fere dicim⁹: nil rescribas: nil rescribes: nil rescribe: ⁊ nil rescripseris: ⁊ ideo diuersos modos coniungit poeta dicens. ¶ Nil mihi rescribas: attamen ipse veni. Nisi longior fierem: dicerẽ tñ a Seruio exponi aliquãdo pro tandem: ⁊ sic erit sensus. Nil rescribas. sed tandem ipse veni: aut exponendo more consueto contextus est. Nil rescribas: id est nolo quicquam ad me scribas: sed tamen licet id nolo: ipse veni: q te plusq̃ literas tuas desidero. ¶ Troia iacet ⁊c. Docet facile posse redire cum greci compotes voti effecti sint. ¶ Diruta Troia: q tamen non redit. Progreditur in detestationẽ bellorum: que vt Hora. dicit matribus semp detestata sunt: sed ne suos per hoc ledat callida mulier: conuertit odium in ipsam Troiam: ipsosq̃ Troianos: quorum libido ⁊ adulterium causa tanti belli fuit.

Antonius. ☞ Vir priam⁹ tãti: ingerit suspitiões: dubitat Vlyssem ideo lẽtũ esse: ne peregrino amore teneat: dum staret Troia inquit ⁊ priamus viueret vix fieri potuit q̃n in patriam nauigaretis. Greci enim lõga obsidione fatigati: de reditu sepius cogitarunt: quod in iliade Home. videtur exprimere Diomede referente: si oẽs greci abscedant: ego et Stelenus soli in obsidione persistemus. ¶ O vtinã: precat in paridẽ: cũ hac poetica exclamatione: q̃ cũ Helenã
Lacedemõ q̃ ⁊ vnde. rapuit: tãtorũ maloꝝ prebuit cãm. ¶ Lacedemona: lacedemon Pelopõnesi vrbs. Menelai regia nuncupata a lacedemone Jouis filio ex Taygete Atlantis ⁊ Pleiones. ¶ Adulter: paris priami filius: qui ex lacedemone Helenã

Vir Priamus tanti/totaq̃ Troia fuit.
O vtinam tunc/cum Lacedemona classe petebat:
O brutus insanis esset adulter aquis.
Non ego deserto iacuissem frigida lecto:
Nec quererer tardos ire relicta dies.
Nec mihi querenti spaciosam fallere noctem:

rapuit: de quo dicemus. ¶ Aquis insanis. i. magnis in alto furentibus hellesponti vndis. ¶ Non ego de. exponit incommoditates suas. ¶ Frigida: sine viro: calescere lectum diximus vbi vir fuerit ⁊ femina. ¶ Relicta: p xx. annos a te destituta. ¶ Tardos di. qui longiores videntur absentia tua: non inquit die ⁊ nocte sollicitarer: si paris Helenam non rapuisset. auget enim πaθoσ a tempore. ¶ Nec mi. queren. πaθoσ a facto vt procos falleret q̃tũ tele die teruerat: tantũdem ad lucernam nocte detexebat: pollicita erat se tunc virum accepturam: cum telam finiuisset qua integeretur laertes senex cum fatum contigisset: fallaciam deprehendit antinous vnus ex procis ancilla referente: vt Ho. auc. est. ¶ Fallere enim hic est nocte procos fallere.

Huber. ☞ Vir. pri. vir stultũ ⁊ ridiculum est q quidam sic ordinant: vir: scz iaceret vel vir inuisa: cũ neuter sensus procedat: sed sic intelligatur. Priamus ⁊ tota troia vir meruit hoc odium grecarũ mulierum: hoc est vt carum mariti propter ipsum priamum et troiam abessent: et consequenter haberentur odio. ¶ Priamus habet emphasim hoc nomen proprium. q. d. licet magnus rex. ¶ Tota troia. i. omnes Troiani. continẽs pro contẽto. ¶ Vix fuit tanti vt per eius obsidionem tot viri greci abessent: ⁊ sic earum vxores eam haberent inuisam. ¶ O vti. o ad omnes affectus conuenit vel miserationis: vel indignationis: iungiturq̃ vocatiuo: nominatiuo: et accusatiuo. Cice. o magna vis veritatis: et o me miserum. Interdum per elypsim pretermittit: sed subauditur. Pli. Junior. O hoiem te patientẽ: ac potius durũ. Interdũ est aduerbiũ vocandi et iungitur vocatiuo: vt O regina nouã ⁊c. Interdũ mirãdi: vt Juue. O qualis facies: interdũ indignãdi: vt Cice. O opera: o mores. Interdum optãdi. vt Ver. Adsis o tãtũ: ⁊ in buc. O tãtũ libeat mecum tibi sordida rura. Atq̃ humiles habitare casas: ⁊ hac significatione optandi interdũ ponit per se: vt in exemplis supradictis: interdũ iungitur cũ vtinam ad maiorem affectũ exprimẽdũ: vt hic apud Oui. interdũ cũ si affectũ habet optandi: vt apud Persiũ. O si ebuliat patrui preclarum funus: interdũ vt inquit Do. interiectio est optãtis aduentũ: aut animi repẽte percussi: vt Ter. O salue pãphile. ¶ Adulter. i. paris: quẽ per irã ꝓprio noĩe appellare nõ potuit: sed per contumeliã adulterũ dixit: est enĩ adulter q̃ aliene cõmiscet vxori. ¶ Esset ob. esset oppressus ⁊ submersus. ¶ Aquis isa. i. magnis: vel turbidis ⁊ tẽpestuosis vtrũq̃ enĩ significat vt infra q̃d si nescires insana q̃d equora pñt: ⁊ in buc. Insani feriant sine littore fluct⁹. ¶ Cũ. i. q̃n subaudit tunc. Petebat. i. ibat. ¶ Lacedemona. i. spartã: nã vtroq̃ nomine dr: est aũt vrbs laconie. Lacedemon aũt dicta a lacedemone filio Jouis et Taygetes ex qua vrbe: vt dictũ est: Paris helenam abduxit. Sed lacedemona tã ꝓ regione: q̃ ꝓ vrbe ponit: vt Strabo scripsit ex authoritate Homeri. ¶ Classe. i. multitudine nauiũ instructarũ: non hoc significat classis: lz ponat interdũ ꝓ vna naui. Hora. Ne vel extremos numidarũ in agros classe releget: optat aũt q paris fuisset submersus: cũ iret ad rapiẽdã Helenã: q si Helena nõ fuisset abducta: nũq̃ greci ad obsidionẽ Troie fuissent: ⁊ ipsa Penelope nõ passa fuisset incommoda: q̃ infra se pati cõmemorat. In quo poeta optime exprimit affectũ doloris muliebris: cui⁹ est longe repetere suaꝝ iselicitatũ initia: ⁊ causas. sic Ariadne apd Catul. Juppiter ops: vtinã nec tpe primo Gnosia cecropie tetigissent littora puppes: ⁊ dido apud Ver. iiij. enei. Felix si littora tñ: nunq̃ dardanie tetigissent nr̃a carine. Item ariadne in ep̃la ad Theseũ. Uiueret androgeos vtinã ⁊c. ⁊ Medee ancilla apud Enniũ. Utinã ne in nemore Pelio securibus cese cecidissent abiegne ad terrã trabes: neue inde nauis inchoãde exordiũ cepisset: q̃ nũc noiat noie Argo ⁊c. Hãc expositionẽ ponit Cice. in rhe. ⁊ ostẽdit eã vitiosam esse oratoribus: q̃m nimis longe repetat initiũ: poetis autem interdũ cõcedi. ¶ Non ego. incipit ea cõmemorare. quib⁹ dicit se fuisse carituram si paris fuisset submersus. ¶ Ego. Penelope. ¶ Nõ iacuissem. i. nõ cubuissem. ¶ Frigida: vel re vera frigida nõ calefacta a marito: vel certe q̃d magis placet: frigida. i. sola: nã frigescere significat solũ esse ⁊ cessare. Terẽ. mirũ hic homines frigẽt. sicut cõtra feruere frequentari. Ver. Feruet opus. ⁊ alibi: cũ littora feruere late prospiceres: dicim⁹ aũt solũ hoiem: qui nõ habet sociũ: ⁊ locũ desertũ ⁊ nõ frequentatũ. Ter. Venit aliũde ex solo loco. ¶ Deserto. s. a te q̃ debueras in eo mecũ iacere. ¶ Nec quere. nõ dolerẽ ⁊ lamẽtarer. ¶ Dies ire tardos. i. esse lõgos: ⁊ tarde finiri: vt mihi videtur: nã amãtibus: ⁊ oibus qui sunt in aliqua sollicitudine fortune tempora videntur tarde transire: ⁊ esse nimiũ longa. Ver. in buc. Si mihi nõ hec lux toto iã longior anno est. et Hora. in. j. epistolarũ. Ut nox lõga quibus mentit amica: diesq̃ lõga videt opus debẽtibus. ¶ Querẽti conanti. ¶ Fallere: decipere ⁊ preterire aliquid faciẽdo ⁊ texẽdo: ne molestiam tẽporis sentiam: quod tamẽ non possum assequi: quia labor texendi dum de tuo discessu sum anxia laxat: ⁊ fatigat manus meas: quod non fieret si tu adesses: omnis enim videtur labor mihi iocũdus te presente: dicit autẽ falli vel decipi tẽpus cũ aliquid fit quo ipsius tẽporis molestia nõ sentiat. Oui. in tristi. Nõ qui solet: nõ qui labẽtia tarde. Tẽpora narrando fallat amicus adest.

Parrhasi⁹. ☞ Vir pri. tã. ⁊c. i. interficere priamũ. Troiãq̃ euertere tãti. i. operpretiũ: ⁊ grece puelle tãdiu viroꝝ ꝯsuetudine carerẽt: aut desiderarẽt in acie cesos. Ualerius maxi. memorabiliũ. ix. Pene victorie eius tanti non fuerunt.

Ascensius. ☞ Vir pria. tã. duplex sensus est: alter ab Antonio positus: videlicet vt Priam⁹ dũ staret in regno: ⁊ tota Troia

Marginal notes: O aduerbiũ q̃t modis sumat. — Adulter. — Lacedemõ de q̃ supra. — Classis ꝓ vnica naui nõnũq̃ ponit. Vergi. ⁊ Lycie ductorem classis orontẽ. — Frigescere ⁊ frigidũ eẽ quomõ capiatur. — Fallere tẽpus.

a vix fuerit tāti.i.vix reputata/aut estimata si tanti valoris: vt greci vellent illic diutius immorari/quocirca quum priamus extinctus sit: ⁊ Troia euersa: videtur aliud puella obiecisse Ulyssi: qui tm̄ immorat. Alter sensus est. Priamus ⁊ tota Troia vix fuit tāti: vt tot puelle Danae vidue degerent. ¶ O vtinā: aliquādo optantes ponimus o tm̄: aliquādo vtinā tm̄: aliqñ vtrūq̄/tūc videlicet cū vehemēs est affectio/vt hic: similiter aliqñ o tātum: vt in Buc. O mihi tam lōge maneat pars vltima vite. Aliqñ si tantū. vt. vj. Eneid. Si nūc se nobis ille aureus arbore ramus ostēdat ⁊c. Aliqñ vtrūq̄: vt apud Persiū saty. ij. O si ebulliat patrui preclarū funus ⁊c. Nec̄ vitiosum est: quia vocalis sequitur. Nam videtur quasi vna pars orationis ⁊ monosyllaba: licet absumant vocalem ⁊ .m. non tamē absumūtur. vnde Hora. carminū. j. O ⁊ presidiū dulce decus meū. Historia aūt diuersimode recitari solet: sed vulgatior est Alexandrū: qui ⁊ Paris dicit: siue ob Hesionā amitā sororē videlicet Priami: que in captione priore Troie ab Hercule facta Thelamoni in sortem data est: in greciā nauigasse ad eam repetendam: siue ad helenā a Uenere promissam obtinēdā in Peloponeson nauigasse ⁊ que illi precipua occurrit Helenā rapuisse: ob cuius raptū Troianum bellū subsecutū dicitur cum euersione Troie: quam euertendam ⁊ incendendā prenotauerat Paris cum adhuc in vtero materno esset: quia Heccuba mater eius visa est sibi gestare canē portantē mordicus facē ardentē: vnde tota Troia incenderetur: quā rem Priamus cum ex earū rerū interpretibus intellexisset significare incendiū Troie/iussit prolem extingui in primordijs: sed mater miserans exponendam dedit. Unde Paris inter pastores ab infantia versatus est: vbi Oenonē nymphā cognouit: vt suo loco dicemus. Insanis aquis: aut magnis aut estuantibus ⁊ furētibus: sicut in Buc. Insani feriant sine littora fluctus: lecto deserto a marito. s. Nec quererer. i. nō conquererer sine diphthongo. Tardos dies: quia desiderāti et optanti tardi videntur. ¶ Nec mihi quereti fallere. i. occasione qua fallerē. i. mitius peragam spatiosam noctem: que me sua duratione opprimeret: nisi labore fallerem eam. Nam ociosis sub noctem cura recursat.

Antonius.

*

Lassaret viduas pendula tela manus.

Quando ego non timui grauiora pericula veris:

Res est solliciti plena timoris amor.

In te fingebam violentos Troas ituros:

Nomine in Hectoreo/pallida semper eram.

Al's Amphimachum.

Siue quis antilochū narrabat ab Hectore victū.

Antilochus nostri causa timoris erat.

Siue Menetiadem falsis cecidisse sub armis:

Flebam successu posse carere dolos.

Sanguine Tlepolemus Lyciam tepefecerat hastā:

Tlepolemi leto cura nouata mea est.

☞ Pendula: in telario ad opus cōficiēdum patēs. ¶ Qñ ego non ti. a corporis labore ad animi sollicitudinem transit: instans interrogando. ¶ Ego que bellicos euentus considero. ¶ Pericula grauiora: maiora q̄ possint accidere. ¶ Res est sol. sentētia auget miseriā. Sunt (inquit) in amore ppetue sollicitudines: vnde apud Plau. Amator adulescens q̄ miser (inquit) est qui amat. ¶ In te fin. animo commentabar: exponit sollicitudines commemoratione periculorū. ¶ Nomine in he. quoties Hector aliquid gessisse dicebatur. ¶ Antilochum: nestoris filium: quem Quintus poeta nō ab Hectore: sed a Mēnone Aurore filio interemptum scribit. Fuit ⁊ alius antilochus herculis filius: quē Paris trucidauit. ¶ Meneciadem: patroclum menecij filium: qui cum Opūte puerum peremisset ad Peleū fugit. Is achilli filio sociū dedit i bello Troiano: cūq̄ Achillis indutus armis pugnaret: Apollo in formam Asij Dymanthis filij incitat Hectorem ad pugnā: cui cōgredientem patroclū armis exuit perfractis fibulis: ⁊ trucidandum obiecit: vt scrip. Home. interea Euphorbus panthi filius patrocli humeros telo confixit: cunq̄ patroclus vt fatum vitaret ad suos se reciperet Hector vtrūq̄ latus telo trāsegit. Surripuissentq̄ Troiani cadauer: nisi ad tutelā Menelaus affuisset. ¶ Falsis nō suis: sed Achillis. Successu optato euētu: dolui q̄ vt optabaris nō successit. ¶ Sanguine Tlepo. Phyleus thesprotiorū rex filiā habuit Astyochē: ex qua Hercules filiū Tlepolemū genuit: is cum in domo paterna Liciniū patris germanū trucidasset: verit⁹ vltionē fugit: ⁊ Rhodi in partē regni receptus est: vnde nauibus nouē in obsidionē Troianā venit: hūc Sarpedon Liciorum rex interemit. ¶ Lyciam: lycij Sarpedonis. ¶ Est nouata. Creuit: ⁊ aucta est maxime fui sollicita: cū lycij Sarpedonis hasta Tlepolemū cecidisse percepi.

* Pēdul⁹ qd̄ pendet. Hieroñ. ad Pamma. Maluit in humilioribus tuto pgere: q̄ pendulo gradu in sublimioribus fluctuare.

Antiloch⁹. q̄ fuerit Patrocli interitus.

Tlepolemi historia.

☞ Pendula que pēdet e ligno quo inuoluitur: qd̄ iugū dicit. Ouid. vj. met. Tela iugo iūcta est. Qñ. q. d. semp: est em̄ pronūciādū interrogatiue. ¶ Pericula. s. de te. ¶ Grauiora veris. s. periculis. i. maiora q̄ ea que vere pñt tibi euenire. Res est sol. snia est exornatio rhetorica: ⁊ est quasi descriptio amoris. Solliciti: anxij: irrequieti. In te fing. enumerat Penelope pericula multa: ⁊ anxios timores: q̄bus dicit se ꝑpter maritū suū quē amat affectā fuisse. Fingebā: aio existimabā ⁊ vt ita dicā: imaginabar. Troas. Troianos actūs est grec⁹ a ntō tros: actūs singularis est Troa a quo pluralis formaṫ per additionē. s. vt troas: dicti aūt sunt Troes a troe Erichthonij filio violētos: fortes: vel poti⁹ feros: ⁊ crudeles. In te: cōtra te. i. interpugnādū. Erā pal. in noie Hectoreo. i. semp timebā cum audiebā nomē Hectoris: q̄ omniū Troianorū fortissim⁹ dicebaṫ: pallidus aūt poniṫ pro timido: qm̄ ex timore seq̄tur pallor. Siue q̄s: enumerat multos quos audiuit ab Hectore interfectos ob quam cām dicit se valde timuisse: ne Ulysses suis astutijs posset ab eo euadere. Antiloch⁹ erat cā no. ti. i. erat cā q̄re timerē: si q̄s narrabat ip̄m superatū ab Hectore. In quo aduertēdū est q̄ antiloch⁹ nō fuit tñ ab Hectore interfectus lz fortasse in ꝑlio interdū ab eo supat⁹: nam fuit nestoris fili⁹: q̄ Hectore iam mortuo a Mēnone aurore filio interfectus est: cuius mortē nestor admodū senex impatiētissime tulisse dr̄: adeo vt q̄reretur se nimis diu vixisse: q2 filio fuisset supstes. Properti⁹ de nestore sic inq̄t. Non ille Antilochi vidisset corp⁹ humari. Diceret aut o mors cur mihi sera venis. Iuue. Oro parūper attēdas quātū de legib⁹ ipse q̄ratur Fatorū: ⁊ lōgo de stamine cū videt acris Antilochi barbā ardētē: nā q̄rit ab oi: quisq̄s adest socio cur hec in tpa duret. Qd̄ facin⁹ dignū tā longo admiserit euo. Siue me. subaudi siue aliq̄s narrabat Menetiadē. i. Patroclū. Cecidisse: mortuū esse. Sub fal. ar. i. in armis nō suis: sed Achil. historia aūt hoc habet. Patroclus fili⁹ Menetij: filij actoris ab Achille sincere dilect⁹: cum Achil. ob irā rapte sibi Briseidis nollet pugnare ei⁹ armis indut⁹ putās se territurū Troianos: qui crederent ip̄m esse Achillē: cū Hectore cōgredi ausus est: a quo ⁊ superat⁹: ⁊ interfect⁹, est: cuius cedē tanq̄ amicissimi Achil. ita moleste tulit: vt non posset q̄escere: tandē vt eū vlcisceretur reuersus ad pugnā Hectorē interfecit: quē currui alligatū circa muros Troianos raptauit: ⁊ hec satis sunt ad hūc locū intelligēdū: Patroclus interdum

Hubertin⁹.

Tros quō declinetur ⁊ vnde dicitur. Troiani.

Antilochi mors.

poetis & Actorides ab auo. Oui. faſ. lib. j. actoridē Peleus ipm ꝗ́ pelea phoci: cede p hemonias ſoluit acaſtus aquas. ⁊ li. xij. met. Reppulit actorides ſub imagine tutꝰ Achil. Troas ab arſuris cū defenſore carinis. Flebā: flē do timebā. Dolos aſtutias tuas. Poſſe care. ſuc. i. ne carerēt: felici euētu. i. ne vincerētur viribꝰ hoſtiū. Tlepole mus: de quo hic loq̄tur: filiꝰ fuit herculis ex aſtyoche: qui rhodi regnauit ⁊ rhodiorū claſſem in auxiliū grecoꝝ duxit aduerſus Troianos: vt Ouid. lib. xij. met. O rhodie ductor pulcherrime claſſis: is a Sarpedone Iouis ⁊ laodomie filio qui ex lycia venerat: interrēptus eſt: ⁊ ideo dixit. Tepeſecerat. i. caleſecerat. Sanguine. ſ. ſuo cū eſſet vulneratus. Haſtā ly. i. Sarpedonis lyc. j. Cura: timor: ſollicitudo. Nouata reintegrata. ¶ Siue q̇s Anti. nō placet Amphilochū mutare cū politiano: naꝫ quāq̄ fuit is quidē Creati. F. ab hectore occiſus vt Ilia. xiij. canit Home. Antilochū vero neſtoris cū laborāti i acie patri opē ferret a Mēnone interēptū pyndarꝰ: ⁊ q̇ Ilia da. ſcri. exorſus a fine Homeri Quintus author eſt: ego tñ antiquā receptāq̄ lectionē tueor: vt Ouid. in ternicēs puellari decoro negligat hiſtorie fidē cuiꝰ admodū ſtudioſe matrone ſatyra Iuue. accuſanẗ vt ab eodē cōtra p̄cipit: ne matrona hiſtorias ſciat oēs. Sed q̇dā in libris: ⁊ nō intelligat. Ex quo Oui. hoc ipſo ope ex pſona Oenones addubitāda dixit. Illā de patria Theſeus (niſi noīe fallor) neſcio q̇s Theſeus abſtulit arte ſua: nec tñ comici ſed q̇cūq̄ verſanẗ in dramatico ſcribēdi genere ſnias ⁊ v̄ba pſonis aſcribūt: vt Plau. in Truc. nō ſalueo parū latine poſuit ex pſona ruſtici. Ter. q̇ꝫ emoriri: apud quē rurſus adoleſcēs atticꝰ: emori cupio dixit: ⁊ theocritus eūq̄ ſecutꝰ in Buc. nr̄ Maro: q̇dā dicūt alr̄: q̄ res hꝫ ad exprimēdam ruſticā ſimplicitatē: qđ Seru. etiā notauit: eoq̄ prior Vale. Probꝰ in illud ex Buc. Maro. Iudicro. Conō ⁊ q̇s fuit alter: ijs verbis. Sed q̄uis plures fuerit mathematici elegāter errātē ruſticū inducit dicētē: q̇s fuit alter: alter eñi accipiẗ vnꝰ de duobꝰ: nihil itaq̄ mirū ſi Pene. nō ad vnguē tenet hiſtoriā: quā nō ex nūtio ſed incerto rumore collegerat in belli terroribꝰ plerunq̄ vano: qđ ex Sta. Ver. q̄ ⁊ ipſo Ouid. copioſiꝰ ⁊ diſtinctius oſtēdā in eo ope: cui titu. feci de rebꝰ per epl̄am q̄ſitis. Tela pendula. i. ſuſpēſa: ⁊ declinaẗ hec tela tele. ¶ Qđ ego nō ti. interrogatio figurate q̄ tūc locū hꝫ qñ affirmationi locꝰ deeſt: ⁊ ita negatiuā petit r̄ſionē: nō tñ detur. vt in Buc. Hec eadē vt ſciret q̇d nō faciebat amyntas. q. d. nihil nō faciebat: ſed omnia faciebat: ⁊ hic qñ ego nō timui. q. d. nūq̄ nō timui: qđ eſt ſemper timui: ſed plus efficit q̄ ſi diceret. ſemper timui. ¶ Res eſt ſol. diuerbiū eſt. ¶ Violētos Troas corripitur: quia actūs grecus. ¶ Nomine in hectoreo: q̄ tāti noīs fuit Hector apud grecos: vt oēs a facie eius fugerēt preter Achillē: qđ etiā Home. in laudē ⁊ gloriā Achillis aſſerit. ¶ Siue quis Antilo. narrat facinora Hectoris: ob que in eius noīe palluerit. Falſis armis. i. q̇bus ſe Achillē ſimulabat. Cum eñi ob raptā Briſeida Achilles iratus Agamēnoni: in Troianos armari nollet: ⁊ oēs greci a facie Hectoris fugerēt. Patroclus ſociꝰ Achillis indutus armis eius in occurſum venit ei: ⁊ tādē occiſus eſt: ⁊ eius arma indutus Hector ciuitatē ingreditur. Vñ eneid. ij. Hei mihi qualis erat q̄tū mutatus ab illo Hectore: qui redit exuuias indutus Achillis. Liciam haſtam quā Sarpedon lycius ferebat qui vir ingens fuit. Vnde eneid. j. Seuus vbi eacide telo iacet Hector: vbi ingens Sarpedon ⁊c.

Patroclide quo ſupra hiſtoria.
Tlepolemꝰ de quo ſupra.
Parrha.

Aſcenſius.

¶ Deniq̄ quiſquis erat caſtris iugulatꝰ achiuis:
Frigidius glacie pectus amantis erat.
Sed bene conſuluit caſto deus equus amori:
Verſa eſt in cineres ſoſpite Troia viro.
Argolici rediere duces: altaria fumant:
Ponitur ad patrios barbara preda deos.
Grata ferunt nymphe pro ſaluis dona maritis:
(Alis facta)
Illi victa ſuis troica fata canunt.
Mirantur iuſtiq̄ ſenes / trepideq̄ puelle:
Narrantis coniux pendet ob ore viri.
Iamq̄ aliquis poſita monſtrat fera prelia menſa:
*
Pingit et exiguo pergama tota mero.
Hac ibat Simois: hic eſt Sigeia tellus:
Hic ſteterat Priami regia celſa ſenis.
Illic Eacides / illic tendebat Vlyſſes:

BRTO. Iugulꝰ q̇d ⁊ quid iugulare.

Deniq̄ quiſ. e. colligit ſe maxime ſollicitari ad omne alioꝝ periculū. Iugula. vulneratus ⁊ extinctꝰ. iugulū colli iūcturā dicimus vnde iugulare iugulum ſoluere. Caſtris a. inter grecos milites. pectus cor qđ intra pectus continetur. Amā. Penel. Erat fri. gla. timore frigeſcebat: frigeſcimꝰ timore et cor exilit. vñ Pl. ſenex in aulu. cum maxime timeret artem ludicram: inquit cor ſibi exercere. Sed. b. c. locus ab auctoritate deorum illis cure fuiſſe qđ optabat. Deus aut ad ymeneum: aut cupidinem referas: ſed de ymeneo placet. Amori c. cōiugali. verſa eſt in ci. plus eſt q̄ ſi exuſta eſt dixiſſet. ſoſp. vi. vlx. id enim potuit ex telemacho ſcire: q̄ eadem ex neſtore: et Menelao audierat. Argoli. r. d. exemplo firmat ſuſpitiones: alij rediere: tu ſolus ceſſas. Duces: vt neſtor: ⁊ Agam. ⁊ Meñ. Alta fu. ſacris ob ſuſcepta vota perfectis. Barb. pre. ſpolia Phrygū ⁊ Aſianorum: qui Barbari ſunt. Ad de. pa. in templis deorum ⁊ laribus appēdūtur: vt veteres facere conſueuerunt: q̄ poſtibꝰ tēplorū arma ſuſpendebant. Grata. ſ. aliarū fortunā cōmēdat: quarū mariti redierūt: vt iuſtior ſit eiꝰ querela: alie dijs vota perſoluunt p maritis ſaluis: mihi perpetua q̄rela relicta eſt. Nymphe heroides: puelle grece. Illi qui redierunt Greci canunt: narrāt. Troica fa. q̄ ad troiam geſta ſunt: alij facta legunt. Senes iu. ſeueri: et graues ſcheſiſonomatum eſt nam ſingulas ſuas denominationes addidit. Sene. iu. ⁊ puelle. Pendet: intenta eſt. Monſtrat: ſignificat Pergama: Troiane vrbis ſitum. Hac ibat: anaphora vtitur: nam licet paululū declinet: eādem tñ dictionem repetit. Simois fluuius Troianus: cum Scamandro iungitur: ⁊ loca paluſtria efficit. Tellus ſi. cāpus ſigeū troie promōtoriū vrbs in eo diruta cernitur illic ⁊ nauale: ⁊ achiuorū eſt portus: vt Stra. dicit: illic etiā tumulus Achil. patrocli: ⁊ Antilochi/ cōſtitutus eſt: quibus ilieſes quotannis ſacrificant. Regia celſa ſuperba Priami domus que erat in arce: paululū diſtabant Paridis edes: vt Ho. tradit. Eacides: Achil. Eaci nepos: et Pelei filius: vt dicemus alibi. Hic ala. mi. terruit Hector equos: alij ad tractum Hecto. hec referūt: vt diſtractus Hector Achil. equos terruerit ⁊ lacer amiſſos legunt qui in conſolatione ad liuiam druſillam dicat hic erat Andromache cum vir religatus ad ares terruit amiſſos ſanguinolentus equos. At mihi probabilius eſt: vt ab Home. ſententia non diſcedamus: cum quo cōgruere videbimur ſi legamus.

* Pergama dicta ſunt arces Troiane: q̄ quoniā altiſſime fuerūt omnia alta edificia Pergama ſunt appellata.

Deniq̄ tādē: ꝛ finaliter. Quisq̄s. i. q̄cūq̄ siue fortis/siue ignau⁹. Iugulat⁹: interfect⁹: nā iugulus est pars — Huber.
colli supra pect⁹ vbi loc⁹ est ad hoīem interficiēdū aptus: inde iugulare d̄r. Castris Achi in exercitu grecorū. — Iugulus ꝛ
A mātis. s. mei Penelopes. Erat fri. gl. nā ꝓpter timorē hoīes frigidi fiūt. Uer. j. eñ. Extēplo enee soluunt̄ frigo — iugulare ꝗ
re mēbra: qḋ aūt dixit frigidi⁹ glacie. hyperbole est figura. i. suplatio: nā hec orō est supra verū. Sz. b. c. i. iust⁹: qui — qui [illegible]
pios ꝛ iustos nūq̄ derelinq̄t. Bene cō. i. bñ puidit. Amori. s. meo. Casto: pudico q: semꝑ tibi seruaui fidē. Uersa — pia.
est: ecce q̄ō bñ cōsuluit: q: in tātis ꝑiculis belli vir me⁹ Uly. incolumis remāsit: ꝛ Troia euersa est. Uersa est in
ci. i. incēsa nā qḋ incēdio ꝯsumit̄ i cineres vertit̄. Uiro marito. s. meo. Sospi. incolumi. Argolici: nūc ꝑgit Peñ.
cōmemorare ꝛ ꝓbare ab eq̄tate: q Uly. debeat domū reuerti: q: oēs alij duces reuersi cōsolant̄ vxores suas cū
ipse sol⁹: vt diximus: maritali desit officio. Duces: a ducēdo dicti q̄ partē exercit⁹ regūt. Arg. greci. Redicre. s. do-
mū suā: vel in patriā. Altaria fu. i. incēsa sunt ad faciēda sacra dijs. Oui. li. ij. fa. Idib⁹ aug. fumāt altaria fau.
solebāt eñ antiq̄ i aris thura ꝛ cesas victimas cōburere: vñ illa sacra holocausta: q̄si ꝯbusta dicebāt̄. Preda: qc — Barbari q̄
q̄d alicūde rapit̄ ꝑda d̄r. Barb. i. tro. nā priusq̄ Ro. rerū potirent̄: greci oēs ꝑter se barbaros appellabāt: postea — dicantur.
ꝟo latinis grecisq̄ exceptis Barbari oēs dicti sunt. Ponit̄. s. a victorib⁹: q: solebāt hostilia spolia tēplis deorū
affigi a victorib⁹. Uer. li. iij. eñ. ere cauo clypeū magni gestamē abātis: postib⁹ aduersis figo: ꝛ rē carmine signo
Deos p. q̄ colunt̄ in pr̄ia: q: q̄libet natio habuit suos deos. Nymphe iterdū grece dñr spōse: hic ꝓ mulieribus
puellis ponit̄. Dona gra. s. ipsis puellis: q: libēter ea offerūt ꝓ maritis saluis. i. icolumib⁹. Ter. saluū te venire
gaudeo. Illi. s. mariti. canūt cū letitia narrāt. Suis meli⁹ iūgit̄ cū victa vt sit dtūs ꝛ sensus. Victa fu. i. a suis gre — Fata troi
cis. Tro. fa. notādū ē legēdū esse fata nō aūt facta: qḋ eñ signaret facta troica eē victa sz fata victa sunt: q̄b⁹ de — ca que.
fensio Troianoꝝ cōsistebat q̄ cū diu grecos fatigassent ꝛ ab ea expugnāda vrbe repellerēt: tādē isidijs sinonis
victa sunt equo ligneo armatis viris pleno in vrbe introducto: fata aūt: nō facta legēdū esse: vel illo Uer. loco
maxie ꝑcipit̄. ij. eñ. Fracti bello/fatisq̄ repulsi ductores danaū. Fata aūt h̄ troianoꝝ dñr fuisse. Uita Troili. Cō
seruatio palladij. i. simulachri palladis: qḋ troiani habebāt i vrbe: ꝛ vt sepulchrū laomedōtis: qḋ erat in porta
scea fuaret̄ integrū/ꝛ vt eq̄ rhesi: de q̄b⁹ iferi⁹ d̄r: possent a troianis recipi: hic oīa fata vicerūt greci. Nā achil-
les troiliū secū cōgressum iterfecit. Palladiū ꝟo ab Uly. ꝛ Dio. clā noctu vrbē ingressis/cesis arcis custodib⁹
asportatū est. Eq̄ rhesi vt ifra videbit̄ ab Uly. ꝛ diom. abducti sunt: vt Uer. in q̄t priusq̄ pabula gustassent troie/
xāthūq̄ bibissent: porta ꝟo scea diruta est ab ipsis troianis vt equ⁹ itroduceret̄: ꝛ ita fata troiana victa sunt:
ꝛ de his nūc est itelligēdū. Iusti se. epithetō ꝯueniēs illi etati. Oui. li. vj. me. Dicite iuste senes: ꝛ femina ꝯiuge
iusto digna q̄d optetis. ꝛ li. iij. fa. Flēt pariter molles aīs ꝟgoq̄ senexq̄. E q̄b⁹ hic iusti ꝟba fuere senis. Tre-
pide naturaliter timide. Pēdet attēte audit: cū eñ aliquē attēte audim⁹ ita eū aspicim⁹ vt ex ei⁹ ore pēdere vi-
deamur. Uer. de. Dio. Pēdetq̄ iterū narrātis ab ore. Atq̄ aliq̄s: ostēdit Peñ. q̄ varia rerū narratione greci do
mū reuersi detineāt vxores suas. Mōstrat: ostēdit q̄si ad oculū. Fera p̄. i. pugnas gestas iter grecos ꝛ tro. Pigit — Simois.
describit. Exiguo me. sic eñ i mēsa solēt multa depingi: q̄ ad oculū demōstrare volum⁹: vt ifra helena ad pari-
dē. Orbe q̄z i mēse legi sub noie nr̄o. Qḋ deducta mero lr̄a fecit amo. ꝛ in. j. amorū ꝛ ꝟba leges digitis ꝟba no-
tata mero. Idē i. ij. amo. Nō oculis tacuere tuis ꝯscriptaq̄ vino mēsa. Hac. ib. dicticos. i. demōstratiue ponit̄.
Simo. fluui⁹ ex ida mōte defluēs: iuxta iliū labēs: nō lōge a sigeo xātho cōmixt⁹ facta palude i mare igredit̄:
qt̄m facit simoētis. Tell⁹ si. i. ꝓmōtoriū sigeiū nobilitatū sepulchro achillis: sicut rhetiū sepulchro aiacis thela
monij. Steterat: fuerat erecta erat. Regia. t. aula substātiuū ē. Illic. i. alio lo. ita eñ ista narrāt̄: q̄si loca sint añ — Tētoria vn
oclos Eacid. achilles nepos eaci ꝓnoī. ab auo: nā eac⁹ iouis ꝛ egine fili⁹ genuit peleū pr̄ez achil̄. Tēdebat tē — de dicta.
toria militaria hēbat: dñr aūt a tēdēdo q: extētis vellis fiebāt: demōstrant̄ aūt achil. tētoria nō sine cā. q. d. vbi
ꝑam⁹ supplex fuit ei ꝛ corp⁹ hectoris ad sepl̄turā redemit. Hic la. male legit̄ h̄ alacer missos terruit hector eq̄s:
nā hec sn̄ia nulla rōne: aut historie testionio pōt cōprobari: nec ē v̄isile qḋ greci vxorib⁹ suis i bello gesta narrā
tes laudassent hectora hostē aut appellassent ip̄z alacrē: ꝛ de eq̄s territ̄ ab hectore dū viueret nulla vsq̄ fit mē
tio: nā q̄dā dñr de eq̄s rhesi: q̄ō ꝯuenit: cū rhesus i auxiliū troianoꝝ venisset: p̄terea i codice meo vetustissimo
h̄ lacer scriptū repi: ꝛ ml̄tis ostēdi: ꝛ adhuc ostēdere possaz: legēdū ē igit̄ h̄ lacer amissos terruit hector eq̄s. cō
stat eñ hectora circa muros troianos eq̄s raptatū fuisse. Uer. li. ij. eñ. Ecce añ oclos mestissim⁹ hector: visus ad
eē mihi: largosq̄ effundere flet⁹: raptat⁹ bigis: vt quōdā: aterq̄ cruēto puluere ꝛc. ꝛ idē li. j. ter circū iliacos ra
ptauerat hectora muros: dū igit̄ traheret̄ hector eq̄ aspectu cruētati cadauer̄ territi sunt: hic ostēdit ipse sunt
Oui. in consolatione ad liuiā de morte drusi: his verbis. Hoc fuit andromache cum vir religatus ad axes ter
ruit amissos sanguinolentus equos ergo volens nunc aliquis ex grecis illum locum vxori sue ante oculos po
nere dicebat. Hic hoc loco quem signabat in mensa.

Dona gra. nā vt inq̄t Ua. ma. p̄sco insti. re. di. opa dabat̄: cū aliq̄d ꝯmēdādū ꝑcatiōe: cū exposcēdū voto cū — Parrhas⁹.
exoluēdū gra. Est aūt gratulari dijs age. g. vt ex luno facile ꝑcipit̄: in hūc ḡ sensuz dixit Oui. grata dona. Iust. re
lig. synedoc. Etem iustitie pr̄ia ps ē pietas ꝛ deoꝝ cult⁹ cui maxīe illa studebat etas. h̄ Hesiodi car. ꝓuerbij vite
iactatū: qḋ Hypides i antocleū recitat. ϐουλαι δε μεσον ευχαι δε γεροντων Bella gerāt iuuenes: at ꝓxi
ma ꝯsulat etas. Decrepitiq̄ senes palmas ad numina tendant: equitatis obseruantia senibus etiam cōuenit:
itaq̄ nihil impedit in suo proprio significatu iustos accipere. — Ascensius.

Sed bñ ꝛc. Sz ista inq̄t nō sunt iā timēda: cū parta sit victoria: ob quā nymphe. i. spōse maritos recipiētes
dijs vota ꝓsoluūt: facit aūt digressionē: q̄ recitat ea: q̄ a maritis receptis narrant̄ de situ ꝛ excidio troie. ¶ Illic
eacides sic. Uerg. eñ. ij. Hic dolopū man⁹ hic seu⁹ tēdebat achilles. Tēdebat. s. tētoria suā ꝛ castrametatus est.
Pingit ꝛ exiguo pergama tota mero. Laus pictoris ꝛ declamatio ex ꝯrijs ꝑ antitesim vcz: nā tota ꝑgama ma
gna nimirū fuerūt. Uñ ꝯriū est exiguo mero. Pingit aūt fundēdo modicū vini sup tabulā seu mēsaz: quo dedu
cto ꝑ digitū ostēdit formā ꝛ situ troie. ¶ Simois nomē fluuij troiani declinat̄ hic simois: huius simoētis vel si
moētos: huic simoēti: hūc simoēta. Uer. eñ. j. genuit simoētis ad vndā: sz a ntō simois Serui⁹ simoētis deducit.

Hic la. Hector Patrocli morte gloriabund⁹ ꝛ gaudēs. ¶ Ter. cōsternauit: eq̄s Achil. xanthū ꝛ baliū: q̄s ge-
nuit equaꝝ velocissima podarges ex zephyro cū ad oceanū verno prato pascerēt. ¶ Missos ab autūedōte Diorei filio Achil. auriga: mul — Antonius.
tis stimulis concitatos: nā vt Hom. xvj. ilia. sc. Achil. equos cum primum ab Hectore ꝓstra-
tum Patroclum senserunt discurrere freme-
re cepisse: ꝛ licet ab autumedonte verbere ꝛ
adulationib⁹ interdū stimularent̄ illos neq̄
ad naues: neq̄ helesp. v̄sus referre pedē: neq̄
rursuz in p̄liū ire voluisse sz tāq̄ columnā i ali
cui⁹ monumēto mirā immotos ꝯstitisse: ꝛ ad-

Hic lacer amissos terruit Hector equos.
Omnia nāq̄ tuo senior/te querere misso
Retulerat nato Nestor/at ille mihi.
Retulit ꝛ ferro Rhesumq̄/Dolonaq̄ cesos:
Usq̄ sit hic somno proditus: ille dolo.

Ausus es o nimium: nimiumq; oblite tuorum:

*

Thracia nocturno tangere castra dolo.

Totq; simul mactare viros adiutus ab vno:

At bene cautus eras: ꝛ memor ante mei.

*Dolus nūc in malā tm̄ ptē accipit: hoc ē ꝑ fraude: siue machinatiōe q̄ fit ad fallēdū aliquē. Veteres ēt in bonā ptem accipiebāt ꝑ solertia ac calliditate q̄ ꝑtiz aduersus hostes: siue latrones adhibebatur.

motis alternatim capitib⁹ multis lachrimis ꝯplorasse. ¶ Oia nāq; tuo: vnde res troianas intellexerit ōndit in quo ꝛ ambiguitatē soluit ꝛ domesticā sollicitudinē apit. ¶ Nest. pylioꝝ rū rex ꝛ nelei fili⁹. Senior: q̄ tertiā etatē agebat. ¶ Nato. telemacho de te sollicito. Misso te: q̄ nō eñ Pen. telemachū ad sciscitādū de Vly. misit: sed ille sola nutrice cōscia consilio miner. q̄ se in formā mente anthiali regis taphiorum filij verterat pylū ad nestora et spartē ad mene. clā matre ꝯcessit: a q̄b⁹ cū res ad troiā gestas accepisset ad matrē retulit: q̄uis primū in pdio Vlyx patrē sub mēdici habitu cōperisset: vt Home. scri. Ille tele. fili⁹ tu⁹. Rhesum rhesus cronei fili⁹ thracum rex postremus castra locarat: eius equi erāt cādore niuali pernicitate vētis cōparādi currus auro argētoq; ornatissimi. Dolona: Hector ꝑmissis Achillis equis. Dolonē eumedis filiū misit in castris grecoꝝ scrutaturū illū Dio. ꝛ Vly. que de Troia. exploraturi mittebant: intercipiūt ꝑmissa impunitate Troianorū cōsilia intelligūt. Deinde interempto dolone thracū castra inuadūt. Diome. dormiētē rhesum perimit ꝛ socios. xij. equos in castra abigunt: ꝛ ad presepe inter alios Diome. equos alligant. Hic. rhe. Ille dolo. promissa erat enim Doloni impunitas: si troianoꝝ cōsilia aperiret: sed Dio. illū interemit. Thracia. rhesi thracij. Dolo noc. per noctis insidias. Tot vi. nō cedē Vly. sz Diome. peregit q̄ regē ꝛ socios. xij. trucidauit. Ab v. Diome. Tydei ꝛ deiphi. adrasti filio. Anteq; a nostro amore discederes: cū te tue: domus memoria ꝛ amor subibat: eras cautus: nūc cū perstrixeris: nulla vitas pericula: persistit in amplificatione: vt quanta sit in amante vxore sollicitudo monstretur.

Huber. Eq̄ achillis q̄ ꝛ vnde ꝑ geniti.

¶ Hic la. i. vulnerib⁹ ꝯfossus ꝛ dilacerat⁹: vt Ver. vulneraq; illa gerēs q̄ circū plurima muros Accepit prios. Ter. e. ami. i. liberos ꝛ celeres: nā amitto cōponit ex a particula sepatiua. ꝛ mitto: inde missus dr̄ q̄ si dimissus: ꝛ liber ꝛ ideo celer. Oui. Et celer amissis labit ann⁹ eq̄s. ꝛ li. iiij. fa. Hāc quodā cythereа dictū ꝑperātē ire iussit: ꝛ amissos ꝑcipitauit equos: ergo nullo mō legat admissos. Oia dicit Pen. se hic oia itellexisse a telemacho cui nestor ea narrauerat: cū ad eū missus fuisset ad q̄rēdū Vly. prēz suū. Senior. i. senex ꝯparatiuū ꝑ positiuo: agebat enim vt Ci. scr. tertiā hoim etatē: vt etiā ipse refert li. xiiij. met. Vixi annos. c. nūc tertia viuit etas. Tuo na. telemacho. Misso q. i. ad q̄rēdū. Ille. s. tele. mihi subaudi rettulit: ꝛ. i. etiā pter supradicta. Rettulit narrauit. Rhesum do. ce. sic legēdū est: vtq; cōiūctio encletica vtriq; subiūgat: t cōstet ratio metri: nā dolō primā corripit et q: cōiūctio hoc loco nō solū copulat verba: sed etiā sensuz: vt ostēdat vtrūq; cesum. i. interfectū fuisse. Fuit aūt rhesus rex thracie ab amicitia priami nō alien⁹: qui cū in auxiliū troia. venisset cū thracō copijs iam nocte aduenīēte ante insulā: q̄ anteposita ciuitati cōtinēti adiūgit paulisper cōmorat⁹: postea circiter scdm vigiliam cāpos Troia. ingressus tētoria explicuit: qd vbi Dio. ꝛ Vly. in ea parte vigilias curātes aiaduerterunt: vel potius: vt alij volūt ex dolone troiano intellexerūt: q̄ ꝛ ipse speculatū exierat: ꝛ eū depreh̄ēderant vt mox dicet: oia circūspiciēt celeriter ad locū vbi rhesus cōmoratus fuerat accesserūt. Tū fatigatis ex itinere custodibus: ꝛ ob id somno pressis. Vly. ꝛ Dio. introgressi: regē in ipsis tētorijs interfecerūt: ꝛ currū eius cū insignibus equis / ad naues grecorū duxerūt. Dolō aūt vir fuit troia. Eumedis fili⁹ q̄ in castra Grecorū speculator accessit: pactus cū troia. vt in remuneratiōnē speculationis / sibi darent equi Achil. post victoriā quā sperabat: sed deprehēsus est a Dio. ꝛ Vly. qui ꝛ ipsi speculatū venerāt: ꝛ vigilias: vt diximus in ea parte curabāt: quib⁹ oia aperuit q̄ troiani pararēt ꝛ sperarēt: indicauitq; precipue aduētū rhesi: ꝛ fatū qd de ei⁹ equis erat / troiā nō posse capi: si aquam xanthi bibissent: aut pabula soli troiani gustassent: ꝑmiserāt ei enim vitā: si oia indicaret: verū oib⁹ perceptis eū interfecerūt: vñ Oui. nūc dixit eū ꝑditū dolo: q: nō seruauerūt qd ꝑmiserāt: eū aūt spe equoꝝ achil. speculatū fuisse ōndit Oui. li. ij. tri. non foret Eumedes orb⁹ si fili⁹ ei⁹ stult⁹ achilleos nō adamasset equos. ꝛ Verg. lib. xij. enei. multis versib⁹. Sz q̄cq̄d ptinet ad intelligēdū hūc locū optime habet li. xiij. met. ex verbis Vly. Est aliqd de tot graioꝝ milib⁹ vnū a Dio. legi: nec me sors ire iubebat. Sed tm̄ ꝛ spreto noctisq; hostisq; periclo. Ausum eadē q̄ nos phrygia de gēte dolona. Interimo nō añ tm̄ quā cūcta coegi ꝑdere: ꝛ edidici qd pfida troia pararet Ola cognorā: nec qd specularer habebā. Et iā ꝑmissa poterā cū laude reuerti Haud cōtentus eo petij tētoria rhesi. Inq; suis ipsuz castris comitesq; peremi. Atq; ita captiuo victor votisq; potit⁹: igredior curru letos imitāte triūphos. ꝛ Ver. li. j. eñ. Nec ꝑcul hinc rhesi niuei tētoria velis. Agnoscit lachrimās: primo q̄ ꝑdita somno tytides multa vastabat cede cruēt⁹. Ardētisq; auertit equos in castra priusq̄ pabula gustassent troie: xanthiq; bibissent. Ecce ꝑ hos Oui. ꝛ Ver. versus declarat tot⁹ hic loc⁹ hui⁹ eple: vt sicut hic rhesus ꝑdit⁹ somno q: inuasus est cū dormiret custodib⁹ etiā suis: vt dictū est. Sōno pressis: ita eñ scri. Dyti s cretēsis: lz Ser. sup eū locū primo q̄ ꝑdita somno: exponat prima parte noctis: vt libra die: somniq; pares vbi fecerit horas. Sed prior sensus est ex hist. ¶ Ausus es: incusat Pen. Vly. nimie audacie ꝛ obliuionis suoꝝ. ¶ Nimiū ꝛ ni. hic est penit⁹ tuoꝝ patris filij ꝛ vxoris. ¶ Tāgere. s. accessu tuo: hoc est intrare. Castra thra. i. tētoria rhesi regis thra. ¶ Dolo no. insidijs noctis: qd est audaci⁹ q̄ in luce. ¶ Tot vi. comites regis q̄ erāt in ei⁹ tētorijs. ¶ Ab v. a solo Dio. ¶ Cautus: ꝓuidus periculoꝝ. ¶ Ante: olim q: simulabas insaniā ne ires ad illa pericula: ꝛ ne me solā relinqres: quod ipse dixit. xiij. me. mea detinuit coniunx pia mater achillē: ꝛ diximus supra in argumento.

Rhesusq̄s.

Dolonis interitus.

Amissus vnde. rhesi histo.

Dolon q̄s.

Ascensius.

¶ Oia nāq; tuo. Docet quō ꝛ a q̄ hec nouit facinora. Vlyssis ex telemacho videlicet suo ꝛ Vlyssis filio quem ad Nestorē miserat pris inquirendi grā. In qua re cōciliat sibi ingeniosa mulier beneuolentiā mariti: cuius se semꝑ tā sollicitā fuisse significat. ¶ Ordo est: dico supple q: Hector terruit: nāq; Nestor q̄ fm Homerū tertiā viuerat etatē retulerat. i. recensuerat ꝛ enarrauerat oia. nato. i. filio tuo telemacho misso te q̄rere. i. vt te q̄reret.

Antonius.

¶ Usq; me. mi. si. cor pre formidine exilibat. ¶ Sinus pro precordijs vsurpat. Per ag. ami. per grecorū castra

Substentatio quid sit.

Usq; metu micuere sinus dum victor amicum

*

Dictus es Ismarijs isse per agmen equis.

Sed mihi quid prodest vestris disiecta lacertis

Ilios: ꝛ murus / quod fuit ante solum?

Si maneo qualis Troia durante manebam:

tantus mihi terror ex hoc iniectus est vt etiā cum victor diceceris in castra grecorū redisse timerē: non enim ad equorū seuitiā referas: qd humana carne vescerent. ¶ Ismarijs thraceys: ē ismaros mōs ꝛ vrbs thracie. ¶ Sz. m. q. ꝑ cōicatiōe vtit. petit ꝛ cōsulit qd sibi ꝓsit treianū excidiū hac sciscitatiōe suspēdit anim⁹: ꝛ ad ꝯmiseratiōnē apparat: i quo ꝛ facile sibi ꝯmiseratiōnē ꝯciliat ꝛ lēti mariti icrepat tarditatē. ¶ Disiecta: diruta. ¶ Ilios: troia ab ilio trois filio dicta q̄ ꝑclarā vrbē a suo noie

* Agmen ꝓprie significat m̄ltitudinē ambulantem.

Virqꝫ mihi dempto fine carendus abest.
Diruta sunt aliis: vni mihi pergama restant:
Incola captiuo/que boue victor arat.
Iam seges est: vbi Troia fuit: resecandaqꝫ falce.
Luxuriat Phrygio sanguine pinguis humus.
Semisepulta virum curuis feriuntur aratris:
Ossa ruinosas occulit herba domos.
Uictor abes: nec scire mihi que causa morãdi:
Aut in quo lateas ferreus orbe licet.
Quisquis ad hec vertit peregrinã littora puppim:
Ille mihi de te multa rogatus abit.
Quãqꝫ tibi reddat: si te modo viderit vsquam:
Traditur huic digitis charta notata meis.

cõdidit in troade: vt scri. Dio. Diruta est. viij. mensis iunij: vt Diony. scri. ¶ Si ma. iopinatũ subdit ad cõicationẽ qꝫ genus schematis substẽtatio a celso dr: greci vo paradoxã appellant hoc est contra opinionẽ. nõ em̃ Pene. euersa Troia se vt ante coniuge cariturã opinabat. ¶ Si ma. sine viro. ¶ Durãte tro. cuz troia stabat. ¶ Diru. sũt aliis. ab aliarũ fortuna suũ merorẽ amplificat. ¶ Aliis ad fortunã aliarũ puellarũ. ¶ Restãt erecta sunt: ꝛ nõ expugnata. ¶ Victor greci victores: vbi fuerat troia iam segetes crescunt: metũtur fruges. ¶ Semise. vi. ossa insepultorũ. ¶ Feriunt. interimuntur pcutiunt. ¶ Causa mo. non tam mora ledebat: qꝫ qd more causa ignorabatur putabat em̃ alieno amore detineri. ¶ Lateas curiosi⁹ est qꝫ si maneas dixisset. ¶ Quisqs ad suum offm̃ laudat: tu inquit lates nec etiam ad me tenuis de te fama perueniat. ego de te semp curiosa sum. ¶ Uertit: naute cũ ad portum perueniũt puppim in littus conuertunt. ¶ Ad h littora: ithacẽsia. ¶ Charta no. scripta: hoc est do lr̃as ad te his oibus: q ex ithaca nauigaturi sunt in quãcũqꝫ orbis regionẽ. ☞ Usqꝫ me dicit Penelo. qd cũ hic supradicta narrarent sibi fuisse gesta ab Uly. semper audiendo nimio timore tremuit donec intellexit Ulyss. his ita gestis reuertisse ad grecos eqs rhesi adductis. ¶ Usqꝫ assidue. ¶ Sin⁹: pectora mea. ¶ Micuere: moti sunt tremuere

Uer. Et longũ p valles pascitur agmẽ. itercũ ponit pro multitudine. Idẽ. vocat agmina seua ferorũ. iterdũ impetuz: vt apd eundẽ. ꝛ leui fluit agmine Tybris.

Huber. Ismarus de q supra. Ilios de q supra.

¶ Metu ti. q2 letitia etiã interdũ trepidat pectus. ¶ Dum donec. ¶ Uictor. i. tu. ¶ Dict⁹ es. s. mihi ab eo q narrabat. ¶ Ille p. a. amicũ. s. grecorũ. ¶ Equis is. i. equis rhesi abductis: ꝛ hoc est qd in versib⁹ supra allegatis dixit. Atqꝫ ita captiuo victor: votisqꝫ potit⁹. Ingredior curru letos imitante triũphos. Ismarus aũt mõs est thracie: vnde ismarius ponit p thracicio. Ismar⁹ aũt prius dicebat Maronea optimo vino abundans de quo Tibul. ad Messalã. victa maronea fedatus lumina baccho: quẽ locũ male quidã intelligũt exponẽtes a Marone. Uer. dictũ in. iij. ene. quo scri. Polyphemum fuisse sopituz: sed errant. nã lz de Polyph. loquat etiã Tibul. tñ nõ facit mentionẽ de Uer. descriptione sed de vino qd ex thracia Uly. aduexerat. ¶ Disiecta: diruta dissipata. ¶ Lacertis. i. viribus. ¶ Quid p. q. d. nihil. ¶ Et mu. ordo est. ¶ Et solũ qd fuit ante murus. i. murus nũc equatus solo. i. dirut⁹: nã tecta equata solo dicunt q sunt diruta neqꝫ supra solũ eminẽt. Uer. ꝛ equata solo fumãtia culmina ponã. Ouid. lib. iiij. fa. Hec equata solo est nullo sub crimine regni. ¶ Si. p siquidẽ. i. q2. ¶ Qualis. i. vidua ꝛ sine marito. ¶ Carẽ. mihi. i. a me. ꝛ notandũ hoc participiũ in voce passiua a careo dẽpto fine. i. semp ꝛ perpetuo. nã qd finẽ nõ hz eternũ est. ¶ Aliis: ad vtilitatẽ aliarũ. ¶ Mihi vni. mihi soli. i. in damnũ mei solius: cui esset vtili⁹ qd adhuc starent: vt infra dicet vtilius starent. ¶ Restant: remanẽt nõ reuera: sed qꝫtũ ad damnũ ꝛ dolorẽ solũ. ¶ Uictor: grec⁹. Incola qui illic habitationẽ fecit post victã troiã. ¶ Boue ca. p bob⁹ captiuis. i. bob⁹ q ante fuerãt troia. nũc a grecis cap. ¶ Iam se. est. hec descriptio eo tendit: vt Peñ. oñdat iã diu troiã fuisse euersam: enumerat em̃ certissima euersionis ꝛ ruine argumenta: ex quo magis conquerit de absentia vlys. ꝛ qd nõ possit intelligere vbi sit: seges eñ vbi fuit troia ꝛ resecãda falce. i. iã herba nata est vbi fuerat troia: ꝛ ita alta vt iã sit falce metenda. Seges aũt fm Uar. dr a satu. i. semine: est aũt pprie seges eorũ seminũ: q pani conficiẽdo sunt apta nondũ demessa. Nã fruges gñalr dñr oẽs fruct⁹ qui in alimoniã veti pñt: dicũtur aũt eodẽ var. teste a fruendo. hic ergo seges accipit p semine frugũ lato ꝛ adhuc viridi. Falce. s. messoria. Est em̃ ꝛ falx putatoria: qua arbores putant: de qua Uer. in ge. Falce pmes vmbrã. ꝛ i buc. Atqꝫ mala vites icidere falce nouellas. Luxuriat: supra modũ abũdat. Ho. luxuriãtia cõpescet. Uer. luxuriẽ segetũ tenera depascit in herba. Ad oues nonnũqꝫ refert: ꝛ significat exultare ꝛ lasciuire. Ouid. in fa. ludit ꝛ pratis luxuriatqꝫ pect⁹. interdũ habitudinẽ significat. Uer. iij. geor. luxuriatqꝫ thoris animosum pect⁹. luxuriat em̃ hic ponit p plenũ ꝛ dẽsum est. Pinguis impinguata. Sanguine Phry. sanguine troianorũ illic effuso. Est aũt phrygia asie regio vbi est troia. ¶ Semisepulta. non plene sepulta: vt in bello accidit ppter multitudinẽ. ¶ Feriunt eruunt ab aratris. Luc. lib. vij. Que segetes infecta surget nõ decolor herba: quo nõ romanos violabis vomere manes. ¶ Idẽ paulopost. Pluraqꝫ ruricolis feriunt dentib⁹ ossa. Occulit. tegit eius frequentatiuũ est occulto. ¶ Ruinosas: plenas ruinis pstratas. ¶ Uictor. s. tu vlys. ¶ Abes: es absens a domo tua. ¶ Nec li. mi. i. nec possum scire q cã morãdi. i. que causa sit tibi: quare differas reditũ tuũ in patriã: aut in quo orbe eleganter p in qua parte orbis. Quisqs ostendit nõ esse culpam suam qd ignoret vbi sit vly. dicit em̃ Penelope se neminẽ pretermittere: q ad littus suũ veniat: quẽ non diligenter interroget de vlysse ꝛ cui nõ tradat literas: quas ille reddat vly. si eũ alicubi viderit: aut inuenerit. Quisqs. i. qcũqꝫ. s. vel mercator vel nauta. Uertit: appulit: flexit. Puppim: nauẽ: synecdoche. Peregrinã: adnenã externã. Ad hec littora: ad hãc nostrã terrã. Ille abit: discedit. s. hinc rogatus. i. interrogatus: vt multa supprimo rogitãs: alias rogare significat orare: in cõpositione vo cũ variis prepositionib⁹ varia hz significata. arrogare em̃ significat assumere: ꝛ attribuere: ꝛ in malã partẽ accipit: dr em̃ arrogans qui sibi plus assumit: ꝛ attribuit qꝫ deceat. Abrogare penitus tollere Derogare in parte minuere ꝛ tollere. vnde Cice. ad heren. cui legi derogatũ vel abrogatũ sit. Erogare est dare. Irrogare inferre: vt irrogare penã. Ho. in ser. Adsit regula paucis que penas irroget equas. Prorogare differre. Ho. in ser. viuendi recte qui prorogat horam. Rusticus expectat: dum defluat amnis Subrogare sufficere: ꝛ in locũ alterius substituere. Prerogare preferre: inde prerogatiua: prelatio ꝛ priuilegiũ dr: siue vt vulgo loquar preeminentia. Reddat: det tibi: ꝛ proprie dixit. nam littere dari dicũtur ab eo qui mittit. reddi vero ab eo qui defert: qm̃ eius fidei sint credite: vt reddantur. Charta: epistola ponitur interdum p vno lib. Notata: scripta: nam litere note dicuntur: qd per eas res oẽs notet. Nota etiam pro qualibet signo accipit. Uergi. iij. geor. Continuoqꝫ notas: ꝛ noia gẽtis inurũt. Luc. lib. vij. Nõ tamen abstinuit

Carẽd⁹ pticipiũ vnde formetur.

Fruges q ꝛ vnde dicte. Rogo cum suis cõpositis. Prerogatiua que.

Charta.

venturos prodere casus:per varias fortuna notas. Nota etiã dicit ignominia:z ,pbrũ:atte]stat Nonius Marcel lium. Quẽ leis scire suas oẽs maculasq: notasq: vñ z nota cẽsoria dicit:quare Junc. dicit. Sed qua Fabri.cen sor notet. Miderit visq:.i.alicubi:significat aũt nõ solũ in loco:sz etiã ad locũ. Hora.in.j.ser.de formica loquens nõ vsq̃ ,pcepit:z Terẽ.in Eunu.sed ,pfectur⁹ alio fueras:rñdet Parmeno nusq̃ subaudit enim profectur⁹ erat

Parrha. Ascensius. ☞ At bñ ca.e.z me.ante mei:inuersio q̃ pl⁹ viget:q̃ si diceret:oblit⁹ eras mei. Et.s.ironicos. Anteq̃ tãtas re adderetis apertissimoq; vite periculo te cõmitteres. Eras m.me.vel meorũ mãdatorũ ego tibi succurrebam:: perinde.Era s bñ cã periculorũ fugitãs:z salutis vitecq; parc⁹. Atq; ita nõ est:alioq; si te cogitatio mei iubisset ad pericula cũctati⁹ accessisses:vt te mihi seruares incolumẽ:z in tua salute mee parceres:hãc sentẽtiam pla nius expressit in laodamia. Et facito vt dicas quoties pugnare parabis parcere me iussit laodamia sibi:z illi vltima mãdato claudet epistola paruo. Si tibi cura tui:sit tibi cura mei. At.i.sed ille.s.filius tuus z meus. Re tulit.i.recẽsuit mihi. Retulit(inquit) Rhesum regẽ illũ Thracie:z dolona Troianũ illũ:filiuz eumedis celos.i. occisos a te:ferro.i.gladio:z retulit vt.i.qualiter hic.s.Rhesus sit proditus somno:q: prima nocte dũ clausas portas intrare nõ posset occisus est(vñ Uerg.enei.j. Nec procul hinc rhesi niueis tẽtoria velis Agnoscit lachri mãs primo qua ,pdita somno.i.pma parte noctis)vt ille vez dolõ ,pditus est dolo:q: ,pmissa erat ei impunitas se.i nõ seruata aut dolo quẽ occisus ,ptẽdebat:hoc est propter dolũ quẽ astruere volebat:z Rhesus:q: impru de ter inter hostes somno indulgebat z ita est vituperatio hostiũ z laus victoris:z tñ dicit nocturno dolo quasi nõ nisi ,p dolũ id potuisset perpetrare:sed dol⁹ an virt⁹ q̃s in hoste reqrat: Adiut⁹ ab vno viro.s. Diomede. Equis ismara.s.ipsius vez Rhesi cuius ipse cum Diome. Ardẽtes auertit equos in castra:priusq̃ pabula gustassent troie Xanthũq; bibissent:vbi dr̃ enei.j. Ilios disiecta:sic Hora.vexata ilios dixit frequẽti⁹ tñ hoc ilion:vel ilium legit. Uertit puppim peregrinã ad littora sed quomõ? Prora eñ ad littus appellitur non puppis. Uerũ peregri ni:z hostes cito abnauigaturi:vt dr̃.vj.enei. Obuertunt pelago proras:z ita puppis appellitur ad littus:vt pa rate sint naues si necesse fuerit ad fugam.

Antonius. Pyli quot z que. Nele⁹ q̃s. Pergama a Neptuno z Apolline condita.

☞ Nos Pylon:nõ ipsa misit:sed tele.matre inscia ad nestorem:vt diximus accessit. Pyli tres fuerũt vrbes in Pelopõneso:vna in lem= pretica regione:alia in ora piscea ad alpheuz flu.tertia in messania:sed nestoris pylos ab ematho mõte emathesia nuncupata est:quã multi eã esse volũt:que est in ora piscea:hanc cõdidit Neleus neptuni fili⁹ ex tyro Salmo= nei filia. ¶ Neleus ex chlori amphi. Theba= na filia.xij.filios habuit oẽs preter nestorem Hercu.peremit:qñ erat ceteris iunior:vt ipse apud Home.recenset. ¶ Incerta:nestor nihil certi de te nobis rettulit. Spartem:ad Mene laũ:qui cũ de Ulysse negasset scire telemachũ remisit patera:z peplo donatũ:paterã vulca= nus effinxerat peplũ Helena texuerat. Spar= te nescia. Menelaus spartan⁹ de te veruz ne= scit. Menia phebi. Troia ipsa. ¶ Starẽt vbi. mihi minus molestum esset:sĩ nõ esset euersa, Pheb⁹ z neptu. Laomedõti in fabricãdis tro ianis menib⁹ opitulati sunt. Colligit causas vt qð dixerat ,pbabile videat. Heu leuis:mo= bilis vrit correptione. Irascor improbor q̃ pro excidio troiano vota suscepi. Scirem vbi pu. ecce causas vtilitatis ostẽdit. Ubi.i.qua orbis parte.cũ multis multam q̃rela nr̃am faceret leniorẽ. ¶ Ignoro post dirutã troiaz. ¶ Area lata:metaphora a soli spacio ingẽs est curatũ fluctuatio. ¶ Stulte:temere:z frustra. ¶ Que nr̃a li.amas forte peregrinã puellã qð ,p in= satiabili libidine facere cõsueuistis:vt negle= cta vxore alias ametis. ¶ Peregri.alludit ad circẽ z calipso:cũ quib⁹ Uly.multũ tp̃is con= sumpsit:ex circe telogonum genuit:ex calipso atlantis filia ausonem a quo italia ausonia nuncupatur.

Menia pro prie dr̃ q̃ vrbẽ cigũt. Uergil. Et menia pãdi m⁹ vrbis. dicta autez sunt menia a muniẽdo q̃si munia: veteres eñ oe z u mu= ferenter po nebant.

Nos Pylon antiqui Neleia Nestoris arua
Misimus:incerta est fama remissa Pylo.
Misimus z Sparten:Sparte quoq; nescia veri:
Quas habitas terras aut vbi lentus abes.
Utilius starent etiam nunc menia *Phebi.
Irascor votis heu leuis ipsa meis.
Scirem vbi pugnares:z tantum bella timerem:
Et mea cum multis iuncta querela foret.
Quid timeã ignoro:timeo tamen omnia demens:
Et patet in curas area lata meas.
Quecunq; equor habet/quecunq; pericula tellus:
Tam longe causas suspicor esse more.
Hec ego dum stulte meditor:que nostra libido est:
Esse peregrino captus amore potes.

Hubertinus. ☞ Nos pylõ. dicit pene.pter diligẽtẽ iterrogationẽ:z inq̃sitionẽ factã a se de Uly.apud peregrinos ad suũ lit= tus veniẽtes:z pter lr̃as traditas:q̃ ei redderent:se etiã misisse ad diuersa loca ,pcũctatũ de ipso Uly.z presertiz pylõ z spartẽ q̃m ex pylo z nestore Uly.socio vel ex sparte ab Agam.z Meñ.principib⁹ grecoz putabat se posse fieri certiorẽ vbi esset Uly.dicit ergo. ¶ Nos mi.py.arua neleia nestoris.i.terrã nestoris regnatã a patre ei⁹ ne leio:fuit aũt vt scr. Stra.pylos vrbs in messenia vbi nele⁹ pater Nesto.regnauit:hãc Hercu.expugnauit:z ex xij.fil js nelei ab eo interfectis:sol⁹ nestor superfuit.qð ipse narrat lib.xij.met.ipse nestor interdũ pyli⁹ dr̃ a py lo a Mar.z Iuue.vt rex pyli⁹ magno sic quicq̃ credis Home.exẽplũ vite fuit a cornice secũde. ¶ Antiq:senis:dr̃ enim vixisse.ccc.an.vt ipse apud Oui.vixi annos bis cẽtũ.nũc tertia viuit etas. Fama de te. Est re.s.mihi a ne store. Incer.ignara de te vbi sis. Misim⁹ z.i.etiã. Spartẽ:lacedemona:nã eadẽ est sparte:z lacedemon. Sed la cede.z ,p vrbe:z pro regione ponit:dicta a lacede.filio Iouis:z taygetes filie atlãtis. Spartẽ autẽ actũs est gre cus a nlõ sparte. Nesciave.ignara veritatis de te sparte,aũt ,p spartani ponit.i.vrbs ,p hoib⁹. Habitas legẽdũ est:nõ aũt habites.q: sequit habes qð est modi indicatiui. Lẽt⁹ tard⁹ ad reuertẽdũ. Utili⁹ declarat aperte:qð dixerat superius vni mihi pergama restãt.vtilius:cũ maiori mea vtilitate. Starẽt:essent adhuc integra:z cre cta. Dixit supra:in eo loco. Troia ia.cer. Menia phe.i.muri troiani:quos phebus edificauit. Fabula autẽ hoc habet. Neptu.z Apollo promissa sibi a laomedonte rege Troia.mercede muros illi edificauerunt:sed Laome don postea eis promissam mercedẽ negasse dr̃:qð ideo fingitur:q: vt voluit Ser. Laomedõ Neptuno:z phebo certã pecunie q̃tit atẽ vouerat quã postea imminentib⁹ hostibus ad muroz edificationẽ trãstulisse dr̃:vnde ipsi muros troie fabricasse dñr:vñ z author hic dixit pgama phebi:z Uer.li.iij.enei. Et ois humo fumat neptunia

roin. Heu ipsa.i.ego. Leuis:incōstās ⁊ mutabilis. alr̄s leuis significat nō onerosū.itē vilē ⁊ cōtēptibilē. ¶ Irascor me.vo.reprehendo mea vota ⁊ ea q̄ optaui:prius em̄ optaui vt troiā vinceretis:⁊ dirueretis nūc doleo me ea optasse:nā vellē adhuc troiā stare. ¶ Scirē vbi pu.⁊c.sensus est:si troia staret:hoc saltē scirē vbi pugnares gereres bellū. ¶ Et tm̄.i.solummō. ¶ Timerē bel.i.pericula bellor̄:nō aūt alia. ¶ Et mea quere.de absentia mariti. ¶ Foret iun.cū multis.s.alijs mulierib9 que ⁊ ipse cōquererent de absentia maritor̄ suor̄:qđ esset mihi tolerabilius. Nā est in cōi ꝓuerbio miseriarū societas solatiū loco est. ¶ Quid ti.s.nūc cū nescio vbi sis. ¶ Demens exanimata ⁊ timore perturbata. ¶ Et pt3 in cu.area la.me.sensus est.l3 nesciam q̄d timeā:timeo tm̄ tibi ōia pericula:⁊ mee cure:⁊ timores in oēm partē vertunt. ¶ Area spaciū. ¶ Lata ampla. ¶ In me.curas i meas sollicitudines ⁊ timores de te. Patet:patēs est:⁊ diffundit late:atq3 spaciose.nā area pro spatio ponitur:⁊ latitudine significat ⁊ alia ⁊ proprie:⁊ trāslatiue q̄ q2 ad hūc locū nō ꝑtinent pretereunt. ¶ Quecūq3 equor habet: ordo est ego suspicor quecūq3 pericula.i.oīa pericula q̄ equor h3 ⁊ tellus:esse causas tā longe more.i.q2 tandiu moreris:suspicor fuisse cām periculor̄ q̄ tibi mari terraq3 potuerūt accidere. ¶ Hec e.dū stu.nunc more mulieri detegit aliā suspitionē quā h3 dicēs. Hec ego supradictas causas suspicor:sed vt vos viri libidine maxime ducimini:capt9 es fortasse amore alicuius mulieris:q̄ te detinet:ordo est:tū ego stulte meditor hec.i.supradicta:tu potes esse capt9 amore peregrino:q̄ libido vestra est.i.ꝑ ea libidine q̄ libido est vestra.i.vestrū viror̄.i.quā vos viri habetis:⁊ hic est verus sensus ⁊ vera constructio:nā supplēdus abltūs:⁊ talis ꝯstructio vsitata est a doctis. Ser. Sul.ad Cice.in ep̄la q̄ cōsolat eū de morte filie sibi vtit locutiōe. Qui illi9 amor i te est nō te facere illa non vult:ordo illa nō vult:te facere hec eo amore q̄ amor illius est in te:sunt talia exēpla:vt q̄ improbitas tua est oppugnare audes.i.ea improbitate:q̄ tua improbitas est:sed hec sint satis. Hmōi aūt suspitiones prorsū de amore maritor̄ absentiū:qm̄ crebre sunt solēt a poetis ipsis mulierib9 attribui. Terē.in adel. Uxor si cessas aut te amare cogitat:aut amari:aut potare:aut animo obsequi:⁊ tibi bene esse soli:cum sibi sit male.

Neleia arua:emulatio Home.qui Pylō αστιυυηλιον cognominauit:a Neleo Cretei vel vt vulgo credebatur Neptuni Tyrusq3 filio cui ex ioco a fratre pelia fugato. Apharcus oppido quedā messenie concessit ad mare ⁊ in ijs Pylus em̄ author Pausanias.

Nos py.⁊c. Declinat hec pylos hui9 pyli huic pylo hāc pylū vel pylū a ntō pyl9. Itē hec Sparta latine:vel parte hui9 spartes grece. Uñ est actūs spartē ꝑ n:nō ꝑ m.⁊ est patria Menelai. Ubi lēt9 habes.s.domiciliū:aut notī9 abes. ¶ Menia phebi.i.ꝑgama apollinis fabricota manu:⁊ ab eo diu custodita.vñ Uerg. Phebe graues Troie semꝑ miserate labores ⁊c. ¶ Irascor votis.i.desiderijs:q2 desideraui cū troia staret excidiū eius:nūc cum iacet: eius incolumitatē ⁊c.si troia staret scirem vbi pugnares:⁊ tm̄ bella timerē ⁊c.nūc aūt pellicē timet: qđ tm̄ nō expresse dicit:s3 per insinuationē. ¶ Area la.area ab ariditate d2 loc9 in quo terunt fruges q̄ sunt future frugis semina:sicut absentia Ulyssis multarū curar̄. ¶ Que vr̄a libido est:aut ꝑ parēthesim dicit:q̄ res est vr̄a libido:aut dū ego meditor stulte hec.s.q̄ est vr̄a libido:s3 prior mod9 melior est:q2 ponit hec.s.ꝑdicta q̄ in mari et terra ꝯtingūt.apte aūt plr̄ dicit:q̄stū ad sensum:vr̄a nō tua libido:ne i solū vlyssem talē maculā cōijciat:⁊ vt facile creditu doceat qđ multi ꝯsueuerūt. Id aūt dicit:q2 noti erāt amores Agamēnonis Achil.⁊ alior̄ principū.

¶ Forsitan ⁊ narras:quam sit tibi rustica coniux:

Que tantum lanas non sinit esse rudes.

*

Fallar/⁊ hoc crimen tenues vanescat in auras:

Neve reuertendi liber abesse velis.

Me pater icarius viduo discedere lecto

Cogit:⁊ immensas increpat vsq3 moras.

Increpet vsq3 licet:tua sum:tua dicar oportet:

Penelope coniux semper Ulyssis ero.

Ille tamen pietate mea precibusq3 pudicis

Frangitur/⁊ vires temperat ipse suas.

Dulichij/samijq3/⁊ quos tulit alta zacynthos.

¶ Forsitan ⁊ nar.presumit q̄ Uly.obijcere potuisset id genus schematis grece prolepsis latine ꝓsumptio vt Fab.meminit. Narras puellis quas amas. ¶ Rustica i ceteris reb9 ignaua preterquam in lanificio:dicimus. Rudes qui nullum in suo studio cultum sortiti sunt. ¶ Fallar hac mea opinione decipiar. ¶ Tenues que sua leuitate non videntur. ¶ Liber re.q̄ cū alieno amore tenearis redeūdi non habeas arbitriū. ¶ Uelis ab.in patriam redire cōtemnas. ¶ Me pater ica.ꝯsistit in presumptione. Icari9 ex Polycaste genuit Penelopē. Leucadiū ⁊ alizia: Penelope icariotis est dicta qm̄ icariū alij icariotū vocarūt q̄ filiā sollicitabat:vt Eurymacho vni ex procis nuberet. ¶ Tua sum:nō alterius cōiunx. ¶ Dicar a posteris volo a constantia coniugij laudari ¶ Pudicis:pudice filie q̄ viri thalamū custodit. ¶ Uires paternū ius sumptum esse videtur ex romanis legib9:quibus sanciebatur vt q̄primū etas ferret ad cōiugiū cogi posset: vt Diony.scri. ¶ Dulychij samijq3 ab immodestia ꝓcor̄ arguit ad vltionē accēsus Ulysses redire festinet. Conuenerant ꝓci in vlyssis regiā Dulichij duo ⁊.l.quos seq̄bantur famuli sex. Samij.iiij.⁊.xx.zacynthij.xx. Ithacenses duo ⁊.xx.e quibus hi ab hom.noiant Anthinous Empith i ithacensis filius. Eurynon9 egypti herois Eurymach9 polybi Leocritus enemoris Neso areti. Pysander polyctoris ethesip9:polydecte aglaus:damastoris:eocles:enophi:amphinomus:denoptolemus: oēs pemit Ulysses ꝑter ꝑconē medōta ⁊ cytharedū pheniū. Samos ⁊ zacynthos insule aduicēt epyrhodolicū: dulychiū hodie vocat samos altitudo ⁊ summitas iterꝑtat vt scri. Stra.alij appellatā volūt a samis āti̅q̄ssimis ppl̄is q̄ illā incoluerūt:zacynthos nemorosa est nō vltra stadia.xl.illi9 est ambit9. Urbs in ea fuit eiusdē nois.

Forsitā.addit ⁊ aliā suspitionē de cōtēptu suo.s.Uly.vt gratior sit noue amice vituperat ipsam penelopē. Sic Medea ad Iaso. Forsitā ⁊ stulte dū te iactare marite Queris:⁊ iniustis aurib9 apta loq̄. In faciē moresq3 meos noua crimina fingis. ¶ Rustica inculta. ¶ Que tm̄ la.nō sinit esse ru i.que nulli alij rei muliebri satis sit apta nisi carpē.lis lanis:nō etiā acui.notādū aūt est Penelopē suspicari nō solū q2 vlr̄.eā rusticam dicat apud amicam:verumetiā dicat esse anū:nā mulieres iuuenes magis exercitio acus vtebant:nō ad cōsuendū:sed ad pingēdū varijs colorib9 ⁊ figurādū vestes q̄les a Dido.nō textas:s3 acu pictas significat Uer.eñ.xj. Tum geminas vestes:auroq3 ostroq3 rigētes. Extulit eneas:quas illi leta labor̄ ipsa suis quōdā manib9 sidonia dido fecerat ⁊ tenui telas discreuerat auro.⁊ alibi. Pict9 acu chlamidē:⁊ ferrugine clarus hibera. Anus aūt q̄ ꝓpter

Qui tunc amor est.

Parrha.

ASCEN.

*Crimen id ꝓprie significat qđ per contentionem alicui obijcit et a criminor deducitur: iterdū a cerno crimē deriuatur:significatq3 contētionē ⁊ iurgiū. Uergi. Dissuce cōpositaq3 pace:fere crimina belli: nonnūq̄ ꝓ delicto etiā accipitur. Puelle integre etatis ad cōnubiū cogebant. Dulichiū samos ⁊ zacynthos insule q̄ ⁊ vnde dicte.

Huber.

visus ꝛ hebetudinem aut manus instabilitatem acui non essent apte ad lanam transferebantur: ꝛ talem mu-
Lanificij studia matronale. lierem. Iuue. significauit cū dixit. Est in consilio matrona admotaqꝫ lanis. Emerita: que cessat acu. ¶ Rudes
i. impolitas. ¶ Fallar: optatiui est modi. ꝛ subauditur vtinam. ¶ Fallar. s. hac mea opinione quā de te habeo.
¶ Hoc cri. quo te accuso. s. de amore alterius mulieris. ¶ Tenues: vacuas vel subtiles. ¶ Auras. i. aera: qui est
tenuis cōparatione aque ꝛ terre. ¶ Vanescat in vanum: hoc est in nihilū abeat hoc est non sit verum. ¶ Ne ve
re. ve copulatiua est coniunctio: significat em̄ ꝛ sensus ergo est ꝛ tu. ¶ Liber re. i. tu nō prohibitus quin reuer-
taris. i. vtinā nullius mulieris amore retentus ne velis abesse: liber em̄ quādi dicitur qui ire permittitur: ꝛ sic li
ber reuertendi: q̄ libertatē habet reuertendi. Potest etiam ita ordinari cum sequentibꝰ versibus: ꝛ ne tu liber
reuertendi velis abesse. ¶ Pater icarius cogit me ꝛc. rarissime tñ inuenitur apud Ouid. sensus a versu penta-
metro precedēti ad hexametrū vel pentametrū sequentis trāicat: q̄uis nonnunq̄ faciat: vt in epistola Phyl.
Quaqꝫ patent oculis littora lata meis. Siue die laxatur humus: seu frigida lucent. Sydera ꝓspicio quis freta
ventus agat. ¶ Me pater: cōmendat nunc Penelope amorem suum: ꝛ cōstantiā erga Vly. qꝛ cū post tā diutur-
Dulychiuꝫ samos ꝛ zacynthos insule. nam absentiam Vly. vellet eam pater alij viro collocare. dicit se nūq̄ voluisse. ¶ Icarius pa. me. Fuit em̄ filia
icarij fratris Tyndari: vt scri. Stra. lib. x. Polycasta eius mater: pater fuit autem Penelopes. ꝛ eiꝰ fratres Aly
zeus ꝛ Leucadiꝰ q̇ cum regnū Acarnanie tenuissent ciuitatibꝰ nomē dederūt: sepe voluerūt eam Eurimacho
vxorem tradere adducit Stra. Homeri versus latinos sic factos. Olli in tecta patris properant habitare fero-
ces icarij: cuiꝰ de semine filia pulchro germaniqꝫ orti fratres: tū ꝓtinꝰ illā Eurimacho pater ꝛ fratres nupsis-
se volebant: dicit ergo. ¶ Pater cogit. s. verbis suis: nam voluntas patris filiabus ꝓ iussu habenda est. ¶ Di-
scedere vi. le. s. tuo a te derelicto: ꝛ in quo sum tanq̄ vidua. Increpat: incusat. ¶ Moras im. i. nimias longas mo
ras meas que te tandiu expectem. ¶ Increpet. huius verbi repetitio hꝫ emphasin. q. d. inclamet mihi quātū
velit. ¶ Oportet decet. ¶ Pietate mea. i. meo vehementi erga te amore. ¶ Frangitur vincitur. ¶ Et vires tēpe
rat. i. minuit impetum animi: qꝛ qñ videt me tam esse amantem tui minus postea instat vt nubam alij. ¶ Du-
lichij nunc penelope procatores ex diuersis locis venisse commemorat. Sunt autem proci siue procatores qui
perseueranter ꝛ instanter aliquam vxorem petunt. Procari em̄ est importune ꝛ perseueranter petere. ordo est:
proci Dulichij ꝛ quos ꝛc. ruunt in me Dulychium autem vt scribit Stra. vna est ex echinadibus insulis: que
inter zacynthon ꝛ cephaleniam ad occidentem solem iacent ex ea duo de. l. procos venisse scri. Hom. Cephale-
niā aūt teste Stra. quidā Dulichium appellare non dubitauere: dictam autem ait a Cephalo hāc tetrapolim
i. quatuor ciuitates habentem appellatam dicit. Same Cephaleie vrbs est que ꝛ Samos dicitur. Nam ꝓ vrbe
teste Stra. vtroqꝫ modo dicit pro insula vero tm̄modo samos ex ea quatuor ꝛ. xx. ꝓci venerunt. zacynthos pau
loplus q̄ Cephalenia in occasum vergit eamqꝫ magis attingit: eius aūt ambitus vltra. c. ꝛ. lx. stadia est: abest
a Cephalenia ad stadia. xl. nemorosa quidem verum fructifera eius nois vrbs est celebris: hic Strab. Et quos
tu. quos procreauit. ¶ Alta eminens. Ver. iii. Ēn. Iam medio apparet fluctu nemorosa zacyntos: per hoc qđ
Parrha. dixit apparet aliam esse significauit. ¶ Neue reuertendi. Dij faciant inuitꝰ: ꝛ non sponte peregrine maneas
vt suspicor. ¶ Liber reuertendi: cū sit in tua potestate redire. ¶ Velis abesse reditum in patriā negligas ꝛ pro-
Ascensius. cul a me libenter viuas in alterius puelle complexu.

Quā. i. quantū rustica coniūx lanificio intēta est. Fallax optantis est. i. vtinā fallar ab opinione aut suspi-
tione mea: me velis abesse cū fueris liber reuertēdi. i. q̄ncunqꝫ dabit facultas libere reuertendi: que est his qui
amoribus adulterinis indulgēt: quia nihil est qđ eis legitimā auferat libertatē: ꝛ tñ non redeunt qꝛ capti sunt.
¶ Discedere lecto viduo. i. accedere lectū maritalē. Proci. i. importuni ꝛ impudici petitores cōnubij Dulichij. i.
ex dulichia et samij ex same: sic enim a Vergilio vocatur. iij. enei. Dulichiūqꝫ sameqꝫ ꝛ neritos ardua saxis. Ad
quod Seruius: same (inquit) Cephalenia est. Nam samos in asia est: hec ille. hic tamen videtur deductū a no-
minatiuo samos: nam same faceret samei: sed de ea insula sunt quam samen Vergi. vocat.

Antonius. Turba luxu. proci. exprimit nois vim ex Verri Flacci sentētia. Procos enim dicimus q̇ in eandē libidinē
Proci qui. nimia appetētia ꝯspirāt a ꝓcādo dicti. Est ꝓ-
care: vt verriꝰ scri. nimiū lasciue petere: vñ ꝓca
ces molliū rerū petitores: ꝛ a petēdo nimium
petulci: seu petulātes: ꝛ nimia lasciuia petu-
lātia. ¶ Ruūt. ex oibꝰ insulis Echinadibꝰ, in
tuā regiā cōfluūt. ¶ In me meū ꝯcubitū petē-
tes. ¶ Luxuriosa, libidinis plena ꝛ petulās.
Irus qui. ¶ Viscera nostra. quas nō minus lacerari et
Melāthiꝰ. absumi dolemus q̄ si nostra corpora dilania
rentur. ¶ Quid ti. pysan. aliquot nominat ad
excitandū inuidiā. Erat pysander vt diximus
polyctoris filius. ¶ Medōtaqꝫ preconē. ¶ Di
rum obscenū. ¶ Manꝰ aui. ad tuas opes per
dēdas ꝓdigas. ¶ Antinoi. ꝛ eury. hi duo erāt
ex ꝓcis primores. ¶ Turpiter. summo tuo de
decore q̇ domū negligere videris. ¶ Sangui
ne. tua industria labore. ¶ Irus egēs. pathos
※ Pecꝰ pecorisq̄ significat omne animal qđ sub hois imperio e pabulo tere pascitur. ab humilitate psone: irus ithacēsis mēdicus
corpore vastꝰ: sed nullis viribꝰ: vt Home. scri.
Arneꝰ primo vocatꝰ est ab Vlysse pugno per
cussus sub habitu mēdici fere exticꝰ cecidit.
Melāthius fuit Dorili filiꝰ magister ouiū cū
procis vlyssis armēta deuorabat: sed philetiꝰ
ꝛ Eumenus: post vlyssis reditū fractū pedibꝰ
ꝛ manibꝰ i cubiculū ad trabē suspēderūt: per-
cusserat vlyssem calce ad fontē cum ageret in
procorū cenā pinguissimos ouiū greges: erat
tūc Vlys. in habitu mēdici. ¶ Tres su. imbel.
pathos ab etate ꝛ seru. ¶ Ille Thelemachꝰ.
¶ Per insidias. proci thelemacho ad Nesto-
rem eunti insidias posuerunt: vt Homerꝰ re-

Turba ruunt in me luxuriosa proci.

Inqꝫ tua regnant / nullis prohibentibus aula:

Viscera nostra tue dilacerantur opes.

Quid tibi Pysandrū: polybūqꝫ medōtaqꝫ dirum:

Eurimachiqꝫ auidas / Antinoiqꝫ manus?

Atqꝫ alios referam? quos omnes turpiter absens:

Ipse tuo partis sanguine rebus alis?

*

Irus egēs / precorisqꝫ Melanthius author edendi:

Vltimus accedunt in tua damna pudor.

*

Tres sumus imbelles numero: sine viribus vxor:

Laertesqꝫ senex / Thelemachusqꝫ puer.

Ille per insidias pene est mihi nuper ademptus:

Dum parat inuitis omnibus ire Pylon.

Dij precor hoc iubeant/ vt euntibus ordine fatis:

Ille meos oculos comprimat/ille tuos.

Hoc faciunt custosq; boum: longeuaq; nutrix:

Tertius immunde cura fidelis hare.

fert: ⁊ Stra. testatur: quas antinous molitus est: parauerat em̄ nauim cū socijs viginti: sed palladis numine euasit. Thelemachꝰ. ¶ Pylon: ad Nestorē. ¶ Omnibꝰ inuitis: tota domo abnuente: nihil Penelope de filij discessu nouit vt diximus. ¶ Hoc faciant. Uotū meū ratum velint. ¶ Euntibus or. fa. vt nō cadat ante diē. ¶ Ille thelemachꝰ. ¶ Claudat me. oc. ⁊ tuos: q erāt genere ꝓpinquiores mortuorum claudebant oculos: licet in lege manlia ſtet: vt Uar. tradit: ne filij parētibus sigillent oculos. Custos boum: philetie cephalenius pastorū magister et Ulyssis vacarū custos. ¶ Faciūt hoc idem vouent. ¶ Long. nutrix: Euriclya pilenoris filia nutrix Ulyssis: quā Laertes emerat. xxx. bobus impuberem ⁊ castam seruauerat. ¶ Cura fi. fidelissimꝰ custos eumeꝰ. ¶ Hare imūde sordentium porcorū erat eumeus Ctesij filius custos porcorum Ctesius ormeni filiꝰ in scyria: que est insula ultra ortigiam in mari egeo filium genuit eumeū quē nutriendū dederat phenisse mulieri aribantis filie: hec cum puero ⁊ tribus poculis se phenicibus mercatoribꝰ addicit. Septimo die sagittis a diana cōfossa: mercatores in mare illam proijciunt: tuum eumeū puerum laerte vēdunt: addictus porcorū custodie fecerat haras .ij. contiguas: ita vt singule .l. fetas sues clauderent.

Oculos qui claudebāt.

Ulyssis nutrix que fuerit.

*Imbelles dr̄ timidus ignauꝰ: q̄si bello minime aptus a quo ibellia ignauia.

¶ Turba multitudo: qꝛ vt supra ostendimus: erant q̄plurimi. ¶ Ruunt ꝯcursu: ⁊ quasi facto impetu veniūt. Uer. ac vēti velut agmine facto qua data porta ruunt. ¶ Regnāt inuidiose dixi. q. d. nō satis est illis venire in domū: sed volūt in ea esse dn̄i ⁊ dissipant res tuas que sunt mihi care tanq̄ viscera mea. ¶ Dilacerant: dissipant ꝫ ab ipsis. ¶ Quid ti. py. occupatio est rhetorica exornatio: dicit em̄ se nō esse dicturā: ⁊ me tn̄ ꝯmemorat quos nā quos sibi infestissimos esse dicit. ¶ Auidas ma. auaras: ⁊ ad rapiendū paratas. ¶ Rebus diuitijs. ¶ Partis acquisitis. ¶ Tuo san. qꝛ eas in bello ⁊ multis periculis acquisisti. ¶ Turpiter cum tua infamia: nā turpe est pati res suas dilabi. ¶ Irus egēs: nominat alios dissipatores bonorum Ulyssis quos ostēdit esse homines vilissimos: Irum: vt Stra. scri. Hom. arneum appellat ab arne vrbe boetie egenum autem fuisse. Ouid. ⁊ hic .i.iij. Tristium ostendit: qui eius nomen pro paupere ponit. Nempe dat ⁊ quodcunq; libet fortuna rapitq;. Irus ⁊ est subito qui modo Cresus erat. Idem lib. ij. de reme. Cur nulla est hecatem: nulla est que ceperit Irū. Nempe quod alter egens altera pauper erat. ¶ Melāthium aūt alij pastorem ⁊ caprariū Ulyssis fuisse volūt: sed lanium potius significat hoc est qui pecora ad esum mactaret ⁊ laniaret: ⁊ dictus est author pecoris edēdi ad vituperium: qꝛ erāt ⁊ authores pecoris sacrificādi: ⁊ hi tā viles non habebātur dicebāturq; ministri. ¶ Ultimus pu. vltimum dedecus: qꝛ ipsi sunt vilissimi: pudor autem interdum pro verecundia: hic pro timore infamie accipitur: vt Iuue. Ingenui vultus puer ingenuiq; pudoris: interdū pro decore vt hic: interdum pro pudicitia. Uerg. iiij. eñ. Ante pudor q̄ te violem. ¶ Tres su. occurrit obiectioni: ordo est: nos sumus tres numero imbelles. i. non apti bello: ⁊ viribus debiles. ¶ Ego vxor: argumentum a sexu: nā mulieres natura sunt imbelles. ¶ Laertes: pr̄ tuus. Uulgo enim ex Laerte genitus a poetis dr̄: lꝫ interdū Sisyphi filius appellet̄: nā cum eiꝰ mr̄ antidia ad laertē sponsa deduceret̄ fert̄ fuisse rapta a Sisypho latrone: ⁊ ex eo genuisse Ulyssez: qd̄ ei ad cōtumeliā Aiax obijcit li. xiij. Me. Quid sanguine cretus sisyphio: apud Uer. q̄ꝫ lib. vj. ꝯtumelie cā sisyphi filiꝰ Grecū deiphobus dicit hortator scelerū eolides: nā sisyphus eoli filius fuit. Ouid. tn̄ nulla contumelie cā Sisyphi filiū dixit li. iij. de ar. amā. His sua sisyphides auditis pene resoluit Corpora: nā socijs illita cera fuit: hic dixit vt tollatur dubitatio sicubi reperiatur ita appellatus. ¶ Thelemachus pu. vel filius vel etatis puerilis ⁊ tenere. ¶ Ille thelemachus. ¶ Pene fere. ¶ Est adēptus: est subreptꝰ. ¶ Per insidias: per dolos. Omnibꝰ inuitis: ꝯ volūtatem omnium. ¶ Dij precor. Optat Penelope: vt Thelemachus sit superstes sibi ⁊ Ulyssi: ordo est: precor vt dij iubeāt. i. velint: vt infandum regna iubes renouare dolorē. ¶ Ut ille thelemachus sit superstes sibi ⁊ Ulyssi. ordo est precor vt dij iubeāt. i. velint vt infandū regina iubes renouare dolorem. ¶ Ut ille Telemachus cōprimat: claudat. ¶ Meos ocu. qꝛ propinquiores solebāt moriētibꝰ oculos claudere qui morte late ape riuntur. ¶ Hoc fa. i. hoc idē precātur custos boum: bubulcus noster hic est boum custos: qui vt Theocritꝰ edyllio. xvj. scribit philetius appellabatur: habebat enim Ulysses: sicut pleriq; alij ea tempestate: magnā ꝑtem proventuum ex armentis ⁊ gregibus. ¶ Longeua anus: longe etatis nutrix. s. tua hec Eurycelia dicebatur. ¶ Tertius cu. fi. i. fidelis custos. ¶ Hare. i. porcorū. i. subulcus: os Eumeus vocabat̄: fuit alius Sybotes. ¶ Immūde: fede: est em̄ porcus animal fedum: hara aspiratum ⁊ prima correpta significat porcorū stabulum: prima lōga ⁊ prima aspiratione est locus vbi dijs sacrificatur.

Pudor.

Philetius Ulyssis bubulcus.

Hara quō scribat: et quid significet.

¶ Proci Penelope bis a procis petita est: semel adhuc innupta cum pr̄ Icarius ei despondebat: qui pernicitate pedū prestaret: itaq; lacedemone scdm̄ viā: que exinde appellata aphetais est instituto: certamine Ulyssi cursu victori Penelope cessit. Iterum per absentiam viri quem mortuum putabant: in Odyssea canit Home. superiora pausanias.

Parrasius.

¶ Rebus partis. i. acquisitis. ¶ Tuo sanguine. i. sudore: aut periculo vite. s. quas ex Troia domū dimiserat. ¶ Irus egens: Ordo est. Irus procus ille egens. i. famelicus ⁊ oim̄ egenus. ¶ Et melāthius auctor pecoris edēdi. i. absumendi. ¶ Accedunt in tua dāna: existentes vltimus. i. summus pudor: nam nihil indignius q̄ sanguine parta a talibus ligurire ⁊ coniugē procari impune permittere. ¶ Tres sumus imbelles. docet oēm spem in Ulysse collocatā: cū nulla sit resistendi potestas sibi propter sexū: patri propter seniū ⁊ filio ꝓpter imbelles annos. Hoc faciunt. i. idem optāt ⁊ precantur custos boū. i. bubulcus noīe philetius. ¶ Et nutrix longa. i. vetula longi eui euryclia noīe: ⁊ tertius. s. eumeus qui est cura fidelis hare immunde. i. cubilis porcorum qui immūdi sunt: ⁊ in hoc significato scribitur cum h: ⁊ corripit primam: vt patet hoc loco.

Ascensius.

Sed neq; Laertes/vt qui sit inutilis annis:

Hostibus in medijs regna tenere potest.

Thelemacho veniet (viuat modo) fortior etas:

Nunc erat auxilijs illa tuenda patris.

Antonius.

¶ Sed neq; Laer: perorat colligitq; qd̄ incōmodi ex absentia oriatur: quidve vtilitatis ex reditu. ¶ Hostibꝰ in medijs: iter tot ꝓcos. ¶ Tenere: gubernare. ¶ Fortior: ad tractanda arma: ⁊ ad regna moderāda conueniens. ¶ Nūc in adulescētia. ¶ Tuenda sub tutela instituēda. ¶ Tu ci. ve. ecce redit vnde inceperat: dixerat em̄ attn̄ ipse veni. ¶ Portus ⁊ au. metap hora a naufragis: solꝰ inqt in tātis periculis salutē feres. ¶ Notꝰ thelemachꝰ.

Nec mihi sunt vires inimicos pellere tectis:
*
Tu citius venias portus/⁊ aura tuis.
Est tibi/sitq̃ precor/natus: qui mollibus annis
In patrias artes erudiendus erat.
Respice Laerten: vt iam sua lumina condas:
Extremum fati sustinet ille diem.
Certe ego/que fueram te discedente puella:
Protinus vt redeas/facta videbor anus.

* Aura splẽdorem sĩgat. Ver. Discolor vñ auri per ramos aura refulsit. i. terdũ ꝑ vẽto accipit Idẽ. at illi Dulcis cõpositis spirabat crinibus aura. accipit ẽt i terdũ ꝑ fauore. idem. Nũc q̃ʒ iaʒ nimiũ gaudẽs populari bʼ auris. Hubertinʼ Senere ꝑpinqores mortuoꝝ ocłos claudebant: sic Luc. Inuitatq̃ pr̃is claudenda ad lumina dextram. Protinʼ q̃d

¶ Mollibus iuuenilibus: nã pueri tanq̃ arbuscule facile ad omnia trahuntur: qui perdifficile instituí possunt si etate durescant. ¶ In patrias ar. ad arma tractanda: a iusto suasio est. ¶ Laertem patrem tuum inuitat te inquit moriturus pater propediem ad redeundum vt illi claudas oculos ⁊ iusta persoluas. ¶ Discedente: ad bellum troianũ pro perãte παθοσ ab etate. ¶ Vt re. post annum vigesimum ex quo discessisti. ¶ Videbor anʼ tantomagis senescã si diutius immoraberis. ☞ Sed ne. la. probauit quod filius puer nõ possit defendere eius bona aduersus raptores: nunc dicit de Laerte. ¶ Ut. i. tanquam. s. is. ¶ Qui sit inuti. an. i. qui per etatem nõ sit aptus. ¶ Tenere: defendere. ¶ Modo vel tãtummodo vel dummodo. ¶ Illa etas: puerilis. ¶ Tuenda: adiuuãda. ¶ Auxilijs patris i. tuis: cum ipse per etatem nec cogitare: nec agere sciat que vtilia sunt. ¶ Nec mihi sunt vires: nũc Penelope dicit de se. ¶ Pellere. i. ad pellendum. ¶ Inimicos qui tua bona dilacerant. ¶ Tu ci. subaudiendum est ergo: tu venias citius pro cito. ¶ Portus ⁊ aura. salus et requies: translatio sumpta a nauigantibʼ quibus nihil magis optatur quam venti secundi ⁊ portus. ¶ Tuis: patri filio ⁊ mihi. ¶ Est ti. quia scit desiderio filij patrem maxime moueri: ideo adhuc in memoriam reducit. ¶ Sit. i. diu viuat. ¶ Mollibus. teneris puerilibus. ¶ Erudiendus: instituendus. ¶ In ar. pa. i. paternas. Nam (vt Cice. primo offi. inquit) Plerisq̃ parentum preceptis imbuti: ad eorum consuetudinem: moremq̃ deducuntur. ¶ Respice Laertem. hoc est si non mouet te filius puer: moueat te pater iamiam morti propinquus qui expectat: vt mortuo oculos claudas: quod officium pietatis patri a filio prestari decet. ¶ Respice verbũ commisericordie. Iuue. Solus eniʒ tristes hac tempestate Camenas respexit. ¶ Ut iam. i. statim. ¶ Condas: claudas. ¶ Fati. i. mortis. ¶ Certe ego: nunc mouet misericordiam a persona sua: dicit enim cum tam diu abfuisset: vt quamuis cito redeat: inueniat tamen eam anum quaʒ puellam discedens reliquerat. ¶ Protinus. i. cito alias significat continue: vt. i. ꝗ̃nis. ¶ Redeas: reuertaris. Sicut Ouidi. exercendi ingenij gratia hanc epistolam a Penelope ad Vlyssem scriptam finxit: ita et responsiuam ab Vlysse remissam se scripsisse fatetur in secundo amorum ad Macrum: vbi commemorat: vt supra diximus aliquot epistolas responsiuas a se scriptas: q̃ hodie extant inter quas ⁊ hanc responsiuam ponit: eius carmina subdam vt eorum pertinaciam refutem qui cõtendunt has epistolas ab Ouid. non fuisse scriptas: sed facile conuincuntur his versibus. Et quod Penelopes verbis reddat Vlyssi: Scribimʼ ⁊ lachrymas phylli relicta tuas. Quod Paris ⁊ Macharcus: ⁊ q̃d male gratus Iason: Hippolytiq̃ parẽs/Hippolytusq̃ legat. Quodq̃ tenẽs strictum dido miserabilis ensem: Dictat et Aonie lesbis amica lyre. Quã cito de toto redijt meus orbe Sabinus. Scriptaq̃ diuersis retulit ille locis. Candida Penelope signũ cognouit Vlyssis: Legit ab Hippolyto scripta nouerca suo. Iã pius eneas misere rescripsit elise. Quodq̃ legat phyllis si modo viuit habet. Tristis ad hypsiphilen ab Iasone litera venit. Dat noti phebo lesbis amica lyram. He sex episto. nusq̃ in operibus. Ouid. reperiuntur: cum alie supradicte missiue in hoc volumine legantur. Vlyss. tamen post multos errores delatus ad alcinoum pheacum regem: ab eo/⁊ vxore areta benigne exceptus: ⁊ naue ⁊ socijs donatus tandem in Itacham reductus est in naui dormiẽs: vbi excitatus dicitur a Pallade quam semper habuerat fautricem: ⁊ ipse monitus de his que esset acturus sub specie senis mendici domũ suã ingressus est: vbi multa a procis penelopes passus: ⁊ tandẽ recognitus ab eur[illegible]lia nutrice auxilio subulcoꝝ ⁊ thelemachi quibus se idicauerat iniuriã suã vltus est: cũ eos pugna interemisset: aut vt alij volunt: oculis tantũmodo orbasset: ita vt in triuijs stipem querere cogerentur. Postremo a thelegono filio quẽ ex circe susceperat: cũ non cognosceret esse pater interfectʼ est: ⁊ sic q̃ tot maris/terreq̃ picula euaserat manu filij cedẽ effugere non valuit. Hoc parricidio cõmisso: Thelegonus ex Itacha discedens in Italiaʒ venit vbi Tusculum oppidum cõdidisse dicitur. Thelemachus patri successit. Penelope vsq̃ ad vltimũ spm̃ pudice vixisse dicitur: vnde pro exemplo pudicitie a poetis preponi solet.

Vlyssis erit tus misera bilis.

☞ Nec mihi sunt vires. Gryllus hoc Vlyssi probro dat apud Plutarchum per hec. Vxor tua dũ tu bella geris ad ignem domo sedet: ac ne vt hirundines quidem eos vlcisci potest qui in se/ac totam domum irruunt: cum presertim lacena sit.

Parrha.

☞ Tu citius. i. valde cito: aut ppterea citius: q2 imbelles sumʼ: venias existẽs tuis. s. domesticis/⁊ necessarijs. Sic in bucc. Verg. Tu decʼ oẽ tuis. Portʼ ⁊ aura. i. salus ⁊ ad eam perueniẽdi. ¶ In patrias artes. i. obtinendas patrias artes q̃ in re militari ⁊ rep. cõsistunt: ⁊ nisi acciperet in ꝑ ad: diceret posset in patrijs artibʼ. ¶ Respice Laerten. nõ scribendũ est laertem: vt versus indicat: q2 a prima declinatione in es habetur accusatiuʼ in en longum: vt condas. i. claudas. ¶ Ut redeas pro redieris. videbor anus. i. vetula decrepita.

Ascensius.

¶ In secundam epistolam argumentum.



Antonius.

AEgeus Neptuni ⁊ Meropes filius ex Ethre pythei Theseum filium tulit. Theseus ex Perygone Scynidis Menalippum: ex Ariadna staphillum ⁊ inopinionẽ: vt Chius Inochius tradit ex Antiope: quam Pyndimus Hippolytẽ appellauit Hippolytũ ex Phedra: Achamãtũ ⁊ Demophoontem: vt Diodorus scri. Pyndarus vero ex Antiope ⁊ Theseo natũ Demophoontẽ tradit. Theseus dispersos vicatim Athenienses in ciuitatem collegit aucto. Plutar. deinde suo lege ꝑ signa eiusdem ab Atheniensibus eiectus in Scyro insula exulauit. Mnesteus Hornei erecti ex tribu physea filius vel Penthei: vt Home. placuit: regnum suscepit Atheniensium. Theside omnes aut male mulctati sunt: aut exularunt. Phyllis Licurgi Driantis ex Crustemena filia Demophoontẽ/post longos errores extorrẽ: ⁊ indignum hospitio: ⁊ in regni partem suscepit: data nuptiarum spõsione: dum mutua amoris cura tenerẽtur: nunciatur Menesteum e bello Troiano redeuntẽ: ad quod. xl. nauibus iuerat in melo Egei contra Cretã insulã decessisse. Demophoon pollicitus intra menseʒ reditũ: a puella impetrata venia parata classe discedit. athe. imperium occupat. x. post exilium anno: vt auctor est Trogus. iiij. iam exactis mensibus cum non reuerteretur Phyl. epistolam scrib. Suadet vt beneficiorum memor seruatis sponsionibus in fide persistat: quod si neglige[illegible] flagre sententiam: vt violatum pudorem leto magnanimo penset.



Phyllis Demophoonti.

Hospita Demophoon tua te rhodopeia Phyllis:
Ultra promissum tps abesse q̄ror.
Cornua cum lune pleno semel orbe coissent:
* Littoribus nostris anchora pacta tua est.
Luna quater latuit: toto quater orbe recreuit:
Nec vehit Acteas Sithonis vnda rates.
Tēpora si numeres: bene q̄ numeramus amantes:
Non venit ante suum nostra querela diem.



Hospita Demophoon. ꝓponit a promissis legitimam expostulationez. ❡ Phyllis rhodopeia. Thracia. Rhodope mons est thracie: in quē versam aiūt rhodopē cū deos immortales cōtēneret: alij tradunt in eo sepultam esse rhodopē reginā. ❡ Hospita: que te indignū: ꝛ errātem hospitio exceptum tot beneficijs affeci. ❡ Queror: summa q̄rela te accuso. ❡ Abesse vltra ꝓmissum tp̄s: qđ itra mēsem vt ꝓmisisti non redieris. ❡ Cornua cū lu. circūscribit pacta tēpora. ❡ Anchora pa. trāslatio dura est: vt Fa. monet poetis ꝯcessa: tribuit inaīatis: quod animātū est. Pepegisti inquit: vt anchora thracijs littorib⁹ sisteret: cū semel coissent lune cornua: vno lune decursu quem peragit. vij. ꝛ .xx. diebus: ꝛ .viij. horis vt pli. scri. ❡ Luna qua. la. agitur iam. iiij. mensis: ꝛ tu nō redijsti. ❡ Acteas actici Demophoōtis naues. Actea dicta est ab actide Cranei filia: siue ab acteone q̄ vetusto nomine dicta est actia: q̄m angusta sit: ꝛ ad mare porrecta ακτη enim littus significat: vt in met. exposuim⁹. ❡ Unda sithonis: mare Thracium. Thracia vetusto nomine Sithum nuncupata est: vt scri. Hel. vnde Sithonis: ꝛ Sithonius: nec legas Sithois: sed Sithonis. ❡ Nostra que nostra expostulatio citius tarda est q̄ preceps.

ANTQ'

Rhodope mons.

Thracia et Sithō eadem.

Huber. Error quorundam.

* Anchora dēs fere⁹ q̄si anca curua man⁹. Anchorā ꝓmi Thyrreni inuenisse ferūtur: hoc nomē Ser. asserit ꝯtra regulā recipere aspirationem.

❡ Argumentum.

Hospita. q̄dā interpretes in huius ep̄le argumēto falsa quedā somniauerunt Demophoontē ex colchis cum argonautis reuertētem ad Phyllida thracū reginam diuertisse: cum demophoon eo tempore aut nōdum esset natus: aut certe nondum eius etatis: vt ad talē expeditionē ꝓficisceretur: verū ita res habet. Demophoō Thesei filius auxiliū grecis: vt Iusti. lib. ij. scri. aduersus Troianos tulit: qui ab eo bello rediens tempestatibus maris ꝛ longis erroribus actus in thraciam delatus est: vbi a phyllide: que per ea tempora regina thracum erat: portu: hospitioq; exceptus: ꝛ ab ea ardenter amatus in coniugium rogatus est: qui ei coniugij fidem dedit: ꝛ ob beneficia accepta iurauit se nunq̄ eam derelicturum vxorem: verum audita morte Mnesthei: qui post eiectum ex vrbe Thesea Demophoontis patrem Atheniensium imperium occupauerat: Demophoon cupidus regnādi: dissimulata causa petiuit a Phyllide aliquantū tēporis quo athenas res suas ordinaturus accederet: data fide se intra mensem reditură ad eam: verum cū vltra. iiij. mensem iam reditum suū distulisset: Phyllis amoris impatientia: ꝛ doloris impulsu: quod se spretā crederet: ꝛ ei⁹ reditū iam desperaret: zona sua gutturi circūligata laqueo vitā finiuit: ꝛ vt fabule ferunt: in arborem Amigdalū sine folijs mutata est: postea reuersus Demophoō: re cognita trūcū eius amplexus est: qui veluti spōsi sentiret aduentum: folia emisit: vn̄ etiā teste Seruio: phylla grece folia dicta sunt a phyllide: ante igit̄ hūc casum phyllidis: cū Demophoon reditū suū lōge vltra ꝓmissum tardaret: phyllis ad eū hāc epistolā scri. qua multis ex causis ꝛ rōnib⁹ eū reuocare nitit̄ commemorans ei iusiurādi vt suorū erga se bn̄ficiorū obligationē: postremo conat̄ eū monere referēs: qđ nisi reuertat̄: aliquo crudelissime mortis gn̄e se interimet: in quo dicit fore: vt appareat ingratitudo: ꝛ crudelitas Demophoontis vel p epithaphiū ei inscriptū. ❡ Hospita: ordo est: o demophoō ego Phyllis rhodopeia. Hospita tua queror te abesse ꝛc. hospita dicit̄ feminino genere: licet legat̄ hospes cōis generis. Inhospita vero ꝛ feminini gn̄is reperit: vt ihospita syrtis. ꝛ neutri generis: vt Oui. lib. j. met. ꝛ inhospita tecta tyrāni ingredior. ❡ Rhodopeia thraicia: nā rhodope mōs est thracie ita dict⁹ a rhodope muliere i eū cōuersa sicut ꝛ hem⁹: vt scripsit Oui. li. vj. met. Thraiciā rhodopen hz āgul⁹ alter ꝛ hemū. Nūc gelidos mōtes mortalia corpa quōdā. Promissuz. s. mihi a te. ❡ Cornua: dicit spatiū tp̄is sibi ꝓmissi. s. spatiū vni⁹ mēsis: qđ p lunā significauit. ❡ Cornua cū lu. ꝛc. i. cū luna semel esset facta plena: tūc em̄ extremitates lune q̄ ob similitudinē cornua dicant̄ coeūt. i. ꝯiūgunt̄: ꝛ se tangūt: ꝛ iō dixit. ❡ Pleno or. i. pleno circulo ipsi⁹ lune: possum⁹ tn̄ fortasse meli⁹ intelligere spatiū medij mēsis q̄ luna crescit: ꝛ implet orbē. Inde ꝛ Iuue. dixit. Semestri natum digitos circūligat auro. i. anulo rotundo: qualis est luna i medio mēse. Lz Domi. Cald. alit̄ iterp̄tet̄ illū locū Iuue. nō satis vere. ❡ Anchora. i. nauis. istr̄m naui⁹ p ipa naui posuit. Pacta: ꝓmissa a te. ❡ Nris: thraicijs: vbi ego habito. ❡ Luna: ecce iustā cā q̄rele. ❡ Quater la. quartū mēsem exactū significat. ❡ Recreuit. iterū creuit: ꝛ plena facta est. ❡ Nec vehit. i. nec ꝓmissuz tuū perficit: q: nauis tua nō venit ad nos. ❡ Sithonis: hec est vera lectio: ꝛ nō sithois: nā nusq̄ legere memini qđ Sithois fluui⁹ sit thracie: p̄terea nō p fluuiū erat vectur⁹: sz p mare. Sithō vero mōs thracie est: vn̄ ꝛ Varo Sithonias niues dixit. hoc aūt loco Sithonis nō est gtūs casus sz ntūs habēs formā patronimici feminini: sicut Parnasi parnasidos: nouim⁹ aūt noie vni⁹ mōtis vel fluuij: vel loci totā regionē intelligi plerūq;: ergo. ❡ Unda Sithonis ꝛ Sithonia. i. thracēsis. i. mare nr̄m thraciū. ❡ Nōve. naues act. i. tuas Athenięses: nā Attica regio etiā acte dicta est: vel qđ: vt Stra. scri. illa pars maxime ad mare est extēta ꝛ angusta: nā ακτη grece litt⁹ di: vel certe dicta est ab acteōe. ❡ Que nu. amā. Sūt oēs amātes diligētissimi calculatores tp̄is. ❡ Querela. lamētatio de tua absentia ꝛ mora. ❡ Ante su. diē. i. ante tp̄s debitū: nā dies est feminini gn̄is: lz etiaz pro spacio. xij. vel xxiiij. horaꝝ interdū accipiat̄ tn̄ ꝓprie pro tēpore ponit̄. Iuue. longa dies igitur quid cōtulit. i. lōgū temp⁹.

Phylla grece qđ ꝛ vn̄ dicta.

Hospita. Hospes. Inhospita.

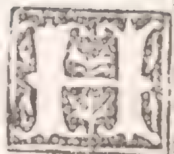
Rhodope de q̄ supra.

Sithon mons

Acte que ꝛ attica de q̄ supra.

Dies femi nino gn̄e p tpe ponit̄. Lōga dies hoi docuit parere leones.

Ascensius.



Ospita demophoon. Argumentum enarrauit prior commētarius: quod ꝛ Seruius recitat ad illud. ¶ Si quos aut Phyllidis ignis ꝛ cē. ¶ Hospita per superabundātiā dicitur: nam hic ꝛ hec hospes reperitur: verūetiam in neutro genere inhospita saxa legimus quasi ab hospitus hospita hospitū: ꝛ est hospes tam qui recipit ꝙ qui recipitur hospitio: hic autem hospita que recipit. Uidetur autē statim in primo verbo expostulare iniuriam: q᷑ non nisi hospita sit eius: cuius secundum ꝓmissa cōiunx esse deberet: sicut Dido eneidos quarto. Cur me moribūdā deseris hospes: hoc solū qm̄ nomē de ꝯiuge restat. ¶ Queror. i. ꝯqueror. Cornua cū lune ꝛc. Ordo est. Anchora tua est pacta: id est i pacto tuo ꝓmissa: ꝛ ita potiꝰ passiue ꝙ actiue accipiť. Nec est tā dura methaphora: q᷑ deponētis oia ꝯmunia fuerūt. nr̄is littoribꝰ: id est vt adesset littoribus nr̄is. s. Thracijs: supple tūc cum cornua lune coissent simul pleno orbe. i. vt primū plenilunium esset: sed luna latuit quater. s. in nouilunio: ꝛ recreuit q̄ter toto orbe: nō est q̄ter pleniluniū rursus fuit: hoc est quatuor sunt trāsacti menses: nec vnda Sithonis. i. Thracie: hoc est mare thraciā. ¶ Uehit. i. reuehit: rates. i. naues acteas. i. atticas vel athenienses.

Spes quoq᷒ lenta fuit: tarde que credita ledunt:
Credimus: inuita nūc ꝛ amante nocent.
Sepe fui mendax pro te: mihi sepe putaui
Alba procellosos vela referre notos.
Thesea deuoui: quia te dimittere nollet:
Nec tenuit cursus forsitan ille tuos.
*
Interdum timui: ne dum vada tendis ad Hebrū:
Mersa foret cana naufraga puppis aqua.
Sepe deos supplex vt tu scelerate valeres:
Sum prece thuricremis deuenerata focis.
Sepe videns ventos celo/Pelagoq᷒ fauenteis:
Ipsa mihi dixi: si valet: ipse venit.
Deniq᷒ fidus amor/quicquid properātibꝰ obstat:
Finxit: ꝛ ad causas ingeniosa fui.
At tu lentus abes: nec te iurata reducunt
Numina: nec nostro motus amore redis.
Demophoon ventis ꝛ verba/ꝛ vela dedisti:
Uela queror reditu/verba carere fide.
Dic mihi quid feci? nisi non sapienter amaui:
Crimine te potui demeruisse meo.
Unum in me scelus est: quo te scelerate recepi:
Sed scelus hoc meriti pondus/ꝛ instar habet.

Antonius. ☞ Spes quoq᷒ lēta: qm̄ de tuo reditu spes frustra est hactenꝰ habita: spes enim lēta est: q̄ lōga expectatione sine rerū successu cōsumiť. ¶ Tarde q̄ credi. que diutius expectata nō venūt. ¶ Ledūt: expectantem torquent. ¶ Credimus: te vēturū sperāmꝰ. ¶ Nocent: que credulitas me maxime sollicitat: ꝛ ad querēdum excitat. ¶ Inuita nūc ꝛ amā. non libens queror: sȝ amor cogit. Spes inq̄t diutius frustra habita me sollicitat: ꝛ ad q̄relas excitat: qđ si non libēs facio: amor tn̄ impellit. ¶ Sepe fui mēdax: multa mihi persuasi. ¶ Pro te tutādo tuos mores. ¶ Refer. in patriam reuocare. ¶ Thesea deuoui: in theseum imprecata suȝ: nō hoc poeta cōmētus est: sed cū Lycomedes Scyriorū rex clā Thesea peremisset: ꝛ diu nihil certi obitus feratur: vt scri. plut. id quoq᷒ verissime ē Phyllida latuisse. ¶ Hebri: fluminis Thracie: q̄ discurrit inter Pr̄cātes: ꝛ Dolongos Thracie populos tangit ꝛ Cycones. ¶ Sepe deos sup. ego dijs sepiꝰ p̄ces habui. ¶ Ut tu scelerate vale. vt te ꝑfidū hospitarētur: absunt duo carmina: q̄ in hunc locū falso cōtulerūt. ¶ Amor fidus: ego te summa fide amo. ¶ Quicquid obstat. Pericula ois que te remorari potuissent. ¶ At tu lētus abes: recriminať Demophoōta vt eliciat pleniores ad querendū locos. ¶ Numina iurata: dij quos iureiurando in testimonium citasti. ¶ Demophoon. stomachationem habet hec denominatio. ¶ Dic mihi quid feci: instat rogando: vt suggeratur fraudati amoris causa. ¶ Non sapienter: immo dices et incaute: hoc est nimium amori indulsi. ¶ Crimine: amoris simplicitatem per ironiā crimen appellat. ¶ Demeruisse: conciliasse: illa amoris simplicitas debuit te mihi cōciliare. ¶ Unum scelꝰ. persistit in ironia. ¶ Sce. hoc qđ te recepi: habet pon. ꝛ instar. Debuisset magni muneris monumentum ꝛ similitudinem habere.

Thesei interitus.

Hebrus fluuius.

*Uadū ꝓprie đr fundū lacꝰ: fluminis ꝛ maris.

☞ Spes quoq᷒ lenta fuit: id est sicut querela mea de absentia tua fuit sera et lenta/ita etiam spes fuit lenta: quia tarde speraui ea mihi euentura /que nunc cum damno meo mihi euenerunt: est autem Acyrologia improprietas sermonis vel verbi: nam spes cuȝ bonorum expectatio sit pro metu hic accipitur: sicut apud Uergilium lib. iiij. Eneidos. Hunc ego si tantum potui sperare dolorem: ergo spes id est Timor ne redires. ¶ Fuit lenta: id est sera: quia si citius timuissem: potui nō decipi. ¶ Tarde que credi. sensus est: ego credo nunc ea que nocent mihi: quia sero credidi: scilicet te nunq̄ reuersuruȝ. ¶ Credi. pluralis numerus pro singulari: ea que credita tarde. Ledunt me: ꝛ ¶ Nocent me amante inuita. i. mihi amanti inuite: ꝛ erit casus pro casu positus: vt apud Iuue. Porrectura viro miscet sitiente rubetaȝ: vel subaudi nocent mihi me inuita. i. cum non possim resistere aut prouidere ¶ Fui mendax pro te id est tui causa sepe multis mentita sum te breui reuersuruȝ. ¶ Putaui: credidi. ¶ Procellosos: impetuosos ꝛ violentos. Est eñ vt dicit Serui. Procella vis ventorum cum pluuia: dicta quod omnia percellat id est concutiat. ¶ Notos: speciem pro genere posuit. i. notos ventos meridionales qui ꝛ austri dicuntur pro omnibus ventis: aut quia ex Athenis in Thraciā nauigantibus noti sint maxime felices. ¶ Referre: reportare ꝛ mihi tanq̄ debita reducere. ¶ Uela alba: non aliā ob causam dixit alba: nisi quia vt plurimum alba sūt ¶ Deuoui. execrata sum: ꝛ maledixi. Nam deuouere est malis votis ꝛ imprecationibus aliquē detestari. Oui. in ibin.

Procella.

Noti venti qui sunt.

Deuouere.

Cursus.

Puppis.

n ibin. Illum ego deuoueo quē meus intelligit Ibin. ¶ Thesea: patrē tuū tanꝙ tue more: ⁊ absentie causam. ¶ Tenuit: impediuit. ¶ Tuos cursus: tuū iter tuā nauigationē: vt Verg. Huc cursus fuit. ¶ Interdū: alia suspitio de eiꝰ mora ne fortassis periclitatꝰ esset in aquis ⁊ mersus. ¶ Ad vada: ad aquas. ¶ Hebri: fluuij Thracie. ¶ Puppis. i. nauis: pars pro toto synecdoche. ¶ Naufraga periclitata: passa naufragiū. ¶ Foret: fuisset. ¶ Cana: alba propter spumā: que fit cum aqua a vētis maxime mouetur. ¶ Sepe deos sup. si legimus deos subaudiēdū est rogans. sed meliꝰ legit deis: ⁊ ita ordinat: ego supplex deis vt tu valeres. ¶ Ipsa dixi mihi ⁊c. ¶ Ille venit. i. Demophoō meꝰ non decepit me: sed nauigat ad me. ¶ Si valet: si est incolumis. ¶ Amor fidus finxit ego que fideliter te amo: finxi oēs causas posse te impedire: que impedire solēt oēs paratos ingredi aliquod iter. ¶ Quicquid obstat properantibꝰ. i. omne qđ impedit paratos: et iam accinctos ad aliqđ iter. ¶ Ad causas: ad excusationes tue more. ¶ At tu lentus abes: adducit ei Phyllis iuraiurāda quibꝰ ille se ei adstrinxerat: vt euz moueat ad reditū. ¶ Iurata a te: est enim passiue significationis. ¶ Nostro amore vel meo erga te vel tuo erga me. ¶ Dare vela vētis: est verba in vanū fundere. Verg. Sz aure oia discerpūt. ¶ Dic mihi: ne videatur sua culpa esse relicta a Demophoonte. ¶ Quid feci: qđ peccaui: vñ facinꝰ. ¶ Nisi nō amaui sapienter: qr nimis cito properaui ad amorē tuū qđ nō est sapiētis: ergo in hoc solo peccaui. ¶ Sed hoc meū crimē hz pōdus. i. momētū: ⁊ valorē. ¶ Et instar: similitudinē. i. debent tibi esse loco mariti ⁊ maximi bñficij. ¶ Crimine te po. sensus est meū crimē potuit te vehemēter obligasse. ¶ Demeruisse. i. valde meruisse: nā đ hoc loco auget. ¶ Spes quoqꝫ ⁊c. Ordo est. Spes fuit quoqꝫ. i. etiā: lenta. i. tarda nō potuit cito induci ad tantā spem de te cōcedendam: ad quā inducta grauius ledor: qr que tarde sunt credita ledūt scz grauius: nos aūt credimꝰ ⁊ sup. credita nocent me existente inuita. i. que credo inuita ⁊ amāte. i. qui cogor etiam amare nō redamantem. Notos. i. ventos illos procellosos. i. multas procellas excitare solitos. Ego deuoui Thesea: scilz patrem tuum. i. cum increpationibꝰ destinaui morti ⁊ vota feci dijs vt moriatur: hoc em̄ proprie est deuouere quēuis aut a se aut ab alio ob alterius salutē morte addici: vt patet de decijs Romanis ductoribus patre ⁊ filio: q se deuouēdo rempublicā protexerunt. ¶ Vada Hebri. qui rapidus est: vt primo eneiđ. Volucreqꝫ fuga peruertitur Hebrū. Sepe deos supplex: deest oraui: aut timui pro te hoc est vt tu o scelerate valeres. Nam ipsa. i. ego dixi mihi: id est in animo meo: si valet ipse: venit. ¶ Numina iurata. i. a iurante in testimonium accita. Demophoon ventis: et verba: ⁊ vela dedisti quia verba dantur ventis dum irrita fiunt. Demeruisse te. i. bene meruisse de te: naz quod in me crimen cōmisi in te beneficiū fuit: peccaui: ergo te: imprudenter amando: sed in me non in te. Dido dicit. Si bene quid de te merui. Marcus Fabius Quintilianus etiam hoc modo: vt demererer amantissimos mei. Pondus ⁊ instar. i. instantiam ⁊ vim. aut imaginem ⁊ formam: seu statum meriti.

Ventis vela dare.

Ascensius.

Iura/fides/vbi nunc: cōmissaqꝫ dextera dextre:
Quiqꝫ erat in falso plurimus ore deus?
Promissus socios vbi nunc Hymeneus in annos.
Qui mihi coniugij sponsor/⁊ obses erat?
Per mare/quod totum ventis agitatur/⁊ vndis:
Per quod sepe ieras: per quod iturus eras.
Perqꝫ tuum mihi iurasti (nisi fictus ⁊ ille est:)
Concita qui ventis equora mulcet auum.
Per venerem: nimiumqꝫ mihi facientia tela:
Altera tela arcus: altera tela faces.
Iunonemqꝫ toris que presidet alma maritis.
Et per tedifere mystica sacra Dee.
Si de tot lesis sua numina quisqꝫ deorum
Vindicet: in penas non satis vnus eris.
At laceras etiam puppes furiosa refeci:
Vt qua desererer firma carina foret.
Remigiumqꝫ dedi/quo me fugiturus abires:
Heu patior telis vulnera facta meis.

¶ Iura si fides tot iuramentis firmata: post ironiā pathetice sequunt interrogatiūcule: et breues. Deus: Cupido. Hymeneus Bacchi: ⁊ veneris filiꝰ nuptiarū deus. Spōsor q nomē pro te dedit: vt ratū esset cōiugiū: e st em̄ sponsor: q suū nomē ꝑ alieno dat: vñ spōsiones: q alieno noīe fiunt. Et obses: pignꝰ ⁊ fides dati nominis id ex publicis monumētis tractum est: nō erat spōsio nisi darētur obsides. Distat tñ a federe. Spōsio em̄ per cōsules: aut magistratus alios fieri poterat pplo etiā nō iubente. Fedus vero non erat: nisi feciales interuenissent: q Ioui porcā ferirēt: referēte senatu: ⁊ iubēte populo in quo Liuius Claudiū nō recte sensisse scripsit. Per ma. iusiurandū recenset ⁊ pathos est a repetitione. Per tuū auum: neptunū. Arcꝰ et faces. Tela sunt cupidinis. Faciētia mihi nimiū: q me maxime infestant. Toris ma. nuptijs. Iuno nubētibꝰ preest: vñ pnuba đr: interdū lucina: ꝙ infantē in lucem pro dat. Per sacra mystica: nocturna. ⁊ occulta. Ceteris te. noctu sacra cereris fiebāt: vt i aulularia planti est in qbꝰ sacerdotes faces deferebāt imitati cererē: q cū persephonē qreret incēsis tedis tedifera nūcupata est: vnde ⁊ sacerdotes teducos. i. faces ferētes appellarunt. De tot le. quos tua perfidia lesisti. Vix sa. vn. ⁊ non sufficiēs ad penas. At la. pup. cōmiseratione mouet ex causa lōge aliter euenire demōstrat ꝙ oportuerit. Laceras puppes: conquassatā classem. Perfeci: reparaui. Fugiturus: inuidiose protulit: nō inquit discessus fuit: sz fuga. Vulnera: methaphora est patior calamitates quas meo errore mihi peperi.
¶ Iuro fi. cōmemorat iuraiurāda ipsiꝰ demophoontis: dicēs iura: fides. sunt q iungūt exponūt. Iura. i. iurata. sed meliꝰ dicemꝰ distinguendo. Iura vbi sunt? vbi fides ⁊c. ⁊ intelligimꝰ iura. s. cōiugij q inuiolabiliter sunt seruāda. Sic Hipsiphyle ad Iasonē. Heu vbi pacta fides: vbi connubialia iura. Fides est a fio diciturqꝫ fiat qđ dictū est: est enim dictorū conuentorūqꝫ executio. ¶ Cōmissa: coniūcta: dextre enim coniūctio ad fidei cōfirmationē fiebat: erat em̄ vt Seruius dicit fidei dicata: sicut genu mie. Deꝰ qui erat plurimꝰ. i. dei quici erant plurimi. In ore tuo fallo: falloci. Hymeneus: deus quem in nuptijs greci

ANTO. Hymeneꝰ qui fuerit. Spōsio a q spōsior q ⁊ vñ dictus: ⁊ in q sponsio distet a federe.

Iuno q ⁊ pnuba ⁊ lucina eadem est.

* Obses is q tradit alteriꝰ imperio ea cōditione vt si dator obsidis a fide recedat: recipienti sit ptās in corpus ⁊ vitā eiꝰ qui datꝰ est obses: h qm̄ obsidionis grā dari cōsueuit inde nomē assumpsit quāuis aliq ab ob ⁊ fides cōpositū velint ꝙ sit ob fidez datus. Huber.

Fides quid ⁊ vn̄ dicta.

Thalassiō ap udromanos q̄s fuerit.

innocabāt. Sicut Romani Thalassionē. Promissus ante. In annos socios.i.in vitā nostrā semp coniūctā:⁊ socialem qualis debet esse vita cōiugalis. Qui erat sposor:trāslatio ab hoībus sumpta:sicut em̄ sponsor.i.vas q̄ pro alio ꝓmittit:⁊ obses qui datur in tutelā fidei cōfirmāt cōtractū:ita hymeneus innocabat:vt cōiugalis societatis ppetue certus esset quasi spōsor ⁊ obses. ¶ Per mare:ordo est:tu iurasti mihi p mare ⁊c. Agitatur cōmouetur:turbatur. Uentis:vēti flatus violētiores:aure vero mitiores dicūtur. Per auū tuū:aut auū pro pauo posuit:⁊ intelligim⁹ Neptunū:vt Iuue. Perq; tuū pater egei neptune tridētē:aut certe Aegeū dicit patrē Thesei qui naue āl a Minotauro reuertētis cum velis nigris procul visa:cū crederet eū ꝑ mortuū fuisse:in mare se pcipitauit ⁊ in deū marinū mutatus dicit:⁊ ideo dixit nisi fictus:⁊ ille est. Mulcet placat:vt Uer. Et mulcere dedit fluct⁹:⁊ tollere vēto. Cōcita:cōmota. Tela:amoris arma:nam cupido nō solū sagittis ferire:sed etiā face incēdere dicitur. Ouid.lib.j.met. Tu face nescio quos esto cōtentus amores irritare tua:eadē tñ tela interdum etiā veneris dicūtur. Iuue. Nec pharetris veneris:macer est:aut lāpade feruet. Altera tela:telū generaliter dr de oībus:que m ttī aut iaci possunt:licet etiā interdū p gladio ponat vt inferius in ep̄la hypermnestre apparebit. Iunonē:per Iunonē. Presidet:preest. Toris ma.lectis cōiugalibus. Per sa.m.i.arcana:nam myo grece significat claudo:inde mystica:⁊ mysteria dicunt: que sunt clausa ⁊ secreta:qualia sacra cereris:q̄ nō nisi sacerdotibus patebāt. Iuue. Archana qualē cereris vult esse sacerdos. Ouid.in.ij.de arte. Quis cereris ritus audet vulgare pfanus. Magnaq; Threycia sacra reperta ī ida. Dee te.i.cereris ferētis tedas.i.faces:nam cū Proserpinā filiā a Plutone raptā nōdū sciret:vt eam nō solū die sed etiā nocte q̄reret. In etna mōte Sicilie pineas faces accēdit:que sibi lumē nocte preberēt. Ouid.lib.v.met. Illa duabus flammiferas pinus manib⁹ succēdit ab etna. Perq; pruinosas tulit irrequieta tenebras:vn̄ postea eius statue ⁊ picture cū facibus sunt:qđ ostēdit Cic. in Uerrē lib.vj.his verbis. Qui accessistis etnā vidistis simulachrū cereris ex marmore ⁊ in altero tēplo libere. Sunt ea perampla atq; preclara/sed nō ita antiqua. Ex ere fuit quoddā modica amplitudine ac singulari ope cum facibus per antiquū. ¶ De tot le.vel de tot offensis ⁊ erit substantiuū/vel certe de tot lesis subaudi deis. ¶ Unus eu.vnus ⁊ solus. Non er.sa.in penas:quia cum innumerabiles deos leseris:te tot corpora ad penas habere oporteret. At laceras/ꝯqueritur q̄ sceleri Demophoontis ipsa auxiliū pbuerit. ¶ Furiosa:insana. Refeci:instauraui. ¶ Laceras/vētis ⁊ vndis cōuulsas. Ut qua desererer.q.d.vt tibi prestarē operam contra me. ¶ Carina:scz tua. ¶ Foret fir.esset valida ꝯtra impetū ventorū:⁊ fluctuū. ¶ Remigiū.i.remiges:hoc est nautas. ¶ Fugiturus.iniuriose dixit fugiturus:sic Dido ad Eneā. Quo fugis obstat hiems.⁊ eadem apud Uerg. ¶ Mene fugis. ¶ Heu pa.trāslatio ab eo:q̄ inimicū suis armis instruit:qui interdū illis pcutitur ab inimico.

Uentus ab aura i quo differat.

Aegei interitus.

Arma cupidinis que.

Telū q̄d pprie.

Proserpine fabula.

Ascēsius.

&c Ubi est nūc hymeneus:ibi est deus nuptiarū:aut acciptēdo per metonomiā deum pro re cui preest vbi est nūc vsus matrimonialis promissus in annos socios.i.coniugales socialiter transigēdos. ¶ Per tuū auum scz Neptunum egei patrē:aut ipsum egeum. ¶ Per venerē ⁊ tela scz cupidinis arcū ⁊ faces:ad que alludit Uer. in principio quarti dicēs. Uulnus alit venis ⁊ ceco carpitur igni:nam tela vulnus procreant:⁊ faces incēdiū. Nimium mihi facientia:idest nimium in me potentia:aut mihi nimium molesta. Iunonem scz pronubam:de qua eneid.iiij. Iunoni ante oēs cui vincla iugalia cure:toris aūt maritis:id maritalibus:seu simpliciter dixit. ¶ Per sacra Dee tedifere:id est cereris:vnde in eodem quarto.legifere cereri ⁊c.

Antonius.

&c Credidim⁹.reijcit credulitatis culpā in puellarū simplicitatē:⁊ virorū pfidiā:credidi inius suis bladitijs:⁊ facūde dictz. ¶ Generi:no.tu neptun⁹ ad fidē adhibēdā me īpulit:a quo te genus ducere iactabas. ¶ Artes:fallacias. Eunt:fluunt. ¶ Qua tu.in quācūq; vis partē. ¶ Dijs quo.p quos iurasti. ¶ Tot pi. tui redit⁹ testimonia ⁊ affirmatiōes. ¶ Capi. decipi. ¶ Quaslibet parte:vno ex his pignoribus me decipe potuisses:vt te rediturū credidissem. ¶ Nec mo.ne videat obiectare:bñficia deprimit ꝑ ratiocinationē aliquā:vt amplificando reliqua maiora videant. ¶ Te iu. cum esses indigēs ⁊ extorris. ¶ Portu:in quo ꝯqssata classis recepta est. ¶ Loco:in regno. Suma:finis ⁊ terminus ferendi officij. Penitet:molestū ⁊ graue est. ¶ Cumulasse p amorū lasciuiā hospitalitatē auxisse. ¶ Ante illā noctē:qua tecū fui. ¶ Fuisset suprema:extincta fuissez. ¶ Honesta pudica. ¶ Speraui me.pathos a loco:q̄ dr pter spez. ¶ Te me.meo merito obstrinxisse. ¶ Uenit eq:ex snia simplicitatē excusat:recta em̄ spes ē quā pariūt merita. ¶ Glia opero.parta p difficultates ⁊ labores:hoc ē:non est difficile. Fallere pu.cōmiseratio ab etate ⁊ sexu. Credētē simplicē. Simplicitas simplex puella. Fauore:gr̄a ⁊ tutela. Dij fa.impcatione vtit vbi alia nō dat vltio. Sit sum.termin⁹ ⁊ finis:hoc est nūq̄ maiorē laudē assequis. Statuaris:erigat tibi statua. Media vr.medijs athenis thesei edes in vmbilico vrbis fuerūt:vt aristides scri.iuxta forū in loco:qui appellat⁹ est periphrastos. Inter ⁊ egi.iter fratres tuos ⁊ patrē:qui ab egeo ducūt gen⁹. Pater:theseus stet:in statuā erect⁹ sit. Suis titulis:suis gestis:que in vertice capitis statuaꝝ scribebantur. Plin. Primas statuas scri.athenis erectas harmodio ⁊ Aristogitoni tyrānicidis q̄ fuerūt mlto post theseū.

Recta spes que sit.

Thesei edes vbi.

Operosus qui reb⁹ gerundis operam dat. Cice. videtis vt senectus nōmō lāguida nō sit:verūetiā operosa.i.q agit:⁊ reb⁹ agēdis operam dat. Quandoq; passiue dicitur. Ouid.

Credidimus blandis/quorum tibi copia verbis:
alias nominibus.
Credidimus generi:nominibusq; tuis.
Credidimus lachrymis:an ⁊ he simulare docentur:
He quoq; habent artes:quaq; iubentur eunt.
Dijs quoq; credidim⁹:q̄d iam tot pignora nobis.
Parte satis potui qualibet inde capi.
Nec moueor/quod te iuui:portuq; locoq;:
Debuit hec meriti summa fuisse mei.
Turpiter hospitium lecto cumulasse iugali
Penitet:⁊ lateri conseruisse latus.
Que fuit ante illam:mallem suprema fuisset
Nox mihi:dum potui Phyllis honesta mori.
Speraui melius/quia me meruisse putaui.
Quecunq; ex merito spes venit:equa venit.
Fallere credentem non est operosa puellam
Gloria:simplicitas digna fauore fuit.

Dum decepta tuis ⁊ amans: et femina verbis:

Dij faciant laudis summa sit ista tue.

Inter et egidas media statuaris in vrbe:

Magnificus titulis stet pater ante suis.

☞ Cre. vt maiorē captet cōmiserationē: ⁊ vt fraudē demophoōtis magis amplificet: multa cōmemorat in demophoonte: quorū singula ne dum omnia simul potuerūt eam decipere: ⁊ inducere ad ei credēdū. Credi. blan. ver. nam facūdia que est quedā nō arte cōparata: sed naturalis dicēdi gratia: multum valet ad amorē cōmouendū: vnde Ouid. infra de arte. Nō formosus erat sed erat facūdus Vlysses. Et tamē equoreas torsit amore deas. Idē probat Verg. iiij. eneid. herēt infixi pectore vultus: verbaq;. ¶ Generi: nobilitati tue domus: ex qua nō potui mihi persuadere virū perfidū posse nasci: generis enim cōditio plurimum valet ad fidē faciendā. Numinibusq; tu. melius legendū dixerim nominibus: vt recte cōiungatur. credidimus generi: ⁊ nominib⁹ tuis: nam se dijs credidisse dicet inferius. ¶ Dijs quo. cre. esset ergo iteratio superflua. ¶ Lachrymis: que etiā vt ostēdit Quintilianus vim maximā habent cōmouendi: et fere persuadendi. Hec scꝫ lachryme. ¶ Et id est etiā sicut tu. ¶ Docentur si id est discunt ostēdere exterius falsos animi affectus: sicut verbis simulasti quod nō habebas in pectore. ¶ Artes: dolos. ¶ Eunt qua iubētur id est quatenus illis iubes: et vis eas ire: qđ Iuue. attribuit mulieribus fraudē parātibus: sic dicēs vberibus semper lachrymis: semp erḡ paratis in statione sua atq; ipsis spectātibus illā. quo iubeat manare modo. Dijs quoq;: per quos iurasti mihi. ¶ Tot pignora. ¶ Quid nobis. scꝫ opus erant? ¶ Capi decipi. Inde ex his supradictis. ¶ Nec moueor: nec irascor: aut penitet me. ¶ Loco. hospitio vrbis et domus mee. Summa: finis. Meriti: beneficij. i. non debui facere maius beneficiū: q̄ recipere te portu ⁊ hospitio: sed plus feci: ⁊ ideo subiungit. ¶ Turpiter hospitiū: sensus est. penitet me post datū tibi hospitiū: addidisse etiā lecti mei societatē ⁊ tecū me copulatam fuisse: ⁊ cōcubuisse: qđ q̄ honestissimis verbis pōt exprimi dicēs. ¶ Et cōseruisse. i. cōiunxisse latus lateri. ¶ Cumulasse hospitium. i. addidisse hospitio lectū connubialē. ¶ Que fu. optat se fuisse mortuā vna nocte anteq̄ cum Demophoonte cōiuncta foret: q: sine infamia mortua esset. ¶ Mallem: optarē potius vellē. Suprema: vltima. Speraui melius. i. bene. ¶ Quia me meruisse putaui. me legendū est non aūt te: vt ⁊ sensus exigit: ⁊ codex meus vetustissimus habet. Quecūq;: sentētie est exornatio: ⁊ est sensus: equū est eum bene sperare: qui de aliquo bene meruit. ¶ Fallere etiā sententia est. ¶ Operosa: magna: aut difficilis: ab opera. i. a labore dicitur. interdū ab opere: vt Ouid. j. meta. ⁊ mūdi moles operosa laboret: id est magni operis. Simplicitas: facilis credulitas mea. Fuit digna fauore: meruit potius laudē: q̄ fraudē aut reprehensionē. ¶ Et amans ⁊ femina: duo posuit: que facile decipi solent amans scꝫ ego nam vt ipse Ouidius inquit. Credula res amor est ⁊ femina que etiam facile credit: vnde ⁊ poeta: vna dolo diuum si femina victa duorū est. ¶ Ista sit summa tue laudis. i. si hoc tibi laudi ducis: vtinam nihil aliud vnq̄ facias qđ sit laude dignum. ¶ Inter ⁊ egidas subaudi dij faciant. ¶ Vt statuaris. i. colloceris. ¶ In media vrbe athenarū. ¶ Inter egidas id est inter maiores tuos: qui ab egeo fuerunt. Nam statue clarorum in publico proponebantur cum titulis rerum gestarum: vt infra ostendet. ¶ Pater tuus theseus. ¶ Magnificus: splendidus. ¶ Suis titulis: rerum clararum quas gessit ex quibus aliquot numerat.

☞ Quid iam tot pignora nobis: id est ad quid tot ad me decipiendum opus erat argumentis: ergo potius satis capi potui qualibet parte inde. id est illorum pignorum. Nec moueor: q̄ te iuui: quia dixit. At laceras etiam puppes furiosa refeci: ne beneficium exprobrare videatur: dicit sibi id solum dolere: q̄ amisso pudore illi obsecuta sit ad nuptias: quas modo cōtēnit. ¶ Fallere credentē: vnde est illud Aeneidos quarto a Iunone per ironiam dictum. Egregiam vero laudē / ⁊ spolia ampla refertis Tuq; puer tuus magnum ⁊ memorabile numen. Vna dolo diuum si femina victa duorum. Summa tue laudis: id est vltra quam nunq̄ merearis maiora cum tamen dicat Aeneas eneid. ij. Et si nullū memorabile nomē feminea in pena est: nec habet victoria laudem ⁊c. ¶ Inter Aegidas. i. Aegei filios, nepotes stet pater scilicet Theseus Herculis socius: qui interemit Scironem ⁊ Procrustem ⁊ Scinin latronē: aut Scinona: nam versus Scinū dicitur: ⁊ minotaurū monstrū biforme: vt docet Vergil. in. vj. Item Creontem Thebarum regē ⁊ centauros post que facinora descendit ad inferos: vt inde Perithoum abduceret. Vnde dicit. Et pulsata nigri regia ceca dei. i. ditis seu Plutonis. non autē legendum est regia ceca ditis: quia dis ditis siue adiectiuū siue substantiuum penultimam genitini producit.

Cum fuerit Scyron lectus / toruusq; Procrustes:

Et Scynis et tauri / mixtaq; forma viri.

Et domite bello Thebe: fusiq; bimembres:

*

Et pulsata nigri regia ceca Dei.

☞ Cum fuerit lectus Scyrō: auget Thesei gesta: vt tāto magis insimulet demophoon: qui ab illius virtute degenerarit. Scyron filius fuit canethi ⁊ Heniochès pythei locum in megara habitauit: quē dixerūt petras Scyronides viatores spoliatos p̄cipites agebat: alij tradunt hospitib⁹ ieiunare coactis: panē pedibus offerre cōsueuisse: et apprehendētes calcibus in mare de p̄cipitio deturbare. Megarenses scribūt virū bonū fuisse: ⁊ eius filiā Endeidē Eaco Iouis filio nupsisse: ⁊ ex his natos esse Peleū ⁊ Telamonē: vt plutar. author est. Scyronē Theseus peremit: cū athenas iret. ¶ Procrustes corydalū attice locum habitabat viatores lectū cōscendere cogebat lōgiores amputabat distrahebat breuiores donec cum lecto equarētur: quē Theseus trucidauit. vt Diodorus author est. ¶ Scynis latro seuissimus in Isthmo corinthiaco alligatos arboribus hoīes discerpebat in frusta. Plutar. scribit in varias formas se vertere cōsueuisse. ¶ Forma mixtaq; viri ⁊ Tau. Minotaurū circūscribit: quē labyrintho clausum sustulit Theseus: alij scribūt taurū Minois ducē bello nauali a Theseo supatum. philocorus athletā fuisse tradit: ⁊ a Theseo in certamine superatū. ¶ Thebe domite: thebas cadm⁹ phenix cōdidit in Boetia. Creontē thebarū regē Theseus interemit q̄m argiuis sepulturā negasset: vt scribit Papinius. Bimēbres: centauros: cētauri Iunonis ⁊ Ixionis filij in nuptijs pirothoi: que geste sunt in mōte pelio Hippodamiā Athracis filiā Perothoi vxorē rapere voluerunt: orta pugna: alij trucidati: alij in fugā acti sunt. Rem gesserūt Theseus: Nestor: Peleus: ⁊ alij heroes. ¶ Pulsata regia ditis. Theseus ad inferos: vt proserpinā raperet descēdit Perithoi amici gratia. Cerberus Perithoum assumpsit. Theseum Hercules liberauit. Philochorus tradit Adoneū Molossorum regē ex Proserpina habuisse filiā Erynnim ⁊ canem Cerberum nomine: proposuisseq; certamē vt qui Cerberum supasset filiā vxorē duceret: ⁊ cū animaduertisset Theseū Perithoūq; nō vt procos accessisse: sed vt puellam raperēt: vtrūq; cepisse Perithoum Cerbero deuorandum obiecisse: Theseumq; in custodiā adactū in gratiā Herculis liberasse. ¶ Dis: est diuitiarū ⁊ inferorū de⁹: vt Straboni placet.

Moles operosa laboret. i. q̄ ab aliquo opata est. Item operosum dicit qđ est multe opere: vel vehemētis operis. Pli. Et victa pinguescunt arua nec ipsa agricolis operosa: i. nimio sulco sata non sarritur: nec stercorat. Huber.

Scyron. de quo supra. Scyrō qui

Procrustes q̄ et vbi habitauerit.

Scynis q̄ fuerit ⁊ quā icoluerit regionem.

Minotaurus qui.

Thebaruꝫ conditor. Alcen.

Anto.

Cētauroꝝ interitus.

Proserpine fabula.

Dis q̄ fuerit.

Procrustes de q̄ supre.

Scynis de quo supra.

* Regia domiciliuꝫ ⁊ aula regꝫ. Li. lib. j. Eo tēpore in regia pdigiū visu euētuq; mirabile fuit omen. Iustin⁹. In regiā se recipit. Na. i Meta. Regia solis erat sublimibus alta columnis.

Huber. Cum fuerit corrigendus est hic tertius: nõ enim legẽdũ est Chyron: sed scyron & procrustes. Scyron autem latro fuit quẽ viatores spoliantẽ versus Megaram Thesus interfecit: & saxo precipitauit: quod adhuc vt histo rici perhibẽt: Scyroniũ dicit. Ouid. in metamor. Scopulo nomẽ scyronis inheret. Quidã aũt ferunt hospitib' per iniuriã cibũ porrigere solitũ: ieiunare coegisse deinde calce percussos in mare precipitasse: quo genere mor tis eũ Theseus affecit. ¶ Tornus crudelis. ¶ Procrustes: dicit a procruo verbo greco .i. impello is. Polyphe monis cuiusdã fili': hoc genere supplicij hospites afficiebat: eorũ corpora lecto imponebat: que si erant lõgiora lecto mutilabat: si breuiora vi trahebat: & extẽdebat in parẽ longitudinẽ lecti hũc Theseus domuit. ¶ Et Scy nis: ita legendũ est: is crudelissimus hospitũ corpora curuatis arboribus alligabat: deinde arbores in a. tũ di mittebat: ita qd corpora lacerabant quẽ Theseus etiam interfecit: de quo Ouid. in Ibin. Quiqz trabes pressas ab humo mittebat in auras: equoris aspicias hui' & huius aquas. & de hoc puto Ouidiũ sensisse meta. lib. vij. Cũ dixit occidit ille sener magnis male virib' vsus. Qui poterat curuare trabes: et agitabat ab alto Ad terrã late sparsuras corpora pinus: itẽ Claudian' supradictos inter crudelissimos numerat: libro pmo in Ruffinũ.

Minotaurus de quo supra.

Quid tale immanes vnqz gessisse ferunt: vel Scynis Isthmiaca pinu vel rupe profunda Scyron vel phalaris tauro vel carcere Sylla. ¶ Et tauri mixtaqz forma viri .i. minotaur': quẽ poete fabulant fuisse semihominẽ: et semibouẽ: ferũt enim vt scribit Diodorus Minoem Cretẽsiũ regẽ de more solitũ neptuno sacrificare taurũ spe ciosissimũ: cũ ei taurus esset prestãtior sacrificasse deteriorẽ. Qua ex re neptunus Minoi iratus eius Tauri quẽ ille sacrificare noluerat Pasiphe eius filie turpẽ amorẽ iniecit: cui arte dedali signũ pulcherrime vacce: quam taurus amabat: factũ est cui pasiphe supposita cũ tauro cõcubuit, ex quo fabulis decãtatũ Minotaurum ge nuisse fert duplici vt dictũ est natura: qui vsqz ad humeros taurus cetera hõ fuit: ad hoc mõstrũ nutriẽdũ aũt dedalũ labyrinthum frabicasse: difficiles habentẽ egressus: & inscijs penit' irremeabiles: in quo incluso mino tauro .vij. atheniẽsiũ pueri: totidẽqz puelle singulis annis ex decreto minois: qui atheniẽses obsidione: que eos circũdabat: ea lege liberauerãt mittebant. Missus igit theseus: cũ aridiane filia minois eius amore deperiret: accepto ab ea filio: quo posset e labyrintho egredi: minotaurũ interfecit: reliqua de Ariadne dicentur loco suo.

Bellũ thebanum.

¶ Et domite bello thebe lõga esset historie narratio: si ab laio patre oedipi exordiremur: satis igit sit breuiter dicere: que ad hũc locũ pertinẽt. Etheocles & polynices filij oedipi de regno inter se dissidẽtes: mutuis vulne ribus cõcidissent: & preterea multi duces: alijqz plurimi mortales: qui ad bellũ thebanum venerant: occubuis sent thebanisqz sepeliẽdi facultatẽ denegarent: adrastus qui sol' ex ducib' superfuerat: illis insepultis relictis redijt argos. Cũ nullus auderet hos tumulis cõdere soli atheniẽses: qui alijs virtute prestabãt oẽs sepeliuere theseus aũt precipue adrasti precibus hoc fecisse fert: postea cũ filij eorũ qui in bello interierãt parẽtũ mortem vituri ex oraculo Alcmeonẽ amphiarai filiũ ducẽt elegissent: cõtra thebanos bella mouerunt. Eo enim duce ex pugnatio vrbis ab oraculo pmittebat. Acerrima igit cõmissa pugna thebani attritis virib' multisqz amissis ciuibus victi sunt thebe capte ac dirute sunt: hoc in bello virtus thesei maxime emicuit: vnde ei tota hec ascri bitur victoria: cũ tñ alij nõ sic scribãt: & multi herculi attribuãt. ¶ Fusiqz bimẽbres: cẽtauros dicit: ex Irione & nube a iunone quã ille de pcubitu interpellauerat obiecta: genitos parte anteriore homines: posteriore equos perythous hippodamiã despõdisset: et centauros: & theseum sibi coniunctissimũ ad nuptias vocasset & illi vino ebrij: tum hippodamie: tum ceteris feminis: que nuptijs aderant vim inferre tẽptarent: hac iniuria: tũ theseus tum Laphite quibus perythous imperabat commoti multos ex centauris peremerunt reliquos ciuitate eie cerunt: elegit igitur poeta verbũ vtriqz rei aptũ. Nam fusos: & cesos intelligimus et fugatos: nõ ignoramus tñ

Cẽtauri de quibus supra.

hãc historiam varie scribi: & quosdã sentire: herculẽ huic pugne interfuisse. Sed que diximus & huic loco conue niunt: & a Diodo. referuntur. ¶ Et pulsata nigri: ex historia locus fabule factus est. Scribit enim a grecis in vi ta theseu: a doneã molossorũ regẽ vxorẽ proserpinã noie habuisse filiã vero ex ynnim canẽ cerberũ: iussisseqz: vt q eius filiã optaret vxorẽ cum cerbero pugnaret: quod si illũ superasset: eã assumeret vxorẽ: multi ad hãc: vt pro ci cõuenerãt: verũ cũ rex animaduertisset theseum & perythoũ nõ vt procos venisse: sed vt eã furto auferrẽt eos cõprehendi iussit: & perythoo a cane intercepto: theseum in carcere seruãdũ tradidit: hoc habet historia Dio. tñ magis fabulã secut' refert perythoũ cupientẽ proserpinam vxorẽ habere: rem cũ theseo cõmunicasse: verum cũ propter rei impietatẽ: proposito theseus eum auertere conaretur: vbi illum perseuerantem: & se ab illo in iniu randum ad proserpine vim & raptum adigi videret se socium & adiutorem prebuit: cũqz ad inferos: vt eam rape

Proserpina de qua supra.

rent ambo descendissent: vterqz ibi captus. Sed postmodũ in gratiã Herculis liberatus est theseus: perythous apud inferos detentus luit sempiternas sue impietatis penas: quidã scriptores vtrũqz tradunt ab inferis re dijsse: hanc igitur fabulam nunc tangit. ¶ Et regia ceca .i. aula obscura. ¶ Nigri dei .i. plutonis. ¶ Pulsata .i. p vim quãdam irritata & occupata theseo. Notandum est quod vbi legitur ditis: legendum est dei. Nam ditis

Dis hz primam longam.

primam naturaliter habet longam: & sic non staret hic versus: quod autem sit lõga ex multis exẽplis hoc Uer. in ferro enei. sit satis. Noctes atqz dies patet atri ianua ditis: nusqz legitur prima breui.

Anto. Thrace.

Imago tua statua tibi erecta. ¶ Signet hoc titulo. hunc titulum in vertice cõtineat. ¶ Hic est Demophoon qui amãtem et hospi tem puellã decepit. ¶ Cressa relicta. Ariadna cretẽsis: Minois filia. ¶ Relicta: in naxo insu la dormiẽs siue per dolos: siue quod ita Bac chus in somnijs monuerit: vt Dio. mauult. ¶ In tu .i. vt imitareris obseruasti. ¶ Excusat patris exẽplo te purgare potes. ¶ Agis he. suscepisti perfidie hereditatẽ non virtutis. Il la ariadna lz destituta sit a theseo: tamẽ frui tur marito meliore: hoc est baccho. ¶ Capi stratis tygribus vehitur curru bacchi: quem tygres trahũt. ¶ Nec inuideo: si tu redieris. ¶ At despecti thraces: quos tua causa con tempsi: commiseratio est a comparatione: cõ fert enim incommoda commodis. ¶ Atqz ali quis ait: irrisionem thracũ ponit. ¶ Doctas athenas: omnium bonarum artium inuẽtri ces: vt scri. Cicero. ¶ Thracem armi. bellico sam thraciam: thracem grece pronunciauit/

* Perfid' q fidẽ violat. Maro. Nunc pelagi nymphe classis tua perfidus vt nos Precipites ferro Rutil' flãmisqz premebat.

Hoc tua post illos titulo signetur imago.

Hic est/cuius amans hospita capta dolo est.

De tanta rerum turba/fatisqz parentis:

Sedit in ingenio cressa relicta tuo.

Quod solum excusat: solum miraris in illo:

Heredem patrie * perfide fraudis agis.

Illa nec inuideo fruitur meliore marito:

Inqz capistratis tygribus alta sedet.

At mea despecti fugiunt cõnubia Thraces

Quod feror externum preposuisse meis.

Atq; aliquis doctas iam nūc eat inquit Athenas:

Armiferam thracen/qui regat/alter erit.

Exitus acta probat/careat successibus opto:

Quisquis ab euentu facta notanda putat.

latine Thraciam dicimus. Exitus acta probat. per Ironiam thracum verba repetit: qui Phyllidis consilia a fine damnabāt. Careat successibus: purgat se a fortuna. ¶ Successibus: felicitate. Ab euentu a casu non a fine. ¶ Notanda iudicanda et probanda.
Tua imago: tua statua. ¶ Hoc ti. hac inscriptione. ¶ Post illos. i. titulos patris tui quos supra diximus. ¶ Hic est. ecce titulus quē vult Demophoonti inscribi qui ad infamiam ptinet/quod ꝛ amantem et hospitam decepit: ordo est: hic est. s. ille Demophoon. Huber.

Cuius do. am. hospita scz Phyllis: ꝛ duo posuit que eius dolum ꝛ crimē aggrauant: vt dictuʒ est supra. ¶ Capta decepta. ¶ De tot. sensus est: de factis tui patris: remansit tibi tātūmodo memoria fraudis: qua ille vsus in ariadnem: non autem alicuius ex supradictis probitatibus parentis. ¶ Patris tui: Thesei. ¶ Sedit stetit. ¶ In inge. tuo. i. in animo tuo. ¶ Cressa id est ariadne cretēsis. Cressa autē non a masculino cressus venit: sʒ a cres: cuius genitiuus est Cretis. ¶ Relicta deserta a patre tuo. Ut plenius dicetur in epistola ariadnes ad Theseum. ¶ Miraris imitaris. Lucanus. Miratorēq; Catonis. i. imitatorem. Uergil. ¶ Primis ꝛ te miretur ab annis. Nam preclara ingenia que mirantur ea facile imitantur. Unde antecedēs pro consequenti ponitur id est mitari pro imitari. ¶ Heredē agis. i. es heres. Ornatus est enim dicēdi modus hic agit legatum id est legatus est: hic agit heredē gratum. i. gratus est heres. ¶ Fraudis patrie ꝛ paterne: nō aūt virtutis. ¶ Illa nec inuideo: comparat fortunam suā cum fortuna Ariadnes ꝛ illi ex fraude bene successiue: sibi vero pessime ostēdit. ¶ Illa: ariadne. ¶ Fruitur gaudet. ¶ Meliore: q̄ patre tuo: quia illa erat mortalis. Bacchus vero deus. ¶ Nec inuideo: nec doleo. ¶ Sedet alta. id est celsa. ꝛ leta. ¶ In tygrib⁹ capistratis. s. frenatis: hoc est in curru Bacchi: quem a tygribus trahi dicunt. Uergil. lib. vi. eneid. Nec qui pampineis victor iuga flectit habenis. Liber agēs celso nise de vertice tygres. Hanc sentētiam/quod meliorē adepta sit maritum. Ipse lib. iii. Fasto. ostēdit. Jam bene periuro mutarat cōiuge bacchum. Que dedit ingrato fila regēda viro. Sorte thori gaudēs quid flebam rustica dixit. Utiliter nobis pditus ille fuit. ¶ At cōiunctio aduersatiua hoc loco: quasi dicat nō ita mihi euenit sicut ariadne. ¶ Despecti contēpti a me: ꝛ vt inquit Dido. Quos ego sum toties iam dedignata maritos. ¶ Quod quis. ¶ Feror: dicor. ¶ Preposuisse. i. cōnubio. Externum. i. peregrinū ꝛ ignotū. ¶ Meis scilʒ Thracibus: hec enim solet esse causa acerbissimi doloris ꝛ indignationis his qui spernūtur: vnde ꝛ Hyarbas apud Uergilium maxime hoc queritur de Didone: quod sibi Aeneam externum pposuerit. Femina que nostris errans in finibus exul. Cuiq; loci leges dedimus cōnubia nostra Reppulit: ac dominū Aeneā in regna recepit. ¶ Atq; aliquis deridēs me. ¶ Inquit eat scz Phyllis Athenas quasi dicat quas plus amauit q̄ Thraciam maluit maritum atheniēsem: q̄ Thracem. ¶ Doctas: quoniā illic omnium liberalium artium florebant studia: vnde ꝛ Pallas dicitur ꝛ vrbi nomē dedisse. ¶ Alter. i. alius preter ipsaʒ Phyllida. Thracē: accusatiuus est a nominatiuo Thrace: nam regio ipsa dicitur Thrace ꝛ latine Thraca. Horati⁹. Thraca ne vos/hebrusq; niuali compede vinctus. Item dicitur Thracia. Armiferam: bellicosam. ¶ Exitus acta pbat: sensus est/a fine demonstrantur hominum facta: ꝛ est sententia exornatio. ¶ Careat successibus: ꝛ cetera. Sensus est male illi eueniat: qui non a fine rerum: sed ab euētu facta hominum denominat: ꝛ notat: multa enim solēt euenire ante finē: que videntur esse mala/que postea ex fine cognoscuntur esse bona: vt exēpli gratia: aliqua puella mediocris conditionis nupsit amatori diuiti clam: ꝛ nesciētibus parentibus suis reprehēditur hoc factum ab his: qui hoc sciunt: at si ducatur vxor ab eo: omnes dicunt eam sapiēter egisse: ita hic est intelligēdum: sunt autem verba Phyllidis dicētis/finis ostendit qualia sint facta quasi dicat potes adhuc prouidere ne videar male fecisse: cum te recepi in hospitio ꝛ coniugio: ideo male illis eueniat: qui ante finē iudicant de his que feci per ea que euenerunt: quia nondum redisti/nam adhuc redire potes. ¶ Opto: deum precor vt ille. ¶ Careat successibus. i. prosperitatibus. ¶ Notāda: iudicāda ¶ Ab euentu. i. a casu: non a fine: qui potest venire mihi melior: vel certe a fine quē ego respexi: ꝛ propter quā feci/nā finis mei facti fuit: prodesse mihi ꝛ meis accipiendo te maritum: ergo ab hoc fine intētionis mee: ꝛ non ab eo quod euenit iudicandum est id quod feci: nam finis mee intētionis fuit bonus: licet euētus fuerit malus/ꝛ hic sensus videtur esse melior ꝛ verior: quam superior: licet vterq; possit accōmodari. ¶ At si. sensus est reprehendor: dicor male egisse: sʒ si ad nos reuersus fueris: oēs dicent me prudenter egisse: ꝛ ita exitus probabit acta mea non fuisse mala.

Cressa vñ formetur.

Agis heredem.

At que coniunctio sit.

Thrace et thraca.

Excusat agnoscit malefactum: excusamus enim peccata. Theseus aūt deprecabatur hanc culpā q2 in somnijs esset a libero monitus: vt eam relinqueret. ¶ Ab euentu a casu non a voluntate ꝛ proposito. Marcus Tullius Epi. fami. primo. Sed hec sentētia sic etiam illi ꝛ nobis placebat. vt ex euētu homines de tuo consilio existimaturos videremus: si cecidisset vt volumus ꝛ optamus omnes te ꝛ sapienter ꝛ fortiter: sin aliq̄d esset offensum eosdem illos ꝛ cupide ꝛ temere fecisse dicturos. Parrha.

Sedit in ingenio. i. placuit: vt septimo Aeneidos. Et sedet hoc animo. Puella Cressa. i. Cretēsis Ariadne. s. Minois filia a Theseo patre decepta in quo solo facto eū imitaris: historie ac fabule iam recitate sunt. ¶ At mea despecti. Docet quod ꝛ Dido apud Uergilium suis inuisam esse (quia externuʒ pretulit eis. atq; aliquis. Ordo est: atq; aliquis/scilʒ Thracum inquit: eat scilʒ Phyllis cōtemptrix suoruʒ athenas doctas: vt sequatur mechum: quia alter erit qui regat Thracen. i. Thraciam a ntō Thrace/ꝛ ita per n scribitur: armiferam: id est bellicosam et patriam Martis geticis qui presidet aruis: sunt enim vicini. Exitus acta probat. ꝛ sup. aliquis (inquit) exitus probat acta: id est euentus rerum docet qualiter incepte sint: quasi prudenter incepta non possint malum habere exituʒ. Ad quod respondet Phyllis/careat successibus opto: quisquis ab euentu facta notanda putat: q2 sepe prudentissime cepta infelicem sortiuntur exitum. vnde qui eā dānabant/q2 Demophoon non redibat: laudarent si rediret: quapropter addit. Ascen.

At si nostra tuo spumescant equora remo:

Jam mihi iam/dicar consuluisse meis.

Sed neq; consului: nec te mea regia tangit:

At si nostra tuo spumescāt equora remo: iam mihi iam/dicar cōsuluisse meis/ꝯfirmat purgationē a successu: si detur qualis sperat exitus: si inq̄t redeas. Dicar cōsuluisse: pbabuntur nostra cōsilia. Sed neq; consului: nec te mea regia tangit: fessaq; bistonia membra lauabis aqua. fatetur simplicitatē reiiciēs in ANTO.

Fessaqꝫ bistonia membra lauabis aqua.
Illa meis oculis species abeuntis inheret:
Cum premeret portus classis itura meos.
Ausus es amplecti/colloqꝫ infusus amantis:
Oscula per longas iungere pressa moras.
Cūqꝫ tuis lachrimis lachrimas ↄfundere nostras:
Quodqꝫ foret velis aura secunda queri.
Et mihi discedens suprema dicere voce:
Phylli fac expectes Demophoonta tuum.
Expectem? qui me nunq̄ rediturus abisti?
Expectem pelago vela negata meo?
Et tamen exopto/redeas modo serus amanti: *
Ut tua sit solo tempore lapsa fides.
Quid precor infelix? iam te tenet altera coniux:
Forsitan ꝛ nobis qui male fauit amor.
Atqꝫ tibi excidimus/nullā puto Phyllida nosti:
Hei mihi si que sim Phyllis/ꝛ vnde rogas.
Que tibi Demophoon longis erroribus acto:
Threicios portus/hospitiumqꝫ dedi.
Cuius opes auxere mee: cui diues egenti/
Munera multa dedi: multa datura fui.
Que tibi subieci latissima regna Lycurgi:
Nomine femineo vix satis apta regi.

aduersariū culpā: mea cōsilia nō sunt probāda qm̄ nō redibis. ¶ Lauabis mēbra: vetusti moris est: vt peregre veniētes: cū primū lares attingunt se lauēt. ¶ Bistonia. Bistonius lacus in Thracia est. ¶ Illa meis oculis spēs abeūtis inheret: cū p̄meret portus classis itura meos: amplificatione vtitur cū demonstratione sui officij ꝛ Demophoontis pfidia. Species: imago tui discedētis versatur ante oculos meos. Cum p̄meret port⁹: cum nōdū ora soluisses. Ausus es amplecti coloqꝫ infusus amātis: oscula p lōgas iūgere pressa moras: simulatas blāditias arguit. Expectē: qui me nūq̄ rediturus abisti: expectē pelago vela negata meo: acclamatio est cū geminatiōe verbi ad cōmouēdā cōmiserationē: nō inqt mihi expectādū est: qm̄ iuisti non rediturus. ¶ Solo tpe non facto. Lapsa: fluxa: ꝛ vana. Quid p̄cor. seipsam corripit qd̄ vana ꝛ dijs nō exaudiēda p̄cetur. Altera cōiux: videt̄ alludere ad laodicē virginē: quā Plutar. tradit clā cognitam ꝛ Demophoontē mithiū filiū genuisse: alij calliopē fuisse scribūt. Alter amor alteri⁹ puelle beniuolētia. Tibi excidi ex tuo animo delete sumus: postq̄ veni tibi in obliuionē. Hei mi. dolēdū est pfecto mihi destitute. Si rogas: tāq̄ me nunq̄ cognouisses. Que tibi: cōmemorat sua officia in demophoōtē: vt cōmēta est ex cā: q̄ eam vt ostēderet q̄lis fuerit impellere videbat̄. Acto: ad nr̄as oras ipulso post lōga exilia. Opes. exiguas facultatū reliquias. Licurgi pr̄is mei. hic em̄ lycurg⁹ est q̄ cū Bacchi munera ↄtēpsisset: crura sibi falce amputauit: quē alij Dryantis: alij Boree filiū dicūt. ¶ Noīe femineo: que sua amplitudine non poterant puelle simplicitate gubernari. ¶ At si nostra tuo spumescāt equora remo: periphrasis est. i. circūlocutio: hoc em̄ voluit dicere si ad nos nauigaueris: nā nauigādo ꝛ mouēdo remos equora spumas mouēt. Uer. Et spumas salis ere ruebāt. Iā. i. tādē. ¶ Consuluisse sapiēter prouidisse mihi accipiēdo te maritū. ¶ Meis accipiēdo te: q eos regeres. Sed neqꝫ cōsului: vt magis eā moueat/ostēdit se desperare ei⁹ reditū: neqꝫ cōsului: q̄ nō reuerteris. ¶ Mea regia: quā tibi tradiderā. Tangit: mouet. ¶ Fessaqꝫ bisto. subaudiēda est negatio: neqꝫ lauabis mēbra ꝛ cetera. i. nō venies i Thraciā: neqꝫ lauabis aliqñ mēbra tua fatigata aqua Threicia. Nam Bistoniū Thracie stagnū est. Illa meis oculis: magnā vim hȝ recordatio p̄terite cōsuetudinis: ꝛ beniuolētie: iō Phyllis nunc reducit in memoriam Demophoonti eius discessum: in quo ostēdit eū sibi significasse amorē: vt ea cōmemoratione eū moueat. Illa species: illa figura. ¶ Abeūtis scȝ tui a me discedētis. ¶ Inheret: infixa est. ¶ Oculis meis: hoc est video nūc habere ante oculos qūo a me discessisti. Cum classis itura. i. abitura. Premeret meos portus. i. esset in portu meo. Ausus es: cōmemorat blāditias q̄bus Demophoon erga eā vsus est: ausus es. q. d. cū discederes nō reuersurus ausus es tamē me amplecti. Infusus: impositus circūdatus. Collo amātis mei Phyllidis. ¶ Oscula p̄ssa: p̄sse infixa: qualia solēt esse oscula amantiū: q̄ non mō p̄ssis labijs in faciē dātur: verūetiā plerūqꝫ ex nimio affectu dētibus ꝛ morsu inferūtur: amatoria oscula dētibus impr̄ssa significat. Ouid. in. j. amorū. Alteri⁹ videat toto vestigia lecto. Factaqꝫ lasciuis liuida colla notis. ꝛ Hora. in. j. car. Siue puer furēs: impr̄ssit memorē dēte labris notā. Cumqꝫ tuis: subaudi ꝛ ausus es. Confundere. i. cōmiscere. Quodqꝫ fores. i. ausus es q̄ri: qd̄ haberes vētū scdm̄: ꝛ tibi fauētē: q̄ poti⁹ voluisses habere aduersū vt esset tibi iusta causa remanēdi. Et mihi: ordo est: ꝛ tu discedēs ausus es dicere. Suprema voce. i. vltimis v̄bis tuis: q̄ postea non dixisti aliud verbū. Phylli fac ex. hec sunt illa vltima v̄ba: quibus Demophoon vsus est ad Phyllida. Expectē: nunc sunt verba Phyllidis. q. d. ita dixisti mihi: vt te expectē: sed qd̄ expectē te: qui abijsti: nūq̄ visurus me. i. nūq̄ reuersurus amplī⁹: vt me videas. Negata. s. a te. i. q̄ vela tua nūq̄ vis amplius redire in meū mare: ꝛ tñ artificiū est in summa cā diffidentie tñ non ostēdere diffidētiā: dicit igitur: qd̄ licet iam nō debeat eum expectare: tamē expectat. Modo tantūmodo. q. d. etiā serus. i. tardus: q̄ vt est in prouerbio: melius est sero q̄ nunq̄. Ut tua. i. vt videaris defecisse in fide per aliquod tēpus: ꝛ nō per omne: vt tua fides: quā mihi dedisti de reditu tuo. Sit lapsa. i. defecerit. Solo tēpore: ꝛ nō volūtate tua aut etiam opere. Quid p̄cor infelix: diximus in prima epistola muliebre esse: de maritis absentibus alienum amorē suspicari ꝛ cetera: quid precor. q. d. frustra precor. Qui male fauit nobis: id est qui fuit nobis aduersus. Atqꝫ tibi: vt id est postq̄. ¶ Excidimus: id est ex memoria tua elapse sumus. ¶ Nullā Phylli. i. nullā similē Phyllidis. ¶ Hei mihi: nō sine gemitu potuit cōmemorare se ꝛ sua erga Demophoontē

Bistonius lacus.
* Ser⁹ mō tarādū significat.
Plau. quid tā sera ad uenis? mō significat graue magnum.
Salust. Serū bellū i angustijs futurū. Maro. Seraqꝫ terrifici cecinerūt omina vates.
Huber.
Bistonium de q̄ supra.
Oscula amantium qualia.
Prouerbium.

bñficia. ¶ Hei: interiectio dolētis. ¶ Si rogas: si queris & interrogas. Unde ex quo loco: cui⁹ filia. ¶ Que tibi nūc dicit que sit: ordo est. O demophoon ego sum illa Phyllis: que dedi tibi acto. i. agitato. Erroribus. i. vagationibus per mare. Regna Lycurgi. i. in q̄bus regnauit Lycurgus. Sic etiā Vergi. de Thracia. Acri q̄m regnata Lycurgo. Hic eñ fuit rex Thracie: alter lacedemonius q̄ suis ciuibus leges saluberrimas tulit. ¶ Cuius. s. Demophoontis. ¶ Opes facultates: diuitias. Mee. s. opes. ¶ Auxere. fecerūt maiores. ¶ Cui egēti. i. tibi demophoonti. Sic Dido obijcit enee: eiectū in littore egētē Excepi. ¶ Que subieci. i. supposui: & in ptātē tuā dedi. ¶ Vix satis apta regi noie femineo: q: hec regna hñt viros bellicosos: & feroces: q̄ vix pñt ferre muliebre ipiū. Bistonia bistones Thracie gētes a Bistone martis & terpsichores filio: vel ab altero. quem genuit Ciron: vt auctor est Philostephanus.

At si nostra &c. Consuluisse. i. consulte prouidisse: aut prosperisse mihi & meis. Fessaq; Bistonia. Ordo est. q̄ pro & nec sup. lauabis mēbra tua fessa. i. fatigata ex longinqua profectione/aqua Bistonia. i. Bistonidis lacus Thracie. Illa meis oculis cōmemorat dulcia/vt ostēdat q̄ sint/que nūc patitur: amara. ¶ Quodq; foret. Ordo est. Et ausus est queri. i. conqueri: q̄ aura foret. i. esset secunda. i. prospera: quia sequēs & a puppi flans tuis velis. i. dicebas tibi dolere q̄ tam bono vento abire cogebaris. Et mihi supple ausus es discedēs dicere suprema voce. O phylli face. i. fac. Non enim legēdum est fac/quia producitur: q̄uis sint qui ita legāt & corripi sentiāt: vt etiam alibi expectes Demophoōta tuū: scʒ amicum aut maritū. serus. i. tardus. Que tibi. Demophoon enumerat bñficia vt memorē sui faciat: & amplitudinē regni sui cōmemorat/vt alliciat. Omnia aūt manifesta sunt.

Qua patet vmbrosum rhodope glacialis ad hemū:

Et sacer amissas exigit hebreus aquas.

Cui mea virginitas auibus libata sinistris:

Casta fallaci zona recincta manu.

Pronuba thesiphone thalamis/vlulauit in illis:

Et cecinit mestum deuia carmen auis.

Affuit alecto breuibus torquata colubris:

Suntq; sepulchrali lumina mota face.

Mesta tamen scopulos/fruticosaq; littora calco:

Quaq; patent oculis littora lata meis.

Siue die laxatur humus: seu frigida lucent

Sydera/prospicio quis freta ventus agat.

*

Et quecunq; procul venientia lintea vidi:

Qua pa. regni sui amplitudinē describit: cōplectitur inquit Rhodopē montem/deinde in hemū montē aliū diffunditur vsq; ad mare ponticū in qd Hebreus fluuius immergitur. Hem⁹. siluosus est: & sex mi. pas. ardu⁹. ¶ Hebrus odrysiarū solū fundit: discurrit iter spriātes & dolongos thynos corthilos: aliosq; barbaros tāgit: & Cyconas: oēs sub Lycurgi potentatu fuisse traduntur. Exigit: aquas in mare ponticū emittit. Sacrū dixit hebrū propter Orpheū qui ad illū accoluit. Nam Bacchus cum Lycurgo regnum sustulisset: atropi dedit Orphei auo paterno. ¶ Libata: primū violata: cui mee virginitatis primitias dicaui. ¶ Sinistris auibus: aduersis auspicijs. Veteres nihil inauspicato faciebāt. zona: cingulo qd ex lana ouis fiebat: p̄cingi nouā nuptā scri. Verri⁹: qd vir in lecto soluebat. ¶ Casta: q̄m ex eo cingulo non nisi virgines p̄cingebātur. Tesiphone vna furiarum que tres sunt. Allecto: Thesiphone: & Megera: filie noctis: & Acherontis. Pronuba: loco iunonis nostris in nuptijs prefuit. ¶ Vlulauit nō cecinit: sed feralem vocē hymenei loco ptulit. ¶ Deuia auis. Strix bubo qui in transuersum volans aufertur: & ideo deuiā bubonē: vt Pli. scribit maxime abominātur in auspicijs proci. Cecinit mestū carmē. Non letum epitalamiū: sed carmē exitiale auspicatus est. Torquata. cuius torques est ex serpētibus. Lumina mota: addita in nostras nuptias. scrip. Plu. Quinq; faces nuptijs adhibere cōsueuisse: quas gestarent pueri patrimi & matrimi: vt Verrius tradit. ¶ Face sep. non in facib⁹ ignis est adhibit⁹ sed furialib⁹: sepulchrales dicunt faces q̄ accēdunt in funere: aut maniū sacris: vñ & aras sepulchrales dicim⁹: sunt faces nuptiarum: aut deoꝝ superū: funalia vo mortuoꝝ & deorū maniū. Mesta tñ: ꝯcludit p cōmiserationē: ostēdit eñ in quibus versef incōmodis: si suo voto destituaf: subijcit quoq; seipsā: & salutē suā in Demophoontis potestatem: a quo materiā captare enitif: lʒ oia sint aduersa: spero tñ te rediturū: peto eñ littora: vt si redeas obseruē. Laxaf: arescit. Die: solis ardore. Frigida: nocturna: alludit ad lunā. Prospicio: obseruo. Agat maria impellat & spiret.

Qua patet: describit ambitū regnorum Thracie: q̄ subieci: & est ordo/q̄ subieci tibi regna Lycurgi. ¶ Qua scʒ parte. ¶ Rhodope patet ad hemum glacialē. Et hebrus sacer. &c. Rhodope & Hemus vt diximus montes sunt Thracie. Sed Rhodope magis in oriētē porrigitur: deinde in septētrionē relectitur. Hemus ad Macedoniam est: vnde & interdū mons Macedonie dicif. Qua patet. i. extēditur. Umbrosum altū: vel arboribus plenū. ¶ Et sacer: significat ostiū Hebri fluuij. sacer: quia oēs fluuij sacri dicebantur. Exigit: emittit. s. in mare. Aquas amissas. i. celeres: vt diximus in prima epistola: non aūt legendū est admissas: neq; etiam dicendum emissas. i. perditas. ¶ Cui mea: nō est subaudiēdū: ego Phyllis: sed cui refert illud pronomē supradictū scʒ tibi. ¶ Cui. s. Demophoonti pro a quo demophoonte dtūs pro abltō. ¶ Mea vir. amplificat bñficia: q: plus est dedisse virginitatē: q̄ res. Est li. desumpta. Auibus si. i. infelici omine: nam antiqui oia auspicato faciebāt: & p̄cipue matrimonia. Ver. Cui pater intactā dederat primisq; iugarat Ominib⁹. Luca. Contētiq; auspice Bruto. Ju. Veniet cum signatorib⁹ auspex. Capiebaf aūt augurīū a volatu auiū: quas appellabāt p̄petes: vel a voce & has appellabant oscines qd ore canerēt. Unde & aues sepe pro augurijs ponuntur. Hora. mala ducis aui: inde & auspices ab aspiciendis volucrib⁹: & augures a garritu auium dicti sunt. Et mea zo. subaudi & cui. i. a quo. ¶ Mea zona est recincta. i. distincta. ¶ Casta. i. mei caste: nam adiectiua personarum sepe attribuuntur rebus vt supra. Sed bene cōsuluit casto deus equus amori. ¶ Manu fal. i. tui fallacis. Erat enim mos qui etiā hodie in aliquibus locis seruatur: vt vir discingeret zonam mulieris sibi nubētis. ¶ Pronuba: loco Junonis: que coniugijs preesse solet affuerūt furie. ¶ Pronuba dicitur: que nubētibus preest: nu aūt syllaba que in primitiuo naturaliter: longa est in pronuba semper breuiatur: in cōnubio: interdū seruat naturā: vt per cōnubia nostra per inceptos hymeneos: interdū per sistolē breuiatur: vt cōnubio iūgā stabili. ¶ Thesiphone: vna ex furijs dicta a Tisis quod

Lycurgus lacedemonius.

Parrasi⁹.

Ascensius.

ANTO.

Hemus q̄.

* Lintea sunt vela q̄bus vtūtur naute. Vgi. certū est dare lintea retro.

Quo cingulo noua nupta p̄cingebaf. Furie quot sint.

Quot faces nuptijs adhiberi ꝯsueuerant.

Faces que sint et que funalia.

Huber.

Hemi & rhodopes reflexio.

Quomodo auguria caperentur.

Pronuba que sit.

Thesiphone vñ dicta.

grece significat vltionē: et phoni quod significat cedē. ¶ Vlulauit: vlulat⁹ enī attribuit furijs. Dido ad Eneā inferius. Audierā voces: nymphas vlulasse putaui. Eumenides fatis signa dedere meis. ¶ Dema auis .i. bubo cui⁹ querula vox malū omē significat. Uer. iiij. enei. Solaq͡ culminibus ferali carmine bubo. Uisa q̄ri et lōgas in fletū ducere voces: demū aūt appellauit: q͡ a cetu aliarū volucrū solet fugere mestū: triste querulū. ¶ Alecto: alia ex furijs dicta quasi irrequieta et nūq̄ cessans. ¶ Torquata circūdata: et quasi p̄ torque cincta. ¶ Colubris: viperis breuibus ideo senioribus: nam breuiores serpentes sunt seniores. ¶ Sūtq͡ sepulchrali: in nuptijs malū omē habebat: si aut faces. q̄ pro mortuis erāt accēse: deferebant p̄ro nuptialibus: aut si ipse faces nuptiales fuissent accēse ex facib⁹ aut ex flāmis alicuius rogi: hanc rē ostēdit ipse Ouid. lib. vj. meta. in fab. Terei. Eumenides tenuere faces: dicit ergo nūc phyllis. ¶ Lumina .i. ignes mearū tedarū nuptialiū. ¶ Sūt mota face sepulchrali .i. face q̄ p̄ mortuo erat accensa. ¶ Mesta tn̄: dicit quod lz oīa supradicta significēt infelix cōiugiū: tn̄ sepe conscendit locū altū ex quo prospiciat in mare: si forte videat nauem demophoōtis. ¶ Mesta. tristis. ¶ Calco: premo corpore meo. ¶ Fruticosa: dumosa plena fruticib⁹ sepe: nam nouies iuisse dicitur: vt Ouid. in . de remedio. Et per quod nouies sepius isset iter: et in eodē libro. Nona terebat miisere via. ¶ Quaq͡ pa. ocu. lz raro a versu pēthametro ad sequētes versus incipiat sentētia precipue apud Ouid. tn̄ interdū fit vt hic videmus et supra diximus in epistola Bris. est enim ordo: et ego prospicio quis ventus agat freta. ¶ Qua .i. qua parte. ¶ Littora patēt: nostris oculis .i. aspiciuntur a nobis. ¶ Siue humus laxatur: id est aperitur: nam terra die propter temperiem: vel calorem magis laxatur. ¶ Seu frigi. sidera: aut generaliter frigida sidera oīa dixit propter noctē: que frigida dicitur. Uerg. Bucco. Frigida vix celo noctis discesserat vmbra: aut certe lunā intellexit quam frigidam esse cōstat. Et quecunq͡: id est quancunq͡ video nauem venientem statim existimo illam esse tuam. ¶ Tua lintea .i. vela dicta a lino quod ex eo fiant. ¶ Procur longe.

Alecto vnde cognominatur.

Parrhasi⁹.

Sacer hebrus. quia iouis. F. vt Home. in hymnis. vel ob orphei caput vt est haud Phylostratum et Papinium Abaris Hyperborius Orphei nuptias celebrauit.

Ascensius.

Cui mea virginitas &c. Docet se malo auspicio nupsisse aut deuirginatam esse sponte nubēdi pro quo scimus Romanos ethruscorum disciplina imbutos nullas res arduas nō captato prius auspicio inchoasse. Auspiciū autem dicitur ab auium inspectione in volatu: augurium aūt ab auiū garritu. Et quia auspicato inchoabant tractum est vt auspiciū accipiatur pro decenti inchoatione/ et auspicor pro inchoare. Auspex vero is est qui et pronubus dicitur/ sed generaliter quicunq͡ rebus bn̄ inchoandis preest. Auibus libata: libari dicuntur/ que modice tanguntur/ et quasi degustātur/ vt libamina sacrorum: zona casta cestus cesti dicitur. Pronuba q̄ preest nubentibus/ que Juno esse deberet/ que iouis et soror et coniux diuorumq͡ regina/ nunc autem fuit Tesiphone furia infernalis vt ex euētu opinatur pronuba: que vlulauit loco cantus: sed mediū est vocabulū: quia etiam in rebus letis reperitur. Lucanus: letis vlulare triumphis: hinc quarto enei. de connubio didonis: summo q͡ vlularunt vertice nymphe. quod proprie ad res tamen tristes pertinet face sepulchrali funesta et nō nuptiali. Littora fruticosa/ in quibus crescunt frutices. Meos deos. salutis mee authores.

Antonius.

Auguror. suspicor: animo cōijcio. Meos de. numina maris mihi propicia: q̄ te in thraciaz reducāt. ¶ Procurro in. s. ad maritimas oras p̄pero. ¶ Primas a. vsq͡ ad vdū littus. ¶ Accedunt. appropinquant obseruata nauigia. ¶ Minus: et min⁹ vtilis asto: sensim deficio quia te esse nō noui. ¶ Linquor: vigore destituor. Excipiēda: vt nōnūq̄ sic me ancille suscipiāt. Est sinus: perscribit locū vnde sibi precipitium cogitauit ad augēdam commiserationem. Falcatus curuatus videt thracie cheronessi sinū ab isthmo circunscribere in qua ex grecia nauigantes deferunt. Modice sensim. In arc⁹ ad instar tensi arcus. Ultima cornua: extreme partes. Rigent: salebrose sunt et alte. Mole prerupta vasta rupe. Hinc: ex hac mole. Mittere precipitare. Erit: me precipitabo. Proiectam in mare precipitatā. Tua athenēsia in pyrheum portum athenarum. Intumulata absq͡ sepulture honore. Super du. sis durior. Adamāta qui nulla materia vinci potest nisi hyrcino sanguine: vt scrib. Pli. Et te: qui nulla causa moueris: q̄ es inexorabilis et oī materia durior. ¶ Sic mortua et vndis iactata me sequi non meruisti. ¶ Sitis vene. appeto venenum. ¶ Traiectam gladio interdum me gladio traijcere cogito. ¶ Lacer infidis: q̄ tu perfidus complexus es. Impli. la. fu. ne obstringere inter tot lethi genera fluctuās demū se ex amygdala suspēdit exaruit arbor que in aduentū demophoōtis reuiruisse tradit. ¶ Stat: est mihi p̄positū. ¶ Pēsare: emendare et luere. ¶ Pudorē: violatā pudicitiam. Ma. ne. decoro et magnanimo letho. ¶ Par. mo. cōfestim mihi ex tot lethi generibus vnū deligā. ¶ Causa anthor. ¶ Inuidiosa non sine legētiū odio. ¶ Eris no. dabis tue perfidie notitiā. Carmine epithaphio. ¶ Demophoō hospes in hoc maxime vituperari demophoōtem existimat/ quod violato hospitij iure et hospitem et amantem ad mortem coegerit.

Thracie cheronessi sin⁹ qui.

Sitis p̄prie bibēdi appetitus. Per trāslationem ponitur p̄ nimia auiditate cuiusq͡ rei.

Protinus illa meos auguror esse deos.
In freta procurro/ vix me retinentibus vndis
Mobile qua primas porrigit equor/ aquas:
Quo magis accedunt minus et minus vtilis asto:
Linquor/ et ancillis excipienda cado.
Est sinus adductos modice falcatus in arcus:
Ultima prerupta cornua mole rigent.
Hic mihi suppositas immittere corpus in vndas
Mens fuit/ et quoniam fallere pergis/ erit.
Ad tua me fluctus proiectam littora portent:
Occurramq͡ oculis intumulata tuis.
Duritia ferrū vt superes/ adamantaq͡/ teq͡
Non tibi sic dices Phylli sequendus eram.
*
Sepe venenorū sitis est mihi/ sepe cruenta
Traiectam gladio morte perire iuuat.
Colla quoq͡ infidis/ que se nectenda lacertis
Prebuerant/ laqueis implicuisse iuuat.

Stat nece matura tenerum pensare pudorem/

In necis electu parua futura mora est.

Inscribere meo causa inuidiosa sepulchro:

Aut hoc/ aut simili carmine notus eris.

Phyllida demophoon letho dedit hospes amantē

Ille necis causam prebuit: ipsa manum.

Protin⁹ statim. i. existimo ⁊ q̄si certo augurio credo. ¶ Esse meos deos: nō dicam⁹. i. te quem colo tanq̄ deos: sed auguror illa esse meos deos. i. exauditionē deoꝝ: quos ego precata sum. i. statim arbitror me exauditā esse a dijs meis. ¶ Procurro: vado: pcedo: qn̄ video vela q̄ credo ēe tua. Uix retinētib⁹ me: ppter nimiū desideriū tui vidēdi. ¶ Primas aq̄s. i. magis ppinquas terre: nā sunt prime ex terra eūtibus in ipsas. ¶ Quo magis: quātomagis. ¶ Accedūt scȝ ad me. i. fiūt ppinquiores. ¶ Asto. i. sto ⁊ sum. ¶ Minus et minus vtilis i. quasi defecta spiritu ⁊ lāguida. ¶ Linquor i. deficio ⁊ cado in terrā ppter dolorē: q: ex appropinquatione cognosco nō esse nauē tuā. ¶ Excipiēda: erigēda ab ancillis: q: per me non possum aut stare: aut surgere: sum eñ semimortua. ¶ Est sinus: describit locū vñ dicit ꝯstituisse se pcipitare/ enumerat varia genera mortis: per q̄ dicit se cogitare finire vitā. ¶ Sinus fluxus maris. ¶ Falcatus: curuatus tractū a falce q̄ est curua. ¶ In ar. ad. i. in silitudinē arcuū adductoꝝ. i. cōtractoꝝ: nā adducere significat cōtrahere. ¶ Ultima cor. i. extrema illi⁹ sinus q̄ sunt in silitudinē cornuū. ¶ Rigēt sūt aspera. ¶ Prerupta mo. i. ingēti saxo. ¶ Hinc ex illa mole alta. Fuit mēs volūtas ⁊ dispositio. ¶ Et erit. s. hoc vt mittā corp⁹ meū. ¶ Qm̄ pergis. i. pseueras. ¶ Ad tua: optat: vt suū corp⁹ mari submersum deferat ad litt⁹ atticū: vt ita mortuū videat ab ipo demophoōte. ¶ Portēt: nō ponit p portabūt: vt q̄dā putāt: sȝ modi est optatiui. i. vtinā fluctus portēt. ¶ Me p. sicut cadauera pijciunt a mari. ¶ Occurrāq̧. i. vtinā appareā. ¶ Intumulata: insepulta. ¶ Duritia: dicit q̄ q̄uis sit durissim⁹ oim rerū durissimaꝝ tñ nō poterit facere q̄n cōmoueat: cū videbit eā mortuā ad litt⁹ suū delatā. ¶ Ut i. q̄uis. Ferrū metallū nimie duritie. Ouid. primo meta. de duro est vltima ferro. Adamāta: lapidem tāte duritie: vt nulla re frāgi possit: nisi sanguie hircino: si i eo diuti⁹ fuerit. nō tñ aliter q̄ calido vel recēti: atq̧ cū quatuor sint spēs adamātū: vt Soli. refert: q̄ nascit in cypro frāgi pōt. ¶ Teq̧: modus est dicēdi: q̄ videt eq̄pollere suplatiuo/ vt si dicā Cice. visus est supare seipm eloq̄ntia. i. fuit eloq̄ntissim⁹: vtunt hoc gñe dicendi non soluȝ poete: sed etiā interdū oratores. ¶ Dices vi. c. m. ¶ Nō e. sequē. ti. p a te. ¶ Sic. s. morte tua. ¶ Phylli vctūs ē grecus: quo solo in talib⁹ dictionib⁹ vtimur. ¶ Sepe: aliō gen⁹ mortis dicit. ¶ Sitis appetit⁹. ¶ Se. cru. aliō gen⁹. ¶ Iuuat: libet: est mihi impet⁹. ¶ Me traie. i. trāsfossaȝ: dicit aūt meli⁹ traiecta: q̄ trāsiecta: q: trās cū dictionib⁹ incipientib⁹ ab. i. ab. n. ⁊ a d. corrūpit vt traicio: trano: traduco. ¶ Mor. cru. sanguinolēta. ¶ Colla: aliō gen⁹ mortis. s. suspēdēdi se: qō q̄dē executa ē: ordo ē. ¶ Iuuat etiā implicuisse p implicare. i. inoluere ⁊ ligare. ¶ Laqueis. aliquo nodo funis vel alteri⁹ rei: nā zona se suspēdit: vt ipe ostēdit in remedio amoꝝ. Nona terebat misere via: viderit inq̄t: ⁊ spectat zonā pallida facta suā. ¶ Noctē amplectēda. ¶ Laceris. infi. scȝ tuis volo igit vt queadmodū meū collū peccauit patiēdo se circūdari tuis brachijs ita ferat penā patiendo laqueum. ¶ Stat. i. certū ē: plȝ vt stat casus renouare oēs. ¶ Pēsare: cōpēsare ⁊ emēdare. ¶ Pudorē: castitatē/ quā mihi eripuisti. ¶ Nece matura subita morte: q: nō possum recōpensare cū nisi p mortē. ¶ In necis sensus est: in electione tot generꝝ mortis nō erit mihi lōgū tps: q: cito deliberabo. ¶ Parua mora: breue spatiū tpis. ¶ In electu in electiōe. Inscribere: palā scriberis ⁊ intitulaberis. ¶ Inuidiosa. i. odiosa: q: oēs detestabunt factū tuuȝ. ¶ Eris no. erit cognitū factū tuū. ¶ Aut hoc. s. qō ego nūc subdo. ¶ Aut si eiusdē snie. ¶ Carmine: notādū qō carmē interdū significat op⁹ totū: vt carmē eneidos: interdū significat epigrāma: ⁊ q̄libet iscriptionē: lȝ plurib⁹ versib⁹ ꝯstet: vt Uergil. ⁊ tumulo superaddite carmē: ⁊ idē haud ē ignobile carmē: cū postea subdat multos versus: ⁊ hic p inscriptiōe ⁊ epigrāmate: siue epitaphio suo posuit carmē. ¶ Phyllida: ecce carmē qō paucis verbis amplā cōplectit materiā vcȝ bñficia Phyllidis in Demophoōtē: ⁊ eius ingratitudinē de his bñficijs ⁊ amore phyllidis ex cā Demophoōtis: habēt aūt oia verba posita emphasim. i. vehemētiā significatiōis/ ordo est. Demophoon hospes: ecce obligatio ex bñficio hospitū. Dedit letho. i. coegit mori loco remunerationis: hospes aūt hoc loco passiue accipit p eo q̄ except⁹ est cū etiā actiue ponat: itērdū p eo q̄ accipit. ¶ Phyllida amātem: ecce alia obligatio: nō solū ob hospitiū/ sed etiā ob amorē: ⁊ hec oia sūt ad amplificādū crimē Demophoōtis. ¶ Ille demophoō. ¶ Causam necis: q: decepit eā ⁊ derelinquit. Ipsa Phyllis. ¶ Prebuit ma. ad necē suā. quia se interficere ab eo coacta est. Finem ipsius Phyllidis diximus in argumento epistole.

Duritia fer. ⁊c. Demus aut ponam⁹ vt superes duritia ferrū: ⁊ adamāta ⁊ te qui illis durior es: tamē tu dices tibi. i. apud te. O Phylli nō erā sequēdus. i. insequēdus (passiue posuit quasi a cōi verbo) sic. i. in istū modū. Stat. i. decretū est. vt. y. eñ. Stat casus re. Inscribere. i. inscriberis futurū est indicatiui penultima lōga.

Huber.

Trās: cū q̄b⁹ dictiōibus cōponatur.

Carmē q̄t modis capiatur.

Hospes q̄ modo actiue et passiue potest capi.

Ascensius.

Argumētū Antonius.



¶ Briseis Achilli. *

Quam legis: a rapta Briseide littera venit:

Uix bñ barbarica greca notata manu.



Cum greci ad Troianā obsidionem maturarēt: finitimaq̧ populareñt oppida: Achilles vtrāq̧ Ciliciaȝ et Thebaicā ⁊ Lyrnesiam inuasit. Thebaicam Tetion Andromaches pater. Lyrnesiā minetes regebat his trucidatis ex Thebe Astimonē Chrysei filiā expugnatis oppidis abduxit: q̄q̄ Eustachius ex pedaso hippodamiā abreptā tradit. Agamēnon grecoꝝ imperator ex omni p̄da sibi delegit astimonē Achilli nestore ⁊ idoneo partiēde p̄de authorib⁹ hippodamia sorte obtigit: interea chryses apollinis smynthei sacerdos i templo: qō erat in chryseo: multis oblatis muneribus repetit. Minabund⁹ senem a se abigit Agamēnon: apollo sui antistitis contumelia percit⁹ nouem diebus: vt Home. scribit: ⁊ iumenta ⁊ hoies sagittis cōfodit: cadebat hac peste quotidie miserāda multitudo. Palladis monitu

* Litere nūero plurali epl̄a designant: nisi apō poetas apud quos legit litera pro epl̄a. Quā legis a rapta briseide littera venit.

vocata concione Achilles de placāda deorum ira deliberat. Calcas testoris filius qui cū Mopso de vaticinio certauit: nisi Astimone patri redderet: placari Apollinē non posse in medium protulit. Accle mātibus vniuersis Agamēnon per Vlyssem ad patrē puellam remittit Achilli vero quem reddende Astimone authorem credebat: apparitoribus Talthybio: et Euribate missis hyppodamiam abstulit. Achilles indignatus pugna abstinet quotidie greci superant: id enim in gratiā Thetidis fecerat Juppiter: vt Achillis virt⁹ cognosceret consultante Nestore mittit Agamēnon ad placādum Achillē: Phenicē Aiacē et Vlyssem: et q̄uis dona ingentia: et Briseida viro obtulerint: non tamen reconciliari potuit: donec patroclum trucidasset Hector: qd conditionem non suscepit hippodamia hac epistola queritur: que tota est ex Home. Iliade. querimonias non habet acres: sed apparata oratione quales captiuam decet premunitas.

Antonius.



Uam legis a rapta: prima commiseratio est a fortuna. Hippodamia bis rapta est: primū ex Lirne. vt dixim⁹ ab Achille: deinde ab Agamēnone p precones. ¶ Briseide. Hippodamia Brisei filia sacerdotis chryse frater fuit Briseis. ¶ Manu barbarica: cilicis puella que cū sit barbara: grecas literas non recte nouerit purgat se ne aut scripto aut sermone inepta videretur.

Huber. Argumētū eple ō quo supra.



Uam legis: regio/ que Troia est appellata in nouē principatus diuisa sub Priamo tota fuit tpe belli troiani: vt author est Stra. Cū igitur Ilienses nō modo p eos qui erāt in vrbe: verūetiā p oēs sibi subditos populos belli initio aduersus grecos gererēt. Achilles et ci⁹ socij vrbiū debellatores: loca illo circūuicina sunt aggressi: euerterūtq multas inter quas vastata sunt precipue que lirneso erāt opposita: vt Theba vrbs Citonis patris Andromaches: q̄ et singulariter et pluraliter pfertur/ et Pedasus que euripili filij Telephi regio erat: et Lirnesus q̄ subiecta erat Mineti: ex Lerneso accepit Achil. Brisei filiam: que Hippodamia nomine ppio dicebatur: et hanc sibi habere statuit. Chrise vero Apollinis sacerdotis filiā nomine Astinomē: quā poete sicut superiorē a nomine patris Chryseida appellauerunt Agamēnō habere voluit: verū cū precibus sacerdotis Chryse: qui sepe filiā suā sibi restitui ab agamēnone frustra petierat. Apollo pestē marinā in exercitū grecoꝝ immisisset: itelligeretq Agamēnon ex calcante Vate pestem non cessaturā: nisi restitueret sacerdoti apollinis filiā: coactus est cōmanē vtilitatē libidini sue preferre. Restituta igit Chryseide: misit postea Agamēnon ad Achillem: qui Briseida ab eo ad se ducerent: quam quidē Achilles minime recusauit tradere. Sed tāta ira ppter Briseida ab se abductā incensus est: vt et Agamēnonem contumelijs coram afficeret: et eum interficere voluerit: nisi pallas prohibuisset: et deniq pugnare desisteret: hanc iram Achillis opē grecis negantis cum videret Agamēnon sibi et suis perniciosam statuit eum placare et restituere Briseida multaq munera insuper addere verum Achilles et Briseida et munera recusabat. Quare Briseis ad eum hanc scri. epistolā: in qua conqueritur de eius nimia ira: et rogat vt eā ab Agamēnone oblatam recipiat: cum etiā si Agamennon non offerret eam ipse repetere deberet: cōmemoratq multas causas quibus ostēdat Achillē moueri debere: vt et in eā recipiat et tandem arma ad pugnandum capiat oratq eum: vt siue remansurus in castris: siue in patriam discessurus: eam secum ducat/ que amisso marito: et fratrib⁹: et patria sua euersa nullum aliud habet profugium nisi solum Achillem. ¶ Litera. i. epistola: ita enim licet poetis vti numero singulari: cum in prosa pro epistola vtamur tātum plurali numero. A bri. i. ab hippodamia filia Brisei: est enim vt supra diximus patronimicum a patre vt ostendit Ditis Cretensis in histo. Troiana. ¶ Rapta. scz olim a te ex Lirneso. Vix be. no. g. i. vix literis grecis scripta. ¶ Manu. bar. mei briseidis barbare.

ASCEN.



Uam legis a rapta. argumentum quod Iliades primo cōtinetur/ expressum est superiori cōmentario: scribit hāc epistolā Briseis: id est Brisei filia Hippodamia nomine: quod nomē interpretatur quasi domitrix equorū. Lra. i. epla/ extra carmē lre dicūt/ lra greca notata: id est descripta manu barbarica: qr non greca/ sed ex lirneso est aut pedaso.

ANTO.

☞ Quascunq lituras. Quicquid in epistola deletū est commiseratio a signis. ¶ Lachryme: que mihi fluunt perennes. ¶ Pondera vocis elocutionis vim licet literas legere non possis. ¶ Si mihi fas est iure seruitij nulla dabatur querela: nam summa grecis erat in seruos potestas: vt in libro de legibus scribit Plautus: seruum qui trucidasset: quanti illum emisset multa erat honeste orationem premunit. ¶ Non ego te poscenti: prima querela: nō qd sim tradita: sed qd citius quā par erat. ¶ Nō est culpa tua/ sed toti⁹ exercit⁹: p cuius salute data sum. Quanuis hec quoq qm̄ eā eius id fieri potuit. ¶ Nā simul Euribates: ecce facilitatē talthibius et Euribates Agamēnonis minister quibus Achilles per patroclum: vt Home. scribit Hippodamiam tradidit abigendam ipse in littore cū matre questus est. ¶ Alter in alterius: iustam facit querelā ex aliorū sententia Talthibius Euribatesq tam facilem ad tradendum Hippodamiam Achillem admirabantur. ¶ Iactantes lumina: se mutuo respicientes cū admiratione. ¶ Differri potui: tardius tradi: si oino retineri non potuissem. ¶ Pene meo dolori. ¶ At lachrymas patos ab habitu corporis. Sepe ego decep. energia vtitur: nā suas meditationes exponit: vt ante data oculos ponere videat/ vt Achillis negligentiā ostēdat. ¶ Sed data sum Agamēnoni. ¶ Quia dāda fui p grecoꝝ salute absoluit achillē a necessitate: deinde recurrit in aliud vñ culpa in illū reijciatur. Cessas in amore lētus es. ¶ Lenta que vltionē differt. ¶ Meneciades pa. menecij filius tradidit preconibus Hippodamiā. Nō repetisse parū est: in patroclo perfidiā: in

Potestas grecorū in suos Agamemnonis ministri q̄ fuerint.

* Litura a lino linis superinductio et fit cū supiducto atramento aliove liq̄re scriptura vel picturā destruim⁹.

*

Quascūq aspicies: lachryme fecere lituras:

Sed tamē he lachryme pondera vocis habent.

Si mihi pauca queri de te/ dominoq/ viroq

Fas est: de domino pauca/ viroq querar.

Non ego poscenti/ q sum cito tradita regi

Culpa tua est: q̄uis hec quoq culpa tua est.

Nā simul Euribates me/ Talthybiusq vocarūt:

Euribati data sum: Talthybioq comes.

Alter in alterius iactantes lumina vultum:

Querebant taciti noster vbi esset amor?

Differri potui: pene mora grata fuisset:

Hei mihi discedens oscula nulla dedi.

At lachrymas sine fine dedi: rupiq capillos.

Infelix iterum sum mihi visa rapi.

Sepe ego decepto volui custode reuerti:

Sed me qui timidam prenderet/hostis erat.

Si progressa forem/caperer ne nocte timebam.

Quamlibet ad Priami munus itura nurum.

Sed data sum:qꝛ danda fui:tot noctibus absum:

Nec repetor:cessas:iraq; lenta tua est.

Ipse meneciades tunc cum tradebar in aure:

Quid fles?hic paruo tēpore dixit/eris.

Nō repetisse parum est/pugnas ne reddar Achille:

I nunc:ꝛ cupidi nomen amantis habe:

Venerunt ad te Thelamone ꝛ Amyntore nati:

Ille gradu propior sanguinis/ille comes.

Laerteq; satus per quos comitata redirem:

Achille ignauiam notat. ¶ I nunc:ironia est nolis amātis solertissimi tibi nomē vendicare. Venerūt ad te:amplificatiōe vtit. ¶ Telamone:aiax Telamonis filius phenix Amyntoris ꝛ vlysses laerte legati mittunt ad Achillem/vt eum Agamēnoni recōciliarēt:cū multa apud illū disseruissent narratis munerib⁹: que agamēnon cuȝ hippodamia pollicebat re infecta rediere. Ille Aiax. ¶ Gradu sanguinis:nā Pelei frater erat Telamon Aiacis pater. ¶ Ille comes:ꝛ Ormenus cercasi filius: duos habuit natos:Amyntorem ꝛ Eumonē: ex Amyntore phenix nascit:qui cū occubuisset cū patris amica/post multas parentis imprecationes ab hyllade:vt ipse apud homerum disserit:ad Peleū fugit:quē filio Achilli comitem et morum ꝛ rerum gerendarum institutorem dedit. Aiax phenix et vlysses legati.

☞ Quascunq;.ad cōmouendū aim Achillis dicit ipsam epistolā nō alia re quā lachrymis esse oblitā ꝛ fedatā. ¶ Lituras maculas:a linendo dictas. ¶ He lachryme:quibus fedatā aspicies epistolā meā. ¶ Habent pondera vocis:id est habent effectū vocis id est debent significare aim meū quasi verbis exprimerem. ¶ Si mihi iam quasi sententiam querele sibi esse dicit. ¶ Domino:qꝛ iure belli suȝ captiua ꝛ serua tua. ¶ Viro:quia me semel vxorē habere decreuisti. ¶ Fas est:id est licet. ¶ Non ego.ecce prima querela ꝛ occulta inciliatio:licet videat eū excusare:ordo est. ¶ Non est tua culpa:qd ego sum tradita cito regi Agamēnoni poscēti postulāti me vt ei traderer. ¶ Quāsus qꝛ visa fuerat excusare:ideo aperte accusat non in eo qd tradiderit:qꝛ nō potuisset cōtradicere:sed in eo qd cito tradidit:ꝛ hoc est qd dicit differri potuit. ¶ Nam simul:ostēdit quō cito eā tradidit. ¶ Simul postq̄. ¶ Euribates:ꝛ Talthibi⁹:hi precones fuerūt:quos Agamēnō ad Achillē misit. Ut ab eo ad se Briseida adducerēt vocarūt me:vt traderer Agamēnoni. Data sunt comes:vt cū eis irē ad Agamēnona. ¶ Alter in alterius:ordo Euribates:ꝛ Talthibius iactātes lumina alter in vultū alterius:plepsis implicita. Querebāt ꝛc.i.aspiciētes se vicissim nihil dicebāt:sed admirātes:qd tā cito essem a te tradita inter se nutu querebāt. ¶ Ubi esset noster amor:quasi dicat videbāt esse nullū:qꝛ si me vere amasses nō tradidisses tā cito. ¶ Mora dila.tpis quo fuissem apud te. ¶ Pene:scȝ mee. ¶ Hei mihi nulla dedi pp̄ter breue spatiū discedēdi. ¶ Sine fine:assiduas ꝛ īfinitas. ¶ Rupi:laniaui. ¶ Iterū scdo.i.ita dolui discedēs a te:sicut cū fui rapta a patria mea. Sepe ego:occurrit obiectionibus. Hostis pro hostes.i.troiani. ¶ Progressa:procul egressa e tentorijs agamennonijs. ¶ Mun⁹ serua dona data. ¶ Quālibet:quāuis etiam indignam que me acciperet munus. Sed data:hyppophora:ex persona enim sua dicit quod Achilles posset opponere:quia fui danda:qꝛ necesse fuit vt darer. ¶ Tot noctibus:responsio ad hanc obiectionem:quasi dicat qd dederis nō penitus culpo:sed quod non repetas ꝛ diutius permaneas in ira. ¶ Ipse menetiades.i.patroclus tibi coniunctissimus. ¶ In aure.submissa voce. Quid fles.patrocli verba ad Briseida. ¶ Hic:apud Achillē. ¶ Non repetisse parum est:sensus nō sufficit tibi qd non repetiuisti me: sed etiam resistis ꝛ omnibus viribus conaris ne tibi reddar. ¶ I nunc:irrisio cupidi amātis:qui omni via querit habere amicam suam:cum tu eam recuses ¶ Venerunt:probat quod eam recuset:qꝛ cū misisset Agamēnō ad Achillem magne auctoritatis viros qui ei suaderēt:vt Briseida reciperet:ꝛ multa munera simul nō potuerunt tamen ei persuadere. Natus Telamone:pro:ex Telamone intelligit Aiacem. ¶ Natus amynthore.i.phenix. Ille aiax. Propior gradu sanguinis:qꝛ est patruelis tuus:quia Telamon fuit frater pelei patris Achillis. ¶ Ille comes scȝ phenix:qui Achillis ꝛ comes ꝛ monitor fuit. ¶ Laerteq; satus.i. Ulysses. ¶ Satus genitus: vt sole satus pheton. Laerte.pro ex laerte:deest prepositio. Redirem ad te. Euribates ꝛ talthibi⁹.

☞ Non ego qd sum tradita ꝛc.culpa(inquit)tua est:ꝛ tua non est:non enim est culpa tua q̄ sum tradita:quia regi ꝛ principi exercitus parendum est:sed qd sum tradita tam cito. Alter in alterius. Ipsi iactantes lumina id est oculos:alter in vultum alterius. Querebant taciti.i.in animo suo mirantes q̄ non resisteres:vbi esset noster amor. Quālibet itura munus.i.pro munere:aut vt fierem munus ad quālibet nurum Priami:quia plurimas ille nurus habuisse legitur eneidos.ij. ¶ Pugna ne reddar Achille:duplex sensus est:alter quod pollicitus erat se non pugnaturum donec redderetur:ꝛ reuera constat ex homero:quia pugnare recusauit:sed non quod id amice pollicitus sit:vnde ipsa ex suspitione dicit ipsum non pugnare contra troianos quo vno facit ne reddatur. Alter sensus est:o Achille.(Est enim vocatiuus)tu pugnas.id est certas ꝛ contendis contra eos qui me cum multis muneribus tibi offerunt:ne reddar:ꝛ hic sensus est conformis sequentibus. Venerunt ad te ꝛc.hec ex homero collecta sunt:qui scribit Aiacem Phenicem et Ulyssem ad Achillem cum pugnare nollet cum multis muneribus missos. Ille scilicet Aiax Telamonis filius et frater Pelei. Qui erat pater achillis:ille scilicet Amyntoris filius Phenix nomine:nec legetur amytone aut Amyntone:sed amyntore. Ascensius.

Auxerunt blanda grandia dona prece.

*

Viginti fuluos operoso ex ere lebetes:

Et tripodas septem pondere/ꝛ arte pares.

☞ Grādia do.agamēnō apd hom.li.ix.h̄ dona achilli pollicet.vij.nouos tripodas.xx.lebetes rutilo fulgore radiātes.x.auri talēta:eq̄s xij.pnicissimos. Preterea.xij.puellas lesbias forma īsignes/ꝛ q̄s sibi ex oi p̄da delegerat cū lesbō achilles euertisset:ꝛ cū his Briseida itacā:ꝛ post captā troiā auri tm̄ vt naui ipleret

Antonius. Dona que agamēnon achilli pollicit⁹ fuit.

Addita sunt illis auri bis quinq; talenta.
Bisseni assueti vincere semper equi.
Quodq; superuacuū est: forma prestante puelle
Lesbides: euersa corpora capta domo.
Cunq; tot his: sed nō opus est tibi coniuge coniux
Ex Agamenoniis vna puella tribus.
Si tibi ab Atrida precio redimenda fuissem:
Que dare debueras/accipere illa negas.
Qua merui culpa fieri tibi vilis Achille?
Quo leuis a nobis tam cito fugit amor?
An miseros tristis fortuna tenaciter vrget?
Nec venit inceptis mollior aura meis.
Diruta marte tuo Lyrnesia menia vidi:
Et fueram patrie pars ego magna mee.
Vidi ego consortes pariter generisq;/necisq;
Tres cecidisse tribus que mihi mater erat.
Vidi quantus erat/fusum tellure cruenta:
Pectora iactantem sanguinolenta virum.
Tot tamen amissis te cōpensauimus vnum:
Tu dominus: tu vir/tu mihi frater eras.

z puellas.xx. Helena non inferiores: et si nuptias cupiat quā vellet ex tribus filiabꝰ vxorem: chrisistem: iphianassa: z loadice. ¶ Operoso: magna opera z labore fabrefacto. ¶ Talenta: talentū paruum z magnū. Atheniēse est pondo.lxxxiij.vt Martianus scribit: paruum vero.lx. Bisseni: nō bis septē legatur.xij.enim equos pollicitus traditur agamēnon. Vincere assueti: id ex Home.est carmen: q̄ tradit.xij. hos equos semper palmā ex certaminibus reportasse: nec fore pauperē: q̄ ea bona possideret: q̄ illi fuerāt ex victoriis adepti. ¶ Capta corpora: quia captiue sunt. Euersa domo: post q̄ tu lesbon euertisti. Non est opus: vel quia Deydamiā habebas: vel si me repetas. Agamēnonis. Seneca quartā adducit noīe cleopatram. Si tibi ab atrida: locus est ab eo: qđ nō idē ab eisdē semper eligitur: sed vt Aristo. tradit appositū prius aut posterius: vt illud est in exilio reduces fieri pugnabamꝰ. Reduces vero sponte exiliū petimꝰ. Redemisses inquit me grandi pecunia: nūc cū agamēnon z me z munera vltro offerat tu negas recipe. An mi. tri. for. cōmiseratio est a calamitatis cōmemoratione. z ex Home. sumptū est: apud quē Briseis queritur. Mollior au. metaphora a nauigantibus in procellosis. Lirnesia: lirnesiū cilicie oppidū Achil. expugnauit. Pars ego magna: qm̄ parētes z virū extictos vidi. ¶ Vidi cō. tres fratres trucidauit hippodamie achilles: ex quibꝰ epistrophū nominat. Stra. pater Briseis suspēdio vitā finiuit. ¶ Virum minetem: quē lyrnesiā ciliciam regē diximus.

Auxerunt: quidam legūt blandas preces sed placet melius vt legatur: auxerunt blāda grandia dona prece: vt sit sensus: isti addiderunt muneribus tibi oblatis blandam precē: enumerat aūt ipsa munera. ¶ Viginti fulnos lebetes. i. viginti vasa. ¶ Ex ere operoso. i. magno opere z artificio fabricato. Est aūt lebes vas eneū interdū coquinariū: sz vt dicit Ser. apud Home. vbi scri. lebetes missos esse achilli. Iliados. lib. j. accipit pro vase in quo aqua cadit dū manus abluuntur: in quo significato accipit etiā hoc in loco. ¶ Et tripodas mēse a tribus pedibus: quibus sustentabantur. ¶ Pares pondere z arte vel eiusdē pōderis z eiusdē artificij: vel quorū ars tm̄ valet: q̄tū pōdꝰ ipsius metalli. i. q̄tū valebat materia. Illis. i. lebetibꝰ z tripodibꝰ. Talēta auri z argēti. Talētū nomē est pōderis: sz vt Ser. scri. in. v. ene i. fm̄ varias gētes variū est: dicitq; apud Roma. talētū esse. lxx. libras sicut Plau. ostēdit in Mustellaria/q̄ ait duo talēta esse. c. xl. li. fuit etiā talētū Atticū Euboicū: z egyptiū. Atticū dicūt esse magnū dicūt hr̄e li. lxxxiij. z vncias. iiij. z denicq; valet. vj. milia denarioꝝ ro. Talētū atticū paruū. lx. cōtinebat lib. Euboicꝰ nō multominꝰ erat attico paruo: egyptiū pōdo. lxxx. patere. Varro tradit apud Home. vt testat Ser. p minimo quodā premio accipitur in ludis patrocli. Sic ꝙ apud Oui. pro magno pōdere accipimꝰ. Assueti semp vincere. s. certamine z cursu nō dixit eos fuisse pulchros sed veloces. Nā in eqs velocitas maxime laudat. Ideo Ver. depingens equos p̄ciosissimos non satis putauit dicere. Qui cādore niues anteirēt: sed addidit: cursibꝰ auras. z Iune. Nēpe volucrē sic laudamus equū. Facili cui plurima palma feruet: z exultat rauco victoria circo. Qđq; supuacuū: ordo est: z puelle lesbides. i. ex lesbo insula. Forma p̄stāte. i. excellētis pulchritudinis abltūs pro gtō. Corpora cap. do. euer. subaudi sunt addite/su pradictis muneribꝰ. Qđ est supuacuū. i. q̄ puelle sunt tibi supuacue: z nō necessarie. ¶ Cūq; tot his. i. supradictis puellis: quas voluerūt tibi noīe agamēnonis dare. Vna puella: vna filia: ex tribus agamēnonis. s. filiabꝰ: sup. est addita: q: agamēnō obtulit ei vnā ex filiabus suis vxorē. Sed nō est opus: hec per parēthesim dicūtur: sz o cōiūx nō est tibi opꝰ cōiuge: q: habes cōiugē me. Si tibi: sensus est: tu recusas accipere illa munera: que tu ipsemet debueras dare agamēnoni: si noluisset reddere me tibi: nisi ei dares pretiū. Ab atrida: ab agamēnone: quē filiū atrei existimauerūt. Pretio pecunia vel aliis muneribꝰ. redimēda recuperāda. Qua cul. quo crimine meo. Fieri vilis. i. a te cōtēni: vt tāta munera spernas: ne me recipis. Leuis: celer. z est epithetō amoris. An mi. sensus est: an cum fortuna cepit aliquē p̄mere insequit ipsum assidue z vsq; ad finē. Tristis mala quia est etiam bona. Tenaciter perseueranter. Vrget persequit. Miseros infelices. Mollior aura: si aura: erit translatio sumpta a nauigātibus quibꝰ post tēpestatē mitior vētus mutatur. Sed codex meus vetustus habet: ora quod non displicet. Diruta. incipit commemorare miserias suas. ¶ Lyrnesia menia: vrbē lyrnesiū: quod vt dixi supra in ora troie cōtra lesbō erat. Et fuerā magna pars mee patrie: q: nō erā ex minimis: z amisi ex meis multos. Sic eneas apud Verg. Et quorū pars magna fui. Vidi: enumerat quos amisit de suis: ordo est: vidi tres consortes generis z necis cecidisse. i. tres fratres meos cōsortes generis z necis: q: vt erant coniuncti genere: ita fuerunt cōiuncti nece q: simul interfecti sunt. Tribꝰ q̄ mi. ordo: illa q̄ erat mater mihi erat mater illis tribꝰ. Vidi quē ex. ordo vidi virū. i. maritū meū subaudi tantum quātus erat. i. quātuscūq; erat. Fusum. i. stratum et iacētem.

Talenta q̄ sint.

* Fulꝰ color dr̄ q̄ ex rufo z viridi p̄fcē mi sꝰ in aliis plꝰ viridi in aliis plꝰ ru fi hn̄s.

Lyrnesium vbi sit.

Huber.

Lebes qđ sit.

Talētū de quo supra.

Lyrnesium de quo supra.

Jactantem mouentem. Sanguinolenta: cruenta tuo gladio transfossa. ¶ Compensa. te id est loco ipsorum te computauimus. Tot amissis scilicet patre pa[...]ibus et marito.

Ascensius. ☞ Auxerūt: ordo est. Preces blande auxerunt grandia dona: scʒ viginti lebetes. i. ollas fuluos. i. fului coloris ex ere. i. illo metalli genere operoso id est fabrefacto et artificiose operato: ⁊ septem tripodas id ē tripedes: nā grece tripos latine tripes dicitur ⁊ aut sedes. aut lebes tripes pares pondere ⁊ arte qđ ad dec⁹ ⁊ valorē facit. ¶ Addita sunt illis ⁊c. Non ergo legendum est. Auxerunt blandas ⁊c. quia licet tunc verosimile est: quod preces donis augeantur ac dona precibus: tamen contextus conseruandus est qui imperfectus esset si legaṫ blādas. Nam subaudire oporteret. Attulerunt aut obtulerunt aut simile verbum.

Tu mihi iuratus per numina matris aquose:
Utile dicebas ipse fuisse capi.
Scilicet vt quamuis veniam dotata/repellar:
Et mecum fugias que tibi dantur opes.
Quinetiam fama est cum crastina fulserit hora:
Te dare nubiferis linea vela notis.
Qđ scelus vt pauidas misere mihi contigit aures
Sanguinis/atqʒ animi pectus inane fuit.
Jbis: et o miseram cui me violente relinquis?
Quis mihi deserte mite leuamen erit.
Deuorer ante precor subito telluris hiatu:
Aut rutilo missi fulminis igne cremer:
Quam sine te phthijs canescant equora remis:
Et videam puppes ire relicta tuas.
Si tibi iam reditusqʒ placent: patrijqʒ penates:
* Non ego sum classi sarcina magna tue.
Uictorem captiua sequar: non nupta maritum:
Est mihi que lana molliat apta manus.
Jnter acheiadas longe pulcherrima matres/
Jn thalamos coniux ibit/eatqʒ tuos.
Digna nurus socero Jouis/Egineqʒ nepote:
Cuiqʒ senex nereus prosocer esse velit.

ANTO. ☞ Per nu. ma. aquo p thetidem matrē repetit achillis pollicita vt perfidiam simulet. ¶ Capi. q̄ essem apđ te captiua spē dabas de ziugio q̄ patroclū nō achillē id fecisse tradit. ¶ Dotata: ironia. est. ¶ Opes agamennonis munera. ¶ Quinetiā fa. ē. Achilles gesta sua legatis narrat apđ Home. Cōstituisse: se quoqʒ breui in patriā abiturum minatur: qm̄ anceps illi immineat fatū: neqʒ donis aīam pēsari posse: neqʒ cum semel egressa reuocari. ¶ Notis nu. etiā si pcelle inhorreāt i patriaʒ nauigare. ¶ Qđ sce. vt añ captā troiaʒ ⁊ sine me discedas. Jbis: in patriā nauigabis. Uiolen. violentū appellat qđ non rōnē sequaṫ: sed volūtatē. Deserte si me deserueris. Leuamen nulla erit delectatio. Deuorer an. pathos ab imprecatione idē locus est apud Uergi. cū Dido ad sororē annā loquiṫ in. iiij. enei. Subito hia. telluris apertiōe: vt quōdaʒ amphiarao in bello thebano cōtigisse ferṫ. Phthys achilleis: phthia incertuʒ est apud Home. regio sit an vrbs: alij tradūt phthiā eā esse quā greciā dicūt: alij achaiā: vt sira. placet: phthij fuerūt achillis subditi: est et alia phthia in phocide: de hac meminit Ptole. Jre in patriā nauigare. Magna sa. suadet a facili: si rediturus es me tecū facile vehere poteris: nō eñ graue pōdus tuis ero nauigijs. Jnter ache. ab extenuatione fortune pathos est ⁊ achaidas legas nō acheidas vt alij putauerūt: erat vt dixi achaia achillis patria. Sumas inquit vxorē: q̄uis ex grecis puellis ego illi seruiā. Socero pe. iupiter ex egina asopi filia eacū filiuʒ genuit. Eacus peluntbocum ⁊ thelamonem. Peleus ex thedide chironʒ filia achillē. ¶ (Prosocer. socrus pater chironē significat thetidis patrē qui in nuptijs filie in peleo monte nereus est vocatus: vt Septumius scri.

☞ Tu iu. participiuʒ significatiōis actiue: nā apud antiquos: iuror sicut punior: ⁊ populor in actiua significatione ponebatur. ¶ Matris aq̄. id est Thetidis matris tue. nymphe maris: filie nerei. ¶ Utile ca. q̄ dicebas qđ essem in meliori conditione apud te q̄ si starer patria: et essem apud meos. ¶ Silicet certe subaudi vtile est et ironice proferendū est: vt ego repellar. hec ē vtilitas vt ego repellar a te q̄uis tradar tibi cum magna dote quaʒ agamennon mihi facit. ¶ Fugias o. me id est ⁊ opes que tibi iferūtur ⁊ me simul. ¶ Quinetiam: insuper: preterea. ¶ Fama est: fertur. ¶ Te dare: pro daturum esse tps presens pro futuro. ¶ Linea ve. legendum ē linea nō autem lintea: ne sint duo substantiua. ¶ Quod sce. i. quod factum sceleratuʒ: scʒ quod cras sis discessurus. ¶ Ut i. postq̄. ¶ Contigi. au. auditum est a me. ¶ Pectus fu. inane. i. vacuū. ¶ Sāguinis atqʒ animi. i. fugit sanguis ⁊ animus: ex nimio eñ dolore sine metu ita deficiūt homines: vt videantur mortui ⁊ sanguis diciṫ fugere non quia discedat a corpore: sed quod fugiat ad cor. ¶ Cui re. me. interrogatiue legēdum est: quasi dicat non iaʒ relinques me patri aut marito: aut fratribus qnos omnes iterfecisti. ¶ Quis. q. d. nullus. ¶ Mite. i. molle: ⁊ suaue. ¶ Leuamen solatium: recreatio meorum malorum. ¶ Deuorer absorbear. ¶ Ante id est potius. ¶ Hiatu: apertione. ¶ Rutilo rubro. ¶ Quam si. me: phthijs canescant id est spumescant ⁊ nauigentur: spuma eñ cana est. ¶ Remis phthijs id est achilleis. Phthia enim vrbs est thessalie: a qua achilles interdum dicitur phthius: interdum a larissa larisseus propter vicinitatem: sicut dido interdum tyria: interdum sidonia diciṫ. ¶ Et videā puppes ire relicta tu. subaudi ⁊ anteq̄ ego relicta videar ⁊c. ¶ Si tibi iam reditusqʒ placent: patrijqʒ penates. Nō ego sum classi sarcina magna tue. occurrit obiectioni: quia posset dicere achilles quod vult redire domū: dicit ipsa quod facile potest eam ducere secum: quia non erit onerosa naui. ¶ Penates: hic pro domo ponunṫ Sarcina. onus impedimentum. ¶ Captiua id est vt captiua ⁊ serua. ¶ Non nupta non vt vxor. ¶ Est mihi q̄

Phthia a q. Phthia q̄ et quotuplex.

Prosapia achillis.

Jurat⁹ participiū vñ veniat.

Effect⁹ naturalis.

* Sarcina proprie vtēsilium ē et eorum q̄ ad cultū et ad ceteruʒ vsum pertinent veluti fascʒ quē q̄s i itinere faciēdo cōportaṫ possit. Hic milites cū castra moue: revolūt sarcinas colligere dicūṫ ⁊ q̄ in alienā domuʒ remigrant sarcinas suas cōponere solēt p trāslatione qñqʒ p inutili onere ponitur Augu. Et hāc corporis sarcinā aliqñ deponerem.

Puber. Phthia de qua supra. ASCEN. Gen⁹ achil lis de quo supra. Prosocer q̄ dicatur.

lanas molliat apta manus. quasi dicat ero etiam vtilis tibi in aliquo opere. ¶ Inter acheiadas longe pulcherrima matres. In thalamos coniux ibit/eatq; tuos. Male quida̅ legunt inter et achaiadas quia ratio carminis nullo pacto patitur/nam prima naturaliter breuis est. secunda vero longa: remenendum est igitur ⁊ legendumq; inter acheiadas. vt i que p̄cedit sit vocalis. ¶ Matres mulieres. vt Vergilius sexto. matres atq; viri. ¶ Longe valde. ¶ Coniux scilicet alia quam tu voluerís preter me. ¶ Eatq; quasi dicat nihil curabo: dummodo me tecum ducas. ¶ Digna nurus scilicet coniux tua nurus digna socero. s. patre tuo peleo nepote Jouis ⁊ egine: nam vt supra diximus. Peleus pater Achillis: ex eaco natus est Aeacus ex Joue ⁊ egina filia Asopi: ergo peleus erit nepos Jouis ⁊ egine. ¶ Cui coniugi tue. ¶ Nereus: deus maris auus tuus maternus. ¶ Velit id est non dedignetur. Prosocer. sicut proauus dicitur qui est ante auum: ita prosocer.

☞ Quodq; id est ⁊ qd̄ est superuacuū: q: frustra habēti/coniugio offert puella. puelle lesbides/id est ex lesbo prestante forma. i. prestantis forme/appositiue corpora capta. i. que erāt corpora capta domo scilȝ earū euersa: quasi nō nisi corpus in eis cōmendandū sit: qd̄ adijcit: ne forte ad illas animum adiecerit supple sunt addite ⁊ cum his tot scȝ donis supple est addita vna puella ex tribus scȝ puellis: hoc est filiabus adhuc virginib⁹ Agamennonis. i. ab Agamennone satis/sed o coniunx nō est opus tibi coniuge/q: coniugē habes in scyro Deidamiā ⁊ me apud Troiam. Tu negas accipere illa scȝ munera que debueras dare/si ego fuissem redimenda tibi ab atride/id est ab agamennone: qui me tibi abstulit precio/id est per precium/hoc est debebas me redimere precio: quam respuis cū donis multis oblatā. ¶ Vidi ego consortes generis. Ordo est. ¶ Ego vidi tres consortes pariter generis ⁊ necis. i. qui sortiti sunt idem genus ⁊ eandem necem: cecidisse: in est lapsos in mortem et occubuisse: ⁊ ea supple erat tribus: scȝ illis: mater q̄ erat mihi mater: hoc est vidi tres fratres meos occisos capta ciuitate nostra. ¶ Vidi. s. virum mincté. ¶ Matris aquose. i. Thetidis dee maris. Ordo est. Ipse: id est tu. ¶ Juratus id est iuramento astrictus: capitur em̄ in actiua significatione pro eo qui iurauit: sed sic vt obligatus sit ⁊ iuramēto astrictus. Per numina. i. diuinā potestatē. ¶ Matris aquose: scȝ thetidis: dicebas vtile fuisse: scilicet mihi capi: id est q̄ caperer: scilicet vocabulum aptū irrisioni: quasi diceret: scire quidē licet q̄ vtile mihi fuerit capi vsq; adeo. ¶ Vt quāuis veniam dotata repellar: scilicet a te ⁊ fugias mecum. i. p̄pter me vt me fugias opes: que dantur tibi mecum: scilicet ab Agamēnone: hoc est tantum abest vt captiuam et indotatam capias: ⁊ etiam nunc cū munera pro dote accesserint repellas. ¶ Quinetiam ⁊c. minat⁹ enim id erat vt patet apud Home. Cui me violente relinquis. sic Dido. Cui me moribundam deseris hospes. Violentum antē attestatur Home. Vnde Hora. in arte. Scriptor honoratum/si forte reponis achillem. Impiger: iracūdus: inexorabilis: acer. Jura neget sibi nata nihil non arroget armis. ¶ Deuorer ante precor. sic Dido. Sed me vel tellus optem prius ima dehiscat. Vel pater omnipotens adigat me fulmine ad vmbras ⁊c.

ANTO. *Pēsa numero plurali manipli lane vel lini q̄ pēdēt ex colo ⁊ fuso trahūt. Naso i fa. Lumen ad exiguū famule data pēsa trahebāt. Justi. Pensa iter ȳgies partientem.

*

Nos humiles famuleq; tue data pensa trahemus:

Et minuent plenas stamina nostra colos.

Exagitet ne me tantum tua deprecor vxor.

Que mihi nescio quo non erit equa modo.

Neue meos coram scindi patiare capillos:

Et leuiter dicas: hec quoq; nostra fuit.

Vel patiare licet: dum ne contempta relinquar:

Hic mihi ve misere concutit ossa metus.

Quid tamen expectas? Agamennona penitet ire:

Et iacet ante tuos Grecia mesta pedes.

Vince animos: irāq; tuam/qui cetera vincis.

Quid lacerat danaas impiger Hector opes?

Arma cape Eacide: sed me tamen ante recepta.

Et preme turbatos Marte fauente viros.

Propter me mota est/propter me desinat ira:

Simq; ego tristitie causa/modusq; tue.

Nec tibi turpe puta precibus succumbere nostris/

Coniugis oenides versus in arma prece est.

☞ Data pensa trahemus. seruile opus exercebimus. ¶ Nō erit equa. me vexabit. ¶ Nescio quo vehemētius est: quam si expressisset: plus enim in suspitione reliquit. ¶ Hec quo. no. fuit. hanc olim in delitijs summis habui. ¶ Vel patia. corrigit deprecationē. ¶ Hic mihi ne a te destituar. ¶ Quid tamen expectas. obstinationem in achille queritur. Agamennon inquit irā deposuit: tu adhuc in tua obstinatus duras. ¶ Grecia mesta: grecorū exercitus: qui maximam cladem patitur. ¶ Impiger he. ad concitandam inuidiam hostem obiecit. ¶ Aeacide: achillem eaci nepotem expri mit. ¶ Viros troianos. ¶ Turbatos: faciles ad fugam: idē apud Vergi. Submersasq; obrue puppes. ¶ Propter me mo. est enthimema non est: sed videtur ex eo loco: qui licet diuersa sint coniungere videtur: veluti locus ex seiunctione: vt est in Oreste theodoti: qui dicit iustum esse eam. que maritum occidit interemit et filium et patrem vlcisci par videri. ¶ Tristitie: iracundie: iustum inquit est: quod que excitauit iracundiam tibi: eadē imponat finem idq; exēplo firmat meleagri ⁊ cleopatre coniugis: qui locus ex Ho. est cum Phenix vt ab ira discedat Achilli p̄suadet. ¶ Oenides. meleager Oenei fili⁹. Versus in ar. bellū inijt cōtra curetas. ¶ Cōiugis. cleopatre: que idei ex marpissa filia fuit. Ideus cum apolline ob marpissam arcu certauit. Marpissa postea alcione cognominata est: qm̄ mr̄ domi deflens sortita sit miserabile alciones fatum.

Cleopatra q̄ fuerit. Pugna inter etholos et curetas. Huber. Pēsa vnde dicta. Libraria q̄ sit.

☞ Humiles: abiecte et viles: est autē singularis numerus pro plurali. Trahemus ex colo deducemus. ¶ Pensa a pendēdo dicta: dabātur enim lane ad pondus. inde ancilla que huic officio preerat: libraria dicebatur. Juue. perijt libraria. Stamina: fila q̄ nebimus. Minuent: euacuabunt. ¶ Tantum de. hoc vnū precib⁹ a te peto. ¶ Exagitet: vexet: male tractet. Non erit equa. liptote. i. erit iniqua: nescio quo. q. d. plus nimio ⁊ vltra quā debeat. ¶ Ne. ve. me. subaudi: deprecor. Coram: id est te. ¶ Scindi lacerari ab vxore tua. ¶ Leuiter: sine turbatione et ira. Hec briseis: quam ita p̄ia verb erat

ℭ Quoqꝫ sicut tu:hec autem omnia dicta sunt ad cōmouēdū animum achillis.ℭ Uel.i.etiam.Licet permitto
ibi:ꝛ vt ita dicam contēta sum.ℭ (Dū.i.dūmodo Cōtēpta:neglecta a te.ℭ Hic me.s.ne relinquar a te.ℭ (Cō
cutit tremefacit.Ue iteriectio est dolētis:vt Mātua ve misere.ℭ Quid tn̄ hortaꝛ vt deponat irā:qn̄quidē aga
menō iā deposuit:ꝛ oēs greci supplices orāt ipsum achillē:vt recepta briseide deponat irā:ꝑpter quā abductā
iratus fuerat.ℭ Ante pe.supplicū cū est ad genua:vel ad pedes eorū quib⁹ supplicāt ꝓcūbere.Cic.epi.li.vj.
ad ligariū.cū fratres ꝛ propinqui tui iacerēt ad pedes ꝛc.Uince ani.ir.tu.q.d.tunc enim eris vere victor.Cic.
in oratione p.M.marcello:verū animū vincere:iracūdiā cohibere:victoriā tēperare:aduersariū nobilitate in
genio virtute p̄stantē nō modo extollere iacētē:verūetiā amplificare ei⁹ pristinā dignitatē hec qui facit nō eū
ego summis viris comparo:sed simillimū deo iudico.ℭ Quid:cur.Lacerat:destruit.q.d.cur tu qui sol⁹ potes
non obstas ei:Impiger:fortis eacide vetūs est.Sed me tn̄ ante recepta:dupliciter potest hic locus exponi:vt
recepta sit modi imperatiui frequētatiui:vel melius vt dicam⁹ cape arma:sed subaudi cape arma me recepta
ante.i.postꝙ̄ recepis.ℭ Cōprimere:coerce.ℭ Uiros tur.i.troianos territos.Desinat finiaꝛ.ℭ Causa:origo.
Mod⁹.i.finis.Iuue.Nāqꝫ oblita modi millesima pagina surgit.Nec ti.occurrit obiectioni.ℭ (Succūbere no.
preci.i.vinci precib⁹ meis:ꝛ eis flecti ad recipiēdū arma.Cōiugis oeni.hunc locū interpretes male intellexerūt
trāsferētes ad tydeū:quē dicūt precib⁹ deiphyles vxoris sue adductū:vt polynicē maritū argie:sororis deiphy
les a fratre Etheocle regno exclusum cū annuis vicibus regnare deberent:in regnū reduceret:bellū pro eo sus
sciperet:sed hic sensus non conuenit huic loco:nā quod dicit:ꝛ patrie rigida mente negauit opē:non conuenit
tydeo:nā thebe non erat eius patria:nec ipe negauerat opē patrie.Sed re vera ad meleagrū refertꝛ:qd̄ vt faci
lius intelligaꝛ:breuiter tāgenda est fabula.Sed vt in plerisqꝫ alijs fabulis:ita in hac est aliqua varietas inter
poetas:scri.enim Ouid.lib.xiij.meta.qd̄ cū oeneus parthaonis filius rex calidonis:q̄ vrbs est etholie solit⁹ sa
crificare cereri ꝛ palladi primitias fructuū:preterijsset dianā inhonoratā:illa indignata immisit aprū:qui re
gionē vniuersam vastabat:at meleager principibus grecie ad huius apri internitionē cōuocatis:ipse quorum
venationē ingressus est:ad quā etiā venit athalāta scenei filia:virgo formosissima arcadica:hāc vt vidit melea
ger eius pulchritudine captus est:deinde cū prima aprū sub aure vulnerasset:nō tm̄ formā:verū etiā virtutem
eius admiratus:cum ipse aprū interemisset:exuuias:ꝛ prede honorem ei cōcessit quod cū pleuxippus ꝛ toxeus
testij filij ꝛ meleagri auunculi egre ferrent:ꝛ exuuias illi eripere conati essent:a meleagro sunt interfecti:ma
ter noīe althea testij filia cū audisset fratres suos a filio interēptos domū ferri:nimio dolore cōcitata:stipitem
in quo vita meleagri cōsistebat ꝙ̄diu ipse stipes seruareꝛ:in ignē cōiecisse fertur:ꝛ vitā meleagri simul cum sti
pite cōsumpsisse:ita scri.Ouid.At ex grecis sunt qui aliter sentiant:dicunt enim altheā execrationibus tantū
modo:ꝛ detestationibus deuouisse vitā filij:a quo fratres sui interfecti fuissent imprecatāqꝫ assidue infelicem
exitū:quod cum intelligeret meleager adeo moleste tulit:vt cū hostes ad muros valliūqꝫ calidonis venirēt ipse
indignatus/nullo pacto arma sumere vellet.Sed cū Cleopatra eueni fluuij ꝛ marpisse filia vxore sua latēs se
oblectaret ꝛ oīm preces sperneret tandē cū Cleopatra eius vxor periculū vidēs cū orasset:vt pro defensione pa
trie arma sumeret:adductus est vt id faceret precib⁹ vxoris:ꝛ hic est verus sensus:quē etiā Home.in iliade vi
detur approbare.Inducit enim phenicē volētē Achilli persuadere:vt Briseida recipiat:multa de meleagro di
centē:ꝛ in primis quod indignat⁹ execrationes matris de homicidio auūculorū suorū pateretur hostes vsqꝫ
ad muros venire:dū vxori indulget.Stra.lib.x.dicit bellū a thestiapis aduersus oeneū ob suis caput ꝛ spoliū
scdm̄ probabilius pro regionis parte susceptū fuisse:ergo ab vxore ad arma capiēda flexū intelligim⁹:ideo nūc
hoc exēplū ad ꝓpositū suū briseis adducit vt Achilles ei⁹ precib⁹ flecti nō dedigneꝛ.ℭ Oenides.i.meleager fi
lius oenei.Uersus immutat⁹ ꝛ inductus ꝯtra ꝓpositū suū.Ad ar.que ꝑpter indignationē accipere recusabat.
☞ Quid tn̄ expectas.obstinationem in achille queritur.Agamēnon(inquit)irā deposuit tu adhuc in tua ob
stinatus duras.Grecia mesta/grecorū exercitus/qui maximam cladē patitur.Impiger Hector/ad concitandā
inuidiā hostē obiecit Aeaci.Achillē Aeaci nepotē exprimit.Uiros troianos.Turbatos faciles ad fugam.idem
apud Uerg.Submersasqꝫ obrue puppes.Propter me mota est enthymema nō est:sed videtur ex eo loco qui lʒ
diuersa sint cōiungere videꝛ veluti loc⁹ ex iciūctione:vt est in oreste Theodō cū dicit iustū esse/eā/que maritum
occidit/interimit/ꝛ filiū patrē vlcisci.par videri.Tristitie/iracundie/iustū(inq̄t)est qd̄ q̄ excitauit iracūdiā tibi
eadē imponāt finē:idqꝫ exēplo firmat meleagri.ꝛ Cleopatre coniugis:qui locus ex Ho.est cū phenix vt ab ira
discedat Achil.persuadeat.Oenides.Meleager oenei fili⁹.Uersus in ar.bellū cōtra curetas.Cōiugis Cleopa
tre:que Ide ex Marpissa filia fuit.Ida cum Apolline ob Marpissam arcu certauit.Marpissa postea cognomi
nata est/qm̄ mater domi deflēs sortita est miserabile alcyonis fatum.Parens altea testij filia ꝛ Meleagri ma
ter.Orba fratri.toxeū ꝛ Plexippū intelligit quos alij prothum/ꝛ cometā appellāt hos Meleager interemit/
cum apri caput Atalante subripere voluissent:vñ exortū est bellū inter etolos ꝛ curetes/dū Meleager pugna
uit superiores fuerunt etoli:sed cum althea ob interēptos fratres in Meleagruʒ imprecationes habuisset:ille
a pugna cessauit.Superiores curetes etolos vrgent.Calydonia oppugnare incipiunt.Meleager cum Cleopa
tra coniuge oblectabatur.Oenus pater Althea genitrix ciues Meleagrum:vt arma sumat:tutetur patriā pre
cantur:non prius tamen ad sumenda arma concitatus est q̄ Cleopatra coniux vrbē hostibus ferro ꝛ igni va
stari nunciaret.Rogaretqꝫ vt se suosqꝫ tutaretur:sumptis demum armis hostes repulit.

Pulchrū ciceronis dictum.

Meleagri fabula.

ASCEN.

ANTO.

☞ Parēs:altea testij filia:ꝛ meleagri mater.
Orba fra.toxeū:ꝛ pleuxippū intelligit:quos
alij prothū:ꝛ cometē appellāt:hos meleager
iteremit:cū apri caput athalāte subripere vo
luissent vñ exortū est bellū inter etholos ꝛ cu
retes:dū meleager pugnauit:superiores fue
rūt etholi:sʒ cū althea ob interēptos fratres
in meleagrū iprecationes habuisset:ille a pu
gna cessauit:supiores curetes etholos vrgēt.
Calidona oppugnare incipiūt:meleager cuʒ
Cleopatra cōiuge oblectabaꝛ.Oeneus pater
altea genitrix:ciues Meleagrum:vt arma su
mat tureꝛ patriā p̄cantꝛ:nō tn̄ pri⁹ ad sumēda
arma ꝯcitatus est:ꝙ̄ Cleopatra ꝯiūx vrbē ho
stib⁹ ferro ꝛ igni vastari nūciaret:rogaretqꝫ
vt se suosqꝫ tutareꝛ:sumptis demū armis ho
stes reppulit.Deuouit:imprecata est.Rigida

Res audita mihi:nota est:tibi fratribus orba:
Deuouit nati spemqꝫ/caputqꝫ/parens.
Bello erat ille ferox/positis secessit ab armis.
Et patrie rigida* mente negauit opem.
Sola virum flexit coniux/felicior ille:
At mea pro nullo pondere verba cadunt.
Nec tamen indignor:nec me pro cōiuge gessi/

*Rigidus mō trepidū sigt. Vergi. Tellurē borea rigidaʒ spirāte moueri:mō duruʒ ꝛ ptinacem:vt hic.

Sepius in domini serua vocata torum.
Me/ quedam memini dominam captiua vocabat,
Seruitio dixi nominis addis onus.
Per tamen ossa viri subito male tecta sepulcro
Semper iudicijs ossa verenda meis.
Perq; trium fortes animas: mea numina: fratrum:
Qui bene pro patria/ cum patriaq; iacent.
Perq; tuum: nostrumq; caput/ quod iunximus vna:
Perq; tuos enses cognita tela meis.
Nulla Myceneum sociasse cubilia mecum
Juro: fallentem deseruisse velis.

Agamēnonis iuramētum.

Huber.

Deuouere a quo deuotiones q̇d. Pro quid significat

Juramētū grecis peculiare.

mente obstinata ira. Felicior illa cleopatra: q̄ virū flexit. Pro nul. pō. caduca sūt: ⁊ sine efficacia. Nec si te non moueo. Nec me. pro. cō. gei. non tū mihi arrogaui: vt me tibi vxorē crediderim: verū serue partes impleui. Dominā. a nomine locus est: quo ostēdit sibi id nomē nō cōuenire: cū esset serua: euripides secus in venerē hic vtit in heccuba: cū ait. Recte tibi nomē inditū est cū dea sis amētie p̄fecta. ¶ Per tū os. vi. adiuratiōe impudicitie suspitionem delet. Viri minete. Male te. se. nam in excidio Lirnesi sepeliēdi viri non data est oportunitas. ¶ Perq; triū fortes aias: fratres tris itel ligit: quos trucidasse Achillē diximus. ¶ Cognita te. quoniam illis ceciderunt. ¶ Myceneum agamēnonem significat: qui apud Ho. Mactato verre cū ↄciliaretur cum Achille iurat se intactam hippodamiam reddere. Talthybius in fluctum verrem proiecit. ¶ Fallētem: si te in hoc decipio me relinquas.

☞ Res. i. casus meleagri. ¶ Nota est ti. q: in grecie partib⁹ gesta est. ¶ Parēs altea mater meleagri. Orba p̄uata. ¶ Fratrb⁹. s. pleuxippo: ⁊ toxeo īterfectis a meleagro filio suo. Deuouit. ecce poeta ostendit quod supra diximus Altheā nō dedisse mortē filio per torrē igni cōsumptū: sed eam execratā fuisse: nā deuouere est execrari: vt supra diximus illo loco: thesea deuoui q: te ⁊c. vnde deuotiones appellabātur execrationes ergo. ¶ Deuouit. i. execrata est ⁊ imprecata: vt male accideret filio meleagro: ⁊ cito moreret: nā hoc significat deuouere spē ⁊ vitā. ¶ Ille meleager. ¶ Ferox fortis. ¶ Secessit ab ar. vt supra diximus indignat⁹ ppter execratiōes matris. Positis. i. depositis aphęresis est. Patrie: calidoni: q̄ ab hostibus oppugnabat. Rigida: dura ⁊ pertinaci. Sola cō. s. Cleopatra eius vxor vt diximus. ¶ Flexit mutauit eū a p̄posito ⁊ impulit vt arma acciget pro defendēda patria illa vxor meleagri. ¶ Felicior q̄ ego. ¶ Cadūt in vanū effundunt. Pro nullo pō. i. sine effectu. Nec ge. me pro cōiu. nō fui apud te vt cōiunx. Pro cōinge. i. loco cōiugis/ nā pro interdū significat scdm: vt nūc te marmoreū pro tpe fecimus: interdū significat loco: vt hic. interdū ad fauorē refert: vt egi causam p̄ te. i. in fauorē tui. Mar. incipiēt oēs p̄ Cicerone loqui. i. in fauorē. Cice. lȝ possit etiā accipi loco Cice. quē Anto. interfecerat. ¶ Sepius vo. ser. in torū dn̄i. i. q̄ sepe noīe serua vocata suȝ: vt in torū tuū venirē. ¶ Dixi. illi captiue: que vocabatis me dominam. Addis onus ser. i. seruitutē meā magis aggrauas: cū vocas me honorifico noīe dn̄e: cū serua sim. Per tū: ne fortasse Achilles eā respueret: q: iterea dū fuit cū agamēnone cū eo cōcubuisset: affirmat multis iuramētis se nunq̄ tactā fuisse ab agamēnone: ordo est: Tū iuro p̄ os. ma. te. semisepulta: q: vt supra diximus in euersionib⁹ vrbiū nō possunt corpa commode sepeliri. Subito: effossa tantūmodo terra. Verēda: honorāda: ⁊ ita cōmēdat se ab amore ↄiugali. ¶ Perq; tri. sup. iuro triū fratrū quos supra diximus. Vidi cōsortes pariter generisq; ⁊c. bene: nā honestū ⁊ laudabile est pro patria mori. ¶ Cum patria: q̄ ⁊ ipsa euersa est: vt supra diruta marte tuo ⁊c. ¶ Per tu. ca. mos grecoꝝ iurare p̄ alienū caput. Iuue. Nōdū grecis iurare paratis per caput alterius. Vna: id est simul aduerbiū est. Tela. co. me: q: his ensibus tuis: ⁊ fratres ⁊ virū meū occidisti. Myceneum id est agamennona: sic dictum a mycenis vrbe: cui imperabat: sic Vergi. de eo. Ipse myceneus magnorum ductorum achiuum ⁊c. Sociasse me. nul. cu. i. nunq̄ mecū concubuisse. Fallentem scilȝ me. Deseruisse ve. i. me deseras ⁊ nunq̄ recipias si te fallo.

ASCEN.

☞ Agamennona penitet ire. Arguit ab exemplo eum debere irā deponere/ sed (vt dixi) Achilles est inexorabilis: id autē facit vt dehortet a p̄fectione: sciens q: deserat/ si in patriā redierit. Vince animos. Bonū verbū omnibus quadrās/ sed persone aptissimū. Nec tibi turpe puta. Argumentat ab exemplo Meleagri: quē sola cleopatra coniux in arma vocare potuit: verū ne superbe videat se coniugi comparasse: fatet modeste se cōiugē nō esse illi tū fidelē ⁊ intactam p̄mansisse deinde sciēs q: generosus aius nulla re citius in arma cōuocari posset q̄ fuga cōtumelie/ obijcit summam ↄtumeliā. dicēs rumorē esse nō alia de causa ab armis cessare q̄ vt mollis mulierosusq; voluptati indulgeat. Textus autē dilucidus est/ nec explanationis egēs. Quod aūt dicit. Perq̄ tuuȝ

Antonius.

nostrūq; caput tractum est a grecis. Vnde Iuue. satyra. vj. grecis necdū iurare paratis per caput alterius.

Si tibi nunc dicam fortissime tu quoq; iura:
Nulla tibi sine me gaudia facta neges.
* At Danai merere putant: tibi plectra mouentur,
Te tenet in tepido mollis amica sinu.
Et si quis querat quare pugnare recuses?
Pugna nocet: cythare/ voxq; venusq; iuuant.
Tutius est iacuisse toro/ tenuisse puellam/
Threiciam digitis increpuisse lyram.

Diomeda q̄ fuerit.

Orpheus a quo lyrā accepit.

* Plectrū instrū citharedi: quo fides plectūtur. i. percutiūt. Mar. Feruida ne trito tibi pollice pustula surgat. exornēt docilez garrula plectra lyram.

☞ Si tibi nūc dicam: hac sciscitatiōe ↄ ēmōstrat vtile nō p̄poni deteriori: nec ira nec amore a bello cessare: sȝ vt vitent pericula. Fortissime nō sine inuidia hoc adiecit. Gaudia fa. ne. nō negabis te voluptatib⁹ post meū discessuȝ incubuisse. Mollis ami. diomedē phorbantis filiā significare videt: qua cū se delectare ↄsueuisse. Achillē ablata hippodamia scrib. Home. Cythare. q̄b⁹ a chirone īstruct⁹ est. Vox. cantus. Tenuisse pu. cum diomede oblectari. Threiciā ly. qualē in thracia orpheū p̄sonasse tradūt quā a Mercurio in cylleno mōte arcadie inuētā illi musas tradidisse scri. Eratostenes. Sed ti. p̄ tu. a tpe auget amplificationē. Pro tu. p̄ periculorū euitatiōe. Gl'ia dul. nihil putabas gl'iosius q̄ bello vincere. ¶ Iacet vi extincta est. ¶ Dij meli⁹ ↄsulāt. s. q̄ meū omē exciderit. ¶ Pelias hasta. peculiarȝ Achillee haste adiectio est apd̄ Homerū: q̄ tāta magn

Quam manibus clypeos/⁊ acute cuspidis hastā/

Et galeam pressa sustinuisse coma.

Sed tibi pro tutis insignia facta placebant.

Partaq; bellando gloria dulcis erat.

An tantum dum me caperes:fera bella probabas:

Cumq; mea patria laus tua victa iacet.

Dij melius/validoq; precor vibrata lacerto/

Transeat hectoreum pelias hasta latus.

Mittite me Danai/dominum legata rogabo:

Mixtaq; mandatis oscula multa feram.

Plus ego ꝙ Phenix/plus ꝙ facundus Vlysses:

Plus ego ꝙ Teucri(credite)frater agam.

Est aliquid solitis collum tetigisse lacertis:

Presentesq; oculos admonuisse sinu.

Sis licet immitis/matrisq; ferocior vndis:

Vt taceam/lachrimis cōminuere meis.

Nunc quoq; sic oēs Peleus pater impleat annos:

Sic eat auspicijs Pyrrhus ad arma tuis.

tudine fuit:vt Patroclus cū cetera arma sumeret:hastā suo pōdere reliqt.Peleus Achillis pater hasta valuit:q̇ apud caiū balbū cuz ceteris instrui Achillē apud Chironē cupit. tū nostrā inqt festinet ad hastā.Me ad Achillem legatā. Teucri fra.Aiacē intelligit:q̇ vnus fuit ex legatis ad Achillē. Agā:mea ortone faciā. Immitis:difficilior. Vndis ma.marinis fluctib⁹:q̇ nulla audiūt vota.thetis Achillis mr̄ est maris nympha. Cōminuere.ferociā depones mitigabis austeritatem. Nunc q̄z sic oēs.colligit ab amplificatione:primūq; cōmiserationē mouet ab obsecratiōe:quā plurimū valere ad mouēdos eos apd̄ q̄s dicim⁹ scri.Fabi. Impleat annos: nisi matura morte nō extinguat.Pyrrh⁹ fili⁹ Achillis ex deidamia lycomedis regis scyriorum filia.Tuis auspicijs.tuo ductu ⁊ imperio. ☞ Si ti.hoc dicit Briseis ego quidē postꝙ a te abducta suz:fui intacta ⁊ a nullo viro cognita.Sed tu si iurare cogaris sine me nulla fuisse tibi gaudia:⁊ voluptates libidinis cuz alia muliere. Neges.i.negabis.q.d.non? Merere:angi dolore ꝓpt̄ me a te abductā. Tibi ple.mō.i.tu cythare indulges:nā plectrū est quo chorda tangit̄:interdū ꝑ tota cythara ponit̄. Mollis:tenera ⁊ blāda. Simul gremio.i.in amplexu. Et q̇sq; q̄rit.i.⁊ aliq̄s dubitat. Quare re.pu.cū iaz satis cōstet:qd̄ nō recusas pugnā ob irā:vt ostendis: q̄r ego fuerim tibi rapta:sed q̄r indulges veneri. Pugna nocet.ecce cā.Cythare.i.cantus Cythare:q̄ delectaris.Nā Achilles optimus Cytharedus fuit a Chirone cētauro canēdi artē edoct⁹. Nox:q̇es nocturna. Venus:cōcubit⁹:hec tm̄ adulescētiā maxime iuuant.Plaut⁹ in Bacchidibus.Isto illecebrosius fieri nihil pōt:nox mulier vinū hoi adulescētulo.Increpuisse.isonuisse. Lyrā threiciam.i.Orphei:q̇ thrax fuit ⁊ lyra optime cecinit. Galeā:cassidē:munimentum capitis. Pressa:pōdere grauata. Si tibi:est quasi quedā obiectio ad ea Achilles dicere posset:q magis splēdore rerū gestaꝝ delectat⁹ sit:ꝙ ocio ⁊ tuta vita:dicit ergo Briseis.Si facta insignia.i.splēdida scz in bello.Pro tutis.i.loco tutorū:⁊ ociū.Et si gloria parta.i.quesita. Bellādo.pugnādo ⁊ te ꝑiculis obijciēdo.Erat dulcis.i.erāt tibi iucūda.An ꝓbabas.i.an laudabas. Dū raperes me.i.dū patriā meā euertebas ⁊ me rapiebas.Cūq; mea patria.i.an voluisti laudē tuā iacere:⁊ sepultā esse:postꝙ patriā meā euertisti.Dij me.s.velint.q.d.ita nō sit.Validoq; p̄.i.vtinā poti⁹ hasta tua interficias Hectorē. Pelias.i.thessalica a pelio mōte thessalie:nō aūt a Peleo patre Achillis est deductū deriuatiuum: nam in eo mōte incisa dicitur.ipse in p̄mo de reme. Vuln⁹ Achilleo que quōdā fecerat hosti.Vulneris auxilium pelias hasta tulit.Rotondū aūt est hastā Achillis ex fraxino fuisse vt testa.Pli.lib.xvj.⁊ Stra.lib.x.quaz Home.teste solus Achilles cōcutere ⁊ tractare nouerat.Mittite me.cōuertit sermones ad grecos:ostēdēs q si ipsa missa fuerit ad Achillē magis poterit eum sua p̄sentia ⁊ memoria solite consuetudinis mouere:ꝙ oēs alij magna eloquētia. Oscula mix.mādatis.i.preter p̄ces etiā osculabor eum.Plus agā.s.in ꝑsuadēdo Achilli osculādo eum. Quā phe.eloquenter dicēdo:⁊ Quā Vly.⁊ plusq̄.Frater teu.i.ꝙ Aiax Telamonius:patruelis Achillis:vt supra dictū est. Est ali.q.d.plurimū pōt.Solis:assuetis. Admonuisse.i.reducere in memoriam. Oculos Achillis. Sinu.i.pectore meo ei patefacto. Si li.nūc loquit̄ ad Achillē.Licet q̄uis. Sis im.i. mansuetus.Vndis ma.i.aquis maris.nam Thetis mater Achillis dea est maris. Vt.i.q̄uis.Taceā.i.nihil tibi dicā.Cōminuere.i.frangeris ⁊ flecteris.Lachri.me.i.meo fletu.Nunc quo.adiurat ipsum Achillē Briseis vt sui misereatur:ordo est O for.Achil.nūc quoq; respice ⁊c.reliqua dicta sunt per parēthesim.Nūc quo.s.cum nō sum ad te missa:sic adiurātis est particula.Verg.in buc.sic tibi cū fluct⁹ subterlatere sicanos doris amara suā nō intermisceat vndā.oēs an.s.a natura sibi debitos.Tuis au.tua felicitate.Et victor:sicut tu semꝑ fuisti. ☞ Mittite me.suadet se apud Achillem plus posse ꝙ tres illi legati.Aiax Teucri frater:sz ex diuersa matre Phenix ⁊ Vlysses.Simile fecit apud Romanos mater Coriolani:que sola ipsum flexit:qd̄ poete vsurpant.nā Briseidi notū erat.Est aliquid.hec particula pro excellētia ponitur/vt apud Iuue.Est aliquid sese vni⁹ dn̄m fecisse lacerne.Et apud Persiū.Sese aliquē credens italo q honore supinus fregerit heminas ⁊c.Et apud diuū Pau.Qui videbātur esse aliquid.Admonuisse.i.castigasse oculos vagos.Cōminuere.penul.lōga futurū indicatiui verbi passiui.i.mitigaberis. Sic oēs.Sic aptissima p̄cationibus particula.Verg.in buc.Sic tibi cū fluctus subterlabere sicanos.Hora.primo carmi.Sic te diua potēs cypri ⁊c.Tuis auspicijs.i.tua dexteritate ⁊ felicitate.Q̄r eñ nihil sine auspicio factitabant prisci:nec quicꝙ ꝯtra auspicij sniam:q̇ vero auspicato fiebāt ꝓspere succedebāt:ideo auspiciū accipitur pro felici inchoatione:⁊ auspicari pro feliciter inchoare vt diximus.

Pyrrh⁹ cuius fili⁹ fuerit. Huber.

Que iuuāt adulescentes.

Pele⁹ mōs vbi locoruz fuerit.

Qua materia Achillis hasta fuerit.Aiax Telamonius q̇ fuerit Sic q̇ particula sit.

Ascensius. Vro ardeo qd̄ ⁊ de frigore dr̄:naz ⁊ frig⁹ vrit Luca. Vrebant mōtana niues. Maro. Aut boree penetrabile frigus adurat.per trāslationē ponitur ꝓ cruciari. Vergi.vrit atrox. Iuno. Antonius.

Respice sollicitam Briseida fortis Achille:

Nec miseram lenta ferreus vre mora.

☞ Respice sollicitā.moueat te mea sollicitudo.Vite.no.si me occidisti quā amaueras. Cog.mo.interimas me anteꝙ a te separer. Vtq; fa.locus est quo demōstratur q̄d futurū

c

At si verus amor tuus est in tedia nostri:
Quam sine te cogis viuere/coge mori.
Utq; facis coges: abijt corpusq;/colorq;/
Sustinet hoc animi spes tamen vna tui.
Qua si destituar/repetam fratremq;/virumq;:
Nec tibi magnificum femina iussa mori.
Cur autē iubeas? stricto pete corpora ferro.
Est mihi/qui fosso pectore sanguis eat.
Me petat ille tuus/qui si dea passa fuisset:
Ensis in Atride pectus iturus erat.
At potius serues nostram tua munera vitam:
Quod dederas hosti victor/amica rogo.
Perdere quos melius possis neptunia prebēt
Pergama: materiam cedis ab hoste pete.
Me modo/siue paras impellere remige classem:
Siue manes/domini more venire iube.

At: si neglecta fuerit. Coges ad interitū. Corpusq; colorq;. corporis habitudo. Hoc animi vitā meā sola spes fouet. ¶ Nec erit ma. sed nephariū & crudele. ¶ Cur. au. in. consultat/ quid magnis malis sibi tolerabilius videatur: cum meam inquit necem differs. ¶ Pete pe. tuo ense me trucida. ¶ Si dea pal. palladē significat: que Achilli obstitit: vt Home. scri. cum stricto ense i Agamennonē ferret. In pe. atride: Agamēnonis: qui cū plistenis fili⁹ fuerit: ab atreo patruo denominat: a quo educatus est plistene mortuo. ¶ At po. no. suasio a meliori. ¶ Quod de hosti. dum esses mihi hostis vitā cōcessisti: eandē amica erigo: & a cōsequētibus arguit. ¶ Neptunia: que neptunus fabricauit. ¶ Materiā ce. si cupis habere q̄s pdas in Troianos arma sumas. ¶ Me mō: non differas: sed nūc iubeas me veluti seruā: non vxorē venire: & ad te deduci. ¶ Siue ma. in castris grecorū. ¶ Siue pa. ipellere classes remige: siue in patriam nauigare constituisti. ☞ Respice: vbū misericordie: vt supra dictū est. ¶ Sollicitā: anxiam plenā curarū. ¶ Ferreus. s. tu. ¶ Ure. i. crucia. Lenta mo. s. recipiē di me at si legitur etiam. aut & melius versus mutat⁹: q̄s subaudi me: vt facis quia pergis omnia facere: que me ad mortē possint adducere. ¶ Corpus abijt. i. habitudo corporis: q2 tota facta sū macilenta. ¶ Color abi. q2 effecta sū pallida. ¶ Una. i. sola spes animi tui: quā habeo de animo tuo: vt mutetur. ¶ Hoc sc3 corpus. ¶ Qua. sc3 spe. ¶ Repetā. q. d. non q2 a te occisi sunt. ¶ Jussa: coacta. Nec ma. t. res magnifica sc3 est. ¶ Cur. au. in. cu3 sc3 tu hoc efficere possis. ¶ Pete. fer. percute. Corpora id est corpus meum. Ferro ense: metonymia. & Scricto nudo. & alibi strictū tenet altera ferrum. ¶ Fosso percusso. pforato. ¶ Me petat. i. feriar. est aūt cōcessio: que nō modo magis phibet: verū etiā miam cōparat: ordo est: ille tuus ensis: qui erat iturus in pectus atride si dea fuisset passa petat me. Tāgit aūt qd̄ scribit Ho. in. j. Iliados Achillem iratū Agamēnoni: post multa in eum effusa cōuicia: voluisse eū interimere: sed cū ensem nudaret: pallas superueniens manū eius cōtinuit: eumq; corripiēs facinus phibuit. ¶ In pectus atri. i. Agamennonis. ¶ Si dea. s. Pallas. ¶ Fuisset pas. i. pmisisset. ¶ At po. post ironicā ɔcessionē petit Briseis aperte ab Achille: vt ei vitā ɔseruet: quā ei dederat. Tua munera: que mihi dedisti: et est appositio. ¶ Quod de. ordo est. ¶ Ego amica. s. tua. Rogo. s. id qd̄ tu victor: euersa patria mea. ¶ Dederas ho. s. mihi: que erā hostis tua anteq̄ me caperes. Perdere: hoc dicit si delectaris cede alicuius multo iustius potes interficere Troianos hostes tuos: q̄ me nūc amicā tuā. ¶ Pergama ne. i. Troiā quā Neptun⁹ simul cum Phebo edificauit. ¶ Meli⁹. t. iusti⁹. ¶ Perdere: interficere. ¶ Pete. id est accipe. ¶ Cedis: occisionis. Ab ho. & nō ab amica. Modo: tātūmō. ¶ Impellere: mouere. ¶ Remige. i. nautis. posuit aūt singulare pro plurali. ¶ Siue ma. s. in castris. ¶ More do. tanq̄ ego sim serua tua: & tu dn̄s me⁹. ☞ Utq; facis coges/quia si nihil fecerint/mori tamē coget. quia auferet spem: que sola vitā cōseruat. Repetam fratres & virū: qui apud inferos sunt: inter quos se post mortē putat locandā/sicut viuēs cum viuentibus ɔuersata erat. ¶ Si dea passa fuisset. Scribit Home. Palladē affuisse cū Achilles i Agamēnonē irrueret: eiusq; manū cōtinuisse/per hoc eum per prudentiā abstinuisse a nece imperatoris: est enim dea sapiētie. Quod dederas hosti. i. Agamennoni: cui pepercisti/hoc est veniā da mihi/vt illi. Domine more venire iube. hec votorum summa est quam fere in fine ponit epistolarum.

Achillis in agamēnonē vltio.

Agamēnō q̄re atrides dictus est.

Huber.

Respice q̄le verbu3 sit.

Achillis furor in agamēnonem.

De Troie conditione fabula.

Ascensius.

¶ In quartam epistolam argumentum.

Antonius.



Iuppiter ex Europa agenoris in Cretā aduecta minoem rhadamantū & Saperdonē genuit deinde asterius thetami filius qui insule imperauit Europam vxorē duxit: & cum liberis careret illos adoptauit. Minos in regnū succedens ex Itone lictū filia Lycastū sustulit: licastus ex ida corybāti filiū: quē minoem appellauit. Hūc alij ob nominis similitudinē: iouis filium existimarūt. Is ex pasiphae solis cretesq; filia Deucalionē: Cretum: Androgeū: Ariadnā: & Phedram: q̄q; alij Deucaliōis filiā Phedram tradiderint: Deucalion siue pater siue frater fuerit: icto cum atheniēsib⁹ federe Theseo Phedram dedit vxorē. Erat illi fili⁹ ex Hippolyte siue Antiope Amazone grandis natu Hippolyt⁹: q̄ apud pyteū troezone: que est actice vrbs educabat inde cū ad cereris mysteria venisset Athenas: vt Dio. placet: Phedra illi⁹ amore capitur: cū discessisset tēplū veneri in arce Atheniēsi erexit: vn̄ Troezenē prospiceret: cum Theseus ad rapiēdam Proserpinā cū Perythoo discessisset: Hippolytū ad amorē puocauit cum nō impetrasset: q̄ vim inferre voluisset: reuerso Theseo isimulauit. Hippolet⁹ cū id per p̄ris nūciū accepisset: aio turbat⁹: eq̄s habenas remisit: qb⁹ nullo rectore incitatis delapsus in p̄ceps discerpt⁹ est: Phedra seipsam trucidauit. Epi. Hippolytū ad amorē flectere nitit Phedra: sed cū turpe sit puuignū a nouerca in amore sollicitari: pncipiū ex insinuatiōe sumit.

Troezene vrbs vbi locorum sit.



Cressa pu. Phedra Cretēsis. ¶ Viro ama. Hippolyto antiopes: siue Hippolytes Amazonis filio. ¶ Perlege quodcūq; est: quicquid in epistola scriptū est. Quod in. nō qd̄ honestum est: scdm q̄ pncipijs cū insinuamus dissimulare debemus vt scri. fa. ¶ His archa. no. a cōsuetudine arguit credunt literis omnia: q̄uis archana: vsus pugillariū longe ante Home. fuisse Pli. scri. nā Iliados. r. lib. Home. tradit hellorophontē missum a preto cum pugillaribus in Lyciam ad curiē Authie patre3. Notas literas ad legendū inuitat a loco: quē Arist. dicit sumi ab eo quod maius vel minus videatur. Latini a

NATO. pugillaribus q̄ tpe vsi fuere. Rhetoric⁹ locus color

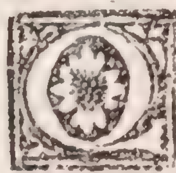


¶ Phedra Hippolyto.

Qua/nisi tu dederis caritura est ipsa salutē:
Mittit amazonio cressa puella viro.
Perlege quodcūq̄ est: q̄d epistola lecta nocebit?
Te quoq̄ in hac aliquid quod iuuet esse potest.
His archana notis: terra/pelagoq̄ feruntur:
Inspicit acceptas hostis ab hoste notas. *
Ter tecum conata loqui: ter inutilis hesit:
Lingua/ter in primo destitit ore sonus.
Qua licet z sequitur/pudor est miscendus amori:
Dicere que puduit scribere iussit amor.
Quicquid amor iussit/non est contēnere tutum.

maiori vel minori locos appellāt id est si hostium acceptas literas legim⁹: multo magis amicorum legere debemus. ¶ Ter. co. loqui: scripsi q̄m loqui nō potui. ¶ Pudor est mihi amo. scripsi vt in amore verecundia non carerem. ¶ Qua lic. q̄m difficile est. qui amat pudorem seruare. Et se. est cōuenientius: sic Cice. lib. ij. de ora. Sequit̄ igitur q̄m nobis hic de quo loquimur. Iussit amor crimen in cupidinem reijcit. Amor. honestiorē facit suā voluptatem: cum in amorē trāsferat: q̄d in ea erat non sunt contēnenda cupidinis mandata.

qs sit et q̄lit greci et latini diuersimode vtūtur.



Qua ni. tu de. cuz ob leges a minoe impositas deuictis athensensib⁹: vt mitterēt quotānis. vij. corpora filiorū z filiarū suarū deuorāda a minotauro. iij. anno sors cuz obtigisset Theseo egei athēniēsium regis filio: vt mitteretur: ope ariadnis minois filie: que ei⁹ amore detinebatur: minotaurum interemit: z ariadnē quā ob opem sibi prestitā se vxorez accepturū pmiserat: simul cuz Phedra eius sorore naui impositas abduxit: vt in. ij. epi. dictum est: verū relicta ariadne in chio insula: aut vt alij volunt in naxo solam Phedrā secū duxit: et vxorē accepit. q̄ postea absente Theseo in Hip. priuigni sui quē Theseus ex Hip. sorore Antiopes regine Amazonum susceperat: amorem exarsit. Itaq̄ hac epi. z amorem suū indicat: conaturq̄ multis rationibus eū ad libidinē suaz deflectere: nitēs persuadere nullū esse crimen in concubitu priuigni z nouerce: z ostēdens cōmoditatē maximā ex absentia Thesei: quē nititur adducere in odiuz ipsi Hip. postremo multis precibus Hip. in amorē suū adiurat. Qui fuerit finis vtriusq̄ dicitur in fine episto. ordo est. Puella cres. mittit salu. viro Amazonio qua ipsa est caritura nisi tu dederis. ¶ Puella Phedra. ¶ Cressa: cretēsis eius ntūs est cres cuius gtūs est cretis. Ver. Cretesq̄ dryopesq̄ ruūt. ¶ Amazonio. i. Hip. filio amazonis possessiuum est pro patronymico. Amazones autē mulieres fuerunt ex scytharum gēte: que in capadocie ora iuxta fluuium Thermodoonta post maritos amissos habitauere: z cum finitimis nubendi animū omisissent: primo a finibus suis hostes summonentes: deinde etiam bella inferentes: auxere reinpu. sine viris: z post pacem armis quesitam: ne gens interiret: cōcubitum finitimorum inierunt. Si qui mares nascerentur interficiebantur. Virgines in eundem ipsum morem non ocio: neq̄ lanificio: sed armis equis z venationib⁹ exercebant iniustis infantium deterioribus māmis: ne sagittarum iactus impedirentur: vnde Amazones dicte sunt ab a dictione priuatiua: z mazos mammilla: cū autem Euristeus rex cui Hercules duodecim stipendia debebat: q̄si impossibile imperasset: vt arma regine Amazonum summa virtute mulieris ad se referret. Hercules nouem longis nauibus eo profectus: comitante principum grecie iuuentute: inopinantes aggressus cum Orethia regina foris bellū gereret eas superauit: due Orethie z Anthiope sorores: que tunc Amazonū regna tractabunt capte sunt. Menalippe ab Hercule: Hippolyte a Theseo: quam in premiū retētam Iustinus scri. ab eo in matrimonium assumptam: ex qua natus est Hippolytus: vt diximus. Ouid. tamen in hac epistola ex verbis Phedre ostendit eam nō vxorem fuisse cum dixit. Ac ne nupta quidē thedaq̄ accepta iugali. Cur? nisi hec caperes regna paterna nothus: z hec satis de Amazonibus. Perlege: quia scit eum contracturū frontem inuitatum de re turpi: hortatur eum ad legēdum totam epistolam: confidit enim se rationibus suis posse persuadere q̄d cupit. ¶ Quodcūq̄ est. i. qualecunq̄. q. d. etiam si sit aliquid turpe: z quod tibi displiceat. Quid nocebit. q. d. nihil. Archana: secreta. Inspicit: argumentum a maiori ad minus: si enim legimus epistolas hostium quorum nomen ne audire quidem vellemus multomagis legēde sunt litere eorum: qui nos amant. Notas. i. literas. Ter. co. quia posset dicere quare nō dixisti coram: dicit se pudore impeditaz. Inutilis: que nō prestabat mihi officium suum. Hesit: retenta est. In pri. ore. i. in summis labijs. Qua li. quia occurebat quod amatores sunt impudentes: dicit ipsa oportere etiam esse in amore aliquem pudorem. Qua: pro quatenus. i. inquātuz licet. Et sequitur: consequens est z vtile. Miscendus: iungendus. Dicere. s. coraz scribere: quia vt Cice. ad Luciū scri. Epi. minus erubescit. Quicquid. arguit necessitatem scribendi a potentia amoris: quem iussisse dicit.

Huber. Argumentuz de quo supra.

* Nota significat interduz literas singulas: aut binas iterdū. Ver. continuoq̄ notas z noia gētis inurūt. Aliq̄n maculam. Idē. Ceru lee cui terga note. Ponit̄ z p ignominia Sueto. varijs affect⁹ notis.

Cres quomodo gtm̄ emittat.

Amazones q̄ fuerint z q̄ loca tenuere z vn̄ nomē sortite sint.

Qua nisi zc. Ordo est. puella Cressa: id est Cretensis filia Minois Cretensiū regis/mittit viro amazonio: id est Amazonidis filio/videlicet tibi o Hippolyte quod nomē illi/aut presagio futuri euētus/aut postea ab euentu datum est. Nam ιπποσ dicitur equus z equa z λυο dissoluo: vnde scribēdum est Hippolytus: salutem qua ipsa (scilicet que eam mittit/caritura est/nisi tu dederis sup. eam. ¶ His notis: id est characteribus scriptis. Monet ergo vt perlegat/quia verisimile est castum iuuenem a patris vxore non perlecturum literas presertim amatorias. Qua licet z sequitur. Ordo est: pudor est miscendus amori. Qua. id est quatenus/vel; qua via licet id est licitum est: z sequitur: id est consequens z conueniens est.

Ascen.

Anto. Domini q̄ apud veteres appellabātur. Adsum qđ verbū est. Ars qđ sit. * Neq̄tia lasciuia: ⁊ libidinosa illecebra: sine vt gelliꝰ sensit luxꝰ vite ꝓdigꝰ: mixti tñ neq̄tiā pro solertia astutiaq̄ accipiūt. mar. Neq̄tia tel ius: non habet vlla magis.

Regnare qđ verbū sit. Puber.

Ars quid agat.

☞ Regnat rerum summā possidet. Deos do. amatores: veteres eñ dños amatores appellabāt. Ille amor. ¶ Dabit vi. ma. tuo imperio succūbet: trāslatio est ab his: q̄ i bello vincunt. Adsit: verbū est implorātis numinū fauorē: hinc Verg. i geor. adsis o tegee faueas. Auido ig. flagrantissimo amore. ¶ In me. vo. vt meū desideriū expleas. ¶ Non e. ne. purgat impudicitie crimen descendens paulatim ad rē ipsam. Socia. fe. cōiugia thesei non cogūt me lascivia violare. Crimine impudi. nota. Venit amor gr. fatet se manifestissime amare: sꝫ amoris authorē supprimit: vt modestiꝰ rē suā agat. Amor inquit. Sed tanto mihi est amoris estus grauiꝰ tolerare: quāto etate me grādiorē inuasit. ¶ Serius: tardiꝰ ⁊ etate ꝓuectiori. Vulnus cecū: occultum amorē. Ver. ignē cecū dixit. ¶ Scilicet: vt teneros. similitudine suā molestiā exprimit. ¶ Rude pe. non assuetū: ⁊ i amore difficile. ¶ Sarcina amorꝫ molestia. ¶ Fit ars enthimema: qđ snia claudit. ¶ Ars fit amoris notio habet: faciliusq̄ tolerat. Est enim ars vt scri. Ci. q̄ notis penitusq̄ ꝑfectis ⁊ in vnū exitū tēdētibꝰ et nunq̄ fallentibus rebꝰ cōtinetur. ¶ Ubi crimē ꝯdiscitur a teneris annis stimulus sentiat. ¶ Venit: in amorē incidit. ¶ Exacto tpe: prouectiori etate. ¶ Peiꝰ: grauioribꝰ penis. ¶ Tu no. serua: paulatim repsit ab his que ledūt ad ea q̄ ꝓsunt: magnaq̄ festiuitate detecto amoris authore: oēm suspitionē amouit: habebis inquit me pudicitie primitias. Uterq̄ no. cum vterq̄ pudicitiā hactenus coluerimꝰ. ¶ Est aliq̄d plenis pomaria carpere ramis: a se factum commendat sumpta a rerum primitus imagine. ¶ Sic tñ ille prior. crimē ab authore purgat. Ille candor pudicitie Erat no. labe erat violādus. Sic anthoris dignitate. Digno ig. elegantis iuuenis amore.

☞ Regnat ecce vbū summe potētie. ¶ Ius potestatē. ¶ In do. de. etiā in iouē inde Ver. dixit. Nate patris summi qui tela tiphoea tēnis. ⁊ idē. oia vincit amor. Ille. s. amor. ¶ Dubitāti/ quia turpitudo negotij suscipiendi dubium adducit. ¶ Ille hippolytus. Ferreus. i. etiam si esset ferreus et durissimus. ¶ Dabit ma. vi. translatio sumpta a victis in prelio: q̄ manus victoribꝰ prebent ligādas: inde quos amor subegit dicunt ligati vt captiui. Ouid. in. j. amorū. Ipse ego ꝑda recēs factū mō vulnus habebo: et noua captiua vincula mente ferā. ¶ Mens bona ducet manibꝰ post terga retortis: ⁊ pudor ⁊ castris quicq̄d amoris obest: omnia te metuēt ad te sua brachia tendēt ⁊c. ¶ Adsit optantis est. i. vtinā mihi presens sit: ⁊ faueat. ¶ Ut fo. vt calefacit. ¶ Auido igne: scꝫ amoris. ¶ Sic: adaptatio similitudinis. ¶ Figat vulneret. s. sagittis suis. In mea vo. vt sit paratus facere qđ ego velim. ¶ Non ego: laudat se ab honestate anteacte vite: vt ostendat se futurā fidelē ⁊ firmā in amore hippolyti. ¶ Non rum. non dirimam et separabo. ¶ Federa socialia: coniunctionē ⁊ societatē nostri amoris/ quā mecū feceris. ¶ Nequitia: libidine vt ipse in fastis ad Silenum. Nequitia est que te nō sinit esse senē. ¶ Fama no. i. nomen nostrū. ¶ Uacat: caret. ¶ Crimine: quia nunq̄ cognita aut dicta sum impudica. ¶ Venit ostendit amorē suū adeo magnum: vt ei resistere nō valeat. ¶ Grauior. i. maior ⁊ vehemētior. ¶ Quo id est quāto. ¶ Serius id est tardiꝰ. s. euenit. ¶ Intꝰ in pectore. ¶ Cecum vulnus. ¶ Occultū ⁊ latens: vtpote in animo fixum. Verg. ⁊ ceco carpitur igni. ¶ Scilicet: facit quādā similitudinem: qua ostendit q̄ difficile ferat hunc amorē nouū ⁊ sibi insolitum. ¶ Iuga prima id est primum imposita collo. ¶ Ledunt grauant. ¶ Teneros: iuuenes ⁊ inassuetos iugo. ¶ Captus de gre. i. nouus ⁊ nōdum domitus. ¶ Vix patitur frena: quia ea recusat: ⁊ plerūq̄ sessorem excutit tergo fit adaptatio similitudinis. ¶ Subit: sustinet actiue ponitur. ¶ Primos. i. mihi inassuetos. ¶ Sarcina. i. onus. ¶ Nō sedet nō locatur ⁊ stat. ¶ Ars fit: ars est que dat certam viam rationēq̄ dicendi vel faciendi aliquid: est igitur sensus: si quis velit habere recte aliquā artem incipiat a teneris annis. ¶ Fit: id est perficitur. Iuue. hic fiunt homines. ¶ Ubi. i. q̄n crimen. s. amandi. ¶ Cōdiscitur: tota est vna dictio composita. ¶ Teneris an. quia postea crescens fit in eo doctior ⁊ aliquid quotidie addit. Iuue. Nemo repēte fit turpissimꝰ. ¶ Que. s. mulier. ¶ Venit: ad amorem. ¶ Exacto tēpore: preterito tēpore ipsi/ amori conuenièti. ¶ Peius. i. vehemētius: vt infra peius adulterio turpis adulter obest. ¶ Tu no. allicit eū cōmēdatione sue pudicitie. ¶ Libamina: gustamenta. ¶ Noua: prima id est tu eris primus qui me vitiaueris ⁊ pudicitiā meā abstuleris: nā a marito nō aufert mulieri pudicitia vel fama castitatis: sed ab alieno: dicit ergo se semp fuisse intactā hactenꝰ ab oibus: preterq̄ a Theseo marito et hipppolytū fore primum qui eius pudicitiā delibet. ¶ Seruate: custodite. ¶ Nocens pa. i. vterq̄ pariter: et vno

Regnat/ ⁊ in dominos ius habet ille deos.
Ille mihi primo dubitanti scribere/ dixit:
Scribe/ dabit victas ferreus ille manus.
Adsit: ⁊ vt nostras auido fouet igne medullas:
Figat sic animos in mea vota tuos.
*
Non ego nequitia socialia federa rumpam:
Fama velim queras crimine nostra vacet.
Venit amor grauius quo serius vrimur: intus
Vrimur: ⁊ cecum pectora vulnus habent.
Scilicet/ vt teneros ledunt iuga prima iuuencos:
Frenaq̄ vix patitur/ de grege captus equus:
Sic male vixq̄ subit primos rude pectus amores:
Sarcinaq̄ hec animo non sedet apta meo.
Ars fit vbi a teneris crimen cōdiscitur annis.
Que venit exacto tempore peius amat.
Tu noua seruate carpes libamina fame/
Et pariter nostrum fiet vterq̄ nocens.
Est aliquid plenis pomaria carpere ramis:
Et tenui primam deligere vngue rosam.
Sic tamen ille prior: quo me sine crimine gessi:
Candor ab insolita labe notandus erat.
At bene successit/ digno q̄ adurimur igne:

eodẽq́ tẽpore amittemus pudicitiã: quia adhuc fuisti ignotus mulieribus: ⁊ ego intacta alijs preterq̃ mari- to meo. ¶ Est aliquid. q. d. nõ contẽnendũ. Carpere pomaria. i. poma locum posuit pomorũ pro ipsis pomis et pomarium est repositoriũ pomorum: pomeriũ vero locus vbi sunt arbores pomorũ: sed interdum confundunt poete significata. Ouid. in meta. id metuens validis pomeria clauserat. Atlas menibus. ¶ Deligere colligere. ¶ Primã quia gratia maior solet esse primis rosis: nam videtur quodãmodo sibi felix: qui potest primã rosam decerpere: ita ⁊ qui primũ cõcubitum alicuius mulieris cõsequitur. ¶ Sic tamẽ est quasi quedam hipophora ad seipsam. ⁊ est sensus: illa integritas mee pudicitie qua ante flozui. ¶ Erat po. ab insuetudine peccãdi id est debueram diligẽter seruare: vt non peccarẽ: quemadmodũ nunq̃ ante peccauerã cum aliquo: ⁊ ad hoc respon- det quod sequitur. ¶ At bene suc. ille can. s. castitatis. ¶ Quo candore gessi me. s. ante sine crimine: quia nunq̃ feci aliquid quo possem esse infamis. ¶ Erat no. i. considerandus ⁊ seruandus. ¶ Ab labe insolita id est a deli- cto ⁊ stupro insolito: hoc fuit quod sibyipsi ipsa obiecit. ¶ At be. responsio est ad obiectionem: ⁊ hoc dicit. licet seruanda esset castitas mea inuiolata tamen bene euenit: q in ea violanda elegi virum dignum.

Adsit id est auxilio sit/scz Cupido. ¶ Tu noua seruate ⁊c. Callide appetendum docet lasciua mulier: qd honesta conscia cum primis refugiat. Primũ. s. esse fame lesorem ⁊ pudicitie potitorẽ: nam cum virginitatem iactare non posset: pudicitiam coniugalem eatenus seruatã iactat. ¶ Deligere/vngue id est delectã carpere. Alludit ad florem pudicitie intactum/sicut Maro in rosa. Collige virgo rosas dum flos nouus ⁊ noua pubes. Et memor esto euum sic properare tuum. ¶ Digno igne id est formosi. videlicet iuuenis amore.

Pomariũ quid sit.
Pomeriũ quid.
Thesei fa- bula.
Diana vbi locorũ na- ta sit.
Eleides vñ nomen tra- xere.
Sacrorũ ge- nera quot sint.
Ascensius.
Cybeles q̃ sit.
Olympi q̃t sint.
ANTO.

Peius adulterio turpis adulter obest.

Si mihi cõcedat Juno fratremq́/virumq́:

Hippolytum videor preposituram Joui.

Jam quoq́ (vix credas) ignotas mittor in artes:

Est mihi per seuas impetus ire feras.

In nemus ire libet: pressisq́ in rhetia ceruis:

*

Hortari celeres per iuga summa canes.

Jam mihi prima dea est arcu presignis adunco:

Delia/iudicium subsequar ipsa tuum.

Aut tremulum excusso iaculum vibrare lacerto:

Aut in graminea ponere corpus humo.

Sepe iuuat versare leues in puluere currus:

Torquentem frenis ora fugacis equi.

Nunc feror vt bacchi furijs heleleides acte:

Queq́ sub ideo tympana colle mouent.

Aut quas semidee dryades/fauniq́ bicornes

Numine contactas attonuere suo.

Namq́ mihi referunt/cum se furor ille remisit:

Turpis adulter. Theseũ significat q̃ He- lenam rapuit: deinde ad inferos vt Plutoni Proserpinã raperet accessit. ¶ Fratremq́ virũ iouẽ intelligit: cui⁹ Juno est soror ⁊ coniunx. ¶ Jam q̃z vix credas: studio ⁊ volũtate Hip. sibi cõciliat. ¶ Ignotas ar. in venationẽ. cui⁹ erat Hip. studiosus. ¶ Delia. Diana in delo insula nata venationis dea est. Prima: ante oẽs deos maxime venerãda. ¶ In rhetia: que lydia aracne inuenit: ⁊ ex lino cãpano ceteris pferunt. ¶ Juuat torq̃re. fre. delectat me cohi bere currentes equos. ¶ Seruare moderari ¶ In puluere in apto cãpo. ¶ Heleleides. bac chi ministre dicũtur a baccho: quem ab Helo oppido Heliconio siue etholo: vbi illi⁹ orgia celebrantur Helenã in metamorphosi dixim⁹ nũcupari: in quo q̃tũ alij a vero desciuerint: nisi sepultorũ manibus parcerẽ referendũ pu tarem: sed satis sit diligentiores admonuisse. ¶ Hacte. fu. bac. numine afflate. Sacra alia sunt tacita ⁊ mystica. Alia cum afflatu numi nis adhibitisq́ oim generũ instrumẽtis aper- ta: q̃lia sunt orgia. Bacchi ⁊ Cybeleia: q̃ greci εντουςτακοσ vocãt. ¶ Queq́ sub ideo tym. col. mo. cybeles ministras significat q̃ afflate deũ matris numine sacrificãtes discurrebant ab ida Phrygie mõte ad olympũ: q̃ est ad an- tãdri plagã: vt euripides ĩ palamede author est. Sunt em̃ olympi quatuor in thessalia: in myssia: in Phrygia: de quo Sophocles in poli xena tradit: quartus in ethiopia. Sunt em̃ sa cra liberi patris ⁊ Cybeles cõia: vt Stra. plz eorũ ministri dñr Sileni satyri. Bitiri. Bache lene. Thiades. Mimallones. Naiades. Nym- phe. Bassarides. heleleides. ¶ Aut quas se. dryades: eas intelligit que qm̃ fontana numi na: aut nemorea vidissent limphate dicebant eas resipiscere a furore nõ posse magis trade bãt: nisi talparũ sanguine spargerentur: vt au thor est Pli. Fau. bicor. nocturnis numinib⁹ agitati alij ferebantur veluti hi: qui a faunis noctu sub pellibus responsa petere solebant in latio. Nam faunus pici filius: vt scribit Caius bassus: primus Saturno auo in latio sacra instituit patrem picum inter deos retulit. Faunãq́ sororẽ: eademq́ cõiugem consecrauit: quã. M. Var. bonã deam appellatam tradit: mulieribusq́ responsa dare cõsue- uisse: ⁊ faunum viris. Attonu. lymphaticas fecerunt. Cum se fu. il. re. postq̃ cessauit insania.

Mistri bac chi ⁊ cybe- lis quo no- mine nũcu- pentur.
* Jugum mõ ardui- tas mõtis dicit. Ver- gil. in buc. Dum iuga mõtis ap: fluuios dũ piscis ama bit. mõ in- strumẽtum rusti. q̃ col- la boũ: siue aliorũ ani- maliũ arã- do: currum ve: aut aliđ onus ducẽ- do ferunt: qđ eo colla iungantur.

Peius magis. ¶ Obest. i. nocet. ¶ Turpis. indignus. videt em̃ excusanda mulier: que cum viro digno cõ- mittat adulteriũ: vnde Helena de matre sua leda que cum ioue cõcubuit dicit: illa bene errauit: culpãq́ autho re redemit. ¶ Si mihi: probat dignũ esse amorẽ suũ: q̃r si det sibi optio Jouis ⁊ Hippolyti. dicit se prepositurã esse Hippolytũ Joui. ¶ Fratrẽ ⁊ virũ. i. iouem fratrẽ ⁊ maritũ suũ: nam ambo Saturni ⁊ opis filij fuerãt. Pre- positura. poti⁹ electura. ¶ Jaz quoq́: scdm̃ pcepta ipsius Oui. in arte amãdi: quibus delectãtur quos amam⁹ eisdẽ debemus ⁊ nos delectari: ideo q̃r Hippolyt⁹ delectabat venatione: dicit Phedra videri sibi sepe exire in venationẽ ⁊ oia agere que ipse Hippolytus agere solit⁹ sit. Vix. parẽthesis: ⁊ est scđa psona pro tertia. i. vix ca- dat aliquis. Mittor: nõ ab aliquo: sed meo proprio affectu. ¶ Ignotas insuetas mihi. ¶ Impetus magna volũ tas. Per se, quos tu insequeris per siluas. Libet: est volũtas. Pressis agitatis. Uer. aut spumãtis apri cursum clamore prementẽ. Hortari: instigare mea voce: vt faciũt venatores. Prima precipua maxima. Delia Diana in delo insula: in qua nata dicitur. Presignis arcu: quia eo telo vtitur. ¶ Judicium tuum: quia sicut iudicas hanc

Huber.
Amoris p̃- ceptum de mẽte Oui- dij.
Diana vn- de dicta.

venationis deā pcipuā:quā colas:ita z ego indico:z qđ tu sentis idē sentio.Aut tremulū:repetēdū est verbū superius positū:libet vibrare quassare mouere.¶Excusso fortiter moto.Gramine pro graminosa.i.plena graminis.i.herbe in qua sepe venatoribus suaue est requiescere.Uersare vertere z arte regere.In puluere in cāpo puluere.¶Torquentē.s.me.i.flectētē.Fugacis.i.celeris.Iunc.de equo.cuius clara fuga ante alios z primus in equore pulueris.Nūc feror:dicit interdū nimia vi amoris se fieri insanā:z similē sacrificātibus Cybele.Feror rapior impetu animi.Eleus:vnū ex nominibus Bacchi:vt Ouid.vj.met.Et eleleus Eleusq parēs.inde Eleides bacche dicūtur.Acte agitate.concitate.Furijs quia creditur immittere furias:qđ fingitur ppter vim vini. Queq sub ideo mulieres dicit sacrificātes Cybele/que colitur in phrigia:cui sacrificātes tympana pulsabāt. ver.tympana vox buxusq vocat Berecynthia.Iuuenalis.Aut resupinati cessantia tympana galli:nam galli sacerdotes.Cybeles sunt.Sub ideo col.sub ida monte phrygie.¶Aut quas:dicit se sepe similē esse earum q nympharū faunorūq spū vexātur:sunt eī quasi furiose inde lymphate dicūtur:quasi nymphate a nymphis. Uerg.z totā currit lymphata per vrbē.Dryades:nymphe quercuum:nā drys quercum significat:z Semidee: nondū in celo recepte:nam semidei dicūtur nōdū omnino digni deitate:qualia sunt terrena numina:z ideo semideos appellāt quasi nō plene deos.Bicornes:vt enim nō ostendit diuus Hieronymus in vita Pauli primi heremite effigiem habent capprarū z cornua.inde alibi.cornigerumq caput pinu precinctus acuta faunus in immēsis qua tumet ida iugis.Attonuere.i.attonitas reddidere.Suo nu.quo eas mouent.Nāq mihi:dicit se nō sentire illā insaniā:sed postq furor est remissus dici sibi vel ab ancillis:vel ab alijs eaz fuisse in hoc furore. Referūt narrant:oīa ista que mihi accidere dixi.Ille fu.est remissus quo ira agitabar.Remisit se diminut⁹ est.

Heleleides
Cybele.
Ida mons vbi sit.
Dryades vñ dicte.
Semidei q dicantur.
Faunorū effigies.

¶Peius adulterio.Sensus est.Obest quidē nobis pater Theseus:sed ipse est adulter peius.i.magis z cum maiori malo suo/turpis adulterio.i.ppter adulteriū/qđ cōmisit z ꝯmittere parat.Nam ipse q cōiugē pulchrā habebat aliā rapere nō debebat/cū Hippolytus ꝯiugē nō haberet/nisi quā pater ꝑripuerat.Obest ergo adulter/qui magis turpis est adulterio/z ita autoritatē dānandi in nobis/qđ in se admisit non habet/fratreq vi rumq.Unde ipse.i.eñ.Ast ego que diuū incedo regina/iouisq Et soror z coniux.Ignotas mittor in artes.In venationē qua scit Hippolytū oblectari z ob id Diane charū esse.Unde Hora.Neq eñ Diana pudicū liberat Hippolytū.Id aūt fingit se facere/qz cōformitas studiorū multū facit ad amorē z amicitiā etiā castam.¶Iaz mihi pria deest/qz su⁹ cuiq de⁹.Prim⁹.i.summ⁹ est.Nūc feror vt Bacchi zc.Docet se tāto amore subinde capi vt vbi sit nesciat.Ordo est.Ego feror.i.agitor nūc vt supple feruntur heleleides.i.helei hoc Bacchi sacerdotes: acte.i.ipulse z agitate.furijs Bacchi.i.a Baccho imissis dū ei⁹ sacra pagūt/q̄q.i.z vt ille q mouēt tympana.i. instra illa sonora ab extēdēdo(τυμπανίζω eī dr extēdo)dicta:qz pellē omnā extēsaz hñt.In colle ideo.i.mōte illo phrygio/hoc ē sacerdotes cybelei/aut vt supple ferunt ille q̄s dryades.i.arboꝝ dee semidee:qz cū arboribus post lōgissimā etatē interire dicūtur:z fauni.i.dij illi siluestres/bicornes/vt egipanes attonuere.i.attonitas z lymphaticas.hoc est furiosas fecerūt/suo numine.i.diuinitate sua infusa.Et si qras quō id sciat cū furiose qđ agāt nesciāt:rñdet.Nam supple/comites z satellites mei referūt.i.narrāt mihi oia cū ille furor remisit se.

Ascensius.
*Tributū a tribubus varro dictū ostendit: q ea pecunia q populo imperata erat/tribuatī soluebatur.fest⁹ tributū dictū qz ex priuato i publicū tribuit.Sumi postea hoc vocabulū cepit largius p omni munere quod a subditis soluitur.
Nigidij opinio.

¶Tacita.q̄ amorē hūc hacten⁹ pressi:alij inqt putāt me numine afflatā:sz amor me furibūdā reddit.Forsitā hūc fa.ge.locū apertū est a fato sumi z dijs.vñ suū purgat facinus. oēs inqt ex mea familia amarūt z id fortasse deorū accidit volūtate.Petit erigit.¶Iuppiter eu.vt versum in taurū iouē taceā.Id nigidiū nō videt omittēdū.neptunū inqt ioui taurum dedisse humani intellect⁹ illūq europa ex phenicia in cretam ad iouē abegisse.Pasyphae mater solis z cretes filia amauit taurū: cū quo Dedali ope concubuit:fabricatā ex ligno vaccā corio illi⁹ texit:quā taur⁹ amabat: alij ducē minois:alij athletā vt dixim⁹ tauꝝ tradiderūt.¶Decepto qm amatā vaccā putabat.Crimē z onus.Minotaurū significat. ¶Aegides.Theseus.Secutus ducentia fila: Labyrinthū filo euadere.Dedalus ariadnā docuerat.Ariadna id Theseo mōstrauit.Hyginī⁹ coronā a Uulcano factam cum gēmis indicis Bacchū Ariadne dedisse scribit Ariadnam Theseo:cuius fulgore labyrinthum resoluit.¶Curua te.labyrinthum.¶Ne forpa.Minoia credar:vt videar esse ex Minois genere.¶Eo in socias leges:in facti necessitatem mee gētis:quod est vt oēs ament.¶Hoc quoq:vt ego Ariadne soror te z Theseū amemus.Domus vna:egei familia.Duab⁹ mihi z Ariadne sorori.¶Parēte Theseo.¶Thesides Hippolytū intelligit:nam plures fuerūt thesei filij vt retulim⁹.¶Rapuerūt ad amorē allexerūt:nisi ad Ariadnā verbū referat:quā Theseus rapuisse traditur.¶Bina trophea: duas ob hāc victoriam statuas vobis erigite.

MINO.
Pasyphae.
fabula cuz ipsius allegoria.
Thesei fuga.

Omnia/me tacitam conscius vrit amor.

Forsitan hunc fato generis reddamus amorem:

Et venus ex tota gente tributa petit.*

Juppiter Europam(prima est ea gentis origo)

Dilexit/tauro dissimulante deum.

Pasyphae mater decepto subdita tauro/

Enixa est vtero crimen/onusq suo.

Perfidus Egides ducentia fila secutus/

Curua mee fugit tecta sororis ope.

En ego nunc ne forte parum minoia credar:

In socias leges vltima gentis eo.

Hoc quoq fatale est:placuit domus vna duabus:

Me tua forma capit:capta parente soror,

Thesides:Theseusq duas rapuere sorores:

Ponite de nostra bina trophea domo.

Huber.

¶Cōscius amor.i.cuius ego:sum cōscia qz ille est causa omniū horū furorū.¶Forsitā.ne Hippolyt⁹ dicat hūc amorē omitti z reijci a Phedra dicit eum esse fatalē:z ideo non posse repelli.¶Reddam⁹ i.reddere hoc est attribuere possum⁹.¶Fato generis fortune mee gentis.¶Et ve.ex to.Tangit fabulā:venus eñ indicāte sole deprehensa in adulterio cū marte a vulcano marito egre tulit iniuriā indicij:itaq vt vlcisceretur se immisit in omne genus solis:impatiētia amoris:ita vt nulla fuerit de gēte solis mulier:que castitatē seruare potuerit:sicut nūc ostēdit Phedra.Petit tri.qz ppter iniuriā a sole quo meo sibi illatā voluit tributa ibidē

Ueneris fabula.

nis sibi solui a tota gente:nõ solũ matris que filia fuit solis:sed etiã a gente patris:nullã em̃ voluit esse immu-nem:est aut trãslatio sumpta a subditis:q̃ supioribus prestãt tributa. ¶ Jupiter eu. Agenoris tyri regis filia formosissima cũ in littore maris vbi armẽta pascebãtur spaciaret̃ Juppiter eius amore capt⁹:in taurũ candi-dissimũ ꝛ placidissimũ se cõuertit:cui⁹ illa pulchritudinẽ admirata accessit ꝓpius:quẽ cũ videret placidissimũ ausa est etiã eius tergũ insc̃ẽdere:at ille paulatim ad littus ꝓgressus:tãdẽ mare intrauit:ꝛ eã in cretã detulit: ibiq; cũ ea cõcubuit:ex qua genuit Minoẽ:re aũt vera Juppiter rex crete capt⁹ amore europe:cũ eã aliter ha-bere nõ posset naui:que signũ tauri habebat eam abduxit: inde a poetis datus est locus fabule q̃d a tauro sit abducta. ¶ Prima:q: ex ea natus est minos pater meus. Origo principiũ gẽtis familie nostre. ¶ Dissimulãte: occultãte:q: in forma tauri Juppiter latebat. Pasyphae:non per e diphthongũ:sed p ae diuisas syllabas pro-nunciandũ est. Fuit aũt Pasyphae filia solis:que tauri turpi amore capta cum eo cõcubuit:ex quo genuit Mi-notaurũ:vt plenius in scd̃a epistola sup eum locũ. Et tauri mixtaq; forma viri. ¶ Decepto fraudato:q: facta lignea vacca superposita est pellis vacce quam magis taurus amabat:ꝛ illa inclusa in illa vaca lignea:quam Dedalus fabricauerat tauri coitũ excepit. ¶ Enixa est.i.pepit. ¶ Crimẽ onusq;.i.onus criminosum ꝛ infame: endiadis est. ¶ Perfidus egides:aliud exẽplũ sue sororis ariadnes:que thesei amore capta ei modũ dedit:quo Minotaurũ iterficeret:ꝛ ex labyrintho posset exire dato ei filo:q̃d secut⁹ veniret ad egressum labyrinthi:narra-ta est alibi supius hec fabula. Aegides Theseus filius Aegei. ¶ Perfidus:q: nõ seruauit fidẽ sorori mee datã. ¶ Fugit euitauit. ¶ Tecta curua periphrasis est labyrinthi.erat em̃ multis circuitib⁹ factus. Uer. Ille dolos tecti ambagesq; resoluit. Ceca regẽs filo vestigia. Ope soro.auxilio q̃d ei Dedalus indicauerat:q̃ ip̃m labyrin-thum fabricauerat. ¶ En ego.iũgit se supradictis:quarũ amorẽ fatalẽ esse dixit. ¶ En ecce. ¶ Ultima gentis: quia oẽs que me antecesserũt ita fecerunt:q: Minos ꝛ Pasyphae non habebãt aliã filiã minorẽ natu Phedra. ¶ Socias mihi ꝛ illis cõmunes. ¶ Leges cõditiones. ¶ Ne for.pa.cre.mino.i.ne si aliter essem nõ putarer esse de gẽte Minois:que fataliter amori subiecta est:minoia vel filia Minois:vel de eius gẽte. ¶ Hoc.s.quod sequi-tur. ¶ Quoq; sicut amor fuit fatalis. Placuit:ecce q̃d est fatale. ¶ Quia vna dom⁹.s.tua duab⁹ ariadne sorori mee:ꝛ mihi. Sorori ariadne. Capta amore victa. Parẽte tuo. Thesides. Hippolytus. Ponite:erigite ꝛ ostẽtate. Bina trophea:bina monumẽta victorie. De do.no.ex qua duas rapuistis:translatio sumpta a militia:naz tro-phea dicũtur bellice victorie monumẽta a versis hostib⁹ dicta:nam trepo significat verto:nostri addũt aspira. ☞ Sed amor conscius vrit me tacitã.i.celantẽ amorẽ ꝛ nõ dicẽtẽ que sit causa furoris mei. Forsitã hũc fato/ reijcit culpã in fatũ/q̃d tñ sacrilegũ esse censet poetarũ antiquissimus dicẽs in persona deorũ apud Aulũ Gel. lib.vij.c.ij. Hei mihi q̃d damnãt mortales numina celi. Esse aiũt etem̃ per nos mala:cuz tñ ipsis vecordi preter fatũ sint mẽte dolores. Quia ergo nõ fatis sed nobis imputãda sunt peccata:adiectũ est forsitã:q̃d vero generi suo fatale putat:exẽplis cõprobare possit/ꝛ facit inductione quadã ꝛ ratione quã Serui⁹ affert ad sextũ eneid. dicẽs indicato a Sole adulterio Martis ꝛ veneris Uulcanus minutissimis cathenis cinxit lectulũ quib⁹ Ue-nus ꝛ Mars ignorãtes implicati sunt/ꝛ cum ingenti turpitudine resoluti sub testimonio cunctorũ deorũ. Hoc dolẽs Uenus omnẽ solis stirpẽ infandis amorib⁹ prosecuta est. Unde Pasyphae Solis filia minois Cretensis regis vxor tauri amore arsit:ꝛ arte Dedali inclusa in ligneã vaccã septã corio cum ea eo cõcubuit/hinc natus minotaurus qui labrintho inclusus carnibus humanis vescebatur. Hec ille. Et reliqua ad principiũ sexti ad illud Dedalus vt fama est ꝛc. Phedra aũt Pasyphaes filia altius orditur generis sui amores:vt in textu vide-re est qui satis ptz cum superioribus cõmẽtarijs. Sciet tñ tirũcul⁹ literarie militie/q; Pasyphae ꝛ Phaeton non Pasyphe/nec Phaeton legendũ est. Perfidus Aegides Theseus pater Hippolyti quẽ perfidũ dicit quia se deceptã ꝛ sororẽ asserit:quinetiã ipsum Hippolytũ et matrẽ eius:vt astruat illi fidẽ seruari nõ oportere me tua forma capit:nõ dicit se captã amore patris vt inuitã in ei⁹ matrimoniũ venisse significet. ¶ Thesides/Thesei filius Hippolytus. Sed q̃uo rapuit qui aspernatur eaz. Nẽpe formositate qua capta est ꝛ coacta sequi inuitũ.

Jouis fabula cuz ipsi⁹ allegoria.

Pasyphae q̃ fuerit ꝛ q̃ pacto ꝓnũcianda sit. Ariadne.

Trophea q̃ sint.

Ascensius.

ANTO.

Tempore quo nobis inita est cerealis Eleusis:
Gnosia me vellem detinuisset humus.
Tunc mihi precipue/necnon tamẽ ante placebas:
Acer in extremis ossibus hesit amor.
Candida vestis erat:precincti flore capilli:
Flaua verecundus tinxerat ora rubor.
Quemq; vocant alie vultum/rigidumq;/trucemq;:
Pro rigido (Phedra iudice) fortis erit.
Sint procul a nobis iuuenes vt femina compti:
Fine coli modico forma virilis amat.
Te tuus iste rigor/positiq; sine arte capilli/
Et leuis egregio puluis in ore decet.
Als retorques
Siue ferocis equi luctantia colla recuruas:
Exiguo flexos miror in orbe pedes.

☞ Tpe quo nobis:a loco et tẽpore παθοσ est a Dio. dissentit aliã secutus historiam:ille tamen non Phedrã Eleusinã:sed Hippolytũ Athenas ad sacra cereris ꝓfectũ esse tradit: cũ Phedra illi⁹ amore capta est. Eleusis vrbs atica:vbi mystica cereris sacra celebrabant: vnde Eleusina mater dicitur. ¶ Gnosia:crete oppidũ. Gnosos minois regia ex Gnoso ad sa-cra cereris que matrone celebrabãt Phedra cum alijs Cretẽsibus puellis cõuenit. Candi-da vestis erat:affectione suũ crimen tutatur: circũscribit Hippolyti formã:eam que posset ad amorẽ etiã inuitas trahere. ¶ Cãdida ve-stis:romanoꝝ est iuuenũ:vnde ꝛ toga pura di-cebatur:qua etiã in saturnalitijs spectaculis vtebãtur imperatores. Nam argiue in luctu cãdida veste vtebãtur:vt scri. Plu. Flore:ser-to floreo:q̃d primũ instituit Sicionia glicere. ¶ Rigidũq; tru.q̃d alij seuitie ꝛ rusticitati ego fortitudini tribuo. ¶ Rigor superciliũ. ¶ Ca-pil.po.si.ar.cult⁹ negligentia. ¶ Luctãtia:re-pugnantia. ¶ Recuruas:flectis tuo arbitrio moderaris:lz equ⁹ sua ferocia r̃pugnet. ¶ Mi-ror pedes:tuos flexos:optimi ꝯsessoris est:vt pedes i orbe alit⁹ figẽdo flectat. ¶ In exiguo orbe in ciclo ferreo quo equitis pedes susten-tãtur:qm̃ prisci illi hoc nõ vterẽtur:ideo non-nulli ad eã pedes retulerũt qui in exiguo spa-tio flecterẽtur:q̃d non plz. ¶ Torques hastile qui fuit iuuenũ vetus exercendi mos:preser-tim in latio. Ora versa.cõuertis me in admi-ratione. ¶ Uenabula cornea.ex cornu arbo-

De amore phedre varia opinio.

Eleusis vrbs a quo. Eleusina vbi locorũ sit.

Uenabula qua materia fuerãt:ꝛ q̃s primus ea reperit.

Al's vastum

Seu lentum valido torques hastile lacerto:

Ora ferox in se versa lacertus habet.

*

Siue tenes lato venabula cornea ferro:

Deniq; nostra iuuat lumina quicquid agis.

Tu modo duritiem syluis depone iugosis:

Non sum materia digna perire tua.

Quid iuuat incincte studia exercere Diane?

re:nec erat plus ligni quã ferri: primus q̃ piseus reperit. ¶ Tu modo duritiẽ: rusticitatẽ exuendã esse suadet: argumẽtatione colligit Diane studiosis amorẽ ꝯuenire. ¶ Diane studia venationũ. ¶ Incincte: expedite ꝛ agilis. ☞ Tempore. cõmemorat tp̄s: quo primũ est capta amore hippolyti: dicit em̄ fuisse cũ mysteria cereris eleusine celebrarentur: est autẽ eleusin siue eleusis: nam vtrũq; dicitur vrbs atticensis dicta ab euẽtu cereris: nã eleusis grece aduentũ significat. In ea vt scri. Stra. fuit eleusine cereris templũ et phanũ mysticũ qđ Iotin⁹ apparauit. Dio. etiã scri. cererẽ cũ amplissimis sacrificijs cultã fuisse: tum eleusine mysterijs que antiquitate castimoniaq; apud omnes homines sunt vulgata: in his igit̃ sacris dicit phedra se vidisse hippolytũ: ꝛ eius amore exarsisse: quo tpe optat se fuisse i creta: q: nõ incidisset in tãtas curas amoris. Eleusis ce. i. cereri sacrata: vel in qua ceres colit̃. ¶ Inita: intrata adita. ¶ Vellẽ: cuperẽ. ¶ Tell⁹ gno. i. terra cretẽsis in qua sum nata. ¶ Detinuisset me: habuisset me: q: nõ icidissem in tãtas curas: tũc cũ vidi te apud eleusinã. ¶ Necnõ. i. etiã ante alio tpe. ¶ Acer. vehemẽs ꝛ inexpugnabilis. ¶ Hesit affix⁹ est. ¶ Extremis os. i. in medullis q̃ sunt intra ossa: extrema aũt nõ exteriora s3 interiora hoc loco intelligam⁹. i. vltima: extrema aũt ossa sic dicim⁹ sicut primũ ꝛ vltimũ: primã em̄ terrã dixim⁹ vicinã littori si ex mari veniam⁹: vt Ver. j. enei. Primaq; vetãt cõsistere terra: at si in mare eam⁹ erit vltima: sic intelligi d3 hic locus vt dicam⁹ extrema ossa magis ꝓpinqua medullis: in q̃b⁹ maxime d: esse amoris calor. Ver. est mollis flamma medullas: ordo est: amor acer tũc ꝑcipue hesit in extre. os. ꝛc. reliqua dicta sunt p parẽtesim. ¶ Cãdida: ostẽdit ea q̃ excitauerũt tãtã flãmã amoris. s. cultũ hippolyti: ꝛ naturalẽ quẽdã decorẽ. ¶ Cãdida aut q: hippolyt⁹ in signũ integritatis ꝛ pudicitie delectaret̃ tali veste: aut q: mos sacrorũ fortasse talẽ exigeret habitũ. Precincti ornati. ¶ Flore floreis coronis. ¶ Tinxerat: pinxerat. Flaua: alba cũ rubore: flau⁹ al. color: vt scri. Au. gel. ex albo viridi ꝛ russo cõstat: vñ appellam⁹ flauas segetes cũ sint iã maturitati ꝓpinq: tũc em̄ hñt talẽ colorẽ. ¶ Verecũd⁹: iuuenilis ꝛ qualis ex verecũdia ꝓuenire solet. ¶ Quẽq; vocãt q: phedra nõ poterat negare in hyppolyto esse quãdã vultus seueritatẽ: ascribit eã virtuti ꝛ dicit nõ appellãdũ rigidũ aut truculentũ vultũ hippolyti: vt alie mulieres dicunt: sed suo iudicio esse fortem. i. virilem: nam fortitudo proprie est virorũ. Pro rigido. i. loco rigidi. ¶ Sint procul: nõ placent inquit nobis isti muliebres ornatus in viris. ¶ Cõpti. ornati. ¶ Coli ornari. ¶ Modico sine apparatu ꝛ mensura moderata: ꝛ non nimia: vt muliebres de quibus Terentius. Dũ moliũtur dũ comuntur annus est: ideo in primo de arte dixit: forma viros neglecta decet: et idẽ paulopost. hippolytũ phedra: nec erat bene comptus amauit. ¶ Te tuus: dicit illũ rigorẽ quẽ alie mulieres dãnãt in hippolyto decere. Rigor: seueritas in aspectu sine aliqua lasciuia. ¶ Positi relicti. ¶ Sine arte: quia ars etiam est in ordinãdis capillis. Leuis: tenuis: puluis: qui significat exercitium. ¶ In ore: in facie. ¶ Decet. s. te. ¶ Siue discurrit phedra per varios actus ꝛ exercitia hippolyti: quibus omnibus dicit se delectari et primũ arte equitandi. Recuruas: reflexis. ¶ Luctantia dura resistentia freno. ¶ Ferocis: fortis. ¶ Miror: laudo et cũ admiratione aspicio. ¶ Pedes sc3 equi. ¶ Flexos: reuolutos. ¶ In exiguo orbe: in exiguo spacio terre ꝛ circulo: nã hoc magne est artis equitãdi. ¶ Seu lẽtũ: aliud exercitiũ iuuenile in iaculãdo. ¶ Torques: iacis. ¶ Lẽtũ: molle: nõ asperũ tactu: codex q̇dã vetust⁹ h3 vastũ ꝑ lẽtũ. ¶ Lacert⁹. i. brachiũ tuũ. ¶ Ora. s. mea: q: aspicio quãta arte iaculeris. hec em̄ iuuenũ exercitia q̃ sunt fortitudinis indicia: solẽt mulieres maxime capere. vnde ꝛ Oui. i. viij. meta. dicit scyllã filiã Nisi regis megarẽsiũ: nõ pulchritudine Minois: s3 etiã talib⁹ virtutib⁹ esse captã. ¶ Venabula: tela apta venatiõi. ¶ Lato ferro: ꝑ lati ferri: qualia solẽt esse venatoria tela. ¶ Cornea. nõ a cornu alalis: s3 a corno arbore dura: ex qua fiũt venabula optima est deductũ deriuatiuũ. ¶ Lumina: oculos. ¶ Tu mõ. q. d. hoc solũ velim vt nõ sis durus. ¶ Siluis iugosis. i. in siluis montiũ: vbi soles plurimũ versari. ¶ Tua materia: tua causa. ¶ Quid iuuat. q. d. nihil. ¶ Studia: exercitia. ¶ Diane. i. venationis cuius vt supra diximus dea est diana.

Huber. Eleusis cui sacrata fuerit.

* Venabulũ teluz quo venãtes vtunt̃ acieī lõgissime apud nos cornibus hunc inde extantib⁹. Mar. Si directa geres lõgo venabula rostro hic breuis in grandẽ cõminus ibit aprum.

Medulle q̃ sint.

Flauus color q̃s sit.

ASCEN. ☞ Inita Eleusis. i. initiata sunt festa cereris Eleusinie. i. cũ Athenis ꝓpter festa Eleusinia essem⁹. Quẽq; vocãt alie ꝛc. Ordo est Et supple is vult⁹ quẽ vultũ alij vocãt ꝛ rigidũ ꝛ trucẽ. i. truculẽtũ. ¶ Erit fortis. i. pre se feret fortitudinẽ ꝛ robur animi. ¶ Phedra iudice. i. iudicante. aut iudicio Phedre hoc est iudicio meo/ nã ipsa de se quasi de alia loquit̃/ hoc est l3 vult⁹ tuus videat̃ alijs forte trux ꝛ immitis/ q: nõ colit̃/ tñ est meo iudicio placid⁹ ꝛ index fortis ai. ¶ Notãdũ aũt q: iudex ꝛ index cõis sunt gñis. vñ hic Phedra iudice d:. Fine coli modico/ hoc in sniam trãsijt. ¶ Tu mõ duriciẽ. docuit mulier callida sibi placere iuuenẽ/ nũc suadet docere vt ꝛ ipsa ei placeat/ cũ non sit pulchrũ iuueni sic venatiõi incũbere vt amicã aspernet̃/ idq; docet exẽplo aliorũ venatorũ.

Et Veneri numeros eripuisse suos?

Quod caret alterna requie durabile non est:

Hec reparat vires: fessaq; membraq; nouat.

Arcus ꝛ arma tue tibi sint imitanda Diane.

Si nunq̃ cessas tendere: mollis erit.

Clarus erat Cephalus siluis/ multeq; per herbas

Conciderant illo percutiente fere.

ANTO. ☞ Numeros eripuisse: potestatẽ iminuisse: q̇ nõ implet nũerũ vim imminuit. ¶ Qđ caret alterna requie: qđ nõ h3 intermissionẽ. ¶ Nõ est durabile: diuturnũ esse nõ põt. Nouat: reficit ꝛ fouet post labores. ¶ Arcus ꝛ arma: similitudine sniam firmat. ¶ Clar⁹ erat siluis cephalus: optim⁹ venator ꝛ exẽplo firmat factũ: in venatione claruerunt vt scri. Xeno. Cephalus. Mymalion ꝛ eneas. Aurora cephalũ amauit. ¶ Sapiẽs: qm̄ relicto sene iuuenẽ petebat. ¶ A sene viro a tythono marito. ¶ Cyniraq; creatũ. Adonẽ cynire ex myrrha significat: quẽ ven⁹ amasse tradit̃ ꝑcussus apro interijt. Cyniras vt scri. Anacreõ cypriorũ rex c. et. lx. annos vixit. ¶ Oenides. Meleager enei filius Athalanta menalia arcadica fuit athalãta: quã meleager amauit scheneī filiã

Venabula q̃ materia fuerant et quis p̄im⁹ ea reperit.

Nec tamen aurore male se prebebat amandum:

Ibat ad hunc sapiens a sene diua viro.

Sepe sub ilicibus Venerem Cyniraq; creatum

Sustinuit positos quelibet herba duos.

Arsit ⁊ Oenides in menalia Athalanta:

Illa fere spolium pignus amoris habet.

Nos quoq; iam primũ turba numeremur in ista:

Si venerem tollas/rustica silua tua est.

Ipsa comes veniam:nec me salebrosa mouebunt

* Saxa/nec obliquo dente timendus aper.

Equora bina suis oppugnãt fluctibus isthmon/

Et tenuis tellus audit vtrumq; mare.

Hic tecum Troezena colam Pytheia regna:

Iam nunc est patria charior illa mea.

eadẽ amauit Mimalion:lz alij nõ recte Schenei alterã tradãt filiã alterã Iasij:cũ schene⁹ fuerit Iasij filius. ❡Spoliũ fere:apri calidonij caput q̃ illi Male.dedit in finem amoris. ❡In tur.ista:amores nostros:his similes posteri referent. ❡Si tol.ve.si non amori succubueris:rusticitate insimulãd⁹ es. ❡Nec me.sa.aspera nulla tecum vitabo pícula:sequar tua studia. ❡Hic te.tro.co.Troezen vrbs ꝓpe Isthmõ:distãs a mari.vj.mil.pas.nũcupatˀ a troezene pelopis filio:q̃ cum fratre pytheo ex pisea terra commigrãs illic regnauit eo mortuo regnũ obtinuit pythous thesei maternᵒ au⁹:apud quẽ diximᵒ hippolytũ nutritũ. ❡Re.py.vbi regnauit pythe⁹. ❡Isthmos angustie sunt Peloponessi que.xl.stadijs ab ionia ad egeũ distãt peloponessum insulã facere voluerũt.Demetrius.Ce.iulius Ce.Caligula imperator.⁊ Nero.ceptum est semper infausto exitu.

Troezen vrbs vbi locorum sit ⁊ vnde dicta.
Isthmos q̃d ⁊ vbi locorum sit.
Grad⁹ amoris q̃ sint.
Cephalus.

☞Eripuisse i minuisse.Suos:sibi debitos. Numeros:gradus amoris.qui dicuntur esse quinq;:visus ⁊ auditus:cõtactus:⁊ oscula:factũ.vel numeros.i.affect⁹. ❡Qd caret:sentẽtia est. ❡Alterna:variata:⁊ vicissiz post labores sumpta. ❡Durabile nõ est:nõ diu durat. ❡Hec requies. ❡Reparat . reficit. ❡Fessa. fatigata ⁊ debilitata. ❡Nouat:i pristinũ statũ reducit. ❡Arcus:ꝓponit ei exẽplũ notuz. ❡Et arma.exphexegesis.i.declaratio:nã ponitur p.i.arcus eñ sunt arma diane. ❡Mollis erit:scilz arcus:⁊ per cõsequens inutilis. ❡Si nunq̃ cesses tẽdere.i.si semp fuerit tensus. ❡Et in vsu:⁊ nunq̃ cesset. ❡Clarus erat.adducit Phedra exemplũ quorundã:qui in simili vite studio versati sunt quo hippolytus:quos dicit ab hippolyto esse imitãdos in amore:sicut in venatiõe. ❡Cephal⁹ atheniensis fuit:filius vt quidam dicũt eoli:sed vt Strabo scribit libro.x.Deionei filius fuit:a quo dulychium insula Cephalenia dicta est:is vxorem habuit procrin Ericthei Atheniensium regis filiam:a qua ardenter amatus est:nec minus eaz mutuo amore prosecutus:verum cum studiosus venationis in hymeto attice regionis monte ab aurora ⁊ visus ⁊ amatus fuisset:atq; in amorem mutuum ab ea inuitatus tãdem ei assensus creditur/verum cum eum suspectum haberet vxor de alieno amore exiuit:vt cum deprehẽderet/⁊ ille fatigatus venatione peteret aurorã a qua refrigeraretur/credidit procris esse nympham aliquaz quam ille amaret.Cũq; in fruticibus occultata se mouisset:credidit Cephalus esse feram:⁊ immisso iaculo incuitabili eam interemit: hec fabula plenius scribitur ab Ouid.lib.vij.meta.in fine. ❡Clarus notus propter studium venationis.Conciderant.interfecte fuerant.Illo.cephalo.Tamen scilicet quamuis daret operam venationi. ❡Male:inuitũ: immo libenter adherebat eius amori. ❡Diua.aurora. ❡Sapiens:que prouidet sibi amatorem pulchrum et iuuenem. ❡A viro sene:id est a Tithono marito suo sene.Verg.Tithoni croceum linquens aurora cubile:fuit autem Tithonus Laomedontis filius:⁊ Priami frater:qui ex aurora filium suscepit Mennona quem supra in prima epistola in auxiliũ Troianoꝝ venisse diximus:is Tithonus longissimã vitã assecutus:postremo in cicadã versus traditur. ❡Sepe:aliud exẽplum hominis etiã soliti versari in siluis:quẽ nihilominus amori indulsisse dicit. ❡Cyniraq; Creatum Adonin dicit filiũ Cynire ⁊ Myrrhe eius filie incesto cõcubitu genitũ:vt scribit Ouid.lib.x Meta. Nam myrrha insano amore patris accensa:cum ob desperationẽ eius potiũdi de suspendio suo cogitaret:a nutrice que eius gemẽtis vocẽ audierat intellecta causa:in spẽ adducta potiũdi patris destitit a proposito mortis:⁊ tandẽ opera nutricis nocte sub pretextu alterius puelle deducta ad patrẽ cũ eo cõcubuit:⁊ adonẽ cõcepit:verũ post aliquot noctes cũ pater voluisset videre:quenã puella esset illato in cubiculũ lumine cognouit esse filiam suam:quã cũ stricto ense insequeretˀ:illa in siluas profugit:vbi deoruz miseratione in arborẽ sui nois cõuersa est:que etiã lachrymãs guttas emittit:ex quibus gumi myrrhe est.Adonis aũt puer sub cortice creuerat:⁊ tandẽ tẽpore maturo lucina dea partus fauente in lucẽ editus est:qui mox factus adulescens formosissimus a venere non minus amatus est q̃ ipsa Myrrha patrẽ amauerat hũc monuerat venus vt vitaret feras a natura armatas:quales sunt leones:vrsi:⁊ apri:veꝝ cũ ille cupiditate laudis oblitus monitorũ veneris aprũ insequeretˀ ab eo interfectus est:quẽ venus multũ fleuit:⁊ eius sanguinẽ in florẽ purpureũ ꝯuersit. ❡Positos.i.iacẽtes. ❡Ilicibus sunt enim ilices arbores magne ⁊ glandifere. ❡Oenides:id est meleager. ❡Arsit:amore incensus est. ❡Athalãta menalia.i.arcadica a Menalo monte arcadie.narrata est hec fabula supra in epi.briseidis super eum locũ:coniugis oenides versus in arma prece est. ❡Illa athalanto.Spoliũ.caput aut vt alij volũt pellẽ.Fere apri.Pignus amo.quo comprobatus est amor Meleagri erga eam.Nos ego ⁊ tu. ❡In ista tur.in numero istoꝝ:que licet venatiõe delectati sint:tamẽ ab amore nõ abhorruerũt.Si tol.ve.i.amorẽ.Silua.i.venatio tua.Est ru.nihil habet pulchri aut iucũdi.Ipsa ego. ❡Late.cauernosa:vbi sepe latent fere.Moue.terrebũt.Obli.idẽ.aut qd vere sit incuru⁹ dẽs apri/aut qd obliquũ ferat ictum.Aequora:dicit phedra se nõ derelicturã hip.⁊ futurã cũ eo in Troezene vrbe quã ille libẽter habitabat.dicit autẽ troezena esse in Isthmo Achaie:est autẽ isthmos terra angusta inter duo maria:duo autez isthmi celebres memorantur vnus achaius in quo fuit Corinthus:⁊ alter thracius:in eo isthmo est troezen vrbs in sinu argic:qui Saronicus dicitˀ:in ea regnauit pytheus pater Ethre auus mater thesei.Ouid.lib.xv.meta.est prope pytheã tumulus troezeam ⁊c.cuius loci habitatione delectatus est hip.dicit igitur phedra se habiturã cũ eo troezena:⁊ eaz habitationẽ q̃ placet hip.placere etiã sibi plus patria sua.Illa troezen.Charior:quia tu ea delectaris.

☞Si nunq̃ cesses tendere:vnde est ꝓuerbiũ.Reddit inualidus nimiũ si tendit arcus.Sapiẽs diua id petu-

Huber.
*Aper porcus siluester ab ἀφρὸς spuma: qd spumã ore emittat: vel dicitˀ a feritate q̃si asper:qd hirsut⁹ sit:seu quod in locis asperis habitet: vt inq̃t varro.
Tithonus qui fuerit.
Adonis de quo supra.
Ilices arbores que.
Menalus mons vbi locorũ sit.
Troezen.
Sin⁹ saronicus qui.
Isthm⁹ tracius vbi locorum.
Ascensius.

lanter dictum quasi q̃ saperet quãtũ ad venerẽ prestet seni iuuenis creatũ Cinyra Adonin dicit. Ipsa comes ve niam: purgatio est obiecti taciti. Nam dicere posset hippolyt⁹/esto amicam diligã/nõ tñ continuo nouercam. ¶ Ad quod illa se preferendã ceteris argumentaẜ: cũ sit parata obsequi ꝛ possit/qꝛ vir abest/qui fidẽ seruare non debeat/quam neq̃ ipse seruauit/neq̃ vt sibi seruetur/meruit: vt exemplis probat.

Antonius.

☞ Tẽpore ab. soluit que obesse potuissent. primũ fore rẽ facilẽ demõstrat Thesei absentia. deinde in odiũ ducit grauia recolẽs facinora que in vtrũq̃ gessit. Diu ab. quo nos facilius nostrã sequemur voluntatẽ. Heros ne. these⁹ qui se apud Minoẽ neptuni filiũ iactauit: pbauitq̃ factũ anulus: quẽ in mare piectũ iterũ ad minoẽ retulit. Ora prima significat thessalie orã. q̃ circa peneũ erat vbi potẽtatũ irionẽ pirythoi patrẽ tenuisse seri. Dio. Nec m. vt pirythoi amicitiã mihi ꝛ tibi ꝑponat theseus. Mei fra. minotauruꝫ intelligit: quẽ sub̃tulisse theseum diximus: ad deucalionẽ referri nõ placet: quẽ aiũt theseũ peremisse in aditu lachrinthi. Quõ ergo sororem siue filiã phedrã theseo despõdisset: si in pugna minotauri cecidisset? Claua tri. clauam iphito predoni trucidato substulit theseus nõ ꝓcul a troezene: gessitq̃ postea more herculeo in signuꝫ victorie. ¶ So. ariadna: rapta a theseo in naxo relicta est: quã orito bacchi sacerdos excepit: vt au. est Plu. aliȷ̃ tradũt diu apud theseũ permãsisse: ꝛ ex eo genuisse inopionionem ꝛ staphilũ. Peon amatusi⁹ tradit ariadnã in cypro theseum deseruisse grauidaꝫ exceptã a mulieribus cipriȷ̃s anteq̃ pareret interijsse. ¶ Secu. pu. amazones que securi vtebanẜ in prelio a penthesilea earum regina inuenta. ¶ Parẽs: hippolyte siue anthiope vna amazonum. ¶ Digna fauore nati. non absimilis filio fortitudine. Ubi sit: mater inuidiose obiȷ̃cit matris interitũ. Latus en. pe. theseus illã trucidauit: ad quod videẜ accedere diximus qui scri. Hippolytã cũ theseo ꝯgressam. Dio. tamẽ ꝛ plu. tradũt a molpadia amazone trucidatã: cuꝫ pro theseo pugnasset in eo prelio: qđ amazones cũ theseo gesserũt ĩ eo loco attice qui amazonius est appellatus. Tam pi. nec filius potuit matri vitã seruare apud patrẽ. Nec nu. quidẽ. nõ vxor sed cõcubina. Nothus: nõ mr̃imonio genit⁹: q̃ i paterno regno succedere nõ possit: latinũ nomen hac significatione nõ habem⁹: vt Cic. scri. I oratore. Fratres demophoõtẽ ꝛ athamãtũ sig̃t. ¶ Tollẽdi nutriẽdi: tua cã illos inq̃t trucidassem. Medio ni. inter pariẽdũ. Forẽt ru. viscera: abort⁹ emisissem: ne tibi regni successio tolleretur. I nũc ironia est: inhibet enim lꝫ ꝯcedere videaẜ. Reuerere venerare: nõ te moueat pietatis paterne veneratio: q̃n ei⁹ thalamũ ineas. ¶ Et fa. abdi. omni conatu a successiõe deiȷ̃cit. Nec qꝛ pri. soluit q̃ obesse potuissent: primũ nõ esse nephariũ: si iuncti sanguine coeant in federa ventris a deorũ autoritate probat. Nõ certaris noim pietate: est enim vanum id vereri.

Fortune ludibrium. Irið vbi regnauerit. Locus enodatus. Iphit⁹ predo q̃ fuerit ꝛ a quo trucidatus. Ariadnes historia. Amazones quo teli genere ĩ ꝑlio vtebantur. * Claua fustis teres ex vna pte capitat⁹ ad claui similitudinem.

* Nothus cum aspiratiõe is apð Grecos dr: q̃ ex vxore non legitima natus est. Uer. Supposita de mr̃e nothos. Que amazonũ a theseo interfecte fuere. Amazoni⁹ loc⁹ vbinã sit. Demophoon et athamantus q̃ fuere.

Tẽpore abest/aberitq̃ diu neptunius heros:

Illum Pirythoi detinet ora sui.

Preposuit Theseus (nisi nos manifesta negamus)

Pirythoum Phedre/Pirythoumq̃ tibi.

Sola nec hec ad nos iniuria venit ab illo:

In magnis lesi rebus vterq̃ sumus.

*

Ossa mei fratris claua perfracta trinodi

Sparsit humi: soror est preda relicta feris.

Prima securigeras inter virtute puellas

Te peperit nati digna fauore parens.

Si queras vbi sit/Theseus latus ense peregit:

Nec mater tanto pignore tuta fuit.

At nec nupta quidem/tedaq̃ accepta iugali/

*

Cur/nisi ne caperes regna paterna nothus.

Addidit et fratres et me tibi/quos tamen omnes

Non ego tollendi causa/sed ille fuit.

O vtinam nocitura tibi pulcherrime rerum

In medio nisu viscera rupta forent.

I nunc/et meriti lectum reuerere parentis:

Quem fugit: et factis abdicat ille suis.

Nec quia priuigno videar coitura nouerca:

Terruerint animos nomina vana tuos.

Ista vetus pietas euo moritura futuro/

Huber.

Gestamen thesei. Telũ amazonum.

☞ Tempore abest. arguit a ꝯmoditate quod theseus eius pater absit. ¶ Tẽpore inoportune. Diu: per longũ tempus. Neptunius he. theseus neptuni nepos: nam egeus filius fuit neptuni. ¶ Ora regio. Sui amici quem charum habet. Preposuit: adducit theseum in odium hipp. dicens eum pluris facere Pirythoum q̃ eum: et q̃ ipsam phedrã. ¶ Manifesta: que apparent ꝛ nõ indigent probatione. Sola pergit amplificare odiũ thesei: hec sola iniuria. s. qđ plus amet Pirythoum q̃ nos. Uterq̃: ego et tu. ¶ In ma. rebus. i. in rebus maioris momẽti. ¶ Ossa. ecce cõmemorat prius iniurias in se a theseo illatas. ¶ Mei fra. minotauri. ¶ Claua. telũ fuit quo theseus ad imitationẽ her. est vsus. Sparsit: dilacerauit Soror: ariadne. Preda rapina: vt in eius epistola ad theseum videbimus. Prima: nũc narrat iniurias illatas hipp. ꝛ vt iniuria videaẜ maior proponit laudẽ eius matris in qua accepit iniuriã. Prima maxima excellentissima. ¶ Inter puel. secu. inter amazonas: q̃ securi pro telo vtebanẜ. Parens: hippolyta mater tua. ¶ Digna vigore nati: digna talem filiũ peperisse. Ubi sit: mater tua. Peregit. i. transegit: ꝛ transfixit. Nec fuit tu. tanto pignore. i. nec propter te pater tuus habuit respectũ eam interficiendi. Tanto pi. i. tãto filio plerũq̃ enim mariti cauẽt inferre iniuriã vxoribus nõ propter ipsas sed propter filios quẽ quidẽ respectũ dicit nõ habitũ fuisse a theseo. Et nec nupta quidẽ: alia iniuria: qđ non acceperit vxorẽ legitimã hiopolytã matrẽ hippolyti: idq̃ factũ fuisse dicit a theseo in odiũ hippolyti: vt nõ legitime nat⁹ nõ posset succedere paterne hereditati. ¶ Cur: scꝫ non est accepta. Teda iugali. i. legitimo matrimonio: naꝫ in

nuptijs tedas deferebāt accēsas. ¶ Nothus: nō legitime natus & scribit per th. nā sine aspiratione vētū signifi cat. Addidit fratres tibi ex me. i. genuit etiā alios filios ex me qui sunt fratres tibi: nā si amasset te nō curasset ex alia muliere suscipere: ne te offenderet: ex phedra em̄ natus est Demophoon: vt supra diximus: & Antilochꝰ. ¶ Quos oēs filios p̄ris tui: & tibi fratres. Ego nō fui cā tollēdi: excusat se: q: posset hippolytus dicere: quare er go aluisti si sciebas hoc esse mihi nociturū: dicit se nō fuisse sed Theseum: qui aluerit. Tollēdi: alēdi: educandi. Ter. Quicq̄d peperisset decreuerūt tollere: & Iuue. Tollere dulcē cogitat heredē. ¶ O vtinā: optat se fuisse mor tuā i partu: si filij quos ex theseo genuit sunt nocituri hippolyto. ¶ Uiscera mea forēt rupta: fracta. Nisu par tu: nā niti parere significat. in quo significato frequētius vtimur cōposito eniti: sunt qui volūt intelligere. Ui scera. i. filij: sed prior sensus videt ostendere maiorē amoris affectum. ¶ I nūc irrisio. Meriti. ironice. q. d. immo non meriti. Reuerere. i. honora. & caue ne violes. q: hippolytus posset dicere magnū esse nefas priuignū cum nouerca coire: ideo magna auctoritate refellit hūc obiectionē: cū dicit hoc a Ioue permitti. Nomina vana pri uigni: & nouerce: qui licet nomine ipso videant habere affinitatē: tamē nō habēt & ideo dixit vana: nullius effe ctus. Nec terruerint. i. nec terreāt. Coitura: cōmiscēda. Priuigno: nā priuignꝰ dicit quasi prius genitus: hoc est anteq̄ nouerca ad ducta sit: nouercā aūt quasi nouā arcā hoc est nouā vxorē dici quidā volūt: sunt antē nomi na ad aliquid dicta sicut pater: & filius: vitricus etiā priuigno opponit: dicit em̄ cui mater alicuius nupsit: post prioris mariti mortē. Ista: hoc pronomē ad cōtemptū refert. ¶ Uetus: & ideo iam digne deponi. Moritura que deficiet. Pietas religio & reuerētia cōcubitus inter affines. ¶ Euo sequenti: seculo venturo.

☞ I nūc & meriti. Aperta ironia q̄ sub forma p̄cipiēdi vim negādi habet. q. d. nō esse verēdū adire lectū talis patris/ p̄cipue cū ipse pater fugiat & abdicet eū. At si hippolytus dicat solis se noībus posse terreri: nā satis est/ q: pater est cui cōtumeliā faciat & nouerca per quā. Ad qđ callida mulier docet ꝯsanguinitatis & affinitatis no mina nihil fecisse apud Priscos. Nā apud eos sororē duxit frater: vt Iunonē Iuppiter: licet simplex rusticitas tēpore Saturni piū putauit abstineri a lecto alieno/ qđ Iuuenalis expresse docet in principio sexte Satyre di cens. Credo pudicitiā Saturno rege moratam. In terris. Et paulopost. Uiderunt primos argentea secula me chos. Auctoritate igitur Iouis vtuntur fere perditi mortales/ cum is & primus & summus adulter predicetur. Sed authore Plinio lib. ij. Dicere inter deos connubia aut adulteria proxime ad dementiam accedit.

Nothus p illegitimo q̄ pacto scri batur.
Demopho on & antilo chus.
Nitor & eni tor impro prie quid si gnificet.
Priuignꝰ q̄ & vn̄ dicat.
Nouerca q̄ & vn̄ dicta.
Uictricus quis sit.
Saturnus quo tēpore regnaue rit.
ASCEN.

Rustica saturno regna tenente fuit.
Saturnus perijt/ perierunt & sua iura:
Sub Ioue nunc mundus: iussa sequare Iouis.
Iuppiter esse pium statuit quodcunq̧ iuuaret.
Et fas omne facit fratre marita soror.
Illa coit firma generis iunctura cathena:
Imposuit nodos cui Uenus ipsa suos.
Nec labor est/ celare licet: pete munus ab illa:
Cognato poterit nomine culpa tegi.
Uiderit amplexus aliquis/ laudabimur ambo/
Dicar priuigno fida nouerca meo.
Non tibi per tenebras duri reseranda mariti
Ianua: nec custos decipiendus erit.
Ut tenuit domus vna duos/ domus vna tenebit:
Oscula aperta dabas/ oscula aperta dabis.
Tutus eris mecum laudemq̧ merebere culpa:
Tu licet in lecto conspiciare meo.
Tolle moras tantum/ properataq̧ federa iunge:
Qui mihi nunc seuit/ sic tibi parcat amor.
Non ego dedignor supplex/ humilisq̧ precari.
Heu vbi nunc fa*stus/ altaq̧ verba iacent.

☞ Rustica. an̄ saturnū nullo cultu mortales vixerūt: regnāte saturno fuit hec pietatis ob seruātia: non virtute sed rusticitate. Facit esse fas ofiēdit esse piū quicq̄d delectaret suo exē plo. Illa co. cū viro iungit. Suos no. ligauit. Prima cathena generis: amoris vinculo cuz aliquo ex sua gēte. Nec la. est ce. Nois iacturā soluit: celabimus facile inquit crimē. Ab illa venere. ¶ Cognato noie: sub noie affinitatis. ¶ Non ti. per tene. difficultatem amouet. Tu tus eris. me. ab omi periculo & infamia liber. ¶ Laudē: quoniā qđ rarū est in nouercis: vi debimur mutua beniuolentia teneri. ¶ Tol le mo. cū sit in peroratione & deprecatione cō miserationez mouet. Properata federa amo ris pignora. ¶ Seuit. me cruciat. ¶ Parcat tibi. non sit molestꝰ. Nō ego dedi. sup. pathos a mutata fortuna. ¶ Humilis demissa reorū timorem exprimit: qui interdū mutatis vesti bus ad genua iudicum procumbebāt. ¶ Cer ti si q̄d ha. am. in amore nihil est certū. ¶ Ui cta. nimio amore. ¶ Precor ad preces descen do. ¶ Quid dec. multa qui amant extra eorū officium faciunt. ¶ Depuduit: pu. omnē ab ieci. ¶ Sua signa honestatē: translatio a mili tibus qui in bello ordinem deserunt.

☞ Fuit. i. seruata est. ¶ Saturno qui regna uit in Italia primis temporibus cum Iano. ¶ Tenēte regna rustica. i. regna que nullum habebant cultum: vituperat autem illa tem pora vt etiam vituperet mores: qui in eis ser uabātur: & cauendum ne dicatur fuit rustica. Esse piū id est licere & recte fieri. ¶ Quodcūq̧ iu. id est quicquid liberet. ¶ Statuit: indica uit: vel legibꝰ sanciuit. Marita. id est nupta. ¶ Fratre: vł cū fratre: vt p̄positio subaudiat: vel fratre p fratri vt sit casus p casu: vt apud Iuuena. Que molle calenum porrectura viro miscet sitiente rubetam. pro sitienti: licet hic posset stare ablatiuus absolute positus. ¶ Il la: laudat vinculum necessitudinis amoris et coitus quod quidem dicit esse firmissimum. ¶ Cathena: vinculo. ¶ Iunctura: cōiunctio generis consanguinitatis vel affinitatis: et est sensus: illa coniunctio affinitatis: vel con sanguinitatis: que veneris nodis est ligata est valde firma: & inseparabilis. ¶ Cui: iūctu re generis. ¶ Nodos: idest nexē. ¶ Suos: qui bus ipa solet omnia animalia inter se ligare.

ANTO.
Mortaliuz ornatus sa turni tēpo re q̄ fuerit.
Signa que sint.
HERBER.
*Fastus a fādo dedu cit: & signi ficat super biā & elatio nez quodā cū iactātia verborum.

¶ Nec labor est celare. Arguit nūc ab oportunitate celādi: quā ostēdit esse facilē. nec labor: ordo est: nec labor est celare. i. occultare. s. cōcubitum nostrum. ¶ Pete munus. s. celandi. ¶ Ab illa: scilicet venere. ¶ Licet: idest est licitū tibi vt petas: interponitur autem quasi per parenthesim. ¶ Culpa. peccatum nostrū. ¶ Tegi occultari. ¶ Nomine cognato: id est sub nomine cognatiōis. ¶ Viderit: idest si viderit. ¶ Laudabimur: quia dicet nos hec facere ex charitate z pietate que dz esse inter filium z matrem: z non credet esse ex turpi affectu. ¶ Fida: bona z nō insidiosa q̄les vt plurimū solent esse nouerce. Vergilius. Est mihi nāqz domi pater: est iniusta nouerca.

Et pugnare diu: nec me summittere culpe

Certa fui/ certi si quid haberet amor.

Victa precor/ genibusqz tuis regalia tendo

Brachia: quid deceat non videt vllus amans.

Depuduit/ profugusqz pudor sua signa reliquit:

Da veniam fasse: duraqz corda doma.

*Domo significat mā suefacio et quasi domesticū reddo.

Non tibi: arguit a facilitate negotij dicit quod cū ambo sint in eadē domo non erit multū laborandū: vt habeat aditum ad concubitū Phedre: quemadmodū sepe laborāt alij amantes. ¶ Reseranda. aperienda. ¶ Per tenebras. i. nocturno tempore qđ solet esse aptum amantibus. Tibullus. Hec mihi te adducit tenebras zc. ¶ Duri: inexorabilis: vel crudelis: qui plus equo seuit in adulteros reprehēsos. Iuue. Et penas metuet quascūqz mariti exigere irati: z paulopost. Exigit aūt interdū dolor plus q̄ lex vlla dolori cōcessit. ¶ Custos: qui solet adhiberi ianue. Iuue. Sed quis custodiet ipsos custodes zc. ¶ Vt tenuit. i. sicut alias mecum fuisti in eadē domo patris tui: ita nunc erimus: z nihil quod faciemus erit suspectū. ¶ Vt: sicut. ¶ Una: id est eadem. ¶ Aperta id est in ɔspectu omniū ex affectu charitatis. ¶ Dabis aperta: ex affectu amoris veneri. ¶ Culpa merebere laudē. i. peccādo laudaberis. ¶ Licet quāuis: tūmodo. q. d. cū nihil sit qđ obstet. ¶ Properata. i. sine dilatiōe facta. ¶ Federa: scz nr̄i coitus. Sic parcat tibi. s. vt mihi: seuiat sic tibi/ vt mihi: vel sic ponatur adiuratiue z depcatiue sicut diximus supra in eo loco. Sic oēs peleus pr̄ impleat annos zc. id est sic amor non te ledat: sit tibi mitis. ¶ Ego que sum neptis iouis z solis: habet aūt Emphasim hoc pnomen: vt apud Verg. Ast ego q̄ diuū incedo regina. Heu vbi nūc fastus: id est superbia z elatio mei gn̄is: quasi dicat amor oia depssit. Et pugnare: ad excusationē suā hec subdit. ¶ Pugnare: resistere. Certa fui. i. deliberaui. Si quid cer. correctio: qz amor leuis est: z incōstans. Victa. s. ab amore. ¶ Genibus tuis: hec eīm erāt dicata mie: vnde supplicātes vt supra diximus ad pedes eoꝝ quibus supplicabāt iacebāt: z genua amplectebātur. Quid deceat: q̄d sibi sit honestū: qz multa facit ɔtra dignitatē suā. ¶ Depuduit. i. pudorē abiecit. de eīm hoc loco non augmētū significat sz puationē. ¶ Profugus: q̄ a me discessit. ¶ Sua signa trāslatio sumpta a militibus: qui fugiētes relinquūt signa. s. vexilla: z hic est verus sensus: nā qđ reliq̄rit signa. i. ruborē zc. aut qđ sit trāslatio a litteris sigillatis nō cōuenit. Fasse. i. mihi que ɔfessa sum tibi amorē meū. Doma: flecte trāslatio sumpta ab equis. ☞ Suos nodos: id est nexus cōiugales: nā cesto ligat Venus legitime nubētes/ verū vult maiorē esse amorꝫ vim inter cōsanguinitate aut affinitate cōiunctos. ¶ Nec labor est cela. docuit religionē deoꝝ non obstare/ docet pudorē mūdanū nō posse officere/ cū facile sit celatu/ q̄nquidē nemo sit habiturus suspitionē de affinitate cōiunctis z vna domo sociatis. Itaqz oratorie que ille obijcere posset: hec facere docet. Dicar priuigno fida nouerca/ quod rarum est: nam in bucco. dicitur. Est mihi nāqz domi pater: est iniusta nouerca: z in georg. Hippomanes quod sepe male legere nouerce. Est enim nouerca patris vxor non mater tamen. Priuignus vero coniugis filius: sed non eius cui priuignus est/ quasi ex priore genitus. ¶ Laudēqz merebere culpa: quia quod lasciue facies: pie fecisse putaberis: sed non vera est ea laus quam deus et conscientia damnant. ¶ Non ego dedignor docet se vero amore capi/ quem ad humilitatem compellit: vnde eneid. iiij. Improbe amor quid nō mortalia pectora cogis. Ire iterum in lachrymas: iterum tentare precando. Cogitur/ z supplex animos summittere amori. ¶ Genibus: tuis/ quia vt dicit Serui. ad illud eneid. iij. Et genua amplexus Physici genua misericordie consecrata volunt: vt aures memorie/ frontem Genio: dexteram fidei. ¶ Quid deceat nō videt vllus amās diuerbiale est/ inde cecus amor dicitur.

Nouercaꝝ seuitia i priuignos.

Custos q̄s sit.

Sic quo habeat significata.

Hoc prono mē empha sim semper habet.

Genua cui dicata sint.

ASCEN.

ANTO. Ioui fulmina attribuūtur.

Iuppiter vbi natus z educatus sit Creta iouis insula. Pā qui. Aegipā quis.

☞ Qđ mihi sit genitor: a genere cōmiseratio est. Qui possidet equora minos. maris imperiū obtinuit: vt scri. D io. ¶ Proauiuonem significat/ cui assignātur fulmina diximus ab eo erat prima phedre origo: vt in argumēto. ¶ Auus val. radijs acu. solis filia fuit pasiphae phedre mater. Solis caput diademate acutis radijs ornabatur. ¶ Nobilitas sub amo. iacet. amore victa generositatis mee rōnē habere nō potui. ¶ Miserere prio. meoruz maioꝝ decus respicias: ne turpi amoris exitu violetur. Est mi. do. suasio ab vtili: dabo inq̄t dotem insulā cretē. Iouis insu. vbi iuppiter natus est z educatus. Ver. Creta iouis magni medio iacet isula pōto. Regia to. q̄cq̄d est paterni regni oratorio more non historico loquitur. Nō eīm dos phedre creta est cōstituta. Flecte fe. ani. alia porationis pars. Mater: pasipha. Per ve. pathos: ab obsecratiōe. ¶ Plurima: violēta plusq̄ satis est. Dea agi. dianam sigt quā incinctā dixit nūc agilē nūcupat. Saltibus secre. vbi lustra ferarū sunt. Montanaqz nu. pa. Home. scri. ex vesta z celo natū esse pana: cuius vxor fuit ege ex qua iuppiter filium sustulit: quē egipana nuncupauerunt quod eges capre z panos filius crederetur. Hero. tradit pana hirciuo ore z cruribus amēdesijs in

Als quid.

Quod mihi sit genitor: q̄ possidet equora Minos

Quod veniant proaui fulmina torta manu.

Quod sit auus radijs frontem vallatus acutis:

Purpureo tepidum qui mouet axe diem.

Nobilitas sub amore iacet: miserere priorum.

Et mihi si non vis parcere: parce meis.

Est mihi dotalis tellus Iouis insula Crete.

Seruiat Hippolyto regia tota meo.

Flecte feros animos/ potuit corrumpere taurum

Mater: eris tauro seuior ipse truci.

Per venerem parcas oro: que plurima mecum est

Sic nunꝙ que te spernere possit/ames.
*
Sic tibi secretis agilis/dea saltibus adsit:
Siluaq; perdendas prebeat alta feras.
Sic faueant satyri:montanaq; numina panes:
Et cadat aduersa cuspide fossus aper.
Al's spreuisse.
Sic tibi dent nymphe(quamuis odisse puellas
Diceris)arentem que leuet vnda sitim.
Addim⁹ his p̃cib⁹ lachrymas quoq; verba p̃cãtis:
Perlegis/z lachrymas finge videre meas.

egypto coli:colebat̃ p̃terea in arcadia:hispania z latio qd arcades incolẽtes panas sacra instituere:z sitim q̃plurimũ venatores estu fatigati desiderãt. Lachrymas:inter scribendũ collachrymauim⁹. Verba pre. p̃ces tu leges finge vi. quarũ signa in epistola nõ restiterũt. ☞ Quod mihi legitur etiam. Quid mihi?et melior est lectio quasi dicat quid prodest nũc mihi nobilitas/quid mei maiores?naz nobili. as ab amore vincit̃ et ei cedit. ¶ Quid mihi scz est vel prodest. ¶ Qui possidet equora: id est qui dominatur crete et multis insulis q̃ in mari sunt? ¶ Quod veniant. ordo:quid prodest mihi qd fulmina veniant? ¶ Torta:idest iacta participium est:naz torquere significat iacere. ¶ Manu proaui:id est iouis:qui iuppiter licet ex parte minois cuius est pater sit au⁹ phedre:tñ ex parte patris pasiphaes est proauus:nã phebus fili⁹ est iouis:pasiphae vero mater phedre filia phebi:iuppiter autẽ est qui facit fulmina:vt ipse apud Ouidium. Ego sum qui fulmina mitto. ¶ Quod sit:subaudi quid prodest:quod sit auus scilicet phebus qui et sol dicit̃. ¶ Vallatus:circundatus. ¶ Tempora:caput. ¶ Radijs. quibus illustrat orbem terrarum:ipse libro. ij. Meta. At genitor circum caput omne micãtes deposuit radios. ¶ Axe. id est curru. ¶ Purpureo:aut pulchro:aut rubicundo:quia sol mane rubet. ¶ Jacet prostrata est. ¶ Priorum:id est supplicantium tibi:et qui te amant. de se autem intelligit:licet pluraliter loquatur. ¶ Est mihi dotalis tellus Jouis.insula crete. post reliqua quib⁹ conata est persuadere hippolyto amorem sui:subdit etiam spem dotis. Crete nominatiuus est casus:est autem insula vbi iuppiter dicitur esse nutritus. Vergi. Creta iouis magni medio iacet insula ponto:de ioue autem a Ser. talis refert̃ fabula. Saturnus ab oraculo thetidis cõperit se posse a filio regno depelli:qd timens natos ex rhea filios deuorabat:que nati iouis pulchritudine delectata nymphis clam cõmendauit in monte crete dicteo:vbi eum aluerunt apes:z adhibiti sunt curetes z corybantes:qui tinnitu eris pueri vagitũ audiri prohiberẽt:vnde ipsi sunt matris deũ ministri. Seruiat hip. i. sit sub p̃tãte hippolyti. Feros:duros. Potuit. argumẽtum a maiori ad minus. Mater. s. mea pasiphae. Corrũpere in coitũ suũ impellere. Truci:fero. ¶ Per vi. adiurat hippolytũ. Que:venus. Est plu. me. i. tota est mecũ vel plurima pro plurimũ nomẽ pro aduerbio. Sic adiuratiua particulã. Ames que nunꝙ possit fallere te. i. sic amor tuus sit cert⁹ z potiat̃ votis suis:z ea mulier quã amabis nũꝙ fallat te. Sic adiurat p alia:z est sensus sic tibi faueat diana dea venatiõis:vt nõ desint tibi fere quas possis interficere. Dia. diana. Agilis. velox qualẽ oportet esse venatricẽ. Adsit presens sit et faueat. Saltibus nemoribus z cãpis. Secretis:remotis nõ frequentatis. Talia eñ loca solent nutrire multas feras. Perdẽdas interficiẽdas. Sic. alia adiuratio. Satyri z pa. dij syluestres qd ipse declarauit:cũ dixit numina montana. Fossus percussus. Teren. Noli me fodere. Cuspide. i. hasta. s. tua. Aduersa. opposita:nã venabula solẽt opponi apris in pectus:supra q̃ se sepe immittũt. Cadat:moriat̃. Sic tibi he oẽs adiurationes ꝯueniũt nã adiurat hippolytũ per ea que scit optari a venatore. Sic tibi ordo. Nymphe. s. que presunt vndis z fontib⁹. Dent tibi vndã que leuet. i. que minuat. Sitim arentẽ. i. que ex ariditate et siccitate concipit̃. Quãuis dic. zc. hec dicta sunt per parẽthesim. q. d. q̃uis nymphe hoc minime deberẽt facere:q: diceris habere odio puellas:cũ ipse sint puelle. Lachry. que etiã lachrymas cum ipse sole preces deberent sufficere Finge:puta. i. existima ita videre me flentẽ sicut legis verba mea hippolytus prout poete fabulantur virginitatis z diane cultor:spreuit phedre turpẽ petitionem:qua ex re indignata falso illum apud patrem thesum detulit:quod ei vim voluisset inferre:ille patrem egeum vt se vlcisceretur rogauit:qui agitanti currum hippolyto phocam immisit:qua equi territi euz dilacerauerunt. Tunc diana eius castitate commota ab inferis eũ ad vitam per Aesculapium filium apollinis z coronidis reuocauit:hippolytumq; in aricia nymphe Egerie commendauit z eum virbium quasi bis virum iussit vocari:quod Vergi. vij. enei. ostendit:phedram vero audita morte hippolyti alij gladio alij laqueo vitaz finisse dicunt. Quo exemplo deterreantur mulieres omnes ab illicito detestabiliq; amore:ne vel idem vel etiã miserabilior finis eas sequatur.

☞ Quamuis odisse puellas. Muliebre genus inuisum fuit hippolyto:quod apud Euripidem detestatur:eius rei meminit et plutarchus.

☞ Quod mihi sit genitor zc. docet nõ pauca amori subdita esse cum omnem generositatem suã illi summittat et simul laudat se a genere:et prius ab amore. ¶ Est mihi dotalis:laudat se a dignitate z fortunis. ¶ Sic nunꝙ particula sic/vt diximus/apta est comprecationibus. Omnia facilia sunt:quocirca paucis rem absoluimus.

*Agilis leuis dexter: q̃ se facile agit vel pnus aut voluntari⁹ est ad agẽdũ. Ho. Oderũt hilarẽ tristes: tristẽq; iocosi. Sedatũ celeres:agilẽ nauũq; remissum. Huber.

Torq̃re a quo partici piũ tortus improprie q̃d significat.

Quis deorũ fulmina faciat.

Creta insula que sit.

Jouis fabula.

Curetes z coribantes qui fuere.

Pan vbi colitur.

Satyri q̃.

Sitis ex labore.

Hippolyti exitus.

Hippolyt⁹ q̃ z virbi⁹.

Parrh.

Ascensius.

¶ Jn quintam Epistolem argumentum.

Hecuba Cisei filia:Priami vxor:grauida in somnis parere se ardentem facem visa est. Jdeo(vt est apud actium in hecuba)ex oraculo voce diuina edidit apollo puerũ:primus Priamo qui foret post illa natus tempora et tolleret eum esse exitium Troie pestem pergamo:Priamus igitur q̃primum partus ederetur iussit exponi:mater nati fortunam miserata pastori regio clam alendũ mãdauit. Js cum adolesceret in siluis inter armẽta:nympham Oenonam sphrite fluminis ex Creusa filiam amauit:quam vxorem duxisse authore Stra. nonnulli tradiderunt:ex ea quoq; duos genuit liberos. Daphnin:z Jdeum. Cognitus deinde a parẽtibus suis mittitur spartẽ ad Menelaũ ad repetendã Hesionem Priami sororem:Helenam Menelai vxorem rapuit:et licet Herodo. neget Troiam adductam:alij tamen et in primis Home. vnicam Helenam suo thalamo paridem contemptis ceteris probasse tradunt. Oenone cum se destitutam videret:ex cebrina Troadis vrbe:vbi Paridis et Oenones sepulchrum videri Demetrius refert:ad Alexandrum hanc scribit epistolam cuius tanto amore flagrauit:vt cum a Philotete sagittis Herculeis confusus ad Oenonem ferretur:ipsa cadauer complexa fouens vulnera:expirauit:vt Septimius author est:queritur primum Oenone quod deserta sit:deinde reposcentibus grecis Helenam reddi z se recipi suadet.

BATO.

Oenone q̄ fuerit ⁊ cuius filia f3 varias opiniones.



Perlegis? an coniux prohibet no ua:nō sine inuidia nouam cōniugem dixit Helenaz significans: id instādi interrogatio detegit. Manu myce. agamēnonis aut menelai q̄ tibi hostes sunt. Mycene peloponessi vrbs menelai: ⁊ agamennonis patria. ¶ Pegasis oenone: se nympham significat: fuit xāthi fluminis filia ex creusa nō scamādri: vt aliqui pdiderūt: pegasides eniz naiades dicūt ⁊ fontiū nymphas ⁊ musas ipsas: qm̄ fontiū sūt cultrices: απο της πηγης verbo greco qd̄ latina interpretatione fontē significat: in quo nō viderūt oenonē filiā fuisse Iphrite amnis: q̄ stagnuz pegaseū pellit: vt scribit Pli. ⁊ nos in Propertio id latius expo suimus. ¶ In siluis phrygijs: in ide Phrygie mōtis siluis. Meo: cōiuge ante exceptā helenam. Opposuit sua numina: qd̄ numē nobis obstitit: in deos culpam reijcit ne suo crimine accidisse putaret. Quod mi. cri. obest: cū nihil cōmiserim: nescio q̄d mihi obsit cur in tuo nō perstem cōiugio. Leniter ex merito: sententia duplici iustā querimonie cām ostēdit. Ferendū: tolerādū est si tua culpa multa patiaris.

Pegasides siue Naiades q̄ ⁊ vnde dicte.



¶ Oenone Paridi.



Perlegis? an coniux prohibet noua?

perlege/non est

Ista micenea littera scripta manu.

Pegasis Oenone Phrygijs celeberrima siluis/

Lesa queror de te (si sinis) ipse meo.

Quis deus opposuit nostris sua numina votis:

Ne tua permaneam/quod mihi crimen obest?

Leniter ex merito/quicquid patiare ferendum est:

Que venit indigne pena/dolenda venit.

Huber.

Epistole argumentuz.



Perlegis. qui plura de paride velit videre: repetat argumētum prime epi. hic satis est dicere q̄ ad hunc locū pertinent: cuz paris in siluis phrygijs apud pastorē siue armētarium: vt supra diximus viueret coniugio oenones vsus est: que nympha erat illorum locorum: cui paris coniugij fidē promiserat. Sed postea q̄ iudiciuz de pulchritudine triū dearum tulit: et venerem duabus preposuit: vt Helenam sibi ob precium iudicij promissam peteret lacedemona accessit. Cumq3 iam fama esset: quod eaz secum adduxisset: et oenone etiam hoc vidisset: dolens se priorem coniugem a paride relictam esse que ei semper fida fuisset: hanc epi. ad Paridez scripsit: in qua fidem sui amoris erga eum commemorat: et promissa paridis sibi facta. Et conqueritur quod se relicta adulteram accepit: nititurq3 adducere eam paridi in odium ⁊ in contemptum: commemorans eius impudicitiam: ⁊ fraudem factam Menelao eius priori marito: ⁊ cōtradicit Oenone quaz constans ⁊ fidelis semper fuerit ipsi paridi: cum tamen habuerit multos amatores: a quibus fuerat sollicita. Perlegis? interrogatiue pronunciandū est. No. cō. helena quā nuper duxisti. Prohibet: vetat te legere epi. meā. Perlege: hortatiue ponitur non imperatiue. Facta scripta Mycene. menelai: qui fuit ex Mycenis. q. d. non est scripta manu alicuius tui hostis: nam menelaus propter raptam coniugem suam debuerat scribere literas quas paris nō libenter legeret. Pegasis: vt ⁊ dictionū ⁊ locorū quorundā grecorū ratio omnino me non fugiat: effecit Joannis placentini alias fratris Carmelitani nūc monachi singularis in me beniuolētia ⁊ studiū: qui hospitio domoq3 mea supra annum vsus nō minus moribus ⁊ religione: q̄ vtriusq3 lingue doctrina mihi probādus visus est: is per tēpus quo vna fuimus quantū per occupationes meas licuit mihi nonnulla grece interpretatus est: nōnulla etiam extra lectionem ostendit. Inter que apud apolloniū in. j. argonauticon versu mōstrauit: in quo est pegas nomē esse fontis: dicit enim .i. statim hic fontē peruenit: quē vocant pegas: vult igitur ipse ab oenone pegasia appellari: est etiam pega. vt scri. pli. lib. iiij. oppidū boetie: verum quoniam musas pegasidas appellamus a pegaseo equo alato nato ex sanguine meduse: vel a fonte ab eodem equo facto: quia grece fons pege dicitur: ⁊ ipse muse nymphe dicunt: non erit fortasse inconueniens oenonam appellatam pegasida quasi nympham non tam a pege proprio nomine fontis: q̄ a pege appellatiuo hoc est a fonte: nam ⁊ ipsa se nympham fuisse testatur: cum dicit edita de magno flumine nympha fui: ergo. ¶ Pegasis id est nympha. Celeberrima: notissima. ¶ Lesa: q̄ accepi iniuriam a te. ¶ Meo: qui es meus coniunx. ¶ Si sinis id est si pateris me queri: id est si non remoues causam querele. ¶ Quod crimen? quasi dicat nullum leniter: sententia est: ⁊ est sensus: ferendum est equo animo: quicquid accidit homini merenti: at illud dolenter fertur quod preter meritum euenit. ¶ Patiare: pro patiatur aliquis: secunda persona pro tertia. ¶ Ex merito id est pro merito ⁊ iuste. ¶ Ferendum: tolerandū: patiendum. ¶ Leniter id est molliter equo animo. ¶ Dolenda id est cum dolore ferenda.

Pege fōs.

Pega oppidum.

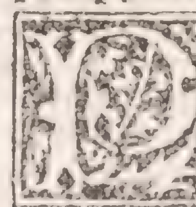
Pegasides vnde.

Pege grece qd significat.

Parrh.

Pegasis. Nympha Nais. i. amnis Cebreni filia atq3 eo pacto se distinguit ab eiusdē nominis aliis. Oenone em̄ fuit etiam Budionis filia: a qua Aegina insula appellata oenone prius est: vt autumat Phythonetus Aeginetarū primo. Oenonē preterea celebrat Euripides in Iphigenia Aeaco patre natam. ¶ Meo: viro. Naz priusq̄ paris Helenā raperet: oenone paridi nupsit: ex eoq3 Corythū peperit: vt est apud Lycophronem.

ASCEN.



Perlegis ⁊c. Nōnulli codices habent hos versiculos in capite. Nympha suo Paridi: quāuis suus esse recusat. Mittit ab ideis verba legenda iugis. ¶ Quos quidē reor a grāmaticis additos: maiorem: multo vis est ex abrupto inchoasse vt fideles codices. ¶ Perlegis? an cōiunx prohibet noua. Mycenea ma. Agamēnonis/ aut potius Menelai/ cuius cōiugē rapuisti. ¶ Pegasis. i. fontiū dea seu nympha/ ⁊ quia muse fontibus presunt/ nympheq3 sunt/ etiam pegasides dici solent. Leniter. i. leni: hoc est tranquillo ⁊ modesto animo. Et transit vterq3 versus in prouerbium.

Nondum tantus eras/cum te contenta marito

Edita de magno flumine nympha fui.

Qui nunc Priamides(absit reuerentia vero)

Seruus eras:seruo nubere nympha tuli.

Sepe greges inter requieuimus arbore tecti:

Mixtaqꝫ cum folijs prebuit herba torum.

Sepe super stramen fenoqꝫ iacentibus alto

*

Defensa est humili cana pruina casa.

Quis tibi monstrabat saltus venatibus aptos?

Et tegeret catulos/qua fera rupe suos?

Retia sepe comes maculis distincta tetendi:

Sepe citos egi per iuga summa canes.

Incise seruant a te mea nomina phagi:

Et legor Oenone falce notata tua.

Populus est(memini)fluuiali consita ripa:

Est in qua nostri littera scripta memor.

Et quantum trunci/tantum mea nomina crescunt:

Crescite:ꝛ in titulos surgite rite meos.

Popule viue precor/que consita margine ripe

Hoc in rugoso cortice carmen habes.

Quum Paris Oenone poterit spirare relicta/

Ad fontem Xanthi versa recurret aqua.

Xanthe retro propera/verseqꝫ recurrite lymphe:

Sustinet Oenonem deseruisse Paris.

Nōdū tātus eras. Demōstrat qualis fuerat erga paridē vt crimine vacua videat: accusandusqꝫ sit paris:qd illam destituerit. Tātus:tāti nois ꝛ potētie:nam pastoris regij seru⁹ nō regis filius putabaris. Magno flumine:nō xāthū sed Iphrytē intelligit:ex quo ꝛ Creusa oenonē natā dixim⁹. Absit reuerētia vo:ignoscas si va narro. Eras Seru⁹: regij pastoris ꝛ armēta custodiebas. Tecti arbore:sub vmbra arborꝫ. Casa humili:pastores quā lingua punica magalia dicimus. Defensa est:desedit. Quis tibi mō. sal. exprobrat bñficia. Qua rupe.in qua parte mōtis essent ferarū lustra. Maculis:macula i retib⁹ significat plagā siue foramina. M.T.C. verrinaꝝ.li.iij. Reticulū ad naris admouebat tenuissimo limo minutis maculis plenū rose. Egi:in feras hortata sum. Incise seruant: enumeratione rerū gestarū auget querelas. Phagi:arbores sunt ꝓcere. Mea noia a te:q̄ tu scripsisti. Populus:arbor nigra ꝛ alba:vt scribit Pli. gaudet aqua. Fluuiali riuo:ad ripas xanthi fluminis:riuū fluuialē xanthum intelligit:qui amorē nostrū testat. Trunci: populei hi sunt quibus arbores nitunt. In titulos surg.vt testimoniū faciatis me paridi nupsisse. Viue:in inuidiaꝫ paridis ne nr̄m possit dissimulari cōiugiū. Margine ri.in ripa xanthi. Hoc carmē.qd paris scripsit. Spirare:vitā ducere. Ad fon. xanthi:xanti fontes sunt inter thelmesiū ꝛ patarā lycie vrbes miscetur cū simoēte:prius inquit xāthus labet in suum fontem:ꝙ paris viuat sine oenone. Propera retro:in tuum fontem relabere.

Nondū:narrat suā in parim beniuolentiā ꝛ sua in eū merita. Tantus:tā magn⁹: qꝛ tūc eras in numero pastorū nō in numero procerū sicut nunc es. Nympha scilicet ego. Edita:genita. De magno flu. alij dicūt fuisse filiā xanthi:alij cebreni fluuij:qꝛ quidam poete greci eā cebrenida appellāt:ego qui certuꝫ affirment cebrenū fluuiū esse phrigie nondū memini me legere. Sed cebreniam siue cebriniā regionē esse phrygie Stra. scri. li. xiij. ibiqꝫ dicit Alexādri siue paridis:ꝛ oenones sepulturā ostendi:quam dicunt alexandri vxorem fuisse priusꝙ helenā raperet. Ser. eras:eras famulus. Qui nunc priamides.i.qui nūc diceris filius priami. Absit ꝛc. Per parenthesim hec dicta sunt. Reuerentia absit vero.i.respectus non habeatur veritati dicende. Tuli passa sum. Nubere:fieri vxor:nam ad mulieres solū pertinet:nisi in opprobriū referatur: vt apud Iuuenalē:nubit amicus. Martialis. Barbatus rigido nupsit Calistrat⁹ afro. Idē nolito fronti credere nupsit heri. Sepe greges. cōmemorat cōsuetudinē que sibi fuit cuꝫ Paride. Arbore tecti.i.sub vmbra arboris. Prebuit torū.i.fuit nobis ꝓ toro. Cana:alba:epithetō pruine. Humili non alta. Stramen .a sternendo dicitur:quicquid potest subtersterni vt palee ꝛ similia. Venatibus.i. venationibus:vel venantibus.i.venatoribus. Tibi:qui eras imperitus locorum. Catulos filios:nam vt quorūdam domesticorum animalium:ꝛ quarūdam volucrum filios dicimus pullos:vt pullum equi:pullum asini:pullum aquile:pullum hirundinis ꝛc. sic quarūdam ferarum filios catulos dicimus vt catulos leonum: catulos leporum:catulos vrsorum ꝛc. Tegeret occultaret ꝛ tutas haberet. Comes.i.tua:id est que tecum veniebam. Distincta:maculis:id est plena nodis. Egi:impuli:instigaui. Per iuga per montes. Incise a te:id est a te inscripte. Notata:scripta. Legor in phagis ꝛ alijs arboribus. Populus arbor que aquis gaudet. Vergil. populus in fluuijs Abies in montibus altis. Consita:posita:plantata:inde ager consitus dicitur:qui arboribus abundat. Memor nostri:que mei memoriam seruat : propter scripturam tuam. Tantum mea nomina crescunt:quia quanto maiores arbores fiunt:tanto magis apparent note et litere mei nominis. Crescite. apostrophat ad arbores ipsas. Et surgite:erigimini. Recta:pro recte:nomen pro aduerbio:vt rauca sonās amnis: id est rauce. In titulos meos:id est commemorationem mei nominis. Popule. apostropham facit ad quandam populum arborem:in qua dicit adhuc remanere promissionem paridis erga ipsam oenonem. Consita posita. Margine extremitate. Rugoso :aspero siue contracto et pleno rugis:quales solent esse cortices arborum . Cum paris:hoc est carmen quod in testificatione sui perpetui amoris in Oenonem Paris scripserat:cuius sensus erat. Tunc aquam fluuij Xanthi reuersuram ad fontem suum:cum Paris posset viuere

A N T O.
*Casas a facile cadē do appellatas qdā putāt:alijs āt magis placet a cautione dictas. Ver. i buc. Atqꝫ humiles habitare casas:et figere ceruos Macula qd.
Popul⁹ arbor que.
Xāthi fontes.
Hubertinus.
Oenone cuius filia.
Stramen vnde.
Pulli qui.
Catuli q.
Nomē pro aduerbio.
qñqꝫ ponit

oenone a se derelicta.q.d.quod sicut impossibile est quod aqua xanthi vnq̄ reuertat ad fonte:ita erit impossibile q̄d ego paris possim sine oenone viuere. Spirare:viuere. Versa:a cursu suo mutata. Xanthe vertit oenon sermonē ad Xanthū:dicēs:vt redeat q̄nquidē paris potuit eā deserere. Lymphe:aque. Sustinet pati:r pōt. Magno flu. Cebreni. Interpres lycophronis. οἰ ... Oenona filia fuit cebreni vel oenei. Absit reue. ve. secedat inquit persone respectus r ois pudor:vbi quid ex fide narrat. Seru pastor:antiquo romano ex more:secundum quem loquit Ouid. omnes pastores fuisse seruos ex Strabone de de brutis agit. Salustioq̄ r Liuio cōstat. Depressa:corrige defensa r vitata sub humili casa. Sed hec in Claudianum copiosius. Itaq̄ ne iouis (vt aiunt) Corinthus inculcare supersedebo.

De magno flumine:scz xantho. Qui nūc Priamides:supple es. Adsit reuerētia vero.i.ne cōtēnat:q̄ veritas odiū parit. Tuli.i.sustinui:passa sum:dignata sum. Quis tibi mōstrabat:docet se quoq̄ magistrā:ei⁹ que pollet artis fuisse. Fagi incise. Sic in Bucco. Immo hec in viridi nuper que cortice fagi carmina descripsi rc.

Illa dies fatum misere mihi duxit:ab illa
Pessima mutati cepit amoris hyems.
Qua Venus/r Juno/sumptisq̄ decentior armis
Venit in arbitrium nuda Minerua tuum. *
Attoniti micuere sinus:gelidusq̄ cucurrit
Vt mihi narrasti/dura per ossa tremor.
Cōsului (neq̄ enim modice terrebar) anusq̄
Longeuosq̄ senes/constitit esse nefas.
Cesa abies/secteq̄ trabes/r classe parata:
Cerula ceratas accipit vnda rates.
Flesti discedens/hoc saltem parce negare:
Preterito magis est ille pudendus amor.
Et flesti/et nostros vidisti flentis ocellos:
Miscuimus lachrymas mestus vterq̄ suas.
Non sic appositis vincitur vitibus vlmus:
Vt tua sunt collo brachia nexa meo.
Ah quoties cum te vento quererere teneri:
Riserunt comites/ille secundus erat.
Oscula dimisse quotiens repetita dedisti:
Quam vix sustinuit dicere lingua vale:
Aura leuis rigido pendentia lintea malo
Suscitat:r remis eruta canet aqua.
Prosequor infelix oculis abeuntia vela:
Qua licet/et lachrymis humet harena meis.
Vtq̄ celer venias/virides nereidas oro.

Illa dies:pathos a tpe. Hyems amoris: a nautis trāslatio:esse eñ in amore hyemē et trāquillitatē dicimus cū dissidiū aut pacem significam⁹. Qua ve.r iuno. In nuptijs thetidis que in Pelio monte geste sunt:dij omnes cōuenerūt p̄ter discordiā quā a nuptijs alienā esse decet pomū iecit:q̄d de pulchritudine certamē inter iunonem palladē et venerē excitauit:placuit paridis stari sententie venus p̄missa helena pro se iudiciū tulit. Sūptis armis:egis r hasta arma sunt palladis q̄ cū sit belli dea armata est spectabilior qualē Homerus describit quam nuda. Sinus micu.atto. cor mihi exercet artē ludicrā dicit Plau.cum illius trepidationē exprimit. Vt nar. p̄missam tibi Helenā. Cōsului anus r longeuos senes:respōsa sortilegorū tuli. Constitit es. ne.retulerūt mihi aliq̄d mali portēti. Cesa. abi.narrat simpliciter rem:vt gesta est:abies arbor procera in altis mōtibus nauigiorum materia vt scri. Pli.classe parata quā ferecli⁹ fabricauit:vt suo loco dicem⁹. Rates ce.id ad nauigiorū picturā que cera illiniebat:referēdū nō cēseo: quod est encaustices genus: sed ceratas cera occlusas significare ostendit Ca. Balbus lib.j.argonauticō cum ad argū loquit. Sors tibi ne qua parte trahat tacitū puppis mare sitaq̄ fluctu. Vel pice:vel molli ꝯcludere vulnera cera. Discedens:a me vt peteres sparten:q̄d amoris signū fuit. Parce nega.nō neges me amasse. Iste pudē.amor si te non helenam amare:nec te me amasse pudeat. Nam secundus amor turpior est q̄ primus. Nō sic appo. Pathos ab imagine vlm⁹ in italia expetita est vitiū gratia:vt scri. Pli. Riserūt co.q̄n nō vēto tenebaris:sed amore nostro. Septimius solū ex paridis comitibus:qui in greciam nauigarunt eneam nominat. Quam vix su.abiens pre dolore me salutare potuisti. Aura suf.lin.i.secundo vento nauigas. Eruta impulsa. Canet spuma albescit. Prosequor infelix:q̄d in discessu r post discessum paridis egerit exponit. Humet harena.magna hyperbole est:naz lachrymis harena humectari non pōt. Virides ne. nereidas marinas nymphas Pli.non esse fabulosas tradit visas auditasq̄ interdum.

Illa dies. Narrat originem suorū malorum:que incepit quando tres dee supposuerunt se iudicio paridis. Fatū:infortuniū. Hyems:tempestas tractum a mari. Cepit:incepit. Ab illa scilicet die qua venus rc. Decentior armis sumptis:id est esset honestior armis sumptis:quā depositis vestibus. Venit in arbitrium nuda Minerua tuum. In arbitrium:in iudicium tuum de pomo: de quo diximus in argumēto prime epistole. Attoniti:terrefacti. Micuere:tremuere: vt in prima epistola:vsq̄ metu micuere sin⁹. Gelidus tremor:qui facit gelidos. Vergil. Exemplo enee soluunt frigore mēbra. Vt postq̄. Narrasti mihi:dixisti mihi tres deas ad iudiciū tuum venisse. Cōsului:interrogaui. Anus q̄ plerūq̄ interp̄tant talia. Et senes lōgeuos.i.lōge etatis. Neq̄ eñ terrebar modice.i.multū terrebar:est eñ liptote r p̄ parēthesim legēdū est. Cōstitit p̄ illos apparuit:r iudicatū est. Et eē nefas esse malum

Parrh.
ASCEN.
NATO.
* Arbitriū sñia est/que ab arbitro statuit. Interdum de ptās arbitro data: vñ arbitriū suscepisse dr q̄ vim iudicis suscepit. Interdū opinio: vt oia p̄ arbitrio meo facio id est vt mihi vr r vt opinor faciendū. Paridis iudicium.
Abies apta nauigijs.
Hyperbole que.
Nereides. que.
Huber.

esse malū. Cesa abies: breuis narratio apparatꝰ Paridis ad rapiēdā Helenā. Abies arbor mōtana apta nauibus edificādis. Cesa: incisa. s. est. Trabes ligna. Cerula: coloris cerulei: est aūt ceruleꝰ color iter viridē ⁊ nigrū: ⁊ eiusmodi solet eē color maris. Ceratas: cera vel pice illitas. Parce abstine ⁊ noli negare hoc te fleuisse cū a me discederes. Iste amor Helene. Est magis pudēdꝰ p̄terito. i. est turpior tibi q̄ meus. i. magis deberet te pudere amare Helenā q̄ ꝯfiteri amasse me: qꝛ amor meꝰ erat licitꝰ ⁊ honestꝰ. Et flesti: ⁊ nr̄os. q. d. vterqꝫ fleuimꝰ. Nr̄os ocellos flentis. i. oculos mei flētis. est em̄ flentis gtūs casus: qꝛ hꝫ vltimā breuem: non aūt est actūs pluralis: vt quidā falso existimāt: nā tales accusatiui plures in is desinētes semꝑ habēt is finalē longā. Suas ꝓprias: vt qsqꝫ suos patimur manes. Nō sic: cōparatio amplexꝰ Paridis. Ulmꝰ: arbor vitibꝰ apta p̄sertim in italia. Uer. vlmisqꝫ adiūgere vites. Uincit: ligat. Uitibꝰ appositis. i. adherētiꝰ: tanq̄ maritis suis. Ut sicuti. Nexa implicita. Ah quotiēs: dicit tm̄ fuisse ante paridis erga se amorē: vt cū esset discessurus: q̄reret ventū esse aduersum: cū tn̄ reuera esset scōs: sꝫ pigebat cū discedere. Teneri: ipediri. ¶ Riserūt: qꝛ videbāt nō esse verū qđ q̄rebaris: sꝫ te hꝫ facere qꝛ pigebat te a me discedere. ¶ Ille vētꝰ. ¶ Scōs: felix. ¶ Quotiēs. q. d. sepissime. ¶ Repetita renouata: qꝛ cū me dimisisses sepe reuertebarꝫ: vt me oscularerꝫ. ¶ Quā vix. i. quā difficile. ¶ Sustinuit potuit. ¶ Aura exponit ꝓcessum discessus Paridis. ¶ Malo ab arbore nauis: declinat hic malꝰ. ¶ Suscitat mouet. ¶ Eruta: cōmota. ¶ Canet. spumescit. ¶ Prosequor oculis. i. ꝓspicio. ¶ Qua lꝫ. i. quatenꝰ lꝫ. i. quātū possum. ¶ Humet: madefit. ¶ Utqꝫ celer. i. precor ⁊ facio vota pro celeri reditu tuo: nereidas nymphas maris. Nerei filias. ☞ Anꝰ ⁊ lōgeuos senes. Sagos itelligit ⁊ ꝯiectores: ex quo gn̄e fuisse Pitheū Pelopis Tethrō patrē diximꝰ ex Plutarcho. ¶ Cōstitit. vno ore p̄dixerunt. ¶ Iste amor. adultere q̄ virū reliquit ⁊ liberos vt externū sc̄q̄ret. ☞ Illa dies ⁊c. Ordo est. Illa dies qua Uenus ⁊ Iuno ⁊ Minerua nuda decētior. i. pulchrior sup. futura sumptis armis. i. si sumpsisset arma. ¶ Uenit i tuū arbitriū. s. q̄libet earū. ¶ Duxit. i. attulit mihi misere fatū. i. fatale exitiū / ⁊ hyems. i. tēpestas incerta amoris pessima. s. in me cepit mutari ab illa. i. post illā diē. Postq̄. s. Ueneri pulcherrimā puellā pollicēti data est a Paride sentētia. Nota est tabula / cū em̄ ad Thetidis cum Peleo nuptias oēs dij deeqꝫ p̄ter Martē ⁊ Bellonā inuitati essent id egre ferētes exclusi: Mercuriū dimiserūt cū aureo malo seu pomo / in quo scriptū erat detur pulcherrime. qđ ꝓiectū inter summas deas: Palladē Iunonē ⁊ venerē / cū singule sibi vellēt / relatū est ad Paridē / q̄ ꝑ Uenere iudicauit mercede pulcherrime puelle illectꝰ cū Minerua sapiētiā / ⁊ in bello victoriā / ⁊ Iuno regnū ⁊ gloriā pollicerent. Diserte ⁊ graphice dicit sumptisqꝫ decentior armis / qꝛ Ueneri nuditas: Minerue armatura cōpetit: ad qđ alludit Ausonius noster vt fere legit sic. Armatā Venerē vidit tritonia Pallas. Nūc certemꝰ ait iudice vel paride. Tū venꝰ armatā q̇d me male sana lacessis. Que quo te vici tēpore / nuda fui. ¶ Uincit / a quarta cōiugatione media longa. i. circūligat. ¶ Quererere sic legēdū est / vt sit qui venit a quererer cuiꝰ scōa est ꝑsona q̄rereris. vel q̄rere pe. lōga reliquis breuibꝰ. ¶ Ille se. erat hoc est vētus de quo q̄rebaris / erat scōs ⁊ ita cōueniēs nauigationi / vn̄ comites te irretitū amore riserūt.

Abies arbor que.
Ceruleus color.
Malꝰ ꝑ nauis arbore.
Nereides que.
Parrhasiꝰ.
Ascensius.
Antonius.

Scilicet vt venias in mea damna celer.
Uotis ergo meis alijs rediture redisti:
Hei mihi pro dira pellice blanda fui.
Aspicit immensum moles natiua profundum:
Mons fuit / equoreis illa resistit aquis.
Hinc ego vela tue cognoui prima carine:
Et mihi per fluctus impetus ire fuit.
Dum moror / in summa fulsit mihi purpura prora:
Pertimui / cultus non erat ille tuus.
Fit propior / terrasqꝫ cita ratis attigit aura:
* Femineas vidi corde tremente genas.
Non satis id fuerat / quid enim furiosa morabar?
Herebat gremio turpis amica tuo.
Tunc fleui / rupiqꝫ sinus / ⁊ pectora planxi:
Et secui madidas vngue rigente * genas.
Impleuiqꝫ sacram querulis vlulatibus Idam:
Illuc has lachrimas in mea saxa tuli.
Sic Helene doleat / desertaqꝫ coniuge ploret.

☞ In me. dā. ad meū exitiū. ¶ Alij Helenā intelligūt q̄ marito Paride fruebatur. ¶ Blāda. dijs supplex. Prodi. pel. ꝑ Helena. ¶ Aspicit immēsum. Pathos a loco: sigeum promōtorium describit: vnde Paris nauigaturus in greciam oram soluit quoue remēsus pelagus appulit. ¶ Moles natiua: locus natura editꝰ non industria. ¶ Resistit: non reijcitur: sed restat immotus. ¶ Hinc ex sigeo. ¶ Ire per fluctus vt citiꝰ te ꝯplecterer. ¶ Fulsit mihi purpura pathos a loco q̄ dicit p̄ter spem. ¶ Purpura purpurata Helena: purpura est cōchilij genus sanguinē habet in gutture: quo inficitur purpura: cōmendantur tyria ⁊ lybica in menynge insula. ¶ Tuus. tibi non conueniebat. ¶ Femineas genas: tres rapuit feminas Alexāder: Helenā: clymenē ⁊ Ethram. ¶ Nō satis id fuerat: rapuisse femias. ¶ Amica turpis: per adulterium ⁊ rapinam parta. ¶ Rupi sinꝰ: vestes laceraui. ¶ Secui madidas genas: contra legem. xij. tabularum: in quibus erat mulieres genas ne radunto: sunt gene quibus oculi vallantur ore extreme. ¶ Sacrā idam: vel propter Cybeles cerimonias ⁊ sacra que in ida celebrabātur: vel quoniā mōtes ⁊ silue sua habent numina. ¶ Has lachrimas: has imprecationes cum lachrimis. In mea saxa: que conscia erant nostri amoris. ¶ Sic tanto incendio. ¶ Ipsa ferat: patiatur mala que ego sentio. Nunc tecum veniunt: cōmiseratio a mutatiōe fortune. ¶ Nūc qꝛ Priami filius diceris: ⁊ qꝛ diues es. ¶ Tecum ve. qui te per apta sequuntur equora: femine fugitiue: ⁊ adultere placent. ¶ Non ego miror opes: non me fortuna aut diuitie impellunt: sed amor ⁊ vetus coniugium.
☞ Scꝫ certe: et est quasi irrisio suipsius: q̄ in damnum suum reditū Paridis optauerit. ¶ Rediture: qui eras redit[u]rꝰ. ¶ Alij ad vtilitatē alterius. s. Helene. ¶ Hei mihi dolet qđ precata sit ad vtilitatem alterius. ¶ Blāda: supplex. ¶ Pro dira pellice. i. i vtilitatē pellicis q̄ mihi nocet. ¶ Pellice. s. mea. i. helena:

Purpura q̄ Gene que.
Cybeles sacra.
* Genas prisci vocabāt eas partes q̄ sunt iter oculos et buccam. Pacu. nūc primū opacat flore lanugo genas.
Dicūt etiā gene q̄ superiꝰ iferiusqꝫ ābiunt oculū. Ennius. Pādite q̄so genas / et corde relinqte somnū.
Dicte gene qꝛ in his pili gignant. Huber.
Pellex que sit.

Queqz prior nobis intulit/ipsa ferat.

Nunc tecum veniant/que te per aperta sequuntur

Equora/legitimos destituuntqz viros.

At cum pauper eras/armentaqz pastor agebas:

Nulla nisi Oenone pauperis vxor erat.

Non ego miror opes:nec me tua regia tangit:

pellex aũt dicitur respectu mulieris ⁊ nõ viri: vt Calisto fuit pellex Junonis ⁊ nõ Jouis:est aũt pellex vt massurius iuriscõsultus scripsit: que cum vxor non sit cum aliquo tñ viuit:vt vxor:quã nunc v̄o nomine amicã ⁊ cõcubinã appellãt.C.Fla.scri.ff.de ver.signi.eam pellicem nunc vulgo vocari:que cum eo qui vxorẽ habeat corp⁹ miscet:quosdã eam vocare:que vxoris loco sine nuptijs i domo sit:quã greci pallacẽ vocãt:vñ nõ bñ sentiũt qui a pelliciẽdo dictã volunt:nam ⁊ Nonius a greco vocabulo significantiã trahere testatur.Festus dicit non solũ mulieres alienis viris succũbentes:sed etiã mares pellices dici:⁊ apud antiquos pellicẽ dictam que vxorẽ habenti nubebat:cui generi mulierũ a Numa põp.etiã pena cõstituta erat hac lege.Pellex aram iunonis ne tãgito:si tanget Junoni crinibus demissis agnã feminã cedito.¶ Aspicit:describit locũ vnde primũ vidit Paridẽ reuertentẽ a grecia cum Helena.Moles:altitudo:magnitudo.¶ Natiua naturalis:nõ autẽ arte facta.Aspicit:dat sensum rei inanimate:non eñ ipsa aspicit:sed qui in ea sit aspicere põt.

Profundũ celo attribuitur.

¶ Im.maximũ.q.d.qḋ sit sine mẽsura.Profundũ:mare alias pro celo ponit.¶ Mons fuit.s.illa moles.¶ Resistit opponitur:⁊ eas frãgit.¶ Hinc ex illa mole.¶ Prima non prima vela sed ego prima.i.ante alios:affect⁹ enim facit vt plerũqz primi sentiamus qḋ alij etiã possunt cognoscere.Oui.de Piramo ⁊ Tysbe.Quid non sentit amor:primi vidistis amãtes:⁊ vocis fecistis iter.Fuit impetus:vehemẽs voluntas.¶ Ire per fluctus vt tibi obuiam irem.¶ Dum moror:dum expecto.¶ In summa mora.i.in summa parte prore.Purpura:vestis purpurea:qui habitus erat muliebris.¶ Tuus cult⁹.i.quẽ tu soleres gestare:aut qui tibi cõueniret.¶ Propior:propinquior.s.nauis.¶ Cita aura.i.volucri vẽto.¶ Genas.i.vultum:partẽ enim pro toto posuit:nam genas teste Festo alij palpebras dici putãt:alij eas partes que sub oculis sunt:alij eas partes quibus barba primũ oritur.¶ Corde.s.meo.Id.s.vidisse faciẽ muliebrẽ.¶ Nõ sa.fu.ad dolorẽ meũ.Quid eñ:parẽthesis ẽ.¶ Herebat tuo gremio:sedebat in sinu tuo:⁊ hoc erat mihi acerbius.Tũc cum vidi amicã esse in gremio tuo.¶ Rupi:dilaniaui.Sinus.vestes Plãxi:percussi.Secui:incidi ⁊ laceraui.¶ Vngue rigẽte.i.vnguib⁹ duris.¶ Impleui.i.exclamaui alta voce.Idã montẽ:de quo Verg.Iamqz iugis summe surgebat lucifer ide.¶ Sacra.s.Cybele.¶ Illuc in idã:has lachrimas quas fundo pre dolore.¶ In mea saxa.i.in saxa mõtis ide in qb⁹ soleo habitare.¶ Sic Helene:imprecatur nũc Oenone similẽ infelicitatẽ Helene:vt quẽadmodum priuauit Oenonẽ marito sic ipsa remaneat priuata suo.¶ Helene:nomẽ est grecus.¶ Sic sicut ego.Queqz due sunt dictiones.¶ Que.i.⁊ ipsa ferat.i.patiatur.Ea que intulit in nobis.i.similẽ iniuriam quã nobis intulit.¶ Nunc tecũ:conatur inducere in odiũ Helenã Paridi cõmemorãs eius impudicitiã.¶ Veniũt:inuidiose ⁊ ad cõtumeliã vsa est plurali pro singulari:sic Teren.pot insçz perpeti meretricũ cõtumelias.¶ Legitimos vi.i.isto matrimonio sibi iũctos:quos non relinquũt nisi impudicissime mulieres.Iuue.Nupta senatori comitata est hippia ludũ ⁊c.¶ At cum.q.d.

Agi qḋ proprie sit.

non sequũtur te:sed fortunam tuã:ego autẽ secuta sum te:que in paupertate tua tibi nupsi ⁊ te amaui.¶ Agebas ducebas ⁊ bñ:nam ,ppie dicuntur agi pecora.Ver.en ipse capellas Protin⁹ eger ago:⁊ idẽ ⁊ potũ pastas age Titire ⁊ inter agẽdum occursare capro cornu ferit ille caueto.¶ Nõ ego miror:occurrit obiectioni.¶ Miror.i.suspicio:⁊ cupio.i.non habeo respectum tuarũ opũ:⁊ tue magne potentie.¶ Tangit:mouet.

Parrha.

Mons fuit.hoc ex eorũ snĩa qui putãt elemẽtorũ mutua vicissitudine.s.dũ aliud in aliud trãsit:rerũ faciẽ mutari:mareqz nũc esse qḋ antea fuit terra:⁊ ecõtrario lege matrona.Arist.⁊ Senc.qstiones naturales hoc expressim in ep̃la Ariadne.Mons fuit.Apparẽt frutices in vertice rari.Nũc scopulus raucis pẽdet adesus aqs.

Ascensius.

Votis ergo tu rediture.i.q̃ debeas redire meis votis.i.ad vota mea:redisti alijs scz Helene extra carmẽ diceret alijs reditur⁹ redisti ⁊c.¶ Terrasqz cita/cõiunges/cita aura nõ cita ratis:vt quãtitas indicat.Sic Helene doleat.vtitur nũc imprecatiue particula sic:quia oppositorũ sepe effectuũ vna sunt arma.¶ Desertaqz cõiuge.i.a marito seu a te seu alio.¶ Nunc tecũ ve.dissimulãter imprecatur.Docet eñ iniquum ⁊ inhonestum esse.

ANTO.

Nec de tot Priami dicar/vt vna nurus.

Non tamẽ vt Priamus nymphe socer esse recuset:

Aut Hecube fuerim dissimulanda nurus.

Dignaqz sum:⁊ cupio fieri matrona potentis:

Sunt mihi quas possint sceptra decere manus.

Nec me phaginea q̃ tecum frõde iacebam/

Despice:purpureo sum magis apta toro.

Deniqz tutus amor meus est:tibi nulla parantur

Bella:nec vltrices aduehit vnda rates.

Tyndaris infestis fugitiua reposcitur armis:

*

Hac venit in thalamos dote superba tuos.

Vt dicar vna nurus de tot.quinquaginta nurus habuit Priam⁹ ⁊ generos.xij.vt in iliade tradit Home.Nurus dissimulanda ab honesto recipi deberi suadet:nõ inqt improbãt meũ cõiugiũ Priamus aut Hecuba:nec si velint põt.Digna sum tuo ꝯiugio:sum eñ nympha Matrona ea est:q̃ ex legitimo m̃rimonio viri peperit.Quas põt sceptra decere.nõ sum ignobilis sed qualẽ decẽt regna.Toro purpure:cõuenit mihi regius thalamus.Deniqz tutus amor:suasio ab vtili.¶ Nulla parantur bella:qualia imminẽt ex Helene rapina.Vltrices:grecorũ classem ad vindicãdã Helene rapinã que fuerũt naues mille centũ ⁊ quinqz ⁊ septuagita:vt Thucydides meminit li.hist.j.¶ Tyndaris Helena tyndari filia ex leda.Reposcitur armis:Palamedes Vlysses ⁊ Menelaus legati ad Troiaz venerũt:vt Helena cũ bonis oĩbus redderetur:cum non impetrassent bellũ indixerũt.Vel hectora fratrẽ.honesta ,phibitio.Non inqt a fratribus q̃ras an sit reddẽda Helena:sed pp̃l'm cõsulas:filij Priami ⁊ Hecuba suadebãt Helenã nõ esse reddẽdam.Sed cũ repetentibus legatis in cõcione oĩs pp̃l's raptũ egre ferret.Priamusqz cũ populo sentiret:oẽs in snĩaz Priami iuerũt pter

Priami nurus.

Dos dicuz datur/et accipit:⁊ non soluz ea q̃ marito ab vxore datur:sed

Que si sit Danais reddenda/vel Hectora fratrem/

Vel cum Deiphobo Polydamanta roga.

Quid grauis Antenor/Priamus q̄d suadeat ipse/

Consule:quis etas longa magistra fuit.

Turpe rudimentum est patrie preponere raptam:

Causa pudenda tua est/iusta vir arma mouet.

Nec tibi si cupias fidam promitte Lacenam/

Que sit in amplexus tam cito versa tuos.

Vt minor Atrides temerati federa lecti

Clamat/z externo lesus amore dolet.

Deiphobū z Hecubā:que cū Priamū tum filios p̄cata:oēs demū in illā volūtatē̄ induxit. ¶ Quid grauis Antenor:p̄iudicio arguit audiendā inq̄t esse maiorū sn̄iam:Antenorē eīm pacis z reddēde Helene cū oībus bonis suasorē fuisse Home.in primis:z Liuius in principio sue historie tradidit. Etas ma.quib⁹ lōga etas rerū experiētiā dedit. Turpe rudimētum:in qua sunt tue cause p̄cipia. Rudimenta oīm disciplinarū dicim⁹ initia. Patrie p̄ponere raptā:si saluti toti⁹ patrie p̄ponas feminā z eam quā rapina tibi cōparasti. ¶ Pudēda:est tua cā inhonesta. Vir menelaus. Iusta arma:qm̄ pro rapta ꝯiuge bellū mouet. Nec tibi si cupias:arguit a violēta diffinitione.retorquet enim in contrariū rem omnē:non est inquit amare q̄d te secuta sit:sed sua facilitate captare. Vt minor atrides:exēplo perfidiā Helene demōstrat. ¶ Atri.mi. Menelaū significat qui pauciores agebat annos q̄ Agamēnon. ¶ Fede.te.lecti corruptū matrimoniū. De tot.s.nurib⁹:erāt eīm plurime. Ver.ij. en.vidi Hecubā:cētūq; nurus. Idē Quinquaginta illi thalami spes ampla nepotū procubuere:siue eīm singulas vxores habebāt filij Priami siue plures secūdū morē barbarorū plurimas fuisse necesse est:plurimi eīm fuisse dicūtur filij Priami. ¶ Nō tñ scz est. ¶ Vt.i.q̄d recuset spernet z dedignet. Nymphe.s. mei. ¶ Dissimulāda:tacēda:z occultāda.i.q̄d Hecubā debeat pudere dicere me esse nurū suā. ¶ Dignaq; sum i.z mereor. ¶ Matrona.i.vxor:nā vt voluit Au.Gel. Matrona p̄prie d̄r que cū viro in matrimoniū cōuenit:lz aliter eā diffiniat Nonius. ¶ Potētis.s.tui. Decere.i.sunt mihi apte manus ad ferēdū sceptrū honeste:licet in siluis habitauerim:z ideo dicit nec me zc. ¶ Faginea frōde:aut sub arbore fagi:aut q2 ex frōdibus arborū fiebāt plerūq; tori z p̄cipue ab his qui habitabāt siluas. Iuue. Siluestrē montana torum cum sterneret vxor frōdibus z culmo zc. ¶ Purpureo toro.i.regio z purpura ornato:quales sunt tori potentū virorū. Deniq; suasit hactenus a p̄te honesti. Nūc vero z a tuto z ab honesto simul arguit se esse retinēdā z Helenā reijciēdā. ¶ Tutus sine periculo. Vltrices.quales pro Helena repetenda parātur. Tyndaris. Helena filia putatiua Tyndari:nā re vera filia iouis fuisse d̄r. ¶ Infestis inimicissimis. Reposcit a marito z a tota grecia. Hac.dote derisiue.q.d.pro dote affert:tibi bellū. Supba q2 videt bellū p̄pter se moueri. ¶ Que.s.Helena. Roga.i.interroga Polydamāta:Polydamas vir Troian⁹ fuit ex primoribus:hz aūt naturaliter primā breuē:sed poete aut addūt vnū.l. aut per diphthongū grecā dicūt Polydamas:sed nostri potius addūt.l. ¶ Grauis:venerabilis prudēs. Quid sue.q̄d sentiat an reddēdā an retinēdā Helenā:nā Antenor vt scri.Home.in cōcilio suasit Helenā oino reddendā:ideo Hora. Antenor cēset belli p̄scindere cām. ¶ Cōsule:interroga sed interrogam⁹ etiā minores z pares:ꝯsulim⁹ aūt maiores z prudētiores. ¶ Quis.i.q̄bus. Aetas lōga fuit magistra:longa eīm etas hoīem facit prudētiorē:q2 multarū rerū vsum.i.experiētiā hz. Nestor apud Oui.li.xiij.met. Nō oia gradior etas q̄ fugiam⁹ hz: seris venit vsus ab annis. ¶ Turpe rudi.turpis istitutio. Raptā abductā nō aūt legitime tibi iūctā. ¶ Patrie:aut ē adiectiuū z subaudit vxori.q̄ sit ꝯ p̄riā tuā:aut certe p̄rie.i.ciuitati tue.i.malle eā retinere q̄ suare patriā tuā:q̄ p̄pter ipsam est peritura. ¶ Vir. Menelaus iusta p̄ recuperāda vxore.nā si p̄ repetitiōe aliar. rex. bellū dicit iustū:quāto iusti⁹ p̄ repetitione vxoris. Pudēda turpis:digna pudore. Arma.i.bella:metonymia est. Nec tibi.reddit eā suspectā īfidelitatis:q2 priori marito nō seruauerit fidē si.i.q̄uis. ¶ Cupias.i.optes. Lacenā.i. helenā a laconia regiōe:vñ fuit oriūda masculinū ē lacō:femininū ē lacena:neutrū nō dicim⁹ lacenū:sz laconicū. Que.s.Helena. Sit v̄sa.i.mutata.s.ab amore Menelai. ¶ In tuos amplex⁹:in tuū amorē z ꝯcubitū. Vt minor:dicit Oenone successurū Paridi:id q̄d euenit:vt.s.ab ea deserat. Vt sicut. ¶ Minor:iunior.scz Menelaus:nā Agamēnone minor natu fuit. Clamat:ꝯq̄rit. Temerati adulterio vitiati z lesi. ¶ Externo:p̄egrino scz tuo. Hectora fratrē. Nō prohibet:vt quidā putat:omnino suadet vt ad Hectorē referat. Hector enim conubij fidē sanctissime coluit. Adiecit Deiphobum non ex historia quippe quē constat authorem fuisse ne redderetur. Sed opinionis errore:z puellari bonitate:quā non decebat esse suspitiosam. Polydamāta:scribe pulydamāta:vt apud persium. Non mihi pulydamas exemplo Homeri notissimo. ¶ Faginea frōde. Est eīm arbor glādifera latis frondibus. Vnde. Titÿre tu patule recubās sub tegmine fagi. Et pōt scribi per ph:q2 venit a greco φαγεῖν q̄d est cōmedere. Tyndaris.i. Tyndari filia saltē putatiua cū sit iouis z ex Lede Tyndari vxore progenita Helena.sic Ver.li.ij. Tyndarida aspicio. Sic z amphitrioniades ab eodē d̄r Hercules/cum sit iouis filius ex Alcmena Amphitrionis vxore. Polydamāta:Polydamas vn⁹ erat ex proceribus Troianis etiā Hectori reuerēdus/ad quē alludit Persius dicēs satyra prima. Ne mihi pulydamas vel Troiades Labeonē pretulerint. Dicitur aūt quasi multorū domitor/z declinatur hic Polydamas huius Polydamātis vel tos.sicut calcas:vnde actūs est. Polidamāta. Consule:consilium pete.vnde consult⁹/a quo petitur consilium. Quis id est quibus etas zc. Patrie.i.incolumitati z saluti patrie tue/q̄ nisi reddideris Helenā:serua permanere nequit. Reddēda ergo est. Nec tibi/aliud argumentū quia z ipsa statim reddi volet.

Tu quoq; clamabis:nulla reparabilis arte

Lesa pudicitia est/deperit illa semel. *

Ardet amore tui/sic z Menelaon amauit:

Nunc iacet in viduo credulus ille thoro.

Clamabis:cum te deceperit. Depit illa semel pudicitia cum corrupta est reparari nō pōt:sn̄ia est simplex. Ardet amore tui:te amat Menelaon:quē deseruit/te secuta. Credul⁹:qui pudicā Helenam fore credidit. Felix andromache:pathos a fortuna aliens. Andromache Ectionis filia Hectori nupsit:cui puerum peperit:vt scribit Home.quem alij scamādrum:alij astyanacta appellarunt. ¶ Certo:vni z constāti. ¶ Ad exemplum fratris:vt

etiā q̄cq̄d alicui datū est vel a natura vel ab hoībus:vñ dotes animi dn̄r prudētia/iustitia/z hmōi. Et dotes corporis pulchritudo robur z his silia. grecor̄ classis i troiā. Tyndaris helena. Helena p legatos repetita. antenor autor reddēde helene. Rudimēta que.

Huber. Matrona que. Tori q̄ materia fiebant.

Polydamas quid. Etas prudētē homines reddit. Parrh. Ascensius. * Semel vsurpat interdū p̄ cito. Ver. Qui ne q̄d tale videret Procubuit moriens:z humum semel ore momordit. Accipitēt p̄ irreuocabiliter. ANTO. Pudicitia semel corrupta e irreparabilis.

Felix Andromache certo bene nupta marito:
Uxor ad exemplum fratris habenda fui.
Tu levior foliis:tunc cum sine pondere succi
Mobilibus ventis arida facta volant.
Et minus est in te/q̃ in summa pondus arista:
Que levis assiduis solibus usta riget.
Hec tua(nam recolo)quondam germana canebat:
Sic mihi diffusis vaticinata comis.
Al's cur harene semina mandas.
Quid facis Oenone:quid harene semina mãdas:
Non profecturis littora bobus aras.
Graia iuvenca venit/que te/patriamq̃/domumq̃
Perdat/io prohibe graia iuvenca venit.
*
Dum licet/obscenam ponto demergite puppim:
Heu quantum phrygii sanguinis illa vehit.

Hector una uxore cõtẽt⁹:z ita tibi satis oenones coniugiũ esse debuisset.¶ Tu levior foliis:nõ crimen sed tua levitas aliaz admisit.¶ Hec tua nã recolo:que pericula immineãt nisi reddatur helena de vaticiniis argnit.¶ Germana.Cassandra excidiũ troianũ pdixit:q̃ apud Actiũ in polyxena ita loquit̃ cum vaticinaret̃.de⁹ inclusus corpore humano iã nõ Cassandra loquit̃ iã mari magno classis cita texit.Excitũ examẽ rapit advenit.Et fera veli volãtib⁹ navib⁹ ꝯpleuit manus littora.¶ Quid facis oenone.Cassandre vaticiniũ de troiano excidio.¶ Quid harene semi.mã.frustra paridẽ amas.Vaticinãtiuz mos est ꝯtorta z trãslata longius oratione proloq.¶ Graia iuven.ve.helenã significat.Que pdat patriã z domũ/in excidiũ troiane urbis:et Laomedontis familie.¶ Io prohibe:vox furentis est:exoptat deos hãc pestem avertere.¶ Puppim obscenã:infausti auspicii.i.paridis navem cum helena submergite:eadem apud actiũ ita loquitur.Adest fax obvoluta sanguine:atq̃ incẽdio:multos annos latuit.Cives ferte opem z restringite.

Andromache que. Cassandra traianũ excidium vaticinata est Io q̃ pars orõnis sit.

Huber.

☞ Tu quoq̃:sicut ipse.¶ Nulla repa.distinguendũ est:ut hoc coniũgatur cũ inferiorib⁹ sic:ut sit sensus z ordo:pudicitia lesa est reparabilis nulla arte:q̃z illa deperit semel.i.pudicitia amissa nunq̃ ampli⁹ reparari põt sicut pleraq̃ alia:ut fides:benivolẽtia:z similia:q̃ amissa possunt etiã reparari:qđ non idẽ pudicitie cõtingit:q̃z mulier corrupta nõ põt esse omni tẽpore nõ corrupta.¶ Illa scz pudicitia.¶ Deperit.i.amittit.¶ Semel:statim z uno tempore:nõ autẽ sepius.¶ Ardet:obiectio.¶ Sic z mene.respõsio ad obiectionem non est fidenduz ei⁹ amori.Sic scilz.ut te amat:non vero amore.¶ Ille menelaus ¶ Credulus:qui nimiũ facile credidit:se amori.Sic scilz.ut te amat:non vero amore.¶ Ille menelaus.¶ Credulus:qui nimium facile credidit se amari.Felix ex cõmendatiõe hectoris fratris tui.¶ Certo id est fido z stabili.¶ Ad exemplũ fra.q̃z sicut ille diligit Andromachẽ:ita me diligere debueras.¶ Tu o pari.¶ Levior:mutabilior.¶ Tunc.q.d.nõ oibus foliis:sed aridis:que solẽt esse leviora.¶ Volãt:sparguntur:z per aera feruntur.¶ Et mi.alia comparatio levitatis.Paridis.comparat enim eum spicis siccis z maturis.¶ Arista.q̃ ita dicta est ab ariditate:lz cõtra naturã sui primitivi corripiat primã syllabã.¶ Que.s.arista.¶ Usta:cocta:ut Persi.Insana canicula messes Jãdudũ coquit.¶ Assiduis so.i.cõtinuis caloribus.¶ Solib⁹:nã soles in plurali pro calorib⁹ vel dieb⁹ accipim⁹:ut tris adeo incertos ceca caligne soles erram⁹:id est dies.¶ Hec tua.dicit oenone hec sibi fuisse prenunciata a Cas.sorore paridis vaticinatrice:ponitq̃ verba eius vaticinii.¶ Tua ger.i.sor scz.Cassandra:fuit autẽ cassãdra priami filia cui⁹ amore captus phebus pmisit ei divinãdi artẽ:si sibi obsecuta esset:qđ cũ illa se facturã dixisset:postea accepta arte z potestate divinãdi negavit.Quã rem phebus egre ferens:cũ ei auferre non liceret quod semel dederat:abstulit ei fidẽ divinationis:effecit eñ ut ei nõ crederet̃.vñ Verg.eneid.ii.Tunc etiã fatis aperit Cassandra futuris ora:dei iussu:non unq̃ credita teucris:dicit igit̃ Oenone cassandrã pdixisse sibi adventum helene pniciosum sibi z troianis.¶ Canebat:divinabat.¶ Hec.q̃ nũc evenerunt.¶ Comis diffusis id est sparsis.¶ Per humeros.quẽadmodũ vaticinãtes habere solẽt:ut Verg.de sibylla:nõ cõpte mãsere come.¶ Quid facis.ṽba cassandre.q.d.frustra amas paridẽ.¶ Quid ha.se.mã.Trãslatio ab agricolz.sicut eñ amittũt semina:q̃ ea in harena spargũt:ita dicunt̃ amittere laborẽ:q̃z in ea re laborãt:quã assequi nequeũt.Nõ pfe.i.reddituris fructũ.Juve.Nos tñ hec agim⁹ tenuiq̃ in pulvere sulcos ducim⁹:z sterili litt⁹ versamus aratro.¶ Graia ecce impedimentũ sui laboris.¶ Juvẽca:p cõtumeliã.nã mulieres impudice iuvẽce z vacce dicunt̃:nec ob aliã cãm Io z proetides in vaccas ꝯverse dicunt̃:nisi q̃z facte sunt impudice.Ovid.lib.i.de arte.Nec fuge linigere mẽphitica tẽpla iuvẽce.Multas illa facit quod fuit ipsa Jovi.i.multas mulieres facit vaccas sicut ipsa fuit.¶ Perdat.evertat z destruat.¶ Io clamãtis est:nõ aũt nomẽ ppriũ:nã pro noie pprio prima lõga est.Juve.si cãdida iusserit Io.Cũ vero hz primã brevẽ est adverbiũ exclamãtis:ut hic interdũ letãtis:ut apud Ovid.in.i.amorũ.Miles io magna voce triũphe canet.dicit ergo.Io phibe.i.phibe.s.ne veniat.Dum lz:dũ nondũ attigit littus.¶ Obscenã puppim.i.que vehit obscenã mulierem.Heu quantũ.q.d.multum.

*Obscenũ aliqñ significat abominabile auguriuz: ut apd ṽg. Obsceniq̃ canes iportuneq̃ volucres. Aliqñ d̃r quod turpe immũdũq̃ ẽ. Semel improprie q̃d significat. Arista vñ dicta est. Soles in plurali. Cassandre historia.

Parrh.

☞ Semel:irreparabiliter.Hora.Et semel emissum volat irreparabile verbum.semel enim fieri dicitur id qđ infectum reddi non potest.¶ Andro.Etronis(ut est apud Homerum)filia Xenon autem tradit ex andremone natã lyrnesio cui suffragatur Aeschylus qui lyrnesiã vocat Andromachã in phrygib⁹.Certo marito.qui pter Andromachã iusto matrimonio nullã sibi iũxit z si liberos ex pellicibus eum suscepisse licet ex Euripide suspicari quod z Anaxicrates argolicorum.ii.videtur affirmare.Juvenca per ambages vaticinium.Nã quod iuvenca significet adulteram queq̃ sui copiam facit:affamie sunt z mere nuge quippe cum dicit Ovidius in arte.Multas illa facit quod fuit ipsa Jovi.intelligi voluit.In lonso:id est isidis ede puellas exẽplo dee suis amatoribus obsequi.itaq̃ morem gerere:ut ipsa io olim iovi.

ASCEN.

☞ Nulla reparabilis arte.Lesa pudicitia/pulchrũ z nimis verũ diverbium.Deperit illa semel.i.ex toto/ita ut nihil restet qđ secũdo perire possit.In toto viduo.i.deserto/ipse viduus.Hec tua(nã recolo)docet a Cassandra se quoq̃ admonitam/sed teucrorum neminem illi fidem adhibuisse/unde est illud eneid.ii.Tunc etiam fatis aperit cassandra futuris Ora.dei iussu non unq̃ credita teucris Apollo enim petiit ab ea stuprum/quod illa se concessurum negavit/nisi prius donum prophetie z vaticinii perpetuum daret/quod ille cũ iuramẽto contulit/sed ubi se a puella deceptum agnovit:(non enim consensit)abstulit ab eius vaticiniis veri fidem seu

credulitatem. ¶ Hanc bacchillides vaticinantem futura Troiani belli mala dum classis in greciam pararet inducit/quem imitatur Hora. libro primo carminũ: sed nerea vatem inducit dicens. Pastor cum traheret per freta nauibus ideis Helenã &c. ¶ Diffusis comis/vaticinantes enim furore rapte capillos dissoluebãt. Unde Eneid. vj. de Sibylla. Non compte mansere come/sed pectus anhelum. Et rabie fera corda tument. ¶ Graia iuuenca venit/alludit ad boues aratorios persistans in metaphora.

Dixerat/in cursu famule rapuere furentem.

At mihi flauentes diriguere come.

Ah nimium misere vates mihi vera fuisti:

Possidet en saltus illa iuuenca meos.

Sit facie quãuis insignis/adultera certe est:

Deseruit socios hospite capta deos.

Illam de patria Theseus/nisi nomine fallor:

Nescio quis Theseus abstulit arte sua.

A iuuene/& cupido credatur reddita virgo.

Unde hec compererim tã bene: queris/amo.

Uim licet appelles: & culpam nomine veles:

Que toties rapta est/prebuit ipsa rapi.

At manet Oenone fallenti casta marito:

Et poteras falli legibus ipse tuis.

Me satyri celeres (siluis ego tecta latebam)

Quesierant rapido turba proterua pede.

Cornigerumq; caput pinu precinctus acuta

Faunus/in immensis qua tumet Ida iugis.

Me fide conspicuus * Troie munitor amauit:

In cursu: in medio vaticinio substinuerunt: nam furore cõciderat. ¶ Ah nimiũ misere vates: apostrophe vtit. ¶ Possidet en saltus: Helena preripuit mihi coniugẽ. ¶ Sit facie insignis: inuidiosa concessio: esto sit pulchra: est tñ incesta. ¶ Deos socios: Hymeneũ & Iunonẽ & deas quinq;: quas Plutarch⁹ p̃esse cõiugijs scribit. ¶ Illã de patria: absens Theseus inquit Diodo. p̃suasus a Pirithoo spartẽ profectus in templo Diane Helenã: q̃ decimũ agebat annũ rapuit post Phedre interitũ: id cũ grauiter atheniẽses ferrent custodiendã matri & Aphino amico in aphidna vrbẽ misit: Castor & Pollux diruta amphidna puellã i patriã retulerũt: q̃q̃ alij puellã Theseum fratribus reposcentibus reddidisse tradãt. ¶ Nisi nomine fallor: historiam non recte se habere comminiscitur puellari simplicitate. ¶ A iuuene & cupido: duo sunt que pudicitie maxime obstant amor & iuuentus. Non est inquit credibile q͡d iuuenis & amãs Theseus castam reddiderit Helenã. ¶ Hec cõpererim: a quo hãc historiam nouerim. ¶ Amo: nihil est quod amor non sentiat. ¶ Toties rapta: primum a Theseo: deinde a te: prim⁹ tamen qui Helenam violauerit eonus Hippocoontis filius traditur. ¶ At manet: ducta in inuidiã Helena se & suum ɔiugium cõmẽdat a fide & pudicitia. ¶ Manet: seruatur. ¶ Casta: inuiolata. ¶ Marito: Paridi. ¶ Tuis legibus quibus tu vsus es. Nam tu aliam ademisti vxorem: recte vt iam vtrum aliũ ego querere potuissem. ¶ Me satyri: peccandi opportunitatem ponit: ne forte crederetur occasionem defuisse. ¶ Turba proterua libidinosa: satyrorum multitudo me sollicitabat. ¶ Faunus: habet instar capri cornua pinuq; coronatur. Tumet eminet. ¶ Troie munitor: apollinem intelligit: quem adiutorem diximus habuisse Laomedontẽ cum neptuno dũ menia Troiana erigeret. Oenonem amauit: & in mercedem stupri medicine artem ostendit.

In cursu. i. in processu. s. sui sermonis. Furentem: diuinantẽ: nam furor etiam de diuinatione dicitur. Diriguere. id est rigide facte sunt ex metu: declinatur autẽ non dirigo: sed dirigeo secũde cõiugationis. ¶ Flauẽtes: albe vel pulchre. de flauo colore dictum est supra. ¶ Nimium vera: quia venit illa iuuenca: & expulit me. ¶ Meos saltus: translatio est: nam iuuence solent pasci in saltibus. i. nemoribus vbi sunt pascua: dicit ergo: illa iuuenca est in possessione meorũ pascuorum. i. possidet te quẽ deberem possidere. ¶ Sit facie: adducit nunc Helenam in contemptum ostendẽs eius infidelitatem & impudicitiam. ¶ Insignis: egregia. ¶ Capta hospite. i. Helena capta amore tui hospitis sui. ¶ Deseruit: fugiens a patria. ¶ Deos socios: vel connubio presidentes: vel socios. i. patrios. ¶ Nescio quis: solemus ita loqui de ignotis. ¶ Abstulit: exportauit. ¶ Sua arte: suis dolis. Uer. At cytherea nouas artes: noua pectore versat Cõsilia. ¶ De patria. s. sua. vnde Paris in epistola ad Helenã. Ergo arsit merito qui nouerat omnia Theseus: & visa es tãto digna rapina viro. ¶ A iuuene: reddit eam suspectã stupri cum rapta fuit. ¶ Credatur. i. debeat ne credi. q. d. non. ¶ Reddita: restituta. ¶ Uirgo. i. intacta & inuiolata. ¶ A iuuene. argumẽtum ab etate: nam iuuenes pronìores sunt in venerẽ. Scri. tamen Hellanicus Theseum iam quinquagenarium fuisse cum Helenam rapuit. ¶ Et cupido. i. amante. argumẽtũ ab effectu animi. ¶ Unde. i. a quo. ¶ Compererim: cognouerim: didicerim. ¶ Hec: que dixi de Helena. ¶ Amo: & ideo amor coegit me ista inuestigare. Uer. q̃s fallere possit amãtẽ? ¶ Licet: q̃uis. Uim violentiã illatã a Theseo. ¶ Ueles. i. tegas. Nomine. s. violentie & nõ voluntarij delicti. ¶ Que totiẽs. sensus est ipsa Helena que toties est capta voluit capi. est autem sententia Herodoti lib. j. loquentis de ipsa Helena prudentium esse pro nullo habere raptarum pulchritudinem: quippe que nisi voluissent haud dubie rapte non fuissent. Totiẽs. inuidiose dixit: cum bis tantum fuerit rapta: primũ a Theseo: deinde a Paride. At cõmemorata impudicitia Helene nunc cõmemorat Oenone pudicitiam suam & loquitur de se tanq̃ de tertia persona. Fallenti: tibi qui me fallis. ¶ Tuis legibus: quia quo iure vtitur maritus in vxorẽ eodẽ potest vti vxor in maritum. Me satyri. cõmemorat copiam amantiũ a quibus dicit se sollicitatam. Satyri: dij siluestres. Turba proterua: sunt enim libidinosi multum. Ouid. Et in venerẽ satyrorum prona iuuẽtus. Rapido pede. i. celeri persecutione. Siluis &c. parenthesis. Faunus precinctus caput pinu acuta: quia coronas ex frondibus pineis ferre dicitur. ¶ Qua subaudi ei qua scilz parte. ¶ Ida mons Phrygie. Tumet: altus est. In iugis id est

Antonius.

Cõiugales dij.

Oenone violata ab apolline.

* Conspicuus modo sagacẽ: per spicacẽ: & acutũ significat. Quintilia. Cõspicu⁹: sagax: callid⁹: mõ clarũ: & qui ab oib⁹ cõspicitur. Huber.

Dirigeo vñ diriguere.

Iuuenes in libidinẽ proniores.

altitudine. Me fide: dicit se etiam amatã a Phebo: ab eoqꝫ per vim raptam virginitatẽ suam. ¶ Munitor: mutator. vnde menia dicuntur quasi munia mutata e diphthongo in u. Constat autem ex fabulis Phebum cum neptuno promissa sibi mercede a Laomedonte Troie muros fecisse. ¶ Conspicuus: insignis. ¶ Fide: cithare.

Parrhasiꝰ. In cursu. in medio vaticinandi calore: cum longe plura predicanda sibi restarent. ¶ Famule rapuere: nam Priamus imperauerat vt quoties Cassandra solueret os in oracula toties eam famule coercerent marmorei thalami claustris vt insanam meminit Lycophron: z eius interpres. Iuuena. Aut oratorie mentitur: vt Helenam adducat in suspitionem stupri: aut certe iuuenem producit ex sententia Varronis ad annum. v. z. xl. nam cum Theseus Helenam rapuit agebat annum fere quinquagesimum.

Ascensius. Capta hospite. id est pulchritudine eius nõ vi. ¶ At in iner Oenone. Plena laus ex alterius vituperatione z sui cõmendatione/ nam se castam z fidelẽ viro adultero probat permansisse. Helenã vero incastã z viro fideli infidelẽ fuisse criminatur. ¶ Me fide cõspicuus. a nt̃o fides huius fidis. quis Priscianus velit dici hec fidis: non fides in ea significatione qua chordam plectri seu cithare significat/ nec est a nt̃o fides fidei/ vt eius quantitas probat/ quia corripitur abltũs tertie/ z producitur quinte. Et ergo Apollo munitor Troie conspicuus fide. i. lyra/ qr vt dicit Hor. in arte. Ne forte pudori sit tibi musa/ lyre solers z cantor Apollo est. Item et munitor Troie. Unde Aeneas ad eũ lib. vj. Phebe graues Troie semp miserate labores/ Dardana qui Paridis direxit tela manusqꝫ. Is aũt medicine repertor dicitur. Uñ ipse alibi apud hunc poetã. Inuentũ medicina meũ est. Et potissimũ ex herbis qd ideo fingitur/ quia Apollo sol est qui herbis radicibusqꝫ vitã medicina influit. Eum idẽ oraculorũ z vaticiniorum deus: quia certissima sunt solis indicia: vnde solẽ quis dicere falsum audeat? verũtamẽ quia a summo deo omnia depẽdẽt: ne ergo Apollo q̇dã futura noscat nisi ab Ioue disceret. Unde eneid. iij. Que Phebo pater oĩpotens: mihi Phebus Apollo Predixit/ vobis furiarũ ego maxima pãdo.

Ille mee spoliũ virginitatis habet.

Id quoqꝫ luctando/ rupi tamen vngue capillos.

Oraqꝫ sunt digitis aspera facta meis.

Nec precium stupri gemmas/ aurumqꝫ poposci/

Turpiter ingenuum munera corpus emunt.

Ipse ratus dignam/ medicas mihi tradidit artes:

Admisitqꝫ meas ad sua dona manus.

Quecũqꝫ herba potens ad opem/ radixqꝫ medendi

Utilis in toto nascitur orbe/ mea est.

Me miseram: q amor non est medicabilis herbis:

Deficior prudens artis ab arte mea.

Ipse repertor opis vaccas pauisse Phereas

Fertur: z a nostro saucius igne fuit.

*

Quod neqꝫ graminibus tellus fecũda creatis/

Nec deus/ auxilium tu mihi ferre potes.

Et potes/ z merui/ digne miserere puelle.

Non ego cum Danais arma cruenta fero.

Sed tua sum/ tecumqꝫ fui puerilibus annis:

Et tua quod superest temporis esse precor.

¶ P. Ouidij Nasonis epistolarum Heroidum Liber Primus finitur.

MATO. Spoliũ virginitatis: meã virginitatẽ delibauit. Anteqꝫ potuisset me potiri. ¶ Aspera. qm̃ vnguibus illa secuit. ¶ Gemmas aurũqꝫ: mundum muliebrem significat. Corpus ingenuum: puelle libere non debent precio prostare. Ingenuus est cuius maiores semp fuerũt liberi: nec vnq̃ seruierũt. Ratꝰ dignã: cõmendat se ab artificio z dei iudicio cum me tãto munere Apollo dignã existimasset. ¶ Medicas: medicine artem me docuit: cuiꝰ inuẽtionẽ multi ad Apollinẽ retulerũt. ¶ Ad sua dona ad medicinã cuiꝰ est author. ¶ Quecunqꝫ herba potens: recte hoc: nam ex herbis medicinã tm̃ apollinem reperisse legimus. ¶ Ipse repertor opis: exẽplo mõstrat amorẽ nulla arte medicari posse. Apollo captꝰ amore alceste pelei filie: admeti regis pauit armẽta. ¶ Admetus rex pherarum fuit z eius filius Eumelius: q nauibꝰ. xj. vt scri. Homerꝰ ad obsidionẽ Troianam pfectus est. Phere oppidũ est thessalie. Alij tradunt amasse apollinẽ ipsen machārei filiã cũ admeti pauit armẽta: vt in metamorphosi dximꝰ. Nostro igne meo amore flagrauit. Qd neqꝫ graminibus: cõmiseratio ẽ a facili: potes inq̃t sanare mea vulnera: que nec arte nec dei ope coirent. ¶ Merui: qm̃ tot bñficijs de te bñ merita sum. ¶ Nõ fero arma cruẽta: nõ sũ tibi hostis: nec mea cã bellũ subibis. ¶ Sed tua sum pathos a tpe. Ille scꝫ Phebus spoliũ: trãslatio a victore: nam spolium dicitur quicquid victo eripitur a victore. Id quoqꝫ. i. spoliũ virginitatis. Luctando. s. habet. i. pugnãdo: z nõ voluntate mea. ¶ Rupi: laniaui. Capillos ipsiꝰ Phebi. Ora phebi. Gẽmas. precium zc. appositio est: vel declaratio. ¶ Preciũ: mercedẽ. Turpiter: sñia est exornatio rhetorica. Ingenuũ liberum. i. turpe est libere mulieri corpus suũ pro questu pstituere/ inde z meretrices dicũtur a merẽdo. Ipse. s. Phebus. q. d. sponte sua me nihil petente. Ratus arbitratꝰ. ¶ Medicas artes. i. artes medẽdi. ¶ Admisit: accepit vł adhibuit. Herba z radix i his eñ magna est vis ad curãdos morbos potens: efficax. ¶ Mea est. i. mihi cognita: z mee arti subiecta. Me miserã: cõqueritur qd hec ars eiꝰ morbo. i. amori non possit mederi. Prudens artis. i. perita medicine. ¶ Deficior: derelinquor. Ipse. s. Phebus. Repertor opis. i. medicine: quã appellat opẽ: qr hoïbꝰ etiã de vita periclitãtibꝰ opitulat. hanc aũt artẽ a Phebo inuentã ipsemet lib. j. demonstrat dicẽte Phebo. Inuẽtũ medicina meũ est: opiferqꝫ per orbem Dicor: z herbarũ subiecta potẽtia nobis. ¶ Pauis. i. ad pascua duxisse: ab eo qd est pasco. Phereas: Thessalicas id est vaccas Admeti regis Thessalie. Phere enim pluraliter declinatũ vrbs fuit Thessalie neqꝫ legẽdũ est Phareas. Fabula aũt hoc habet. Cum ob Hippolytũ discerptũ ab eq̃s: vt supra diximꝰ miseratione

*Gramen herba vulgatissima: sic dicta q geniculatꝫ internodijs mirifice serpat: a gradiẽdo: vel a gignẽdi fecunditate: crebro enĩ nouas spargit radices. Refert plinius eam herbã nasci vbi humanꝰ sanguis ceciderit. Qñqꝫ tñ gramẽ generalit ponitr p oĩ herba.

Ingenuus qs dicitur.

Apollinis z alceste Amor.

Admetus quis sit.

Oppidum phere vbinã locorũ sit.

Huber. Uis radicũ in morbis curandis.

Admetus Phedra. Esculapij interitus. Apollo deitate priuatus.

Puer quo pacto apd antiqs plectebatur.

Diane ab Esculapio ad vitã reuocatũ indignatus esset Juppiter id cuiq̃ nisi sibi liceret Esculapium fulmine interemisset Apollo pater Esculapij id egre ferens Cyclopas qui fulmina ioui fabricauerãt verberauit. Quare iuppiter eum deitate priuauit vt quidã volũt per annos nouẽ: quo tpe dicit pauisse in Thessalia armẽta regis Admeti. Saucius: pcussus. Verg. At regina graui iãdudũ saucia cura. Nec deus. scʒ phebus. Merui: q̃ te dilexi: ⁊ semp tibi fida fui. Digne mereti. Nõ ego: reuocat etiã odiũ Helene: propter quã significat bella a grecis moueri. ¶ Cũ danais: cum grecis sicut Helena. Puerilibus: pro puellaribus: q̃ puer teste Prisciano apud antiquos cõis erat generis. ¶ Temporibus. subaudi id tẽporis qđ superest: qđ restat. ⁊ sic finis est epistole. Paris aũt non flexus est verbis Oenones: sed ea relicta Helenã accepit: que vt supradictũ est: cã fuit euersionis Jlij ⁊ totius Troie: dicitur tñ a Stra. in Crebrenia regione mõstrari sepulchrũ Paridis: ⁊ Oenones eius vxoris: ex quo videtur non eã penitus dereliquisse: sed vt diximus magna est opinionum varietas.

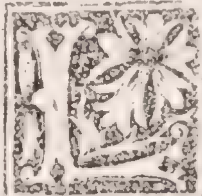
¶ Turba proterua. allusit ad originẽ vocabuli. Satyros enim dictos a σαθη q̃ prisca grecorũ lingua significat mentulã. Macro. author est. q̃ salaces ⁊ libidinosi sunt. Parrhasi⁹

¶ Me miserã/q amo/vt Valla docet quotiẽs o pticula subticetur/non tã vehemens est excãdescentia/nec πάθος quocirca modesti⁹ dicit me miserã quã o aut heu me miserã/regitur tñ ab o subintellecto: aut me miserã iudico/aut cẽseo(quã. i. amor q̃ non est medicabilis herbis. ¶ Non ego cũ Danais. sic Dido. Nõ ego cum Danais Troianã excindere gentẽ Aulide iuraui. Et tua precor esse tua. Sic alibi. Me tamẽ excepto qui precor esse tuus. vbi authore Valla dicere potuisset/sed non tã elegãter quẽ precor esse tua: ordo autẽ est. Et precor. i. precibus cupio esse tua supple illud tẽporis. i. per illud tẽpus qđ superest. i. reliquum est nobis. Ascensius.

¶ Jn sextam epistolam argumentum.

LEmnos insula in ionio adiacet Macedonie contra athon montẽ: vrbes habet myrinã maritimã ⁊ ephestiã mediterraneã: hic cum regnasset Thoas Bacchi filius: bellum cõtra tracas multos annos gessit. Mulieres lemniace: qm̃ hircum olerent quod indignata Venus effecerat viris destitute Polyxus cõsilio redeũtes viros vna nocte omnes peremerũt: sola Hipsiphyle Thoantẽ patrẽ seruauit. Ea tẽpestate Jason Aesonis filius cum quatuor ⁊ quinquaginta argonautis: ad rapiẽdum aureum vellus in Colchos nauigãtes in insulã delati a lemniacis puellis hospitio ⁊ thalamo sunt excepti. Jason Hipsiphylem que regnum paternum tenebat. grauidã fecit: discedẽs si ex expeditione Colchica rediisset de coniugio spondet tertio anno: post Medee ope oete regis filie aureo rapto vellere in Thessaliam rediit: inito cum Medea cõiugio. Nauim argo Neptuno isthmio dedicauit: ipse ad Creontem corinthiorum regẽ diuertit: cum quo. x. annos cum Medea cõmoratus est. Jd cum Hipsiphyle forte aut nuncio aut coniectura suspicaretur: per epistolã Jasonis perfidiã expostulat. Primum coniecturã ponit se esse ab Jasone destitutã: deinde perfidiã notat. Demum in Jasona ⁊ Medeam leuissime imprecatur.

* Reducẽ ⁊ reduces illos dicimus q̃ a periculis in tutũ: ab exilio siue captiuitate reducũtur in patriã Ci. p Milo. qđ mere ducẽ eẽ voluistis: an vt spectã te me expelle rẽtur q̃ per quos essẽ restitutus: Antonius. Locus eno datus. Colchos vbinam locorum sit. Alcestes Amphimones euadnesq̃ fuere. Thessalia vndenomẽ accepit.



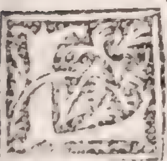
Jttora Thessalie reduci tetigisse carina. Vt posteritati cõsuliã domitij manes ignoscãt: falsũ inquit esse Jasonẽ in Thessaliã rediisse. Jn quo dum alios accusat: falso tabellas ipse signauit. Nã Diodo. histo. iiij. scri. Jasonẽ cum redierit Colchon quod est Thessalie oppidum: et pelie regia tres pelie filias viris tradidisse. Admeto alcestien: andremoni amphimonem Aenocephali phoceorum regi Euadnem. Orpheus quoq̃ de reditu argonautarũ refert Jlli igitur vẽtis acti referũtur Colchon: quẽ in met. secut⁹ Oui. de Jasone tradit. Victos Colchiados tetigit cũ cõiuge portus. Thessalie. Thessalia a Thessalo emonis filio nuncupatur Diodo. a Thessalo Medee ⁊ Jasonis filio. ¶ Carina redu. argonam icolumes rediisse in patriã. ¶ Aurate ouis: ariete velleris aurei: nõ ouem dicere debuisset: quem alij filium Theophanes ⁊ neptuni scribunt natũ in orchomeno Boetie: alij in Thessalia: alij hũc fuisse phryxi pedagogum narrant: cuius pellẽ oeta Marti dicauit.



¶ Hipsiphyle Jasoni.



Jttora Thessalie reduci tetigisse carina:
Diceris: aurate vellere/diues ouis.



Jttora: vt huius epistole argumentum plenius ⁊ melius percipiatur: aurei velleris fabula primũ est referẽda: que ab Oui. lib. iij. fast. circa finẽ ponitur. Athamas Aeoli filius Nephelẽ vxorẽ primam habuit: ex qua phryxũ ⁊ hellem genuit: qua amissa ⁊ in nubẽ cõuersa ⁊ facta dea: duxit aliam vxorem inonẽ Cadmi filiã: que cũ more nouercarũ odisset priuignos: coxit semina que agricole seminarent que cum eo anno nullum fructum produxissent: ⁊ magna frugũ penuria esset subsecuta: missus est sacerdos: qui oraculũ sciscitaretur de remedio huius mali: verum sacerdos ab inone corruptus nunciauit oraculũ petere: vt phryxus ⁊ helle mactarẽtur ad placãdos deos: quod cũ pr̃ Athamas diu facere recusasset: tãdẽ ⁊ ciuium ꝯsensu ⁊ necessitate compellente: cum phryxũ ⁊ hellẽ iã ante aras vittatos constituisset: vt eos mactaret. Nephele eorum mater nube sua deuecta ad eos: vt fugerẽt precepit: tradiditq̃ arietem lanã aureã habẽtem qui eos trãsueheret vltra mare. Sed helle puella cum timuisset ⁊ male inhereret arieti cecidit: ⁊ mari in quod ceciderat nomen dedit: nã hellespontum ab ea appellauerunt. Phryxus vero in pontum pfectus in Colchida delatus est vbi arietem sacrificauit: ⁊ pellem aureã ipsius arietis in templo Martis suspendit: quod Dio. ex oraculo monitum fecisse dicit. Postea Oeta in ponto regnãte ex oraculo responsum datum est illum tunc moriturum: cum ab externis nauigio delatis aureum illud vellus sublatum fuisset: hac cã ostẽtauit se innata crudelitate hospites sacrificare: vt diuulgata tãti sceleris fama externi omnes ab eius regionis accessu ⁊ ab aurei velleris raptu abstinerent: ⁊ vt Dio. fm hist. voluit: templum muro circũdedit custodesq̃ multos apposuit ex Taurica accitos de qb⁹ a grecis fabule mirãde sunt. Decãtatũ eñi est tauros ignẽ spirãtes circa templũ esse ⁊ a Dracone peruigili custodiri vellus: qđ qui voluisset auferre sopiendũ draconẽ: domãdos tauros ignem naribus vomẽtes: Serpẽtis dentes serendos ex quibus orituros homines armatos

Vellerũ aurei fabula. Auber. Argumentum epistole d quo supra. Oeta vbi regnauerit.

ꝯtra quos pugnādū esset:⁊ deniqȝ eos vincendos:⁊ sic aureū vellus auferēdū:que oīa fabulosa sunt:nā allegorice aliter intelligunť:vt postea dicemus forte per ea tpa in thessalia regnabat Pelias Esonis patris Jasonis frater:qui virilis sexus liberos nullos habebat:iason igiť cū esset robusti corporis:animiqȝ p̄ter ceteros sue etatis magni:cupiēsqȝ dignū aliquid facere ex superiorū exēplo:maxime persei:aliorūqȝ plurimū quos ex claris externisqȝ expeditionib⁹ immortalē gloriā assecutos audierat:cōicauit cōsiliū cū pelia rege patruo suo:q̄ eius desiderio assensus est nō vt iasonis gloriā augeret:sȝ sperās illū in belli expeditiōe periturū:nā q: se filijs masculis priuatū esse videbat:fratrē timebat:neqñ filij ope ⁊ virtute adiut⁹ sibi regnoqȝ insidiareť.Simul ⁊ territus oraculo qd̄ acceperat sibi neptuno annua sacra reddēti pede nudo interueniente aliquo se cito moriturū.

Pelias vbi regnum tenuerit.

Acciderat aūt vt eo sacrificāte iason altero pede nudo interueniret:quem discalciauerat:q: in aqua sine limo Anauri fluuij madefacerat.Hanc igitur suspitionē occultā tenēs Pelias pollicitus est se iasoni auxilia laturū:si expeditionē pararet in colchos ad rapiendū vell⁹ aureū:⁊ cū ꝓpter barbararū efferarūqȝ gētiū:q̄ pōtū habitabant crudelitatē/videret iason quo difficili⁹ sibi certamē ꝓpositū esset eo sibi maiori glorie fore necessaria sibi ad id bellū parauit:⁊ primū iuxta Peliū mōtē nauē edificauit:magnitudine lōge maiorē ꝙ̄ q̄ ad eā diē fieri cōsueuerāt:erat eñ antea paruarū nauicularū vsus:hui⁹ vero eximiā magnitudinē stupentib⁹ oīb⁹ diffusa per greciā eius rei fama multi egregij iuuenes vltro ad certamē:⁊ ei⁹ belli cōionē allecti sunt:iason in aquā deducta naue:⁊ necessarijs reb⁹ suis optimos oīm q̄ cū eo ire cupiebāt elegit nūero q̄tuor ⁊.l.Ex eis clarissimi fuerūt castor ⁊ pollux:Hercules:telamō:orphe⁹:⁊ ipse nauigij autor iason:nauis argos dicta est ab argo eius architecto:vt quidā scriptores asserūt:q̄ etiā inter nauigādū ei⁹ resarciēde curā acceperat:alij volūt a velocitate dictā:nā argos grece velocē significat.gubernator tiphis fuit:de quo Ver.Alter erit tum tiphis:⁊ altera q̄ vehat argo Delectos heroas.⁊ Ouid.in.j.de arte.Tiphis i hemonia puppe magister erat:ipsi socij a naue argonaute dicti sunt.Ex pegaseo igiť thessalie sinu soluētes in lēnū delati sunt:vbi iason consuetudinē habuit cū hipsiphyle thoātis regis filia:q̄ tūc lēni regina erat:nā viros oēs(vt infra diceť)lēni mulieres interfecerāt:⁊ femineo regebanť imperio:verū ꝯsumptis duob⁹ annis cū hipsiphyle:⁊ ea grauida facta iason tādem discedere coact⁹ est.Itaqȝ ex lēno data fide hipsiphyle soluerūt:vt p̄positā expeditionē pficerēt.Cū igiť in colchos delati essent:edoctiqȝ fuissent a Medea de crudelitate patris q̄ hospites sacrificabat:pollicitaqȝ eēt se adiutricē ad pficiēdū certamē ⁊ draconē sopiēdū:taurosqȝ vincēdos:vt fabule tradūt:iason iureiurādo data fide vxorē sibi futurā quoad vita supstes eēt spopōdit:ope igiť ipsi⁹ Medee victoriā adeptus iason:eā secū adduxit:qd̄ cū intellexisset hipsiphyle dolēs se relictā ab iasone:⁊ aliā sibi p̄latā hac epi.p̄mū gratulať iasoni de reditu incolumi:⁊ victoria parta de aureo vellere:inde cōqueriť qd̄ eā reliquerit ꝓpter Medeā:quā nititť adducere in odiū:in inuidiā:⁊ in cōtēptū ipsi iasoni:ostēdēs eam esse crudelē:superbā ⁊ impudicā.Sed iam ad textum.Littora.i.portū.❡ Thessalie:regionis tue.Reduci:incolumi:⁊ ex magnis periculis liberata.Nā Seruio teste proprie dicunť reduces:q̄ pericula euadūt.Ver.enei.j.Nāqȝ tibi reduces socios classemqȝ relatā nūcio.⁊ idē.vt reduces illi ludūt stridētibus alis.❡ Vellere:lana diciť aūt a vellēdo:q: apud antiquos non tondebať sed vellebatur.

Anaur⁹ fluui⁹ vbi sit.

Reduces q̄ sint.

Vellus vnde dicatur



Ittora Thessalie:quia arg.⁊c.Explanatione digna vtiliter explanata sunt/paucis ordinem prosequar qui talis est.O Jason tu diceris scilicet vulgo tetigisse littora Thessalie id est patrie tue vnde ad aureum vellus in Colchon profectus eras.❡ Carina.i.naui.scilicet argo reduci i.reducta ac vos reuehente:sed.reduces passiue fere dicimus id est reductos existens dux vellere ouis aurate.i.ariete aureo vellere tecto.

ASCEN. BAD.

Gratulor incolumi/quantum finis/hoc tamen ipso

Debueram scripto certior esse tuo.

Nam/ne pacta tibi preter mea regna redires:

Cum cuperes/ventos non habuisse potes.

al's qualibet.

Quelibet aduerso signetur epistola vento:

Hipsiphyle missa digna salute fui.

Cur mihi fama prior/ꝙ̄ nūcia littera venit:

Isse sacros martis sub iuga panda boues?

Seminibus iactis segetes adolesse virorum?

Inqȝ necem/dextra non eguisse tua.

Peruigilem spolium pecudis seruasse draconem/

Rapta tamen forti vellera fulua manu?

☞ Quā tū sinis:hoc notat gratulari nō posse:qm̄ nec redierit:nec scripserit iason.Hoc ipso qd̄ incolumis redieris vt gratularer.Spargit ꝯiectura:quibus colligat se ab iasone destitutam.❡ Preter mea.ad lennon.❡ Pacta tibi:quā tibi in dotē pepigi vt ad ea redires.❡ Signetur:scribať:⁊ obsigneť potuisti scribere si redire voluisses.❡ Boues sacros marti:tauri q̄ efflabāt e naribus ignē.❡ Vellus aureū marti dicatū in tēplo:qd̄ distabat a colchorū vrbe stadia.lxx.custodiebāt illi:nisi domarentur rapi vellus non poterat:hos edomuisse Jasonem alij scribunt.Orpheus vero a Medea edomitos tradit.Seminib⁹ iactis:dentes serpentis intelligit:quos pherecides martē dedisse tradit:vt illos quoties hominibus indigeret ad opē seminaret.Orpheus vero a phryxo oete regi datos eē refert.❡ Adolesse creuisse.Jason acceptos dētes a Medea seminauit:nā ea erat rapiēdi cōditio:nati homines armati cū primū iason magnū silicem pieciisset se mutuis peremerunt vulneribus.Segetes multitudinem.apud Ver.Telorū seges.Tua dextra:q̄ seipsos ꝯfecerūt.Peruigilem draconē:fagū ex qua pēdebat vell⁹ custodiēs:assiduo vigilabat serpēs q̄ Orphei cātu ⁊ Medee carminib⁹ ꝯsopit⁹ ē.Jason iuuātib⁹ Castore ⁊ polluce:⁊ mopso vellus subripuit.

Tēplū in q̄ erat aureū vell⁹ quātū ab vrbe colchorū distabat.

A q̄ serpentini dentes dati fuere.

*Adolere siue adolescere crescere ē.Aliqñ adolere est ꝓpiciari et supplicationib⁹ numē aucti⁹ facere:sacrificare/⁊q̄si edorē dijs p̄bere.Verg.Ꝟbēasqȝ adole pingues et mascula thura.

Huber.

☞ Gratulor:gaudeo:gratulamur aūt alijs:gaudemus nobis.Cice.tibi gratulor:mihi gaudeo:gaudere tñ etiā dicimus de alijs:cū de nobis nunꝙ̄ dicam⁹ gratulari.Quātū sinis.i.quātū permittis.s.me gratulari.Hoc ipso.i.de hoc.s.quod redijsses cū vellere aureo.Fieri certior.i.admoneri.Tuo scripto.i.per aliquā tuā epistolā.Nā ne.excusat ipsum iasona quod nō redierit in lēno cū reuerteret ex colchis vt magis eū accuset:qd̄ postea ꝙ̄ redijt nihil ad eam rescripserit:⁊ est sensus possibile est qd̄ nō habueris vētos ꝓsperos:vt redires ad me cū velles redire:ordo.est.Potes.i.possibile est.Te non habuisse ventos ne redires.i.ne redire posses.Preter.iuxta.Littora mea.s.lenni.Pacta.i.ꝓmissa.s.a te.Cū cuperes.i.q̄uis cuperes.Quelibet aduerso:ecce accusatio:⁊ est sensus:⁊ si vēto cōtrario.i.ne posses redire:

potuiſti tñ aliquã ſcribere epl'am: ordo eſt. Quelibet.i.queuis.q.d.etiã breuiſſima. Signet: nõ autẽ aſſignet: vt aliqui dicũt: ſed ſignet.i.claudat ⁊ ſcribat: vñ reſignare epl'as cõtrariũ eſt.i.aperire. ponit aũt ſignet ꝑ ſignata fuiſſet: tp̃s ꝑ tpe. Uẽto aduerſo.i.cõtrario tibi ne ſineret te venire: vel ſignet.ſ.nũc poſtq̃ es reuerſus: vel vt in alijs codicibus legit: qualibet ⁊c. quolibet.i.quantũuis aduerſo: ſignetur.i.ſcribat ⁊ mittat.q.d.hoc facere potuiſti vẽto quantũuis aduerſo. Hipſiphyle ſcilʒ ego. ¶ Miſſa a te. Cur mihi: conquerit quod prius ex ſermone alioꝝ q̃ ex ſcriptis iaſonis intellexit eius victoriã habitã in colchis: vt infra. Fama publicus ſermo omnium. Quã litera.i.quã epiſtola tua. Nũcia: q̃ nũciaret mihi. Boues tauros. Martis: erãt marti cõſecrati ꝑpter ferocitatẽ: que ipſi marti attribuit. Panda: curua. Ueg. lancibus ⁊ pãdis fumantia ponimus exta: deriuat autẽ a pãdo: neq; pãdibus dicit: ſed pãdus: vt Priſcia. voluit alternitatis vitãde cauſa. Seminibus ſubaudiendũ eſt: quã fama nũcia. Segetes viroꝝ.i.viros ſeminatos. Jactis: ſparſis Adoleſſe.i.creuiſſe. ¶ Tua dextra: q2 ſeipſos interemerũt. Nam cum iaſon quedã que Medea dederat in medios illos terrigenas proieciſſet illi arma in ſe conuerterunt: ⁊ mutuis vulneribus ceciderũt. Peruigilẽ nunq̃ dormientẽ. Seruare: cuſtodire. Spoliũ pellem. Pecudis: arietis: licet ⁊ interdum dicatur ouis ſicut ſupra. Uellere diues ouis. Sed quoniam promiſimus ſupra interpretaturos huius fabule Allegoriã/ dicit Diodo. Cuſtodes ideo tauros dictos fuiſſe: quod robuſti eſſent ⁊ fortes ignẽ vero naribus afflaſſe propter crudelitatẽ cedis hoſpitum: draconẽ vero nomẽ fuiſſe diligẽtis cuſtodis. Tamen lʒ hec omnia ſupradicta eſſent. Rapta vi capta ⁊ expugnata.

Gratulari ⁊ gaudere q̃d iter ſe differant.

Pãdus vnde deriuat.

Aurei velleris allegoria.

Hec ego ſi poſſem timide credentibus iſta/
Ipſe mihi ſcripſit dicere/ quanta forem?
Quid querar officium lenti ceſſaſſe mariti/
Obſequium/ maneo ſi tua/ grande tuli.
Barbara narratur veniſſe venefica tecum/ *
In mihi promiſſi parte futura tori.
Credula res amor eſt: vtinam temeraria dicar:
Criminibus falſis inſimulaſſe virum.
Nuper ab Hemonijs hoſpes mihi theſſalus oris
Uenerat: ⁊ tactum vix bene limen erat. *
Aeſonides/ dixi/ quid agit meus? ille pudore
Heſit in oppoſita lumina fixus humo.
Protinus exilui/ tunicisq; a pectore ruptis
Uiuit an/ exclamo/ me quoq; fata trahunt?
Uiuit/ ait/ timidumq; mihi iurare coegi.
Uix mihi/ teſte Deo credita vita tua eſt.
Atq; animus redijt: tua facta requirere cepi:
Narrat ⁊ eripedes martis araſſe boues.
Uipereos dentes/ in humum/ pro ſemine iactos:
Et ſubito natos arma tuliſſe viros.
Terrigenas populos ciuili marte peremptos
Impleſſe etatis fata diurna ſue.
Deuictum ſerpentem iterum/ ſi viuat Jaſon:

Ego gratulor incolumi ſcʒ tibi/ hoc eſt letor ⁊ applaudo tibi de tua incolumitate: ſupple tñ quãtũ ſinis.i.ꝑmittis me gratulari: q2 gratulor tibi eo q reueniſti incolumis: ſʒ non eo q cũ pellice: neq; me celare voluiſti aduẽtuʒ tuũ: tñ ego debuerã eſſe.i.fieri certior/ hoc ipſo.i.de eo ipſo de quo tibi gratulor: hoc eſt de ꝓſpero reditu tuo. Tuo ſcripto.i.ꝑ ſcriptũ tuũ ſeu lr̃as tuas. Nã ne pacta ⁊c. reijcit excuſationẽ/ ſi eñ dicat Jaſõ ſe voluiſſe ſcribere/ ſʒ habuiſſe vẽtos ꝯtrarios: ita vt litere ꝑferri nequirẽt: nã ſub aduerſo vẽto potuiſſet ſcribere modicã epiſtolã vcʒ ſalutatoriã: q̃ aut nõ ꝑferri: aut videri ſine ꝑiculo potuiſſet. vñ dicit nã ne.i.vt nõ. Ut redires p̃ter mea regna.i.p̃tereundo mea regna/ pacta.ſ.tibi.in cõtactu matrimoniali tibi addicta nõ potes q̃dẽ cuʒ cuperes.i.etiã ſi velles nõ habuiſſe vẽtos.i.q̃uis cuperes ⁊ velles habuiſſe vẽtos/ qui obſtarẽt/ ne ꝑ mea regna redires/ nõ poteras habuiſſe vẽtos tã ꝯtrarios vt eis non potuiſſes etiã inuitis ad nos redire. Quelibet epl'a.i.breuiſſima ⁊ minimi momẽti/ ſignet.i.ſignari debeat hoc eſt claudi: vento ſcʒ exiſtẽte aduerſo. H ipſipyle.i.ego coniux tua ⁊ Lẽni regina fui.i.fuerim digna ſalute. Miſſa.i.quã mihi miſiſſes cũ ꝑiculo vẽto exiſtẽte cõtrario: ⁊ nõ fuiſſe tã aduerſum ventũ ꝓbat: q2 iã accepit reditũ ei9 dicẽs. Cur fama venit mihi.i.ad me prior q̃ litera/ id eſt epiſtola. Nũcia.i.nunciãs mihi. Boues ſcʒ ignimo mos ſacros: q2 Martis. Iſſe ſub iuga.ſ.aratri pãda.i.icurua hoc eſt te araſſe bobus. Marti ſacris. Et ſup. ſegetes.i.copias viroꝝ. Adoleſſe pro adoleuiſſe.i.ſtatim adultos natos. Et h̃ ſemnib9.ſ.dẽtibus ſerpẽtinis iactis.ſ.in ſulcos illis bobus iactis: q; ꝑ ⁊ ſegetes ſup. viroꝝ.i.ipſos viros e ſulcis denſis in morẽ ſegetũ natos. Non eguiſſe tua dextra ad necẽ: q2 ſeipſos mutuis vulneribus interemerunt. ⁊ nunciãs. Peruigilẽ.i.ſemꝑ vigilẽ draconẽ. Seruare ſpoliũ pecudis.i.vell9 aureũ arietis. Et tñ vellera fulua.i.aurea: ſeu aurei coloris: rapta ſupple eſſe forti manu ſcʒ tua.

ASCEN.

* Ueneficus ⁊ venefica q̃ ꝯque venena ꝯficit: ⁊ incãtatiõib9 ⁊ ceteris malis artib9 vtitur.

* Limẽ dr ois ingreſſus. Uerg. Limẽ erat ceceq; fores ⁊ ꝑuius vſus.

Timide: ſine certa fide. ¶ Quãta forem: ſumma contẽtione firmarẽ. Obſequium tuli: meo deſiderio ſatis factũ ꝑutarẽ. Si maneo tua: ad tuũ coniugiũ reſeruor. Barbara narrat: cõiecturã firmat a rumore. Barbara ve. medeã circũſcribit: q̃ ſuo obſtare coniugio ferebat. Nã relictis parentib9 iaſonẽ ſecuta eſt in theſſaliã: eã ſeuitia ⁊ veneficijs inſimulat barbarũ crudelem ſignificare ſcri. Fabi. Medea lʒ primum fuiſſet clemẽtiſſima ⁊ paterne crudelitati obſiſteret: demũ in oẽ gen9 ſeuitie inquinata eſt: fratrẽ Abſyrtũ in fruſta diſcerpſit: filios trucidauit: ⁊ creõtis regiã icẽdit: eã fuiſſe veneficã Diodo. ⁊ Stra. ⁊ Plu. ſcri. ¶ Temeraria di. temerariũ dicimus nõ q̃ plus audet quã opꝫ: ſed qui facile nullo adhibito ꝯſilio credit. ¶ Inſimulaſſe. accuſaſſe du:

ANTO. Barbarus crudelis ꝓprie dicit. Medee ſeuitia.

Temerari9 quis ſit.

Hemonia a q nomen accepit. Jason cui⁹ fili⁹ fuerit. vnde serpētini dentes flurere. Antiquorū ritus. Hubertinus.

cta falso rumore.¶ Hospes thessal⁹: arguit a testimonio: ne oino temeraria videat.¶ Hemoniis Thessalicis ab Hemone rege Thessalie Hemonia dicta est.¶ Vix bene limē erat: nō oino limē superauerat.¶ Esonides eson Tyr⁹ z cretei filius ex alcimede iasonē genuit: vñ esonides.¶ Hesit: rñdere titubauit nouerat ;e mihi rem minime gratā renūciaturū.¶ Fixus lumina: pathos ab obtuitu.¶ Exilui: furores ɔcepi. Ait: thessalus hospes.¶ Timidū qđ amat: legēdū est: nō qđ ait est/enim inqt amor res timida: vt alibi. Res est soliciti plena timoris amor.¶ Jurare de vita tua.¶ Vtq; redit aius: postq̄ ille furor abscessit. Aeripedes: quoz pedes enei.¶ Vipereos: illi⁹ serpētis quē Cadm⁹ pemit: erāt dētes: nā cū reseruasset sibi ptē: ptēq; semiasset Cadm⁹ q̄cqd reliq̄ fuerat phryx⁹ oete dederat: vt dixim⁹.¶ Terrigenas: poete terrigenas ɔsueuerūt illos appellare q̄ ex dētib⁹ serpetinis nati sūt: siue Cadm⁹ siue Jason semiauerit. Ciuili marte: nō externo: sz iter se bello ɔserto.¶ Fata diurna: qm̄ vno die nati z extincti sūt.¶ Serpēs puigil draco z Medee carmie z orphei cātu vt dixim⁹ cōsopit⁹.

☞ Hec ego. dicit qđ existimaret se felicē: si posset dicere hec sibi ab iasone scripta fuisse. Timide credētib⁹.i. vix credētib⁹. Ipse Jason.i. ppa manu. Quāta.i. q̄ magna q̄ felix. q.d. felicissima. Lēti.i. tardi. Cessasse defuisse mihi. Officiū.s. scribēdi. Tuli.i. accepi.¶ Obsequiū.i. rē gratā.i. satz mihi fecisti si mō remaneo tua: z nō opz qđ querat qđ nihil ad me scripseris.¶ Venefica incātatrix.s. medea: nā venefici dñr: q̄ vel incātationib⁹: vel alio quouis mō hoim mētes puertūt: nā oia q̄ hāc vim habēt venena dici pñt. Ver. in bucco. Has herbas: atq; hec pōto mihi lecta venena Ipse dedit meris. Inde inferi⁹ ipsa inqt. Hāc tñ o demēs colchisq; ablate venenis. Diceris hipsiphyles pposuisse toris. z Hora. in. j. sermo. Quātū carminib⁹ q̄ versant atq; venenis: humanos animos.¶ Credula q̄ facile credit.¶ Temeraria audax z sine rōne fingens.¶ Insimulasse accusasse. Nuper narrat quō id intellexerit.¶ Oris regioib⁹: vt troie q̄ prim⁹ ab oris.¶ Hemoniis Thessalicis. nā hemonia Thessalia dicit.¶ Limen.i. ingressus domus.¶ Vix erat tactū ab eo.i. vix erat ingressus domū.¶ Aesonides: iason filius Aesonis. Meus.s. marit⁹. Ille hospes. Hesit: tacuit.¶ Fixus lumina. Synechoche: sicut oculos suffusa: id est habēs oculos fixos¶ Pudore: qz nō audebat mihi dicere qđ feceras.¶ Protinus: statim.¶ Exilui egressa sum ad eū ppius.¶ Ruptis: dilaceratis.¶ An viuit? q.d. qz nihil mihi respondisti. an viuit Jason meus: an mortuus est.¶ Fata trahunt.i. mors etiā me vocat si ipse mortuus est. Timidū non ipsum timidū: sed id qđ ait timidū pro timide.i. qđ nō audacter dixit. Deo teste.i. iurato ab ipso.i. abducto in testimoniū: nā deus iuratus dicit testis eius qđ iuramus. Juuena. Tā facile: z pnū est superos cōtēnere testes. Vt.i. postq̄ animus rediit.i. postq̄ respiraui aliquātulū Aeripedes.i. habētes pedes ere munitos: ita enim dicūt poete eos habuisse. Vipereos dentes. non intelligamus fuisse dentes illius serpentis peruigilis: qui seruabat vellus aureum: sed alterius serpētis. Pro semine loco seminis. Subito: statim nō per lōgū spaciū tēporis vt alia semina. Terrigenas: natos ex terra. Ciuili: suo pprio. Implesse: perfecisse. Fata diurna.i. vitā vnius diei: qz quo die nati sunt: eo dez sunt mortui. Deuict⁹ serpēs: scz narrat vt ille peruigil sit a te deuictus. Iterū scđo qz semel interrogaueram.

Hemonia.

Jurat⁹. de⁹ quis sit.

ASCEN.

☞ Quāta.i. quā magna putas: forē.i. essem: si ego possem dicere credētibus.i. iis qui credūt ista scz facinora tua/timide.i. cū timore de opposito/vt enim de fama dicit Vergi. in. iiij. eneid. ipsa est parua metu primo/mox sese attollit i auras: credūt ergo/timide qua certū nō habeo authorē/sz si possez eis dicere ipse.s. q̄ istas gessit/scripsit scz qđ ea gesserit/quāta forē quasi dicat/maxima hoc est gloriosissima. Quid.i. ad quid querar.i. cōquerar/officiū.i. obsequiū debitum aut partes viri lēti.i. tardi/cessasse.i. i mora fuisse. q.d. frustra: qz ego tuli.i. abstuli/z impetraui grāde obsequiū si maneo.i. adhuc sum tua scz coniux: sed venefica barbara feris z immitib⁹ moribus.s. Medea/narret venisse tecum futura.i. que futura est in parte tori.i. in lecto ɔiugali promissa mihi scz per pacta nuptiaz. Et si dicat Jason/si tu credis ista de me/nō es fidelis mihi. dicit qđ amore cogit ab hoc/qz amor est res credula.i. facile psuadēs z cogēs credere: q̄ timent. Vnde zelotypia fere ex amore nascit. vt in a dicar temeraria insimulasse virū.i. maritū meū/criminib⁹ scz adulterij z violati tori falsis.i. non veris. Nuper ab hemoniis. docet a quo iste audierit: qz ab hospite thessalico: qui ab hemoniis oris.i. a thessalie venerat. Ait: qz ordo perfacilis est: paucis percurrā. Ille pudore hesit.i. non audebat respōdere: non qz Jason mortuus esset quod amatrix suspicatur: sed qz nihil boni de eo dicere poterat: eo quod pellicē adduxisset veneficam.¶ Boues eripedes.i. hereos pedes habentes. Dentes vipereos quos Aeta rex Colcoruz spargi fecerat. Ciuili marte.i. in bello intestino quale inter conciues geri solet: qui se mutuis vulneribus interimunt.

ANTO. Argo nauis q̄ materia fabrefacta fuerit z q̄s ipsi⁹ architectus. Triton fluuius vbi locorum sit.

Pallas vñ tritonidis nomen accepit.

*Furtim latenter significat. Verg. Infelix priam⁹ furtim mādarat alēdum.

*Pronuba dr ea q̄ preest nuptiis celebrandis ex parte viri.

☞ Alternāt suspēdūt: dubiā faciūt.¶ Vulnera nr̄a. medee raptū significat q̄ hipsiphyles coniugio obstitit.¶ Heus vbi pacta fides: firmata cōiectura: apertis agit q̄relis.¶ Farq; sub. ar. faces quas in nuptiis adhiberi diximus frangebāt: ne forte rogo interuenirent.¶ Myniis: myniorum familia ex orchomeno boetie oppido colchon in thessaliā cōmigrauit: vnde argonaute mynie sunt appellati.¶ Pinu trito. ago naui: quam non ex pinu: sz ex arbore eone fabricatā fuisse Alexāder Corneli⁹ scribit: q̄ nec aqua nec igni corrūpi pōt. Architect⁹ fuit Argus authoris filius Junonis z palladis auxilio. Palladē tritoniā dictā Diodo. scri. a crete fluuio tritone: vbi orta sit. Herod. vero a tritone aphrice palude: vbi ait virgines annis singulis pugnare lāpadib⁹ z lignis in veneratione palladis. Tiphis: argi fili⁹. Argus nauis magister: quē nauigio moderari palladē docuisse scri. Balbus. Cur inquit in lemnon traiecisti. Villo aureo. vellere aureo nō apud me erant velleris aurei pecudes: quales apud Actiū sibi a Thyeste subductas querit argis. Atreus: aut hesperides in lybia habuerunt: aut in Colchide oeta: qđ finxisse poetas scri. Varro de re rustica: qm̄ in maxima essent pecudes charitate.¶ Senis oete. Oeta solis z perse filius colchorum rex z

Querimus: alternant spesq; timorq; fidem.

Singula dum narrat cursu/studioq; loquendi

Detegit ingenio vulnera facta tuo.

Heu vbi pacta fides? vbi cōnubialia iura/

Farq; sub arsuros dignior ire rogos?

*   *

Non ego sum furtim tibi cognita: pronuba Juno

Adfuit: et sertis tempora vinctus Hymen.

At mihi nec Juno/nec hymen/sed tristis Erinnys

Pretulit infaustas sanguinolenta faces.

Quid mihi cum Myniis? q̄d cū Tritonide pinu?

Quid tibi cum patria nauita tiphi mea?

al's aureo.

Non erat hic aries villo spectabilis auro:

Non ſenis Aete regia Lemnos erat.

Certa fui primo (ſed me mea fata trahebant)

Hoſpita feminea pellere caſtra manu.

Medee pater. Cer. fui pri. fatis imputat q̄d non in ſentētia perſiſterit. Caſtra hoſpita: argonautas cum quib⁹ primū pugnaſſe Lemniades ſcribit papinius: deinde mutato cōſilio ⁊ domo ⁊ thalamo excepiſſe.

Alternant: variāt ⁊ dubiam faciūt. Fidē i. meū credere. ¶ Spes que faciebat credere. HUBER ¶ Timor: qui prohibebat credere: ſic Verg. Spēq; metūq; inter dubij. ¶ Singula oia ſigillatim ⁊ per ordinē. Studio: dilectione. Curſu proceſſu. Detegit aperit. ¶ Vulnera iniuriā. ¶ Suo ingenio nō intelligamus facta ſuo ingenio: ſed ſuo igenio detegit. ¶ Heus: accuſat iaſona periurij ⁊ nō ſeruate fidei. ¶ Pacta. i. pmiſſa. ſ. a te mihi. Fax. ſcz cōnubialis. ¶ Sub rogos arſuros: id eſt dignior que interfuiſſet funeribus ⁊ rogis mortuoꝝ: q̄ȝ nuptijs: quia erat futura infelix. ¶ Furtim: clam ⁊ per adulteriū: inde furta dicuntur adulteria: quia clā fiunt: vt veneris nec dulcia furta. ¶ Vinctus tempora: id eſt habens tempora: id eſt caput vinctum. i. ornatum ⁊ cinctum. ¶ Sertis: coronis. ¶ At mihi: quaſi contradicit ſibi. Triſtis: infelix. ¶ Infauſtas infelices: vt in fabula Terei lib. vj. meta. Eumenides tenuere faces de funere raptas. ¶ Quid mihi. ſ. erat. q. d. nihil: cōqueritur antē q̄ Iaſon nunq̄ȝ ad littus ſuum venerit. ¶ Mynijs: myniū Strabone teſte. Orchomenon vocat. Homerus a myniarū natione hinc vero colonos quoſdā deductos in colchon theſſalie ex mynijs ferūt / vnde argonautas mynias dictos eſſe cōſtat. ¶ Cum mynijs cū argonautis. Ouid. lib. xij. meta. Iāq; fretū mynie pegaſea puppe ſecabant. ¶ Pinu. i. naue. ¶ Tritonide. i. palladia hoc eſt que erat in tutela palladis / Tritonia dicit̄ pallas: a tritonide palude aphrice: ⁊ ipſa nauis cura palladis eſt fabricata: vñ ⁊ palladiā ipſe appellauit in Ibin. Qualis ⁊ ipſe fuit quo precipiēte colūba. Eſt data palladie duxq; comeſq; rati. ¶ Typhi: gubernator nauis iaſonis alloquitur autē ipſum abſentē tāq̄ȝ preſentē. ¶ Quid tibi erat cū mea patria. i. quid negotij tibi erat quare deberes huc venire. Non erat: hic dicit ſi ibatis ad rapiendum aureum vellus non erat hic ſed in Colchis. Spectabilis: pulcher. Villo: pilo: aut lana. ¶ Aureo ſyneresis fit in ſcanſione. Aete: aetes dicitur et Aeta per latinā declinationem: pater fuit Medee. Solis filius ⁊ Perſei frater: ſcribitur autem per e diphthongon et eſt triſyllabum: licet interdum ab vna ſyllaba: ſed raro. ¶ Nō ſenis: ordo eſt lemnos non erat regia Aete. ¶ Certa fui id eſt deliberaueram. Caſtra hoſpita id eſt vos hoſpites. caſtra autem etiam de nauib⁹ dicuntur. Vergi. iij. enei. nos caſtra mouemus. Feminea manu id eſt mulieribus viribus ⁊ exercitu. Sed me parentheſis eſt Lemniadeſq; viros vt oſtendat id potuiſſe facile fieri: dicit mulieres lemniacas fortes eſſe: ⁊ aſſuetas vincere viros de quibus hec narratur fabula. Cum Venus vxor Vulcani deprehenſa fuiſſet cuȝ Marte in adulterio in lemno inſula: lemniace mulieres cum ceteris dijs deabuſq; ſacra facerent. Venerem ob adulterij infamiaȝ ſpreuerūt ⁊ inhonoratam pretermiſerunt: ob quam rem illa indignata hyrcinum fetorem omnibus immiſit: quo ita grauiter olebant: vt a maritis ſpernerentur: qui cum expeditionem bellicam aduerſus thracas ſuſcepiſſent: eoruȝ vxores conſilium ceperunt: domum reuertentes omnes interimere: ⁊ maſculos omnes delere: quod cum omnes effeciſſent: ſola hipſiphyle Toantis patris miſerta ei pepercit: quem naui impoſitum Bacchus eius pater in coam inſulam perduxiſſe dicitur. Ipſa vero in regia ſua rogo conſtructo alterius hominis funus celebrauit pro patre: quem occidiſſe aiebat: ⁊ hoc eſt quod nunc dicit.

Adulteria q̄re furta dicuntur.

Myny.

Pallas tritonia.

Triton palus.

Aeta q̄uo ſcribatur.

Alternant fidem: id eſt credulitatem: q̄ȝ ſpes facit vt credantur adhuc viuere / timor aūt vt negem. Singula dū narrat ⁊c. Callide vt cetera fere addit hoc mulier / nā ſi Iaſon dicat. Credis ſtulta homini perfuge / q̇ vt ea narret ad te ſubornatus venit: dicit q̄d nō ex pposito / ſed preter opinionē etiā Medee raptū ⁊ eius auxiliū narrat curſu. i. precipitatione ⁊ ſtudio. i. auiditate loquēdi: ⁊ ita detegit noſtra vulnera. i. aperit cām noſtroꝝ vulnerū: cum tuo ingenio. i. dū narrat ingeniū tuū qui auxilio venefice callidiſſime in re tā ancipiti vſus fuiſti. Heu vbi / nō vitioſus eſt verſus / q̄ȝ vt dixi monaſyllaba nō abſumunt̄: vt o vtinā. C ⁊ p̄ſidiū. ⁊ dulce decus meū: ſed cōnubialia in ſecūda corripit: ſicut Verg. ſepe cōnubiū: vt enei. j. cōnubio iungā ſtabili ⁊c. Hymen deus nuptiarum apud Athenieñ. ſicut Thalaſſius apud Romanos eo q̄ vterq; eſſe defenſor virginitatis repertus: ſed triſtis crimnys / id eſt furia infernalis qua auſpice: ſeu pnuba nihil boni perficitur. Quid mihi cū mynijs. Dolet ad ſe appulſos argonautas cū ab Iaſone decepta ſit: vnde dicit quid mihi ſupple eſſe debuit cōmercij cum mynijs. i. nobiliſſimis illis Theſſalie: quid cū pinu: id eſt naui ex pinu (quāuis ex alia arbore dicat̄ facta). Tritonidē. i. ad Tritonē paludem nata. q. d. nihil ⁊ o Tiphi nomen propriū gubernatoris illius nauis longe que argos dicit̄: vnde Verg. in bucco. Alter erit tū Tiphis: ⁊ altera que vehat argo: nauita. i. qui fuiſti director nauis: quid tibi ſupple fuit iuſti cōmercij cū patria mea. q. d. nihil / ⁊ ita nō debebas accedere / q̄ȝ non erat hic. i. in patria mea vcȝ Lēno aries ſpectabilis villo auro pro aureo: ſȝ credo verā eſſe lectionē aureo: q̄ȝ Verg. fere imitat̄ q̄ aureis ⁊ ferreis quaſi biſſyllabis vtit̄: vt eneidos. v. Dat ſalio villis onerosum atq; vng. aureis: lege ergo aureo. Lēnos nō erat regia. ſ. domus: aut regnū: aut regio: ſed legendū eſt regia: q̄ȝ primā pducit: venit enim a rex regis: ⁊ non regio q̄d a rego regis deductū primā corripit. Ego fui primo. ſ. aduentu aut a principio certa. i. decreui: ſed mea fata. i. pernicioſa: trahebant. i. retrahebant me pellere manu feminea: q̄ȝ in Lēno nō erāt niſi femine: caſtra hoſpita: id eſt naues externas hoſtiliter in morem caſtrorum inſtructas. ASCEN.

Lēniadeſq; viros nimium quoq; vincere norunt /

Milite tam forti vita tuenda fuit.

Vrbe virum vidi: tectoq; / animoq; recepi.

Hec tibi biſq; eſtas / biſq; cucurrit hyems.

*

Tertia meſſis erat / cum tu dare vela coactus /

Impleſti lachrymis talia verba tuis.

Abſtrahor Hipſiphyle ſi dent modo fata recurſum:

Viros Lēniacos itelligit quos vna nocte Lēniades iteremiſſe dixim⁹. Tā forti milite. Lēniadū virib⁹ ⁊ virtute. ¶ Fuit tuenda vita debui vos pellere: vt vite decus cuſtodirē. Virū nō adulterū ſed maritū. Tertia meſſis: pathos a tēpore. Abſtrahor hip. cōmiſeratio: ab expoſitiōe. In aluo graui. hipſiphyle diſcedēte iaſone ventreȝ ferebat: peperit geminos thoātē ⁊ eunū. hactenus: hec tm̄ loq̇ dolor te pmiſit. Cetera. q̄ datur⁹ eras mādata. Sacrā: que celo fulget. Vltim⁹: vt amorē indicares. Volat: currit celeri⁹. Tenet: occupat implet. Subducit̄: ſuperatur. Propulſe. in altū remigibus acte. Huc feror: conſcēdi altam turriȝ: vnde erat latiſſimus pſpect⁹. Oſq; ſi. abundantiā lachrymarū exprimit. Cupi. fa. a. non mētī: ſed amāti legas: oculi inq̄t mee cupidi: ANTO.

*Poete meſſem: ariſtaȝ / ⁊ ſiſta frequentiſſime p anno vſurpātq̄ȝ hec ſemel q̄ bulcāq; annis ꝯtingūt

Vir tuus hinc abeo: vir tibi semper ero.
Quod tamen e nobis grauida celatur in aluo
Viuat: ⁊ eiusdem simus vterq; parens.
Hactenus ⁊ lachrymis in falsa cadentibus ora/
Cetera te memini non potuisse loqui.
al's agro.
Vltimus e socijs sacram conscendis in Argon:
*
Illa volat/ventus concaua vele tenet.
Cerula propulse subducitur vnda carine:
Terra tibi/nobis aspiciuntur aque.
In latus omne patens turris circunspicit vndas:
Huc feror/⁊ lachrymis osq;/sinusq; madent.
Per lachrymas specto/cupideq; fauentia menti/
Longius assueto lumina nostra vident.
Adde preces castas/immixtaq; vota timori:
Nunc quoq; te saluo persoluenda mihi.
Vota ego persoluam? votis Medea fruetur:
Cor dolet/atq; ira mixtus abundat amor.
*
Dona ferant templis? viuum quod Iasona perdā?
Hostia pro damnis concidet icta meis.
Non equidem secura fui/semperq; verebar/
Ne pater Argolica sumeret vrbe nurum.
Argolicas timui: nocuit mihi barbara pellex:
Non expectato vulnus ab hoste tuli.

tati ⁊ amori obsequebanť cū solito longiꝰ spectarēt. Ad pre. ca. meo officio ⁊ amori. ¶ Im. vo. ti. cū de tuo reditu timerem: vota suscepi. Vota ego persoluā: ironia: vota nō esse soluēda iudicat. ¶ Fruetur vo. meorū votoꝝ vsum capiet. ¶ Cor dolet: quoniā nō mihi sed medee redijt Iason. ¶ Non equidem secura fui: de te semper dubitaui. ¶ Pater: eson. ¶ Nocuit barbara pellex: commiseratio est ab eo quod est preter opinionem. ¶ Timui: grecaꝫ coniugem: nocuit barbara: Medeam veneficio ⁊ magice insimulat.

Huber.

&T Lēniades. i. mulieres lēni. ¶ Norūt nimium: id est optime sciunt. ¶ Vincere viros id est masculos: q; deleuerūt maritos ⁊ omnē prolē masculinā. Vita mea fuit tuēda: fuit defendenda: ⁊ seruāda: contra te. qui veneras in perniciem meā. Tam forti milite q̄ꝫ sunt mulieres lēni. Vrbe verū amplificat beneficium suū. q. d. non solū nō nocui tibi cū possem: verū etiā recepi hospitio liberali. Hic in lemno. Bis cucurrit: q; duos annos mecū hic fuisti. Tertia messis. i. tertiꝰ annus. nā a messibus q̄ singulis annis fiūt: āni denoiant. ¶ Coactꝰ: instāte Hercule cū ceteris. Implesti: pfudisti: q; nō potuisti ea dicere sine fletu. ¶ Abstrahor. id est violēter/⁊ ꝯ volūtatē meā hinc abducor. ¶ Recursus egressus ⁊ renauigationē. ¶ Tamē lꝫ hinc descēdā. ¶ Qđ cela. neutro genere vsus est: q; adhuc ignorabat masculus ne esset an femina. ¶ Viuat seruet a te diligēter vt viuat. ¶ Hactenus. s. locutꝰ es: hoc est hec sola verba. ¶ Falsa. simulata: nam cū simulares merorem ex discessu tuo nō tn̄ dolebas. ¶ Cetera. i. alia. s. p̄ter supradicta. ¶ Vltimus: postremus vt ostēderes q̇d te pigebat me relinq̄re. Sacrā. q̄ vt diximꝰ erat sub tutela minerue: cuiꝰ cura fuerat fabricata. Argo legendū est: ⁊ nō argō. est aūt actūs grecus p synderesim factꝰ: nā integer actūs erat argoa p synderesim arga. il. vol. i. celeriter currit per mare. Tenet: implet. Concaua. i. tumefacta. Subducitur. subtrahit. Propulse. agitate remis ⁊ vētis. Terra. s. aspiciť. Tibi. p a te. In latus: describit locū: ex quo dicit se spectasse nauē iasonis discedētis. Patēs in omne latꝰ. i. q̄ ab oī parte pōt videri. Circunspicit. dat quasi sensum rei inanimate: nō enim ipsa turris circūspicit: sed qui in ea est potest circunspicere. Huc p illuc. i. i illā turrim. ¶ Os facies. Sinꝰ id est pectus. Per lachry. que effluebāt ex oculis meis. Lu. i. oculi. Fa. cu. mē. q; quod ego optabā ipsi oculi volebāt vt aspicerem: ex affectu em̄ alicuiꝰ rei: ⁊ acutius ⁊ lōgiꝰ videmus. Assueto id est solito. Addo. i. addidi. narratio enim presentis tpis sepenumero per presens elegāter fit: vt Dido inferius. Exul agor: cineresq; viri patriāq; relinquo. nā iam reliquerat. Ter. in andria. interea funus effertur nos sequimur. Im. ti. quia ex timore suscipiuntur vota. Timori quem habebam de periculo tuo. Nunc quoq; etiam nunc: quia nondum ea solui. Persoluēda id est reddenda tanq̄: debita notādum est metri causa persoluēda diuisis syllabis esse legendum. vt u post l. sit vocalis ⁊ non consonās. vt ipse alibi: debuerant fusos euoluisse meos: nā ibi etiā u fit vocalis: sicut apud Ho. Nunc mare nuc silue teste Pris. trisyllabū est. Vota ego persoluā: cum indignatione pronunciandum est: sicut cetera verba sequentia. Fruetur votis: capiet fructuꝫ ⁊ vtilitatem ex votis meis. Corde dolet: quasi dicat dirūpor dolore. Ira bis: intelligendum est: vt dicamus mixtus ira: abundat ira vel amor mixtus ira abundat. i. maior fit secundum illud Terentij quo minus mihi spei est eo magis amo: ⁊ inferius Dido ad Eneā. Non tamen eneam q̄uis male cogitet odi. Sed queror infidum: questaq; peius amo. Quod. i. quia: quasi dicat cum ob beneficia soleanť reddi vota: ⁊ dari dona deis: ego ne dabo propter damna mea/quia perdam maritum meū ex quo magis doleo: quia si esset mortuus non putarem amplius esse sperandum. Hostia victima sacrificij. Icta percussa cultro ⁊ mactata. Equidem: ego quidem. Secura: sine timore. Semperq; ostendit: qui esset timor eiꝰ. Verebar: timebam. Pater tuus Aeson. Ex vrbe argolica Thessalica. nam Argos vrbs fuit thessalie: licet eiusdē nominis fuerit: alia in Achaia. Argolicas. Thessalicas: vt diximus. Barbara: pontica. Non expectato: non sperato ⁊ improuiso. Vulnus iniuriam: est autem translatio. i. lesa sum: a quo minime putabam.

*Volo pprīū ē alas habētiū vt volat ille p aera magnum remigio alaruꝫ. transfertur etiā ad alia q̄ celeriter currunt: vt nauis volat fama volat. Anni a messibꝰ nominanť.

*Donum q̄nq; de rebus pnicio sis dicitur. Vergi. Quas illi philomella dapes: q̄ dona pararit.

Pulcher dicēdi modꝰ. Metricꝰ dicēdi modꝰ.

ASCEN. &T Lemnia desq; ⁊c. Docet se quoq; potuisse. Hactenꝰ ⁊c. Docet quomodo in discessu veri amoris signa dederat/qui si verus erat: etiam nunc quoq; eum allicere deberet/si fictus/iuste illum perfidus damnaret. Moris autem est vehementer amantibus non posse/que volunt/omnia eloqui. Nunc quoq; te saluo persoluēda/aut

-cresin facit/vt persoluẽda pentasyllaba sit dictio/aut vt languorem animi significet/preter morem spõdai-um quasi versum facit: sed tutius est pentasyllabũ dicere cum id alibi faciat poeta. Uiuum ꝙ Jasona perdaz-eter legem scilicet matrimonialem. Norint autem pueri quando i cum vocali sequenti in prima syllaba po-itur/nolle cum ea syllabificari/sed in duas syllabas diuidi/vt in Jason/iasius/iesus/iollas/iulus/iacobus-mbus/iepta/ioseph ⁊c. Ne pater: scilicet tuus eson. Ab hoste/masculinum genus prepollet: quia generaliter-quitur: potuisset tamen dicere non expectata: sed non tam venuste.

Nec facie/meritisqꝫ placet: sed carmine mouit:
Diraqꝫ cantata pabula falce metit.
Illa reluctantem cursu deducere lunam
Nititur/⁊ tenebris abducere solis equos.
Illa refrenat aquas/obliquaqꝫ flumina sistit:
Illa loco siluas/viuaqꝫ saxa mouet.
Per tumulos errat sparsis discincta capillis:
Certaqꝫ de tepidis colligit ossa rogis.
Deuouet absentes/simulacraqꝫ cerea fingit:
Et miserum tenues in iecur vrget acus.
al's mage
Et que nescierim: melius ne age queritur herbis:
Moribus ⁊ forma conciliandus amor.
Hanc potes amplecti: thalamoqꝫ relictus in vno
Impauidus somno nocte silente frui.
Scilicet vt tauros/ita te iuga ferre coegit:
Quaqꝫ feros angues/te quoqꝫ mulcet ope.
Adde quid ascribi factis procerumqꝫ/tuisqꝫ
Se facit/⁊ titulo coniugis vxor obest.

Nec fa. meri. forma ⁊ virtꝰ puellas viris conciliãt nõ virtute aut forma Medeã colis sed magicis carminibꝰ ꝓbare cogeris. Falce cãtata: ad excãtationẽ facta ea enea esse debebat qua ad lune lumẽ herbe magice secarẽtur. Dura pabula: veneficas herbas pocula expectas. Deducere lunã: solis ⁊ lune defectus natura fieri scribit Hyginiꝰ. veteres id carminibꝰ fieri posse existimarũt: vñ Menãder fabulã scripsit q̃ inscribiꝛ Thessalis. Abdere occultare: ne lucẽ ministrẽt: qd in morte Julij cesaris ꝯtigit. Illa loco siluas: id non esse fabulosum Pli. scri. q̃ anno Neronis supremo tradit: prata oleasqꝫ intercedẽte via publica i cõtrarias sedes esse trãsgressas in agro marucino a p̃dijs Uecti Marcelli: equitis romani: q̃ res Neronis ꝓcurabat. Uiua: natiua. Per tumulos: per sepulchra. Certa ossa: e rogis non oia magi ossa colligũt: sed p̄sertim articulos ad veneficia. Simulacraqꝫ cerea fingit. ex cera ⁊ lana duas imagines formabãt excantatores: ita vt lanea maior cerã vrgeret: q̃ tota acubꝰ infixa ad ignẽ liquescebat: in penã eiꝰ quẽ deuouebãt. Hec sacra cocytia: a cocyto inferorũ fluuio dixit porphyrio: qm̃ sine euocatiõe maniũ nõ fierẽt: nã ⁊ proserpina virgo cocytia dr. Sunt p̄terea sacra cocytia q̃ thraces celebrabãt i honorẽ dee cocytis: quã meniã ⁊ deũ matrẽ appellabãt: de q̃ existimo Juuenalẽ intelligere cũ dicit. Batte laxare cocyton. Miserũ: ad deuoti cruciatũ respicit. ¶ Et q̃ nescieriꝫ: veneficia q̃ Medea exercet. ¶ Meliꝰ ne age legẽdũ est nõ mage: age inqt iason: meliꝰ ne amor cõciliaꝛ veneficio ꝙ forma. Si mage legi placeat: verecũdiaꝫ simplicitatẽqꝫ suã cõmendabit Hipsiphyle: ⁊ si amor veneficio magis ꝙ virtute queraꝛ a Medea: cõducibilius mihi esse: ⁊ honestius existimabo id nescire: qñ ⁊ specie ⁊ moꝝ equabilitate amor nõ magica excãtatione cõparãdus est. ¶ Mobilis: inconstãs legiꝛ ⁊ moribus. ¶ Scilꝫ vt tauros: rem a facto arguit. Ope veneficio. Procerũ argonautarũ. Obest multũ detrahit.

ANTO.
Falx magica q̃ materia fuerit.
Magicum portẽtũ ⁊ fabulosum.
Que ossa aptiora ad magicum carmen.
Forma artis magie ⁊ ipsiꝰ simulachra.
Cocitia sacra q̃ fuere ⁊ vñ dicta.
Proserpina quam obrẽ cocytia appellata fuerit.

Nec facie. adducit eã in odiũ: dicẽs eã esse incãtatricẽ. Facie pulchritudine. Meritis: virtutibꝰ: vel certe officijs. ¶ Monit: peruertit te ad amorẽ suũ. ¶ Pabula dira: herbas noxias. ¶ Falce cãtata. i. incãtata: vt maiorẽ vim nocẽdi haberẽt herbe: falce aũt dixit/qr ẜm rationẽ magicã herbe alie vellebanꝛ: alie incidebanꝛ: ꝓ-ut volebãt earũ esse vim. Inde Uerg. iiij. eneid. Falcibꝰ ⁊ messe ad lunã q̃runꝛ athenis. Pubẽtes herbe nigri cũ lacte veneni. ¶ Illa. i. Medea ꝓgit narrare ea q̃ Medea facit ꝑ icãtatiões suas: q̃ venefice arte magica solẽt facere: vt ostẽdit Lucanꝰ vbi thessalidũ narrat magicas artes: ⁊ ip̄e Oui. i. j. amoꝝ de dispade lena quã eadẽ veneficã esse dicit sic inqt. Illa magas artes: eaqꝫ carmina nouit. Inqꝫ caput liq̃das arte recuruat aquas. Scit bñ q̃d gramẽ: q̃d torto cõcita bõbo. Licia: q̃d valeat virus amãtis eq̃. Cũ voluit toto glomeranꝛ sidera celo: cũ voluit puro fulget in orbe dies ⁊c. ¶ Deducere lunã. Uer. in buc. Carmina vel celo p̄nt deducere lunam. Tibul. Tantꝰ ⁊ e curru lunã deducere tẽtat. ¶ Reluctãtẽ: inuitã resistẽtẽ. ¶ Abdere: occultare. ¶ Tenebris caligine. i. facere solẽ obscurari. Illa refrenat: retinet. ¶ Obliqua: curua epithetõ fluminũ. Sistit moraꝛ. ¶ Loco: ex loco suo vbi erãt. Uiua: naturalia eo loco nata. Per tumulos: ꝑ sepulchra mortuoꝝ. Passis: sparsis Discincta: soluta: sic eñ exigebat rõ magica. Certa q̃dã ossa. nõ aũt oia. Tepidis: adhuc calentibꝰ: vbi pauloante fuerũt cõbusta cadauera. Deuouet: execraꝛ: ⁊ incãtationibꝰ suis inficit. Fingit facit. Simulacra cerea. i. effiges cereas q̃ representẽt eos quos vult deuouere. Uerg. in buc. Limꝰ vt hic durescit: ⁊ hec vt cera liq̃scit vno eodẽqꝫ igni: sic nr̃o daphnis amore. Idẽ. Terqꝫ hec altaria circũ effigiẽ duco. ⁊ Hora. in. j. sermonũ. Lanea ⁊ effiges erat altera cerea: maior lanea que penis ꝯpesceret iferiorẽ ⁊c. Urget: infigit. Tenues acus in iecur: id est vlcerat imaginẽ cereã in iecore: q̃si in sede amoris: vt ita ꝑcutiaꝛ ille cuius est illa imago. Et q̃ scꝫ alia facit q̃. Nescierim. id est nesciã vel nescirẽ dicere. Meliꝰ mage distinguendũ est: ⁊ cauẽdũ ne due dictiões comparatiue cũ codẽ v̄bo iungãtur ⁊ nec mage iungatur cũ nescierim: sed sic dicendũ. Amor melius cõciliandus: id est: qui iustius ⁊ honestius conciliatur ⁊ acquiritur. Moribꝰ: id est virtutibus ⁊ forma: quia hec duo maxime alliciunt viros ad amorẽ alicuius mulieris ⁊ ecõtra. Mage: pro magis. Queritur: scilicet a Medea herbis: id est vi herbarum ⁊ incantationibus/⁊ hic est verus sensus ⁊ verus ordo amor melius cõciliãdus moribus ⁊ forma queriꝛ magis herbis. s. a Medea. Hãc potes: admiratiue pronuntiandum est. q. d. vnde est tibi tãta fiducia in vno: vt sis solus cũ sola venefica. Impauidus: intrepidus: deberes enim semper esse in maximo timore quando dormis cum ea. Scilꝫ

Huber.
Modus secandi herbas ad magiã aptas.

Cõparatiue dictiões nequeũt cũ codẽ verbo coniungi.

certe.q.d.ita te incãtabit sicut tauros:quos eius ope dicis te vicisse. Coegit te ferre iuga:scilicet sibi esse subditum. Ope.eadem vi:id est incãtatione. Adde:addurit eam in odiũ:nũc adducit in inuidiã dicens qd ea que Theseus fecit:medea sibi omnia attribuit. Vñ de supradictis vitijs. Ascribi annumerari. Procerum: Castoris pollucis. Herculis:z ceterorũ heroũ qui tecũ fuerunt in rapiendo vellus aureum:sunt aũt proceres teste Seruio capitella trabiũ.vnde z eminentiores viri proceres dicuntur. Et tuis.i.factis. Obest:nocet. Titulo Coniugis:id est laudibus tuis:qz non tibi sed ipsi vult ascribi victoriam tuam.

ASCEN.

Sed carmine mouit.i.incãtatiõe magica. Metit.i.secat falce cãtata.i.arte magica z incãtatoria munita. pabula dira.i.venefica. Illa reluctãtẽ/sic in Bucc. Carmia vel celo põt deducere lunã/sed locus sumpt⁹ est ex iiij.eneid.vbi de sacerdote maga d̃r. Hec se carminib⁹ pmittit soluere mẽtes. Quas velit/ast alijs duras immittere curas. Sistere aquã fluuijs/z vertere sydera retro zc. Et q̃ nescirẽ meli⁹ mage/legẽdũ vult.superior ne agemã alterũ cõparatiuũ abũdet:ordo aũt nũc est. Et:supple alia q̃ ego nescierim.i.nescire deberẽ meli⁹.i.cõuenienti⁹ z decẽti⁹ quã supple scire age.i.agedũ dic mihi Jason:q̃rit ne.i.acq̃rit ne apd te/herbis.s.magicis/amor pciliãdus.i.acq̃rẽdus/morib⁹.s.pbis/z forma.s.elegãti.q.d.id q̃d ẽ sit ꝫ idecẽter:de imaginib⁹ laneis z cereis ab incãtatricib⁹ fieri solitis dicit Hora.lib.j.sermo.in Satyra q̃ icipit. Olim trũcus erã zc. Hãc potes amplecti. Aggredit pncipalẽ toti⁹ eple intẽtionẽ q̃ est odiũ medee iducere: quã qz venefica ẽ exhorrẽda oib⁹/z pcipue ei/q̃ cũ ea in vno lecto ꝯiũgit:significat:dicẽs cũ subactũ ab ea q̃uo tauros illos feroces subegit. Addecꝫ qz ascribi zc. tãgit qz Dares phrygius asserit:derelictã vez Medeã ne turpe sit Jasonẽ nõ sine femine auxilio vincere potuisse.

Atqꝫ aliquis Pelie de partibus acta venenis

Imputat:z populum qui sibi credat/habet.

al's phasias. *

Non hec Esonides/sed filia phasis Aete/

Aurea phryxee terga reuulsit ouis.

Non probat Alcymede mater tua/consule matrem:

Non pater/a gelido cui venit axe nurus.

al's vnde

Illa sibi a Tanais scythiceqꝫ paludibus vnde

Querat/z a patria Phasidis vsqꝫ virum.

Mobilis esonide/vernaqꝫ incertior aura/

Cur tua polliciti pondere verba carent?

Vir meus hinc ieras/cur non meus inde redisti?

Sim reducis coniunx/sicut euntis eram.

Si te nobilitas/generosaqꝫ nomina tangunt:

En ego Minoo nata Thoante feror/

Bacchus auus/bacchi coniunx redimita corona

Preradiat stellis signa minora suis.

Dos tibi Lemnos erit/terra ingeniosa colenti:

Me quoqꝫ iam tales inter habere potes.

*

Nunc etiam peperi:gratare ambobus Jason:

Dulce mihi grauide fecerat author onus.

Felix in numero quoqꝫ sum/prolemqꝫ gemellam

Pignora lucina bina fauente dedi.

De partib⁹ q̃ pelie patrui factionẽ tuet. Nõ hec esonides:ecce qd cõtẽdit q̃ pelie cãm tuet. Phasis:fluuius colchoꝝ:vñ phasiaz Medeã poete dixerũt. Latini Oetã triplici z gemina extulerũt syllaba. Alcymede ma. tua:ab authoritate arguit. Improbãt tuum coniugiũ Alcymede mater z pater eson:q̃ꝗ qz qui argonautica scripserunt/alcymedẽ:z esona mortez obijsse referãt:cum primũ Jason dedit vela vẽtis. Ouid.alios ꝯsectatur:z hoc loco z in metamorphosi viuũ patrẽ reperisse Jasonẽ scribit:quem ex senio in iuuentã medea suis veneficijs restituit. Alcymedã philaceã pherecides z apollonius matrẽ Jasonis scribit Diod. Amphitionẽ appellat. Hermodorus Polyphemen auctolici filiam:Jasonis matrẽ esse contẽdit. A gelido axe:ex septẽtrione vbi sunt niues perpetue. Tanais:a patria vituperat medeam. Thanais fluuius Scythie oritur ex ripheis montibus:licet id alij pernegent:immergitur in meotidẽ paludem. Paludibus vnde:nam scythia ex magna parte palustris est:z valde aquosa:multosqꝫ habet fluuios. Incertior:incõstãtior. Aura verna:nulla anni pte icertiores spirãt venti q̃ꝫ vere. Si te nobili.commendatio a genere. Thoante minoo:minois nepote.naz ex Ariadna minois z baccho nat⁹ est Thoas hipsiphyles pater. Coniunx:redimita corona:Ariadnam significat:cui bacchum coronaz dedidisse narrauimus:que in celo visitur nouẽ conspicua sideribus. Preradiat:clariores lucere facit. Signa minora.intus Incẽtia:engonasin intelligit:cui ꝯtigua est corona q̃ maxime lucet:vt germanic⁹ scribit in aratheo carmine. Cicero in arato scribit. Hic illa eximia posita est fulgore corona. Dos tibi lẽnos erit:ꝯmendatio a fortuna. Ingeniosa fecunda Lucretius dedalam terrã dixit. Me quoqꝫ quod tales non dotales legendum. Sed quid tales poteras inquit ex me habere q̃ digna sum inter meos maiores annumerari. Prolem gemellam: commendatio a fecunditate:peperit vt diximus hipsiphyle ex iasone vno partu gemios Thoantẽ z Euneũ:qui in bello thebano sub adrasto militarant. Lucina iunone:q̃ parturientibus pceẽt:z partus in lucem effert.

De partib⁹ Pelie nõ itelligam⁹ de Thessalia:sed de his qui Pelie fauẽt.nã partes dicunt qui diuersis fauẽt:vnde Lucanus. Hec facient partes zc. partes Romanos appellauit:quorum alij põpeio alij Cesari fauebant: vnde dicimus Cicero fuit de partibus pompeij:id est qui pompeio fauit:hoc antẽ pluribꝰ verbis dixit:qz male interpretantur et dicunt de partibus Pelie:id est de Thessalia:quasi Jason esset etiam ipse Thessalus: sed partes dixit:quia alij Jasoni:alij Pelie fauebant. Impu.assignat z attribuit. Aeta:scilicet a s̃oc̃i est victorias tuas. Tene.id est incãtationibus et herbis medee.et dicit te vicisse eius auxilio. Populuz:magnam

ANTO. Phasis fluui⁹ a q̃ Medea phasia dicta ẽ vbi locoruz sit. Oeta apd latios quẽadmodũ platus est. alcymedis et esonis mors d Jasonis genitrice varia opinio. Tanais fluuius vbi locorum sit. Scythie descriptio. Thoas cuius filius fuerit.

Proceresq̃ dicantur. Partes q̃ sint. Locus enodatus. Huber. * Grator dijs gr̃as ago:z supplico. Oui.j.fa. Quisquis ades: castoꝝ colis penetralia vestegratare Iliacis/thuraqꝫ pone focis. Interdũ gratari ẽ gaudere d bono pro po. Idẽ.li.viij.Meta.

partẽ thessalie. ¶ Qui credat sibi:ita esse vt dicit:⁊ ita minoris estimet virtutẽ tuã. ¶ Nec. hec ponit verba q̃ dixit ille fautor Pelie. ¶ Esonides: Jason. Nõ reuellit: nõ abstulit:⁊ bene reuellit: q2 fuerant affixa tẽplo martis a phrixo vt supra diximus. ¶ Hec dycticos:id est demõstrantis: Jason eñi portauerat in thessaliã. Reuello autez ⁊ reuulsi ⁊ reuelli. Uer. in buc. Cynthius aurẽ vellit ⁊ admonuit:⁊ in. ij. ene. postesq3 a cardine vellit: sed Phasias id est Medea: legitur aũt ⁊ phasis:⁊ phasias: si phasis breuiat ꝑpter vocalẽ sequentẽ prima syllaba hui⁹ dictionis Aete que erat lõga dipthõgo: quod placet magis: si vero legat phasias abijciet vna syllaba i medio: q̃d minus placet ⁊ rarius reperit. Non probat: dicit hãc famã non placere his qui amãt ipsum Jasonẽ. Consule. i. interroga quid sibi videatur. Non pater: scilicet probat. A gelido arcto: id est a regione septẽtrionali: nã Colchi in regione frigida sunt. Illa quasi dicat: non est q̃d ipsa Barbara debeat querere maritũ in vestris regionibus: sed in suis que eius moribus cõueniũt. ¶ Tanais fluui⁹ Scythie: qui Europã ab Asia diuidit. Paludibus vñ scythice puto intellexisse meotidem paludẽ: in quam ⁊ alie aque multe scythie:⁊ ipse Tanais influit. ¶ A patria phasidis. i. a colchide: vbi est phasis fluuius: vnde phasiani delati ad nos nomen acceperũt. Mobilis: mutabilis a mouendo. Jucentior: incõstantior. Aura verna. i. vento veris. Bacch⁹ auus. scz paternus. Bacchi coniunx: scilicet Ariadne auia mea. ¶ Redimita corona. qua bacchus eam ornauit cum in celuz rapuit:⁊ sidus fecit quod coronam appellauit: de quo Uerg. primo georgi. Gnosiaq3 ardentis decedat stella corone: hãc aũt coronã cũ Uenus a Uulcano marito in donũ accepisset: postea donauit Ariadne cum nuberet Baccho: quã vt diximus Bacchus etiã in celum translatam habere voluit: vt ipse in tertio fastorum dicit. Sintq3 tue factã tecũ monumenta corone. Uulcanus veneri quã dedit illa tibi. ¶ Precradiat splendore vincit. ¶ Suis stel. nam Bacchus nouẽ gemmas corone Ariadnes mutauit in nouez stellas: vt fastorum libro tertio dicta facit: gemmasq3 nouẽ trãsformat in ignes. Aurea per stellas nunc micat illa nouẽ. ¶ Dos: addit etiã dotẽ. Lẽnos insula mea. ¶ Tertia ingeniosa. i. fertilis ⁊ natura bona: nã ingeniũ ⁊ natura etiã de terra dicit: pro vi ⁊ possibilitate. vñ ⁊ Ouidius libro quarto fastorũ. Frigida Carseolis: nec oliuis apta ferẽdis. ¶ Terra: sed ad segetes ingeniosus ager. ergo nõ legat ingeniosus: vt a quibusdã male. ¶ Me quoq3 quod tales meli⁹ legit res tales vt sit sensus inter tales res. i. inter nobilitatẽ ⁊ dotẽ ⁊ similia: nõ debes me spernere. ¶ Nunc etiã peperi. laudat se a fecunditate: que solet esse grata maritis. ¶ Gratare: gratulare. ¶ Ambobus mihi ⁊ tibi. ¶ Author. is ꝑ quẽ erã grauida: scz tu. ¶ Dulce: non molestũ. q2 si vxor amat maritũ: lz graue sit ferre partũ in vtero: tñ fert libẽter ꝑpter maritũ: cui videt esse gratum. ¶ Quoq3 etiã. i. preter hoc quod peperi sum etiã felix q2 nõ vnũ sed geminos peperi thoãtẽ. s. et euneũ. ¶ Lucina. dea partus quã eandẽ iunonẽ esse volũt: vt Terẽ. Juno lucina fer opẽ. lucinã aũt appellãt vel a luco: qui erat sub esquilino mõte: vbi de fecunditate mulieres respõsa acceperũt: vt ostendit Oui. lib. ij. fast. vel a luce/in quã pueros nascẽtes deducere dicit:⁊ idẽ est author loco supradicto. Gratia lucine dedit hec tibi nomina lucus: aut quia principium tu dea lucis habes. hec grece dicit Jlithia. Oui. lib. ix. meta. prepositam timidis parientibus Jlithiam. ¶ Fauẽte dãte mihi pariendi facultatem. ¶ Pignora. i. filios.

Atq3 aliquis Pelie de partib⁹/pelias patru⁹ Jasonis in somnis visuz habuit ab eo excidiũ se passuꝝ quẽ postridie altero pede nudũ offenderet/atq3 cũ is Jason esset/quẽ occidere honeste neq̃bat/persuasit Colchos ad aureũ vell⁹ habẽdũ adire: ea spe vt nunq̃ rediret. Cui ergo pelie partes sequerent diceret nõ ꝓpria/sz Medee virtute redijsse. Aurea phrixee terga reuulsit ouis. Aliũ legũt reuellit a reuello sz Serui⁹ docet ab eo reuelli:⁊ nõ reuulsi deduci/lz reuulsus i passiuo dicat participio. Est tñ ꝑfectior ⁊ manifestior cõstructio: vt sit. Aesonides. i. Jason esonis fili⁹/reuulsit. i. a loco vbi Marti ꝯsecrata erãt reuellit h aurea terga. i. vellera/ouis phrixee. i. arietis q̃ phrix⁹ trãs pontũ vect⁹ ẽ/sz phasis. i. mulier apud Phasim nata vt Medea filia Aete regis. s. colchorũ. Phasis ergo patronymicũ a loco est. Nũc etiã peperit. Conat allicere ꝑ gemellos quos illi peperit/q̃ summa cõciliandi atq3 conseruandi inter cõiuges amoris ratio est. Ordo est. Ego etiã. i. preter ceteras dotes et amoris pignora/peperi nunc supple gemellos: quod facile intelligitur subdendo. O Jason gratare. i. gratulare ambobus/non enim ambobus gratulari posset nisi duos peperisset/nec potuit ex Jasone duos peperisse nisi gemellos/cũ ante ꝑfectionẽ eius nullũ peperit. Author. s. Jason fecerat mihi grãde onus dulce. Põt tñ sensus esse ⁊ ordo. O Jason ego peperi ambob⁹. i. ⁊ tibi mihi hoc est cõem nobis ꝓlẽ/gratare. i. gratulare nobis q̃d libẽtius dixero q̃ priori modo/q2 subdit: felix in numero quoq3 sum/quasi prius numerũ non expressisset.

Si queras cui sunt similes/cognosceris illis:
Fallere non norunt/cetera patris habent.
Legatos quos pene dedi pro matre ferendos:
Sed tenuit ceptas seua nouerca vias.
Medeam timui/plus est Medea nouerca:
Medee faciunt ad scelus omne manus.
Spargere que fratris potuit lacerata per agros
Corpora/pignoribus parceret illa meis?
Hanc tamen o demens Colchisq3 ablate venenis
Diceris Hypsiphyles preposuisse toro.
Turpiter illa virum cognouit adultera virgo:

¶ Cognosceris il. te referũt: excludit adulterij suspitionẽ. Fallere nõ no. vt pater nõ sunt ꝑfidi: lz habeãt cetera. Legatos se. qm̃ ꝑpter etatẽ venire nõ poterãt: ꝯmiseratio ab etate. Pene: inq̃t ad te infantes misi: vt te mihi cõciliarent. Tenuit vi. ꝓpositum iter distulit. Nouerca se. me q̃ nouer. est ⁊ seua. Medeã ti. amplificatio ex noie: nomẽ inq̃t Medee hz plus seuitie q̃ nouerce. Spargere q̃ fra. seuitiã arguit. Absyrtũ Medee fratrẽ Pacuuius egialẽ appellat: quẽ Ouid. laceratũ a medea scri. in põto apud vrbẽ que a facto Thomos appellatur ⁊ in frusta dilaniatũ: vt insequentẽ oetẽ fraterno funere remoraret. Orpheus vero antequã e colchide soluisset Medeã absyrtũ fratrẽ secuisse:⁊ in mare ꝓiectũ Nereides ad absyrtidas insulas detulisse q̃ sunt cõtra dalmatiã. Stra. ⁊ Pli. apud has insulas discerptũ cõtendũt: a quo sunt nũcupate ꝑ ag. thomitanos: vt oeta inspiceret. meis pignoribus quorũ est nouerca: si fratrẽ peremit: nõ parceret meis. Hãc tñ o demẽs cõtẽtione vtit: q̃ ex cõtrarijs cõstat sentẽtijs: singula singulis conferẽs. Est et altera q̃ ex verbis celeriter relatis constat. Ablate omni consilio et prudentia destitute. Turpiter illa virũ per cedẽ ⁊ nefas. ¶ Teda pudica: legitimum cõiugiũ facem in nuptijs pueri matrimi ⁊ patrimi ferebãt. ¶ Prodidit

O superinto toq3 libens mihi pectore grator.
Reuello q̃ ꝑterita habeat.
Loc⁹ ambigu⁹ enodatus.
Tanaz meotis pal⁹ q̃ sit.
Phasiane aues vñ ad nos venere ⁊ a quo nomẽ traxere.
Ariadne corona cuius fuerit.
Ingeniũ et natura de q̃ dicantur.
Lucina q̃ ⁊ iuno et ilithia vñ nomẽ accepit ⁊ q̃b⁹ ꝑlt.
Ascensius.
ANTO.
Medee in fratrẽ absyrtum seu egialẽ seuitia. Thomos q̃ sit: ⁊ vnde dicta fuerit. Absyrtides insule vbinã locorũ sint.
Lẽniadum mulierum nomina.

il.pa.oetam cui rapuit vellus aureũ illũ Meleager in pugna trucidauit:que in littore cuz argonautis est orta. Thoãta:patrẽ thoantez a cede liberaui:cũ Lemniades viros oẽs trucidassent. ¶ Colchos:patriã suã.sunt colchi sub caucaseis mõtib⁹ mosthycis iũcti. ¶ Lemniadum.facinus culpo que vna nocte viros peremerũt:he nominant. Pelyxo Carpe marium quatuor natos:patrẽ ꝛ fratres Gorge. Helimũ.Hyrmidone.Cydõ.Creneam:ꝛ Giã. Põpea:ꝛ cydemõ filiũ purgat crimẽ ꝑ ꝯcessionẽ.Dolor.indignatio. dolebãt Lẽniades viros traces seruas adduxisse quibus oblectarentur. ¶ Dic age:hec adhortatio nõ sine stomacho est.Iniquis.tue voluntati aduersis. ¶ Comes nõ nominat ob dolorem. ¶ Hiscere.nẽ.ti.optasses vt terre hiatu absorbereris/ vltima imprecatio est:cũ terram hiscere optamus. ¶ Quo vul.qua audacia.

☞ Illũ.i.ꝑ il.i.si q̃s videat illos vr̃ te videre. ¶ Fallere.sicut tu. ¶ Cetera ꝑter cognitionẽ fallẽdi patris.s.tui qui es eoꝝ pater. ¶ Legatos:q̃si nuncios. ¶ Pro me.ꝑ me. ¶ Tenuit. impediuit. ¶ Ceptas:institutãs ꝛ ꝓpositas. ¶ Plus no.i.crudelior crudeli.nã cũ omnis nouerca sit crudelis:ipsa est plusq̃ nouerca. ¶ Faciũt.i.cõueniũt. ¶ Spargere. argumentum a maiori ad minus.si inquit tã fuit crudelis q̃ ꝺ potuerit interficere fratrẽ suũ nunquid parceret filijs meis.q.ꝺ.minime.nã fugeret cũ iasone:vt patrẽ insequentẽ retardaret.fratris sui absyrti mẽbra dilacerauit:ꝛ varijs locis sparsit:vt pater occupat⁹ in eis colligendis desisteret ab insecutione.Is locus postea Thomos.i.incisio dict⁹ est.vt Oui.in

Me tibi/teq; mihi:teda pudica dedit.

Prodidit illa patrez/rapui de cede Thoanta.

Deseruit Colchos:me mea Lemnos habet.

* Al's quid referam.

Quid refert scelerata piam si vincit/ꝛ ipso

Crimine dotata est:emeruitq; virum?

Lemniadum facinus culpo:non miror Iason:

Quelibet iratis ipse dat arma dolor.

Dic age/si vẽtis(vt oportuit)actus iniquis

Intrasses portus/tuq;/comesq; meos:

Obuiaq; exissem fetu comitata gemello

(Hiscere nempe tibi terra roganda foret.)

Quo vultu natos? quo me scelerate videres.

*

Perfide quo pretio/qua nece dignus eras?

Ipse quidez/per me/tutus/sospesq; fuisses:

Non quia tu dignus/sed quia mitis ego.

tri.scri.Inde loco nomẽ Thomos est quia dicitur illic:membra sui fratris subsecuisse soror. ¶ Parceret?interrogatiue.q.ꝺ.non.Ablate:capte. ¶ Preposuisse to.hi.i.maluisse eam vxorem q̃ me. ¶ Turpiter adducit eã in contemptũ eius impudicitiã commemorãs.Uirgo ad etatem retulit.Uirum scilicet te.Turpiter.quia id fecit clam patre suo.Teda:pro nuptijs ponitur.Prodidit.decepit.quia fauit tibi qui eius res eras rapturus.et eo insciente aufugit. ¶ Rapui.liberaui.Thoanta:patrem meum vt supra diximus.Deseruit.quia fugit.Habet tenet me.quia remansi in patria sicut honestas decet mulieres. ¶ Quid re.male legit quid referam.cum legendum sit q̃d refert?nam postea q̃ cõmemorauit hipsi.probitates suas ꝛ medee flagitia.dicit quid tñ refert quod ego sim ꝓba.ꝛ ipsa flagitiosa:si plus possunt scelera q̃ ꝓbitates ꝛ hec est vera lectio:talis est etiã sensus apud Ouid.li.ij.met. ¶ Quid tñ hic prodest:si diro facta volucris Crimine Nyctimene nostro successit honori.ergo. Quid refert.i.quid ꝓdest.Si scelerata medea.Uincit piam.s.me.Et est dota.ipo cr.i.si a te existimat habere satis magnã dotẽ q꞉ est venefica.Emeruit.s.ꝑ crimina ꝛ scelera sua.Lemniadũ.ne ipsa hipsiphyle dicat esse crudelis:q꞉ crudele factum lemniadũ supra cõmemorauit:excusat eas.Culpo.i.reprehẽdo.Nõ miror:q̃d iterfecerint viros a quib⁹ spernebant.Quelibet ar.sic Uer.Quodcũq; repertũ Rimanti telum ira facit.Dolor:qualis erat ipsarũ:q̃ spernebant.Dic age:interrogat iasona:quo vultu vidisset ꝛ eã ꝛ filios suos:si vẽtis delatus fuisset ad littus Lẽni.Age.hortantis:ordo est.Age.dic quo vultu videres natos ꝛ me:si tu actus ventis iniquis intrasses portus.ꝛ ego exissem obuia ꝛc.Hiscere.per parenthesim ꝛ interpositionẽ legẽdus est hic versus.Terra fo.roganda a te hiscere.i.vt hisceret ꝛ se aperiret tibi:vt te absorberet potiusq̃ aspectuz meũ quam deceperas videres cũ adultera tua.Quo.i.quali.Quo pretio.i.qua pena.Sic Ter.Ego pretiũ ob stultitiã fero.Iu.ille crucis pretiũ sceleris tulit.i.penã.Qua nece.q.ꝺ.crudelissima.Ipse:tu.Per me.i.quantum ad me pertinet q꞉ nihil nocuissem tibi.Non q꞉ tu dignus:sc3 sis esse totus.Sed q꞉ ego mitis.i.clemens que nescio nocere.

☞ Cognosceris il.i.in illis aut per illos/q꞉ simillimi sunt ꝛ tui/s3 fallere nõ norũt.cetera patris habẽt:idest in omnibus patri similes sunt preter q̃ q̃ non sunt fallaces vt tu.Pignoribus parceret illa meis.q.ꝺ.minime. Notus est versiculus.Pignora natorum dicuntur pignera rerum:scil3 aliarũ que in pignus dant.Ablate scil3 a sensu ꝛ ratione/venenis Colchis id est colchicis principale pro deriuatiuo.Emeruit id est expresse meruit. Culpo.non miror id est nec approbo ꝛ laudo/nec imitor vt miratoreq; catonis apud Lucanum.Quelibet iratis:sic Aeneid.j.Furor arma ministrat.Dic age si ven.Prudenter ponit casum vt casus fiat ꝛ contingat/nam desiderabile esset patri liberos gemellos/quos nunquam viderat obuiam habere.

☞ Pellices.Medee.Inplessem:fedassem. Quosq; vene.abstu.iasonis vult⁹ intelligit:fedassem me de medee sanguine. ¶ Abstulit.a me abegit.Medee me.fo.cõtra medeã medee seuitia vterer. ¶ Q̃d si q̃s ab alto:cõcludit ꝑ imꝑcationẽ. ¶ Succuba no.succubã dicim⁹ que alienũ thalamũ violauit. ¶ Leges suas: deploret in eadem cõditione sit a se a viro destitutam vt mihi sua causa cõtingit.iason me deam pepulit:cũ creusam creontis filiã vxorẽ duceret. ¶ Totidem natis ꝛ viro.Medea cyndimum ꝛ Thesandrũ peremit:iason seipsum

Pellicis ipsa meos implessez sanguine vultus:

Quosq; veneficijs abstulit illa suis.

Medee Medea forem/quod si quis ab alto

Iustus adest precibus Iuppiter ipse meis.

Q̃d gemit Hipsiphyle/lecti quoq; succuba nostri

* Hiscere patescere: q̃nq; etiã hiscere est submisse loqui siue os ad loquenduz aperire. Plau. Ne hiscere q̃dẽ audet. Uergi.Uix pauca furẽti. Subijcio:ꝛ raris turbat⁹ vocib⁹ hisco.i.loquor. Huber. Absyrtus. Thomos.

Locus restitut⁹ ꝛ enodatus.

Age q̃d sit.

ASCEN.

ANTo.

Succuba que sit. Iasonis noua nupta medee truculẽtia i ꝓpos natos medee fuga ꝛ ipsius errores.

Moreat

Mereat/⁊ leges sentiat ipsa suas.

Utq; ego destituor cõiunx/materq; duorum

A totidem natis orba sit/atq; viro.

Nec male parta diu teneat/peiusq; relinquat:

Exulet/⁊ toto querat in orbe fugam.

Quam fratri germana fuit/miseroq; parenti

*

Filia/tam natis/tam sit acerba viro.

Cum mare/cum terras consumpserit/aera tentet/

Erret inops/expes/cede cruenta sua.

Hec ego coniugio fraudata Thoantias oro:

Uiuite deuoto nuptaq;/virq; toro.

cõfecit. ¶ Male parta: Jasonẽ significat: quẽ suis veneficijs erit emerita. ¶ Toto orbe: Medea icẽsa creontis regia ad fugã cõpulsa draconibus alatis vecta Thebas venit: Herculẽ insania purgauit: inde athenas ad egeũ fugit: accusata veneficijs i phenicia nauigauit: inde ad supiores Asie oras migrauit: vbi Medũ filiũ peperit: demum Colchos redijt vbi diem obijt. ¶ Fratri absyrto: quẽ laniauit. Parẽti: oete quẽ erat fatũ interire: cũ raptũ fuisset aureũ vellꝰ: ⁊ a meleagro perẽptꝰ est. ¶ Acerba: crudelis. ¶ Natis: dyndimo ⁊ thesandro Thessalꝰ fugit. ¶ Uiro: Jasoni quẽ ad necẽ impulit. ¶ Male parta: male dilabunt. ¶ Aera tẽtet: qm draconibus alatis volasse diximus. ¶ Sua cede: suoꝝ morte. ¶ Expes: spe oi destituta ⁊ ope. ¶ Fraudata ꝯiugio: cui vir non redijt: vt debuit. Thoãtias: Hipsiphyle Thoãtis filia. ¶ Oro: ipcor. ¶ Deuoto: dirꝫ ipcatiõibꝰ meis dãnato vr̃m inq̃t ꝯiugiũ eo exitu claudat: quẽ mee imprecationes deuouẽt. ☞ Pellicis. Medee. ¶ Sanguine suo: q: dilacerassem eiꝰ vultꝰ. Quosq;. i. ⁊ vultꝰ: scilicet tuos. ¶ Quos abstulit veneficijs suis. i. quos suis incantatiõibꝰ cepit: vt supra. Colchisq; ablate venenis. ¶ Medee medea: ꝓpriũ nomẽ ꝓ appellatiuo posuit. i. Medeã ꝓ crudeli.

Octis fatalis mors.

Sententia pulcherrima.

Qd si q̃s. imprecat Medee eadẽ q̃ ipsa patit: vt ita aliquando priuet marito: sicut ipsa priuata est ab ea. ¶ Si iuppiter iustus exaudit preces ⁊ vota mea. ¶ Succuba: ꝯcubina scꝫ Medea. Mereat: fleat. ¶ Quod hipsiphyle gemit. i. id quod ego doleo scꝫ mihi ereptum maritũ. ¶ Suas leges: quia qui alij facit iniuriam: dat quodãmodo leges sibi quoq; inferẽdi iniuriam. ¶ Ut ego: optat vt Medea iam facta mater de Jasone post filios susceptos ita relinquatur ab Jasone vt ipsa relicta fuit. ¶ A totidẽ natis. i. post totidẽ natos. i. postq̃ duos filios susceperit: quod quidẽ ita ei accidit sicut imprecata est. ¶ Male parta. male quesita. fm prouerbium ⁊ dictum cuiusdam poete male parta: male dilabuntur. ¶ Peius: q̃ scilicet acquisiuerit. Exulet: expellatur ex patria. ¶ Quam fratri: vt terreat Jasona imprecatur etiam vt Medea sit ei et filijs eius crudelis: ordo. ¶ Illa sit tã acerba natis. i. tam crudelis mater. ¶ Etiam acerba viro. i. tam crudelis vxor tibi marito sup. ¶ Quam scilꝫ acerba. ¶ Germana. i. soror. ¶ Fuit fratri absyrto quẽ supra diximꝰ fuisse ab ea dilaceratum. Et quam acerba filia fuit misero parẽti quẽ prodidit cui interfecit filiũ. ¶ Aera tentet. i. volet per aera: quod quidẽ Ouid. scribit fecisse lib. vij. metamor. ¶ Que nisi pẽnatis serpẽtibus isset in auras non exẽpta foret pene. ¶ Erret vagetur: ⁊ erat huc illuc. ¶ Expes: sine spe. ¶ Cruenta sua cede. i. qua seipsam interficiat. ¶ Ego thoantias. i. Hipsiphyle filia Thoantis. ¶ Nupta. o medea. ¶ Uir. i. O iason. Uiuite. diu manete. ¶ Deuoto. i. execrationibꝰ ⁊ infelicitatibus pleno. ¶ Finis fuit qd Jason nũq̃ recepit ipsam Hipsiphylem: sed cum cognitũ fuisset a lenniadibus quod duos filios masculos ex Jasone susceptos ꝯtra leges suas ali faceret ⁊ ad suppliciũ posceretur: illa accepta nauicula fugere parabat: sed comprehensa a pyratis data est dono Lycurgo regi Nemmee que cum eius filiũ ophestem nutriret ⁊ redeũtibus a bello thebano regibus ⁊ in Nemea sylua pene siti pereũtibus: cum ab eis rogata fuisset: vt langiã fontẽ eis ostẽderet: ⁊ ab Adrasto argiuorũ rege interrogaretur quenam esset: dum ad omnia rñdet diutius morãte puer quẽ inter herbas floresq; ludentẽ reliq̃rat a serpẽte interẽptus est: verũ a filijs Thoante ⁊ Euneo qui cum Adrasto erãt cognita est esse eorũ mater. ¶ Quãobrẽ cum Lycurgus audito casu filij eam q̃reret ad suppliciũ: a regibus ⁊ filijs auxilio implorato liberata est. Quid postea de ea fuerit nõ legi. Medea vero post duos filios ex Jasone susceptos ab eo repudiata est superinducta vxore Creusa filia Creontis corinthiorũ pegis. Medea vlta mariti iniuriã Athenas fugit: ibiq; Aegeo patri Thesei nupsit: ⁊ ex eo suscepit Medũ filiũ a quo postea Media regio dicta est: eiq; pene oia euenerũt que impcata est Hipsiphyle. ☞ Medee: Medea. i. crudelissime interfectricis interfectrix. Si quis iuppiter. i. iuuans pater deus. s. Succuba dr q̃ furtim cubat: vt in alieno toro: nam sub occultationẽ denotat: vt sublegere subripere subfurari subducere sustollere ⁊c. imprecationes autem quas ponit oẽs Medee euenerunt. sicut quas Dido ponit Eneid. iiij. Thoantias. i. Thoantis filia patronymicum adiecta syllaba formatum: nam hec Thoantis huius Thoantidos fieri debet a gtõ Thoantis/cuius ntũs est Thoas. Deuoto toro hinc notum est/quia deuotio in malum taltẽ pene sumitur: nam is dicitur deuotus alicui qui pro eius salute morti addicitur. Et ideo quia pro fide deuoti sumus tractum est vt is zelus/quẽ in deum ⁊ religionem habemus a christianis deuotio dicatur.

Huber.

**Acerbꝰ ꝓprie incoctũ/⁊ nõdũ maturuꝫ significat: vñ poma acerba dicimꝰ. i. nõ matura: ponit tñ q̃nq; ꝓ horrendo: ⁊ immiti. Uerg. Et funere mersit acerbo.*

Prouerbiũ pulcherrimum.

Medea a q̃ in aera adnecta fuerit.

Hipsiphyle a filijs cognita.

Ascensius.

Medee exitus.

¶ In septimam epistolam argumentum.



Iuppiter ex io inachi filia genuit epaphũ: ex epapho ⁊ Cassione Belus priscus ⁊ lybia nascuntur ex belo danaus egistus agenor. hic cum Phenice imperaret filias: thaigetã ⁊ Europã: filios cilicem ⁊ cadmũ ⁊ phenicẽ. Cylix Cylicie nomẽ dedit Cadmus missus ad querẽdã Europã in boetia consedit: ⁊ illo tẽpore cadmeã vrbẽ condidit: quã postea Thebas nuncuparunt: vt tradit Thucidides: ex phenice phenicia nũcupata est a quo nascit belus alter: metres cognominatꝰ. Metres Pigmalionẽ annam ⁊ Didonẽ Pigmalion patri in phenicie regnum successit. Dido Sicarbe nupsit: quẽ Uerg. Sicheum appellat: is enim erat ex plineste phenicis filio genitꝰ/Phenicum ditissimus ⁊ sacerdos fuit Herculis: qui honor erat apud phenices maximus. Pigmalion igitur tãtis opibus inhiãs Sicarbã clam trucidari fecit. Dido vt in somnis a marito admonita traditur: sublatoq; ingẽti eius Thesauro in lybiã cũ sorore anna celeriter adnauigauit vbi ab hierba Hammonis filio Numidarum rege empto solo quantum circũdaret taurino corio: quẽ in minutissima secuit lora: vrbem Carthaginẽ condidit annos post captũ ilium. x. lxiiij. vt rectius supputarũt q̃ tẽporũ rationẽ tradiderũt. Constat ideo ad Didonẽ Eneã puenire nõ potuisse: qui tertio anno post Troie excidiũ: vt Cassius Emina: Democrates: ⁊ alicarnasiꝰ Dio. scri. in latio cõsedit: inito igitur cũ latino cõiugio: messala licet Eneã in aphricã delatũ scribat. Dido tñ silẽtio p̃teritur. Sed latinorũ

ANTO: Didꝰ fuga ⁊ cplẽ totiꝰ argumẽtũ: Cylicia vñ dicta est. Cadmea q̃ ⁊ Thebas vbi sit: ⁊ vñ nomẽ traxerit. Phenicia vñ nomen sortitia est.

primus hũc amorẽ Ennius cõmẽtatus est. Scipionis superioris gesta suo carmine complexus est: quẽ deinde s[...] cuti latini poete nauibus cõfractis Eneã naufragũ ad Didonẽ delatũ tradiderũt: susceptũq; eius hospitio [...] thalamo demũ mercurij iussu in italiã nauigasse: Dido q̃ ardẽtissimo flagrabat amore de morte deliberãs a[...] Eneã scri. epi. hec multũ acrimonie habet ꝛ q̃rele: scri. eñ moribũda ad eũ: quẽ nouerat mortis cãm prebuiss[...]

MARCO. Similitudo magis oratori q̃ poete congruit. Canum natura. Cygnorũ de morte fabula. Meãder q̃ et vñ fluat. Vbinã cygnorũ multitudo stabulatur. Que proprie alloqui dicãtur.



Ic vbi fata vocãt: vdis abiectus in herbis: de morte deliberasse similitudine indicat: idq; poetis magis q̃ oratoribus conuenire Aristo. scribit: quis et oratores similitudine vtãtur. Nam Democrates nutricibus oratores contulit: que deuorato cibo pueros saliua inungũt. Plato quoq; in republica canib⁹ similes dixit esse: qui mortuos spoliant: canes eñ demorso lapide proijcientes non ledunt. ¶ Albus holor concinit: cygnorum narratur in morte flebilis cantus: qđ Plinio falsum esse videtur. Ad va. meandri: meãder a celenis collib⁹ effluẽs inter miletum ꝛ prienem: Phrygiam cariam Lidiãq; disterminat: in quẽ influunt amnes marsias: orgas: caper: ꝛ lycus: flexuosus est qđ ei accidere scribit Strabo: q̃m multum limi accipiat: ꝛ modo in hãc modo in illam ripam deijciat: cygnorum multitudo traditur stabulari in ripis meandri. Ad asiam Paludẽ caicum amnẽ caistrum ꝛ padũ propterea olorigerum caistrũ dixit. Alloquor: meos affectus aperio: ea enim alloquimur: que aut summo affectu: aut extremo piculo narramus/ vnde Vergilianum illud extremum q̃ te alloquor hoc est in quo epistole propositum est. Meos inquit vt moribundus cygnus affectus narro non q̃ te reuocar[e] credam: sed cum pudicitiam violauerim: facile est que impudicitiam arguant pauca verba iactare.



¶ Dido Enee.

*



Ic/ vbi fata vocãt/ vdis abiect⁹ in herbis
Ad vada Meãdri cõcinit alb⁹ holor:
Nec q: te nostra sperẽ p̃ce posse moueri

Huber. Epistole argumentũ. * Hudum ab humido p̃ syncopẽ factũ nonnulli volũt: qđ ꝛ ipz humidũ significat ꝛ ideo p̃ aspiratione scribi debere: at me[li]us alij sentiũt vdũ sine aspiratiõe scribẽdũ eẽ: dictũ a sudando q̃si su[d]um. Enee errores. Spatiũ vrbis carthaginis. Cygnorũ fabula.



Ic vbi. ilio Troiaq; omni a grecis euersa Eneas veneris ꝛ Anchise filius patriam relinquẽs cõstructa classe apud antandrũ ciuitatẽ se mari credidit: cum patre ꝛ Ascanio filio dijs penatibus ꝛ multis Troianis qui se eius nauigationibus comites ꝛ socios p̃buerunt ꝛ primum quidẽ in Thraciam delatus est vbi Aenum oppidũ condidit: vt multi putãt. Mox prodigijs territus ꝛ voce Polydori crudelissime a polymnestore Thracũ rege interfecti admonitus vt indigne fugeret: delum tenuit: illic accepto ab Apolline respõso errore patris male interpretãtis responsum Cycladas insulas preteruectus ad Cretã venit: quã fatalẽ terrã ꝛ ab oraculo predictã Anchises crediderat: verũ cum ibi pestilẽtia laboraret a dijs penatibus in somnis monitus vt discederet ad strophadas delatus est insulas: inde preteruectus maritima grecie: apud Epirum susceptus est Heleni hospitio qui Troianus ꝛ Priami filius illi Pyrrho successerat in regno inde p̃fectus Calabriã tenuit: ex qua statim discessit territus aduẽtu Diomedis: nauigauitq; vsq; ad Scyllam: ꝛ Carybdim: que sunt in mari siculo Etne vicine: inde vẽto agitatus circuita maxima parte Sicilie Drepanũ venit: vbi vt Ver. voluit: patrẽ amisit: quo in Sicilia sepulto ꝛ honoribus p̃bitis: donatis ab Aceste Troiano qui in Sicilia regnabat: vino ꝛ ceteris necessarijs: cum discessisset vt in Italiã veniret quã sibi fatis dari ꝛ a Creusa vxore ꝛ ab oraculo repto in delo ꝛ ab Heleno intellexerat: tẽpestate maris ꝛ vi vẽtorũ agitatus in Lybiã delatus est: ex. xx. nauibus vna dũtaxat submersa forte per ea t[em]pa: vt Ver. finxit Dido q̃ ex Tyro fugerat marito suo Sycheo a Pygmalione ipsius fratre interfecto metuẽs ꝛ ipsa fratris seuitiã ꝛ auaritiã: in terra libyca vrbẽ nouã Carthaginẽ cõdebat: empto ab hyarba rege solo: quãtũ posset taurino corio circũdare: quo secto in minutissimas corrigias intm̃ id extẽdit: qđ occupauit stadia duo ꝛ. xx. quo spatio vrbẽ condidit. ¶ Ad hãc igitur Didonẽ cum Eneas venisset cum socijs ab ea ꝛ vrbe ꝛ hospitio exceptus est liberalissime: mox etiã ab ea amatus cum illa cõcubuit: cumq; ibi moraretur: admonitus ab Anchise patre in somnijs ꝛ a Mercurio ab Joue misso: vt inde discederet: ꝛ fatalẽ terrã peteret: nõ ausus regine dicere: cũ clã abire pararet regina Dido presentiẽs postq̃ frustra p̃cib⁹ fatigauit Eneã: fingitur ab Ouidio hãc epistolam ad eã scripsisse: in qua nititur reuocare eum a p̃posito nauigãdi arguẽs ab honesto. ꝛ tuto: ab honesto quidẽ: q: non deceat eam deserere: a qua hospitio sit exceptus ꝛ oibus rebus adiutus: ꝛ cui fidẽ dederit: a tuto quia mare procellosum ꝛ tempestuosum sit a quo sit tutũ abstinere: ꝛ habeat terrã paratã: quam relinquere p̃pter incertã impudẽtis sit: cõmemorat autem sua in Eneã b̃nficia: ꝛ rogat: vt si decreuit omnino discedere: saltẽ differat ꝛ expectet donec mare trãquillũ sit. Quod si noluerit dicit q̃ seipsam interimet: ꝛ iubebit inscribi epitaphiũ in sepulchro quo eneas cognoscatur fuisse causa eius mortis. ¶ Sic vbi: dicit Dido se appropinquante fine sue vite effundere flebiles voces ad Eneam: sicut cygnus vicinus morti solet flebiliter cãtare. Ferunt eñ appropinquãtibus cygnis extremo vite pennam in capite natã paulatim in cerebrũ descẽdere: interea vero ipsos cygnos flebiliter cantare donec moriãtur. Ouid. lib. ij. Fastorũ. Flebilibus numeris veluti canẽtia dura Traiectus penna tẽpora cãtat olor. Pli. lib. x. olorũ morte narrat flebilis cãtus falso: vt arbitror: aliquot experimẽtis: ordo est. ¶ Olor alb⁹. Abiectus positus. ¶ Ad vada. i. apud aquas: nam vada dicũtur aque per quas pedib⁹ vadere possumus: interdum simpliciter pro oibus aquis ponũtur. ¶ Meãdri: fluuij lydie iuxta quẽ multi sunt cygni. Cõcinit: cantat. ¶ Sic. s. flebiliter sicut ego nunc canto. Vbi. i. q̃n ¶ Fata vocãt: id est mors cum trahit. ¶ Moueri. i. flecti.

Vada que sint.

Ascensius.



Ic vbi fata vocãt. Hec epistola septima: quam Dido ad Eneam scripsisse fingitur: priusq̃ abiret fere ex quarto Eneidos argumentũ assumpsit/ verũ illic non scripsisse/ sed sororẽ Annam misisse dicitur. principiũ videtur tacite obiectioni per Antiphorã respondere. Ac si ipsa se aut Eneã moneret post longã cogitationẽ obijcientẽ: ac dicentẽ. Si certũ aut decretũ est omnino tibi mori/ teq; interficere/ cur stabis Dido/ quid canis moritura. Respõdet sic vbi fata vocãt ꝛ cetera: hoc est sicut ego moritura cano: hoc est carmine epistolam scribo. Olor. i. cygnus albus: sed per excellẽtiam abiectus in herbis. ¶ Cõcinit: scz funus suũ. Unde martialis Cãtator cygnus funeris ipse sui. Ad: id est iuxta vada meandri fluminis

Minus strenuosi. Ubi.i.quando:aut postꝗ(nam aduerbia loci ⁊ temporis cõfunduntur:ita vt alterũ pro altero passim ponatur)fata vocant.i.moriendi vis fatalis instãter vrget:hoc est ideo scribo vt id faciam qđ cygnus.

Alloquor:aduerso mouimus ista Deo.

Sed meriti famam/corpusqꝫ/animumqꝫ pudicum

Cum male perdiderim/perdere verba leue est.

*

Certus es ire tamen/miseramqꝫ relinquere Dido:

Atqꝫ ijdem venti vela/fidemqꝫ ferent.

Certus es Enea cum federe soluere naues:

Queqꝫ vbi sint nescis:Itala regna sequi.

Nec noua Carthago/nec te crescentia tangunt

Menia/nec sceptro tradita summa tuo.

*al's fugienda.

Facta fugis:facienda petis/querenda per orbem

Altera/quesita est/altera terra tibi.

Ut terrã inuenias/quis eam tibi tradet habendã:

Quis sua non notis arua tenenda dabit:

Alter habendus amor tibi restat:⁊ altera Dido:

Quamqꝫ iterum fallas/altera danda fides.

*

Quando erit/vt cõdas instar Carthaginis vrbem:

Et videas populos altus ab arce tuos:

Omnia si veniant:nec te tua vota morentur:

Unde tibi:que te sic amet:vxor erit:

Uror:vt inducto cerate sulphure thede:

Ut pia fumosis addita thura rogis.

Aeneasqꝫ oculis semper vigilantibus heret:

Aeneamqꝫ animo noxqꝫ diesqꝫ refert.

Ille quidẽ male gratus/⁊ ad mea munera surdus:

Et quo:si non sim stulta carere velim.

Non tamen Eneam:ꝗuis male cogitet:odi:

Sed queror infidum:questaqꝫ peius amo.

Parce Uenus nurui:durumqꝫ amplectere fratrem:

Frater amor castris militet ille tuis.

☞ Mouimꝰ:cũ stomacho hoc vsa est verbo. ¶ Aduerso deo.iniquo fato. ¶ Certꝰ es ire:⁊ dissuadet discessũ a difficultate. ¶ Dido:greca figura hãc vocẽ extulit. Cesar Didonem ⁊ Calypsonem dici latine maluit. Fabio tñ placet latinã rãtionẽ sequi quousqꝫ patiꝫ decor. ¶ Fidẽ quã de ꝓmisso cõiugio dedisse ꝯmẽtabaꝫ. ¶ Itala regna ecce difficultatẽ:ea inqͣt sequeris:quorũ notitia tibi nõ est. ¶ Nec no. cr. ꝓponit pñtia vt difficultatẽ augeat futurorum. Lybica carthago significaꝫ:de qua multa Stra.ꝯmemorat li.vlti. Quãꝗ carthaginẽ in hispania:quã Asdrubal cõdidit:vt a pena Carthagine excluderet nouã ꝑpetuo epitheto dicimꝰ. ¶ Sũma:ꝗcqͩ erat ptãtis. Facta: cõditã Carthaginẽ. Faciẽda eã vrbẽ intelligit:quã in italia se ꝯditurꝫ Aeneas ꝑdicabat. ¶ Non notis pegrinis. ¶ Ab ar.car.arx carthaginis byrsa ẽ appellata. Uxor:hoc ob lauiniã dixit:ꝗ turno erat pacta. ¶ Uxor vt idu. sul.lichina itelligit ꝗ ex inducto sulphure ad suscipiẽdũ ignẽ ꝯficiunꝫ:celeriꝰ ardẽt:ꝗ sunt ex ꝗrto sulphuris genere. ¶ Male gra.is ẽ ꝗ accepta bñficia nõ pẽsat. ¶ Surdus qm̃ ꝯmemoratiõe bñficioꝝ nõ moueꝫ. ¶ Nõ tñ eneã: vitia insectaꝫ non hominẽ:pfidiã inquit odio prosequor:nõ Eneã. ¶ Questa peius amo:ꝗrimonia amoris auget estũ. Parce venꝰ nurui. a pietate arguit. ¶ Nurui. de seipsa loqͣtur:ꝗ culpã sub coniugij noie texerat:erat Aeneas Anchise et Ueneris filius. ¶ Amor cupidinẽ significat:qui Marte ⁊ Uenere genitꝰ tertia anteros nũcupatꝰ tradiꝫ. ¶ Castrꝫ tuis:amoris militiã sequaꝫ. Ouidij ꝯmentũ est:vt amorem militie esse similẽ in amoribus enarret. ☞ Mouimꝰ ista.i.tibi ꝑces fecimꝰ. Deo aduerso.i.nobis irato ⁊ nõ fauẽte. Iuue.de Demosthene. Dijs ille aduersus genitꝰ. Sed ꝗsi dicat cũ maiora ꝑdiderim:possum etiã ꝑdere leuiora.i.ṽba frustra fundere. Famã laudẽ. ¶ Meriti.i.bñficij mei tibi collati. ¶ Corpꝰ a te violatũ. ¶ Leue.i.facile. Certꝰ es.i.ꝺliberasti. ¶ Ferẽt auferẽt fidẽ:quã mihi dedisti: q: discedet tecũ:neqꝫ eã mihi seruabis. ¶ Cũ fe.s.cõnubiali. Soluere:ꝓprie dixit:nã naues dicunꝫ solui:cũ a littore moueꝫ. Statius in achilleide. Soluerat oebalio classem de littore pastor Dardanus. dicit ꝗ deliberasti ⁊ naues:⁊ fedꝰ nuptiale qđ mecũ feceras tecũ abducere. ¶ Que ne.vbi sint:q: solũ audita non autẽ visa sunt tibi. ¶ Noua:aut allusit ad significationẽ nominis:q: vt Ser.dicit Carthago lingua penorũ noua ciuitas ꝺr:aut reuera q: tũc noua fiebat. Uer.eñ.i.surgẽtẽqꝫ noue carthaginis arcẽ. ¶ Tradita:commissa. ¶ Tuo sce.tue ptãti:nã sceptrũ regibꝰ daꝫ. facta:dissuadet ab vtil. facta fugis:qđ ẽ imprudẽtis. ¶ Querẽda:ordo ẽ. ¶ Altera ter.s.italica.est querẽda. Altera.s.hec quã tibi dedi. Est q.i.iã parta tibi. ¶ Ut.i.ꝗuis. Habẽdã possidẽdã:⁊ habitãdã. ¶ Quis.q.d.nl'ꝰ. Tenẽda: habenda:vt tyrij tenuere coloni. Alter amor. quẽ fortasse nũꝗ inuenies. ¶ Iterũ scđo sicut mihi datã semel fefellisti. ¶ Qñ erit.q.d.nũꝗ aut tardissime. ¶ Cõdas edifices. ¶ Instar: ad silitudinẽ:est aũt vt voluit Ser.nomẽ indeclinabile.⁊ notãdũ nũꝗ ꝑpositionẽ apud idoneos ei ꝑponi:vt instar montis equũ.⁊ Oui. ¶ Deqꝫ genis lachryme fluminis instar eũt.

ANTO. Latinã significationẽ seq̇ debemus ꝗ ad decor patiatur.

Duplex carthago.

Arx carthaginis ꝗ pacto dicta ẽ

Cupido a ꝗ ꝓgenitꝰ fuerit.

*Miser ꝓprie ꝺr flebilis/ac calamitosus. Uerg. Stridenti miserꝫ stipula disperdere carmen. Sunt ꝗ existimãt miserũ dictũ ꝗsi missũ:hoc ẽ dimissũ: ⁊ derelictũ ab oibus.

*Instar sine preposi tiõe ⁊ cũ ꝑpositiõe inueniꝫ. Solinꝰ cũ ꝑpositione Mesopotamiã opimat annue inũdatiõis excessibꝰ ad istar amnis egyptij terris supfusus inuecta soli fecũditate. Sine ꝑpositiõe. Cice. Amaui aũt que fiũt nõ vici/sed vrbis instar. Huber.

Soluere ꝓprie qđ sit.

Carthago penorũ lingua quo pacto noieꝫ.

Sceptrum cui conueniat.

Instar qđ sit.

Ut vi.subaudi quũ erit. Tuos:tibi subditos. ¶ Ola:supradicta. ¶ Si.i.ꝗuis. Ueniant.i.eueniãt ⁊ contingant tibi. ¶ Morenꝫ:tardẽt ⁊ impediãt. ¶ Unde erit.q.d.ꝯ nullo loco inuenies. ¶ Sic:sicut ego amo te. Uxor per quãdã similitudines demõstrat vim sui amoris erga enea. ¶ [illegible] ardeo.i.amore tui. ¶ Inducto.superim

posito. ¶ Cerate illite. ¶ Tede: spēs arboꝝ q̄ ex se liquorē emittūt: sunt aūt vt di. pli. flāmis: luminibusq; sacrorū grate. ¶ Refert representat. Verg. illū absens absentē auditq; videtq;. ¶ Ille ene. loquit aūt de eo tanq̄ de tertia ꝑsona. ¶ Surdꝰ: nō rn̄dēs trāslatio ab eo q̄ auditu caret. ¶ Et quo. i. est talis quo ego debeā velle carere: ⁊ esse sine eo. ¶ Si nō. i. nisi. Si stul. q2 stultus est q̄ eo nō vult carere: cui intelligit sua beneficia nō esse grata: nec se ab eo amari th̄ q2 dixerat eū talē esse vt deberet velle eo carere. remouet a se suspitionem odij dicens. Nō th̄ insi. s. esse eneā. ¶ Questa. i. licet lamētata de eo. Amo peius: amo vehementius. Teren. Quominus spei est: magis amo. Parce: cōuertit sermonē suum ad Vene. ⁊ cupidinē: vt eneā in amoris castra cōpellant. Nurui. i. mihi q̄ sum nurus tua: nā suz vxor enee filij tui. Amor: cupido. Frater. s. enee. nā ambo estis filij veneris. Mil. versēt: ⁊ proprie dixit. Nā vt inquit Oui. in. li. j. amoꝝ. Militat ois amās: ⁊ habet sua castra cupido.

Teda q̄ sit ⁊ cuiꝰ nature.

Militare ꝓprie q̄d sit.

ASCEN. Nec alloq2/ q2 sperē posse moueri nr̄a ꝑce/ nos mouimꝰ. i. cū molimine auspicate sumꝰ ⁊ icepimꝰ ista deo aduerso. i. irato ⁊ abnuēte: s3 cū ꝑdiderimꝰ male. i. cū malo meo. hoc ē idecēter famā meriti. s. prioris: ⁊ corpꝰ ⁊ aim pudicū (ꝑpter carmē legēdū est corpusq; aimq; nec minor ē ornatꝰ) leui. i. parui momēti est ꝑdere vba. s. scripta hac eplā. Certꝰ es ire tn̄ Anacolouthō est/ nā nō ꝑcessit q̄q̄ mori ꝯstituit/ si abiēs tn̄ certiꝰ est ire ⁊ relinq̄re miser ā Dido. s. me. Seruiꝰ docet q2 grecoꝝ in o vtimur tribꝰ aut q̄tuor casibꝰ/ ntō actō ⁊ vctō i o: ⁊ gtō ī us aut in oos/ vt hec dido huiꝰ didꝰ vel didoos hāc dido o dido. multi tn̄ hoc nomē latine declināt dicētes huiꝰ didonis huic didoni hāc didonē/ qꝰ ēt sequar/ l3 nō ꝯtinuo dixero huiꝰ sapphonis ⁊c. s3 sapphꝰ ⁊ hāc sappho. Jsdē venti scribit ī duplici: q2 pluralis est nūeri. sensus est: cōmittes eisdē seu ijsdē vētis vela/ ⁊ fidē. i. fidelitatē tuā: q2 fedifragꝰ eris. ¶ Queq; vbi sint ⁊ cetꝰ es seq̄ regna italica/ q̄ nescis vbi sint dixi ex q̄rto eneid. fere sumpta vbi d2. Quid si nō regna aliena/ domosq; ignotasq; peteres? S3 q2 Ver. oibꝰ notꝰ est frustra eiꝰ carmina ad hāc epistolā faciētia repetiero. ¶ Male gratꝰ. i. nō gratꝰ/ s3 igratꝰ ⁊ immemor bn̄ficij. Questaq; peiꝰ. i. itēsiꝰ ⁊ cū maiori malo meo amo q̄sta. i. post q̄relas. vn̄ amoris nō questꝰ/ s3 obliuio si qua fieri pōt maximū est remediū/ vt aūt obliuio sit/ occupādus est alijs curis animꝰ: frater amor/ frater Aenee: ⁊ etiā didonis q2 se coniugē Aenee dictitat.

ANTO. Aut ego: a phisiologia in Aenea seuitiā arguit: aut dure cautes: aut mars illū genuerunt: nisi fallor. ¶ Que ce. ama. amantes facile credūt: ideo in metamorphosi. credula res amor est. Materiam: ea est vt ipē amet. Plauti sententia est: non veto inquit te amare: qui dant qua amentur gratia: sed ille ad pretium hic ad amorem materiam refert. ¶ Imago: que gratiam in enea exprimebat. ¶ Ab inge. a facilitate. ¶ Dissidet: alienus est mater facilis est ipse durus. ¶ Et lapis. hanc enarrationē ita Vergi. confingit. Nec tibi diua parens generis: nec dardanus author Perfide: s3 duris genuit te cautibꝰ horrēs Caucasus: hyrcaneq; admorunt vbera tygres. ¶ Quo fugis. periculorum commemoratione propositum auget. adeo seuꝰ es vt me per summa pericula fugias. Hyēs: tempestas. Vergiliꝰ. Vicit hyems. ¶ Iustior clementior. ¶ Quod nō medi. inique non putes id mihi per simulationē dictum. ¶ Exerces preciosa: cū stomacho hoc enūtiatum est. ¶ Cōstantia magno: emenda capitis periculo: et vite discrimine. ¶ Jam vēti ponēt: ab imminentibus eneā a cursu laborat reuoca. ¶ Ceruleꝰ triton: tritones non esse fabulosos plini. scri. sed visos ab vl[...]siponēsibus regnante Tyberio ob id in vrbe missa legatione: filios Neptuni ⁊ Salacie. scribit Varro ad summa equora: cū numina enatant: tranquillitatis est indicium: ideo Papi. Armigeri inquit tritones erūt scopulosasq; cete. Nota hic nisi cum indicatiuo. ¶ Robora: robur est genus quercꝰ paulo duriꝰ: vt scri. pli. ¶ Quid si nescires. Dissuasio ab experientia. ¶ Insana procellosa.

Amor quid sit.

Tritonesq̄ sint ⁊ cuiꝰ filij ⁊ de legatiōe propter eos in vrbē missa.

Robur q̄d sit.

* Vētusq̄ ab oriēte v̄so hoc est eqnoctiali venit eurꝰ nominat.

Aut ego s3 militē in tuis castris: subaudiendum est enim verbū. ¶ Que cepi amare ex quo eum vidi ⁊ audiui loquentem. Vergi. ¶ At regina graui iā3 dudū saucia cura vulnus alit venis: ⁊ ceco carpit igni. Neq; enim dedignor. parenthesis est. Ille eneas. Materiā. fomentū nutrimētū. i. rn̄deat meo amori: nam cura amorē significat: vt ex versu Ver. suprascripto patet: dicitur aūt quod cor vrat. ¶ Fallar. i. frustra hic cogito et peto: vt meo amori respōdeat. Iactatur. i. laudat: vel ostendat ab eo. Matris: probat qd̄ dixit: dicit enim eū oino esse contrariū veneri matri sue. Dissidet: discordat. Ingenio: natura: q2 venus est mollis ⁊ placabilis. Eneas vero durꝰ ⁊ inexorabilis. Te lapis. hec supradicta dixit tanq̄ de tertia persona: nūc cōuertit sermonem ad

Huber.

* Vēti dicunt ponere siue residere q̄n flare desinūt. Ver. cū vēti posuere: oisq; repēte resedit flatus.

Cura q̄d ⁊ vn̄ dicat.

Aut ego/ que cepi (neq; enim dedignor) amare
Materiam cure prebeat ille mee.
Fallor: ⁊ ipsa mihi falso iactatur imago:
Matris ab ingenio dissidet ille sue.
Te lapis/ ⁊ montes/ innataq; rupibus altis
Robora/ te seue progenuere fere.
Aut mare/ quale vides agitari nunc quoq; ventis:
Quo tamen aduersis fluctibus ire paras.
Quo fugis? obstat hyems/ hyemis mihi grā ꝓsis:
*
Aspice: vt aduersas concitet eurus aquas.
Quod tibi malueram sine me debere procellis:
Justior est animo ventus: ⁊ vnda tuo.
Non ego sum tanti: quod non mediteris inique
Ut pereas: dum me per freta longa fugis.
Exerces preciosa odia: ⁊ constantia magno:
Si/ dum me fugias: est tibi vile mori.
*
Jam venti ponent: strataq; equaliter vnda
Ceruleus triton per mare curret equis.
Tu quoq; cum ventis vtinam mutabilis esses:
Et/ nisi duritia robora vincis/ eris.
Quid? si nescires insana quid equora possent/
Experte toties tam male credis aque?

ipsum Eneam arguēs ipsum nimie duritie. Est autē tota hec emulatio Vergiliana in.iiij.eneid. vbi Dido sic loquit. Nec tibi diua parēs: generis nec Dardanus author. perfide: sed duris genuit te cautibus horrēs caucasus: hircaneq; admorunt vbera tygres. ¶ In: id est genita. Ro. arbores. Se. fe. vt tygres aut vrse: vt lene. Aut amare: scz genuit te. Qua vi. nō tranquillum sed procellorum: quale nunc vides. Agi moueri. Quo. i. per quod mare. ¶ Tamen paras ire. s. cum ita agitetur ventis. ¶ Quo fugis. contumeliose dixit fugis: vnde ipse apud Verg. respondet nec finge fugam. ¶ Obstat: impedit te. Hyemis mihi gratia prosit. i. si tu tua sponte non vis mihi hoc munus prestare vt aut maneas: aut differas fugam tuam: saltē facias hoc necessitate tempestatis. Aspice: demonstrat ei magnitudinem tempestatis. ¶ Concitet cōmoueat. ¶ Sine: permitte. ¶ Me debere: me esse obligatam. procellis tempestatibus ⁊ impetuosis ventis. dicuntur autem quasi percelle a percellendo id est percutiendo. ¶ Iustior tuo animo: quia vult reddere gratiam mihi bene merēti cum vult te apud me retinere: tu autem qui accepisti beneficiū non vis reddere gratiam. Non ego sum: dicit Eneam non debere se obijcere periculo mortis propter ipsam: dum vult eam fugere. ordo est. O inique non sum tanti. Vt pereas. i. perire velis. Dum fugis me per longa freta. quod. i. quam rem. Non meditaris: non cogitas. Exerces: sensus est si habes me odio ⁊ propter hoc paruifacis obijcere te morti. hec tua odia sunt nimis magni ptij. ⁊ nimis chara constantia magno aio: quia constant tibi vitā. que est res magna. Si est vile tibi. i. si paruifacis: nam interdū odio alicuius solent homines paruifacere pericula: ⁊ mortē: vnde est illud amantis apud Verg. in buc. Specula de montis in altum deferar extremum hoc munus moriētis habeto. Iam venti. dicit cito cessaturam tempestatē indeq; cum tutius nauigaturum. Ponēt. i. quiescent. Iam. i. cito. Strata. i. multū quieta. Triton: deus maris. Neptuni ex Salacia dea maris filius: ⁊ eiusdē tubicen. Curret: celeri curru ibi per mare. Equis ceruleis. i. delphinibus iunctis ad currum inuicē equorum: nam deorum maris equi sunt Delphines. volunt autem poete deos maris non ire super vndas nisi fere quieto mari. vnde Verg. in. j. eneid. Post placatum mare dixit de Neptuno celoq; inuectus aperto flectit equos: curruq; volans dat lora secūdo. Cum ventis quorum natura est: vt mutentur. Hora. ij. carmi. non semper imbres nubibus hispidos manant in agros. aut mare caspiū vexant inequales procelle. Eris. s. mutabilis. Nisi vincis. i. nisi superas. i. nisi es durior roboribus. Robur autem species arboris est: ex qua teterrimam esse gallā Pli. scribit: est aūt ei⁹ lignum nimie duritie. Quid. s. faceres. q. d. ignoscendū esset tibi si intrares mare cuius periculū ignorares. Experte probate a te est in significatione passiua participiū. Tam male. i. tam cum periculo tuo. Credis: cōfidis: vt o formose puer nimium ne crede colori. ☞ Aut ego quidē ⁊c. ordo est. aut ille quem ego cepi amare prebeat materiā mee cure. i. se amabilē prebeat: neq; enim dedignor amare. i. libēter amarem si se amari sinat. Vnde dicit eneid. iiij. Que mihi tradat eum/ vel eo me soluat amantem. Fallor ⁊ ipsa mihi falso iactatur imago. i. falso pre se fert pietatē/ ⁊ Veneris filiū nūcupat cum sit durior caute. Vnde eneid. iiij. Nec tibi diua parēs generis nec Dardanus author Perfide/ sed duris genuit te cautibus horrēs Caucasus/ hircaneq; admorunt vbera tygres. Aut amare. hoc videtur sumptū ex Homero/ qui vt interpretatur Aulus Gellius lib. xij. c. j. dicit. sic. Non pater ipse tibi fuerat me Hercule Peleus. Non thetis est genitrix/ glaucum te protulit equor: Aerie ⁊ rupes mens q tibi dura ferox q;. Quale vides agitari/ eneid. iiij. Quinetiā hiberno moliris sidere classem. Quod tibi malueram. sensus ⁊ ordo est sine. i. permitte me debere procellis/ id supple quod malueram debere tibi. i. permitte vt beneficio ventorū te detineam neq; fruar. que cum beniuolentia tua te malim/ sed nō possum frui: nō possum quidē/ quia nō permittis/ ⁊ ita ventus ⁊ vnda est iustior. i. clementior aut iustior/ quia iustum est vt amans ametur/ ⁊ amato fruatur. tuo animo. Ego non sum tanti/ scz valoris/ vt pereas dum fugis me per longa freta/ qd. s. dictum non mediteris. i. interpreteris inique. i. in malam partē/ hoc qd per ironiam addit. Exerces preciosa id est res preciosas/ constantia magno animo/ id est videtur tibi magnum et preciosum est hoc egregium facinus. ¶ Si dum me fugias est tibi vile mori. i. si paruipendis mortē dum modo me fugias: quasi vero maiori odio me q̄ mortem prosequaris cum vt me fugias/ illam incurras. Experte aque/ passiue dixit/ nam experior cōmune est.

Procelle q̄ ⁊ vn̄ dicte.

Triton deus Delphines deorū maris equi.

Robur.

Ascensius.

*

Vt pelago suadente etiam retinacula soluas:

Multa tamen latus tristia pontus habet.

Nec violasse fidem tentantibus equora prodest:

Perfidie penas exigit ille locus.

Precipue cum lesus amor/ quia mater amorum

Nuda Cytheriacis edita fertur aquis.

Perdita ne perdam timeo/ noceāve nocenti/

Neu bibat equoreas naufragus hostis aquas.

Viue precor/ sic te melius q̄ funere perdam/

al's ferare.

Tu potius leti causa ferere mei.

Finge age te rapido (nullum sit in omine pondus)

*

Turbine deprehendi: quid tibi mētis erit?

Protinus occurrent false periuria lingue/

☞ Retinacula: que ⁊ hore dicunt a Fabio. Tristia incommoda: vltra naufragium. Nec violasse fidem: a numinibus nauigationem dissuadet. Tentantibus equora: nauigare audentibus post perfidiā. ¶ Quia mater annorū: duas Veneres ⁊ tres amores fuisse Cicero in libro de natu. deorum scribit: primum ex Mercurio ⁊ Diana genitum: secundū Mercurio: ⁊ secunda venere: tertium quē ateron dici retulimus. ¶ Cytheriacis Venerē in cythera insula educatam ferunt: vbi Eneam marti templum ꝯstruxisse scribit Diony. halicarnaseus. ¶ Aquis: salsis vndis: nam ex testibus celij ⁊ maris spuma Venus traditur genita: vt autor est Varro cōcha in cytherā delata: que distat a malea promontorio quinq; milia pas. antea Porphiris dicebat. Perdita ne pdam timeo: pathos a volūtate: nollem inquit ⁊ si Eneas me fugit: vt mea causa piret. Sic: viuum ⁊ profugum. Tu potius: quā mihi tue mortis causa tribuatur. Finge age: locus est qui dicitur a cōtingētibus. In omine nullum pondus: meis dictis exitus prohibeatur. Rapido turbine: est turbo flatus repentinus ex depresse nubis specu cum fragore prorūpēs: proxima queq; prosternit. Is si accēdatur prester dicitur cuncta inurens ⁊ proterēs. Phrygia: inuidiose patri cōtumeliam obiectat: vt phryges perfidia vti feminasq; iactare cōsueuerint. ¶ Paris Oenonem deseruit: Menelai quoq; hospitiū violauit. Ante oculos: maiori

Antonius. Retinacula que sint.

Quot veneres ⁊ quot amores fuere.

* Retinacula quib⁹ aliquid retinetur siue remorat. Verg. Atq; amerina parāt lēte retinacula viti.

De ortu veneris fabula.

Turbo q̄d sit.

* Turbo vent⁹ cū frigore marimo obiecta q̄q; detur-

Et Phrygia Dido fraude coacta mori.
Coniugis ante oculos decepte stabit imago
Tristis/ ⁊ effusis sanguinolenta comis.
Quicquid id est totum merui cōcedite dicens:
Queq; cadent: in te fulmina missa putes.
Da breue seuitie spatium/pelagiq;/tueq;/

affectu: idem Maro exprimit. Et cum frigida mors anima seduxerit artus: omnib⁹ vmbra locis adero: dabis improbe penas. Quicqd: id est quicquid subieris periculi. Da breue se uitie spaci. seuias post placatum mare.

☞ Ut. i. quãuis. ¶ Retinacula: funes nauiũ. Etiã pelago suadēte. i. etiam mari trãquillo: quia tunc videtur suadere nobis nauigatio nem. Nec prodest. liptote: est enim nocet. Tē tantibus ingrediētibus a tento deriuatur: vt tētanda fuga canit equora chalcas. Exigit pe nas perfidie. i. punit perfidos. Precipue. h. d. vt magis eũ terreat. ¶ Quia rationē ponit. Mater amorũ: Uenus amorũ autē dixit: quia duo dicũtur esse cupidines. Edita. s. genita. Aquis cytheriacis hoc scdm fabulã dixit: quã Seruius in. v. eneid. refert. Dicit enĩ celũ patrē fuisse Saturni cum iratus fili⁹ falce virilia amputasset: lapsa in mare sunt: de quo rũ cruore ⁊ maris spuma nata dicitur Uenus: vnde ⁊ aphrodite dicitur: nam aphros cum accentũ in fine hʒ: spumã significat: inde ⁊ Uerg. lib. supradicto. Fas omne est Cytherea tuis te fidere regnis: vnde genus ducis: huius aũt fabule allegoriã qui vult scire videat Seruiũ loco suprascripto. Cytherea autē dicitur a Cytheris insula tñ pluraliter declinata: que: vt Pli. lib. iiij. inqt in laconico sinu est antea porphyris appellata. Uenus autē cum primũ nata est mari eo cōcha deuecta est: vnde ⁊ nomē accepit: inuenitur autē ⁊ pro vrbe ⁊ pro insu la eodem nomine: interdũ tamē Uenus Iouis ⁊ Diones filia dicitur: vnde ⁊ ipsa nõnũq̃ dicitur Dione: ⁊ Dio neus a Uenere nomē deducitur: vt apd Uer. in bucco. Ecce Dionei processit Cesaris astrum: ⁊ eneid. iij. Sacra Dionee matri. i. Ueneri. Perdita. i. timeo ne te perdã naufragio: quem tamē amisi: quia nõ vis mecũ manere. Neu. i. ⁊ ne. Hostis Aeneas. Naufragus summersus. Uiue precor: conciliat sibi Aeneam ⁊ optat ei vitã. Sic scʒ viuēdo. ¶ Quam funere: q̃ morte. i. melius est quod caream te viuo q̃ mortuo. Ferere. i. dicare potius scʒ quã ego dicar esse causa tue mortis. Finge artificiose ei cõmemorat recordationem consciētie in magnis periculis. ¶ Age: hortantis est. Finge: puta animo tuo cogita. ¶ Te deprehendi vsus est verbo nautico: nam nauigãtes deprehēdi dicuntur. Uerg. lib. v. eneid. Hunc ego getulis agerē si syrtibus exul Argolicove mari deprehensus: ⁊ vrbe micene ⁊c. Quid mētis. i. que mens ⁊ cogitatio erit tibi. ¶ Nullũ sit: parēthesis est. ¶ Pondus: effectus. In omine. i. augurio meorũ verborum. i. hoc tamē propter verba mea tibi nõ eueniat. ¶ Protinus dicit q̃ mēs ei futura sit. Occurrēt: venient in mentē. Periuria quibus me decepisti. ¶ Et phrygia Dido: phrygia legēdum est: non aũt tyria vt sit ordo: Dido coacta mori fraude Phrygia. i. fraude tua: nam Eneas Phrygius est: nam si dicatur Dido tyria versus nõ patitur: si vero fraude tyria sensus repugnat. Imago: species: videbere enĩ vide re me: quã decepisti qd maxime te anget. Iuue. Et qd precipuus mentē sudorib⁹ vrget. Te videt in somnis: tua sacra ⁊ maior imago. Humana turbat pauidũ cogitq; fateri. Tristis. i. mesta. Sãguinolēta: vtpote que tui cau sa se interfecerit. ¶ Merui to. i. iuste patior. ¶ Putes pro putabis. i. credes non esse fortunã: sed missa a dijs vt vindicēt perfidiam tuã: hec enĩ cogitatio solet male cõscientie euenire. Iuue. Hi sunt qui trepidãt ⁊ ad omnia fulgura pallent. Cũ tonat exanimes primo quoq; murmure celi. Nõ quasi fortuitis nec vētorũ rabie: sed irat⁹ cadat in terras: ⁊ vindicet ignis. Da bre. prescribit modũ petitionis sue: dicit enĩ se nõ petere vt Eneas ppetuo maneat: sed tñ differat: donec ira ipsi⁹ Enee: ⁊ pelagi aliquãtulũ fuerit remissa. Da bre. spa. i. ɔcede breue tps.

☞ Nullũ sit in omine pondus. honesta ⁊ amica parēthesis/ nam dum mala cõmemoramus/ ne malorũ omē in amicos cõuertat auerti petimus ab eis ⁊ in inimicos conuerti. Unde sinon scdo eneid. locutus de euersio ne Troie addit/ qd dij prius omen in ipsum cõuertant. Sumebãt aũt veteres superstitiosi pro omine. i. future rei indicio q̃cquid primũ audirēt. vnde Aemilius deliberãs an persem oppugnare deberet/ audito a filia pia mea perijt/ illud pro omine perdēdi a se regis illius sumpsit/ cuius filia de catella seu canicula cui perse nomē fuit/ loq̃retur. Et ideo patrifamilias querēti/ quis me petit aut vocat: nõ rñdebatur nullus aut nemo/ sed bona fortuna pater. Nec qui nihil haberet: audebat se nihil habere dicere: sed recte. vnde in Eunucho. Tamē qd illi dem recte est. Nã nihil dicere mihi religio est. i. mali ominis met⁹: vbi ostēdit p eo qd est nihil dici solere recte. quia ergo Dido. dixerat: finge age te rapido dicitur a turbine deprehēdi interponit. Nullũ sit in omine põd⁹. i. nolo id tñ eueniat: nec vt ratũ sit illud omē. ¶ Et phrygia Dido: ordo est: ⁊ Dido coacta mori fraude phrygia: id est phrygũ qui fraudulēti sunt: vñ ipsa eneid. iiij. Nec dum laomedonte sentis piuria gētis. Nec legendum est Tyria vt sciolorũ prauitate inuersus est textus. Nam vidētes: quia Tyria esset Dido: ⁊ nescientes malũ esse versum: ⁊ meliorem sentētiam. vt sit Phrygia fraude pro Phrygia tyria scripserunt. Cõiugis ante oculos. Sic maro. Omnib⁹ vmbra locis adero dabis impro. Da bre. seuitie spaciũ pelagiq; tueq;. i. differ seuitiam tuam: ⁊ vita seuitiam maris: quia grande precium est more: nam via est futura tuta si aliquãtulum immoratus fueris.

Grande more precium/tuta futura via est.
Nec mihi tu parcas/puero parcatur Iulo:
*
Te satis est titulum mortis habere mee.
Quid puer Ascanius? quid dij meruere penates?
Ignibus ereptos obruet vnda deos.
Sed neq; fers tecum: nec que mihi perfide iactas/
Presserunt humeros/sacra/paterq;/tuos.
Omnia mentiris: neq; enim tua fallere lingua

☞ Grãde preciũ: ad tutiorē nauigationē id refert. Dij. penates: quos Eneas in latiũ tulit deos penates Dionysi. scri. esse duos iuuenes virilis speciei: licet Time⁹ tradat ab incolis audisse in occultis seruari lituos ferreos. Ae neosq; ⁊ troianũ vas quoddã fictile: eosq; esse deos penates Troianorũ hos alij penates: alij patrios: alij gētilitios: alij minichios: alij erhe sios: alij etreos appellant. Uñ ⁊ hercei Iouis ara apud Troianos: vbi priamus trucidat⁹ fertur. ¶ Sʒ neq; fers tecũ impietate Aeneã arguit. ¶ Sacra: dij penates. ¶ Pater eneas patrē Anchisem ⁊ Troiana sacra ab incēdio humeris suppositis liberauit: vt in laocoon te fabula scri. Sophocles. ¶ Plector tua pfi dia crucior. ¶ Mater iuli: exēplo arguit creu sã Priami filiã significat: que casu relicta ea nocte qua ɔbusta est Troia cybeles sacerdos cõstituta est. Sunt qui Enee fraude relictam

bano pser neiq; ex de presse nu bis specu. Uer. Et ter ras turbi ne versat. Iuuen. Retinacu lum.

Cupidines quot.
Ueneris or tus.
Uenus que etiã dione vñ Cythe rea dicta ē.
Cytheris i sula vbi lo corum sit.

Age qd sit.

Consciētie simul⁹ qd sit.

Ascensius.

Antonius.
Dij pena tes q̃ sint q̃ b⁹ nomini b⁹ appellēt ⁊ q̃ sit corũ forma.
*Titulus qñq; ponit p laude/ et dignitate: vt i. ij. fast.
Et tua psequitur studi oso pectore Cesar no mina p titu los ingredi mursq; tuos

Incipit a nobis/primaqꝫ plector ego.

Si queris vbi sit formosi mater Juli:

Occidit a duro sola relicta viro.

Hec mihi narrabas/at me nouere merentem:

Illa minor culpa pena futura mea est.

Nec mihi mens dubia est/qꝛ te tua numina dānēt:

Per mare/per terras/septima iactat hyems.

Fluctibus eiectum tuta statione recepi:

Vix bene audito nomine/regna dedi.

His tamen officijs vtinam contenta fuissem:

Et mihi concubitus fama sepulta foret.

Illa dies nocuit/qua nos decliue sub antrum

Ceruleus subitis compulit hymber aquis.

Audieram voces/nymphas vlulasse putaui:

tradāt. Juliꝰ primū eurelion: deinde in fuga Ascanius est appellatus: vt scri. Diony. Enee filiꝰ ex creusa fuit. Merētē: qm̄ tuā fidē noui. ¶ Mea culpa: que ex audacia orta est: nā pfi do me cōmittere nō debui. ¶ Nec mihi mens dubia est: cōnumerata sua in Eneā officia sta- tuit propositū ab authoritate deorum. ¶ Te: tua facinora. ¶ Septima iactat hyems: cum Ver. cōgruit: qui septimo anno post captum ilium Aeneam in latium venisse scri. Cassius emina tertio. Dionysius vero scdo post Tro ianū excidiū lauiniū ab Aenea cōditū tradit. ¶ Tuta statione: portū cartaginēsem intelli- git. His tamē officijs: idē locus est in epistola Phyllidis. ¶ Concubitus: violate pudicitie. ¶ Foret se. taceretur. ¶ Illa di. nocuit a tpe Dido cum in venatione esset cum Enea: iuno nis Venerisqꝫ cōmēto exortis hymbribus in speluncam veniūt: vbi remotis arbitris cōcu buisse: secutꝰ eni enniū scri. Ver. ¶ Voces: q̄ male mihi ominabant. ¶ Nymphas vlu. pu. existimabā eas esse nympharū voces: sed fu- rie aderant que meā calamitatē precinebāt. ☞ Grāde mo. sensus est: hec mora erit vtilis qꝛ postea habebis nauigationē tutā. ¶ Via: nauigatio. ¶ Erit gran. pe. i. magna vtilitas. ¶ More: tardationis tue. ¶ Nec par. m. i. ne habeas respectū mei in morando sed filij tui. ¶ Titulū: nomē ⁊ famā. Mee nō etiā filij tui. ¶ Quid me. i. vt submersiōis piculo a te obij ciant. ¶ Penates: dij quos tecū: vt dicis por- tas: ereptos: liberatos. ¶ Ignibus: incendijs Troianis. Fers: portas. Presserūt tuos hu- meros. i. tuis humeris sunt portata: nam vt ipse narrat in. ij. eneid. apud Ver. Sacra penatesqꝫ sibi ab Hectore: q̄ ei in somnis apparuerat cōmēdatos hu- meris imposuit: ⁊ patrē: simul vt ergo age care pr̄ ceruici imponere nr̄e: ipse subibo humeris: nec me labor iste grauabit. ¶ Mētiris falso: iactas. Neqꝫ incipit a nobis: qꝛ iā est assueta fallere alios. Plector. i. punior. Si q̄ p bat ꝙ alias decepit. Mater: creusa. Occidit perijt. Sola sine te. Duro ihumano. Hoc. s. creusaꝫ esse a te relictā: nā circa finē. ij. eneid. Ver. narrat Eneas Didoni creusam fuisse a se missam cū discederet a Troia: sed cōuersaꝫ in ministrā m̄ris deū. At me: v̄r h̄ textꝰ vel obscurꝰ vel ābiguꝰ: alij nouere alij mouere legēdū putāt: sꝫ cū i alijs multis codicibꝰ: tū in meo vetustissimo legit̄ nouere: erit ḡ sensus narrabas mihi creusam a te relictā: sed ego nō solū fui tibi vxor sicut ipsa: sꝫ etiā tibi p̄stiti bn̄ficia vn̄ maiorē penā es daturꝰ: qd̄ me decepis. i. dereliq̄ris ꝙ qd̄ illā reliq̄ris. Nouere: sciūt. s. oēs Merentē. i. prestātē tibi bn̄ficia: nam hoc significat mereri. Verg: l̄. in. vj. eñ. Quiqꝫ sui memores alios fecere merēdo. Illa pe. quā tu dabis ⁊ patieris ꝑpter creusam relictā. Est fu. mi. cul. mea. i. quā culpa quā de me habes: nā in genitiuis noim ⁊ pronoim. ⁊ itē in noibꝰ possessiuis ꝑsona possessiōis dupl̄r accipit̄: ⁊ actiue ⁊ passiue: actiue sic iniuria Paridis cōciliauit vniuersaꝫ greciā aduersus Troianos: hic iniuria intelligit̄: quā Paris alijs itulit: passiue vo iniuria Menelai grecos oēs ad auxiliū suū cōmouit: hic ac- cipitur iniuria: que Menelao illata est: ⁊ sic culpa mea interdū intelligit̄ quam ego de alio habeo: interdū ꝙ aliꝰ de me: vt hic. ¶ Nec mihi: ꝓbat culpā de se decepta esse maiorē: qꝛ nō dubitat: qn ꝑpter ipsaꝫ sit daturꝰ pe nas. ¶ Quin. i. vt nō. ¶ Dānēt: dignū pena iudicēt: ⁊ puniāt. ¶ Septima hyems: septimꝰ annꝰ: vt ipsa apud Vergiliū in fine primi eñ. Nā te iam septima portat oibus errātē terris: ⁊ fluctibꝰ estas. ¶ Eiectū: naufragū: vt ipsa in. iiij. enei. Eiectū littore egētē Excepi ⁊ regni demēs in parte locaui. Vix bn̄ audito noie: nam vt in enei. scri. Ver. cū audisset Dido ab ilione: rex erat Eneas nobis ⁊c. Rn̄dit ipsa vultis ⁊ his mecū pariter cōsistere re- nis: vrbē quā statuo vr̄a est. His officijs. s. qd̄ te hospitio excepi ⁊ regna dedi. Fama q̄ iam sparsa ⁊ vulgata est: me tecū ꝯcubuisse. Ver. iiij. eñ. de hac fama. Hec tū multiplici pp̄los sermone replebat. Gaudēs ⁊ pariter facta: atqꝫ infecta canebat. Venisse ex cā Troiano sanguine cretū. Cui se pulchra viro dignet̄ iūgere dido. Nūc hye- mē inter se luxu ꝙ lōga fouere. Regnorū inmemores: turpiqꝫ cupidine captos. Hec passim dea feda virū diffun- dit in oras. ¶ Sepulta: incognita: a nullo cōmemorata. Forte subaudi vtinā. Illa dies. ꝯmemorat tp̄s q̄ primū se cū enea ꝯmiscuit: exierat eni i venationē cū enea: vt scri. Ver. li. iiij. eñ. missoqꝫ subito imbri a Junone Venere cō sentiēte eneas ⁊ Dido in candē speluncam imbrē fugiētes deuenerūt: vbi primū ꝯcubuerūt. ¶ Nocuit. Verg. ille dies primus lethi: primusqꝫ malorum causa fuit. ¶ Decliue: pendens sub antrum. i. in speluncam. Compu- lit: coegit igitur. Ceruleus: obscurus. Verg. insequitur commixta grandine nymbus. Audierā voces. i. clamo- rem. Nymphas vlulasse putaui. Verg. summoqꝫ vlularunt vertice nymphe.

aliqn̄ pro monumen to Apul. Auoꝝ ⁊ pa auorū titu lis clarꝰ.

Hercei io- uis ara q̄ fuerit.

Creusa er- rore relicta Cybelis sa cerdos cō- stituta que fuerit.

Julꝰ Enee filiꝰ qbus noibꝰ ap- pellatus est.

Huber.

Aenee cuꝫ dijs penati bus fuga.

Creusa. Locꝰ resti- tutus.

Genitiui nominū et pnominū. Iteꝫ nomi na possessi- ua dupliciter accipiū- tur.

☞ Te satis est titulū mortis habere mee/parcas ḡ Ascanio ne ⁊ eiꝰ mortis titulū hēas dicarisqꝫ iterfector fi- lij tui. Oia mētiris q̄ sꝫ de pietate tua in deos ⁊ p̄reꝫ narraueras. vt. ij. ⁊. iij. eñ. recitat. Hec si pietatis opa in cō iugē ēt tuā quā p Troiā q̄sisti/ac p ⁊ hec mouere. i. mouerūt. i. affecerūt ꝯmiseratiōe me merētē sꝫ ex pia credu litate/⁊ tn̄ in illa pena quā p tā facili credulitate dabo est futura minor mea culpa/qꝛ plꝰ mali merui ꝙ mori dū tā pfido fidē habui. ¶ Fluctibꝰ eiectū. Ver. Nusq̄ tuta fides/eiectū littore egētē Excepi: ⁊ regni demēs i pte locaui. Illa dies. sic maro/ille dies p̄mꝰ lethi p̄musqꝫ malorum cā fuit. Nymphas vlulasse: sic maro. summoqꝫ vlularunt vertice nymphe.

Ascensius.

Eumenides fatis signa dedere meis.

al's Sicheo.

Exige lese pudor penas violate Sichei:

☞ Signa me. future mortis p̄sagia. ¶ Lese pu. violatā pudicitiā scdo cōiugio demōstrat: nā q̄ semel nupserāt tāq̄ v̄gines cohortabāt: q̄ bis impudicitie nota arguebantur. Viola-

ANTO. Sicheꝰ cu ius sacer- dos fuerat

te: qm̄ illi⁹ cineri castitatē pmiserat. ¶ Est mi. exponit aliud sui exitij signū. Siche⁹ sacrat⁹ i ede. Dido penetrale marmoreū in honorē sichei ꝯiugis exedificarat i tectꝫ suis: idq; summis colebat honorib⁹: ac sichei erexerat statuā: illāq; venerabat̄: fuerat siche⁹ herculis sacerdos: quē tyrij i summo honore habebāt. Siche⁹: sichei statua. Uellera alba: vittas puras significat qb⁹ tēpla ornant̄: sic ꝛ Uer. vellerib⁹ niueis ꝛ festa frōde reuinctū. ¶ Noto ore: voce noti ꝯiugis. eadē Uer. refert. Hic exaudiri voces ꝛ ṽba vocātis visa viri. Ipse siche⁹ antiqu⁹ cōiūx. ¶ Elisa pmū nomē est deinde a ṽtute dido nūcupata ē. ¶ Debita: qm̄ prime nuptie legitime sunt admissi impudicitie criminis. ¶ Da veniā culpe: purgat crimē ab authoritate psone. ¶ Idone⁹: non contēnēdus. ¶ Noxe: impudicitie culpe excusat factū: lꝫ sit pēdēdū psone authoritate. ¶ Diua parēs: firmat ppositū a cognitione ꝛ facto. Pietas inqt: ꝛ gen⁹ me facile impulit vt me Aenee cōmitterē. ¶ Mansuri: q nō fugeret sꝫ in fide ꝯsisteret. ¶ Causas honestas: lꝫ errarim: cā tn̄ hꝫ honestatē: erroris cā eneas fuerat. Adde fidem: nihil sceleris imputari enee pōt ṗter pfidiā: est laudādus in cūctis citra fidē. Durat in extre. errorē a fato excusat. Fati Tenor: aduerse fortune pseuerātia. Occidit i ter. exponit fortune iniuriā. Coniunx ma. ad aras: in tēplo herculis tyri pygmalion didonis frater: vt dixim⁹ opib⁹ ihians sicheū trucidauit. ¶ Exul agor: monita i sōnis a sicheo ī exiliū delato secū omni thesauro spōte pcessit: erāt em̄ parata nauigia ad frumēta deuehēda: vt Trog⁹ author est qb⁹ acceptis Dido fratris pygmalionis insidias fugiens in aphricam nauigauit.

Eumeni. q. d. nō fuerūt nymphe: sꝫ furie q̄ signa dederūt. Fatis meis. i. ifelicitati. Exige nō ad sicheū: vt qdā male existimāt: sꝫ ad pudorē a se violatū sermonē ꝯuertit: neq; em̄ legēdū est Sicheu: qꝛ neq; rō carminis patit̄: nā siche⁹ nō est dissillabū: vt These⁹ sꝫ trisyllabū: vt Anthe⁹. Uer. huic cōiux siche⁹ erat ꝗ̄ sichei legēdū est: vt sit ordo.

Dido qb⁹ noibus appellata est.

*Noxand nūq̄ pena dr. nōnūq̄ dicit̄ culpa Terē. i eu. vnam hāc noxāadmitte: sī aliāad misero vnq̄ occidito: aliqn̄ dr lesio/d ānuꝫ. Oui. i met. nocte nocēt poete: sine noxa luce bibunt.

Sichei mors.

Didonis fuga.

*Tenor duct⁹: cōtinuatio. ṽg. aliūve habuisse tenore credideriꝫ. tenor ēt accētus vocatur qd teneat/hoc ē dirigat sermonem.

Huber.

Locus enodatus.

Duo adiectiua sine copula vitiosum poni.

Didonis virilitas.

Ad quem (me miseram) plena pudoris eo.

Est mihi marmorea sacratus in ede Sicheus:

Opposite frondes: velleraq; alba tegunt.

Hinc ego me sensi noto quater ore citari:

Ipsa sono tenui/dixit/Elisa veni.

al's quondam. *

Nulla mora est: venio: venio tibi debita coniunx:

Sum tamen/admissi/tarda/pudore mei.

Da veniam culpe/decepit idoneus author:

*

Inuidiam noxe detrahit ille mee.

Diua parens: seniorq; pater: pia sarcina nati:

Spem mihi mansuri rite dedere viri.

Si fuit errandum: causas habet error honestas:

Adde fidem: nulla parte pigendus erit.

Durat in extremum: vitęq; nouissima nostre

*

Prosequitur fati/qui fuit ante/tenor.

Occidit in terras coniunx mactatus ad aras:

Et sceleris tanti premia frater habet.

Exul agor: cineresq; viri: patriamq; relinquo:

¶ O pudor lese violate: est aūt distinguēdū ne vitiosuꝫ sit duo adiectiua sine copula poni: sicut apd Uer. Tectū augustū ingēs cētū sublime colūnis: o pudicitia violate. Uerg. an̄ pudor q̄ te violē: aut tua iura resoluā. ¶ Exige penas Sichei. i. sume de me penas quas siche⁹ deberet exigere: qꝛ ei nō seruaui fidē. Uerg. nec seruata fides Cineri pmissa sicheo. ¶ Plena pudoris. i. plena ṽecūdie: qꝛ pudet me. ¶ Est mi. dicit Dido se vocatā fuisse noctu a simulachro mariti: qd in domo colebat summa veneratiōe. Siche⁹ imago sichei. In ede in tēplo. Uergili⁹. pterea fuit in tectis de marmore tēplū Cōiugis antiq miro quod honore colebat Uelleribus niueis ꝛ festa frōde reuinctū. Opposite ad ornatū. Uellera lane. Tegūt ornāt. ¶ Hinc: ex illa ede. Noto ore. i. notis ṽbis. Uerg. hic exaudiri voces: ꝛ ṽba vocātis visa viri ꝛc. Ipse: sicheus. ¶ Elisa hoc enim fuit prius nomen Didonis: nā postq̄ carthaginē cōdidit Dido appellata est: qd nomē lingua punica significat viraginē: alij volūt: vt Ser. postq̄ seipsam interemit hoc noie appellatā fuisse. ¶ Ueni: imperatiui est modi. q. d. necesse est: vt mecū sis. Nulla mora: dicit se paratā mori: vt sit cū Sicheo: qd etiā libēti⁹ ꝛ celeri⁹ faceret: nisi pudicitiā amisisset. Da veniā: ad Sicheū loquit̄. Idone⁹. cui credēdū quisq; putaret. Inuidiā: odiū. Noxe. i. culpe. Uergilius: vni⁹ ob noxā. Detrahit aufert. Diua parēs: enumerat ea q̄ fecerūt fidē. diua nō mortalis. Pia sarcina: piū on⁹. i. pr̄ quē hūeris suis se gestasse dicebat. ¶ Spē: nā ea videbant̄ esse officia hois boni ꝛ fidelis: neq; videbat̄ qui talia fecisset: posse quēquā decipere: vn̄ dicit se pter supradicta sperasse eū esse remāsurꝫ apd se: sicut pmiserat. Si fuit errādū. q. d. si ob vllā rē debui nō seruare qd sicheo pmiserā nā in hoc erraui. Honestas: pbabiles. ¶ Adde fidē: quā dedit mihi. i. adde quod mihi iurauit. Pigēdus. s. Eneas. i. nō erit quare pigeat ꝛ turpe mihi sit ei credidisse. ¶ Durat. Enumeratis his q̄ Enee poterāt facere fidē viri boni: ne culpā in ipsam Didonē trāsferendā diceret: dicit se esse infelicē vsq; ad vltimū vite spm̄: ꝛ enumerat seriē suarū infelicitatū. ¶ Nouissima: vltima. i. vsq; ad mortē. Tenor pseuerātia Fatum fortunij fatalis. Occidit. Icipit enumerare ifortunia: iter q̄ primū ponit mortē mariti sui Sicheu: quē miro amore dilexit: fuit aūt Siche⁹ Didōis aūcul⁹: vt iustin⁹ scri. li. xviij. sacerdos Herculis: q̄ honos scđs a rege erat q̄ magnas: sꝫ dissimulatas opes habebat: aurūq; metu regis nō tectis: sꝫ terre crediderat: quā rē ꝛ si homines ignorabāt: fama tn̄ loquebat̄: itaq; Pigmaliō oblit⁹ iuris humani aūculū suū eūdēq; sororis maritū sine respectu pietatis occidit. ¶ Occidit: perijt. Mactat⁹ tanq̄ victima interfect⁹. Ad aras. i. apud aras. Uerg. Impi⁹ ante aras: atq; auri cec⁹ amore Clā ferro incautum superat ꝛc. Frater. s. meus qd magis est dolēdū. Premia: nomē titulū. Exul agor: narratio est reliquarꝫ infelicitatū q̄ lꝫ sit de preteritis tn̄ eleganter fit per presens: vt res nunc geri videat̄. Exul agor expellor agor a pria: nā crudelitas fratris coegit eā facere suadēte Sichei imagine: q̄ Didoni noctu apparuit: ꝛ omne facin⁹ Pygmalionis enarrauit. Patriā: quā deserere: quisq; infelicissimū putat.

Sichei qui ꝛ qs ipsius exitus.

ASCEN. Eumenides dr̄ furie ifernales per antiphrasim. i. ꝯtrariā scriptionē: eu em̄ bonū significat cū minime bone sint. Exige ꝛc. si legit̄ sicheu vt sit vctūs grecis cum tn̄ nō sit dipthōgus. Ordo est o pudor lese. i. extincte ꝛ

violate exige penas.i.a me ⁊ o sicheu violate.i.inhonorate per scđas nuptias exige penas. Aut si legendũ est sicheo. Ordo est. O pudor lese ⁊ violate sicheo.i.in damnũ Sichei exige penas/ad quas.s.penas me miseram/ subaudi o/vel heu/sed reprimit ne sit vehemens excãdescentia/ad quas igitur/o me miseram:ego eo plena pudoris:id est verecundie ⁊ ruboris. Est mihi/hoc quoqꝫ ex Uergilio sumptum est/vt patet in quarto. Uñ frustra c. ¶ Durat in extremum. Docet fatale esse generi suo vt erumnis concutiatur/ne culpe detur qđ necessitatis st/de fuga autem Didonis ex tyro habetur ad longum eneidos primo.

Et feror in duras/hoste sequente/vias.

Applicor ignotis/fratriqꝫ elapsa/fretoqꝫ:

Quod tibi donaui perfide littus emo.

Urbem constitui/lateqꝫ patentia fixi

Menia/finitimis inuidiosa locis.

Bella tument/bellis peregrina/⁊ femina tentor:

Uixqꝫ rudes portas vrbis/⁊ arma paro.

*

Mille procis placui/qui in me coiere/querentes

Nescio quem thalamis preposuisse suis:

Quid dubitas vinctam Getulo me tradere hiarbe?

Prebueram sceleri brachia nostra tuo.

Est etiam frater/cuius manus impia poscit

Respergi nostro/sparsa cruore viri.

Pone deos/⁊ que tangendo sacra prophanas/

Non bene celestes impia dextra colit.

Si tu cultor eras elapsis igne futurus/

Penitet elapsos ignibus esse deos.

Forsitan et grauidam Dido scelerate relinquis:

Parsqꝫ tui latitat corpore clausa meo.

*

Accedet fatis matris miserabilis infans:

Et nondum nati funeris author eris.

Cumqꝫ parente sua frater morietur Juli:

Penaqꝫ connexos auferet vna duos.

Sed iubet ire deus/vellem vetuisset adire:

Punica nec Teucris pressa fuisset humus.

¶ Jn duras vias: hoc dicit: qm̃ primũ in cyprũ delata assumpsit comitẽ Jouis sacerdotẽ cũ cõiuge ⁊ liberis ⁊ virginib⁹.xc.cũ qb⁹ in aphricã defert. ¶ Jgnotis.aphricã significat in quã delata est. ¶ Emo: non emi legas: dido quãtũ taurino corio posset circũdare ab hiarba getulie rege iouis garamãtidisqꝫ nymphe filio tm̃ emit terre: vbi carthaginem cõdidisse dicimus. Urbẽ: carthaginẽ Dido ꝯdidit oĩm finitimoꝝ ꝯsensu: ⁊ maxime Uticẽsiũ: q̇ legatos miserũt exhortãtes tyrios: vt vrbẽ ꝯderẽt: ea est pene insula ambitu stadioꝝ ccclx.muro ꝑpetuo cingit̃ lõgitudine stadioꝝ.lx.iugũ occupat: qđ in mare a mari porrigit̃ in ea vrbe arx fuit quã byrsam vocauerũt: in vertice esculapij templũ videbat̃: qđ Asdrubalis vxor capta vrbe secũ ꝯcremauit: cũ fundamẽta vrbis iacerent̃: primũ est Tauri caput inuẽtũ: sꝫ qr seruitutẽ videret̃ indicare: mutato loco: cum equi caput reperissent qr belli signũ videbat̃ menia cõstruxerũt. Jnuidiosa: q̇ sua magnitudine vicinis mouerẽt iuidiã. ¶ Bella tumẽt: hiarbas qm̃ ꝯtẽnebat̃ ei⁹ coniugiũ bellũ carthaginiẽsibus minabat̃: vt author est trog⁹. ¶ Peregrina ⁊ femina: calamitatis est ex nominib⁹ amplificatio. Rudes nõ satis firmas. Arma: qb⁹ menia defendebãt̃. Querẽtes coiere: conspirarũt in me: nõ sine q̃rela: qm̃ mihi tua cã cõtẽpti sunt. Nescio quẽ: cũ eneã significet ignorãtiã fingit vt deteriora melioribus ꝓposuisse videat̃. ¶ Quid dubitas: pietatẽ in enea deprimit: cũ p̄sentib⁹ piculis non mõ bñ meritã eripiat: sꝫ nõ in illa conijciat. Getulo hiarbe: getulia aphrice pars optima a getulia Uulcani.s. Recte inquit me in potestatem hiarbe conijcis: cũ me tibi ꝯmittere nõ dubitarim. Nr̃a brachia: trãslatio ab his q̇ duello superati vinciẽda prebẽt mẽbra. Est etiã frater: pigmalion inq̇t paratus est ad exitũ meũ. Pone deos: noli ferre tecũ deos penates: qm̃ impios sacra tractare nõ decet: erat eñ in legib⁹ ad diuos adeunto caste: pietatẽ adhibũto. Elapsis igne: ĩcẽdio troiano liberatis. Penitet: molestũ est te assertorẽ habuisse. Parsqꝫ tui la. empedocles scribit fetũ a viro ⁊ femina pariter ꝯcipi: qđ negat Aristote. a viro tm̃ semẽ ꝑpagari in vtero: nihilqꝫ conferre feminã asseuerat. Jnfans miserabilis: pathos ab etate. Parente: auget̃ pathos a nominibus. Una pena: eadẽ mors. Duos co. matrẽ ⁊ filiũ. Sed iu. ire de⁹. ironia est. Mercurio discessum ei⁹ imputabat eneas: quẽ iouis impio mãdas se referebat vt in latiũ nauigaret apud Hom. iouis imperio calypson Mercurius cogit: vt vlyssem dimittat.

¶ Et feror: amplificatio infelicitatis. dicit eñ se nõ habuisse locũ certũ q̇ iret: neqꝫ etiaꝫ tuto nauigasse. Hoste seq̃nte.i.fratre Pygmalione: q̇ vite ⁊ reb⁹ meis insidiabat̃ vt hostis: inde Uer. Germaniqꝫ minas. Applicor: adducor. Elapsa clã ⁊ cũ difficultate erepta. Emo: sic legendum est in presenti tẽpore: sicut ⁊ supradicta verba: qđ etiã ratio carminis exigit: nã emi qđ primã naturaliter ꝑducit: nullo pacto legi põt: qđ aũt quidã exponũt emi.i.orna: vt sit impatiui modi stultissimũ est. Jnuidiosa: passiue est significatiõis. qb⁹ inuidet̃: unde Anna ad ipsam Didonẽ lib. iiij. enei. sic inq̇t. Nec venit in mẽtẽ quoꝝ ꝯsederis aruis Hinc getule vrbes genus insuperabile bello. Et Numide infreni cingũt: ⁊ inhospita syrtis. Hinc deserta siti regio: lateqꝫ furẽtes. Barcei. Bella tumẽt. Uerg. q̇d bella tyro surgẽtia dicã? Peregrina ⁊ femina: ⁊ a fortuna ⁊ a sexu mouet ꝯmiserationẽ. ¶ Rudes nouas. Mille.i.multis: numer⁹ finitus ꝓ infinito. Coiere: ꝯgregati sunt. Nescio quẽ.q.d.ignotũ. ¶ Suis thalamis.i.ꝯnubio ipoꝝ. ¶ Quid du.q.d.nõ est talis

ARGO. Socij fuge didonis.
Emptio didonis ob carthaginẽ ꝯdẽdã.
Carthaginis magnitudo ipsi⁹ nobilitas ⁊ q̇ augurio ꝯdita fuit.
Hiarbe i didonem mine.

*Proci dicunt̃ q̇ i eã dẽ libidinẽ nimia appetẽtia cõspirãt a ꝓcãdo dicti. Uerg. procos irrisa priores.

Getulia q̇ sit.

*Miserabilis miseratione dignus.i.ꝑ quẽ alij misericordie cõmouent̃. Ouidi⁹ in Jbin. Sisqꝫ miser semꝑ: nec sis miserabilis.
Nũquid femina ꝯcurrat ad ꝓlis gñationeꝫ.

Huber.

Loc⁹ ouidĩ restitutus.
Jnuidiosus i passiua significatione.

Getulia.

fortuna mea:vt debeā recusare etiā captiuitatē. Uer. q̄d moror:an mea Pigmaliō dū menia fr̄ destruat:⁊ capt ducat Getulꝰ hyarbas. ¶ Getulo:q̄ impat getulie:q̄ est pars aphrice. ¶ Prebuerim:p̄ p̄bebo. ¶ Sceleri tuo:e ce hoc verbo magis p̄hibet q̄d videt̄ cōcedere. ¶ Frater. Pigmaliō. ¶ Sparsa:fedata.viri mariti mei siche quē interfecit. ¶ Pone:p depone. Aphereſis. ¶ Prophanas polluis ⁊ maculas tāgēdo.q: ab impioꝝ manib dei tāgi idignant̄:inde apd̄ Uer. donec me flumine viuo abluero:nā cruētis manibꝰ tāgere sacra eneas nefa dixit. Nō bn̄ celestes.snia est rhetorica. Si tu:sensus est dei nollēt se esse liberatos ab incendio troiano:si tu es impius eras culturus deos elapsos ab incēdio:ordo est. ¶ Deos penitet esse elapsos ignibꝰ ⁊c. Si tu.s.sce leratꝰ ⁊ impius:habet eñ hoc p̄nomē demōstratiuā emphasim. Eras futurus cultor.ipsis ereptis.i.liberatis ¶ Igne:q: mallēt se esse ꝯbustos quā habere talē cultorē. ¶ Forsitā:addit q̄d possit eñ mouere ad cōmiserati nē. Relinquas pro relinques:⁊ melius legit̄ quā relinquis vel relinques:q̄d sequēs verbū indicat:nā dixit La teat pro latebit:vel latere ꝯtingit. Pars tui:aliq̄s filiꝰ q̄ est pars patris. ¶ Accedet:addet̄. Fatis.i.morti.mise rabilis:q: nulla culpa sua morieт. ¶ Nōdū nati.i.filij nō.iā editi in lucē. Frater iuli q̄ erit ex te genitꝰ sicut iu lus. ¶ Cū sua pa.i.mecū q̄ sum mater sua. Una pe.i.vna mors. Cōnexos:ꝯiūctos. Sz iu.obiectio quā posset fa cere eneas. ¶ Deus. Mercuriꝰ.sic eñ se excusabat eneas vt apud Uerg.li.iiij.eñ.nūc etiā interpres diuū Jou missus ab ipso. Testor vtrūq̄z caput celeres mādata p auras. Detulit ipse deū manifesto in lumine vidi ⁊c.ve certe apollinē verius intelligit cuiꝰ iussu petebas Italiā:vt ipse apud Uerg.lib.iiij.sed nunc italiā magnā gri neꝰ Apollo Italiā lycie iussere capessere sortes. Pressa:tacta:calcata:sic ipsa apud Uerg. Felix heu nimiū felix si littora tm̄ Nūq̄ dardanie tetigissent nr̄a carine. Hoc dicit dido:vt eneas minꝰ sit cupidꝰ parere r̄nsis apolli nis:dicit eñ eū eē cāz maloꝝ enee:q: dū eiꝰ r̄nsa vult seq̄:q̄bꝰ iubet̄ venire:agitat̄ iā multis ānis ⁊ mari ⁊ terra.

Ascen.

Quod tibi donaui ⁊c. cōsentio cū superiore cōmentario legēdū esse emo/q: emi preteritū bissyllabū primā producit/nec est ratio cur in preterito ponatur cum dicat in presenti applicor ignotis ⁊c. nec obstat q̄d donaui dixit/nā q: de preterito sepe quasi de presenti loquit̄/bn̄ dicit applicor/⁊ emo littus ⁊c. quod donaui.s.nō tūc/ vnde nō dicit dono/sz postea. Urbē constitui. Uerg.i. Urbem preclaram statui/mea menia vidi. Getulo tradere non dices me/quia getulo tribus longis constat. Nō bene celestes. Memorabile dictum. Si tu cultor eras:sen sus est:tanta est perfidia tua/quod si tu eras futurus cultor dijs penatibus elapsis.i.ignibꝰ ⁊ ruinis/peniteat elapsos.i.quod maluerint igne cōsumpti esse q̄ᵱ abs te coli. Sed iubet ire.i.abire deus:scz Juppiter Mercuriū. vnde Uerg. Nunc etiam interpres diuum Joue missus ab ipso ⁊c.

ANTO. Pergama que sunt. Didōis fu ga ac oni dū locꝰ re stitutus.

*Hospi tes vocant̄ q̄ siue in p̄ nato / siue in publico hospitio sunt:⁊ tā q̄ recipiūt/q̄ᵱ q̄ recipiun tur. C. per dextrā istā quā hospes hospiti por rexisti.capi tur etiā ho spes p ami co externo.

Hoc du.nē.deo:ironiā pficit. Si is esset deus inquit quē sequeris.vij.annis per sum mas pcellas vexatꝰ Italiā q̄reres. Pergama alij iliō ipm:alij arcē esse tradiderūt:fuit ⁊ p gamus minoris asie vrbs celeberrima regis attali regia. Nō pa.si pe.icōmoditates ⁊ tpis ⁊ loci narrat. Seni:vir senex i Italiā venies. Hos po.vtilia incommodis subijcit. Remissa am.nō ad errores enee referēdum est:sed q̄d de iouis imperio cōmētum esse arbitrabare. ¶ Opes pyg. Seruius in eū locū vergilij:por tant̄ auari pygmalionis opes ⁊ hi q̄ seruium secuti sunt historiā nō nouerūt:nā pygmalio nis opes intelligi volūt sichei:thesaurū cuiꝰ causa pygmaliō sicheū pemerat:q̄d nō recte tenuerunt:nam cum nouisset fratris crudeli tatem:naues que parate erant vt frumenta tum irent:vt quotannis ob annone caritatē cōsueuerāt tyrij:Dido cōscendit:abduxitq̄z se cū magnā nobilitatis partem:cui exosa erat Pigmalionis tyrānis:vt Trogus author est: ⁊ sichei thesauroꝝ:⁊ Pygmalionis opes:⁊ re gni fere delitias oēs in Aphricam traduxit. ¶ Ilion:⁊ res ⁊ hoies ab incendio Troiano ereptos intelligit. Sacra sce.reges sub tutela iouis sunt. Sceptra quoq̄z nō nisi auspicato dabant̄:vt author est Dionẏ. ¶ Siti.mē.aui. est bel.inuitat ad consistendū a gloria:quam sibi bello parare poterit. Hic Lo.ad cartagi nē hoc refert:q̄ pace ⁊ bello oportunissima ex titit. ¶ Tu mō per pa.collegit epistolā per de precationē. ¶ Fraterna te.sa.cupidinis:quē enee fratrē diximus. Dardana sa.de.penates significat:⁊ palladiū:quos dardanus e samo thracia in phrygiā aduexit Aeneas capta vr be ex arce substulit:vt scri. Dio. ¶ Superēt:vi uāt. ¶ Sit mo.finiatur Troiano excidio tua calamitas. ¶ Ascaniusq̄z suos:ascanius quez primū curilcontē nūcupatū diximus cū octo ⁊ triginta annos Albe regnasset mortuus est quā cōdiderat triginta annos post Aenee in teritū:vt ex oraclo tulerat. ¶ Et se.an. Anchi ses in Sicilia mortuus est ⁊ in erice sepultus mōte:vbi veneri genitrici ⁊ patri Aeneas cō secrauit tēplū. Cato in latiū delatū Anchisez tradit. Dion.addit illi tēplū ab enea constitu tū cū inscriptiōe patris diui terrestris:q̄ flu

Reges sub cuiꝰ tutela fuere. Ritus dādi sceptra.

Hoc duce nempe deo ventis agitaris iniquis:
Et teris in rapido tempora longa freto.
Pergama vix tanto tibi erant repetenda labore:
Hectore si viuo/quanta fuere/forent.
Non patrium Simoenta petis/sed Tibridis vndas:
*Nempe vt peruenias quo cupis/hospes eris.
al's vtq̄z.
Utq̄z latet/refugitq̄z tuis obstrusa carinis:
Vix tibi continget terra petita seni.
Hos populos potius in dotem/ambage remota
Accipe/⁊ aduectas Pygmalionis opes.
Ilion in tyriam transfer felicius vrbem:
Inq̄z loco regis/sceptraq̄z sacra tene.
Si tibi mens auida est belli:si querit Julus
Unde suo partus/marte/triumphus eat.
Quem superet(ne quid desit)prebebimus hostem:
Hic pacis leges/hic locus arma capit.
Te modo per patrem/fraternaq̄z tela sagittas:
Perq̄z fuge comites/dardana sacra deos:
Sic superent quoscunq̄z tua de gente reportas:
Mars ferus/⁊ damni sit modus ille tui.

Ascaniusqꝫ suos feliciter impleat annos:

Et senis Anchise molliter ossa cubent.

Parce precor/domui/que se tibi tradit habendam:

Quod crimen dicis preter amare meum?

Non ego sum phthia/magnisqꝫ oriunda mycenis:

Nec steterant in te/virqꝫ/paterqꝫ meus.

Si pudet vxoris/non nupta/sed hospita dicar.

uij Numici vndas gubernat. ¶ Preter amare. nihil i me accusare potes nisi amorẽ:is qꝫ dignꝰ est venia. ¶ Nõ ego sum phthia:odimꝰ nõ mõ hostes:sꝫ etiã patriã. Phthia est achillis patria:vt diximꝰ. ¶ Magnis micenis non sum micenea vñ ꝓfectꝰ menelaus troiã solo equauit. ¶ Virqꝫ pa. me. rẽ noibꝰ ãplificat:ꝛ ad Hermionẽ videtur aspicere cuiꝰ pr̃ Menelaꝰ ꝛ maritꝰ Pyrrhꝰ ad excidiũ Troianũ militarũt. ¶ Steterãt:in acie ꝯtra te militarãt. Hoc. s. deo apolline. Deo authore. Teris ꝯsumis:vñ ipse in. vj. enei. magnas obeuntia terris. Tot maria itraui duce te penitusqꝫ repostas Massiliũ gẽtes pretẽtaqꝫ syrtibꝰ arua. ¶ Pergama:troia. Quãta:quã magna:quã florida. Tãto labore quãto petis arua alieno: vnde ipsa apud Verg. Qđ si nõ arua aliena:domosqꝫ ignotas peteres:ꝛ troia antiqua maneret. Troia ꝑ vndosum peteref classibꝰ equor. ¶ Patriũ. i. troianũ. ¶ Sed vndas Tibridis:qui ꝓcul est ab his locis. ¶ Ut. i. q̃uis. ¶ Quo cupis. s. ad Italiã. ¶ Hospes:nouꝰ ꝛ aduena. ¶ Usqꝫ. i. semꝑ:alij legũt vtqꝫ ꝛ meliꝰ:vt sit sensus. ¶ Terra:quã tu petis. ¶ Ut latet. i. sicut est remota:ꝛ abstrusa:penitꝰ ꝛ occultata. Ver. j. Geor. Ut silicis venis abstrusum excuderet ignẽ. idẽ lib. vj. eñ. Querit pars semina flãme Abstrusa in venis Silicis. ¶ Uitat:quasi spõte fugit:vt Verg. Italiã petimꝰ fugiẽtẽ. ¶ Uix ꝯtinget eueniet tibi seni. i. etiã si vixeris multos annos. Hos:meos. Dicticos. Remissa:ꝑmissa. ¶ Ambage:circuitu:vt lõge ambages. Opes Pigmaliõis:quas Pigmaliõ habere cupiebat:ꝛ sperabat:vñ illud Ver. portanf auari Pigmalionis opes pelago. In tiriã vrbẽ. i. in Carthaginem: quã tiriã a ꝯditoribꝰ appellauit. ¶ Iliõ. i. res iliẽses. i. statũ troianũ ꝛ regnũ trãsmuta in hanc vrbẽ:ꝛ esto huius loci rex. Feliciꝰ q̃ troia fuit. Sacra venerabilia:qꝛ oẽs reges erãt sacri. Si tibi:satisfacit obiectiõibus:q̃s Aeneas facere posset:q̃ vellet venire i Italiã:vt exerceat se ꝛ filiũ ascaniũ i bellis:dicit eñ etiã i illis regiõibꝰ dari eis hãc oportunitatẽ. Unde:ex qua causa. Ne quid desit. i. vt oia habeas. i. ꝛ regnũ:ꝛ etiã oportunitatẽ victoriarum ꝛ triumphoꝝ. Hic pacis. i. ꝛ paci ꝛ bello cõuenit. Hic locus:noster. Tu modo:per multas adiurationes eũ orat Dido:vt sui misereaf:sumit autẽ verbũ perfecti sensus inferius:parce precor domui. Tela fraterna. id est arma cupidinis fratris tui. ¶ Deos penates sic adiurantis est:vt sepius diximus. ¶ Superent. id est vincant: nam superare interdum vincere vt hic:interdum superesse significat:vt apud Verg. libro. iij. Quid puer Ascanius superat ne. ꝛ Iune. ¶ Et qđ superauerat vnũ velo prora suo. Ille mars:illud bellũ scꝫ Troianum. Sit modus:sit finis. Tui damni. i. vltra illud bellũ:nullũ vnq̃ patiaris damnũ. Suos annos:natura vel fato sibi debitos. Sic supra Briseis ad Achillẽ. Nũc quoqꝫ sic oẽs peleꝰ pater impleat annos. Molliter:talia eñ mortuis precari solebant. Iuuena. Dij maioꝝ vmbris tenuem/ꝛ sine pondere terrã. Cubẽt. i. quiescant. ¶ Domus scꝫ mee. Habendã:possidendã. Tibi a te:sic apud Verg. miserere domus labẽtis. Quod quasi dicat nullũ. Nõ ego: dicit se nõ fuisse hostẽ Troiani nominis:nec natã ex locis hostilibus. Phthia:vrbe thessalie vnde Achilles nõ nunq̃ phthius dicif cuius causa oẽs ex ea vrbe oriundi merito debent esse odio troianis. Oriunda id est orta: nomen est:non antẽ participium. ¶ Micenis. vnde Agamennon ꝛ Menelaus fuerint. In te. contra te:sic apud Vergil. ij. eneid. Non ego cum danais troianam excindere gentem aulide iuraui classemve ad pergama misi. ¶ Si pudet vxoris:id est si pudet te habere me nomine vxoris. ¶ Hospita:peregrina ꝛ amica. Pergama vix tãto ꝛc. Docet ne Troiã q̃dẽ repetendã tãto labore quãto Italiã fugiẽtẽ q̃rit. Simoẽta a nominatiuo simois/sꝫ vt Seruiꝰ docet grece scribif ꝑ ei diphthõgon simoeis:licet sit semꝑ trisyllabũ. His potiꝰ ꝑplos in dotẽ. vñ Iuno ad venerẽ eneidos quarto. Dotalesqꝫ tue tirios ꝑmittere dextre. ¶ Parce p̃cor domui. eneidos q̃rto. Si bene q̃d de te merui/fuit aut tibi q̃cq̃ dulce meũ miserere domꝰ labentis ꝛc. Non ego sum Phthia:sic. j. Eneid. Cũ domꝰ assaraci phthiã:clarasqꝫ micenas Seruitio ꝑmet. Nõ ergo legẽdũ est pithiaꝫ.

Dij penates ꝛ palladiũ vñ troiam venere. Ascanij mors ꝛ albe cõditio. Varia de ãchise obitu opinio. HUBER.

Usqꝫ quid significat.

Qui ꝯdidere carthaginem.

Supare i propꝛie q̃d significet.

Mortuorũ imprecationes.

ASCEN.

al's quodlibet.

Dum tua sit Dido:quodlibet esse feret.

al's frãgẽtia

Nota mihi freta sunt aphrum tangentia littus:

Temporibus certis dantqꝫ/negãtqꝫ viam.

Cum dabit aura viam/prebebis carbasa ventis:

*

Sed leuis eiectam continet alga ratem.

Tempus vt obseruem manda mihi serius ibis:

Nec te/si cupias ipsa manere sinam.

Et socij requiem poscunt/laniataqꝫ classis

Postulat exiguas semirefacta moras.

Pro meritis/ꝛ si qua tibi debebimus vltra/

Pro spe coniugij tempora parua peto.

¶ Quodlibet:extenuatio fortune est q̃ ex noie sumif:dicar autem amica:aut serua:aut quouis viliori noie appeller dũmodo tecum sim. ¶ Nota aphrũ sunt freta mihi:a peritia arguit:noui inq̃t maris libyci seuitiã. ¶ Tpibus certis:nõ ad notitiã:sꝫ vicissitudinẽ refe ras:mutanf inq̃t hec freta cũ tꝑibꝰ ꝛ ad syrtes aspicit:q̃ interdũ nauigabiles sunt:interdũ austro spirãte aggregant arenaꝝ cumuli summa nauigãtibꝰ pernicies. ¶ Cũ dabit aura viã:vẽtos nõ ꝑsuadere nauigationẽ monstrat. Alga ratẽ:tꝑs est naues in statione cõtinere. Algã maris excremẽtũ dicimꝰ. Serius ibis:sed tutiꝰ. ¶ Tẽpus:nauigãdi oportunitatẽ. Nec te si cupias vrgebo te ad discedẽdũ etiã si manere velles. Pro meritis:deꝑcatio altera est sumpta ex bñficijs. ¶ Tpa parua: exiguã moraꝫ. Mitescũt:fiũt trãquilla:trãslatio est a pomis. ¶ Amor dũ tẽperat visum cõuertẽda snia est non visus tẽperaf sed cõsuetudine amor. s. tepescere consueuit. ¶ Tristia: tui discessus dolores. Sin minus:demonstrat quid de se futurum sit:si quod petit non impetrarit:si non restiteris inquit me trucidare constitui. ¶ Effundere ad sanguinem aspexit. cuꝫ quo vitã effundi certũ est. ¶ Aspicias vtinã:pathos a corporis habitu. ¶ Troicus

ARZO.

Syrtes nauigantibꝰ perniciose. Alga quid sit.

*Alga herba q̃ nascif i aq̃s marinis de qua Maro i buco. horridior rusco ꝓiecta vilior alga. et in. enei. laterique illisa refundit alga.

Dum freta mitescunt/ et amor dum temperat vsum:
Fortiter ediscam tristia posse pati.
Sin minus/ est animus nobis effundere vitam:
In me crudelis non potes esse diu.
Aspicias vtinam/ que sit scribentis imago:
Scribimus/ et gremio Troicus ensis adest.
Perqꝫ genas/ lachryme strictum labunt in ensem:
Qui iam pro lachrymis sanguine tinctus erit.
Quam bene cõueniunt fato tua munera nostro:
Instruis impẽsa nostra sepulchra breui.
Nec mea nunc primum feriuntur pectora telo:
Ille locus seui vulnus amoris habet.
Anna soror: soror anna: mee male conscia culpe:
Iam dabis in cineres vltima dona meos.
Nec consumpta rogis inscribat elisa Sichei.
Hoc tamen in tumuli marmore carmen erit.
Prebuit Eneas et causam mortis: et ensem:
Ipsa suo Dido concidit vsa manu.

cussi: ensem Didoni Aeneã dedisse Uer. monstrat: cũ dicit: cõscendit furibunda rogos ensemqꝫ recludit Dardaniũ nõ hos quesitũ munus in vsus. ¶ Quã bene cõueniũt: nulla hic ironia est: sed facti cõcessio meo exitui. conuenit datus ensis cõstituerat vt diximꝰ de morte. ¶ Fato legas nõ facto. ¶ Instruis nostra sepulchra: meas exequias ornas. Breui impẽsa vnius ensis munere: in exequias munera ꝯferebant: quas Ro. in tẽplo Ueneris libitine curabãt: vt Plutar. author est. Impensa et expẽsũ dicimus: qm̃ apud veteres cũ nõ esset vsus signati eris: id pẽdebant. ¶ Telo ambiguo verbo vsus est: nam et ad ensem enee: et ad sagittas cupidinis referri põt. ¶ Ille locus: pectꝰ significat. ¶ Anna soror: ad absentẽ sororẽ est apostropha quã cũ se vellet trucidare sub cõmento res magicas deferẽdi a se dimiserat. ¶ Male in meum exitiũ. ¶ Meos cineres: cũ post Rogũ cinis ero. Ultima dona: vrnam qua tegerent cineres significat. ¶ Elisa sichei solet pathos moueri etiã a sepulchrorum titulo: quẽ epitaphion greci dicũt: vt illud est de culice. Uer. elogiũ. Parue culex custos pecudũ nil tale merẽti. Funeris officium vite pro munere reddo. ¶ Cãm mortis. ennianũ commẽtũ est: nam. Dido nõ Enee cã se peremit: sed cũ a suis cogeretur hiarbe nuptias inire tres mẽses ad perficiendã rẽ petijt cõstituto tẽpore instructa pyra in eminẽtiori vrbis parte cõuocatoqꝫ populo cũ dixisset ad virum ire: seipsam trucidauit. vt trogus author est.

Antiquorũ ritus.
Expẽsa et impẽsum quid sint.
Epitaphiũ qd sit.
Didonis mors ex historia.
* Telum id oẽ dr qd manu alicuiꝰ proijcit: ponitur et pro gladio. Vergi. At nõ hoc telum mea qd vi dextera versat effugies
HUBER.

☞ Quelibet. i. sub quauis cõditione. i. et serua et amica. ¶ Dũ: pro dũmodo. ¶ Nota mihi: arguit a natura maris lybici nõ esse nunc nauigandũ: sed differẽdum. ¶ Frangẽtia: percutiẽtia. ¶ Certis: quibusdã nõ oibꝰ. ¶ Uiã id est oportunitatẽ eundi. ¶ Leuis: vilis. Eiectã ad littus subductã. ¶ Alga: herba maris que in tẽpestate tollit sup vndas: et interdum moratur naues. ¶ Manda cõmitte et da hãc curã. Serius: tardius vt eas tutius. Nec sinã i. non patiar et pmittã. Te manere. s. hic. Si. i. quãuis. Cupias. i. velis: qr hortabor te: vt eas cũ vẽti poscẽt. Et socij: alia rõ qre debeat differre discessum: vt et socij recreent: et naues quassate reficiant. Socij: tui fessi fatigati. Uerg. li. j. eñ. Defessi eneade q̃ prima littora cursu Cõtẽdũt petere et lybie vertunt ad oras. Laniata vẽtis ꝯquassata. Uer. Quassatã vẽtis liceat subducere classem. Semirefacta: nõ plene istaurata. Exiguas moras: exiguũ spatiũ morãdi. Pro meritis pro bñficijs i te collatis vt ipsa apd Maronẽ. Si bñ q̃d de te merui. Si q̃ debebimꝰ vltra. i. pstare debebimꝰ vltra hec q̃ iã pstitimꝰ. Pro spe ꝯiugij. Uerg. p ꝯnubia nr̃a p inceptos hymeneos. Tpa parua peto: sic apud Uer. Tp̃s inane peto requiẽ spatiũqꝫ furori. Et amor dũ tẽperat vsum. i. cũ assuetudine amor fit tolerabilior. sic Uer. dũ mea me victã doceat fortuna dolere: amoris em̃ et fortune iniuria et aduersitas vsu fit tẽperatior. Edisco ꝯsuesco. Sin mi. i. si nõ subaudi pstiteris hoc paruũ tp̃s. Est animꝰ: est firma dispõ. Effundere vi. i. mori. Diu: qr cito moriar: et tua crudelitas no poterit nocere mihi mortue. Imago. spẽs vel aspectꝰ. Que. s. q̃lis. Troicꝰ tuꝰ quẽ mihi reliq̃sti. Uer. ensemqꝫ relictum Strictũ: nudũ. Pro la. loco lachrymarum. Tinctꝰ: maculatꝰ. Quã be. irrisiue. Fato no. i. morti nr̃e. Instruis ornas. Nũc pri. qr ẽt antea pcussa sum. Ille lo. i. pectꝰ meũ. Uulnꝰ amo. Uer. At regina graui iãdudũ saucia cura. Uulnus alit venis. Anna so. cõmiseratiue vertit sermonẽ ad Annã: quã dicit cito executurã funꝰ eiꝰ. Male: qr mihi pdesse neq̃sti. Cõscia cul. nã vt ẽ apd Uer. ei amorẽ suũ detexit. Anna fatebor em̃ miseri post fata sichei ꝯiugis et c. ¶ Culpe amo. scdi mariti quẽ culpã appellauit: vt Ser. voluit: qr antiq̃ ritu bis nupte sacerdotio repellebant: sed meliꝰ placet culpã dici propter fidẽ nõ seruatã priori marito: vt apd Uerg. Nec seruata fides cineri pmissa sicheo. ¶ Iã: mox cito. ¶ Ultia do. exeq̃as q̃ et iusta dicunt. Cõ. ro. i. ꝯbusta ignibꝰ rogalibꝰ. Nec iscri. eli. si. s. vxorũ i mulierum epitaphijs scribebãt noia maritorum suorum. Luc. liceat tumulo scripsisse Catõis mar. nõ vult q̃ scribi vxor sichei: qr nõ fuit ei fida vxor. Hoc tñ: legit ẽt tm̃ et meliꝰ. s. solũmõ. Cãm: qr decepit. Et ensem: qr reliq̃t ẽsem q̃ se iterfecit. Ipsa p se ꝯcidit: mortua est: sm fabulas Dido propter discessum enee se iterfecit gladio: quẽ eneas reliq̃rat apd eã: sed Ser. dicat: q̃d historiã: cũ hyarbas Didonẽ vxorẽ petiuisset / et illa negasset: itulit bellũ Carthagini cuiꝰ timore cũ cogeret a ciuibꝰ petijt: vt añ placaret manes mariti: et ex edificata pyra se in ignẽ pcipitauit: ob quã rẽ Dido. i. virago appellata est: nã prius elisa dicebat: alij tñ dicũt eã Didonẽ. i. viraginẽ dictã: qr dux fuit tot viris secũ eũtibꝰ: et vrbẽ in alieno solo ꝯdidit. Uñ Uer. de ea q̃si p admirationẽ tãti ai dixit dux femina facti.

Antiquorũ mors.
Exeqe quo alio noie appellent.

☞ Qdlibet esse feret. i. patiet quodlibet: scz mõ. ¶ Nota airũ / More oratorio iuxta pceptũ rhetoricũ eque validissima / pareat argumẽta nouissimo loco repetit / scz vt oportunã expectet nauigationẽ / ad quã se illi pfuturã pollicet. Et amor dũ tẽperat vsum. Si. iiij. eñ. Tp̃s iane peto: requiẽ spatiũqꝫ furori. Dũ mea me victã doceat fortuna dolere. Quã bñ cõueniũt fato tua munera nr̃o. eñ. iiij. Ex psona poete cõtra dr. Nõ hos quesitũ munus in vsus feriunt telo sigt se percussam telo amoris / et pcutiẽ iã a se a telo lethali. Ille locꝰ. docte hoc excogitauit poeta. Nã solẽt sontes puniri: etiã in hac vita in his mẽbris quibꝰ peccarũt: vt par asiti in vẽtre: vnde ingere in vẽtrẽ calices inq̃t Comicꝰ. Uaniloq̃ in ore sicut lingus quidẽ apud Uer. lubrici amatores in oculis: vt in Eun.

ASCEN.

rhoo patet. Meticulosi in pcordiis: vt aqud homerũ thersites sceptro cõtra pcordia percussus. Amatrix ergo que corde peccauit corde vulnus susceptura est. Anna soror. Idem fere enei. quarto reperies: vnde supersedeo.

¶ In octauam epistolam argumentum.

Tantalus Plote nympha ⁊ ioue genitus ex Thaigete seu vt alii volũt penelope niobem ⁊ pelopem suscepit. Ex pelope ⁊ hippodamia enomai lysindice: attheus: thiestes: ⁊ plistenes nascunt. Ex europa plistenes agamẽnonẽ ⁊ Menelaum genuit. Menelaus ex captiua lydia Agapentum. Ex helena tyndari hermionẽ: quã Duris Samius i expositione Lycophronis ex Theseo ⁊ helena hermionẽ natam tradit. Agamẽnon ex clytẽnestra filias habuit quam ⁊ iphianassaz Lucretius appellat chrysothemi: laodicem ⁊ electram. Filios vero aleson ⁊ Orestem. Tyndarus cui Menelaus ad bellum troianũ maturans: domum commendarat: oresti hermionem despondet: eandem Menelaus in castris pyrrho Achillis filio collocat inscius pacti cũ oreste coniugii Spartam reuersus pyrrho illam tradidit: phthiam in thessaliam: siue vt alii volunt in epirum ducitur: sed cum pyrrhi connubium atq; secundas nuptias odisset: orestem vero ⁊ patruelem ⁊ coniugem adamaret: clam per nuntium monuit facile posse a pyrrhi iniuria liberari: vnde Ouid. est commentus epis̃to. nam post matris cedem orestes purgatus furore mycenis commorabatur: intelligit pyrrhũ delphos petisse apollini vt gratularetur: qm̃ patris cedẽ vindicasset: mittit exploratores negant reuersũ delphis esse. Orestes ipse profect⁹ ad indagandam rem postridie rediit negotio perfecto: nam paulopost cum pyrrhus trucidatus reperiretur vulgatus est sermo id factum esse Orestis insidiis: qm̃ hermionem confestim ad se recepit: ex qua filios suscepit thisamenem: corynthum ⁊ Orestem.

Hermonis prosapia. ASCEN.



¶ Hermione Oresti.

Alloquor Hermione nuper fratremq;/ virumq;:

Nunc fratrem/nomen coniugis alter habet.

*

Pyrrhus achilleides animosus imagine patris/

Inclusam contra iusq;/piumq; tenet.

Quod potui tenui: ne non inuita tenerer:

Cetera feminee non valuere manus.

Quid facis Eacide/non sum sine vindice/dixi.



Pyrrhus Achilleides: ex Achille ⁊ Deidamia Lycomedis syriorum regis natus est neoptolemus quem a crispa Cesarie pyrrhum nuncupatuz scribũt Plu. quãq; latini nostri ⁊ maxime Ennius pyrrhũ dixerũt litere cõmutatione. Animosus: ex homero est q̃ semp achillẽ magnanimũ appellat: est animosus animi vehementis ⁊ elati sp̃us. pponit querele cãm. Pyrrhus inquit contra humana diuinaq; iura me retinet. Qd̃ potui: ex violẽtia pyrrhi suũ commendat officiũ. Cetera: aut euadere: aut illũ superare. Manus feminee: excusatio a sexu: cũ sim femia solo aĩo illi obstiti: cetera distuli corporis imbecillitate. Quid facis eacide: quali sit vsus obligatione cõmemorat. Aeacide: eacus iouis ⁊ Egine Asopi filius ⁊ euclide scyronis tres filios habuit. Peleũ: Thelamonẽ: ⁊ Phocum. Ex peleo ⁊ thetide natus Achilles: qui pyrrhum ex Deidamia lycomedis: vt diximus genuit. ¶ Non sum sine vindice: habeo qui me possit ex hac contumelia liberare: vindex est qui seruili conditione in libertatem vindicat. A vindice seruo ex vrbe setia: q̃ qm̃ coniurationem vitelliorũ de reducendo Tarq̃nio detexit liberatus est: hinc et vindicie dicũtur sententie que in libertatem asserunt. Hermione Sa. Dicit. Oresti.

Pyrrh⁹ q̃s cui⁹ fili⁹ et vñ nomen traxit.

Animosus quis dicat.

Huber.



Pyrrhus Achilleides. Hermione Menelai et helene filia fuit: hec admoduz puella a Tyndaro auo materno Oresti Agamennonis filio: et patrueli suo desponsata est: menelaus vero eius pater hui⁹ desponsationis ignar⁹ eam pyrrho despondit: q tandem a bello troiano reuersus Oresti hermionem rapuit: ⁊ eam per vim tenebat: cũ illa mallet esse orestis quã pyrrhi vxor: quare Hermione scri. ad Orestẽ hãc ep̃lam: qua eũ rogat: vt eã eripiat Pyrrho: ⁊ nõ patiat eã esse in vinculis apud pyrrhũ: ⁊ ita crudeliter tractari; adducit aũt ratiões pluri mas: quare id facere debeat: ⁊ adducit ipsum pyrrhũ in odiũ ⁊ inuidiã oresti: ⁊ postremo adiurat se aut morituram aut venturã in coniugiũ orestis: qd̃ quidẽ assecuta est: nã orestes interfecto pyrrho eam tandẽ recepit: ⁊ vt quibusdã placet sociam in oẽs casus eam habuit: ex qua etiam orestẽ filiũ suscepit. Achilleides filius Achillis: ei autem quã nos in longã vertimus nunc poeta diuisit: a genitiuo enim Achillei achilleides fecit non achillides: licet etiam achillides legi possit: dicitur autem ⁊ achilles: ⁊ achilleus in nominatiuo. Nat⁹ est autem pyrrhus ex achille ⁊ Deidamia filia lycomedis regis scyri insule quo tẽpore achilles apud eũ sub puellari habitu educabatur. Animosus audax vel iracundus. Imagine pa. Verg. instat vi patria pyrrhus. Contra ius: contra humanas leges. Contra pium. i. cõtra religionẽ ⁊ deorum institutũ: nam pietas debetur Deis. ¶ Ne. put. Quid po. i. quantũ potui. ¶ Renui. i. recusaui. ¶ Inuita: contra voluntatem Cetera. preter renuere. Feminee: et ideo imbecilles. ¶ Vindice: vel vltore vel defensore: vt Lucanus de pompeio. Vinderq; senatus.

* Imago p̃pe dr cui⁹ gñatio ẽ p imitatione: vñ fili⁹ dr imago p̃ris q est illi per oĩa cõqlis similis/ et ab illo. Ponit interdũ p q̃cũq; similitudine. Ver. O mihi sola mei sup Astianactis imago. Ali qñ ponit p vagina q veluti imago sit hui⁹ rei quam clauerit Verg. Cur nũ retinẽs sub imagine falcem. ASCEN.

Pyrrhus achilleides ⁊c. Nõnulli codices sic auspicant seu incipiunt. Alloquor Hermione nuper fratremq; virũq;. Nunc fratrẽ/nomen coniugis alter habet. In quibus quidem versiculis videt phrasis Ouidiana: nec sunt a negotio abhorrentes. In principio aũt narrationis cum purgatione sui fatet violentiã sibi factã: sed ab eo cui facile restitisse non potuit. Pyrrho vcz Achillis filio ⁊ imitatore/ addit tamen se illi restitisse quatenus potuit. Nomen orestis quasi in eo pondus sit terroris.

Hec tibi sub domino est Pyrrhe puella suo.
Surdior ille freto/clamantem nomen Orestis
Traxit inornatis in sua tecta comis.
Quid grauius capta Lacedemone serua tulissem?
Si raperet Graias barbara turba/nurus.
Parcius Andromachē vexauit Achaia victrix:
Cum Danaus Phrygias vreret ignis opes.
At tu cura mei/si te pia tangit Oreste:
Inijce non timidas in tua iura manus.
An si quis raperet stabulis armenta reclusis:
Arma feras: rapta coniuge lentus eris?
Si socer exemplo nupte repetitor adempte:
Cui pia militie causa puella fuit.
al's sedisset.
Si socer ignauis vacua stertisset in aula:
Nupta foret Paridi mater/vt ante fuit.
*
Non tu mille rates/sinuosaq vela parabis:
Nec numerum danai militis/ipse veni.
Sic quoq eram repetenda tñ: nec turpe marito est
Aspera pro charo bella tulisse toro.
Quid? qđ auus nobis idem Pelopeius Atreus:
Et si non esses vir mihi/frater eras.
Vir precor vxori: frater succurre sorori:
Instant officio nomina bina tuo.
Me tibi Tyndareus vita grauis author: annis
Tradidit: arbitrium neptis habebat auus.
At pater Eacide promiserat inscius acti:
Plus quoq qui prior est ordine possit auus.
*
Quum tibi nubebam: nulli mea teda nocebat:
Si iungar Pyrrho tu mihi lesus eris.
Et pater ignoscet nostro Menelaus amori.

Sub suo domino: non tua sum sed Orestis. ¶ Surdior il. fre. in odium pyrrhum traxit. Exponit enim que in eam crudeliter fecerit. ¶ Inornatis co. pathos ab habitu corporis. Parcius Andro. exemplo auget iniuriaz. Andromachem Hectoris vxorem sorte Pyrrh⁹ accepit: ⁊ ex ea duos filios genuit. Molossum ⁊ Pipleũ: Heleno post illi⁹ interitũ cessit. ¶ Achaiaz regionem pro ꝑsona vsurpat. ¶ Phrygias opes troianas res: lz greci Troiam subuerterint: ego tñ vexor indignius: ꝙ si phryges lacedomonā expugnassent. ¶ At tu cura mei: a facto ad id quod fieri dz: ⁊ cupit descendit. ¶ Inijce ma. vindica me ab hac cõtumelia si me amas. ¶ Stabulis ar. ꝓpositũ a simili ꝓbat: inter epios ⁊ pilios pro abactis armētis pugna gesta est ꝗ itimone⁹ vir strenuus Nestoris manu cecidit. Eris lentus: a pugna cessabis. ¶ Si. so. exē. menelaũ significat ꝗ pro rapta Helena troiā diruit. ¶ Non tu mille ra. locus a facili: nō est opus exercitu: aut magna classe: vt me habeas. ¶ Sic q̊. erā repe. ab honesto arguit: non erat dānabile si vxoris cā mouisses bellũ. Quid qđ auus: suasio a cognatiõe Orestē Hermionemq duxisse a Pelope originem diximus in argumento: sed illud non omittendũ. Non atrei filios fuisse Menelaum ⁊ Agamennonem: sed plistenis. Eras frater: erat hermiones patruelis ante coniugum Orestes. Officio: quod est vt me ab hac contumelia vindices. Me tibi tyndareus: loc⁹ a iusto: poterat me auus tyndare⁹ tibi despondere cui erat dom⁹ summa authoritas. Ex thucidide verbũ expressit: apud quē semper est tyndare⁹. ¶ Insci. a me tibi nupsisse ignorabat. Menelaus. Qui pri. est or. pater primus est in cognationis ordine: qui si non sit emancipatus nepotum ius est apud auum. ꝙꝓ maternus auus nullam in filie liberos habeat potestatem. Tyndarus tñ qm̃ illi domum tradiderat menelaus ad bellum troianum proficiscens in nepotes arbitrium habuisse videtur.

Sub suo domino: nō sub te: quia alteri⁹ iam sum dicata connubio. ¶ Surdior: quia sicut mare non audit precantes: ita ille multo minus audiebat me supradicta dicētē. ¶ Clamantē vocātem quasi mihi auxilio esse deberet. ¶ Inornatis. solutis et laceratis. Quid grauius. quasi dicat nihil dicit se non esse in deterio: i cõditione: quā si capta lacedemone vrbe sua facta fuisset captiua. ¶ Parcius: modestius ⁊ mitius. ¶ Vexauit. agitauit. ¶ Victrix: ꝗ iure victorie poterat esse senior. ¶ Cũ danaus id est cũ Troia igne greco cõsumeretur. ¶ Phrygias opes. Sic Vergi. Troianas vt opes. erat eñ Troia ditissima regio. ¶ Cura: amor. ¶ Inijce man⁹: verbũ est iuris: dicitur enim inijcere manus: qꝛ nulla iudicis authoritate expectata rē sibi debitaz vendicat. Verg. x. enei. iniecere manus parce: telisq sacrarunt Euandri. ¶ In tua iu. i. in me vindicanda que sum tua. ¶ An si quis. arguit a minori ad maius: si enim pugnatur pro armentis raptis: multomagis pugnandũ est ꝑ vxore. ¶ Lentus: piger eris. q. d. non. ¶ Si so. arguit ab exemplis. ¶ Socer: Menelaus pater meus socer tuus. ¶ Nupte: helene mr̃is mee vxoris sue. Adēpte: rapte a paride. ¶ Foret scz si fuisset lentus: ⁊ nō curasset repetere eaz armis. ¶ Vt añ scz fuit nupta. ¶ Non tu: arguit a facili qđ Orestes sine classe ⁊ exercitu eā repetere possit. ¶ Mille. Vergilius non anni domuere decē: non mille Carine. ¶ Ipi. i. tu ⁊ non alius pro te. Sic scilicet cum classibus ⁊ numero militum si opus esset. ¶ Nec turpe: immo honestũ. ¶ Pro charo toro. i. ꝑ chara cõiuge. ¶ Quid quod. arguit nũc a ꝯsanguinitate: qđ si iure

ANTO.
Argumētũ epistole.
Hermiõe.
Pyrrhus.

Pugna gesta iter epios ⁊ pilios.

Agamēnõ ⁊ menelaus cuius filij fuere.
Tyndare⁹ qs fuerit.

Huber.
* Sinuosus qđ hz multos sin⁹ vt mare sinuosũ: vela sinuosa: ꝗ sin⁹. i. curuatiões faciũt. Clau. Sinuosa draconum membra regēs. i. nodosa.
Troia ꝗ regio fuerit.
Inijcio qđ verbũ sit.
* Nubo significat ꝓprio: qm̃ sponse apud veteres dũ viro tradebant nubere ħ est vt nubere vsurpet ꝑ viro tradere/seu viro tradi.

cõiugiȷ nollet Orestes eã repetere: dicit cũ tñ id facere debere iure ꝯsanguinitatis: erãt enim Orestes ⁊ Hermione patrueles.i.nati ex duobꝰ fratribꝰ: ⁊ sic eũdé habebãt auum. ¶ Atreus pater dr̃ fuisse Agamẽnonis patris Orestis: ⁊ Menelai patris Hermiones: ergo erit vtriq. ¶ Pelopeius: filius pelopis: possessiuũ pro patronymico: pelops aũt filius Tãtali genuit atreũ: ⁊ thyesté. Atreus agamennona ⁊ Menelaum. Thyestes vero ex pelopeia filia genuit egystũ: qui postea adulter fuit Clytẽnestre. ¶ Si ꝗuis eras frater.i.patruelis: nam in hoc significato sepe ponit̃ ⁊ frater ⁊ soror. Vir.i.tu maritus. ¶ Instãt officio tuo.i.vrgét te ita facere bina noĩa scʒ ⁊ mariti: ⁊ patruelis siue fratris. ¶ Me tibi.ꝓbat qd ei sit legitime nupta. ¶ Tyndareꝰ auus.meus maternus pater fuit Helene. ¶ Grauis: venerabilis ⁊ dignus authoritate. ¶ Vita: honestate viuẽdi. ¶ Et annis: qꝛ iam senex: laudat auté eũ ne fortasse obijciat: qd temere hoc fecerit. ¶ Arbi.potestaté. ¶ Neptis.i.mei q̃ nata sum ex eius filia. ¶ Cũ ti.alia ratio honesti matrimonij: quia primũ nupsit ipsi Oresti: cũ nulli faceret iniuriã: nũc auté dicit se facturã iniuriã Oresti: si eo dimisso nupserit pyrrho. Lesus iniuria affectus. Et pater cõtra id qd posset obijci.s.menelaũ: qd eã pyrrho promiserat: non esse passurũ vt nubat oresti. Igno.dabit veniam.

Affinitas hermionis ⁊ Orestis.

☞ Achaia victrix.i.ipse grecus. ¶ Victor: qui eam Heleno permisit habẽdam: vt patet eneidos tertio. At tu Oreste suauiter / deponitur s.in vocatiuo propriorum: vt Achille: Vlyxe: Oreste: Chreme. ¶ Ignauus.i.sine industria: iners ⁊ ad nullũ opus vtilis / stertisset.i.resideret desidiosus / nec legendũ est stetisset: qꝛ verius non staret: nec sñia tã ꝯgrua esset: ⁊ in aula vacua.i.vacuata cõiuge sua Helena quã Paris rapuerat. Nõ tu mille rates. Tot enim in expeditione Troiana fuisse perhibent̃. Ver.enei.ij. Non mille carine. Nõ anni domuere decẽ. Sic quoq ẽrã.i.etiã cũ tãto numero nauiũ: quãdo mater Helene.s.repetita est. Me tibi tyndareos. nititur ꝓbare: qꝛ illi legitimus sit cõiux / qd despõsata sit per auũ maternũ: cui pater potestaté fecerat. Tyndarus enim pater fuit helenes saltẽ putatiuus. Unde Tyndaris dicta est licet Iouis filia céseatur. Sane a quibusdã grecis dicit̃ hic Tyndareos: vt a Tucydide qué nũc sequit̃ poeta: idẽ tñ ⁊ Tyndarus dicit̃. Arbitriũ nepotis: non tñ qꝛ auus: nã auo materno nõ cõpetit ius in nepotes: sed qꝛ potestaté suisq fecerat illi domus sue abiens pater: aut certe artificiosus est error vt significet ingeniosus poeta mulieré amoris ꝙ iuris peritioré esse: aut vt calliditatem mulierum doceat que quod volũt quouis colore persuadere moliuntur. At pater scʒ Menelaus Aeacide.i.Achilli eaci nepoti / sed inscius acti. Et pater ignoscet / vt expertus vim amoris.

ASCEN.

Succubuit telis prepetis ipse dei.

Quem sibi permisit: genero concedet amorem:

Proderit exemplo mater amata suo.

Tu mihi: quod matri pater es: quas gesserat olim

Dardanius partes aduena: Pyrrhus agit.

Ille licet patrijs sine fine superbiat actis:

Et tu: que referas facta parẽtis: habes.

Tantalides omnes: ipsumq regebat Achillem:

Hic pars militie: dux erat ille ducum.

Tu q̊q habes proauũ Pelopẽ: Pelopisq parentẽ:

Si melius numeres: a Ioue quintus eris.

Nec virtute cares: arma inuidiosa tulisti:

Sed tu quid faceres? induit illa patrem:

Materia vellem fortis meliore fuisses:

Non lecta est operi: sed data causa tuo.

Hanc tamen implesti: * iuguloq Egistus aperto

Tecta cruentauit: que pater ante tuus.

Increpat Eacides: laudemq in crimina vertit:

Et tamen aspectus sustinet ille meos.

Rumpor: ⁊ ora mihi pariter cum mẽte tumescunt:

Pectoraq inclusis ignibus vsta dolent.

☞ Prepe.dei: cupidiné significat qué alarũ ꝑnicitate ĩpetere cõstat: dicimus eñ ꝑpetes: vt Hyginus scripsit aues in augurijs: q̃ priora impetũt: ⁊ si poete id aliter vsurpẽt. ¶ Tu mi.qd ma.pater es: cõtẽtio est ꝑ cõparationé ostenditq pyrrhũ gñe ⁊ rei militaris scientia ab oreste superari. ¶ Dardaniꝰ partes. Pyrrhus inq̃t est in ea ꝯditione qua paris phrygius. Tu vero menalai partes agas. ¶ Paris: achillé significat. ¶ Parẽtis: potes inquit agamẽnonis patris tui facta iactare: q greco rũ oim in expeditione troiana extitit imperator. ¶ Tãtalides: agamẽnoné significat queʒ a tantalo originé ducere exposuimus. ¶ Hic de Achille pyrrhi patre intelligit. Quintus a ioue iuppiter vt diximꝰ tãtalũ: tãtalꝰ pelopé pelops plisthené: plisthenes agamẽnona: Agamẽnõ oresté genuit. ¶ Arma inuidiosa tulisti: ꝯfitet̃ in oreste crimẽ. ¶ Sʒ tu q̇d faceres? defensio est a necessitate: cũ mater interemisset agamẽnona: vt patré vlcisceretis necessariuʒ fuit matré perimere apd Homer. Protheꝰ in odyssea narrat menelao egystũ i cõuiuio agamennoné trucidasse. Tragici scribũt texta sine exitũ Clytẽnestrã agamennoni tribuisse: his quoq implicitũ aggrediente egysto fuisse peréptũ: qbꝰ adstipulat̃ Ouí.cũ dicit: induit illa patrẽ. ¶ Induit illa p̃rem: iduit textã: vt se inducere ꝑbuit: qua iplicitus iugulatꝰ est. ¶ Materia meliore: honestioré causam te habere voluisse. ¶ Nec lecta est: nõ volũtate sed necessitate cõtra tuos arma tulisti. ¶ Hãc tñ implesti: necessariã cãm perfecisti: hoc est patris interitũ vindicasti. Nã orestes collecta ex creta et athenis manu opitulante Stropio: cuiꝰ filia antea egysto nupserat contra micenos mouit exercitũ: aberat egistus captis micenis Cliténestrã matré peremit. deinde cum rediret egistꝰ: exceptꝰ insidijs trucidat̃. ¶ Tecta.paternã regiam vbi ipse prius patré tuũ peremerat. ¶ Vertit in crimina: accusat ꝑ qd laudãdũ est facinus. Rũpor: vexor opprobrijs quibꝰ in te vtit̃ pyrrhꝰ cũ m̃ris cedé obijcit. Quisq ne ob exprobratiõe vsus est: si possem inq̃t tua facinora tibi ⁊ impune exprobrasset nemo. Nec mihi sunt vires. excusatio a sexu. ☞ Succubuit victꝰ est. ¶ Prepe.alitis: vel volucris: vt Ver. ⁊ ꝑpetis oia pẽne. Dei cupidinis. ¶ Sño: tibi. ¶ Mr̃: mea helena. Suo

NATO. Prepes q̃s sit et que aues prepe ues dicant̃.

Genealogia Orestis.

Agamẽnonis mors. Orestis ob patré interfectũ vltio.

* Iugulus ãterior colli pars vñ vox halitus q̃ ꝓcedit: qꝛ ꝑ eã pectori caput iũgat̃: ⁊ qꝛ locꝰ ille maxime letalꝭ ẽ iugulum ferire dicimꝰ ꝓ eo qd ẽ iterficere. Hubert.

ere.q: qd pter eā fecit pater:licebit tibi pter me facere. Tu mi.i.sicut pater me⁹ est/ legitim⁹ marit⁹ mrī mee helene:ita tu mihi. ¶ Quas ege.o.i.sicut paris nō legitim⁹ coniunx erat matri mee:sed raptor:ita et pyrrh⁹ agit eas partes:scz raptoris. ¶ Quas dar.i. Paris:olim cū habebat apud se matrē meā. Partes.officia z nomina. ¶ Ille li.conciliat sibi amorē Orestis pponēdo eū Pyrrho. ¶ Sine fi.infinite. ¶ Patrijs.i.paternis. Et tu.i.etiaz

Hermione coram quisq; ne obiecit Oresti:

Nec mihi sunt vires:nec ferus ensis adest.

Flere licet:certe flendo diffundimus iram:

Perq; sinus lachryme fluminis instar eunt.

tu. ¶ Que refe.i.q possis memorare. ¶ Tantalides.i.agamenon lōge repetitū patronymicū sicut ex superi⁹ cōmemorata genealogia ptz. ¶ Ipsum hz emphasim hoc pnomē.q.d.etiā ipm Achillē:quo pyrrh⁹ iā superbit. Hic.s.Achilles erat pars militie.i.vn⁹ ex militib⁹ z ducib⁹ q erāt sub agamēnone. Ille agamēnō pater tu⁹ erat dux ducū:q: oēs duces ei parebāt. Ver. Ipse Mycene⁹ magnoz ductor Achiuū. ¶ Proauū.sicut supra ondim⁹ in ordine gnis:parētē pelopis.i.tātalū. Hor.in.i.carminū. Occidit z genitor pelopis cōuiua deoz. ¶ A Joue. q: iuppiter genuit Tātalū:z sic eris quint⁹ ab eo. ¶ Nec virtute:laudauit Hermione Orestē a nobilitate:nūc laudat a fortitudine. ¶ Virtute.i.fortitudine:nā in actis militarib⁹ virt⁹ p fortitudine accipit. ¶ Inuidiosa: odiosum q: interfecisti matrē. ¶ Sed tu:excusatio matricidij Orestis. Quid face.q.d.nihil aliud q qd fecisti. ¶ Induit il.patrē.i.dedit ei vestē superiori parte nō apertā:qua caput emittere nō posset:qua implicat⁹ z vxoris z adulteri manib⁹ interfect⁹ est:lz alij dicāt in conuiuio interfectū primo die quo domū rediit:vt Iuue.qppe ille dies authorib⁹ vltor pris erat cesi media inter pocula:z idē ferro a Clitēnestra occisum sentit in fine satyre sexte his verbis:hoc tm refert:qd Tindaris illa bipēnē insulsam z fatuā dextra leuaq; tenebat.z Ver.li.xj. Ipse mycene⁹ magnoz ductor achiuū Cōiugis infande prima intra limina dextra oppetit. ¶ Meli.honestiore q cede matris. ¶ Nō lecta est:excusatio est.q.d.nō spōte:sed coactus hoc fecisti. ¶ Lecta.i.electa a te. ¶ Sed da.s.z scelere mris:z rnso oraculi. ¶ Operi tuo.i.tuo facto.s.matricidio. Implesti:pfecisti. Hāc.s.cām tibi datā. ¶ Egis.adulter mris tue. ¶ Cructauit:cruore suo fedauit. ¶ Que.pa.tu.an.s.cructauerat.i.eisdē tectis eū interfecisti:quo ille patrē tuū interfecerat:z artificiose tacet cedē mris:z tmmō cedē adulteri cōmemorat. Aeacides:pyrrh⁹ pnepos Aeaci:nā Aeac⁹ ei⁹ pauus est. ¶ Increpat.s.hoc factū tuū. ¶ Laudē.i.vltionē cedis paterne q tibi laudi est. ¶ Vertit in cri.i.incusat z dicit homicidiū esse. ¶ Et tn.i.qūuis ita de te male dicat. ¶ Sustinet me.aspe.i.patit se a me videri quā scit tibi esse vehemēter affectā:z nō posse male de te audire. ¶ Rūpor: scz dolore. ¶ Ora tumescit cū mēte:q: ira tumidos hoies facere videt. ¶ Vsta ardētia. ¶ Ignib⁹ inclusis.indignationibus q tanq ignes latētes pectus meū vrūt. Iuue. Quid referā quāta siccū iecur ardeat ira. Quisq; ne ob.p qsq; ne obijciet.i.qsq; ne male dicet de Oreste in psentia mea. ¶ Nec mi.sunt vi.i.nec possum vlcisci hanc iniuriā. ¶ Flere lz.i.possuz solū flere:z nō taliter vindicare. ¶ Diffundim⁹:spargim⁹:z abijcim⁹ irā flēdo:q: vt volūt Physici plus ledit ira retēta z occultata:quā si fletu effundat. ¶ Instar fluminis.i.valde abunde.

Mors Agamēnonis.

Physicū de ira dictuz.

Ascensius. Quia succubuit telis prepetis.i.prepetibus pennis volātis:dei scilicet amoris seu cupidinis.ille licet cōparat genus Orestis cū genere Pyrrhi illiq; prefert. Sed tu quid faceres:induit illa patrē purgat facin⁹ Orestis quantū ad scelus nephariū/z laudat quantū ad audaciā. Non iustā fuisse contēdit/vt que patrē induerit tunica textili:quā camisiā vocāt sine orificio seu exitu ea spe:vt nunq eā exueret/sz in ea ab adultero iterficeretur etiam a quocūq; interfecta sit. Subtiliter aūt dicit illa?q.d.que meruit mori:subticēs nomen matris. Non lecta.i.delecta:aut electa:sed data.i.pter spem oblata. Et tn aspectus.i.licet dānet facinus tuū/tn libēter videt me coniugem tuam. Rumpor z ora zc. Dicit se rumpi dolore/atq; secum dicere. Obiecit ne quisq; oresti:coram Hermione/id est me/id est audet ne quisquam coram me obijcere marito meo tale crimen.

ANTO. Profundo:largissime emitto. ¶ Humēt inculte:duo exprimit z fleo:z inculta sū. ¶ Hoc generis fatū:qd in gñe Tātali erat dānabile: fato imputat. ¶ Errat in nros annos nra tēpestate seuit.i.qd puelle ex genere Tātali rapiant. ¶ Fluminei cygni:firmat ppositū exēplo maioz:iuppiter in olorē mutatus Nānūtem euolauit:cōpressitq; ledā q z Nemesis dicta est vt Crathes tragediaz scriptor author est:enixa est ouū vn Helena z Clytēnestra genite traduntur. ¶ Qua duo porrectus:importunum exemplū:nā Hyppodamia non est ex genere tātaleo:oenomaus Hyppodamie pater elidis rex ex oraculo tulit:cuz filia nuberet sibi exitiū iminere:certamē pposuit ex equoz cursib⁹:habebat em equos velocissimos harpinā z phrislan:quos Myrtillus auriga regebat. Marmacas primus in certamē descēdit: victus penas dedit:demum pelops corrupto myrtyllo oenomaū supauit:hippodomiā vxorē duxit elidisq; regnū inuasit:totāq; regionē de se Pelopōnessū nūcupari voluit:vt author est thucidi. ¶ Isthmos:de isthmo dixim⁹:vbi ad neptuni templū erat equoz cursus:vt scribit Dio. Rotis peregrinis curru pelopeo:quo post victoriā in pōpa vecta est hyppodamia: tantalus pelopis pater paphlagoniā tenuit: vn pfectus pelops pelopōnessum occupauit. Castori amycleo:theseū rapuisse helenā redidisseq; fratribus polluci z castori diximus: Amycle vrbs est Laconie. ¶ Tyndaris regia.

Lede a Joue compressa fabula.

Hyppodamie fabula

Peloponnessus vnde nomen accepit.

Tantalus vbi regnauerit.

Helena inuiolata fratribus reddita. Amicle vbi locorum sit.

Has semper solas habeo/semperq; profundo:

Hument inculte fonte perhenne gene.

Hoc generis fatum/quod nostros errat in annos/

Tantalides matres apta rapina sumus.

Non ego fluminei referam mendacia cygni:

Nec querar in plumis delituisse Jouem/

Qua duo porrectus longe freta detinet isthmos/

Vecta peregrinis Hippodamia rotis.

Castori Amycleo/z amycleo Polluci:

Reddita Mopsopia Tyndaris vrbe soror.

Tyndaris ideo trās equora ab hospite rapta:

Argolicas/pro se vertit in arma manus.

*

Vix equidem memini(memini tamen)oia luctus:

Omnia solliciti plena timoris erant.
flebat auus: flebatqꝫ soror: fratresqꝫ gemelli:
Orabat superos leda/ suumqꝫ Jouem.
ipsa ego non longos etiam nunc scissa capillos
Clamabam/ sine me me sine mater abis?

¶ Urbe mopsopia: aphidnam attice vrbẽ intelligit: qua seruata est Helena a Theseo rapta: Mopsopia attica est a Mopsopo rege: vt strabo testat. Tyndaris ideo ab hospite: Paridem intelligit a quo raptam fuisse Helenã notum est. ¶ flebat auus: sollicitudinẽ domus in raptu Helene exprimit. Tyndaris inquit auꝰ ꝛ Clytẽnestra Helene soror fratresqꝫ Castor ꝛ Pollux erant solliciti.

Has lachrimas semp: quia nũq̃ cesso flere. ¶ Profundo: emitto. ¶ Humẽt madefiũt. Fonte. i. copia lachrimaꝝ. Perhẽne: iugi ppe — Huber.
no. Hoc generis fatũ est. i. hoc est infortuniũ gẽtis domus nostre quod etiã ad meam etatẽ peruenit: vt ex gen
nostra oẽs mulieres rapiamur a viris: sicut ego rapta sum nũc a Pyrrho: cõmemorat aũt multas de genere
o raptas. Matres: mulieres. Tãtalides. i. de genere Tãtali. Nõ ego: occupatio est rhetorica dicit em̃ se nolle
eferre: cum tñ referat. Mẽdacia: fictionẽ falsam figurã. ¶ Cygni fluminei: habitãtis iuxta flumina: nam Cy
nus cõsanguineus Phetõtis postq̃ Phaeton fulminis incẽdio a ioue cõsumptꝰ est in volucrẽ sui nominis
b dolorẽ mutatus: vt inquit Ouid. lib. ij. meta. non se celoqꝫ iouiqꝫ credit vt iniuste missi memor ignis ab illo
tagna petit: patulosqꝫ lacus: ignẽqꝫ perosus. Que colat: elegit ꝯria flumina flammis. ¶ Delituisse. i. latuisse.
n plumis. i. in forma Cygni: nam Juppiter captꝰ amore lede vxoris Tyndari cõuersus in Cygnũ ad eam vo
uit: que vt fabule tradunt: cum eũ sinu excepisset: ille dr oua eius gremio peperisse: ex quo nati sunt Castor ꝛ
ollux. Helena ꝛ Clytẽnestra: oua aũt duo tm̃ fuisse dicunt: ex quoꝝ altero Castor ꝛ Pollux ex altero Helena ꝛ
lytẽnestra nati dicũtur. Hora. in arte poetica. Nec gemino bellum Troianũ orditur ab ouo. idẽ in epistolis.
astor gaudet equis: ouo ꝓgnatus eodẽ pugnis. Sũt q̃ velint nõ Cygnũ sed ledã ex compressu iouis illa oua — Cygni fabula.
epperisse. ¶ Qua duo. refert rapinã alterius. Hippodamia filia fuit oenomai regis Elidis ꝛ pise quã cum ob
gregiã pulchritudinẽ multi vxorẽ peterẽt: pater ꝓposuit procis hãc legẽ ꝛ durissimã cõditionẽ: vt q̃ eã vellẽt — Lede fabula.
urruli certamine cũ ea cõtẽderẽt: ꝛ qui victꝰ fuisset capite puniret: qui vicisset eã vxorẽ haberet: ad hoc certa
en cũ pelops Tãtali filꝰ ex Phrygia venisset: corrupto myrtillo hyppodamie auriga pollicitatione primi — Hippodamia.
cubitꝰ victor euasit: nam Myrtilus axes currus fractos cera dr texisse qua postea calore liq̃facta ꝯcidit cur
us: ꝛ hac fraude potitꝰ est pelops hyppodamia: cũ vero Myrtillus peteret ꝓmissaꝫ mercedẽ a pelope in mare — Peloponesus.
ecipitatus est: qđ ab eius noĩe Myrtoũ denoĩatũ ferũt: sed hec fabulosa: nã re vera bello rapta est corrupto
yrtillo p̃fecto exercitus. ¶ Qua duo: describit locũ vbi rapta est hyppodamia: vcꝫ in achaia q̃ postea a pelo — Jsthmi q̃t
qui ibi regnauit pelopõnessus. i. pelopis insula dicta est: nam vt supra diximus isthmos est terra tenuis in — sint.
r duo maria: ꝛ sunt duo isthmi celebres: vnus in achaia dẽ quo nunc intelligit: ꝛ alter in Thracia. Distinet. i.
parat. ¶ Rotis peregrinis. i. curru peregrino: nam vt diximus pelops ex Phrygia venerat: inde Ouid. lib. ij.
istiũ. Quid nisi tãtalides agitãte cupidine currus. Piseam phrygiis verit eburnis eq̃s. Castori amicleo dictũ
supra Helenã in certamine palestre a Theseo raptã fuisse: q̃ postea Castori ꝛ polluci fratribꝰ eam bello re
tentibus reddita est: imo vt quibusdã plꝫ vi recuperata abducta etiã cum ea Ethra matre Thesei: que postea
np comes fuit Helene vt in eius ep̃la ad Paridẽ infra patebit. ¶ Amicleo ex amiclis vrbe laconie. notandũ
aut in q̃nta sede huiꝰ versus pro dactylo esse spõdeũ: ꝛ in prima syllaba tertij pedis vocalẽ nec elidi nec bre
ari sequẽte vocali. Tyndaris: Helena. Soror. s. Castoris ꝛ Pollucis. ¶ Urbe Mopsopia. i. atheniẽsi: nã tres — Helena illibata fratri
isse Mopsos scrib. Stra. lib. ix. vnũ vatẽ filiũ tiresie. alter fuit lapita argonautarũ nauigatiõis comes a quo — bus reddita.
pidũ Mopsiũ in cãpo pelasgico vocatũ est. Tertius a quo atticã appellauere Mopsopiã: alibi tñ eodẽ libro
cit eum mopsopũ appellatũ a quo Mopsopij atheniẽses dicti sunt/ qđ videtur verisimiliꝰ. ¶ Tyndaris: nar
t scđam rapinã Helene: que a Paride rapta ꝛ Troiã abducta belli Troiani cã extitit. ¶ Jdeo hospite Pari — Amicle.
Troiano quẽ illa hospitio accepat. ¶ Uertit. mouit. ¶ Pro se: pro recuperatiõe. ¶ Uir equidẽ dicit se fuisse — Mopsi q̃t
modũ paruã: cum mater sua Helena rapta est: ꝛ enumerat quedã: que dicit subdere sibi memoriã eius rei. — fuere a quo
plena luctus. i. plena meroris. ¶ Solliciti ab effectu dicit. i. faciẽtis homines sollicitos. i. anxios: vt in pri — mopsiũ op
epistola. ¶ Res est solliciti plena timoris amor. Auus: Tyndareꝰ. Soror Clytẽnestra soror Helene matris — pidũ appel
e. fratres ge. Castor ꝛ Pollux. fratres mee matris. Leda: mater Helene. Suum iouem a quo fuerat amata — latũ est ꝛ a
ppressa. Non longos. i. breues: quantos habẽt infantule. Sine me. sine me: conduplicatio color rhetoricus. — quo attica
Fonte perenne: licẽter dixit. Nam nos tm̃ perenni dicimus/ nec dicit perenne pro perenniter/ q2 premisit — mopsopia
np. Hoc generis fatũ: reijcit in fatũ culpã/ vt ꝛ Helena prius. Hippodamia licet de genere Tantali nõ fuit: — a q̃ athenieñ
t tamẽ eius affinis/ quia nurus: ꝛ in familiã eius venit/ vnde nõ est omnino alienũ exẽplum Castori Amy — ses.
o. Amicle ciuitas Oebalie vnde rapta est Helena. Sta. in Achilleide. Soluerat oebalio classem de littore pa — Ascensius.
ꝛ Dardanus incautas blãde populatus amiclas/ erat aũt Helena rapta prius a Theseo quã a Paride/ vñ
erat in eius cõtẽptũ Oenone. Que toties rapta est p̃buit ipsa rapi. Recitat ergo raptã a Theseo ꝛ restitutã
astori ꝛ Polluci fratribꝰ eiꝰ. Est aũt versus licẽtiosus/ factꝰ tñ ad imitationẽ illiꝰ in buc. Amphion dirceus in
eo aracynto/ ꝛ illiꝰ. Uale inq̃t iola. Nã in dictione castori nõ absumit vocalis a vocali sequẽti/ sꝫ corripit si
ibi/ vale q̃t/ ꝛ sub ilio alto/ lib. v. eñ. in amicleo autẽ neqꝫ absumit/ neqꝫ corripit. Nã o ꝛ a dactylus est sicut
acteo aracynto. Est p̃terea spõdaicus: q2 spõdeũ hꝫ in q̃nto: q̃ põdꝰ ꝛ merorẽ idicat. Jn vrbe mopsopia. s. am
idna: de qua i Oenone dictũ est: soror. s. nõ Hermiones: q2 eiꝰ mater erat: sꝫ Castoris ꝛ Pollucis q̃bꝰ reddita
Tyndaris. q. d. eadẽ rapta est a Paride. Fratresqꝫ gemelli: id recte dr sed inepte dixeris gemellos fratres: q2
gemelli fratres sunt intelligit Castorẽ ꝛ Pollucem: qui fm plurimus geminos cõstituunt in celo signum.

am coniunx aberat/ ne non pelopeia credar:
Ecce Neoptolemo preda parata fui.
elides vtinam vitasset Apollinis arcus:
Damnaret nati facta proterua parens.

Aberat cõiunx: Menelaus crete erat cũ rapta est Helena: vt scri. Septumius. Ne non pelopeia credar vt sim ꝛ videar ex pelopis gẽte. ¶ Parata p̃da. rapta sũ a pyrrho. Pelides vtinã vitasset apollinis arcus. Paris adiutꝰ ab Apolline in tẽplo Achillẽ sagitta pede sauciatũ peremit: lꝫ alij in tumultu hoc dictũ o cant. Quõdã: cũ abducta Briseide ipse fleuit. Que mea celestes. totiꝰ generis fatũ hactenꝰ nũc suũ q̃rit. ¶ Quod sydus. chaldeorũ snia — ANTO. — Achillis interitus. — Necessitate syderũ mortales ducũtur.

al's nunc ne
Nec quõdam placuit:nec nunc placuiſſet Achilli:
*
Abducta viduum coniuge flere virum.
Que mea celeſtes iniuria fecit iniquos?
Quodve mihi miſere ſydus obeſſe querar?
Parua mea ſine matre fui:pater arma gerebat:
Et duo cum viuant:orba duobus eram.
Non tibi blanditias primis mea mater in annis
Incerto dictas ore puella tuli.
Non ego captaui breuibus tua colla lacertis:
Non ſedi gremio ſarcina grata tuo.
Non cultus tibi cura mei/nec pacta marito.
Intraui thalamos matre parente nouos.
Obuia prodieram reduci tibi(vera fatebor)
*
Nec facies nobis nota parentis erat.
Te tamen eſſe Helenem:ꝙ eras pulcherrima ſenſi
Ipſa requirebas:que tua nata foret.
Pars hec vna mihi coniunx bene ceſſit Oreſtes:
al's fuit
Hic quoqꝫ/ni pro ſe pugnet:ademptus erit.
Pyrrhus habet:capta reducce:et victore parente.
Munus & hoc nobis diruta Troia dedit.

Helene fuga: exilium & mors miſerabilis. *Viduus puat⁹ diui ſus. Hora. lib. Carmi. Voce dum terret viduus pharetra Riſit Apollo.

eſt vt vi ſyderꝫ mortales benignius agãt:& indigne verẽt. Parua mea ſine matre. Pathos ab etate. ¶ Arma ferebat:erat menela⁹ i bello Troiano. ¶ Incerto:balbo:& ambiguis verbis:que a pueris excidunt. ¶ Pacta marito: cum oreſti nupſiſſet. ¶ Matre parẽte:ex ꝯſuetudine loquitur:nã matres locabant in thalamis filias cum primũ viris tradebant. ¶ Reduci tibi. Herodo. ex Egypto reductã eſſe Helenam contendit:quam poſt mortuum Menelaũ Nicoſtratus:& Megapenthus e Sparta eiecerunt. Rhodum cõceſſit a Polyxo Tlepolemi vxore veteri freta amicitia ancille arbori illam ſuſpẽderunt:qm̃ cauſam belli Troiani dederat:in quo fuerat Tlepolemus trucidat⁹. ¶ Nec facies nobiſ: vide quã fuerit parua hermione cũ rapta fuit Helena:hinc licet aſpicere vt a matre filia cũ rediret vtrincꝙ nõ cognoſcerent. ¶ Pars hec vna mihi:vt videatur oĩno deſtituta id q̃d iuuaret ſolũ i tot erũnis ablatum eſſe demonſtrat. ¶ Captã. inuidioſe contra Pyrrhũ protulit:vt ardẽti⁹ exciteret Oreſtẽ. Hoc munus:vt victrix captiua ſit.

Huber. ☞ Cõiunx. ſ. matris mee. i. Menelaus. Aberat inerat enim in Cretam. ¶ Ne nõ. addit nunc ſe ſupradictis quas dixit fuiſſe raptas. ¶ Ne nõ. i. vt credar pelopeia. i. de genere pelopis:nam dixit ſupra. Tantalides matres apta rapina ſum⁹. ¶ Neoptolemo. i. Pyrrho: qui ita dictus eſt quaſi nouus pugnator:nam Neos grece nouũ ſignificat. Ptolemeo. Ptolemeo. id eſt pugno. ¶ Pelides. i. Achilles pater Pyrrhi. ¶ Utinam vitaſſet arcus. i. vtinã nunꝙ fuiſſet interfectus:quia ſi viueret culparet factum filij:qui alienam vxorẽ vult rapere. Apollinis autẽ arcus dixit: non quod re vera apollo cum ſagittis interemerit:ſed q̃d in eius tẽplo ſit interfectus. Nam cum Thetis Achillẽ infantulum in aquam ſtygis inferne tinxiſſet toto corpore preter partẽ pedis qua eum tenebat cum immerſit in aquam:vt apud Statium legimus. Si te ſtygis amne Seuero armaui:totumꝙ vtinam. fuit inuulnerabilis omni parte corporis:que aqua tincta fuerat. Sed cum captus amore Polyxene filie Priami ꝯſtituiſſet:vt eã caperet in tẽplo Apollinis Paris poſt ſimulachrum latẽs:in partẽ pedis que erat vulnerabilis q: nõ fuerat tincta aqua ſtygis:directa ſagitta eũ occidit:inde fictum eſt:quod tenẽte Apolline arcum Paris dixerit tela. vt apud Verg. lib. vj. Phebe graues Troie ſemper miſerate labores Dardana qui Paridis direxti tela manuſꝙ Corpus in eacide. Damnare:culpare ¶ Nec nunc placuiſſet:legendum eſt nunc:ne ſi legatur non ex duabus negationibus ſit ſenſus contrarius ¶ Que admi. quaſi dicat neſcio. ¶ Iniquos inimicos & aduerſos. Quod ſydus:quia vite conditionẽ qualitate ſyderum nobis afferri tradunt. Iuuena. diſtat enim que ſydera te excipiant modo primos incipientem. Edere vagitus & adhuc a matre rubentem. ¶ Parua:ecce cõmemorat ſua infortunia. ¶ Parua infantula. quo tempore debueram maxime apud eam educari. ¶ Ferebat arma:id eſt gerebat bella. ¶ Cum viuant:ſcilꝫ ꝗ̃ui ſunt viui. ¶ Orba:priuata:id eſt eram orphana. ¶ Non tibi/dicit ſe caruiſſe ijs iucũditatibus quas alie puelle habere ſolẽt in infantia:que & parentes delectant & ab eis in gremio tenentur. ¶ Incerto ore:incertis verbis:quia infantes nondum ſciunt bene exprimere verba. ¶ Captaui:amplexata ſum. ¶ Grata ſar. id eſt gratum onus. ¶ Cultus mei:ſicut alie matres ſolẽt habere curam cultus ſuarum filiarum. ¶ Pacta:deſponſata ¶ Matre parẽte. vt eſt mos. ¶ Prodieram:exieram. ¶ Reduci:reuertẽti a Troia. parentis tui. ¶ Matris mee ¶ Sẽſi cognoui:indicaui:quod id eſt quia. ¶ Pulcherrima:valde pulchra. ¶ Ipſa:id eſt tu. ¶ Que foret nata tua:quia etiam tu non cognoſcebas me. ¶ Pars hec. enumeratis multis infelicitatibus ſuis:dicit Hermion ſe tantum non fuiſſe felicem in hoc:quod Oreſtem coniugẽ ſortita ſit. ¶ Hec vna:id eſt ſola ſcꝫ. ¶ Oreſtes coniunx:id eſt datus mihi maritus. Bene ceſſit. bene euenit:quia in reliquis fui infelix. Is oreſtes pro ſe. ſcilicet ni adimatur mihi. ¶ Pyrrhus habet:conqueſtio eſt de audacia Pyrrhi:qui poſt victoriam Menalai:& reditũ in patriam teneat Hermionem captiuam. ¶ Et minus ab nobis:id eſt Troia non eſt ad vtilitatem noſtram deſtructa. alius codex habebat munus:& hoc nobis diruta Troia fuit:id eſt hanc vtilitatem habeo quod Troia ſit diruta:ſiue autem fuit ſiue dedit legatur idem eſt ſenſus.

Pyrrh⁹ vñ nomen Neoptolemi accepit. Achilles interfectus. *Facies ꝓter ſignificationẽ notã interdũ pro ſpẽ ponit. Vergi. Que ſcelerꝫ facies o virgo effare. Itẽ. Nec pingues vnã i faciẽ naſcũtur oliue. Syderꝫ motus hoĩ neceſſarius.

Aſcenſius. ☞ Apollinis arcus. Sic Vergil. Aeneas. Phebe graues Troie ſemꝑ miſerate labores:Dardana qui Paridis direxti tela manuſꝙ. ¶ Que mea celeſtes/de ſe ſpecialiter querelas profert:q' ab ineunte etate miſera fuerit & parẽtibus adhuc viuis orba. ¶ Nam mater rapta fuit & pater pro ea repetẽda apud Troiam:graphice autem enumerat matrum in filias officia. Te tamẽ eſſe Helenam:q' eras pulcherrima ſenſi:Donatus dicit Helenam tam pulchram fuiſſe:vt omnes pulchre:ab ea poſtmodum Helene nuncupate ſint.

Cum tamen altus equis titan radiantibus instat:

Perfruor infelix liberiore malo.

Nox vbi me thalamis vlulantē/⁊ acerba gementem

Condidit/in mesto procubuiqꝫ thoro:

Pro somno lachrymis oculi funguntur obortis:

Quaqꝫ licet fugito/sicut ab hoste/viro.

Sepe malis stupeo/rerumqꝫ oblita/lociqꝫ:

Ignara tetigi scyria membra manu.

Utqꝫ nephas sensi/male corpora tacta relinquo:

Et mihi pollutas credor habere manus.

Sepe Neoptolemi pro nomine/nomen Orestis

Exit/⁊ errorem vocis/vt omen * amo.

Per genus infelix oro/generisqꝫ parentem:

Qui freta/qui terras/⁊ sua regna quatit. *

Per patris ossa tui/patrui mihi:que tibi debent:

Que se sub tumulo fortiter vlta iacent.

Aut ego premoriar:primoqꝫ extinguar in euo:

Aut ego Tantalide Tantalis vxor ero.

Equis altus Titan:pathos a tēpore.Tytan sol dictus est:qm̄ a tytanibus ducit originem.Malo li.validiore ⁊ maiori.vnde campum liberiorē dicimus maiorē ad dicendū rationē.Sollicitor inqt dieqꝫ noctuqꝫ validius.Pro som.lach.oculi nō dormiūt:sed ꝑ somno succurrūt lachryme.Malis:cum malas tāgo:q̄ horride sunt.Scyria mēbra:ꝯtumeliose dictū est in pyrrhum:q̄ in scyro insula natus est ex furtiuo cōcubitu:est eīm Scyros insula contra magnesiā nobilis ob Licomedis cum Achille affinitatē ⁊ Pyrrhum illic educatū.Manus pol.que virū non legitimū tetigerūt.Errorē vocis:vox que errat ꝑ nomine habetur:perinde ac si me cito ad Orestē reditu ram ominet.Per genus īfelix oro.colligit propositū iureiurando.Genus infelix:hoc ꝑpter matrū Tantalidū rapinā dicit.Generis parentē:Jouē significat:a quo Tātalū natū diximus.Que tibi debent:nā fortiter patris necē vltus est Orestes ⁊ matre Clytēnestra ⁊ Aegisto trucidatis.Aut ego p̄moriar festina morte opprimar.Tātalide.Ore.dicit/q̄ a Tantalo genus traxit:⁊ ego inquit cū sim ex genere Tantaleo eiusdem generis viro nubente decreui.

Cum tā.dicit q̄ lꝫ omni tēpore sit in magno merore:tā min⁹ angitur die q̄ȝ nocte:nā per totam noctē dicit se flere.Titan.i.sol.Astat altus.i.in summo celi.Radiātib⁹ splendētibus.Malo.i.dolore.Liberiore:mitiore:⁊ min⁹ vrgēte me.Acerba ꝑ acerbe.nomē ꝑ aduerbio.sicut rauca sonās amnis.Fungunt̄ la.pro som.i.cū debent dormire lachrymātur.Qua licet.i.q̄tum possuȝ.A viro:a Pyrrho.Stupeo:careo sensu:⁊ ex animor.Oblita rerū ⁊ loci.i.que nō recordor q̇d faciā:aut vbi sim.Ignara.non aduertēte.Scyria mēbra.i.mēbra Pyrrhi qui natus est in Scyro insula vbi regnauit Lycomedes:vt supra dixim⁹.Ut postq̄.Sensi me.i.sensi me tetigisse illū quē nolebā.Credo mihi.i.videor mihi.Pollutas.i.fedatas eius cō tactu.Sepe neoptolemi.dicit Hermione se

ARTO: Sol q̄ nobis titan dict⁹ Pyrrh⁹ vbi locorū nat⁹ fuerit. Scyron insula q̄ sit. * Omēme suȝ v̄bū est ⁊ mō significat auspiciū prospe rum. Uer. Omine q̄ firmās aīm sic incipit ip̄a.mō ad uersum. Idē. Ne ve omine tāto ꝓsequere. Huber. Nomē pro aduerbio sepissime ponitur. Pyrrh⁹ vbi natus sit. Pyrrhi mors. Orestes iunior a quo oreste ppl'i dicti sunt cuius fili⁹ fuerit. * Quatio iterāū moneo/ꝯcutio significat. Li.Carthaginī menia nūc quatit ariete.Aliqn̄ quatere accipit̄ pro molestare. Uerg. Aut rastris terrā domat: aut q̄tit oppidā bello. Aliqn̄ pro eijcere. Ter. Nimiruȝ hō quatit̄ certe cū dono foras. ASCEN.

tantum habere cordi Orestē:quod cum velit nominare Pyrrhū sepe pro Pyrrho nominat Orestē.Errorē:qꝫ te pro eo vocē.Ut tanq̄.Omen.i.auguriū felix:qꝛ puto id mihi cōtingere:qꝛ aliqn̄ sim futura tua.perge:nunc adiurat Orestē vt eam recuperet.Parentē generis ⁊ iouē patrē Tantali qꝛ fuit frater patris mei.Debēt ti.i.sunt obligata.Ulta vindicata.s.a te interfectis egisto ⁊ matre tua a quib⁹ ipse interfectus fuit.Premoriar.i.moriar ante tēpus.Ego tāta que sum de genere Tantali.Tantalide.i.tui qui ⁊ ipse es de eodem genere:Orestes interfecto Pyrrho tandē recepit hermionē:ex qua suscepit filiū nomine Orestē:a quo Oreste populi dicti sunt. Cum tamē altus equis ⁊c.Non dixero liberiore.i.validiore malo qꝛ lōge alius est sensus.Uult eīm dicere: quia sole oriēte cum inter pp'los versetur minus angat̄:q̄ sub noctē:qꝛ vt Maro dicit enei.iiij.Sub noctē cura recursat/q̄nctiā physica ratione cōprehēditur oēs morbos ingrauescere occidēte sole ⁊ leuari eo oriēte.Dicā ergo malo liberiore.i.minus premēte ⁊ magis liberā permittēt/vt sit ordo.Tamē.i.tametsi multis malis angar.quū.i.qn̄ titan.i.sol qui vnus est de titanibus/instat equis radiantibus.i.vehitur altus.i.sublimis/ego infelix pfruor.i.etiā pro fructu fungor/malo scꝫ doloris ⁊ curarū/liberiore.i.magis liberā permittēte ⁊ minus stringēte/sed vbi nox acerba/nisi sit gementē acerba pro acerbe/cōdidit.i.abscōdidit me vlulantē ⁊ gemētem/quia.s.coniugē nō inueni/thalamis.s.meis.i.cubili meo/⁊ procubui in mesto toro.i.ego mesta in toro mestam faciēte/tunc sup.oculi mei fungūtur lachrymis obortis.i.p̄ter intentionē ortis ꝑ somno.i.loco somni/⁊ fugio a viro.s.Pyrrho sicut ab hoste.Qua.i.qua parte:aut qua rōne quaten⁹ lꝫ.Nam quaqꝫ due sunt partes.i.⁊ que ignara manu.i.ipsa ignara putās Orestē ꝯtingere cōtingo mēbra Scyria.i.ipsi⁹ Pyrrhi in Scyro Lycomedis insula ex Deidamia geniti.Sepe malis stupeo:male interp̄tatur supior dicens cū malas tāgo/q̄ horride sunt.Nam male vn̄ diminutionē maxille prima lōga ab oībus ponit̄:vt Eneid.iij.Ambesas subigit malis cōsumere mēsas.dic ergo ego stupeo.i.hebetor ⁊ q̄si stolida fio:hoc est alienor ⁊ abstrahor e ratione ⁊ memoria.Sepe malis.i.malis.i.ꝑpter mala que ꝑpetior.Per genus.claudit epistolā cum obsecratione pōdus votorū cōtinēte.

In nonam epistolam argumentum.



Jodorus tres tantū Hercules videt̄ fuisse asserere:sed qui diligentius hoc scrutati sunt sex fuisse repererunt.Antiquissimū ex Joue antiquissimo est lysio natū.Nam ioues etiā plures fuisse legimus:quorū alterum cōcertauisse cuȝ Apolline de tripode accepimus.Alter traditur Nilo natus egyptius:quē aiunt Phrygias literas cōscripsisse.Tertius est ex Jdeis dactilis:cui inferias afferunt.Quartus iouis filius est ex asterie latone sorore:qui tyri colitur:filiāqꝫ habuit nomine Carthaginem.Quintus in india:qui ⁊ Belus dicitur.Sextus ex Alcmena ⁊ Joue tertio genitus:cui gesta aliorum assignantur.Deianyram habuit vxorem.Nam dimissa Megare Creontis Thebani filia quam vxorē duxerat iolem eurytī petijt in coniugiū:cum denegaretur in etholiam venit:vbi Deianyrā Oenei ex altea duxit vxorem.deinde memor despecti coniugij cōtra euryti Texeum Milionē ⁊ Pythium mouit exercitum

Hercules quot fuere.

Oechalia vrbs ab hercule expugnata.

Lyce mors.

Oechaliā vrbē abstulit:illos pemit. Jolē rapuit cuius amore adeo flagrauit:vt ex ea pateref:q̄c q̄d cū omphale ꝑpessus est. Sacrificaturꝰ igif ob victoriā in mōte cyneo puer lycā ad Deyanirā in Thrachinā vrbē misit:vt vestē q̄ in sacris vtebaf afferet. Deianyra semine infectā:oleo z sanguine cētauri nexi dederat:id eī inaserat. Rexꝰ faciēdū cū i traiectu eueni fluminis ab hercule sagittis confossus est:si de illiꝰ amore dubitasset. Dubitabat eī ne ioles amore ipsam ꝯtēneret. Hercules cū vestē tetigisset:veneno afflatꝰ lēta tabe ꝯsumebaf. Actꝰ in furorē lycā in mare ꝓijcit. Lyciniū z iolaū delphos de se sciscitatū ad oraculū misit. Retulerūt vt in eta monte pyra cōstrueret. De reliq̄s ioui curā relinq̄ret. Cōstructā ipse cōscēdit:phelotetes ignē admonit:cū reliquiarū nihil reperisset:celū ascēdisse existimarūt:iuno precāte ioue lectū conscēdit:herculē vestibꝰ tectū perinde:ac pareret emisit:q̄d in adoptionē barbari diu seruarūt. Hebē quoq; filiā vxorē dedit. Menecius actoris filiꝰ opunte boetie oppido primꝰ Hercu. sacrificauit Tauro:apro:z Ariete. Deianyra cū de viri fato excepisset cōmemoratis iniurijs:quas ab Hecule passa sit:facinus purgare nittif epl'a:vt nō vltro/sed vt ad amorē illum reuocaret id fecisse videatur:querelas habet creberrimas:quales eam decent:que de suspendio deliberarat.





Deianyra Herculi.

Mittor ad Alcidē a cōiuge cōscia mentis

Littera/si coniunx Deianyra sua est.

Gratulor Oechaliam titulis accedere nostris:

Victorem victe succubuisse queror.

alias pelasgiacas.

Fama Pelasgiadas subito peruenit in vrbes

Decolor/z factis inficianda tuis.

Quem nunq̄ Juno/serie sq; immensa laborum

Fregerit/huic Jolen imposuisse iugum.

ANTO. Gratulari q̄d sit z q̄d gratulatio.

Oechalie q̄t sint z vbi locorum.

Joles que fuerit.

Ubi hercules filauerit.



Gratulor Oechaliā titulis accedere nr̄is. Principiū ex duorum affectuum letitie merorisq; pugna q̄ furibunda fuerit Deianyra indicat. Sed cum meror letitiā superaret:rerū quas turpiter Hercules gessit oritur exprobatio. Gratulor: gratulari siue dijs:siue hoībus:qui nobis bn̄fici fuerūt in successu aut nr̄o aut aliorū est:cū laudibꝰ festiuitatē ostendere:orif enim ex letitia gratulatio vt ex dolore q̄rimonia. ¶ Victe. ad iolen hoc refert:cuiꝰ amore cū Hercules teneref:visus filasse dr. ¶ Oechaliā:oechalias plures fuisse legimus in thessalia:archadiaq; z in euboea sed q̄ euriti fuerit ambigūt veteres. Diodorꝰ q̄ in euboea est fuisse scribit. Alij vero thessalā quā cū cepisset hercules interēptis euriti liberis:vt diximꝰ iolē rapuit. ¶ Victe:captā iolē intelligit:quā Hercules amauit. Fama decolor:ꝯtaminata. trāslatio ab infecto panno. Inficiāda:negāda:z q̄ factis priorībꝰ minime cōueniret. Quē nū. iu. ecce q̄d maximū est:vn̄ tot querele nascāf:vt post multa facta ingētia puelle succubuerit:nā apud iolem dr Hercules filasse:z q̄ apud Omphalē Lydiam tulisse serf. Dio. eadē apud hāc exercuisse.

Huber.

Pars laborum herculis.



Gratulor. Hercules multis:z magnis laboribꝰ q̄ sibi ab Eurystheo Junonis noīe iperati fuerāt fūctꝰ cū in pheneo archadie oppido q̄nquēniū fuisset inde spōte discedēs in etholiā ꝓfectꝰ:atq; cū nōdū legitimā ꝓlē:necvxorē haberet:Deianyrā Oenei filiā iā de fūcto Meleagro sibi despōsatā vxorē accepit:sz triēnio post Deianyre nuptias cū eurynomū puerū ministrū paruo errore lapsum pugno pcussum occidisset intuitꝰ dolore pcussus calidone recessit cū deianyra vxore:z Hyllo puero ex ea suscepto cū in itinere ad Euenū flumē venisset reperit Nessuz cētaurū viatores ꝓtio flumē trāsuehētē. Qui cū Deianyrā trāsuexisset:eā violare conatꝰ est:cū Hercules i alia ripa eēt q̄ viri opē iplorāte Hercu. eū sagitta trāsfixit. Ille ne moreref inultꝰ pollicitꝰ est Deianyre:se medicamētū traditurū q̄ nullā aliā ꝓter se mulierē Hercu. vnq̄ appeteret:iussit itaq;:vt oleo cū sanguine ex vulnere suo z sagitta defluēte cōmixto herculis tunicā vngeret:sic enim fore vt nullā aliā mulierē ꝓter se appeteret:cū Nessus expirasset:illa clā Hercule:q̄d erat mādatū effecit.

Factuz res gesta. Maro. Fortia facta patrum.

Hercules aliquāto post Oechaliā venit:z ꝯ Euriti regis Oechalie filios:q̄m iolē sororē suā añ ei ꝓmissā vxorē negauerāt exercitū duxit auxiliātibusq; archadibꝰ:q̄ eū ex Pheneo discedētē secuti erāt vrbe expugnata Euriti filios occidit:z cū iole captiua ex Euboea in mōtē eneū ꝓfectꝰ est ibi sacra facturꝰ. Lychā aūt famulū domesticū clā ad Deianyrā in Thrachinā vbi eā reliq̄rat misit:vt ei vestē q̄ in sacris vti ꝯsueuerat afferret. Deianyra vero amore ioles pcepto:cupiēs se oībꝰ amore ꝓferri tunicā iuxta Cētauri ꝯsiliū tinctā Lycherei inscio herculi deferēdā tradidit qua hercules indutꝰ medicamēti vi paulatim inualescēte maximo dolore torq̄ri cepit itaq; Lychā vestis latorē primū occidit:ac morbo magis q̄tidie inualescēte Lyciniū z Jolaū delphos ad Apollinē misit:vt morbi remedia sciscitarenf:oraculū iussit herculē ferri cū apparatu bellico in Oetā montē ibiq; ꝓpe eā ingētē strui pyrā de reliq̄s Joui curā fore:q̄ cū Jolao erāt iussa Apollinis exequētes:q̄d futurū erat suspicabanf:hercules desperata salute in pyrā cōscēdit:solꝰ philoctetes in gratiā sagittarū q̄s ei hercules reliq̄t pyrā succēdit:subitoq; fulminibꝰ circūcadētibꝰ pyra exusta est:accedēte Jolao vt ossa colligeret:nullo penitꝰ repto creditū est herculē ad deos trāslatū:eiq; vt heroi sacra q̄dā īstituta sunt:iterea anteq̄ moreref:cū magna vi veneni vexaref. Deianyra calamitate herculis stupefacta:cū cām tāti mali a se ꝓfectā sciret:laq̄o vitā finisse dr:

Herculis mors.

Deianyre suspēdiuz.

sz poeta nūc fingit Deianyrā añq̄ se iterficeret scripsisse ad Herculē:cōq̄rēs q̄d turpi amore ioles succubuerit:z a legitimo alienatꝰ sit. deinde inter scribēdū fingit eā accepisse nūtiū de calamitate herculis:quē grauissimo dolore torq̄ri audierat ꝓpter tunicā a se missam:itaq; postq̄ excusauit se ꝓpf amorē hoc fecisse:affirmat se esse moriturā. Gratulor. letor. Oechaliā vrbē Euboee in qua regnauit eurytus:lz Stra. dicat esse in thessaliam in euboea:z in archadia hāc expugnauit Hercules ꝓpter iolē sibi negatā vt supra diximus:z eius fratres interfecit:atq; vt alij volūt etiā patrē. Accedere adiūgi. Nostris titulis:nr̄is victorijs z laudibꝰ. nostris aūt dixit:q laudes mariti etiā suas existimat. Victorē. s. te. ¶ Succubuisse:victuz fuisse. Victe. s. iole. Pelasgiacas grecas.

Oechalia.

Decolor:turpis.Inficiāda.i.negāda.nam inficiari negare significat:vnde inficie tm̄ pluralis numeri quo noīe vtimur cū eo:vt eo inficias.i.nego ꝛ tu is inficias.ꝛc.¶Juno que semꝑ conata est te opprimere.Series: ordo ꝛ numerus:nam plurimos labores passus est. ¶Hinc.s.tibi.Imposuisse iugum.i.domuisse te tractū est a bobus:est aūt ordo fama decolor ꝛc.venit iolē imposuisse iugū huic quē iuno ꝛ immēsa series lab.nunꝗ̄ fregerit. Inficiari.

Natulor occhaliā huic ꝗ̄ꝫ epl'e in nōnullis codicib⁹ p̄mittit̄ hoc distichō.Mittor ad Alcidē a ꝯiuge cōscia mētis lr̄a:si ꝯiux Deianyra sua est.Cui⁹ ordo est/ego lr̄a.i.epl'a/ꝯscia mētis.i.ꝓpositi ꝛ intētionis animi/mittor ad alcidē.i.ad Herculē/a ꝯiuge.i.vxore ei⁹:si Deianyra est ꝯiux sua/verū credo Oui.nō esse/qꝛ mala est reciprocatio/si cōiux Deianyra sua est/dicēdū est em̄ ei⁹:sed id v̄sus nō patit̄.Titulis nr̄is/qꝛ glīe mariti particeps est ꝯiux.Fama pelasgiacas meli⁹ sit ꝗ̄ pelasgiadas:qꝛ nulla necessitas cogit ꝓ possessiuo patronymico abuti.Iolen nō iolē:vt v̄sus idicat/qꝛ ab e fit en:nō em i actō. Ascensius.

Hoc velit Euristheus:velit hoc germana tonantis:

Letaqꝫ sit vite labe nouerca tue.

At non ille venis/cui nox(si creditur)vna:

Non tanti vt tantus conciperere/fuit.

Plus tibi/ꝗ̄ Juno nocuit Venus:illa premendo

Sustulit/hec humili sub pede colla tenet.

Respice vindicibus pacatum viribus orbem:

* Qua latam Nereus cerulus ambit humum.

Se tibi pax terre/tibi se tota equora debēt:

Implesti meritis solis vtrāqꝫ domum.

Quod te laturum est/celum prius ipse tulisti:

Hercule supposito sydera fulcit Atlas.

Quid nisi notitia est misero quesita pudori?

* Si cumulas stupri facta priore nota?

Te ne ferūt geminos pressisse tenaciter angues:

Cum tener in cunis iam Joue dignus eras.

Cepisti melius/quam desinis:vltima primis

Cedunt/dissimiles hic vir:ꝛ ille puer.

Quē non mille fere:quē non Stheneleius hostis:

Non potuit Juno vincere/vincit amor.

At bene nupta feror:quia nominor Herculis vxor:

Sitqꝫ socer rapidis qui tonat altus equis.

ANTO. Hoc ve.euri.vituperat factū ex volūtate aduersarioꝝ:q̇d aliud inq̇t eurysthe⁹ ꝛ iuno cupiūt:ꝗ̄ vt te deprimāt ꝛ facti nouitate superiora deforment.A te iouis vn̄ iunonis causa mentē turbauit:vt scri.Home.nam in cōcilio deoꝝ illū iactare coegit eo die ex suo gn̄e fore: vt nasceret̄ argis:q̇ finitimis imparet:ꝙ cū iureiurādo firmasset:Juno in terrā descēdit argos petijt.Alcmene partū distulit.Stheleni ex pseo nati vxorē septē tm̄ mensiū fetū Eurystheū edere coegit:rē deinde ioui detulit q̇ eā celo pepulit:ꝛ Herculē Eurystheo seruire iussit:cui vt ꝓmiserat argiuorū regnū datuꝫ est. ¶Labe vite.viuēdi dedecore:ꝛ ꝯstitit in trāslatiōe.Est em̄ labes q̇ casu subito leuia inficit. ¶At nō ille venis.sermonē suspēdas.nō inq̇t talē te p̄stas.¶Non vna nox:si Diodo.credimus ex trib⁹ noctib⁹ vnam fecit Juppiter vt Herculē cōcipet.iō Plautinus Sosia in amphitrione fabula putat Nocturnū obdormiuisse ebriū solēqꝫ in cōuiuijs cōmoratū plusculū:cū noctē illā lōgiorē sero vidisset.Sustulit: nomē dedit.Trāslatio est ab his q̇ in summo loco siti vndiqꝫ circūspectant̄.Respice vin.ponit ante oculos priora vt cōparatione patris vituperet factū.¶Vindicib⁹ pacatū.mōstris liberatū:ꝛ quasi ex seruitute in libertatē assertū:ducta trāslatione a seruis:q̇ vindicta liberabant̄.¶Nereus:orbē terraꝝ intelligit:quē in medio aque positū instar insule scri.Plat. Solis vtrāqꝫ domū:solis domū in oriēte ꝛ occidēte esse scribūt.Celū prius ipse tulisti.Hercules celū humeris sustinuisse tradit̄:qm̄ postꝗ̄ a Piratis:quos Busiris miserat raptas hespidas atlāti restituit:ab illo edoct⁹ est astrologiā:ipseqꝫ in greciā p̄mus spherā attulit. ¶Fulcit:sustinuit.¶Notitia.nois amplitudo:quo verbo in culice vtit̄.Verg.Notitieqꝫ ducū voces.Geminos angues.Plautino carmine notū est infantē Herculē in cunis duos a Junone missos angues apprehēsis vtriusqꝫ faucib⁹ trucidasse.Dign⁹ ioue:vt iouis fili⁹ dicereris.Cepisti me.cōmēdati⁹ egisti infantiā ꝗ̄ virilitatē.¶Vltima q̇ aguntur matura etate.¶Cedūt:inferiora sunt.¶Primis:etate puerili gestis.¶Dissimiles:nō ꝯueniūt:gesta sunt em̄ ꝓ etate dissimilia.¶Quē nō mille fere:hyperbole vtitur.¶Stheneleius ho.Eurystheum Stheneli filiū significat:quem diximus certamina Herculi superāda ꝓponere. ¶At bn̄ nupta feror:ironia ē.¶Sitqꝫ socer. de ioue intelligit:cui fulgura assignamus.

Fomentum odij Junonis in Herculem.

Labes q̇d.

Juppiter Herculem generat.

*Ambire pro circūire nōnūꝗ̄ ponit̄. Vergi. Que rapid⁹ flāmis ābit torrētib⁹ amnis. nōnūꝗ̄ pro blādiri:circunuenire. Idem.Quo nūc reginā ābire furentem Audeat affatu.

Serui q̄uo liberabantur.

*Cumulare implere coaceruare ꝛ q̄si ad cumulū addere:tractū a mēsuris:quibus nihil pōt addi.

Quāobrem hercules celū sustinuisse dict⁹ sit.

Herculi certamina ꝓponebat Eurysthe⁹.

Hoc ve.q.d.facis qd̄ plꝫ inimicis tuis:qꝛ cū cupiāt tuū dedec⁹:gaudēt qd̄ a muliere sis subiugatus.Eurysthe⁹:rex q̇ tibi labores imperat.Germana to.iuno.soror iouis:q̇ tonās d̄r:qꝛ ꝛ tonitrua ciet: ꝛ fulmina mittit.Sit.i.erit. ¶Nouerca:ipsa Juno q̇ est nouerca tua:nā Hercules fili⁹ fuit iouis ex Alcmena. ¶Labe:macule:turpitudine:alias ponit̄ pro ruina a labēdo:vt apud Ver.li.ij.en̄.Hic mihi prima mali labes. ¶At nō:increpat ipsum qd̄ nō r̄ndeat spei:que de eo fuit habēda:qꝛ nō vna nocte generari potuit:sed ꝯiūctis tribus noctib⁹ simul:vt fabule tradūt:ex quo debuit esse vite magis admirāde. Nō ve.nō exhibes te:nō apparens.Ille talis. Cui:quali.Vna:sola:qꝛ geminata est nox.Nō su.tan.nō sufficit.Vt cō.i.vt generareris.Tantus tam magn⁹ tam fortis.Illa.s.iuno.Sustulit exultauit.Premēdo:dum p̄mit.Hec.s.venus.Respice:cōsidera.Pacatū:pacificatū.¶Vindicibus:defensatricibus vel vltricibus:nam Hercules ad tollēda mōstra que in qualibet parte orbis terrarū nocebāt hominibus ꝓperabat inde Luca.terras mōstris equorqꝫ leuantē Magnanimum Alcidem lib⁹ ycos exciuit in oras.ꝛ Ver.lib.viij.Nam maximus vltor Tergemini nece Geryonis:spolijsqꝫ

Huber.

Labes improprie.

Jupiter q̄ re tonãs dictus sit. Ocean⁹ q̇d sit. Hercules astronom⁹. Hiphiclus cuius fili⁹ fuerit. Serpentes ab Hercule trucidati.

superbus Alcides aderat. Qualia. i. per totũ orbẽ terrarũ. Nereus. i. oceanus: posuit enĩ deũ pro mari: oceanu aũt circuit ipsam terrã. Oui. j. met. Tum freta diffudit: rapidisqꝫ tumescere vẽtis iussit: ⁊ ambite circũdare litt ra terre. ¶ Par terre. i. terra pacata a te. Debet se tibi. i. tibi est obligata: ⁊ par est ꝓpter te: cauẽdũ est aũt ne l gatur pars terre q: cõtrariũ esset qd dicit supius qua latã Nereus ⁊c. vtrãqꝫ domũ solis. i. orientẽ: ⁊ occidente Meritis: bñficijs tuis. Tulisti humeris. sustinuisti. Qd est laturũ te: q: tuis virtutib⁹ es ascẽsurus celũ. Herc le ferũt enĩ fabule Herculẽ pro atlãte celũ sustinuisse: qd ideo fictũ est: q: ei successit in astrologia. Fulcit: suste tauit. Quid nisi: sensus est q̇d tibi cõparasti per hec tua clara facta: nisi vt nũc magis cognoscat dedec⁹ tuum Quid. s. est quesitũ. Nisi est q̄sita notitia. i. cognitio. ¶ Pudori: dedecori tuo: nam quo aliquis clarior est: si qui turpe facit: eo magis cognoscitur eius turpitudo. Juue. omne animi vitiũ tãto cõspectius in se crimen habe quãto maior qui peccat habet. Si cumulas: auges. ¶ Nota macula: vitio. Stupri: adulterij ⁊ libidinis. i. si fa ctis tuis prioribus claris ⁊ magnis addis nunc turpitudinem libidinis. ¶ Te ne ferunt: te habet emphasim quasi dicat qui nũc es ita turpis ⁊ infamis. ¶ Tena. fortiter: nam vt fabulis traditur. ¶ Alcmena Herculem hiphiclum peperit: sed Herculẽ ex ioue hiphiclũ ex amphitrione marito genitũ. Sed cum Juno duos serpẽte immisisset Herculi hiphiclus de cuini terrore lapsus: suo vagitu excitauit parẽtes: qui cum surrexissent vide runt Herculẽ ambabus manibus angentẽ angues nouercalibus odijs immissos. Jnde Uerg. vt prima nouer ce Mõstra manu geminosqꝫ premẽs eliserit angues. Dignus ioue. qui posses videri genitus a ioue nõ autem a mortali. Quam desinis. i. quã finis. ¶ Cedũt: sunt minora. Hic vir. hec tua etas virilis. ¶ Et ille puer. i. tu ille puer qui hec fecisti. i. illa tua etas puerilis. ¶ Dissimules scꝫ sunt. Stheneleius hostis. i. Eurystheus Sthenel filius. hostis: tu⁹. Amor vincit: qd est tibi turpissimũ. At bene. obiectio Herculis: quasi magni viri ⁊ filij ionis.

Ascensius.

☞ Hoc velit Eurist. imitatio est illius eneidos. ij. Hoc Jtachus velit et magno mercentur atride. At non ille. Ordo est. At. i. sed tu non venis ille. i. talis ⁊ tantus sicut eneid. ij. Hei mihi qualis erat quantum mutatus ab illo Hectore ⁊c. cui/ si creditur. sic Uergil. si credere dignum est/ vna nox non fuit tanti: id est non visa tanti esse momenti vt sufficeret vt tu conciperere: tantus esse. i. qui esses tam magnus. Sustulit. i. sursum tulit et erexit. Nam nisi Juno nouerca Herculem exercuisset nunq̄ tantus fuisset habitus. Respice vindicibus. Significat turpe esse: vt qui cetera vicerit mundi monstra a muliere victus succumbat: vires autem vindices vocat. qui bus mundum a seruitute monstrorum in libertatem vindicauerat: quasi vindicta. i. virga pretoria: vnde pa tet quia vindex iudex ⁊ similia cõmunis sunt generis. Utrãqꝫ domum solis ⁊ orientalem ⁊ occidentalem: nam sol vtrobiqꝫ habitare videtur vulgo. Quid nisi notitia est: vnde Juue. Omne animi vitium tanto conspecti⁹ in se crimen hꝫ q̄to peccat qui maior habet.

Antonius.

☞ Quã ma. inequa. similitudine ironiã ꝓ bat. minor q̄ genere: aut re maiorũ virtute est inferior. Nõ ho. est sed onus. loc⁹ est quo violẽ ta definitio dr: ẽ inq̄t puellis dãno p̄stare for ma: q̄m ea est: q̄ illas p̄stãtioribus ꝯciliat: ⁊ cõ iugio iungit. Spẽs forme decor. Nube pa. nõ maiori. Uir mi. semꝑ ab. incõmoda sui ꝯiugij exp̄mit.

Operari q̄d sit.

Operata: operari dicimur: cũ sacrorũ mysteria tractam⁹. Habeo inq̄t vota cũ sacris ꝓ salute cõiugis. Jnter ser. pathos a somnijs. Jactor: vexor: vexãt me in somnijs mõstra. Pe tita: aio agitata. Arcana nocte: q̄ est maxima curarũ nutrix. Aucupor: diligẽti inquisitione scrutor: trãslatio ab aucupib⁹. Murmura: q̇d de Hercule feratur: cũ nihil certi habeamus. Speqꝫ timor du. cũ dubiũ sit q̇cq̇d affert cõfli ctamur iter spẽ ⁊ metũ. Mater: alcmenã signi

Phineis vrbs vbi locorum sit. Amphitrio q̄s fuerit. Thelephi fabula cui⁹ fili⁹ fuerit ⁊ ipsi⁹ fab. Partheni⁹ mõs vbi locorum sit. Astidamia q̄ fuerit et qualiter ab hercule rapta. ✠ Fibre oĩum extremitates rerũ vñ ⁊ iecoris ⁊ cordꝫ/ ⁊ cuiuscũqꝫ visceris extreme p̄tes. i. q̄s iecur ipsum diuidatur / fibre

ficat: que Phinei q̄ est arcadum vrbs ꝓcul ab Hercu. degebat ad quã cũ hiphiclo ⁊ ioalo eic cerat Eurystheus: cum Her. postq̄ euritionẽ cẽtaurũ trucidauit t yrinthũ redijt. Pater Am phitrionis est quẽ cum Cephalo cõtra Thele boas et Thaphos pugnasse meminit Stra. Jlas fili⁹ Herculis ex Deianyra: quos oẽs in exiliũ miserat Eurysthe⁹. Arbiter Eurysthe⁹: intelligim⁹ qd Eurystheus de ira iunonis iu dicet q̄ te vt illi obtẽperet: q̄buscunqꝫ exponit mõstris. Lõga q̄ tot laborib⁹ mitigat. Pere. addis amores: redit ad id qd in ea ꝓpriũ est: nõ inq̄t me tot incõmoda vexant: sed q̄ aliaꝝ puellarũ cõsuetudine noster thorus violatur. Quelibet: nullo adhibito iudicio: sed ꝓ libidi nis furore cuiusqꝫ vterꝫ lecto. Nõ ego parthe. Hercules cũ hospitaretur apud Aloũ archa die regẽ: eius filiã clam stuprauit: pater re co gnita nautis q̄busdã mergendã dedit: vrgẽte partu ad Partheniũ Archadie montẽ exposi ta inter virgulta: puerũ peperit: sed ipa ad na uẽ redijt relicto infante: ad Ennapliũ archa die portũ cũ descẽdisset naute puellã dono de derunt quibusdã mercatorib⁹ in Asiã ꝓfectu ris: qui illã Teutramo misie regi detulerunt: expositũ infantẽ cerua nutriuit. pastores cum illum inuenissent ad Corytum regẽ tulerunt: qui puerum loco filij educauit: ⁊ quoniam a

Quam male inequales veniunt ad aratra iuuenci:

Tam premitur magno coniuge nupta minor.

Non honor est: sed onus: species lesura ferentes.

Si qua voles apte nubere: nube pari.

Uir mihi semper abest/ ⁊ coniuge notior hospes:

Mõstraqꝫ terribiles persequiturqꝫ feras.

Ipsa domo vidua votis operata pudicis

Torqueor/ infesto ne vir ab hoste cadat.

Inter serpentes/ aprosqꝫ/ auidosqꝫ leones

Jactor/ ⁊ hesuros cerno per ossa canes.

✠ Me pecudum fibre/ simulachraqꝫ inania somni:

Omniaqꝫ arcana nocte petita mouent.

Aucupor infelix incerte murmura fame:

Speqꝫ timor dubia/ spesqꝫ timore cadit.

Mater abest/ queriturqꝫ deo placuisse potenti:

Nec pater Amphitrion/ nec puer Hylus adest.

Arbiter Eurystheus ira Junonis inique

Sentitur nobis: iraqꝫ longa dee est.

Hec mihi ferre parũ est/ peregrinos addis amores:

Et mater de te quelibet esse potest.

Non ego Parthenijs temeratā vallibus Augem:

cerua nutritus sit Thelephus est appellat⁹. ¶ Quā mal.rndet obiectioni dicēs nō esse cueniēs matrimoniū: vbi vir sit maior vxore. est autē snia ad psonā loquentē accōmodata: nā Mar. ctra sentit oportere vxorē inferiorē esse viro. Inferior matrona suo sit Prisce marito. Nō aliter fiūt femina virq̄ pares. Quā male: p similitudinē pbat incōuenientiā amoris sui. inequales: aut, etate: aut magnitudine: et robore corporis. Veniūt: cōueniunt. Nupta: vxor. Minor: inferior cōditione generis et fortune. Non honor est: snia est color rhetoricus. Spēs. digni tas. Ferentē: habentē ipsam speciē. Sed on⁹: sicut mihi est onus qd sim vxor tāti viri. cum tñ te nō fruar: nō ho nor est: sed onus annominatio est color rhetoric⁹. ¶ Si qua voles. snia generalis. Pari: equali tibi et etate: et cō ditione fortune. ¶ Hospes peregrin⁹. Est notior cōiuge: qr video sepi⁹ hospites quā maritū meū. Monstra: vt lerneā hydrā et Cerberū: et Cacū: de quo Uer. huic mōstro vulcan⁹ erat pater: mōstrū em dr q̄cq̄d est pter natu ram. Feras terri. vt aprū Erymātheū: et leonē Nemeū. Opera. intēta: sacrificans: nam opari pprie est sacrificia pficere. Uerg. lib. iij. en. aruisq̄ nouis opata iuuētus. idē primo Geor. in primis venerare deos atq̄ annua ma gne sacra refer Cereri letis opatus in herbis. Hora. pdeat iustis opata sacris. Juue. et matutinis opatur festa lucernis. i. operādo hoc est sacrificādo colit: indocti ponūt p agere qd vis generaliter in quo significato nunq̄ inueni exēplū idoneū. Torqueor. crucior. Ca. interficiat. Ab hoste. aut hoie: aut fera. Ja. versor. s. cogitatione: qr cogito hec pericula in q̄bus ille vsatur. et videor esse in eisdē periculis: qd accidit amātibus. Uerg. de Gallo ad lycoridā: q̄ erat in castris. Nūc insan⁹ amor duri me Martis in armis. Tela inter media: atq̄ aduersos deti net hostes. Hesuros p ossa. i. agressuros. te: nā hesurus hic ab herco venit nō ab edo. Me pecudū: dicit se mul tis modis terreri pter picula Herculis. Fibre pec. i. exta q̄ inspicio: vt intelligā qd sit de te futurū: hec em ars haruspicina dicebatur: inspiciebāt aūt pcipue fibras iocinorū siue iecorū et pulmonū. Juue. calido pulmone co lumbe. Tractatō armenius: vel cōmagenus haruspex. Pectora pullo⁊ rimātur et exta Catelli interdū et pueri. Luca. lib. j. Cernit tabe iecur madidū venasq̄ minaces. Hostili de parte videt pulmonis anheli. Fibra latet. Uerg. lib. iiij. eneid. pecudūq̄ reclusis Pectorib⁹ inhians spirātia cōsulit exta. Simulachra inania figure sine corpore. Omina: auguria. Petita capta. Mouēt. terrent me. Aucupor. inqro percunctādo multos. Murmura. i. voce. Fame incerte. s. de te. Spesq̄. timor. i. interdū spes vincit timorē: quē habeo de te: interdum timor vincit spem. Mater abest: dicit quod in absentia Herculis nō habet aliquē: qui eam cōsoletur. Mater. s. tua Alcmena. Abest. i. hinc: erat em Deianira in Trachine vbi regnauit Ceixq̄n scripsit hāc epi. Deo po. i. ioui. Pater. s. tu⁹. Puer. i. filius noster. Arbiter Eur. i. cum oēs alij desint solus Euris. sentitur a me: qr quotiēs nouos tibi impo nit labores: quibus me torqueri necesse est: arbiter dicitur qui totius alicuius iudicij habet potētiam: inde ar biter dicitur qui hz authō. alicui⁹ rei: ergo arbiter. i. executor: volūtate enim Juno. labores Herculi imperabat vt supra diximus. Uerg. Et rerū mille labores Rege sub Euristheo. ¶ Sentitur quasi pniciosus: nam sentim⁹ proprie que nos ledūt. Lenta. i. longa. et diu durās. Parū est: nō sufficit. Ferre hec. i. pati hos dolores: et timores de periculis vite tue. Peregrinos. i. peregrinarū mulierū. Quelibet. i. queuis mulier: nam iam nulla est quam non tētes. ¶ De te. i. ex cōpressu et coitu tuo. ¶ Nō ego. cōmemorat quasdā puellas quas dicit fuisse cōpressas et violatas ab Hercu. est autē occupatio: dicit enim se nō esse dicturā: cum maxime dicat. ¶ Augē: sic legēdum est non aūt anguē: fuit autē auge aloei regis Archadie filia ab Hercu. compressa: ex quo grauida facta peperit filiū: qui postea telephus dictus est: ante vero quā pareret: alceus eius pater cognito tumore vētris filie nō cre dens eā grauidā ex Hercu. tradidit eā cuidā neui naute mergēdā: illa imposita dolorib⁹ partus vrgētibus im petrauit: vt in terrā exponeret tāq̄ ad rem necessariā et filiū apud parthenā mōtē in quadā silua peperit: dein de mia naute salutē pter spem patris cōsecuta data est dono q̄busdā: ex caria in Asiā pficiscētibus qui eā Teu trāti mysie regi dono dederūt: infans a pastorib⁹ corythi regis apud partheniū reptus est: cui cerua vbera pbe bat: quē postea corythus p filio educauit: et telephi nomē ei imposuit: qr cerua nutrit⁹ esset: nam elephos grece ceruū et ceruā significat: hic postea querēs matrē accepto rnso in mysiā venit vbi inuēta matre apud Teutrā tem cognit⁹ cuius esset filius in magno honore habitus est. Teutras filiis masculis carēs ei argiopē filiā de sponsauit: et regni successorē reliqt: qui postea tpe belli Troiani volēs resistere grecis ne transiret per mysiā ab Achille grauiter vulneratus est: quo vulnere cum nō posset sanari accepto rnso ab Apolline ab eodē Achille iterū vulneratus sanat⁹ est: inde Oui. in. j. de remedio. Uuln⁹ Achilleo q̄ quōdā fecerat hosti. Uulneris auxiliū pelias hasta tulit. Stra. lib. xiij. variat opinionē hui⁹ fabule. ¶ Temeratā: viciatā. ¶ Parthenijs archadicis. ¶ Quā male inequales/cōparatiue et sine figura/et fit licite in tribus gradibus/vt quā bonus tam prudens id est quantū bonus tm prudēs. q̄ magis illa tremēs tanto magis effera flāmis/q̄ maxime potes/tam maxi me debes deo cōplacere. i. vt maxime ita et c. Si qua voles apte nubere nube pari. insigne cōsiliū. Operata ope rari: et facere cū per se ponūtur per excellentiā rebus sacris attribuūtur: et significāt sacrificare. Ut cum faciā vi tula per frugibus ipse venito. et operata iuuētus in Geor. Nec puer. i. filius Hylus scz noie/erat em filius Her culis ex Deianira. Historie satis aperte sunt supra. Non ego Parthenijs et c. commemorat Herculis adulteria. Parthenus mons est archadie/in quo virgines venari solēt/vn ab eis nomē sumpsit nam/παρθενικη virgo dicitur: augen aūt vocat filiā Aloei/q̄ partū suū dereliquit/vnde temeratā. i. violatam dixit genere femineo.

Nec referam partus Ormeni nympha tuos.

Nec tibi crimen erunt Theutrātia turba sorores/

Quarum de populo nulla relicta tibi est.

Una recens crimen refertur adultera nobis:

Unde ego sum lydo facta nouerca Lamo.

Meander/totiens qui terris errat in ijsdem/

Qui lapsas in se sepe retorquet aquas:

¶ Ormeni nympha: astidamiā sigt Ormeni filiā: quā cū pr Herculi negasset: Hercules expugnata vrbe et interēpto Ormeno puellā rapuit: et ex ea tesippū filiū tulit. Theutrātia tur. qnquaginta Thespis. Eriththei Atheniē sis filias intelligit: quas Hercules vna nocte stuprauit cū pr ad sacra vocat⁹ astu vino ni mio ingurgitatus iaceret. ex q̄bus q̄nquagin ta liberos genuit: qui Thespiade sunt cogno minati: ex his duo thebis: septē thespijs mā se re. Reliqui duce Jolao in Sardiniā nauigaue runt: vbi campestri loco Coloniā duxerūt tur bā theutrantiā nō a misie rege theutātro: vt aliq̄ putarūt oppellauit: sz a theutrātro Atti ce oppido: vbi pictura visebat admiranda vt hec ab Hercule gesta sunt: ad quā visendā

Margin notes:

dicūt. ver. nec fibras reges dat vlla renat; minute et radices ar bo⁊ herba rūq̄ fibre dicūt. Idē. nec ama ris intuba fibris.

Tria mon stra ab Her cule macta ta.

Mōstrum quid sit.

Trachine vbi Ceix re gnauit qd sit.

Arbiterq̄s dicatur.

Sētire qd sit.

Auge q̄ sit et q̄ ex ea na tus fuerit.

Telephus vn nomen accepit.

Astidamia.

Thespiēsis regio a q̄ denomina ta est.

Ascensius.

Antonius.

Theutran trū oppidū vbi locorū fueris.

Qualis pi cturā her culis gesta ctinentē q̄ apud theu tātrū oppi dū fuit ger manic⁹ ce sar visendā concessit.

Vidit in herculeo suspensa monilia*collo:

Illo/cui celum sarcina parua fuit.

Non puduit fortes auro cohibere lacertos?

Et solidis gemmas apposuisse toris?

Nempe sub his animam pestis nemeea lacertis

Edidit/vnde humerus tegmina leuus habet.

Ausus es/hirsutos mytra redimire capillos?

Aptior herculee populus alba come.

germanic⁹ Cesar suo carmine descendisse te= statur. Referf adultera: de omphale Jardane filia Lydorũ regina dicit: apud quam hercu= les seruiuit. Nã cũ iphitũ ex turri Tyrinthia precipitasset cede purgari nõ posse ex oraculo tulerat nisi vẽderet̃ precioq̃ Iphiti liberis sa tis fieret: vẽditus Omphale in seruitio latro nibus regionẽ purgauit cecrops trucidauit. Sylcũ q̇ viatores ad opus vinearũ cogebat li gone sustulit: demũ factus liber ex Omphale fuũ Lamũ genuit: vt Diodo. author est. La= mo lydo: q̇ ex lyda Omphale nat⁹ est. ¶ Meã der totiẽs: meãder fluui⁹ iter miletũ prienẽq̃ egredit̃: discurrit p phrygiã: separat a Caria Lydiã ad cãpos q̇ meãdri dñr: flexuosum esse ideo Stra. scribit: qm̃ multũ accipiat limi: ꝛ vario impetu mõ ad hãc mõ ad aliã adijciat ripã: vñ obliq̃tates oẽs Meãdrũ veteres ap= pellarũt. Suspẽsa monilia. Hercules vt Dio do. placet apud Omphalẽ p ancilla interdũ seruiuit: clauã leonis pellẽ arcũ sagittasq̃ omphale ꝯcessit gestare: ipse vero monilia: gẽmas: mitrã: zonã: cete raq̃ mulierũ gestamina sumpsit: neuitq̃ iterdũ. Auro: manicas aureas Phrygũ Lydorũq̃ gestamẽ. Toris soli= dis: brachijs fortib⁹: solõ lingua oscoꝝ integrũ dici Verri⁹ author ẽ: vñ solũ ꝛ solidũ. Pellis nemeea: leonẽ: quẽ in nemea silua iteremit hercules intelligit. Hospitat⁹ apud Molochũ pastorẽ. Tegmina: leonis pelle sinistruz humerũ tegebat: victorie monumẽtũ. ¶ Mitra: barbarorũ ornamẽtũ ex qua pendebãt fasciole: q̇ philtra dice= bant̃: qm̃ philorũ instar dependerẽt. Populus alba: est ꝛ aliud genus: que nigra est: vt scri. Pli. est alba populus herculi sacra: qua sacrificantes huic deo coronabantur.

☞ Ormeni: nympha astidamiã dicit filiã ormenij regis: quã, cũ hercules dari sibi cõiugẽ petiuisset p̄r renuit sciẽs eũ habere Deianyrã: hercules indignat⁹ regi bellũ itulit: captaq̃ vrbe ac rege interfecto astidamiã captã vitiauit: genuitq̃ ex ea crisippũ filiũ Dio. scri. Nec ti. cri. e. i. nec etiã crimini a me tibi dabit̃ qd̓ tot sorores cõ= presseris. Theutrãtia tur. miror cur q̇dã testitia turba legẽdũ putẽt: nisi librarioꝝ qd̓ magis credo culpa sit: nã nõ testi⁹ vel testiti⁹ sꝫ thespis atheniẽsis: vt Dio. scri. a q̇ thespiẽsis regio denominata est. l. filias ex plurib⁹ fe= minis genuit: quas oẽs hercules adhuc puer: sꝫ robore p̄stans ꝯpressit: ꝛ ex eis. l. genuit filios oẽs mares q̇ the spiades dicti sunt: quos p Iolaũ in colonias transmisit: sed cur dixerit theutrãtia turba nõ satis compertũ ha beo: cũ theutras regnauerrit in mysia nisi hercules etiã i mysia siue theutrãtia regiõe fortasse alias sorores cõ presserit: lꝫ nihil apud quẽq̃ legat̃ qd̓ meminerim: sꝫ oĩa aut nõ sunt mãdata lr̃is: aut nõ extãt: quãobrẽ nõ au sim textũ corrũpere. Vna recẽs: nõ de ioue itelligit: sꝫ de Omphale lydoꝝ regina: cui Hercules ita seruisse dr̃: vt oĩa faceret q̇ impasset. vñ Terẽ. in eunucho. Qui min⁹ huic q̄ hercules seruiuit Omphale: ex hac genuit hercu les lamũ: vñ nũc dicit Deianyra. Vñ: ex q̇ omphale. Sum fa. nouer. la. q꞉ cũ sim vxor tua ille est fact⁹ priuign⁹ me⁹. Lydo: ex lydia: vt dixim⁹. Lydi aut ppl̃i asie: q̇ aliqñ meonij dicti sunt: neq̃ vllo pacto itelligẽdũ est de iole: q꞉ ex ea nõ suscepit lamũ: neq̃ ex lydia aut meonia fuit: sicut hãc fuisse oñdit: cui herculẽ seruisse dicit. Meãder fluui⁹ lydie: aut vt Ser. dicit Carie q̇ est vicina lydie. Qui errat. i. labit̃ ꝛ vagat̃. Toties: sepius: q꞉ ita flexuosus est: vt in se videat̃ recurrere. ¶ Retorq̃t: reflectit. Monilia ornamẽta muliebria: q̇ teste Ser. etiã segmẽta dicũt: q̇ tñmodo mulierib⁹ cõueniebãt: inde Iuuenalis virũ obiurgat qd̓ segmẽta ꝛ lõgos habit⁹: ꝛ flamea sumit ꝛc. Illo. i. collo. Parua sarcina paruũ onus: q꞉ sustinuisset etiã mai⁹. Nõ puduit. plurib⁹ v̓bis vitupat Herculẽ de hac mollicie. Cohibere: astringere. ¶ Soli. fortib⁹. To. i. torosis. i. pulposis ꝛ neruosis mẽbris. Persi⁹: multũq̃ Torosa iuuent⁹. Nem. oñdit turpissimũ esse exornare molli ꝛ lasciuo habitu brachia: q̇ res magnas: ꝛ dignas laude gesserit: q̃les sunt quas cõmemorat. Pestis Nemeea. i. leo Neme⁹: quẽ interfecisti: in cui⁹ facti memoriã gestas pellẽ ipsi⁹ leonis. Leuus humer⁹. i. sinister: nã humeꝝ dextrũ ferebat hercules exertũ ꝛ detectũ: vt eẽt ex= peditior. Nemea vt scribit Stra. silua est inter Cleonas ꝛ philiuntẽ in qua argiui sacra faciebãt: vbi Hercules Nemeeũ leonẽ occidit: quẽ interdũ poete appellãt Cleoneũ: a Cleone oppido silue ppinquo. Lucan⁹. ille Cleo nei piecit terga leonis. Mitra teste seruio nomẽ barbaꝝ est pile⁹ incuru⁹ de quo pẽdebat baccaꝝ tegmẽ q̇ vte= bant̃ lydij ꝛ phrygij. Iuue. ite q̇b⁹ grata est picta lupa barbara mitra: cõueniebat aũt mulierib⁹ p̄cipue: aut vi ris mollioꝛib⁹ ꝛ effeminatꝫ. Ver. Et nũc ille paris cũ semiuiro comitatu Meonia mẽtũ mitra crinẽq̃ madẽtẽ subnixus ꝛc. Redimire. i. ornare. i. addere redimicula q̇ ex mitra pendebãt. inde Ver. li. x. Et tunice manicas: ꝛ habent redimicula mitre. ¶ Ppl̃s. i. corona populea.

* Monile ornamẽtuz gutturis qd̓ solet de collo virginuz pendere: dictũ qd̓ v̓tutis admoneat. Oui. i fast. Dat digitis gẽmas: dat lõga monilia collo.

Meander fluui⁹ q̇s sit ꝛ q̇ labat̃.

Phrygũ ꝛ lydoruz gestamen qd̓ fuerit.

Solõ oscorũ lingua quid sit.

Vbi hercules leonẽ iteremerit.

Huber.

Thespiẽsiũ fabula.

Thespiades q̇ fuere.

Theutres vbi regnauerit.

Lamũ ex omphale herculis sustulit.

Lydi alio noĩe meonij q̇ sint.

Meander vbi locorũ sit.

Segmẽta q̇ ornamenta sint.

Leo neme⁹ qui ꝛ cleoneus.

Herculis habitus.

ASCEN. ☞ Ormeni nympha vocatiu⁹ est noĩs patronymici. Nam declinatur hec Ormenis huius Ormenidos ꝛc. o Ormeni ꝛ fit a nomine Ormen⁹ Ormeni addẽdo literã s. est autem Astidamia Ormeni filia. Vna recẽs crimẽ referetur adultera nobis referet̃. i. recẽsebitur nobis. i. a nobis/nec stat versus si legat̃ refertur. lege ergo refe retur vt sit sensus. omissis alijs dicam de vna adultera/que crimẽ recens cõmisit: sed εμφατικωσ dicit eã cri= men non criminosam sicut comicus scelestum scelus: ꝛ senem senium vocat.

NATO. ☞ Zona meonia. cingulo femineo more ly= do. ¶ Imago erudi Diomedis: is est q̇ i thra= cia ad tyrridã oppidũ cesis hospitib⁹ eq̇s ale= bat: q̇ pena ip̄z hercules mulctauit: equos do muit: ꝛ ad Alexãdri tpa illoꝝ genus supfuit. ¶ Busiris. Neptuni ꝛ libie epaphi fili⁹ in egy pto in locis Nilo vicinis tyrannidẽ exercuit hospites mactabat. Hercules ip̄m pemit cũ ex Aphrica in egyptũ pmearet. In isto cultu. q̇ nõ ad viros: sꝫ ad mollissimas puellas ꝯue= niret. ¶ Eras pudẽdus puderet Busiridẽ se fateri victũ in tãta mollicie. ¶ Antheus hũc terre filiũ tradũt: qd̓ ideo veteres finxisse scri.

Nec te meonia lasciue more puelle/

Incingi zona dedecuisse pudet?

Non tibi succurrit crudi Diomedis imago:

Efferus humana qui dape pauit equos?

Si te vidisset cultu Busiris in isto/

Huic victor victo nempe pudendus eras.

Detrahat Antheus duro *redimicula collo/

Ne pigeat molli succubuisse viro.

Meonicas inter calathum tenuisse puellas

Diceris: et domine pertimuisse minas.
al's fugis.

Non pudet Alcide victricem mille laborum

Rasilibus calathis imposuisse manum?

Crassaqz robusto deducis pollice fila:

Equaqz formose pensa rependis here.

Ah quoties digitis dum torques stamina duris:

*

Preualide fusos comminuere manus.

Crederis infelix scutice tremefactus habenis/

Ante pedes domine pertimuisse minas.
al's immania femina laudum.

Eximijs pompis preconia summa triumphi:

Factaqz narrabas dissimulanda tibi

Scilicet immanes elisos faucibus hydros:
al's infandis

Infandam caudis inuoluisse manum.

At tegeeus aper cupressifero erymantho

Incubat: et vasto pondere ledit humum.

Non tibi threicijs affixa penatibus ora:

Non hominum pingues cede tacentur eque.

Prodigiumqz triplex armenti diues hiberi

Geryones: quamuis in tribus vnus erat.

Inqz canes totidem trunco digestus ab vno

Cerberus: implicitis angue minante comis.

Eusebi⁹: qm̄ eēt palestre certaminūqz q̄ i terra exercent pitissimus: hercules alti⁹ sublatū pemit. Detrahat si fieri posset: dtrahere conaret. Puellas ionicas: omphales lidie pedisseqs: ionia asie ps minoris: meonia: ionia: lidia: migdonia iūgunt adeo vt vix assignari possint limites: vt Stra. meminit: vñ poete hec oia cōfundere ꝯsueuerūt. Calathū: qualū: siue quasillū significat: quo puelle et vnguēta: et lanas recondunt. Repēdis: in idē pōdus filās deducis. Scutice tre. ha. ex corio scutica fiebat ad vberādos seruos: nā scyto latine coriū interꝑtamur. Dissimulāda q̄ in eo habitu erāt tacēda. Hydros elysos. infantē herculē angues geminos trucidasse scripsim⁹. At tegeus ap: aprū ex arcadia viuū ad euristeuz ꝑtulit: quo monstro ꝑterritus in ereo vase se clausit. Tegee archadie oppidū. Erimāth⁹ in erymātho arcadie mōte aper qui regionē vastabat stabulari consueuerat. Affixa penatib⁹ ora. Diomedes thracie rex hospitū ora quos apponebat eqs deuorādos postib⁹ affigebat. ¶ Prodigiumqz tri. de geryone intelligit: quē tricorporē fuisse tradunt: qd̄ ideo fictū eē scri. Dio. qm̄ chrisaur⁹ tres habuerit filios fortissimos ꝓpugnatores cū tribus exercitib⁹: qb⁹ singulari certamine sup̄atis: hercules boues i Italiā abegit. Hiberi: hispani. i hispania regnauit gerion. ¶ In trib⁹ vnus erat: erat gerion vnus ex trib⁹ corporibus. Inqz ca. to. cerberū ab inferis traxisse Herculē in fabulis est. Ecatheus milesius scri. serpētē fuisse in tenaro laconie promontorio: cuius veneno mortales extinguebant: et qm̄ in tenaro ad inferos dicitur eē aditus ditis canē dixerunt: quē cū hercules trucidasset: nata ē fab. herculē canē tricipitē interemisse. ¶ Implicitis an. nā pro pilis angues habebat: et ideo cētumgeminum cerberum Horatius appellat.

☞ Meonia zona. i. zona ipi⁹ omphales. Dedecuisse: turpe tibi fuisse. ¶ Hercu. eñ ita omphale deditus fuit: vt omnia q̄ illa iuberet faceret: et eū suo cultu instruxisse refert Ouid. ij. fast. Dumqz parāt epulas: potādaqz vina ministri Cultibus Alcidē instruit illa suis. Dat tenues tunicas getulo murice tinctas. Dat teretē zonam qua modo cincta fuit. Uentre minor zona est: tunicarum vincla relaxat: Ut posset magnas exeruisse manus. Fregerat armillas non illa ad brachia factas. Scindebāt magni vincula parua pedes. ¶ Nō tibi. cōmemorat eius ante acta fortia q̄ deberent ipsum deterrere a talib⁹ lasciuijs. ¶ Suc. venit in mentem. ¶ Cru. violenti: et inhumani. ¶ Effer⁹: valde ferus. Pauit: aluit. Hu. dape hic Thrax tyrān⁹ seuissim⁹ humanis hospitū carnib⁹ equos equasqz suas alebat: et capita suis tectis affigebat quē hercules iterfecit: et ... modē supplicio affecit: quo ille hospites. Si te vidisset. Busyris rex egypti ad ꝓuocādū nili inundationē hospi... es solebat immolare: hoc genus sacrificij primū expertus est in Thrasium a quo sibi mōstratū fuerat. Oui. de ... rte amā. Dicit egypt⁹ caruisse iuuātibus arua Imbribus atqz annos sicca fuisse nouē. Cū Thrasi⁹ Busyrin ... dit: mōstratqz piari Hospitis effuso sanguine posse Iouē. Illi busyris fies iouis hostia prim⁹ inqt: et egypto tu... abis hospes aquā. cū aūt vellet immolare etiā Herculē: hercules eū interfecit. Isto cultu: isto ornatu muliebri ... lasciuo. Pudēd⁹ eras. i. fuisset ei pudor a te vinci. Detrahat: p detraheret. i. auferret. Ionicas puel. i. meonias: ... ā ionia regio asie est finitima meādro. Dñe omphales. Nō fugis: nō caues. Rasilib⁹ politis: q̄si rasis. Uerg. et ... orno rasile burū. Crassa. i. magna: nō aūt legendū est grossa. Deducis: nes. Repēdis: ad pēsuz reddis: quoqz si... ut ancille. Cōminuere: fregere. Habenis: loris. ¶ Preconia: laudes. Triūphi: victorie tue. alij codices hn̄t exi... ijs pōpis immania femina laudū. ¶ Dissimulāda: celanda tacēda. Scz: dicit ea q̄ narrat hercules. Elisos: ... rāgulatos: ꝑfocatos. Inuoluisse: diuisis syllabis legēdū est: sicut alibi debuerāt fusos enoluisse meos. ¶ Im... manes hy. maximos angues. supra diximus hāc fabulā. Tege⁹: arcadic⁹. Erymātho: mōte arcadie: illic eñ inter... ecit aprū vastātē regionē. Incubat: iacet. Penatib⁹: tectis Threicijs. i. Diomedis. Ora: capita. Eque pingues: ... upra visa est fabu. Prodigiū triplex. Geriōes vt fabule tradūt rex regnauit in gadib⁹ hispanie quē locū erytrā... ppellāt: quē tricorporē fuisse fabulant: ditissimūqz pecoris: qd̄ hercules eo sup̄ato in Italiā aduexisse dicitur. Dio. dicit chrisauri filios trib⁹ magnis exercitib⁹ fidētes ab hercule sup̄atos: greges boū deuicta hyberia secū

*Redimicula ornamēta capitis mulierū vittarū tenie pēdētes a posteriori pte mitre. Iuue. Accipiēt te paulatizq lōga domi redimicula sumūt fronti bus et toto posuer monilia collo.

Ionia que regio sit.

Calathus quid sit.

Scutica q̄ materia fiebat.

Aper qualr ab hercule captus fuerit.

Tegee oppidū vbi locorum sit.

Erymath⁹ mons vbinam sit.

Diomedis feritas.

*Fusus instrumētuz qd̄ mulieres nēdo digitis voluūt.

HUBER.

Busyris.

Ionis.

Erymāth⁹.

Gerion vbi regnauerit et fabule allegoria.

Geryones quo pacto declinetur.

abductos. Prodigiũ: mõstrũ. Triplex tricorpor. ¶ Hyberi: hispani. Geriões pme est declinatiõis: declinat̃ eñ
Cerberus. cut anchises. Un⁹ erat in trib⁹: qr vn⁹ erat: lʒ tria corpora haberet scḋm fabulas. Cerber⁹: mõstrũ est tria ca
ta habẽs: dicit̃ aũt vestibulũ tartari seruare: hũc cerberũ triplici cathena vinctũ hercules ad supos iussu E
ristheí traxisse dicitur: cum prius Athenis mysteriis Eleusine Cereris initatus fuisset. In totidem canes. i.
ASCEN. tres: vt geryones. i. totidem capita canina. Ab vno trunco. i. vno corpore. Digestus: diuisus.

☞ Crassaqꝫ robustiora. Iuue. sat. ra. ij. Uos lanã trahitis: colloqꝫ pacta refertis Uellera: vos tenui pregn
tem stamine fusum Penelope melius leui⁹ torquetis arachne. Diceris infelix ⁊c. enumerat her. egregia fa
nora dũ detestatione pñtis dedecoris qḋ patit̃ in seruiendo adultere infantẽ caudis inuoluisse manũ diceret
est in dictione inuoluisse: nã pẽtasyllabã fecit. Ut Tegeeus aper: sic legẽdũ est: nã tegea primã ⁊ secundã co
pit vt quinto enei. Tegee de sanguine gẽtis: vbi alij legũt tegee sanguine gẽtis: sed vtroqꝫ modo duas prior
corripuit: nec legẽdũ est in cupressifero: verũ licentiosus est versiculus: qr vocalis ante vocalẽ neqꝫ absumitu
neqꝫ corripitur: sicut nec ibi in acteo aracyntho. Nec tibi threicijs non thraicij: nã Uergi. Threicijs vtitur n
ANTO. thracijs: geryonis: legitur geryones in nominatiuo etiã interdũ prime declinationis potius quã geryon.

Queqꝫ redundabat fecundo vulnere serpens:
als fertiliter.

Fertilis: ⁊ damnis diues ab ipsa suis.

Quodqꝫ inter leuumqꝫ latus: dextrũqꝫ lacertum:

Per graue compressa fauce pependit onus.

Et male confisum: pedibus/formaqꝫ bimembri:

Pulsum thessalicis agmen equestre iugis.

Hec tu sidonio potes insignitus amictu

Dicere? non cultu lingua retenta silet.

Se quoqꝫ nympha tuis ornauit iardanis armis:

Et tulit e capto nota trophea viro.

I nunc: tolle animos/⁊ fortia facta recense:

Quod tu non esses iure vir: illa fuit.

Qua tanto minor es/quanto te maxime rerum:

Quam quos vicisti: vincere maius erat.

Illi procedit rerum mensura tuarum:

Cede bonis: heres laudis amica tua est.

O pudor/hirsuti costis exuta leonis:

Aspera texerunt vellera molle latus.

Falleris: ⁊ nescis: non sunt spolia ista leonis:

Sed tua/tuqꝫ fere victor e ⁊ illa tui.

Femina tela tulit Lerneis atra venenis:

Ferre grauem lana vix satis apta colum. *

Instruxitqꝫ manum claua domitrice ferarum: *

Uidit ⁊ in speculo coniugis arma sui.

Hec tamen audieram: licuit non credere fame:

☞ Queqꝫ redũdabat fecũdo vulnere serpẽs: hydrã lerneã significat: quã alij cẽtũ: alij quinquaginta habuisse ceruices scribũt: ex quib⁹ si qua amputaret̃ due renascebant̃: quã hercules adiutus iolao superauit: qui illi⁹ iussu flãma inurebat si quã Hercules amputasset. Strabo hydrã fuisse scribit lernã paludẽ quã Hercules siccauit. ¶ Fecundo vulnere: qñ ex vna amputata nascebãtur gemine ceruices. Per graue onus. Antheũ significat quẽ alti⁹ sublatũ ab Hercule: ne matris auxiliũ sentiret trucidatũ dixim⁹. Agmẽ eque. Cẽtauros exprimit: qui superna pte viri: inferna hoies tradũtur: hos hercules trucidauit: cum in domũ Pholi cẽtauri impetũ facerẽt ad odorẽ vini accurrentes qḋ Dionys. Pholo dederat: vt in aduẽtum herculis asseruaretur: ceciderũt in prelio: ageus: amphiõ: hypotiõ: orios: ilophiles: melanchetes: thereos: derphos: phryxus: pholus in sepeliẽdis cẽtauris cuʒ herculis sagittas miraret̃ seipsum vulnerãs cecidit: hercu. illũ sepeliuit: ⁊ mõti nomẽ dedit: q̃ adhuc in thessalia pholus dicit̃: alij iõ hos semine quos putatos in thessalia: qm̃ primi thessali ex equo pugnare reperiunt̃. Confisum pedib⁹: hoc aũt ad pernicitatẽ centaurorum referendũ est: vel ꝙ in pugna terra mater cẽtaurorum nebulas misit: vt madẽti solo hercules laberet̃. Iugis thes. in montib⁹ thessalie pugna hec in pholo monte gesta dicit̃ amictu sid. ornatu purpureo. Sidon vrbs phenicie: vñ prestãtior fiebat purpura. Nympha iardanis nõ dardanis legẽdũ est: sed iardanis: erat eñ vt dixim⁹ omphale iardani filia: q̃ ⁊ clauã ⁊ leonis pellem ⁊c. herculis arma gestare voluit. Mẽsura: amplitudo rerũ gestarũ. Procedit illi: ad omphales laudẽ accedũt. Cede bonis: tuas laudes nõ iactites: ⁊ est ab his trãslatio: quorũ mai⁹ est es alienũ quã summa: q̃ cũ soluere nequeãt bonis cedũt. ¶ O pudor: ab exclamatione pathos mouetur. Molle: lasciue puelle. ¶ Fere leonis: tu inquit leoni pellẽ detraxisti: omphale vero te illa spoliauit. ¶ Atra: tincta sanguine lerne hydre: qḋ venenũ fuit. Hoc tñ audierãt: trãsit ne q̃rimoniã p̃sentis facti de decore iustam indicet: ꝙ cum omphale inquit turpiter gesta sunt: quia tantum audiui negari potuerunt: sed de iole dissimulare non licet.

☞ Queqꝫ redũdabat. Serpẽtẽ dicit lerneã ex cui⁹ corpore: vt Diodo. scri. cẽtũ prodibant sepentũ capita ceruices: quarũ singulis cesis due renascebant̃: ob eãqꝫ rẽ minime vinci posse videbat̃: cũ pars amputata validior efficeret̃: hãc difficultatẽ Hercules arte superãs iolaũ monuit: vt incisam ceruicẽ subito face lignea inureret: ne sanguis effflueret: hoc pacto superata belua sagittas suasco sanguine tinxit: quo illarũ vulnus mortiferũ redderet̃. Redũdabat: abũdabat ⁊ validior efficiebat̃. Diues a suis dãnis: quia quanto magis amputabatur tanto plura capita habebat: vt supra dictũ est. ¶ Quod

Cẽtaurorum pugna cuʒ hercule ⁊ q̃ eorũ noia fuere.

Pholus mõs vbinã locorũ sit.

Omphale cuius filia fuerit.

Serpẽs lernea.

Huber.

Antheus.

* Col⁹ instrumẽtuʒ qḋ pẽsa ɔtinet. Oui. in Meta. Et col⁹/ ⁊ fusus digitis cecidere remissis.

* Claua teli gen⁹ q̃ Hercules vtebat̃: est eñ fustis teres ad claui similitudinẽ capitatus.

Inter Anthęū intelligit filiū terre corporis robore ac palestra pręclarū in lybia q̄ multos externos secū certami neꝯ gressos occiderat: hūc Hercules ⁊ virib⁹ ⁊ arte superatū interfecit: nā cū vires a terra matre assumeret si mulās se cadere Hercules eū ita sustulit: vt terrā tangere nō sineret: ex quo ille matris auxilio priuatus: inter lacertos Herculis elisus expirauit. Cōpressa: astricta. Et ma. cōsi. Cētauri ex ixione: ⁊ nube geniti thessaliā inco lētes odore ⁊ vetustate vini qđ pholus cētaurus a Dion. sibi datū reseruauerat in honorē herculis cū hospitio suscepisset: ebrij facti domū pholi magno impetu ingressi diripere conati sunt: quos Hercules fortissimos: ⁊ mris Nu bis imbrē effundētis auxilio vsos Hercu. tū partim occidit: partim fugauit. Male cōfisum pe. q: velocitate sua freti effugere nō potuerūt. Formaq; hi. i. humana ⁊ equina in qua maius inerat robur. Sidonio. i. purpureo: q̄ mulieribus cōuenit. Nō silet nō debet silere q̄ pudore. Cultu q̄ nō decet. Nympha iardanis. i. omphale. i. Jarda nis. i. phrygia nā meones ⁊ lydi a dextra sunt phrygie maioris: vt scrib. Stra. nec de iole possumus intelligere. ¶ Ornauit: instruxit: armauit. Nota clara. E capto viro: ex te quē cepit ⁊ triūphauit. J nunc. increpatio est per irrisionē. ¶ Recēse: narra. Quod scz esse vir. Tu nō esses. i. esse deberes: q: melius esses femina quā vir. Qua tā. dicit qđ quāto difficilius fuit Herculi vincere seipm q̄ eos quos vicit: tāto est Omphale eo maior: q: vicit eū. Proce. s. euenit. Haberes tue lau. q: tu ex ea decidis: ⁊ ipsa ei succedit. O pudor: amplificat hoc dedecus Hercu. qđ passus sit amicā tegmine suo: ⁊ armis instrui. Vellera: pellis. Erepta costis. diximus supra ex pelle leonis Ne meei Herculē fecisse sibi tegmen corporis. Texerūt mol. la. i. femineū. Spolia dicunt: que hosti eripiunt in vi ctoria: dicit illa pellis qua illa induta est: nō significat quod tu viceris leonē: sed quod ille te vicerit: ⁊ ex te spo lia abstulerit. Jl. tu. s. victrix. Atra: tincta. Ler. ve. Diximus supra in fabu. Hydre lernee: Grauem: plenam. Cla ua: Hercu. enim claua ad domandas feras vsus dicit: quam Vulcanus simul cū thorace ob meritū virtutis ei dedisse dicit. In spe. quo mulieres pręcipue vtuntur. hec autem sumpsisse Omphalem scri. Ouid. lib. ij. fastorū. Illa capit clauāq; grauem: spoliūq; leonis. Conditaq; in pharetra tela minora sua. Tātū solū modo. Audierā: non autem videram. Licuit: potuit. Fame que de rebus supradictis ferebatur.

Cētauro℞ origo/ ⁊ co℞ rū pugna. Meones et lydi vbi lo co℞ sint.

Spolia q̄ dicantur. Quibus ar mis a vul cano hercu les donat⁹ fuerit.

ASCEN.

☞ Queq; redūdabat Serpēs cōis est generis. Leuāq; latus. sic legendū est: nā si dēp seris q̄ versum deprauaueris. Non cultu lingua retēta silet/ figurata interrogatio vim increpationis habēs. q. d. debeat maxime refre nari: ⁊ refrenari a cultu/ cui talia facinora nō congruunt. J nunc: figura concessio vim prohibendi continens. Qua tāto ⁊c. sensus ⁊ ordo est: qua scz Omphale tu es tanto minor quāto maius erat vincere te: o maxime rex: quā eos quos vicisti. ¶ Notanda est latinitas q: cū genitiuus trāscēdēs: aut collectiuū est nō seruat necessario congruitas generis. Hora. sermo. j. quid agis dulcissime rerū. Sic optimus plebis ⁊c. o danaum fortissime gē tis ⁊c. Illi procedit: id est ad eam deriuatur: vnde ipsa succedit ⁊ res procedit. Cede bonis. non q: soluendo non es: sed q: illa sibi ea bona iure vendicat: ⁊ ita tua nō sunt. O pudor. ordo est. o pudor. Aspera vellera id est villo sa tegmina exuta: id est detracta costis leonis hirsuti: id est villosi ⁊ iubati: texerunt molle latus: scilicet lubrice puelle. Falleris. arguta argumentatio ad consimilia decenter applicabilis.

En venit ad sensus mollis ab aure dolor.
Ante meos oculos adducitur aduena pellex:
Nec mihi que patior dissimulare licet.
Non sinis auerti/ mediam captiua per vrbem
Inuitis oculis aspicienda venit.
Non venit incultis captarum more capillis/
Fortunam vultu fassa tegente suo.
Ingreditur late lato spectabilis auro:
Qualiter in Phrygia tu quoq; cultus eras.
Dat vultum populo sublime sub Hercule victo/
Oechaliam viuo stare parente putes.
Forsitan expulsa etholide Deianyra:
Nomine deposito pellicis/ vxor erit.
Eurytidosq; Joles/ atq; insani Alcide
* Turpia famosus corpora iūget Hymen.
Mēs fugit admonitu: frigusq; perambulat artus:
Et iacet in gremio languida facta manus.
Me quoq; cū multis/ sed me sine crimine amasti:

ANTO.

☞ Ad sensus. visum indicat. Nā more regio incedentē iolē viderat: qđ de amore herculis ꝯiecturā faciebat. ¶ Aduena pellex. iolē sigt: que ex Oechalia Tyrinthuz ducebat. ¶ Per vrbē: tyrinthū: vbi deianyra degebat. Nec ve nit incultis: coniecturā firmat a signis passis crinib⁹ regine ac te triumphū incedebant ca ptiue. ¶ Dat vultū pp̄lo subli me: id nō capti uitatis: sed fastus ⁊ imperij signum est. Viuo parente: incedit: vt si viuus pater Eurythus oechalie triumphū duceret. Forsitā expulsa: Hercules p̄ vxore iolē ducebat: ideo inuidiose Deianyra diuortiū videt obijcere. Oetholidē: cōmemoratio est a p̄ria Oetholia pelopōnessi pars dicta ab etholo endimionis filio: eā te nuerūt reges nobilissimi: Agrius: Melas ⁊ oe neus deianyre pater. Famosus hymen: hyme neū infamē dicit: q̄m adulteros iūgeret. Tur pia: adulteria ⁊ incesta. Mens fugit admoni tu. pathos mouet ex imagine. Admonitu: re rum tuarum recordatione. Sine crimine quo niā me gessi pro cōiuge: nō pellice vt Ompha le ⁊ iole. Pugne bis ti. cā fuit: primū cū Ache loo: deinde cum nesso centauro pro Deianyra Hercules pugnauit. Cornua flens legit rapi. achelo. in vn. achelous Aetholie rex fuit vetu stissimus nomen dedit fluuio: qui inter etho liam ⁊ acarnaniā fluit: cū antea thoas appel laret: prim⁹ post diluuiū e terra emersit: ideo pro aqua acheloum vsurpauit in geor. Verg. Poculaq; inuentis acheloia miscuit vuis: cū Hercule pro deianyre coniugio pugnauit: pri mum sub forma serpentis: deinde vt taurus: cui cornu Hercules perfregit: quod exceperūt nymphe ⁊ rebus oibus repletū Cornucopie est appellatum: Hercules cum illud excepis set p̄ maritali dono Oeneo obtulit: vt in So phoclis tragedia legitur: verū id fictū strabo testatur: quoniā Hercules effluentem in cam pos etholos acheloū in alueū duxit Trūca: quibus erant cornua abscissa. Semiuir occu buit: nessum cētaurū intelligit: quē Hercules

Deianyre domiciliū.

* Famos⁹ tā in bonū q̄ in malū. In bonum Iuue. famo sos equitū cū dictato re magros. i malū. Cic. li. ij. de ora to. Me ad famosas ve tuit mr̄ ac cedere. Sal. largi tionē famo sam/ ipudē tēq;.

Ache lo⁹ flu. vbi loco℞ sit et quo labat ⁊ ipsius cum Hercule pugna. Ae tholia q̄ re gio sit ⁊ vn̄ nomē acce pit.

Me pigeat/pugne bis tibi causa fui.
Cornua flens legit rapidis Achelous in vndis/
Truncaq limosa tempora mersit aqua.
Semiuir occubuit vi/lerniferoq veneno
Nessus/ et infecit sanguis equinus aquas.
Sed quid ego hec refero? scribendi nuncia venit
Fama/virum tunice labe perire mee.
Hei mihi quid feci? quo me furor egit amantem?

trucidauit:cũ in traijciẽdo eueno flumine de-
ianyre vis inferre voluerit. ¶ Lernifero vene
Nessi mors no:sagittis hidre lernee sanguine ĩfectis sau-
cius Nessus occubuit. ¶ Sanguis equinus:
nessus semiequus erat:qm̃ centaurus:cuius
sanguis erat venenũ. Sed q̃d ego hec re.ape-
rit factũ:vñ exprobratio hec exorta sit:sed ita
aperte:vt facti penitẽtia duci videat:et p cul-
pe vltione de suo interitu deliberat. ¶ Uenit
fa.renuntiat. Tabe.veneno. ¶ Tunice mee:
diximus per Lycã puerũ tunicã misisse Deia
nyram infectam nesseo sanguine.
Huber. En:demonstrãtis est. ¶ Ad se ad visum.
En q̃ pars ¶ Ab au.i.ab auditu. ¶ Adue.peregrina:et
orõnis sit. nunc iolẽ intelligit:nã vt supra vidimus:enu-
merauit mulieres quas Herc.amauit vsq ad
iolez:que fuit vltima. ¶ Dissimu.occultare et
tacere. ¶ Auerti:amoueri a me. ¶ Captiua:
vt supra diximꝰ in argu.episto. ¶ Oculis me.
¶ Fassa.i.cõfessa et testificata. ¶ Fortunã suã.i.aduersam. ¶ Teg.vul.sicut ille q̃ sunt in tã misera fortuna f
cere solẽt. ¶ Dat:ostẽdit. ¶ Subli.pro sublimiter.i.alte nomẽ p aduerbio. ¶ Uictora se:quẽ in amore subegi
Famosus ¶ Putes:pro putet aliquis:scd̃a persona pro tertia:sicut apud Uerg. Migrãtes cernas. ¶ Oetha:patriã su
quid sit. ¶ Stare esse in statu suo. ¶ Forsitã:addit et aliud q̃d sit futurũ turpius ipsi Her.q: fortasse expulsa ipsa deiar
ra accipiet iolem vxorẽ:ordo est.iole forsitã erit vxor deposito noie pellicis.i.iole:q̃ erat pellex erit vxor tua:
posito noie pellicis. ¶ Ex.de.s.me. ¶ Aeto.i.etolia.nam deianyra fuit ex etolia. Eur. et io.ordo est. Hymen fa.i
get turpia corpora ioles Eurytidos atq Alcide insani. ¶ Hymen famosus.i.matrimoniũ infame q̃d erit si n
legitima vxore expulsa:concubinã duxeris:nam famosus semper in malam partẽ accipit:cauendum ne leg
formosus:sed famosus. Hymen aũt cũ sit deus nuptiarũ sepe pro ipsis nuptijs ponitur. ¶ Iũget corpora tu
pia.i.turpiter iunget. ¶ Insani.i.magni. Habet aũt hic versus spondeũ in quinto loco:neq vocalis sequẽte v
cali abijcitur. ¶ Mens fugit:magis ex cõsuetudine loquẽdi hoc dicit:quã q̃d mens possit fugere:videtur eni
ex aliquo timore animus et mens nobis fugere:ergo. Fugit.i.horret. ¶ Admonitu.i.recordatione.huius fact
ne me relicta aliã accipias. ¶ Frigusq perambulat. Uerg. Gelidusq per ima cucurrit Ossa tremor. Lãguid
pigra ad scribendũ. Me quoq:sicut nunc iolẽ. ¶ Sine crimine:q: amasti me:vt cõiugẽ nõ adulterã aut cõcu
Achelous. nam. ¶ Causa pugne. Quia bis p me pugnasti. Semel aduersus acheloũ:et iterũ aduersus Nessum. Achelou
fluuius ex pindo Thessalie mõte ortus etholiã ab Acarnania diuidit. Unde interdũ etholie siue Calidonis:i
terdũ Acarnanũ fluuiũ a poetis dicitur:vt est videre apud Ouid.lib.viij.et ix.meta.vbi narrat q̃d nunc hic di
tur:q̃d mutatus in varias formas pugnauit cũ Hercule ppter Deianyrã. Primũ eñi in ppria forma luctãd
superatus vertit se in serpentẽ:et postremo in Taurum:cui Hercules cornu auulsit. Quod naiades nymphe
uersis floribꝰ et pomis refertum copie dicauerũt:ille pre pudore omnibus modis victꝰ:et cornu mutilatꝰ int
suum flumen se occuluit. ¶ Legit collegit quasi fracta. ¶ Tempora:caput:nã tẽpus partem capitis significa
¶ Trũca mutilata. ¶ Limosa:plena limo. ¶ Semiuir:Centaurus qui ex posteriore parte erat equus:ex pri
re erat vir. ¶ Lerniferoq veneno.nã vt supra diximꝰ interfecta hydra lernea eius sanguine sagittas suas ti
xit:vt mortiferum haberent ictum. ¶ Infecit:tinxit. ¶ Sed quid ego:fingit poeta inter scribendum nuntiu
allatum fuisse Deianyre de calamitate Herculis. ¶ Quid.i.ad quid:quasi dicat frustra:quia nõ poteris iã es
meus:quia audio te iam moriturũ. ¶ Tabe:veneno. ¶ Hei mihi.conqueritur quod fuit causa huius tãti m
li Herculi:de quo tamen se excusat:quod amore compulsa sit. ¶ Quo.i.ad quid.
ASCEN. En venit ad sensus mollis ab aure dolor. Ordo est. Dolor mollis.i.leuis et tolerabilis/venit ad sensus.i.a
precordia/ab aure.i.per auditum/quia Cicerone immo experientia teste minus afficiunt audita q̃ visa/m
nusq certa sunt.vnde Plautus.plus inquit valet oculatus testis vnus q̃ auriti decem. Dat vul.sub.i.in sub
lime.i.aduerbialiter ponitur forsitã:ordo est. Forsitã ipsa iole erit vxor.s.tua deposito nomine pellicis.i.nec d
cetur amplius pellex:et hoc me sup.deia. Aetholide.i.de nobili Aetolũ genere/aut etholũ regis filia/expulsa.
e legitimo toro:declinatur etolis huius etolidis vel dos.vnde ablatiuus etolide/neq est hec sinalepha expul
sa etolide:neq correptio vocalis antecedẽtis quã pentimemeris forsan excuset Eurytidosq.i.euryti filia a no
minatiuo hec eurytis.patronymicũ enim est a patre sicut etholis a patria. ¶ Quia vero os corripitur in gtõ.l
gendũ est. Eurytidosq ioles. Nam iole trisyllabũ est:et a vocali inchoatur. Turpia. Ordo est. Hymẽ.i.deus nu
ptiarũ aut torus:aut paranymphus:formosus.i.decens(et est ironia)iunget corpora turpia.i.ad turpe facinꝰ
quia ad illicitos concubitus:sicut atq mala vites incedere falce nouellas corpora inq ioles Eurytidos.i.fili
Euriti deuicti:et Alcide.i.herculis insani:grauis est versus/q: spondaicus et vocalibus non absumptis impe
ditus/qui ironiam significat/aut pondus iniurie et dedecoris:cetera satis explicentur. Sed quid ego hec refe
ro scribenti nuncia venit fama. Bene scribenti.nam si anteq̃ scripsisset:decreuisset propter id facinus seipsam
interimere frustra de pellice conquereretur. Tunice scilicet interioris quã camisiam vocant. Hei mihi:sic cor
don. He heu quid volui misero mihi perditus austrum Floribus:et liquidis immisi fontibus Apros.

Impia quid dubitas Deianyra mori.
An tuus in media coniux lacerabitur Oetha?
Tu sceleris tanti causa superstes eris?
Et quid adhuc habeo facti/cur Herculis vxor
Credar:coniugij mors mea pignus erit.

ANTO. Impia:q̃ virũ iterimere potuisti. Oetha:
in oeta mõte Herculẽ ad deos migrasse diri-
mus:qui etna p incẽdio legũt obscura nimis
diligẽtia vsi seipsos deceperũt. ¶ Quid ha.s.
terentiana locutio quid dignum laude feci?
¶ Mors mea pi.erit:meo exitu fidẽ faciã me
herculi nupsisse. ¶ Cognosces.scies me non
degenerare a nostris maiorib'. ¶ Impia q̃d
dubitas.versus hic sepe apponitur:q̃d fieri so
let aut in imprecationibꝰ:aut in excãtatione
amatoria:q̃le est apud theocritũ:et ex latinis
Uerg.Catullusq hoc dictionis gñe vsus est:

Tu quoqꝫ cognosces in me Meleagre sororem:

Impia quid dubitas Deianyra mori?

Heu deuota domus/solio sedet acrior alto:

Oenea desertum nuda senecta premit.

* Exulat ignotis Tydeus germanus in oris:

Alter fatali viuus in igne fuit.

* Exegit ferrum sua per precordia mater:

Impia quid dubitas Deianyra mori?

Deprecor hoc vnum/per iura sacerrima lecti:

Ne videar thalamis insidiata tuis.

Nessus/vt est auidum percussus arundine pectus:

Hic dixit vires sanguis amoris habet.

Illita Nesseo misi tibi texta veneno.

Impia quid dubitas Deianyra mori?

Iamqꝫ vale seniorqꝫ pater/germanaqꝫ Gorge:

Et patria/ꝛ patrie frater adempte mee.

Et tu lux oculis hodierna nouissima nostris:

Virqꝫ (sed o possis) ꝛ puer Hylle vale.

qꝺ intercalare: hoc est ꝙ sepius inter alios cōsereret͛ appellarūt. ❡Deuota: ad exitū dānata: quid sit deuouere in cū fastoꝝ locum expo suimus diligentius: qui est. Huic tibi deuoto carmie dexter ades. ❡Sedet: depressa est ad extremā calamitatē: licet amplissimo fastigio collocata videret͛. ❡Desertū. omnibꝰ liberis orbatuz. Exulat ty. hic interēpto Menalippo fratre in venatione argos ad Adrastuz fugit: vt diximꝰ. ❡Alter. Meleagrū significat quē Althea mater cū fatali stipite vssit. Exegit fe. sua per preco. ma. althea cū penitētia duceretur: qꝺ sua culpa Meleager cecidisset: seipsaz trucidauit: vt Dio. scri. ❡Pectus auidum: nimio amore insanū. ❡Habet vi. amo. Nessus monuit Deianyrā: cū vellet sibi herculē cōciliare: vt tunicam infectā suo sanguine mitteret. qm̄ amoris vim haberet: factū igit͛ excusat ab hostis calliditate ꝛ puellari simplicitate: quā sua morte tēperare deliberat. ❡Illitane. s. fatet͛ crimē: qꝺ īfanda morte pēsandū eē ꝯstituit. ❡Iamqꝫ va. laqueo parato ad interitū iamiam peritura salutat suos. ❡Germanaqꝫ gorge eonei filia ex althea ꝛ deianyre soror. Frater adē. nō de meleagro: qui iam perierat; sed de Tydeo intelligit. Sed o pos. viro salutem optat: quem in oetha iam veneno furere nunciatuz erat. ❡Et puer hyl. is erat ex Deianyra Herculis filius.

☞Impia: instigat seipsam ad mortē. ❡In media oetha: nam vt supra diximus in oetha monte Thessalie constructa fuit pyra: in qua Hercules combustus est. ❡Causa tanti sceleris. i. mortis mariti tui. ❡Eris superstes. i. viues post eum. q. d. absit. ❡Et quid ad. alia cā quare debeat mori. dicit enim quod cū nullū habeat certū signum quare sit vxor herculis: si ꝓpter eum mortua fuerit credetur esse eiꝰ vxor. ❡Et qꝺ ha. q. d. nihil. ❡Adhuc: cuiusqꝫ. ❡Pignus: ꝓbatio: ꝯfirmatio. ❡Tu quo. dicit se etiam debere hoc facere: vt videat͛ eē soror Meleagri: quia sicut ille propter amorē athalante mortuus est: ita ipsa ꝓpter amorē herculis vult mori. ❡In me. i. in morte mea.

❡Sororē: qꝛ cognosces qꝺ te imitata sum. ❡Impia versus intercalaris dicit͛: qꝛ sepiꝰ interponit͛: sicut apud Vergi. Incipe menalios mecū mea tibia versus: ꝛ itē. Ducite ab vrbe domum mea carmina ducite daphnim. Heu deuo. do. moritura deianyra deflet infelicitatē sue domꝰ: vt ostēdat se nō debere dubitare quin moriatur. ❡Deuota: execrationibꝰ infelix: nā vt. s. diximꝰ sup illum locū. Deuouit nati spēqꝫ caput parēs Althea vitā ꝛ fortunas. Meleagi filij execrata est. Acrior. i. acerbior ꝛ infelicior. ❡Alto solio. i. q̄to maior fuit: tāto est infelicior. ❡Desertū. a filijs derelictū. ❡Nuda: orbata. ❡Tydeus ger. frater meꝰ. ❡Oris: regionibꝰ. Exulat: abest a patria: nā cū Menalippū fratrē inaduertēter occidisset a p̄ria spōte abijt: ꝛ venit argos ad Adrastū regē: q̄ ei aliā suā Argiā vxorē tradidit: ꝛ Deiphilē Polynici cū ambo casu quodā in eiꝰ regiā venissent: ꝛ vidisset eos eē quos oraculi responsum significauerat: acceperat eñ ex oraculo: vt eas daret Leoni ꝛ Apro. Tydeus aūt aprū ferebat insigne. Polynices vero leonē: itaqꝫ scd̄m respōsum oraculi eos sibi generos delegit: narrat igit͛ nunc Deianyra tydei exiliū. ❡Alter scz meleager. ❡In igne fatali: propter lignū siue torrē: quē parce in natiuitate Meleagri Althee matri seruādum dederāt: in quo vita Meleagri cōsistebat: dicta est hec fabula supra in ep̄la Briseidis in eo loco fratribꝰ orba. Deuouit nati spēqꝫ caputqꝫ parēs. ❡Exegit: trāsmisit. ❡Ferrū ensem: qꝛ se interfecit gladio. Dio. tñ scrib. eā laq̄o vitā finiuisse. ❡Deprecor: adiurat herculē: ne credat eā hoc dolose aut insidiose fecisse. ❡Sacerrima: valde sacra. ❡Tuis thalamis: qꝛ haberes aliā mulierē. ❡Nessus: narrat q̄uo fuerit decepta. ❡Vt. i. postq̄. Auida: amans. Hic sanguis. s. meus. Texta. id est indumēta a texēdo dicta: substā ꝛ deserētis est. ❡Gorge: erat soror Deianyre. ❡Et patria. s. Calidon. ❡Frater: Tydeu. ❡Adempte: ablate. ❡Mee patrie: q̄ es exul: nā de Meleagro iam mortuo stultū est intelligere. Puer. i. filij Hylle: hyllus eñ filius fuit Herculis ꝛ Deianyre. ❡Nouissima: vltima qꝛ nunq̄ sum visura aliā lucē. Sz vt possis. i. vtinam possis scz valere. ❡Puer hylle. i. fili Hylle: nā puer ꝛ seruū significat: ꝛ eū qui est in etate puerili: ꝛ filiū: vt hic. Exitus rei fuit qꝺ prius q̄ Hercules mortuus esset Deianyra: vt in argumēto dixi: audita calamitate Herculis de qua dictum est: laqueo vitam finiuit: vt scribit Diodo. Hyllus vero iolem iussu patris Herculis post eius mortem vxorē duxit: ꝛ ex ea prolē suscepit: scribitur hec fabula plene ab Ouid. lib. ix. meta. ꝛ etiā deificatio Herculis: ꝛ multa q̄ ad hunc locum ꝑtinēt: que breuitatis gratia non visa sunt narranda.

☞Impia qꝺ dubitas. sic Dido. Quin morere vt merita es ꝛ est versus intercalaris sicut ducite ab vrbe domū. ❡Heu deuota domus/vt supiores/vere ostēdit fatale ꝛ familie debitum/quod patitur malum. Nā vt di ā deuotum dicimus quasi voto addictum morti. oenea accusatiuus est a nominatiuo hic oeneus: sicut ab orpheus orphea: ꝛ in solo accusatiuo corripit͛ penultima nominū in eus diphthōgon exeuntiū. In oris ignotis ꝛ ad Adrastū fugit. Alter. s. Meleager vel meleagrꝰ. Nā que grece exeūt in ros: apud nos exeūt in er ꝛ in rus:

Intercalaris versus quis sit.
*Tydei exilium.
*Precordia mēbra ne q̄ extra se parāt ab inferiore visceꝝ ꝑte: dicta qꝛ cordi ꝑtēdūt.
Althee mors.
Nessi monitio.
Gorge q̄ sit.
Hubertinꝰ
Vbi Hercules extremum diem clausit.
Intercalaris versus.
Tydei variꝰ cuētus.
Meleagri exitus.
Hyllus q̄ fuerit ꝛ ipsius vita.
Deianyre suspendiū.

vt menāder/tencer/alexander/tymber/euander/meleager/vel rus:vnde hic/meleagre dictum est in vocatiuo/non per methatesim/sicut alexander vult/sed a nominatiuo meleagrus. Deprecor.id est precor ne sit. Precamur vt fiat quod volumus/deprecamur ne fiat quod timemus.

¶ In decimam epistolam Argumentum.

Quot minoes et ariadnes fuere. Varia de Ariadne opinio.



Mitius inueni quā te genus omne ferarū. Glosatores & scriptores naxij duos fuisse minoes scribunt:& totidē ariadnes priorē baccho in naxo insula nupsisse. Alterā vero a Theseo destitutā cū corynā nutricē sequeret in naxum nauigasse. Alij vnicā ariadnā e Creta raptā fuisse scribūt:& in naxo a theseo relictā laqueo vitā finiuisse. Alij onaro bacchi sacerdoti desertā a nautis nupsisse. Ionichius ex Theseo Ariadnā peperisse oenopionē & Staphillū tradit. Peon Amatusius in sua historia affirmat Theseū cū Ariadne in cyprū insulā esse vi tempestatis delatū illāq; cū salo tabesceret incolis commēdasse:post paulo cū rediret extinctam reperisse erexisseq; illi duas statuas:argenteā alteram:alterā auream sacrificariq; instituisse.iiij.kalēdas septēbris. Ouid.vero cum Diodoro cōuenit qui scribit Theseum cū Ariadna e Creta soluentē in naxon esse delatū somnoq; admonitū a Baccho:vt Ariadnam relinqueret dei timore percussum puellā cū altissimo somno premeret reliquisse:Pprimū igitur experge facta est:cū Theseum discessisse intelligeret hanc ad illum epistolam deduxe commentus est. Diodo.illud adijcit deducta a Baccho Ariadnam in montem.qui Drios nuncupatur nunquam comparuisse.

Drios qd sit. ANLO.



Mitius inueni quā te:genus omne ferarū:in tota epistola perfidie est & seuitie expostulatio:quas a comparatione in principio statuit. Clemētius inquit se mecū habuissent fere & fidius custodissent:q̄ Theseus. Credita sue fideicommissa:trāslatio est a deposito. ¶ Peius:maiori pfidia. ¶ Ex illo lit.pathos a loco quē signat ne forte salutē alio trāslatā inuenisse Theseus existimaret:sum inquit in ea solitudine i qua me reliquisti. ¶ Per faci. purgat qd obijci potuisset:nō mea culpa:sed tua perfidia relicta sum. ¶ Tēpus erat:inuidiam auget a tēpore & circunstātijs:nam tempus locū & facti ɔditionē circūscribit. ¶ Quo primū ter.prui.matutinū crepusculum significat:qm̄ terra leui rore immadescit. ¶ Incertū:que non omnino eram expergefacta:sed adhuc in somno languescebam.

Hubertin⁹ Argumētū epistole.



Mitius inueni. Ne & chartas frustra impleā:& auditori sim fastidio nō enarrabo iterū fabulā minotauri vnde pēdet argumentū huius epistole:qm̄ satis dictū est i scda epla Phyllidis ad Demophoonta super eū locū:& Tauri mixtaq; forma viri:& itē in argumēto epistole Phedre ad Hippolytū:itaq; qui velit plene vider:illuc recurrat:qd aūt ad hūc locū attinet:hoc est in summa. Cū ob leges a Minoe deuictis atheniēsibus impositas These⁹ in Cretā nauigasset Ariadne Minois filia ei⁹ spē ac decore capta cōsiliū operāq; dedit Minotauri occidēdi:& Labyrinthi egressum edocuit. Deinde cū Ariadne noctu clā recedēs in insulā appulit aliqn̄ Diā:nūc vo Naxon vocitatā:vbi dicit reliqsse Ariadnē:& sine ea in patriā nauigasse. Quare fingit poeta eā derelictā scribere hāc epistolā ad Theseū:& eū increpare de duritia & immanitate animi & ingratitudine bn̄ficiorū:q̄ ei ɔmemorat:& post cōmemoratas etiā infelicitates suas rogat eū:vt nauē flectat:& redeat ad eā recipiēdā. Mitius:id est min⁹ crudele:nā nulla fera mitis est. ¶ Credita id est cōmissa tradita. ¶ Ulli:alicui siue homini siue fere. ¶ Vn̄ id est ex q̄ scz littore. Tulere p abstulere. ¶ Somnus id est sopor. ¶ Et tu:scz pdidisti. ¶ Tēpus erat:dicit fuisse autumnale tps. ¶ Vitrea:splendida vt vitrū. ¶ Spargit:implet. ¶ Pruinis. Iuuenal. Iā lethi ferro cedente Pruinis:autumno. ¶ Incertū:subaudi est:vel pro incerte posuit. ¶ Languida:cadentia:& debilia. Pressuras : tractaturas. Semisopita:id est semidormiens:puto tamen esse legendum semisepulta:vt versus stet quod idē erit in sensu qd semisopita:vt Vergilius in.vj.eneid.tādē custode sepulto.vbi Seruius exponit:id est dormiente:cum autem sopor corripiat primam:vt apud Vergil. Et tuum pecudumq; genus sopor altus habebat. Sopire & sopitus primam producit. Ouid.libro.vij.meta. Sol

*Prodo i terdū lōge pijcio:propello. Ver. Naub⁹(in fādū) amissis/vni⁹ob iram Prodimur atq; Italis lōge disiun gimur oris interdū de fero ostendo. Idem. Prodere voce sua quē q̄ aut opponere morti. Itē trado. Sal. Atq; arcē proderēt hostib⁹



¶ Ariadne Theseo.



Illa relicta feris etiam nunc improbe Theseu
Viuit:et hec equa mente tulisse velis.
Mitius inueni quam te/genus omne ferarum:
Credita non vlli/quam tibi/peius eram.
Que legis/ex illo Theseu tibi littore mitto:
Unde tuam sine me vela tulere ratem.
In quo me somnusq; meus male prodidit:et tu *
Per facinus somnis insidiate meis.
Tempus erat vitrea quo primum terra pruina
Spargitur:& tecte fronde queruntur aues.
Incertum vigilans a somno languida/moui
al's semisepulta.
Thesea prensuras semisopita manus.
Nullus erat/referoq; manus/iterumq; retento:
Perq; thorum moueo brachia:nullus erat.

uerat alta quies nullo cũ murmure serpẽs. Sopitis similis nullo cũ murmure serpit. idẽ libro suprascripto per uigilẽ superest herbis sopire draconẽ. Aduertẽdũ est igit semisopita male legi cũ semisepulta: vt diximus legẽdum sit: quod idẽ significat qδ semisopita: vt ex textu Vergiliano patet. ¶ Nullus: pro nõ ponitur: qꝛ de theseo solo intelligit: vel nullus: nec theseus: nec alius. ¶ Resero iterũ fero. ¶ Retento. i. sepius tenio.



Itius inueni. in quibusdã exẽplaribus principiũ est ab his versiculis. Illa relicta feris etiã nũc improbe theseu. Viuit ꝛ hec equa mẽte tulisse velis. Sed nõ opinoꝛ esse Ouidianos / potuissetq̃ quisquis est dicere / illa relicta feris. quasi dicat quã feris dereliquisti improbe Theseu illa viuit: ꝛ hec velis potius dicere cũ admiratione potes: sed ad authorẽ accedamus. ¶ Peius. i. cũ maiori malo / eram. i. essem apud poetas fere eram ꝓ essem aut fuissem reperitur. Vergi. georgi. scdo. Et si non alium late iactaret odorem. Laurus erat. Hora. sermo. primo. Huic parco decies cẽtena dedisses. Nil erat in loculis. i. nil fuisset. Thesea pressuras. ordo est: ego semisopita moui manus pressuras: id est vt premerent ꝛ contingerent thesea. i. Theseum: sed omnia facilia sunt. ASCEN.

Excussere metus somnum / conterrita surgo:

Membraq̃ sunt viduo precipitata toro.

Protinus adductis sonuerunt pectora palmis:

Utq̃ erat e somno turbida / rapta coma est.

Luna fuit / specto / si quid / nisi littora cernã:

Quod videant oculi / nil nisi littus / habẽt.

Nunc huc / non illuc / et vtroq̃ sine ordine curro:

Alta puellares tardat arena pedes.

Interea toto clamanti littore Theseu:

Reddebant nomen concaua saxa tuum.

Et quoties ego te / toties locus ipse vocabat:

Ille locus misere ferre volebat opem.

*

Mons fuit: apparent frutices in vertice rari:

Nunc scopulus raucis pendet adesus aquis.

Ascendo: vires animus dabat: atq̃ ita late

Aequora prospectu metior alta meo.

Inde ego (nam ventis quoq̃ sum crudelibus vsa)

Vidi precipiti carbasa tensa noto.

Aut vidi: aut certe cum me vidisse putarem /

Frigidior glacie / semianimisq̃ fui.

Nec languere diu patitur dolor: excitor illo /

Excitor / ꝛ summa Thesea voce voco.

Quo fugis / exclamo / scelerate reuertere Theseu:

Flecte ratem / numerum non habet illa suum.

Hoc ego / quod voci deerat / plangore replebam:

Verbera cum verbis mixta fuere meis.

Si non audires / vt saltem cernere posses:

ARIO. Metus excussere somnũ: timiditas somnũ excludit: ideo qui altissime dormiũt si molesta obijciãtur somnia: vnde timere cogãtur a somno excutiunt. ¶ Luna fuit: nõdũ omnino illuxerat dies. ¶ Specto: si quid nisi littora cernã mouet misericordiã a cura. ¶ Cõcaua saxa: naturale est vt echo in locis ↄcauis respondeat. Nam vt scri. Pli. voces reciproce ex percusso aere in montibus sinuosis ꝛ conuallibus: quoniã nõ est vagandi liberrimus campus: sed obiectu reflectit. ¶ Locꝰ ipse sonabat: echo mihi respondebat. ¶ Ille locus. ecce quãta seuitia arguit theseum vt immoto theseo ad misericordiã inanimata cõcitet. Mons fuit: drion videtur significare in quem a baccho delatã Ariadnẽ diximus: vbi nũq̃ deinceps cõparuit. ¶ Rari: quo minus visu impediret. ¶ Pendet scopulus: scopulus mari imminẽs abluitur. ¶ Inde: ex monte quem ascẽderã. ¶ Vẽtis crudelibus: tres deos sibi aduersatos esse narrat ventos: somnũ ꝛ fidẽ. Precipiti: vt me fugeres toto velo vẽtos excepisti: pernicissime nauigãs. ¶ Aut vidi: a dubitatione mouet miam: fieri inquit potest: vt tuã nauim non viderim: sed voluntas me impulerit: vt te vidisse existimari. ¶ Quo fugis: cũ stomacho legẽdum verbum hoc inuidiose posuisse. ¶ Suũ numerũ: deest enĩ Ariadna. ¶ Plãgore replebam: cum a clamore discedebam: me vt in summo dolore fit verberabam. ¶ Mixta: interdũ ꝛ clamores cum verberibꝰ confundebã. ¶ Jactate manus: ne obliuionẽ forte in causa esse diceres: signa tibi dedi manibꝰ late iactatis. ¶ Candida velamina: ecce aliud signum quo relicte Theseus admoneretur: sustuli inquit longo trunco albuz velũ. ¶ Jamq̃ oculis ereptus eras: firmat non putasse: sed oĩno Theseũ abeuntẽ vidisse. ¶ Tũ deniq̃ fleui: ereptus meis oculis erupi in lachrymas: antea enim pre stupore: ꝛ cura flere non potui. Me: calamitatẽ ꝛ fortunã meam. Aut ego diffusis / pathos a corporis habitu: augeť enĩ cõmiseratio si cũ sollicitudines nostras exposuerimus corporis habitũ / q̃ fortunaz presentẽ deceat subiectamus. Qualis ab ogygio: cõparatione demõstrat qualis fuerit ariadna. Cõcita baccha: bacchi sacerdos numinis furore concita sparsis crinibꝰ: sine ordine ferť qualiter in metamorphosi Agauen describit. ¶ Ogygio deo bacchum significat: cuiꝰ noĩe thebas claras esse Pli. scri. vbi ogyges regnauit: a q̃ thebani ogygij dicti sunt.

Echo quõ causetur.

Orion;

* Frutex dꝛ q̇ ad instã magnitudinẽ arboris nõ assurgit ꝛ statura simulꝫ est multis herbis: sed nõ demoritur: neq̃ arescit: vt herba: aliq̃n frutex poniť ꝓ stirpe. Sue. de vespa. singl'os repente ramos a frutice dedit. Sacerdotis bacchi furor.

Huber. Excussere: expulere: ꝛ violenter remouere. ¶ Precipitata. i. celeriter demissa. Viduo derelicto a te marito meo. Sonuerũt: ꝓpter percussionẽ. Adductis: retractis. Ut. i. sicut. Erat turbida. i. turbata ꝛ icõpta. A somno. i. ꝓpter somnũ: qꝛ dormiendo turbantur capilli ab ordine ꝛ cultu suo. Rupta est. i. dilacerata. Luna. i. splẽdor lune. Nisi. i. preter. Utroq̃: i vtrãq̃ partem. i. huc ꝛ illuc. Sine ordine. i. sine ratione. Tardat: impedit. Puellares. i. meos: q̃

Jactate late signa dedere manus.

Candidaqꝫ imposui longe velamina virge:

Scilicet oblitos admonitura mei.

Jamqꝫ oculis ereptus eras/tunc deniqꝫ fleui:

Torpuerant molles ante dolore gene.

Quid potius facerent/ꝙ me mea lumina flerent
alr̄ te.

Postꝙ desierant vela videre tua?

Aut ego diffusis erraui sola capillis/

Qualis ab Ogygio concita baccha deo.

Aut mare prospiciens in saxo frigida sedi:

Echo vñ nomen traxit.

sum puella:q̄ difficilis est cursus per arenā. Reddebāt nomen/scꝫ per echo.i.per resonatione.nā ichoo grece resono significat.vnde echo dicitur vox:q̄ ex concauis ⁊ desertis locis ex clamore redditur:que aliq̄n ſꝫ fabulas nympha fuit in solā vocem respondētē a iunone mutata:vt scr.Oui.li.ij.met.¶ Clamāti scꝫ mihi.i.vocāti:alta voce.Toties locus ipse vo.quia echo reddit eadē verba.Oui.in fabula narcissi ⁊ echoos ⁊ totidē quot dicit verba recepit.Ferre opē:quia qđ tu nolebas facere ip̄e faciebat vt mihi rñderet.Mōs fuit:describit locū ex quo dixit se ꝓspexisse nauem Thesei ⁊ eā vidisse.Frutices:arbuscule.Adesus: corrosus:⁊ cauatus.Uires anim⁹ dabat:qua occurrebat:posset obijci quō poterat ascēdere:dicit animus dabat vires:q̄ nemo est tam imbecillis ⁊ timidus:quē anim⁹ ⁊ mira cupiditas aliq̄d faciendi nō faciat ⁊ fortē ⁊ audacem.Metior:contēplor.Meo prospectu:meis oculis:prospicere autē est procul.i.lōge aspicere.Jnde:ex eo monte.Nam ventis ⁊c.parēthesis.Quoqꝫ:etiā sicut te:fuerūt enim crudeles:q̄ te cito auferebāt.Precipiti:festino:aut certe cū putarē me vidisse:q̄ sepe ex affectu animi putamus nos videre ea que nō videm⁹.¶ Frigidior glacie hyperbole est.i.superlatio.i.oratio supra verū.Semianimis.i.semimortua.Lāguere.i.ita esse stupidā.Jllo sc dolore.Excitor:cōduplicatio est.Sūma:maxima Reuer.redi.imperatiui est modi.Numerū suū.i.oēs:qui in e esse debent.Hec ego:scꝫ dicebā.Plangore:percussione.Uer.cū ver.q̄ ⁊ clamabam ⁊ feriebam pectus meum.S nō.a.dicit etiā se fecisse signa motu manuū:vt saltē videretur a theseo.Jactate mote.Juue.A facie iactare manus.Uelamina cādida:lineū pānū.¶ Lōge virge.i.pertice.Scilicet:certe.quasi dicat hac sola causa.Admonitura:reductura in memoriam.Oblitos:te ⁊ socios.Ereptus oculis.i.non amplius videbaris a me.Tūc deniq fle.q̄ antea clamauerā ⁊ me percusserā tantū:nec potuerā pre dolore lachrymari.Torpebāt:facte erāt stupid Gene:oculi.Dolore propter dolorem.Quid facerent:quasi dicat nihil.Nisi flerent me.i.miseriam meā:aliqu legunt te.i.discessum tuū:sed melius me.Desierā t:cessauerāt.Aut ego:dicit quid egerit posteaꝙ nō amplius vi dit nauē Thesei.Erraui.huc illuc iui.Diffusis sparsis.Qualis:facit cōparationē:dicit enim se sic precipitē cu currisse sicut currūt sacerdotes bacchi cū dei sui numine stimulantur.Baccha.mulier baccho sacrificans.Cō cita.cōmota.A deo ogygio.i.baccho Thebano.Ogygius rex fuit thebanorum.Bacchus aūt ex Semele fili Cadmi qui Thebas cōdidit natus est:vt scribit Ouid.in meta.Bacche autem solent precipites huc illuc cur rere.Phedra supra.Nunc feror vt bacchi furijs heleides acte Jn saxo:in monte saxeo.

Prospicere quid sit.

Ogygius q̄ fuerit.

ASCEN. ⁊c Mōs erat.docet quam diligentiam fecerit in illo perquirendo:vt se inique desertam probet.Pendet adesus aquis. Non legatur adhesus:quia venit ab edendo id est cōsumor.Uires animus dabat.Memorabile verbum.Uerbis quia percussit pectus.Quid potius facerent ꝙ me mea lumina flerēt.id est oculi mei quid potius deberent facere ꝙ flere infortunia mea.

ANTO.

Quamqꝫ lapis sedes/tam lapis ipsa fui.

Sepe thorum repeto/qui nos acceperat ambos:

Sed non acceptos exhibiturus erat.

*

Et tua/que possum pro te vestigia tango:

Strataqꝫ/que membris intepuere tuis.

Jncumbo:lachrymisqꝫ toro manante profusis:

Pressimus exclamo te duo:redde duos.

Uenimus huc ambo:cur nō discedimus ambo?

Perfice pars nostri lectule maior vbi est?

Quid faciam?quo sola ferar?vacat insula cultu:

Non hominum video:nō ego facta boum.

Omne latus terre cingit mare:nauita nusꝙ est:

Nulla per ambiguas puppis itura vias.

Finge dari comitesqꝫ mihi:ventosqꝫ:ratemqꝫ:

Strata q̄ sint.

* Uestigiū ꝓprie ē impssio pedis i.signū/ qđ a pede relīqͣ. Uergi. Et gradiēs ima ꝟrit vestigia cauda. Uestigiū ēt sig̃t extremā pꝫtē iferioris pedꝫ.idē vestigia ꝑmi Alba pedꝫ/ frōtēqꝫ ostē tās ardu⁹ albā. Ponitur ēt ꝓ iđicio cuiusqꝫ rei. Butes vbi regnauerit. Naxos q̄ ⁊ dia ⁊ strongyle vñ nomē acceptit.

⁊c Lapis sedes:nō minus erā ego que sedebam lapis quā saxū:qđ mihi sedē prebuerat. Sepe torū repeto:persistit adhuc in ea curarū expositione.Tua vestigia:q̄ signa toro reliquisti.Strataqꝫ:strata vt Ulpian⁹ ⁊ Labeo definiunt:q̄ sternunꝉ oia vestimēta dicimus vt vestes stragulas ⁊ peristromata.Pressimus:exclamo te duo:pathos ab allocutiōe ad rē inanimatā.Uacat insula cultu:licet historiā ꝟtere vt moueat orator:tradit Cice.iō vt a solitudine misericordiā cōcitet cultoribus naxō vacare dicit:cū ea tempestate esset cultissima: nā multo ante butes boree filius eā insulam tenuit:cū lycurgi fratris insidias fugeret insulāqꝫ cū antea strongyle vocareꝉ diā appellarūt:postpaulo cū thraces illā deseruissent:cares ex lamina ꝓfecti duce naxo isulā occuparunt:⁊ a duce naxon appellarūt.¶ Nō ego facta boū:hoc oīno historia nō caret:nā licet insula vitibus feracissima sit Dio.tñ scri.siccitate a thracibus fuisse desertā.¶ Finge da.co.mi.figmēto vtiꝉ:qđ gen⁹ allocutionis hermogenes plasma hoc est figmentū appellat:esto inq̄t vt sint mihi parata nauigia ad nauigandum.¶ Terra pa.in patriam reditus nō datur.¶ Temperet vt ven.licet eolus secūdos emittat ventos.¶ Non ego te cre.hac allocutione ad patriam qua se frui non licere dicit pathos excitat.¶ Centum per vrbes:centū vrbibus habitatā cretē Home.scrib.¶ Puero cognita ter.io.grati carmen est quod ger

Quid sequar? accessus terra paterna negat.

t rate felici pacata per equora labar:

Temperet vt ventos Eolus: exul ero.

Non ego te Crete centum digesta per vrbes

Aspiciam: puero cognita terra Joui.

Nam pater: & tellus iusto regnata parente

Prodita sunt facto nomina chara meo.

um tibi: ne victus tecto morerere recuruo:

Que regerent passus: pro duce fila dedi.

um mihi dicebas: per ego ipsa pericula iuro:

Te fore: dum nostruz viuat vterqz meam.

iuimus: & non sum Theseu tua: si modo viuit

Femina periuri fraude sepulta viri.

Me quoqz qua fratrem mactasses improbe claua

Esset: quam dederas morte soluta fides.

manic⁹ cesar latinū fecit eo indicat iuppiter in creta nutritus: cū de cynosura & helice loqtur que iouis nutrices ferunt. Cressia vos tellus aluit moderator olympi. Donauit ce. meritū custodia fecit. Qd fidei comites prima in cunabula magni. Fouerunt iouis attonite cū furta parentis. Aera pulsantes mēdaci cymbala dextra. Vagit⁹ pueri patrias ne tāgeret aures. Dicta exercerent dñe famuli corybātes. ¶ Justo parēte: minos cretensibus leges dedit: vt scri. Dio. ¶ Tecto recuruo: labyrinthū intelligit quē ariadnes bñficio resoluisse Theseum diximus. ¶ Dedi fila: p du. nō mō fila: vt dedalus mōstrarat ad resoluēdū labyrinthum: sed coronā quā a Baccho accepisse scri. Hygi. cuius fulgore tenebras superaret. ¶ Per ego ipsa periculo iuro: iusiurādū repetit vt pfidie honestior videatur expostulatio: est inquit fides iureiurando firmata. Nō sum tua: qm destituta suz. ¶ Si mō viuit fe. negat se viuere posse in ea solitudine: de cōiugio spo ponderat Theseus: vt ipsa pulcherrime apd Catullū his verbis querit. At non hec quondam nobis promissa dedisti. ¶ Voce. mi. neqz hoc misere sperare videbas. Sed cō. leta: sed optatos hymeneos. Que ꝯ nereidi serpūt irrita vēti. Me quoqz ma. a lethi genere mouet pathos. Fratrem: minotauruz intelligit quē Theseus interemit. So. non decepta.

☞ Tam lapis fui. i. ita fui frigida & stupida vt est lapis: sicut lapis fuit sedes mea. Repeto thorum: reuertor ad lectū. exhibiturus: & redditur⁹: pro te: loco tui. Strata: culcitrā lecti a sternēdo dicta. Oui. in. j. de amoribus. Esse qd hoc dicā: qd tā mihi dura videntur Strata. ¶ Intepuere: icaluere: qr illic cubuisti. ¶ Incūbo scz stratis. i. impono os meū sup lectū.

Germanic⁹ cesar qd carmē latinū fecerit. Modus soluendi labyrinthum.

Huber;

Strata vñ nomen traxere.

Profusis: largiter effusis. ¶ Manāte. fluente & madido. ¶ Duo: ego & Theseus. ¶ Maior pars nostri: The s quia maritus maior est vxore. ¶ Lectule: contumelie & indignationis causa diminutiuo vsa; est. ¶ Quo fe . i. quo ire debeo. ¶ Vacat: caret. ¶ Cultu: vel cultura terre: vel certe habitatiōe. ¶ Facta hominū: vt sunt ficia. ¶ Facta boum: vtpote terras cultas. ¶ Cingit: circundat. ¶ Omne latus. i. omnem partem. ¶ Naui id est nauta: est autem. Expenthesis. i. extensio dictionis. Ambiguas: dubias quales sunt vie maris. ¶ Fin id est pone id est ponatur: quod ego inuenirem comites & naues: quo tamen ire deberem. ¶ Quid. i. quem cum. ¶ Accessus id est aditus. ¶ Vt id est ꝗuis. ¶ Labar: id est nauigem: & celeriter eaz. Vergil. in. iij. eneid. tamen hanc pelago preterlabere necesse est. ¶ Temperet ven. id est licet det mihi ventos secundos. ¶ Exul . i. non habebo tamen quo eam. ¶ Non ego: dicit non licere sibi adire Cretam in qua regnabat pater suus: ia cum prodiderat: & vt supra diximus clam eo discesserat. ¶ Digesta: diuisa. ¶ Per cen. vr. habebat em̄ olim eta centum vrbes. ¶ Cognita io. pue. quia Juppiter illic nutritus est: diximus supra in epistola Phedre. Est hi dotalis tellus iouis insula Crete. Regnata. participium sine verbi origine. Nomina ca. s. pater & patria. odita. decepta offensa. Cum tibi: dicit se prodidisse patrem patriam. vt prodesset Theseo. ¶ Cum subaudi nc. s. sum prodita. Cum dedi fila: que regerent passus. Pro duce. i. loco alicuius qui te duceret. Ne tu victus z a Minotauro. ¶ Morerere. pires. ¶ Tecto re. periphrasis labyrinthi. sic supra Phedra. curua mee fugit ta sororis ope. ¶ Juro: verba quibus vtebatur Theseus ad Ariadnem. ¶ Fore. i. futuraz. ¶ Dum. i. donec. Si modo viuis: ad seipsam conuertit sermonem Ariadnem corrigens quod dixerat viuimus: vult enim hoc ere viuimus ambo: si modo o misera femina Ariadne potes tu dici viuere: que es sepulta fraude Thesei. Sepul. i. quasi mortua. non quod esset sepulta Mactasses: deest vtinam. Qua fratrem. s. mactasti. hoc est Mi taurum. ¶ Soluta liberata: quia fides & obligatio coniugij soluitur ipsa morte.

☞ Quāqz lapis: ordo est. vt ipsa. i. ego fui / tam. i. tantum lapis: id est dolore indurata & amens / ac sine sensu cta: ꝙ id est quantū / sedes fuit lapis. Vacat insula cultu. Non est respiciendum ad historiam / nam licet in a nō vacabat / visa est tamē vacare amanti / vel quia sine amato erat: solent em̄ amantes se solos dicere cuz amatis sunt / vel quia prima luce nullos viderat cultores: non hominū video non ego facta boum: quia in ore erat. Omne latus. docet se in iniquo loco desertā / quia in insula vnde sine nauibus exire non detur / nec nē vlle occurrunt naues. Finge dari. Sic dido. Quis me autē / fac velle / sinet &c. Te Crete. grece, nam latine eta dicitur centum digesta. Aeneidos. iij. Centum vrbes habitant magnas vberrima regna. Cognita terra ui. ibidem. Creta iouis magni medio iacet insula ponto. Nomina chara scz pater & patria. ¶ Me quoqz ma sses id est mactare debuisses / aut vtinam mactasses quoqz id est etiā me claua supple ea qua supple mactafratrem scz minotaurum: quia nunc fides quaz dederas sancta promissio esset soluta morte scz mea.

Ascen sius

unc ego / non tantum que sum passura recordor:

Sed quecunqz potest vlla relicta pati.

ccurrunt animo pereundi mille figure:

☞ Nūc ego. nō tam cōmiseratio est ꝙ excitatur recordatione corū que nobis ratione presentis casus grauiora possunt accidere. Que suz pas. mortem indicat: de qua fore deliberarat. ¶ Morsqz mi. pe. molesti⁹ est mihi viuere diutius quam si cōfestim interirem. Nam postqꝫ destituta est a Theseo se vixisse negat cōfecta

ANTO.

Mors[que] minus pene/q[uam] mora mortis habet.

Jamiam ve[n]turos aut hac/aut suspicor illac:

Qui lanient auido viscera dente lupos.

Forsitan [et] fuluos tellus alit ista leones:

Quis scit/an hec seuas insula tygres habet:

Et freta dicuntur magnas expellere Phocas: *

Quis vetat [et] gladios per latus ire meum?

Tantum ne religer dura captiua catena:

Neve traham serua grandia pensa manu.

Cui pater est Minos/cui mater filia Phebi:

Quod[que] magis memini/que tibi pacta fui.

Si mare/si terras/porrecta[que] littora vidi:

Multa mihi terre/multa minantur aque.

Celum restabat/timeo simulachra deorum:

Destituor rapidis/preda/cibus[que]/feris.

Siue colunt/habitant[que] viri:diffidimus illis:

Externos didici lesa timere viros.

Viueret Androgeus vtinam:nec facta tulisses (al's fata)

Impia funeribus Cecropi terra tuis.

Nec tua mactasset nodoso stipite Theseu *

Ardua parte virum:dextera parte bouem.

Nec tibi/que reditus monstrarent fila dedissem/

Fila per adductas sepe recepta manus.

dolore horis singulis iteribat. ¶ Jamiam ve[n]. exponit q[uo]d videndi mora[m] molestiam faceret:timeo inq[ui]t lupos ne me lanie[n]t. ¶ Fuluos leo. in naxo immo in europa non sunt leones:vt Aristo.placet:nisi ad achelou[m] amne[m]:in aphrica t[ame]n sunt ferocissimi [et] Syria:quos t[ame]n ferocia affirma[n]t superari ab his:q[ui] in europa gignu[n]t. ¶ Tygres habet:in naxo non prouenıu[n]t tygres:quas indi [et] hyrcani mittunt:octauius mansuefacta[m] populo Romano oste[n]dit. ¶ Magnas ph.monstra marina sunt Phoce quos vitulos marinos dicimus: altissimo somno premunt:vt scri.Pli.eius pelle[m] fulmine afflari negant. ¶ Tantu[m] ne religer:seruile[m] conditione[m] detractat cui omne gen[us] mortis preponit. ¶ Cui pa.est minos:co[m]memoratione pristine fortune propositum tuet. ¶ Simulachra astra deos appellat:vt stoicis placuit q[uod] feraru[m] imaginibus celo deformata visunt:vt apud germanicu[m] cesare[m] l[icet] intueri.hoc no[n] caret historia:na[m] ariadna cu[m] corona in celo translata d[icitur] corona[que] t[ame]n co[n]spici. Viueret an.is fuit vn[us] ex minois liberis que[m] egeus Thesei pater interemit:cu[m] dubitaret ne athenie[n]se imperiu[m] cu[m] filijs pallantis:quoru[m] amicitia fruebatur sibi adimeret:vnde coacti sunt athenie[n]ses:vt minoi penas penderent annis singulis mittere pueros.vij.et totide[m] virgines vt minotauro deuora[n]di traderent:cum sors Theseo co[n]tigit b[e]n[e]ficio ariadnes minotau[rum] resoluto labyrintho trucidauit:vtina[m] i[n]quit athenie[n]ses no[n] intermisissent androgeu[m] q[uonia]m tu ad perimendu[m] minotauru[m] no[n] nauigasses:nec ego deserta q[ue]rerer. ¶ Hec exoptatio ad mouendu[m] co[m]miseratione[m] maxime acco[m]modata est:qualis illa est virgiliana Dido.Felix o nimiu[m] felix si littora t[ame]n Nu[m]q[uam] dardanie tetigissent n[ost]ra carine. Funerib[us] tuis corporib[us] tuor[um] [et] puerorum [et] virginu[m]:q[ui] tradebant minotauro deuorandi.Arist. t[ame]n negat mactatos esse:sed seruor[um] loco habitos:deinde missos a cretensib[us] delphos cu[m] sibi ipsis victu[m] ministrare no[n] possent i[n] italia[m] migrasse tenuisse[que] iapigia[m]:deinde in Thracia[m] diuerte[n]tes Bothcos e[ss]e appellatos. Terra cecropi:attica[m] intelligit qua[m] cecrops tenuit. Ardua par.vi,dextera minotauru[m] circu[m]scribit. ¶ Que su[m] passura.i.q[ue] sunt mihi accasura. Illa relicta:sicut ego. Occurru[n]t.offeru[n]t Per. mille fi.mille forme. Mors[que] mi.i.minus graue [et] penosum est mori:q[uam] expectare [et] tardare ipsa[m] morte[m]. ¶ Mora.i.dilatio. Jamia[m]:mox:subito. ¶ Aut hac aut il.i.ex o[mn]i parte insule. Viscera mea. Auido famelico. Ista p[ro] hec. Fuluos:a colore:na[m] vt Aug.gel.scri.fulu[us] ex viridi [et] russo co[n]stat:dat[ur] au[tem] hoc epitethon fuluus [et] auro [et] leonibus. Quis scit.i.q[ui]s po[tes]t scire.cu[m] nemo hic habitet. Seuas tigr.feras [et] nimiu[m] crudeles:abund[ant] au[tem] apud hyrcanos [et] indos nimis treme[n]de velocitatis:de cu[ius] natura scri.Pli.li.vi[ii]. Expellere.i.eijcere in cu[m]. Phocas.i.vitulos marinos:ita e[nim] dicu[n]tur a nobis q[ue] l[icet] inter aquatilia noie[n]tur:t[ame]n [et] pilo vestiu[n]tur:[et] a[nim]al pariu[n]t:[et] in terra noctu dormiu[n]t. Ver.iiij.Geor. Sternu[n]t se somno diuerso i[n] littore phoce.nullu[m] au[tem] anim[al] teste Pli.grauiore somno p[re]mitur.inde Juue[nalis] dixit:eripiu[n]t somnu[m] diuiso vitulis[que] marinis. Quis ve.q.d.nu[llus] po[tes]t e[n]uenire aliq[ui]s qui me gladio tra[n]sfodiat. T[ame]n.q.d.supradicta no[n] multu[m] curo. Ta[n]tu[m]:solu[m] mo.s.timeo. Ne li.i.abducar ligata ta[m]q[uam] captiua. Nec tr.ex colo deduca[m]. Pe[n]sa:lanas ad pe[n]sum datas. Manu se.i.seruili. Cu[i] ego cui Minos:h[abe]t emphasim.q.d.fili[us] iouis [et] europe rex crete. ¶ Mater:phasiphe filia phebi dictu[m] est sup[ra] in ep[isto]la phedre. Quod[que] ma.i.q[uo]d plus est. Que tu.pa.ti.que fui spo[n]sa tua:pluris e[nim] hec facio q[uam] p[at]ris [et] matr[is] gen[us]. Si ma.dicit se vndiq[ue] videre sibi parata p[er]icula. Por.exte[n]ta lo[n]ga. ¶ Multa.s.mala pericula. Celu[m] re. no[n] essent mihi pericul[a]. ¶ Simula.figuras:in quas dei dicu[n]tur se mutare. ¶ Preda:rapina. Cib[us] esca.i.de tuor rapie[n]da aut deuora[n]da a feris. ¶ Siue colu[n]t.i.si etia[m] habita[n]t. ¶ Diffidim[us].i.no[n] fidimus. ¶ Exter.i.hostes. Lesa.s.a te:q[uia] nu[n]c timeo ne o[mn]es noceant mihi sicut tu nocuisti. ¶ Viueret an muliebre est:vt sep[ius] dixim[us] lo[n]ge repetere causas suoru[m] maloru[m].sic in prima ep[isto]la Penelope. O vtina[m] tu[n]c cum lacedemona classe petebat. dicit igitur q[uo]d posset optare q[uo]d Andr.frater suus nu[n]q[uam] fuisset interfectus inuidia athenie[n]siu[m]:q[ui]a athenie[n]ses coacti fuissent victi a minoe mittere septe[m] corpora filioru[m] [et] septe[m] filiaru[m] quotannis ad minotauru[m]: vt supra [di]ctum est.[et] sic Theseus nu[n]q[uam] venisset in creta[m]:[et] per [con]s[equens] ipsa nu[n]q[uam] fuisset ab eo decepta. Andro:ntus est attic[us] cuius vltima lo[n]ga est:q[uia] est o mega:fuit au[tem] fili[us] minois [et] phasiphaes:qui cu[m] esset fortissimus athleta ab at[he]niensibus per inuidia[m] intere[m]ptus est:ob qua[m] ca[usa]m minos contra eos bella mouit:[et] victis eas leges impos[uit].

Leones vbi nascantur [et] qui ferociores sint.

Tygres vbi nascantur.

¶ Phoce q[ue] bellue sint [et] que earu[m] natura.

Astra ex stoicoru[m] sententia p[ro] dijs habebant. Quaobre[m] quot annis athenie[n]ses hu[m]ana corpora minotauro deuora[n]da tradebant:[et] q[uo]d ex sniaPhi.ad portendat.

* Mactare interficere e[st]. Plau. At ego certe cruce excruciatum mactabo: no[n]nu[m]q[uam] significat p[re]cipitare. Acti[us] Aut illorum copias funda[m] i[n] ca[m]po: aut nauis n[ost]ras mactabo i[n] mare. Huber.

Fuluus color quis sit.

Tygres vbi nascantur.

Phoce.

Athenie[n]siu[m] pensio.

Androge[us] qui fuerit [et] qua[n]ta[m] p[ri]ma[m] habeat

Cecrops a q[uo] cecropi; de q[uo] fuerit.

quas supra diximus. ¶ O terra cecropi.i.atheniensis.est aut vocatiuus a forma patronymica cecropis.Cecropidos: fuit aut cecrops rex atheniensium:qui primus apud eos maris et femine legitimam coniunctione inuenit:ex quo inueru cu fuisse gemine nature:ab eo Athenienses Cecropide dicuntur.Iuisses:soluisses purgasses.Impia fata.i. crudele morte Androgei.Funeri.tuis.i.mortibus tuorum.Stipite:trunco.Ardua:ex quatitate syllabaru distinguen di sunt casus vt no dicamus ardua parte:sed dextra tua ardua.i.in altu sublata ad inferendu maiore ictu.Nec mactasset viru parte.s.vna.¶ Et boue parte.s.altera/et ita est periphrasis Minotauri.Mostraret reditus.i.re gressus ad locu p que introieras in labyrinthu.Sepe recepta.i.sepe reuoluta.¶ Adductas flexas:et retractas.

Forsitan et fuluos:bene dubitat vt femina loci imperita/et no est error poete/si leones ac tygres no habet insula illa cui mater filia Phebi scilz Pasiphae Solis filia.Sive colunt.Sic.i.est.Qui teneat/nam inculta vi det/hoies ne fere ne.Uiueret Androgeus vtina.Is est de quo sexto enei.In foribus lethu Androgeo/et credo hic legendu esse Androgeos.Nec facta tulisses.i.in exitiu tuoru Cecropi terra patronymicu pro patrio hic Ce cropis huius cecropidis.in vocto o cecropi/vt hic ardua parte:si ardua et dextra ablatiui sint casus non staret metru:qr apud oes ablatiuus prime in a producta desinit:dicamus ergo viru parte.i.p parte ardua scz.i.scdm ar dua et boue parte.i.p parte scz dextera.i.fm dextera.s.mebra/vt sit figurate actus neutri gnis pluralis nueri. Ascensius.

Non equidem miror/si stat victoria tecum:
al's tinxit.
Strataq; Creteam bellua strauit humum.
Non poterant figi precordia ferrea cornu:
Ut te non tegeres/pectore tutus eras.
*
Illuc tu silices/illuc adamanta tulisti:
Illic/qui silices Thesea vincat/habes.
Crudeles somni/quid me tenuistis inertem?
At semel eterna nocte premenda fui.
Uos quoq; crudeles venti/nimiumq; parati:
Flaminaq; in lachrymas officiosa meas.
Dextera crudelis/que me/fratremq; necauit:
Et data poscenti nomen inane fides.
In me iurarunt somnus/ventusq;/fidesq;/
Prodita sum causis vna puella tribus.
Ergo ego nec lachrymas matris moritura videbo:
Nec mea qui digitis lumina condat/erit?
Spiritus infelix peregrinas ibit in auras:
Nec positos artus vnget amica manus.
Ossa superstabunt volucres inhumata marine:
Hec sunt officijs digna sepulchra meis.
*
Ibis Cecropios portus/patriaq; receptus/
Cum steteris turbe celsus honore tue.
al's narrabis
Et bene narraris lethum tauriq;/viriq;/
Sectaq; per dubias saxea tecta vias.
Me quoq; narrato solam tellure relictam:
Non ego sum titulis surripienda tuis.

Non equide mi.comemoratis beneficijs astruit.vt duritie crudelitateq; in Theseo ex postulet.¶ Si stat victoria:si vicisti Creteam humu:si cretenses viderunt stratu tua duritie minotauru.¶ Non poterat fi.non inq superasti tua virtute:sed quia tata durities vulne rari no potest.Eras tutus sine armis pugna re potuisses:cu sis ferreus.¶ Habes The.hy perbole poetica est.Theseu enim vsurpat pro materia que omne superet duritia.Crudeles somni dolor cogit:vt in deos etia excadesca. Inertem secura adeo vt nihil sentire.At:sal tem hoc loco significat:salte inquit me et vna nocte hoc est morte presissetis.Officiosa:ni miu:parata et curiosa ad mea miseria.Dexte ra crudelis ex seuitia ad pfidia transit:no mi nus inquit pfidu que difficile fuisse adstruit. Inane:nullius efficacie.Iurarunt:cospiratio nem fecerunt.Dijs imputat factum:vt et ipse omnino culpa vacet:et Theseo no sit liberum ab incepto cursu reuocari.Si inquit ita som nus fides et venti statuerut:Theseusq; est du rissimus nullo pacto reuocari poterit.Sz mihi moriedu est.Ergo ego nec la.adstruit in mor te incomoditates:vt non modo dum vixit:sed post fata incomoda patiat.Lachrymas ma. flentem matrem vt decet in liberorum funere. ¶ Ibit in aur.no tn hoc dicit quod in patria moreretur:sed cu sepulchro esset caritura eius spiritum errare circu cocyti littora dubitabat. ¶ Inhu.sine honore sepulture.¶ Post.extin cte ariadnes.Hec sunt of.preterita ingratitu dine obiectat.Reddis inquit talia pmia pro dulci vita:vt ipsa apud Catullu querit.Ibis ce.por.inuidiose hoc dictu est:intrabis p'recu athenaru portuz.Celsus:honore:a triuphan tibus traslatio:qui inter ceteros eminebat se quente pompa.Saxea te.labyrinthi circuscri ptio est:erat labyrinthi fastigia saxis intexta: vt Pli.tradit.Me quoq; nar.no preterea du tua recéses me destituisse.Non sur.non debeo taceri in tuoru gestorum comemoratione.Nec pa.est egeus.ex etra Pythei filia et egeo natus est Theseus:vt Plu.scri.et nos retulimus.Au thores fara fretuq; tui:aperta obligatio est: qua Catullus aptiori vtitur.Que nam te ge nuit sola sub rupe leena.Quod mare conce ptum spumatibus expuit vndis.Que syrtis/ que scylla rapax:que vasta carybdis.

Non equide:obijcit ei nimiam duritiam. ¶ Stat.i.est.Strata:iterfecta.¶ Bellua:mi notaurus.Strauit.i.texit vel percussit:aliqui legut tinxit.¶ No poterat:ecce causa quare habuit victoria.Precordia:dicuntur que sunt circa corpora nunc tamen pro omnibus intesti nis.Ferrea:dura.¶ Cornu.s.minotauri:ali qui volut itelligere de tauro cretico que The seus vicit:sed no in creta:sed apd Marathone nem eum interfecit.¶ Figi:vulnerari.Ut:id est quuis.¶ Tegeres defenderes.vt Uerg.nec

ARTO.

*Adames lapis quez indomitu possumus appellare:coponitur em ex a puatiua particula et δαμαζω domo:eo q nulli cedat materie:solo hyrcoru sanguine calido dissoluitur.

Pyreus portus vbi locoru fuerit labyrinthi fastigia q materia cestabant.

Huber.

*Portus pprie dictus (vt Ulpianus scribit)locus est conclusus:quo importantur merces:et inde exportantur:nunc arte de clinationis est:veteres secos vsi sunt.

Nec pater est Egeus/nec tu Pitheidos Ethre
Filius:authores saxa/fretumq̃ tui.

Apollinis insula terit. ¶ Pectore.i. duritia pectoris. Tut⁹:munitus. Illic:in pectore tuo ¶ Silices lapides durissimos. Adamāta:alibi diximus lapidē nimie duritie. Habes thesea q̃ vincat.i. habes feritatē tibi ingenitā:q̃ est durior silicib⁹. Crudeles:cōquerit̃ de somno a quo sit tardata discedente Theseo:apostrophat ad somnos. Inertē:sopitā nō sentiētē. ¶ At semel:dicit qđ ille somn⁹ debuisset esse etern⁹:ita qđ nunq̃ esset excitata:q2 nū non esset in tātis doloribus. ¶ Semel vno tēpore. Eterna nocte.i. morte. Verg. in eternam clauduntur lumina noctem. ¶ Nimium parati:qui tam cito theseum abstulistis. ¶ Flamina:aure:flatus. ¶ Officiola prōpta. In meas lachry.i. ad faciendum me flere. Dextera:scʒ Thesei. ¶ Fratrem:minotaurum. ¶ Et me:q2 fuit etiā causa mee mortis. ¶ Fides.i. fuit crudelis. ¶ Nomē inane.i. sine effectu:sic in primo de arte. nomē amicitie:nomē inane fides:nā cū dicatur a fio vt voluit Cicero:non tn̄ fit quod pmisisti:z ita nomē est inane. ¶ Data:scʒ a te. ¶ Poscenti. mihi postulanti. ¶ Una.i. sola tribus causis:scʒ somno vētis z fide. ¶ Ergo particula est nō illatiua hoc loco:sed indignatiua:ingemiscit enim quod sit moritura in illa insula:vbi nullū sentiat officiū suorum. ¶ Nec videbo lachrymas meas.i. non videbo matrem meam:que me morientem defleat. ¶ Qui condat:id est qui claudat:nam mortuis solebant propinquiores claudere oculos:vt supra in prima epistola. Ille meos oculos comprimat:ille tuos. ¶ Spirit⁹.i. anima. ¶ Peregrinas ignotas. Positos artus.i. mēbra mortua. Vergi. Sic o sic positum affati discedite corpus. ¶ Junget:melius legitur vnget:nam cadauera prius lauabātur:deinde vngebātur. Ennius. Tarquinij corpus bona femina lauit z vnxit. ¶ Volucres mari. que sunt vicine huic insule. ¶ Ossa inhumata id est stabunt super ossa mea carentia humatione z sepultura. ¶ Hec sunt sepulchra digna meis officijs:id est hec sunt officia talia qualia merētur mea erga te beneficia:hyronice dixit. Ibis vt eū magis moueat dicit:vt theseus meminerit cum redierit athenas:z narrabit res suas gestas inter eas commemorare quemadmodū decepit ariadnem a qua tot tantaq̃ acceperat beneficia. ¶ Cecropios athenienses dictum est supra. ¶ Portus. deest in patria vrbe athenarum. ¶ Celsus altus. ¶ Turbe populi. ¶ Et bene narraris:deest cum:z legendum est narraris:non autem narrabis. ¶ Letum:mortem. ¶ Tauri viriq̃ id est minotauri. ¶ Saxea tecta id est labyrinthū. ¶ Tellure:hac insula. ¶ Nō ego:deridet ipsum z hyronice loquit̃. ¶ Surripiēda remouenda. ¶ Tuis titulis:tuis laudibus. ¶ Nec pater ex nimia ira dicit eū nō esse humano sanguine genitum:sed saxis. Pater scilicet tibi. Ethre pitheidos:id est filie pithei:vt supra diximus. ¶ Authores tui:id est parentes:z ex quibus es genitus. sic Dido ad eneam apud Vergiliū libro quarto eneidos. Non tibi diua parens:generis nec Dardanus author perfide:sed duris genuit te cautibus horrēs Caucasus:hyrcaneq̃ admorunt vbera tygres.

Turpi. nec naute cū essent circunuēti vētis incerto itinere porti indigentes.

Fides vn̄ dicta est.

Ergo que pars orōnis sit.

Antiquorū ritus in cadaueribus curandis.

ASCEN. Strata.i. prostrata strauit.i. seipsam cooperuit:flores sternunt̃ p pauimēta. Cornu/qui semitaurus erat. ¶ Ergo ego nec lachrimas matris moritura videbo zc. ¶ Dolet sibi defuturū officium funebre z exequiale qđ morituri fere sibi deforе querunt̃. ¶ Ibis Cecropios/inuidiose dicit Theseū quasi triumphantē parta victoria in patriam rediturum:cum ipsa per quam victoria parta est in insula deserta mori cogatur.

ANTO.

Dij facerent:vt me summa de puppe videres:
Mouisset vultus mesta figura tuos.
Nūc quoq̃ non oculis/sed qua potes aspice mēte:
Herentem scopulo/quē vaga pulsat aqua.
Aspice demissos lugentis more capillos:
Et tunicas lachrymis sicut ab imbre/graues.
Corpus/vt impulse segetes aquilonibus horret:
Litteraq̃ articulo pressa tremente labat. *
Non te per meritum (qm̄ male cessit) adoro:
Debita sit facto gratia nulla meo.
Sed nec pena quidem/si non ego causa salutis:
Non tamen est/cur tu sis mihi causa necis.
Has/tibi plangendo lugubria pectora lassas:
Infelix tendo trans freta longa manus.
Hos tibi/qui superant ostendo mesta capillos:
Per lachrymas oro quas tua facta mouent.

Dij facerent:vt me summa de puppe videres. affectione vtit̃:mōstrat enim qualis sit et quid actū sit in miserabili fortuna. ¶ Non oculis:q2 absens. Sed animo meditare:qualis esse possim. Herētem scopulo:sola in eminenti saxo cōsederat calamitatē suam deplorans:vnde nauigantē ꝯspexerat theseū. Graues:madidas lachrymarū abundantia. Corpus hor. horrore torpescit. Labat lit. quia tremunt articuli horrore compressi:epistola rudibus notis est scripta. Non te per meritū solita deprecatione epistolā claudit. Adoro te:nō per meritū:q2 ingratitudine theseū insimulauerat:nō erat bn̄ficijs deprecādus. ¶ Qm̄ male cessit:mihi fuit inutile:nā cum gratias rependi expectarē in solitudine feris deuorāda relicta sum. ¶ Facto meo:meis beneficijs que in te contuli. Sed nec pe. qui. si non eram digna gratijs pro collato beneficio:non est cur pena sim afficiēda. Non ego causa salutis:exprobrat beneficia. Si negas me te eripuisse e medio lethi turbine:tamen ad necē tu me cogere nō debebas. Has tibi plangendo. Trāslatio est a victis in prelio:qui cū succubuerint manus tēdere cōsueuerūt. ¶ Lassas plāgendo pectora:q̃ iā languescūt dū me percutiūt. Qui superant:ceteros laniatu assiduo decerpsi. Tua facta:ad seuitiam z perfidiā hoc refert. ¶ Si prius occidero. quam in naxon versus. ¶ Ossa leges.i. sepulchro cōpones a ferarum dētibus decerpta. Ex peonis athanasij historia sumptū q̃ scribit:vt dixim⁹ ariadnam in cypro reliquisse nauigatione defessam:z cū rediret extinctam reperisse:reliquisseq̃ pecuniam ad sepulchri z funeris pompam.

*Articul⁹ ponit̃ p iūctura: sine nodo / vel parte membri. Pli. articulus mēbra distinxit. interdū ponitur p digito apō Ouid. lib. ij. de pon. At redit⁹ iā quisq̃ suos amat z sibi qđ sit vtile sollicit⁹ supputat articulis.

Huber. Dij facerent:nititur mouere eum ad cōmiserationem sui. Videres p vidisses. ¶ Mesta figu.i. aspect⁹ meus tristis z lachrymosus. ¶ Mouisset ad misericordiam z lachrymas induxisset.

Flecte ratem Theseu/ versoq; rela bere vento:

Si prius occidero/ tu tamen ossa feres.

Non ocu. quia ex remotione locoru no potes oculis corporis me videre. ¶ Sed mē. s; cogi tatione. Herentem. i. finge videre me stantem in scopulo ab aqua pulsato. ¶ Demissos per humeros sparsos. More. lu. i. more eius que morte alicuius meret. Tu. s. meas. Graues lachry. i. madefactas. Sicut ab imbre. i. sicut ab aqua. Corpus dicit se pre dolore z timore tremere. ¶ Sicut sege. tremunt per ventos. ¶ Horret: tremit. Impulse: mote. Aquiloni bus. i. ventis: posuit autē aquilones pro oibus ventis: z hec cōparatio est etiam in primo lib. de arte amādi de ipsa Ariadne. Horruit vt steriles agitat quas ventus ariste. Ut leuis in madida canna palude tremit. Litera pressa. i. signata z scripta. Articulo. i. digito. Labat vacil. i. non h; rectū ordinē. ¶ Nō ado. i. nō oro nec adiuro. Per me. i. per beneficiū qd tibi prestiti. Qm male cessit. i. male successit mihi: qz male locaui ipm. ¶ Nulla gra tia. i. nulla retributio. Sit facto meo. i. bñficio qd tibi feci. Sed nec pe. s. sit meo facto. i. si nō vis reddere gratiā facto meo: nō debes etiā reddere penā z malū. Si nō. i. si nō fui tibi cā salutis: sicut fortasse tu existimas. Non tñ est cur tu sis mi. cā ne. i. cur tu debeas esse causa mee mortis. ¶ Has dycticos. i. demōstratiue. Plāgēdo. i. pcu tiendo: tm̄ em̄ pcussi pectora mea qd ipse man⁹ sunt lasse. Tendo: porrigo. Qui sup. i. qui supsunt z restāt: nam reliquos pre dolore laceraui: z auulsi. Tua fa. s. crudelia: qz me deseruisti solā. Flecte: ordo pēdet ab eo loco non te p meritū: hucusq;. Flecte ra. verte nauē ad me recipiēdā. Relabere retro nauiga. Verso mutato. Si occi. pri. i. si mortua fuero añq; redeas ad me abducēdū ex his locis. ¶ Tu feres os. i. efferes: z sepelies. ¶ Cōclusit aūt epi stolam p cōmiseratione. ¶ Exit⁹ rei fuit: qd Theseus nūq; reuersus est ad eā: sed illa inuēta a baccho in ea in sula facta est vxor eius z translata in celū cum corona sua: z facta est signū qd hodie quoq; d; Corona: vt supra alio loco diximus: cui⁹ aūt trāsmutationē describit optime ipse Oui. li. j. de arte amādi: z li. iij. Fasto. z li. viij. met.

Flecte ratem Theseu. summa votorum epistole fini apta.

Plutarch⁹ author gra uis in vita Thesei hec dicit Ariad na Thesei ꝟtute aspe ctuq; deper dita cu; eo clam aufu git in naxū ipe aūt va letudine ad uersa aut ꝯsuetudinȝ fastidio cū ea; ibi reli quisset delō applicuit.

Ascensius. Antonius.

¶ In vndecimam Epistolam Argumentum.

Pynas ex Menalippe eolū genuit: qui thessalie partē tenuit quā a se eolida nūcupauit filiā Arnē ha buit ex qua Neptun⁹ geminos Boetū z Aeolū suscepit. Boetus in aui materni regnū successit. Aeo lus vero cū ad insulas thyrreni maris appelleret: quas lyparus Ausonis fili⁹ tenebat accepta ciu re huius filia in regnū successit insulasq; de se eolias nūcupauit. Deinde ex Cleopatra: que erat ex genere lestrigonū septē filios z totidē puellas sustulit: licet Home. xij. tm̄ commemoret. Hi sunt qui nominātur mares: Astiochus: Xenthus Andrecocleus: Pheremō: Jocastes: Agathyrsus z Machareus: puelle ꝟo Iphe: Aeola: Perboea: Dia: Astoicatia Hephestia: z Canace: oēs si Diodo. credim⁹ ob gloriā z virtutē in mari mo honore sunt habiti ṗter canacē: que cum ex fratre machareo filiū peperisset cōperto facinore seipsam iussu pr̄is trucidauit: machare⁹ in tēplū apollinis delphici ꝯfugit: quē volūt cū oreste in necē neoptoleni cōspirasse: moritura igit canace p Ep̄lam Machareū ṗcat vt expositi infantis ossa legat: z vna cū suis in vrna componat.

ANTO.



¶ Canace Machareo.



I qua tm̄ cecis errabunt scripta lituris:

Oblitus a domine cede libell⁹ erit.

Dextra tenet calamum: strictum tenet altera ferrū:

Et iacet in gremio charta notata meo.

Hec est Eolidos fratris scribentis imago:

Sic videor duro posse placere patri.

Ipse necis cuperem nostre spectator adesset:

Authorisq; oculis exigeretur opus.

Ut ferus est: multoq; suis truculentior euris:

Spectaret siccis vulnera nostra genis.

I qua tñ cecis errabūt scri. litu. im perfectū dicēdi gen⁹: vt qrētē pro pinqua nece inchoare decet: relin quitur em̄ aio conijciēdū magis q̄ verbis explicari possit: sunt em̄ vo cabula q̄ in principijs conueniūt: vt q̄q̄: l; z si z cetera id gen⁹: alia sibi subijci desiderāt: alia que tm̄ subijcim⁹. vt etiā vero: tñ. Sed q̄ elegā tius locuti sunt: cū aut indignationē: aut dolo re; exprimere voluerūt: vt irarū estus aut q̄re las significāti⁹ ostēderēt q̄b⁹ honeste inchoa re nō ꝯuenit ab his sumpsere pncipia: vt ver giliana iuno ad venerē cū indignatione loqui tur. Egregiā ꝟo laudē. z ad eneā dido. dissimu lare etiā sperasti pfide tm̄ posse nephas. Et in tristib⁹ Ouid. ergo erat in fatis scythiā quoq; vincere nostris. Canace quoq; cū scriberet cū ante oculos gladiū a patre missum: vt illo se perimeret: haberet vt decebat a pncipio abru pto vsa ē. ¶ Si qua tñ inqt cecis errabūt scri pta lituris: in hoc principio tacet q̄ ṗcedere debuit. i. decreui ante necē ad te scribere: tñ si literaꝝ note quoquō obliterate fuerint scias id cadētis canaces sanguine obtigisse. Libel lū: libellū p ep̄la vsurpat. ¶ Dextra tenet ca lamū: a corpis habitu pathos ꝯcitat. ¶ Ferrū ensem significat ab Aeolo missum. ¶ Aeoli dos: de se loq̄t: pinde atq; si de alio narraret: is esset inqt habit⁹ canaces Aeoli filie: forma h̄ noim vt phyllis: Aeneis: Thebais: z Aelois in idos. ¶ Duro patri: Aeolū patrē i odiū tra hit dū illius crudelitatē exponit. Opus erige ret mādata efficerē: hoc est meipaꝫ perimerē. ¶ Oculis auctoris: eolu; significat qui necis cām p̄buerat. ¶ Ut ferus est particula vt in terdū tp̄s significat: vt Uergilianū illud. Tur nus vt infractos aduerso marte latinos: in asina. Plaut⁹ p quātū vsurpauit: cū Argirip pus dicit: vt vestre fortune mei pcedūt libane lōge qui hodie nūq; ad vespeꝫ viuā: hoc loco cū similitudinē exprimat: ita carminis licētia

*Oblitus peñ. corre pta ab obli no ē q̄si cir cūlit⁹: z cir cūfedatus. Tibul. obli t⁹ z musto feriet pede rusticus vuas. Ut di ctio q̄d im proprie si gnificet: et quō in ora tiōe ponat. Sez dictio qualiter di uersa siget. Aeolus q̄ obtē vento rum deus fictus sit.

preterijt Ouidiꝰ:vt illud i oratore Ciceronis est:cū dicit:vt q̄sq optime grece sciret ita esse neq̄ssimū.Hic locꝰ nos admonet in hac iūctura duarū particularū:ita ꝛ vt nō semp gradus rn̄dere debere:vt q̄buidā placuit. Nā Ouidius siccis nō sicciorbus genis dixit.vt est inq̄t crudelissimꝰ:ita meā cedē nō lachrymabūdus inspiceret.

Huber.

Si qua tamē.Ex qua vxore eolus rex ventorū susceperit canacē ꝛ machareū mihi incertū est:sed tn̄ ꝛ Ser.teste:ꝛ Ouid.in hac epistola scribēte patet eos eoli filios fuisse:qui cum turpiter se amarent et cōsanguinitatis pretextu tegētes culpam concubuissent:canace ex eo concubitu cōcepit et peperit filiū quē cum clam e regia per nutricem emitteret:vt aleretur:infelix infans se suo vagitu ꝑdidit auo:qui tāto offensus scelere:iussit infantē innocuū exponi canibus.Gladiū vero per satellitem misit:quo illa pro meritis vteretur:quo se interfecisse creditur.Machareus pene ꝛ ire patris metu territus ex patria aufugit crediturq̄ factus sacerdos delphici Apollinis:qui postea verbis oraculi Orestē in cedē Pyrrhi ob raptā Hermionē hortatus dicitur interea deprehēso scelere Canaces priusq̄ moreretur:fingit poeta eam scripsisse hanc epistolā ad Machareū:qua ei narrat casum suū:ꝛ irā patris:ꝛ postremo rogat:vt colligat ossa sua ꝛ infantis:ꝛ in vna vrna ea recōdat.¶Si qua tamē:sunt qui existimāt hic aliquid deesse:quia tamē nō videatur conuenire principio ꝛ in quibusdā codicibus inueni hos duos versus.Aeolis Aeolide quā non habet ipsa salutē Mittit/ꝛ armata verba notata manu.In duobus tamē codicibus meis vetustissimis hi versus non legūtur:qd autē ante tamē videatur aliquid esse preponendum:plerūq̄ magis fit in sensu quā in verbis:nā intelligitur mitto tibi hāc epistolā:tn̄.Si qua scripta.i.si alique partes mee epistole.Errabūt.i.vacillabunt:ꝛ nō habebūt rectū ordinē.¶Lituris signis literarū a linēdo:vel maculis.Cecis obscuris:que non bn̄ possint legi.Libellus ep̄la vel charta.Obslitꝰ:fedatꝰ.A cede:ꝑpter cedē.Dn̄e.i.mei Canaces.Dextra.des.casum suū.Ferrū ensem.Metonomia.Strictū:nudū.Jacet:sedet:posita est.Soluta.aperta.Hec est imago:hec est forma:in q̄ tu potes cōsiderare me esse.Eolidos.mei canaces que suā filia eoli.Sic.hac forma.s.ense parato ad necē meā.Duro:crudeli:adducit eū in odiū commemorās eiꝰ seuitiā.Ipse.s.pater.Spectator:qui videret.Opus.i.cedē meā.Exigeret ꝑficeretur.Oculis.i.in cōspectu.Auctoris.s.patris qui est auctor ꝛ cā:vt me interficiā.Truculētior:seuior.Suis:q̄ sunt sub imperio suo.Spectaret siccis.i.videret cedem meā sine vlla effusione lachrymarū.

Argumētū epistole.

Litura vn̄ dicta est.

Ascensius.

Si qua tn̄.Est ꝛ huic ep̄le pannosum nescio cuius assumptū principiū tale.Eolis eolide quā non hā ipsa salutē Mittit/ꝛ armata v̄ba notata manu.qd pānosum dixi/qꝛ nō coheret sequētibus/detrahitq̄ artificio poete/qui cūctabundā inducit mulierē exabrupto epistolā inchoasse corrn̄dentē ad ea q̄ alio premeditata fuerat:vcz iamiam meipsam interfectura sum:sed ne penitꝰ inhumata ꝛ me nati ꝛ feris expositi maneāt ossa/scribā in hoc statu ad fratrē/ ꝛ significabo illi mentē meā.Si qua tamē ꝛc.Oblitꝰ media siue penultima breui ab oblinor.Vn̄ doctrinale.datq̄ lino lini vel leui.deinde litū dat. ab obliuiscor aūt oblitus mediā producit.Lituris cecis.i.obscuris illegibilibꝰ/libellus.i.ep̄la cede.i.sanguine per cedē effuso Calamꝰ est genus arūdinis quo itali scribūt vti galli pēnis anserinis.Charta est quā galli abusiue papyrū vocāt/eo q̄ in papyro.i.pellicula papyri q̄ arūdinis genꝰ est in Egypto frequēs olim scriptatū est.Eolidos/eoli filie:hec eolis huiꝰ eolidos.Opus exigeret.i.cedes exp̄sse ageretur ꝛ exhiberet oculis.i.coram oculis auctoris/scz p̄ris.Euri vēti sunt orietales/zephiri occidētales/noti meridionales/ꝛ aq̄lones septētrionales/qꝛ vero aq̄lo/seu boreas a thracia flat/vocat eū Sithoniū/sicut Vergiliꝰ grues dicēs.sithoniasq̄ grues.

Antonius.

☞Scz est aliqd.Scz:s cū acerbitate aliqua quadā efferatur qd dicimꝰ negat:vt est apud Ver.s.is superis labor.in and.Terentij:id curat ppl's:scz qd ita dictū est:vt nec dij:nec populus curarēt:hoc loco affirmat:vt si ꝑfecto multū est.Ingenio violētie:sunt enī venti inexorabiles:ꝛ immites:ideo poete surda freta solēt appellare qm̄ orantiū p̄ces nō audiāt vētoꝝ rabie ipulsa:ꝛ Ariadne dixit.Vos quoq̄ crudeles vēti.¶Populi sui.vētos significat: quorū iperiū eolo.Homerꝰ assignat:qd iō putasse veteres existimo:qm̄ vti velz nautas edocuerit ꝛ scierit eolꝰ ex exhalatiōe q̄ ex antris eolijs emergebat:q̄ vēti essent spiraturi.Sythonia est Thracia ad septētrionē exposita: vnde spirat Aquilo:quā diximꝰ vetustissimo vocabulo Sythonē appellatā.Oui.quatuor illos vētos ponit:quos obseruauit ātiq̄tas:ꝛ Hom.in odyssea cōmemorat:cū multos alios obseruauerit posteritas:vt apd Pli.ꝛ Vict.lz legere.¶Tumide nō imperat ire.Suā violētiā moderari nescit:lz cohibeat vētoꝝ rabiē. ¶Vitijs suis:patri vitio dat crudelitatē.Superat inq̄t vētos asperitate ꝛ seuitia q̄bꝰ imperat.Quid iuuat admotā.pathos a genere: nihil prodest me ducere genus a Saturno:nā vt diximus:Neptunus auctor est generis eoli cuius frater est iuppiter.Admotā:iunctā pauorum nomina:hi sunt celus.Saturnus neptunus.Funebria:ad meum funebre exitium missa:miserat eolus ensem per preconem vt seipsā trucidaret.Nō mea tela:feminea tela sunt colus:ꝛ cum staminibꝰ lana ꝛ calathus. O vtinā.pathos a facti penitētia.¶Cōmisit in vnū:vno lectulo iunxit.Hora serior meo letho ante id tēporis vellē cecidisse:qm̄ patris violentiā nō experirer:nec nostri generis decus extiguerē.plꝰ me frater q̄ frater amasti.

*Aq̄lo vērꝰ dictus a vehemētissimo volatu istar aq̄le : hic boreas grece Ar:frigidꝰ ꝛ siccꝰ.Thracia vbi locorū sit:ꝛq̄ pacto vetusto vocabulo appellet.

*Funebre qd ad funꝰ ptinet vt funebris pōpa. Quītil. Quid sibi velit ille funebriū lōgꝰ ordo pōparū.aliq̄n de sedibꝰ plenū vel mortale. Hora. in sermo.funebre bellū dixit.

Eoli genealogia.

Scilicet est aliquid cum seuis viuere vētis:
Ingenio populi conuenit ille sui.
Ille noto/zephyroq̄/ꝛ sythonio aquiloni *
Imperat/ꝛ pennis eure proterue tuis.
Imperat heu ventis/tumide non imperat ire:
Possidet ꝛ vitijs regna minora suis.
Quid iuuat admotam proauorum nomina celo
Inter cognatos posse referre Jouem?
Non minus infestum funebria * munera/ferrum
Feminea teneo non mea tela/manu.
O vtinam Machareu/que nos commisit in vnum
Venisset letho serior hora meo.
Cur vnq̄ plus me frater/quam frater/amasti?
Et tibi/non debet quod soror esse/fui?
Ipsaq̄ quoq̄ incalui/qualemq̄ audire solebam
Nescio quem sensi corde tepente deum.

dolet q machareus nõ fratrem:sed amicum se cum sorore gesserit:quod fuit plusq̃ fratrem deceat. Non debet quod soror esse non decet sororẽ se amicam cum fratre gerere. Incalui:amore incensa fui. ¶ Qualẽ:vt multi recensere cõsueuerunt sensi cupidinis violentiã. Nescio quem sensi:erat enim omnis amor canace ignotus.

☞ Scz:arguit a cõsuetudine.i.ↄuersatione:dicit qđ q versatur ꝛ viuit cum vẽtis:qui sunt seui:ipse quoq̃ est seuus:ꝛ cõuenit nature vẽtorũ. Cõuenit facit ingenio nature. Sui ppři.i.vẽtorũ. Ille noto:enumerat quatuor vẽtos. Noto:notus sine aspiratione ventus meridionalis humidus:ꝛ pluuius:q̃ a nostris auster dr. zephirus aũt occidentalis est:qui latine Fauonius dr. Aquiloni.i.boree:qui ab aquis discutiendis dr. Aquilo latine. Sithonio:threÿcio:flat eñ ex thracia. Sithon aũt vt in scda epła diximus mons est thracie. Eurus est vẽtus orientalis:de his oĩbus ventis Cardinalibus Ouiđ.lib.j.Metam. Eurus ad aurorã nabatheaq̃ recessit. Persidaq̃: ꝛ radijs iuga subdita matutinis. Vesper:ꝛ occiduo que littora sole tepescunt. Proxima sunt zephyro:scythiã: septẽq̃ triones horrifer inuasit boreas cõtraria tellus nubibus assiduis:pluuioq̃ madescit ab austro. Pẽnis. q vẽti dicunt habere alas:vñ ipe lib.vj.Meta.de borea abducẽte orithiã:dicit pauidã caligine tect⁹ orithian amãs fuluis cõplectitur alis. Tumide:q̃ tumidũ facit. Minora suis vitÿs:q põt reprimere vẽtos:qui sunt sub regno suo:vitia aũt sua.i.irã non põt coercere. Quid iuuat admotã:sic legẽdũ est:nõ aũt ad mortẽ:est aũt ordo ꝛ sensus. Quid iuuat.i.q̇d pdest. Me admotã noie pauoꝝ:figurate.i.habentẽ noia pauorũ admota sicut oculos suffusa nitẽtes:admota.i.appropiquata. ¶ Posse referre.i.enumerare Iouẽ iter cognatos.i.posse dicere qđ Iuppiter sit de gẽte mea. Eolus aũt nõ hypote fili⁹ fuit:vt q̇dã male existimãt:sed nepos natus est eñ ex Segesta:filia hippote Troiani:ꝛ ioue:hec eadẽ Segesta a criniso fluuio Sicilie cõpressa genuit Acestẽ:q̃ postea in sicilia regnauit. Nõ min⁹.i.nihilominus.s.lz sim de gẽte iouis. Munera funebria.i.apta funeri.i.morti:est autẽ appositio figura ppter duo substãtiua apposita sine copula:vcz ferrũ ꝛ munera. Feminea.i.imbelli. Non mea tela.i.nõ mihi apta:aut cõueniẽtia. O vtinã:optat se mortuã anteq̃ cõiũcta fuisset fratri:ordo. ¶ O macharei hora q̃ cõmisit.i.cõiũxit in vnũ.i.simul. Venisset serior.i.tardior. Meo letho.i.mea morte.i.vtinã pri⁹ essem mortua:quã me vnq̃ cognouisses:nã non venissem ad tãtã calamitatem vt coacta essem mihi:vt paterna mãdata adimplerẽ:mortẽ ↄsciscere:ni citi⁹ si potes opẽ feras. Et ex hoc Canaces auget miseriã suã:conaturq̃ Macharẽũ ad miam mouere imp̃cãdo sibi mortẽ:q̃ sepissime cũ a teneris annis cõtingat:mortales q̇busq̃ calamitatibus futuris eripere solet. Mors eñ vt testatur Seneca:nullũ hz incõmodũ:neq̃ vitã interimere vr̃ ꝛ si ipsam quoq̃ño eripiat. De q̃ plura legito apud Herodotũ:ꝛ Ciceronẽ. Cur inq̃:dolet de hoc amore illicito. ¶ Quã frater:q amor fratris erga sororẽ dz esse moderatus nec dz esse ad ↄcubitũ. Et cur fui qđ soror non dz esse cur obsecuta sum tibi in coitu:qđ soror facere nõ debet. Ipsa quoq̃ dicit se etiã fuisse amore cõpulsaz sicut ꝛ fratrẽ. Incalui.incẽsa sum amore. Deũ:cupidinẽ. ¶ Tepẽte calente. ¶ Nescio quẽ deum.q.d.antea mihi incognitum.

☞ Scz est aliq̇d. Amara irrisio/nimirũ inq̇t magnũ est habere rationẽ cũ ventis qui illoꝝ naturã induit pennis/q fingũtur vẽti pẽnis vti/dũ p̃cipites ferunt. Possidet ꝛ vitijs ꝛc.bonũ verbũ.regno inq̇t suo dñatur non vitijs.maiora ergo sunt vitia regno:q dñamur inferiorib⁹ ꝛ minorib⁹ dũtaxat. Quid iuuat ꝛc. Sic Iuuenalis. Stẽmata q̇d faciũt/quid pdest põtice lõgo sanguine censeri ꝛc. Nõ mea.i.nõ decẽtia me. O vtinam.dixi monosyllaba in vocalẽ desinẽtia a vocali sequenti nõ absumi. Venit serior.i.tardior/letho.i.morte/hoc est vtinã nõ fuissem⁹ iũcti nisi post mortẽ. Cur vnq̃ plus me frater q̃ frater.i.q̃ fratrẽ decet. Et sup.fui tibi qđ nõ dz esse soror.s.amica ꝛ ↄcubina. Ipsa q̃z incalui. Nõ tua soli⁹ culpa est/sz ꝛ mea.nã ipa.i.ego q̃z.i.etiã incalui.i.itrinsec⁹ calui:ꝛ sensi nescio quẽ deũ cupidinẽ vcz quẽ tũc nõ norat supple talẽ qualẽ solebã audire supple alÿs fugisse.

Huber. Not⁹ qui a latinis auster dicitur q̃ vẽtus sit. Zeph ꝛr⁹ a latinis fauoni⁹ dict⁹ qua mũdi gte spiret.

Eolus eni⁹ fili⁹ fuerit.

Ascensius.

al's maciesq̃ abduxerat.*

Fugerat ore color:maciesq̃ obduxerat artus:

Sumebant minimos ora coacta cibos.

Nec somni faciles/ꝛ nox erat annua nobis:

Et gemitum nullo lesa dolore dabam.

Nec cur hoc facerẽ/poterã mihi reddere causam:

Nec noram/quid amans/esset/at illud eram.

Prima malum nutrix animo presensit anili:

Prima mihi nutrix Eoli dixit/amas.

Erubui:gremioq̃ pudor deiecit ocellos:

Hec satis in tacita signa fatentis erant.

Iamq̃ tumescebant vitiati pondera ventris:

*Egraq̃ furtiuum membra grauabat onus.

Quas mihi nõ herbas/q̃ non medicamina nutrix

Attulit/audaci supposuitq̃ manu.

Vt penitus nostris (hoc te celauimus vnum)

☞ Fugerat ore color:ordit q̇cq̇d post amorem ꝛ in amore gestũ est:ꝛ p̃mũ a signis quãtũ ipsa amarit indicat. ¶ Obduxerat:inuaserat. ¶ Quid esset:quibus curis cõflictaretur. ¶ Et illud etiã amabaz:ideo curis angebar. ¶ Aio anili:qui ob etatẽ rerũ hz experiẽtiã. ¶ Deiecit ocellos.id est maximũ erubescẽtie signum:qđ in Enea nõ fore Dido Vergiliana queritur cum ait. Num gemitu doluit nostro: num lumina flexit. ¶ Hec signa:macies:vigilie:erubescẽtia. ¶ In tacita cuz me amare nõ negarẽ:sed tacerẽ:videtur eñ fateri qui rogatus tacet. ¶ Iamq̃ tumescebãt:honeste vt p̃terit cum fratre iũcta sit. ¶ Vitiati:vitiatas dicimus virgines cum pudicitiã posuerũt:vt Terentianũ illud in andria. Glicerium vitiet Pãphilus. ¶ Onus furtiuũ:fetus furtim cõceptus. ¶ Quas mihi nõ herbas que nõ medicamina:partũ ex vtero excutere conati sunt herbarũ succis:ex quib⁹ maxime valere sisimbrium scribit Plinius si cibo aut succo sumatur. ¶ Supposuit:vtero apposuit ad excutiẽdũ fetũ. ¶ Penit⁹:ex intimo vtero est. ¶ Admotis artib⁹ medicaminibus adhibitis excuti nõ potuit. ¶ Tectus clausus vtero. ¶ Ab hoste nutricẽ significat:que illũ perimere conata est. ¶ Iã nouies erat orta soror pulcherrima Phebi:Denaq̃ luciferos luna mouebat equos:erat decimo mense partus maturus: hyppon methaphõtin⁹ a septimo ad decimũ mẽsem nasci posse partum existimauit:maturumq̃ esse:diocles Straton empedocles ꝛ epigenes septimo nasci posse affirmant:octauo oĩno negãt. Diocles tamẽ caristi⁹:ꝛ arist.stragirita nono ꝛ decimo mẽse partũ maturũ esse tantũmodo putauerũt:epigenes bizantinus

ANTO. * Macies extenuatio Apu. vnde ista tã subita maciesꝛ tãt⁹ pallor. Erubescentie signũ qđ sit.

Virginesq̃ re vitiate dicuntur.

Sisimbriũ herba ad ptus excutiẽdos vtilissima.

* Furtiu⁹ qđ furto raptũ est:in significatiõe passiua. Plau.q̃ furto rapte erãt furtiuas vẽdere ingenuas collibert⁹ me⁹. Qñq̃ furtiuũ dr clãdestinũ. Quoto mẽse puer nasci possit:et fer⁹ dicat eẽ matur⁹.

Visceribus crescens excuteretur onus.
Ah nimium vivax admotis restitit infans
Artibus/ et tectus tutus ab hoste fuit.
Iam novies erat orta soror pulcherrima phebi:
Denaque luciferos luna movebat equos.
Nescia que faceret subitos mihi causa dolores:
Et rudis ad partus/ et nova miles eram.
Nec tenui vocem/ quid ait/ tua crimina prodis?
Oraque clamantis conscia pressit anus.

nono mēse omnino negat id effici posse. Hyppocrates decimo: solus Arist. et undecimū mēsem parientibus assignauit. Que causa ignorabam propinquo partu cur dolerem. ¶ Nec tenui vocē: more parientium clamaui.

HUBER. Amātis color quid sit. Vide ne sit legenduz et noua miles eram.

☞ Fugerat: describit signa amātꝫ. ¶ Color rubor. Fugerat ore. i. ex facie: nā amās efficit pallidꝰ. Ouid. in pmo de arte. palleat omnis amās: color hic est aptꝰ amāti. Macies macilētia: obduxerat: attenuauerat. Oui. i loco supraſcripto. Arguat et macies vultū. Coacta cōpulsa: qr nō habebā appetitū: qui ex egritudine amoris solet discedere. ¶ Sōni dormitiones. Nec faciles. i. difficiles. Ouid. loco supradicto. Attenuāt iuuenū vigilate corpora noctes: Curaqꝫ et immenso qui fit amore dolor. ¶ Annua: lōgissima. i. vna nox videbat mihi vnus annꝰ. ¶ Lesa nullo do. que nō sentiebā dolorē aliquē. ¶ Dabā gemitū: emittebā suspiria. Reddere causam cur facerē: qr nesciebam amorem esse: qui me faceret suspirare. Quid: que res. At erā illud. i. illa res scꝫ amās. Prima. ante alios. Nio anili: quasi cauto et perito talium rerum. ¶ Malū amorē meū. Aeoli vocatiuꝰ est patronymici feminini. ¶ Amas es correpta amore. Erubui verecundiā vultꝰ rubore oñdi. Deiecit: demisit: nā verecūdia facit oculos deiectos. Oui. de Calistone. vix oculos attollit humo. Hec satis. i. licet tacerē hec erāt satis. Signa fatētis. i. ꝯfitētis me amare. In tacita. i. me nihil ei rñdēte. Tumescebāt crescebāt. Vitiati: grauidi. Onꝰ furtiuū. i. puer quē ferebā in vtero. Furtiuū occultū vel furto. i. stupro ꝯceptū. Mēbra. s. mea. Quas herbas nō attulit. q. d. oēs est enī legēdū interrogatiue. ¶ Supposuit p inferiores ēt partes imisit. Vt onꝰ excuteret nr̄is visceribus. i. eijceret e vētre: et vt facerē abortiuū: sunt enī qdā herbe et qdā medicamina q̄ hñt vim faciēdi abortiuū. Hoc te cela. parēthesis est. i. hoc solū tibi occultauimꝰ: qd voluerim añ emittere partū: dicimꝰ aūt celo te hāc rē: et de hac re. Nimiū viuax. i. nimiū genitꝰ ad viuēdū. Restitit artibꝰ admotis. i. vicit appositas artes. Tectꝰ i vētre meo tutꝰ. Ab hoste. i. ab illa anu q̄ illis medicaminibꝰ q̄rebat eū iterficere. Soror phebi. i. luna. Erat orta nouies. i. iā erat nonꝰ mēsis. Dena. i. decima. Luciferos ferētes lucē: est aūt hoc loco adiectiuū. i. iā aderat decimꝰ mēsis: quo vt plurimū dicunt mulieres parere. Ver. Matri lōga decē tulerint fastidia mēses. Nescia: ignara. Que cā faceret dolores: qr nesciebā eos fieri ex fetu qui tā erat maturus in vētre. Rudis: inexperta. Miles: trāslatiue dixit. Noua: qr nūqꝫ añ pepererā. Solēt vtiqꝫ noue parturiētes intolerabili dolore affici: et p̄ nimio dolore exclamare: vt paulo infra ofidit. Dū inqt. Nec tenui vocē. Et ex hoc oñdit tāqꝫ rudis ad furta minime potuisse partū celare: ni eiꝰ nutrix sibi auxiliata fuisset ipsiusqꝫ os adeo cōpressisset: et etiā magno pudore et timore ꝓhibita silere adacta fuisset: arguitqꝫ hoc loco quātū doloris inter parturiēdū passa fuerit ꝯnectēdo alias quā plures erūnas suas: quas seriatim exequit. Cū ait. Mors erat ante oculos et c. Ordo est. Ego nescia q̄. i. qualis cā faceret hoc est causaret mihi tā subitos. i. repētinos dolores: et qm̄ erā rudis: et noua miles ad partꝰ: nec p et nō tenui vocē: hoc est nō me potui cōtinere quin clamarē. Nec tenui vocē. i. nō potui cōprimere vocē: quin clamarē. ¶ Quid ait: ordo. ¶ Anus ait q̄d ꝓdis: quid indicas: ¶ Tua crimina: tuū scelus. ¶ Et ipsa cōscia. i. que sciebat crimen meū. Pressit: clausit. Clamātis: scꝫ mei.

ASCEN. ☞ Fugerat ore. i. ab ore color et c. signa sunt amoris. Nullo. lesa dolore/ nesciēs causaꝫ: qm amor erat. At illud erā: scꝫ qd nō erā quid esset vꝫ amās: nesciui quid esset amās: et erā amās. Nio anili. i. sagaci et callido ex longa experiētia: qualis est in anu: dixit Aeoli. i. Canace Aeoli filia tu amas: vitiat. i. violati vētris. onus furtiuū. i. furtim cōceptū nesciēte patre. Quas mihi nō herbas et c. hoc est nullas nō attulit: et oēs attulit: sed plus est in figurata interrogatione q̄ in expresso: etiā vniuersa affirmatione: significat enim qui sic querit velle inuenire exceptionem et nō posse: vt hec eadē vt sciret: q̄d non faciebat amenyas? Et. Quē non incusaui amens hominumqꝫ deorūqꝫ. hoc te celauimus. vnū honesta purgatione Machareus tam nefandi conatus conscius innuitur. Ah infans nimium viuax. i. vitalis restitit artibus. i. medicaminibus admotis. Et tectus. s. in ventre meo fuit tutus ab hoste: scꝫ nutrice: aut arte nostra. Iam nouies. significat quomodo aduentante maturo partu peperit. Soror Phebe. i. luna. Noua miles. s. lucine: que dea partus est: quid ait. s. nutrix anus.

Quid faciam infelix? gemitus dolor edere cogit:
Sed timor et nutrix/ et pudor ipse/ vetant.
Contineo gemitus: elapsaque verba reprendo:
Et cogor lachrymas combibere ipsa meas.
Mors erat ante oculos: et opem lucina negabat:
Et grave si morerer/ mors quoque crimen erat.
Cuum superincumbēs/ scissa tunicaque/ comaque/
Pressa refovisti/ pectora nostra tuis.
Et mihi vive soror: soror o charissima/ dixti:

ANTO. * Edo idez est qd emitto/ q̄si extra do. edo iter duz significat pario: et pduco. vergil. nec nr̄i gn̄is puerū nec sanguinis edunt.

☞ Gemitꝰ: pre dolore gemebā. Gemitꝰ: murmura. Verba elapsa. que pre dolore exciderāt voces. Reprēdo: resumo et reprimo: ne audirētur: importune repēdo alij legerūt. ¶ Cogor quoniā ita imperabat nutrix. ¶ Lucina iuno que patiētibus preest. ¶ Graue crimen: quoniā mecum infans extinguebatur. ¶ Pressa refouisti pectora. ¶ Machareus parturienti Canace adstitit: que cum primo partu maris me laborasset excitata: Macharei adhortationibꝰ dolores cum partu posuit. ¶ Et mihi me alloquutus es cōmiseratiōe excitat hec sermocinatio. ¶ Duos: et te et partū. Quid tibi grataris: hac sciscitatiōe trāsit: vt q̄d mali eoli crudelitate post partum cōtigerit exprobmat. ¶ Quid tibi grataris: nō esse gratulādū arguit ab eoli impietate: et facinoris dedecore et periculo. Subripienda: furtim abijcienda. ¶ Sedula: vafra et ad occultandū crimen diligēs nutrix. ¶ Fictaqꝫ sacra facit: simulat sacrificari: hostiamqꝫ simulabat esse puerum.

Viue/nec vnius corpore perde duos.

Spes bona det vires/fratri nam nupta futura es

Illius/de quo mater ⁊ vxor eris.

Mortua(crede mihi)tamen ad tua verba reuixi:

Expositum est vteri crimen/onusq; mei.

Quid tibi grataris? media sedet Eolus aula: *

Crimina sunt oculis surripienda patris.

Frondibus infantem/ramisq; albentis oliue:

Et leuibus vittis sedula celat anus.

Fictaq; sacra facit/dicitq; precantia verba:

Dat populus sacris/dat pater ipse viam.

Iam prope limen erat: patrias vagitus ad aures

Venit: ⁊ indicio proditur ille suo.

Eripit infantem: mentitaq; sacra reuelat

Aeolus/insana regia voce sonat.

Vt mare fit tremulum tenui quũ stringitur aura:

Vt quatitur tepido fraxina virga noto.

Sic mea vibrari pallentis membra videres:

Quassus ab imposito corpore lectus erat.

Irruit/⁊ nostrum vulgat clamore pudorem:

Et vix a misero continet ore manus.

Ipsa nihil preter lachrymas pudibunda profudi:

Torpuerat gelido lingua retenta metu.

frondibus ⁊ vittis inuolutũ. ¶ Dat populus sacris: quisq; viã p̃bebat anicule iterq; in templũ sacrificatu a pgere simulabat. Limẽ.eo⁹ regie hostiũ. Patrias: patris eoli. ¶ Suo iudicio: eius vagitu. Insana: furibũda. Vt mare: a simili pathos mouet. ¶ Fraxina fraxini arboris que in macedonia dicit̃ humelia: grece vero medias. Pallẽtia: q̃ timore patris facta erant pallida. ¶ Irruit: in me impetũ fecit. Quid faciam: p facerẽ. Edere: emittere. ¶ Gemit⁹ clamores.i.ex vna parte dolor partus cogebat me clamare: ex altera p̃hibebat timor p̃ris ⁊ nutrix: q̃ icrepabat me. Et pudor: ex tãto scelere. ¶ Elapsa iã ore emissa. ¶ Rep̃hẽdo: id est iterũ p̃hendo. Cõbibere exiccare ⁊ intra me tenere legendũ est ꝯbibere: nõ aũt cohibere: q: rõ metri non patit̃. Añ oculos.q.d. certa ⁊ parata. Lucina: dea part⁹: de qua diximus i epistola hipsiphyles ad Iasonẽ. Opẽ: q: solet auxiliari pariẽtibus. Mors erat graue crimẽ: q: nõ potuissem mori sine infamia i tali casu: quo fuisset cognitũ scel⁹ meũ. ¶ Superincũbens.s.tu. Scissa tunica.i.veste ⁊ coma in capillis ppter dolorẽ quẽ de me capiebas. Refouisti: recalefecisti. Nr̃a pectora p̃ssa tuis i.imposuisti pectus tuũ sup meũ tuis: scꝫ pectorib⁹. Et mihi: dicit v̑ba q̃b⁹ Machare⁹ vsus est ad Canacẽ. Dixti p dixisti: syncopa est. Duos.s.te ⁊ filiũ. Corpore vni⁹.i.corpore tuo. Det vires: faciat te nõ deficere. Fratri nã ecce q̃ spes sit. ¶ Fratri.s.mihi: põt etiã legi fratris: vt dicam⁹. Es futura nupta.i.vxor ⁊ ita nupta erit nomẽ: si v̑o legit̃ fratri est pticipiũ. ¶ Illius: dupliciter põt hic text⁹ ordinari.s.cũ p̃cedenti sic: es futura nupta fratris illi⁹ de quo ⁊c. vl' meli⁹ vt legat̃ fratri: ⁊ postea ordinetur sic. Tu eris ⁊.i.etiã. Vxor illi⁹.s. mei. ¶ De q̃.i.ppter quẽ. ¶ Tu es mater.i.filiũ peperisti: his v̑bis dictis intelligimus eũ statim discessisse. Mortua.s.vt videbat̃ mihi. Reuixi: respiraui. Ad tua v̑ba.propter v̑ba q̃ mihi dixisti. Crimẽ onusq;.i.criminosũ on⁹. Positũ: p depositũ.i.peperi. Quid tibi: dicit se frustra peperisse: q: et sibi ⁊ filio nuper nato sit moriẽdũ. Grataris ⁊ gaudes: q: dixi me peperisse. Aeolus.p̃r me⁹. Surripiẽda: remouẽda. Oculis p̃ris: ne ab eo videbat̃.i.auferẽd⁹ est puer ita nat⁹: ne p̃r eũ videat. ¶ Frondibus: dicit q̃uo nutrix eũ occultauit: simulãs se facturã rẽ diuinã. Frondib⁹: folijs ramis. Albẽtis oliue. Hec em̃ arbor erat in tutela palladis: ⁊ dicata paci: apta sacrificijs: q̃ an⁹ volebat simulare. Celat.tegit: Vittis: fascijs tanq̃ rẽ sacrã. Sedula: studiosa. ¶ Ficta: simulata. Verba precãtia.i.dicit hymnos ⁊ supplicatiões. ¶ Dat viã.i.cedit: q: credebat eã facere

Fraxin⁹ arbor quib⁹ noibus appelletur.

HUBER.

*Poete aulaꝫ p atrio sepe vsurpãt: aula etiã p̃ncipuꝫ dom⁹: seu regia dicit̃. Seneca. notissima vox ei⁹/ q̃ in cultu regũ consenuerat: cuꝫ q̃dã illũ interrogaret/ q̃uo rarissimã rẽ i aula cõsecut⁹ eẽt senectutẽ.iniurias inq̃t accipiẽdo: ⁊ sepe gratias agendo.

Nupta pro noie ⁊ pticipio ponitur.

era sacra. ¶ Erat ppe limẽ.i.iuxta ianuã: vt egrederet̃ cũ infante. ¶ Vagit⁹. pprie dicit̃ vox ⁊ clamor infantũ. Ver.lib.vj. Hinc exaudiri voces vagit⁹ ⁊ ingẽs. Infantũq; anime flẽtes in limine p̃mo. ¶ Patrias.i.paternas. Prodit̃: detegit̃: cognoscit̃. Suo indicio: ꝑpria voce. Reuelat: detegit remotis frondibus. Mentita: ficta. ¶ Regia.s.aula. Sonat: resonat. Insana: magna. Vt ma. facit comparationẽ de suo tremore cũ audiret patrẽ ita clamãtẽ. ¶ Stringitur: leuiter percutit̃. Tenui: leni. ¶ Fraxina: p fraxinea. Notho: id est vẽto. ¶ Tepido: q: venit a meridie: ideo est tepidus. Sic: adaptatio similitudinis. ¶ Videres: p videret aliquis. ¶ Vibrari: moueri tremere. Quassus absensus est lectus super quo erã: ꝯtiebatur a meo corpore tremente. ¶ Quassus: concussus. Irruit id est cũ impetu intrat cubiculuꝫ meum. Vergi. Irruimus densis ⁊ circũfundimur armis. ¶ Vulgat: manifestat. Pudorem: id est dedecus ⁊ infamiã: ita enim significat hoc loco. ¶ Vix continet manus ab ore misero: id est vix continet se quin vnguibus dilaceret mihi vultum et eruat oculos. ¶ Ipsa: id est ego. ¶ Profudi misi. Preter la. q: non potui aliquid dicere: sed solummodo fleui. Pudibũda: id est plena pudoris ⁊ verecũdie. Torpuerat: ita quod non poterat loqui. ¶ Gelido: frigido ab effectu.

Gemitus: accusatiuus est pluralis/nam ordo est/dolor cogit edere gemitus. ¶ Reprendo per syncopã vt versus indicat pro reprehendo dictũ. ¶ Combibere: metaphora ab harena ⁊ cinere. ¶ Lucina: dea part⁹/que adest veniẽtibus in lucẽ. Diana.s. aut Iuno. ¶ Pectora nostra tuis.s.pectoribus. ¶ Dixti per syncopam pro dixisti: nã nõ in solis p̃teritis in vi fit. Dixit em̃ Verg. in primo. Accestis scopulos/pro accessistis. ⁊ in.vj. Direxti tela manusq;: p direxisti. ¶ Perde duos: te ⁊ fetũ. ¶ Mortua sup. eram. ¶ Positũ est.i.expositũ/ante pedes positũ post partũ. Cui dicto videt̃ per phantasiã gratulari Machare⁹: vnde addit. ¶ Quid ti. gra. me. se. Aeo.

Vagitus quid sit.

ASCEN.

Aula.q.d.seuus excubator.Leuibus vittis.i.sertis/que tempora in modū vittarum cingant.¶ Jam pro II. ¶ Docet agnitū esse partum a patre factumq; reiectum/ita vt sepe facit pathos/mouet.i.affectionem seu passionem a frustrata spe:sicut.v.enei.Jamq; propinquabant metis/finemq; tenebant rc.

Jamq; dari paruum canibusq;/auibusq; nepotem

Jusserat:in solis destituiq; locis.

Vagitus dedit ille miser/sensisse putares:

Quaq; suum poterat voce rogabat auum.

Quid mihi tunc animi credis germane fuisse?

al's tu.

Nam potes ex animo colligere ipse tuo.

Cum mea/me coram siluas inimicus in altas/

Viscera montanis ferret edenda lupis.

*

Exierat thalamo:tunc demum pectora planxi/

Contigit inq; meas vnguibus ire genas.

Interea patrius vultu merente satelles

Venit:r indignos edidit ore sonos.

Aeolus hunc ensem mittit tibi(tradidit ensem)

Et iubet ex merito scire quid iste velit.

Scimus/et vtemur violento fortiter ense:

Pectoribus condam dona paterna meis.

His mea muneribus genitor connubia donas?

Hac tua dote pater filia diues erit?

Tolle procul decepte faces hymenee maritas:

Et fuge turbato tecta nefanda pede.

Ferte faces in me/quas fertis Erinnyes atre/

Vt meus ex isto luceat igne rogus.

Nubite felices parca meliore sorores:

Admissi memores sed tamen este mei.

Quid puer admisit tam paucis editus horis?

Quo lesit facto vix bene natus auum?

ANTO.

&P Jamq; dari paruū canib⁹.pathos ab etate.¶ Auib⁹ vulturib⁹ qui cadauera sequunt̄ iussit inqt colus exponi puerū.Sensisse:suā calamitatē.¶ Tunc:cum mea pignora lupis edenda tradi cōspicerē.¶ Inimicus:satellitē seu preconē eoli intelligit.Viscera.fetū significat.¶ Satelles.satellitē qui sontibus capiē

Satelles q̄ sit.

dis preest appellamus:eūdē apparitorē dicimus.¶ Sonos indignos:mādata que patrē nō decent.¶ Aeolus hūc ensem:eoli mādata sunt:que et satelles canace renunciat.¶ Ex merito:ex commisso.¶ Quid iste velit:superbius est quā si rē aperuisset:volebat enī vt ille sibi mortem consisceret.¶ Condā:adigā

*Plango fleo:vñ plāctus/r plāgor.Aliqñ plāgere est percutere. Lucil. Plāgūt littora fluct⁹.Oui. plāgebant corpore terram.

in mea precordia.¶ His mea muneribus:inuidiose hoc pnuntiatū est:vt eoli impietatē erga filiā arguat:vt dicat filiā non esse his munerib⁹ nec ea dote donādā.¶ Faces:que in nuptijs accedebātur.¶ Decepte:qm̄ me vxorem Macharei forte existimasti:nā cetere sorores nupserūt fratrib⁹.¶ Turbato celeri:misericordiā mouet:ijs imprecationibus. ¶ Quas fertis erinnydes.nō maritales accēdant faces:sed furiales:nō adsit nr̄o cōnubio hymeneus:sꝫ erynnides.A lecto.s.r megera.

Huber.

¶ Nubite:fratrū cōiugio vtamini felicius q̄ canace.¶ Quid puer ad.pathos est a pueri simplicitate:quē iniuste necari col⁹ iusserat. &P Jamq;.postq̄ Canace exposuit dolorem

Nōne metri sepi⁹ bina apponit̄ copula.

quē ex difficultate r piculo pariendi accepit: deinde ex infante cognito r deprehēso a p̄re. Nūc dicit multo maiorē dolorē:quo pculsam se dicit cū audiuit patrē suū iussisse illū infantulū innocētē exponi dilacerādū canib⁹ r feris.¶ Paruū nepotē.s.suū:nā natus ex filio

*Satelles miles mercede ꝯduct⁹ vt ab impatoris latere non discedat. Ei satelles q̄ sontibus capiēdis p̄ est.

vel filia dicit̄ nepos aui sui.¶ Canibusq; auibusq;:vtraq; copulaq; apponēda est:vt v̄sus stet:qn̄ etiā sensus exigit.¶ Destitui:derelinqui sine aliquo custode.Solis desertis inhabitatis.Dedit:cum auus iussit.Putares sensisse:videbat̄ sensisse illud crudele iussum:ita i tpe vagiuit.¶ Voce qua poterat.i.illo vagitu:q: voce expressa:r verbis formatis nondū poterat per etatē.¶ Quid animi.i.quem vel qualem animum.Nā potes.i.potes scire quē animū habuerīꝫ:si feceris ꝯiecturā de tuo ad meū.Colligere:conijcere cognoscere.Inimicus:satelles vel famul⁹ p̄ris nociturus mihi. Viscera filiū meū:sunt enī filij viscera parentū.Montanis:qui incolunt montes.¶ Corā me.i.me vidēte.¶ Exierat.s.pater me⁹:nā superius dixit.Irruit r nostrum vulgat clamore pudorem.Tum demum tunc tādem:scꝫ eo egresso.Planxi.percussi.Nā contingit ire in meas genas vnguibus.i.tūc demum licuit tibi immittere vngues in genas meas dilacerādas.Satelles miles minister.Patrius:paternus.Vultu merēte.i.tristi ex quo poterā cognoscere eū afferre tristia mādata.¶ Indignos:crudeles.Sonos:voces : verba.Aeol⁹: v̄ba satellitis ad canacē.Tradidit:interpositio est:sunt enī verba canaces:dicit enī dictis illis v̄bis tradidit ensem.¶ Et iu,adhuc sunt v̄ba satellitis post traditū ensem.Quid ve.quare mittatur tibi.Ex me scilicet tuo.i.ex eo qđ fecisti:vult intelligas ad q̄d eū tibi miserit.Scim⁹:v̄ba canaces.dicit enī scio q̄d velit hic ensis r eo vtar p merito meo.Fortiter intrepide:q: nō dubitabo me interficere.Condā immittā r abdā.Dona pa.ensem:quē p̄r mihi misit.His

Dono cū q̄bus casib⁹ cōiungit̄.

mea:apostrophā facit ad patrē.Donas mea cōnubia his munerib⁹.i.hec munera facis meis cōnubijs:dicimus enī dono tibi hāc rē:vt Dido ad Eneā.Qđ tibi donaui perfide littus emi:r dono te hac re:vt hic r Vergi. in.v.enei.Sergestū Eneas pmisso munere donat.multa sunt alia exēpla.Erit diues hac dote:q: nulla re vnq̄ egebit:q: hoc ense se interficiet.Tolle pcul:dicit ad cōnubia sua nō adhibendū esse hymeneū:q: sunt infelicia. ¶ Faces maritas.i.thedas cōnubiales:maritas adiectiuū est.¶ Pede turbato.i.celeri ꝯsequēs p antecedēti:

nā ex turbatione ⁊ metu fit aliqs celer. Uer. de cacho turbato pedibus timor addit alas. ¶ Tecta nefanda: in quibꝰ nefandū facinus admissum est inter fratrē ⁊ sororē. ¶ Ferte faces: dicit nō hymeneū adhibēdū suo cōnubio: s; erinnyn ferētē faces īfelices: vt supra hipsiphyle Jasoni. At mihi nec iuno nec hymē: sed tristis erinnys ꝑtulit infaustas sanguinolēta faces: dicit ergo. ¶ O erin. i. o furie: sic aūt legēdū est: nā declinat̄ erinnys erinnyos. ¶ Atre inferne. Faces quas fertis. i. funebres: ⁊ nō nuptiales: rō aūt metri nullo pacto patit̄: vt legat̄ eumenides: sed erinnyes recte legit̄. Ut meus rogus: sc; in quo sum cremāda: cū ero mortua. Luceat incendat̄. Ex isto igne: sc; quē vos furie affertis: est aūt rogus ꝓprie lignoꝝ cōgeries ⁊ pyra ad ꝯburēda cadauera cū ardere ceperit. Uerg. Ter circū accēsos subiectos ignibꝰ atris decurrere rogos. Nubite: intelligimꝰ eā habuisse alias sorores: licet de eis apd̄ poetas nō fiat mētio. ¶ Meliore parca. i. meliore sorte: ⁊ fortuna quā ego. ¶ Admissi. i. delicti mei. Admisit. i. peccauit. ¶ Editus: in lucē datꝰ ⁊ emissus. ¶ Uix bene natus. i. qui vix vidit lucē. ¶ Quo facto lesit auum. i. quid fecit propter qd̄ leserit Aeolum auum suum: vt eum nunc iubeat mori?

Erinnys q̄ pacto declinetur.

Rogus qd sit.

☞ Uagitꝰ. i. ploratꝰ infantis. Judicio ꝓdit̄ ille suo sicut sorex f; comicū/ q̄ suo strepitu se feli ꝓdit: fellē aut catū dicit vulgꝰ. Ipa. i. ego solū inqt lachrymare potui nō ꝓloq. Nepotē/ is em̄ ꝓprie dr̄ respectu aui: erat aūt auꝰ eiꝰ ⁊ p̄r̄nus ⁊ m̄r̄nꝰ Aeolus. Sēsisse putares. i. qlibet putare posset/ q̄ gestū eiꝰ videret. Quid mihi. sic Uer. Quis tibi tūc sensus cernēti talia dido: viscera. i. partū quē viscera mea portauer̄t ⁊ ediderīt. Edēda. i. deuorāda lupis mōtanis. In mōtibꝰ ꝟsari solitis. ¶ Satelles patriꝰ. i. a p̄re missus. apparitor/ vulgo seruiēs dr̄/ oli latro q̄si latero: qr lateri adheret: ignari cliētē vocāt cū cliēs a colēdo dictꝰ ad aduocatū refert̄: ē em̄ q̄ alteriꝰ i iudicio vtit̄ ꝓsidio: ⁊ ob id ei addictꝰ est: nec publicꝰ ē minister. is ꝟo q̄ ad publica negotia mittit̄ ⁊ mister ⁊ viator dr̄. Aeolꝰ h. e. m. t. ꝟba satellitꝭ: tradidit ensē;. ꝟbū Canaces/ hoc ē cū diceret mittit tibi simꝉ tradidit ensē; addēs. Et iure me. sci. q. i. v. qr meruisti occidi. monet ḡ vt tute id facias. His me. mu. plenū παθοσ cū apostrophe. sic enei. ij. Hoc fuit alma parēs q̄ me ꝑ tela ꝑ hostes Eripis ⁊c. Hymeneꝰ/ nuptiarū deꝰ credit̄. Parca me. i. meliore fato. Quid puer ad. ⁊c. qr facinꝰ suū oino purgare nō pōt adducit cāꝫ infātis: quē insontē dicit iniq̄ ⁊ ipe trucidatū.

Ascensius

Si potuit meruisse necem: meruisse putetur:
Ah miser admisso plectitur ille meo.
Nate dolor matris/ rapidarum preda ferarum/
Hei mihi natali * dilacerate tuo.
Nate parum felix miserabile pignus amoris/
Hec tibi prima dies/ hec tibi summa fuit.
Non mihi te licuit lachrymis perfundere iustis:
In tua nō tonsas ferre sepulchra comas.
Non superincubui: non oscula frigida carpsi:
Diripiunt auide viscera nostra fere,
Ipsaq; quo infantis cum vulnere ꝑsequar vmbras:
Nec mater fuero/ dicta nec orba diu.
Tu tamen o frustra misere sperate sorori:
Sparsa precor nati collige membra tui.
Et refer ad matrē/ socioq; impone sepulchro:
Urnaq; nos habeat quamlibet arcta duos.
Uiue memor nostri: lachrymasq; in funere funde:
Neue reformida corpus amantis amans.
Te (rogo) proiecte nimium * mādata sororis
Perfer/ * mandatis perfruar ipsa patris.

ANTO.

☞ Si potuit: permissione hac insontem esse pueꝝ ostēdit: infans enim nihil ꝯmittere potuit: nec pro parentū ꝯmissis erat plectēdus. ¶ Nate dolor matris: auget hec amplificatio ꝯmiserationem. ¶ Parū fausti: qui non bene successit. ¶ Non mihi te licuit: pathos quoq; excitatum: si qd̄ equum est fieri nobis negatū dicimꝰ. Justis nō ad lachrymas referas: sed ad exequias. ¶ Tōsas: laniatas: q̄ cū funeribus sepeliunt̄. ¶ Auide fere: lupos ⁊ vultures significat. ¶ Cū vulnere. sanciata ense misso cadā. Tu tn̄ o frustra: concludit deprecationibus epistolam. ¶ Frustra sperate: vana spes fuit de nostro cōiugio. ¶ Sparsa: feris laniata. ¶ Quelibet arcta: q̄tū vis breuis sit nos duos capiat. ¶ Uiue memor nostri nō mei in vita obliuiscaris. ¶ Lachrymasq; in funere funde: cures nostrū funꝰ: maximo putabāt extinctis esse solatio si honore sepulture/ ⁊ funebri pompa nō carerent. ¶ Refer: ex puellarū sentētia locus est: que mortuoꝝ cadauera exhorrescunt. ¶ Perfer: effice canace mādata: ego parentis iussa forti animo exequar.

*Natalis dies dicit̄ ī quo qs natꝰ est. Natalis q̄n substātiuū ē dr̄ etiam ipse dies natalitius. Plin. dū natales suos celebraret. Solatia mortuorum opinīōe antiquorum.

☞ Si potuit: qr non potuit. ¶ Ah: dolentis ¶ Plectit̄: punit̄. ¶ Meo admisso. i. propter peccatū meū. ¶ Nate: vertit sermonē ad filiū: cuius miserrimam sortē dolet: qd̄ eodē die natus: ⁊ mortuꝰ sit. Preda: rapida: cibꝰ. ¶ Tuo natali: die quo natus: dicit̄ antē ⁊ hic natalis substantiue: ⁊ hoc natale in neutro genere: et tunc facit ablatiuum natali vt hic. dicit̄ antē adiectiue hic ⁊ hec natalis ⁊ hoc natale: ⁊ additur dies: vel lux: vel tēpus: dicit̄ etiam locꝰ natalis in quo aliquis natus est: vt Ouid. in tri. Nescio qua natale solū dulcedine cūctos detinet. ¶ Pignus: confirmatio: nā filij dicuntur pignora coniugij. ¶ Parū felix. i. paꝝ felices ⁊ fortunati. Hec: quia pater meus iussit te exponi feris. ¶ Sūma: vltima. ¶ Nec mihi: conqueritur quod non potuerit prestare officium quod solet in funere filij. ¶ Justis: debitis propter affectum nature: vnde ipse Ouid. alibi. Quis matrem nisi mentis inops in funere nati flere vetet. ¶ Perfundere: irrigare: ¶ Non tonsas id est longas. ¶ Non superincubui: nam parentes ex affectu naturali solēt incumbere cadaueribus filioꝝ: ⁊ sic eos mortuos osculari. Uer. li. xj. de Euādro pheretro pallāte reposito ꝓcubuit super: atq; heret lachrymāsq; gemēsq;. ¶ Diripiūt. auferūt: dilacerāt. ¶ Ipsa quoq;: dicit se secuturam filiū suū: qr gladio a patre misso se interficiet: vt supra dixit. ¶ Umbras infantis. id est aiam filij mei. ¶ Cū vulnere: qd̄ mihi faciā. ¶ Nec ero dicta diu mater: qr ꝓuabor filio: sine quo nō possum dici m̄r: nec dicar orba diu q̄ licet carcā filio: ⁊ ꝓpter

Hubertinus.

Natalis quomodo declinet̄.

*Mādatū nomē ꝓprie ꝯmissio: hoc ē qd̄ cōmittit̄. Salu. C. Māliꝰ ex suo numero legatos ad Martiū regem mittit cū mādatꝭ huiuimodi. Urna quid ād erat.

hoc sim orba: sz cito moriar: z sic nō dicar orba. ¶ Tu tamē: nūc rogat fratrē Machareū: vt colligat ossa matris z filij z reponat in eadē vrna. ¶ Frustra sperate: qz cū sperarē te futurū maritū meū non potui id cōsequi. ¶ Soror: pro a sorore. ¶ Sparsa: dispsa et dilacerata. ¶ Refer: reporta. ¶ Ad matrē: ad me ex quo paulo ante exierā. ¶ Sociosqz: coniūcto z cōi. ¶ Quālibet arcta. i. quantūuis stricta z melius ꝙ̄ quelibet vrna. i. vas in quo reponebant cineres caduerū. Juue. Et in vrna perpetuū ver. ¶ Funde lachrymasqz in funere. i. psequere mortem meā lachrymis. ¶ Reformida: verere time. ¶ Perfer: effice. ¶ Mādata: hec. s. q̄ tibi cōmisi. ¶ Protecte: infelices z abiecte. ¶ Ipsa: ego. ¶ Perfruar mandatis patris. id est faciā quod pater mihi mādauit: quia supra dixit. Eolus hunc ensem mittit tibi: gradiuit ensem. Et iubet ex merito scire quid iste velit.

ACCEN. Persas et oeta vbi regnarunt. Glauce siue Creusa cuius filia fuerit. Medee filiorum interitus.

¶ Si potuit meruisse. q. d. certū est: q̄ nō hec mihi natali: pathos a tpe/ qz die natali solebāt prisci indulgere genio. i. dare operā voluptati. vñ Persius. Hūc macrine diē numera meliore lapillo. Qui tibi labētes apponit cādidus annos. Et in Buc. Phyllida mitte mihi: meus est natalis iola. Hinc Herodes dicit die natali cōuiuiū celebrasse: quo petitū ē caput Baptiste. Hec tibi pma dies. Idē pathos: sic de rosis Maro. ¶ Quā lōga vna dies etas tam lōga rosarū est. Nō superincubuit: id est moris. Vñ Anna de Didone: extremꝰ si qs sup halitus errat Ore legā. Id autē faciebāt applicādo os ori z superincūbendo. ¶ Nec ma. fue. dic. scz vinia: qz sese occisura est. ¶ Sparsa precor nati. Hec epistole principalis est intentio. ¶ Neue reformida: qz amor qđz horror facere solet.

¶ In duodecimam Epistolam argumentum.

Sol ex vna nereidū oetā z Persen genuit. Perses in taurica regnauit: oeta in Colchide: z ex Ecate Persis filia filios suscepit. Cyrcē Medeā: Calcyopē: z absyrtū: quē pacuuiꝰ egyaleū appellat. Medea cū paterne crudelitati obsisteret: iussa in custodiā dari: fugit ad solis tēplū: qđ ad hostiū phasis in littore situ erat. Ea tēpestate Jason esonis filius cū argonautis: vt vellus aureū raperet: in ea loca appulerat: ad tēplū pfectus puelle in arena spaciāti nauigationis cām exposuit. Medea hospitis pulchritudinē admirata amore capit: patris sentiā exponit: rei perficiēde auxiliū pmittit: si iason de cōnubio pacisceret: data de cōnubio spōsione: Medee opere vellus rapuit: fugiūt: puellāqz abducunt: thessaliēqz rebus cōpositis: iason corynthū ad Creontē regē secessit: apud quē decē annos cōmoratus: eiꝰ filiā Glaucē quā alij Creusam appellāt: vxorē capit. Medee diuortiū suadet: abnuentē ex vrbe propellit. Creusamqz ducit vxorē. Furibūda igit Medea ad Jasonē scribit: ingratitudinē in eo expostulat: pñientēqz minatur vltionē: nā impetrato vnius diei reditu creontis regiā incēdit: in qua cū filia rex absumptus est: Dyndimum: z Alcimenū z Thessandrū: quos ex iasone susceperat trucidauit. Thessalus fuga salutē sibi peperit. Jason dolore percitus seipm cōfecit. Ex hoc tragediā fecit Ennius: quā Medeā inscripsit illū secutus Ouid. Medeā z ipse edidit: de qua Fabius meminit: vnde magnā huius epistole partē translatam esse non ambigimus.

ANTO. * Inops paup. Aliqñ dicit sine ope/ sine auxilio: vñ inops animi/ inopē prudētie diciꝰ. i. sine ope animi/ sine ope prudētie. Aliqñ inops dr insepultꝰ. Vergi. Hec ois quā cernis inops inhumataqz turba. Antiquorum ritꝰ i ere distribuēdo. Nihil pstātius honesta morte. Argumētū epistole. * Regina regis vxor: vel q̄ regnū possidet: ēt si vir nūꝙ̄ habuerit: vt pote ad quā regnū ex successione puenit. Nuber. Quiqz ponitur p diuite. Terē. qz sole his vtuntur regine.



At tibi colchorum memini regina vacaui: exprobrat beneficiū in principio ingratitudinez expostulatura. ¶ At particula hec iterdū saltē significat: vt Ver. illud. Si te nulla mouet tante pietatis imago. At ramum hūc: aperit ramuz qui veste latebat. Agnoscas. interdum in principio vsurpatur: vt vehementius: moueamus intelligēda reliquimus que dici debuissent: qđ Verg. in enei. iiij. facere videtur: cum ait. At regina graui iādudum saucia cura: id interpretari opz: quieuit eneas. At dido maximis curis angebat: cui hic locꝰ similis est: tu inquit Medea cū in thessaliam redijsses: essesqz in oīm fauore me domo pepulisti. At ego vt recte memoria colligo: z si fuerim regis filia: te foui in colchide: meo quoqz beneficio petitū vellus tecum detulisti. ¶ Regina: regis colchorū filia: sunt colchi scythie populi: vt Stra. testatur. ¶ Vacauit officium prestitit. ¶ Ars mea: magicam intelligit: qua cum voluisset Medea illius ope vellus subripuisset: vt Orpheus z Balbus scribūt. ¶ Cū peteres: summis precibus a Medea opē impetrasse iasonem Flaccꝰ Vale. scribit. ¶ Tūc que dispensant: pathos a tempore. ¶ Dispensant: in potestatem habent: tractum ab his qui era pensantes distribuebāt: anteꝙ̄ essent impressi nummi vsus. ¶ Fata morta. vitam z mortē. ¶ Fusos meos: sinꝰ allegorie est: nā remoto verborū ambitu mortem figt: voluissem inquit parcas me morti tradidisse: cum iason Phasin fluuiū intrauit. ¶ Mori bñ: sine vite labe z molestia extingui: honesta morte nihil esse prestantiꝰ Herodotꝰ iunonis iudicio demōstrat. ¶ Ab illo: ex quo iason colchos adijt ¶ Pena fuit: ad fugā hoc referk: z ad fratris necem: quē in frusta dissecuit apud thomos.

¶ Medea Jasoni.



*
Exul inops contempta nouo Medea marito:
Dicit an a regnis tpa nulla vacāt?
*
At tibi Colchorum (memini) regina vacaui:
Ars mea cum peteres/ vt tibi ferret opem.
Tunc/ que dispensant mortalia fata sorores:
Debuerant fusos euoluisse suos:
Tunc potui Medea mori bene: quicquid ab illo
Produxi vite tempore/ pena fuit.

At tibi colchorū. Aurei velleris fabulam plenissime diximus in epistola hipsiphyles: que incipit. Littora thessalie: itaqz illuc recurrat. Quantū autē pertinet ad hunc locum recitet ex Dio. Jasona Corynthi tradūt cū annis decē cum Medea vixisset: genuisse ex ea filios duos: quo tpe aiunt Medeam magno in honore nō solū ppter speciē qua eminebat: sed etiā ppter prudentiā ceterasqz virtutes: quibus ornata erat a viro habitam fuisse: paulatim deinde etate decorem forme auferēte Jason Glauce quam poeta appellat Creusam Creontis filie amore captus virginē vxorē a patre

pestinit. Annuēte Creonte: certūq; nuptiarꝝ statuēte diē Jason medee spōtaneū diuortiū persuadere conat⁹ est. Ait eñ se cupere illā vxorē ducere: nō in eius contēptū: sed vt filios suos in domū regiam ea cognatione introduceret. Medea hec verba egre ferente: deosq; iusiurādi prestiti testes appellante Jason beneficij immemor et ingratus Creōtis filia vxore accepta: medeā abs se expulit: qd postea fecerit dicem⁹ in fine ep̄le. Irata igit̄ medea hāc ep̄lam ad iasona scripsit: in qua primū cōmemorat iasoni sua erga eū bñficia: ꝛ ꝓmissa: ꝛ iusiurādū iasonis. Deinde adiurat ip̄m iasona: vt si min⁹ sui cā: saltē causa filiorꝝ cōium velit eā recipere: ꝛ loco solito cōiugij eā habere: qd si nō fecerit: minat̄ ei se sumpturā vindictā de tāta iniuria. ¶ Ut. i. sicut. ¶ Regina. i. ego filia regis oete vt Uerg. Magnū regine: sed eñ miseratus amorē Dedalus ꝛc. illic reginā intelligit ariadnē filiā regis Minois. Colchorꝝ: colchi pp̄li sunt i pōto: quib⁹ imperauit oeta: regia colchos appellat̄. ¶ Uacaui: p̄stiti operā: inseruiui tibi. ¶ Ars mea: scꝫ magica: ꝛ incātatoria: nā Stra. lib. vj. dicit Medeā veneficaꝫ fuisse memorie proditū esse. ¶ Sorores. i. tres parce. ¶ Dispēsant: disponunt: sed qꝛ dicunt̄ trahere fata hominū: ideo dixit dispēsant: vnde ꝛ pensa dicta sunt a pendēdo. ¶ Fila allusit ad officiū earū. Iuue. de parcis: ꝛ flaminis albi lanifice. ¶ Euoluisse: diuisis syllabis: vt supra diximus legēdum est. i. euacuasse. ¶ Fusos suos. i. debueram finiuisse vitam meam. ¶ Bene. i. honeste. ¶ Quicqd: sensus est: omnis vita: que fuit mihi post illud tēpus: fuit pena: qꝛ semper vixi in magnis curis ꝛ doloribus.

AT tibi colchorꝝ. Ex abrupto ꝛ ad p̄cogitata respiciēte icipit exordio / quocirca nō dicā v̄siculos eos q ex qbusdā codicib⁹ preponunt̄ esse Ouidianos: q aūt sunt. Exul inops contēpta nouo Medea marito. Dicit an a regni tpe nulla vacāt. At tibi ꝛc. Ordo priorū est. Medea exul inops ꝛ cōtēpta dicit nouo marito. s. Jasoni: nō dicit qd: ꝛ id artificiose subticet: qꝛ nō ꝯgruit salutē dicere repudiāti. Nec maledicere cui⁹ sibi gratiā recōciliare molit̄. Artificiosam qꝫ aposiopesin facit q̄si ex obruēte obiectione / qd dicis. Meda iā cōtēpta viro in regnū suscepto / cui illa an a regni tpe. i. postq̄ in regno fui / qd ꝓpter eū deserui / nulla vacāt. s. tpa / vt mihi aures prebeat: aut qd simile. Sed qꝛ vt dixi hoc principiū Ouidianū non est. Dicamus Medeā precogitasse sic. Fateor qdē Jason noua nupta regno dotata est: qd ipsa afferre nō possuꝫ ꝛ ita minus vtilis nūc fuero. At memini. i. memoria repeto: qꝛ ego regina. i. cum essem regina hoc est filia regis Colchorum ego vacaui. i. vacua omni alio negocio operaꝫ nauaui tibi. s. vni: tunc. s. cū. i. qñ peteres vt ars mea ferret tibi opē. i. auxiliū. Tūc sorores. i. dee fatales q parce dicunt̄. Debuerāt fusos euoluisse suos: euoluisse pentasyllabū est: dicunt̄ aūt filo seu stamine cuiuslibet fata ac dies cōmēsurare: vnde sunt versiculi. Clotho colum portat: lachesis trahit: attropos occat. Tūc potui medea mori bene. qd Cherea Terētian⁹ dicit sic. Nūc est tēpus profecto interfici cum perpeti me possum: ne hoc gaudium contaminet vita egritudine aliqua.

Colchi de qb⁹ supra.
Pēsa vnde dicta.
Quot argonaute fuere
Argo nauis q materia cōstiterit: ꝛ vbi fabrefacta.
Uell⁹ arietis cui dicatum fuerit.
Ascensius.
Pegase oppidū vbi locorum sit.
Lepor qd sit.
Cianee insule vbi locoꝝ sint.
Ingratus quid sit.

Hei mihi / cur vnq̄ iuuenilibus acta lacertis /
Phryxeam petijt pelias arbor ouem.
Cur vnq̄ Colchi Magnesida vidimus argon?
Turbaq; Phasiacam graia bibistis aquam?
Cur mihi plus equo flaui placuere capilli?
Et decor / ꝛ lingue gratia ficta tue?
At (saltem in nostras qñ noua puppis harenas
* Uenerat / audaces attuleratq; viros.)
Isset anhelatos non premeditatus in ignes /
Immemor esonides / oraq; adunca boum.
Semina iecisset / totidem sumpsisset ꝛ hostes /
Ut caderet cultu cultor ab ipse suo.
Quantum perfidie tecum scelerate perisset?
Dempta forent capiti / q̄ mala multa meo.
Est aliqua ingrato meritum exprobrare voluptas:
Hac fruar: hec de te gaudia sola feram.
Iussus inexpertam Colchos aduertere puppim
Intrasti patrie regna beata mee.
Hoc illi Medea fui / noua nupta quod hic est:

Lacertis iuuenilib⁹: argonautarꝝ virib⁹: qs quatuor ꝛ. xl. fuisse ex Orpheo colligimus lꝫ Caius balb⁹ vnū addat. Alij qnquaginta. Alij sexaginta fuisse scribūt. ¶ Pelias arbor argonauim significat: q i pelio thessalie mōte fabricata est ex pinu: seu sex quercu: vl̄ vt corne. Alexander maluit ex eone arbore: q nulla violētia materie aut tpis putrescat: phryxeaꝫ ouē: vellus arietis quē marti Phryx⁹ sacrificauit: pellē marti e fago appēdit. magnetida pegase oppidū magnesie vbi fabricata est argo nauis. Phasiacā: phasidis fluminis queꝫ intrare oportuit argonautas nauigātes ad eā vrbē oethe regiā. Et decor: ea sunt q maxime in amorē alliciunt. Si spēs: si eloquētia: si facilitas affuerit: gratiā lingue leporē dicim⁹ elocutionis. ¶ Noua pup. nam antea in colchos nauigauerat nemo: primus iason naui longa illuc nauigasse tradit̄. ¶ Audaces qm̄ primi ausi sunt cianeas supare: que erant instabiles insule: ꝛ se mari credere si poetis credimus. Nam eritrā antea nauigasse legim⁹. Anhelatos: tauri quos Jasonē domare oportebat: ignē naribus efflasse tradunt̄. Non premeditatus: a me nō edoct⁹. Immemor: aperte ingratitudinem obijcit. Nam is ingratus est: qui beneficia obliuiscitur. ¶ Semina iecisset: dentes serpentis: quem Cadmus interemit: phyxusq; detulit: ꝛ ad oetam seminasset: vnde nati essent armati homies qui in auctorem seminis arma contulissent. ¶ Suo cultu: ab his qui ex dentibus essent nati. Quā multa mala: ea dicit que Jasonis causa ꝛ amoris insania fecit. Nam patrem prodidit: fratrem filiosq; trucidauit: creontē ꝛ filiam cum regia incendio absumpsit: peliam filijs occidēdum prebuit. Hac fruar: si aliam vltionē in te molliri non potero: saltem beneficia exprobrabo. Iussus inexpertam argonautarū transmissionem in colchos enarrat: vt sue exprobrationi vim addat beneficiorum que in illos contulerit cōmemoratione. Inexpertam: cuius nulla antea erat experientia: qm̄ non erat nauigatum. Regna beata ditia: veteres beatos diuites appellare consueuere: ideo Iuueñ. tradit.

ANTO.
Uipeos dētes vñ oeta habuerit.
Medee facinora.
Beati apd veteres qui appellati fuere.
Ephyre q sit qb⁹ appellata noībus: ꝛ vñ dicta.
* Audax mō fidēs de Uer. Quicq; pedū curiu valet: ꝛ q viribus audax. Mō temerarius.
Plau.
Pergin audax hoc facin⁹ ꝓseq?

vetule vesica beate. et Propertius i elegijs hac significatione sepius vsus est. Hoc illi medea fui: imagine vtitur: confert enim secum Creusam creon tis: vt se officiumque suum commendet. ¶ Hoc ad hospitalitatem referas: hospitio inquit te suscepi in colchide: vt corynthi a creusa susceptus es. Pater creon. Illi creuse. Ephyre bimarem: eumelus scribit ab ephyre oceani filia corynthum appellatam fuisse ephyren: deinde corynthum a corynthos Jouis filio: posita est inter egeum et ionium mare vtrinque a mari distans. lx. stadijs: vt auctor est Plin. angustie isthmos peloponnesiacus nuncupatur.

Quam pater est illi, tam mihi diues erat.

Hic Ephyren bimarem/ Scythiam tenet ille niuosam:

Heu mihi: longe repetit causam suorum malorum: quod quidem est muliebre: vt in prima epistola plene diximus super eumlocum. O vtinam tunc cum lacedemona classe petebat: et alijs multis epistolis: conqueritur ergo quod Jason cum argonautis vnquam venerit in Colchos: et quod eius amore capta fuerit. Acta: impulsa. Juuenilibus fortibus: nam iuuenes robustiores. Pelias: Thessalica a pelio monte Thessalie vbi incise fuiat arbores ex quibus Argonauis fabricata est. Quem phryxeam: quam phryxus marti consecrauit: vt supra dictum est in epistola Hypsiphyles. Arbor magnis. Magnesida: thessalica. Magnesia enim regio est annexa Thessalie: vt Pli. scrib. magnetes eius populi dicuntur equitandi periti: de quibus Luc. lib. vj. et magnetes equis minye gens cognita frenis. Colchi. s. nos Argo. nomen est nauis Jasonis: vt alibi diximus. Turba. g. i. vos argonaute: qui estis greci. ¶ Aquam. p. nam phasis fluuius est Colchorum. Plus e. i. plus iusto: vt propter pulchritudinem tuam proderem patrem. ¶ Decor: pulchritudo tua. ¶ Gratia ficti. facundia simulata. ¶ At se. vt magis augeat beneficium suum erga Jasonem: dicit quod debuisset pati eum ire in magna et aperta pericula. ¶ Noua pup. nam quidam volunt eam fuisse primam nauem. ¶ Audaces: temerarios: qui non considerauerant magnitudinem periculi. ¶ Isset. i. ire debuisset. ¶ Aesonides: iason. Non preme. inconsideratus. ¶ Anhelatos: efflatos: et expiratos e naribus taurorum. et in Ora. in facies. ¶ Adunca: curua. Jecisset: iacere debuisset: et spargere. Semina: dentes serpentis. ¶ Totidem: quot erant semina hoc est dentes. Caderet: periret. ¶ A suo cultu. i. a semine: quod ipse seminasset et coluisset tanquam agricola. ¶ Quantum. q. d. multum: quia non decepisset postea me. ¶ Dempta amota. Capiti: vite mee: que non esset in discrimine sicut nunc est. ¶ Est aliqua: sententia est color rhetoricus. ¶ Exprobrare: obijcere quasi cum probro. i. contumelia opponere et referre. ¶ Hac. s. voluptate exprobrandi beneficium. ¶ Jussus: repetit longe beneficia sua a primo aduentu Jasonis in colchos. Jussus a Pelia patruo tuo. ¶ Inexpertam: insuetam nauigationi. ¶ Aduertere. i. appellere. ¶ Beata di. et ita et latenter tangit historiam: nam vt Stra. scrib. regionis eius opes: ex auri et argenti et ferri metallis iustam quandam in ea loca expeditionis occasionem suballegant. ¶ Illic: i colchis. ¶ Noua nu. creusa: quam nunc accepisti. ¶ Pater scilicet eius Creon. ¶ Tam diues erat. ¶ Mihi/ scz oeta pater meus. ¶ Hic ephy. Ephyre olim dicebatur: que postea Corinthus a Corintho filio Orestis instaurata nomen accepit: ere clara: inde Vergi. Ephyreiaque era. Cauendum autem ne legatur zephyrea. ¶ Bimarem di. quia est inter duo maria: inde Hora. Bimarisque corynthi menia. ¶ Hic scilicet Creon pater vxoris. Ille scilicet pater meus. Tenus scythiam id est vsque ad scythiam.

Arbor pelias. i. in pelio monte thessalie nata/ hoc est facta argonauis. Est ergo patronymicum a loco natiuo/ hoc est a patria: nec abusiue: quia vt Porphyrius asserit locus et patria etiam genus hoc est principium generationis dicuntur/ et a se denominantur. declinatur ergo hec pelias huius peliados etc. Similiter magnetis: huius magnetidos: vnde profert accusatiuum magnetida: quocirca vtrunque patronymicum locale est. dic ergo argo magnetida. i. magnesia fabricata. diximus autem in o greca habere etiam o in accusatiuo/ vnde leges argo non argon: quia non descendit a nominatiuo argos: sed argo: vt et altera/ que vehat argo. ¶ Turba graia. i. vos greci. Aquam phasiacam phasidis fluminis colchorum. ¶ Isset pro iuisset: et bene in tertia persona loquitur quasi de alio et redit ad eum in secunda dicens. ¶ Quantum perfidie: o quantum. q. d. vtinam perijsses: quia tunc multa mala fuissent dempta meo capiti. Nam ordo est. ¶ Quantum. i. o quantum multa. q. d. plurima mala fuissent dempta etc. ¶ Est aliqua ingrato. Licet nullum inquit sim abs te expectatura solatium/ nec querele mee precium/ tamen non desinam exprobare meritum in te meum: cum ipsa exprobratio voluptatem pariat animo meo: quod et carinus Terentianus sic dicit in andria. ¶ Sed quid ago/ adeo ne ad eum vt cum eo hanc iniuriam expostulem/ ingeram mala multa. Atque aliquis dicat: nihil promoueris. Multum molestus certe ei fuero. atque animo morem gessero. Hoc il. Me. fui. i. filia regis. Quam diues. i. quantum diues pater et illi. s. Creuse noue nupte: hic. s. Creon pater Creuse. Tenet ephyrem. i. Corinthum bimarem. i. situm inter duo maria Egeum et Jonium. Ille scilicet pater meus tenet omne scz omnem regionem.

Hubertinus. Pelio mons vbi sit.
Magnesia regio vbi locorum sit.
Magnetes populi vbi et vnde dicti.
Exprobrare quid sit.
Eris copia apud colchos.
Ephyre.
ACESA.

Qua plaga le. colchi sunt ad sinistram partem maris pontici. Juuenes pelas. grecos argonautas. Toros pi. premitis: mensis accubuistis quibus vtebantur pictis. Tunc ego te vi. Diodo. aliter hanc historiam scribit: iasonem inquit primum in templo solis a medea visum: et illic de matrimonio pepigisse. ¶ Vt vidi: vt perij: hemistichium est: quo frequentius vsus est theocritus: et ex latinis. Verg. et Oui. tempus enim auget pathos postquam te vidi: quam primum amore incensa sum. Nec no. igni. non consueto amore: non antea amarat medea. ¶ Teda pi. fax ex pinu dijs incedebat. Et for. eras. amorem tutatur a fato: et forma. Sensisti: meum amorem Eminet: ostendit se demonstrat: et si inquit amorem occultamus: ipse tamen se indicat. Dura. col. ho. eta proposuit iasoni perficienda certamina: si vellus aureum cuperet in greciam abigere: vt tauros edomaret: dentes serpentis sereret: draconem peruigilem componeret. Diodo. famem hos tauros seuissimos homines fuisse ex thaurica accitos tradit. ¶ Insolito vomere: nunquam enim ararant: quoniam marti erant sacri Aere pedes: non vngula sed ere constabant pedes in ares quoque ere et fauilla oblite non consumerentur. Semina: serpentis cadmei den:

ARGO.
Colchi vbi locorum sint.
* Plaga i ferdumque vulnus: percussio &. plagisque peptum tusa p itegram sol nunc viscera pelle. ampla spacia vel celi/ vel terre plage et vocantur. Idem etherea quis lapsa plaga Jouis ales aperto turba bat celo.
Certamina iasoni proposita.
Tauri cum ardentes pedes qui fuere apud oetam.

Omne tenet ponti qua plaga leua iacet. *

Excipit hospitio iuuenes Oeta pelasgos:

Et premitis pictos corpora Graia toros.

Tunc ego te vidi: tunc cepi scire quis esses:

Illa fuit mentis prima ruina mee.

Vt vidi/ vt perij/ nec notis ignibus arsi:

Ardet vt ad magnos pinea teda deos.

Et formosus eras/ et me mea fata trahebant:

Abstulerant oculi lumina nostra tui.

Perfide sensisti/ quis enim bene celat amorem?

Eminet indicio prodita flamma suo.

Dixerat interea tibi rex/ vt dura ferorum

Insolito premeres vomere colla boum.

Martis erant tauri plusquam per cornua seui:

Quorum terribilis spiritus ignis erat.

Aere pedes solidi/ pretentaq; naribus era:

Nigra per afflatus hec quoq; facta suos.

Semina preterea populos genitura iuberis

*

Spargere/ deuota lata per arua manu.

Qui peterent natis secū tua corpora telis:

Illa erat agricole messis iniqua suo.

Lumina custodis succumbere nescia somno:

Ultimus est aliqua decipere arte labor.

al's oeta.

Dixerat Aethes: mesti consurgitis omnes:

Mensaq; purpureos deserit alta toros.

tes vnde armati mortales nati seipsos cōfecerūt. deuota fatalia ⁊ ad suā necē acta. ¶ Lumina custodis succūbere nescia somno: is erat draco peruigil qui vellus aureū custodiebat. Aliqua arte: carmine aut magico populo. ☞ Omne pōti. i. omnē partē pōti. ¶ Qua. s. parte. Plaga: regio. Leua sinistra. Jacet: posita est. Pelas. i. vos argonautas grecos. Premi. to. i. discūbitis in toris ornatis pictis tapetibus. ¶ Prima ruina: primū nocumentū. Uer. lib. iiij. enei. Illa dies nocuit ⁊c. ¶ Ut vidi vt perij. i. vno eodēq; tēpore te vidi: ⁊ amore tui capta sum. ¶ Ignibus. i. amoribꝰ. Nostis. i. maximis non visitatis. ¶ Ardet: cōparatio. i. sicut theda accensa ad sacrificia deoruz crematur. ¶ Et formosus: enumerat in iasone multa q̄ eā trahebāt ad amorem: ⁊ in primis formositatē. ¶ Et me mea fata: hoc dicit ex parte sua: quod ⁊ mala fata sua trahebāt eā. ¶ Abstulerāt. i. furati fuerāt: multū eñ valent nutus oculorum ad prouocandū amorē. Sensisti: aduertisti: cognouisti. s. qd ego eram capta. Quis eñ. q. d. nullus. Eminet. i. apparet. Suo indicio. vt alibi. ¶ Quoq; magis tegitur tanto magis estuat ignis: nā flāma indicio se detegit: ⁊ ita amor qui flāme comparatur. ¶ Dixerat. ostensura medea quam magna multaq; fuerint sua erga iasonē bñficia commemorat singula pericula: q̄ iason fuerat subiturꝰ a qbꝰ cū eū liberauerit: arguit eū ingratissimū esse si eā deseruerit. Rex oetes pater meus. ¶ Insolito: insueto. erant eñ indomiti tauri. Martis: marti cōsecrati vt in epis. Hypsi. Isse sacros Martis sub iuga pāda boues. ¶ Plus q̄ p cornua. i. q etiā ignē quē naribꝰ euomebāt: erāt seui nō solū per cornua sicut alij tauri. ¶ Spiritꝰ. i. flatꝰ. ¶ Erat ignis terribilis: nā pro flatu emittebāt ignem terribilē. ¶ Aere pedes: distinguēdū est: vt sint due dictiōes. ¶ Pedes: scz erāt. ¶ Solidi: duri ⁊ fortes. ¶ Aere: per es quo erāt muniti. ¶ Pretenta: opposita. ¶ Naribꝰ. ori. Hec scz erat. ¶ Facta nigra. i. fumosa ⁊ caliginosa per suos afflatus: qr flatus igneus solet facere nigra q̄ tāgit. Semina: dētes serpentis. ¶ Populos. i. homines. ¶ Deuota manu. i. que se huic fato deuoueret ⁊ dedicaret: sicut dicimꝰ decios deuotos. Qui: scz hoies nati ex dētibꝰ serpētis. ¶ Peterēt: ferirēt: inuaderēt. Telis natis secum: vt. s. Hypsiphile. Et subito natos arma tulisse viros. Illa messis: trāslatio est. Iniqua: ingrata ⁊ iniusta. Suo agricole cui ppter laborē deberet fructū nō dānū reddere. Ultimꝰ: vel maximꝰ: vel certe extremꝰ: nā nō huius peruigilis draconis dētes: sed alius erat seminatus. Nescia succūbere somno. i. q̄ a somno nō poterāt vinci. ¶ Aetes: ntūs est grecus: nā latine dicitur oeta. Dixerat: supradicta esse faciēda. Oēs. s. vos argonaute. Cōsurgitis ex toro vbi discūbebatis: vt supra. Ex premitis pictos corpora grata toros. Mēsa dese. toros: qr remota est: vt postq; exempta fames epulis: mensq; remote. ☞ Qua plaga pōti iacet: leua. i. sinistra/ tenꝰ scythia niuosa. i. vsq; ad Scythiā niuosam. Scitote iuuenes qd Aeta trissyllabū est: nec leget aeta p oeta. Ut vidi vt perij. Uerg. hemistichiō in Buc. cuius sensus est: vt vidi. i. statim postq; te vidi: vt. i. qualiter cū admiratiōe: quasi dicat dij boni/ qualiter perij. Ad deos. i. ante deos in sacrificijs deoꝝ. Et formosus eras: ⁊ me mea fata trahebāt. bene vtrūq; cōmemorat. nā alterum non videtur satis fuisse vt sic periret. Non omnia enim formosa continuo amamus. Quia tñ formosus erat: erat amabilis et qr fata trahebāt eā. (Nā fatale puta q per amorē in tanta mala incideret) amabat misere. Quis enim bñ celat amorē? q. d. nemo: ⁊ est puerbiale. Dixerat interea tibi rex. q. d. pater meus qui prescripsit tibi quo pacto vellꝰ aureū acquirēdū esset: qr nō nisi domitis prius tauris Marti sacris ignē naribꝰ pre ferocitate efflantibꝰ q pedes ereos habebāt. his aūt domitis erat solū sulcādū: ⁊ in sulcis serēdi dētes serpētini/ serpētis inq; a Cadmo interfecti: e quibꝰ nascerent statim armati hoies/ quos etiā interimere oporteret: ⁊ illis interēptis peruigilem draconē necare/ que oia cū suis opibus nequiret Jason efficere/ confugit ad Medeā/ cuius ope ⁊ arte fretꝰ victor euasit/ sed tamē quā ille prius dederat fidē/ nūc nō seruat: vnde perfidie dānat/ atq; incusat. Plus q̄ per cornua. nam ceteri tauri cornibus tantum feroces sunt: hi autem etiā naribus ⁊ pedibus. Nam spiritus. i. flatus eorum erat igneus. Nam eripedes solidi supple erāt/ hoc est pedes erant ex solido ere: ⁊ habebant anteriorem partem narium eream aut saltem eratam hoc est ere munitam/ quod tamen ex flamma euomita nigrum erat. Manu deuota. i. morti addicta. per arua dura: ⁊ ita difficilia sulcatu. Telis natis secum. i. cum primum ipsi nati essent. Suo agricole: id est cultori/ qui dentes seminauerit. erat pro foret. Dixerat Aetas. vtroq; igitur modo legitur ⁊ Aeetas ⁊ oeta/ nam prius dixit Aeeta pelasgos.

Huber.

*Aruū ea pars agri ē/ q̄ semēti dat. Sallu. Qr Numide pabulo pecoris magis q̄ aruo student.

Aetes q̄ p acto latine flectatur.

ASCEN.

ANTO.

*

Quam tibi nunc longe regnum dotale Creuse:

Et socer/ ⁊ magni nata Creontis erat.

Tristis abis: oculis abeuntem prosequor vdis:

Et dixit tenui murmure lingua vale.

☞ Regnū do. corynthū significat: quā p dote iason erat acepturꝰ. Acta ē p lachrymas: tota nocte quā lōga fuit lachrymasse Balbꝰ scri. fassa cū sorore calcyope calamitatē suaz. Ante ocu. ecce timoris ⁊ lachrymarū cām cōmemorationē periculoꝝ imminētiū dolebat. Segetes: armati hoies: q̄ ex satis dētibꝰ fato debebāt exoriri. Soror. calcyopez intelligit: q̄ ex phrixo. iiij. filios pepererat. Argū: cythoꝝ: melā ⁊ erotō. Orpheꝰ scri. calcyopē nunciasse argonautis per argum filiū medeā Jasonem

Dotale qd ad dotē ptinet: vnde dotalia bona: dotales fūdi. Plau. Nalce edis dicas dotales tuas.

Calcyope q̄ fuerit et qt filios sus stulerit.

Ut positum tetigi thalamo male saucia * lectum:

Acta est per lachrymas nox mihi quanta fuit.

Ante oculos taurique meos/segetesque nefande:

Ante meos oculos peruigil anguis erat.

Hinc amor:hinc timor est:ipm timor auget amorē:

Mane erat:⁊ thalamo chara recepta soror.

Disiectamque comas:aduersaque in ora iacentem

Inuenit:⁊ lachrymis omnia plena meis.

Orat opem minyis:petit altera:⁊ altera habebit:

Aesonio iuueni:quod rogat illa/damus.

Est nemus ⁊ piceis:⁊ frondibus ilicis atrum:

Uix illuc radijs solis adire licet.

Sunt in eo ⁊ fuerant certe delubra Diane:

Aurea barbarica stat dea facta manu.

Nescio/an exciderint mecum loca:venimus illuc:

Ausus es infido sic prior ore loqui.

Jus tibi/⁊ arbitrium nostre fortuna salutis

Tradidit:inque tua est vitaque morsque manu.

Perdere posse sat est/si quem iuuat ipsa potestas:

Sed tibi seruatus gloria maior ero.

Per mala nostra precor/quorū potes esse leuamē:

Per genus:⁊ numen cuncta videntis aui.

*Lectꝰ dictus est/vt Uarro inquit quia lectꝫ herbis/⁊ frondibꝰ stramēta facerēt: vel vt aliqui putāt ab alliciēdo qḋ fatigatos ad quiescēdū alliciat.

Diane templū quibus in locꝫ fuerit.

amare:illamque ad nauē duxisse:cū quo apollonius ꝯgruit:balbꝰ cōciliationē hāc veneri tribuit a pallade ⁊ iunone impulsam. Auersa in ora:accubuerat more dolētiū q̄ in faciē iacere ꝯsueuerūt. Petit altera calcyope:q̄ phryxo nupserat ꝑ argonautis rogabat. Altera:medee salus ex argonautarum salute pendebat. ¶ Damus:opē ferimꝰ. ¶ Est ne. locū scribit in quo tēplū diane fuisse scri. Orphēꝰ ante martis edē:alterū fuit in taurica:qḋ Ecate cōstituit:de quo intelligere apollonium existimo. ¶ Uix il. i. subdit vt qḋ atrū dixerat interpretaret. ¶ Dea au. simulacrū Diane illic ex auro factū visebatur. ¶ Nescio an exci. me. loca. hec dubitatio pathos excitat:vt scri. Fabi. ¶ Illuc:ad tēplū diane. ¶ Jus ti. ⁊ ar. cū petituri sumꝰ:id faciliꝰ īpetrabimꝰ:si iustū:si facilē priꝰ ostēderimꝰ:demū nos nō fore ingratos si id ꝯsequamur. ¶ Jus tibi ⁊ arbi. arguit a facili. ¶ Gloria maior:vñ orit gl'ia equū est vt sit iustiꝰ seruare:q̄ ꝑdere. ¶ Per mala nr̄a precor. petitionē honestiorem faciunt preces.

NUBER. Minyi vñ originē trahere.

⁂ Quā ti. hoc dicit:nunc non cogitabas de vxore que daret tibi magnā dotē:sed de salute. ¶ Dotale qḋ dicis esse datū tibi in dotem. ¶ Quā. i. q̄tum. ¶ Erat lon. i. remotū ab aīo ⁊ cogitatione tua. ¶ Socer creō. ¶ Et na. cre. creusa:q̄ erat lōge. ¶ Tristis mestꝰ. ¶ Prosequor oc. prospicio. ¶ Udis. i. lachrymātibꝰ. ¶ Lingua. i. mea. Male sa. i. amore percussa. Uerg. iiij. enei. at regina graui iādudū saucia cura. ¶ Male. in perniciē meā. ¶ Ut:post q̄ acta. i. p̄terita. ¶ Quāta fu. i. tāta q̄ta fuit. i. tota. ¶ Ante ocu. s. meos:q2 te amabā:tātum tibi timebā:qḋ tota nocte videbar videre pericula tua. ¶ Hinc:ab vna parte. ¶ Timor. s. p̄ris. ¶ Ip̄ꝫ ti. i. quātomagis timebā tātomagis amabā. ¶ Mane erat. i. factū erat mane. Soror. s. mea calcyope. ¶ Disiectā comas. i. me habētē comas icōptas:⁊ sparsas. ¶ Jacētē in ora aduersa. i. cubantē in faciē:qḋ faciūt qui nō possunt dormire. Juue. Cubat in faciē mox deinde supinus. ¶ Omnia plena lachry. id est inuenit totū lectum humectatū meis lachrymis. ¶ Orat. s. soror mea. ¶ Minyis argonautis:nobis thessalicis:nā ex orchomeno qḋ prius minyciū vocabat:colonos quosdā ad ioleon deductos ꝯstat:vt Stra. scrib. vñ argonaute minyi dicti sunt:nam iason ex iolco fuit. ¶ Altera petit. s. soror mea. ¶ Altera habebat:sic em̄ q̇dā codices habēt. ⁊ tūc intelligimꝰ altera habebat. s. ego medea:si habebit intelligimꝰ creusam. id est altera petit:altera capiet fructū. ¶ Esonio iu. id est iasoni. ¶ Qḋ pe. s. opē. ¶ Est ne: describit locum in quo iason locutus est cum medea:et eam rogauit in auxilium suum. ¶ Atrum:obscurum. ¶ Piceis:picea species arboris. Uerg. Procumbūt picee:interdum piceus adiectiuū est. pix vero dicitur ipse liquor:qui ex ipsa arbore manat. ¶ Frondibus ilicis:idest ilicibus frondosis. ¶ Uix illuc:dicit ex dēsitate vix posse illum locū illustrari a sole. ¶ Illuc:in illud nemus. ¶ Delubra:tēpla. ¶ Certe fuerāt. quasi correctio:q2 dixisset:dicit nescio an nūc sint:certe fuerāt. ¶ Dea. i. simulacrū dee diane. ¶ Nescio an exciderint:cauendum est ne legat nescis:q2 neque ratio metri neque sensus patit:sed nescio:⁊ est sensus:nescio an ita oblitus sis locoꝝ sicut mei. nescio an loca exciderint id est ex memoria lapsa sint. ¶ Mecum:sicut ego excidi tibi. ¶ Orsus es:id est incepisti:ab ordior. ¶ Infido ore:infidis verbis. ¶ Jus tibi:verba quibus iason ad medeam vsus est:eam sibi cōcilians. ¶ Jus:potestatem:arbitrium:autoritatem. ¶ Salutis vite. ¶ Manu. id est potestate. ¶ Perdere posse sat. est:sententia rhetorica:sensus est:si quis delectatur potestate:satis ei debet esse quod possit nocere:non autem debet nocere. ¶ Si ipsa potestas. i. posse. ¶ Juuat delectat. ¶ Quem. i. aliquē. ¶ Est sat. sufficit. Posse ꝑdere:posse interficere. Juue. Et qui nolunt occidere quēquā:posse volūt:sed subaudi licet possis me perdere. Seruatus. i. ego tuo auxilio liberatus. ¶ Ero maior gloria:quā si passus fueris me mori. Per mala:adiurat iason multis precibus:vt sui misereatur:⁊ sibi opem prestet. ¶ Leuamen:auxilium. ¶ Per genus. scꝫ tuum. ¶ Aui. scilicet phebi vel solis:nam ethes filius fuit solis:qui videt omnia.

Picea a qua pix quā spēs arboris sit.

Sententia quedā pulcherrima.

Aetes cuiꝰ filiꝰ fuerit.

ASCEN.

⁂ Quā tibi ⁊c. docet opes suas nō minus vtiles fuisse Jasoni/q̄ nunc regnū Creuse/cū maius sit beneficiū vitā cōseruare/q̄ regnū cōferre/cū seclusa vita inutile sit regnū/⁊ tū sp̄cta ea/a qua vitā conseruatā hꝫ:duxit eam/a qua regnū obtineat. Magni Creontis. i. quem nūc tāti facis. Et lingua dixit/tenui murmure. subaudi cū/vti sit cōcomitāte tenui murmure:q2 nō congrueret puelle audacter vale dixisse homini ꝑegrino. Nec legens dixi:sed dixit:q2 lingua noīatiui est casus/vt decet metrū. Nox mihi q̄ta. i. tāta est acta mihi. i. a me quāta fuit. Ec. iiij. enei. Nūc hyemē inter se luxu:q̄ lōga fouere:Segetesque nefan. i. armatoꝝ:vt eneid. iij. Teloꝝ seges ac

faculis increuit acutis. ¶ Ipsum timor auget amorē:qr amor morā sollicitudine ⁊ curis. Chara soror/scilicet calciope. ¶ Inuenit disiectam comas.i.habentē comas disiectas:⁊ iacentē in ora diuersa/more.s.impatienter amantiū ⁊ amore languentiū. ¶ Orat opem minys.i.thessalis:nam minye thessalie sunt populi Iasonis in ea profectione comites/vt attestatur Orpheus in argonauticis.vnde metamor.vij.Iamq; fretū minye pagasea puppe secabant:hoc est argo a pagase vrbe magnesie. ¶ Petit altera:⁊ altera habebit:meo iudicio sensus est ipa petit altera.i.alteras res:qr opē petit:⁊ habebit altera.i.alteras res:qr amissionē fratrꝫ ⁊ sororis.s.medee. Est nemus ⁊ piceis.Picee arbores a pice que ex eis distillat:dicunt.Ilices sunt glādifere de genere quercuum. ¶ Sunt in eo:corrigit per parēthesim dicens:fuerant certe.quasi dicat nescio an adhuc sint:nec legendū est et fuerant.nec sunt ⁊ in eo fuerant.Si quē iuuat ipsa potestas.immo multos posse iuuat:q̄ nis nocere voluit.

Per triplices vultus/arcanaq; sacra diane/

Et si forte aliquos gens habet ista deos.

O virgo miserere mei/miserere meorum:

Effice me meritis tempus in omne tuum.

Quod si forte virum nō dedignare Pelasgum/

(Sed mihi tam * faciles vnde deosq; meos)

Spiritus ante meus tenues vanescat in auras/

Quam thalamo/nisi tu nupta sit vlla meo.

Conscia sit Iuno sacris prefecta maritis:

Et dea marmorea cuius in ede sumus.

Hec animum/⁊ quota pars possit mouere puelle

* Simplicis/⁊ dextre dextera iuncta mee.

Vidi etiā lachrymas/an ⁊ est pars fraudis in illis?

Sic cito sum verbis capta puella tuis.

Iungis ⁊ eripedes in adusto corpore tauros:

Et solidam iusso vomere scindis humum.

Arua venenatis pro semine dentibus imples:

Nascitur ⁊ gladios/scutaq; miles habens. (al's habet)

Ipsa ego que dederam medicamina pallida sedi:

Cum vidi subitos arma tenere viros.

Donec terrigene(facinus miserabile)fratres

In se constrictas conseruere manus.

Peruigil ecce draco squamis crepitātibus horrēs

Sibilat:⁊ torto pectore verrit humum.

Dotis opes vbi erant?vbi erat tua regia coniux?

IASO. ¶ Triplices vul.dianā significat q̄ tria hꝫ ora:vñ in fastis est.Ora vides ecates i tris v̄gētia partes. ¶ Arcana mystica:⁊ occulta.nā vt Orpheꝰ scri.Ad aureū vellꝰ nō erat accessus nisi priꝰ diane sacrificaret sacra sola medea nouerat:⁊ puelle colchice in magno silentio tenebāt. ¶ Aliq̄s deos:scythe vestā:tellurē:iouē:apollinē:⁊ venerē colūt:vestā thabuꝫ appellāt:iouē papeū:tellurē apiē:apollinem ethosirꝫ:albani v̄o solē ⁊ lunā colūt.Qd si for. i.spōsio hec p taciturnitatē enūciāda ē:quā v ... ει επισχημαι appellāt.Virū nō dedignare pelasgū:cū scq̄ debuisset:te sororē:caperē: correptione elocutionē intercipit:vt vehemētiꝰ puellā excitaret. ¶ Faciles deos ⁊ me.q̄ faciles sunt:⁊ mihi fauēt.Spūs an me.format spōsionē iureiurādo:moriar inq̄t priꝰ quā tibi aliquā ad meū ꝯiugiū p̄ponā. ¶ Prefecta iuno:pnuba vt diximꝰ nonis nuptijs adhibet. ¶ Et quota pars:non ob mō hec:sꝫ multo minora simplicē ad amādū puellam cōcitassent. ¶ Iūgis eripedes meis carminibꝰ coacti tauri ad te ad aratrū iūgunt.Scindis aras.Solidā:durā vt puta q̄ diu māserat iarata.iusso:vt octas iusserat. ¶ Venenatꝫ:q̄ venenosi serpētes fuerāt. ¶ Sedi pallida:extimui āxia de salute tua. ¶ Facinꝰ mi.exclamatio ē. ¶ Peruigil ecce dra.auget pericula vt sua officia maiora videāt.Sq̄mis cre.hor.sibilat ⁊ torto pectore v̄rit humū cuiꝰ i tergo sq̄me crepitabāt. ¶ Dotis opes:dos opulēta tibi nō q̄rebat in odiū creusaꝫ ducit:cuiꝰ cā repulsaꝫ patiebat. ¶ Triplices vultꝰ.Verg.in.iiij.Tria virginis ora dione:triplici autē vultꝰ depingebat:qr ipa est luna in celo.Diana in terris ⁊ in siluis : pserpina apd iferos. ¶ Arcana mystica q̄ noctu celebrabant.Et si forte.i.p istos deos vestre gētis. ¶ Si forte:aliq̄s habetis.Meorꝫ sociorꝫ:qui mecū sunt. ¶ Effice me tuū:fac me tibi debitum ⁊ obligatū. ¶ Meritis.bñficijs tuis.Quod si forte:pollicetur etiā ei Iason se ppetuo habiturū eā legitimā vxorē. ¶ Nō dedignare:non spernis ⁊ fastidis.Virū:maritū. ¶ Sed mihi:sunt qui corrūpant hunc versuꝫ nō intelligētes:est aūt legēdus sic.Sed mihi tam faciles vñ meosq; deos.cauēdū aūt ne dicamus deosq; meos est aūt sensus.Sed vnde deos tam faciles subaudi sperē vt habeam:⁊ vnde habeā deos tam meos.i.iam obsequentes mihi:ita em̄ solemus loqui:spero te mihi facilē ⁊ meū:⁊ est versus interpositꝰ quasi per parenthesim. ¶ Spūs.i.vita. ¶ Ante vane.i.abibit. ¶ In auras.i.ante moriar.Quaꝫ vlla sit mea nisi tu.Conscia:cōfirmat promissionē suā p iuramētū adducens iunonē testē. ¶ Sit cōscia.i.testis.s.huiꝰ mee pmissionis. ¶ Prefecta.i.preposita:qr ipsa preest nubētibꝰ:sic supra Phyllis:iunonēq; toris q̄ p̄sidet alma maritis. ¶ Dea:diana. ¶ In ede:in tēplo.nā in singulari tēplū significat:i plurali domū.Hec animū:dicit ex nimia parte pmissionū quas fecit Iason se potuisse moueri:et impelli ad id qd petebat. ¶ Hec.s.q̄ a te sunt dicta.Et quota pars.i.minima pars. ¶ Possunt mouisse.i.flexisse:codices tamē vetusti habēt mouere:q quidē accipiendū est preteriti tpis sic. hec mouere.i.mouerūt animū pu.simp.⁊ quota pars.possunt.s.mouere:nam si infinitiuus sit primā corripit. ¶ Simplicis credule:vt supra simplicitas digna fauore fuit.Iūcta.s.in pignus fidei.Pars fraudis i illis.i.an

Scythe et albani q̄s deos colāt.

* Facilis dr sine labore:aliq̄n facilis dr exorabilis / et ad ignoscēdū paratꝰ. vt faciles venerare napeas.

* Simplex ppric dr purꝰ : apertꝰ/ ⁊ oi simplicitate carēs:vñ homines simplices dicūtur puri:apti:nihil tectū nihil simulatū habētes.Cicera.Tuū erga me animū simplicē atq; amicū aperuit. Huber.

Edes in singulari quid significet:⁊ quid in plurali.

z ipse sciũt fallere. sic Phyllis supra. ¶ Credidim⁹ lachrymis an z he simulare docẽtur. He quoq; habẽt artes quaq; iubẽtur eunt. Capta decepta. Sic scz cũ iurasses per iunonem z Dianã z iunxisses dextrã dextre mee: z admisisses lachrymas. Jũgis: dicit quẽadmodũ implorato auxilio: z impetrato: z ipse Jason incepit facere q. s. memorauit ei z fuisse facienda cũ dixit: dixerat interea tibi rex zc. i. adusto vel valde vsto vel nõ vsto: qz lz semp efflarent ignẽ nunq̃ tñ eo igne vrebãtur Solidã. durã. Pro semine. i. loco seminis. ita eñ sparsit Jason dentes serpẽtis: sicut spargitur semẽ. Gladios. i. enses. Ipsa ego habet emphasim: vult aũt intelligere quanto magis tu: z reliq debuistis timere. ¶ Pallida timida: zñs pro antecedenti. Lucanus ipsaq; in expertis qd primũ fecerat herbis Expauit Medea nefas. ¶ Subitos. i. subito natos. Terrigene. i. geniti ex terra. Facinus. i. factum. Conseruere: cõmouere. Cõstrictas. i. strictis hoc est nudis ensibus armatas. Ecce: magnũ z improuisum aliqd significat. Crepitãtib⁹. resonãtibus. Horrẽs: asper: sunt eñ serpẽtes squãmiferi. Uer. Ter collo squãmea circũ terga dari. ¶ Sibilat pprie dixit de serpẽte. Uer. Sibila lambebant linguis vibrãtibus ora. ¶ Torto: oblique sinuoso. Dotis opes: medea ita amplificat bñficiũ suũ: vt doti id anteponat. ¶ Ubi erãt. q. d. nõ querebas tunc dotẽ cum solũ de salute tibi cogitãdum putares. Regia. i. regio sanguine creta vt nunc factas esse illam tuam. ☞ Per triplices vultus. eneid. iiij. Tria virginis ora Diane. Seruius dixit candẽ esse / que luna in celo / Diana in siluis: z Proserpina apud inferos dicitur / vnde tres vultus habere predicatur propter triplicem potestatem que numinibus fere conceditur / z significatur in Joue per fulmen trisulcum / in Neptuno per tridentẽ / z in Plutone per Cerberum canẽ tricipitem aui cũcta videntis: scz solis a nrõ auus. Effice me tuã. i. tibi ob noxium. ¶ Sed mihi: pulcherrima reticentia pudoris z amoris plena. q. d. Si auderem me tibi offerre maritum / z velis habere virum pelasgum / non est in terris quem tibi preferrem / sed vnde sup. inueniam (sic Hora. sermo. i. vnde mihi lapidem) vt nãciscar deos tam faciles. i. qui tam cito faciant quod optes: z tam meos. i. mihi tam fauorabiles. q. d. maius est id bonũ quam vt optare audeam. Si tamẽ ita esset: spiritus ante meus tenues vanescat in auras: q̃ thalamo nisi tu nupta sit vlla meo. Juno sacris prefecta maritis: id est pronuba. Uergil. iiij. eneid. Junoni ante comes cui vincla iugalia cure. Et quota. q. d. etiam minima. An et est pars fraudis in illis. sic Phyllis. Credidimus lachrymis an z he simulare docentur. He quoq; habent artes / quaq; iubentur eunt. Jungis et Eripedes zc. Docet que beneficio suo peregerit. corpore in adusto: i. est non adusto sed illeso ab igne quem naribus efflabant. facinus miserabile. acclamatio παθοσ habẽs. q. d. indignũ esse illos perijsse vt perfidus saluetur. Dotis opes vbi erant. q. d. nisi meis tunc opibus adiutus fuisses nunq̃ ad regnum aspirasses. Somno medicato: id est per medicamentum inducto in serpentem.

Sibilare cui proprie conueniat. Ascensius.

Antonius. * Exilium puatio patrie q̃si extra solũ. Seneca i li. de cõso. apud albinã matrẽ exilium diffiniens ait. Exiliuz nẽpe loci cõmutatio ẽ. Ubi primũ medea a Jasone corrupta fuerit.

Symplegadeoq; scopuli sint z vbi locorum.

Scylla z carybdis vbi locoruz sint ac corũ fabula.

Huber. * Exra⁹ deceptio q̃ aliqui iserit: accipit q̃nq;

☞ Isthmos: de hoc diximus nõ sunt zparãda inqt cuz meis officijs que te ex tãto discrimine liberarũt. ¶ Facta nocẽs quã sceleribus insimulans: Jason Medee facinora vituperabat. ¶ Subduxi: clausi. ¶ Somno medicato quẽ meis carminibus induxi. ¶ Uellera tuta dedi: rapuisse Medeã ex arbore vellus aureũ z Jasoni dedisse Orpheus scri. Caius balbus id ab iasone factũ esse asserit. Regnũ patriãq; reliqui: argonaute rapto vellere zfestim dederunt vela ventis. ¶ Dubitabãt eñ ne ab eta interciperẽtur: secũq; Medeã abegerũt. Munus in exilio. exiliũ tuli p munere. ¶ Facta est pda: corrupta a latrone. Orpheus in phea cia insula primũ Medee virginitatẽ ab Jasone delibatam scribit: cum Exanõ. Carãdeõ z Solimõ oete legati apud Alcinoum argonautas cõuenirẽt: peterẽtq; vt Medeã redderẽt: Jason monit⁹ ab arete alcynoi vxore Medeã despõdit. ¶ At te nõ fugiẽs sine me germane reliqui: Absyrtum secũ detulisse Medeã scribunt: alij vero insequentẽ intercepisse: laniasseq;. ¶ Deficit hoc vno litera nostra loco: qm facin⁹ hoc narrare nõ ausũ. ¶ Quid eñ post illa timerẽ: arguit a maiori: si ausa sum inqt fratrem laniare multo audacius nauigabo. ¶ Credulitatis nõ crudelitatis legẽdũ. Symplegades sunt scopuli in bosphoro: qui crediti sunt aliqñ concurrere: oẽs naues zprimere consueuerũt: adeo quod nec colũbe vt scribit Homerus: lz ioui ministrent ambrosiã impune volitarint. Argo tñ illas illesa supauit Junonis bñficio que Jasoni fauebat. ¶ Scylla rapax: scylla z Caribdis pericula maris sunt inter Italiã z siciliã. scyllam Home in odissea describit fuisse olim tradit Phorci filia ex creteide a glauco amata. Caribdis xo vetula rapacissima tradit que cũ boues Hercu. surripuisset: ab illo in mare piecta voracitatẽ exercet: argonaute: vt scri. Orpheus in thyrrenũ mare appellantes hec monstra superarunt. ☞ Isthmos subaudi: vbi erat. i. corinthus: q est in isthmo dixi in epistola Her. sup cum locũ. ¶ Qua duo porrectus lõge freta distinet isthmos. z in epl'a Phedre sup cum locũ equora bina suis oppugnant fluctibus isthmos.

al's destinet.
Quaq; maris gemini detinet isthmos aquas?

Illa ego / que tibi sum nunc deniq; barbara facta:

Nunc tibi sum pauper / nunc tibi visa nocens,

Flammea subduxi medicato lumina somno:
al's mihi
Et tibi / que raperes / vellera tuta dedi.

Proditus est genitor / regnum / patriamq; reliquis
*al's quod licet.
Munus in exilio quodlibet esse tuli.

Uirginitas facta est peregrini preda latronis:

Optima cum chara est matre relicta / soror.

At te non fugiens sine me germane reliqui:

Deficit hoc vno litera nostra loco.

Qd facere ausa mea est / non audet scribere dextra:

Sic ego / sed tecum dilaceranda fui.

Nec tamen extimui (quid enim post illa timerem?)

Credere me pelago femina iamq; nocens.

Numen vbi est? vbi dĩ? meritas subeamus in alto
*
Tu fraudis penas: credulitatis ego.

Compressos vtinaz symplegades elisissent:

Nostraq; adhererent ossibus ossa tuis.

Aut nos scylla rapax canibus misisset edendos:

Debuit ingratis scylla nocere viris.

Queqꝫ vomit totidem fluctus: totidemqꝫ resorbet:

Nos quoqꝫ trinacrie supposuisset aque.

Sospes ad emonias/victorqꝫ reuerteris vrbes:

Ponitur ad patrios aurea lana deos.

¶ Distinet: diuidit. ¶ Gemini vt supra hic. Ephyren bimarē. ¶ Illa ego: dicit se fuisse: q̄ ei tot ⁊ tāta p̄icula ademerit. ¶ Nūc deniqꝫ: nā tunc non tibi videbar barbara: nec spernē da: cum a me opem expeteres. ¶ Nunc ti. suꝫ pau. subaudi ego illa. ¶ Que nunc tibi. i. iudicio tuo. ¶ Suꝫ vi. i. putata. ¶ Nocēs scelerata venefica. ¶ Subduxi. i. remoui. ¶ Flammea: ignea: habēt em̄ serpētes oculos lucentes in modū ignis. Oui. l. iij. Metamor. de serpēte quē Cadmus interfecit. igne micāt oculi. Medicato. i. medicamine quodā victo. Que raperes. i. q̄ rapere posses. Tuta. i. tu tutꝰ ⁊ sine p̄iculo salutis tue. ¶ Proditꝰ deceptꝰ. Munus quodlibet: ita quidā legunt: vt sit: ego tuli esse quodlibet munus in exilio: placet autē magis vt legatur qđ licet: et tūc erit sensus magis exprobrās ingratitudinē Iasonis. sic ego pro supradictis habui hāc remunerationem: qđ licet mihi esse in exilio. ¶ Tuli. i. accepi. Virginitas: mea. ¶ Preda rapina. ¶ Latronis: p̄donis. s. tui Iasonis: q̄ non vt maritꝰ te gessisti: sed vt predo. ¶ Soror scꝫ mea Calciope. Cum matre: scꝫ idya: ita em̄ teste Hesiodo vocata est mater Medee: licet quidā dicāt filiā fuisse Aete ⁊ Hypsee: ⁊ Diod. dicat fuisse filiā Aete ex hecate. At nō te: fratrē absyrtum a se interfectū dolet: dicit ergo. O ger. absyrte. ¶ Ego fu. de patria. Non relicte sine me: nā Medea cum secū duxit: ⁊ cū pater eā insequeref: dilacerato fratre: ⁊ mēbris in varijs locis sparsis vt alibi diximus: patrē remorata est. Litera epistola. Uno. i. solo. Deficit: non hꝫ animum: q̄ ex oībus que pro te feci hoc vnū est qđ non audeo scribere. ¶ Sic: sicut frater: dilaceratus est a me. Sed tecū: q̄ etiā tu meruisti. Quid em̄ timerē post illa: nā qui maiora ausus est: non timet minora: dicit igitur. ¶ Ego femina: ⁊ iā no. duo ponit que nauigationē timere solēt: femineus sexus timidus esse ꝯsueuit: femina. q. d. naturaliter timida. Iā no. que iā admiserā scelus fraterne cedis: ex mala enim consciētia solēt magis timeri p̄icula. Iuuena. Hi sunt qui trepidāt ⁊ ad oīa fulgura pallent. Non exti. credere: non verita sum committere me pelago: quid em̄ parē thesis est. Numen scꝫ diane lese. ¶ Dij: scꝫ dēos per quos tu periurasti. Ubi scꝫ sunt qui nos puniāt inter nauigādū. Subeamus. s. ambo hoc est ego: ⁊ tu. est aūt prolepsis. tu. s. subeas penas frau. q̄ me decepisti. Et ego pe. cred. i. ego puniar: q̄ tibi nimium facile credidi: cauendū ne legatur crudelitatis: nā ratio metri nullo pacto exigit: de em̄ syllaba secūdo eius dictionis lōga naturaliter est quā non liceret breuiari. Symplegades: dicit qđ vellet se fuisse cōprehēsam ⁊ elisam inter symplegades: sunt aūt symplegades scopuli duo in bosphoro thracio: quos aliq̄n cōcurrisse poete finxerūt: fortasse ꝑpter opinionē quā metus nauigātiū fecit: nā cum loca ita sint angusta: vt sinus non transitus ꝓcul visentibus videātur. ob metū arbitrati sunt seiūgi scopulos: q̄ antea iuncti videbātur: crediderūtqꝫ coeūntibus inter se saxis: que disiuncta interdū videbātur solida absumi intercipiqꝫ nauigia. dicūtur aūt a symplito. i. concutio: dicūtur etiam a grecis syndromades. i. concurrentes: inde et Iuue. ⁊ cōcurrentia saxa cyane: dicuntur ⁊ cyanee. i. nigre: nā cyanon nigrum significat: inter hec saxa Iasoneū do in cholchos: ⁊ redeūdo cum magno discrimine transisse dicitur. Luca. lib. ij. Ut pagasea ratis peteret cum phasidos vndas. Cyaneas tellus emisit in equora cautes. Rapta puppe minor subducta est montibus argo. Unaqꝫ ꝑcussit pontū symplegas inanē: ⁊ statura redit. dicit igitur Medea vtinā fuissemus cōpressi ⁊ interfecti inter symplegadas: cum trāsiuimus per eas. ¶ Elisissent. i. cōpressissent. Adhereat tuis. i. vtinam ambo simul fuissemus collisi ⁊ cōtracti: ita vt ossa mea fuissent cōiuncta ossibus tuis. Scylla: in mari siculo: naute magnis pelagi desidētis vorticibꝰ territi vndas: vt Iustinus scrib. latrare putauerūt: quas sorbētis eius vorago collidit. Hinc fabule scyllā ⁊ Carybdim peperere. hinc latratus auditur hinc mōstri credita simulachra: hanc autē scyllā phorci ⁊ creteidos nymphe filiā ferūt: quā cū amaret Glaucus deus marinus: cuiꝰ amore circe tenebaf: qm̄ ipse eā sperneret: illa irata fontē quo scylla se abluere solebat: venenis q̄busdā infecit: in quē cū illa descendisset pubetenus in feras hoc est marinos canes mutata fertur: que trāseuntibus nauibꝰ periculosissima esse fertur: de qua nūc intelligit. Altera fuit filia Nisi megarēsiū regis que minoe patriā suā megarē obsidēte eius amore capta est: cūqꝫ nisus eius p̄r purpureā comā ita ꝯsecratā haberet vt quoad illā intractā teneret: patria potiref: neqꝫ ab vllo ei imperiū auferri posset. Scylla vt hosti quē amabat placeret: comā patris clā abscidit: ⁊ patrē patriāqꝫ ei ꝑdidit: que postea cū ab eo p̄ter spē sperneref: dolore in auē cōuersa est: p̄r quoqꝫ Nisus deorū miseratione in auis formā ⁊ ipse mutatus dicif: he volucres ꝑpetuas inter se gerūt inimicitias: vt ostēdit Uer. in Georgicis. Aduertēdū est tñ qđ hec Scylla Nisi interdū pro mōstro maris a poetis ponif: vt a Uer. in Buc. Quid loquar aut Scyllā Nisi ⁊c. itē ab Ouid. in lib. ij. de remedio. Preterita cautus niseide nauita gaudet. Ait ergo. Aut scyl. ra. vorax q̄ naues in se rapit. ¶ Canibus. ꝑpter fabulā vt diximꝰ. sic Uergi. in Buc. Ah timidos nautas canibꝰ lacerasse marinis. Debuit: q̄ ⁊ ipsa aliq̄n inter amātes fuit. ¶ Carybdis: vt Seruiꝰ scri. mulier fuit voracissima: que q̄ Herculi boues rapuit a ioue fulminata est: ⁊ in mare p̄cipitata: vñ naturā pristinā seruat: nam sorbet vniuersa: ⁊ ſm Sallustiū ea circū littus Taurominitanū egerit: de his duobꝰ periculis Uer. in iij. eneiđ. Dextrū scylla latus: leuū placata carybdis obsidet. ¶ Supposuisset: submersisset. ¶ Nos quoqꝫ: sicut ⁊ alia oīa. Trinacrie. i. sicilie: nam vt diximus: Sicilia est que trinacria đr. ¶ Sospes: incolumis ⁊ victor: cōpos voti: q̄ potitus es aureo vellere. ¶ Aemonias thessalicas. Ad. p. de. i. thessalicos: tāq̄ꝫ monumētum victorie.

Ascensius. Deficit hoc vno. q. d. id prescribere nequeo quomodo fratrē saltē discerpserim: sic. vj. eneiđ. Ter patrie cecidere manꝰ ⁊c. Cecidere me pelago: id Iuue. Satyra. lib. vj. Late docet feminas videlꝫ amatores ac mechos sequentes nihil vereri maris tempestatem. Symplegades elisissent: spōdaicus versus pondus in sensu habēs. Nam in grauiori exitu optamus minus. Debuit in Scylla no. vi. quia et Glaucus illi ingratus fuerat. Queqꝫ vo. Carybdis. s. vtraqꝫ autē est in mari siculo. Sospes ad Aemonias. Reuersum in patriam Iasonem videlicet Thessaliam (quam non recte tūc vocasset Thessaliam: nondū enim sic dicta erat: sed postmodum a thessalo cōmuni Iasoni ac Medee filio) ⁊ probat Medea ꝑpter ingratitudinē eius: vocat ergo Aemonias vrbes Thessalicas: ab Aemone enim rege dicta est Thessalia prius Aemonia. Aurea lana: aureum vellus.

Quid referam Pelie natas pietate nocentes/

Cesaqꝫ virginea membra paterna manu?

Antonius. Queqꝫ vomit fluctꝰ totidē: carybdim intelligit: q̄ quatuor ⁊ viginti horis aquā sorbet ⁊ eiicit. Ad emo. vr. iolchō itelligit vrbē thessalie vbi erat Pelie regia: patrē esonē: matrē alcimedē ⁊ fratrē ꝓmachū trucidatū pelie iussu

Marginal notes: pro p̄iculo. Uer. lib. v. Quis deus in fraudē q̄ dura potētia vestra egit. Q̄ñqꝫ ꝓ pena. Cice. ij. orato. idcirco narrabor fraude capitali ec. — Medee mater q̄ noīe appellata fuerit. — Symplegades. — Cyanē q̄d significet. — Scylle q̄t fuere ⁊ earū fabula. — Carybdiū fabula.

Ut culpent alij/tibi me laudare necesse est:

Pro quo sum toties esse coacta nocens.

Ausus es(o iusto desunt mea verba dolori)

Ausus es esonia dicere cede domo.

Iussa domo cessi natis comitata duobus:

Et/qui me sequitur semper amore tui.

At subito nostras vt hymen cantatus ad aures

Venit: ꝛ accenso lampades igne micant. *

Tibiaq; effudit socialia carmina vobis:

At mihi funesta flebilior a tuba.

Pertimui: nec adhuc tantum scelus esse putabam:

Sed tamen in toto pectore frigus erat.

Tuba ruũt: hymenee vocant: hymenea frequẽtant:

reperit: sꝫ alij qbꝰ adstipulaẽ in meta. Oui. tradãt viuũ patrẽ ꝯuenisse: in iuuẽtãq; a Medea iasone petente fuisse restitutũ. Ad pa. de argo neptuno in isthmo: vbi erat tẽplũ dicauit vellus aureũ ꝛ iunoni. Quid re. p. na. pelie filias tres fuisse scri. Dio. alcestã: amphimonem et euadnẽ: q̃ suadẽte medea patrẽ trucidarũt: putabãt ad iuuentã ab illa posse restitui: viso ex ariete ꝑiculo: vt in met. diximꝰ. Nocẽtes pie. putabãt ad iuuẽtã restitui debere. Duobus na. erãt q̃tuor medee ex iasone filij: vt diximꝰ: cũ ea discesserũt thessallꝰ ꝛ thessander. Hymẽ cantatꝰ. nuptiale carmẽ: qđ fesceninũ dr: q̃m primũ apud fesceninos inuẽtũ sit: vt Põpeiꝰ scri. Lãpades ve. faces intelligit q̃s ĩ nuptijs accẽdi Var. tra. Socialia ꝯiugalia: carmẽ ad tibias canebaẽ: erãt tibiarũ mlta gña: sꝫ q̃ nuptijs ꝑcinebãt puellares dicebanẽ. ¶ Tũ scelus id est vt me repulsa aliã susciperes vxorẽ.

☞ Quid referã: cõmemorat aliud suũ erga iasonẽ bñficiũ: q ĩ eiꝰ gratiã ꝑsuasit filiabꝰ pelie vt patrẽ iugularẽt pollicita se reducturã eũ ad etatẽ iuuenilẽ: qꝛ cum ille fecissent: medea mortuũ eũ reliq̃t: q scicbat ab eo nõ amari iasonẽ. ¶ Nocẽtes pie. q nõ interfecerunt patrẽ. Nisi ꝓpter pietatẽ: vt scꝫ ei prodessent. ¶ Pietate: nimio amore erga patrẽ. Cesa: incisa lacerata. ¶ Virgineo: puellari hãc fabulã scri. plene Oui. lib. vij. met. Ut. i. q̃uis. Alij cul. i. dãnẽt ea q̃ feci. Tibi est ne. lau. me. quia tuo amore cõpulsa ea feci. Pro quo. i. cã cuiꝰ. Ausus es: ostẽdit ingratitudinẽ iasonis: qui post tãta bñficia ipsam medeã ab se eijcere ausus est. ¶ O iusto: parẽthesis est. q. d. nõ possum exprimere dolorẽ quẽ ꝯcepi. Ausus es. cõduplicatio est. Cede: abi. Aesonia: patris mei esonis: nã vt supra diximꝰ in argumẽto iason spõtaneũ diuortiũ Medee ꝑsuadere conatꝰ est. Iussa. s. a te. Cessi: abij: discessi. Duobꝰ natis: quos ex te suscepi. Et amore tui subaudi comitata. Qui. s. amor. ¶ Sẽper sequiẽ me. i. q̃ nunq̃ me derelinq̃t. Aut subito corrigendꝰ est hic textꝰ: vt sensus ꝛ ratio metri constet: nã sic legendũ est. At subito nostras vt hymen cantatꝰ ad aures. Venit ꝛc. sensus est: at postq̃ audiui carmina vestra nuptialia: vobis quidẽ socialia: sꝫ mihi funebria ꝑtimui: pendet enim ordo vsq; ad hunc locum: est aũt talis. At ꝑtimui. Ut. i. postq̃ hymen canta. i. cãtibus celebratꝰ: nam vt alibi diximꝰ inuocabatur in nuptijs: vt vulgus hymen hymenee vocãt: hymenee frequentanẽ. Lampades: faces nuptiales. Micãt splendẽt. Tibiaq;: tibie adhibebantur nuptijs. Tube vero funeribꝰ. Persius. hinc tuba cãdele ꝛc. Tibiaq;. s. postq̃. ¶ Effudit: emisit Carmina socialia vobis. i. tibi ꝛ vxori tue prebẽtia signũ societatis. i. matrimonij. ¶ At mihi. s. effudit carmina. Flebiliora. i. tristiora. Tuba funesta. i. q̃ funeribꝰ adhiberi solet: vt supra diximus: nam erat etiam militaris tuba ad acuendos animos militum ad pugnam. ¶ Tãtum scelꝰ: vt legitime duceres illã. Frigus. i. timor. Turba ruũt: synthesis est in numero. ¶ Ruũt: properant. Hymenee: sic legendum est in vocatiuo: non aũt hymenea: q nulla ratione potest talis accusatiuꝰ reperiri: faceret enim vel latine hymeneum: vel grece hymeneon: vt alibi diximus.

☞ Quid referã Pelie? q. d. etiã suasu meo ꝯpulse sunt filie Pelie patrẽ occidere putãtes se pie cũ eo acturas/ hoc est ipsum ad iuuentã etatẽ renouaturas: id aũt suasit Medea in vltionẽ: q Iasonis fratres/ ꝛ vt quidã asserunt patrẽ occidi fecerat Pelias. ¶ Nocẽtes ergo pietate/ q putabãt se rem piã acturas. ¶ Hymẽ cantatꝰ. i. carmẽ nuptiale/ qđ epithalamiũ dr. accipimꝰ eñ noia deoꝝ ꝓ rebꝰ quibꝰ presunt. hymẽ clamãt. i. repetũt hanc vocẽ hymẽ dicẽtes: hymẽ o hymenee/ o hymenee/ vt est apud Catullũ/ ꝛ loquutꝰ est sicut in euangelio vocatis me magister ꝛ dñe. Hymenea. s. festa/ aut gaudia/ aut carmina/ aut alia ad legitimas nuptias pertinentia: est eñ adiectiuũ Hymeneus. a. um. sed poniẽ hic substãtiue/ verũ deus ipse etiã hymeneus dr: nã grece hymenos diciẽ mẽbrana: seu pellicula virginalis claustri. ¶ Putaẽ tñ hymeneus fuisse vir q̃dã Atheniẽsis/ defensor virginũ in bello/ ita vt eius presidio ad legitimas nuptias peruenerint: vñ eius nomẽ in nuptijs faustis ꝛ legitimis frequẽtabãt: q̃uis nõ desint qui Veneris ꝛ Bacchi filiũ putãt: apud Romanos aũt talassio vocaẽ nuptiale carmẽ/ q talassio clamitãdo seruata est in captu sabinarũ egregie puelle virginitas/ vt docet Pli. lib. j.

Quo propior vox est/ hoc mihi peius erat.

Diuersi flebant serui/ lachrymasq; tegebant:

Quis vellet tanti nuncius esse mali?

Me quoq;/ quicquid erat/ potius nescire iuuabat:

Sed tanq̃ scirem/ mens mea tristis erat.

Cum minor e pueris iussu/ studioq; videndi

Constitit ad gemine limina prima foris. *

☞ Peiꝰ erat: molestiꝰ videbaẽ: orator dicit. Tristis languida ꝛ mesta: nã si ad orationem aut ad frontẽ referas: seuerũ: ꝛ iracũdum interpretabitur. ¶ Minor e pue. puer apud Terentium pro seruo vsurpaẽ: hic vero pro filio. ¶ Hic mihi: addas: renunciauit. ¶ Pompaz letã in nuptijs multitudinẽ. Aureus: in veste aurea more triũphantium cõspicuus. ¶ Serta: coronabãtur in nuptijs qui aderant. Lese pat. gau. pathos a iusto. Relicti: quos fugi. Inferias: dicit sua calamitate fraternis manibus inferias soluere. ¶ Serpẽtes igiẽ domini sub vno impetu videẽ oĩa colligere: vt cõmiserationis viꝫ augeat. ¶ Feros ignes: illos intelligit: quos efflare tauros martios diximꝰ. Meos flãmas: amoris estus: q̃s patior. ¶ Nil

Nuber.

* Micare ꝓpe ẽ subinde: ꝛ ꝑ interualla vt mice faciũt fulgere. Ver. micat ignibus ether. Accipiẽ et micare pro sortiri digitis. cice. eũ virũ bonũ appellãt q̃ cũ possis in tenebꝛꝫ micare.

Tibie ꝛ tube q̃bꝰ adhibebanẽ.

ASCEN. ANTO.

Puer ĩproprie ꝑ quo accipiatur.

Que dea magicis ꝑfuerit.

Hecate q̃ fuerit ꝛ cuius filia.

* Fores ꝓprie inquit Seruiꝰ/ qđ forꝫ aperiũtur: hoc nomine in lib. amo. vsus ẽ Oui. in singulari difficileꝫ moto carmie ꝑ̃de forẽ. Cice. ꝑ corne. Aperuit forẽ scalarũ. Teren.

Quid nã fores crepuit vbi donatꝰ fores singularis numeri.

Hinc mihi mater abi: pompā pater inquit Jason

Ducit: & adiunctos aureus vrget equos.

Protinus abscissa planxi mea pectora veste:

Tuta nec a digitis ora fuere meis.

Ire animus medie suadebat in agmina turbe:

Sertaq₃ compositis demere rapta comis.

Vix me continui/ quin sic laniata capillos/

Clamarem meus est/ iniÿceremq₃ manus.

Lese pater gaude: Colchi gaudete relicti:

* Inferias vmbre fratris habete mei.

Deseror amissis regno/ patriaq₃/ domoq₃/

Coniuge: qui nobis omnia solus erat.

Serpentes igitur domui/ taurosq₃ furentes:

Vnum non potui perdomuisse virum?

Queq₃ feros repuli doctis medicatibus ignes:

Non valeo flammas effugere ipsa meas?

Ipsi me cantus: artes: herbeq₃ relinquunt:

Nil dea: nil Hecates sacra potentis agūt.

Non mihi grata quies: noctes vigilantur amare:

Nec tenero miseram pectore somnus habet.

Que me non possum/ potui sopire draconē:

Vtilior cuiuis/ quam mihi/ cura mea est.

Quos ego seruaui/ pellex amplectit artus:

Et nostri fructus illa laboris habet.

dea: Proserpinā intelligit: quā magicorū deā tradit esse Porphyri⁹: sunt q̄ ad circē referāt quod nō placet. ¶ Hecates potentis: hec fuit perse filia immanis: venena nouit oīa & herbas patrēq₃ sustulit. prima etiā aconitū inuenit: & plura venenorū genera. Nō mi. gra. dies pathos a tpe. Mea cu. i. magico artificio diligentia. Pellex a noie odium excitat in glaucē que nouiter Jasoni nupserat. ¶ Nostri la. id fuit Jasonē seruare: quo fungebatur creusa. ☞ Quo quāto. Hoc. i. tāto. ¶ Peius erat. i. magis āgebar. ¶ Diuersi. i. in diuersis locis domus. ¶ Tegebāt. non em̄ audebāt clare flere. ¶ Quis. q. d. null⁹: q₂ malap rep inuiti nū tÿ esse debemus. ¶ Juuabat. i. placebat mihi ignorare. ¶ Tanq̄. i. q̄si fuissez plene istructa: & scirē te vxorē ducere. ¶ Minor. s. natu & etate. E pueris ex duob⁹ filiis nr̄is. Jussu mādato meo. Studio. i. cupiditateq₃: q₂ pueri cupidi sunt videre oīa noua. Gemine. i. duplicis. Oui. i amorib⁹. me duplices occuluere fores. Foris gtūs ē hoc loco singularz. ꝯstitit. s. vt videret q̄d fieret. Hinc ex limine dom⁹. Mater abi. v̄ba pueri ad Medeā. Pompā. i. nuptialē triūphū & apparatū. ¶ Aureus. i. vestibus aureis indut⁹. Vrget. i. p̄mit. Equos adiūctos. i. vehit curru & ducit ab eq̄s. Protin⁹ statiz auditz illis v̄bis. Plāxi. i. pcussi. Abscissa: lacerata. Nec fuere tuta: q₂ dilacerata sunt. Anim⁹ volūtas ipet⁹ animi. Suadebat. s. mihi. Ire in ag. i. ire i mediā multitudinē: q̄ circū te & spōsam tuā erat: & demere. i. auferre. Serta coronas q̄s habebat sponsa tua. Cōpositis. ornatis. Laniata capillos. s. meos. Sic. id est ita lacerata & squallida. Qui. i. vt nō. Me⁹ est. s. marit⁹ Jason. ¶ Iniÿcerēq₃ manus. i. eū mihi caperē: & mihi debitū ipa vēdicarē. dixim⁹ supra de iniectiōe man⁹ in epl'a Orestis: cū exposuim⁹. Iniÿce nō timidas in tua iura man⁹. Lese. p. ꝯuertit sermonem ad eos q̄s videt lesisse dicens nūc factā esse eop vindictā Lese. s. a me. Colchi: ppl'i regiōis mee. O vmbre fra. quem ego crudeliter iterfeci. ¶ Habete inf. i. estote placate: & habete vobis factas iferias ex malz meis. existimabant em̄ fieri iferie mortuis. i. sacra q̄ties eop inimici vel hostes fuissent vel morte vel alio supplicio affecti. inde Ver. li. x. Totidē q̄s educat vfens. Viuētis rapit inferias. & Pyrrh⁹ apd Oui. placet Achilleos mactata Polyxena manes. sunt em̄ inferie sacra mortuop. ¶ Deseror. ecce quō eis ferant iferie. Dese. vidua dereliquor. Regno: p̄riaq₃ domoq₃ am. &c. synthesis est. Coniuge. s. amisso. Qui sol⁹ erat oīa: q₂ oīa amissa eq̄ aīo ferebā dūmō eū haberē: sic Briseis ad achillem. Tot tn̄ amississe ꝯpēsauim⁹ vnū. Tu dn̄s. tu vir. tu mihi fr̄ eras. Serpētes igit: ꝯq̄rit q̄d potuerit domare serpētes & tauros: & nō potuerit domare iasona: & i amore suo retinere. ¶ Vnū. i. solū. s. te. ¶ Queq₃ duc sunt dictiōes. i. & ego q̄ pepuli. i. remoui: pepuli aūt legēdū est nō repuli: nā post re geminat ꝯsonās i trib⁹ pteritis. reppuli repperi rettuli. i reliq̄s seruat naturā p̄ntis. Medicatib⁹. i. medicaminib⁹ ab eo q̄d est hic medicat⁹ Arte declinatiōis. Flāmas. i. ignes amoris. ¶ Can. incātatiōes. Her. vires herbarū. Artes. s. magice. Dea. s. Diana. ¶ Sacra Hecates. s. pserpine. Diod. tn̄ scri. Hecatē filiā fuisse Perse fratris Ete viri crudelissimi: q̄ audacia & imanitate patrē supauit: q̄ cū ad venena mortifera summū studiū ipēdisset pria aconitū inuenit: vim naturāq₃ cuiusq₃ veneni in cibis q̄s aduenis dabat expta: his reb⁹ admodū edocta veneno patrē sustulit: deinde regno assumpto tēplū Diane statuit: cui nauigātes hospites sacrificabat: existimās ea crudelitate suū nomen clarius futurū: ex hac & Eta patruo vult Diod. natā Medeā Circē: & Egialiū: sz de matre Idya de qua. s̄. dixim⁹ certior est opinio: ergo Hecatē intelligam⁹ Proserpinā q̄ oībus magicis p̄esse d₂: quā & ipsa Medea. vij. met. inuocasse d₂ his v̄bis. tuq₃ triceps hecate q̄ ceptis cōscia nostris. Adiutrixq₃ venis. &. s̄. dicto loco. Statuitq₃ aras e cespite binas. Deteriore hecates: at leua parte iuuēte: & itē. ibat ad antiq̄s hecates p̄seidos aras: ex q̄ ostēdit eā Medee p numie cultā fuisse. Sacra q̄ facio. vt tuū aīm flectat: ita ipē loco supradicto. Haud pcul egesta scrobib⁹ tellure duab⁹ Sacra facit &c. Nil agūt. i. nec psunt ¶ Nō grat. i. nō iocūda. Amare. acerbe: plene āxietatz. ¶ Sō. sopor miserā. s. me. i. nec dormio. Que. s. ego. Nō pos. me. s. sopire. i. dormire facere. ¶ Dra. puigilē. Cu. diligētia ars est. ¶ Pellex. ꝯcubina. Quos ego ser. s. a morte. Fru. vtilitatē: trāslatio ē sumpta vel a terra vl' ab arborib⁹. ☞ Quo. i. quāto. ¶ Propior. i. vicinior. ¶ Vox est hoc. i. tāto pei⁹. i. molesti⁹ erat mihi. Quis vellet. q. d. null⁹. Ascensius.

Hub er.

Puerorum affectus.

* Inferie sacra mortuop/ q̄ iferiis fiūt. Vergil. Totidē q̄s educat vfens viuētes rapit inferias. Luca. li. x. Inferiasq₃ dabit ppl'is: & mittet ad vmbras.

Opiniones inanes q̄dā antiquorum.

In q̄b⁹ preteritis post re cōsonās gemineutur. Hecate.

❡ Aureus pulcher/aut auro ornatus. Laniata ca.i.habēs capillos laniatos z discissos. Lese pater gau.zc. Di cet se iustas dare penas patri z colchis aliisq; quos amore Iasonis offenderat. ❡ Habete infe.i.sacrificia q̄ in fe ris fiebāt occisione facta:qua inferi nimirū gaudēt. Cōiuge qui/qz ꝓpter ipm cetera dereliq̄rat. Queq; se.rep vnum posuit:vt actis est:nam vsus multorū reppulit habet:nec staret hic versus:si reppulit ponatur. Docti medicatibus.i.per medicamentum doctorū/aut medicamentis docte adhibitis. Sacra he.q̄ magicis artibus preest. Mea cur.nō accipitur hic pro sollicitudine/sed quasi pro curatione z medella/qua curam⁹ morbos/ue qua torquemus z vrimus corda. Cuiuis.i.cuilibet alteri:pellex grecū est/licet a pellēdo quidā deductū putēt

Forsitan z stulte dux te iactare marite
Queris:z iniustis auribus apta loqui.
In faciem/moresq; meos noua crimina fingis:
Rideat/z vitijs leta sit illa meis.
Rideat/z Tyrio sedeat sublimis in ostro:*
Flebit/z ardores vincet adusta meos.
Dum ferrum/flammeq; aderunt/succusq; veneni/
Hostis Medee nullus inultus erit.
Quod/si forte preces precordia ferrea tangunt:
Nunc animis audi verba minora meis.
Nam tibi sum supplex:quod tu mihi sepe fuisti:
Nec moror ante tuos procubuisse pedes.
Si tibi sum vilis:communis respice natos:
Seuiet in partus dira nouerca meos.*
Et nimiū similes tibi sunt/z imagine tangor:
Et quoties video:lumina nostra madēt.
Per superos oro:p auite numina flamme:
Per meritum/z natos pignora nostra tuos. al's duos.
Redde torū/pro quo tot res insana reliqui:
Adde fidem dictis/auxiliumq; refer.
Non ego te imploro contra taurosq;/virosq;:
Utq; tua serpens victa quiescat ope.
Te peto/quem merui/quem nobis ipse dedisti:
Cum quo sum pariter facta parente parens.
Dos vbi sit queris?campo numerauimus illo:
Qui tibi laturo vellus arandus erat.
Aureus ille aries villo spectabilis aureo
Dos mea/quam dicam si tibi redde/neges.

☞ Stulte marite:insane vxori:qm̄ putat te posse potiri:clam reperit vt indicet se ad vl tionē moliri. ❡ Aur.iniu.qz maritū alienum occupat. ❡ In fa.hoc ad pulchritudinē refer ri debet dānas in me formā. Rideat:multum stomachi habet hec concessio. ❡ Ostro ty.stra to purpureo. ❡ Adusta:nam cum patre z do mo cōflagrauit. ❡ Quod si for.ꝓces:per dep cationē epistolam claudit. ❡ Minora meis: qm̄ maiora meditor q̄ literis mādari possint. Quod z tu mi.sepe su.in rapiēdo vellere id cō tigisse diximus. Seuiet:iustas querelas facit: a natorū incōmoditate. Tan.mo.qz tibi sunt similes. ❡ Aui.flam. Medee auū solem esse di xim⁹. Duos:quatuor cōmemorat Diod. Red. to.me in tuū cōiugiū reuoca. ❡ Nō ego te im plo.suasio a facili. ❡ Ipse de. Iason vltro de ꝯiugio in tēplo solis seu vt alij tradūt:Diane spopondit. ❡ Uillo.au.albo legas:beneficia pro dote cōmemorat. Opes sisy. Sisyphus co rinthum tenuit cui merope atlantis nupsit:z ex ea genuisse traditur laertē Ulyssis patrē: glaucū:z creontē. Quos equidē:actu.indigna tio ꝓcisionē peperit:deest eīn vlciscar iniuriā illoꝝ morte. Actutū ex duab⁹ altera gemina ta particula ꝯstat actutū:z ꝯfestim significat. ❡ Par.ira indignatio me minabundā fecit. ☞ Forsitan:cōmunis est suspitio vxorū de maritis:quod de eis apud amicas maledicāt vt alibi diximus. Iactare ostentare laudare apta cōuenientia.s.de vitijs vxoris tue:q̄ vt est iniusta:ita libēter audiet. In fa.mo.me.i.male dicis de pulchritudine z morib⁹ meis. ❡ No ua:inaudita. Fingis :cōminisceris:mentiris. ❡ Rideat:pro ridebit:rideat hic concedentis est per indignationē:z subaudit licet. Subli. superba. ❡ Ostro ty.in purpura:que apud ty ron abundat. ❡ Fle.subaudi tamen. Adu.cre mata. ❡ Uincet me ar.quia magis ardebit q̄ ego nunc ardeo. ❡ Dum te.enumerat ea per que possit se vlcisci. ❡ Suc.ve.i.succ⁹ veneno saꝝ herbarū. ❡ Inultus:impunitus. Quod si for.precatur nunc Iasona. ❡ Me.animis:qz sum supba:z alta animo:licet humilibus ver bis tibi supplicem:et significat eam qualem Hora.precepit. Sit Medea ferox: inuictaq;. ❡ Quod.s.esse supplicē. ❡ Procul.i.iacere:si cut supplicātes facere solent. ❡ Si sum vi.ti. si me paruifacis. ❡ Cōmunes:ex vtroq; nr̄m genitos. ❡ Seuiet:faciet aliq̄d crudele. ❡ Et ni.si.adducit eos in gratiā ostēdens esse simi les patri. ❡ Tāgor:delector. ❡ Imagine simi litudine. Sic Dido ad Eneam lib.iiij.enei. Si quis mihi paruus aula luderet Eneas:qui te tātū ore referret. ❡ Madent.i.rigātur lachry mis:qz per eos recordor tui. ❡ Lumina.i.ra dios:z lucem. ❡ Flamme aui.i.solis aui mei: flamme autē dixit quia dicūt Solē esse igneū. ❡ Meritū beneficiū:quod tibi prestiti. ❡ Pi gnora:qz filij sunt pignora matrimonij. ❡ To rū:ius tori.i.matrimonij. ❡ Insana.i.amore demēs. ❡ Tot res:patrem:patriā:matrem z sororē. ❡ Adde fi.di.i.fac vt dicta tua seruen tur:z fidē habeāt. ❡ Re.i.redde:sicut ego de di tibi:qđ est iustissimum. ❡ Non ego:dicit se prestitisse auxilium in maiori re q̄ ipsa petat. Imploro:inuoco. ❡ Cōtra tau.sicut tu implo

ANTO. Sisyphus vbi regna uerit. Actutū q̄d sit.

* Ostrum muricis si ue ꝯchylij/ ac purpure color. Uer. vt gēma bi bat:z sarra no dormiat ostro.

Huber.

* Seuio modo ꝓ ira scor accipit Pacuui. q̄d ꝯmerui: q̄d in me seuis pater : mō pro fortiter ago. Mar. Belliger i uictis mars tibi seuit in ar mis:signifi cat etiā iter dū immani tatem exer ceo. Iuui⁹. cū post victo riam in ho stes quoq; seuiret.

Dos mea tu sospes: dos est mea graia iuuentus:

I nunc Sisiphias improbe confer opes.

Quod viuis: qđ habes nuptam: socerūq; potentē.

Hoc ipsum ingratus quod potes esse: meum est.

Quos equidē actutum: sed quid predicere penam

Attinet? ingentes parturit ira minas.

rasti meum. ¶ Quies. dormiat. ¶ Victa: sopita: notādum est posuisse serpentem feminino genere: sicut ⁊ Juue. Et mouisse caput visa est argētea serpēs: nam vtriusq; generis est. Ipse de. i. tu propria voluntate ⁊ spōte. ¶ Cuz quo pa. sum fa. p. i. ex quo suscepi filios. Dos vbi: respondet obiectioni: que posset fieri de dote. ¶ Cāpo. ecce rñsio. Numeraui. s. dotē. ¶ Qui erat aran. vt seminares dētes serpentis. Tibi la. i. ablaturo. ¶ Vellus. i. lanā auream: ⁊ est sensus: accepisti a me dotē magnam: cum taurorum ferocitas per me cōpressa est: ⁊ ira terrigenarum: ⁊ deniq; cum abstulisti vellus aureū: nam cū id per me habueris est dos mea. — Serpēs in gñe femini no qñq; ponitur.

¶ Spectabil. pulcher. ¶ Villo: pilo ⁊ lana. ¶ Quaz dotē. ¶ Neg. i. nolis mihi reddere. ¶ Tu so. i. vita tua pseruata est dos mea. Gra. iu. i. omnes socij tui per me seruati sunt. ¶ Impro. perfide. I nunc: irrisio est. Confer. i. cōpara. ¶ Opes si. i. opes creontis filij sisyphi. sisyphias autē cōtumeliose dixit: qm̄ cōstat eū fuisse latronē: qui suis latrocinijs maximas opes cumulauit: quarū heres fuit creon: qđ viuis. i. quod habes vitā. Nuptā. s. creusam. Socerū creontē. Potentem: diuitē. Quod po. esse ingra. est meū.. beneficiū meū: q: nisi ego essem ne ingratus quidē esse posses: q: iam non viueres. Quos. s. te ⁊ vxorē tuam ⁊ socerū. ¶ Actutū: vna est dictio: ⁊ significat statim: cito: ⁊ est eclypsis: deest eñ verbū: subauditur eñ puniā: sicut apud Ver. lib. eneid. Quos ego: sed motos prestat cōponere fluctus: conuenit eñ talis sermo menti irate. Sed quid at qđ opus est. qđ pertinet. Predi. multo ante minari. Penam: quam sum sumptura. Parturit: concipit: generat. — Sisyphus. — Actutum.

☞ Marite. i. vxori. In faciē. i. ad vituperationē faciei mee: vt sup. rideat ⁊ vitijs leta sit illa meis. Rideat: amara cōcessio: que vim prohibendi habet: nam minabundo vultu pfertur. In ostro tyrio. i. purpura que apud Tyrum preciosa est: q: dibapha. i. bis tincta. flebit ⁊ ardores vincet adusta meos. q: plus est vstū esse. i. consumptū igni ꝙ veri: dum. i. donec aut ꝙdiu: ferrum flamme ⁊ succus veneni aderunt. i. extabunt: hostis Medee nullus inultus erit: per quod tacite etiam Jasoni minatur. Quod si forte preces: precordia ferrea. Precordia dicuntur passionū sedes pellicule quedā cor ⁊ ei vicina cingentes. Quod. i. que res tu mihi sepe fuisti: hoc est etiā supple. ¶ Cōmunis natos: actūs in is legitime erit dum gtūs in ium/ idem dicit Creusa Aenee. iamq; vale: ⁊ nati serua communis amorem. per aute numina flamme. i. per solis radios. Nam sol auus est Medee: pater vcz Aete. ¶ Numerauimus dotez. i. persoluimus tot beneficijs. nō pecunijs. Laturo. i. ablaturo vellus villo spectabilis aureo synerefis est. i. contractio duarum syllabarū in vnam: sicut. x. eneid. dat saltu villis onerosum atq; vnguibus aureis. ¶ Sisyphias. i. corinthias que i ere corinthio plurime sunt. ¶ Quos equidē actutum. i. cōfestim/ postꝙ̄ sensero te nolle flecti: subticuit autē verbum quod est occidam/ aud trucidabo/ sed qui ire sue moderantur/ solent verbum reticere/ sicut neptūnus Aenei. j. ¶ Quos ego: sed motos prestat cōponere fluctus. Addit ergo. Sed quid predicere penam Attinet? quasi dicat nihil. Cetera a superiori cōmentario explanata sunt. — Ascensius.

Quo feret ira/ sequar: facti fortasse pigebit:

*

Et piget infido consuluisse viro.

Viderit ista deus/ qui nunc mea pectora versat:

Nescio quid certe mens mea maius agat.

☞ Que feret ira. nulla adhibita rōne impetus sequar. ¶ Cōsuluisse. i. cū peteret vt ad piugiū reuocaret. ¶ Viderit ista deus: cū furore enunciandū est: cupido inquit nostris rebus pvidebit. ¶ Agat: moliat. ¶ Mai⁹: ꝙ literis mādatum sit: aut cupido suaserit: nam filios peremit: ⁊ ad creusaz coronā misit napeā: que est ex gñe bituminis in quā ignes trāsiliunt: vt scri. Pli. vndecūq; visant aspersaz sacrifica tura igit ad aras igne correpta extingui non potuit: sed cum patre qui opem ferre voluit: ⁊ regia cōcremata est: licet alij tradāt radice quadā a circe accepta creōtis domū incēdisse: que ei⁹ nature traditur: vt cum ea lignū succēdatur extingui nō possit ad id perficiendū Medeā mutata facie cōcessisse. Diodo. per filiū dona misisse noue nupte impetrato ad vnū diem reditu seri. que cū tractari cepta sunt: oīa fuisse incensa. — Antonius. — *Piget veteres ꝓ tardat vsurpabant: capit̄ ēt p eo qđ est penitet: qm̄ in his peragēdis quoꝝ penitentia duci mur: tardi sum⁹: sigt itaq; pmolestum est. Var. Jāq; piget te in co tp̄s terrere.

☞ Sequar quo ira feret. i. faciā id qđ ira suadebit. ¶ Facti for. pi. terret ipsum Jasona dicēs se esse facturā: id cuius fortasse postea eam pigebit: ex quo ostendit id futurum ⁊ magnum ⁊ crudele. ¶ Et pig. est sensus. Si pi. fa. pigeat: quia etiā piget me. ¶ Consuluisse. i. profuisse ⁊ rem vtilem fecisse. ¶ Viro infido. i. tibi qui nō seruasti mihi fidem. ¶ Viderit pro videat. q. d. ego nō curo. ¶ Qui ver. mea. pe. i. qui immittit mihi in animū tam diras cogitationes. ¶ Nescio quid maius pro nescio quid magnū ⁊ terribile. Exitus rei fuit: quod cum Jason nequaꝙ̄ precibus: ⁊ verbis Medee flexus esset: sed ei iussisset: vt ex vrbe statim discederet: erat enim vt diximus Corinthi. Illa a creonte impetrauit vnius diei dilationem: vt recederet: ⁊ interim noctu regiam clam ingressa quibusdam medicamētis immutata facie ne cognosceretur domum incēdit: quadā radice a Circe inuēta: que eam vim habebat: vt incensus ignis nequiret extingui: repente conflagrante regia Jasonem exiluisse ferunt. Creontem vero ⁊ glaucam siue creusam igne absumptos: alij dicūt Medee filios dona quadam venenis illita sponte attulisse ad Creusam que cum illa corpori applicuisset incidit in morbū: ⁊ pater filie auxilium ferre volens eius corpori hesisset: euestigio expirauit: ita de hac re varia est opinio. Medea vbi cognouit Jasonē flammas euasisse vltioni intenta: animum ad mortem filiorū in patris calamitatem adiecit: ⁊ omnes vno excepto qui aufugit iugulauit: eorumq; corpora sepeliuit in Junonis templo. Deinde fidissimis fuge socijs assumptis nocte ex corintho fugiens Thebas ad Herculem venit: deinde Athenas ad Aegeū Thesei patrem confugit: ex quo ferunt Medum genuisse a quo media regio cui imperauit nominata est. Inde veneficij accusata digrediēs in pheniciam delata est. Inde ad superiores Asie partes transiens cuidam potētissimo regi hesit: ex quo quidam volunt potius susceptū filium Medum a quo Media dicta sit. Errauit postea multum: licet Solinus vbi de Italia tractat dicat eam a Jasone Butroti sepultam fuisse: Marsum vero filiū Martis imperasse: qui ab eo dicti sunt. Atqui in fabulis tanta est varietas: vt Diodo. sentiat Jasona nō multo post filios a Medea interfectos diem suum obijsse: dicit enim quod filijs ⁊ vxore priuatus: cum omnes dicerent eum iuste plecti: quia in Medeā ingratus fuisset: cum vim doloris ferre nō posset: mortē sibi consciuit: ⁊ hec satis de Jasone ⁊ Medea. — Huber. — Regie creōtis incēdiū. — Medus q̄ fuerit ⁊ a q̄ media regio nuncupata est.

¶ In. xij. Epistolam Argumentum.

Iphicl⁹ vbi regnauerit ꝛ quot filios sustulerit.
Laodomie quot fuere.



Phiclus philaci fili⁹ vrbē thessalie phylacē in phithica regione tenuit: phthios eniꝫ subditos fuisse Achilli philotecte: ꝛ Prothesilao scri. Stra. iphicl⁹ cū filios parere nō posset poculū sumpsit: qđ ex herba serpentibus noxia fuisse tradit̄ filios suscepit Prothesilaum ꝛ podarcē: qui cū nauib⁹. xl. vt auctoꝛ est home. ad troiā nauigauerūt: sed cū grecis ceteris: qui cū Menelao cōtra troianos cōspirarāt ob tēpestatē Aulide clauderetur Prothesila⁹: Laodomia acasti philacei filia ex laudothea Prothesilai vxore cū viri desiderio teneretur: illius vmbra que sepius occurreret sollicitata: ad illum hanc scri. epistolā: qua suadet vt belli periculis abstineat: ꝛ vt cōiugis viuat memoꝛ: fuisse ꝛ aliam laodomiam legimus bellorophontis ex achemene filiam: quam ex ioue Sarpedontem lyciorum regem peperisse tradunt. Pacu. et Titinius Prothesilaum tragediam ediderunt: ex qua multum in hanc epistolam Ouid. transtulit.

ANTO. Aemonia vñ dicta est.



Ittit ꝛ optat amās quo mittit̄ ire salu. Principiū a beniuolentia sumptuꝫ est qm̄ nulla mouet̄ indignatione. ¶ Aemonis: a noīe patrie aliā beniuolentiā excitat: emoniam ab emone rege dictā esse thessaliā scri. Pli. ꝛ prothesilaus ꝛ laodomia erant thessali.

HUBER.



Ittit: ꝛ optat: Grecis proficiscentibus ad obsidionē troie responsuꝫ datū erat: qui primus in terrā troianā ex classe descēdisset: eū manu hostis periturū: qr̄e cū in ea expeditiōe eēt Prothesila⁹ iphicli fili⁹ vir magni animi Laodomia acasti filia ei⁹ vxoꝛ sincere maritū amans de ei⁹ salute anxia hāc epistolam ad eū scripsit: cum intellexisset grecos tēpestate in aulide retineri: ostēditq̄ quā grauiter tulerit ei⁹ discessum deinde eū monet: vt non sit nimiū audax in pugnādo: meminerit q̄ timēdos Troianos: ꝛ p̄cipue Hectora: quē dicit se itelligere esse fortissimū. Preterea qm̄ intellexerat ex oraculo respōsuꝫ esse eū interfectū iri ab hoste q̄ prim⁹ troianū solū tangeret: monet eū ꝛ orat: vt vltim⁹ descēdat de naui: qđ si nolit respectu ꝓprie salutis: faciat saltē respectu ipsi⁹ Laodomie: ne si forte periclitaret̄: sit ei causa doloris ꝛ mortis: q2 eo mortuo nullo pacto vellet esse superstes. Laodomie due fuerūt: vna filia Bellerophōtis ex q̄ Juppiter genuit Sarpedonē: ꝛ hec filia Acasti thessalici vxoꝛ Prothesilai: q̄ ꝛ ipse thessalic⁹ fuit: vñ dicit. Laodomia emonis .i. thessalica: nā thessalia emonia dicta est. ¶ Optat salutē ire quo mittit̄ .i. ꝑuenire ad maritū suū .i. cupit eū saluare ꝛ incolumem esse.

Laodomia



¶ Laodomia Prothesilao.



Ittit / ꝛ optat amās / quo mittitur ire / salutem:

Aemonis aemonio laodomia viro.

ASCEN.



Ittit ꝛ optat amans. ¶ Tota hec epistola facilis est in verbis / nec tam vehemens πάθος habet in sententiis / vt superiores fere habuerunt: nam qui eam scribit non expostulat: neq̄ queritur de iniuria facta / sed q2 ꝯiugē amat eiusq̄ imagine vexat̄ / cohortatur / eū: vt sibi ꝓspiciat ne ꝓsagia mortis effectū sortiant̄. Ea autem sunt: q2 egressurus limē pedem offendit: ꝛ q2 vt nomen indicat primus in terrā hostilē descēsurus est / ꝛ q2 iā tunc cū adhuc in Aulide erat: aut poti⁹ cū illic ab ea adhuc esse putabatur: imago eius occurrebat. Tortel. docet: q2 sine aspiratione scribitur Protesilaus. Aemonis patronymicum a patria. q. d. mulier ex emonia.

*Preceps loc⁹ alt⁹: vñ q̄s pōt preceps dari. Uer. Turri i p̄cipiti stātē / summis q̄ sub astra Eductaꝫ tectis. Et preceps hō d2 q̄ sine ꝯside ratiōe / aut mō q̄d agit ꝛ q̄si rē p̄occupat: vñ p nimis festino poni solet. Uergi. Precipites atra ceu tēpestate columbe.

ANTO. Aulidꝫ portus vbi locorum sit.

Effect⁹ quidam naturalis.

Acast⁹ qui fuerit.

¶ Aulide te fama est: cū Palamedes. Ulyxes ꝛ Menela⁹: q̄ pro reddēda Helena legati ad priamum iuerāt: renūtiarēt id troianis: et Priamo nō placere. Cōiurati greci in aulide biēnio vt edictū erat cōuenerūt: sed tēpestate ꝛ pestilētia vexati cūctabant̄: erat enim irata Diana qm̄ eius ceruā Agamēnō trucidarat: aulis boetie port⁹ est ꝓfundissim⁹ cōtra gerestrū euboce ꝓmōtoriū: vt scrib. Stra. quingētarū nauium capax. ¶ Cū fugeres: ex desiderio hoc dictū est. nam Prothesilaus nō fugit. ¶ Seuis aquis: mare seuire dicimus: cū insanas excitat procellas trāslatione sumpta ab aīatis ab inanimata. ¶ Plura mādata: amātiū cōsuetudinē exprimit q̄ fabulando moras nectūt ne separent̄. ¶ Erat vēt⁹: spirabat qualē exoptāt nauigātes: sed mihi aduersus. ¶ Triste vale: sic persius: ꝛ n̄r̄m istud viuere triste: qđ fabius notat. ¶ Incubuit: valide spirauit. Uerg. incūbunt pelago dixit. ¶ Tetendit: impleuit. ¶ Uela diu: inspexi vela dū potui. postq̄ tui vult⁹ negabant̄. ¶ Succiduo: debili pre dolore. Nā aut letitia aut dolore nimio interdū ita mortales lāguescūt vt ꝯsistere nequeāt. ¶ Dicor: alii narrāt: ego pre dolore casum nō sensi. ¶ Socer: p̄r̄ tuus. ¶ Grādeuus acastus: is erat vt dixim⁹ Laodomie p̄r̄: non vt al) inscite putauerunt pelie filiū qui cum

al's aulidi.

Aulide te fama est vento retinente morari:

al's a

Ah me cum fugeres / hic vbi ventus erat?

Tunc freta debuerant vestris obsistere remis:

Illud erat seuis vtile tempus aquis.

Oscula plura viro / mandataq̄ plura dedissem:

Et sunt que volui dicere / plura tibi.

*

Raptus es hinc preceps / ꝛ qui tua vela vocaret /

Quem cuperent naute / non ego / vētus erat.

Uentus erat nautis aptus / non aptus amanti:

Soluoꝛ ab amplexu Prothesilae tuo.

Linguaq̄ mandatis verba imperfecta reliquit:

Uix illud potuit dicere triste: vale.

Incubuit boreas: arreptaq; vela tetendit:

Jamq; meus longe Prothesilaus erat.

Dum potui spectare virum/spectare iuuabat:

Sumq; tuos oculos vsq; secuta meis.

Ut te non poteram/poteram tua vela videre:

Uela diu vultus detinuere meos.

At postq; nec te/nec vela fugacia vidi:

Et quod spectabam/nil nisi pontus erat.

Lux quoq; tecum abijt: tenebris exāguis obortis:

* Succiduo dicor procubuisse genu.

Uix socer Jphiclus: vix me grandeuus Acastus:

Uix mater gelida mesta refecit aqua.

Officium fecere pium/sed inutile nobis:

Jndignor misere non licuisse mori.

Atq; animus redijt/pariter rediere dolores:

Pectora legitimus casta momordit amor.

Nec mihi pectendos cura est prebere capillos:

argonautis nauigauit: is enim alter ab illo fuit. ¶ Mat laudotheā significat laodomie matrē. ¶ Gelida aqua: q dolent si correpti frigore decidāt: frigido fouēdi sunt: intim⁹ eniz calor frigore eximio excitat. ¶ Jnutile: qm̄ sine te pstaret mori quā viuere. ¶ Redit: hec syllaba in hexametro ptrahit si fiet collisio: aut audit p audijt dicimus. ¶ Legitima: cōiugali thoro conueniēs. ¶ Nec mihi pectēdos: pathos a cultus negligentia excitatur.

Aulide. Aulis Euboee insule portus est: obiectu laterū effectus. Ad hunc cū greci peruenissent Troiā nauigātes: Agamēnon Diane cernā occidit ignarus: vnde irata dea flat⁹ ventorū remouit ita vt nauigare nō possent: & pestilentia laborarent: quare consulta oracula: dixerunt Dianā Agamēnoni sanguine placādā esse. Jphigenia igit Agamennonis filia cū ab Ulysse p nuptiarū simulationē adducta iā in eo esset: vt immolaret: Diane miseratiōe sublata est: & cerua in ei⁹ locū supposita: ipsa in tauricā regionē translata Diane sacerdos effecta est. Jnterea aūt dum greci in ea insula morarent: cōiurauerūt se nūq; an̄ reuersuros in patriā quā Troia caperet. Jnde Dido ap̄ Uer. ¶ Non ego cū danais troianā excindere gentē Aulide iuraui. ¶ Fama est: id est fertur. Morari manere, morā facere. ¶ Retinente: quia vt dixi Diana flatus ventorū sustulerat: aut quia ventus esset ɔtrarius. ¶ Ah me. melius ah interiectio dolentis est q; prepositio: dolet em̄ talē non fuisse ventū: quo nō posset nauigare: cū ab eo esset discessurus. ¶ Seuis: turbatis. ¶ Utile: aptū: & cōmodū. Oscula: enumerat quasdā vtilitates sibi futuras: si tūc retētus fuisset domi. ¶ Mādata: admonitiones. ¶ Que volui dicere: q dictura fui. q nō potui dicere: & dicit cām. ¶ Rapt⁹ es abreptus: ablat⁹. ¶ Preceps: festin⁹. ¶ Quē naute. c. i. scōs: qualē naute cupidi nauigādi optarēt: nō qlē ego cuperē: q nouissez te discedere.

Hubertin⁹. Aulis.

*Succiduus is q ē pn⁹ ad cadendū siue ferme cadēs clau. li bro. iij. Succidui titubāt gress⁹.

Loc⁹ restituitur.

Soluor: separor: distingor. Jmpfecta: icōpleta: nā nō potui finire: q tibi dicere volebā. Triste: mestū & cū lachrymis mixtū. Jncubuit: psto fuit: & totis virib⁹ cōparatis. Uer. incubuere mari. ¶ Tetēdit: flatu suo iplenit & extē fecit. Lōge: a meo aspectu. Jā: subito. Sūq; tuos oculos. i. cū tu oculos ad me ɔuerteres: ego assidue te spectā spectabā. Ut postq;. Te nō poterā. s. videre. Tua vela: q lōgi⁹ apparebāt: q₂ erāt aut maiora aut altiora te. De tinuere diu. ea psperi. ¶ Fugacia: ita lēgēdū est. i. celeriter eūtia: & q videbāt fugere. ¶ Pōt⁹ mare. Lux abijt. [illegible] oculis meis. Abor. te. i. inducta caligine an̄ oculos. Succiduo: inclinato & flexo: a sub & cado venit succidu⁹ penultima breui: cū [illegible] lōga est: a sub & cedo: vn̄ dr̄ arbor succidua: qsi subcedua. Jphicl⁹: pr̄ tu⁹ socer meus. cast⁹: pr̄ me⁹. Grādeu⁹: senex. Mr̄ mea. Refecit: istaurauit: & viuificauit. Aqua gel. asp̄siōe aq frigide i faciē: qd̄ let fieri aliq lāguore deficiētib⁹. Piū: ex pietate pueniēs. Sz inuti. no. q₂ vtili⁹ fuisset mihi tūc mori: q; nūc vi re in tātis curis. Jndignor: doleo: & moleste fero. Nō licuisse nō pmissuz eē. Ut. i. postq;. Anim⁹ redijt. i. postq; spiraui. Pariter: simul. Momordit: pupugit: tetigit. Nec mi. dicit se ob absentiā mariti ita esse anxiā: vt nō or tu corporis delectet nec possit quiescere. Pectēdos: pectine cōponēdos & ornādos. Prebere. s. ancillis meis. Aulide p aulidi si sermo credim⁹: nā noīa tertie declinatiōis p aduerbijs in loco posita in i exire debēt pro loco in e. vt studui Carthagini Auinioni &c. & discessit Carthagine Auinione &c. Ah me: ordo est. Ah: vbi erat vētus. s. pfectiōi in Phrygiā cōtrarius qui te immoratus fuisset: cū fugeres. i. tāq; fugiens me celeriter abi q. d. vtinā tūc ille flasset vētus. Et sunt que volui dicere ea est occasio scribēde epistole. Triste vale: nō q₂ tri iā optabat: sed q₂ cū tristitia flere: sicut funere miscui di. vir triste ministeriū. Jncubuit bo. vētus a thracia troiā impellēs. Nil nisi pontus. Uer. Celū vndiq; & vndiq; pōtus. Obortis. i. pter spē ortis tenebris. Nec mi. Docet se legitime amare: nec velle voluptati indulgere tantisper dum vir in castris degat.

Succidu⁹ vn̄ veniat & quantā habeat pmā.

Ascensius.

Nec libet aurata corpora veste tegi.

[...] quas pampinea tetigisse bicorniger hasta:

Creditur/huc illuc/quo furor egit/eo.

Conueniunt matres Phylaceides/& mihi clamant:

Jndue regales Laodomia sinus.

Scilicet ipsa geraz saturatas murice vestes?

Aurata ve. auro textili cōfecta q vsus est Tarqnius in triūpho: vt Uerri. scri. & agrippa claudij: in hac tn̄ nulla alia materia pter aurū fuit: i attalicis aliud q; aurū erat admixtū. Bicor. bacchū cornib⁹ effigiari scrib. Dio. feror inqt vt menades Bacchi furore cōcite. Phylacei. ex phylace vrbe. ¶ Et mihi clamāt: inclamo te et tibi clamo obiurgare & irasci. Plau. i asinaria. Nimis inqt risuz ɔtinui: vbi hospitē iclamanit: qd̄ se absente mihi fidē habere voluisset. ¶ Regales sin⁹: regias vestes ¶ Scz ipsa ge. cum stomacho enūtiādum est. ¶ Saturatas mu. sanguine muricū merias q si bis madefiat purpura dibapha dr̄ vt scribit

ANTO. Quo vestis gn̄e tarquini⁹ & agrippa claudij i triumphis vsi fuere.

Jnclamo q bus cū casibus coniūgatur.

Purpura dibapha q fuerit.

Bella sub Iliacis menibus ille geret:
Ipsa comas pectam: galea caput ille premetur:
Ipsa nouas vestes: dura vir arma feret:
Quo possim/ squallore tuos imitata labores
Dicar: ⁊ hec belli tempora tristis agam.
al's dux pari.
Dispari Priamide damno formose tuorum:
Tam sis hostis iners q̄ malus hospes eras.
Aut te Tenarie faciem culpasse marite:
Aut illi vellem displicuisse tuam.
Tu qui pro rapta nimium Menelae laboras:
Heu mihi/ quam multis flebilis vltor eris.
Dij precor/ a nobis omen remouete sinistrum:
Et sua det reduci vir meus arma Ioui.
Sed timeo: ⁊ quotiens subijt miserabile bellum:
More niuis lachryme sole madentis eunt.

Pli. primū apud Romanos vsus est Lētulus spinter edilis curulis. ¶ Ille ge. ꝑ cōtentionē se imitaturā viri labores mōstrat. Dāno tuorū: qm̄ patrie excidiū viderunt. ¶ Eras: mutanit tp̄s fuisti dicēdū erat. ¶ Tenarie marite: laconicā Helenam significat quā rapuit Paris. Tenaros est laconie ꝓmontoriū vbi aditus ad inferos esse Papiniꝰ tradit. ¶ Menelae laboras. Menelaus oēm greciā vt sibi ferret opē ꝯuocauit cōtra troianos. ¶ Quā multis q̄ extinctos viros deplorabunt: vt Deydamia que achillis interitū defleuit. ¶ Omē futuri mali presagium id enim fuisse constat: qd̄ cum ad Troiā exire voluit Prothesilaus pedē in limine offendisse tradit̄. ¶ Det: de more ioui conseruatori suspendat arma.

☞ Legi: indui. ¶ Ubi corni. i. bachus: dicit se furore ita agi: sicut agūtur bacchātes. Hasta pampinea. i. tyrso: est autem Tyrsus hasta pāpinis inoluta: quā Bacchātes ferre solēt. Oui. vj. meta. Frondētes sumere tyrsos impe rat. ¶ Tetigisse: stimulasse: ꝯcitasse in furorē. sic Uer. iiij. enei. Seuit inops animi totāqꝫ incēsa per vrbē Bacchat̄: qualis cōmotis excita sacris Thyas vbi audito stimulat trieterica Baccho ⁊c. Oui. iiij. fa. Mētis inops rapitur: vt quas audire solemꝰ Threicias fusis menadas ire comis. Item in epistola Ariadnes. Aut ego diffusis erraui sola capillis. Qualis ab ogygio ꝯcita baccha deo. Bacchus aūt dr̄ habere cornua ꝓpter supbiā ⁊ elationē: quā feruor vini inducit. Matres matrone mulieres. ¶ Phylaceides: ita ē legēdū: ē eñ forma patronymica ꝑ deriuatiuo a phylace: q̄ vt home. in. ij. Ilia. scri. fuit vrbs Thessalie: in qua Prothesilaꝰ regnauit: qd̄ etiā ondit Luc. li. vj. Et pria rhodopeia littora pinu: q̄ tetigit phylace: hāc ptolomeꝰ ponit i pieria pte Macedōie. Stra. vo i phthiotica: q̄ tñ regiōes sunt in Thessalia: q̄ ⁊ macedonia dr̄. phylachꝰ aūt pr̄ Iphicli fuit: ⁊ sic auus Prothesilai ... Prothesilaꝰ apd̄ poetas sepe dr̄ phylacides: ipa Laodomia philaceia ab vrbe phylace: vl' a Prothesilao phylaceio interdū dr̄. Oui. li. v. de ponto: vt viuat: fama ꝯiux phylaiceia cuiꝰ Iliacā celeri vir pede p̄ssit humū. ¶ S... rñsio laodomie. s. gerā. q. d. minime. ¶ Saturatas: bene tinctas: vñ dibaphe vestes dicebant̄ q̄ bis erāt tinct... ¶ Murice: purpura. Est eñ murex piscis cuius sanguine tingūtur lane. ¶ Geret bella: qd̄ est laboriosū ⁊ dur... ¶ Premetur: grauabit̄. ¶ Galea: pondere galee. Ipse alibi supra: ⁊ galeā pressa sustinuisse coma. Dura. asper... q. d. nō decet vt ego sim in delitijs: ⁊ maritus meus sit in laboribus. ¶ Dicar: uni. s. esse. ¶ Squallore: sorde: n... glectu corporis. Agā tristis. i. viuā in tristitia ⁊ merore. Dux pari: male legit̄ hic textꝰ. Dux pari: neqꝫ eñ conuenit vt irata ⁊ turbata ducem appellet Paridem: ⁊ ex verbis Home. lib. iij. Ilia. apparet legendum esse dispari dicit enim dispari eidos ariste ⁊c. i. o male ⁊ infelix pari: formā optime: alludēs igitur poeta Ouid. ad illa ... Homeri facit iratam laodomiā loqui de paride cōtumeliose sic. O dispari. i. o male: ⁊ infelix pari: nā dys apud grecos i cōpositione malū aliqd̄ significat vel difficultatē: aut ipossibilitatē: vt exēpli grā. Tychi significat fortunā: distychia vero infortuniū: ergos sigt opꝰ: ⁊ officiā: dysergos difficultatē: ⁊ eidos sigt formosum: dyseidis significat deformē: sunt plurima huiuscemodi apud grecos: error aūt facile natꝰ est vel ex ignoratione grecarum literarū: vel qd̄ ypsilō putatū fuerit esse u nr̄m. ⁊ s lr̄a ꝯuersa sit in x: sꝫ absqꝫ dubio affirmauerim legēdū dispari. Formose dāno tuorꝫ. i. cuiꝰ forma ⁊ pulchritudo magno ꝯstatura est tuis: qr̄ propter te qui placuisti Helene t... multa patient̄ dāna. Tā sis: optatiui modi est: ⁊ subaudit̄ vtinā. ¶ Tā sis hostis iners. i. ita negligēs ⁊ ignauis pugnator. Quā malꝰ hospes. s. apud Menelaū: malꝰ aūt. i. ꝑfidꝰ: qr̄ fidē hospitij nō seruasti. Aut te: dicit e... vellet qd̄ aut Helena displicuisset Paridi: aut paris Helene: Marite tena. i. vxoris Helene lacene: nā Tenarū ꝓmōtoriū est laconie: ex qua Helena fuit. Tu. s. o Menelae. Flebilis vltor: qr̄ multi hac tua vltione peribūt. ¶ ... ꝑcor: qr̄ quoties Laodomia recordabat̄ belli: trepidabat: ⁊ flebat: ideo ꝑcatur: vt hoc nō sit ei malo omini. i. augurio. Sinistrū: infelix. Det: offerat. Ioui reduci. i. ioui eū reducēti: nā reducē appellamus: ⁊ qui reducit aliū hic: ⁊ qui reducit̄ ab alio: vt supra: gratulor oechaliā reduci tetigisse carina. ⁊ Uerg. primo enei. Nāqꝫ tibi reduces socios. Subijt. venit in mētē. Uer. subijt cari genitoris imago. Madētis: liq̄scētis. Sole: ꝓpter calorē soli...

☞ Ut quas. docet insuper se ex vehemētia amoris interdū more bacchātiū vagari. Phylacidas patronymicum a patria a phylace scꝫ vrbe. Regales sinus/ sinuosas vestes reginā decentes. Sed vocabulū indignatio aptū. q. d. nequaq̄ cōmisero vt ego purpurata incedā/ dum ille armis atterer̄. Magnifice autē dixit saturatas non imbutas murice: vt dibaphas. i. bis tinctas significet. Ipsa. i. ego: est enim triū personarum. Dux pari vocatiuus a noiatiuo Paris: ordo est. O Pari. i. Alexāder (sic enim etiā vocabatur) priamide vocatiuus est. i. fi... Priami formose dux. s. in raptu Helenes/ cū dāno tuorū: ego sup. velim vt sis tam iners hostis q̄. i. q̄tū malus hospes eras. Erat aūt pessimus hospes/ qr̄ hospitā abduxit: vnde velit inertissimū quoqꝫ esse. Iners aūt dicit sine arte ⁊ sine industria. Ego vellē inquit aut te culpasse faciē marite. i. cōiugis tenarie. i. lacene: a parte totū Helenes/ aut tuā supple faciē displicuisse illi. i. quod vterqꝫ alteri non tantū placuisset vt tu eā raperes: ⁊ ea ra... vellet. flebilis vxor videt̄ noue dictū/ vt sicut maritā vocat feminā/ ita virū vocet vxorē: sed legēdum puto non vxor sed vltor/ caret enim exēplo vt vir vxor dicat̄/ licet vxorius sepe. quā. i. quātū multis cū admiratione. q. plurimis. Et sua det reduci vir meus arma Ioui. Hic redux/ actiue ponitur pro reducente/ cū apud Uergi. pro reducto legatur. Moris autem erat negotio arma consecrare deo presidi negocij illius.

*Squallor inquinatio sordes. Gellius. In corporibus incultis squamosis alta cōgerie sordiū squallor appellabatur.
Huber.
Tyrsus qd sit.
Quare bacchus superbiam habere fingat̄.
*Sinistrū aliqn̄ dr̄ noxiū: aduersum. Uerg. in Georgi. Arboribusqꝫ satisqꝫ notus pecoriqꝫ sinister.
Phylace vrbs vbi locorū fuerit.
Phylacus q fuerit.
Dibapha purpura.
Murex qd sit.
Dys grece qd significet.
Tychi: dystychia: ergos eidos dyseidis qd apd grecos significent.
Tenarus:
Reduces q dicantur.
ASCEN.

Ilion/ꝛ Tenedos/Simoisq;/ ꝛ Xanthus/ꝛ Ida:
Nomina sunt ipso pene timenda sono.
Nec rapere ausurus/nisi se defendere posset:
Hospes erat:vires nouerat ille suas.
Venerat(vt fama est)multo * spectabilis auro:
Quiq; suo phrygias corpore ferret opes.
Classe/virisq; potēs/per que fera bella geruntur:
Et sequitur regni pars quota quemq; (al's queq;) sui.
His ego te victam consors ledea gemellis
Suspicor:hec Danais posse nocere puto:
Hectora nescio quem timeo: Paris Hectora dixit
Ferrea * sanguinea bella mouere manu.
Hectora quisquis is est/si sum tibi chara caueto:
Signatum hoc memori pectore nomen habe.
Hunc vbi vitaris/alios vitare memento:
Et multos illic Hectoras esse puta.
Et facito/vt dicas/quoties pugnare parabis:
Parcere me iussit Laodomia sibi.
Si cadere Argolico fas est sub milite Troiam:
Te quoq; non vllum vulnus habente cadat.
Pugnet/ꝛ aduersos tendat Menelaus in hostes:
Vt rapiat Paridi quā Paris ante sibi.
rruat ꝛ causa quem vincit vincat ꝛ armis:
Hostibus e medijs nupta petenda viro est.
ausa tua est dispar:tu tantū viuere pugna:
Inq; pios domine posse redire sinus.
arcite Dardanide de tot(precor) hostibus vni:
Ne meus ex illo corpore sanguis eat.
on est:quē deceat nudo concurrere ferro:
Seuaq; in oppositos pectora ferre viros.

Tenedos:insula cōtra Troiā olim Leucophris dicta:a tene Cycni filio tenedos est appellata:quā et callinnam alij appellarunt. ¶ Rapere ausur⁹:ↄiectura firmat sollicitudinē suā nō esse vanā. ¶ Venerat vt fama ē:circūstātijs ↄiecturā ꝓbat. Pars q̄ta:phrygū minima pars Paridē secuta est:lz spectabilis venerit. ¶ His:opulētis viris classe qᵭq; defendi posse existimabas. ¶ Cōsors ledea:Helenā exprimit castoris pollucisq; q̄ erāt gemini sororē. Hec:q̄ te impulerūt. Hectora ne.quē:dubitatio timorē auget. Hectora q̄sq̄s is est:amplificatio est sumpta a noīe. ¶ Hectoras:hectoris sil'is. ¶ Fas est.patefactis periculis cōsulit q̄d faciēdū sit:fata enim erant vt Troia grecorū virtute caderet. ¶ Tēdat Menela⁹:a iusto arguit. Nā ꝓ vxore fas est maritū pugnare apᵭ Homē. Menelai.ꝛ Alexādri pugna est:q̄ Alexāder cecidisset nisi ven⁹ pugna illū auertisset. ¶ Est dispar:non ↄuenit cū Menelao. Nā tibi vxor domi seruaṫ. ¶ Tu tm̄ viuere pugna:simplex entimema est:q: inq̄t tibi vxor domi seruaṫ pugna tua est:vt ad eā incolumis redeas. ¶ Parcite dardanide:apostrophe pathos augetur. ¶ Meus sanguis:nam salus mea a Prothesilao pēdet cui⁹ vulnera mea sunt. Fortius ille pōt. Menelaus q̄ amore pugnat fortior est.

Ilion:dicit qᵭ quotiēs audit aliqᵭ nomē regionis Troiane:fere solo noīe terreṫ. Ilion oppidū ip̄m Troie. ¶ Tenedos insula i ↄspectu Troie:quā a tene quodā q̄ cū nouerca ↄcubuit:occupatā cum antea esset vacua:ꝛ ab eo noīatā Seruius scripsit. Diodo. appellat Tenū:dicitq; ei⁹ patrē calūnia vxoris inductū filiū Tenū in arca impositū in mare deiecisse.q̄ tēpestate acta cū in Tenedū appulisset tenus mirabili deoꝝ ope salutē ↄsecut⁹ insule impauit:vir p̄clar⁹ ac iustitia virtutibusq; alijs immortaliū honores assecut⁹. ¶ Et xanth⁹:fluui⁹ iuxta Troiā de quo dixim⁹ in ep'la Oenones. ¶ Ide:mōs phrygie:a quo ꝛ silua Idea. Verg. Idea clarā se cōdere silua cernimus.ꝛ idē. Iāq; iugis summe surgebat Lucifer Ide:hic decliauit grece ide ides. Pene.i.fere. ¶ Ipso sono.i.sola voce ꝛ noīe.q.d.ergo multo magis re ip̄a. ¶ Nec rapere occurrit obiectiōi:q: posset dici qᵭ magna est potētia grecoꝝ:dicit qᵭ Paris nō rapuisset Helenā nisi vidisset se habere vires defendēdi se ↄ grecos. Ausur⁹ s.erat Paris.i.nō fuisset ausus rapere. ¶ Hospes erat.i.peregrin⁹. ¶ Vires suas.i.quātū posset. ¶ Spectabilis:ornat⁹. ¶ Ferret:ostētaret. ¶ Suo corpe:q: q̄ vidisset eum ita ornatum potuisset iudicare q̄ diues eēt phrygia. ¶ Opes phrygias.i.troianas. Vg. Troianas vt opes.erat em̄ i toto oriēte potētissimū iperiū Troie. ¶ Classe.nauib⁹. ¶ Viris:numero viroꝝ. ¶ Per q̄.i.ꝑ quas res.s.naues ꝛ viros. ¶ Gerunṫ bella:q: sine viris bella geri nō possunt:nec rursus sine classe:cū ad eos q̄ separāṫ mari trāsituri sumus. Quota.i.minima:vt Iuueñ.quota portio fecis achiue:ꝛ est sensus:potēs est classe ꝛ viris:ꝛ hz secū minimā partē sui regni. ¶ His ego.dicit Laodomia Helenā eē captā amore Paridis ꝓpter supra dicta. ¶ Ledea helena filia lede possessiuū ꝓ patronymico. ¶ Cōsors.i.soror ꝛ sanguine cōiūcta. ¶ Gemellis.i.Castori ꝛ Polluci q̄ gemini fuerūt eodem nati ouo:vt supra diximus. ¶ Hec.s.diuitias:ꝛ potētiā troianorū. ¶ Posocere Danais.i.grecis. ¶ Nescio quē:quasi dicat inter troianos fortissimū. Paris Hectora.ꝓbatio fortitu...is Hectoris ex testimonio Paridis. ¶ Sanguinea:cruētata:qui semꝑ interficit aliquē. ¶ Ferrea bella:aut ...ra:aut q̄ ferro geruṫ. Hectora:adiurat Prothesilaū ꝑ amorē suū vt caueat hūc Hectora. ¶ Si sum chara

ARTO. Tenedos vbi locoꝝ sit ꝛ vñ dicta. Helena cuius soror fuerit.

* Spectabilis ðr ispectatione dignus:ꝛ quasi admirabis. Apuleius. Iubet ↄstrui pulchrū ꝛ ispectabilē currum.

Hubertinus. Tenedos.

* Sanguine⁹ nō ad corp⁹ refertur:et signt plenū sanguine:nō ad animū:ꝛ significat crudelem/cruentūq;. Apul. Immani/ac sāguinea voce perterruit. Xanth⁹ vbi locoꝝ sit. Ide mons vbi locoꝝ sit.

Castor et pollux qui.

tibi: si me amas. signatū: infixū: ꝛ quasi signo quodam notatuȝ. Nomen. s. Hectoris. ¶ Ubi postq̄. Hunc: Hectora. ¶ Alios: Troianos. ¶ Multos Hectoras. i. multos fortes qualis est Hector. ¶ Parabis pugnare. i. igredieris pugnam. ¶ Me parcere sibi. i. me habere respectū sui: ꝛ vt me ei seruem. Si fas est. i. si licet ꝛ fata permittun ¶ Cadere: id est ruere. ¶ Nonnullum. i. nullum. ¶ Pugnet: hoc dicit: sine vt Menelaus ad quem pertinet rec perare vxorem pugnet ipse. ¶ Nupta: vxor. ¶ Petenda: aperienda.

Fortius ille potest multo qui pugnat amore:

Bella gerant alij: Prothesilaus amet.

ASCEN. Iliō ꝛ te. declinat hoc iliū vel ilion huius ilij: nā q̄ apud nos exeūt in um si sunt greca exeunt apud eos i on: reperit tñ etiā hec ilios ꝛ apud hūc ꝛ apud Hora. Iliō aūt erat regia Priami in Phrygia: q̄ expugnabat: t nedos insula in ꝯspectu Troie. Simois ꝛ xanthus fluuij Troiani. Ida/ silua Troiana. ¶ Pars quota q̄q; su q. d. rarissima queq;: vñ nō legā quēq;. Elegāter aūt ponit quisq;/ cū quot⁹ ꝛ cōiuncta petūt fere negatiuā rñsi nē. Cōsors leda. i. filia Lede soror gemelloꝝ: hoc est/ o Helena/ ego reor te victā his. s. opulētia classe ꝛ viris P ridis. Hectora/ nescio quē. Formidandū docet nomē hectoris/ de quo tāta predicant. caueto. i. fugito. Hora. h niger est/ hūc tu romane caueto. Memori pectore. Uer. etiā in accusatiuo memor gñe neutro dedit dicēs. cu numē hȝ iniūq;/ memorq; p̄cat. Multos hectoras. i. fortes. Parcere me iussit Laodomia sibi/ vt amore nō t more abstinuisse bello putet. Si cadere. i. siq̄dē fas est/ q; i fatis esse cēset. Te quoq; hoc ē cadat sine te. Parcit Dardanide. p̄ces vane: si hosti deferant. Sȝ q; p apostrophen legende ꝛ a viro scribant: multū gratiarū habē Non est quē deceat: quasi dicat: nō hic vobis capitali odio cruentū inferet bellū. parcite ergo ei ꝛ cōuertite fe rū in capita belloꝝ Menelaū ꝛ Agamēnona.

Antiquorū auguria. Prothesilai mors.

BATO. Volui reuocare: ne ad bellū ires. Anim⁹ que ferebat. presagiebat nescio q̄d futuri mali: a bello abstinendū esse ab auspicijs arguit. ¶ Mali auspicij: tacui ne forte malū omē discedēs captares. ¶ Pes tuus offensus limine pedū offensiones in augurijs esse scribit Plinius easq; mala ferre presagia Tibullus docet: o quotiens inquit ingressus iter mihi tristia dixi: offensuȝ in porta signa dedisse pedē. ¶ Ut vidi: pedis offensionē. ¶ Eat in vētos: sit vanus. Sors quoq; nescio quē: in fatis est noie non exposito qui primus in littus troianū appulerit perire debere. Prothesilaus em̄ cum primum appulisset a viro Dardanio: vt scribit Home. trucidatus: quē alij eneā fuisse scribūt qui illum peremerit. Rome preneste q; sortes i tēplo fortune pēdebāt añ erā. ¶ Strenuus: vt prim⁹ in littus Troianū velis appellere. ¶ Millesima vltima. Terra paterna: sed hostilis. Remoq; moue: impellas velo ꝛ remo nauim cum redieris. ¶ Latet: sub terris est. ¶ Uenis dolor: me dolere cogis. ¶ Celibe: sine viro: abijcit suspitionē. ¶ Sōnos mēdaces qui virū referebāt. ¶ Gaudia falsa: erāt ea dū cū absente marito rē habere videbat. ¶ Sed tua cur nobis pallens occurrit imago: presagit futurū Prothesilai interitū. ¶ Multa querela. Prothesilai vmbra cum Laodomia q̄ri videbatur. Adoro nocturnas vmbras supplicationibus placare nitor: ne me terreant.

Nunc fateor/ volui reuocare/ animusq; ferebat:

Substitit auspicij lingua timore mali.

Cum foribus velles ad Troiam exire paternis:

* Pes tuus offenso limine signa dedit.

Ut vidi/ ingemui: tacitoq; in pectore dixi:

Signa reuersuri sint precor ista viri.

Hec tibi nunc refero/ ne sis animosus in armis:

Fac meus in ventos hic timor omnis eat.

* Sors quoq; nescio quem fato designat iniquo:

Qui primus Danaum troada tanget humum

Infelix/ que prima virum lugebit ademptum:

Dij faciant ne tu strenuus esse velis.

Inter mille rates/ tua sit millesima puppis:

Iamq; fatigatas vltima verset aquas.

al's Inq; *

Hoc quoq; premoneo: de naue nouissimus exi:

Non est quo properes: terra paterna tibi.

Cum venies/ remoq; moue/ veloq; carinam:

Inq; tuo celerem littore siste gradum.

Siue latet phebus: seu terris altior extat:

Tu mihi luce dolor: tu mihi nocte venis.

Nocte tamen quam luce magis nox grata puellis

Quaruȝ suppositus colla lacertus habet.

Aucupor in lecto mendaces celibe somnos:

* Pedū offensiones mala presagia erāt.

* Sors d̄r alicui⁹ rei euent⁹. Capit ēt sors p fatali necessitate. Uer. Hic exit⁹ illum sorte tulit. Aliqñ p iudicio. Ideȝ. Nec vō he sine sorte date sine iudice sedes.

HUBER. Nunc fateor. q. d. q̄d ante dicere non suȝ ausa. ¶ Reuocare: ne ires ad bellū Troianū. ¶ Ferebat. i. cupiebat. ¶ Substitit. i. desitit: cessauit timore mali auspicij. i. metu ne darē tibi malū auspiciū et augurijū reuocando: q̄d solet vulgo credi. ¶ Cū foribus: dicit quoddā omen: q̄d apparuit cum Prothesilaus esset ex domo sua exiturus ad bellū Troianum: quia cespitauit in limine domus. ¶ Signa auguria. ¶ Offenso: tacto. ¶ In pectore tacito. i. ego tacita ꝛ mecū dixi. ¶ Ista sint signa viri reuersuri. i. vtinā hec sint signa quod marit⁹ meus possit reuerti a bello Troiano. Refero dico. ¶ Nūc que ante nō sum ausa dicere. Ne sis animosus: id est ne sis audax. ¶ In vētos in nihilum. i. vt frustra sit. ¶ Sors. i. oraculū ¶ Designat. i. d̄stinat. ¶ Fato. i. morti. ¶ Nescio quem. i. quendam. Qui primus danaū. i. primus ex grecis. Troada: Troianā. Adēptū sublatum ꝛ ereptum sibi. Strenuus: audax ꝛ animosus: vt velis primus exire in terrā Troianam Millesima. i. vltima: q; inter mille millesimus dicitur vltimus q̄ facit nomen numero millenario. Uerset moueat. Iam fatigatas

* Nouissimus p vltimo poni cōsueuit: q; q̄ recenter fiunt vltimum locuȝ hñt. Cice. li. ij. de ora. Que duo sunt ad iudicādū nouissima.

Dum careo veris/gaudia falsa iuuant.

Sed tua cur nobis pallens occurrit imago?

Cur venit a verbis multa querela tuis?

[E]xcutior somno/simulacraq; noctis adoro:

i.iā impulsas ⁊ cōmotas remis aliaꝝ. ¶ Nouissim⁹ extrremus.s. Premoneo etiā te nō solū vt tua nauis sit vltima que appellat ad litt⁹ Troianū:sed etiam tu sis vltimus qui de ipsa naui descendas. Terra quo prope.i.quo properare debeas:⁊ ita legendū est properes:⁊ ordo est:terra nō est tibi paterna quo properes i.quo debeas ita celeriter ire:qꝛ ad terrā paternam oēs libenter properant. Cū venies:dicit esse ꝓperādum.cū redibit. Cū venies:cum

...dibis in patriā:vtere remis ⁊ velis ad nauigandū. ¶ Siste:fige:pone. Gradū:gressum.i.cito descēde in tuum ...tus qn̄ redibis. ¶ Siue:dicit se diu noctuq; assiduis curis angi ꝓpter absentiā mariti:⁊ eius pericula:sz ma...s tn̄ nocte. Latet nocte:eadē sentētia vsa est supra Hermione ad Orestē:cū tamē altus equis Titan radiāti...s instat. Perfruor ifelix liberiore malo ⁊c. Nox grata dicit quare maior dolor sit ei nocte ꝙ die:qꝛ nox aptis...na est voluptatib⁹ puellarū sub quarū collo mariti brachia tenere solēt:⁊ eas crebro amplecti ⁊ osculari. Au...por:dixit se multa somniare de marito:que licet sint falsa tn̄ afferūt voluptatē. Aucupor:capio. Medaces:fal...s Celibe Lecto.i.sine marito:nam celebs dicit teste Prisciano quasi celestē vitā agens. Celebs autem dicit ...i vel que cōiugio non copulatur. Hora.in episto. Nil ait esse prius melius nil celibe vita. Iuuant:delectant. ...um careo veris.i.dū non habeo vera gaudia cū marito meo. ¶ Sed tua:dicit sibi apparere tristia omina.s. ...aginem ipsius Prothesilai mortui:pallens mortua. Verg. Ora modis attollēs pallida miris. Occurrit ima...apparet. ¶ Cur venit a verbis multa querela tuis.id est cur videor audire te multa conqueri. ¶ Excutior ...mno violenter excitor. Adoro.i.oro. Simulachra noctis.i.ipsos somnos qui nocte habentur. Celebs q̄s sit.

☞ Nunc fateor/recitat presagia future mortis/atq; omina/que cū fierent ne accepisse putetur:timuit reuo...e maritum/quia reuocando ratū fecisset omen:⁊ ille forsitan nihilominus abijsset:vnde tutius putauit tūc ...simulare:q̄ nūc territa insomnijs vt caueat mouet. Foribus exire paternis.sic Ver. Quamuis multa meis ...ret victima septis. Exeo eñ ablatiuo iungit:qꝛ cōponit ab ex ⁊ eo:⁊ accusatiuo fm Alex.qꝛ cōponit etiam ab ...ra.vt vidi.i.statim postꝗ̄ vidi. Signa reuersuri/magni animi est mali ominis signa in melius cōuertere at...interpretari. ¶ Sors quoq;/ergo ⁊ ipsa sortilegos cōsuluerat/territa/scz insomnijs ⁊ malo omine. Qui pri...s. Ordo est.eum qui primus Danaū pro danaoꝝ hoc est grecorū seu argiuoꝝ tanget humū troada.i.Troia...m.patronymicū enim est pro patrio seu possessiuo positū/hec troas huius troados huic troadi hāc troada. ...no ⁊ velo.i.plena opera/que fit ventis ⁊ velis:hoc est vltimus descēdas in terrā hostilē/et prim⁹ redeas in ...riā. Luce.i.interdiu.orator diceret luci potius ꝙ luce. Lacertus.i.brachiū condormientis.vnde in cāticis. ...ua eius sub capite meo:⁊ dextera illius amplexabitur me. In lecto celibe.i.sine coniuge. Celebs enim dicit ...cunq; extra coniugium viuit siue caste siue nō/vnde ⁊ celibatus eius qui ita viuit status. Dum careo veris ...udia falsa id est simulata iuuant id est delectant:quod epicureis summopere persuasum est. Sed tua cur no... Causam mittēde epistole recitat. Excutior somno:quod Seruius futuri mali prognosticon putat:nā cum ...nus:inquit sit donum deorum.(Sicut dicitur.ij.eneid. Tempus erat cum prima quies mortalibus egris ...pit:⁊ dono diuum gratissima serpit)non excutitur vehementer sine futuro malo. ESCEN.

Nulla caret fumo Thessalis ara meo.

[Th]ura damus/lachrymasq; super/q̄ sparsa relucēt:

Vt solet affuso surgere flamma mero.

[Q]uando ego te reducem cupidis amplexa lacertis

Languida letitia soluar ab ipsa mea?

[Q]uādo erit vt lecto mecum bene iunctus in vno:

Militie referas splendida facta tue?

...e mihi dum referes/q̄uis audire iuuabit:

Multa tamen rapies oscula/multa dabis.

[Se]mper in his apte narrantis verba resistunt:

als retenta.

Promptior est dulci lingua referre mora.

[S]ed cum Troia subit:subeunt ventiq;/fretumq;:

Spes bona sollicito victa timore cadit.

[Hoc] quoq; quod venti prohibent exire carinas:

[M]e mouet:inuitis ire paratis aquis.

☞ Thessalis ara:sacrifico in omnibus tēplis eius thessalie regionis quam tenemus. ¶ Meo fumo ad odores qui in sacris vrebantur fumum referas. ¶ Que sparsa:thura lachrymis spargūt. ¶ Relucēt:emicāt cū crepitu:qd̄ accidit:si vinū flāmis effundat. Affuso mero vinū in sacris adhibebat cū lacte:si manes ⁊ nocturnas vmbras eēnt placaturi adhibebāt ⁊ hostiarū sanguinē. ¶ Quādo ego: pathos ab acclamatione. ¶ Soluar:languescam nimio gaudio:qd̄ vt diximus ⁊ in nimio timore contingit. Tue militie:quā ad Troiā gessisti. ¶ In his:inter oscula. Dulci mora:intercapedine iucunda fouetur. ¶ Troia:pericula troiani belli. ¶ Exire:ex aulide oram soluere. ¶ Inuitis aquis:aduersantibus aquaꝝ numinibus. ¶ Quis velit in patriam:dissuadet nauigationem a deorum voluntate:in patriam inquit per tempestatem nauigationem differim⁹ multo minus in hostiles horas maxime neptuno aduersante nauigandum est. ¶ Suā vrbem:troiam dicit quā neptunum fabricasse tradūt. ¶ Numinis:neptuni. Turpis adultera:a causa nauigationē dissuadet:quā extenuat. ¶ Inachie:inachus argiuorū vetustissimus rex:vnde grecos inachios appellamus. ¶ Reuoco:correptione vtitur:quoniam reuocatio omen aduersum facere cōsueuit. ¶ Reuocantis omen quicquid mali ominis est. ¶ Abesto:sit irritum. ¶ Troades inuideo que si lachrymosa tuorum. ¶ Fabinono tat veteres dixisse te inuideo:licet iuniores tibi inuideo dixerint. ¶ Funera:mortes.

ANTO. Antiquoꝝ mos i sacris faciendis. Inachus q̄ fuerit. Inuideo cū q̄b⁹ casib⁹ iūgatur.

☞ Meo Fumo:id est meo sacrificio:qꝛ vbiq; sacrifico. ¶ Super:scz thura. ¶ Que:scz thura. ¶ Sparsa:madefacta ⁊ aspsa lachrymis. Hubertin⁹.

Quis velit in patriam vēto prohibente reuerti?
Et patria pelago vela vetante datis.
Ipse suam non prebet iter Neptunus ad v*bem:
Quo ruitis? vestras quisq; redite domos.
Quo ruitis Danai? ventos audite vetantes:
Non subiti casus numinis ista mora est.
Quid petitur tanto/nisi turpis adultera bello?
Dum licet: Inachie vertite vela rates.
al's quid ago reuocans.
Sed quid ego reuoco: hāc omē reuocantis abest
Blandaq; compositas aura secundet aquas*
Troadas inuideo: que si lachrymosa suorum
Funera conspicient: nec procul hostis erit.
Ipsa suis manibus forti noua nupta marito

Relucent: incendūtur. ¶ Ut solet: cōparatio est. ¶ Surgere: crescere. ¶ Flāma: eñ vino superfulo maior fieri solet. Qñ ego: ostēdit quāto affectu ei⁹ reditū expectet. ¶ Lāguida: deficiēs. ¶ Soluar: cadam. ¶ A mea letitia: vt eñ nimio dolore: ita ꝛ nimia letitia hoies deficere solēt: immo ꝛ plerūq; mori. refert Ualerius maxim⁹ libro nono exēplū in duab⁹ mulieribus: q̄ nimia letitia ex insperata salute filiorum quos periisse audierāt expirauerūt. ¶ Referas: narres: vt solēt mariti a bellis reuersi. ¶ Iuuabit: delectabit: ꝛplacebit. ¶ Rapies: a me. Resistūt remorātur: retardant. Apte: ꝛuenienter: grate. ¶ In his oculis. ¶ Prōptior. paratior. Dulci: grata. ¶ Mora: spatio: q̄ recreata aliq̄ptulū hic spatio osculādi prōptior postea efficit ad narrandū. ¶ Sed cuz troia: ostēdit superius se delectari falsis somnijs de marito suo: quē interdū insomniat esse secuz: postea vero ostendit quāto affectu eū reuerti oportet ꝛ speret: nūc dicit qđ qñ recordat belli troiani: ꝛ nauigationis eius amittit omnem spem. ¶ Subit: venit in mentē. ¶ Fretū: per quod nauigas: qđ habet tot ꝛ tanta pericula. ¶ Cadit: deficit. ¶ Hoc quoq;: q̄ supra dixit se audisse eos remorari in aulide: dicit nūcqđ veretur: ne illud sit malū omen: ne dei p hoc significēt qđ nolint vos nauigare. ¶ Exire: discedere ex aulide. ¶ Mouet: terret et turbat me. Inuitis: ꝛtrarijs ꝛ vos prohibētib⁹. Quis velit q̄si dicat null⁹: ꝛ est argumentū a maiori ad min⁹: si eñ nemo cōtrarijs vētis vellet redire in patriā suā cuius q̄sq; cupidissim⁹ est: quāto min⁹ debetis ꝛtrarijs ꝛ mari ꝓhibēte a patria sua discedere. ¶ Ipse suā: oñdit nūc qđ ꝛtra volūtatē numinū nauigat. cit eñ Neptunū deū maris impedire eorum nauigationē: ne eāt ad destruendā Troiā: quā ipse cōdidit: vñ su... Perdere quos possis melius Neptunia prebēt. ¶ Pergama. i. a neptuno ꝛdita. ¶ Quo ruitis: quo vaditis precipites ꝛ incōsiderati. ¶ Domos: scz vestras. ¶ Audite: sentite: ꝛ eis ne resistite. ¶ Ista mora: quā nūc ...tis in aulide: cū nō potestis inde discedere. Non est subiti casus. i. nō est fortuita: ꝛ ex aliquo subito casu: vt forrasse putatis. ¶ Est numinis. deest sed. i. sed est diuine volūtatis. ¶ Quid petit: arguit a causa: dicit eñ esse turpē ꝛ inhonestā: cui nullū debeant prestare fauorē: q̄ tāto bello repetitur tantūmodo adultera. ¶ Inachie. i. grece: vl' argolice: nā inachus pater Joos regnauit argis: vnde argiui nōnūq̄ inachij dicunt. ¶ ...tite vela id est reuertimini in patriam. ¶ Dum licet vobis. ¶ Sed quid ago reuocans: sic legendū est non ego: cuius vltima syllaba semper breuis est. Omen reuocātis abesto. i. vtinā nullum sit malū omen ex reuoca... tione mea. ¶ Compositas: quietas. ¶ Blanda: mitis: suauis. ¶ Troadas: dicit feliciores esse mulieres Troianorum: cōtra quos gerit bellum: quā vxores grecorū: que gerūt ipsum bellū. Troadas inuideo ꝓ inuideo troadibus. i. fortune troianorū: notanda hec locutio: vbi inuideo cū solo accusatiuo sine datiuo iungitur quod ... alibi me legere memini: nam cum accusatiuo ꝛ datiuo sepe ponitur. vt Tene inquit miserande puer cum veniret: Inuidit fortuna mihi. ꝛ liber pampineas inuidit collibus vuas. ¶ Funera. cedes. ¶ Suorum: maritorum vel parentum: ꝛ fratrum. ¶ Noua nupta: pauloante maritata. ¶ Suis. proprijs.

☞ Ara thessalis id est thessalica: iterum patronymicū pro patrio seu possessiuo: vt solet effuso mero idest q̄ affusum est merum. Quando ego te reducem. i. reductum aut reuertentem. ¶ Soluar ab ipsa. ordo est Ipsa ego soluar languida ab letitia mea: q̄ Aulus gellius docet enectas esse mulieres nō minus gaudio vehementi q̄ dolore. Militie referas. Atqui dixerat. Bella gerant alij. Prothesilaus amet: quomō ergo nunc dicit militie referas splendida facta tue. Sed non est vitiosum poete: si eam inconstantiā dat mulieri/ amant eñ li... licet cum periculo mereri nolint. ¶ Sed cū troia subit id est ꝓfectio troiana: quā paratis multis vētis ex... cum tamen repugnantibus illis nemo in patriam redire paret. Quis velit ꝛc. q. d. nemo. Et tamē vos da... patria pelago vela vetante. Quisq; redite/ locutio congrua in re: nā quisq; vim collectiuā habet. Quid p... dehortatur a bello ob indignitatē cause. Troadas inuideo. i. inuidia prosequor/ nā nos diceremus troad... inuideo. Sensus est ego inuideo id troadibus. i. troianis mulieribus: est eñ patronymicū a patria/ q̄ si t... ra/ id est mortem suorum conspicere cogentur/ presentes tamen erunt ꝛ maritos armabunt.

Imponet galeam: barbaraq; arma dabit.
Arma dabit: dumq; arma dabit: simul oscula sumet:
Hoc genus officij dulce duobus erit.
Producetq; virum: dabit et mandata reuerti:
Et dicet: referas arma fac ista Ioui.
Ille ferens domine mandata recentia secum:

☞ Imponet galeā: ad andromachē referendū cēseo: q̄ apud Home. Hectori arma ministrat. ¶ Arma dabit: color est quē Cicero traductionē appellat: repetitur eñ idem verbū. ¶ Producet: lōga mora detinebit. ¶ Reuerti hoc mādabit vt cōfestim redeat: hasta: ferrū voluit intelligere quo spolia inferebant dijs. ¶ Respiciet. habebit sue domus ꝛ suorum rationē inter pugnandū. ¶ Excipiet: fouebit: vt Paridi contigit qui post pugnā quā cū Menelao gessisse diximus a Venere reductus in sinu Helene se refouit. ¶ Que possunt fieri: q̄ aduersa possunt cōtingere. Diuerso orbe: asiā significat q̄ ab europa diuersa est: vbi bellum gerebat a grecis q̄ europei sūt. ¶ Ceraucere

*Troiam Neptunuz edificasse scribūt autores. Uer. itaq; Neptunniam Troiā appellat dicēs cecidit q̄ superbiū Iliuz ꝛ ois humo fumat Neptūnia Troia. Hominū p nimia letitia vl' dolore varij affectus.

*Secūdare ꝓsperare est. Uer. Dij cepta secundent. Pro. Iā liquidsi ventis aura secūdat iter. Argumētū a minori ad maius q̄uo figuretur.

Inach⁹ vbi regnauerit ꝛ vñ Inachij dicti. Inuideo de quo supra. ASCEN.

*Recens sigat nouū h̄ est qđ nuper accidit Cice. Aul. Cecinne. commemorē non solū veterē: sed horum etiā recētiū vel comitū tuorū grauissimos casus. ANTO.

Greci europe qui sunt.

Pugnabit caute:respicietqꝫ domum.

Exuet ⁊ reduci galeam:clipeumqꝫ resoluet:

Excipietqꝫ suo corpora lassa sinu.

Nos sumus incerte:nos anxius omnia cogit

Que possunt fieri/facta putare timor.

Dum tamen arma geris diuerso miles in orbe:

Que referat vultus/est mihi cera tuos.

Illi blanditias/illi tibi debita verba

Dicimus/amplexus accipit illa meos.

Crede mihi plus est/quam quod videatur imago:

Adde sonum cere:Prothesilaus erit.

Hanc specto/teneoqꝫ sinu pro coniuge vero:

Et tanꝙ possit verba referre/queror.

Per reditus/corpusqꝫ tuum/mea numina iuro:

Perqꝫ pares animi coniugiiqꝫ faces.

Perqꝫ quod vt videam canis albere capillis:

Quod tecum possis ipse referre/caput.

Me tibi venturam comitez quocūqꝫ vocaris:

Siue quod heu timeo/siue superstes eris. *

Ultima mandato claudatur epistola paruo:

Sit tibi cura mei/sit tibi cura tui.

¶ P. Ouidij Nasonis epistolarum

Heroidum Liber tertius finitur.

imago. Romanoꝝ ↄsuetudinē exprimit:apud quos in atrijs cerei vultus singulis dispositi armarijs seruabāt:vt eēnt imagines q̄ comitarētur gētilia funera. ¶ Illi:ceree imagini. ¶ Dicim⁹ blāditias:vt tibi presenti blādiremur. Pl⁹ est:hꝫ pl⁹ momēti. ¶ Quā qđ videatur:qm non imago:sꝫ Prothesilaus videtur. ¶ Queror:apud imaginē hāc pinde atqꝫ sentiret q̄rimonias habeo. ¶ Per redit⁹:iureiurādo claudit eplam aperitqꝫ tātisper sibi vitā placere:donec viuat Prothesila⁹. ¶ Faces aī ⁊ ↄiugij:hymenei ⁊ cupidinis numina itelligit:vterqꝫ faces hꝫ. ¶ Ipse:nō alius:viroꝝ fortium cadauera si bello occubuerint in patriā referebātur. ¶ Quocūqꝫ.ad quecūqꝫ pericula:aut felicitatē. ¶ Siue quod heu timeo:tacuit qđ dictura erat nēcaberis:vt interpellata locutione omen auerteret. ¶ Cura mei:quoniam vita vtriusqꝫ ⁊ mors in te est.

Romanoꝝ rit⁹ de imaginibus ser uandis.

Hymenei ⁊ cupidinis insignia.

Antiquoꝝ rit⁹ d̄ cadanerib⁹ i patriam deferendis.

☞ Barbara:Troiana. ¶ Sumet:a marito. ¶ Simul.dando arma. ¶ Officij:scilicet osculandi. Dulce:gratum. Duobus:marito ⁊ vxori. ¶ Producet:pcul ducet:⁊ comitabit̄. Mādata reuerti.i.mandata:vt reuertatur. Referas reportes Ioui:solebant enim reuertētes ex bello arma sua dijs suspendere:vñ Vergi. Armaqꝫ fixit troia. ¶ Ille:maritus Ferēs habēs. ¶ Recentia:⁊ adhuc memorie herentia. Caute:sapienter. ¶ Respiciet:domum.i.habebit animū ad domesticos suos:⁊ presertim ad vxorem. ¶ Exuet:scilicet ipsa vxor spoliabit ⁊ extrahet:reduci reuerso incolumi. Resoluet:remouebit. ¶ Corpora fessa scilꝫ mariti. Sinu:amplexu ⁊ gremio. ¶ Nos:hāc ↄditionem supradictam habebunt troiane. Nos scꝫ grece. ¶ Sumus incerte:scilꝫ quid agatis:q: procul absumus. ¶ Nos anxius:sensus est:ex timore puto omnia accidere tibi:q̄ possibile est accidere. Putare facta.i.putare euenisse tibi. ¶ Que possunt fieri.i.q̄ sunt possibilia. ¶ Dum tamen:ostendit magnum argumentum amoris sui erga Prothesilaū.dicit enim quod in eius absentia habet imaginem cereā ad eius similitudinem:quā secum tenet ⁊ amplectitur pro marito. ¶ Diuerso orbe.i.in diuersa ⁊ remota parte orbis. Cera:imago cerea. Referat repsentet. Verba debita tibi.i.q̄ tibi deberē dicere si adesses:scꝫ o dulcis ↄiux: ⁊ similia verba. ¶ Accipit amplexus meos.i.eā āplexor:tāꝙ si tu ipse esses. Imago:illa cerea. Est plus:scꝫ mihi.i.plus voluptatis mihi affert. ¶ Quā qđ videat̄:scꝫ posse esse imago. Adde sonū cere.i.si habeat vocē. Erit Prothesilaus:id est videberis tu esse ille. ¶ Specto:cū delectatione intueor. ¶ Pro coniuge vero:id

HABER;

* Superstites dicunt̄ q̄ mortuis supersunt. Quinti.vnic⁹ pr̄i meo superstes. Idē.defuncta vxore liberis tñ superstitibus oblectabar. Superstes ēqꝫ dr̄ q̄ saluus est ⁊ viuit iter viuos etiaꝫ sine morte suoꝝ oim. Terenti.in And. deos q̄so vt sit superstes.

loco veri coniugis. ¶ Et queror apud eam. ¶ Tanꝙ possit referre:id est tanꝙ sit viua:vt possit mihi respon re. ¶ Per reditus:iurat nunc se secuturam Prothesilaum:siue viuum siue mortuū:hoc est si vixerit se victu n cum eo:si vero mortuus fuerit se etiam morituram. Reditus reuersiones. ¶ Mea numina:quod ego colo ꝙ numen. ¶ Pares faces animi.i.per parem amorem. ¶ Faces coniugij.i.thedas que in coniugio nostro runt. ¶ Et per caput quod vt.i.vtinaꝫ. ¶ Albere canis capillis.i.quod vtinam videam senescere. ¶ Refer eportare. ¶ Me venturam.s.iuro. ¶ Quecunqꝫ:in quācunqꝫ conditionem me voceris. ¶ Siue:voluit dice orieris:sꝫ suppressit:⁊ maluit intelligere ꝙ exprimere. Quod:quam rem:scilicet ne moriaris. ¶ Heu timeo: Ultima epla.i.vltima pars epistole. ¶ Sit tibi:ecce mandatū vt seruet se:⁊ pter seipsum:⁊ propter vxorē: um cum Prothesilaus primus egressus de naui in bello troiano perijsset. Laodomia eius morte audita ex riti desyderio in amplexu imaginis ceree quam supra apud se habuisse dicimus:dicit expirauisse. Serui⁹ exto eneidos dicit quod cum maritum in bello troiano perijsse cognouisset:optauit vt eius vmbram vide qua re concessa:non deserens eam in eius amplexibus perijt.

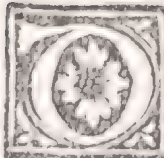
Prothesilai ⁊ laodomie exitus.

☞ Arma fac ista. Sic ⁊ prius/quia tamē fac producitur:credo tñ vtrobiqꝫ face legendum est:quo modo oliꝫ batur:sicut nunc perfice. ¶ Que referat vultus ⁊c.magni amoris indicium est amati colere effigiem.adde i.i.loquelā cere.i.imagini ceree. Prothesilaus erit pro coniuge vero.i.loco coniugis veri. Canis capillis. s esset dicere canis:nam cani numero plurali pro capillis canescentibus accipi solent. Siue(quod heu o)id est mortuus:subaudi ab inferiori eris:vltima epistola.i.aut vltima pars epistole aut vltima quā mit constituerit:sed prior mihi placet interpretatio:hec enim videtur prime epistole formam habere.

ASCEN.

¶ In decimamquartam Epistolam argumentum.

ANTO. Danaus vbi regnauerit et quot filias habuerit. Lyn⁹ et linceus idē est. Danai mors.



Danaus beli filius superiorē egypti regionē tenuit: filias habuit quinquaginta: quas egyptus e… frater imperio inhiās filijs totidē matrimonio iūgi flagitabat. abnuebat dana⁹: qm̄ sibi ex gen… exitū imminere ex oraculo tulerat: parata igitur classe in peloponessum nauig… …prim⁹ eñ in g… ciā naues detulisse tradit: pulso gelanore: quē ciues odisse scribit Eusebi⁹: argiuorū potitus e… perio. interea egyptus de fratris potētia exploraturus mittit filios hac lege: vt nō nisi interem… Danao ad se redirēt aut filiarū cōnubia inissent. Danaus obsidione coactus spōsionē de cōgio dat: celeb… tur nuptie: puelle accepto a patre gladio vt iussum erat prima nocte viros omnes peremerunt. Dederat c… poculū vt altissimo somno tenerent. Hypermnestra Lyno quē Eusebi⁹ Lynceū appellat pepercit solū sua s… vt ad Egyptū patrē quā primū detecto facinore fugeret a patre in vincula adacta rogat Lynū quē seruau… vel vt opem ferat captiuitateque liberet: vel si mori cōtingat vt sepulture honore non careat. Danaus cū ap… Argiuos quinquaginta annos regnasset a Lyno trucidatus est: qui liberata vxore Hypermnestra argiuor… imperium tenuit. Argiui sepulchrum Danao exexerunt in foro quod pagaiurto nuncuparunt.

Argumētū epistole.



Ittit: deest epistolā. Cetera tur. criminis exprobratiōe i furias agere lynū conat: pathos quoque a numero excitatur. ¶ Jacēt inquit ix. et xl. ¶ Clausa do. re. cōmiseratio a fortuna: sum inquit acta in custodiā Coercita: astricta cathenis. Fuisse pi. patriem danaū in odiū ducit qd erga piā impius sit. Dimittere ferrum iugulo: te iugulare nō ausa est. Laudarer a patre commēdarer. Esse ream pre. malo ob pietatem a patre damnari. Quam sic: per scelus. Immunes ce. facti constantiam in se commendat: non me inquit penitet me cede tua non polluisse.



Huber. Stelen⁹ quis fuerit.



Ittit hypermnestra: danaus et egyptus belli prisci filij fuerunt: quorum danaus ex pluribus vxorib⁹ l. suscepit filias egyptus vero frater totidē virilis sexus liberos: sed cū egyptus instaret: vt filie fratris filijs suis nuberēt: et dana⁹ ex oraculo accepisset se manibus generi moriturū: recusabat hoc coniugiū: quare orto inter eos bello: danaus ex patria fugiens cum filiabus in greciā venit: vbi steleno argiuorū rege expulso argis regnauit quem vt alibi dixi ex autoritate Stra. adeo precedētes loci illi⁹ reges excelluisse fert: vt qui antea pelasgi noiabant: imposita per greciā lege danai vocitarent: sed egyptus egre ferēs se filiosque suos a danao spretos: filios cū exercitu misit ad expugnādū fratrē danaū: qui tandē coactus filias suas fratris filijs despōdit: sed in ipso nuptiarū die gladios virginib⁹ dedit: quibus imperauit: vt prima nocte viros interficerēt eis nisi ita facerēt cedē interminatus: oēs igit preceptis paternis paruerūt: sola hypmnestra excepta: apud quā pl⁹ valuit consanguinitatis et cōiugij pietas et amor quam ire paterne metus: hec eñ linceo marito suo pepercit: eūque somno excitatū monuit: et impulit: vt discederet: et fuga sue saluti cōsuleret: qd ille fecit: cū vero pater danaus cognouisset ab oibus perfectū facinus preterquam a sola hypermnestra: eā crudelissime vinctā in carcere seruan… tradidit: quare hanc epi. ad lynceū patruelē suū et eundē maritū scri. qua et preceptū patris: et facinus soro… pietatē suā narrat: et quantū benemerita sit de ipso lynceo: oratque eū vt liberet ipsam his penis: quibus ini… tenet: captatque commiserationē ex fortuna et ex crudelitate patris: postremo rogat lynceū: vt aut liberet: aut i… ficiat et mortuā sepeliat: et sepulchro iscribat: quēadmodū ipsa mortua est: vt lynceum a morte liberaret. ¶ … tot: de. l. Modo. i. paulo āte. ¶ Vni soli. ¶ Cetera tur. fratrū tuorū. ¶ Jacet perijt. ¶ Clausa: narrat isortu… suū. ¶ Coercita. ligata cōstricta. Causa sup. cā pene mee. ¶ Est su. pi. est propter pietatē pepercisse tibi. ¶ Qu… ma. ecce pietas. ¶ Sum rea accusor. Quod. quia. ¶ Dimittere fer. iug. i. te iugulare. Laudarer: a patre meo. ☞ Scelus: te interficiendi. Prestat melius est. ¶ Sic: interficiendo te. ¶ Non pi. quia fuit voluntariū fac… Immunes: vacuas. ¶ Cedis occisionis tue.

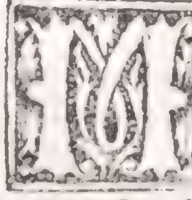
*Prestat in singulari tertia persona significat melius est. Sallu. Quousque patiemini tādē o fortissimi viri nōne emori per virtutē prestat: quam hāc vitā miserā atque inhonestā vbi aliene superbie ludibrio fuerimus per dedec⁹ amittere.

¶ Hypermnestra Lynceo.



Ittit Hypermnestra de tot modo fr…
tribus vni:
Cetera nuptarum crimine turba iacet.
Clausa domo teneor/grauibusque coercita vinclis:
Est mihi supplicij causa fuisse piam.
Quod manus extimuit iugulo dimittere ferrū/
Sum rea: laudarer si scelus ausa forem.
*
Esse ream prestat/quam sic placuisse parenti:
Nō piget immunes cedis habere manus.

ASCEN.



Ittit Hypermnestra et c. Nihil est tota epl'e facili⁹: ne nihil tñ dicā ordinē subinde cōtrarero/q… lis est. Hypermnestra filia danai/et vxor Lini/seu lyncei patruelis ei⁹. Patrueles aūt sunt pa… i. fratris paterni liberi/mittit sup. salutē aut epl'am: vni modo. i. lino/aut lincee/qui mō vnus… de tot vel quinquaginta fratrib⁹. Cetera turba. i. multitudo fratrū/iacet. s. pstrata crimine. i. … micidio nuptarum scz sororum Hypermnestre. Ego teneor clausa domo/et coercita. i. cōstricta ne c… grauibus vinclis pro vinculis. Fuisse piā. qd fuerim pia. Nā verbū est dū supponit verbo sec… cusatiuū trahit/est mihi causa supplicij hoc est quia te nō occiderim vt sorores spōsos suos fratres tuos affic… huiusmodi supplicio. Ego sum rea. i. criminor et accusor a patre: quia. i. quia/manus scz mea extimuit immittere iugul… in iugulū tuū: qui est in gutture sanguinis meat⁹/ferrū. i. gladiū aut mucronē/et ego laudarer. s. a patre/si f… i. essem ausa scelus. s. homicidij. Prestat. i. melius et prestātius est/esse reā. i. qd sum rea/sic. i. propter pietatē … cede mariti/quā placuisse. i. quam quod placuerim/sic. i. per scelus. Parenti. i. patri. Non piget. i. nō triste est mih… penitet me habere manus immunes. i. non participes et operatrices cedis id est occisionis.

Me pa…

Me pater igne licet/quem non violauimus vrat/

Queꝗ aderant sacris tendat in ora faces.

Aut illo iuguletꝫ quem non bene tradidit ense:

Ut qua non cecidit vir nece/nupta cadam.

Non tamen/vt dicāt morientia penitet ora:

Efficiet:non est quam piget esse piam.

Peniteat sceleris Danaum:seuasꝗ sorores:

*

Hic solet euentus facta nefanda sequi.

Cor pauet admonitu temerate sanguine noctis:

al's prescidit.

Et subitus dextre prepedit ossa tremor.

Quam tu cede putes fungi potuisse mariti:

Scribere de facta non sibi cede timet.

Sed tamen experiar:modo facta crepuscula terris:

al's lucis. al's noctis.

Ultima pars noctis primaꝗ lucis erat.

Ducimur Inachides sub magni tecta Pelasgi:

Et socer armatas accipit ipse nurus.

*

Undiꝗ collucent precincte lampades auro:

Dantur in inuitos impia thura focos.

Uulgus hymē hymenee vocant:fugit ille vocātes:

Igne.nuptiales faces intelligit.¶ Quē non vio.tua cede non polluimus.¶ Sacris:que in nuptijs facta sunt:sacrificabant eñ in nuptijs:facesꝗ coniugales his sacris adhibebantur.Tendāt in ora:in faciem immittant. ¶ Non bene sed crudeliter ⁊ inhoneste.Penitet:si cogar mori nūꝗ me facti penitere dicā. ¶ Seuas:que dormientes viros iugularunt. ¶ Hic solet euētꝰ:solet ꝯsciētia de culpa auctorē vexare:ideo Iuuena.extulit:exēplo qđcūꝗ malo cōmittit:ipsi displicet auctori:prima ē hec vltio qđ se nemo nocēs absoluit.¶ Cor par.admo.sceleris narrationē aggressura facti immunitate dictu difficilē esse monstrat:vt grauiꝰ esse videat.¶ Admonitu recordatiōe. Ossa dextre:ꝗ fit vt scribere nō possī.¶ Quā tu cede putes:noli inqt credere me potuisse te trucidare:nā timeo ad te scribere:licet nullā cedē patrarim. ¶ Sed tñ expe.si ꝗ mō possim scribere.Facta cre.creperū dubiū dicimꝰ: inde crepusculū dicimꝰ tēpus noctis lucisꝗ mediū.Inachides:argiuos inachidas appellamꝰ ab inacho quē vetustissimū argiuoꝝ regē diximꝰ.¶ Magni sub te.pe.argiuorū arcē intelligit quā coluisse danaū auc.est Str.Pelasgus vt Dio.scri.Iouis ⁊ niobes filiꝰ primū argos tenuit.Socer:egyptus fictū est:nā non erat egyptus cū patratū est scelus.Armatas:occultū ferebāt gladiū a patre datū.Lampades:que in edibus accendebantur:licet prius tñ in tēplis ligni ⁊ lampades pēderēt.Inuitos:tam nefanda sacra respuere videbantur. Me pater:dicit ꝙ q̄uis pater ei paret oia genera crudelissime mortis:que cōmemorat nō tñ poterit efficere:vt eā peniteat pepercisse ipsi linceo:⁊ vsū fuisse ea pietate.Licet:q̄uis. ¶ Quē non vio.quem non lesimus vlla iniuria.¶ Queꝗ due sunt dictiones:⁊ subaudit. ¶ Licet tendat.i.immittat.¶ In ora:in faciē meā.¶ Faces ꝗ ade.ꝗ erāt incēse sacri nuptialibꝰ.¶ Aut:subaudi licet.¶ Non be.tra.non iuste neꝗ honeste mihi tradidit ad interficiēdū maritum meū.Nece qua vir nō cecidit.i.licet moriar ea nece ⁊ morte:quā maritus meꝰ euasit.Non tamē efficiet:pendet sensus vsꝗ ad hūc locū.¶ Ora morientia .i.ora mei morientis.Penitet scȝ facti.¶ Non est:scȝ hypermnestra.Danaū.patrem meū.¶ Sceleris crudelitatis quā mandauit. ¶ Sorores:ꝗ perfecerūt crudelia mandata patris.¶ Hic euentus scȝ penitendi.Facta nefanda.i.crudelia:nam nefandorū non piorum operum penitere solet.¶ Cor pauet:amplificat beneficium suum ⁊ describit totum negotiū.Admonitu.i.recordatione.Temerate:pollute:fedate.Prepedit:impedit.Ossa dextre.i.digitos. Quam tu.argumentū est magnū sue pietatis.Timet.s.dextra mea.De cede occisione nō fa.si.pro a se.i.quam non fecit.Quā.i.dextram.Putes:pro putet aliquis.Potuisse fungi cede mariti.i.potuisse interficere maritum. Sed tamē:licet timeat.Experiar:tentabo.⁊ conabor scribere.Modo facta:incipit narrare totiꝰ facti pcessū: sumpto initio vnde oportuit.Modo vel nup ⁊ paulo ante:vel tātūmodo.¶ Crepuscula:creperū Uar.⁊ Festo. testibus dubiū significat inde crepusculū dicitur:cum neꝗ lux:neꝗ tenebre sunt.i.cum dies an nox sit dubiū est:id aūt tempus tam matutinū ꝙ vespertinū intelligimus:hic de vespertino intelligēdū est:qđ declarat cum dicit:vltima pars lucis:primaꝗ noctis erat:nam eo tpe nuptie fiebant.Inachides:pneptes inachi:nam inachus genuit io:ex ea ⁊ ioue natus est epaphus.Ex epapho belus priscus:ex belo:vt diximus egyptꝰ ⁊ danaus cuius he sunt filie:ergo inachides.Pelasgi:is fuit rex a quo populi quibꝰ imꝑauit pelasgi dicti sunt:qui postea vt supra diximus danai sunt noiati.Socer egyptus.Armatas:gladijs instructas:quos danaꝰ nobis dederat. Precincte auro ornate:sicut in regalibꝰ nuptijs mos erat.Impia:que ab impijs offerebātur.Inuitos:nō libenter accipiētes ipsa thura:sacrificia ꝗ ab impijs offerebātur.Uulgus hy.hec vox celebratur in nuptijs ⁊ epithalamijs:inuocabat eñ Hymeneus deus nuptiarū:vt etiā Catul.ostēdit:hymene legēdū in vctō supra alibi diximus:nam hymenea in actō dicere nō possumus sed hymeneon.Fugit:qr ad infaustas nuptias nō solet venire: vnde supra Hypsiphile.At mihi nec iuno:nec hymē:sed tristis erynnis pertulit infaustas sanguinolēta faces. Licet.i.tametsi pater vrat me igne.s.regali:quē nō violauimꝰ.s.in nuptialibꝰ tedis ac facibus:queꝗ.i.et que hoc est:⁊ licet tēdat in ora.i.in faciē(nam id fieri solet ijs qui exurunt:vt suffocētur)faces.s.nuptiales:qui aderāt sacris scȝ nuptialibus ⁊ hymeneis:aut licet pater iugulet me illo ense quē tradidit nō bene.i.indecēter et iniuste contra fidē ⁊ equitatē:vt videlicet ego nupta cadam sup.ea nece qua vir nō cecidit:tamen pater non efficiet:vt ora sup.mea moriētia.i.etiam in morte:dicunt penitet supple non perpetrasse facinus:nam sup.hypermnestra nō est sup.ea quā piget esse piam.Peniteat.i.iustū est vt peniteat:aut imperādi est.Danaū.s.patrē meū:sed aptius dicit Danaū:quasi scelestū hominē qui tñ scelus precipere ausus est:nā in patris cōpellatione nescio quid sacrileg; est si execratio commisceatur q̄tūcūꝗ scelestus sit:peniteat ergo Danaum sceleris ⁊ sorores seuas.i.immites:hic euētus.i.presentia:solet sequi facta nefanda.q.d.nō pia:quia neminē proprie penitet

Antonius.

*Euētꝰ dr ꝙ casu/aut fortuna nobis euenit tā in bonū ꝙ in malū. Cice.li.j.de orato.vt eñ ꝗs optime dt:ita maxime dicendi facltatē variosꝗ euētꝰ orōnꝫ expectationēꝗ hoiꝫ ptime scit:aliqñ et euētꝰ finis rei dicit:vñ est illud careat successibꝰ opto ꝗs ꝗs ab euentu facta notāda putat.

Creperū ꝗ crepusculū qđ et vñ dicatur.

Nuber.

Queꝗ ꝗ dictiones sint.

* Colluceo simul seu totꝰ luceo. Pli.li.x. inusitata gña aliuū accepimꝰ ꝗ rum plume ignium mō colluceant noctibus.

Crepusculum.

Inachi prosapia.

Pelasgi vñ dicti.

Antiquorū ritꝰ nuptialis.

Ascensius.

qui male nil cōmisit. Cor pauet admonitu: facta digressione recitat facinoris atrocitatē: vt ⁊ in se cōmisera nem: ⁊ in patrē odium concitet. Admonitu. i. admonitione ac cōmemoratione: noctis temerate. i. pollute ⁊ taminate: sanguine. i. effusione sanguinis. Quia eñ nocte intēpesta ne bonū quidē opus faciendū est: grat puniūtur qui scelus perpetrāt: ⁊ subitus tremor prepedit. s. a scribēdo esse dextre. Ea sup. quā tu putes. i. p re possis potuisse fungi cede. i. occidendi negotiū explere non timet scribere ⁊ cede facta sibi. i. a se: sed ma mea timet scribere de cede: ergo nō potuisset fungi cede. Aut interrogatione: quam putes potuisse fungi mariti. q. d. nō manū meā: q; me timet scribere de cede non facta sibi. i. a se. Sed tñ experiar. i. scribere cona de cede quā facere nō potui. Ultima pars lucis ⁊c. sic legēdū est: nam qui legeret. Ultima pars noctis prim lucis erat: totā inuerteret sniam. crepusculū eñ est tps dubiū cum tenebre lucē vincere incipiūt: ⁊ diluculū uerso cum lux discernitur a tenebris fugatis: duci aūt solēt nupte sub noctē que tūc imminebat. Unde dic dum nox fiait effuge dixi. dum nox atra finit. Nos Inachides. i. puelle argiue ab Inacho argiuorū rege or nem ducētes aut denominate: ducimur sub tecta. i. in regiā: magni pelasgi. i. quā regiā aut que tecta pelas Argis extruxerat. Et ipse socer: hoc est legatus Egypti ⁊ eius locūtenēs accipit nurus: scilꝫ nos filias Da filiorū suorum spōsas: armatas. s. armis inuasiuis: vcꝫ mucronibus quos pater singulis dederat. vulgus. i tus ppl's: vocat. s. in signū letitie ⁊ gaudij nuptialis: hymē hymenea: hoc est vocando dicūt hymē o hymen hymen o hymenea: alij legunt vocat: vt sit cōgruitas in voce: alij vocāt vt sit in sensu: quia collectiuū est. Il hymē deus nuptiarū fugit vocātes: q; noluit adesse: cum infelices sciret fore nuptias nec veras sed simulat

Ipsa Iouis coniunx cessit ab vrbe sua,

Ecce mero dubij comitum clamore frequētes:

Flore nouo madidas impediente comas.

In thalamos leti: thalamos sua busta feruntur:

Strataq; corporibus funere digna premunt.

Iamq; cibo/ vinoq; graues: somnoq; iacebāt:

Securumq; quies alta per Argos erat.

Circum me gemitus moriētū audire videbar:

Et tamen audieram/ quodq; verebar: erat.

Sanguis abit: mentemq; calor/ corpusq; reliquit:

Inq; nouo iacui/ frigida facta/ toro.

Utq; leui zephyro graciles vibrantur ariste:

Frigida populeas vt quatit aura comas.

Aut sic: aut etiam tremui magis: ipsa iacebas:

Queq; tibi dederam vina/ soporis erant.

Excussere metum violentia iussa parentis:

Erigor: ⁊ capio tela tremente manu.

Non ego falsa loquor: ter acutum sustulit ensem:

Ter male sublato decidit ense manus.

Et rursus monitis/ iussiq; coacta parentis:

Admoui iugulo tela paterna tuo.

Sed timor/ ⁊ pietas crudelibus obstitit ausis:

Castaq; mandatū dextra refugit opus.

Purpureos laniata sinus/ laniata capillos/

☞ Iouis cōiux: iunonē significat: ꝗ qm̄ coniugijs p̄est iugaria appellabat. Ab vrbe sua: argos dicit qd̄ Iunoni charissimū fuisse ver. tradit: inter argos ⁊ mycenas tēplū est iunoni vtriusq; cōmune in quo sunt simulachra Policleti p̄stantissima. Dubij: nutātes ebrietate. Flore no. in nuptijs sertis: vt diximus veteres cōsueuisse. Madidas: vnguētatas. Sua busta. sepulchra fuerūt: nō thalami. Audire videbar gemitus cadētiū qui iacebāt me audire opinabar. Utq; le. ze. a similitudine pathos auget. Quatit: inqt vt arbores vētis ipulsc. Uinaq; que dederat: infecisse pocula diximus Danaū: vt cōpressi somno altius dormirent: vt puelle ad patrādū facinus essent audaciores. ¶ Iussa pa. que erāt superba me audaciorē fecerant. ¶ Ter acu. su. ensem: pathos est a numero et mō. Externis: si filie nō obtēperassent: quo pacto ceteri eius iussa subirēt. Tela pa. ꝗ nō ego sumpsi: sed pater dedit: ex quo videtur factuꝫ excusare. ¶ Timor ⁊ pie. ad mores pietas: timor ad sexū referēdus est. Sinus pur. vestes ꝗ erāt purpuree quas ⁊ reges ⁊ puelle barbare gerebāt: ad grecos postea trāsijt. ¶ Exiguo so. leui murmure. ¶ Effice: nisi morte mulctari velis. ¶ Sit co. cum fratribus occidat: vtitur enim cōtentione: disputat in vtrāq; partē quid agēdū sit. ¶ Femina: a sexu excusatio: et tēpore. ¶ Iacet: facultatē rei gerēde mōstrat: perficiā inquit iussa patris facillime: qm̄ hic pressus iacet. ¶ Morte do. ipsa me gemuissem. ☞ Ipsa coniunx iouis: que solet adesse cōiugijs. ¶ Cessit discessit. ¶ Ab vrbe sua/ id ē ab argis: vbi precipue colitur: ⁊ eo loco maxime delectatur: quia vt Stra. scrib. argis nata esse dicitur: vnde ipsa in. vj. fasto. inquit. ¶ Peniteat spartē: argosq; measq; mycenas: ⁊ veterē latio supposuisse samū. Samū autem dilexit: quia in ea cum Ioue nuptias celebrauit: dicit ergo eam abfuisse argis ne interesset talibus nuptijs. Dubij. s. spōsi. Ferūtur: eūt. In thalamos busta sua. i. in thalamos qui erāt futuri busta eorū: est autē appositio. ¶ Dubij: labantes. ¶ Mero: propter vinū qd̄ biberāt. frequētes: densati ⁊ circundati. ¶ Impediente: ligāte. Madidas: vnguēto delibutas. ¶ Premūt strata. i. iacent in lectis. Digna fu. que strata magis erant digna funere: quā nuptijs. Graues: grauati ⁊ oppressi. Somno: qui maxime ex cibo ⁊ vino fit. Alta quies. i. pfundus somnus. Iuue. ⁊ nos consiliū dedimus Sylle priuatus vt altū dormiret. ¶ Per argos serū. i. vbi nullus erat timor: dicitur aūt hic argos: et hi argi. Quid verebar. i. quid timebā. s. cedes meorū patrueliū. Calor re. corpus q; ex timore vt sepe notauimus efficimur frigidi. Utq; leui: cōparatio est. ¶ Graciles tenues. Ariste: sum

ANTO. Argiuorū arceꝫ quis cōstruxerit. Usus lāpaduꝫ vbi primo fuerit. Argos cui dicata fuerit ⁊ vbi tēplum iunonis ⁊ i quo policleti simulachra fuere. Iuno vbi nata fuerit.

⁎ Bustum (vt Seruio plꝫ) vocat qñ iam exustū cadauer est: qd̄ ⁊ N. sensisse videt cū inqt. semiustaq; seruāt busta. Cic. No li. ij. de legibus putat bustū appellari tūbam aut monumētū. Penaq; fuit solonis lege cōstituta si qs bustuꝫ aut violasset: aut deiecisset. sue. l Cesa. pro sepulchro posuit. Iudei ꝗ etiā noctibus ꝯtinuꝫ bustum frequētarunt. Huber.

Argos quō declinetur.

Exiguo dixi talia verba sono.

Seuus Hypermnestra pater est tibi: iussa parētis

Effice: germanis sit comes iste suis.

*

Femina sum z virgo/ natura mitis/ z annis:

Non faciunt molles ad fera bella manus.

Quin age: dumqꝫ licet fortes imitare sorores:

Credibile est cesos omnibus esse viros.

Si manus hec aliquam posset cōmittere cedem:

Morte foret domine sanguinolenta sue.

mitates segetū. Vibrant̄ mouent̄. Comas: frōdes. Populi arboris. Ipe tu. Jacebas. dormiebas. ¶ Erāt soporis. i. erāt vina q̄ facerēt soporem. Violētia: crudelia. Erigor: e lecto. Tela: gladiū. ¶ Male sublato: nō fortit̄ eleuato: vt male: nō iuste ꝯtra maritū. ¶ Jussu parētis: q̄ mortē minat⁹ fuerat: nisi te interficerē. Admoui: appropinq̄ui. Timor: q̄ naturaliter isit⁹ est mulierib⁹. Pietas: mea erga te. Crudelib⁹ ausis. i. ꝓhibuit ne te auderē iterficere. Dextra: mea. ¶ Mādatū. s. a p̄re meo. ¶ Sin⁹: vestes. ¶ Sono: voce. ¶ Exiguo: tenui demisso: ne audirer. Seuus: dicit hec verba secū. ¶ Iste lynce⁹. ¶ Sit comes germanis: interficiat̄ sicut alij fratres tui. Femia: ostēdit nūc qđ nō possit eū iterficere: z arguit a sexu cū dicit femia: arguit ab etate cū dicit z v̄go. ¶ Molles: muliebres. ¶ Quin age: more muliebri variat cōsiliū: hortat̄ nūc seip̄am ad iterficiēdū eū: cū antea dixerit se nō posse. Fortes aiosas. Credibile est. i. credēdū ē. ¶ Si man⁹: ēt mutat ꝯsiliū: z dicit qđ si eēt possibile qđ posset admittere cedē: iterficeret poti⁹ seip̄am q̄ꝫ lynceū. Hec man⁹. s. mea. Haud: nō. Ipsa scʒ pronuba z cui vincla iugalia cure: vt dicit Maro cōiux Jouis. s. Juno: cessit ab vrbe sua: scʒ argis: vnde enei. j. veterisqꝫ memor zc. Prima qđ ad Troiā pro charis gesserat argis. Ecce. q. d. ex improuiso/ dubij. i. incerti quid agerēt. mero. i. ꝓpter vinū per insidias propinatū frequētes. i. celebrati clamore comitū. s. stipātiū/ z hoc nouo flore impediēte. i. ne volitarent comas madidas. i. cesariem delibutā ferūtur/ nō dicit ducūtur/ sed quasi agātur/ in thalamos/ thalamos dicit sua busta. i. sepulchra/ q: illic occidēdi erāt z eterno somno sepeliēdi. bustū aūt dicitur quasi bene vstū/ z est receptaculū cinerū vstorū: qui in vrnā condebātur/ vnde ab vrēdo dicta sunt/ sicut vstrina locus vbi fiebat cadauerū vstio/ z premūt corporib⁹ suis strata. i. lectos stratos digna funere. i. dignos taliū morte. Jamqꝫ cibo vinoqꝫ graues zc. hic loc⁹ approbat qđ prius diximus legēdū. s. esse vltima pars lucis zc. q: nō est verisimile vinolētos z somnolentos in diluculo fuisse/ sed vinolentos ab Danao dimissos in hospitiū qđ a coacto patruo susceperāt. Per argos securū. ¶ Argo ciuitas est in Achaia: in singulari feminini generis in plurali masculini: declinatur eīn hi argi argorū/ sed tūc etiā populū argiuū significat/ est eiusdē nominis in Attica z in Thessalia seu pelasgia/ securū dicitur qđ seorsuʒ est a cura/ licet sit in piculo. Accipitur ergo more poetico cōtinēs pro ꝯtēto argos pro arginis. ¶ Et declamat per cōtentionē: q: alij securi/ sed circū me genit⁹. Sicut enei. iiij. Cetera per terras aialia somn⁹ habebat zc. Quodqꝫ verebar erat/ sic Senec. Quicq̄d verebar accidit. Et potuit facile suspicari maritos interfectos/ q: z ipsa ad hoc Mucronē accepat. Graciles Ariste. i. spice/ q: zephyro flante necdū proprie Ariste sunt: q̄ ab ariditate dicūtur/ sed spice graciles sunt/ flat eīn primo vere/ vñ in Georg. Vere nouo gelidus canis cum montibus humor Liq̄tur/ z zephyro putris se gleba resoluit. Frigida populeas/ id in autūno fit/ sed tam ver q̄ꝫ autūnus vētos hʒ plurimos. Aut sic tremui/ aut etiā magis. ipse. i. tu securus rem. sed nō tutus: iacebas scʒ intrepidus/ queqꝫ. i. z que: hoc est z vina que dederam tibi erāt sup. vina soporis. i. soporifera: aut causa soporis violētia iussa poetice: nam etiā oratorie dicere potuisset violēti iussa parētis/ sed gratius violentia in iussa retorquet quasi iussa nō parentē inculet. ¶ Sustulit. i. sursum tulit z erexit vt demittā in iugulū. Sublato. i. sursum lato. ¶ Male. i. ad maleficiū. Admoui iugu. i. ad iugulū. Refugit/ media longa preteriti est tēporis. ¶ Purpureos la. si. docet se pietate victā/ eamqꝫ plus potuisse q̄ꝫ parētis seui mādata/ docetqꝫ quō Linū seu Lynceū ad fugā cohortata sit: z ob pietatē a patre capta. Purpureos sinus: non vestes dicā: nam noctu vestita nō erat: sed pectora rubicūdula: q: dictura est. dum petis amplexus zc. Et lʒ sub veste pugionē in thalamos intulerant: vero simile est tñ nudas concubuisse. Seuus hy. ordo est o Hypermnestra pater est tibi seu⁹: sic in buc. Est mihi nāqꝫ domi pater: est iniusta nouerca. z est pōdus in vocabulo pater: sic Dauus in Andria. Pater est Pāphile. Imitare: impatiuus modus cohortatiue positus.

Mulieres natura sue timide.

ASCEN. *Qui improbitatibus cedūt z non resistūt malo: sed in bono malum vincunt mites dicunt̄: vñ p leni z clemente ac māsueto accipit mitʒ. qñqꝫ ponit̄ p trāq̄llo. Ver. z Vitʒ z in morēʒ stagni placideqꝫ paludis. qñqꝫ p maturo. Idē. Sunt nobis mitia poma.

Quid meruere necem patruelia regna tenendo?

al's facinus.

Que tamen externis danda forent generis.

Finge viros meruisse mori: quid fecimus ipse?

Quo mihi commisso non licet esse piam.

Quid mihi cuʒ ferro? quid bellica tela puelle?

Aptior est digitis lana/ colusqꝫ meis.

Hec ego/ dū sic q̄ror: lachryme sua verba sequuntur:

Deqꝫ meis oculis in tua membra cadūt.

Dum petis amplexus/ sopitaqꝫ brachia iactas:

Pene manus telo saucia facta tua est.

Patruelia zc. zc. causam dicit: q̄ impulit danaum ad perimendos generos: nam eius regnum occupare studuerunt. Externis: qm̄ virili prole Danaus carebat. Finge vi. is loc⁹ est quem figmentū dici exposuimus. Lachryme sequūtur sua ver. inter loquendū affatim lachrymabam. ¶ Duʒ pe. am. tēdit ad narrationem: z a periculo beneficium ꝯmendat: in tanto inq̄t vite discrimine versabaris: vt tute ipse non me impetēre in vulnus ires. Famulos: satellites z apparitores. Belide: lynuʒ dicit: qui bellū auum habuit. Nox perēnis: mortē significat quā Catu. dicit noctē esse perpetuam. Inertia: somnū lassitudo sequitur z pigritia. For. te. ensem strictum in exitiū tuum. Querenti causam: cum inuestigares cur esset fugiēdū. ¶ Mane erat: lucidior fiet narratio si momēta tēporis nō omittātur. ¶ Generos iac. mortuos fratres. Abes: tu ex oi numero deeras. Jacturā in vno: voluit q̄ iacturā fecerit te viuo: parū: qm̄ z tuā necē cupiebat. Premia car. habet: pietatis hoc premiū tuli q̄ in custodiā adacta suʒ. ¶ Scʒ ex ii. iu. per. ira excusare facinus nititur a iunonis potētia que

Antonius.

Jamq; patrem/famulosq; patris/lucẽq; timebam:

Expulerãt somnos hec mea verba tuos.

Surge age Belide de tot modo fratribus vnus:

Nox tibi/ni properes ista perennis erit.

Territus exurgis: fugit omnis inertia somni:

Aspicis in timida fortia tela manu.

Querenti causam/dum nox sinit/effuge dixi:

Dum nox atra sinit/tu fugis: ipsa moror.

Mane erat/z Danaus generos ex cede iacentes

* Dinumerat: summe criminis vnus abes.

Fert male cognate iacturam mortis in vno:

Et queritur factum sanguinis esse parum.

Abstrahor a patrijs pedibus: raptamq; capillis

* (Hec meruit pietas premia) carcer habet.

Scilicet ex illo Junonia permanet ira:

Quo bos ex homine est/ex boue facta dea.

*

arginas puellas oderit ex quo io inachi ioui placuit. ℂ Per.ira: arginis puellis irata est. Ex ho.ex femina facta est vacca: nã ne dephẽderetur iuppiter in adulterio vaccã io inachi fecit: quã iuno dono acceptã argo aristoris filio tradidit custodiẽdã. Facta dea: isis in egypto est nũcupata: vt scri. Her. Nam cum mercurius argum peremisset iuno vaccã egit in furias que cũ ad nilũ peruenisset: iterũ ad hominẽ rediit: lz Hero. aliter hanc historiam tradat z nos in met. exposuimus.

Patruelia re.s.regna patrui: nã danaus coact⁹ fuerat nõ solũ dare filias vxores filijs fratris: vt dictũ ẽ: sz etiã regna sua. Forẽt dã. ge. exter.i.peregrinis: qz danaus nõ hz filios masculos. ℂ Quid se.ip.i.nos qd peccauim⁹ q̃re debeam⁹ fieri homicide. ℂ Cõmisso pctõ. Quid ti.ad seipsaz loqr. Tela bellica.i.q̃ bello ꝯueniũt. Quid pu.s.faciũt. Lana co.qz hec cõueniũt mulierib⁹. Hec ego.s.mecũ dixi. In tua mẽ.qz incũbebã sup te. ℂ Petis amplex⁹: dũ vis me amplecti. Jactas: moues i somnis. Facta sau.vulnerata. Pene: fere cũ iãdiu essem morata in hac cogitatiõe. Lucẽq; q̃ appropinq̃bat. Expulerãt tuos somnos.i.excitauerant te. Age: hortãtis. Belide: nepos beli: vt.s̃.mõstratũ est. Perennis.i.perpetua. Inertia: pigritia. For.te.i.ensem: q̃ solet esse telum fortium. ℂ Querẽti.s.tibi. ℂ Sinit: pmittit. Ipsa: ego. Mor.remaneo. Vn⁹.i.tu sol⁹. Abes: dees. Sũme cri.i.numero ꝯplemẽto cedis: qz si tu fuisses iterfect⁹: oẽs fuissent interfecti. Male: iniq̃. Jacturã dãnũ.i.egre fert te solũ nõ fuisse interfectũ z defuisse morti alioꝝ. Cognate: cõsanguinee. Esse par. san. fa.i.querit qd pauc⁹ sanguis sit fusus ꝑpter ea qd tu solus aberas numero. ℂ Car.ha.me.ra.ca.i.ego rapta capillis in carcere seruor. Hec me parenthesis est: z est ironia. Hec.i.talia: ordo est. Abstra.a pe.pa.z carcer habet me raptã capillis. reliqua vt dixi dicta sunt ꝑ parenthesim. ℂ Scz: dicit hãc infelicitatẽ suã in mulieribus sue domus procedere ex ira Junonis ab eo tẽpore icepta quo io inachi filia mutata est. ℂ Ex il.tẽpore. Bos: io: qua erat iuuẽca. ℂ Fa.dea ex bo.qz postea in deã conuersa est: vt gentilitas credidit: z fabule tradunt z presertim Ouid. z hic: z lib.j.meta. Fuit enim io inachi arginorũ fluuij filia pulcherrima q̃ a ioue amata cum eius preces sperneret: subita nube tecta cõpressa est z ne puella a iunone que adulteria ionis obseruabat deprehẽderet: in vaccã trãsfigurata est: quã fraudẽ cũ iuno intellexisset petiuit eã vaccã mun⁹ sibi dari: iuppiter veritus ne negãdo proderet puellã: tametsi inuitus ei tradidit. iuno ne vnq̃ eius pellex cũ marito cõcubere posset argo aristoris filio centũ oculos habenti seruandã tradidit: quo a mercu. in soporẽ canẽdo inducto z interfecto eius oculi in caudã pauonis trãsfigurati sunt. Jo cum ab iunone ob interfectũ argum indignata furijs exagitaret maxima orbis terrarũ parte percussa z pererrata tãdẽ in egyptũ delata rursus in humanã formam redacta: pro dea ab egyptijs culta est: quã isidem appellant: z hec est fabula que nunc hic tangitur.

Quid meruere necẽ. Argumẽtat contra patrẽ. Quid.i.i quo meruere necẽ. Tenẽdo.i.occupãdo regna patruelia.q.d.in nullo. vñ addit: q̃ tñ externis dãda forẽt gñis/z accipit tñ ꝑ tandẽ: aut q̃ tñ nihilomin⁹ cũ nõ sint Danao masculi/dãda forẽt gñis externis: z iõ poti⁹ filijs fratris cũ nõ putarẽt illicitũ tũc inter patrueles mřimoniũ: vt patuit de Oreste z Hermione. Finge.i.pone casum qd viri meruerint necem. ℂ Belide vetũs est a ntõ belides.i.o nepos beli. Aspicis in timida antithesi: z intermixtis epithetis cõparauit ornatũ. ℂ Parũ sanguinis: qz sciuit se a genero perimẽdũ: ad qd facin⁹ vn⁹ sufficiebat. Vn⁹ abes summe.i.a summa criminis.s.cõmittẽdi: qz debebãt q̃nquaginta occidi: z est rarũ abesse cũ dtõ iũgi. Scz ex illo zc. Sicut supiores fere infortunium suũ reijcit i fatũ z deos: argumẽtãs iunonẽ iratã adhuc puellis achiuis ꝑpter Jo Jnachi filiã: quã i vaccã mutatã pseq̃ iussit: noluisse eis ꝓnubiũ z faustas nuptias ꝯcessisse: q̃ occasiõe ꝓgredit ad trãsformationẽ z miseriã iouc describẽdã. Scz.i.scire lz cur tã infauste sim⁹ fecisse: qz ira Junonia.i.ipsi⁹ iunonis ꝑmanet.i.ꝑdurat ex illo: scz tꝑe quo bos facta est ex hoie.i.virgine (ergo ẽt hõ ꝓ muliere ponit) scz Jo. z dea.s. Jsis: facta est ex boue.s. in quẽ mutata fuerat io: declinat vt alibi dixi hec io huius ius: nec alibi declinatur: lz hanc io vsurpent.

*

Ah satis est pene teneram mugisse puellam:

Nec modo formosam posse placere Joui.

Astitit in ripa liquidi noua vacca parentis:

Cornuaq; in patrijs non sua vidit aquis.

Et conata loqui mugitus edidit ore:

Ah sa.est. nõ fuit satis inquit ad vltionẽ vaccã io habuisse nisi et alias sollicitaret. Li. pa. inachũ fluuium significat: cui inach⁹ ius pater nomẽ dedit: is oritur ex Lyrcio. deinde labit ad arginorũ vrbem. Ter.s.cum se videbat sua effigie terrebat. Frõ.le. enarrat eius puel. calamitatẽ plurib⁹ carminib⁹: vt quãta fuerit iunonis ira intelligatur. Que ge.ar. cornua intellegit q̃bus tauri armati sunt. Nuda nullis fere herbis. Cognata: ex oceano oĩa flumina orta eẽ scri. Home. Dat mare: ad bosphorũ thracium alludit: quod appellatũ tra-

Jo fabula. Jus q̃ fuerit.

Jnach⁹ fluuius vbi locorum.

HUBER.

* Sũma est snie alicui⁹ aut rerũ de quib⁹ fiunt collectio. Verg. Nauiget hec summa est.

* Carcer pro facinorosum custodia a cõercẽdo dicitur. Liui⁹. Cũ in tãta multitudine hominũ discrimine recte an ꝑperaz facti confuso facinora clãdestina fierẽt: carcera ad terrorez increscẽtis audacie media vrbe iminens foro edificat.

ASCEN.

ANTO.

* Mugio factitiũ verbuz a voce boũ. h. inde eũ acte boues q̃.lã ad desyderiuz (vt sit reliquũ) etaz mugissent. A mugit⁹ silitudine vẽti qz et tonitrus

Territaqȝ eſt forma/territa voce ſua.

Quid furis infelix? quid te mirarıs in vnda?

Quid numeras factos ad noua mēbra pedes?

Ipſa Jouis magni pellex metuenda sorori:

Fronde leuas nimiam/ceſpitibuſqȝ famem.

Fonte bibis:ſpectaſqȝ tuam ſtupefacta figuram:

Et te ne feriant: que geris arma/times.

Queqȝ modo vt poſſes etiam Joue digna videri:

Diues eras nuda/nuda recūbis humo.

Per mare:per terras/ cognataqȝ flumina curris:

Dat mare:dant amnes:dat tibi terra viam.

Que tibi cauſa fuge? quid Jo freta lōga pererras?

Non poteris vultus effugere ipſa tuos.

Jnachi quo properas? eadem ſequeriſqȝ:fugiſqȝ:

Tu tibi dux comiti:tu comes ipſa duci.

*

Per ſeptem Nilus portus emiſſus in equor:

Exuit inſane pellicis ora bouis.

Vltima quid referam? quorum mihi cana ſenectus

Auctor/dant anni quod querar ecce mei.

Bella pater:patruuſqȝ gerunt/regnoqȝ/domoqȝ

Pellimur:eiectas vltimus orbis habet.

Ille ferox ſolus ſolio/ſceptriſqȝ potitur:

Cum ſene nos inopi turba vagamur inops.

De fratrum turba pars exiguiſſima reſtat:

Quiqȝ dati letho:queqȝ dedere:fleo.

dunt:qm̄ io in bouē verſa pedib⁹ ſuperaſſet. Jnachi:io inachi filia:tātopere ꝯcitata fugata ſtimulis:nā eadē es nec eā formā exuere poteris. Comiti:bouis effigiē comitē dicit. Tu du. ꝛ comitaris teipſam in hāc formā ꝯmutatā ꝑ ſe.por.nilū.vij.oſtijs in mare emittere poete dicūt: lȝ Pli.ꝛ Dio.plura ꝯmemorēt. ❡ Exuit ora bo.verſa eſt in formā priſtinā:ꝛ appellata eſt iſis:licet Diodo.ſcri.egyptios id negare:ſȝ iſidē Saturni ex rhea filiā fuiſſe dicere. Vltima:q̄ a nr̄a memoria ſunt remotiſſima. ❡ Senectus:auctor q̄ tm̄ antiq̄tas refert. ❡ Dant anni qđ q̄rar ecce mei:ſunt in p̄ſentia q̄ noſtri generis infelicitatē arguant. ❡ Patru⁹:egypt⁹ qui ambo de regno argiuorū ꝯtēdebāt:ſuperior dana⁹ illud tenuit pulſo fratre. Demū a lyno trucidat⁹ eſt:vt diximus. ❡ Regno ꝛ do. de egypto intelligit:vñ primū eiect⁹ dana⁹ in peloponeſſum nauigauit. Vltim⁹ orbis:peloponeſſus ſignificat:quē vltimā orbis orā exiſtimabāt p̄mi incole cū i mare ꝑminerēt:quēadmodū ꝛ britanniā alterū orbē dixerūt:qm̄ oceani gallici parte intercluſa videret. ❡ Ille ferox:de egypto intelligit:q̄ pulſo fratre danao egypti regnū tenuit. ❡ Sene:danaū ſignificat qui cū filiab⁹ ꝛ claſſe diſcedēs ex egypto argiuoꝝ regno potit⁹ eſt. ❡ De fratrū ꝑpl'o: ex.i.patruelib⁹. ❡ Exiguiſſima pars:vnus tm̄ Lyn⁹ ſupſtes erat. Queqȝ dedere:defleo etiaȝ ſoroꝝ vices q̄ patrueles ꝛ maritos ꝑemerūt. ☞ Satis eſt pene:ſatis ſupplicij ꝛ punitionis. ❡ Mugiſſe:factā fuiſſe vaccaȝ. Nec ordo eſt:ꝛ eſt ſatis pene. ❡ Illā modo formoſam.i. que pauloante erat pulchra. Nec poſſe placere Joui:ꝑpter formā pecudis. ❡ Liquidi:propter aquas. ❡ Cornuaqȝ nō ſua.i.aliena:ꝛ nō ſibi cōuenientia.q2 ſunt beluarū:ꝛ non hominum. ❡ Mugit⁹:bouinas voces. ❡ Forma figura. ❡ Voce:ſono:ipſe primo me. Et conata loqui mugit⁹ edit ore. ❡ Pertimuitqȝ ſonos: ꝑpriaqȝ exterrita voce eſt. ❡ Quid furis? apoſtrophat ad eam:ꝛ multis verbis ſcribit eius fortunā. ❡ Numeras pedes:q2 ſunt quatuor. ❡ Ipſa:tu. ❡ Peller.ſ.āte. ❡ Sorori:iouis:iunoni:que eſt ꝛ ſoror ꝛ cōiunx iouis. ❡ Metuēda:ne propter pulchritudinē tuā te ei p̄poneret. Leuas:minuis. Frōde:pro frōdibus:folia ḡnaliter de oībus dicūtur:frōdes tm̄mō de arboribus:vñ ſubdidit ceſpitib⁹.idē.i.met. Frōdibus arboreis ꝛ amara paſcit herba. ❡ Ceſpitib⁹:herbis:nā ceſpes ꝑprie ē terra cū herba reuulſa:ſȝ hic ꝑ herba capit. Stupefacta: territa. ❡ Arma q̄ geris.i.cornua. ❡ Queqȝ.i. tu q̄ ita eras diues ꝛ delitioſa:vt poſſes extimari digna Joue. Nūc nuda.i.ſine veſtib⁹. Recūbis:iaces. Humo nuda.i.dura:vel ſine ſtramine. Cognata:q̄ ſunt tibi cognatiōe cōiūcta ꝑpter patrē tuū qui eſt fluuius inde ducēs originē:vnde et ipſa flumina. Pererras:percurris. Tuos vultus:bouinos qui te terrēt:quia quocunqȝ fugis te ſequuntur. Jnachi.i.filia inachi:eſt aūt hic vetūs patronymici feminini. ❡ Eadē ſequeriſqȝ fugiſqȝ.i.ipſa es:que ſeq̄ris:ꝛ ipſa que fugis:nā licet credas te fugere vaccā:vna tñ eademqȝ es. Comiti.ſ.tibi.i. teipſam p̄cedis:teipſam comitaris. Per ſeptē portus:dicit eam in egypto depoſuiſſe figurā bouis. ❡ Nilus fluuius egypti in mare ꝑ ſeptē oſtia influēs:vñ Vergi. Et ſeptē gemini turbant trepida oſtia nili. Exuit.depoſuit: abſtulit. Ora:faciē. Bouis:vacce. Jnſane:furētis:ꝛ ſtimulis exagitate. Vltima q̄d re.q2 cōmemorauit antiqua: dicit nō eſſe opus cōmemorare infelicia exēpla ſue dom⁹ ita remota:q2 ſunt exēpla ſue memorie. Vltima:extrema ꝛ remota. Quorū.ſ.vltimorū. Cana ſenect⁹ eſt author.i.q̄ ab antiq̄s audiui. Anni mei.i.ſcl'a mea:q̄b⁹ nata ſum.ꝛ viri. Dant qđ querar.i.dāt mihi materiā querēdi. Bella pater:incipit cōmemorare ifelicitates ſui tp̄is. Pater:danaus. Patru⁹:egypt⁹. Pellimur:p̄r ꝛ nos filie. Vltim⁹ orbis.i.vltima pars orbis:q2 venim⁹ in remotiſſimas regiones. Eiectas:ex regno expulſas. Ille:patru⁹. Solio:ſede regia.ſceptro impio. Cum ſene. Danao. Vagamur:in alienis terris erram⁹. ❡ De fratrū:alia infelicitas ſui tēporis:q2 ex tot fratrib⁹ vnus ſol⁹ lynce⁹ ſupfuit. Exiguiſſima:minima. ❡ Quiqȝ da.i.doleo:ꝛ ꝑpter eos qui interfecti ſunt:ꝛ ꝑpter eas q̄ interfecerunt. ☞ Ab ſatis/ſeuitiā damnat Junonis que mutatā in vacā adhuc perſecuta eſt. Quid numeras:quia quatuor iam habuerat pedes. Frōde leuas.i.mitigas ꝛ imminuis. Fonte bibis.i.de fonte/aut in fonte bibis aquā ſcȝ.

aliqñ mugire dicitur. Lactā.cure micent fulgura: tonitrua mugiant.

Vnde ortū habent oia numina.

Jſis fabula ſm̄ varias opiniones.

Danai ꝛ egypti certamen de regno obtinēdo. Peloponeſſus ꝛ britānia alter orbis ex antiquorum ſententia.

Huber.

*Nil⁹ egypti fluui⁹ ē ſeptez hñs oſtia. Ver.ꝛ ſeptē gemini turbant trepida oſtia nili.ꝛ i Meta. naſo. ſic vbi deſeruit madidos ſeptē flu⁹ agros Nil⁹:ꝛ antiquo ſua flumina reddidit alueo.

Ceſpes.

Nilus fluui⁹ vbi locorum ſit.

Aſcenſius.

Nam mihi quot fratres / totidem periere sorores:

Accipiat lachrymas vtraq; turba meas.

En ego/quod viuis/pene crucianda reseruor:

*

Quid fiet sonti cum rea laudis agar?

Et cōsanguinee quondam centesima turbe:

Infelix vno fratre manente cadā.

al's lynceum.

At tu/si qua pie Line est tibi cura sororis:

Queq; tibi tribui munera/dign⁹ habes.

Vel fer opem:vel dede neci:defunctaq; vita

*

Corpora furtiuis insuper adde rogis.

Et sepeli lachrymis perfusa fidelibus ossa:

Sculptaq; sint titulo nostra sepulchra breui.

Exul Hypermnestra precium pietatis iniquum:

Quam mortem fratri depulit/ipsa tulit.

Scribere plura libet/sed pondere lassa cathene

Est manus/ꝛ vires subtrahit ipse timor.

Que geris arma.i.cornua.Quid Jo freta longa pererras.Nota.Jo producit dicens in arte Perfidus Irio Jo vaga:tristis Orestes.Jnachi verūs a nō Jnachis:ꝛ est patronymicū significans inachi filium Jo.Eadē querisq; fugisq;:quia teipsam fugis.Cetera nota sunt.vltima quid referā.Ab antiquis trāsit ad sua suiq; temporis incōmoda.¶ Senectus auctor/auctor cōi: ab auctoritate cōis est generis:vnde Juno apud Ver.auct ego audēdi.ꝛ Sappho apud hunc.auctoris nomina Sapphus:ab augeo dicitur hic auctor ꝛ hec auctrix:auctor ergo senectus est/quia prima protulit/auctrix fama:quia auxit.Ille ferox scʒ pater.De fratrum popul quia patrueles etiam fratres dicuntur:aut quia maritorū fratres etiam fratres dici potuerunt ex affinitat Periere sorores:nōdū perierāt:sʒ morte ob vltionē presagit.Rea laudis:qđ dignū laude facinus gesserim:sum data in custodiā.Dignus:grat⁹:bñficiū apud indignū male locatur.Fer opem:me ex hac miseria auferas.Rogis furtiuis clā me ꝯburas ne rescicat pater.breui titulo.epitaphio:q̄uis exiguo.Exul:q̄ a patria aberrat in alienū orbē cū sororibus ꝛ patre acta:vt diximus.Ipsa tulit:extincta est: qm̄ fratrem amore seruauit.Vires:scribēdi ꝛ eloquentie neruos:si epistola breuis est:scias cathenas quibus manus cohibētur scribēdi facultatem:timorē vero eloquentiā minuisse. Fratres:ꝯsanguinei.Periere:amisse sunt qꝛ lʒ viuāt:nō tñ eas habebo sorores.Vtraq; turba:ꝛ interfectorū:ꝛ interfectricū.En:ecce.Ego reseruo:pene.i.ad penam.Quid.i.qꝛ.Viuis.i.qꝛ tibi peperci.Quid fiet.q.d.multo crudelius.Sonti:nocenti.Cū agar rea laudis.i.cū accuser de eo de quo laudē mereor:ꝛ ē snia ex Andria Terētij.Nā si illū obiurges q̄ vite auxiliū attulit:q̄d facies illi qui dederit dānū aut malū?Quōdā cētesima:qꝛ cuʒ vos essetis quinquaginta fratres ꝛ nos q̄nquaginta sorores erā q̄nq̄gesima.Cadā:moriar.Manente.superstite.At:nūc rogat lynceum:vt aut ferat opē:vel eā sepeliat.Lyn.sic legēdū est.Si qua cura:si q̄s amor.Pie:q̄ te amauit.Sororis:patruelis cōsanguinee.Queq; subaudi.Si tu dignus habes.i.si mereris.Munera q̄ tribui.i.vitam.Defunctaq; vita.i.mortua.Furtiuis:occultʒ clādestinis:si aperte nō audes mihi facere rogū.Sepeli.i.tumula.Perfusa:rigata.Lachrymis fidelib⁹.s.tuis.Sculptaq;:incisa:inscripta.Titulo epigrāmate.Exul:ecce titulus:exul patria expulsa:vt supra dictum est.Ipsa tulit:passa est.¶ Mortem quam depulit fratri.i.quā a fratre remouit.¶ Precium iniquū:appositio est.i.iniquam remunerationē.¶ Pietatis:quia nō merebar mortē.¶ Libet:est animus.¶ Lassa:fatigata.Pōdere cathene:quia pater me⁹ iussit me ligari.Et vires:alia cā qꝛ nō possit scribere/qꝛ Timor:scʒ patris.Subtrahit:aufert.Vires scribendi. Nam mihi quot fratres totidē periere sorores.Sācta est hec sentētia qua vult malefactores ꝛ veneficas tunc interfici qñ interfici per iustitie executores merētur:perierūt ergo sorores quia perire meruerūt:aut ideo perdite sunt:quia perpetuo matrimonio spoliate.¶ At tu ꝛc.summa est hec votorū quā fere in fine epistolarū ponit Ouid.Quinetiā in soluta oratione post exordiū ac narrationē solemus ponere petitionē.Preciū pietatis iniquū.Ver.de culice.parue culex custos pecudū nil tale merēti.Funeris officium vite pro munere reddo.

Antonius.

Snia pulcherrima.

*Sons p̄pe dicit cuius cl̄pa iā sonat hoc ē qui erroris cōuict⁹ est: vñ insontē dicimus eū qui inocēs rept⁹ est.itē sons est qui cuiq; nocet.

Huber.

*Furtiuū qđ furto raptum est in significatione passiua.Plau.in penul.q̄ furto rapte erant furto vēdere igenuas collibertus me⁹.q̄ñq; furtiuū dr clādestinū.Gel.Res q̄s dā occl̄tas nūciare regi furtiuo scripto volebat.

Ascensius.

¶ In decimamquintam epistolam argumentum.



Erodotus halycarnase⁹ in.j.hist.lib.scri.cretēses in pheniciā delatos Europā agenoris regis filiā rapuisse:iniurie memores:q̄ phenices Jo Jnachi filiā rapuissent:deinde cū esset par ꝯditio grecos scđe iniurie fuisse auctores nauigātesq; in colchos Medeā inuito p̄re Oeta i greciā detulisse.Scđa dehinc etate Alexādrū Priami filiū:quē Paridē vocāt e grecia per rapinā sibi vxorē cōparare destinasse existimantē se penā nō expensurū:vt illi priorib⁹ seculis nō expēderāt.Alij ꝓ hui⁹ nauigationis cām fuisse Hesionē Laomedontis sororē : quā virtutis premiū Telamoni dederat Hercules:qm̄ in prima Troie expugnatione ante oēs pergama conscendisset:hāc vt repeteret aiunt Paridē in greciā nauigasse.Alij vero tradūt:q̄bus adstipulātur poete hāc Venerē trāsmissionē suasisse:qm̄ cū in Ida in certamine pulchritudinis cū Junone ꝛ Pallade ꝓ se iudiciū tulerit que esset ex omni grecia forma p̄stantior Helenā Paridi pollicita extitisset:sed in tāta auctorū dissensione:que sit verior causa certat antiq̄tas.Illud tñ asseuerādum puto qđ Septimius scri.Alexandrū cum Enea cū aliquot nauibus in Laconiā per Hellespontū nauigasse ꝛ Sparthe a Menelao honorificētissime hospitio exceptū esse:cōtigisseq; per idem tp̄s vt oēs Minois ꝓnepotes acciti ad diuidēdas Atrei opes Crete ꝯuenerit:eosq; fuisse Agamēnonē:Menelaū:Idomeneū.Merionē:Clymenū:Palamedē:Dictyn:ꝛ Anaxibiā:Paridēq; a Menelao domi esse relictū:mādasseq; Menelaū Helene:vt nō minorē hospitis curā gereret:q̄ de seipso:illāq; demū cū Clymēna ꝛ Ethra Menelai affinibus Paridis pulchritudine illectā ad Troiā spōte nauigasse:q̄q; Hero.scri.Paridē tempestate in egyptū delatū interceptū esse a Protheo rege:ꝛ cognita re Helenā cum rebus oibus ademisse:restituisseq; illā Menelao post Troianū bellū extinctum.Ideoq; Home.tradit Menelaū inducere in egyptū tēpestate agitatū ad protheū venisse.Scripta est hec epistola Menelao absente:qua detegit quāto amoris estu ardeat:suadetq; fugam quā Troianis virib⁹ tutari posse demōstrat.Qui cōtendūt Paridis Leandri ꝛ Aconcij epi.nō esse Ouid.nō recte opinari existimo:eo presertim

Grecorū ꝛ barbarorū mutuus raptus.

Raptus helene cā fm varias opiniones.

Menelai iter i cretā.

ſmpulſos ratione qđ mulierum tantū epi.ſcripſerit:qm̄ in amoribus aliquot ſolum puellarum literas cōme-morat:id enim frigidū eſt:nam vt aliquot ex his quas puelle ſcribunt illic cōticuit:ita ⁊ quas heroes ſcripſere ſilendo preterijt. Eas vero que illis reſpondent:vt oſtendemus non eſſe Ouidij:ſed Sabini crediderim.



¶ Paris Helene.



Hanc tibi Priamides mitto ledea ſalutē:
Que tribui ſola te mihi dāte poteſt.
* Eloquar? an flamme non eſt opus indi/ce note?
Et plus quam vellem/iam meus * extat amor.
Ille quidem lateat malim/dum tempora dentur:
Letitie mixtos non habitura metus.
Sed male diſſimulo:quis enim celauerit ignem/
Lumine qui ſemper proditur ipſe ſuo?
Si tamen expectas/vocem quoqꝫ rebus vt addam:
Uror:habes animi nuncia verba mei.
Parce precor faſſo:nec duro cetera vultu:
Perlege:ſed forme conueniente tue.
Iamdudū gratū eſt/ꝙ epiſtola noſtra recepta eſt:
Spem facit hoc recipi me quoqꝫ poſſe modo.
¶ Que rata ſit/nec te fruſtra promiſerit opto:
Hoc mihi que ſuaſit mater amoris iter.
Namqꝫ ego diuino monitu/ne neſcia pecces:
Aduehor/⁊ cepto non leue numen adeſt.
Premia magna quidem/ſed non indebita poſco:
Pollicita eſt thalamo te * Cytherea meo.
Hac duce Sygeo dubias a littore feci/
Longa phereclea per freta puppe vias.



Hanc tibi Priamides mitto ledea ſalutē. Beniuolentiā ex gn̄is noibus ſibi ʒciliat. Priamides:ex He cuba ⁊ Priamo natus eſt Paris. ¶ Ledea: Leda ex ioue Helenā eſt enixa. ¶ Eloquar an flāme? dubitatio hec orit ex cāe turpitudine:vult em̄ vt paulatim obrepat ſubdola orō. ¶ Nō eſt op⁹ indice:qm̄ ꝑ ſe amor idicatur nec diſſimulari pōt. ¶ Pluſꝙ vellē:cū is eſſet q̄ occultari non poſſet. ¶ Dū tpa dent letitie:obrepit ex his:q̄ obſunt ad ea q̄ pdeſſe poterūt. Tacere inqt amorē/vtile eſt: qm̄ tpa futura ſunt q̄ oēm abijciūt metū. Nā de Menelao innuit. ml'ta em̄ fecerat ob amorē:q̄ ille potuiſſet aīaduertere anꝙ diſceſſiſſet. ¶ Celauerit ignē. Methaphora decentiſſima vſus eſt:nā vt ignis ita amor in occulto teneri nō pōt. ¶ Ut addā vocē reb⁹:vt q̇d velim apte fatear. ¶ Uror:tuo amore ardeo. Nūcia vba:q̇d animi i te habeā:tibi nūciaui. ¶ Parce pcor:in pncipijs vt ſcribit Fabi. nō eſt abre optare. ¶ Precari:abomiari:ſollicitū agere. ¶ Cetera:q̄ oppoſita ſunt vltra cū locū:q̄ nr̄as ſollicitudines expſſim⁹. ¶ Gratū ē:letor inqt:qm̄ epl'az ſuſcepit:letitie ſpē ex facto firmat. ¶ Recepit epl'az:me etiā recipiet enthimema ſimplex ē. ¶ Que rata ſit:ppoſitū ſuū firmat ex loco q̄ ſumpt⁹ eſt ab auctoritate deorū. Uentus inquit me impulit ad nauigādū.



Hanc tibi. De iudicio Paridis inter tris deas ſatis abūde dictū eſt in argumēto prie epl'e:qđ ad argumētū hui⁹ epl'e ptinet:cuꝫ Paridi ob iudiciū datū i fauorē Ueneris: Uen⁹ pmiſiſſet Helenā olm mulieꝝ pulcherrimā:⁊ ob eā Lacedemona nauigaſſet except⁹ hoſpitio a Menelao Helenā in amorē ſuū quātū potuit ſollicitare conat⁹ eſt:etiā pſente marito. Sꝫ poſtea Menelao pfecto i Cretā:p hāc epl'az etiā ad relinquēdū maritū:⁊ ſe i Aſiā ſequēdū exhortat⁹ ē: vtit aūt magno artificio ſe ab oībus ʒmēdās qb⁹ amatores ʒmēdari ſolēt a pulchritudine: nobilitate:diuitijs:⁊ robore corpis:⁊ a vo ſinceroqꝫ amore:⁊ ꝫ nitit ei adducere in odiū ⁊ inuidiā:⁊ in ʒtēptū Menelaū:⁊ ſtudet ei perſuadere tū ab vtili:tum ab honeſto eā debere ei⁹ amori adherere:dicēs eā nullā habiturā infamiā ppt hoc:⁊ qđ abducta a Paride aut nūꝙ repetetur a Menelao:aut ſi repetita fuerit:facile aduerſuꝫ ei⁹ vires defendet. Priamides.i. ego Paris fili⁹ Priami:cū aūt in Priamo ſyllaba prima ppter ſequētē vocalē naturaliter breuietur:in patronymico neceſſitate metri pducitur. ¶ Ledea: Helena filia Lede: dictū eſt.ꝫ.in epl'a Hermiōis de ei⁹ natiuitate. Eloquar:exprimā vbis. ¶ Vergi. Eloquar an ſileā. An nō eſt op⁹ indice note flāme.i. an potius nō eſt opus indicare amorē meū:quia tu ipſa noſſe debes. ¶ Extat:eminet:apparet. ¶ Malim:potius velim. ¶ Dum:donec. Tēpora:opportunitates. ¶ Metus mi. leti.i. que tēpora ſint ſine vllo timore. ¶ Male/difficile. ¶ Diſſimulo:celo:et occulto. ¶ Quis eīn.q.d. nullus:nā ſupra dixit. ¶ Quis eīn bn̄ celet amorē. ¶ Suo lumie:ſuo ſplēdore. ¶ Si tū.i. ſi tamē vis vt verbis dicā tibi id qđ eſt in re. ¶ Amo.te. ¶ Reb⁹:effectui. ¶ Faſſo mihi cōfeſſo amorem meū. ¶ Duro:difficili. ¶ Cōueniente tue forme.i. vultui:miti ⁊ placido:qualem exigit pulchritudo tua:q: cō [illegible] pulchra

HATO. Leda cui⁹ filia fuerit.

* Eloquor ſicut ſuum ſimplex ſigt Quintilia. Eloquor cū oīa que mēte ʒceperiꝫ pmo: atqꝫ ad audientes pfero. Aliqn̄ eloq̄ eſt dicere. Huber. Argumētū epiſtole.

* Extare eminere ſupeſſe. Ver. Torpētmole noua: et ſūmis vix cornib⁹ extāt. Vn̄ extare dicūt libri qui de mortui nō ſunt. Cic.q̄ vt ſcis extat orō. intduꝫ extare manifeſte eſſe. Lactātius. Si celeſtib⁹ bn̄ficiis extiterit ingrat⁹.

* Cytherea inſula [illegible] cretā:i quā primū delata eſt ven⁹: vn̄ Venus cythereadicta ē. Feſt. tū ſcribit Cythereaꝫ Venereꝫ dictā ab vrbe cytherea i quā primū deuecta dicit a ʒcha cū in mari eēt ʒcepta.

Jādudum quid sit. Accepi epistolā ⁊ nō recepi est dicēdum.

debes etiā esse placida. ¶ Jādudū: conciliato aio helene nunc incipit narrationē. Jādudū vel iādiu: vt sit tpis: vel valde. Terētius in eunucho. Jādudum illa te amat. ¶ Recepta est: ꝓ accepta a te: notādū est apud idoneos oratores nō esse in vsu recepi epistolā tuā: sed accepi: sed hic fuit necessitas metri. ¶ hoc mō: scȝ qua epl'a mea est recepta: nam cum aliqua puella ab amatore accepit scriptum ⁊ legit: signū est qd̄ sit semiexpugnata. ipse Ouid. in. j. de arte. Que voluit legisse volet rescribere lectis Per numeros veniūt ista gradusq; suos.

ASCEN.



Anc tibi Priamides. Artificiosa ē epistola ⁊ insinuationi ꝓoneq; accōmoda/ rē eniȝ inhonestā persuadere nitit̄: sȝ mulieri iā parūper a viro neglecte atq; deserte. Quocirca/ qȝ nouit muliebrē sexū esse fragilē: gl'ie cupidum ⁊ laudis/ a forma/ a genere/ a facundia cupidissimū/ omnia affert paris/ q̄ sibi helenes animū cōciliare possent: ⁊ que odiū mariti/ eiusq; cōtēptum excitent. Cum vero contextꝰ facilimꝰ sit: nemo tā insciꝰ/ atq; iners: q̄ nō aliq̄d delitiarū/ atq; argutiarū illinc hauriat: erimus ergo in exponendo succincti. Ledea aūt possessiuū est ꝓ patronymico/ sȝ a matre positū: sicut. iij. eñ. Ledeam hermionē ⁊c. potius autē Ledeā dicit ꝙ Tyndarida: qȝ dicturus est Jouis esse filiā ex adulterio conceptā/ vt ad consimile inuitet facinꝰ. Eloquar. sic eneid. Eloquar an sileam/ an non est opus indice. i. indicto. ¶ Flāme. s. amoris. ¶ Note. i. percepte a te. ¶ Et id est quia: potuisset tamen dixisse: nā plusꝙ aut sic cōiungitur note dico flāme: ⁊ meus amor extat. i. eminet ⁊ apparet quasi extrinsecꝰ stās plus ꝙ vellē: quia malim vt supple ille lateret quidē. i. certe. q. d. nō semper: sed dū. i. donec tpa dentur non habitura metus mixtos. i. imixtos letitie. Quis enim celauerit ignē. q. d. nemo: sȝ amor ignis est: imo εμφατικως amatores amatū: atq; amicam ignē dicūt/ vt in Bucco. meus ignis amyntas ⁊c. Jandudū gratū est: aut ordo est gratum est. Jamdudū. i. ab eo tēpore quo epistola nostra est/ aut gratū est iā ꝙ epistola nostra recepta est dudū. i. pauloante. Et causam addit/ quia hoc scȝ epistolā meā receptā esse facit spē: quoq;. i. etiā me posse recipi modo. i. iam postꝙ epistolā legisti. aut sic/ spem facit me quoq; posse recipi hoc modo: quo scilicet epistolā recepisti. Quo verbo hortatur poeta matronas pudicas/ vt suspectas literas repellant: quia que amatorias legit/ se amari velle indicat. Que rata sit. Progrediens docet non inanē suam spem esse debere cum stabilita sit pollicitatione veneris/ que dea amorum est.

*Missile telū qd̄ manu mittit̄: vnde ⁊ lapides missilia dicuntur: ⁊ missilia dicebātur munera q̄ a pncipibꝰ ppl'o spargebāt̄ vtputa vesaria linea odores/ vnguēta. Sue. in Caligu. Sparsit et missilia variarū rex: ⁊ panaria cū obsonio viritim diuisit.

Que rata sit: a pollicitis nō recedat. Promiserit. Venus vt diximus helenam Paridi pollicita est cum iudiciū de pulchritudine in ida pro se tulerit. ¶ Diuino monitu. Veneris suasione. ¶ Ne pecces nescia: vt scias qua auctoritate tuā culpā tueri possis. ¶ Nō indebita: quoniam ex fide repeto qd̄ promissum est.

ANTO.

Sygeū vbi locoruȝ fuerit. Pherecleꝰ qui fuerit.

¶ Littore sygeo: sygeū Troie ꝓmontoriuȝ est qd̄ greci in obsidione tenuerūt: tumularuntq; patroclū Achillē et antilochū: vbi sygeā vrbē cōdidit archianax mitilenus. ¶ Puppe phereclea: nō pherethea legi debet: vt multi putauerūt a pheretho Jasonis patruo: sed phereclea: fuit enim phereclcus Armonidis filius: quem vt scri. home. Jliados lib. v. Minerua dilexit: faber optimꝰ naues edificauit: quibꝰ Alexāder helenā rapuit: hūc meriones trucidauit ferro in vesicā adacto. ¶ Orta. ma. Ve.

Illa dedit faciles auras/ ventosq; secundos/.
In mare (nil mirum) ius habet orta mari.
Perstet/ ⁊ vt pelagi/ sic pectoris adiuuet estus:
Deferat in portus/ ⁊ mea vota suos.
Attulimus flammas/ non hic inuenimus illas:
Hec mihi tam longe causa fuere vie.
Nam neq; tristis hyēs/ neq; nos huc appulit error:
Tenaris est classi terra petita mee.
Nec mihi crede fretum merces portante carina
al's scindere.
Findere: quas habeo dij tueantur opes.
Nec venio Graias veluti spectator ad vrbes:
Oppida sunt regni diuitiora mei.
Te peto/ quā pepigit lecto Venus aurea nostro:
Te prius optaui/ quam mihi nota fores.
Ante tuos animo vidi/ quam lumine vultus:
Prima fuit vulnus nuntia fama tui.
¶ Nec tamen est mirum si/ sicut oporteat arcu
*Missilibus telis eminus ictus amo.
Sic placuit fatis/ que ne conuellere tentes:
Accipe cum vera dicta relata fide.
Matris adhuc vtero partu remorante tenebar:
Jam grauidus iusto pondere venter erat.
Illa sibi ingentem visa est sub imagine somni:
Flammiferam pleno reddere ventre facem.
Territa consurgit: metuendaq; noctis opace
Visa seni Priamo Vatibus ille refert.
Arsuram Paridis Vates canit Ilion igni:
Pectoris vt nunc est/ fax fuit illa mei.
Forma/ vigorq; animi: ꝙuis de plebe videbar:
Indicium tecte nobilitatis erat.
Est locus in medie nemorose vallibus ide
Deuius: ⁊ piceis/ ilicibusq; frequens.

Qui nec ouis placide/nec amantis ſaxa capelle:
Nec patulo tarde carpitur ore bouis.
Hinc ego Dardanie muros/excelſaqȝ tecta:
Et freta proſpiciens/arbore nixus eram.
Ecce pedum pulſu viſa eſt mihi terra moueri:
Vera loquar: vero vix habitura fidem.
Conſtitit ante oculos actus velocibus alis
Atlantis nepos/Pleioneſqȝ nepos.
Fas vidiſſe fuit: fas ſit mihi viſa referre:
Inqȝ dei digitis aurea virga fuit.
Treſqȝ ſimul diue: Venus: ⁊ cum Pallade/Juno:
Graminibus teneros impoſuiſſe pedes.
Obſtupui: gelidusqȝ comas erexerat horror: *
Cum mihi/pone metum/nuncius ales ait.
Arbiter es forme: certamina ſiſte dearum:
Vincere que forma digna ſit vna duas.
Neue recuſarem/verbis Jouis imperat: ⁊ ſe
Protinus etherea tollit in aſtra via.
Mens mea conualuit: ſubitoqȝ audacia venit:
Nec timui vultu queqȝ notare meo.
Vincere erant omnes digne: iudexqȝ verebar
Non omnes cauſam vincere poſſe ſuam.
Sed tamen ex illis iam tunc magis vna placebat:
Hanc eſſe vt ſcires vnde mouetur amor.
Tantaqȝ vincendi cura eſt: ingentibus ardent
Judicium donis ſollicitare meum.
Regna Jouis coniux/virtutem filia iactat
Ipſa potens: dubito/fortis an eſſe velim?
Dulce Venus riſit: nec te Pari munera tangant:
Utraqȝ ſuſpenſi plena timoris ait.
Hoc dabimus quod ames: et pulchre filia Lede
Ibit in amplexus pulchrior illa tuos.

nerem ex mari ortā ſcri. Var. ¶ Perſtet. a propoſito non diſcedat. ¶ Ve. eſtū: amore meū iecundet: vt nauigationē. ¶ Mea vo. que erant vt helena potiret. ¶ In portus ſu. ad optatū exitū: metaphora ex his: qui alta procella fatigati in portū deferunt. ¶ Flammas: amores ex troia attuli: troie te inqt amaui, qđ me impulit vt ſparthē nauigarē. ¶ Triſtis hyems: tēpeſtatē circūſcribit: ſic Vergi. Vicit hyems. Tenaris terra: laconiā ſignificat: cuius ꝓmōtoriū eſt tenaros. ¶ Non me credet: non ſum mercator: laudat formā ſuā et opes. ¶ Diuitiora aſie: delitias intelligit: q̄ poſtea in vrbez fluxerunt ro. po. magis q̄ꝫ Hannibal noxie. ¶ Mei re. phryges populos priam⁹ tenebat. ¶ Venus aurea: epithetō ab Home. ſumptū eſt. ¶ Te prius optaui/q̄ꝫ mihi nota fores. ¶ Helenā a nōie ⁊ fama ꝯmēdat: eras inquit apud me tua pulchritudine celebris.

☞ Que: ſpes. ¶ Rata: firma certa. ¶ Mater amoris. Ven⁹. Monitu diuino: nō ſpōte mea: ſed Veneris mandato. Neſcia pecces. i. vt ſis admonita ne per ignorātiā erres. Non leue. i. maximū: liptote eſt. Nō indebita: q̄ ſunt promiſſa mihi ab ea cui licuit ꝓmittere. ¶ Cytherea. Venus ita dicta a Cytheris iſula: vt alibi diximus. Verg. At cytherea nouas artes noua pectore v̄ſat cōſilia. Hac duce: dicit Paris ego ſuſcepi hāc nauigationē a troia in greciā authore venere: ipſa duce. i. regente me. Dubias: incertas: quales ſunt vie nauigationis. A littore ſygeo. i. troiano: nā ſygeū ꝓmōtoriū eſt troie: vt dictū eſt in prima ep̄la. ¶ Puppe phereclea. neqȝ pharetrata: neqȝ pharetrea legēdū eſt: ſꝫ phereclea. Fuit em̄ phereclus: vt ſcribit Home. lib. v. Iliados fili⁹ Harmonide fabri lignarij: q̄ naues Alexādro q̄ ⁊ Paris dicit fabricauit: q̄ fuerūt p̄ncipiū maloꝝ troianoꝝ: a phereclo igit̄ poſſeſſiuū fit phereclęus. ¶ Phereclea puppe. i. fabricata a pherecleo: ⁊ hic eſt ver⁹ ſenſus ⁊ emēdat⁹ text⁹. ¶ Orta mari: dictū eſt ſupra in ep̄la Didonis ſup euz locū: q̄ mater amoꝝ nuda Cytheriacis edita fert aq̄s. Perſtet. i. vtinā perſeueret. vt Verg. Talia perſtabat memorās: fixuſqȝ manebat. ¶ Eſtū: ad vtrūqȝ retulit hic: ⁊ ad feruorem amoris: ⁊ ad motū maris: ⁊ eſt ſenſus: vt adiuuit nauigationē: ita adiuuet amorē meū: ordo eſt. ¶ Perſtet: ⁊ ita adiuuet eſtū pectoris: vt pelagi. i. eſtū adiuuit. Et. i. etiā. Mea vo. ſicut ⁊ nauē attulim⁹: q̄ ex patria diſceſſimus huc ꝓpter amorē: nō aūt incepi ſolū te amare poſtq̄ꝫ huc veni. He flāme. ¶ Hyems tempeſtas. ¶ Error: q̄ ignorarē quo venirem. ¶ Tenaris terra. i. Laconica a Tenaro ꝓmontorio laconie. Petita. i. venit claſſis mea dedita opera in hāc terrā ꝓpter te. ¶ Nec me. occurrit obiectioni: q̄ poſſet dici qđ ꝓpter alias cās veniſſet: dicit ſe ꝓpter ſolā Helenā veniſſe. Nec cre. i. nec crede me nauigare propter mercaturā: q̄ ſum diues ſine hoc exercitio. Tueātur: ſeruēt: q̄ ſatis ſunt mihi. Spectator: admirator: vt videā pulchras vrbes grecie: hec em̄ ſolet eē multis cā nauigādi: vt in alienis terris videāt preclara oppida. ¶ Oppida vrbes: vt Verg. Alcreūqȝ cano romana per oppida carmē. ¶ Diuitiora: opulētiora: nā Aſia ditiſſima eſt. Hora. ⁊ dites Aſie cāpos. Verg. Troianas vt opes. Cice. i orōne ꝓ lege manilia de laudib⁹ Popeij. Aſia vero iā opima eſt et fertilis: vt vbertate agroꝝ ⁊ varietate fructuū: ⁊ magnitudine paſtionis: ⁊ multitudine carū rerū q̄ exportātur facile oib⁹ terris āncellat. ¶ Aurea: formoſa. Pepigit: ꝓmiſit: vt i argu

Tenaros quid ſit.
Hubertin⁹.
* Horror tremor prope cū totū corpus vel frigore/vel pauore intremeſcit. Ver. Mihi frigid⁹ horror Membra quatit. Refert etiā q̄nqȝ ad toruitatē aſpectus. Apul. Quem cuz aſpexiſſet horrore hominis đterritus ſtatiꝫ retroceſſit. Unde ven⁹ cytherea dicta fuerit.
Sygeum.
Perecl⁹.
Tenaros.

Dixit:ꝛ ex equo donis:formaq; probata
Victorem celo rettulit illa pedem.
Interea(credo verſis ad proſpera fatis)
Regius agnoſcor per rata ſigna puer.
Leta domus nato per tempora longa recepto:
Addit ꝛ ad faſtos hunc quoq; Troia diem.
Utq; ego te cupio:ſic me cupiere puelle:
Multarum votum ſola tenere potes.
Nec tantum regum nate petiere/ducumq;:
Sed nymphis etiam/curaq; amorq; fui.
At mihi cunctarũ ſubeunt faſtidia:poſtquam
Coniugij ſpes eſt Tyndari facta tui.
Te vigilans oculis/animo te nocte videbam:
Lumina cum placido victa ſopore iacent.
Quid facies preſens/que nondum viſa placebas
Ardebam/quamuis hic procul ignis erat.
Nec potui mihi debere ſpem longius iſtam:
Cerulea peterem quin mea vota via.
Troia ceduntur phrygia pinea ſecuri:
Queq; erat equoreis vtilis arbor aquis.
Ardua proceris ſpoliantur Gargara ſiluis:
Innumeraſq; mihi longa dat ida trabes.
Fundatura citas flectuntur robora naues:
Texitur et coſtis panda* carina ſuis.
Addimus antennas:ꝛ vela ſequentia malos:
Accipit et pictos puppis adunca deos.
Qua tamen ipſe vehor comitata cupidine paruo
Sponſor coniugij ſtat dea picta ſui.
Impoſita eſt facte poſtꝗ̃ manus vltima claſſi:
Protinus egeis ire iubebar aquis.
Et pater/et genitrix inhibent mea vota/rogando/
Propoſitumq; pia voce morantur iter.

mento prime epiſtole ꝛ huius diximꝰ. ¶ Animo.cogitatione: deſiderio. Quã lu.quam oculis corporis. Fama fuit prima nũtia tui vul. i prius audiui dici de pulchritudine tua.

ASCEN. ☞ Que igiť ſit ſpes ra.i.firma ꝛ nõ irrita nec mater amoris ſcʒ venus que ſuaſit mihi hoc iter promiſerit mihi te fruſtra.i.in vanũ. Naʒ ſupple quod dico tibi ne neſcia pecces:quaſi peccatũ ſit cõtra veneris iuſſa facere:ego aduehor monitu diuino.i.dee veneris ſcilicet:et numen non leue.i.futile nec contemptibile/ adeſt.i.autoritatem dat.cepto.i.incepto meo poſco q̇dẽ magna premia:hoc i aſſentationẽ dicit:quaſi pluris faciẽs adhuc premia veneris ꝙ̃ Palladis ac Iunonis:cytherea dr venꝰ a cytheris cypri luco.Ego feci hac duce.id eſt venere ducente/vias dubias.i.incertas ꝛ incognitas mihi a littore ſigeo.i.Troiano:nã ſigeũ ꝓmõtoriũ eſt Troie.feci(dic)puppe phereclea.i.a phereclo edificata vias dubias per lõga freta.i.maria. ¶ In.m.nil mi. Uñ neptunus ad eã Ene.v. Fas oẽ eſt cytherea meis te fidere regnis/vnde genꝰ ducis. Nã e ſpuma maris nata duciť. Perſtet.i.perſeueret opto venꝰ:ꝛ vt ſup.adiuuit eſtꝰ.ſ.iferiores pelagi/ ſic adiuuet eſtꝰ pectoris mei. ¶ Et de.mea vo. i ſu.p.i.ad optatũ finẽ. Ut aũt nõ leui.nec dudũ parto amore ſe captũ fateať. ¶ Addit. Attulimus.fl.tr.hy.i.tempeſtas nautis triſtitiã afferẽs. ¶ Terra te.p tenaria/patronymicũ a loco. ¶ Quas ha.dij tu.o.aut ſatis diuitẽ ſe ſignificat:nec ꝓpter diuitias velle negotiari: aut ſe ſignificat.q.d.nõ alias merces aduexi ꝙ̃ meipm̃. ¶ Op.ſ.r.di. Id ẽm artẽ a diuite/ nã ſicut raro dicitur homo dis / ſʒ diues/ita raro hõ diuitior:ſed ditior. ¶ Ante.t.i.prius vidi animo.i.cõſideratione:vultꝰ tuos/ꝙ̃ lumine.ſ.externo oculorũ.minor eſt tua gloria vero. Idẽ dixit regina Sabea ad Salomonẽ: ſʒ nõ id notũ erat paridi/q̇ ꝛ prior erat ethnicus. Fama eſt pene.i.q̃ſi maligna ex quo multominꝰ dixit quaſi per malignitatẽ ꝙ̃ ſit.

*Pandꝰ i curuꝰ. Ver. Lãcibus et pandis fumãtia reddimꝰ exta.

ANTO. ☞ Gloria:nois celebritas. ¶ Minor vo qm̃ formoſior es:ꝙ̃ ferat fama. Tua materia:hac tua pulchritudie. ¶ Qui nouerat oia theſeꝰ.

Raptꝰ helene a theſeo

Plu.ꝛ Diod.puellã Helenã a theſeo raptam fuiſſe ſcribũt Caſtori ꝛ polluci reditã. ¶ More tue gentis:lacones mixtis cũ puellis pueris paleſtra exercebantur:vt Plu.author eſt. ¶ Nitida:vncta:nam athlete vngebanť:hac obiectatione facti pudorẽ amouet:ꝛ cõſtãtiã ſuã cõmẽdat. ¶ Aliq̃d tuliſſem:nõ te intactã: vt theſeꝰ remiſiſſem. ¶ Eſſet tibi raptus virginitatis flos. ¶ Salua ṽginitate.oſcula intelligit:q̇ etiã nõ rapta virginitate ferri pñt. ¶ Da mõte:eas in meã ſniam. ¶ Flãma:rogi flãmas:agnominatione vſus eſt:ex vocabuli eq̃uocatiõe. Propoſui regnis ego:electione ſuũ amorẽ ꝓbat:cum potuerim habere regna te malui. ¶ Cõtempta eſt virtꝰ:corporis aut animi virtutẽ ꝯtẽpſi:vt te frui potuiſſem. ¶ Dãte:virtutis optionem. ¶ Nec piget electionẽ ꝯmẽdat. ¶ Haud vnq̃ ſtulte:nõ dãnabor electione quã author laudabilẽ facit. De precor:ṽbo abuſus eſt:nã lʒ apud vetuſtiores deteſteť:hoc loco tñ preces auget:quã licẽtiã feciſſe videť Cicero in epiſtolis ad lentulum.

Deprecor quid ſigt.

HUBER. ☞ Credis:ꝛ hoc extollit eius pulchitudinẽ vt ita laudando eã alliciat ad amorẽ ſuũ:nulla eſt mulier:que laudibus ſue forme non delectetur. Oui.in primo de arte. Nec faciẽ nec te pigeat laudare capillos. Et teretes digitos exiguumq; pedem. Delectant etiã caſtas preconia forme ꝛc. ¶ Minor eſt vero:quia minꝰ

Et soror effusis vt erat Cassandra capillis:
Cum vellent nostre iam dare vela rates.
Quo ruis exclamat? referes incendia tecū:
Quanta per has nescis flāma petatur aquas?
Vera fuit vates: dictos inuenimus ignes:
Et ferus in molli pectore *flagrat amor.
Portubus egredior/ventisq; ferentibus vsus/
Applicor in terras Oebali nympha tuas.
Excipit hospitio vir me tuus/hoc quoq; factum
Hoc sine consilio numinibusq; deum.
Illa quidem ostendit quicquid Lacedemone tota
Ostendi dignum/conspicuumq; fuit.
Sed mihi laudatam cupienti cernere formam:
Lumina nil aliud quo caperentur/erat.
Vt vidi/obstupui: precordiaq; intima sensi
Attonitus curis intonuisse [illegible]s.
His [illegible]iles vultus(quantum remi[illegible]or)habebat
Venit in arbitrium cum Cytherea meum.
Si tu venisses pariter certamen in illud:
In dubium Veneris palma futura fuit.
Magna quidē de te rumor precordia fecit:
Nullaq; de facie nescia terra tua est.
Nec tibi per vsquam phrygiam/nec solis ab ortu
Inter formosas altera nomen habet.
¶ Credis et hoc nobis/minor est tua gloria vero:
Famaq; de forma pene maligna tua est.
Plus hic inuenio/quam quod promiserat illa:
al's sua. al's tua.
Et tua materia gloria victa sua est.
Ergo arsit merito qui nouerat omnia Theseus:
Et visa es tanto digna rapina viro.
More tue gētis/nitida dum nuda *palestra
Ludis: ⁊ es nudis femina mista viris.

dicitur de te q̄ sit. ¶ Maligna auara: ⁊ detractrix: q2 min⁹ dicit quā debet. ¶ Gloria: laus commēdatio. ¶ Est victa sua materia .i. a pulchritudine tua: q̄ est materia ipsius glorie. Rapina: preda: dictū est in ep̄la Hermiones ⁊ Denones de helena rapta a theseo. More: cōsuetudine. Tue gētis .i. laconice: nā lacedemonij precipue palestra delectati sunt cuius etiam inuētores credunt. vñ Propertius. Multa tue sparte miramur dona palestre. Nitida: ꝓpter ea q̄d corpa oleo vngebant: palestra aūt latine luctādi certamē significat. ¶ Cōstāter: fortiter animose. ¶ Ante .i. poti⁹. ¶ Hoc .i. meū. ¶ Abstraherere .i. eriperereris .i. añ passus essem mihi incidi caput: quā te reddidissem. ¶ Ne: an. Vellē dimit. q. d. nō. ¶ Viuus dū viuerem. ¶ Fores .i. fuisses ꝓpter necessitatē. Tulissem. ¶ Añq̄ fuisses reddita. ¶ Ex toto penit⁹. Libata desumpta: gustata. Vel illud .s. osculum. Da modo: q2 posset obijci: ita dicis: sed fortasse ita nō faceres: dicit fac periculū ⁊ proba: videbis que constātia sit in me. ¶ Flāma: rogi/ id est amor meus sola morte finietur. Terē. in andria. hāc mihi nisi mors adimet nemo. Flāma in qua comburetur cadauer meum cū ero mortu⁹. Flāmas: amoris. ¶ Que maxima .s. regna. ¶ Pollicita est: vt plene demonstrauimus in argumento prime epistole. ¶ Nupta sororq; iouis. id est iuno. ¶ Virtus: sapiētia. ¶ Contempta: spreta. Dante: dare volente. ¶ Elegisse stulte scilicet quod te potiusquam regna vel virtutem elegerim. ¶ In suo voto quod primum habuit: vt te haberem cōiugē. ¶ Caducam: fluxam: vanam.

☞ Et sua/ alij legunt ⁊ tua: sed non ꝓcedit quia ordo est. Et gloria sua .s. quā ipsa conferre potest: est tamen inepta vt cūq; legatur reci[illegible]o/ nisi dicat sua .i. ꝓpria ipsi fame que gloriā cōferre potest etiam inanem: est victa .i. superata materia tua .i. subiecta/ circa q̄d versatur gloria/ q̄d illi prebes: quia pl⁹ materie glorie prebes fame: q̄ ipsa retribuere pōt glorie: ex q̄titate aūt cognoscit: q2 sua nominatiui est casus: nā corripit: tua aūt q2 ablatiui casus ꝓduci deberet: vnde malus esset versus legēdo tua ⁊c. Ergo arsit merito. Probat formā helenes etiā alij probatā: nā ob eā rapta est a Theseo: verū integra restituta/ q̄d signū censet/ q2 minus amauit: q̄ ipse: qui aliquid ab ea prelibasset: aut virginitatē: aut saltem oscula: vidit aūt formā eius (inquit) Theseus: dū more virginū lacenarū nuda palestrā exerceret. Abstraherere .i. abstrahereris: nā inflectit abstraherer abstrahereris ⁊c. Te ne/ nequaq̄ ⁊ nunq̄. Aliquid: florē virginitatis intelligit. Sicut silenus in bucco. Huic aliud mercedis erit. Tulissem .i. abstulissem. Libata .i. primum cōtacta. Tractum a libaminibus que summotenus attinguntur ore. ¶ Flāma rogi .i. cremationis mee rogalis: finiet vna .i. sola simul: q2 aduerbiū esset ⁊ vltimā produceret. Meas flāmas: scz amoris .i. ad mortē vsq; te amassem: ⁊ tui amore arsissem. Preposui regnis. Docet quāti eam faciat: ⁊ fecerit. Cū enim tres ille summe dee iudiciū pulchritudinis ad Paridē referrēt: ⁊ Juno regnorū dea (est enim aer super terrā/ vbi gerit omne mortaliū regnū) ꝓmitteret pulcherrimū regnū: ⁊ Pallas dea sapiētie (nam ex cerebro Jouis .i. puriore igne nata dicit: vnde vis ingenij/ ⁊ intellectus infundi putat) ꝓmisisset bellādi peritiam dicēs. te si me sequeris nō abstrahet inuid⁹ error. Venus aūt per quā oia/ que nascuntur veniūt ⁊ oriūtur: pulcherrimā puellā ꝓmitteret dicēs

Qui palestre inuētores fuere et quo pacto latine interpretetur.

*Flagro ardeo a flāma vel a flatu q̄ alit incēdiū qn̄ flatu excitat ignis. Trāsfertur qn̄q; ad desideriū amoris: odij: ire virtutis: aut vitij. Li. Ciuitas secum ipa discors intestino inter partes plebēq;. flagrat odio.

ASCEN.

*Palestra luctatio. Virgil'. Pars in gramineis exercēt mēbra palestris. Palestra ēt dr̄ domus lenonis. Ter. Eccū a sua palestra exit foras.

(vt nō ignobilis auctor descripsit.) Plectra sonora/ioci. Plausꝰ. lasciua voluptas. hec mea si reliqs me pfers ipa puellā. Pro mercede dabo: qua nō formosior vlla. Rndit Paris. Grata mihi tua forma venus: tua munera grata. Plus alijs mihi mente sedes certaminis ecce pignꝰ hꝫ victrix auri spectabile malū. In quare significat qđ hic poeta expsse docet: qr Paris dū Helenā rapuit ob pulchritudinē: cum qua neqꝫ regnū: neqꝫ bellandi gloriā aut peritiā habere potuit/ voluptatē glorie ⁊ sapiētie ptulit. Triplex em̄ aiūt bonū: honestū vt sapiētie qđ Pallas cōfert: vtile vt regnorū/ cuiꝰ Juno administratrix: vñ eolus ad eā lib. eñ. j. Tu mihi qđcūqꝫ hoc regni/ tu sceptra Jouēqꝫ ꝯcilias. ⁊ delectabile: vt voluptatū que beluis cū hoibus cōes sunt. Ideo dicit dictorꝝ carminū autor. Hac in lite triplex hominū mellita poesis. Depinxit studiū quorꝝ dat optio cunctis. Falluntr tamē optando pleriqꝫ sequaces. Luxus habet multos: honor ⁊ sapientia paucos ⁊c. Nupta sororqꝫ: ⁊ soror ⁊ cōiux Jouis. Juno scꝫ Contēpta est virtus. i. bellica q̄ sine sapiētia nō recte administrat: vñ Pallas tā sapientie: ꝙ bellorꝝ dea est: nec piget. aut vnꝙ stulte elegisse videbor sup. mihi nō negat qn elegerit stulte: sed tñ amāti non ita videt: vñ cecus fingitur amor. Spem modo. i. dūmodo. repetit aūt vnde inceperat. Que rata sit ⁊c.

*Iners nō nūꝙ sigt eū qui sine arte est: capit etiā nōnunꝙ p otioso/ ⁊ ignauo. Ver. In medio seu stabit iners: cen pfluet humor.

ANTO. ☞ Nō ego cōiugiū: a genere ⁊ potētia se cōmēdat. ¶ Pleiades: numero septē traduntur Athalātis ⁊ pleiones filie: vt Miseꝰ scri. a pleione matre nūcupate: ex his vna electa ex ioue dardanū genuit: ex dardano natꝰ ē ericthonius: ex hoc Trous nascitur: is Ilū ⁊ ganymedē filios habuit. Ilus laomedontē: laomedō vero antigonē hesionē ⁊ lāpū: clitionē: ioctonē: buccolionē: titonū ⁊ priamū: ex priamo natus est paris. ¶ Auos medi. qui inter iouē et priamū intercesserūt. ¶ Finibꝰ immēsis: cuꝫ Septimo cōgruere videt: qui scribit non esse verisimile priamū solā phrygiā possedisse: sed asie totius: que est cis taurū imperiū tenuisse confirmat: asiam dictā scri. Hero. ab asio menei lydi filio: non ab asia promethei filia: vt Varro existimauit: vñ ⁊ sardis filia fuit: quaꝫ asiada vocarūt. ¶ Tecta au. barbarorū mos fuit tecta auro ornare: qđ sero ad romanos peruenit. ¶ Canore lyre: quorū saxa in opus exilibāt phebo ad cytharā carmina modulāte. ¶ Illa tellꝰ. Phrygia adeo populosa est: vt vix teneat quos habet mortales: id monstrat posse tutari Helenā contra grecorū potentiā. ¶ Sūt inqt nobis opes sunt ⁊ viri: quibꝰ bellum cōfici pōt: vt Cicero scribit. ¶ Troades: troiane matrone. ¶ Atria dicūtur quod a terra surgerēt: vel ab atriatibus ethrurie populis: vnde conficiēdi atrij sumpta est similitudo. ¶ Achaia: Pelopōnessus est appellata ab Acheo xuti filio: deinde Egialea a rege Aegialio. Nec mihi fas fuerit. occupatione sparthanā cōtēnit pauperiē. ¶ Tucydides Spartanos tradit grecorū fuisse oim frugalissimos. ¶ Sparte vrbs laconie thaigeto mōti subiecta. ¶ Recte in cōtēptū traducit locū: nā facilius eū optare coget: quē felicitate ⁊ opulentia prestare monstrauit. ¶ Nostra de gente: phryges fuerunt in vestiēdo mollissimi: quod Ascanio Turnꝰ apud Verg. exprobrat. ¶ Teraneo rure: extenuat ⁊ cultū ⁊ patriā: laudatis phrygū delitijs. Teranne vicus laconie: vbi nata est Helena. Herodo. Terāne scri. esse Helene templum supra apollinis fanum.

HUBER. ☞ Non ego. incipit se laudare a nobilitate.

Pleiades qt fuerint: vñ dicte ⁊ q̄ paridis p sapia.

Priamꝰ ꝙtū possederit.

Asia vñ dicta.

Pelopōnesꝰ vñ achaie nomē acceperit.

Spartanorum frugalitas.

*Degener qui maiorꝝ suorū moribꝰ n̄ rñdet. Ponit qñqꝫ p ignobili/ ⁊ vili. Ver. Degeneres animos timor arguit.

Quod rapuit laudo/ miror/ quod reddidit vnꝙ:
Tā bona constanter preda tenenda fuit.
Ante recessisset caput hoc ceruice cruenta:
Quam tu de thalamis abstraherere meis.
Te ne manus vnquam nostre dimittere vellent?
al's abesse.
Te ne meo paterer viuus abire sinu?
Si reddenda fores/ aliquid tamen ante tulissem
Nec venus ex toto nostra fuisset *iners:
Vel tua virginitas esset libata: vel illud
Quod poterat salua virginitate rapi.
Da modo te Paridi: que sit constantia nosces:
Flamma rogi flammas finiet vna meas.
Preposui regnis ego te: que maxima quondam
Pollicita est nobis nupta sororqꝫ Jouis.
Dūqꝫ tuo possem circundare brachia collo:
Contempta est virtus pallade dante mihi.
Cum Venus/ ⁊ Juno/ pallasqꝫ in vallibus Ide
Corpora iudicio supposuere meo.
Nec piget: haud vnꝙ stulte elegisse videbor:
Permanet in voto mens mea firma suo.
Spem modo ne nostram fieri patiare caducam
Deprecor: o tanto digna labore peti.
¶ Non ego coniugium generose *degener opto:
Nec mea (crede mihi) turpiter vxor eris.
Pleiada/ si queras/ in nostra gente/ Jouemqꝫ
Inuenies: medios vt taceamus auos.
Sceptra parens Asie/ qua nulla beatior ora:
Finibus immensis vix obeunda tenet.
Innumeras vrbes/ atqꝫ aurea tecta videbis:
Queqꝫ suos dicas templa decere deos.
Ilion aspicies: firmataqꝫ turribus altis
Menia phebee structa canore lyre.

Quid tibi de turba narrem/numeroq̧ virorum/

Uix populum tellus sustinet illa suum.

Occurrent denso tibi Troades agmine matres:

Nec capient phrygias atria nostra nurus.

O quoties dices/quam pauper Achaia nostra est:

Una domus queuis vrbis habebit opes.

Nec mihi fas fuerit Spartem contẽnere vestram:

In qua tu nata es/terra beata mihi est.

Parca sed est Sparthe:tu cultu diuite digna:

Ad talem formam non facit iste locus.

Hanc faciem largis sine fine paratibus vti:

Delitijsq̧ decet *luxuriare nouis.

Cum videas cultus nostra de gente virorum:

Quales Dardanias credis habere nurus?

Da modo te facilem/nec dedignare maritum:

Rure theraneo nata puella phrygem.

¶ Non degener:vel vilis genere:vel a maiorum virtute remot⁹. ¶ Generose:tui nobilissime. ¶ Turpiter dedecorose:sed cũ magna laude tua Pleiada:sue genealogie vetustatez repetit a ioue ꝛ Electra. Nã iuppiter concubuit cũ Electra filia Atlãtis:q̃ fuit vna ex septẽ pleiadibus:que in celum in stellas trãslate sunt:ꝛ ex ea genuit Dardanum a q̃ troiani originẽ ꝛ nomẽ ducũt. Ouidius in fastis. Dardanum Electra quis nescit Atlãtide natum. Scz Electre concubuisse Jouẽ. ¶ Pleiada.i.electraz: q̃ ita dicta est:vel a pleione matre:vel a pleio grece nauigo:qꝛ nauigantes solent pleiadas ipsas obseruare. Medios auos.i.qui sunt inter iouẽ ꝛ nos intelligit. Ericthoniũ Troum: illum:Assaracũ:Capim:ꝛ reliquos. ¶ Ora:regio. Beatior:ditior:vt dixim⁹ supra. ¶ Obeũda:circũdanda. ¶ Finibus immẽsis:propter magnos fines ꝛ ambit⁹. ¶ Innumeras:infinitas. ¶ Que dicas decere suos deos.i.q̃ sint ornata ꝛ talia q̃ deceant quibus sunt dicata. ¶ Ilion:cõmemorat hoc oppidũ precipue in quo sedes erat regum asiaticorũ. ¶ Structa: edificata. ¶ Canore scz sono ablatiuus est casus. ¶ Lyre phebee:quia vt alibi dixim⁹. Neptunus ꝛ phebus menia Ilij condiderunt:est aũt iliũ oppidũ ipsius troie maximum ꝛ celeberrimum:troia est regio. ¶ Troades:mulieres troiane. ¶ Occurrẽt:veniẽt obuiã. Agmine multitudine. ¶ Capiẽt:cõtinebũt:qꝛ erũt plures quam possint stare in nostra domo. ¶ Achia:grecia. ¶ Una do.quelibet sola domus nostre regionis habebit opes vnius vestre vrbis. ¶ Nec mihi.ne videatur spernere greciã:dicit se venerari plurimũ lacedemona terrã natalẽ ipsius Helene. ¶ Sparthẽ:lacedemõa. ¶ Beata felix. ¶ Mihi:iudicio meo. ¶ Parca:nõ luxuriosa:neq̧ sumptuosa in vestibus. ¶ Tu dig.cul.di.i.tu mereris ornatũ sumptuosum. ¶ Nõ facit:nõ conuenit. ¶ Paratibus:ornatib⁹ cultibus. ¶ Sine fine infinite. ¶ Luxuriare:abundare:affluere. ¶ Cũ videas:sumit argumentũ ornatus mulierũ ab ornatu virorũ:qui solẽt esse minus deliciosi:cũ ergo videas viros ita cultos. Qualẽ.q.d.multo sumptusiorẽ: splẽdidorẽ. ¶ Nurus puellas. Facilẽ:exorabilẽ non duram:vt faciles venerare Napeas Rure thereaneo:terapne Laconie oppidum est. Pomponius Mella in laconide terapne. Lacemon Amichle.

☞ Nõ ego coniugiũ/docuit licitũ esse qđ petijt:qꝛ diuino monitu ꝛ promissu:docet etiã ex persona sua:qꝛ nõ minus nobilis sit:immo nobilior ꝛ ditior ꝛ formosior ꝛ tali femina dignior q̃ Menelaus:deinde q̄ eã nõ ad concubinatũ sꝫ ad cõiugiũ poscit:nobilitatẽ aũt phrygũ ꝓbat ex Ganymede deorũ pincerna. Tithono aurore cõiuge:ꝛ Anchise Ueneris amatore:immo si Heleno Uergiliano credimus cõiuge:dicit eni Cõiugio Anchise Ueneris dignate superbo. Pleiada:scz Electrã Dardani matrẽ:ex qua iuppiter dardanũ genuit Troianorũ ꝓgenitorẽ. Beatior.i.ditior ꝛ meli⁹ habens Canoro.i.cantu sonoro:hic canor huius canoris:dicit enim Apollo cũ Neptũno menia Troiana fabricasse conuocãdo saxa ad sonũ lyre quomodo Amphion ad constructionem menium Thebanorũ. Unde Home.in arte. Dictus ꝛ Amphion Thebane cõditor vrbis Saxa mouere sono testudinis ꝛ prece blãda ducere quo vellet. Quod ideo fictum est:qꝛ eloquẽtia vt dicit Cicero lib.j.rheto.in prefatione:videlicet vir quadã eloquentia(quẽ per canorẽ hic intelligit)preditus primus homines siluestres in ciuitatis cõcordiã:ꝛ ad menia ꝯstruenda concitauit/vt in dicto lib.attestatur Home. Neptunus autẽ qui aquarum deus est adiutor fuisse dicit:qꝛ sine aquis nõ fit cõglutinatio:ꝛ ad eas descendũt fundamenta:que Neptuno sacrantur:vnde qꝛ(vt in fabulis est)iusiurandũ nõ seruauit Laomedon:dicit eneid.ij. Neptunus muros magno emota tridẽti fundamẽta quatit. Opes vrbis.i.q̃ sufficiãt vrbi. Sparte grece.nã latine dicit sparta. Non facit .non est idoneus locus iste.i.vilis. Luxuriare.i.superfluere in quauis re.vnde ꝛ segetes nimiũ vegete dicũtur luxuriare:ꝛ qꝛ habitio nimis ampla venerẽ excitat:vocamus carnis petulantiã luxuriã:cũ videas cult⁹ nostra de gẽte virorũ:hunc dãnat in Enea aiebat enei.iiij.dicẽs. Et nũc ille Paris cũ semiuiro comitatu. Meonia mẽtum mitra crinẽq̧ madentẽ. Subnixus rapido potit ꝛc. Et eũdẽ laudat Paris sed mulieri/verumtamẽ sunt quibus animus est lõge alius:de quibus videlicet dixit Iuue.saty.vj. Ferrum est quod amant.

Phryx erat ꝛ nostro genitus de sanguine:qui nũc

Cum dijs potando nectare miscet aquas.

Phryx erat aurore coniux:tamen abstulit illum

Extremum noctis que dea finit iter.

Phryx erat Anchises/*volucrũ cui mater amorum

☞ Phryx erat. felicitatẽ patrie ꝯmẽdat a genere. Nectare miscet aquas:ganymedẽ signat q̃ raptus in ida fact⁹ est iouis pincerna. ¶ Coniux aurore is est Tithonus longeuus senex quẽ aurore cõiugẽ fuisse cõstat:ex quib⁹ Mennõ nat⁹ est:quẽ Achilles pemit⁹ dũ crematur in auẽ versus creditur:que cuz volitare circa eius sepulchrũ ad Troiã solũ cõspiciant Mẽnonie sunt nũcupate. Mater amorũ:ea est venus cũ qua ad Simoeta fluuiũ Anchises cõcubuit:ꝛ ex his natus est eneas. ¶ Nec puto collatis:seipm cõmẽdat a forma:ꝛ etate. Me-

Paridis genealogia. Pleias vnde dicta.

*Luxurio ꝛ luxurior dicim⁹: luxuriare interdũ habitudinẽ corporis significat. Uerg. Luxuriatq̧ thoris aio-sum. pect⁹ interdũ lasciuire. Tibul. Luxuriãt animi reb⁹ plerũq̧ secũdis. Iliũ q̃d sit. ASCEN.

ANTO. *Uolucer adiectiuũ p celeri ponit. Mar. Et volucrẽ lõgo porrexit vulnere pẽn. Sparte vbi locorũ sita sit. Phrygum habitus.

Gaudet in ideis concubuisse iugis.
Nec puto collatis forma Menelaus z annis:
Judice te nobis anteferendus erit.
Non dabimus certe socerum tibi clara fugantem
Lumina/qui trepidos a dape vertat equos. *
Nec pater est Priamo soceri de cede cruentus:
Et qui myrthoas crimine signet aquas.
Nec proauo stygia nostro captantur in vnda
Poma:nec in medijs queritur humor aquis.
Quid tamen hoc refert?ŝi te tenet ortus ab illis:
Cogitur huic domui Juppiter esse socer.
Heu facinus/totis indignus noctibus ille
Te tenet/amplexu perfruiturq̃ tuo.
At mihi con spiceris posita vix deniq̃ mensa:
Multaq̃/que ledant hoc quoq̃ tempus habet.
Hostibus eueniant conuiuia talia nostris:
Experior posito qualia sepe mero.
Penitet hospitij:cum me spectante lacertos

nelaumq̃ in contemptũ ducit:obijciẽs suorũ malorũ scelera. Soceruz tibi clara fugantẽ lumina:cenã thieste obijcit:a qua suos radios auertisse solẽ poete scribũt. Atreus z thiestes Pelopis filij alternis annis mycenarũ iperiũ tenebãt. Mercuri⁹ filij Myrtili necẽ:quem in mare p̃cipitarat Pelops marie dolẽs dissensionẽ fecit thiestes:vt Arietis pellẽ auream:q̃ apud atreũ seruabatur haberet europẽ:quã alij meropẽ appellãt vitiauit:vnde nati sunt Tãtalus plisthenes z Arpagines:quos simulata pace vbi facin⁹ cõp̃rit Atre⁹ frater:epulandos pueros apposuit:a tanto facinore sol d̃r radios auertisse. A dape:ex cena thieste q̃ filios deuorabat. De cede soceri. Pelopem significat:q̃ myrthylũ aurigã in mare precipitauit:Oenomaũ soceruz trucidauit. ❡ Myrthoas aquas a p̃cipitato Myrtylo:myrthoas dicim⁹. ❡ Captãtur in vnda poma:ad Tãtalũ Pelopis patrẽ hoc refert:q̃ sitibundus in media aqua:esuriẽsq̃ cum ad verticẽ oĩa generis poma habeat:nec bibere:nec famẽ sedare datũ est. ❡ Te tenet:vi possidet:nõ volũtate Menelaus q̃ a Tãtalo gen⁹ ducit. ❡ Huic domui:enunciandũ cũ contemptu est. ❡ Heu facin⁹ indignum:narraturus q̃ assidue maxime in amore molesta sunt ab excãdescẽtia incepit. ❡ Vix deniq̃ mẽsa:ecce quod augebat miseriã:qd̃ Menela⁹ vt volebat fruebat:ipse v̾o vix ɔspicere poterat. Hoc tp̃s:dũ scribim⁹. ❡ Phryx erat:laudat Phrygũ nobilitatem. Qui nũc cũ dijs potãdo. Ganimedẽ intelligit: hic fili⁹ fuit trois regis troianorũ amatus a Joue:q̃ cũ i ida venaret a ioue in formã aq̃le trãsfigurato raptus est:z expulsa Hebe q̃ sibi ministrabat:pyncernã suum instituit. Oui. li. x. met. Arripit Jliadẽ q̃ nũc q̃z pocula miscet. Jnuitaq̃z ioui nectar iunone ministrat. Nectare:nectar potio est deorũ. ❡ Auroře ɔiunx.i. titon⁹:is frater fuit Laomedõtis:q̃ ab aurora amat⁹ ex ea genuit Mẽnona:quẽ postea in auxiliũ troianoruz misit. Que finit extre.iter noctis:q2 aurora tenet cõfinia lucis q̃ inchoat:z noctis quã finit. ❡ Anchises is fili⁹ fuit Capis formosissim⁹ amat⁹ a venere:cũ q̃ ɔcũbẽs in monte Jda postea apud Simoenta fluuiũ genuit Aeneã. ❡ Volucrũ velociũ habentiũ alas. ❡ Amorũ:sunt eñ gemini:vt alibi dixim⁹. ❡ Gaudet:q̃si re honesta:vñ z apud Ver. Cõiugio Anchise veneris dignate superbo. ❡ Jugis:vertice. Nec puto:laudat se a pulchritudine z fortitudine q̃b⁹ duab⁹ rebus p̃ponit se Menelao. ❡ Collatus compar. tus. Judice te:iudicio tuo. ❡ Non dabimus:ita laudat se:vt deprimat patrẽ menelai:dicit enim se non habere patrẽ q̃ sit futur⁹ socer Helene:qui filios coxerit:z solẽ eo scelere fugauerit. Fugantẽ:repellentẽ. Trepidos:perterritos:vel festinos. ❡ A dape:a ɔuiuio suo scelerato. Fabula hoc habet. Atreus z thiestes fratres fuerũt filij Pelopis. Atreus vxorẽ habuit Eropẽ noie quã cũ frater Thyestes ardẽter amaret:cũ ea cõcubuit:qd̃ cũ frater intellexit:in vltionẽ huius sceleris filios coxit z comedẽdos fratri apposuit assimulata cũ eo cõcordia:hanc rem ne sol videret:dicit̃ auertisse se. de hac re scripta est Tragedia apud grecos:ex atreo credit̃ natus esse Menela⁹ vnde esset socer Helene:dicit ergo nõ dabo tibi talẽ socerũ qualis fuit Atre⁹:qui humanas dapes fratri apponat. ❡ Nec pater est.i. nec pater priami auus meus Socerũ suũ interfecit sicut Pelops auus Menelai. diximus supra in ep̃la Hermiones fabulã. Oenomai patris Hyppodamie:quã Pelops cursu vicit. Js aũt pelops:vt regno soceri potiret̃:eũ interfecit. ❡ Et qui myr.i. nec dabimus auũ:qui aliquẽ in mare precipitauerit submergendum:sicut pelops myrtylũ aurigã Hyppodamie:quo fauẽte eam vicerat in mare precipitauit:a quo mare myrthoum dictũ est:hec fabula loco supra dicto narrata est. Nec p̃auo:amplificat odium gẽtis Menelai. dicẽs nec proauus meus dãnatus est apud inferos eadẽ pena:vt aquã vsq̃ ad os habeat z poma:neq̃ tñ bibere aut comedere possit sicut Tãtalus p̃auus menelai. Tantalus eñ cũ esset familiarissimus deorũ z iouẽ cũ ceteris dijs ad ɔuiuiũ inuitasset:dicit̃ Pelopẽ filiũ suũ coxisse:z deis comedẽdũ apposuisse:vt eorũ diuinitatẽ tẽtaret:a quo oẽs abstinuerũt excepta Cerere:que humerũ eius cõsumpsit:postea cũ dij eũ ad vitã reuocare vellent:humer⁹ est ei eburneus restitutus:vnde Verg. Humeroq̃ Pelops insignis eburno. Jnde Tãtalus hac pena dãnatus apud inferos dicit̃:vt nec vndis nec pomis tãgẽtibus ora perfruat̃. Sũt tñ qui eũ hac pena nõ p̃pter cedẽ filij: sed q2 indicauerit archana deorũ dãnatũ putẽt:qd̃ quidẽ Ouid. in. ij. amo. fīgt. Querit aquas in aq̃s:z poma fugacia captat Tãtalus:hoc illi garrula lingua dedit. z idẽ lib. iij. amorũ Sic aret in medijs taciti vulgator in vndis. Pomaq̃ q̃ nullo tp̃e tãgat hz. Euripides dicit eũ suspẽsum in aere:p̃pterea qd̃ aduersus deos esset maledicus. Quid refert:q̃d interest. q̃d mihi p̃dest:maiores Menelai tales esse. Si ortus.i. si menelaus natus ab illis. Tenet te:pl3 tibi. Cogit̃:subau. si iuppiter cogit̃ esse socer huic domui:ideo cõtra volũtatẽ suã nõ ɔpellit̃ esse socer ipsius Menelai:qui est de gẽte ita scelerata z impia:nã si Helena q̃ est filia iouis sit ei⁹ vxor:necessario iuppiter erit eius socer. Heu fa. pergit adducere eũ in odiũ. indignus:qui nõ meret̃ talẽ vxorẽ. Mihi quasi dicat q̃ te amo ex corde. Vix deniq̃.i. etiã cũ difficultate. ❡ Posita:parata. Hoc tẽp⁹:mẽie z cene. Que ledũt:que displicent. ❡ Eueniant:optantis est. Talia:ita acerba. Penitet ho.i. penitet me esse in ea domo.

Teranne vbi locorũ z vbi helena nata fuerit.
* Trepid⁹ nõnũq̃ pauidum sigt nõnũq̃ et festinum. Verg. Hic me dũ trepidi crudelia limina liquũt. Jmmemores socij vasto cyclopis in antro.
Ganimedi fabula.
Tithoni fabula.
Mẽnonis mors.
Atre⁹ z thiestes q̃ fuere:z de eorũ i alterũ feritate.
Pelopis facinora.
Tantali fabula.
Hubertin⁹ Teranne.
Ganymedes.
Nectar q̃d sit.
Tithonus.
Mennon.
Anchisis ɔcubit⁹ ex q̃ eneas p̃creat⁹ est.
Atrei z thiestis fabula
Pelops.
Myrthoi a q̃ mare myrthoum nomẽ accepit
Mors tantali.
Pelopis fabula.

Nec puto collatis ꝛc. Qd summe necessariū erat incipit Menelai amorē excludere: sicut Maro ðt abolere sicheū. Socerū. s. Thyestē/ sꝫ pamū. Nā a cena Thyeste auertit sol eq̄s: ad qđ alludit Dido eñ. j. dicēs. Nec tam auersus eq̄s tyria sol iūgit ab vrbe. Nec pr̄. s. pelops Thyeste pr̄/ q̄ Plistenē genuit/ vñ Agamenō ꝛ Menela⁹ nati sunt/ ꝙuis atride dicanꝭ. Nec pauo. s. tātalo/ q̄ pau⁹ est Menelai: qꝛ pr̄ pelopis. Cogitꝭ huic. s. tā scelestē domui. i. familie Juppiter esse socer. q. d. tā bon⁹ de⁹ q̄ Juppiter dict⁹ ē inuās pr̄/ idignū ꝗ cēset Helenā filiā iouis ex leda tyndari vxore ꝓgenitā i tā scelestā familiā ðtrusaꝫ: inuēs ꝰ se ea dignū q̄ppe q̄ de sanguine Jouꝫ ort⁹ sit.

ESCER

Imponit collo * rusticus ille tuo.

Rumpor ꝛ inuideo (quid nunc tamen oīa narrem?)

Membra superiecta cum tua veste fouet?

Oscula cum vero coram non dura daretis:

Ante oculos posui pocula sumpta meos.

Lumina demitto/ cum te tenet arctius ille:

Crescit ꝛ inuito lentus in ore cibus.

Sepe dedi gemitus: ꝛ te * lasciua notaui/

In gemitu risum non tenuisse meo.

al's meam.

Sepe mero volui flammam compescere: at illa

Creuit: ꝛ ebrietas ignis in igne fuit.

Multaqꝫ ne videam/ versa ceruice recumbo:

Sed reuocas oculos protinus ipsa meos.

Quid faciam dubito: dolor est meus ista videre:

Sed dolor a facie maior abesse tua est.

al's quid.

Qua licet/ ꝛ possum/ nitor celare furorem:

Sed tamen apparet dissimulatus amor.

Nec tibi verba dam⁹: sentis mea vulnera/ sentis:

Atqꝫ vtinā soli sint ea nota tibi.

Ah quotiēs lachrymis venientibus ora reflexi:

Nec causam fletus quereret ille mei.

Ah quoties aliquem narraui potus amorem:

Ad vultus referens singula verba tuos.

Indiciumqꝫ mei ficto sub nomine feci:

Ille ego/ si nescis/ verus amator eram.

Quinetiam: vt possem verbis petulantius vti:

Non semel ebrietas est simulata mihi.

Prodita sunt memini/ tunica tua pectora laxa:

Atqꝫ oculis aditum nuda dedere meis.

Rusticus. cum stomacho est hoc enūciandum. Rumpor: torqueor inuidia. Fouet: lasciue tractat. Inuito fastidito pre dolore. Crescit: non conteritur: sed durior efficitur. Flammā cōpescere: cohibere amoris estum: infuso forti⁹ mero. Ebrietas fuit ignis in igne: accēdit amoris insaniam. Recumbo: discumbo dicendum fuerat si carmen permisisset. Reuocas oculos in te vertis pro desyderio: non possum inquit me continere: quin ad te oculos reuocem. Quid faciam: communicatio hec miserationem mouet. Abesse doleo: cū video tuos ꝛ Menelai visus: sed multo forti⁹ sollicitor: dum te non video. Qualibet ꝛ possum: modestiam suam in amore commendat. Tibi soli/ non Menelao non aliis. Ora reflexi: vultum alio conuerti. Ille tacuit ob inuidiam nomen de Menelao loquuturus. Amorem aliquem: quo pacto multi amarint expo sui. Ad tu. vul. ad teipsam conuersus singula verba exprimebā. Indiciūqꝫ mei: me amare indicaui. Sub fal. no. sub nomine alieno: nam quē alium dicebā: is ego erā. Petulantius: multa obloquendi licentia. Aditum dedere: prebuerunt ad conspiciendam viam ioue: qui in formam oloris cum leda concubuisse traditur: est olor pēnis candidissimus. Tortilis ansa. i. poculis: āse alie leues erāt alie tortiles. Veteres amores: veterū gesta in amore: vt Pyrami ꝛ thesei: ꝛ Herculis. Resupinus: victus molliter: vt nimio viuo pleni facere consueuerunt: veluti polyphemus apud Verg. cum tradit medio resupinus in antro. Rusticus: incult⁹ sine morib⁹ ꝛ blāditiis. Rumpor. s. dolore. Cum ille: menelaus. Fouet tua mēbra veste supiecta. i. cū te amplectitꝭ: et tenet i vlnis sub veste sua. Quid nō: hec dicta sunt ꝑ parēthesim. Nō dura: mollia ꝛ lasciua. Posui po. añ ocu. ne viderem. Demitto inclino. Arcti⁹: stricti⁹. Crescit in ore cib⁹: videtꝭ crescere qꝛ pre dolore comedere nō possuꝫ. Juuena. iterqꝫ molares difficili crescente: ex anxietate enim cib⁹ multū cōmasticatus: ꝛ cōmansus vix potest demitti per fauces. Notaui: aduerti. Cōpescere: coercere. Ebrietas fuit ignis in igne: quia ex vino crescit amor. Ouid. li. iij. de arte. Cuꝫ veneris puero nō male Bacche facis. idē. Vina parāt aios: faciūtqꝫ calorib⁹ aptos. vñ Paul⁹ apl's. Nolite inebriari vino i quo est luxuria. Recumbo: discūbo ad mensam. Ceruice ver. verso capite in aliā partē. Protinus statim quia nō diu possum manere: quin te aspiciam. Maior scilꝫ q̄ꝫ videre. Abesse discedere. Qua lꝫ: quaten⁹ lꝫ. Nitor: conor. Dissimulatus: occultat⁹. Nec damus verba: nec te decipimus. Tibi soli: ne alius aduertat. Reflexi retroflexi ne viderer lachrymari. Ipse maritus tu⁹. Potus cum bibissem. Aliquē amorē: id est amorē alicuius. Referens: conuertens. Ad tuos vult⁹: vt intelligeres me ea dicere propter te. Indicium demonstrationē mei ipsius. Sub nomine ficto: nā cum aliū nominarē amātē: de me significabā. Ille cuius amorē narrabam: hec aūt oia esse faciēda ab amatore oñdit Oui. li. ij. de arte. Hic tibi multa lꝫ sermone latētia tecto Dicere: q̄ dixi sentiat illa sibi. Blāditiasqꝫ leues tenui ꝑscribes

NATO. Jouis adulterium cuꝫ Leda.

* Rusticus iaē iterdū q̄ rurestris vt dom⁹ rustica. Qñqꝫ rusticus ðr morib⁹ ꝛ vita incultus quasi semibarbarus: quomō accipi hoc loco videtur. Cygnoruꝫ q̄litas. Ansa q̄d sit.

* Lasciu⁹ est tū i vita tū in sermone mollicu lus: ac pl⁹ teneri q̄ꝫ robusti ac virilis habens. Ver. in buccoli. Malo me Galathea petit lasciua puella.

HUBER.

re vino. Ut dñam in mensa se legat illa tuaz. ¶ Atqꝫ oclos oclis spectare fatētib⁹ ignē ꝛc. Petulantius: licēti⁹: audacius. Nō semel. i. se- pius. Simulata. i. oñdi me esse ebriū: qđ Oui. in. ij. de arte ꝑcipit. Ebrietas vt vera nocet sic ficta iuuabit. Fac titubet bleso subdola lin- gua sono. Et quicqđ dices: faciesve ꝓterui⁹ eq̄. Credat nimiū cā fuisse meꝝ. Prodita: aper ta. Tunica la. i. veste laxata: ꝛ largius aperta. Nuda. scꝫ pectora. Dedere adi. oc. i. visa sunt oculis meis. Pectora: laudat pulchritudinē ꝛ cādorē ei⁹ pectoris dicit potuisse cōparari vel niuib⁹ itactis: vel lacti: vel ei cigno ī quē iup- piter trāsformat⁹ ꝯcubuit cū leda ei⁹ mr̄e: cū eñ oēs cygni sint candidi: credibile est illum fuisse cādidissimū. Dū stupeo. i. vix sum apud me. Uisis. s. pectorib⁹ tuis. Ansa dr̄ in poculis ea pars q̄ manu capit ꝛ tenet poculū. Uerg. i buc. Et grauis attrita pēdebat cātarus ansa: nā manubriū ꝛ capulū de gladijs dicim⁹. Tortilis: fiebat enim ansa torta. Excidit. i. cecidit a manu. Nā pocu la per parēthesim legēdū est. Nate: filie tue Hermiones. Ego tuli. s. i. ego osculabar illā vbi tu dederas oscul tua. Modo interdū. Tegēda celāda. p nut⁹ vt ipse in. j. amorū. Me specta: nutusqꝫ meos: vultūqꝫ loquacem.

Pectora vel niuibus puris/vel lacte tuamqꝫ

Complexo matrem candidi ora ioue.

Dum stupeo visis (nam pocula forte tenebam)

Tortilis a digitis excidit ansa meis.

Oscula si nate dederas: ego protinus illa

Hermiones tenero letus ab ore tuli.

Et modo cantabam veteres resupinus amores:

Et modo per nutum signa tegenda dabam.

ASCEN. Et te lasciua per gratā petulātiā libertatē ac proteruiā hoc ꝓfert paris: quasi inuidia percitus ꝛ zelotipi est nās qua re nihil gratius amātibus. Sic Maro. malo me Galatea petit lasciua puella. Ebrietas id est super abūdantia vini fuit ignis. i. incēdiū in igne. i. in amore. Aut ebrietas ignis. i. amoris fuit in igne. s. indignatio nis. Quid faciā dubito. amatorie docet cruciatum suū: cū neqꝫ videre: neqꝫ non videre patiatur cam: nā vicēti dolet a rustico tractari: non vidēti non posse talē vultū contēplari. Narraui potus: qꝛ post potū ꝛ lasciua narra ri solēt ꝛ liberius incautiusqꝫ. vnde Flaccus dixit. Reges dicuntur multis vrgere culullis. Et torquere mero ꝛc Prodita sunt: qꝛ gaudēt summopere formose laudari: laudat eam a forma: ꝛ lepore corporis. Joue cōplexo: ma trem: qꝛ conuersus in cygnū complexus est ledā: que ex eo ꝛ tyndaro duo oua cōcepit: ex quorum altero natus pollux ꝛ castor: vnde Horatius ouo prognatus eodē ꝛc. Credit tñ Castor tyndari filius ꝛ ob id mortalis fuisse Ansa est qua capitur poculum in bucco. Et grauis attrita pendebat cantharus ansa. Erant autem aliqñ ansę tortiles. i. intorte ꝛ interdum sculpte. Unde in eisdem. Et molli circū est ansas amplexus achanto.

ANTO. Clymene ꝛ ethra q̄ fue re.

Clymenē Ethrā. Septumius tradit has Menelai affines fuisse relictas ad Helene cu stodiam que cum Paride fugerūt: hoc trans- itu in sollicitudine Helenaꝫ reliquit: honeste in alias sermonem transferēs. Formidare: di cunt facile posse venire in meā sentētiam: nisi timerēt: ne res ante factū resciret menelaus. Medias ꝓces: qđ signū est formidātis. Dij fa cerēt: ex optatiōe audaciā amoris grā in sub- eundis certaminibus firmat. Magni cert. qđ certamē q̄uis magnū sit tu certaminis esses ꝓmiū subirē. Ut tulit. Hyppomenes ex onche sto Neptuni filio natus est megareus: qui fi- liū habuit Hyppomenē: is Atalātam Scenei filiā cursu superasse tradit a venere adiut⁹ q̄ illi tria poma ex ortis Hesperidū dedit: qbus ꝓiectis: puelle cursuꝫ impediuit: repudiabat puella cōiugiū: qm̄ oracula tulerāt: cuꝫ primū nuberet: fore vt seipsa careret: versa enim est i leonē cū viro cybeles indignatione: qm̄ in ei⁹ tēplo ꝑ contēptū hyppomenes vxoris virgini tatē libauerat. In phrygios sinus: de pelope in telligit: qui cū ex phrygia in pelopōnessum nauigaret: vt auctor est Tucydides: hyppoda miam Oenomai filiā duxit: quā tulit victorie premiū: vt diximus. acheloia cor. cuꝫ acheloo pugnasse herculē ob Deianyrā exposuimus. Per has leges: q̄ essent vt tu premiū esses cer- taminis. ¶ Isset fortiter: victoriā cōsequeret. Opus: premiū mee victorie. ¶ Nil supest: qm̄ certaminis premiū esse nō potes. Te cōiuge: honestius culpam texit: q̄ si dixisset amica. A celeste figar sagitta. Cassandra cuꝫ apud En- niuꝫ in tragedia vaticinat de troiano excidio refert celesti sagitta ꝑcussum Paridē quū citā videret classem parari: q̄ incendiū troianū fer ret. Celeste dixit more veterū q̄ noia q̄ auferē- di casu enuntiant in e efferebāt vt mari qđ in argonauticis Uarro atticinus ostēdit: cū di- cit. cingit oceano lybico mare flumine Nilo. Et luc. in. vij. sue pharsalie dixit. Erepto na-

Hyppome- nis ꝛ atalā te fabula.

Hyppoda- mia q̄ fuit.

* Prope- rus celer. plaut. Pro- perā video ancillā ve- nientem.

Cassandre vaticiniū.

Multa noia more veterꝫ in auferēdi casu in e nū ciantur.

Et comitum primas Clymenēqꝫ: Ethrāqꝫ tuarum,

Ausus sum blandis nuper adire sonis.

Que mihi non aliud/quam formidare locute:

Orantis medias deseruere preces.

Dij facerent precium magni certaminis esses:

Teqꝫ suo posset victor habere toro.

Ut tulit Hyppomenes Sceneida premia cursus:

Que propero* cursu vicerat ante procos.

Sic ꝛ tu Phrygias venies regina per vrbes:

Uenit vt in phrygios Hyppodamia sinus.

Ut ferus Alcides Acheloia cornua fregit:

Dum petit amplexus Deyanira tuos.

Nostra per has leges audacia fortiter isset:

Teqꝫ mei scires esse laboris opus.

Nunc mihi nil superest: nisi te formosa precari:

Amplectiqꝫ tuos si patiare pedes.

O decus: o presens geminorum gloria fratrum:

O Joue

O Joue digna viro: ni Joue nata fores.
Aut ego Sigeos repetam te coniuge port⁹:
Aut hic Tenaria contegar exul humo.
Non mea sunt summa leuiter districta sagitta
Pectora: descendit vulnus ad ossa meũ.
Hoc mihi (nã recolo) fore vt a celesta sagitta
Figar: erat verax vaticinata soror.
Parce datum fatis Helene contemnere amorem:
Sic habeas faciles in tua vota deos.
Multa quidẽ subeũt: sed corã vt plura loquamur:
Excipe me lecto nocte silẽte tuo.
An pudet: z metuis venerem *temerare maritam:
Castaq; legitimi fallere iura tori.
Ah nimium simplex Helene (ne rustica dicam)
Hanc faciem culpa posse carere putas?
Aut faciẽ mutes: aut sis nõ dura: necesse est:

tale feret. Parce datũ fatz: arguit amoré hũc fore necessariũ a fato. Datũ. qđ fata ꝯstituerĩt. Excipe me lecto: ex cã petitioné honestiorem facere videt. Venerẽ maritã: maritalé pudicitiã. Ju. viri legitimi: interp̃tat maritã venerẽ. ☞ Primas. i. p̃cipuas: z tibi intimas. ethrã hec creditur fuisse mater Thesei: vt alibi diximus. ¶ Adire: alloqui: hoc precipit Oui. in. ij. de arte. Sed pri⁹ ancillã captare nosse puelle Cura sit: accessus molliet illa tuos. Que comites tue. Nõ locute aliud rñdentes. ¶ Quã formidare: quã se timere. Deserue. med. preces. i. noluerũt audire, oẽs meas preces. Preciũ cer. esses. i. vt ꝓponereris p̃ciũ ei: qui te in aliquo magno certamine vincẽdo cõsequeret. ¶ Vt tulit: sumit exẽpla quorundã: qui certarũt ꝓ amore quos dicit se esse imitaturũ. ¶ Scencida: Atalantã filia Scenei: que cũ ab oraculo accepisset vt vitaret cõiugiũ cum esset pernicitate pedũ prestãtissima: z multi eam vxoré peterent hãc conditioné procis imponebat: vt a se currẽdo victi morte plecterẽtur: victor eius coniugio potiretur. Cuz igitur inter multos qui eam petebãt adesset Hyppomenes illius pulchritudine incensus Venerẽ in auxiliũ rogauit: q̃ ex Damasceno Agro Cypri tria mala aurea ei attulit: monuitq; vt inter currẽdũ virgini ea obijceret: foret enĩ vt illoꝝ cupiditate tardaret: parés igit eius preceptis vnuz in obliquũ confecit: ad quod primũ capiendũ Atalãta a cursu diuertit: mox alterũ: z postremo tertiũ: que oia duz puella cupida attollere curat: cursu ab Hyppomene est preuenta z superata: postea ingratus aduersus venerem fuit: quare indignata impatiẽtiã libidinis in eos immisit: ita vt in loco sacrato Cybeli matri deorũ concubuerint: ob quã causam in leones cõuersi sunt a Cybele: vt scri. Ouid. lib. x.

Huber.

Ethra.

*Temero corrũpo cõtamino. vñ temerat⁹ z itemerat⁹. Verg. Intemerata fides.

Atalanta.

...r. dicit ergo Paris qđ sicut Hyppomenes nõ territus cõditione mortis certamine cursus Atalantã meruit: .. z ipse idé faceret ꝓ Helena Alcides Hercules. Cornua acheloia. i. cornua acheloi: qui z ipse pro Deianyra ..rtauit dictũ est in epistola Deianyre in eo loco. Ne pigeat pugne bis tibi causa fui. Cornua flens legit rapi..s achelous in vndis. Nostra: subauditur sicut. ¶ Per has leges: per tales conditiones ausus essem ire. Te ..e opus mei. i. i. te meo labore esse cõparatam. ¶ Nil su. nil restat quia non proponeris talibus certaminibus. ..mplecti pe. quod precantes facere solent. ¶ O deprecatur eã: z laudat simul. ¶ Fratrũ: Castoris z pollucis. Digna io. vi. digna que esses vxor iouis nisi esses filia. ¶ Sigeos Troianos. ¶ Te cõ. te abducta mecum in ..ugé. Aut cõtegar: sepeliar. Humo tenaria: in hac tua terra laconica. ¶ Exul: nunq̃ amplius domũ reuersu..s. ¶ Districta percussa. ¶ Leuiter parũ sed vehemẽter. Vulnus: amoris. ¶ Ad ossa in medullas. ¶ Hoc ostẽ.. amoré suum esse fatalé: qué dicit predictũ sibi fuisse a Cassandra sorore sua diuinatrice. ¶ Repeto: in me..moriam reduco. Fore: futurũ esse. A sagitta celeste. i. ab amore celestis mulieris: notãdus est auté hic altũs ce..e in e contra regulã desinẽs necessitate metri. ¶ Parce: serua: noli. ¶ Helene: vetũs est a ntõ Helene. ¶ Sic: ..curantis est faciles: exorabiles: benignos. Jn tua vota: ad ea que optaueris. Subeunt: succurrunt veniũt in ..ntem que possim scribere. Coram presentes. An pudet: excipere me lecto. ¶ Legitimi: Menelai quem legiti..m tibi putas. Simplex: imprudens. Ne rustica dicam. q. d. q etiam possum dicere si habes hunc timorem. ..nc talem. tam pulchram. Putas. q. d. falleris. ¶ Mutes faciem: vt non sis pulchra. Non dura. i. facilis.

Ablatiui q̃nq; cõtra regulas i e ponuntur.

☞ Et comitũ primas. i. principes pedissequas: ac comites tuas: quia ab illis (vt Ouid. in arte docet) auspicã..s est amatoribus aditus. Que nõ locute mihi aliud q̃ formidare sup. se: deseruere medias preces. i. orãtis. s. ..i: hoc est preces meas orantis eas: z ita significat longe aliud respondisse: sed minatas fuisse illi mortem si ..pli⁹ loqueretur: nec voluisse auscultare: vnde q: seclusa est via per eas exclamat. q. d. O vtinã dij facerẽt zc. ..facerent subaudi vtinã. q. d. si daretur aliqua tui acquirẽde via: adirem etiã cum vite periculo sicut atalan..n acquisiuit Hyppomenes: z Deianyram Hercules: vt in Deianyra pretactum est. Jn phrygios sinus: hos ..siculos nõ oẽs codices habẽt: immo paucissimi. Vt a celeste: rara declinatio: nam celesti regulariter dicitur: ..ũ sicut celeste licenter dixit: ita z in gtõ plurali celestũ: pro celestium: sicut z Maro. Celestum vis magna zc.

Ascensius.

*Lis est cum forma magna pudicitie.
..ppiter his gaudet: gaudet venus aurea furtis:
Hec nempe patrem furta dedere Jouem.
..z fieri / si sint vires in semine amorũ:
Et Jouis / z Lede filia casta potes.

☞ Lis est: cum forma magna pudicitie: hac snia vtit petronius: qui tradit pudicitiã cum forma rarã fecisse mixturã. ¶ His gaudet: ꝓbat factũ ab auctoritate deorũ. ¶ Ego solus mecũ tantũmodo pecces: cũ alijs castitaté serues. ¶ Nũc ea pec. ea pctã cõmittam⁹. Hora iugalis. i. cõiugiũ quicquid pctm̃ fuerit. Sed tibi z hoc suadet: facilitaté suadet a Menelai absentia. Cressia regna: in Cretam nauigasse Menelaum Paride domi relicto exposuimus O mira calliditate: ducit Menelaũ in ꝯtẽptũ: eius factum irridẽs. ¶ Hospitis idei curam:

*Lis controuersia ẽ a limite (vt q̃dã opinãtur) dicta: qđ prime inter homines lites đ limitib⁹ fuerũt. ANTO. Pudicitia z forma raro inueni:t. Pro nobis qd elegãter significet.

Casta tamen tunc sis/cum te mea Troia tenebit:

Et tua sim(queso)crimina solus ego.

Nunc ea peccemus/que corrigit hora iugalis:

Si modo promisit nõ mihi vana venus.

Sed tibi ⁊ hoc suadet rebus non voce maritus:

Neue sui furtis hospitis obstet/abest.

Non habuit tempus/quo Cresia regna videret

Aptius:o mira calliditate viruz.

Ipse abit/Idei mando tibi dixit iturus/

Curam pro nobis hospitis vxor agas.

al's tyranni.

Negligis absentis(testor)mãdata mariti:

Cura tibi non est hospitis vlla tui.

Hunccine tu speras hominem sine pectore dotes

Posse satis forme Tyndari nosse tue?

Falleris/ignorat:nec si bona summa putaret:

Que tenet/externo crederet illa viro.

At te nec mea vox/nec te meus incitet ardor:

Cogimur ipsius cõmoditate frui.

Aut erimus stulti:sic vt superemus ⁊ ipsum:

al's aut.

Si tam securum tempus abibit iners.

Pene suis manibus ad te deduxit amantem:

Vtere mandantis simplicitate viri.

Sola iaces viduo tam longa nocte cubili:

In viduo iaceo solus ⁊ ipse toro.

Te mihi/meqz tibi cõmunia gaudia iungant:

Candidior medio nox erit illa die.

Tunc ego iurabo queuis tibi numina:meqz

Astringam verbis in sacra iura meis.

Tunc ego si non est fallax fiducia nostri:

Efficiam presens vt mea regna petas.

cõmemoratiõe hac iustã eiꝰ petitionem agere conat̃. ¶ Agas curã hospitis. Paridẽ cures. ¶ Pro nobis loco nostro:ea rõne dictũ est:vt ꝓ cõsule ⁊ ꝓ p̃tore. ⁊ Cice. ꝓ portione i timeo dixit. Sine pectore:insulsuz significare voluit: nã vt vecordes dicimꝰ:q̃ nulliꝰ sunt ꝯsilij:ita sine pectore insanos appellamꝰ. ¶ Dotes:forme elegantia. ¶ Aut erimꝰ stulti:a ꝯrio suadet:nõ sumus stulti:iõ vtemur data opportunitate. ¶ Securũ:sine dubitatiõe datũ a Menelao. Simplicitate:ea q̃ est exclusis oibꝰ criminibꝰ:recta tñ suadet:⁊ p̃sentia curat. Longa:vl' quã lõgiorẽ videri facit amoris affectꝰ: vel q̃ eẽt sub hyemali solstitio. ¶ Iũgãt:sollicitudinẽ excludãt. Cãdidior:letior:vt apd̃ Propertiũ. O nox cãdida:⁊ o tu lectule delitijs facte btẽ meis. ¶ Iurabo:fraudis timorẽ excludit. Lis est sñia est rhetorica:pudicitia ⁊ pulchritudo non cõcorditer simul esse pñt. Iuue. Rara est adeo cõcordia forme. Atqz pudicitie. ¶ Furtis:adulterijs. Hec talia. Iouẽ patrem tibi:qꝛ nisi mater tua q̃ vxor erat Tyndari cũ Ioue concubuisset:non esset pater tuꝰ. ¶ Vix fieri:latẽter ostẽdit filios filiasve trahere mores a parẽtibus:dicit em̃ cum sis filia Iouis ⁊ Lede:qui adulterio delectati sunt vix potes esse casta Ordo:tu filia Iouis ⁊ Lede vix potes esse casta. ¶ Si vires amorũ sunt in semine.i.sunt in generatione.i.si filij trahunt vim amoris a generatione parẽtũ. ¶ Casta tñ:dicit nunc velim fallas maritũ tuũ:sed cũ eris mecũ sis casta:⁊ cum nullo pecces nisi mecũ. ¶ Ea peccemus:ea ꝯmittamus. ¶ Que hora iugalis corriget.i.q̃ postea emendabit mr̃imoniũ:⁊ faciet nõ esse pctm̃. corrigitur em̃ adulteriũ:cũ adulteri legitimo copulant̃ mr̃imonio. ¶ Non vana. nõ falsa ꝙ sis futura vxor mea. Sed tibi:arguit a cõmoditate quam absentia mariti ei p̃stat. Rebꝰ effectu. ¶ Nõ voce:qꝛ nõ dicit tibi vt hoc facias:sꝫ significat se esse cõtemptũ:cũ me hic p̃sente discessit. ¶ Et abest: ne obstet furtis sui hospitis.i.ne p̃sentia sua impediat amorẽ/⁊ cõcubitũ meũ tecũ. ¶ Cresia:cretẽsia:naz vt dixi Menelaus ꝓfectꝰ fuerat in Cretã quo tp̃e Paris in eius domo hospitabat̃. O mira calliditate:ꝓ mire calliditatis ⁊ astutie:⁊ est hyronia. q.d. O simplicem ⁊ stultũ hoiem. ¶ Ipse. q.d. stultꝰ. ¶ Iturus:abiturus. ¶ Dixit o vxor:o Helena. ¶ Mãdo:cõmitto tibi ⁊ p̃cipio. ¶ Hospitis idei. Paridis Troiani ab Ida mõte Phrygie. Negligis:qꝛ ei nõ pares. Tyrãni regis:vt Ver. Pars mihi pacis erit dextrã tetigisse tyrãni. Legit tamẽ ẽt hic mariti. ¶ Hũccine:adducit Menelauz in cõtẽptũ dicẽs esse fatuũ ⁊ stultũ:q̃ nõ possit cognoscere pulchritudinẽ ipsiꝰ Helene:hũccine pro hũc ne. ¶ Sine pectore.i.sine sapiẽtia. Horatiꝰ in epistolis. Non tu corpus eras sine pectore. Dotes:p̃ciũ:excellentiã. ¶ Tyndari: O helena. ¶ Magna bona:scꝫ pulchritudinẽ. ¶ Non crederet:non cõmitteret. ¶ Vt q̃uis. ¶ Mea vox:mea v̄ba:⁊ est sensus:licet nec v̄bis meis:nec vehemẽti meo erga te amore excitꝛis:tñ est fallẽdus maritus tuus:⁊ debes mihi morẽ gerere:qꝛ simplex est ⁊ stultus. Vt superemus ⁊ ipsum.i.vt simus etiã ipso stultiores. ¶ Iners.i.sine effectu amoris ⁊ ꝯcubitꝰ. ¶ Amãtẽ:me. Pene:fere sui manibꝰ:qđ solent facere lenones ⁊ lene. Tibullꝰ. Hec mihi te adducit tenebris:mľtoqꝫ timore Cõtingit nr̃as clã taciturna manꝰ ¶ Sola:dicit eẽ cõueniens vt ei morẽ gerat et vno lecto cõiungantur:qꝛ ambo soli dormiunt. ¶ Cõmunia que vterqꝫ capiemꝰ. ¶ Gaudia voluptates. ¶ Candida.i.erit mihi ita iocũda:vt videatur esse letior medio die. ¶ Queuis quibet i sacra iura:scꝫ matrimonij.i.obligabo me futurũ semper maritũ tuũ. ¶ Petas mea regna.i.venias in Troiã.

Vecordes ⁊ insani q̃ sunt.

Adulterij correctio.

Huber.

Jugalis q̃ iugũ habet. Hier .i. lib. Regũ. ⁊ subneruauit iugales curruz. Iugale vinculuz copula matrimo. Verg. Cui vicla iugalia cure.

Tyrannus qui fuit ẽm antiquos.

Lenonis exercitiuz.

Lis est cum forma.sic Iuue.Rara est concordia forme.Atqꝫ pudicitie.¶ Sed tibi ꝛ hoc suadet ꝛc.Docet maritum quasi consentientē opportunitatē fecisse qui in Cretam proficiscens hospitem domi sue derelictum coniugi tam formose cōmendauerat/vnde per hyroniam manifestā exclamat/o mira calliditate virū huncci[n]e ꝛc.Argute probat Menelaum esse indignū tam formosa coniuge:nam pulchritudo/ꝛ forma non potest sa[t]is coli/ꝛ amari ab eo qui eam ignorat quemadmodū Menelaus qui tam stolidus atqꝫ rerum imperitus erat [v]t coniugem hospiti atqꝫ hospitem coniugi commendaret:vocat ergo hominem sine pectore/id est sine corde. [N]am in pectore ꝛ corde videtur prudētia/vnde cordatos vocamus quibus res sue cordi sunt/atqꝫ eas prudē[n]ter curant.Tyndari patronymicum putatiuum:putabatur enim Tyndari filia:est ergo vctūs a nominatiuo Tyndaris.¶ Commoditate ipsius:id est quam ipse nobis per absentiam suam prestat.¶ Aut erimus stulti si [s]eꝫ tam expectandam opportunitatem in vacuū transire sinamus.¶ Tempus securum:in quo nos securi esse possumus cum absit maritus:ꝛ hospitio tuo susceptus sim.¶ Utere mādatis simplicitate viri:id est tā simpliciter:hoc est sine calliditate obsequere:vt ille mādauerat.¶ Cādidior id est melior:ꝛ aptior:q꞉ bona tempora candidis lapillis signabant Cretes ꝛ Thraces.

Si pudet/aut metuis ne me videare secuta:
Ipse reus sine te criminis huius ero.
Nam sequar Egide factum/fratrumqꝫ tuorum:
Exemplo tangi non propiore potes.
Te rapuit Theseus/geminas:leucippidas illi/
Quartus in exemplis annumerabor ego.
Troica classis adest/armis instructa/virisqꝫ:
Iam facient celeres remus/ꝛ aura vias.
Ibis Dardanias ingens regina per vrbes:
Teqꝫ nouam credet vulgus* adesse deam.
Quaqꝫ feres gressus:adolebunt cinnama* flāme:
Cesaqꝫ sanguineam victima planget humum.
Dona pater fratres ꝛ cum genitrice sorores/
Iliadesqꝫ omnes/totaqꝫ Troia dabit.
Hei mihi vix a me pars dicitur vlla futuri:
Plura feres quam que litera nostra refert.
Nec tu rapta time/ne nos fera bella sequantur:
Concitet ꝛ vires Grecia tota suas.
Tot prius abductis/quenam repetita per arma?
Crede mihi vanos res habet ista metus.
Nomine ceperūt aquilonis Erictthida Thraces:
Tuta tamen bello Bistonis ora fuit.
Phasida puppe noua vexit pegaseus Iason:
Lesa nec est Colcha Thessala terra manu.
Te quoqꝫ qui rapuit:rapuit Minoida Theseus:
Nulla tamen Minos Cretas ad arma vocat.

Si pudet aut metuis:purgat pudoris crimē trāsferēs in se culpā.¶ Egide factum:exēplo arguit::nec pudēdū:nec timēdū esse.Fratrum tuorū Castorē ꝛ pollucē intelligit.¶ Geminas leucippidas:Phebē ꝛ ilairā Leucippi ꝛ Philodoce filias:quas Castor ꝛ Pollux rapuerūt:pugnarūtqꝫ illarū causa cū ida ꝛ Lynceo Ppharei ex arena filijs:vt Pyndarus scribit:ꝛ nos in metamorphosi diximus.de quibus ita Properti⁹.Nō sic leucippis succēdit castora Phebe.Pollucē cultu nō ilaira soror.¶ Troica classis adest:facilitatē mōstrat:facile inq̄t Troiā petem⁹:est eñ parata classis. Ibis dardanias:suadet facinus nō modo nō esse pudēdū:sed summe glorie futurū.Deā nō feminā sed deā opinabunt.¶ Cinnama:duo sunt cinnami genera albū ꝛ nigrū:alteruꝫ qđ est p̄ciosius nascit in Ethiopia:vbi sunt Troglodite:qui ad portū gebanicarū deferūt:vñ ad nos defert:coronas ex cinnamo iterrasili auro inclusas primus in tēplis capitolij ꝛ pacis dicauit impator Uespasianus.¶ Plāget:cōcutiet mactata.¶ Nec tu rapta time.exemplis timorē soluit:q nec repetita restituatur: nec phryges bellis sint lacessendi.Ericthida: Thraces ericthei atheniēsis regis filiā duce borea rapuerunt:ex quibus nati sunt zetes ꝛ Calais vt author est Diodo.¶ Bistonis ora. Thraciā atheniēses bello molestarūt.Phasida:Medee rapinā exprimit:de qua diximus. Pegaseus:a pegase oppido thesalo:ad qđ fabricata est argonauis.Minoida:de Phedra aut ariadna itelligit:quas ex Creta rapuisse Theseū mōstrauimus.Uocat:vocati milites dicebātur:qui vltra stipēdiarios colligebant.

Si pudet:occurrit obiectiōi.Ne videare secuta me.i.ne videaris spōte discessisse.Ipse ero reus:volo omnē culpā huius facti in me transferri.Sequar:mirabor:Egide:Thesei. Fratrū tuoruꝫ Castoris ꝛ Pollucis.¶ Te rapuit:dictū est supra.¶ Illi.Castor et Pollux. Geminas leucippidas.i.duas filias Leucippi:subaudi rapuerūt.¶ Fabula aūt hoc hꝫ. Leucippus duas habuit filias Phebē:ꝛ Eliram que desponsate ide ꝛ Lynceo iuuenibus fortibus die nuptiarū a Castore ꝛ Polluce earum amore accēsis rapte sunt:cum Castoraa Lynceo interfectū dicunt:hāc fabulā scribit plene Ouid.lib.v.fastoꝝ:eam breuiter tetigit Propertius Elegia.ij.his verbis.Nō sic Leucippis succendit Castora Phebe.Pollucē cultu nō Elaira soror.Propiore:quā fratrū tuoꝝ. ¶ Tāgi:moueri:incitari.Troica:arguit a facilitate discedēdi:dicit eñ se habere oia parata.¶ Ibis:pollicetur ei magnos honores in regno Troie.¶ Quaqꝫ feres:dicit qđ ei fient honores tanq̄ dee.¶ Adolebunt:cremabunt ¶ Cinnama genus est aromatis odoriferi ex arbuscula quaꝫ ethiopia mittit.Cesa:interfecta sicut numinibus.¶ Plāget:pcutiet cū in terrā cadet.¶ Dona:allicit eā muneꝝ pollis

Ascensius.

*Uulg⁹ a voluēdo deductū q̄dā existimātqđ stulte huc atqꝫ illuc voluat:ē ei pp̄e vulg⁹ ꝛ masculi.ꝛ neutro gñe ignobilior multitudo. Uer.Senitqꝫ ais ignobile vulg⁹. MARO.

Phebe et ilaira castoris ꝛ pollucis amasie q̄ fuere.

Cinnami gña quot ꝛ vbi nascantur.

Troglodite ppl'i vbi locoꝝ sint.

zetes ꝛ Calais:q̄ fuere ꝛ cuius filij.

*Cinnamum similis estarbuscula cū cinamomo: vł eadē est q̄ et cinnamomuꝫ de qua in fast. Cinnamatū primūca otiuaqꝫ tura dedisti. Huber.

Leucippi filiarū fabula.

Cinnamum.

Filiaꝝ cristhei histo·

citatiōe. Iliades: Troiane mulieres. ¶ Tota Troia continens pro contento. i. omnes Troiani. ¶ Ulla. i. minima. Feres: accipies. Hec qđ: occurrit obiectioni: ꝛ ea refutat: quod nulla ꝑpter eā mouebunt: ꝛ ꝓbat id exēplo multarū: q̄ rapte sunt ꝛ nūq̄ tn̄ repetite. Cōcitet: cōmoueat ꝯtra me. ¶ Que. q. d. nulla. Uanos stultos ꝛ sine cā. Noie aquilonis. historiā tetigit nō fabulā. Euriste⁹ rex athienensiū filias duas habuit formosissimas: quarū Procris nupsit cephalo: vt supra diximꝰ i ep̄la phedre. alterā Orythia nc cū rex Thracū vxorē petiuisset: ꝛ nō impetrasset: ille parata ꝛ instructa classem misit q̄ eā raperēt: ꝛ q̄n spiran Borea vēto q̄ fauet ex attica in thraciā nauigātib⁹ abducta est: dat⁹ est locus fabule qđ Boreas vētus eā ab lerit. Noie: parte. Aquilonis: Boree. Ora: regio. ¶ Bistonis: thracia ntūs est casus: ꝛ forma patronymici fem nini gn̄is. est aūt bistoniū stagnū thracie. Pegaseus: thessalic⁹: a pegaseo sinu: vn̄ soluit nauim vt diximꝰ sup Phasida. Medeā. Manu col. exercitu ꝛ viribus colchoꝝ: narrata est hec fabula supra in ep̄la Hipsiphyles ꝛ ep̄la Medee ad Jasona. Minoida Ariadnem: visa est fabula supra in ep̄la Ariadnes: ꝛ in ep̄la Phedre. Cret actūs est grec⁹: cuius ntūs est cres. Terror: timor. Maior peri. fm̄ eā sniam peior est bello timor ipse belli. P dꝫ pertimuisse: est postea pudor ꝑtimuisse ea q̄ aliqs voluit timere. Finge: pone fac. Et. i. etiā mihi: sicut greci ☞ Ipse reus sine te. i. in me omnē culpā assumā nec dicā te secutā me sed raptā a me. ¶ Factū Aegide. i. th sei q̄ ipsam prius rapuerat: vt ipse declarat per sequētia. Troica classis adest. Docet faciliter rapi posse ꝛ dif culter repeti: raptā quoq̄ maris veneratū iri: quā ominissam cū pro dea apud Troiā habēda sit. Adolebunt incēdēt: cremabūt. ¶ Uictima plāget humū sanguineā. i. quā sanguineā faciet. ¶ Plāgēdo. i. cōcutiēdo eā p ctore suo. Un̄ planct⁹ ꝓprie fit cū: percussione pectoris: sicut de anna dicit̄ enei. iiij. Unguibus ora soror fedans pectora palmis. Hei mihi: dici solet q̄n reb⁹ dicēdis impar est qui dicit. Ut hei mihi qualis erat. q. d. eloqui n sciā. Tot prius abductis. Argumentū est ab exēplis idq̄ rhetoricū atq̄ ꝓbabile: ꝫ nō necessario cōcludēs. T fallit̄ Paris. ¶ Bistonis ora. i. Thracia. Manu colcha. i. exercitu Colchico. Cretas actūs a ntō cres cretis. cretes hos cretas. Queq̄ timere libet pertimuisse pudet. Docet hoc versiculo poeta q̄d intersit inter timere ꝑtimere ac cōsimilia. Nā timere est qualitercūq̄ siue ꝑfecte siue imperfecte: pertimere ad finē vsq̄ cū ꝯsumm tione eius de quo erat timor. Sed vt dixi. Nihil est poeta hoc facilius ꝛ expositius. Finge tn̄ si vis ꝛc. Qꝛ arg mentū ab exēplis inualidū est: posset dicere Helena se potius repetēdā quā superiores: aut qꝛ marito suo ch rior sit: aut qꝛ marit⁹ potētior cū fratre presertim Agamēnone: purgat obiectionē dicens etiam si Grecia to bellū moueat in Troianos: nihil verenaum esse: cū maiores vires: ꝛ copie sint in Phrygia: q̄ꝫ in grecia.

Terror in his ipso maior solet esse periclo:

Queq̄ timere libet: pertimuisse pudet.

Finge tamen/si vis ingens consurgere bellum:

Et mihi sunt vires: ꝛ mea tela nocent.

Bistonium stagnū vbi locoꝛuꝫ sit.

Pegaseus.

pulchrum dictum.

ASCEN

ANTO.

☞ Uestre terre: spartane potētie nō succūbit Asia: sed ea est q̄ greciā nō formidet. ¶ Pene puer. exēplo suā fortitudinē probat. Cilices Troiana armēta abigebāt: Paris qui tūc in Ida pecora pascebat Cilices repressit: armentaq̄ abacta reduxit: vn̄ a robore ꝛ virtute corporis Alexāder est nūcupat⁹. Herculē quoq̄ Alexādrū a corporis fortitudine appellatum scri. Uar. altero noīe nomē inditū esse tradunt: q̄n inter pastores quecūq̄ exorte fuisse cōtrouersie cōponere iustissime cōsueuerit. ¶ Ilioneus deiphobusq̄ fuit. Paris palestra ex sagittatione valuit qua Hector superat⁹ ira ꝑcitus Paridē trucidasset: nisi sibi fratrē a pastore regio q̄ illū educarat eē agnouisset. Ilioneus Phorbātis fili⁹ fuit: de quo Uer. meminit. Deiphob⁹ ex Priamo ꝛ hecuba natus est. Comin⁹: in palestra. Non potes hec illi. nihil in iuuenta Menelaum gessisse iactare potes. ¶ Mea ar. sagittationē et palestrā intelligit. Quid valeā: qua sim fortitudine. Cui emphasim hꝫ hec dictio: q̄ sagittatiōe ꝛ palestra valet: q̄ potētia ꝛ opib⁹ pollet q̄. diis immortalibus grat⁹ est: qui sua ꝛ suoꝝ virtute totā non timet greciā. ¶ Aut igit nullo: colligit ep̄lam abigēs quicq̄d helenā terrere potuisset: duo inq̄t times quominus Troiā petas: ne repetita restituaris: aut ne lacessita bello te reddere cogamur: immo aut oino nō repeteris: aut si bello troianos greci tētauerint turpiter succumbent. ¶ Dorica castra: dores ꝑp̄li in peloponesso cū inde pellerent̄ parnasuꝫ tenuerūt: deinde per heraclidas restituti multas vrbes condiderūt in peloponesso: due tn̄ gentes cōstitere. ¶ Dorica. s. ꝛ eolica: vn̄ peloponesiaci dores sunt appellati. ¶ Pro tanta: quāta est helena. Totus orbis. Asia ꝛ Europa. Nomen feres laudabūt te posteri. Spe modo non timida: cū spartē relinquas summa spe. ¶ Exige: pete: cū troiam appuleris. ¶ Munera pacta: ꝛ ꝯiugiū ꝛ regni partē. Cū plena fide. nulla vtar perfidia: ꝫ ꝓmissa oia plene seruabo.

Nec minor est Asie/quam vestre copia terre:

Illa viris diues: diues abundat equis.

Nec plus Atrides animi Menelaus habebit/

Quam Paris: aut armis anteferendus erit.

*

Pene puer cesis abducta armenta recepi:

Hostibus ꝛ causam nominis inde tuli.

Pene puer iuuenes vario certamine vici:

In quibus Ilioneus/Deiphobusq̄ fuit.

Neue putes non me nisi cominus esse timendum:

Figitur in iusso nostro sagitta loco.

Non potes hec illi prime dare facta iuuente:

Instruere Atridem non potes arte mea.

Omnia si dederis/nunq̄ dabis Hectora fratrem:

Unus is innumeri militis instar erit.

Quid valeam nescis: ꝛ te mea robora fallunt:

Ignoras cui sis nupta futura viro.

Aut igitur nullo belli repetere tumultu:

Aut cedent marti dorica castra meo.

* Armētū iq̄t fest⁹ id gen⁹ pecoris d: qđ ē idoneū ad op⁹armoꝝ vt sunt eq̄ ꝛ boues: naꝫ eq̄s i bellū currit. Clypei ꝯo boū coriis armāt̄. Uar. aliter armēta q̄ boues iō ꝓbant̄ vt inde eligerētur ad arādū: ide armenta dicta q̄si ara mēta: postea tertia litera extracta: ceṁ iter armēta a Uer. ꝯpu tant̄: q̄ ait. Hos tota armēta sequūtur.

Paris fortitudo: ꝛ q̄b⁹ noibus appellat⁹ est.

Hector ꝯ cū paride certamen.

Ilione⁹ q̄ fuerit.

Deiphob⁹ qui fuerit

Dorica populi q̄ ꝛ vbi fuerint.

Nec tamen indignoꝛ pro tanta sumere bellū
Coniuge:certamen pꝛemia magna mouent.
Tu quoq;/si de te totus contenderit oꝛbis:
* Nomen ab eterna posteritate feres.
Spe modo non timida dijs hinc egressa secundis/
Exige cum plena munera pacta fide.

Copia:multitudo virorū.Illa:Asia:dixit aūt illa:qꝛ quādo hec scribebat erat i grecia. ¶ Plus animi:plus audacie.Anteferendus: pꝛeponēdus mihi.Pene puer:narrat testimonia sue ꝓbitatis z foꝛtitudinis:incipiēs vsq; a pueris.Pene puer:adulescēs:adhuc tenere etatis. Recepi:recuꝑaui. ¶ Cesis:iterfectis. Cām nois:fallūtur multi qui credūt eum ob hoc dictū Parim a paritate:cum dictio greca nō deriuet a latina:sed vt Porphyrius i li.xū. Iliados scribit Paris dict⁹ est a parūmi ꝟbo greco:qd est trāseo:qm̄ fatalē moꝛtē trāsiuit: cum expositꝰ a matre a bubulco nutritus est: postea Alexāder dict⁹ est quasi auxiliatoꝛ vir:

Huber.
Paris vnde dictus.

* Posteritas significat posterū seculū:siue homies q̄ post nascentur. Cice.i Leli.quo i genere sperare videoꝛ Scipiōis/z Lelij amicitiā notaz posteritati foꝛe.

a potu andros.i.viro:z a lego.i.auxilioꝛ qd futurū facit alexo:quia hostibus armēta abducētib⁹:vt nūc refert auxiliū suis tulit:z armēta recuperauit:ex quo hoc quasi agnomē meruit. ¶ Causam nois:qꝛ dicoꝛ Alexāder. Inde ab auxilio dato. Uario certamine:in ludis agonalibus:diximus in argumento pꝛime epl'e. ¶ Ilioneus qui nō solū eloquētissimus:sed z foꝛtissimus fuit:vnde z Uerg. Maximus Ilioneus.Deiphobus:de quo Uerg. Deiphobe armipotens genus alto a sanguine diuū:fuit em̄ bellicosissimus.Nisi cominus.i.certamine in quo ope z manu solū pugnatur.Figitur:locatur. ¶ Loco iusso:vbi ab aliquo:vel mihi placito.Non potes:extollit se z Menelaū depꝛimit ostēdēs eum non habere hos titulos.Arte mea:sagittādi. ¶ Si:q̄uis.Hectoꝛa fratrē: talem z tā foꝛtē fratrē qualis est Hectoꝛ.Is vnus.s.solus.Instar:silitudo.Innumeri militis:pꝛo innumeroꝛū militū.i.ipse solus esse pōt pꝛo vno exercitu. ¶ Fallūt te:ignoꝛātur a te.Cui viro:quali marito. ¶ Aut igit:concludit epl'am inferēs ex supꝛadictis:qd aut nō repetet bello:aut si repetita fuerit:defendetur:z ei erit maxima gloꝛia:qd ꝓpter eā Europa z Asia magno bello certauerit.Tumultu belli.i.motu belli.Doꝛica:greca.Cedēt vi-ctoꝛiā? ¶ Magna p̄mia:digna ꝓpē q̄ nō debeat me pudere sumere bellū:puderet aūt si p̄mia eēnt parua:z vilia. ¶ Cōtēderit:certauerit. ¶ De te ꝓpter te:nam de interdū ꝓpter sigt.Terē.Quātū me amas de fidicina hac. ¶ Feres:accipies. ¶ Ab eterna posteritate.i.ab oib⁹ posteris:q̄ erūt vsq; ad finē sclo𝔷. ¶ Spe mō:hoꝛtat eā vt nō dubitet discedere z discessura petere ab eo q̄c𝔮d ipa voluerit:qd ꝓmittit se fideliter p̄staturū:oꝛdo est. ¶ Tu mō.i.tm̄mō.Egressa hic:ex domo Menelai:z ex Lacedemone. ¶ Spe nō timida.i.firma z certe spe:nō dubitās de me.Exige:reposce. ¶ Pacta:ꝓmissa tibi a me.Cū fide plena.i.plenissime z sine fraude vel sine dubitatione.

Illa viris diues:alij legūt.Foꝛtib⁹ illa viris diues:abūdat eq̄s:z est melioꝛ lectio. ¶ Nec pl⁹ Atrides.ɔfert ꝑāter se cū Menelao:atq; illi se p̄fert ostētās facinoꝛa sua egregia:nā vt in Troianis scripsit Nero.Paris siue Alexāder etiā Hectoꝛē vicit luctādo:vn̄ dicit.z cām nois inde tuli.Est em̄ Alexāder vctūs ab αλεξω verbo qd sigt arceo.z ανηρ vir q̄ q̄si arcēs z cōstringēs in lucta viros.Comin⁹ dꝛ q̄si cū manu hoc est cōserēdo manus. Eminus cōtra quasi e manu qn̄ telū lōge iacit.In loco iusso.i.quē iussero figere:z est rata locutio:vim hypallages hn̄s:nō em̄ locus iubet:sed sagitte in locū.Oia si dederis.Cōtra Agamēnona Hectoꝛē obijcit. ¶ Instar.i.equalēs quasi in statū z valoꝛē.Tu quoq;.Pollicet eam insignē foꝛe si pꝛo ea bellū moueat/quā laudē mulierule nōnūq̄ affectāt:nam nihil glꝛiosius ducūt q̄ ob foꝛmā multis cōplacere/sed:in re manifestaria finē facio.

Ascensius.

¶ In decimamsextam epistolam Argumentum.

Nullam que rn̄deat epl'am fecisse Oui.aperte cōstat cū suis oibus Sabinū poetā rn̄disse in amoꝛib⁹ ipse testat:cū dicit.Quā cito de toto redijt meus oꝛbe Sabin⁹.Scriptaq; diuersis rettulit ille locis. Cādida Penelope signū cognouit Ulyssis.Reliqua curiosis illic lēgēda relinq̄m⁹.Satis est admonuisse.Sabin⁹ imperāte Octauio vixit:Ad Trisenē amicā elegiarū libꝛū dedit.Fastoꝛū inchoatos reliq̄t:epl'is Ouid.rn̄dit:cuius Helenā z Hero:Cydipesq; legim⁹ fragmētū.Ceteras:vt m'lta alia: sclo𝔷ū ignauia desideram⁹.Sunt q̄ has epl'as nec Ouid.nec Sabini esse aio cōijciāt:q̄bus satis rn̄sum esse existimo:cū nulla habeāt argumēta:q̄bus ꝓpositū firmare possint.Nos aūt Sabini Helenā legēdā contēdimus. Iuppiter ex thaigete athlātis z Pleiones filios genuit.Lacedemonē:Lacedemō amiclū:Amicl⁹ Argalū:Argalus Debalū:Debal⁹ Tyndarū:Tyndar⁹ ex Leda Helenā z Clytēnestrā.Itē mares geminos:Castoꝛē z Polluem:q̄q̄ in fabula est ex ouis hos genitos:qm̄ in oloꝛē ꝟsus iuppiter cū Leda fuerit.Helena postq̄ cōiūx Menelaus sparte in Cretā cōcessit Alexādri hospitis ꝑ epl'am amoꝛē cognouit:q̄si offensa pꝛimū rn̄dēs obiurgat: deinde vt pudoꝛē tutet illi⁹ suasiones infringere conat:sed q̄dā spargit semina:vn̄ nō oino illi⁹ amoꝛē negligere videat.Demū amātis votū ipletura:vt honesti⁹ ita tuti⁹ visum est:si q̄d in desiderio erat nō lr̄is mandaret: ed Clymene z ethra comites fidissime exponerēt:q̄ de cōiugio sumeret spōsionē id cū fecissent cū Alexādro ad roiā abierūt:q̄q̄ vt dixim⁹:alij ad Protheū i egyptū tēpestate deletos esse:atq; ab illo ablatas paridi ɔtēdūt.

Argumētū epistole.



Nunc oculos tua cum violarit epl'a nostros pꝛincipiū accōmodatū est:nam lz asperū videat:nō tn̄ potiūdi desiderij spem tollit:quā faciūt:z qd epl'am legerit:z qd rescribat. ¶ Uiolarit ocl'os nr̄os:indicat epl'az legisse. Uiolare puellarū est quarū pudicitia ꝓstituitur. ¶ Glia:seruate pudicitie dec⁹. ¶ Ausus es hospitij:ducit in odiū ab audacia z temerata religione. ¶ Sacris te.hospitalitatis iura expꝛimit q̄ sub iouis tutela sunt:veteres q̄ pꝛimū hospites excipiebāt ioui z dijs alijs sacra facere ɔsueuerūt. ¶ Id apud Papi.Adrastus facit cū ethecocla z tydeū excepisset.Idē vergiliana Dido:cuz Troianos suo fouisset hospitio:qd ex Home.transtulerūt:apud quez panthonius sacroꝛum minister Alcioni iussu:qm̄ Ulysses in phęaciaz appulerat pocula oibus qui aderāt pꝛopinabat:vt Joui cure sūt hospites:vt ille ait:z fulminum authoꝛi libaret.

Antonius.

¶ Sabini Poete epistola qua Alexandro Helena respondet.

Nunc oculos tua cum violarit epl'a nostros:
Nunc oculos tua cum violarit epl'a nostros:

¶ Sollicitare: adulterio iterpellare. ¶ Fidē legitimā: lege & coniugij sponsione firmatam.

Non rescribendi gloria visa leuis.
*
Ausus es hospitij temeratis aduena sacris/
Legitimam nupte sollicitare fidem.

Huber.

* Hospitiū domus hospitum. Li. i. ij. Ibi benigne excepti diuisiq; in hospitia curatis vulneribꝰ. Significat etiā hospitium amicitiā/& familiaritatem: quam hospes erga hospitē hz. Antiquorū ritus. Leuis q̃d denotet. ASCEN.



Nunc oculos: vt alibi diximꝰ. Scribit Ouid. in. ij. de arte. Que voluit legisse: volet rescribere amāti. Helena igit̃ lecta ep̄la Paridis cū ea delectata esset: licet ostēdat se indignatam: nō potuit tn̄ non rescribere: ita lenita est: & demulsa blāditijs Paridis: quas magno artificio ptex Respōdet igitur epistole Paridis: & primū quidē ostendit se valde iratā/ quod Paris ausus sit eam talibus ptis sollicitare: mox ita detegit ingeniū: vt det spem Paridi: & quodāmodo ei aperiat consiliū & viam: vt p ea potiri: ostenditur autē muliebre ingeniū varium & mutabile: & id quod Ouid. in arte scri. Forsitā & prim niet tibi litera tristis. ¶ Queq; roget ne se sollicitare velis. Quod rogat illa timet: qđ nō rogat optat vt ins dicit ergo. ¶ Cum tua epistola: qua conatꝰ es alienare me ab amore mariti: & ad tuū sollicitare. ¶ Violar serit. ¶ Non rescribendi: sunt qui ita dicant: gloria nō rescribendi est visa mihi leuis. i. facilis: sed melius le pro vili & parua accipitur: vel certe sic verius. gloria rescribēdi est visa mihi nō leuis. i. non parua. i. putaui gnam gloriā mihi fore rescribere tibi: q2 effecisti me magna iniuria. ¶ Ausus: obijcit ei ingratitudinē: & pi tem: quod violauerit iura hospitij. ¶ Temeratis: violatis. ¶ Sacris: quia qñ aliquis vir magnus excipie hospitio Ioui & dijs hospitalibus sacra fiebant: qđ Verg. ostendit lib. j. eneid. cum Dido Aeneam excepit. memorat: simul Aenean in regia ducit. Tecta: simul diuum templis indicit honorē. ¶ Sollicitare: cōmou



Nunc oculos &c. Epistola hec respōsiua Helene parū quidē in rebus difficultatis habet: eo q ar mentum a Paridis epistola depēdet/ nec multū in verbis: est enim facilior & pedestrior q̃ Oui na cōpositio: vnde ex sola phrasi Ouidianā neges. In principio autē alij nunc: alij tunc legunt vtrūq; tolerari potest. Ego aūt legerē potius nūc sub hoc sensu. Cum sc3 ita sit/ q epistola tua v larit p violauerit: hoc est redemerit nūc nostros oculos q̃ antehac nihil spurcū/ aut lasciuū vi rāt/ aut legerāt (nam & oculi legūt) gl'ia nō rescribēdi. i. que esset ei non rescribēdo est mihi vil uis. i. modica. Presupponit ergo peccatū esse in legēdis epistolis amatorijs & in rescribēdo/ sed maius in leg dis vsq; adeo vt violata legēdo parū glorie mereatur nō rescribēdo/ & is certe animus est mulierib9 vbi sem libata est pudicitia/ nihil in eis post illā cōmendandū est. Et ideo vt monet Naso noster. Principijs obstandu est. Nam q2 ex visu/ cuius prima est amoris linea/ ad alias gradatim puenitur: q2 ergo violatā se sensit legē parui facit ne amplius violetur rescribēdo. Rescribit tn̄ criminādo: sed ea queq; est mulierū natura: vt qđ lu tissime facture sunt in principio negēt: sic tn̄ vt nisi insistēs ipse se corrigāt: & placari posse significēt. De iure h spitalitatis autē scias q id apud antiquos erat sanctissimū/ ita vt Iouem ei preesse significent. Vnde. j. enei Iuppiter hospitibus nam te dare iura loquūtur &c. Erat aūt hospitiū amicitie nō mercedis gratia: nam cau na dicitur diuersoriū mercenariū/ qđ tūc non tam frequēs erat vt nunc/ quapropter necesse erat sibi hospit cōparare: inter quos magna fides obseruabatur: quā Paris sollicitādo cōiugem hospitis violasse criminatu

Antonius. Nauale spartanorū vbi locorum fuerit.

Spartanorū lex cōtra hospites.

* Toruus a terrēdo e in o mutata/ vt ait Seruiꝰ: vel a tauris: q̃ irati cū q̃dā truculētia respectant: nam toruitas p prie taurorū est. Argumenta supbie vbi videantur. Fabula de theseo.

Helene historia.

& Sc3 idcirco. vt augeat ꝯtemptū irrisione vtitur hospitalitatē exprobrans: nō inquit ob eam causam te hospitio fouimꝰ: vt me stuprares. ¶ Portu suo: spartanorū nauale est post tenarō. Nauiganti ad promontorium Maleā cythium nūcupant nauiū statio manu effossa est. c. & xl. stadiorum. Ora te. portus laconicus ad Tenarō promontoriū. ¶ Diuersa gēte: id videtur interpositū esse: qm̄ Alexander phryx barbarus erat a grecorum moribus alienus. ¶ Oppositas fores: classium hospitium. Non inquit te vt peregrinū propulimus. Nam vt tucydides scri. lex fuit Spartanorū q peregrini in vrbe sparte nō interciperent̃. ¶ Esset iniuria: adulteriū dedecꝰ sequeretur. ¶ Sic: tāta hospitalitate receptꝰ. Rustica: rudis nimiū & inepta. ¶ Rustica sim sa. fatetur rusticitatē: quā obiectauerat Paris: eāq; a pudore excusat. ¶ Tenor. cōtinēs viuendi ratio. Sine la. culpe offensa aut nota. Si non est tri. mores peracte vite tuetur: refutatq; obiectā Thesei rapinā. ¶ Tristis: nō iracūdus: s3 letus si ore letitiā prefero. ¶ Torua super. superbiā exclu dit que in supcilijs apparet nec inuenisse emi nentiorem locum scri. Pli. aut vt solitaria ma neret abruptio est. Sine crimine: adulterij nota. Cepto: tuo proposito: vt me rapias. ¶ Neptunius he. Theseum intelligit quē se neptuni filium apud Minoem iactasse scri. Hygi. factumq; fuisse periculum ex proiecto in mare anulo quē a Nereidibus acceptū ad Minoem rettulit. ¶ Bis quoq;: a te iterū. ¶ Nostrū cri. ego in culpa fuissem. Facto ex rapina. Fructū pe. me vt optabat nō violauit. Vlterius: vltra oscula nihil a me habuit. ¶ Nequitia: immodesta petulātia: quā ideo obiurgat: qm̄ Paris dixerat: si reddēda fores aliquid tamē ante tulissem. ¶ Reddidit inta. Diodo. & plut. scri. Helenam intactā rediisse. Sed Paris nō ea vsus desidia q̃ primā ad Helenā insulam appulit:

Scilicet idcirco ventosa per equora vectum/
Excepit portu Tenaris ora suo?
Nec tibi diuersa quāuis e gente venires:
Oppositas habuit regia nostra fores.
Esset vt hospitij merces iniuria tanti:
Qui sic intrabas hospes/ an hostis eras?
Nec dubio quin hec cum sit tam iusta: vocetur
Rustica iudicio nostra querela tuo.
Rustica sim sane/ dum non oblita pudoris/
Dumq; tenor vite sit sine labe mee.
Si non est ficto vultus mihi tristis in ore:
*
Nec sedeo duris torua superciliis.
al's lusi.
Fama tamen clara est: & adhuc sine crimine vixi:
Et laudem de me nullus adulter habet.
Quo magis admiror/ que sit fiducia cepto:
Spemq; tori dederit que tibi causa mei.
An quia vim nobis neptunius attulit heros:

Rapta semel videor/bis quoq; digna rapi?
Crimen erat nostrum/si delinita fuissem:
Cum sum rapta:meum quid nisi nolle fuit?
Non tamen e facto fructum tulit ille petitum:
Excepto redij passa timore nihil.
*
Oscula luctando tantūmodo pauca proteruus
Abstulit:vlterius nil habet ille mei.
Que tua nequitia est non his contenta fuisset:
Dij melius/similis non fuit ille tui.
Reddidit intactam:minuitq; modestia crimen:
Et iuuenem facti penituisse patet.
Thesea penituit:Paris vt succederet illi:
Ne quando nomen non sit in ore meum.

que ad summū terre iacet:cum Helena se iun xit:⁊ ob eam causam nomen sortituz esse scri. Strab.cum antea crana vocaretur.Et iuue. excusatio ab etate:dignus inquit venia fuit: qm̄ iuuenis cū me ra puerit modeste se gessit. ¶ Nequando nomen non sit in ore meum.vt semper sinistro rumore in hominū ore verser. ☞ Scz:dictio est apta ad ironiā ⁊ idignatio nē. ¶ Tenaris laconica. ¶ Oppositas:occlu sas tibi. ¶ Agente di.remota ⁊ que nobiscuz non habuisset cōsuetudinem. ¶ Idcirco pro pter hanc causaz. ¶ Vt iniu.quā paras mihi inferre. ¶ Esset mer.i.remuneratio ⁊ premiū. ¶ Tanti of.beneficij accepti a nobis.Sic ea intētione:vt mihi iniuriā faceres:⁊ me abdu ceres. ¶ Hostis an ho.q.d.potius hostis.Nec du.i.scio qd̄ lz iuste de te cōquerar iudicabis me tñ rusticā:q̄ cōquerar de eo:qui me amet. Sim cōcedentis est.dum pro dūmodo. ¶ Te nor:pseuerātia. ¶ Sine la.sine macula:⁊ infa mia. ¶ Si non:rñdet ei parti:qua dixit vultu nō cetera duro plege:sed forme ꝯueniēte tue. dicit em̄ qd̄ si nō est seueri ⁊ duri vultus:est tñ pudica. ¶ Torua:terribilis.Supcilijs: qui bus ostēditur seueritas.Verg.ꝯueniēs latio pone supciliū. ¶ Vixi legitur ⁊ lusi.i.fui leta ⁊ iocata sum salua tamē pudicitia mea.Lau dē de me:vt possit se iactare de cōcubitu meo. ¶ Quo quare.quāobrem. ¶ Te.audacie tue. ¶ Mei tori:mei ꝯcubit⁹. ¶ Ne.he.i.Theseus nepos Neptuni. ¶ Attu.vim.s.in rapiendo.

Huber. Scilicet di ctioque sit.

Supciliuz.

* Proter uus dr in q̄ ipudēs/⁊ ar rogās ē au dacia:a p terendo/ q̄ oia sub pe dib⁹ eē ve lit:⁊ null⁹ sit pudor i petendo/⁊ audēdo.Ci ce. Si vi dua libere pterua:pe tulāter di ueseffuse li bidinosa meretricio more viue ret.

¶ Rapta se.a Theseo.Bis:etiā a te.Aduertēdum est qd̄ licet hoc exēplū videatur dissuadere Paridi:ne eā ra piat:tñ latēter ad incitandū positum est.Delinita.i.blāditijs captata ⁊ illecta. ¶ Erat no.cr.i.fuisset mea cul pa.Rapta:violēter abducta.Quid.f.me.i.quid potuit imputari mihi. ¶ Nisi nol.i.qd̄ nolui:⁊ voluntas mea non fuit. ¶ Et fa.i.ex rapina sua. ¶ Petitum:desideratum. ¶ Redij:ab eo discessi.Pas.nihil excepto timore q̄ nihil ab eo mali habui:nisi quod timui. ¶ Abstu.accepit. ¶ Luct.contendendo nō sponte mea. ¶ Nil mei.nil de me. ¶ Vlterius:vltra oscula. ¶ Que tua.dum simulat Helena se dicere iniuriam Paridi:eū magis incitat: dicit enim tu nō fuisses contentus his:quia voluisses aliud preter oscula:ordo est. ¶ Nequi.i.libido:vt nequi tia est que te nō sinit esse senē. ¶ Que est tua:que est tibi. ¶ Non fu.cō.his.s.paucis osculis. ¶ Dij me.voluerūt ⁊ cōsuluerūt mihi.Similis tui:ita proteruus ⁊ libidinosus vt tu es:qr me vitiasset. ¶ Modestia:ipsius Thesei. Minuitq; cri.culpā rapine. ¶ Thesea pe.iterrogatiue legēdū est.q.d.an ideo penituit:vt tu postea me rapes. ☞ Ora Tenaris pro tenaria:nam tenarius promontoriū est Laconie:pro quo imperiti tenarus legunt apud Alerādrū.Tenarus inferni ⁊c. ¶ Hospes/an hostis eras.q.d.potius hostis qui sic nō cum tāta hospitalitate: sed tali animo intrabas. ¶ Nec dubito./callide iudiciū illius laudat/suāq; pudicitiā cōmendat:in quamq; la borabat. ¶ Vult⁹ tristis/seuerus ⁊ atrox.Et bñ vultus potius q̄ facies.Nam vult⁹ quasi a volēdo dicit/facies a faciēdo.Et ita facies a factore fit nec mutatur.Vultus a volūtate alius ⁊ alius fit.Et laudē quasi laudis sit habuisse cōmerciū cum tam formosa/quo verbo audaciā Paridis poti⁹ pbat q̄ dānet:sed mire in se crimē cē set:qd̄ in illo laudē:quasi mulieri sit crimen:qd̄ viro laudi datur:ita em̄ mūdo videtur:cū eadē sit vtriusq; apd̄ deū censura.Neptūnius heros:Theseus:meū.i.mee opis ⁊ facultatis quid nisi nolle fuit.q.d.nihil. Et ideo qr citra cōsensum nemo peccat/immunis est a crimine:licet contra voluntatem rapta.Nil habet ille mei:latine ⁊ signāter dictū ⁊ plus q̄ si diceret nil habet ille meū:qr tunc de rebus suis loqueretur:nūc de se.Similis tui etiā elegāter dictū.Nam sīlis cum de moribus agitur potius gtō iūgitur.Minuitq; modestia:qr osculis contētus erat.Nequā nomē nō sit in ore meū.i.vt nomē meū semp sit in ore vulgi de me loquētis:⁊ de amatoribus meis.

Ascensius.

*
Nec tamen irascor:quis enim succenset amanti?
Si modo quem prefers non simulatur amor.
Hoc quoq; enim dubito:non quod fiducia desit:
Aut mea sit facies non bene nota mihi.
Sed quia credulitas damno solet esse puellis:
Verbaq; dicuntur vestra carere fide.
At peccant alie:matronaq; rara pudica est:
Quis prohibet raris nomen inesse meum?
Nam mea quod visa est tibi mater idonea:cuius

☞ Nō tamē irascor.dissimulata iracundia amātis spem suggerit:nō em̄ inquit queror q a te amer:dubito:ne simulato amore me delu das. ¶ Desit fiducia:nō esse in te fidem existi mem:aut facinus audere non cōfidam. ¶ At peccāt alie.illud Paridis resumit. ¶ Hāc fa ciem culpa posse carere putas.Idonea ad tui argumēti firmamētū apta. ¶ Matris in ad misso.mōstrat exemplū sue cause nō ꝯuenire: poterat inquit leda mater excusare culpā ob errore:sed in nostra causa oia sunt apta nulla ē excusatio. ¶ Admisso:pctō. ¶ Sub fal.ima. a Joue q̄ falso se cygnū simulauit. ¶ Nil pos. nesci.cum oia sint aperta nullū errorē afferre possū. ¶ Obūbret:celare possit. ¶ Vitiū:adul terij scelus. ¶ Auctore:magnitudine Jouis q̄ fuit adulterij causa. ¶ Rede.cōpēsauit. ¶ Fe lix:ad lede fecunditatē respexit. ¶ Et genus ⁊ proauos:sui generis cōmendatione Paridis iactantiā cōtēnit. ¶ Dom⁹ hec:que te hospi tio suscepit quā tu contēnere videris. ¶ No

ANTO. *Succēse re ppe signt i re graui/ ⁊iusta ex cā irasci:⁊ q̄si cēsurā exer cere. Terē. i phormio. Sed paruz oibus nūc succēset se nex.

Jouis fabu la.

Agamēno nis psapia

Exemplo flecti me quoqꝫ posse putas.

Matris in admisso falsa sub imagine luse

Error inest: pluma tectus adulter erat.

Nil ego si peccem possum nescisse: nec vllus

Error qui facti cimen obumbret/erit.

al's redemit

Illa bene errauit/vitiumqꝫ authore leuauit:

Felix in culpa quo Ioue dicar ego?

Et genus/ꝛ proauos/ꝛ regia nomina iactas:

Clara domus satis hec nobilitate sua est.

Juppiter vt soceri proauus taceatur/ꝛ omne

Tantalide Pelopis/Tyndareiqꝫ genus.

Dat mihi Leda Iouem cygno decepta parente:

Que falsam gremio credula fouit auem.

*

I nunc/ꝛ Phrygie clare primordia gentis:

Cumqꝫ suo Priamo Laomedonta refer.

Quos ego suspicio: sed qđ tibi gloria magna est:

Quintus is a nostro sanguine primus erit.

Sceptra tue quāuis rear esse potentia Troie:

Non tamen hec illis esse minora puto.

Si iam diuitijs locus hic/numeroqꝫ virorum

Vincitur: at certe barbara terra tua est.

Munera tanta quidem promittit epistola diues:

Ut possint ipsas illa mouere deas.

bilitate: antiq̄tate generis. ¶ Juppiter vt pꝛauus soceri. Honesta occupatio. Plisthenes Helene socer natꝰ ex Pelope: cuiꝰ auꝰ fuerat Juppiter ex patre Tātalo: vt diximꝰ. ¶ Tyndareiqꝫ ge. ¶ Tyndari progeniē recensuimꝰ. ¶ I nūc: inhibet ꝑ ꝯcessionē: nō inq̄t est phrygiū genꝰ cū nostro comparādū. ¶ Quintꝰ: de Priamo intelligit: q̄ quintꝰ erat a ioue. Nam iuppiter Dardanū. ¶ Dardanꝰ erycthoniū: Erychthonius throū: Throꝰ laomedōtē: Laomedō Priamū: Priamꝰ Paridē genuit. ¶ Is iuppiter primus: qm̄ ex Leda ꝛ Ioue nata est Helena. ¶ Sceptra tue q̄uis: concedit phrygias opes: sed ꝑ recriminationē refellit: troianū imperiū opulētissimū fuit: auctis ab Erichthonio diuitijs: de quo Home. meminit. Barbara: si opulētia superamur: nō tñ barbari sumus. ¶ Epistola diues: q̄ diuitias pollicetur. ¶ Mouere: in sententiam trahere. ¶ Ipsas deas: a maiori arguit.

Paridis genealogia.

HUBER. Ne qñ. i. vt semper hoīes de me loquātur. ¶ Nec tñ ira. ecce more muliebri iā incipit cōciliari paridi: ꝛ ei blādiri. Quis: nisi stultus ꝛ stulta. ¶ Pre. oñdis. Nō fi. i. nō est fictꝰ: qꝛ Paris dixit. Attulimꝰ flāmas huc nō inuenimꝰ illas. ¶ Du. hoc ne amor tuus sit simulatus. ¶ Fidu. mee pulchritudinis. Credu. facile credere. multe em̄ ꝓpter hoc sepe decipiūtur. ¶ Uerba ve. i. virorꝫ. Carere fi. Terē. in andria. Fidelē haud ferme mulieri inuenias virū. ¶ At pe. qꝛ dixerat lis est cū forma magna pudicitie: dicit se velle esse inter raras. i. inter eas que seruāt pudicitiā. ¶ At pec. alie: obiectio. ¶ Quis phi. rñsio obiectionis. Nā mea. qꝛ Paris dixerat. Hec tibi nēpe patrem furta dedere Iouē: ad hoc rñdet: matrem posse excusari: qꝛ decepta sit: se vero nullā posse habere excusationem imprudentie. Admisso: delicto. Sub im. cygn. Adulter: iuppiter. ¶ Possum ne. nil. i. scio qꝛ peccē neqꝫ possum excusari ꝑ ignorantiā: nam due negationes affirmant. ¶ Adumbret: tegat. Illa: alia excusatio. ¶ Uitiū: crimē suū. ¶ Redemit: recōpēsauit. Auctore: ꝓpter auctorē: qꝛ Juppiter. ¶ Felix in cul. i. bñ peccasse. ¶ Quo. Io. i. q̄ magna excusatione: qꝛ tu nō es iuppiter: quo possim excusari. Qđ ge. respōdet ad id qđ dixerat. Phryx erat: ꝛ itē. Nō dabimꝰ certe socerū tibi clara fugātē lumina. ¶ Hec do. mea ꝛ Menelai. Juppiter ꝯmemorat nobilitatē suā cū nobilitate mariti. ¶ Ut: q̄uis. ¶ Proauus so. i. atrei diximus supra Tātaliū filiū fuisse Iouis. Tātalꝰ genuit pelopē. Pelops atreū: vñ Agamēnon ꝛ Menelaꝰ: lꝫ quidā eos plisthenis fuisse dicāt. ¶ Tyndarei. patris mei putatiui. I nūc. q. d. frustra iactas genꝰ tuū. ¶ Primor. initia. ¶ Suo. s. filio. ¶ Suspicio veneror. ¶ Sꝫ q̄d ti. glo. ma. est. i. sꝫ is quo tu potissimū gloriaris: quintꝰ est tibi in ordine ꝛ mihi est primꝰ. Iouē aūt significat: nā helene primꝰ est qꝛ eiꝰ pater: Paridi xo quintꝰ: qꝛ Juppiter genuit dardanū ex electra. Dardanus Ericththonium. Ericththoniꝰ Troē. Tros ilū. ilus Laomedonta. Laomedon Priamū. Priamus parim ꝛ reliquos filios: ergo quintus est iuppiter a paride exclusiue. ¶ Sceptra. rñdet ad id quod dixerat. sceptra parēs Asie: qua nulla potētior ora est. Finibꝰ immensis vix obeūda tenet ꝛc. ¶ Hec nostra grecia. ¶ Si iam diui. qꝛ Paris dixerat. O quotiēs dices q̄ paup Achaia nostra: Una domꝰ q̄uis vrbis habebit opes: dicit qđ si terra sua vincit diuitijs: saltē hoc habet qđ nō est barbara: sicut terra troiana. ¶ Munera: dixit em̄ ipse Dona parēs: fratresqꝫ ꝛ cū genitrice sorores ꝛc. ad hoc rñdet: qđ si vellet ei obseq̄: faceret potiꝰ eius cā: q̄ cā munerū: qꝛ turpiter ingenuū munera corpus emunt.

Pulcherrimū Teren. dictum.

*I nunc modus loquendi est: cū vł corripe: vł deridere: vł mouere aliquē volumꝰ: vt I nūc ꝛ rebus nimiū ꝯfide scđis. Sic Mar. I nūc: ꝛ lentas corripe turba moras.

Agamēnonis origo.

Paridis stirps.

ASCEN. Nec tñ irascor. Incipit cōdescendere ꝛ pati se amari/ꝛ vt muliebris nature decorꝫ seruatū agnoscas plus se moueri fatet forma ꝛ amore Paridis q̄ genere aut diuitijs. ¶ Hoc quoqꝫ em̄ dubito. Ordo est. Ego em̄ dubito quoqꝫ. i. etiā hoc/an. s. amor tuus in me simulet/nō qđ. i. qꝛ fiducia. i. bene confidēdi de me ratio desit: aut quia mea facies nō sit bñ nota mihi. Fallimur enim plerūqꝫ in iudicādis rebus nostris: sed qꝛ credulitas dāno solet esse puellis: hoc est licet: qꝛ amabilis sū cōfidā me amari: tñ qꝛ credulitas multis obfuit: vetor credere ꝛ potissimū qꝛ troiani perfidi: ꝛ periuri perhibent: aut potius generaliter in oēs amatores dictū est. Et/recitat obiectionē paridis conātis exēplo in crimē allicere: sed prudēter rñdet turpiter actura. ¶ Error. i. deceptio inest in admisso. s. adulterio matris luse. i. decepte sub falsa imagine: qꝛ in specie cygni ꝯcubuit cū Leda matre Helene Juppiter. Unde addit/pluma tectus adulter erat. ¶ Obūbret. i. occultet aut ꝓtegat ab infamia. Quo Ioue: q̄si dicat nullo sꝫ manifestario adultero coqꝫ mortali cur sim ex deo genita atqꝫ immortalis habēda. Secꝰ tyndar

rei/sicut in ep̄la Paridis secutus Thucydidez declinauit a noiatiuo tyndareos huius tyndarei/pro quo nos tyndarus tyndari. Quos ego suspicio.i.nō cōtēno/nec despicio/sed suspicio/quasi inferiores aspicio:sed is scz Juppiter qui cristēs tibi gloria magna est quintus.s.a vestro sanguine erit primus a nostro sanguine. ¶ Tua epistola diues:scz pollicitationibus:sed vt dicit.Naso.Pollicitis diues quilibet esse potest.

Sed si iam vellem fines transire pudoris:
Tu maior culpe causa futurus eras.
Aut ego perpetuo famam sine labe tenebo:
Aut ego te potius/quam tua dona sequar.
Atq; ea non sperno:sic acceptissima semper
Munera sunt auctor que preciosa facit.
al's quid.
Plus multo est qd amas:⁊ sum tibi causa laboris:
Quod tam per longas spes tua venit aquas.
Illa quoq; apposita que nunc facis improbe mēsa:
al's experior.
Quamuis experiar dissimulare/noto.
Tu modo me spectas oculis lasciue proteruis:
Quos vix instantes lumina nostra ferunt.
Et modo suspiras:modo pocula proxima nobis
Sumis:quaq; bibi/tu quoq; parte bibis.
Ah quoties digitis/quoties ego tecta notaui:
Signa supercilio pene loquente dari.
Et sepe extimui:ne vir meus illa videret/
al's genis.
Non satis occultis/erubuiq; notis.
*
Sepe vel exiguo/vel longo murmure dixi:
Nil pudet hunc/nec vox hec mea falsa fuit.
Orbe quoq; in mense legi sub nomine nostro/
Quod deducta mero litera fecit/amo.
Credere me tamen hec oculo renuente negaui:
Hei mihi:iam didici sic quoq; posse loqui.
His ego blanditiis/si peccatura fuissem/
Flecterer:his poterant pectora nostra capi.
*
Est quoq;(confiteor)facies tibi rara:potestq;
Velle sub amplexus ire puella tuos.
Altera sed potius felix sine crimine fiat:
Quam cadat externo noster amore pudor.

Fines pu.honestatis lineā. ¶ Tu maior cā:tua cā nō ob diuitias flecterer. ¶ Atq; ea non sperno:rusticitatis notā euitare nitit̄:est eñ minime vrbanū ꝓbū oblata munera ɔtē nere. ¶ Au.que p̄.fa.maioris eo momēti sūt munera ⁊ pluris faciēda quo q̄ impēdit est p̄stātior. ¶ Plꝰ mul.q̄ amas:magis tuo amore q̄ diuitiis ad amādū moueor. ¶ Spes tua q̄ est vt me abduceres cōiugē.per lō.aquas p tātā nauigationē:ex Troia p hellespōtū in laconiā vsq;.Illa quo.ap.amoris signa q̄ paris dederat:recusat vt a cā arguat se allici posse ad amādū. ¶ Improbe:improbū dicimꝰ q̄ in petēdo audaciusculꝰ est.Experiar dis.nō itelligere tentē.Noto optime calleo.Instā.ꝓspectū vrgētes.Ferūt itueri patiunt̄:tāto obtuitu me lustras vt vix tuoꝝ oculoꝝ aciē itueri patiar.Pene loquēte:qm̄ eo adeo apta erāt signa vt itelligerēt̄ pinde atq; loq̄reris. ¶ Nec vox falsa:qm̄ nullo afficeris pudore.In or.mēse:romane p̄ciosiores mēse rotūde fuert̄ ex citro arbore:vt scri.Liui. ¶ Sub no.noie de me ip̄a itellexi:lz sub alio noie factū fuerit qd indicat̄ cū dicat Alexā.Indiciūq; mei falso sub noie feci.Ille ego si nescis verus amator erā. ¶ Deducta:exp̄ssa:⁊ ɔtinēter adiūcta.Oculo re.iterū p nutū negāte. ¶ Sic oculoꝝ nutibꝰ. Capi:in amorē tuū allici. ¶ Est q̊z cōfi.ɔcedēdū est qd negari nō pōt. ¶ Sed inue.cōtra.vñ aduersarii rōnē refellamꝰ:vñ honestatem forme p̄ponēdā esse ɔtēdit. ¶ Rara:cui sil'is vix alia reperiat̄.Pōt vel optare dz. ¶ Felix.tuo ɔiugio btā. ¶ Est ꝟtꝰ:suasio ab honesto ire ɔ̄ appetitū fortitudo ē. ¶ Qd optas:multi ꝓci ɔspirāt in tuū desideriū.Nimis oris:plurimū in loquēdo audacie.Si te vi.Tyn.cū ml'ti peterēt helene ɔiugiū ne q̇s offenderet̄:dedit ex ɔsensu oim helene optionē vt quē vellet eligeret p̄stito iureiurādo se illi opitulaturos quē elegisset:illa menelaū sibi desumpsit:⁊ ideo i bellū troianū cū illo cūcti iureiurādo adstricti concesserunt:vt scrib.Thucydides.

Trāsire fi.p.i.verecūdie:⁊ est sermo Ci. ad Luceiū.Nā q̄ semel verecūdie fines trāsierit ⁊c. ¶ Nō sperno.i.accepta ⁊ grata habeo.liptote est.Uer.Munera nec sperno.Munera sunt author q̄ p̄ciosa facit.snia est color:⁊ est sensus:munera q̄ auctor.i.ille q̄ dat.Facit precio.facit digna:nā munera ꝓ dignitate dātis p̄ciuz capiunt. ¶ Sunt acce.sunt gratissima. ¶ Plus ml'to.s.est mihi. ¶ Qd amas.i.ml'to pluris facio amorē tuū. ¶ Per tā lon.aq̄s:qr dixit supra attulimꝰ flāmas huc nō iuenimꝰ illas:he mihi tā lōge cā fuere. ¶ Illa q̊z:rñdet ad id qd dixit Ah q̊tiēs aliquē cātaui postꝰ amorē ⁊c.q̄ sequūt̄. ¶ Instātes:fixe aspiciētes. ¶ Nr̄a lu.vix.fe.qr vix possum tm̄ tenere ocl'os i tuos:q̄tū tu tenes eos fixos in me.Et mō suspiras:nā ipse dixit.Sepe dedi gemitꝰ. ¶ Qua pte bibi:signū ē eñ amoris ea pte poculi bibere:q̄ aliꝰ biberit.Oui.in.j.amoꝝ ad amicā:q̄ tu reddiderꝫ:ego p̄mꝰ pocula sumā. Et qua tu biberis hac ego pte bibā.idē p̄cipit i.ij.de arte.Fac p̄mū rapias illiꝰ tacta labellis pocula:quaq; bibit pte puella bibas. ¶ Digitis:manu.Supcilio pe.Lo.i.ita declarāte aim tuū ac si locutꝰ esses:ip̄e i amoribꝰ. Uerba supciliis sine voce loquētia dicā.idē i ij.de arte.Multa supciliis ml'ta loq̄re notis. ¶ Erubui.puduit me.Notis:signis:nō satis

ANTO. Imperium troianuz a quo auctū fuerit.

Improbus quis sit.

*Murmur leuis aq̄ strepitꝰ appellat̄. Uer. Ecce supcilio cliuosi tramitis vndam Elicit:illa cadēs raucuz p leuia murmur saxa ciet:scatebrisq; arētia tēperat arua.Ponitur tamē ⁊ murmur ꝓ q̄cūq; strepitu.idē in huc.Et oēs adspice vētosi ceciderūt murmuris aure.

Romanoꝝ mēse cuius materie fuerint.

Helene cōiugiū iureiurādo affirmatum.

Hubertinꝰ Snia pulcherrima.

*Rarꝰ ꝓpe dr qd nō est desum. Interdum ponit̄ ꝓ p̄stanti quiā oia preclara rara sūt Hie.rara ē virtꝰ nec a pluribꝰ appetitur.

Disce meo exemplo formosis posse carere:
Est virtus placitis abstinuisse bonis.
Quam multos credis iuuenes optare qd optas:
Qui sapiunt/oculos an Paris vnus habes?
Non tu plus cernis/sed plus temerarius audes:
Non tibi plus cordis/sed minus oris inest.
Tunc ego te vellem celeri venisse carina:
Cum mea virginitas mille petita procis.
Si te vidissem/primus de mille fuisses:
Iudicio veniam vir dabit ipse meo.

occultis.idest nimis manifestis.Exiguo mur=mure:tenui z submissa voce ne audirer.Nūc: paridē.Nec vox fuit falsa.i.z vera dixi.¶ In orbe mēse.i.in mēsa:q̄ rotūda fiebat apud antiquos.Iuuena.magnos nisi sustinet orbes Grādc ebur.¶ Deducta:diuisa.Qui.i amori. Uerba leges digitis:verba notata mero.idē in.ij.de arte.Blāditiasq leues tenui pscribe=re vino.Ut dominā in mēsa se legat illa tuā. ¶ Renuēte nutu tibi rñdēte.¶ Flecterer:mo uerer:inducerer.¶ Si fu.p.i.si voluissez falle re fidē ɔiugij.¶ Est quoq ad id qd dixit.Nec puto collat⁹ forma Menela⁹ z annis:iudice te nobis anteferēd⁹ erit.Uelle:optare.¶ Felix:q̄ habeat talē maritū qualis es tu.¶ Sine cri.sine culpa.i.altera q̄ non sit nupta.¶ Cadat:pereat.¶ Externo peregri.qualis tu es. ¶ Meo ex.q̄ lz non habeā maritū pulchrū:tñ eo sum ɔtēta.¶ Est vir.snia est.¶ Placitis:q̄ placuerūt:est eñ participiū.nō aūt legēdū est placidis:quā multos.i.quot q̄si dicat plurimi sunt Qui sapiūt.i.qui intelligūt z cognoscūt. ¶ A vn⁹.i.an sol⁹:quasi dicat non.Plus cer. id est plus vides quam alij sed plus audes.i. audacior es alijs.¶ Cordis intellectus:z est sensus.Minus oris:minus verecūdie:cuius os.i.facies testis est. ¶ Tunc ego:dicit quod vellet eum venisse ad petendum ipsam vxorem cum erat nubilis:z a multis petebatur: qz preposuisset eum omnibus.Uir Menelaus parcet mihi:si hoc dico:qz etiam preposuissem te ei.Ad te dicit eum nunc sero venisse:qz iam est coniuncta z dicata alij.

Placit⁹ pticipium.

ASCEN.

Sed si iā vellē.ingenue satis/sz muliebri affectione.Atq ea nō sperno.Liptotes.i.gratāter accipio/sicut in illo Uergi.Munera nec sperno sic acceptissima semper zc.prouerbiale est qd in eunucho dr sic a gnatone ad militē quei ētē.Ain tu leta es.Non tā ipso q̄dē dono q̄ qd abs te datū id vero serio triūphat plus multo est qd amas.Nō id qd amas intelligim⁹/sed qz amas:z ita in reliqs.Illa quoq.Docet signa amoris eius se notasse. Ordo est.q̄uis ego experiar/dissimulare.i.an possiz dissimulare:tñ supple ego noto.i.obseruo z annoto/illa:scz signa/que improbe.i.improbāde facis nūc mēsa apposita.i.poq̄ mēsa apposita est.¶ Tu lasciue.nā extra carmē diceres lasciu⁹:vt docet valla.Nec est aduerbiū lasciue/qz hoc vltimā produceret.quos.s.oculos tuos/instātes.i.instāter me intuētes lumina nr̄a.i.acies oculoz nostrorū/vix ferūt.i.tolerare aut sufferre pñt.Ah quotiēs/q̄si dicat frequētissime notaui signa tecta.i.occulta dari digitis/z supcilio pene.i.quasi loquēte.Orbe qq: videt sensus z ordo.Ego quoq legi in orbe mēse.i.quo vtebaris in mēsa:vulg⁹ scissoria aut iscissoria vocat sub nr̄o noie(nā i orbib⁹ argēteis:ac aureis solēt dñorū noia ab artificib⁹ inscribi)legi inq̄t amo/illud v̄bū amo/ qd fecit lr̄a deducta mero.i.vino loco atramēti siue icausti:vt significet paris se amare helenā:cui⁹ nomē superius positū erat.Aliter exponit superior interpres:tu vtrūuis sequere lector.Est virt⁹ pla.Aureū verbū an paris vnus.i.solus habes:paris in vctō latine dixit:cum vsitatius pari dicat.Proci sunt qui petūt cōnubium.

ANSO.

Ad possessa venis/prereptaq gaudia serus:
Spes tua lenta fuit:quod petis alter habet.
Ut tamen optarem fieri tua troica coniunx/
Inuitam sic me non Menelaus habet.
Desine molle precor verbis conuellere pectus:
Ne ve mihi quam tu dicis amare/noce.
Sed sine quam tribuit sortem fortuna tueri:
Nec spolium nostri turpe pudoris habe.
At Uenus hoc pacta est:z in alte vallibus ide/
Tres tibi se nudas exhibuere dee.
Unaq cum regnum/belli daret altera laudem:
Tindaridis coniunx/tertia/dixit/eris.
Credere vix equidem celestia numina possum:
*
Arbitrio formam supposuisse tuo.

Ad possessa:ad eā que alteri⁹ est possessoris.Ut tñ optarē.excusat voluntatē licet mollis videat.¶ Quāuis optē tuū cōiugiū:nō tñ Menelai thalamū odi.¶ Cōuellere.Uellicare:sollicitare.¶ Sortē ɔiugij vices.¶ Tueri: in tua honestate seruare.¶ Spoliū pudoris: noli me inq̄t pudicitia spoliare:sumpta a militibus metaphora qui in victoria hostes spoliant.At venus hoc pacta est.Suasionē paridis ex authoritate deoz p̄ponit.¶ Pacta est: meū coniugiū promisit.Nudas:iudicaturus Paris de dearū forma illas nudatis corporibus voluit conspicari qd Homerus in Iliade rettulit.Credere vix equidē:ppositū id nō refellit:sz verboz ambitu ɔcedit.¶ Formā:tuo iudicio pulchritudinē mādasse.¶ Ut que sit hoc verū:esto qd iudicaris de illarum forma. ¶ Preciū iudicij.nego venerē premiū victorie tibi me p̄posuisse.¶ Non est tāta mei fiducia corporis/vt me:nō ita in mea forma ɔfido:vt me maxima dona:vt existimē pro summo premio dari debere.¶ Teste dea:ex veneris testimonio z iudicio.¶ Cōtēta est:satis laudata videt vltra opinionē si homines meā laudarint formā:non tantum dij.¶ Laudatrix Uenus est insidiosa mihi:id mihi videtur fictum qd me Uenus laudarit.¶ Sed nihil insinuo: nō dissimulabo:aut verborum longo ambitu vtar:sz apte dicā.¶ Fauor:grate sunt mihi tue laudes:fauemus enim his quorū officiuz gratū est:vnde z fauere lingua est:cū in re leta precamur.¶ Succense:me non grauiter

Paridis iudicium.

* Supponere iterdū submittere est.Apul. Supposuit q humeros oneri.Supponere ēt testamētuz dicet:q̄ falsum subdit p vero.Pli.Naz si li⁹patriste stamentuz supposuisse dicebatur.

Utque sit hoc verum: certe pars altera ficta est:
Iudicij precium qua data dicar ego.
* Non est tanta mei fiducia corporis: vt me
Maxima teste dea dona fuisse putem.
Contenta est oculis hominū mea forma probari:
Laudatrix venus est insidiosa mihi.
Sed nihil infirmo: faueo quoque laudibus istis:
Nam mea vox quare: quod cupit/esse neget.
Nec tu succense nimiū mihi creditus egre:
Tarda solet magnis rebus inesse fides.
Prima mea est igitur veneri placuisse voluptas:
Proxima/me visam premia summa tibi.
Nec te palladios/nec te Iunonis honores
Auditis Helene preposuisse bonis.
Ergo ego sum virtus: ego sum tibi nobile regnum:
Ferrea sim/si non hoc ego pectus amem.

feras: si ducar facili credulitate. Succēsere ē his: q̄ officiū vt ↄsueuerūt amici nō p̄stiterūt. Irascimur q̄bꝰ iniuria lacessiti sumꝰ. ¶ Prima mea est igit. hac diuisiōe q̄cq̄d insinuauerit detegit: duo me inq̄t maxime delectāt: ⁊ q̄ Venus me laudarit: ⁊ tu cunctis p̄posueris. ¶ Bonis: pulchritudini ⁊ corporis dotibus. ¶ Virtꝰ quā pallas ꝓposuit. ¶ Regnū id iuno obtulit. ¶ Ferrea crede mihi nō sum: sed amare recuso. trāslationē hāc necessariā fuisse scri. Fa. nā cū v̄bꝫ ꝓprijs deficeremꝰ: vt obstinatos hoīes notaremꝰ: q̄d saxi erat illꝫ tribuimꝰ: duros asperosque ⁊ ferreos appellauimꝰ. ☞ Ad possessa ad ea gaudia: q̄ aliorū sunt. ¶ Prerepta: preoccupata: nā talia sunt prius occupātium. ¶ Lēta: pigra. Alter menelaus. ¶ Ut t̄n: dicit quāuis libēter fuisset eius coniunx: si venisset in t̄pe: tamē non est sic inuita ⁊ male libēter cū Menelao vt nūc optet esse cōiunx Paridis. ¶ Ut optarē. i. cuperē. ¶ Desine: repellit eū a se: ne ampliꝰ eā verbis sollicitet. ¶ Cōuellere: ↄmouere: labefactare: ⁊ facere vacillare. ¶ Molle: muliebre: ⁊ p ↄsequens mutabile. Ne noce mi. sollicitādo me. ¶ Quā me sine ꝑmitte: p̄r: me tueri seruare. Sortem: cōditionē. ¶ Spoliū: rapinā. Turpiter. i. cū infamia mea. ¶ At venꝰ: ad id q̄d dixit: pollicita est thalamo te Cytherea meo. ¶ Et in alte vallibus Ide: ꝓpter illud. Dūque tuo possem circundare brachia collo. Contēpta est virtꝰ Pallade dāte mihi: cū venꝰ ⁊ Iuno: Pallasque in vallibus ide Corpora iudicio supposuere meo. Una Iuno. Altera Pallas. Tertia Venꝰ. Tyndaridis: Helene. Arbitrio: iudicio. Ut: quāuis. Altera pars: quā dicis. s. q̄d ego dicar data. ¶ Preciū. i. merces ⁊ remuneratio. Iudicij: q̄d ꝓ Venere tulisti. Nō est. i. nō t̄m cōfido mee pulchritudini: vt credā me datam tibi a dea ꝓ maximis donis q̄ tibi dari potuerūt. Cōtēta est. i. satis est mihi q̄d hoīes ⁊ mortales laudēt pulchritudinē meā: sed q̄d venus laudauerit: vt dicis vereor ne decipiar. ¶ Insidiosa: fraudē parās. Infirmo: nego. Faueo: assentior. Q̄d cupit esse: s. pulchra. ¶ Nec tu: sensus est: nec tu irascere mihi si vix credo tibi: q̄d iudicio Veneris ego sim existimata pulcherrima. Tu creditꝰ de his q̄ de me dicis. Nimiū egre: nimiū difficile. Nec succense: nec irascere. Tarda. i. magne res nō cito solent credi: est aūt snia rhetorica. Prima precipua. ¶ Proxima. secunda. Me visam tibi: me putatā ⁊ iudicatam. Summa: subaudi mihi voluptas. Te nō preposuisse: honores palladios quos pallas offerebat. Bonis auditis Helene: id est pulchritudini mee quā nūq̄ videras: s̄ t̄m audieras. Ego sum virtus ⁊c. id est ergo me ꝓ virtute: me pro regno q̄d a Iunone promittebat accepisti. ¶ Sim: pro ero. ☞ Ad possessa. i. ad res possessas. i. ad me possessā/aut ad gaudia possessa: ⁊ p̄repta. Desine/molle. Vide q̄ prudēter amatorē moneat: nā dicēdo/desine molle p̄cor verbis cōuellere pectus significat/molle ↄuelli posse/si ille nō desiuerit. ¶ At venus hec pacta est. Callide deuenit/ad id q̄d maxime affectat significās Venerē auctorē fore/si q̄d cōmittat criminis. Laudatrix insi. q̄ ꝑ laudes eius ꝓuocat ad adulteriū. Bonis. He. i. formositati.

* Fiducia audacia: et fere semper in bonū. Quis aliq̄n i malū. Ver. Tantane vos gn̄is tenuit fiducia v̄ri: Et cernꝫ q̄ Rutulos habeat fiducia rex. Ali q̄n fiducia ꝓ spe ponitur. Succēsere ⁊ irasci i q̄ differāt huber.

Snia pulcherrima.

* Bibulus q̄d facile sorbet. v̄gi. ad Mes. In uerso bibulū restrigēs lumē olino v̄n ⁊ bibula papyrꝰ que sorbet atramentū. Lucanꝰ. Cōficit bibula memphitis chartha papyrus.

ASCEN.

Ferrea (crede mihi) non sū: sed amare recuso
Illum/quem fieri vix puto posse meum.
* Quid bibulum curuo proscindere littus aratro?
Spemque sequi coner/quam locus ipse negat?
Sum rudis ad veneris furtum: nullaque fidelem
* (Dij mihi sunt testes) lusimus arte virum.
Nunc quoque q̄ tacito mando mea verba libello:
al's tuo.
Fungitur officio littera nostra nouo.
Felices quibus vsus adest: ego nescia rerū
Difficilem culpe suspicor esse viam.

☞ Sed amore repugno: amorē fassa: in eo difficultates notat: primum difficultatis causam in Paridis personam reijciens. Vix pu. dubio sermone vsa est: ne omnino amantem excludere videatur: demum in illius sentētiā accessura. ¶ Quid bi. a simili auget difficultatē. Bibulum. aridum: nam quod aret facile humorē haurit. Spē: nō est sperādū fructꝰ cōseq̄. ¶ Locꝰ ip̄e si natura solū sit sterile. ¶ Sū ru. a nouitate rei tertiam difficultatē notat. ¶ Ad ve. fur. ad amorē. ¶ Nulla. ar. dolos in amore esse clereta lena apud Plau. quibꝰ alliciant amātes his notat versibus in asinaria. Bene salutādo cōsuescūt cōpellādo blāditer osculādo oratiōe vinnula venustula si papillā pertractauit haud est ab re aucupis. Suauiū si sumpserit sumere cū licet sine retibꝰ. ¶ Tacito: occulto. ¶ Felices: cū suspirio legēdū q̄d indicat iā iam amore persuasum esse: ita vt re facilitatem desideret. ¶ Usus amo. experientia. ¶ Difficilem culpe: cum facile sit peccare mihi tamē difficile videt. ¶ Ipse malo metꝰ est: difficultas ex formidine: que oritur ex sinistro rumore formido mihi est impedimento.

ANTO.

Bibulus quid sit.

Amantum blanditie.

* Ludere mō est v̄sibꝰ scribere Ver. Ludere q̄ vellē calamo ꝑmisit agresti: mō mouere. idē Ludere pēdētes pueros. Nō nūq̄ signat decipere. Idē. Mirta malꝰ simulans vana spe lusit amantē.

Ipse malo metus est: iam nunc cōfundor: ⁊ omnes

In nostris oculos vultibus esse reor.

Nec reor hoc falso: sensi mala murmura vulgi:

Et quasdam voces rettulit Ethra mihi:

At tu dissimula: nisi tu desistere mauis:

al's licet.

Sed cur desistas/dissimulare potes.

Lude/sed occulte: maior non maxima nobis

Est data libertas/quod Menelaus abest.

Ille quidem procul est ita re cogente profectus:

Magna fuit subite iustaq; causa vie.

At mihi sic visum est: ego cum dubitaret/an iret:

Quamprimum dixi: fac rediturus/eas.

Omine letatus dedit oscula: resq;/domusq;:

Et tibi sit cure troicus hospes/ait.

Vix tenui risum: quem dum compescere luctor:

Nil illi potui dicere preter: erit.

Vela quidem ventis Cretem dedit ille secundis:

Sed tu non ideo cuncta licere puta.

Sic meus hic vir abest/vt me custodiat absens:

An nescis longas regibus esse manus?

¶ Iam nunc: ante patratum facinus pathos a parte. ¶ Confun. nescia sum quid agā. Nostris vultibus: id de culpa facit conscientiā vt que maxime in occulto sunt: in ore hominum versari suspicemur ⁊ hoc quod in nos omnes conijciant oculos. ¶ Quasdam vo. de nostro amore rumores. ¶ Cur de. sequere poti⁹: aptius extulit quid animi haberet. ¶ Non ma. qm̄ q̄uis absit: non tñ oia audere licet: vt vult enī custodē sibi appositum fuisse significare. ¶ Re co. menelai discessum a necessitate tuetur: quē simplicitate paris damnarat. ¶ Magna causa: ea erat vt diuiderent in creta atrei bona. ¶ Dubitaret: de discessu i ambiguo esset. ¶ Fac re. eas. hoc omine ad discessuȝ inuitauit. ¶ Erit pari. troiani hospitis curam gerā. ¶ Cūcta. ea etiā que minus honesta sunt. ¶ Custo. custodiā adhibuerit. ¶ Longas manus: que etiā remotissima custodire possunt.

HUBER. ☞ Ferrea: dura. inhumana. ¶ Si non amē hoc pectus: id est talē animū tuū: ostēdit qḋ diximus supra in epistola paridis mulieres laudib⁹ sue pulchritudinis delectari. Delectant etiā castas preconia forme: sed q2 dixit se esse ferreā nisi amet talē in se animū posset dicere Paris: quare ergo nō amas me: rñdet dicēs: se nolle amare eum quē vix sperat vnq̄ȝ posse esse suū: sed cū dixit vix dedit aliquā spem: nō enim omnino negauit se putare. Quid bi. ex similitudine ostēdit non esse sibi sequendū amorem paridis cui non possibile morem gerere. ¶ Quid coner? quid tentē. ¶ Bibulū: epitheton littoris ⁊ harene. ¶ Spē quā Lo. ipse neget: q̄ naturaliter ex ipo loco nō possit haberi: sed per hanc similitudinē intellexerit amorē paridis. ¶ Sum rudis: adducit rationes quare hec spes videatur negari: ⁊ arguit a moribus suis ⁊ añ acta vita. ¶ Rudis: noua imperita. ¶ Lusim⁹: decepim⁹. Ver. Quid natū totiēs crudelis tu quoq; falsis ludis imaginibus. ¶ Nulla arte. nulla fraude. nunq̄ȝ decepi maritū meū. ¶ Dij mi. sunt te. i. dij sciūt: ⁊ est parenthesis. ¶ Nunc quo. dicit se nūq̄ȝ ante scripsisse ad aliquē aliū. ¶ Tacito li. secrete episto. Nouo: inusitato. Usus. i. experientia: ⁊ exercitatio. Nescia: imperita. Suspicor vi. dif. q2 qui habitū fecit non peccandi nescit quomodo incipiat peccare. ¶ Ipse me. est ma. i. timor iam nocet mihi. ¶ Iam nunc anteq̄ȝ peccem. ¶ Omnes ocu. esse in meis vulti. i. puto omnes mei iam respicere: ⁊ habere oculos in me conuersos: ⁊ dicere: hec est que maritū decepit: que est adultera. ¶ Falso: sine causa. Sensi: percepi intellexi. Murmura: susurros quosdam de me. Aethra comes mea. Quasdam vo. que de me ⁊ te dicuntur. Dissimula: occulta: ⁊ ostēde nihil esse. Nisi tu ma. i. potius vis. Desistere: cessare ab amore meo. Sed cur di. latenter ostendit sibi gratum esse quod pergat. Occulte: caute: ne aliquis aduertat. ¶ Maior: quia paris dixerat. ¶ Sed tibi ⁊ hoc suadet rebus non voce maritus. Neue sui furtis hospitis obsit abest. respondet ipse se esse aliquanto in maiore libertate q̄ȝ si maritus adesset: non tamen habere maximam: vt possit facere quod velit maior q̄ȝ si adesset. ¶ Sed non ma. q2 etiā obseruor. Ille: me ne. Procul: lōge. ¶ Re co. i. necessitate exigēte. ¶ Vie: profectionis eius. Sic vi. est scȝ esse eundum. ¶ Cum du. an iret: ostendit menelaū sine cōsilio suo non

Quāprimū q̄ dictio sit. discessisse. Rediturus: quāprimum vna dictio composita. ¶ Letatus omine. i. accipiens pro bono omine quod ego dixissem ei: vt iret. ¶ Res patrimonium nostrum. ¶ Domus: familia. Troicus hospes: paris. Sit ti. cure: ⁊ hoc est quod Paris dixit cum mandasse: cum dixit. Ide. mando tibi dixit iturus Curam pro nobis hospitis vxor agas. ¶ Vix tenui risum cum vidi eum ita stultum: vt mihi commendaret eum: qui sibi nocere posset. Cōpescere: cohibere. Luctor nitor. Erit. i. fiet: hoc est erit mihi cōmēdatus. ¶ Cretem: deest in. ¶ Ideo ob hanc causam scilicet quia absit. ¶ Licere cuncta id est omnia esse tibi licita: satis enim tibi esse debet si potes me videre ⁊ alloqui: neq; debes vlterius sperare licere tibi. ¶ Absens/id est etiam absens. Regibus: principib⁹ qualis ipse est. Longas manus. longam potestatem: etiam in locis remotis.

ASCEN. ☞ Felices quibus vsus adest. Paulatim in consensum delabitur: nā velle significat: sed nō audere. Ipse malo metus est: id est metus mali/qui solet a malo detinere: est mihi malo id est ad malum/scilicet ad infamiam/ quia qui audacter ⁊ confidenter peccant/pre se ferunt innocentiam/at rubescētes confitentur culpam quam vultu produnt/vellet ergo assueta esse ⁊ nō metuere ne agnoscatur. Ethra ⁊ Climene propria sunt nomina pedissequarū. At tu dissimula ⁊ id sepe aperit poeta/quod mulieribus sepe in voto est velle/scilicet committere culpam/si citra infamiam possent/vnde cohortatur vt dissimulet. Ita re: id est vtilitate cogēte/profect⁹. Quāprimum dixi fac rediturus/quā primum. i. valde cito/quod dictum ille pro felice omine sumēs mox profectus est. Hospes troicus/aut Troianus/aut qḋ illi gloriosus est a troe ortus. Erit: comici dicūt fiet/⁊ est imperiose dictum: sed modestius dixit: erit scilicet cure. An nescis lon. prouerbiale est.

Fama quoqȝ est oneri:nam quo constantius ore
Laudamur vestro:iustius ille timet.
Que iuuat/vt nunc est:eadē mihi gloria dāno est:
Et melius fame verba dedisse fuit.
Nec quod abest/hic me tecum mirare relictam:
Moribus/⁊ vite credidit ille mee.
De facie metuit:vite confidit:⁊ illum
Securum probitas/forma timere facit.
Tempora ne pereant/vltro data precipis:vtqȝ
Simplicis vtamur commoditate viri.
Et libet/⁊ timeo:nec adhuc exacta voluntas
Est satis:in dubio pectora nostra labāt.
Et vir abest nobis:⁊ tu sine cōiuge dormis:
Inqȝ vicem tua me/te mea forma capit.
Et longe noctes/⁊ iam sermone coimus:
Et tu(me miseram)blandus/⁊ vna domus.
Et peream/si non inuitent omnia culpam:
Nescio quo tardor sed tamen ipsa metu.
Quod male persuades/vtinā bene cogere posses:
Sic mea rusticitas excutienda foret.
Vtilis interdum est ipsis iniuria passis:
Sic certe felix esse coacta forem.
Dum nouus est/cepto potius pugnemus amori:
Flamma recens parua sparsa resedit aqua.
Certus in hospitibus non est amor:errat/vt ipsi
Cumqȝ nihil speres firmius/esse fugit.
Hipsiphyle testis:testis Minoia virgo/
In non exhibitis vtraqȝ iusta thoris.
Tu quoqȝ dilectam multos in fide per annos

☞ Fama:nois celebritas.¶Est oneri:difficultatem parit. Eadē gloria:pulchritudinis frequēs fama ⁊ seruati pudoris dec⁹.¶Verba dedit:nō seruasse ab ineunte etate sine labe:sed deceptā violasse prestaret.¶Dare verba:est cū factis dicta non consentiunt.qd Terētianus seruus indicat:cū dicit:cui verba dare difficile est.Credidit/fidez adhibuit:nouit recte actā vitā ⁊ probatos mores.De facie:sola pulchritudo illum timere cogit:cuz cetera mea probet.Precipis:suades ad tēporis opportunitatē.Dixerat eñ paris.Vtere mandatis simplicitate viri.Et libet ꝯcedit suasionē sȝ petit differri factū:qm̄ adhuc pēdeat anim⁹ culpe desuetudine.Exacta:firmata pēdebat adhuc.Et vir abest:cōmoditates repetit ex sentētia paridis vt facile ostēdat se iturā i ei⁹ sentētiā.Me miserā:ad culpe memoriā suspirat.Male.nō honeste:turpe est adulterū suadere.Bene:sub honestatis specie vellē inquit qd ex voluntate turpe est vt quadā necessitate fieri posset:vnde indicaret honestū.¶Rusticitas:timiditas et in amore difficultas.Vtilis:qm̄ illā culpā diluere possunt.Sic:ꝑ violentiā et iniuriā:Esse se.tuo ꝯiugio beata:⁊ dum nou⁹ est cepto anceps in paridis fide adhuc amori repugnat.¶Cepto qui nūc nos inuasit:facile eñ amor reprimit:si anteqȝ inualescat:abijcere conabimur.¶Flāma recens:cū primuȝ ignis incendit.¶Certus:in hospitibus:ecce aperit vnde oritur timor:quo ad impugnandum amorē impellebatur:hospites inquit fidem amantibus non seruāt:argumēto vsu a cōditione:⁊ incōstantia.¶Hipsiphyle testis:exēplo incōstantiam probat.Iason hipsiphylem reliquit.Theseus ariadnam.¶Non exhibitis:qui non fuere seruati ex federe.

☞ Fama qȝ:dicit se etiam terreri metu ifamie ne dicat adultera:qd derelicto marito legitimo secuta sit amatorem.Est oneri.i.affert on⁹:⁊ obligationē quādā pudice viuēdi.Quo quāto.¶Cōstātius:firmius.Vestro ore.i.verbis omniū viroꝝ.¶Iustius deest eo.i.tanto:quanto eñ aliqua mulier magis laudat:tanto magis de ea timendū est:nam sola miseria caret inuidia. Que iuuat.latēter inquit quod libēter peccaret:si auderet:dicit eñ gl'ia mee fame ⁊ honeste vite.Que iuuat:qͣ delectat me.¶Vt.i.sicut.Nunc est.i.honesta:vt nunc est.¶Est mihi dāno:qz inijcit mihi ruborē faciēdi qd a me petis/qd esset vtilius.Et meli⁹ foret.i.vtilius mihi esset.Dedisse verba fame.i.decepisse ipsam famā:⁊ me nō esse talē:qualē fama ꝑdicat hoc est:melius esset non obseruare fidē marito.¶Dare ꝟba:est decipere.Credidit:cōfisus est.¶Moribus:meis honestis.Et vi.ante ꝓspecte.De facie me.i.pulchritudo mea facit illū timere ⁊ suspicari de me:sed vita cognita honesta facit illū ꝯfidere.¶De fa.i.propter faciem ⁊ pulchritudinē.Securū.sine cura ⁊ timore.¶Tēpora ne pereāt:ad id quod dixerat Paris.Vt te nec mea vox:nec te meus incitet ardor.Cogimur ipsius cōmoditate frui.Aut erimus stulti ⁊c.rñdēs dicit.Et libet.i.cupio.Et timeo.Voluntas:legendū est nō voluptas.Nec adhuc est exacta.i.satis ꝑfecte deliberata.¶Labāt:vacillāt.In dubio in incerto:vtrū debeā vti ꝯmoditate absentie viri.¶Et vir abest.responsio est ad id quod dixit.Sola iaces viduo tam longa nocte cubili.¶In viduo iaceo solus ⁊ ipse toro.¶Inuicem vicissim.id est tu me amas:et ego te.¶Et noctes lon.scilicet sunt.¶Et iam coimus:id est coniungimur:simul sumus.¶Sermone:simul loquendo.Et tu blandus subandi es.Et domus:in qua sumus.¶Et vna.idest ambo sumus in eadem domo.¶Me miseram:per interpositionem legendum est:⁊ est dolentis.Peream:quasi iurantis est.i.moriar.¶Si omnia:que in parte tua sunt.¶Non inuitāt me ad sequendum te.Nescio quo metu.q.d.etiā si sit sine ratione.Bene cogere:qz cupiūt puelle cogi.¶Qd male.i.vir.

NATO.

Dare ꝟba quid sit.

*Inuito i terdū est ꝑ uoco : allicio ⁊ qͣsiuiȝ facio.Ver. Celeri certare sagitta inuitat q̄ forte velint.Cic. Ad quem fruēduȝ nō mō non retardat verūctiā inuitat atqȝ allectat senectus.

Ponitur tñ aliqñ iuito ꝑ delecto Ver.inuitat genialis hyēs:curasqȝ resoluit.

Virorū inconstantia.

Hubertin⁹ *Rusticitas vrbanitati ꝯtraria ē.Nonnūqȝ ponit ꝑ inepta ⁊ timida verecūdia.

Oui.⁊ si rusticitas nō vetat/ ipsa rogat.

Dare ꝟba

Mulier inconstantia.

¶ Persuades: tua ep̄la: & rōnib⁹ ad me scriptis. ¶ Rusticitas: rusticus pudor. Ipse de arte: & si rusticitas nō v tat ipsa rogat. Excutiēda: eijciēda: repellēda. Ipsis passis. i. his qui eam passi sunt. Sic. s. inferēdo iniuriā. Eg forē coacta esse felix. i. cogerer habere ea bona q̄ mihi p̄mittis: & p te mihi cōtingere possunt. ¶ Dū nouus es ostendit mutabilitas muliebris: posteaq̄ eīm significauit se cupere qd paris suadebat: nūc hortat: vt poti⁹ de stat ab amore: dū nondū est vehemēter auctus: & multis exēplis rōnibusq̄ p̄bat: quare nō debeat sequi Pari Pugnemus: resistam⁹. Flāma: p̄batio a simili qd amor incipiēs facile possit extingui: sicut ignis nouus pau aqua extinguit. Cert⁹: firm⁹: & est snia rōnē p̄tinēs. Hospitib⁹: peregrinis nō habētibus certū domiciliū. Erra vagat amor. ¶ Ut ipsi: hospites. Fir. stabili⁹. Hypsiphyle: p̄bat exemplis. Minoia vir. ariadne filia minois: hypsiphile visum est supra in ep̄lis earū ad iasona & thesea. Utraq̄ iusta in toris nō exhibitis. i. nō datis / s̄z n gatis eis: de qua re iuste cōquerunt. Tu quoq̄: qui mihi tot tātaq̄ p̄mittis. ¶ Infide: periure & fraudulente.

Ascensius. ¶ Fama q̄z est oneri: veret eīm famā bonā polluere. Et meli⁹ fuit dedisse vba fame. i. iouisse famā iané / & dec pisse eā. Nec q̄ abest / subtilis & oratoria rūsio. Nā qd ille in p̄tumeliā menelai dixerat: ista in suā laudē vtit (s dico helene ne barbare loq̄ putes. De facie. i. p̄p̄t pulchritudinē faciei. Et tu me miserā: hec particula me m serā iserit / q̄ā p parēthesiz / & regit ab o p̄ticula subitellecta vl ab heu: vt sit o me miserā / s̄z q̄ nō tā veheme est excādescētia pulchri⁹ supprimit / q̄ exp̄mat. Qd male p̄suades / q̄ vix pōt p̄suadere: & est votū multis cōe / dānādū. Dū nou⁹ est cepto: scdm q̄dē cōsiliū / s̄z lōge a snia & alio mulieris. Pugnem⁹ amore. i. cū amore repug mus amori: sicut in. iiij. eñ. Placidone etiā pugnabis amori / vba eīm ad p̄tētionē p̄tinētia apd Uer. cū dtō co struunt / loco cui⁹ nos ablm̄ / & cū p̄positionē ponim⁹ / vt sol⁹ tibi certat amynthas &c. ¶ Sparsa resedit / aut sidit / & puto poti⁹ legēdū residit a re & sido / vt sit pn̄z t̄pis / nō qd dicā cū Alex. sido carere p̄terito / id eīm fals

BATO. est: nā vt valla docet sedi facit: s̄z q̄ snie magis p̄gruit p̄sens q̄ p̄teritū t̄ps / nisi sit sparsa aq̄. i. cū tā sparsa fue rat aq̄. Pōt etiā a resideo deduci / vt resedit sedata est. Amor cer. i. durabilis. Multos insi. vetus est / o infide.

Diceris Oenonem deseruisse tuam.

Nec tamen ipse negas: & nobis omnia de te

Querere (si nescis) maxima cura fuit.

Adde / quod vt cupias cōstans in amore manere /

Non potes: expedient iam tua vela Phryges.

Dum loqueris mecum / dum nox sperata paratur:

Qui ferat in patriam iam tibi ventus erit.

Cursibus in medijs nouitatis plena relinques

Gaudia: cum ventis noster abibit amor.

An sequar / vt suades / laudataq̄ pergama visam:

Pronurus & magni Laomedontis ero?

Non ita contemno volucris *preconia fame:

Ut *probris terras impleat illa meis.

Quid de me poterit Sparte: quid Achaia tota:

Quid gentes alie: quid tua Troia loqui?

Quid Priamus de me: Priami quid sentiet vxor?

Totq̄ tui fratres / Dardanieq̄ nurus?

Tu quoq̄ qui poteris fore me sperare fidelem:

Et non exemplis anxius esse tuis?

Quicunq̄ Iliacos intrauerit aduena portus:

Is tibi solliciti causa timoris erit.

Ipse mihi quoties iratus adultera dices:

Oblitus nostro / crimen inesse tuum.

¶ Oenonē destitutā: se a paride Oenone sua ep̄la cōquesta est. ¶ Adde qd vt cupias: incō statiā arguit a necessitate. ¶ Expediāt parāt tibi nauigādi necessitatem. Nox sperata: qua mecū futurus es. Cursib⁹ in medijs: ab auriga trāslatio est: i medio inq̄t amoris gaudio. Nouitatis: nouarū cogitationē quales nouū amātē subire cōsueuerūt. An sequar: trāsit ad eaz paridis suasionē: q̄ est: troica classis adest armis instructa virisq̄ iā faciēt celeres rem⁹ & aura vias. Nō ita cōtēno a fama id fieri nō posse mōstrat. Probris: adulterij criminibus. ¶ Sparte: spartani homies. Achaia pelopōnessus. ¶ Uxor: est hecuba cypsei regis filia. ¶ Tot fratres: ex quib⁹ hos legim⁹: hectorē: helenū: chaonē: Troilū: deiphobum. Polydoros duos. Esachū: Authiopū: Theuchrū: Dimocoontē: Echemonē: Cremononē: Sergitionē: Cebrionē: Phorbantē: Doridonē: Polydamantē: Pāmonomē: Antiophōtē: Agathonē: Hyppozin: Aganonē: Laohontē: Iphatē: Tesariū: Thimetē: & polytē. Puelle vero tradun tur: Creusa: Cassandra: Ilione: Lycaste: Polyxena: Dardanideq̄ nurus: troiane puelle: vel Priami nurus. ¶ Qui: q̄uo. Tuū crimen dixerat Paris. si pudet aut metuis ne me videare secuta. Ipe re⁹ sine te criminis hui⁹ ero. ¶ At fruar iliacis: qd Paris ab opib⁹ suasit: quadā repetit iracūdia: patrie charitatē illis antepo nēs. Purpura nēpe mihi. purpurea veste donatā a Paride fuisse helenā Martia. scrib. tel lus ipsa solū patriū. Quo modo: qua dulcedine & occulta charitate. quisq̄ eīm patrie cōsue tu. line tenet. ¶ Quis mihi si ledar. p̄positū suū firmat ab incōmodis q̄ p̄nt absentib⁹ a patria exoriri. Oia me. exēplo auget incōmoda. Medea inquit ab Iasone pulsa est. Ipse a Dio. ecatē medee matrē fuisse scrib. Appollonius ex caucasea nympha genitā cōtēdit. Ibi cus ex euriclide. Syphocles ex neera. Hesiodus ex phedra: calciopeq̄. ¶ Sororq̄: q̄ phryxo nupsit vt diximus. Tale: vt me pellas.

¶ Oenonē: vxorē tuā: vt vidim⁹ in epistola ipsi⁹ oenones ad paridē. ¶ Querere: inuestigare. Adde. adducit aliā rationē: q̄ comites paridis instabāt vt iāiā discederet. Expediūt: expedire parāt. Parat. cōstituit iter nos. Plena noui. i. tm̄modo incepta. in medijs cursib⁹ post inceptū qd & est trāslatio. ¶ Abibit: tecū & obliuisceris mei. ¶ An sequar: ad id qd dixit. Ibis dardanias ingēs regina per vrbes: & item. innumeras vrbes atq̄ aurea tecta videbis: & item: ilion aspicies: firmataq̄ turribus

Hecuba cuius filia fuerit. Priami filiorum nomina.

*Preconiū ipsa p̄conis vox. Sueto. de Nerone. Et p̄conio vbiq̄ cōtēdis. sumit interdū p laude fama & gl̄ia. *Probrū scel⁹ ac flagitiū signt: & p metaphorā p ignominia ac i pit: q̄ ex scelere sequi solet.

HUBER Ecate que fuerit.

Delicti fies idem reprehensor/& auctor:

Terra precor vultus obruat ante meos.

At fruar Iliacis opibus/cultuq; beato:

Donaq; promissis vberiora feram.

Purpura nempe mihi/preciosaq; texta dabuntur:

Congestoq; auri pondere diues ero.

Da veniam fasse:non sunt tua munera tāti:

Nescio quo tellus me tenet ista modo.

Quis mihi si ledar Phrygijs succurret in oris:

Unde petam fratres/vnde parentis opem?

Omnia Medee fallax promisit Iason:

Pulsa est esonia non minus illa domo.

Non erat Aetas/ad quem despecta rediret:

Non Ipsea parens/Chalciopeq; soror.

Tale nihil timeo:sed nec Medea timebat:

altis Menia phebee structa canore lyre.dicit ergo.¶ Uisam pgama laudata añ.Pronur⁹. Nurus ad partē mariti refertur:pnurus ad auū:sicut nūc ad laomedōta auum Paridis. ¶ Cōtēno:paruifacio.Preconia voces.Volucris: velocis.Illa:fama.Probris:ignominijs: vituperijs.Sparte :lacedemon.Achaia:pelopōnessus vel grecia.Quid poterit loq̄ de me: nisi me esse adulterā.¶ Quid sentiet:qd iudicabit.Tu quoq;:cū videbis me fregisse fidem Menelao. Quid.i. quomō.Anxius sollicitus & plenus timoris.Exemplis tu ne ali⁹:ita me sollicitet & alienet a te sicut tu a Menelao.Cā timoris:quia putabis eum venisse eadem intētione:qua tu huc venisti.Ipse:tu.¶ Dices adultera:me appellabis adulterā.Oblit⁹ nostro &c.i.oblitus quod non potes maledicere de me:quin maledicas de teipso.Inesse coniunctū esse. Et au.causa.Obruat:tegat.Ante potius:& est imprecatio muliebris.Sic Dido apud Verg.li.iiij.Sed mihi vel tellus optem prius ima dehiscat.et Bryseis ad Achillem. Deuorer añ pcor subito telluris hiatu.Aut rutilo missi fulminis igne cremer.¶ At fruar: obiectio.Uberio.pmissis.i.plura ꝙ pmisisti. Congesto.cumulato:& vndiq; ad me collato. Da veniā:rñso.Fasse mihi verū fatenti.Tāti vt veliz hinc discedere. Nescio quō.q.d.incredibiliter.Tenet:iuuat:delectat.Oris:regionibus.Phrygijs:troianis vbi habeo nullos ex meis.Oia.q: Paris posset dicere:nunꝙ te deserā.Ero loco ppiquoꝝ:& fratrū & parētis:adducit exēplū quo oñdit se timere ne decipiat. ¶ Esonia domo:vt supra:ausus es esonia dicere cede domo.¶ Nō minus nihilominus: licet habuisset tot promissa.Aetes:pater eius.Ipsea pa.i.mater eius ipsea nomine:licet vt supra diximus secūdum alios Idiya nominaretur.Calcyope:Medee soror fuit.Sed timebat:cum tu enim promittebas.

Nurus & pnur⁹ ad q̊s referatur.

Nec tamē ipse ne.hoc placere videt Helene:q: cōfitēdo significat se iustā habere repudij cām & non mēdacem esse.Adde q vt cupias.Argumētat etiā si velit non posse diu manere.Pronurus vna est dictio:sicut pronepos:sed nepos est ex filio aut filia genitus:pronurus nō pronepotis:sed nepotis vxor:quia ergo Paris est nepos laodemōtis:vxor Paridis erit pronurus:sicut Hecuba mater eius nurus.Nō ita contēno.i.nō vsq;adeo paruipēdo preconia.i.diffamationē volucris fame vt illa impleat.i.vt sinam illā implere terras meis probris. Quid de me poterit sparte:hec sparte hui⁹ spartes:sicut crete cretes.Tu quoq; q̇.i.quō poteris aut qua re seu qua via poteris sperare me fidelē fore:& nō exēplis anxius esse tuis.Egregiū argumentum quo multi contendūt nō ducēdas q̄ prece aut precio inducte in stuprū cōsenserint ante nuptias:q: qd vni pstiterūt cēsende sunt etiā alteri prestare parate si cōsimilis cōditio offeratur.Terra precor vult⁹.sic Dido.Sed mihi vel tel'us optē prius ima dehiscat.Non sunt tua munera tanti.In oibus contēdit se personā potius:ꝙ rē eius amare.Quis mihi si ledar.Alijs quoq; argumentis probat in externam regionē relicta patria nō esse proficiscendum.

ASCEN.

Fallitur augurio spes bona sepe suo.

Omnibus inuenies/que nunc iactantur in alto:

Nauibus a portu lene fuisse fretū.

Fax quoq; me terret:quam se peperisse cruentam

Ante diem partus est tua visa parens.

Et vatum timeo monitus/quos igne Pelasgo

Ilion arsurum premonuisse ferunt.

Utq; fauet Cytherea tibi:q: vicit:habetq;

Parta per arbitrium bina trophea tuum.

als timeo.

Sic illas vereor:que(si tua gloria vera est)

Iudice te causam non tenuere due.

Augurio :cogitatiōe:euenit interdū aliter quā opinemur.¶ Oibus inue.a simili arguit posse in tristitiā & odium tm̄ amorē verti.Iactantur:agitantur procellis.Lene:tranquillum. ¶ Fax quo.me ter.dissuadet rapinam hanc somnijs:nā locus est suadendi aut dissuadēdi:vt scri.Cice.a somnijs:a cōiectoribus:ab augurijs Hecuba facere parere somniauit:ideo i tragedia exclamat:adest fax inuoluta sanguine:vt apud Cice.in li.de diuinatione lz inspicere.Et va.ti.mo.arguit a vaticinijs:calchas incendiū troianū predixit:vt Home.testis est.¶ Premonuisse.Bina tro.victoriam ex duabus est consecuta.Illas iunonem & palladez:ne de te vlcisci velint.Si tua glo.ve.si verum est quod tu iactas ad tuā gloriā:vt de his iudiciū tuleris.¶ Thracis:hyppodamiam athracis flu.filiā intelligit quam perithous Ixionis ex dia filius duxit vxorem nuptie in Pelio thessalie mōte geste sunt:centauri qui aderant cū feminis vim parassent thesei herculisq; virib⁹ trucidati & i fugā acti sunt.Aemonios: nestorē thesēū:perithoum:& herculē sigt:& laphitas q̇ cētauros superarit. Iusta ira:equum est pro rapta coniuge irasci. ¶ Fortia fa.loquaris.i.nec plus gtrides gni

ANTO.

Hyppodamie nuptie & centaurorū pugna.

Nec dubito: quin te si persequar: arma parentur:
Ibit per gladios (hei mihi) noster amor.
An fera centauris indicere bella coegit/
Athracis emonios Hyppodamia viros?
Tu fore tam lentum iusta Menelaon in ira:
Et geminos fratres/Tyndareūq; putas? *al's recenses.*
Quod bene te iactas: ⁊ fortia facta loquaris:
* A verbis facies dissidet ista tuis.
Apta magis Veneri/quam sunt tua corpora marti:
Bella gerant fortes: tu Pari semper ama.
Hectora quē laudas/pro te pugnare iubeto:
Militia est operis altera digna tua.
His ego/si saperē: pauloq; audacior essem:
Uterer: vtetur si qua puella sapit.
Aut ego deposito faciam fortasse pudore:
Et dabo coniunctas tempore victa manus.
Quod petis/vt furtim presentes ista loquamur:
Scimus quid captes/colloquiumq; voces.
Sz nimiū ꝓperas: ⁊ adhuc tua messis in herba est:
Hec mora sit voto forsan amica tuo.
Hactenus arcanum furtiue conscia mentis
Littera/iam lasso pollice sistat opus.
Cetera per socias Clymenen/Ethrāq; loquamur:
Que mihi sunt comites/consiliūq; due.

*Dissideo alien⁹ suz. Ci. i Lelio Cū is tribun⁹ plebz capitali odio a. Q. Pōpeio dissideret qui tū erat consul. trāsfert ēt ad inanimata: ⁊ pro discordo seu nō cōuenio ponitur Plini. adamas dissidet cuz maguete lapide/itātū vt iuxta posit⁹ ferrū nō patiat̃ ab strahi. Huber.

Translatio pulchra.

mi Menelaus habebit. ¶ Ista fa. qua amorē nō bellū ꝑ se fert. Veneri: ad amādū. Marti: ad bellum. ¶ Tu pa. qui mollis ⁊ delicat⁹ es. ¶ Altera mili. que est amoris ⁊ veneris non martis. His ego si fa. colligit iam epistolā ita vt plus spei quā timoris relinquat. ¶ His q̄ polliceris ⁊ tui corporis dotib⁹. Si sa. duo de se noiat. ꝙ rudis sit ⁊ timida. Faciā. vtar tuis bonis. ¶ Cōiunctas ma. amori succumbam. ¶ Quid captes: translatio ab aucupib⁹: noui inq̄t q̄d velis a me sumere. ¶ Quid vo. col. honesti⁹ locuta est quā si rē aperte dixisset. Tua mes. in her. pulcherrima trāslatio maturius inq̄t agendū est: qm̄ nondum amor ois incaluit: ita vt iā suas sentiat vires: ⁊ perfect⁹ sit. ¶ Amica: qm̄ tuū desideriū iplebit. ¶ Archanū op⁹: nr̃i amoris deliberationē q̄ in occulto sit. ¶ Cetera: que huic libello nō erāt mādanda. ¶ Comites; consiliūq;: quas habeo comites: ⁊ mei cōsilij participes. Suadet archana cōmitti debere: cū he sint quibus credi possit. ☞ Fallit: snia est rhetorica. ¶ Suo augurio: sua bona spe: ⁊ eo qd̄ augurat̃ sibi bñ euēturum. ¶ Omnibus: similitudine hoc ꝓbat: dicit enim initia esse blāda: sed fines asperos: est ergo sensus: naues q̄ in mari tēpestate iactant̃: qñ exiuerunt ex portu habuerūt vētos ꝓsperos: sed postea mutati sunt: ⁊ ita vult significare: qd̄ fortuna sua posset sibi mutari: qꝛ si Paris eam nūc diligit: posset mutare volūtatē. ¶ Fax quoq;. dicit se etiā terreri somnio Hecabe q̄ pridie ꝙ pareret Paridem somniauerat se parere facem: quā dicit se timere fore incendium troianum: vt vates predicūt. Vergilius. Et face pregnans Cisseis regina Parin creat vrbe paterna. ¶ Monitus: diuinatiōes. ¶ Utq; fauet. dicit ꝙ sicut Ven⁹ ei fauet: qꝛ tulit iudiciū pomi ꝓ se: ita timet ne iuno ⁊ pallas q̄ offense fuerunt ⁊ non obtinuerūt cām in illo iudicio: ei sint aduerse ⁊ inimice. ¶ Bina trophea: duas victorias a Junone ⁊ pallade. ¶ Nec dubito. respondet ad id qd̄ dixerat. Nec tu rapta time ne nos fera bella sequant̃ ⁊c. dicit eñi se nō dubitare quin bella moueant̃ propter se. ¶ Per gladios: ꝑ arma ꝓbat per exemplū atracis. atrax Strabo. teste vrbs est Thessalie: ex ea fuit Hyppodamia vxor Perithoi: propter quaz inter lapithas ⁊ centauros asperrima pugna orta est: vt diximus in epistola Phyllidis sup eū locū fusiq; bimēbres. ¶ Emonios: viros: lapithas: thessalie ppl'os. Indicere: denuntiare. mouere. Tā lentū tā pigrū. ¶ Ira iusta pro rapta cōiuge. ¶ Qd̄ bene: ad id qd̄ dixerat. Nec pl⁹ atrides animi Mencla⁹ habebit. Quā Paris: aut armis anteferēdus erit: ⁊ reliqua que supra de se dixit: respondet helena paridem potius habere faciē aptā veneri quā armis. ¶ Recēses: numeras ⁊ cōmemoras. ¶ Dissidet: discrepat: ⁊ non cōuenit cum his que dicis. ¶ Hectora: quia dixerat. Omnia si dederis nūq; dabis hectora fratrē. Unus is innumeri militis instar erit: dicit helena: sine pugnare hectora ꝓ te. ¶ Altera mi. scz amoris: qꝛ militat ois amās: ⁊ habet sua castra cupido. ¶ Operis tuis. i. exercitijs ⁊ factis: ⁊ legendū est operis in ablatiuo: nō autē in genitiuo: qꝛ dignus cum genitiuo non iungit̃. ¶ His: scz operis. ¶ Si saperē: si vellē facere rē meā. Faciā: vtar his operis amoris. Dabo manus cōiunctas: tractū est ab his qui se dedūt manibus cōiunctis. ¶ Tēpore: in tēpore. Qd̄ petis: rñdet ad id qd̄ dixerat: sed corā vt plura loquamur. Excipe me lecto nocte silēte tuo. Furtim clā. Quid ca. i. q̄ras: ⁊ quid voces: colloquiū: qꝛ vis colloquiū tuū esse cōcubitū. ¶ Sed nimiū ꝓperas: dat ei spem eius qd̄ petierat. ¶ In herba. trāslatio a messibus que nō sunt certe cū sunt adhuc in herba: sed postq̄ sunt collecte. Hec mora: hec dilatio. ¶ Sit pro erit. ¶ Amica tuo. vo. qꝛ ꝓderit tibi. ¶ Hactenus. dicit se nolle mādare plures ep̄las: qꝛ cetera vult loqui per Clymenē ⁊ ethrā comites suas: que erūt internūcie ⁊ medie inter ipsam ⁊ Paridem: ordo. Litera hactenus conscia mētis furtiue. i. cuius hactenus commisi secreta mee mētis. ¶ Sistat: finiat. ¶ Opus ar. officiū scribēdi secreta. ¶ Lasso pollice. i. manu scribēdo fatigata. Cetera que inter nos agēda restāt ad cōficiendum quod vterq; volumus. ¶ Consilium meum: cum quibus omnia mea consultare soleo.

Nota pulchrū loquēdi modum.

ASCEN. ☞ Fallit augurio. egregiū adagiū: cuius sensus: quia speranti omnia auspicia sepe bona videntur: ⁊ ita fallitur sepe augurio suo: quia nimis sibi prospicit: ⁊ quicquid sperat sibi promittere audet. Oīūbus inuenire ⁊c. nemo turbulēto mari retinacula soluit. ¶ Sic illas vereor/quas fingunt poete Troie quoq; inimicas fuisse.

Unde de

inde de Iunone dicit Maro eneid.j.veterisq; memor saturnia belli.Prima quod ad Troiam pro charis gesse it argis.De Pal.autẽ lib.ij.Omnis spes Danaũ z cepti fiducia belli Palladis auxilijs semper stetit.¶ Ilion ssurum.dicitur hoc Iliũ ilij.hoc ilion ilij.z hec ilios ilij.An fera/quia Paris multis exemplis docuit raptas e sine vltione/ipsa cõtra docet grauem vltionẽ ob Hippodamie raptũ factam.Tyndareũq; scz patrem sal m putatiuum a ntõ Tyndareus faciet iste.i.tua tam feminea z mollis.altera militia/scilicet veneris est di a tuis operis:i.exercitijs z operationibus a ntõ opera/aut opere operarum.His ego scilz operis/z ita con ilium plenum adhibet.Scimus quid captes/quia coitum.Cetera manifestaria sunt.

¶ In decimamseptimam Epistolam argumentum.

Abydon Milesij gyge Lydorum rege permittente condidere nobilitatã:vt scribit Melas Leandri amore:ea est in Asia:cui sestos in Europa vrbs opponitur.Herus patria stadijs.xxx.distat interce dente angusto mari a casu virginis hellespõto nũcupato:id cum Asiam ab Europa diuidat:Xerses ponte coniunxit:angustie in latitudinẽ:vt Hero.auctor est stadiorũ septẽ:in longitudinẽ vero.cccc. protenduntur.Leander abydenus cum Sestie Herus amore teneretur noctu maris angustias:vt hilostratus scribit natare ad illam consueuerat:diebus septem tempestate interclusis epistolam mittit:pri um soliti natatus dilationem diluit.deinde queritur quod natandi facultas ob tempestatẽ sit ablata.demũ d constantiam hortatur:quod q̃primum fieri poterit enatabit:exposita prioris temporis consuetudine.

Argumẽtũ epistole.



¶ Leander Hero,

Mittit Abydenus quã mallet ferre salutẽ:
Si cadat vnda maris Sesta puella tibi.
i mihi dij faciles/z sunt in amore secundi:
Inuitis oculis hec mea verba leges.
*
d non sunt faciles:nam cur mea vota morãtur?
Currere me nota non patiuntur aqua.
ã vides celum pice nigrius/z freta ventis
*
Turbida/perq; cauas vix adeũda rates.
us z hic audax/a quo tibi littera nostra
al's mouit.
Redditur/a portu nauita fecit iter.
ensurus eram/nisi quod dum vincula prore

Mittit abyden⁹ quã mallet ferre salutem:beniuolẽtiã a volũtate sibi cõciliat.¶ Abyden⁹:ex abydo leãder.¶ Si cadat vnda maris:dilationis cãm ipm pncipiũ indicat:si essent pcelle:ferrẽ nõ mitterẽ salutẽ.¶ Sesta puella:hero sestia significatur ad quam natabat Leãder.¶ Si mihi dij faciles:auget pathos i pncipio hec dubitatio q̃ a deoz auctoritate dilationis cãm tutatur.¶ Dij non mõ ad venerẽ cupidinẽq; referri puto:vt alij existimarũt:verũctiã ad Neptuni z maris numina quos pcellas fecisse q̃ritur.¶ Inuitis ocu. qm me non epistolã videre voluisses.¶ Mea vota:natãdi desideriũ.Pice nigri⁹:turbulẽtiã aeris intelligit que nubium obiectu contigit. Adeunda:nauiganda per naues tãto minus natari potest.¶ Unus a numero rez difficilẽ facit:nemo qui velit nauigare est inuẽtus preter vnum:z is audacia notandus est.

Antonius:

Eplẽ toti⁹ argumẽtũ.

*Moror expeto. Plau.nihil moror istas magnas dotes dapsiles:h est nihil curo:nõ expeto. Et morari est detinere retardare. Quinti.q̃d me adhuc pater retines q̃d moraris abeũtem.

Mittit abydenus.hellespõtus angustus est admodũ.Incipit autẽ hoc mare a finibus Troadis:z vsq; ad propontidẽ Thracie:sic dr ab helle filia Athamãtis quã fabule tradũt in eo mari demersam:us Hellespõt⁹ teste Plinio septẽ stadijs Europã ab Asia diuidit:z illic inter se 3rias vrbes habet:i Europa Callipolin z Sestõ:in Asia Lãpsacon z Abydon: vñ fuit Leãder:q̃ Hero puellã ex Sesto oriũdã tãto amore dilexit:vt ad eã noctu per Hellespontũ nataret:z ea potit⁹ rursus renataret Abydon:verũ cũ maxima tẽpestas i mari orta esset:q̃ iã preteritis septẽ dieb⁹ adhuc nõ cessabat:qua impedit⁹ Leander nõ potuerat ad amicã suã vt solebat natare.Ne hero eum sui oblitũ existimaret:aut eã reliq̃sse:cũ inuenisset quendã nautã audacẽ in eo tpe tẽpestatis nauigãtẽ Seston scripsit ad Hero amicã suã hanc epistolam:qua vehementẽ amorẽ suum firmũ z stabilẽ ↄfitet:z excusat qd iã septẽ diebus nõ potuerit ad eã natare ppter maris cõmotionẽ.Excusat etiã quare ipse nõ iuerit cũ nauta:q̃ illuc nauigabat:potiusq̃ literas daret:postremo pollicet se breui ituz:z si mare nõ fuerit trãquillũ:se tñ poti⁹ cõmissurũ periculo

Huber. Deriuatiuum a sesto formatum. Hero quõ flectatur.

*Rates pprie dicunt cõnexe z recte cõpacte inuicez trabes/ que p aquam trahũt.Abusiue a poetis pro nauib⁹ vsurpãtur. Ver.Disiecitq; rates.

q̃ diutius cariturũ cõspectu z colloquio ipsius Heroos.Interea dicit vt habeat secũ loco sui hãc eplam. byden⁹:ex abido:legẽdũ est aũt Abyden⁹ nõ abydeus.¶ Ferre:portare:vt ipse veniret.Sesta:ex sesto deri aũ formauit nõ superãs primitiuũ syllaba:qd raro fit:nã Sestia debuit dicere:declinat aũt Hero heroos: ero heronis sm latinã declinationẽ sicut Dido didoos z didonis:z similia nomina greca:vt Priscianus it:licet Phocas gramatic⁹ velit tñ mõ grece declinari:sed vsus ↄ̃ est.Faciles:benigni.exorabiles.Secũdi. es.Inuitis oculis:nõ libẽter q2 si me amas vt opto:malles me videre q̃ legere hãc meã epistolã.Sed nõ faciles nõ exaudiũt mea vota.Morant impediũt.Currere natare.Nota assueta.Ipsa tunc mihi hoc cre Nigrius:obscurius.Celũ:aera.Ver.Eripiũt subito nubes celũq; diẽq; Teucroz ex oculis.Pice.pix liquer nat ex picea arbore nigerrimus.Turbida:cõmota.Vix adeũda p rates.i.p q̃ naues vix q̃ant ire:medũ ho s adibũt.Un⁹:solus.¶ Et hic:scz audax qui nõ timet periculũ nauigationis.¶ Soluit iter:mouit nauẽ: essus est nauigationẽ.Ascẽsurus:rñdet obiectioni quare nõ ascẽderit cum illo nauta propter multitudinẽ ãtiũ:cũ nauis a littore discedebat.¶ Uincula:funes:retinacula.Prore.i.nauis sinecdoche: pars p toto,

Pix q̃t sit.

Tu dea mortalem celo delapsa petebas:
(Vera loqui liceat) quam sequor ipsa dea est.
Neu referam mores celesti pectore dignos:
Forma nisi in veras non cadit illa deas.
A veneris facie non est prior vlla: tuaq́;
Ne ve meis credas vocibus: ipsa vide.
Quantum cum radijs fulges argentea puris:
Concedunt flammis sydera cuncta tuis.
Tanto formosis formosior omnibus illa est:
Si dubitas: cecum Cynthia lumen habes.
Hec ego/ vel certe non his diuersa locutus/
Per mihi cedentes nocte ferebar aquas.
Vnda repercusse radiabat imagine lune:
Et nitor in tacita nocte diurnus erat.
Nullaq́; vox vnq̃ nostras veniebat ad aures/
Preter dimote corpore murmur aque.
Alcyones sole memores Ceycis amati/
Nescio quid vise sunt mihi dulce queri.
Iamq́; fatigatis humero sub vtroq́; lacertis:

minus sex dies alcyones dixit. Ars. vero ꝛ Simonides. xj. philochor⁹. ix. Ceycis amatı: canunt me natante: qm̃ subit earũ mentẽ ceycẽ amasse: nã vt Nicaster scri. Ceyx luciferi fili⁹ cũ ad oraculũ apollinis vxore inuita nauigasset in mare decidit: alcyone: vt Theo. autor est Scironis atti ꝛ latronis filia de viro sollicita in somnis a ioue est monita vt littus peteret: illic cũ mariti cadauer reperisset se a scopulo ĩ mare p̄e dolore deiecit. Dij miseratione moti vtrãq; i aues Alcyõees ꝯuerterũt. Egisandinc addit anthea: medonẽ: alcipẽ: palenẽ drymo: asterẽ Alcionis gigãtis filias cũ p̄ris iteritũ itellexissent i has aues fuisse ꝯuersas.

Alcyonum natura.

Alcyones ꝛ ceycis fabula.

NAVGER. Nũc daret. optat vt sibi esset potestas volãdi sicut dedalo: q̃ cũ a Minoe in turri munitissima esset inclusus alas sibi ꝛ filio fabricauit: quarũ auxilio euolauerũt: sz Icar⁹ fili⁹ in mare delapsus ei nomẽ dedit. ¶ Icariũ q̃uis hic ꝑpe litt⁹ adest. q. d. qđ põt me admonere periculosum esse credere se aeri: ꝛ volare. Tollere: eleuare. Pẽpẽdit: supra stetit. Negãt cuncta: ꝓhibẽt oĩa. ¶ Agito mẽte: cogito ꝛ reuol. uo aio. Mei furti: mei ꝯcubitus. Nox erat. describit tp̃s quo primũ natauit ad Hero: ꝛ ea potit⁹ est. Nox incipiẽs: prima ps noctis. Nãq; est meminisse volu. parẽthesis est. Amans: ego capt⁹ amore tui. Patrijs: p̄rnis. Cũ vo. q: erã nud⁹. ¶ Iactabã monebã. Lenta mollia. Tremulũ: ꝑpter motũ aque. Ut sicut tãq̃. Officiosa p̄stans officiũ. Hãc: lunã. Faueas: adiuues me. Subeãt veniãt in mõtẽ. Lathmia saxa. i. mõs lathmius q̇ est Carie endymionis a luna: vt ferũt adamati: fabula nobis: dicit autẽ lathmion nõ aũt latymiõ: vt tortelı⁹ putauit: vnde deriuatiuũ lathmi⁹. Oui. alibi. Lathmi⁹ endymiõ nõ est tibi luna pudori: sensus est: q̃: recordare o luna lathmij mõtis vbi cuz endimione cõcubuisse diceris. Seueri: tristis alieni a voluptatib⁹. Tu dea: anꝑonit amorẽ suũ amori lune. Mortalẽ endymionẽ. Quã sequor. i. quã ego peto. Est dea nõ aũt mortalis. Neu re. hic est sensus: vt taceã mores: q̃s hec mea puella hz diuinos: talis pulchritudo nõ posset ei cõtingere: nisi esset dea. A facie ve. i. post pulchritudinẽ Veneris: ꝛ tuã. Nõ est prior: nõ est q̇ ãtecedat eã. ¶ Ipsa tu. ¶ Quãto ꝯparatio: ꝛ est sensus: o luna q̃to es splendẽtior oĩbus alijs stellis: cũ tu nitidissima fulges in celo. Tanto illa sua pulchritudine superat oẽs alias puellas. Cõcedũt flam. tu. i. vincuntur tuo splẽdore Cynthia: o luna: nam ꝛ diana eadem est que cynthia dr̃ a cyntho mõte Deli. Habes lumẽ ce. nõ bñ vides. Vel cer. i. saltẽ. Nõ di. nõ cõtraria. Cedẽtes mi. dãtes locũ corpori meo. Ferebar: ibã. Radiabat: splẽdebat. Repcusse: reuerberate: nã aqua videt retroflectere radios lune. Et nitor diur. i. lux que solet esse diei erat in nocte: i. nox erat clara sicut dies. Nulla vox: alicuius vel hominis vel animalis. Aque dimote: diuise Corpore: meo. Alcyones sole. i. solũmodo audiebã Alcyones volucres: que videbant̃ dulci voce querelã effundere. Memores ceycis amati: tangit fabulã quã Oui. lib. xj. meta. Ceyx enim luciferi filius prodigus que ei apparuerãt perturbatus ad oraculum Apollinis in Claro nauigare decreuerit: nam Delphos ire nõ poterat: quoniã Phorbas cũ phlegijs populis. Delphos infestabat. Cuz aũt Alcyone eius cõiunx Aeoli filia hanc nauigationẽ ei dissuadere conaretur: verita periculũ eius. Ille affirmauit intra alterũ mensem se reuersurũ: verũ tempestate maxima oborta submersus est. Illa assiduo viri desyderio sollicita cum ad tempus promissum reuerti non videret: deos continuis precibus fatigans: tandem misericordia Iunonis: cui precipue supplicauerat factũ est vt in somnis admoneretur de obitu mariti immisso somno sub spẽ Ceycis submersi. Illa igit̃ excitata somno cadauer mariti in littore inuenit: quare nimio dolore percussa in volucrẽ Alcyonẽ ꝛ Ceyx in aliã volucrẽ cõmiseratione deorũ conuersi sunt: he volucres per septẽ dies fetificãtes tranquillũ habẽt mare: coeunt enim ꝛ pristinã cõiugalẽ cõcordiã seruãt/ has igit̃ solas volucres perturbato mari q̃relã effundentes audisse dicit. Aduertẽdũ est aũt ꝑ noĩe mulieris declinari Alcyone Alcyones. pro volucre vero Alcyon vel Alcyonis/ vt hic locus ostẽdit: dicit em̃ Alcyones nõ aũt Alcyone. Iãq; fatigatis solẽt natantes defatigatis brachijs sustẽtare corpus aliquantulũ super vndis quod se fecisse dicit.

Endimion q̇ scribat̃.

Luna q̃b⁹ noĩbus appellata est.

Ceyx.

Alcinoum varia declinatio.

ASCEN. Nũc daret ꝛc. cũ natãdi nulla sit spes/ optat volatũ. Nox erat/ aperit argumẽtũ poeta. Idẽ hero: nauigiũ nauita ꝛ vector q: se traijciet sine naui ac gubernatore. Elicẽ vrsaz maiorẽ/ nec arctõ. s. minorẽ vel cynosuram. Andromedẽ Persei vxorẽ in sydera trãslatã. Claraq; coronã scz Ariadne a Baccho datã/ in q̃ vna p̄fulget stella. Parrhasis vrsa. i. Archadica/ patronimicũ a loco sumptũ. Palemona. s. portunũ Miraq; ꝛc. scz glaucum. Oĩa ꝑtrita ꝛ exposita sunt. Sepe ꝑ assiduos. Dat brachijs affectionẽ mẽtis sue: q̃ fictio multũ gratie h;. Quid mihi. Ordo est. Quid mihi ꝓdest q: separor nõ lato: sz angusto equore/ quasi diceret nihil: q: nisi me min⁹ ꝛc. Si dubitas cecũ cynthia lumẽ habes. Eadẽ em̃ est que luna: ꝛ Diana: ꝛ Proserpina dicit̃: ꝛ cynthia a monte Deli/ in quo nata dr̃. Hec ego vel certe nõ his diuersa/ hec castigatio fidẽ facit. ¶ Alcyones sole: q: Alcyones tpe inime tranquillitatis ꝛ q̃etis nidificãt: Plaut⁹ volẽs significare trãquillitatẽ ꝛ silẽtiũ/ dixit Alcyones esse in foro.

Fortiter in summas erigor altus aquas.
t procul aspexi lumen: meus ignis in illo est:
al's numen.
Illa meum/dixi/littera lumen habent.
t subito lassis vires rediere lacertis:
Visaq; quam fuerat mollior vnda mihi.
rigora ne possim gelidi sentire profundi:
Qui calet in cupido pectore/prestat amor.
uo magis accedo/propioraq; littora fiunt:
Quoq; minus restat/plus libet ire mihi.
u3 vero possim cerni quoq;: protinus addis
Spectatrix animos/vt valeamq; facis.
unc etiam nando domine placuisse laboro:
Atq; oculis iacto brachia nostra tuis.
e tua vix prohibet nutrix descendere in *altum:
Hoc etenim vidi: nec mihi verba dabas.
ec tamen effecit/q̄uis retinebat euntem:
Ne fieret prima pes tuus vdus aqua.
xcipis amplexus/feliciaq; oscula iungis:
Oscula dijs magnis trans mare digna peti.
ecq; tuis dēptos humeris mihi tradis amictus:
Et madidam siccas equoris imbre coma3.
etera nox/⁊ nos/⁊ turris conscia nouit/
Quodq; mihi monstrat per *vada lumen iter.
on magis illius numerari gaudia noctis/
al's vnda.
Hellespontiaci quam maris alga potest.
uo breuius spacium nobis ad furta dabatur:
Hoc magis est cautum/ne foret illud iners.
mq; fugatura tithoni coniuge noctem/
Preuius aurore lucifer ortus erat.
scula cōgerimus properata sine ordine raptim:
Et querimur paruas noctibus esse moras.
al's contactus.
q; ita cunctatus monitu nutricis amaro:

Fortiter: ol conatu. Lumē: qđ i turri eminebat. ¶ Meu3 lu. hero significat. ¶ Et subi. cum loca vbi cōsistis inspexi: auget vires memoria future felicitatis aut periculi. Mollior: ad natandū facilior. ¶ Frigora: que natantibus maxime obsunt. ¶ Min⁹ restat: ad natādum supest. ¶ Plus libet: tāto magis ꝑpero. ¶ Jacto brachia: maiori robore nato. ¶ Vidi: qđ vix retineret. ¶ Dabas ℣. me nō captabas. ¶ Prima aqua in ora primi littoris: que agitatiōe vndarū perluitur. Dijs mag. quos in logistorico Var. putat esse celū ⁊ terrā: alij Jouē Mercuriū ⁊ Mineruam: deos magnos credūt egyptij isidē ⁊ Osiridē magnos deos cōtendunt. ¶ Cetera procaces lusus: ⁊ amantium gaudia: que gesserunt conticet. Lumen: qđ in turri eminēs videbatur. ¶ Quā maris vnda: inundatio maris hellesponti nullā habet quietem: q̄m maris anguste fluunt ⁊ refluunt. ¶ Illud tēpus: quod nobis superest. ¶ Iners: sine amoris officio. ¶ Jamq; fuga a tpe pathos: cu3 aurora diem nūciaret. ¶ Lucifer. is aurore filius est diei nuncius. ¶ Amaro: ingrato: vtrūq; enim offendebat: gaudebamus noctis lōgitudine. ¶ Aequor virginis: hellespōtū qđ a virginis casu nuncupatū est. Erigor: eleuor. ¶ Vt postq̄. ¶ Lumē: qđ in turri tua apponis. Me⁹ ignis: me⁹ amor. ¶ In illo lumine. ¶ Subito dictis his ℣bis. ¶ Mollior: facilior ad natādū. ¶ Amor q̇ calet in pectore cupido/ .i. qui facit calorē in pectore meo amoris pleno. p̄stat: efficit. Ne possim sentire frigora. ¶ Profundi .i. mar3. Quo magis: quātomagis. ¶ Accedo: appropiquo. ¶ Minus restat .s. vie ad perueniēdū ad litt⁹. ¶ Plus libet: pl⁹ animi est mihi ⁊ volūtatis. Cerni: videri a te. ¶ Spectatrix tu q̄ spectas me. ¶ Addis animos facis me animosiorem. ¶ Vt valeā: vt possi3: ⁊ sim fortis. ¶ Laboro: curo. ¶ Dñe: tibi. ¶ Jacto: cum arte ⁊ ostentatione moueo ⁊ ostēdo. ¶ Descēdere in altum: vt venias mihi obuiam. Hoc vi. quod voluisti ꝑcurrere in equor. ¶ Nec tamē effecit nutrix tua. ¶ Vdus: humefactus. ¶ Prima aqua .i. aqua magis vicina littori. ¶ Excipis: sc3 cum sum in littore. Oscula digna peti dijs magnis trans mare .i. oscula que etiam dij celestes: vt assequerētur possent tranare mare: sicut ego. ¶ Amict⁹: vestes adēptas de tuis quibus te spoliasti vt me tegas. ¶ Imbre .i. aqua: nō em̄ solum significat pluuiam: sed etiā simpliciter aquā. Vergi. j. eneid. Laxis laterū cōpagibus omnes Accipiunt inimicum imbrem. ¶ Nox: nam supra dixit. nox erat incipiens. Cetera: subticuit rem pudendā: sic Ouid. in. j. amorū. Cetera quis nescit: fessi requieuimus ambo. Turris: in qua ambo cōuenimus. ¶ Lumen/ sc3 nouit cetera. ¶ Non magis illius numerari gaudia noctis. dicit gaudia illi⁹ noctis ita esse innumerabilia: sicut est innumerabilis alga maris Hellespōtiaci quod tranabat ipse Leander: est aūt alga minuta quedam herba que nascitur in mari: vñ alibi. Nunc leuis eiectam detinet alga ratē. ¶ Ad fu. ad cōcubit⁹ nostros occultos. Illud spa. foret iners .i. esset sine effectu voluptatis: quia dabā operam vt illud totū colligerē: ⁊ in voluptate cōsumerē. ¶ Cōiuge titoni .i. Aurora vxore titoni. ¶ Fugatura: expulsura. ¶ Noctē: nam adueniente aurora nox abit. ¶ Preui⁹ au .i. p̄cedēs auroram. Ver. Nascere: preq; diem veniēs age Lucifer almū. ¶ Cōgerimus: cōiungimus: cōmiscem⁹. ¶ Raptim: certati. ¶ Paruas mo. esse noc .i. noctes esse breues. ¶ Cūctat⁹: morat⁹

NATO.

Dij magni apud romanos ⁊ egyptios qui fuere.

Lucifer q̄ fuerit.

Nuber.

*Altū ponit̄ p celo ⁊ mari. Ver. Hec ait: et Maia genitum demittit ab alto. Idez. Vix e ꝯspectu sicule tellur3 i altū vela dabāt leti. Et altū vocam⁹ ꝓfundiorem maris partē ⁊ a terris remotiorem. Sallust. Et piscatoria scapha i altū nauigat.

*Vadum fundu3 fluminis lac⁹/ maris ⁊ cuiuscūq; aq̄/ p qđ via datur. Pli. Lignū vado herebat: hinc vadū q̄q; appellat̄ loc⁹ q̇ ꝓpter breuitatē aq̄ pedib⁹ trāsiri pōt.

Imber q̄d significat.

Alga q̇d sit

Hellespontū vnde nomē accepit.

ita osculando nos. Monitu: mandato et precepto. Amaro: acerbo: quia inuitus audio me moneri vt inde discedam. Deserta tur. relicto loco vbi voluptatem accepimus. ¶ Digredimur. Discedimus. ¶ Aequor vir. mare dictū ab helle puella q̄ in mare delapsa ei nomē dedit: vt dixi supra plene in argumento epistole Hypsiphiles ad Jasonem. ¶ Usq3 dum li. i. assidue dum possum.

Frigida deserta littora turre peto.

Digredimur flentes: repetoq3 ego virginis equor:

Respiciens dominam/dum licet/vsq3 meam.

Ascensius. Quo magis. i. q̄to magis accedo. Cetera nox 2 nos. modeste rē turpē tāgit: q2 celari vult sua furta Ue. ¶ Non magis illius. Ne excusaturus abesse putetur: vt qui nullā capturus sit deinceps voluptatē ex ami. dicit voluptates: quas ex illius cōplexu obtinuit innumeras fuisse: et q non magis possint numerari: q̄ vn maris hellespontiaci qd assidue fluit: 2 refluit: aut qd cum hec scriberet innumeris procellis: atq3 vndis agi batur: sunt tamen qui legūt alga nō vnda. Est aūt herba vilis que ad littus propellitur. vnde in buc. Uer. Pr cta vilior alga. vtroq3 mō 2 versus 2 sensus bonus est: cōcederē tamē superiori. Ne foret illud mere. i. sine Ue ris arte transactū. hoc est ne nos simus quasi inertes in illo. Hoc. i. tāto magis: cautum. i. prouisum. ¶ Et qu rimur. i. cōquerimur. ¶ Atq3 ita cōtactus. i. perculsus monitu nutricis/amaro sc3 amantib9: quia coegit se rari aduentante diē. Alij legunt cunctatus. i. immoratus hesitans quid agerem: sed legerē potius contactu.

Si qua fides vero est: veniens huc esse natator:

Cum redeo/videor naufragus esse mihi.

Hoc quoq3 si credis/ad te via prona videtur:

A te cum redeo/cliuus inertis aque.

Inuitus patriam repeto/quis credere posset?

Inuitus certe nunc moror vrbe mea.

Hei mihi cur animus iuncti/secernimur vndis?

Unaq3 mens/tellus non habet vna duos?

Uel tua me Sestos: vel te mea sumat Abydos:

Tam tua terra mihi/q̄ tibi nostra placet.

Cur ego confundor/quoties confunditur equor?

Cur mihi causa leuis ventus obesse potest?

Jam nostros curui norunt delphines amores:

Ignotum nec me piscibus esse reor.

Jam patet attritus solitarum limes aquarum:

Non aliter multa q̄ via pressa rota.

Quod mihi non esset/nisi sic iterare querebar

At nunc per ventos/hoc quoq3 deesse queror.

Fluctibus immodicis athamātidos equora canēt:

Uixq3 manet portu tuta carina suo.

Hoc mare/cum primum de virgine nomina mersa

Que tenet/est nactum/tale fuisse puto.

Est satis amissa locus hic infamis ab Helle:

Utq3 mihi parcat/nomine crimen habet.

Antonius. Si qua fides: postulat fidē perinde ac rē maximā loqui aggrederetur. ¶ Esse natator: habere natādi facultatē. ¶ Naufragus. facile submergi posse: vt is qui nullā habeat natādi peritiā. ¶ Ad te: cu3 ad te nato. ¶ Prona: p̄ceps 2 natatu facilis. ¶ Cliuus: collis q̄dā ad superādū difficillimus. ¶ Urbe mea. tāte vis amor est: vt etiam naturam vertat: odisse em̄ impellit qd amare illa duce consueuimus. Hei mi. suspiratio hec sumitur a loci diuersitate: qua ab amāte discluderetur. ¶ Undis: parua freti distātia. Una t. siue sestia: siue abidena. Confundo: redit pod narrationē ad q̄relas: quā auget sciscitatione. Cause leuis: nullius materiei: admiratur: qd cū leuissimus sit ventus rem tantā posset impedire. ¶ Jam nostros curui norūt delphines. brutis eius amoris notionē tribuit: que exornatio a Ci. cōformatio dicitur: plurimū valet in re explicāda: 2 admouēdā miserationē. ¶ Curui delphines epitheton propriū delphinorum qui alio vocabulo simones appellant: ad qd nomē vocati accurrere dicunt. ¶ Limes attritus: orbita facta est natandi cōsuetudine in medijs aq̄s. Multa rota: auget similitudinē. Hiperbolē: limes in mari cernitur: vt orbita in vijs medijs rotarū cursu cōteritur. Quod mihi non esset. monet miserationē a mutatiōe fortune. Sic. Per natatū. ¶ Iterare: iter ad te dari. Aequora athamātidos: athāmatis filia fuit Helle: q̄ hellespōto nomē dedit. Canent procellis assiduis spuma operiūtur. Hoc mare: auget querelā aliene fortune memoria. Tale fuisse: procellis agitatū his similibus. Mersa vir. cū in mare submersa est helle. ¶ Noia: nam hellespōtus est nūcupatus. Habet crimē: ex culpa sortitū est nomē. ¶ Phryxo: phryxus post sororis casu3 in colchos delat9 est ad oetā. ¶ Freta tri. p hec pcellosa maris. Peco. aurei velleris: arietis quo vectus est phryxus. Findā corpore: natandōis periphrasis. Arte egeo nulla: nō alienis opus est adminiculis: ea sunt nauigia naute vela remi: quib9 vndis vehimur. ¶ Idem nauigium: partes interpretatur.

Si qua fides vero est. i. si veritati quā dico creditur. Huc: ad te. ¶ Uideor mihi esse natator. i. videor optime scire natare: p̄pter affectum amoris qui me adiuuat. Oui. de Tisbe. Audacē faciebat amor. Cum redeo. i. cum discedo a te. ¶ Uideor esse naufrag9: videor submergi fluctib9 2 periclitari. ¶ Prona: facilis: 2 quasi pendēs: vnā facili9 descēdimus q̄ ascēdimus. ¶ Cliuus: ascensus monticulus. Inertis: immobilis: que nō ita facile natatur sicut a qua mobilis. ¶ Quis credere posset. q. d. nullus: nisi qui sciat quāta sit vis amoris: naturaliter enim oēs libēter redeūt in patriā. Ouid.

Simones qui sint.

* Pronus p̄prie inclinat9 dr: vt natura ad malu3 p̄ni sum9. Uer. Frāge manu telum phrygij p̄donis: 2 ip3 Pronū sterne solo. poete tā pronū pro vicino vsurpant. Jā vētisq3 vocatis p̄na petit maria.

Conformatio que sit.

Orbita q̄d sit.

Helle q̄ hellespōto nomē dedit q̄ fuerit.

* Limes mō trāsuersam viā significat: mō terminū. Colu. Semitas nouosq3 limites in agro fieri nō patiatur.

Phryxi casus.

Huber. a

Inuideo Phryxo/quem per freta tristia tutum

Aurea lanigero vellere vexit ouis.

Nec tamen officium pecoris/nauisq3 requiro:
al's findam.

Dūmodo/quas scindam corpore:dentur aque.

Arte egeo nulla/detur modo copia nandi:
*
Idem nauigium/nauita/vector ero.

Nescio qua natale solum dulcedine cunctos Detinet. ¶ Nunc:cū ad te natare nō possum. ¶ Juncti animis:pares:ꝛ cōiūcti amore. Cur secernimur:cur separamur. ¶ Una tellus:eadem terra. ¶ Cur nō habet duos.i.cur nō sumus ambo in eadē terra. ¶ Sumat:ꝓ sumeret. ¶ Cur confundor:cur ꝯturbor:ꝛ moueor animo. Quotiēs equor cōfunditur:quotiens mare perturbatur:qđ non fieret si essemus in eadē terra. Uetus causa leuis.i.vetus qui est parua causa. ¶ Cur pōt obesse:cur pōt nocere ipediēdo natationē meā:qđ facere nō posset:si essem⁹ simul. Curui delphines: pisces sunt repādo dorso homini amicū animal:de quorū natura videatur Plinius ꝛ Solin⁹:his igitur dicit Leander se iam esse notū propter frequentē natationem suam. ¶ Piscibus.i.alijs:qui etiā non adeo sunt familiares hominibus. ¶ Jam patet:hyperbole est:hoc enim fieri non pōt:sed vt amator dicit se ita crebro sepe natasse:vt appareat in aquis quasi limes quidā quem suo corpore fecit:tāq̄ orbita rote:vel via ꝑ quā multe rote incedūt. ¶ Attritus frequētatus. ¶ Solitarū assuetarum mee natationi. ¶ Multa rota:pro multis rotis. ¶ Quod mihi nō esset ꝛc.sensus est ego ante querebar: quod nō possem ad te iterare.i.venire. ¶ Nisi sic.s.natando. ¶ Sed nūc queror hoc:scz iterare natādo. ¶ Deest mihi. ¶ Per vētos.i.causa ventorū qui me ꝓhibent. ¶ Aequora athamantidos.i.pontus helles:que vt dixi filia fuit Athamantis. ¶ Canent:spumescunt. Jmmodicis.maximis. ¶ Jn portu:vbi vt plurimum solet esse tranquillitas:q̄to ergo minus tuti erūt homines in medio ipsius. ¶ Hoc mare:dicit hellespontū ita esse cōmotum vt fuit quādo mersit Hellen:ꝛ ab ea nomen accepit. ¶ Reor.puto. ¶ Fuisse tale:vt nunc est.i.ita turbatū. ¶ Cum:id est quando. ¶ Primū:primo. ¶ Est nactum:est adeptū:est assecutum. ¶ Nomen de virgine mersa: e Helle submersa. ¶ Satis infamis:satis ad infamiā ꝛ seuitiā nominatus. ¶ Usq3.i.ꝛ q̄uis. ¶ Parcat mihi: ne nō submergat. ¶ Habet crimē:habet infamiā. ¶ Nomine:qꝛ appellatur hellespontus. ¶ Jnuideo phryxo: optat se posse trāsuehi vltra mare sicut phryxus trāslatus est ab ariete. Quē ouis aurea vellere lanigero.i.ouis me aries habēs pellem aureā. Uexit:vltra mare sine submersione. Nec tñ requiro officiū pecoris aut nauis.i. nō tñ q̄ro habere vel arietē:vt habuit phryxus:vel nauem aliquā. Dūmodo possim meo corpore natare. Nulla arte:trāseundi vel naue alio modo. Modo:tñmodo vel dūmodo. Copia:facultas. Jdē:ego idem. Nauigiū:nauis. Nauita:q̄ regam ꝛ agam nauem. Uector:passiue accipitur.i.qui vehat.vt Lucan⁹. Causa est hec sola timoris:vectorē nō nosse tuum.i.eum quem vehis:sunt enim verba Cesaris ad Amyclam.

¶ Natator:qui ob peritiam artis spōte se in aquas immittit. Naufragus/qui fracta naui siue nādi peritus: siue imperitus cogitur dum pōt natare/vt se saluet/nō vt voluptatē capiat. Quis credere posset:qꝛ natura cogimur amare patriā:vnde est illud. Nos patrie fines ꝛ dulcia linquim⁹ arua. Curui Delphines:sic etiā pinguntur natātes:vt pingi solent:dicuntur aūt puerorū esse amatores:vnde poterāt amores nosse:q̄q̄ hyperbolicos dictum accipimus:corripitur autē vltima:quia in actō delphinas facit. Hec quoq3 deesse:per collisionem deesse dissyllabū fecit:sicut Juuenalis deest monosyllabum dicens. Non deest prolato ieiunus venditor auro.

Nec sequar aut Helycē/aut qua Tyrus vtit̄/Arctō:

Publica non curat sydera noster amor.

Andromeden alius spectat/claramq3 coronam:

Queq3 micat gelido Parrhasis vrsa polo.

Et mihi qđ Perseus/ꝛ cum Joue liber amarunt:

Judicium dubie non placet esse vie.
al' nunmen.

Est aliud lumen multo mihi certius istis:

Non erit in tenebris quo duce noster amor.

Hoc ego dum spectē/Colchos/atq3 vltima ponti/

Quaq3 viam fecit Thessala puppis/eam.

Et iuuenem possum superare Palemona nando:

Miraq3 quem subito reddidit herba deum.

¶ Helycen:ex sniā glostenis locut⁹ est:q̄ scribit cynosurā ꝛ helycen Olenij Uulcani filij iouē in ida silua nutrisse:ꝛ ob hoc in celū ab illo relatas Arat⁹ scribit. Helycē greci:cynosurā phenices in nauigatione obseruant:vt in arateo carmine monstrat germanicus cū dicit. Dat graijs helyce cursus maioribus astris. Phenicas cynosura regit.ꝛ nos q̄d de his veteres senserint in interꝑtatiōe germanici exposuim⁹. ¶ Tyr⁹:phenix nauta. ¶ Arctos: minorē vrsā:quā cynosurā appellāt. ¶ Publica:q̄ alijs nota ꝛ cōia sūt. ¶ Andromedē:hāc cephei filiā fuisse i tragedia scribit Euripides in celū relatā ob persei gratiā que secuta est. ¶ Ali⁹:ad egyptios respicit:q̄ nauigatiōe andromedē obseruāt. ¶ Clarāve coronā:ariadne coronā in celū trāslatā diximus:quā cretēses velut sydus peculiare sequūtur. Parrhasis vrsa:maiorē vrsā q̄ fuit archadica intelligit calysto nominatā Lycaonis filiā:lz Ariethus Tegeates nō calysto sed megisto vocatā scribat:cephei filiā ꝛ lycaōis neptē:cui iuppiter amoris ꝑmiū celū dedi:parrhasij fuere arcadie ppl'i vetustissimi. ¶ Polo gel'.septētrionē intelligit: in quo hec fulgēt sydera circa axē. ¶ Qđ pse⁹ andromedē signat:quā amasse ꝑseū:ꝛ a ceto liberasse scri. Euripides. ¶ Cū io. ea est calysto quā amauit Juppiter. ¶ Liber: bacchus in celum retulit cum corona ariadne. ¶ Nō plz iudiciū:more aliorū nautarū hec sydera in cursu nō seruo. ¶ Multo clari⁹:nō accēsa in turre face: de hero plz itelligi. ¶ Jn tenebris:in obscuro:lz obscurabilē habebit lucē:ꝛ clarissimū sid⁹:qđ sequar. ¶ Thessala pinus:argo:q̄ colchos petijt. ¶ Palemona:is est portun⁹:quē ꝛ melicertā dicunt inus ex athamāte fili⁹ cū ipsa e leucadio ꝓmōtorio bacchi furore ꝯcitata in mare se ꝓcipitauit:cui port⁹ tutela tribuit. Reddidit herba:glaucū anthedōtis filiū signt:q̄ cū in scopulis egarū:q̄ sunt ad enobeā piscaret:pisces q̄s in ripā ꝓiciebat ea herba i male resilibāt:quā ꝛ ipe cū tractasset in mare trāsliēs fact⁹ est de⁹. Strabo in balenā versū scribit.

Naturalis amor. Delphinū natura. Phryxi fabula.

* Uector q̄ i aliena naui vel equo vl' plaustro vehit̄ ꝑcio. Quintilianus. Jn nauiū filū mei male ꝑmutat⁹ vector i ponor. Ali q̄ñ dr ie/q̄ vehit. Cic. Etiā summi gubernatores in magnis tempestatib⁹ a minorib⁹ vectorib⁹ admoneri solent.

ASCEN. ANTO.

Cynosura ꝛ helyces q̄ sint s̄m diuerse opinātes ꝛ vbi locorū obseruentur.

Andromede q̄ fuerit ꝛ q̄ ipsam obseruent.

Ariadnes corōa q̄ sit.

Calysto q̄ ꝛ maior vrsa que sit.

Parrhasij ppl'i qui.

Andromedes fabula.

Ariadnes fabula.

Palemōis siue portuni fabu.

Glauci fabula.

HUBER. Ursa maior et ipsius fabula. Helyce et cynosura a quibus observantur.

Nec sequar: dicit se non navigaturũ ad observauationẽ syderũ sicut alij solẽt: dicit enim se tm̃ spectare lum[en] sui amoris. ¶ Helycẽ: vrsã maiorẽ dicit: quã fabule ferũt ex Calistone a ioue cõpressaz: postq̃ Arca[dem] filiũ [pe]perit factã: nã ex puella formosissima a Junone in vrsam est cõuersa: deinde cũ post quintũdecimũ annũ fili[us] [Ar]chas in venatiõe egressus matrẽ occisur[us] esset ignorãs Juppiter id scelus prohibẽs ambos in celũ trãstulit in septẽtrionali polo collocauit: sed iuno exorauit Tethym et oceanũ: ne pellicẽ suã suis aquis mergi paterẽtur itaq̃ dicũt eas nunq̃ occidere: vt Verg. Arctos oceani metuẽtes equore tingi. ad harũ obseruatiõẽ naute [vu]lgare solẽt: sed greci obseruãt Helycẽ: phenices vero Cynosurã quã dicim[us] minorẽ vrsam: de q[ua] ipse Oui. tristib[us]. Magna minorq̃ fere quarũ regis altera graias. Altera sidonias vtraq̃ sicca rates. Idẽ lib. [.] fasto. [.] duas arctos quarũ cynosura petat Sydonis: helycẽ graia carina notet. de his ẽt ita scri. [.] Manili. Astronomicõ. lib. j. Sũma tenẽt axis miseris notissima nautis. Signa p[er] immẽsum cupidos ducẽtia [por]tum. Maiorẽ helycẽ maior decircinat arctũ. Septẽ illã stelle certãtes lumine signãt. Qua duce per fluct[us] graie dãt vela car[i]ne. Angusto cynosura breuis torquet in orbe. Quã spatio quã luce minor sed indice vincit. Maior et tyrio pen[is] hec certior auctor. Non apparẽtẽ pelago q̃rẽtib[us] orbẽ. manifeste igit apparet quare dixerit. ¶ Aut qua tyri[j] vtũt arctõ. significat enim Cynosurã: quã vt apparet Tyrij obseruãt: cũ altera hoc est helycẽ obseruet a grai[i].

Andromede q̃ fuerit et ipsius fabula.

¶ Publica sydera: q̃ oẽs aspicere pñt. Andromedẽ: stellã andromedes: fuit aũt andromede Cephei et Cassi[o]pes ãlia in ethiopia: cui[us] mater Cassiope se pulchritudine nymphis Nereidib[us] p̃ferẽs earũ ira[m] [pro]uocera[t] q̃ vt placaret cephe[us] hemonis oraculũ ꝯsulueret: a quo iussum fuerat filiã p[ro] supbia materna belue expone[n]dã esse: quã Nereides ex mari mittebãt vt illa deuorata tãdẽ placarent. Q̃ cũ Cepheus fecisset [.] in litto[re] saxo alligasset. Casu quodã superuenit Perseus fili[us] iouis et Danaes: q̃ supra ea loca volã[s] [.] puellã formosi[s]simã aspexisset: ei[us] amore capt[us]: cũ ei[us] p̃re pcat[us] est: vt sibi sponsa et vxor daretur si eã liberasset. [.] igit lib[er]ata [.] Phinea fratrẽ cephei eã vxorẽ volẽtẽ: et multos illi auxiliãtes in saxa vertisset: tãdẽ victor ergo [.] ꝯiuge ren[.] ius est: q̃ postea in stellã q̃ andromede dr̃/mutata est: est autẽ legẽdũ andromede per d. nõ andromache: nã h[ec]

Andromache q̃ fuerit

vxor fuit Hectoris: q̃ nunq̃ mutata legit. Claraq̃ coronã. i. stellã ariadnes de qua diximus in ep[isto]la Phedre: [.] me enim corone ariadnes q̃ nouẽ fuisse ab Oui. dicunt in stellã q̃ corona dr̃ cõuerse fuerũt: de qua Verg. li. j. ge[or]. Gnosiaq̃ ardẽtis decedat stella corone. Vrsa parrhasio. i. archadica: nã parrhasos vrbs fuit archadie. ¶ [Ge]lido/frigido septẽtrionali: et est quasi iteratio ei[us] q̃d dixit. Nec sequar aut helycẽ rc. ¶ Ar mihi q̃d perse[us] [ama]uit. i. andromedẽ. ¶ Et li. i. bacch[us]: et sigt ariadnẽ. Cũ ioue. i. quã iuppiter amauit: sigt autẽ Calistonẽ in vrsã mutatã vt diximus. est aũt sensus: nolo hr̃e p[ro] indicio natationis mee stellã andromedes vel ariadnes vel Ca[li]stonis. i. vrse. ¶ Judiciũ: demõstrationẽ: signũ. ¶ Aliud lumen. s. q̃d tu o Hero in turri tua mihi ostendis: vel [.] mẽ intelligit ipsam amicã. ¶ Quo duce: quo regẽte me. ¶ Non erit in tenebris: non ignorabit iter. ¶ [.] modo. ¶ Spectẽ hoc lumẽ tuũ. ¶ Eã: pro irẽ. Colchos et vltima ponti. i. etiã in extremas: aut periculosissimas [pa]rtes orbis. ¶ Qua. s. parte. Puppis thessala: nauis iasonis. ¶ Fecit iter. i. iuit. q. d. p[er] Scyllã et Caribdin p[er] sim[.] plegadas rc. Et possum superare palemona iuuenẽ nando. i. possum melius natare quã palemon deus mar[is]

Palemon.

de quo talis habet fabula. Juno in gen[us] Cadmi irata postq̃ de semele se vlta est: et[iã] autonoen eius sororẽ [in] penthei filij cedẽ impulit. Jnonẽ quoq̃ aliã sororẽ: et Cadmi filiã in cladẽ deducere statuit: cũ igitur videret e[ã] et marito athamante: et duobus filijs felicẽ euocauit ex inferis Erinnyn vnã ex furijs: per quã in furorem ath[a]manta cõuertit: nã in eius pectus Serpentẽ ac virus: quo eius mẽs alienaret iniecit. Qui p[ro] insaniã vxorẽ fer[am] credẽs insecutus Learcũ filiũ: quẽ illa vlnis gestabat saxo illisum p[ro] fera interfecit. Qua re visa Jno siue dolo[re] filij: siue veneno furie cõcita: ex scopulo se cũ melicerta filio p̃cipitauit: q̃ veneris p̃cib[us] a neptuno excepti sun[t]

Jno leucothoe siue matuta q̃ fuerit. Glaucus.

et dij maris facti. Jno leucothoe a grecis dicit: a latinis Matuta/vt Oui. i fastis dixit. Leucothoe graius: mat[u]ta vocabere nostris. Melicerta vero portunus latine: grece palemõ dicit: quẽ nũc intelligit. Quẽ herba mu[tauit] deũ Glaucũ significat: q̃ cũ piscator esset apud anthedonẽ Euboicã et pisces in littore positos gustata quadã herba in mare resilijsse vidisset: et ipse ei[us] herbe vim experiri decreuit: qua gustata: statim in mare saluit: et de[us] [fa]ctus est. vñ Oui. vij. meta. Carpsit et euboica viuax anthedone gramẽ. Nondũ vulgati mutato corpore Glauc[us]. Idẽ li. viij. Ecce fretũ scindẽs alti nou[us] incola põti. Nuper in Euboica versis anthedone mẽbris Glauc[us] adest. dicit igitur Leander: dũmodo spectet amicã suam posse superare nando palemona et Glaucũ deos maris.

ASCEN. Ursa parrhasis pro parrhasia nomen patronymicũ p[ro] patrio/a parrhasio monte archadie: aut a parrh[a]sijs populis eiusdem regionis.

ANTO. Olympica certamina q̃ et q̃s primus ea instituerit.

Lãguẽt: fatigata sunt. ¶ Tẽdunt forti[us] se mouẽt. Heleo carcere: apud helidẽ in pelopõnesso equorũ certamina istituta sunt ab etholis: epeis et heraclidis duce exilo: q̃ helim incoluerũt tẽplũq̃ iouis olimpij cõdiderũt: vbi simulachrũ fuit eburneũ phydie opus: alij scribũt ludorũ: et delubri auctorem extitisse hercu lem iouis ex alchmena filiũ quẽ aiunt primũ certasse: et palmã obtinuisse. ¶ Carcere: loc[us] est vñ equi ad cursum mittunt: quẽ Nenius oppidũ appellat. ¶ Seruo: obseruo tanq̃ sydera. ¶ Sequor te magis: nõ astra notatu seruo: sed dominã: que mihi eius memoria vires sufficit. Jbis: in celũ. Dic mihi qua sit iter. doceas oro qua via celũ cõscẽdẽdũ sit: vt te cõueniã. Hic es: in terra moraris. ¶ Exiguo: difficultatẽ a loco notat: es in terra inq̃t et exiguo tp̃e tecũ esse cõtingit: si in celum feraris: ad te ire oĩno negaret. Mea mẽte. que nõ minus q̃ mare estuat. Non minus: q̃ si in celo consisteres. ¶ Breuis: septẽ tãtũmodo stadia. Num mali dubito: vellem inquit in extremo orbe morari dummodo herus consuetudine potirer. Res non semper: potiundi desiderij facultas. Velle quid est aliud: difficultatem auget similitudine: sum inquit Tantalo similis ille

* Lãgueo deficio: infirmus sũ. Jnterdũ lãguere ẽ timidũ eẽ. sal. Quãto vos attẽtius ea agetis tanto illis infirmior erit anim[us]: si paulum modo vos lãguere viderint: iã oẽs ferocesadesrunt.

*

Sepe per assiduos languent mea brachia motus:

Vixq̃ per immensas fessa trahuntur aquas.

His ego cum dixi pretium non vile laboris:

Jam domine vobis colla tenenda dabo.

Protinus illa valent/atq̃ ad sua premia tendunt:

Vt celer heleo carcere missus equus.

Ipse meos igitur seruo/quibus vror/amores:

Teq̃ magis celo digna puella sequor.

Digna quidem celo/sed adhuc tellure moraris:

Aut dic ad superos/hinc mihi qua sit iter.

Hinc est quod raro misero contingis amantẽ

Cumq; mea fiunt turbida mente freta.

Quid mihi/q̄ lato non separor equore/prodest?

Non minus hec nobis tam breuis obstat aqua.

Num malim dubito toto procul orbe remotus:

Cum domina longe spem quoq; habere meam.

al's est

Quo propius nunc es/flamma propiore calesco:

Et res non semper/spes mihi semper adest.

Pene manu/quod amo/tanta est vicinia/tango

Sepe/sed heu/lachrymas hoc mihi pene mouet:

Velle quid est aliud fugiētia prendere poma:

Spemq; suo refugi fluminis ore sequi.

Ergo ego te nunq̄/nisi cum volet vnda/tenebo?

Et me felicem nulla videbit hyems?

Dumq; minus firmum nil sit/q̄ ventus τ vnda:

In ventis τ aqua spes mea semper erit.

*

Estus adhuc tñ est/quid cum mihi leserit equor?

vt Home.scri.poma capiti imminētia:τ aquā abluentē conspicatꝰ barbā.Et q̄ pre.fu.siti fameq; perpetua verat. ¶ Poma:que imminēt capiti. Fluminis refugi:sperat vndā deprehēdere:que sequentē fugit. ¶ Cū vo.vn.cū maris tranq̄llitas persuaserit. Leserit:fecerit procellosum. ¶ Pleias:pleiades.vij.sunt que ortu τ occasu pluuias τ tēpestates faciūt. Arctophylax:is est Bootes iouis τ calistus filius:licet hermippꝰ tradat esse phylomelū cereris τ iasonis filium.xiiij.stellis effigiatur:dictus arctophylax quod arcthos custodiat.

Languent:debilitantur:cadunt. Colla tenenda/id est amplectenda. Precium non vile laboris:q̄ remuneratio vestri laboris erit digna. Ualent:recipiūt vires. Ad sua premia id est a te que es premium ipsorum. Ut celer:cōparatio celeritatis/id est sicut equus in olympiaco certamine celeriter ex cacceribus exit. Carcere:improprie pro carceribus:nā carcer est locus reorum:carceres vnde equi emittuntur ad currendum. Horat.in.j.sermonum:vt cum carceribꝰ sese effudere quadrige. Heleo carcere. Helis:τ Pisa vrbes arcadie:apud q̄s curulia certamina celebrabātur:τ ideo dixit Heleo carcere. Uergil.iij.georgi. Seu quis ad Helei metas:τ maxima campi Sudabit spacia.τ Luca. Quantum clamore iuuat Heleus Sonipes. ¶ Seruo: aspicio. Sequor te:magis q̄ sydera. Sz adhuc tellure morari/scz digna:τ melius morari legitur q̄ moraris. Aut dic/id est aut si vis ire in celum:dic mihi quomodo et ipse possim illuc ascendere. Hinc:ex hoc quod es digna celo. Raro cōtingis mihi amanti:raro possum tecum esse:quia digna τ preciosa difficile conceduntur. Cūq; mea fiūt turbida mente freta.id est turbor cuz turbatꝰ mare. Quid mihi:dicit quod nō pdest q illud mare hellespōtiacū sit tā strictū:q: tā breuis maris aqua non minus ei obstat q̄ si esset mare latissimū. Obstat: affert impedimentū. Nū malim:an potius velim. Remotus:separatus. Habere spem meā longe cum domina.i. dubito an velim esse lōge ab amica mea:τ habere etiā spem meā lōge cū ea:q: patiētius ferrem si nō possez ad eam venire. Propior:propinquior.s.amica est. Calesco:ardeo. Flāma.igne:amore. Terē. Accede ad ignē hunc τ calesces plus satis. Res:cā amoris.i.ipsa amica. Non semper:subaudi adest. ¶ Pene:fere. ¶ Tango manu: prouerbialiter dixit. Tanta est vicinia:tāta est pximitas inter nos. ¶ Hoc:ita esse ppinquos:τ non posse simul esse. ¶ Mouet lachrimas:facit me flere. ¶ Velle quid est aliud.cōparat se Tātalo:q in medijs aquis apud inferos semp sitit:neq; pōt bibere:τ hz poma ad os:τ nō pōt ea comedere:aut ore cōtingere. ¶ Quid est aliud:q̄si dicat nihil:nisi q̄ mihi accidit:q ppinquꝰ amice mee:ea tñ careo. ¶ Fugiētia:ab ore discedētia. ¶ Sequi spē fluminis refugi.i.sequi spem aque fugientis. Horatius in primo sermonū. Tātalus a labris sitiēs fugiētia captat Flumina. diximus hāc fabulā in episto. Paridis. ¶ Ergo:cū indignatione τ dolore pnūtiandū est. ¶ Nisi cū volet:quasi dicat stabo ad arbitriū maris:τ non videbo te nisi cū mare volet me permittere. ¶ Nulla hyēs. nulla tēpestas.τ turbatio maris. ¶ Uidebit me felicē:videbit me cū amica mea. ¶ Cūq; minus firmū nil sit.i. spes mea erit in rebus leuissimis:hoc est in vēto τ aqua quibus dicit nihil esse infirmius. ¶ Adhuc:hactenus. ¶ Quid erit:quasi dicat multo maior tēpestas. ¶ Cum leserit:perturbauerit:τ commouerit.

Sepe p assiduos. Significat spem viresq; oēs in illa sitas/sermone quidē lepidissimo/sed taz aperto vt explanatione nō egeat. ¶ Num malim. Ordo est. Nū.i.nunq̄d dubito:quasi dicat:nequaq̄ dubito:an supple malim.i.magis velim lōge.i.multo(nō est ergo legendū meū)remotus.i.existēs remotꝰ procul toto orbe:habere etiā spē meā/cū domina sup.mea.i.spem simul cū re. Nā spes semper illi adhuc presto est:domina nō semp. Fugientia prendere poma more Tantali. Refugi genitiui casus est a noiatiuo refugus ga.gum.τ dicit refugū:q̄ sepe fugit:vt flumē illud quotiens appetit:vnde in primo sermo. Hora. Tantalus a labris sitiens fugientia captat flumina ꝛc. Ergo ego. Bona indignantis particula:vt ergo ne supremis potuit vox improba verbis tam dirum mandare nefas? Ergo ibit in ignes. Cūq; minus firmū nil sit q̄ ventus. Non est legendūz nihil:sed nil: vt monet metrū. In vētis/lege cū amara interrogatione que vim negandi habet.

Pleias/τ arctophylax/oleniumq; pecus.

Aut ego non noui/q̄ sim temerarius:aut me

In freta nō cautus tum quoq; mittet amor.

Neue putes id me:quod abest promittere tempus:

Pignora polliciti non tibi tarda dabo.

Oleniumq; pe.capram amaltheam τ hedos intelligit:quos auriga humeris gestat: quem vt Hyginius tradit Olenum nuncupatum fuisse vulcani filium:τ ex hoc duas nymphas natas:elicem τ egem:que iouis fuerūt nutrices:a quibus due vrbes nominate sunt. Olenos in aulide:helice in peloponnesso:de quibus apud Hyginiū varia proditur historia:tempestatem pluuiāq; faciunt:siue oriantur:siue ad oceanuz properent. ¶ Quam sim te.statuit cōsiliū ab audacia:id erat vt in summa etiam tempestate nataret. ¶ Tum quoq;.

Huber.

Carcer a carceribus nūero multitudinis i q̄ differat.

*Estus calor τ iolz (?) sa grātia. vg. in ge.estibꝰ in medijs vmbrosam exq̄rere vallē. preter ea estus vocatꝰ ipetꝰ maris vel amotio:q̄ terrore q̄dā id fieri videatꝰ nā ē maris accessus vł recessꝰ.i.inquietudo. plau. in Alina. quo magis te in altū capessas iā estus te in portū referent.

Flāma p amore posuit.

Tantali fabula.

ASCENSIO.

Pleiades q̄ sint.

Arctophylax q̄ τ vn.

Olenū iter sidera relati fabula.

Olenos τ helice vrbes q̄ fuerint.

Quo pacto eplo (?) claudi debeat.

Sit tumidum paucis etiā nunc noctibus *equor:
Ire per inuitas experiemur aquas.
Aut mihi continget felix audacia saluo:
Aut mors solliciti finis amoris erit.
Optabo tamen/vt partes expellar in illas:
Et teneant portus naufraga membra tuos.
Flebis enim/tactuq; meum dignabere corpus:
Et mortis dices/huic ego causa fui.
Scilicet interitus offenderis omine nostri:
Litteraq; inuisa est hac mea parte tibi.
Desine parte queri: sed ꝛ vt mare finiat iram:
Accedant/queso fac tua vota meis.
Pace breui nobis opus est/dum transferor istuc:
Cum tua contigero littora: perstet hyems.
Istic est aptum nostre nauale carine:
Et melius nulla stat mea puppis aqua.
Illic me claudat boreas/vbi dulce morari est:
Tunc piger ad nandū/tunc ego cautus ero.
Nec faciam surdis conuicia fluctibus vlla:
Triste nataturo nec querar esse fretum.
Me pariter venti teneant/teneriq; lacerti:
al's patiar.
Per causas istic impediarq; duas.
Cum patietur hyems/remis ego corporis vtar:
Lumen in aspectu tu modo semper habe.
Interea pro me pernoctet epistola tecum.
Quam precor/vt minima persequar ipse mora.

his quoq; aduersis sideribus. ¶ Promittere te. non putes me tranquillū tempus expectaturum. ¶ Polliciti: promisse audacie. Aut mi. cō. aut moriar: aut p audaciā aduersa numina superabo. in illas ad quas natare constitui. ¶ Naufraga mē. que naufragiū fecerint: vaticinium de se est: nā cum tentasset per procellas natare submersus est. ¶ Omine: hoc meo presagio. ¶ Inuisa quoniā interitū mihi vaticinatur. ¶ Accedāt: consentiāt cū meis votis. ¶ Pace breui: exigui temporis trāquillitate. ¶ Perstet: inualescat tempestas. Istic apud te. ¶ Aptum na. trāslatio sumpta a nauigijs que in tēpestatibus a nauali clauduntur. Nulla aqua nullo in loco libentius sto q̄ tecū. ¶ Tunc: cū a te discedo. Ero cau. fluctus vereboꝛ. ¶ Triste: pcellosum. ¶ Duas. ꝛ amplexus ꝛ ventos. ¶ Remis coꝛ. brachia sign: quoꝝ fatigatiōe ferebat. Lumē habe: facē in turri erige. ¶ Interea seuiētibus pcellis pro Leādro epistolā teneas. ¶ Quā pcoꝛ: desiderio suo epist. clausit: vt qđ maxime vtriq; erat charissimū in aio legētis relinqueret: nā que in fine sunt: ideo vehemētiora esse debent: qm̄ veluti primiora animo semper obijciūtur: vt adactis cōcitatus aculeis ardētius moueat.

Pleias: aut singularē pro plurali posuit idest pleiades: quod signum est ante genua Tauri: qđ ortu suo prime nauigationis tempus ostendit: vnde dicte sunt a pleo. i. nauigo: aut quod magis placet steropes: vnius ex pleiadibus stellā intellexit: que ortu suo tempestatem inducit. Ouid. lib. j. tristium. Sepe ego nymbosis dubi⁹ iactabar ab hedis. Sepe minax Steropes sidere pōt⁹ erat. Sed nō solū hui⁹ loci: sꝫ ꝛ alioꝝ cā dicēdū est aliquid de pleiadibus. Sunt enī que atlantides dicuntur filie atlantis ꝛ pleiones in celū translate: que quidē faciunt signum: vt voluit Seruius ante genua Tauri: q̄ lꝫ. vij. fuisse dicantur: tamen vt scri. Oui. lib. iiij. fastoꝝ: sex tm̄ apparēt: dicit enim. pleiades incipiēt humeros releuare paternos. Que septē dici: sex tñ esse solent. vna appellata est Alcyone amata a Neptuno: vt in epi. sequēti videbim⁹: ex qua Neptun⁹ genuit Lycaona ꝛ Hyricū patrē Orionis. Taygeta vo ex Ioue peperit Lacedemona a quo lacedemō vrbs dicta est: ex Tātalo peperit Niobē: q̄ nupsit amphioni regi Thebarū: maia etiā a ioue compressa genuit Mercuriū: electra ex eodē ioue genuit dardanum. Ouid. li. iiij. fasto. Dardanō Electra quis nescit atlātide natū: scꝫ electrā concubuisse ioui. Sterope ex matre genuit Oenomaū patrem hyppodamie. Celeno a neptuno amata est: vt etiam in sequenti epi. patebit: ex qua genuit nycteū q̄ cū nyctimene filia cōmixtus est. Merope sola cū mortali ꝯcubuit. Nā ex Sisypho genuit Glaucū patrē belloꝛophontis. Ouid. Septima mortali merope tibi sisyphe nupsit. Penitet et facti sola pudore latet. De pleiadibus hec nūc sufficiant. Pleias aūt hic intelligit vt diximus sidus Steropes tēpestuosum. ¶ Arctophilax: stella est: que ꝛ bootes dicitur. i. bubulcus que ꝛ tempestuosa est: latine potest dici custos vrse. ¶ Oleniumq; pe. scrib. Stra. Aegas duas esse: vnam in euboea. Alteram in achaia: diciq; ꝛ egam ꝛ egas: in quo loco iouem a capra lactis alimenta suscepisse scri. prope est olene: vnde oleniā capellā dixere: olenium igitur pecus possumus intelligere: vel solum sidus capre: quod est pluuiale: vt Ouid. lib. iiij. meta. Addidici regimē dextra moderāte carine flectere ꝛ olenie sidus pluuiale capelle: vel certe sidus: ꝛ capelle ꝛ hedorum suorum: nam ob beneficium alimēti a ioue in celum cū hedis suis trāslata est: ex quibus factum sidus: quod nubes: pluuias ꝛ tempestates inducit: quod Verg. ostendit lib. j. Georgi. preterea tam sunt arcturi sidera nobis Hedorumq; dies seruandi ꝛc. Manilius astronomicus lib. j. Tunc subeunt hedi claudentes sidere pontum Nubibus: ꝛ mūdi nutrito rege capella: dicit igitur Leander: si nunc ita turbatur mare: quid erit cum accesserint etiā sidera: que natura sua inducunt tēpestates. ¶ Aut nō no. que si. te. aut non noui temeritatē meam. ¶ Aut am. nō cau. qui facit hominem incautum. ¶ Tunc cum supradicta sidera cōmouebunt mare. Quod ab. quod est remotū. ¶ Pignora: probationes: certa signa. ¶ Polliciti: promissionis mee. ¶ Si tu. pau. ꝛc. i. si aliquot noctibus duret hec tempestas: ego

*Equor ab equa nomen deductū: quod equā superficiem habeat cū nō fluctuat: et tā de cāpo q̄ de mari dicitur. Vergil. At primus igno tū ferro q̄ scindimus equor. Idē de mari. Equora pōti. Nec solū de mari/sꝫ ꝛ de fluuio dr vt apud eundem. Viridesq; secāt placido equore syluas.

HUBER. Pleiades q̄ signa ꝛ vbi collocata ꝛ coꝝ fabula

Arctophylax quod signum est. Sidera capre vel capelle q̄ sint ꝛ cuius nature.

experiar venire inultis aquis. ¶ Aut mi. facit argumentũ qđ dicit Dilema: qđ vtrinqȝ cõcludit: ꝛ ꝓbat esse cũdũ. ¶ Audacia fe. cui fortuna ꝛ dij fauebũt. ¶ Saluo: incolumi. ¶ Aut alia pars: aut si moriar mors finiet sollicitudines ꝛ molestias mei amoris. ¶ Expellar: a fluctibus proijciar. ¶ Illas: vbi tu eris. ¶ Naufraga mẽbra i. ego naufragus ꝛ submersus. ¶ Dignabere ta. i. dignabere tãgere. ¶ Causa mor. q: ꝓpter amorẽ meũ ausus es tam turbidũ mare ingredi. ¶ Sed: fingit Leander amicã suam non audire libẽter malũ omen de eius morte. ¶ Interitus: mortis. ¶ Accedãt meis votis. i. adiũgant: vt tu facias vota sicut ego. ¶ Pace: tranquillitate maris. ¶ Breui: parui tẽporis. ¶ Perstet: perseueret: cũ ero apud te. ¶ Istic est: trãslatio: sicut naues bene sunt: vbi habẽt portũ: ita dicit se habere nauale aptum sue carine. i. amicam suam sibi aptã: nauale intelligit amicã. Carinam vero seipsum q: fungebatur officio carine. ¶ Tunc cum natabat. Cautus: quia non discedaȝ a te: vt immittam me periculis. ¶ Nec faciam cõuicia flacti. id est non incusabo fluctus. ¶ Surdis. non audiẽtibus: ipse supra. Surdior ille freto ꝛc. ¶ Triste: asperũ: aduersum. ¶ Nataturo: mihi. Per duas causas: per vẽtos ꝛ lacertos tuos. ¶ Remis corporis: id est brachijs ad natãdũ vtar loco remorũ. ¶ In aspectu: in turri: vt possit a me aspici. ¶ Pernoctet: vigilet. ¶ Ipse: ego. ¶ Minima mora: breui tempore.

Dilema argumentuȝ quomodo formetur. Nauale im proprie qđ.

☞ Aut ego nõ noui ꝙ sim temerarius: vim amoris: ꝛ demẽtiã amãtiũ exprimit. Nã sciẽtes vidẽtesqȝ sese i summa ꝑicula mittũt. ¶ Optabo tñ. Moris est poetici id i ꝓlagijs ponere ꝛ ꝑdictionib⁹: qđ euẽturũ sciũt: vñ Dido. Sed cadat añ diẽ mediaqȝ inhumat⁹ harena. Literaqȝ iussa est. i. epi. In oratione litere dicunt. Cõuitia a cõuito: aut cõuitupero: producit enim secundã: cũ vitiũ corripiat. Persequar mi. mo. i. post minimã morã ad finem vsqȝ sequar. Et est summa votorũ quam in fine fere ponit Ouid. aut cuius nomine scriptam dicit.

Ascensius.

¶ In decimamoctauam Epistolam argumentum.

Seston vrbẽ Theopõpus scribit fuisse paruã/sed bene munitã: ꝛ qm̃ angustiarũ aditus principatum tenuit: vrbiũ que in cherõnesso sunt omniũ optimã dixerũt: cheronnessiũ promontoriũ est mastusia: in cuius frõte sygeũ est achiuor̃ statio illic prothesilai delubrũ: ꝛ cinoseme: hoc est hecube in canem verse sepulchrũ visebat. Est ꝑterea turris sesto cõtigua: vbi Hero accẽsas faces erigebat: q̃s sequutus Leãder enataret: sȝ cũ ob tẽpestatẽ dies aliquot natare cessasset: accepta illi⁹ epist. rñdet: desidiã interdũ accusat: interdũ amoris suspitionẽ ingerit: demũ suadet: vt nõ nisi trãquillo mari audeat enatare.



¶ Hero Leandro

Quam mihi misisti verbis Leandre salutem:

Ut possim missam rebus habere/veni.

Longa mora est nobis omnis/que gaudia differt:

Da veniam fasse/non patienter amo.

Urimur igne pari: sed sum tibi viribus impar:

Fortius ingenium suspicor esse viris.

Ut corpus teneris/sic mens infirma puellis:

Deficiam/parui temporis adde moram.

Vos modo venando/modo rus geniale colendo/

Ponitis in varia tempora longa mora.

Aut fora vos retinent/aut vncte dona palestre:

Flectitis aut freno colla fugacis equi.

Nunc volucrẽ laqueo/nunc piscem ducitis hamo: *

Quam mihi misisti verbis Leandre salutẽ. priori epistole simile est ꝑncipiũ. vtraqȝ enĩ salute missa exposito qȝ desiderio amãtis fauorẽ cõciliat longa mora est auget deside riũ a tẽpis momẽto: mora quãuis exigua: longa mihi videtur. Igne pa. equo amoris stimulo vexamur. Sed sum tibi viribus impar: se maiorem pati in amore cruciatum a sexu arguit: sum inquit femina: ideo impar viribus hoc est debilior. Ingeniũ: ad resistendum constantius cor. Infirma: imbecillis ad tolerandos affect⁹. ¶ Vos modo venãdo: a studiorũ varietate ꝓpositũ firmat. Rus geniale: villas ad delectationẽ ornãdo: nã vt quisqȝ erat laudatissimus: is agrũ colere cõsueuerat: vt scri. Ca. Geniale: amenum aut cultura aut siluis inceduis: aut aquar̃ scaturigine. Ponitis superatis. ¶ In varia mo. in varijs studijs immorando. Fora: cause forenses. Dona palme: palestre vncte: qm̃ qui certabãt palestra oleo ꝑfundebãtur: ideo vncta pales a Papinio dicitur. Ducitis: captatis: decipitis in venãdo. Hora serior tẽporis: longitudo. Diluit. multo vino perfusi superatis: non enĩ tempus vino: sed homines diluuntur. His summotis: cum hec studia mihi non sint. Facio. amo.

NATO. Argumẽtũ de quo supra. Antiquorũ mos. Palestre laudus ꝙ fuerit. Imbecillitas corporis animi imbecillitatẽ arguit. Genius de⁹ qui apđ antiquos.

Quam mihi misisti. Hero epistole Leandri respondens dicit se deteriori esse conditione ꝙ sit Leãder. quia et si pares sint amore: multis tamen de causis ipa minus potest amori resistere: ꝛ ostẽdit ꝙ sincero ꝛ continuo amore cũ amet: cũ dicit se cupidam: vt leãder ad se veniat: hortat̃ tamẽ vt diligenter aduertat: ne se ꝑiculis obijciat: ne si moriat̃ sit etiã causa mortis ipsius: dicit aũt se maxime terreri viso quodam quod et in somnijs apparuit de morte cuiusdam Delphini harene illisi ꝛ statim mortui. ¶ Rebus: effectu. ¶ Omnis mora: quelibet tardatio temporis etiam breuis. ¶ Est longa: propter affectũ tui. Verg. in buc. Si mihi: non hec lux toto iam longior anno. Horat. Ut nox longa quibus mẽtitur amica. ¶ Fasse: mihi confitẽti amorẽ meum. ¶ Viribus: robore animi ad resistendũ amori. ¶ Ingenium: naturam. ¶ Ut corpus: scientia physica: dicit enim ex imbecillitate corporis imbecillitatem quoqȝ animi fieri. Deficiam cõsu

HUBER. Breuis epistole tenor. *Ham⁹ interdũ cathenã sigt. Vergil. Hamis auroqȝ trilicem. Ponit̃ ẽt ꝑ curuo vnco ad capiendos pisces. iterdũ sigat instrũ ferreũ: q̃ diuitum arce nummarie obsepiunt̃: ne res facili aptu surripiat̃. inne Dispositis ꝑdiues hamis vigilare cohorti.

mar. ¶ Uos: scilicet viri. ¶ Ponitis tēpora lōga in varia mora. i. preteritis tēp⁹ varijs modis. ¶ Modo venādo: naʒ exercitiū est virile. ¶ Modo: interdū. ¶ Geniale: amenū: plenuʒ voluptatis: nam Genius deus est nature: cui voluptati operā dantes indulgere dicuntur. Persius. Indulge Genio: carpamus dulcia. inde Genialis voluptuosus dicit̄. Vergi. Innitat Genialis hyēs. Iuuenalis. Genialis agat̄ ista dies. ¶ Fora: actiones causarū: que in foro aguntur. ¶ Aut dona: munera ⁊ exercitia. ¶ Palestre: luctatiōis: sunt aūt hec officia virilia. Iuuenalis. Nunquid nos agimus causas ciuilia iura. Nouimus: aut vllo strepitu fora vestra mouemus: fora vestra dixit. i. q̄ vos viri frequētare soletis. ¶ Flectitis aut ⁊c. i. aut exercemini equitādo. ¶ Fugacis velocis: optime currentis. Iuuenalis. Cuius clara fuga ante alios: ⁊ primus in equore puluis. ¶ Tacitis capitis. ¶ Diluitur madescit: temperatur. Serior hora. i. serū tempus. ¶ Posito mero id est bibendo: ipse in arte. cura fugit multo diluiturq̄ mero. ¶ Semotis: remotis. ¶ Minus: non. ¶ Quod superest facio: id est amo: qđ soluʒ restat mihi faciendum. ¶ Plus quoq̄. ordo est: amo te plusq̄ id quod possit credi mihi.

Diluitur posito serior hora mero.
al's semotis.
His mihi submotis/ vel si minus acriter vrar:
Quid faciam? superest preter amare nihil.
Quod superest/ facio: teq̄ o mea sola voluptas/
Plus quoq̄/ q̄ credi quod mihi possit/ amo.

ASCEN. ☞ Quam mihi misisti ⁊c. Hec epistola responsiua Herus ad Leandrum etiā a Sabino dictata creditur: cui⁹ subtilis quidem est compositio/ sed vsq̄ adeo facilis/ vt pudeat quicquam ad tantam claritatem lucis adducere. Longa mora. Ordo est: omnis mora que differt nobis longa est: id est videtur ⁊ reputatur longa quantumuis breuis sit. Uos modo ⁊c. Artis est a sexu argumentari/ ne personam laudamus/ ⁊ ideo pluraliter dicit vos scilicet omnes viri de more ponitis: id est transigitis modo id est aliquando venando ⁊c. Hor. serior id est tardior/ vel si. i. etiā si minus acriter vrar. i. licet non tam vehementer amē/ quid aliud faciam quaʒ amē: cū aliud facere nequeam. Quod superest facio. i. amo.

NATO. *Susurro furti/ ⁊ sūmissa voce loquor. Te. iā susurrari audio ciuē atticaʒ esse hanc. Oliuum in cuius tutela fuerat.

*Manare pprie dr cū aliqd ex integro s₃ nō satis solido p minutissimas partes stillat: ⁊ frequētius ad aquā/ ⁊ ad hūores referẗ. Per trāslationē poniẗ p descendere: fluere: pcedere. v. Tū gelid⁹ toto manabat corpore sudor.

☞ Aut ego cum chara. a Leādri imitatiōe quid ipsa itidē agit. exponit. ¶ Susurro: claʒ ⁊ voce pressa loquor. Corripio: animo conuitia detestor. ¶ Grauis vn. procella. Sed te nolle venire queror. ingerit pellicis suspitionē de qua aperte postmodum loquetur. Amātia lumi. amātis her⁹ oculos. Tremulo: senili. Impositas notas impressa vestigia. ¶ Scribā tibi: tue epistole respondebo. Uestibus: leandri vestes hero seruabat: quibus cū natasset vtebatur. Aqua desuper. ¶ Sic vbi nox facta est: describit tēpus: vt commiserationeʒ moueat. ¶ Amicior: gratior: qm̄ hoc tpe te natātē suscipere consueui. ¶ Exhibuit: mortalibus ostentauit. Signa notāq̄ vie: incensam facem sigt: quā in summa turre erigere consueuisse diximus: vt ad eā suū natatū leāder dirigeret. Fallimus moras: temporis longitudinē superamus. Arte feminea: filādo texēdoq̄. ¶ Quid loquar: sermocinatione vtitur: ipsa em̄ rogat ⁊ respōdet. Mea gaudia: maiori affectu enunciatū est: q̄ si meus leāder diceretur. ¶ Omnes abydeni. ¶ Suos: ne sui hoc facinus deprehendāt. ¶ Pallade. oliuo cuius tutelā habet Pallas: natatores oleo diluunẗ: ne aquarum frigiditate lesi nerui aut iuncture coherent. ¶ Annuit te: iam natare capitis nutu cōcedere videtur. ¶ Non nostra: q̄ oscula curet: non em̄ ex cura nostri amoris id concedit: sed somno delinitum caput dum nutat nullis auditis v̄bis annuere videtur. ¶ Mouet: ad nutū impellit. Obrepens: nullo murmure serpens. ¶ Contracta terra: ab opere more exiguitatē ostēdit: cū produxi filū in terrā vsq̄ ex q̄ incepisse natare dixim⁹. Prospicimus e specula mare lōgius spectam⁹. ¶ Captam⁹: sub auscultamus. ¶ Uoces: nocturna murmura. decepte qm̄ tuo aduētu vt putarā p̄uata sum.

*

Aut ego cum chara de te nutrice susurro:
Queq̄ tuum/ miror/ causa moretur iter.
Aut mare prospiciens/ odioso concita vento/
al's sepe.
Corripio verbis equora pene tuis.
al's seuitie
Aut vbi seuitiam paulum grauis vnda remisit:
al's venisse
Posse quidem/ sed te nolle venire queror.

*

Dumq̄ queror/ lachryme per amātia lumina manāt:
Pollice quas tremulo conscia siccat anus.
Sepe tui specto si sint in littore passus:
Impositas tanq̄ seruet arena notas.
Utq̄ rogem de te/ ⁊ scribam tibi/ siquis Abydo
Uenerit/ aut quero: siquis abydon eat.
Quid referā/ quoties do vestibus oscula? quas tu
Hellespontiaca ponis iturus aqua?
Sic vbi lux acta est: ⁊ noctis amicior hora
Exhibuit pulsa sydera clara die.
Protinus in summa vigilantia lumina turre
Ponimus: assuete signa/ notamq̄ vie.
Tortaq̄ versato ducentes stamina fuso:
Feminea tardas fallimus arte moras.
Quid loquar interea tam longo tempore queris?

HUBER. ☞ Aut ego: dicit quid agat interea dū durat tempestas: aut em̄ loquitur de Leandro cum nutrice: aut in mare inuehitur sicut ⁊ leāder. ¶ Susurro immurmuro: clā demissēq̄ loquor. ¶ Moretur: tardet. ¶ Corripio: incuso. ¶ Pene tuis: quib⁹ tu quoq̄ corripis. ¶ Remisit: diminuit. Paulū seuitie. i. paulum perturbationis. Cōscia q̄ nouit amorē meū. Tremulo propter etatem anilem. Notas: signa vestigia pedum. ¶ Rogē: interrogē. ¶ Ponis p depo nis: exuebat em̄ se cū erat natatarus: ⁊ relin-

Nil nisi Leandri nomen in ore meo est.
Janne putas exisse domo mea gaudia nutrix:
An vigilant omnes/ et timet ille suos?
Janne suis humeris illum deponere vestes/
Tingere iam pingui pallade membra putas?
Annuit illa fore: non nostra quod oscula curet:
Sed mouet obrepens somnus anile caput.
Postqꝫ more minimū/ iam certe nauigat inquam:
Lentaqꝫ dimotis brachia iactat aquis.
Paucaqꝫ cum tacta perfeci stamina terra:
An medio possis querimus esse freto.
Et modo prospicimus: timida mō voce precamur:
Ut tibi det faciles vtilis aura vias.
Auribus interdum voces captamus: et omnem
Aduentus * strepitum credimus esse tui.
Sic vbi decepte pars est mihi maxima noctis
Acta/ subit furtim lumina fessa sopor.

quebat vestes apud Hero: quas dicit se sepe osculari propter amorē eius. Lux: dies. Acta. preterita sic loquēdo de te et osculādo vestes. ¶ Hora noctis amicior. i. gratior: vt supra alibi. Nox grata puellis quorū suppositus colla lacertus habet. exhibuit: ostendit. Signa notasqꝫ. Epherexegesis est: nā nota idē est qꝫ signū: legēdū ē aūt signa notasqꝫ vie: nō aūt notaqꝫ signa vie: vt quidā male legūt. ¶ Tortaqꝫ stamina. fila q̄ nēdo torquētur. ¶ Fallimus: preterimus. penelope. Nec mihi querenti spatiosaꝫ fallere noctē. ¶ Feminea arte: nēdo: q̄ animis feminarū ꝓprie est. ¶ Queris. i. rogas et vis scire. Jāne putas. Uba heroos ad nutricē: qb⁹ interrogat qd de leādro putet. Mea gaudia: meā voluptatē. s. leandrū. ¶ Oēs: eius domestici. Timet suos: ne videāt eū exeuntē domo. Deponere vestes: exuere se/ vt natet huc. Tingere: vngere. Pallade pingui. i. oliuo: posuit aūt inuētricē ꝓ inuēto. Nā pallas inuentrix fuit oliue: vt Uer. j. geor. oleeqꝫ minerua inuētrix. Nā cū neptun⁹ et Minerua (vt fabule ferūt) de imponēdo noīe athenis ꝯtēderēt: placuit dijs: vt ei⁹ noīe ciuitas appellaret̄: q̄ munus melius mortalib⁹ obtulisset: neptun⁹ ꝑcusso littore equū animal bellis aptū produxit: minerua iacta hasta oliuaꝫ creauit: res est melior cōprobata: et pacis insigne: vnde athenas a noīe suo dixit: nam ipsa grece athenas dicit̄. Annuit: nutu et motu capitis significauit ita esse vt dixerā. Fere: tēperamentū. i. fere annuit: et nutu affirmauit qđ interrogaui: melius aūt fere q̄ᵖ fore legit̄: et rōne metri et rōne sensus: nā fore semꝑ significat tēpus futurū. Nostra oscula: nostram voluptatē. Obrepēs: latēter adueniēs. Ci. in Cato. maiore de senectute eā obrepere aiūt citius q̄ᵖ putassent. Mouet caput anile. facit eā annuere: dormientes em̄ aut iā declinātes ad somnū: ita solēt mouere caput: vt videātur annuere loquētib⁹ cū

Epherexegesis quid.

Als fere.

Urbꝫ athenaꝝ fabula et vn̄ nomē sortita est.

* Strepitus ꝓp̄e pedū ambulātiū manuū qꝫ aliqd ꝑtractātiū sonus ē: appellat̄ et fast⁹ et pōpa diuitiarū q̄si a strepitu comitātium: vt apud Quiti. Hic cuꝫ me cuo casset subito trepidū totoqꝫ fortune strepitu circūstetisset.

ꝫ. Post minimum more. i. post minimum spacium postq̄ᵖ supradicta dixi. Terra tacta. i. stamina ita longa: vt fus tangat terrā. Captamus vo. i. auscultamus an aliquam vocē audiamus. Strepitum: sopitū. Ubi: postq̄ᵖ. maxima pars noctis est acta. id est preterita sic cogitando/ et interrogando de te. Furtim. latenter. Subit: in ceditur. Lumina fessa: oculos meos fatigatos nimium in vigilando.
☞ Quid referā et c. Tota ep̄l'a id agit/ vt se ardēter redamare significet: et ad mutuos cōplexus amatorē citi⁹ nocet. Noctis amicior: taceāt ergo iepti q̄ ab amico amicitior: ci geminato deduci ꝑcipiūt. Quid loquar et c. audi/ si vt si sit: q̄ris: quid sit qđ loquar interea tā lōgo tp̄e. Nil nisi Leādri nomē in ore meo est. i. nil loquor i de te dicēdo. s. Jam ne putas et c. Annuit illa fore. i. nutu capitis significat futurū nō q̄ᵖ curet nr̄a oscula: sed supp. somnus obrepēs mouet caput senile. i. anile. Postqꝫ more minimū. i. imediate post. Paucaqꝫ contacta: nēdo: vt filū longū ꝑducāt fusum in terrā vsqꝫ demittūt: texēdo aūt pedibus terrā ꝯtingūt: vtroqꝫ modo intelligi pōt: priori accipiēdo stamina ꝑ filis in fuso ad stamina cōficiēda. Forsitā inuitus mecū tn̄ improbe dormis. Improbus enī esset: et immitis hoc est si nollet amari/ nam dormit cum ea per phantasiam.

Ascensius.

Forsitan inuitus mecum tamen improbe dormis:
Et quamuis non vis ipse venire/ venis.
Nam modo te videor prope iam spectare natantē:
Brachia nunc humeris humida ferre meis.
Nunc dare que soleo madidis velamina membris:
Pectora nunc iuncto nostra fouere sinu.
Multaqꝫ pretereo lingua reticenda modesta:
Que fecisse iuuat/ facta referre pudet.
Me miseram/ breuis est hec/ et non vera voluptas:

☞ Inuit⁹: q̄r licet nō venire decreueris: somnia te mihi reduxerunt. Humida recēti natatone ꝑfusa. Uelamina: vestes quib⁹ tua foueres mēbra. Fouere aq̄: rigore releuare. Multaqꝫ p̄terea. honestius q̄ pre pudore erāt tacēda significauit. Hec q̄ somno captat̄: idē loc⁹ in sappho: cū dixit: sed nō longa satis gaudia somnus habet. Firmius absqꝫ somnioꝝ vanitate. Cur ego tot viduas: peracta demonstratione ad querelas redit. Prima sumit̄ a tēporis diuturnitate: vnde leandrū seuitie arguit q̄ᵖ nō natarit. Frigida: sine leandro. Lēte: deses in amore. Cōfiteor: diluit illud leā. ipsa vides celū pice nigrius. Lenior aut: vētus sedatior. Ea p̄te. cur p̄terijt ei⁹ tp̄is occasio: vt ad me nō natares. Uētura: q̄ poterāt esse deteriora. Tā bona: nox ad nauigandū cōmoda. Similꝫ copia: eadē narrādi oportunitas. ¶ Melior: gratior. Nam si prima occasio pretereat̄: eadeꝫ minus habebit gratie si redierit. At cimu. est cū stomacho Leandri verba obiectat. Tēpore minore: q̄m preterit tp̄is pars: quare.

NATO.

Prospicere quid ꝓprie sit.

Nam tu cum somno semper abire soles.
Firmius o cupidi tandem coeamus amantes:
Ne careant vera gaudia nostra fide.
Cur ego tot viduas exegi frigida noctes?
Cur toties a me lente natator abes?
Est mare (confiteor) nondum tractabile nanti:
Nocte sed hesterna lenior aura fuit.
Cur ea preterita est? cur non ventura timebas?
Tam bona cur perijt? nec tibi rapta via est?
Protinus vt similis detur tibi copia cursus:
Hoc melior certe: quo prior illa fuit.
At cito mutata est iactati forma profundi:
Tempore cum properas/ sepe minore venis.
Hic puto deprehensus nil qd quarereris/ habere
Neq; tibi amplexo nulla noceret hyems.
Certe ego tunc ventos audirem leta sonantes:
*
Et nunquã placidas esse precarer aquas.
Quid tamen euenit: cur sis metuentior vnde?
Contẽptũq; prius nunc vereare fretum?
Nam (memini) cum te seuũ veniente/ minaxq;
Non minus: aut multo non minus equor erat
* als non
Cum tibi clamabam: sic tu temerarius esto:

assiduo natãdũ est nec momẽta quidẽ tẽporis perdenda: nã quotidie min⁹ tẽpus relinquit.

Locus preter spem. ¶ Hic pu. dephẽ. hoc Leãdri est: cũ dixit. Cuz tua ztingã littora perstet hyems. Tũ cũ adesses. Quid tñ eue. locus est qui dicit p̃ter spez. Quid accidit vt mare qd ztẽnebas iã timeas: qd nunq̃ imperassem. Non multo min⁹ seuũ: nõ erat min⁹ ꝓcellosum quã nũc: cũ olim ad me nauigares: hec oia sunt suspitionis semina: ne ob aliã fuerit destituta. ¶ Clamabam tibi: te obiurgabam.

Hubertin⁹ ¶ Dormis: scz in somnis vel cogitatiõe. Improbe: contumelia est apta amantib⁹. Venis: qz sõnio te venire. ¶ Videor. s. mihi existimo. Velamina: vestes. Mẽbris madidis: tuo corpori madido: sic em̃ ipe Leãder dixit: decꝗtuis dẽptos humeris mihi tradis amict⁹. Nũc interdũ. Fouere: calefacere. Nostra pectora vt ipse. Excipis amplexu. Reticẽda modesta: nõ dicẽda vt ipe etiã Leãder. Cetera nox z nos z turris cõscia nouit. Pudet referre facta. i. pudet me dicere ea esse facta a nobis: que tñ iuuat fecisse: z dñ ostẽdit multa inter amantes fieri q̃ honeste referri non possunt. Hec voluptas somnij: z breuis est: qz cito abit: z nõ vera qz deludit me: somnia ei imitant̃ voluptates: sed parũ durãt. Biblis apud Oui. li. ix. met. Gaudia quanta tuli: quã me manifesta libido Cõtigit: vt iacui totis resoluta medullis. Ut meminisse iuuat: q̃uis breuis illa voluptas. Noxq; fuit pceps: z ceptis inuida nr̃is. ¶ O. i. vtinã. Coeam⁹: coniugamur. Firmius quam per somnũ. Vera fide: vero effectu. i. vt possint credi vera. ¶ Frigida sola vt penelope. Non ego deserto iacuissem frigida lecto. Lente tarde. Abes: es absens z remotus. Est mare: ponit respõsionẽ quã posset facere leãder: z quã iam fecit. Tractabile: asperũ inaccessibile. Hesterna: herna. Lenior: mitior quam nunc. Ea aura leuis. Cur est preterita cur omissa: quare non ea: vel vius ea. i. nox: in qua fuit aura lenior. Vẽtura tpa: qz posset dicere expectabaz etiã meliora tpa: dicit qd timere debuisset: ne peiora veniret. Via: cõmoditas vie. Cur pꝗt: cur omissa est. Ut: q̃uis. Copia facultas. Similis cursus: silis natationis. Det: cõtingat tibi: illa zmoditas p̃terita. Fuit hoc. i. tãto vel eo melior. Quo fuit prior. i. quo antecedebat/ nam celeritatis voluptatũ magna est gratia. At cito. alia obiectio: parũ inquis durauit illa lenitas aure: z maris q̃ fuit nocte p̃terita: z cito mutata est. Tẽpore. responsio Heroos ad hãc obiectionẽ: dicit cũ tu vis cito venire sepe venis breuiori tpe: q̃ fuit illd: ita qd potuisses venire p id spaciũ: quo durauit illa trãqllitas. Dephẽsus pestate detẽtus ne posses redire: qz deprehẽdi ꝓprie dicunt̃ naute tẽpestate impediti. Ver. in. v. enei. Hũc ego tulis agerẽ si syrtib⁹ exul. Argolicove mari deprehẽsus z vrbe Mycene. Noceret: displiceret esset ingrata ti... Tum: cũ esses hic mecũ. Sonãtes stridẽtes murmurãtes. Aquas maris nunq̃ esse placidas: nunq̃ esse trãq... las vt nũq̃ posses a me discedere. Quid tñ: suspicat̃ Hero: ne Leãder metuerit natare: qz aut minus eam am... aut alij amori fortasse indulgeat. Vñ maris. Cõtẽptũ: a te nõ formidatũ. Iunc. Cõtẽptũ pelagus. Prius an... ad me sepe natasti. Nã memini: dicit eũ natasse alias/ ad se cũ mare nõ erat multo minus turbatũ q̃ nũc: cor... est. Nã memini cũ te venẽte. i. natãte ad me equor erat nõ minus seuũ z mina. s. quã nũc. Aut nõ multo. cor... ctio est exornatio rhetorica. i. si erat minus seuũ non erat multo minus. Sic temerarius sic audax.

* Placid⁹ mitis/ sedatus: q̃ illa q̃ qeta sunt oib⁹ placẽt Teren. in adel. Ille semp egit vitã suã in otio: i qui: uas clemens placid⁹: nulli ledere os: arridere oibus.

Somniorũ vanitas.

Deprehẽdere quid sit.

Correctio quid sit.

ASCEN. ¶ Coeamus. i. cõueniamus cõgrediamur/ nã de coitu venereo inhonestum esset z indecorum puelle loq... viduas noctes: id est que me faciunt viduam. i. sine amico seu dilecto meo. Est mare: cõfiteor. Quia id in om... fere amore vitium est/ vt suspitiones z zelotypie sese intermisceant. Facit poeta etiam hanc zelotypiam qu... vero nouo amore captus immoretur. Cur ea preterita/ scilicet aura lenior. Cur nõ vẽtura timebas. i. ea q̃ ve... nire poterãt. Protinus vt similis det tibi copia cursus. i. ponamus casum/ vt copia similis cursus detur tibi... tinus certe illa scilicet via z aura oblata hic id est hac re: aut tanto fuit melior quo prior duplex argumẽtat... prior ex eo: q data occasione suscipere debemus/ nescij an similis vnq̃ dabitur. Vñ est illud. Fronte capill... post hec occasio calua est. Et illud Lucani. Tolle moras: nocuit semp differre paratis. Altera qz tametsi sim... lis occasio redeat: tamẽ prior eo q prior melior est. Nã sicut in malis si euitari nequeant nõnihil boni est/ si... ferri possunt: ita in bonis non mihi mali est/ tametsi certo futura sunt: si differãtur. Nil quod quarereris... gendũ est a quarerer quarereris zc. At sis metuentior vnde. genitiuus est rectus virtute positiui. Nam sicut... cimus sum metuens vnde/ ita dicimus sum metuentior vnde: z metuentissimus vnde. Nõ minus: aut mult...

Ordo est. Equor erat non minus seuum: ⁊ minax: aut non multo minus seuum ⁊ minax.

Ne misere virtus sit tua flenda mihi.

* al's ve.

Unde nouus timor hic? quoq; illa audacia fugit?

Magnus vbi est spretis ille natator aquis?

Sis tamen hoc potius/ ꝙ quod prius esse solebas:

Et facias placidum per mare tutus iter.

Dummodo sis idem/ dum sic/ vt scribis/ amemur:

Flammaq; non fiat frigidus illa cinis.

Non ego tam ventos timeo mea vota morantes:

*

Quam similis vento ne tuus erret amor.

es nũc.

Et ne sim tanti/ superentq; pericula causam:

Et videar merces esse labore minor.

Interdum metuo patria ne ledar: ⁊ impar/

Dicar Abydeno Sesta puella toro.

Ferre tamen possum patientius omnia/ ꝙ si

Otya nescio qua pellice captus agas.

In tua si veniant alieni colla lacerti:

Sitq; nouus nostri finis amoris amor.

Ah potius peream/ ꝙ crimine vulnerer isto:

Factaq; sint culpa nostra priora tua.

Nec quia venturi dederis mihi signa doloris:

Hec loquor/ aut fama sollicitata noua.

Omnia sed vereor: quis enim securus amauit?

Cogit ⁊ absentes multa timere locus.

Felices illas/ sua quas presentia nosse:

Crimina vera iuuat/ falsa timere vetat.

Nos tam vana mouet: ꝙ facta iniuria fallit:

Incitat ⁊ morsus error vterq; pares.

O vtinam venias/ aut hic ventus ve/ pater ve/

Causaq; sit certe femina nulla more.

Quod si quã sciero: moriar (mihi crede) dolendo:

Iamdudum peccas/ si mea fata petis.

Virtus natãdi audacia. Unde ad alienũ amorẽ respicit timẽs: q͛ mei oblitꝰ aliã amas. Ille ma. natator: admiratio hec suspitionem alienati amoris auget. Hoc timidꝰ: q̃ qđ priꝰ q̃ temerariꝰ audax: ⁊ adhortatio ẽ ad salutẽ. Et facias iter: nõ nates nisi tranquillo mari. Sis idẽ. in amorẽ persies. ¶ Flãma: amor pristinus. ¶ Frigidus cinis: trãslatio a languescente igne: qui in cinerem euanescit. Nõ ego tã vẽtos: quicquid in occulta suspitione erat aperit. ¶ Mea vota: quibus te natare opto. Erret a me desistat. Ne sim tanti: apud te minoris sim quã pericula. ¶ Cãm q̃ te ad natãdũ impellit. ¶ Merces: materia vilior videaꝛ quã tua pericula. Patria: qm̃ asiana sim ⁊ barbara. ¶ Impar: indigna tuo cõiugio. ¶ Oia: oẽs que te remorãtur cause. Nescio qua pellice: id mihi detestabile videꝛ si alieno amore detentus negligis. ¶ Isto crimine: vt me deserta aliã ames. ¶ Fata: mors mea precedat crudele hoc facinus. Uenturi do: fatetur coniecturam nullis signis probari posse: adeo vt rumore etiã careat: sed tm̃ arguit a consuetudine amãtiũ: qui timẽt oia: quã a loco firmat. ¶ Securus: sine timore amat nemo. ¶ Locꝰ distãtia nostra auget timorem. Felices alias: acclamatione pathos excitatur. Presentia: idẽ locus. Iuuat: monet. ¶ Uana: falsa. Iniuria: alieni amoris suspitio. ¶ Incitat ⁊ mor. me mordet ⁊ vexat. Error vterq;: meus ob vanã suspitionẽ: aut tuus ꝓpter mutuũ amorẽ. ¶ Hic: in hac causa. Si quam sciero: si aliam amaueris. ¶ Si mea fata petis: si me mori coegeris. Sed neq; peccabis: cum anceps fluctuet: diluit iã suspitiones referens cãm desidie in tempestatem. Istis: his suspitionibus. ¶ Pugnat hyems: obstat tempestas.

Tua virtꝰ: tua animositas. ¶ Uñ: ex q̃ cã. Nouus: insolitꝰ. Quoq;: due dictiones sunt: id est ⁊ quo fugit illa audacia: quã antea habebas. ¶ Ille natator: ille Leãder qui non timebat maris pericula. ¶ Sis tñ hoc. s. timidus. ¶ Quã qđ sol. esse scʒ audax. Placidum: trãquillũ. ¶ Dũmodo sis idẽ: dũmõ perseueres in amore nr̃o: ⁊ sis idẽ amator meus qui solebas esse. Illa flãma: ille ignis tui amoris. Nõ fiat fri. ci. nõ extinguatur: ⁊ est translatio ab igni: q̃ extinctꝰ fit cinis. Morãtes: tardantes. Mea vota: meũ desyderiũ aduentus tui. Sil'is vẽto incõstans. Erret vageꝛ: ⁊ a me ad aliã trãseat. Ne nũc sim tãti: sic legendũ est. i. timeo: ne nũc me tãti nõ estimes: vt putes per tãta pericula ad meveniẽdũ: ⁊ ne pericula superẽt cãm. i. pluris facias pericula ꝙ me: que sum cã periculoꝝ: ⁊ ne videar esse merces minor labore. i. p̃miũ minꝰ ꝙ sit labor tuus. i. vt nõ videar tibi satis digna: quã lato labore natãdi petas. Ne ledat patria. i. ne noceat mihi imparitas patrie. Ne ego sesta. i. ex sesto. Dicar: ipar inequalis. Uiro Abydeno. i. tibi q̃ es ex Abydo: q̃ est clarior mea sesta. Oia: q̃ te merenꝛ. Patientius: melius ꝙ si tu captus. Nescio qua. i. aliq̃. Pellice: cõcubina. Agas ocia. id est moreris ⁊ cesses. ¶ In tua: subaudi quã alieni lacerti. i. alius mulieris. Ueniãt in tua colla: te amplectanꝛ. Nouus amor: aliꝰ puelle. Sit finis nostri. i. expellat nostrũ. i. ne incipiẽs aliã amare me omittas. Uulnere ledar ⁊ accipiã dolorẽ: trãslatio est: nã vulnꝰ ꝑ dolore poniꝛ. Uer. Seruãs sub pectore vulnus. Isto crimine: ista tua culpa. Fata nostra. i. nostra mors. Sint pora tua culpa. i. añcedat culpam tuã. i. vtinã moriar prius ꝙ hoc facias.

ANTO: * Timor (vt Cice. li. iiij. Tuscu. inquit) est metus mali appropinquãtis. Trãslatio pulcherrima.

Amoris effectus.

HUBER. Quoq; q̃t dictiones habeat. Trãslatio. * Amor mõ i bonã partem accipitur pro sobrio casto q;. Cice. Incẽsus sũ amore icredibiliũ virtutũ tuaꝝ: mõ i malã ꝑ turpi/ atq; venereo. Uer. sed nõnulla magis vires industria firmat. Quã venerem ⁊ ceci stimulos auertere amoris.

Amor quid sit.

Nec q: dicit se non hec dicere: ideo q: aliquid de eo intellexerit: z ꝓpter amorē. Aut sollicitata .i. incitata. Noua fama: nouo nuncio: q̄d ames aliā. ℭ Securus sine cura z timore: nā res est solliciti plena timoris amor. Locus: remotus. Felices: dicit felices illas esse: que sunt in eodem loco: vbi sunt amatores sui. ℭ Sua presentia iuuat: adiuuat. Nosse vera crimina .i. cognoscere veram culpam suorum amatorum. Et vetat. scilicet sua presentia. Timere falsa: quia que sunt presentes non timent falsa crimina suorum amatorum: vident enim quotidie quid agant. Nos: dicit se ita timere quod fortasse nō facit leander: q̄z non intelligere quod facit. Iniuria falsa: nō vera. Tā mouet: tam sollicitat me z turbat. q̄z facta fallit: q̄ ea quā fecisti ignoratur a nobis. Vterq̄ error ignorātie: aut falie: aut vere iniurie. Pares morsus pares curas: z cruciatus animo meo. Hic ventus: qui nunc mouet mare. Aut pater tuus. Sit causa quare non venias. Quod quā, rem: scilicet aliquam mulierem esse causam tue more. Moriar dolendo: moriar dolore. Iamdudum: valde. Terentius. Iamdudum illa te amat: vel iamdudum. Iamdiu ex quo desinis ad me natare. Petis: queris mea fata: meam mortem. Sed neq̄ peccabis. dicit sperare eum permansurum in amore: tardareq̄ propter tempestatem maris.

Sed neq̄ peccabis/frustraq̄ ego terreor istis:

Quoq̄ minus venias/inuida pugnat hyems.

ASCEN.

☞ Quoq̄ illa audacia fugit. Quoq̄ due sunt partes/z ita quo ꝓducit significās/z quo fugit aūt preteriti est tpis: z ideo prior quoq̄ ꝓducit. Ille natator/q̄si diceret notissim⁹ z laudatissim⁹/aut audacissim⁹ flāmaq̄ id est illa flagrātissima amoris flāma/nō fiat cinis frigid⁹ .i. nō resoluat̄ i frigidū cinerē/hoc est i torporē aut obliuionē. Et ne sim tāti: ordo est. Et ego nō timeo tā vētos: q̄ ne sim tāti .i. quātū timeo: q: nō reputabor tāti: z q̄d pericula superāt cām .i. minora videant̄ q̄z cā hoc est q̄ ego: ꝓ qua ea debeas subire. ℭ Fataq̄ .i. z fata nr̄a: id est dies mortis mee sint priora tua culpa: id est precedāt tuā culpā: q̄d optādo dicit. ℭ Nec q: vēturi. Amāter purgat/q̄ obiecerat ne malā opinionē de Leādro suo cōcepisse credat̄. Quis enim secur⁹ amauit q̄si diceret/nemo: q: res est solliciti plena timoris amor. Quoq̄ minus z quominus. hoc est. Et vt non venias hyems .i. tēpestas inuida: sc3 amantibus pugnat .i. contendit.

ANTO.

Pluuia fin nonnullorꝫ phorū opi. quid sit.
Amymōes historia.
Tyro q̄ fuerit z ipsius fabula.
Alcyōis fa.
Iphimedie fabula.
Medule fabula.
Laodices q̄ et q̄t fuere.
Celen⁹ hi.
Nepheles fabula.

Me miseram quanto planguntur littora fluctu:

Et latet obscura condita nube dies.

Forsitan ad pontū mater pia venerit Helles: (al's portum.)

Mersaq̄ roratis nata fleatur aquis.

Aut mare ab inuiso priuigne nomine dictum/

Vexat in equoream versa nouerca deam.

Non fauet/vt nunc est/teneris locus ire puellis:

Hac Helle periit: hac ego ledor aqua.

At tibi flammarum memori Neptune tuarum/

Nullus erat ventis impediendus amor.

Si neq̄ Amymone/nec laudatissima forma

Criminis est Tyro fabula vana* tui.

Lucidaq̄ Alcyone/Ceyceq̄/z Antone nata:

Et nondum nexis angue Medusa comis.

Flauaq̄ Laodice/celoq̄ recepta Celeno*/

Et quarum memini nomina lecta mihi.

☞ Me miserā. ꝓ ꝯquestionē firmat ꝓpositū. Plāgunt̄: feriunt̄ apud sappho mea pectora planxi. Latet dies: obscur⁹ est sol: q̄ diei est cā. Mr̄ pia nephelē itelligit helle matrē q̄ maris est nympha. Nata mer. submersa helle. Fleat̄: nec deerūt phi q̄ dicunt pluuias esse deorū lachrymas. ℭ Mersa nouerca. Ino athamātis vxor helles nouerca cū se in mare p̄cipitasset in maris numina trāsijt: a grecis Leucothoe nūcupata: latini matutā appellāt: qm̄ matutino tpi p̄sit. Priuigne: helle quā odit: dr̄ priuign⁹ z priuigna. Nō fauet: sed aduersus est. Hac ego ledar: p̄sagio vtit̄: nam cum cadauer Leādri ad littus sestiū deiectū cōspicaret̄: se ipsam in mare p̄cipitauit. Flāmarū memori Neptune tuarū. apostrophe ad neptunū: qua incusat: q̄d amātes fauore nō ꝓsequat̄ cū ipse amauerit. ℭ Tuarū subeāt tui amores. Nullus erat ventis. si memoria colligeres: amantes nō impedires. Amymone hec filia fuit danai: quam gestantē vrnā vt scribit Strabo ad fontē amymonē: q̄ est iuxta paludē lernā compressit: z ex ea naupliū genuit. Laudatissima forma. Tyro vt hom. scrib. Salmonei filia fuit Enypeū fluuium amauit: in cui⁹ ripis Neptunus in enypeū versus eā cōpressit: Neleūq̄ et Peliā ex illa filios vno partu suscepit. Lucidaq̄ alcyone. Alcyone vna est ex pleiadibus ex Athlāte nata: que ex neptuno ireū peperit: vt scribit Hygi. Circeq̄ z alimone nata: iphimediā sigt Circes z Alimonis filiā: q̄ aloeo nupsit: vt in odissea scribit Home. Iactauitq̄ se cū Neptuno miscuisse: z ex eo ꝓlē inclytā otū z ephialtem suscepisse. Medusam: medusam Phorci filiā Neptunus in tēplo minerue stuprauit: indignata dea crines in serpentes mutauit. Flauaq̄ Laodice. duas Laodices fuisse cōperio: agamēnonis filiā alterā: alterā priami quā Neptunus amauit: cylenūq̄ filiū sustulit postea lycaoni thracie regi nupsit. Celeno hec est athlantis filia alcyones soror: vna ex pleiadibus ex qua Neptunū genuisse Hygi. scribit: lycon z nictea. Recepta celo: qm̄ in celo ob stupri mercedē relata est.

*Vanus ꝓ vacuo accipit̄. Ver. s3 illos expectata seges vanis elusit auenis. mō ꝓ ficto. Iuue. Sic libitu3 vano q̄ nos distixit Othoni. mō ꝓ mētiēte z īfido. Verni frustra auguriū vani docuere parentes.

*Celeno vna ex harpyis fuit: cui⁹ meminit Maro i enei. s3 hec de qua agit nunc Oui. ex pleiadibus fuit. Huber.

☞ Me miserā: narrat q̄ turbida sit tēpestas. Plāgunt̄ percutiunt̄. Dies: lux. Latet ꝯdita nube. Verg. Eripiūt subito nubes celūq̄ diēq̄ Teucrorꝫ ex oculis. Forsitā. dicit hāc tēpestatē forsitā motā esse a Nephele mr̄e Helles que venerit ad mare: z fleat filiā suā. ℭ Mater Helles. Nephele: vt dictū est in ep̄la Hysiphiles ad Iasonē. Nata: Helle. ℭ Fleatur: ꝓ fletur. ℭ Aquis roratis .i. effusis: allusit aūt ad fabulā: q: Nephele dicit esse mutata in nubē: que effudit pluuias. Aut alia causa: q̄d Ino cōuersa in deā maris nomine Leucothoen: vt supradictu3 est: fortasse turbauit mare: q̄d odit: q: nominat̄ a nomine priuigne Helles. ℭ Priuigne: filie mariti sui ex priore vxore. ℭ Nouerca. ino. Iste locus: hic Hellespōtus. ℭ Vt nūc est .i. ita timidus: vt nūc est. ℭ Nō fauet puellis nō est puellis bonus. ℭ Hac Helle periit. probat q̄d nō faueat puellis: q: prius nocuit Helle: nunc autē nocet tibi. At tibi. conuertit sermonem ad neptunum dicens q: ipse memor amorum suorum non deberet nunc aduersari

amantib us

amantibus ⁊ ventis impedire iter Leandro. Flammarũ amorũ. Si neq̃: cõmemorat multas puellas amatas a Neptuno. Si pro siquidẽ. Neq̃ amymone est vana fabula.i. falsa fama. Tui criminis: tui amoris ⁊ concubitus. Amymone vna fuit ex filiabus Danai fratris Egypti: quã cum pater eius aquatũ misisset: ⁊ Satyrus visam insequeretur: ⁊ illa auxilium neptuni implorauit: qui fugato Satyro eam compressit: ex qua genuit nauplium patrẽ palamedis. Nec tyro: formosissima fuit puella filia Salmonei qui in Elyde imperauit: ⁊ quẽ Verg. in.vj.eneid. a Ioue fulminatũ dicit: que Enypeũ fluuium qui Alpheum ingreditur vehemẽter amauit: vt poeta ait. Illa nimis flagrans dilexit Enypea diuum: hec postea a neptuno mutato in formã ipsius Enipei compressa est: ex qua genuit Neleũ patrem Nestoris ⁊ Peliam qui regnauit in Thessalia: vnde Proper. Non sic hemonio Salmonida mixtus Enipeo Tenarius facili pressit amore deus. hec postea nupsit Ericteo filio Eeoli: ex quo filios procreauit. ¶ Alcyone: hec nõ fuit filia eoli: de qua in precedẽti ep̃la dictũ est: sed vt alibi diximus vna ex pleiadibus filia Atlantis: ex qua neptunus genuit Lycaona: ⁊ Hyricum patrẽ Orionis: licet de procreatione Orionis seruius aliter dicat. Lucida: quia in stellã cõuersa est. Ceyce ⁊ Antone nata: que puelle he fuerint: fateor me nondũ potuisse pcipere: nam text⁹ apud alios habet Ceyne: apud alios Ceyce: ⁊ Antonoe: apud alios Anenone: apud alios enemone: ita vt difficile sit iudicare verũ: euemonẽ quidẽ scribit Strabo filiũ fuisse ozme ni fratẽ Amyntoris: ⁊ ex euemone natũ euripilũ: sed eius filiã vitiatã a neptuno nõ memini legere: neq̃ Ouid. mentionẽ facit lib.vj.met. vbi multas amicas neptuni cõmemorat: videtur tñ fuisse eius filia quã nũc a neptuno amatã dicit. Ceyne vero nõ viri sed puelle nomẽ est. Et nondũ nexis: ⁊ Medusa comis nondũ nexis.i. nõdum implicitis. Angue: pro anguibus: ⁊ Medusa nõ fuit vana fabula tui criminis: cũ nondũ haberet comas serpentinas. hec aũt filia fuit Phorci ex Cetho nympha: que cũ Euryalẽ: ⁊ Stennio sorores pulchritudine superaret: Neptuno ⁊ forme ⁊ pcipue capillorũ spẽ placuit: dum sola in littore spatiaretur quã fugiẽtẽ insecutus: tandẽ in tẽplo Palladis deprehẽdit: ⁊ cõpressit. Pallas indignata capillos ei⁹: quorũ pulchritudine neptuno placuerat: in serpẽtes cõuertit: reliqua que de medusa dicũtur vide apud Ouid. li.vj.met. ¶ Laodice: due fuerũt hoc noie dicte: vna filia Agamẽnonis ⁊ Clytẽnestre: altera filia Priami: de qua nũc puto poetã itelligere: qd a neptuno amata sit. ¶ Celoq̃ recepta celeno. Celeno hoc nomine appellata est vna ex harpyis: sed hec de qua nũc poeta loquitur: vna etiã fuit ex pleiadibus: ex qua neptunus: vt in precedẽti ep̃la diximus: genuit nicteũ patrẽ nictimenes: que cũ patre cõmixta est. Recepta celo: q̃ dixim⁹ has sorores in celũ trãslatas sydus effecisse: qd nauigationis initiũ ortu suo ostẽdere soleat. has latini appellãt virgilias. Et quarũ subaudi: ⁊ alie quarum noia memini esse lecta mihi: nam alias amauit neptunus ⁊ cõpressit: vt Lybiã filiam Epaphi: ex qua genuit Busyrim et Peribeam nymphã eurimedontis filiã ex qua genuit nausitheũ patrẽ Alcinoi regis pheacũ: amauit etiã thoosan Phorci filiam: ex qua Polyphemum genuisse dicitur: ⁊ alias plurimas: ⁊ ideo dicit Poete canunt: narrant.

Amymone

Alcyone.

Eucmõ quis fuerit.

Medusa.

Laodice due.

Celeno.

Neptuni amasie que fuerint.

☞ Planguntur.i. feriuntur: seu percutiũtur. Forsitan ad pontum. Sciscitatur causas turbationũ que fiebãt in Hellesponta: quas duplices innuit: aut quia mater Helles: scʒ nephele cõcubina Athamantis et nympha filiam plorans lachrymas suas in pluuiã conuertit: aut quia nouerca scʒ Helles: hoc est Ino coniũx Athamãtis versa in deam equoream scʒ matutam: aut Leucothoen: vexat mare dictũ a nomine priuigne: ⁊ ita inuiso.i. Hellespontum dictum ab Helle in eo submersa. At tibi flammarũ: pulchre incusat neptunum: q̃ qui tot amoribus olim arserit in amantes modo seuiat. Amice autem neptuni satis explicantur superiori commentario.

Ascensius.

Nas certe/pluresq̃ canunt Neptune poete:

Molle latus lateri conseruisse tuo.

Cur igitur toties vires expertus amoris/
Al's turbide.
Assuetum nobis turbine claudis iter?

Parce ferox: latoq̃ mari tua prelia misce:

Seducit terras hec breuis vnda duas.

Te decet: aut magnas magnum iactare carinas:

Aut etiam totis classibus esse trucem.

Turpe deo pelagi iuuenem terrere natantem:
*
Gloriaq̃ est stagno quolibet ista minor.

Nobilis ille quidem est: et clarus origine: sed non

A tibi suspecto duxit Vlysse genus.

Da veniam: seruaq̃ duos: natat ille: sed ijsdem

Corpus Leandri/et spes mea pendet aquis.

Interea lumen (posito nam scribimus illo)
Al's perstrepuit et nobis seu Stertuit.
Strepuit/et nobis prospera signa dedit.

☞ Plures: vt Helopẽ: cererẽ: thosan: amphitritẽ: melanto: lybiam: peribeã. Turbide: non turbine legas: tu inquit turbatus amãtes vexare nõ deberes. Lato mari: vbi mare est spatiosum nõ in angustijs Hellespõtiacis. ¶ Misce: cõfunde interturba. ¶ Terras duas asiã et Europã. ¶ Totis classibus: nauigiorũ multitudini. ¶ Esse trucem: seuire iram exercere. ¶ Deo pelagi Neptuno: qui imperium habet maris. Terrere mergere. Vlysse suspecto inuisus neptuno Vlysses fuit vt apud Ho. in.j.li. Odissee Minerne Iuppiter exponit: qd polyphemi oculuʒ terebrauit. Neptuni ex Thoosa Forcinis filij: non est inq̃t neptune ex Vlyssis genere: vt tibi sit Leander inuisus. ¶ Interea ex querimonia ad demõstrationẽ redit. Dum inquit hec q̃rimur. ¶ Perstrepit crepitat: qd futuri successus dat p̃sagia: ⁊ magicorũ obseruatione aduentũ portendit. Prospera signa: q̃si tuũ aduẽtũ portẽdi iudicabamus. Infaustos ignes boni: bona ominis gratia i ignem vina infundere cõsueuerunt. ¶ Erimus plur. numerum augebit Leander. ¶ In tua castra: translatio a militibus: qui ordinẽ deseruerũt. redi iq̃t ad consuetũ amorẽ. ¶ Socij: paris. ¶ Medio toro: id accidit si soli dormiamus. ¶ Auso: tue audacie. Tibul. dicit. Audẽdum est: fortes adiuuat ipsa Venus. ¶ Sternet: leues faciet. Tutius: q̃si puellis infensum est. Vectis phryxo: exẽplo mõstrat seuire in puellas hellespõtum consueuisse. Femina: Helle. Forsitan ad reditum: soluit qd Leander facilioren sibi fore accessum quam reditum dixit. ¶ Robora: natandi vires. Gemini labo. accessus ⁊ redit⁹. ¶ Diuersi: e diuersa patria. Illud tulisse oscula. Cogit amare: amoris molestias sentire: quoniã sperat ne q̃ viuat vtrũq̃ detegatur. Timidus: honoris obseruator. Cedere

Antonius.

* Stagnũ a stãdo dicitur aq̃ stãs. Ver. stagnũ p pte maris profundissima posuit q̃ea minime moueatur: semperq̃ stet.i. q̃escat. Emissãq̃ hyemem sensit Neptun⁹ ⁊ imis stagna refusa vadis.

Neptuni odium in vlyssem.

Presagia.

Antiquorũ ritus.

Ecce merum nutrix faustos distillat in ignes:

Cras erimus plures/inquit:et ipsa bibit.

Al's vectus.

Effice nos plures euicta per equora lapsus:

O penitus toto corde recepte mihi.

In tua castra redi socij desertor amoris:

Ponuntur viduo cur mea membra toro?

Quod timeas non est:auso Venus ipsa fauebit:

Sternet ⁊ equoreas equore nata vias.

Ire libet medias ipsi mihi sepe per vndas:

Sed solet hoc maribus tutius esse fretum.

Nam cur hoc vectis Phryxo/Phryxiq; sorore

*

Sola dedit vastis femina nomen aquis?

Forsitan ad reditum metuis/ne robora desint:

Aut nequeas gemini ferre laboris onus.

At nos diuersi medium coeamus in equor:

Obuiaq; in summis oscula demus aquis.

Atq; ita quisq; suas iterum redeamus in vrbes:

Exiguum/sed plus q̄ nihil:illud erit.

Vel pudor hic vtinam:qui nos clam cogit amare:

Vel timidus fame credere vellet amor.

*

Nunc male res iuncte calor/⁊ reuerentia pugnant

Quid sequar in dubio est:hec decet:ille iuuat.

fame:honorem contēnere. Res:pudor ⁊ amor non veniunt in idem:vt est apud Sappho. et in Meta. Non bene iungūtur:nec in vna sede morantur Maiestas et amor. Quid sequar: quid est futurum an cadat pudor vel amor. ¶ Hec:pudor ⁊ reuerentia est infra decorum. ¶ Ille iuuat:amor in delectatione est.

Huber. ☞ Has:supra nominatas. Et plures alias conseruisse latus lateri tuo.i.tecum cōmixtas esse:⁊ concubuisse. Turbine: impetu ventorū. Ver. Turbine corripuit scopuloq; infixit acuto. Misce tua p̄lia mari la.i.ostēde vires tuas in mari lato ⁊ amplo:⁊ non in hoc angusto et stricto mari. Seducit: separat. Duas terras: Asiā ⁊ Europā. vt diximus in argumēto epistole. ¶ Totis classibus:multis nauibus congregatis. ¶ Deo pelagi:tibi magno ⁊ potēti. Juuenē:nam Leandrū nō naui: sed brachijs per mare euntē. Ista gloria:quā queris in hoc breui mari turbando. Est minor quolibet stagno.i.minor quam gloria quā in quolibet stagno ⁊ parua aqua posses habere. ¶ Ille: Leander. Nobilis ⁊ clarus origine.i. nobili genere ortus. Sed non traxit genus ab Vlysse suspecto tibi.i.inimico ꝓpterea qd̄ scelere Vlyssis perijt Palamedes nepos neptuni:aut vt alij volūt:ꝓpter pergama neptunia arte et dolis Vlyssis euersa. Duos. Leandrū ⁊ me. Natat: mari se credit. Sed corp⁹ Leandri ⁊ spes mea pendet ex ijsdē aquis.i.sunt in eodē periculo: legēdū aūt est corpus Leandri ⁊ spes mea: vt illa copula addat. Strepuit ⁊ lumen.i. lucerna fecit crepitū:⁊ stridorē. Posito nam scribimus illo. parēthesis.i.scribim⁹ ad lumē lucerne. Ecce:dicit nutricē quasi libaminis ⁊ auspicij causa inijcere vinū in ignem. Faustos:bene auspicatos:felices:a fauēdo dicitur faustus. ¶ Instillat:infundit. ¶ Plures:quia accedet Leander. Lapsus tu celeriter progressus. Per equora euicta:tuis lacertis superata. ¶ Effice nos plu. fac vt tu accedas numero nostrum. ¶ Recepte meo corde.i.valde infixe aio meo. Desertor:derelictor defector:trāslatio a militibus qui a ducib⁹ suis ⁊ socijs deficiūt qui desertores dicuntur. Medio toro:qd̄ solet facere aliquis cū est solus:nam qui cum alio dormit non in medio: sed in parte lecti iacere solet. Non est qd̄ timeas: id est non est timendum. ¶ Venus ipa. Dea amoris. Auso:vel tibi auso natare:vel auso.i.audacie tue:vt Tibul. Audaces adiuuat ipa Ven⁹. Nata equo.scilicet. Venus. ¶ Sternet:componet placabit. Vergil. Et nūc omne tibi stratum silet equor. ¶ Ire libet:dicit qd̄ s[…] habet voluntatem ⁊ appetitum natandi ad Leandrū nisi sciret hoc mare nimis periculosum puellis quod[…] tuit ex Helle submersa. ¶ Maribus:masculis. Nam cur:probat exēplo quod sit tutius masculis quā femin[…] Cur enim inquit cum Phryxus ⁊ Helle per hoc mare veherentur:sola Helle cecidit ⁊ Phryxus euasit inc[…]mis:ordo. Sola fe. cur dedit nomen. Vastis aquis.i.mari. Phryxo ⁊ Hel. ve. hoc .i. cum veherentur:vt. Et c[…] vectus Abas.i.vehebatur:nam latini participiū preteriti imperfecti temporis a passiuo nō habent sed vtū[…] participio preteriti perfecti. ¶ Forsitā:obiectionē facit pro Leandro. ¶ Robora:vires. Ad reditū:ad reuert[…]dum in Abydon. ¶ Gemini laboris eundi:⁊ redeundi. At nos:responsio.q.d.si hec times natemus ambo e[…] medio mari. ¶ Coeamus:cōueniamus. ¶ In sum.aquis:in summitate aquarū. ¶ Ita postq̄ coierimus ⁊ o[…]lati erimus. ¶ Quisq; ad su.vr.tu Abydon:⁊ ego Seston. Illud:osculari tm̄ in medijs aquis. ¶ Est ex.est par[…] ¶ Sed erit plusq̄ nihil.i.erit aliquid. ¶ Vel pudor hic vtinā:sensus est. Vtinā vel pudor qui cogit nos am[…]sic ita vehementer:⁊ occulte vellet cedere amori. ¶ Vel amor timidus vellet cedere fame.i.non timeret fa[…] neq; quod dicetur de nobis. ¶ Calor:amor. ¶ Et reuerentia.i.verecundia. ¶ Res male iuncte:quia sunt ꝯ[…]rie. ¶ Pugnant:sunt inter se aduerse. ¶ In dubio est quid sequar:dubito quid agam an obsequar pudori: amori. ¶ Hec reuerentia. ¶ Decet:honesta est:⁊ affert laudem. ¶ Ille:scʒ calor ⁊ amor. ¶ Juuat:delectat.

Ascensius. ☞ Assuetum nobis turbide.i.o turbide:sed plures codices habēt turbine.i.perturbatione claudis iter. ¶ [...]terea lumen ⁊c. Perstrepit ⁊ nobis. alij Stertuit ⁊ vobis legunt/dependet autem ex pyromantia/sed solet [...] maribus. Ingeniosa/et apta inuentio exemplis corroborata. Gemini laboris .s. eundi/et redeundi.

Antonius. ☞ Vt semel itrauit:vt malit reuerētiā deponere exēplo inuitat. ¶ Tulit phasi. celeri puppe. Argo intelligit:quā a celeritate nūcupatā scri. Hygi. Medeam rapuit vt dixim⁹. Graue sit puppibus:vitant nauigare ob tempestatē.

Vt semel intrauit Colchos pegaseus Jason:

Impositam celeri Phasida puppe tulit.

* Vastus magnus. Ver. Vastū q; cana trabe currim⁹ equor. aliq̄n ponit p feroci/ deserto. Hiero. quoties in illa vasta solitudine. Acti⁹. Hāc vrbem ferro vastam faciet.

Odium in Vlyssem.

Faust⁹ vnde dictus sit.

Phryxi fa. Quo participio latini careant.

* Reuerētia verecundia vel honor: que tā i verbis: q̄ i factis alicui exhibemus: vñ rē aliquā turpē noiaturi dicere solemus: salua reuerentia.

Argo nauis vnde dicta est.

t ſemel Jdeus Lacedemona venit adulter:
Cum preda rediit protinus ille ſua.
u quam ſepe petis/qđ amas tam ſepe relinquis/
Et quoties graue ſit puppibus ire/natas.
ic tamen o iuuenis tumidarū victor aquarum/
Sic facito ſpernas/vt vereare/fretum.
rte laborate merguntur in equore puppes:
al's putes.
Tu tua plus remis brachia poſſe putas?
Quod cupis:hoc naute metuunt Leandre natare:
Exitus hic fractis puppibus eſſe ſolet.
Me miſeram/cupio non perſuadere/quod hortor:
Siſq; precor monitis fortior ipſe meis.
Dummodo peruenias/excuſſaq; ſepe per vndas
Jniicias humeris brachia laſſa meis.
Sed mihi ceruleas quoties obuerſor ad vndas:
Al's neſcio quod pauidum pectora frigus habent.
Neſcio quid pauidum frigore pectus habet.
*
Nec minus heſterne confundor imagine noctis:
Quāuis eſt ſacris illa piata meis.
Namq; ſub Aurora iam dormitante lucerna/
Somnia quo cerni tempore vera ſolent.
Stamina de digitis cecidere ſopore remiſſis:
Collaq; puluino noſtra ferenda dedi.
Al's hac.
Hic ego ventoſas nantem delphina per vndas
Cernere non dubia ſum mihi viſa fide.
Quem poſtq̄ bibulis iniecit fluctus harenis:
Unda ſimul miſerum/vitaq; deſeruit.
Quicquid id eſt timeo/ne tu mea ſomnia ride:
Nec niſi tranquillo brachia crede mari.
Si tibi non parcis/dilecte parce puelle:
Que nunq̄ niſi te ſoſpite/ſoſpes erit.
Spes tamen eſt fractis vicine pacis in vndis:
Al's ſcinde.
Tu placidas toto pectore finde vias.

¶ Sic ſic:repetitione pathos mouet:ea inq̄t moderatiōe ne minus timeas vndas q̄ cōtēnas. ¶ Mergūtur naues:timorē exemplo auget. ¶ Metuūt naufragiū paſſi natant. ¶ Exitus hic:vt natēt poſt naufragiū. ¶ Quod hortor:id eſt vt nō niſi trāquillo freto ſe cōmittat Leander. ¶ Quid pauidum:id erat ſubmerſi Leandri preſagium. ¶ Jmagine heſterne noctis:deterret a ſomnis Leādrum ne nataret. Placata piata. Meis ſa. mactatis nigris hoſtiis:que in honorem p̄ſerpine ꝛ Orci mactabantur ad expiāda ſomnia. Dormitāte:extincta. ¶ Uera ſom. Lucretius ex curis q̄b⁹ fuimus intēti fieri ſomnia exiſtimauit. Ypocrates que extrema nocte contingūt aliquid habere preſagii videtur aſſerere:qđ in bruto notauit Actius:apud quē Tarquinius ſupbus ſe regno pelli ſomniauit. ¶ Remiſſis:laſſatis ſopore. ¶ Puluino:dicim⁹ etiā puluinar:eſt eñ ſtragulū quod capiti ſubiicimus. ¶ Nantem delphina:a delphino recte ſumpſit auſpicium:qm̄ homini amicus eſt. Pli. quoq; tēpeſtatem p̄ſagire ſcribit:ſi trāquillo mari laſciuiant:ſi aquam ſpargunt:aut conturbāt trāquillitatē. ¶ Jlliſit:cū offenſa in litt⁹ detulit. ¶ Jd:qđ ſomnia protendūt. ¶ Si tibi nō parcis:ſi tuū contēnis periculū. ¶ Nunq̄ erit ſoſpes:nō viuet niſi te viuo. ¶ Uicine pacis. p̄xime tranq̄llitatis. ¶ Jn vndis fractis:vētis agitatis. Uias placidas:nata cū trāquillitas viā facilē tibi p̄buerit. ¶ Nō ſunt nāti puia:natare ob tēpeſtatē non ſuadēt. Leniat:leuet. ¶ Moras inuiſas:tēporis diſpēdiū qđ odiſti. ¶ Ut ſemel:dicit qđ optaret fieri de ſe a Leādro quod factū eſt a Jaſone de Medea:qui vt in colchos delatus eſt eam abduxit. ¶ Pegaſe⁹ a pegaſa oppido Theſſalie:inde ſinus pegaſeus vnde Jaſon in colchos nauigatur⁹ nauē ſoluiſſe dicitur. ¶ Phaſida. Medeā a phaſide colchoꝝ fluuio. ¶ Tulit:abſtulit. ¶ Adulter ideus:ponit aliud exēplum. Paris Troianus ab Jda mōte phrygie. ¶ Cū ſua preda:cum Helena dictū eſt in prima ep̄la. Quam petis. i. me ad quā ſepe venis. Quod amas:id eſt eſt quā amas. ¶ Quoties ſit graue puppib⁹:quoties eſt periculoſū nauibus. ¶ Jre:per mare. ¶ Sic tamē:licet conqueſta ſit:qđ eā nō abducat:hortatur tamē eum:vt ita ingrediatur mare:vt illud timeat. i. vt caute natet. ¶ Uictor ſuperator natādo. ¶ Sic ſic:cōduplicatio. ¶ Ut vereare vt timeas. Arte laborate:arguit a maiori:dicit eñ qđ naues validiſſime ꝛ artificio facte mergūtur ab equore ita turbato:quāto ergo magis hoies? ¶ Poſſe plus remis. i. habere maiorē vim ſuperādi aquas:q̄ habēt remi. Quod cupis:ſcȝ natare. ¶ Hic exitus:ſcȝ natandi per mare turbatum. ¶ Solet eſſe puppib⁹ fractis. i. ſolet eſſe quādo neceſſitas cogit nauib⁹ fractis. ¶ Me miſeram:oſtēditur inconſtātia amantis:iam enim incipit hortari:vt veniat. ¶ Non pſuadere tibi quod hortor. i. cupio vt verbis meis nō credas:aut pareas:quibus te hortor:ne tali mari nates. ¶ Fortior:animoſior. ¶ Meis monitis:que diſſuadent tibi natationē. ¶ Excuſſa ꝯmota. ¶ Sed mihi:dicit ſe terreri:quoties aſpicit mare ita turbatū. ¶ Obuerſor:p̄maneo:cōuerſor. ſed conuerſor apud idoneos in vſu non repperi. ¶ Neſcio quid pauidum:ordo eſt:pect⁹ pauido frigore hȝ neſcio q̄d. i. timet. legitur etiā. Neſcio quid pauidū pectora frigus habēt:ꝛ idē eſt ſenſus:nam ex timore ſeq̄tur frig⁹. Uer. Extēplo enee ſoluunt̄ frigore membra. Nec minus:dicit ſe etiā terreri

Somniorū ratio ꝛ p̄ſagia que inde ſequūt.

Puluinar quid ſit.

Tempeſtatis future preſagia.

Huber.

Jaſonis hiſtoria.

Pegaſeus vñ veniat.

*Heſtern⁹ p̄ pridiano accipit. Te. Jure heſterno panem atrū vorāt.

Ritus antiquorum.

Somnia vera que ſint.

Interea quoniam nanti freta peruia non sunt:

Leniat inuisas litera missa moras.

somnio: qd̄ hesterna nocte somniauit. Imagine specie: apparētia: nā somnia inania sunt: sꝫ hn̄t imaginē rerum. Illa nox. Piata: expiata: purgata: solebāt enim somniātes aliqua tristia diis sacrificare: vt amouerent illa tristia.

¶ Nāqꝫ sub aurora: dicit nūc Hero qd̄ fuerit somniū suū. Existimauit eñ in somniis circa aurorā se videre delphina natātē per mare: ab vndis ad littus expulsum ⁊ illisum: ⁊ statim mortuum: veret̄ igit̄ ne Leander sit ille delphin. Sub auro. i. circa aurorā. ¶ Iā dormitāte: iā deficiēte lumine: nā lucerna q̄ tota nocte fuit accēsa adueniēte aurora solet paulatim diminui: ⁊ deficere lumine. ¶ Sōnia quo cerni: eo eñ tpe somnia solere cerni vera existimāt: q: vcꝫ stomachus nō sit vino/ciboqꝫ distētus: sꝫ purgatus: tūc eñ vera somniari putant̄: vn̄ Persius Sōnia pituita q̄ purgatissima mittūt. ⁊ Dātes poeta. Masapressa Imatim del ver se sogna. ¶ Stamina: fila. ¶ Remissis: resolutis. ¶ Sopore: somno. ¶ Ferēda: sustinēda. Puluino ceruicali. Hic tūc. Uētosas: vēto turbidas. Nō dubia fide. i. manifeste. ¶ Illisit. violēter imisit: ⁊ infixit. Bibulis harenis. i. littori. ¶ Unda simul miserū/vtraqꝫ deseruit remāsit i sicco ⁊ mortu9 est. ¶ Quicqd. i. qcqd hoc sigt. Nec ride: nec ꝯtēne. Crede: ꝯmitte. ¶ Si nō parcis tibi. i. si nō habes respectū tui. Dilecte parce puelle. i. habe respectū mei hospes: icolumis/et sana. Nisi te sospite: nisi te viuo: spes tn̄: dicit se sperare cito fore trāquillitatē: in mari: ⁊ tūc hortatur: vt natet. Spes pacis vicine. i. trāquillitatis ppinque/⁊ cito future est: scꝫ mihi: tūc eñ cū erit pax in mari: scinde vias. i. nata: nā natādo scindunt̄ aque corpore: freta nō sunt peruia nāti. i. non pn̄t natari: peruiū d̄r p qd̄ iri pōt: melius eñ legit̄ nāti ꝙ nādi: nā non diceremus freta nō sunt peruia nādi: sꝫ poti9 nādo: sꝫ vt dixi legēdū est nāti: intelligit̄/vel tibi/vel cuilibet aliꝫ. Leāder cū impatiētia amoris nō potuisset expectare maris tranquillitatē, conat9 vt solebat natare/submersus est: cūqꝫ eius cadauer ad litt9 amice fluctib9 delatū esset: illa se precipitauit e turri/ex qua natātē Leādrū spectare solita erat: ⁊ ambos amoris vehemētia/⁊ impatiētia perdidit.

ASCEN. ¶ Lacedemona. Lacedemō ciuitas est Spartana/cuius actūs est lacedemona. Lacedemonꝫ aūt sunt incole illi9 ciuitatis. Puppib9 ire. i. abire: quo verbo arguit eū in abeūdo quoqꝫ facilē. Sic tn̄ o iuuenis tumidarū: id est inflatarū aquarū victor/q: voti cōpos sepe pernatauit. Quāuis est sacris illa piata. i. placata. Male autem legeret̄ placata/q: tā placo ꝙ paco primā pducunt. Sōnia quo cerni. Horatianū quoqꝫ est. Putāt enim euaporato iā cerebro visa non ex noxio humore sed deorum dari dono. Cetera manifestaria sunt.

¶ In. xix. epistolam argumentum.


BALD. Arthemidorus scribit Ceā insulā vnā ex Cicladib9 in egeo esse: quā latini Ceā greci Idrusam nūcupāt: vt author est plini. hinc pfect9 Acōti9 ad Diane sacra: q̄ Deli ex virginū cōtēptu celebrātur in amorē vise Cydippes excaluit: nouā ꝯmētus fraudē in pomo: hec/vel his similia scripsit carmina. Me tibi nupturā felix erat omē Acōti. Testor quā colim9 numina magna Dee. Is cū sacra ministraret: ante dee simulachrū in sinū puelle piecit: q̄ fraudis inscia: cū imprudēs lr̄as perlegeret: visa est sese vxorē Acōtio pacisci. Nā q̄ ante Deos dicerent̄ in tēplo Delie Diane rata esse debere lex erat: post paulo cū pater vt pact9 erat: aliꝫ despōderet: in febrē ardētissimā incidit: ad eā scribit Acōtius id peieratione sibi accidere: qm̄ nō implesset: q̄ Diana p̄sente pmiserat: cū ille pactū ꝯiugiū visa sit cōcussa coma pbare perfidiāqꝫ deā vlcisci velle. Suadet demū pristinas vires resumere nō posse: nisi vt ex pomo est pollicita nuptie celebrarentur.


Pone metuꝫ: nihil hic iteꝝ iurabis amāti: vt incipiētes decet ab ea ordit̄ pte: p quā maxime Cydippe hesitare poterat: nā ⁊ alias capta fuerat: sic Uergiliana Dido: cū vidisset Troianos maxime vereri incipit. Soluite corde met9 Teucri secludite curas. Hic: in epistola nō vercare de cōiugio/vt in pomo iurare. ¶ Promissam te: tuū cōiugiū in Diane ede promisisse. Languor febris: egritudo. ¶ Ulla pte dolēte: si qua pars doleat tui ego doleo. Quid pudor subit: cui te pudet. ¶ Ante: ꝙ legas epl'am. ¶ Erubuisse: id signū est pudoris. ¶ Cōiugiū: pactāqꝫ fidē: suadet epl'am legi a pacto. Crimina: stupra: aut adulteria: ⁊ furtiuos cōcubitus. Debitus: ex pacto legitimus. ¶ Demptus fetus: pomi periphrasis

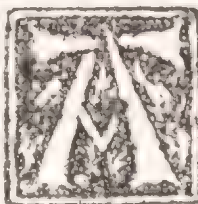
Locus enodatus. ¶ Illic: his verbis. ¶ Id qd̄ opto: cōiugiū significat. Qd̄: pomū. ¶ Pertulit: hic loc9 ante me legētibus maximas peperit cōtentiones: nec iniuria: nā mirādū est quo pacto interpretari potuerūt: si ambigere interp̄tari est: in vetusto eñ et carie cōsumpto codice: q̄ in oibus exemplaribus deerāt duo carmina: hec sunt. Nil tibi cum verbis excidit illa fides. Id metui vt diue diffusa est ira decebat. Illa fides quā de cōiugio presente Diana dare visa es. ¶ Excidit: obliuioni mandata est.

HUBER. Argumētū epistole de quo supra. * Lāguor: ppriie est defectio viriū ⁊ succi naturalis: sꝫ ad


Pone metum. Ceos: vt Strabo scribit/insula fuit in mari Aegeo quaternas cōtinēs vrbes: inde Tetrapolis vocata est. ¶ Ex hac insula fuit Acontius iuuenis amore Cydippes puelle vehemēter accensus: quā cum ob ḡnis imparitatē nō auderet aperte vxorē petere: inuenit viā: qua illā sibi cōiugio obligaret. Nā in pulcherrimo pomo scripsit hos



¶ Acontius Cydippe.


Accipe Cydippe despecti nomen Acontii

Illi9/in primo qui tibi verba dedit.

Pone metum: nihil hic iterum iurabis amāti:

Promissam satis est te semel esse mihi.

*

Perlege/discedat sic corpore lāguor ab isto:

Qui meus est vlla parte dolente dolor.

Quid pudor ante subit? nam sicut in ede Diane

Suspicor ingenuas erubuisse genas.

Coniugium/pactāq; fidem/non crimina posco:

Debitus vt coniux/non vt adulter:amo.

Uerba licet repetas:que demptus ab arbore fetus *

Pertulit ad castas me faciente manus.

Al's iurare.

Inuenies illic id te spondere/quod opto:

Nil tibi cum verbis excidit illa fides.

versus. Juro tibi sane per mystica sacra Diane. Me tibi venturā comitē:spōsamq; futurā: et hoc pomū in tēplo Diane ad pedes Cydippes ꝓiecit:quo accepto illa legit versus:ꝛ inscie iurauit:cum tamē ꝓpositū ꝛ intētionē nō haberet iurādi ꝛ ꝓmittēdi Acontio:postea cū per parētes inscios hui⁹ rei alij viro despōsata esset:subita febre correpta est/q̄ cum vehemēter vexaretur:Acontius hac ep̄la conatur ei persuadere hūc morbū a Diana immissum esse ꝓpter periuriū:ꝛ fidē nō obseruatā:qua testata fuerat numē diane se seruaturā. Adducit aūt ei in odiū eū:cui postea despōsata fuerat:dicens omnē egritudinē ꝛ periculū vite ei (a)ccidere illius causa:quē si dimiserit:dicit q̄d liberabit omni morbo:ꝛ ipse cōsecrabit in tēplo Diane pomū au(r)eum cum carmine:quod testabitur/que fuerāt scripta in pomo lecto a Cydippe omnia fuisse rata:ꝛ habuisse (e)ffectū. Sed ne dubitet:vt iterū decipiatur epistola sicut decepta fuerat pomo:amouet ei metū dicēs ne timeat (le)gere:q̄m nulla est hic fraus:neq; iuramentū. ¶ Pone metū:noli timere legere hanc epistolā. ¶ Iterū scđo: vt (se)mel iurasti lectis versibus pomi. ¶ Satis est:sufficit te semel mihi ꝓmisisse iurādo. ¶ Discedat: sic adiuuat (...)am:vt legat sic.s.si legeris. ¶ Languor:morbus. ¶ Illo tuo. ¶ Qui dolor est meus:me tāgit.s.te vlla parte.i.te (h)abere dolorē in aliqua parte corporis. ¶ Quid pudor an subit.i.cur pudet te. ¶ Subit:occurrit. ¶ Nam suspi(c)or.i.puto. ¶ Genas ingenuas.i.tuas q̄ es ingenua ꝛ verecūda. ¶ Erubuisse:roborem habuisse. ¶ Sicut in ede (D)iane:scȝ erubuerūt. ¶ Aede.i.tēplo. ¶ Non crimina nō adulteriū:ꝛ dedec⁹ tuū. ¶ Licet:licitū est tibi. ¶ Referas:repetas fetus demptus ab arbore.i.pomū:q̄d est fetus.i.fructus arboris. ¶ Illic:in pomo.

Pone metū. Bene a principio monet metū ponat.i.deponat:quia verosimile est omnia eius dona illi suspecta/ita vt amplius lectura nō sit eius literas:cui⁹ se legēdo deceptā nouit. Discedat sic corpore:diximus alibi sic aptam esse precationi particulam. Debitus vt coniux/ id summopere astruit:q; illa inficias eat si amari nolit. Que demptus ab arbore fetus.i.pomū ab arbore decerptum.

Id metui/vt diue diffusa est ira decebat

Te potius virgo/q̄ meminisse Deam.

Nunc quoq; idē timeo:sed idē tamē acrius illud

Assumpsit vires:auctaq; flamma mora est.

Quiq; fuit nunq̄ paruus:vel tempore longo:

Ex spe:quam dederas tu mihi:crescit amor.

Spez mihi tu dederas:me⁹ his tibi credidit ardor:

Non potes hoc factum teste negare Dea.

Me tibi nupturam/felix eat omen Aconti

Juro/quam colimus numina/magna Dee.

Adfuit/et presens vt erat:tua verba notauit:

Et visa est mota dicta tulisse coma.

Deceptam dicas nostra te fraude licebit:

Dum fraudis nostre causa feratur amor.

Fraus mea quid petijt:nisi q̄ tibi iungerer vni?

In me quod quereris:conciliare potest. *

Non ego natura/nec sum tam callidus vsu:

Solertem tu me(crede)puella facis.

Te mihi compositis si quid tamen egimus arte:

Astrinxit verbis ingeniosus amor.

Id metui:ne ꝛ fidē datam:ꝛ verba obliuiisceris. ¶ Diffusa est ira. Diana indignata est q̄m ex lege pacta seruare cōtempsisti: inciderat enim in febrē Cydippe. ¶ Decebat te potius meminisse:quā memor pacti:cuius oblita es:te febris veluti periurā vexat:idē timeo ne oblita verborum pacta seruare cōtemnas. ¶ Illud idem:mei coniugij contemptus est timor. ¶ Spe quā de.spes in causa est p̄cipua: vt amemus. ¶ Teste Dea. Dianā significat: in cuius ede in pomo perlecta sunt carmina. ¶ Notauit:preterire nō permisit. ¶ Tulisse: hausisse dicta de coniugio ꝑlegisti. ¶ Licebit: diluit crimen a causa:quā i amorē transfert. ¶ Conciliare:q̄m honesta peto:vñ tibi null⁹ querēdi locus reliquitur. ¶ Nō ego natura: recte naturā addidit:vt ꝛ versutiam ꝛ calliditatem excluderet:illa eñ a natura est:hec ab vsu:ideo Ci. versutos appellari tradit quorū celeriter mēs versatur. Callidos vero quorū tanq̄ manus opere:sic animus vsu cōcaluit. ¶ Solertem:industriū ꝛ ingeniosum. Propertius. Ingeniū nobis ipsa puella fuit. ¶ Compositis:apte iunctis:est cōposito verborū constructio equaliter ꝑpolita. ¶ Arte:dolos habebāt verba in pomo perscripta. ¶ Feci spōte mihi despōdi:nam verba dicebātur in nuptijs: quibus noui sponsi iungebantur: que cum oblique pronunciasset eques romanus mulctatus est:vt scri. Gel. ¶ Juris amore vafer:amor suo iure me vafrum fecit. Uafros dicim⁹ callidos:ꝛ quasi valde afros:q: vt scrib. Pli. dolosi sunt:vnde idem in precone Pomponius:tergum inquit varium:linguam vafram. ¶ Sic fraus huic fa.no.crimē diluit ex loco:quem violētam diffinitionem dicimus. ¶ Uelle tenere:non est fraus velle assequi q̄d amasti. ¶ Sine fine:q: amabo semp. ¶ Petam:ero proc⁹. Per gladios alij:a maiori causam suam honestam facit. Alij bello vxores sibi pepererūt:ego vero literis id tēto. ¶ Plures nodos: laqueos metaphora a venatoribus:qui feras laqueis captāt. Mille modi:ad faciēdum vie mille saperiunt. ¶ In isto cliuo elaboramus ad te fallēdum:translatio ab auriga:qui montem consequi nititur.

animū q̄n q; trāsfert. ꝛ ꝑ debilitate / defectu/ torpore inertiaq; vsurpari solet. Cice. libro.j. Offi. Nihil autē magis cauēdū ē senectuti q̄ ne languori se desidieq; dedat.

*Fet⁹ generale nomen est ad oia animalia:etiam si sint ouia:et ad arbores Uergi. li.j. Georgico. Hic segetes illic veniūt felici⁹ vue. Arborei fetus alibi. Ascensius. ANTO.

Uersuti q̄ sint.

Modus dicēdi verba in cōuiuiis ꝛ qua pena perperā ꝓnūciantes mulctabantur.

*Cōciliare est amorem/ac beneuolentiā cōparare. Uergi. Tu sceptra iouemq; Cōcilias. Conciliare beneuolū facere. Liui. li.j. Eneas aduersū tāti belli terrorē vt animos Aborigenū sibi cōciliaret.

Dictatis ab eo feci sponsalia verbis:
*
Consultoq; fui iuris amore vafer.
Sit fraus huic facto nomen/dicarq; dolosus:
Si tamen est/quod/ames velle tenere/dolus.
En iterum scribo/mittoq; rogantia verba:
al's quo.
Altera fraus hec est: quodq; queraris habes.
Si noceo/q amo: fateor sine fine nocebo:
Teq; petam: caueas tu licet/ipse petam.
al's regidas.
Per gladios alij placitas rapuere puellas:
Scripta mihi caute litera crimen erit.
Dij faciant possim plures imponere nodos:
Ut tua sit nulla libera parte fides.
Mille modi restant: cliuo sudamus in vno:
Ardor inexpertum nil sinet esse meus.

Huber. *Uafer p callido / et astute accipit: quasi valde afer: mira enim semper fuit eius gentis calliditas. Cice. Non sunt i dispu tatione vafri: nō veteratores nō malitiosi.

Id qd opto: potius meminisse.s.te futuram spōsam meā: qd velim te poti⁹ meminisse q̄ deā.s.Dianā: q̄ memor illius promissionis: quā non prestas immittit tibi morbū. Timeo idem: ne Dea meminerit promissionis tue. ¶ Acri⁹: vehemētius. ¶ Assumpsit vires: auctum est idē illud qd timeo. ¶ Flamma: amor meus: amor q̄ fuit paru⁹ in principio. ¶ Non lōge.i.breui tēpore creuit ex spe: quā tu dederas.s.iurando te futurā spōsam meā. ¶ Me⁹ a.cre.hoc.i.amor fecit me tibi h credere: qd promisisti. ¶ Hoc factū: iuramentum. ¶ Dea teste.i.Diana presente et sciēte hoc. Notauit: attēdit. ¶ Tulisse: accepisse. Coma mota: capite moto i signū cōsentiētis. ¶ Licebit: erit tibi licitū: et permittetur. ¶ Feratur: dicat.i. dūmodo dicat tātūmodo ppter amorē te accepisse. Quid petijt? quid voluit.q.d.nihil aliud nisi qd iūgerer tibi vni: vt essem cōiux tui solius Cōciliare: cōiungere et cōcordes reddere qd quereris. Quā rem: tu q̄reris.i.hec fraus: de qua tu q̄reris pōt nos cōciliare: q2 potes intelligere: qd fuit solū ex amore: Pōt legē aū est nō potes. ¶ Callid⁹: astutus. ¶ Usu: experientia: sed ppter amorē tuū: ideo dicit. ¶ Tu facis me solertē.i.industrium: et ingeniosum. ¶ Te mihi: dicit qd si aliquo artificio vis⁹ est vti ad eā decipiendā: illud artificiū fuit amoris: q̄ dictauit sibi. ¶ Cōpositis.i.artificiosis. ¶ Ingenios⁹: ab effectu. ¶ Spōsalia: solēnia verba nuptiarū: nam fm iuriscōsultos: spōsalia sunt mētio et repromissio futurarū nuptiarū. ¶ Ab eo: ab amore. ¶ Uafer. callid⁹: astutus quasi valde afer: vt Nonio placet. ¶ Cōsulto: interrogato: mihi dāte cōsiliū: nam cōsult⁹ dicitur qui cōsulitur: cōsultor/qui cōsulit. ¶ Sit fraus: ordo est: fraus sit nomē huic facto.i.hoc factū nominetur fraus. ¶ Si tamen: quasi correctio.q.d.cū potius sit virtus q̄ dolus velle tenere qd amas. ¶ Iterū: scdo. ¶ Quod amo.i. amo te: vel qd.i.quia. Sine fine: perpetuo et semp: quia nunq̄ desinā te amare. ¶ Petā te: te optabo. ¶ Licet caueas: vites ne te petam. ¶ Per gladios: arguit a maiori ad minus: si enim licet alijs rapere puellas bello: et pugnare armis: vt eas habeāt: dicit sibi nō fore crimen: si scriptis voluerit puellam habere. ¶ Placitas puellas amatas et que sibi placuerit. ¶ Plures modos: plura vincula ad lingandum te mihi. ¶ Libera soluta: sine obligatione. ¶ Nulla parte: vt nō possis effingere quin sis mea. ¶ Mille modi: scilicet capiendi. ¶ Cliuo sudamus in vno.i.in vno tantū modo labore: est autē translatio: nam cliuus dicitur ascēsus siue mōticulus aliquis. ..ergo nos sudamus.i.laboramus: in vno cliuo in vna difficultate. Ardor 2c. amor meus faciet me omnia experiri.

Sponsalia de mēte iurisconsultorum q̄ sint.

Cliuus qui sit.

MSCER. Te potius: ordo est. O virgo potius.i.melius sup. foret te meminisse.i.executione operis memorē ostendere/q̄ deam.i.q̄ q deа te puniēdo meminit. Si tñ illi versus/quos comētarius superior se inuenisse dicit addi sunt: ordo manifestarius est. O virgo decebat potius te meminisse q̄ deam scilz Dianā iratā: auctaq; flāma est. Trāslatio ab incēdio: sic Hora. Et neglecta solēt incēdia sumere vires. Licebit/sic etiā Hora. locutus est/vñ pater licet natura esse verbū: licet in cōiunctionē/aut aduerbiū trāsferetur/vt sic licebit.i.licitū erit: licet est q̄uis forsan in futuro dicas te deceptū 2c. Id me q q̄reris cōciliare pōt.i.q2 p fraudē meā nō aliud petij/ vt tibi vni iūgerer/et fidelis coniux essem/qd perfecti amoris indiciū est/id qd quereris pōt me cōciliare vbi ppterea debeas me redamare/q2 te vehemēter amo. Teq; petā. Ordo est: licet tu caueas/ne sup. petā (sed vt inquit Perotus: caueo plenū est sine ira/vt caue faxis/caue dicas) te ipse.i.ego petā te. Per gladios alij. Docet q̄d peccauit clemētius et humanius cū amica egisse/q̄ amatores soleāt: vt nullū querele locū amice relinquat.

Sit dubium possis ne capi: captabere certe:
Exitus in Dijs est: tu capiere tamen.
Ut partem effugias/non omnia rhetia falles:
Que tibi/q̄ credis/plura tetendit amor.
Si non proficient artes: veniemus ad arma:
Inq; tui cupido rapta ferere sinu.
Non sum/qui soleam Paridis reprehēdere factum
Nec quemq̄/qui vir posset/vt esse fuit.
Nos quoq;/sed taceo/mors huius pena rapine

Possis: nec capi: meis fraudibus decipi.

Antonius. Plau. in Amphitrione. Cur me captas carnifex. et in eadē fabula. Tu me si impudētia captas nō potes capere. ¶ Exitus est in dijs: soli dij rerū euentū nouerūt. ¶ Non oia rhetia: paratos dolos. ¶ Artes doli. ¶ Nō sum qui soleam: exemplo audaciam suam cōmendat. ¶ Sed taceo: occupatione volūtas eius vehementior effecta est. Gratior inquit rapine tue gratia mors erit: quā sine te viuere. ¶ Tu facis hoc: describit Cydippes formaz qd dictionis genus affectionē Cice. appellat. ¶ Eburnea: cādore et leuitate eboris. Sine ru.ea est: q̄ nihil intuetur. ¶ Thetidis pedes: ex Home. hoc est: qui argēteis pedibus Thetidē cōmendat. ¶ Cetera que latent: nec est cōis indicij. ¶ Pignus tue vocis: fidē et sponsionez a te factam. ¶ Inuidiā patiar: oderint me ob hanc fraudē. ¶ Passo sua premia: non magnifacio aliorū inuidiā: dūmodo illius fructus feram. ¶ Hesionē Thelamō: exēplo suū factū tuet:

Exitus qui sint et cui spectent.

Ut sit:erit ꝙ te non habuisse/minor.

Aut esses formosa minus/peterere modeste:

Audaces facie cogimur esse tua.

Tu facis hoc/oculiq́ tui:quibus ignea cedunt

Sydera:qui flamme causa fuere mee.

*

Hoc faciunt flaui crines/et eburnea ceruix:

Quasq́ precor veniant in mea colla manus.

Et decor/⁊ vultus sine rusticitate pudētes:

Et Thetidis quales vix reor esse pedes.

Cetera si possem laudare beatior essem:

al's par.

Nec dubito totum quin tua pars sit opus.

Hac ego compulsus/non est mirabile/forma:

Si pignus volui vocis habere tue.

Deniq́ dum captam tute cogare fateri:

Insidijs esto capta puella meis.

Inuidiam patiar:passo sua premia dentur:

Cur suus a tanto crimine fructus abest/

Hesionem Thelamon/Briseida cepit Achilles:

Utraq́ victorem nempe secuta suum.

Quālibet accuses/⁊ sis irata licebit:

Irata liceat dum mihi posse frui.

*

Idem qui facinus/factam tenuabimus iram:

Sit modo placande copia parua tui.

Ante tuos flentem liceat consistere vultus:

Et liceat lachrymis addere verba meis.

quod cōuenire nō videtur:nā illi virtutis:hi fraudis premiū ceperūt. Hesione Laomedontis filia Thelamoni data est:qm̄ primus pga ma conscendit. ¶ Tenuabimus:minuemus. ☞ Sit dubiū.i.etiā si sit dubiū. ¶ Exit⁹: finis est in dijs.i.Dij sciunt finē.partē rhetiū q̄ tibi tendā. ¶ Plura rhetis. Artes:doli. ¶ Ad arma:ad vim. ¶ Rapta:abducta p vim. Nō sum: dicit sibi placere eos q̄ ausi sunt rapere eas: q̄s amauerūt. ¶ Factū Paridis:qui Helenā rapuit. ¶ Nec quēq́:nec aliquē aliū. ¶ Qui fuit vir:q̄ fortis ⁊ audax fuit:vt posset esse vir. ¶ Nos quoq́:deest verbum.q.d.rapiem⁹ te. ¶ Mors hui⁹:occurit obiectioni:q̄ posset dici fortasse interficieris:si me rapueris:dicit ergo.Mors:vt.i.Quis sit pena hui⁹ rapine.s.de te.Erit minor.s.pena ꝙ nō habuisse te:q̄ pl⁹ pene mihi esset nō habere te ꝙ mori ꝓpter rapinā tui. ¶ Aut esses formosa min⁹.i. si esses minus pulchra:modeste te peterē:non aūt ita ardēter ⁊ audacter. ¶ Facie:forma. ¶ Tu facis cōmemorat partes pulchritudinis ipsius Cydippes. ¶ Ignea:aut splendida:aut q̄ fm quosdā philosophos dicunt esse ignea. ¶ Cedūt:sūt inferiora. Flāme:amoris. ¶ Flaui crines:pulchri. Flauus aūt color(vt aulus Gellius scribit)cōstat ex albo/viridi ⁊ ruffo:vnde dicim⁹ flauas segetes qn̄ maturescūt. ¶ Eburnea:cādidissima/quale est ebur. ¶ Man⁹ formose:quas ꝓcor veniāt. ¶ In mea colla.i.q̄s ꝓcor:vt me amplectātur. ¶ Pudētes sine rusticitate.i.q̄ habēt pudorē nō rusticū:sed ingenuū.Iuuenalis.Ingenui vult⁹ puer:ingenuiq́ pudoris. Quales vix reor esse pedes Thetidis.i.candidissimos:nā cū sit dea maris:⁊ assidue moret̄ in aq̄s:merito dz habere pedes albissimos:fuit aūt filia Nerei mater Achillis: nā p vxore Oceani Tethys sic scribit̄:⁊ Tethyos facit:⁊ habet primam longā. ¶ Cetera:q̄ latēt sub vestibus.Oui.j.metamor.Si q̄ latēt meliora putat. ¶ Possem laudare:vt pote me visa vel tacta. ¶ Nec dubito.i.nō dubito quin pulchritudo:q̄ est in vna pte corporis sit in toto. ¶ Tua pars nō intelligam⁹ obscene dictū de pudēdis:vt q̄dā male putant:sed sic intelligēdū:nō dubito:q̄n totū op⁹ tui corporis sit vna pars.i.tale qualis est pars tua: q̄ apparet:vel oculi:vel man⁹ ⁊c.vel sic:q̄n tua pars sit totū op⁹.i. ꝑfectū op⁹.i.nō dubito q̄n pars respōdeat toti opi. ¶ Pign⁹: obligationē. ¶ Quālibet quātūuis. ¶ Frui te irata.i. habere te ita iratā mihi. ¶ Tenuabim⁹:minuemus:si cōcedat̄ mihi per te. ¶ Copia:facultas.Liceat:permittatur:vt veniam ad cōspectum tuum:⁊ possim flendo te rogare.

☞ Possis ne capi.i.an possis capi:captabere certe.Exit⁹ in dijs est.i.dij sciūt an cum cōmodo meo te capiā:sed vtrūq́ erit:capiā te. Ferere:in futuro idicatiui verbi passiui.i.trāffere:

Hesione q̄ sit.

Huber.

*Eburne⁹ a.um.q̄d est ex ebore: aut q̄d instar eboris albū est:vn̄ Oui.in Metam.ipubesq́ genas ⁊ eburnea colla decusq́.

Sydera q̄re ignea dicantur.

Flauus color qui sit.

Thetis q̄ sit et quātā habeat primam.

*Tenuo tenuē subtilē macrūde bilē facio si ue minuo. Uer.i geor. Ipa aūt macie tenuant armēta volentes.

is.Nō sum.Ord o est.Non sum.qui soleā reprehēdere factū Paridis.i.raptū Helenes a Paride factū:nec q̄ soleā reprehēdere quēq́ fuit vir.i.virilis/⁊ animosus vt posset eē.i.ꝑsistere.i.q̄ sentiēs amore se pire rapuit amaā/vt supuiuat. Ut mors sit pena hui⁹ rapine.i.lz mori cogar ob raptū tui:tn̄ minor erit.s.hec pena :ꝙ nos te nō habuisse.i.grauius erit te non habita viuere:ꝙ habita per raptū :ob raptū mori. Aut eē/q̄ nihil grati⁹ mulieri nouit:laudat eā a forma. Aut videtur positū pro si:vt:sit. Si esses:⁊ ita scriptū suspicor a poeta:sed q̄ nō intellexerūt monosyllaba a vocalib⁹ sequētib⁹ nō absumi mutauerūt si in aut. Sine rusticitate pudētes:q̄ nimi⁹ pudor rusticitatē parere solet. Thetidis pedes fm Homerū argētei sunt:fm Statiū in Achilleide niuei:dicē Nimeas ferūt vada Thessala plātas:q̄d ideo fingitur:q̄ cū sit dea marina semp in aq̄s versatur. Est aūt mater Achillis vxor Pelei. Cetera si possem muliebria.s.⁊ pudēda:que ille nōdū viderat nec ꝯtigerat. Nec dubito totum quin tua pars sit opus.i.q̄n totū sit tui sil'e:immo sui simile:⁊ tale q̄d nō videtur:quale q̄d videt̄:aut q̄n totū opus sit tua pars.i.teipsam effinxeris.aut lege:quin tibi par sit opus.i.non dubito q̄n totū opus.i.tota factura corporis tui:sit par tibi.i.ei parti:quā videm⁹. Hac ego cōpulsus:purgat factū suū ex eo:q̄ amore captus id ꝑpetrauerit:q̄d ⁊ fortes viri:sed querit̄ infeliciorē: ꝙ nō potiatur:ob quā facin⁹ cōmisit sicut Thelamon Hesiona Laomedontis filia ⁊ Priami sorore:⁊ Achilles Briseide:de qua suo loco visum est. Quālibet.i.quātumlibet accuses:⁊ sis irata licebit.i.licitū erit ⁊ ꝑmittetur tibi:dūmodo liceat mihi frui sup.te irata. Nos idē qui

Ascensius.

facimus iram factam.i.placabimus te amicabili commercio z dulci attrectatione. Placande tui elegãtius placandi te. Est ergo hic tui primitiuum a tu quod omnis generis est:hic feminini.

MAN. Utq3 solent. suasio est sumpta ex loco/qui dicit:vt a cõditione nõ enĩ seruũ:sed seruo simile se agere demõstrat. Ignoras:nescis quã tũ imperij in me habeas. ¶ Meo corpore cu3 incusserit plagas. ¶ Sed neq3 ɔpedib⁹/que sunt in seruo incõmoda excludit:hoc inqt in me incõmodi habebis:q̄ absq3 cõpedibus z cathenis tibi fidẽ seruabo. ¶ Satiauerit:vltionẽ sumpserit. Tã bñ q̄ seruit:patiens adeo seruitiũ. ¶ Reus agor absens:accusas me absentem. Optima:q̃m pro coniugio pugnabat. ¶ Nullo tuente:absq3 alicuius patrocinio. ¶ Hoc quod amor iussit:cõmorat̃ in eodẽ loco:z fatetur crimẽ qd in amore reijcit:scripsimus in pomo amoris iussu. ¶ Iniuria nr̃a: hec iniuria solum mihi imputatur:et amor absoluitur. ¶ De me solo:qui tibi iniuriã intuli:sed Diana non est in culpa. ¶ Delia:que in te nihil commisit:recte eam absoluit personam:in quã omne ius facti cõfert:z eius causa rem3querit parci:qd z Uergiliana Dido facit:cũ ait. Nõ ego cum Danais troianã excindere gentẽ Aulide iuraui:classemq3 ad pgama misi. ¶ Decepta:vbis in pomo scriptis capta. ¶ Omina re careant:falsa sint omina: sic falsus vates. Nihil est violenti⁹ illa:suasiũ a Diane auctoritate. ¶ Numina lesa videt:si qua parte suã maiestatẽ immutari ɔspicit. ¶ Testis erit calydonis aper. Diane ira3 exẽplo mõstrat:diximus aprũ calydonios vastasse agros a Diana missum:diximus cõbusto stipite Althee indignatione Meleagrum interijsse. ¶ Testis et Acteon:ex Aristeo Cyrenes z Apollinis filio:z Autonoe Cadmi natũ esse Acteonẽ Diodorus scrib. Diane opera a suis est discerptus canibus:cã varia traditur:vel q̄ nudam Deã se in fonte lauãtem viderit:vel qd illi in venatu se preponeret:vel qd in mõtibus virginis cõcubitũ ausus est petere. ¶ Illis:canes intelligit:quib⁹ ipse multas feras trucidarat. ¶ Queq3 supba parẽs Niobẽ significat Tãtali filiã:que cum ex Amphione iouis et Antiopes filio liberos duodecim:vel/vt alij malunt/quatuordecim genuisset:se Latone fecũditate preposuit. Diana et Apollo Latone filij ira perciti liberorũ multitudinẽ sagittis confecerũt. Niobẽ z Amphionẽ lachrymãtes verterũt in saxum:et ad Sipilũ Mygdonie montem pueris z puellis trucidatis:cum septem annos sepultura carerent:Juppiter vt scri. Home. in saxum vertit.

HUBER. Utq3 solent. ordo est:z liceat mihi tendere manus submissas:id est humiles. ¶ Sub tua cru.i.ad tua genua:quod faciunt supplicantes. ¶ Ut famuli cum verentur.i.timent. ¶ Uerbera seua:rigida scilicet dominorũ minantium eis. ¶ Ignoras tua iu.i.nescis quid tibi liceat in me. ¶ Uoca me:quia non debes damnare nisi citata parte. ¶ More domine: sicut domina imperat famulo:quia tibi parebo:vt famulus domine paret. ¶ Scindas:laceres:licet(inquit)in me seuias:z omnia aspera facias:omnia patiar. ¶ Tãtu3:solũmodo. Ne manus ista.i.tua ledatur meo corpore.i. ne fortasse noceas tibi:z ledas tuas manus me verberando. ¶ Compedibus:vinculis pedum victus:ligatus.q.d.tuus amor satis tenebit me. ¶ Cum bene:hec oĩa dicit Acõti⁹: vt flectat eius animũ. ¶ Ipsa ti.qui seruit:q̄ prestat seruitutẽ tam patienter. Agor reus:vtitur signate verbis iuris:nam reus dicitur contra quem agitur: etiam si nihil admiserit. ¶ Non vllo:id est nullo. ¶ Est iniuria nostri:dicitur esse iniuria quam tibi intuli. Delia Diana a delo insula:in qua z nata est z colebatur precipue. Redde dee:quẽ testẽ adduxisti. ¶ Rubebas:cu3

*Ab imperio iperiosus dicit̃ nimis seuere imperans/crudelis:et quasi ostentator impe rij : qualis Torquat⁹ apd Liuiũ q̄ filiũ l3 victorẽ/q2 cõtra iperiu3 suũ pugnauerat/ securi pcussit: ob id dict⁹ iperiosus.

*Compedes a singulari cõpes qd nõ est in vsu / viculi gen⁹ ẽ:cui⁹ arctura rei custodiunt.

Meleagri fabula.

Acteõis fabula.

Niobes z filioz fabula.

Reus quis sit.

Diana vñ dicta est.

Utq3 solent famuli/cum verbera seua verentur/
Tendere sub missas sub tua crura manus.
Ignoras tua iura/voca/cur arguor absens?
Jamdudum domine more venire iube.
Ipsa meos scindas licet imperiosa/capillos:
Oraq3 sint digitis liuida facta tuis.
als omina.
Omnia perpetiar:tantum fortasse timebo:
Corpore ledatur ne manus ista meo.
Sed neq3 cõpedibus/nec me compesce cathenis:
Seruabor firmo vinctus amore tui.
Cum bene se/quantũq3 volet satiauerit ira:
Ipsa tibi dices/q̄ patienter amat.
Ipsa tibi dices/cum videris omnia ferre:
Tam bene qui seruit seruiat iste mihi.
Cur reus infelix absens agor?z mea cum sit
Optima/non vllo causa tuente/perit.
Hoc quod amor iussit scriptum est/iniuria nostri:
Quod de me solum nempe queraris/habes.
Non meruit falli mecum quoq3 Delia:si non
Uis mihi promissu3 reddere/redde Dee.
Affuit/et vidi/cum tu decepta rubebas:
Et vocem memori condidit aure tuam.
Omina re careant:nihil est violentius illa:
als lumina.
Cum sua/que nolit:numina lesa videt.
Testis erit Calydonis aper:nam scimus/vt illo
Sit magis in natum seua reperta parens.
Testis et Acteon:quoniam fera creditus illis:
Ipse dedit leto cum quibus ante feras.
Queq3 superba parens saxo per corpus aborto:

rubore pre pudore vultū ostēdebas. ¶ Vocē tuā: verba per q̄ iurasti. ¶ Omina re careāt: terret eā cōmemorās ei Diane seuitiā in vindicādo se. Omina: anguria de eius violētia. ¶ Careāt re.i. effectu.i. vtinā nihil mali tibi diuinē: melius legitur omina q̄ omnia. ¶ Violentius: seuius. ¶ Illa: Diana. ¶ Qd nolim.i. videre qd tu lese ris eā. ¶ Testis erit: adducit exēpla. ¶ Aper Calydonis: aper quē illa irata Oeneo ad vastādū Calydonē im misit: q2 Oeneus cū sacrificasset alijs Dijs: sola Diana omissa: vt alibi plenius diximus: illa aprum: qui totā re gionē vastaret immisit: q̄ fuit causa mortis Meleagri: vt in ep̄la Deianyre dixi. ¶ Parēs: Althea mater Melea gri. ¶ Sit reperta magis seua in natū: q2 cōsumpto torre/in quo ei⁹ vita fataliter consistebat: eū interemit: vel eius vitā diris imprecationib⁹ execrata est. Hāc fabulā dixim⁹ plene in ep̄la Briseidis super eū locū. Fratrib⁹ orba deuouit nati: spēq3: caputq3 parēs. ¶ Testis 2 Acteon: is filius fuit Aristei: 2 Autonoes filiē Cadmi q̄ cū venatiōe delectaret: ea fessus cū syluā quietis gratia ingressus esset: forte vidit Dianā nudā cū nymphis suis se lauantē: que audacia eius irata: ne id vnq̄ eloq̄ posset in Ceruū eū mutauit: q̄ postea a canib⁹ suis eū verum ceruū credētibus dilaceratus est: scribit hec fabula plene ab Ouid. lib. iij. meta. ¶ Creditus fera: credit⁹ Cer uus. ¶ Illis.s. canibus vel socijs suis. ¶ Cum quibus ante dedit leto feras.i. cū quib⁹ ante interfecerat feras. ¶ Queq3 supba parēs: aliud exēplū Niobes: que Tātali 2 Taygetes Pleiados filia: septē filioꝝ totidēq3 filia rū mater ex Amphione Thebano marito suo: cū ob alia: tū ob fecūditatē filioꝝ insolēs. Latone: q̄ duos tm̄ pe perisset numē aspernata est: 2 populū sacrificare volentē impijs verbis deterrere ausa est. Quare Apollo: 2 Dia na Latone matris iniuria moti: 2 eius precib⁹ incitati nube tecti Thebas venerūt: 2 niobē vniuersa ꝓle sagit tis suis cōfossa priuauerūt: que dolore materno obstupefacta in saxū cōuersa dicit: 2 vt scribit Oui. lib. vj. Met. In patriā rapta est: vbi fixa cacumine montis Liquitur: 2 lachrymis etiam nunc marmora manant.

Aper calydonius q̄.

Acteonis fabula.

Niobes 2 filioꝝ fabula de q̄ sup᷑a.

☞ Ignoras.i. si ignoras: aut q2 ignoras tua iura.i. q2 sum tui iuris: 2 tibi dedititius. Facta liuida.i. ferre plū bei coloris: q̄ fit ex verbere: aut cōpressione corpoꝝ. Ne ista.i. tua manus q̄ patiēter: figurate.i. o q̄.i. quantum patienter amat. Oīa re careant.i. non habeant effectū: quē ominor de te.s. Deam de te vindictā sumpturā: sicut sumpsit de ceteris sui cōtemptoribus: scz Calydonijs: Acteone: 2 Niobe. de Calydonijs dicitur eneid. vij. Con cessit in iras Ipse deum antiquam genitor Calydona Diane. Testis 2 Acteon. Ordo est: 2 Acteon est testis qm̄ ipse creditus: sup. est esse fera illis.s. canibus suis: qui ipsum credentes ferā esse discerpserunt: cū quibus: scilicet canibus socijs venationis: ipse ante id est prius dedit leto: id est morti: feras: scilicet bestias.

Ascensius.

Nunc quoq3 mygdonia flebilis adstat humo.

Hei mihi Cydippe timeo tibi dicere verum:

Ne videar causa falsa monere mea.

Dicendum tamē est: hoc est (mihi crede) quod egra

Ipso nubendi tempore sepe iaces.

Consulit ipsa tibi: neu sis periura laborat:

Et saluam salua te cupit esse fide.

Inde fit vt quoties existere perfida tentas

Peccatum toties corrigat illa tuum.

Parce mouere feros animose virginis arcus:

Mitis adhuc fieri: si patiare: potest.

*

Parce precor teneros corrumpere febribus artus:

Seruetur facies ista fruenda mihi.

Seruentur vultus ad nostra incendia nati:

Quiq3 subest niueo lenis in ore rubor.

Hostibus 2 si quis ne fias nostra repugnat:

Sic sit/vt inualida te solet esse mihi.

Torqueor ex equo vel te nubente/vel egra:

Dicere non possum quod minus esse velim.

al's maceror interdum. al's qui.

Interdum maceror/q2 sum tibi causa doloris:

ANTO.

☞ Adstat flebilis: flet etiā nūc in saxū v̄sa: nam ex eo saxa in memoriam lachrymarū ad huc aqua scaturire tradit. ¶ Falsa monere: suasionē hāc habere. ¶ Nubēdi tēpore: quo ties alij nubere tentas. ¶ Neu sis periura: vt promissa serues: que iureiurando in eius ede firmasti. Parce mouere feros: apostrophe ad Dianā. ¶ Virginis animose: quoniā tue volū tati audet obsistere. ¶ Facies: Cydippes for ma. Hostib⁹ 2 si q̄s: ita se habeāt hostes Dia ne ira vt ego sum: te cū video morbo cruciari. ¶ Inualida te: cū tu nō vales. ¶ Te nubēte: cuz paras me relicto alijs nubere. Qd minus esse velim. vel qd egrotes: vel qd nubas vtrū q3 est mihi eque molestū. Dñe periuria: pena quā ꝑ perfidia dat. ¶ Ne tamē ignorē: demō strat sollicitudinē suā: vnde molestiā arguat. ¶ Ministro: se domine aliptā desiderat ne me dicoꝝ iussa preteriret. Effingo: non adstringo legas: nam alipte nō adstringere est: sed effin gere. Adstringere eñ ad medicos attinet: cuz venā deprehendunt. Effingere est cōponere 2 tractare: optat eñ posse assistere: 2 manus tra ctare. Quē minime vellēt: illū videt suspicari: cui Cydippe erat nuptura. Assidet egre. Ali pte officium prebet: vtitur notatione: scribit si gnis certis amatorē salientem venam: que fe bris calore nimia agitatione impellit. ¶ Per causam: deprehendende vene ratione.

Alipta qd sit.

Effingo qd proprie.

☞ Mygdonia: regio est minoris Asie que 2 Bythynia dicit. Nūc quoq3 flebilis: quia vt i metamorphosi scriptum diximus. ¶ Lachry mis etiam nūc marmora manant. ¶ Mone re falsa: dicere nō vera. ¶ Mea causa: mea vti litate: vt facias quod peto. ¶ Hoc tu mihi cre de: quod egra: ordo est. O cydippe quod tu ia ces sepe egra ipso tempore nubendi: ipsa Dea cōsulit tibi.i. facit vtilitatē tuā. ¶ Et laborat: id est curat ne sis periura: ne violes fidē: quaz promisisti: quia per istaz egritudinem monet vt serues promissa. ¶ Saluam: incolumem. ¶ Inde fit: inde accidit. ¶ Obsistere: id est ne gare promissa. ¶ Toties corrigat peccatū: q2 quādo vis negare te nō promisisse mihi: 2 vis alij nubere: tūc facit te graui⁹ egrotare. Par ce: hortatur: vt non irritet deam. ¶ Parce: ser mus noli irritare arcus quib⁹ se vlcisci solet. ¶ Mitis. placata. ¶ Teneros artus: mēbra

HUBER.

*Parcere iterdū phibere ē. Vergi. Parcite oues nimiū procedere. Aliqñ seruare. Idez. Argēti atq3 auri memoras que mlta talēta Natis parce tuis. Aliqñ ōsinere/ vt. Parce. pias scelerare man⁹.

Te qz mea ledi calliditate puto.
Inqz caput nostrum domine periuria queso
Eueniant: pena tuta sit illa mea.
Ne tamen ignorē quid agas: ad limina tendo/
Anxius huc illuc dissimulanter eo.
Subsequor ancillam furtim/famulumqz requiro:
Profuerint somni quid tibi/quidve cibi.
Me miserū/quod nō medicorū iussa ministro:
*
Effingoqz manus/insideoqz toro.
Et rursus miserū/quod me procul inde remouit:
Quem minime vellem forsitan alter adest.
Ille manus istas astringit et assidet egre:
Inuisus superis/cum superisqz mihi.
Dumqz suo tentat salientem pollice venam:
Candida per causam brachia sepe tenet.
Contractatqz sinus/ et forsitan oscula iungit:

sua. ¶ Frueda/vtēda mihi.i.seruent ad vsuz meū. ¶ Lenis/modicus. ¶ Hostibus/ostendit quantū eā amet. Imprecat enim talē dolorē z angorē animi hostibus suis qui impediūt ne nubat ipsi Acōtio/qualē dolorē dicit se experiri ipsa Cydippe egrotante. ordo est. ¶ Sic sit.i.sic eueniat hostib⁹: si q̇s repugnat ne fias nostra: vt sicut solet esse mihi te inualida.i.te infirma. Torqueor: dicit qd parem hz animi cruciatum siue nubat alij: siue egrotet: nec satis sciret dicere vtrū horū mallet: qr neutrū vellet. ¶ Maceror: affligor. Mea calliditate: mea fraude: qua te decepi. Inqz caput: rogo inqt vt pene: quas tu ex periurijs pati debes: in me trāsferant: z tu sis libera. Ne tn̄: dicit se sepe venire domū eius: vt intelligat q̇d agat. ¶ Dissimulanter: occulte videar venire ob hāc causam. Requirēs: interrogans ancillam/vel famulū tuum. ¶ Profuerint ne tibi somni.i.an potueris dormire z comedere. Me miserū dolet qd nō sit minister eius vt posset ad eā ire: z eam tāgere: z eius toro assistere: vt ministri faciunt. ¶ Iussa: p̄cepta. ¶ Alter quē minime vellē: q̇ fortasse querit habere te vxorem. Adest: assistit tibi. Inuisus superis: quia vult a te qd est cōtra fidē tuā. ¶ Tētat: tāgit. Pollice: digito: vt medici solent venam salientem mobilem: qualis solet esset in febricitāte. Tenet manu sua. Per causam simulās se tangere venam. Contractat: sepe tangit. Sinus pectus. Ista merces: scz iungendi oscula.

Vena in febricitātib⁹ qualis sit.

ASCEN. ☞ Hei mihi Cydippe. Argute ad id quod tota epistola p̄tēdit peruenit: vt scz persuadeat ea de cā infirmitate tactā: qr iusiurādū in cōspectu Dee prestitū nō obseruat. Ipsa scz dea cōsulit tibi.i.saluti tue: nō est aūt legēdū consuluit sed cōsulit. Et vt Ualla docet sepius dicimus de rebus externis quā de cōsilio dādo cōsulere z est quasi prospicere: z p̄uidere: aut cōmodū ferre: vt consule honori meo/vt cōsului reb⁹ tuis. Neu. s neue.i.vel laborat ne sis periura.i.ne peieres alteri nubēdo: dicimus autē periurium z periurus p... ...periurum. Nō autem periuro: sed peiero. Parce mouere z cetera. Uult superior esse apostrophē ad Dianam sicut Iuuenalis ad Apollinem. Parce precor Pean zc. vt sit. o Diana precor parce mouere feros artus.i.indomita mēbra virginis animose.i.persistantis pertinaciter in opinione sua: qr potest adhuc fieri mitis: z patiare scz superuiuere: que causa cur: z dei z homines maleficis parcāt: z ita legendū est feros artus. Alij habēt ferox z arcus vt sit: parce o Cydippe ferox/mouere arc⁹ virginis animose/scz Diane/quia si patiare.i.nisi periurio obstes, dea potest fieri adhuc mitis.i.placabilis tibi. z hoc modo potius legendum puto: quia semper ad Cydippē loquitur dicens. Hostibus z si quis. Ubi ordo est. Et si quis supple ex hostibus repugnat/ne scz facies tua sit nostra/sic sit supple illi: vt solet esse mihi te existente inualida: hoc est egerrima. Quod minus orator diceret vtrū minus esse velim: qr de duobus tantum loquitur. Interdum maceror. Sulpitius legit maceror interdum: z ita plurimi codices habent: sed maceror primam corripere solet: sicut macies z macer.

* Insideo sedeo seu supermaneo: sto. Lactā. Et iust⁹ ille nact⁹ fuerit aliquē saucium equo insidentem.

Officio merces plenior ista suo est.
Quis tibi permisit nostras precerpere messes?
Ad spes alterius quis tibi fecit iter?
Ille sinus meus est: mea turpiter oscula sumis:
A mihi promisso corpore tolle manus.
Improbe tolle man⁹/quā tangis nostra futura est.
Postmodo/si facies istud/adulter eris.
Elige de vacuis/quam non sibi vendicet alter:
*
Si ne scis/dominum res habet ista suum.
Nec mihi credideris/recitetur formula pacti:

BATO. ☞ Merces plenior: maior quam suus labor mereat. Precerpere: trāslatio ab his: q̇ immatura poma legūt. Preripis inqt alienos amores. Turpiter: per adulterium. Postmodo: deinceps meis admonit⁹ verbis. ¶ De vacuis: nō pactis. Uendicet: promisso coniugio suam dicat. ¶ Non vacat: viro non caret. Pacti humani: refellit aduersarij iura per contentionē inquit pactū: quo arguis Cydippen esse tuaz homines fecerunt: meā vero diuinū est. Icirco: quod a pacto arguas. Par. q̄m tuū humanum est pactū: meū vero diuinū. ¶ Hec mihi se pepigit: firmat causam a cognatione. Primus ab illa: cuius ius secūdū est: cum illa in cognatiōe sibi prima sit: cuiqz natura de se qd vult liberū est facere. Homines: habuit testes Testificata deā. Dianā adhibuit testē. Mendax/qui fallit hominem: mendacem appellamus: periurum vero qui Dijs immortalibus fidem non seruauit. ¶ Hec cubat: febre vexatur Cydippe. Ille pater/qui filiā alij despondit viro. Dissimili mēte: arguit ab iniq̇tate facti. vn̄ mōstret Diane irā nō fore iniustā cum humana diuinis p̄posita videant. Tu petis

* Dn̄s interdū dr cui seruitur et cui populi subsūt. Uergil. Romanos rerum dominos. i. terdū etiaz dn̄s dr maritus. idez. Connubia nr̄a reppulit et dn̄m enean in regna recepit interdū mulierū amator: vt superius. hec tibi sub dn̄o est prrhe puella suo.

al's face.
Heu falsam dicas esse fac ipsa legat.
Alterius thalamo tibi nos/tibi dicimus/exi:
al's huic.
Quid facis hinc exi:nō vacat iste thoꝛus.
Nā qđ habes:ꝛ tu humani verba altera pacti:
Non erit iccirco par tua causa mee.
Hec mihi se pepigit:pater hāc tibi/pꝛimus ab illa:
Sed pꝛopioꝛ certe ꝙ pater/ipsa sibi est.
Pꝛomisit pater hanc:hec ꝛ iurauit amanti:
Ille homines:hec est testificata Deam.
Hic metuit mendax:sed ꝛ hec periura vocari: *
Num dubitas/hic sit maioꝛ:an ille metus?
Deniq; vt amboꝛum conferre pericula possis:
Respice ad euentus/hec cubat/ille valet.
Nos quoq; dissimili certamina mente subimus:
Nec spes par nobis/nec timoꝛ equus adest.
Tu petis ex toto:grauioꝛ mihi moꝛte repulsa est:
Idq; ego/quod iam tu foꝛsan amabis/amo.
Si tibi iustitie:si recti cura fuisset:
Credere debueras ignibus ipse meis.
Nunc quoniam ferus hic pꝛo causa pugnat iniqua:
Ad quid Cydippe littera nostra redit?
Hic facit/vt iaceas/et sis suspecta Diane:
al's nunc.
Hunc tu/si sapias limen adire vetes.
Hoc faciente subis tam seua pericula vite:
Atq; vtinā pꝛo te/qui mouet/ille cadat.
Quem si reppuleris:nec quē dea damnat/amaris:
Et tu continuo:certe ego saluus ero.
Siste metum virgo:stabili potiere salute:
Fac modo polliciti conscia templa colas.
Non boue mactaeto celestia numina gaudent:
al's fides.
Sed que pꝛestanda est/et sine teste/fide.

ex tuto:es voti compos. Nūc qm̄ ferus hic:in odiū aduersariū trahit:cui⁹ facta crudeliter recēset. Cā:iniq̄:qm̄ nō is:sȝ ego tibi maritus esse deberē. Hic:culpa amissi viri. Hoc faciēte: pctō huius. Qui mouet:in te Diane irā cōcitat. Et tu ꝯtinuo:suasio ab vtili. Ualebis quā primū si repuleris admissum virū. Tēpla conscia. Diane sacrifices. Et sine teste fides: non tm̄ boues mactatati:verū vite itegritas litat. ☞ Est plenioꝛ suo offō.i.est vltra suū officiū: qꝛ cū sit medic⁹:hec nō sunt eius officij. Quis tibi.apostrophā facit ad illū medicū:q̄ hec faciat apud Cydippē:dicēs eū nō habere ius in eā:q̄ sibi ante sit ꝓmissa. Pꝛecerpere:pꝛeripere. ¶ Postmodo post hac. Si facies istud:si eā tetigeris ꝛ osculat⁹ fueris. Eris adulter:qꝛ cōtrectabis alienā vxoꝛē. De vacuis:de his puellis:q̄ nondū sunt obligate alicui. Uindicet:asserat. ¶ Assumat dn̄m suū est sub dn̄io alteri⁹: est trāslatio a possessionib⁹ q̄ dicunt esse dn̄ij alicui⁹. Recitet:relegat. ¶ Foꝛmula pacti:vba foꝛmalia q̄b⁹ misit ꝓmisit. ¶ Alteri⁹ thalamo:increpat illū:vt ab amica sua discedat. Nō vacat:nō est vacu⁹. Nā qđ:respōdet obiectioni:qꝛ posset dicere eū sibi per patrē ei⁹ despōsatā:dicit plus valere ꝓmissionē factā a se de seipa teste dea:quā ꝓmissionē factā p eius patrē. Pꝛim⁹ ab illa:pꝛim⁹ post illā. Pꝛopioꝛ sibi:quā patri:qꝛ quisq; sibi est ꝓximus. ¶ Iurauit:qđ pl⁹ est ꝙ simpliciter ꝓmittere. ¶ Ille:pater. Hoies.s.est testificatus.i. pꝛomisit in pꝛesentia hominū. ¶ Maioꝛ metus:scȝ mēdacij vel periurij. ¶ Euēt⁹:exit⁹. Hec. Cydippe. ¶ Cubat:egrotat. Hoꝛat. Cubat hic in valle Quirini. Ualet:san⁹ est. ¶ Nos:ego ꝛ tu subimus certamina.i.certamus de Cydippe habenda vxoꝛe:dissimili mēte.i.dissimili pꝛoposito ꝛ intētione. ¶ Ex tuto:qꝛ si non habueris eā nihil periculi tibi erit. ¶ Repulsa est grauioꝛ mihi moꝛte.i. mihi erit grauius eam nō habere ꝙ si moꝛerer. Cedere ignib⁹ meis: nō occupare meos amoꝛes:q̄ fuerāt pꝛioꝛes tuis. Iniqua:i qua ius nullū habet:ad qđ redit.q.d.ad malū tuū hoc facit:nitit adducere illū in odiū Cydippe. Hoc faciēte.i.hoc existēte causa. ¶ Qui mouet:scilȝ picula. Cadat: moꝛiat. ¶ Quē Dea dānat:quē Dea habet inuisum. Et tu cōtinuo.i.statiȝ subaudi eris salua. Potiere stabili salute.i.habebis sanitatē stabileȝ si seruaueris fidē. ¶ Colas:venereris. Nō boue:ꝛ qꝛ posset dicere se facere sacrificia mlta: dicit Deos inspicere fidem:ꝛ non sacrificia vt Esaie.c.j. Quid mihi in mltitudine victimaꝛ vestrarū:qꝛ multiplicastis mihi sacrificiū de arietibus ꝛ carnibus hircoꝝ:ego enim cōtēpsi sanguinē vituloꝝ ꝛc. Et sine teste.i.etiaȝ si nullus sciret aliquid esse pꝛomissum.
☞ Esse fac ipsa legat. Sepe apud hunc legit fac coꝛripi/sed alij face legūt. nihil est aūt toto cōtextu facilius. Tu petis ex tuto:qꝛ repulsus nō moꝛieris vt ego. ¶ Nūc qm̄ fer⁹ hic ꝛc. ¶ Omne crimen reijcit in aduersariū suū:docēs eius gratia amicaȝ quicquid patitur/pati:cum is eam sollicitet ad periurium : a quo vt dea eam arceat febꝛibus toꝛquet. Ad quid litera nostra redit. Sunt qui intelligūt sic:ad quid remittit literas nostras nolens eas legere:cum illi omnis culpa imputanda sit. Sed si hoc opinaretur frustra id nisi in pꝛincipio scriberet. Est ergo sensus: attende Cydippe. Ad quid litera nostra redit:id est quid sibi velit:quid pꝛetendat/qꝛ vult hoc significare:ꝙ hic facit vt iaceas/ꝛ sis suspecta diane. Reppuleris:gemino p scribitur qꝛ re coꝛriperetur alioquin. Amaris p amaueris. ¶ Siste.i.retine:ne augeat metū.

Audi pulcherrimuȝ dictum.
Periurus quis dicat. Modus loquendi pulcherrim⁹. Hubertinus.

* Periur⁹ q̄ iusiurandū violat: vel q̄ iurādo ius peruertit. Uer. talib⁹ insidijs periuriq; arte sinonis.

Audi pulcherrimuȝ Esaie dictū.
ASCEN.

Non bone ꝛc. bona ꝛ sancta sentētia forte nō i nō sancto oꝛe. Qualis illa. Thure deū placa/ vitulā: sine cresca aratro. ꝛ illa. Dicite pontifices in tēplo quid facit aurū. ꝛ que sequuntur. Sed que prestāda est ꝛ. i. etiā sine teste fide: vt sit oꝛdo: sed gaudēt fide que ꝛc. Alij tamen vt oꝛnatus expostulat legūt fides: vt sit: sed sup. fide que fides prestanda est etiam sine teste. vnde de viro fideli dicit Cice. q̄ cum eo etiam in tenebꝛis mices.

VARO. Diana ꝛ lucina q̄ sit. * Succ⁹ i terdū dicit humoꝛ quē ex alimētis mēbꝛa sugūt: vt se re pleāt. Ter. Coꝛp⁹ solidū et succi plenū. Itez succ⁹ dr̄ qd ab aliq̄ re p ducit/ puta ab arboꝛe liquoꝛ. pli. Arboꝛū ex q̄b⁹ manat succus alie picem: alie resinā mittunt.

Ferrū patiūtur/ ꝛ ignes: moꝛbi alij ferro: alij igne curant. Succ⁹ amar⁹: triste poculū: qd greci pharmacon appellāt. Istis: aut igne: aut ferro/ aut poculo. Vita periuria: nō sis Diane periura. Preterite veniā: status est qui venialis dicit sumpt⁹ ab ignorātia: poteris q̄ ante hac acta sunt ignorātia excusare: ꝛ veniā mereri: deinceps admonita eris periurij rea. Uoce mea: meis literis i memoriā illa tibi reduxi. Casib⁹: malis que vrgēt. Ferre: aduersa pati. His quoq; vitatis esto vt presentes casus vites. Luciferas. Diana et Lucina nūcupata est: q̄ parturiētib⁹ preest: vt scri. Uarro. Hec audi. tuas imploꝛationes. De quo Acōtio: an alio. Uotum: in partu ages vota. Scit: nouit te dijs promissa nō seruare. Non agitur de me: meas molestias contēno. Cura maioꝛe: ea erat de amice salute. Dubij: de tua salute ancipites. Ignotos culpe: q̄ causam tui mali ignoꝛat. Nil rubo ris: est equa tua causa: ꝛ nil nisi honestum habet. Oꝛdine fac referas. p cām breuiter enarrat/ vt acta res est in Diane ede. Cognita: ad cōiugiū puocata. Dee pharetrate. Diane cuius arma sunt arcus/ ꝛ pharetra. Fixis genis/ id est amantis signū. Deciderūt pallia: stupoꝛis indiciū est. Doctis notis: literis callide scriptis. Iūctam fidem: mihi prestitam de coniugio. Iungunt: coniugem promittunt. Talis: in hac sentētia prestiterit.

HUBER. Ut valeāt: arguit a maioꝛi ad min⁹. Succus amarus: medicina ex succo amararū herbarum. Istis: succis amaris. Tantū: solū modo. Ignorātia: q: tu nesciuisti te offendisse Dianam: ꝛ ideo hec tibi accidere. Exciderant aīo. i. memoꝛia. Admonita: reducta in memoꝛiā. Cū istis casib⁹: istis infelicitatibus egritudinis. His quoq;: magis etiaz terret eā: vt caueat ledere dianā: q: sic ēt nūc vitaret casus febꝛis tū adhuc egeret ei⁹ auxilio in partu: q: inuocabat a pariētib⁹. Luciferas adiutrices q̄ fetū in lucē ferāt. Requiret de quo coniuge part⁹ eat tibi. i. volet scire ex quo marito peperis: q: si ex alio paries q̄ ex me: dicet te esse piurā ꝛ ideo nō eē iuuādā. Promittes votū: q: posset dicere se facturā votū falso: sicut falso p eam iurasti te futurā vxoꝛē meā. Iurabis. i. si iurabis posse fallere deos: sicut semel fefellisti eā. Laboꝛo: angoꝛ maioꝛe cura/ q̄ de me. Cur mō: queritur qd fuerit in periculo moꝛtis: ꝛ nō dixerit parētib⁹ suis causam: q: nihil sciebāt de illo pomo. Pudebat enim eā dicere hoc parētib⁹: vn̄ hoꝛtat vt dicat: q: hoc factū nullam habet turpitudinē. Dubiā: positā in periculo moꝛtis. Iuuena. Curent dubij medicis maioꝛib⁹ egri. Lz: fas est. Mr̄i: puelle eñ solēt audacius mr̄i/ q̄ pr̄i secreta sua dicere. Oꝛdine: preponit ei oīa/ q̄ vult vt narret mr̄i. Restiterim: p steterim. Genis oculis. Pallia: vestes. Deciderit humero: ceciderint ex coꝛpoꝛe meo nota certa furoꝛz: certū signū vehemētis amoris: qn̄ aliq̄s est ita abstract⁹ aspiciendo amicā: qd nō sentit vestes cadere ex hūeris suis. Postmō. s. referas. Malū volubile: pomū rotūdū. Nescio qua. s. parte tēpli. Ferēs: hn̄s scripta. Qd pomū. Uinctā: obligatā mihi. Refer verba dic ei verba foꝛmalia iuramēti. Dicet mr̄ tua. Cui: scz mihi. Quisq̄s est: etiam si esset mihi ignotus. Debet placere mihi: q: placet diane. Talis: q̄ ita tibi suadebit.

* Miroꝛ p pue sigt re aliqua tā q̄ noua obstupescō. Uer. Artificūq; man⁹ inter se operūq; laboꝛē Miratur. Et mirari est cuz voluptate intueri.

Ut valeant alie/ ferrum patiuntur/ et ignes:
Fert alijs tristem succus amarus opem.
Nil opus est istis: tantum periuria vita:
Teq; simul serua/ meq;/ datamq; fidem.
Preterite veniam dabit ignoꝛantia culpe:
Exciderant animo fedꝛa lecta tuo.
Admonita es modo voce mea/ cum casib⁹ istis:
Quos quoties tentas fallere: ferre soles.
His quoq; vitatis in partu nempe rogabis:
Ut tibi luciferas afferat illa manus.
Audiet hec repetēs/ que sunt audita requiret:
Ipsa/ tibi de quo coniuge partus eat.
Promittes votum: scit te promittere falso:
Iurabis/ scit te fallere posse Deos.
Non agitur de me: cura maioꝛe laboꝛo:
Anxia sunt vite pectoꝛa nostra tue.
Cur modo te dubij pauidam fleuere parentes:
Ignaros culpe/ quos facis esse tue:
Et cur ignoꝛant/ matri licet omnia narres:
Nil tua Cydippe facta ruboꝛis habent.
Oꝛdine fac referas/ vt sis mihi cognita primum:
Sacra pharetrate dum facis ipsa Dee.
Ut te conspecta subito: si foꝛte notasti
al's restiterim.
Restitimus fixis in tua membꝛa genis.
*
Et te dum nimium miroꝛ/ nota certa furoꝛis:
Deciderint humero pallia lapsa meo.
Postmodo/ nescio qua/ venisse volubile malum:
al's insidiosa.
Uerba ferens doctis inuidiosa notis.
Quod quia sit lectum sancta presente Diana:
al's victam.
Esse tuam vinctam numine teste fidem.

Ne tamen ignoret scripti sententia que sit:

  Lecta tibi quondam nunc quoqꝫ verba refert.

Nube/precor/dicet/cui te bona numina iungunt:

  Quem fore iurasti/sit gener ille mihi.

Quisquis is est/placeat/quoniā placet an̄ Diane:

  Talis erit mater/si modo mater erit.

Si tamen z querat quis sim/qualisqꝫ/videto:

  Inueniet nobis consuluisse Deam.

Si mõ mater erit:si vere te materno affectu amabit. ¶ Si rē inquiret:si volet scire q̄s sim: inueniet Deā cōsuluisse nobis.i.nobis prouidisse:z non dedisse tibi maritū indignum.
☞ Ut valeāt alie zc. Et hec sctā adhortatio/qua admonemur vt corpus valeat aiam sanare/z vitia mētis fugere. Tantū.i.tātūmodo/vita.i.deuita z fuge piuria. His quoqꝫ vitatis.i.posito ꝙ etiam hec mala euaseris z alteri incolumis nupseris:adhuc opus erit tibi opera Diane:qꝛ ipsa est Lucina que p̄est parturiētibus z in lucē veniētibus:vt in Bucco. Casta faue lucina:tuus iam regnat apollo. sꝫ z iuno lucina dicit/vnde Comicus. Juno lucina fer opem zc. Cuz ergo Dianā innocabis querat:e quo z ita si ex alio ꝙ ex me fiet memor piurꝗ tui:z opē negabit. Non agit de me i.cā mea aut de periculo meo:z id amatorie z callide dicit:amatorie quidez qꝛ se plus illi ꝙ
[si]bi timere significat:callide aūt/qꝛ nō sibi soli per illud cōsulere videt/vt plenior sit dictis fides. Cur mõ zc.
[vu]lt vt parētes sciāt quid iurauerit/vt z illi metu mortis filie sue inducti consentiāt. Nota certa furoris.i.que
[hec] est certa nota.i.certū indiciū furoris.i.amoris nimꝭ ɔcepti. Et est ꝑ parēthesim incertū z relatiuū sicut sepe
[ap]ud Maronē subaudit. Deciderant. quidā textus habēt deciderint vt sit modus subiunctiu⁹ ꝓ indicatiuo:
[nam] deciderunt penultimā legitime producit/verum poete volentes rem subitam significare sepe in ea persona
[sy]labā longā corripiunt/vt in Bucco. Matri longa decem tulerūt fastidia mēses. Ubi tn̄ quidā tulerint legūt.
[I]n geor. Miscueruntqꝫ herbas z non innoxia verba. z in eneid. Obstupui steteruntqꝫ come:z vox faucib⁹ hesit.
[Hi]c ergo subito casum significat. Sicut z is qui dicit. Non eodē cursu rn̄dent vltima primis:postmō id est post
[quo]dā/nescio qua.i.per quā viā Lecta vbi quondā nūc quoqꝫ verba refer. Id callidissime monet/vt denuo etiā
[m]atre teste se iureiurādo astringat. Si mõ mr̄ erit:si mr̄ nō volet officio fungi. Si tn̄ z q̄rat. Docuit iustū z vtile
[v]t seruata fide sibi nubat Cydippe/nūc idē docet z decēs z vtile/vtile q̄dē pri⁹ docuit:qꝛ sic mortē euadat:
[nu]nc aūt qꝛ generosum virū z sui amātissimū obtineat. Cū vero genus suū laudare vix audeat:patriā laudat.

[I]nsula Corycijs quondā celeberrima nymphis

  Cingitur/egeo nomine Cea mari.

[I]lla mihi patria est:nec si generosa* probaris

  Nomina:despectis arguor ortus auis.

[S]unt z opes nobis:sunt z sine crimine mores:

  Amplius vt nihil est/me tibi iungit amor.

[A]ppeteres talem vel non iurata maritum:

  Iurate vel non talis habendus erat.

[H]ec tibi me in somnis iaculatrix scribere Phebe:

  Hec tibi me vigilans scribere iussit amor.

[E]quibus alterius mihi iam nocuere sagitte:

  Alterius noceant ne tibi tela/caue.

[Iu]ncta salus nostra est:miserere meiqꝫ/tuiqꝫ:

  Quid dubitas vnam ferre duobus opem?

[Q]uod si contigerit cum iam data signa sonabunt/

  Tinctaqꝫ votiuo sanguine Delos erit.

[Au]rea ponetur mali felicis imago:

  Causaqꝫ versiculis scripta duobus erit.

☞ Insula corycijs:commendatio a patrie prestantia:quam dicit cultā a musis:quoniā ex cea insula fuere Simonides poeta:vt auctor est Stra. z ex fratre fili⁹ Bachillides:corycinas nymphas/non vt inscite aliqui putauerunt dicimus a corycio insula Diane sacra:sed de corycio antro in Parnaso musis sacrato:ideo in Metamorphosi est cū Deucalion et Pyrrha Parnasum conscendunt. Corycidas nymphas z numina montis adorāt. Cea. ceam insulam in egeo esse diximus: vbi lex erat:vt Menander notauit:vt sexagenarꝭ interimerentur. Aquis:in insula. Nihil nec patrie prestātiā:nec antiquum genus esto non probes:solus amor me tibi cōciliare deberet. Hec tibi me in somnis:colligit epistolā quam commendat ab auctoritate deorum verisimilitudinem afferēs:z diana z Amor hāc vt tibi scriberē epistolā iusserunt. Alterius cupidinem intelligit: cuius violentia vexabatur. Alteri⁹ Diane/cui⁹ ira Cydippe vexabatur. Juncta:quoniā neuter sine salute alteri⁹ valere poterat. Talem iura. maritum:cū mihi matrimonio eris iuncta. Sanguine votiuo:mactate erūt hostie:quas pro te z tuo coniugio voui ponet aureū malū in ede diane suspēsum. Cā sacrati mali. Effigie pomi. huius pomi dedicatio testimoniū exhibebit. Fuisse rata:ad vota successisse. Cōsueto fine:vale nō modo in fine:sed in principijs veteres ponere consueuisse scribit Sene.
☞ Insula:dicit esse ex Cea insula:que est in Aegeo mari:vt supra in argumēto dixi:q̄ probatur non ignobilis:qꝛ olim celebrata fuit a nymphis Corycijs:cauendum ne legatur Corynthus:quia nec sensus:nec metri ratio patitur:sed Corycijs ita dictis a Corycio antro in Parnaso:de quo Strabo sic inquit:vniuersus Parnasus consecratus existit:z antra:et alia loca sanctitate digna continēs ex quib⁹ celeberrimū/z formosissimum extat Corycium nympharum antrū:eodē quo z Cilicium nomine nuncupatum:dicit ergo in Ceo olim

ASCEN.

ANTO.
* Generos⁹ mõ nobilis dr. Uer. Continuo pecoris generosi pullus i aruis audet et ignoto sese cōmittere pōto. mõ ꝑ metaphorā fortis dicit. Cic. cūqꝫ d̄ iperio certn̄ eēt cū regegn̄oso:atqꝫ potenti. Qui preclari ex cea insula fuere. Corycine nymphe q̄ z vn̄ dicte. Cea insula q̄ z vn̄/z trucelētissima lege q̄ ibi viguerat. Uale ꝓbū q̄ loco ɔsueuit ab auctoribus poni. Cea isula. Corycie nymphe. Hubertinus. Corycium antrū a q̄ z cilicium q̄ z vbi locoꝝ sit.

fuisse nymphas corycias:de quib⁹ Oui.lib.j. Meta. Corycidas nymphas:ꝛ numina montis adorant:vbi male quidam legunt Coeciridas. Insula Cea:adiectiue dixit/sicut insula Chia:pro chios. Illa insula. Nec si generosa probaris nomina.i.si etiã placet nobilitas tibi. Nec arguor:non probor ortus auis despectis.i.nõ sum natus vilib⁹ ꝛ cõtẽptis maioribus. Sunt ꝛ opes.laudat se a reliquis:quib⁹

Effigie pomi testatur Acontius huius/

Que fuerint in eo scripta fuisse rata.

Longior infirmũ ne lasset epistola corpus:

Clausaq; consueto sit tibi fine/vale.

amãtes solẽt se laudare. Utq; nihil:vt.i.q̃uis nihil iũgat me tibi amplius. Amor est mihi.i.certe amo te. Appeteres.i.appetere deberes. Uel.i.etiam. Non iurata:sine iuramẽto. Hec tibi:dat auctoritatẽ suis scriptis dicens se scripsisse monitu Diane ꝛ amoris. E quibus diana ꝛ amore. Sagitte alterius:scilꝫ amoris. Nocuere mihi:q: percusserũt me. Tela alterius scꝫ Diane. Juncta salus nostre.i.mea vita est coniuncta cum tua:ita vt te periclitante ego etiam sim periclitaturus. Duobus:tibi ꝛ mihi. Quod si contigerit:vt feras opem ambobus.i.vt mihi nubas. Cum iam data si.so.dicit quãdo celebrabunt festa Diane in delo:ꝛ offerẽtur ei sacrificia vt tunc Acontius suspẽdet in tẽplo Dee effigiẽ pomi aurei:in quo duobus versiculis testificabitur Cydippẽ seruasse/ que in eo pomo scripta legerat ꝛ iurauerat. Cũ data signa so.q: sonitu tubarũ vocabant ad sacrificia. Delos: insula vbi colitur Diana. Erit tincta.i.maculata. Sanguine votiuo:sanguine victimarũ ex voto interfectarũ. Rata:validum habuisse effectum. Longior:dicit se nolle plura scribere ne prolixitate fatiget ꝛ afficiat molestia ipsam Cydippem egrotantẽ ꝛ infirmã.ordo est. Uale o Cydippe ne epistola longior lasset corpus tuũ infirmũ. Et vt sit clausa.i.conclusa. Fine solito:quia finis epistolarum solet esse Uale.

Ubi diana colebatur.

ASCEN. ☞ Ampli⁹ vtq; nihil.i.ꝛ vt nihil ampli⁹ sup.sit mihi qđ cõmẽdes/me tibi iũgit amor. E qb⁹ alteri⁹ ordo est/ e quib⁹.i.dictis duob⁹ numinib⁹ Diana/que ꝛ phebe/ꝛ luna/ꝛ pserpina/ꝛ hecate/ꝛ lucina d:/sicut ꝛ triuia/ ꝛ delia:ꝛ alijs epithetis/ꝛ amore.i.cupidine:sagitte alterius:scꝫ amoris nocuere iam mihi:q: amore lãgueo:ꝛ vulneratus sum sagittis cupidinis/ꝛ caue tibi ne tela alterius/scꝫ phebes/que soror Phebi:hoc est diane noceant tibi. Clausaq; consueto sit:id est vt sit clausa fine consueto/quia in fine solet scribi Uale.

¶ In vigesimam Epistolam argumentum.

Argumẽtũ epistole.



Delos insula in egeo eminet:que eam circundant insule cyclades appellantur:vt hẽ habet in planitie itam:ꝛ apollinis latoneq; templũ instabilis olim fuit:sed appropinquãte Latone partu:vt scribit Pindarus:immobilis stetit quatuor adamantinis columnis mira magno in honore est habita ab heroicis temporibus:ab omnibus oris in hanc insulam ad sacra publica cõueniebãt:cetuq; virginum sacra ministrabat:quibus cũ adesset cydippe accepto insidioso pomo visa est se Acontio vxorẽ pacisci:huius pater alij despõsauerat:sub nuptiarũ tẽp⁹ febre correpta est:cũ ei cepisset id sibi diane indignatione contigisse:concessura in acontij vota respondit:sed seculoꝝ incuria quantum ex vetustis codicibus obseruare potuimus preter versus duodecim epistola tota desideratur. Reliqui quicquid legitur adulterinum est.

NAZO.



Ertimui ne quid doli tue apportarent litere. ¶ Scriptum:epistolã. Sine murmure:nemine audiẽte. ¶ Inscia:imprudẽs ꝛ que tuas insidias nõ norat. ¶ Captasses iterum:rursus me capere tentasses. Dura inexorabilis:vt tuas literas non legissem. Omina: ꝛ vota sacra. In hippolyto suo:quem Esculapius Diane precibus ad vitã deduxit:postq̃ ab equis distractus est appellatusq; virbi⁹:in aricino nemore seruãdum nymphe egerie cõmisit:ideo cautũ est:vt equi aricinum nemus nõ intrarẽt:qm̃ Hippolytũ distraxerint. ¶ At meli⁹ virgo:ab etate ꝛ sexu pathos est:virgo inquit virgini fauere debuisset. Paucos nã diuturna febre vexata de salute desperarat.

Hippolyti fabula.



¶ Cydippe Acontio.



Am heroidas hec habuim⁹:vt ad te quã emẽdatissima mitterem⁹: que vt i academicis Uarro:quoniã indocti:doctiq; non forẽt ꝑbaturi:edere non dubitauimus. Cupimus enim inuidi/beniuoliq; q̃lescunq; legãt:illi vt aliena ex merito/si qua est/laude rumpãtur. Hi vero tecum meis vigilijs/ꝛ laboribus gratulentur.

Huber.

*Captare blãditijs/illecebris/et hmõi aliq̃d venari. mar. Capto tuã pudet heu sed capto mari me cenam Tu captas alias:iã sum⁹ ergo pares. Aliqñ captare capere sepe. Mar.si captare feras saucijs ar te placet.

☞ Pertimui.lꝫ q̃dã addiderint multa carmina que in multis codicibus reperiebãtur: puto tamen carmina non esse Ouiđ.nã ex eadem officina exisse non videntur:ꝛ egrotãtem puellam verisimile breuiter rñdisse:atq; non interpretabor ea que dicta sunt:que tñ si quis velit videre:non habent multũ difficultatis: ꝛ quoniã sunt responsiua ad precedentẽ epistolam facile intelligantur. Respondet autem Cydippe se pre timore nõ ausam fuisse legere epistolam Acontij verbis clare prolatis:ne iterum iuraret sicut quando legit pomum:et dicit se fuisse in volũtate non legendi nisi qđ dubitauit:ne Diana magis irasceretur:quoꝝ



Ertimui:scriptumq; tuum sine murmure legi:

Iuraret ne quos inscia lĩgua deos.

*

Et puto captasses iterum:ni vt ipse fateris:

Promissam scires me satis esse semel.

Nec lectura fui:sed si tibi dura fuissem/

Aucta foret seuẽ forsitan ira dee.

Omnia cum faciam:cum dem pia thura Diane

Illa tamen iusta plus tibi parte fauet.

Atq; cupis credi memori te vindicat ira:
Talis in Hippolyto vir fuit illa suo.
At melius virgo fauisset virginis annis:
Quos vereor paucos ne velit esse mihi.
Languor enim causis nõ apparẽtib' heret:
Adiuuor ꝛ nulla fessa medentis ope.
* Quã tibi nũc gracilẽ vix hec rescribere? quãq;
Pallida vix cubito mẽbra leuare putas?
Nũc timor accedit/ne quis nisi cõscia nutrix
Colloquiĳ nobis sentiat esse vices.
Ante fores sedet hec/qđ agã q; rogãtib' iter
Ut possim tuto scribere: dormit/ait.
Mox vbi secreti longe cause vltima somnus
Credibilis tarda desinit esse mora:
Iãq; venire videt: quos nõ admittere durũ est:
Excreat: ꝛ ficta dat mihi signa nota.
Sicut erã ꝑperãs verba iperfecta relinquo:
Et tegitur trepido littera cauta sinu.
Inde meos digitos iterum repetita fatigat:
Quamuis sit nobis: aspicis ipse: labor.
Que pereã si dign' eras: vt vera loquamur:
Sed melior iusto quãq; mereris ero.
Ergo te propter toties incerta salutis:
Commentis penas doq;/dediq; tuis.
* Hec nobis forme te laudatore superbe/
Continget merces: ꝛ placuisse nocet.
Si tibi deformis (qđ mallem) visa fuissem:
Culpatum nulla corpus egeret ope.
Nunc laudata gemo: nisi e me certamine vr̃o
Proditis: ꝛ proprio vulneror ipsa bono.
Dũ neq; tu cedis: nec [illegible] putat ille secũdum:
Tu votis optas illius/ille tuis.

dicit nimiũ fauere ipsi acontio: cũ equius esset qđ sibi faueret: q2 virgo deberet fauere v̄gini. ¶ Pertimui: cũ mihi reddita est ep̄la tua. ¶ Sine murmure: sine platione verboꝝ: sed tantũ oculis ꝛ aĩo percurrens. ¶ Captasses: decepisses. ¶ Ut ipse fateris: nã dixit. Promissam satis est te semel esse mihi. ¶ Dura: aspera in non legẽdo scriptũ tuũ. Sene: irate. ¶ Cũ faciã oĩa: in honorẽ Diane ꝛ ꝑpter ipsam. ¶ Dem pia thura. i. faciã ei sacrificia thure. ¶ Fauet tibi plus iusta parte. i. pl' equo tuet' partes tuas. Uindicat te: facit vindictã pro te. ¶ Atq; cupis credi: q2 tu dicis mihi qđ hec est causa quare egroto dixit enim ipse dicẽdũ tamẽ est hoc tu mihi crede qđ egra ipsa nubẽdi tp̄e sepe iaces Cõsulit ipsa tibi. ¶ Talis in hippolyto: non tm̄ fauit Hippolyto suo: quẽ etiã s̄m quosdã per Esculapiũ/a morte ad vitã reuocauit: Ut Vergil. scripsit: licet Horatius aliter dicat. ¶ Talis tã fauorabilis. ¶ In suo Hippolyto pro in suum Hippolytum. Archaismos sic. Verg. Talis in hoste fuit priamo. Melius instius. ¶ Virgo: ipsa Diana virgo. ¶ Fauisset annis virginis: mei cydippes que etiã sũ virgo. ¶ Quos: annos. ¶ Vereor. timeo. Ne velit esse paucos mihi: q2 timeo ne velit me cito mori. Sed ne quis putet me pretermisisse eorum que sequuntur explanationem propter difficultatem: aut ignorantiã locorum exponã locũ/qui omniũ difficilimus putatur: de quo a multis rogatus sum: qui se viros doctos frustra consuluisse dicerent: quibus iam viua voce dixi quid sentirem. Is locus est. Miror et innumeris structam de cornibus Aram. Et de qua pariens arbore nixa dea est. Aram structam de cornibus Aram Diane intellexit: que ita erat structa: quoniam ipsa est dea venationis: cuius indicia sunt cornua ferarum: aut de cornibus tãtũ modo ceruorum factam intelligit: qui sunt in tutela Diane. Arbor de qua dea pariens est nixa que sit: ipse Ouidius aperte declarat libro sexto Metamorphoseos his versibus Illic incũbens cum Palladis arbore palme. Edidit inuita geminos latona nouerca. Arborem igitur palme et oliue significat: cui incumbens latona Dianam ꝛ apollinem peperit: hoc autem in Delo fuit.



Ec interpretatio epistolarum Heroidum Ouidĳ non ad ostentationem ingenĳ/aut doctrine: sed ad communẽ vtilitatez ab Ubertino cognomine clerico crescentinati edita est/in loco Casalis scti Euasĳ/anno salutis humane Millesimo quadringentesimo octuagesimo primo. octauo Septembris predicto Ubertino artem dicendi in ipso loco Casalis publice interpretante salario/et stipe ipsius comitis et imprimis illustrissimi/excellentissimiq; Guilielmi Marchionis Montisferrati/sacri Romani imperĳ principis: vicariĳq; perpetui/ac ducalis Mediolanensium capitanei generalis: bello/paceq; clarissimi anno eius Marchionatus felicissimi. xvĳ. anno vero septimo et quo casalis oppidum ipsius prestantissimi principis beneficio/et munere ciuitatis nomen episcopatus/non decus/et deniq; non minus morum/q̄ edificiorum renouationem adeptum est.



Ertimui/ breuis est hec epistola/ aut q2 residuum perĳt: aut quia plura egrotantem scribere non decuit. Sine murmure: id est sine voce/iuraret/ ne quos inscia lingua deos. Aucta foret seue ꝛc. hoc dicto consentit in sentẽtiam Acontĳ. Nam sibi persuasum significat febrem illam a dea irata illatam. Illa tamen iusta honestatis gratia dicit se coactam vt consentiat Acontio contra voluntatem paternam. Memori ira/sic Maro. memorẽ Iunonis ob iram. Talis in Hippolyto vir fuit. Bene dubitat. Nã Vergilius dicit eum reuocatũ a morte peonis herbis. Horatius autem inquit. Neq; enim Diana pudicum liberat Hippolytum. Quos vereor paucos ne velit ꝛc. ergo quasi plura scribere nequiens sic artificiose epistolam clausisse potuit.

* Gracilis iterdũ sig̃t qđ est tenue ac corpore macilẽtum Turpil. nosti q̄q; sit gracili corpe. iterdũ gracile ponit' pro molli. Hora. quis multa gracilis te puer i rosa. Hippolyti fabula.

* Forma facies cuiusq; rei/ q̄ immobilis est/ ꝛ naturalis: vultus mouet' ꝛ fingitur. Teren. in an. forma ꝛ vultu sosia adeo modesto. Quandoq; tamen spãliter ꝑ pulchritudine sumitur. Hora. forma captiue dominũ Tegmesse. Locus enodatus. Latone fabula. ASCEN.

Ipsa velut nauis iactor: quã certus in altuz
Propellit Boreas: estus: et vnda refert.
Cumq; dies caris optata parentibus instat:
Immodic⁹ pariter corporis ardor inest.
Nec mihi coniugii tẽpus crudelis ad ipsum
Persephone nr̃as pulsat acerba fores.
Iã pudet: ⁊ timeo q̃uis mihi cõscia non sim:
Offensos videar ne meruisse Deos.
Accidere hoc aliquis casu contendit: ⁊ alter
Acceptum superis hunc negat esse viruz.
Ne ve mihi credas in te quoq; dicere famã:
Facta veneficiis pars putat ista meis.
Cã latet: mala nostra patẽt: vos pace mouet?
Aspera summota prelia: plector ego.
Dicam nunc: solitoq; tibi me despice more:
Quid facies odio: sic vbi amore noces?
Si ledis qd̃ amas: hostẽ sapiẽter amabis:
Me precor vt serues: perdere velle/velis.
Aut tibi iam nulla est sperate cura puelle:
Quam ferus indigna labe perire sinis.
Aut dea si frustra pro me tibi seua rogatur:
Quid mihi te iactas: gr̃a nulla tua est.
Elige quid fingas: nõ vis placare Dianam.
Immemor es nostri: nõ potes/illa tui est.
Vel nunq̃ mallem: vel nõ mihi tẽpore in illo
Esset in egeis cognita Delos aquis.
Tũc mea difficilis deducta est equore nauis:
Et fuit ad ceptas hora sinistra vias.
Quo pede pcessi? quo me pede lumie moui?
Picta mee tetigi quo pede texta ratis?
His tamen aduerso redierunt carbasa vẽto:
Mentior ah demens: ille secundus erat.
Ille secundus erat qui me referebat euntem:
Quiq; parum felix impediebat iter.
Atq; vtinam cõstãs contra mea vela fuisset:

* Linteũ pãnus/⁊ sudariũ quo i balneis vtimur. Mar. Nõ tã sepe teret lintea fullo tibi. Itez lintea sunt vela q̃bus vtunt̃ naute. Ver. Certuz est dare lintea retro.

* Cõiux fz Priscianũ: ⁊ cõiux sine n fm phocã a ɔiugo gas. iuguz eñ instr̃m est: q̃ boues iugãtur. i. iũgunt: vñ iugari dicimus q̃ maritali iugo istar boum colla subiiciunt.

Sed stultum est venti de leuitate que
Nota loci fama properabam visere Delo
Et facere ignaua puppe videbar iter.
Quam sepe vt tardis feci conuitia remi
Questaq; sum vento lintea parca dare. *
Et iam trãsierã Miconẽ: iã Tenõ: ⁊ Andr
Inq; meis oculis candida Delos erat.
Quã pcul/vt vidi/q̃d me fugis insula di
Laberis in magno nũquid: vt ante mar
Institeram terre/cum iam ppe luce perac
Demere purpureis Sol iuga vellet eq
Quos idẽ solitos postq̃ reuocauit ad or
Comuntur nostre matre iubente come.
Ipsa dedit gẽmas digitis/⁊ crinibus aur
Et vestes humeris induit ipsa meis.
Protin⁹ egresse superis: q̃b⁹ insula sacra e
Flaua salutatis thura/merumq; damu
Dumq; parẽs aras votiuo sanguine ting
Festaq; fumosis ingerit exta focis.
Sedula me nutrix alias quoq; ducit ĩ ede
Erramusq; vago per loca sacra pede.
Et modo porticib⁹ spatior/mõ munera reg
Miror: et in cunctis stantia signa loci
Miror ⁊ innumeris structã de cornib⁹ ar
Et de qua pariens arbore nixa Dea e
Et que preterea (neq; eñ memini ve: libet v
Quicquid ibi vidi dicere) Delos habe
Forsitã hec spectans/ante spectabar Acõt
Visaq; simplicitas est mea posse capi.
In templum redeo gradib⁹ sublime Dian
Tutior hoc ecquis debuit esse locus?
Mittitur ante pedes malũ cũ carmine tal
Hei mihi iuraui nunc quoq; pene tibi. *
Sustulit hoc cõiux: miratãq; perlege dixit
Insidias legi magne poeta tuas.

Nomi

Nomine coniugij dicto confusa pudore/
Sensi me totis erubuisse genis.
Luminaq; in gremio veluti defixa tenebam:
Lumina propositi facta ministra tui.
Improbe q̄d gaudes: aut q̄ tibi gl̃ia parta ē:
Quidve vir elusa virgine laudis habes?
Non ego cōstiteram sumpta peltata secure:
Qualis in Iliaco Pentesilea solo.
Nullus amazonio celatus baltheus auro:
Sicut ab Hippolyto p̄da relata tibi est.
Verba q̄d exultas: tua si mihi v̄ba dederūt:
Sumq; parū prudēs capta puella dolis.
Cydippē pomum: pomuz Scheneida cepit:
Tu nūc Hippomenes/ scilicet alter eris.
Et fuerat melius: si te puer iste tenebat:
Quē tu/ nescio quas/ dicis habere faces.
More boni solito spez nō corrūpere fraude
Exoranda tibi/ non capienda fui.
Cur cū me peteres: ea nō p̄ferēda putabas?
Propter que nobis ipse petendus eras?
Cogere cur potius/ q̄ persuadere volebas?
Si poteram audita conditione capi.
Quid tibi nūc p̄dest iurādi formula iuris:
Linguaq; presentem testificata deam?
Que iurat mens est: nil coniurauim': illa/
Illa fidem dictis addere sola potest.
Consilium/ prudensq; animi sentētia iurat:
Et nisi iudicij vincula nulla valent.
Si tibi coniugium volui promittere nostrū:
Exige polliciti debita iura *tori.
Sed si nil dedimus preter sine pectore vocē:
Verba suis frustra viribus orba tenes.
Non ego iuraui: legi iurantia verba:
Vir mihi non isto more legendus eris.
Decipe sic alios: succedat epistola pomo:
Si valet hoc/ magnas diuitū aufer opes.
Fac iurent reges sua se tibi regna daturos:
Sitq; tuū toto quicquid in orbe placet.
Maior es hac ip̄a multo (mihi crede) diana:
Si tua tam presens litera numen habet.
Cū tamē hec dixi: cum me tibi firma negaui:
Cum bene promissi causa peracta mei est.
Confiteor timeo seue Latoidos iram:
Et corpus ledi suspicor inde meum.
Nā quare quoties socialia sacra parantur:
Nupture toties lāguida membra cadūt.
Ter mihi iā veiēs positas hymene' ad aures
Fugit: et thalami limine terga dedit.
Vixq; manu pigra toties infusa resurgunt
Lumina: vix moto corrigit igne faces.
Sepe coronatis stillant vnguenta capillis:
Et trahitur multo splendida *palla croco.
Cuz tetigit limē lachrymas/ mortisq; timorē
Cernit: et a cultu multa remota suo.
Proijcit ipse suas deducta fronte coronas:
Spissaq; d̄ nitidis tergit amoma comis:
Et pudet in tristi letum consurgere turba:
Quiq; erat in palla/ trāsit in ora rubor.
At mihi ve misere torrētur febribus artus:
Et grauius iusto pallia pondus habent.
Nostraq; plorātes video super ora parētes:
Et face p̄ thalami/ fax mihi mortis adest.
Parce laboranti picta Dea leta pharetra:
Daq; salutiferam iam mihi fratris opē.
Turpe tibi est illum causas depellere leti:
Te contra titulum mortis habere mee.
Nunq̄d in vmbroso cum velles fonte lauari:
Imprudens vultus ad tua labra tuli?
Preterij ne tuas de tot celestibus aras/
Atq; tua est nostra spreta parēte parēs?

* Tor' lectus ab intortis herbis dict'. Ver. Inde toro pat eneas sic orsus ab alto.

* Palla honeste mulieris vestimentū hoc est tunice palliuz qd̄ palā et foris est ad vestigia vsq; demissū. Ver. p̄ lōge tegmine palle Tygridis exuuie per dorsuz a v'tice pēdēs. Plau. i mene. pallā ad phrygionē fert cōfecto prādio. In Gallia tamen viri q̊q; palla vtebant: vnde mar. Dimidiasq; nates gallica palla tegit.

Cydippe Acontio.

Nil ego peccaui/nisi q periuria legi:
Inq; parum fausto carmine docta fui.
Tu quoq; pro nobis/si non mētiris amorē:
Thura feras/ prosint que nocuere manꝰ.
Cur q̄ succenset: q adhuc tibi pacta puella:
Non tua sit: fieri ne tua possit/agit:
Omnia de viua tibi sunt sperā da: q̄d aufert:
Seua mihi vitam: spem tibi Diua mei.
Nec tu credideris: illum cui destinor vxor
Egra superposita membra fouere manu.
Assidet ille quidem quantum permittit̄ ipsi:
Sed meminit nostrum virginis esse torū.
Et quoq; nescio quid de me sensisse videtur:
Nam lachryme causa sepe latente cadūt.
Et minus audacter blanditur:* z oscula rara
Accipit et timido me vocat ore suam.
Nec miror sensisse/notis cum pdar apertis:
In dextrum versor cum venit ille latus.
Nec loquor: z tacto simulat̄ lumine somnꝰ:
Captantem tactus: eijcioq; manum.
Ingemit: et tacite suspirat pectore: meq;
Offensam/ q̄uis non mereatur/habet.
Si mihi q̄d gaudes: z te iuuat ista voluptas:
Si mihi quod sensus sit tibi fassa meos.
Si mihi lingua foret: tu nostra iustius ira:
Qui mihi tendebas rhetia dignꝰ eras.
Scribis: vt validū liceat tibi visere corpus:
Es procul a nobis: z tamen inde noces.
Mirabar quare tibi nomen Acontiꝰ esset:
Quod faciat lōge vulnus acumē habes.
Certe ego conualui nonduz de vulnere tali:
Ut iaculo scriptis eminus icta tuis.
Quid tū huc venias: sane miserabile corpꝰ:
Ingenij videas bina trophea tui.

*Blādiri est blanditias dicere: adulari: assentari: z ptiet ad oēs sensus: z nō nūq̄ ad animum. Quintilianꝰ. Blādiar paulis p calamitatibꝰ meis.
*Ars iterdū astutia vocat: qua q̄s nō facile falli sed magis alios fallere potest.

Cōcidimꝰ macie: color est sine sanguine: q̄l
In pomo refero mente fuisse tuo.
Cādida nec mixto sublucent ora rubore:
Forma noui talis marmoris esse solet.
Argenti color est inter conuiuia talis:
Quod tactū gelide frigore pallet aque.
Si me nūc videas: visaq; prius esse negabis
Arte* nec est dices ista petenda mea.
Promissiq; fidem ne sim tibi victa remittes:
Et cupies illud non meminisse deam.
Forsitan z facies iurem vt contraria rursus:
Queq; legam mittes altera verba mihi.
Sed tū aspiceres vellē: prout ipse rogabas:
Et discas sponse languida membra tue.
Durius et ferro cum sit tibi pectus Acōti:
Tu veniam nostris vocibus ipse petas.
Ne tū ignores ope qua reualescere possim:
Queritur a Delphis fata canente deo.
Et q̄q; nescio q̄tū nūc vaga fama susurrat:
Neglectam queritur testis habere fidez.
Hoc deꝰ z vates: hoc z mea carmina dicunt:
At desunt voto carmina nulla tuo.
Uñ tibi fauor hic: nisi q̄d noua forte repta est
Que rapiat magnos littera lecta deos.
Teq; tenente deo numē sequor ipsa deorum:
Doque libens victas in tua vota manꝰ.
Fassaq; sum matri decepte federa lingue:
Lumina fixa tenet plena pudoris humo.
Cetera cura tua est: plꝰ h̄ quoq; virgīe factū:
Non timuit tecum quod mea charta loq̄.
Iā satis inualidos calamo lassauimus artꝰ:
Et manus officium longius egra negat.
Quid nisi quod cupio me iā cōiūgere tecū:
Restat: vt ascribat littera nostra: vale.

Finis.

¶ Ad franciscum Aragonium Ferdinandi regis neap. F. Domitius Calderin⁹ Salu.



Mirificum est studium meum Francisce/ ꝛ voluntas quedã egregia in eos/ qui de se spẽ aliquã probitatis/ ꝛ indolem prebent: neq; vllũ finem facio cogitãdi de ijs/ que ad eos vel iuuandos vel ornãdos ptinere arbitror. Quod cum de omnibus facere soleo: tamẽ me id in pmis debere existimo ijs/ qui vel populis aliquãdo ꝑfuturi sunt: vel nationũ clientelas habituri. Video enim Platonẽ philosophorũ (vt ille ait) Deũ: cũ de ciuiũ suorũ educatiõe multa sapiẽter/ eloquẽtissimeq; precepisset. Vnũq; iuuẽtutis moderatorẽ cõpluribꝰ satis esse monuisset: in filijs regis quatuor educationis magistros reqsiuisse: moribus/ ꝛ doctrina insignes. Nimirũ maiore cura censuit Plato formãdum: quod multorum oculis aliquãdo exhibiturus erat: nã bonus princeps tam omnibus cõmunis est: q̃ lex sanctissima ꝛ equabili ciuium societati accõmodata. Incredibilem tu regis potẽtissimi filius: de te expectationẽ concitasti: ꝛ cum ista etate veluti in tenellis arboribus: floribus contenti esse soleamus: tu nobis iã formatos virtutũ fructus produxisti. In quo plane declaras te paterne glorie magnitudinem/ et splendorem nulla omnino ex parte ignorare: cum ad eã vel assequendam: qđ optabile est: vel superãdam id quod ipse fortasse cupiat: nos certe vix sperare audemus: tãtis iam fame/ laudumq; presidijs te cõpares/ ꝛ contendas. Hec cum ex alijs accipio: tum ex Curello/ Militiaq; amplissimi/ diuiniq; principis Cardinalis tui neapolitani necessarijs. Hi enim siue qđ domi te sepe audiãt: siue qđ in te precipuam/ immortalemq; obseruantiam contulerunt: de te mecum ꝛ frequenter/ ꝛ honorifice loquuntur: in primisq; de literaruꝫ studio. Quo in genere cum ab ineunte etate versatus sim: statui esse cum instituti mei: qđ initio proposui: tum suscepte de te opinionis aliquid mittere: quod per estatem in tua ista felici cãpania aliqñ leges. Non taꝫ quidem quod hec boni principis animũ formare possint: q̃ relaxare. Scio enim placere ijs/ quos tecum habes: vt vel lusibus animũ interdũ grauiorũq; studiorum curam remittas. Ubi vero tu/ aut libentius velis conquiescere: aut honestius possis q̃ in literis habes nihil. Quod vt neq; hoc tempore alienũ videatur: neq; etate tua efficere studui: ita accipies a Domitio tuo hãc elucubratiunculam in Sappho Ouidij: obscurioraq; Propertij loca: in quibus si quid preterea desiderabis: dabis operam: vt sciam. Ego enim tã libenter perficiam: q̃ studiose incepi. Simul agnosces ciuem tuũ Papinium Poetam: quem proximis vigilijs omnibus pristine dignitatis/ fameq; ornamentis restituendum curaui. Vale ex Urbe.

Adagium Platonis.

¶ Domitius in Sappho Ouidij.



Alias Methymneus nulla lucubratione nobilior fuit: q̃ interpretatione poematũ Alcei ꝛ Sapphus tãta erãt estimatione eius mulieris scripta: qđ Papinius in patris Epicedio satis testatꝰ est: cum eã locauerit inter antiquos vates: ꝛ Stra. rem mirabilẽ eam appellet: nullãq; in poetice cuꝫ ea cõferri posse arbitratur: dederũt quidẽ operã poetice preter hãc tres Corynne: de quibus in syluarũ cõmentarijs scripsimus. Erynna que cõcubina Sapphꝰ fuit: vt Eustathius scribit: ea Lesbia: vt alij putãt rhodia: vel Teia. Poema cõposuit lingua dorica: trecentũ versibꝰ opꝰ absoluit: quoꝝ dignitas cũ Homero ɔtẽdit. In eã illud epigrãma editũ est. λεσβιον τρημυηρ τοδεκηριον ειδυτο μιρ λονα λεδιεημουρ εωιηις νομενον μελιτυ. Theano pterea mulier locris. Lyrica fuit: ꝛ metro q̃ hymnũ in neptunũ cõposuit: ꝛ Carixena ꝛ Praxilla: de Sappho hec suidas apud grecos. Sappho Simonis: vt alij putant Eumenij: vt alij Erigij: vt alij Ecripti: vt alij Semi: alij Camonis: Sterchi alij: nõnulli Scamandronymi: quibus astipulãtur Herodotus matre cleide. Lesbia ex Cresso lyrica nata quadragesimasecũda olympiade: quo tpe ꝛ alceus ꝛ Stesichorus ꝛ pythacus: tris fratres habuit. Laricum. Cararum. Eurium. Cercille viro andrio ditissimo nupsit: cui filiã ꝛ peperit Cleida nomine: amicas tris: Attidẽ: Thelesippã: Megaram habuit: quibus ad libidinẽ vsa dicitur. Discipulas Anagorã: Milesiam: Congillã: Colophoniã: Eunicam: Salaminã: scripsit libros lyricos nouẽ: prima plectruꝫ reperit: scripsit epigrãmata: Elegias: ꝛ Jambos: Nenias: Sappho lesbia ex Mytilene: Psaltria: hec amore phaonis Mytilenei ex Leucade se deiecit. Nonnulli huic carmẽ lyricũ tribuunt. hec suidas grece: huius poemata lasciua fuisse indicat Ouidius. Lesbia quid docuit Sappho nisi amare puellas: ꝛ in arte amãdi. Nota sit ꝛ Sapho: quid enim lasciuius illa? Hora. Viuũtq; cõmissi calores eolie fidibus puelle: viro Cercylla mortuo ꝛ Cleide filia superstite relicta in amore phaonis incidit: quod Pliñ. herbe tribuit. xxij. natu. histo. vbi de centum capita ita scribit: portentosum quod de ea traditur radicem eius alterutrius sexus similitudinẽ referre. Rara inuentu: ꝛ si viris contigerit mas: amabiles etiã fieri ob hoc: et phaonem lesbium dilectũ a sappho: multeq; circa hãc non magorũ solum vanitates: sed etiã pythagoricoruꝫ. Hec Pliñ. q̃uis mendose in nõnullis codicibus ita scriptũ sit: ob hoc phaonem lesbium dilectũ a Sappho: sed ita legẽda sunt verba Pli. vt nos recitauimus iterũ enim dilexit phaonẽ mortuo viro: vt etiam Plautus ait in milite. Nulli mortali scio obtigisse hoc: nisi duobus: tibi Phaoni Lesbio: greco deniq; epigrãmate ab antipatro Sidonio tãq̃ decima musa ornatur: poemata illius extãt nulla. Epistola hec Ouiđ. est alijs Heroidũ inserta: qđ in corynna sua testatur ad Macrũ scribẽs: cum Heroidũ nomine se ad viros scribere ait. Quodqꝫ tenẽs strictũ Dido miserabilis ensem Dictat ꝛ aonie lesbis amica lyre: ꝛ cum nomine virorum epistolas finxit. Sabinus poeta: phaonis quoqꝫ nomine scripsit ad Sappho de quo Ouiđ. quã cito de toto rediit celer orbe sabinus. Scriptaqꝫ diuersis rettulit ille locis: ꝛ paulopost. Tristis ad hypsiphilẽ ab Jasone litera venit. Dat notã phebo lesbis amica lyrã. i. accipit etiã literas a phaone sappho eũ non rediturũ: q̃re se de leucade deiecit atqꝫ ita amore liberata lyrã dicauit phebo quã vouerat: nã ita scpsit. Inde chelin phebo cõia munera ponã. Et sub ea versus vnus ꝛ alter erit. hec aũt epistola ab Ouiđ. cõposita affectꝰ: qui mitiores sunt copiosius exprimit q̃ vlla alia: nã eã locupletauit poeta ex poematis sapphus que mollissima sunt: vt etiã de Hom. multa trãstulit: ꝛ ex Odissea in penelope ꝛ ex Iliade in Briseide: tãtum aũt abest: vt hãc epistolã putem a Sappho scriptã vt etiã statuã: inseri oportere epistolis Ouidij: ꝛ statim locãdã post Didonẽ: nã eo ordine poeta scripsit si quidẽ eius versibus credimus pauloante a nobis recitatis. Sed cum alijs mollior esset: varietateqꝫ blandiretur dum seorsum a nõnullis ediscitur: scribiturqꝫ sola libelli nomẽ meruit: ꝛ autoris fidẽ inuenit mulieris lugẽtis cum lachrymas ꝛ amãtis decorũ omni ex parte impleat: de eius saltu ad leucadã: ꝛ de charari amore in Rhodopen suis locis dicemꝰ. Interea illud obseruãdũ est partes lasciuiores ꝛ impudica verba huic attribui: nã supra muliebrẽ conditionẽ in amores ardebat: cum nõ modo virũ perdite amauerit: sed aliarũ quoqꝫ mulieruꝫ tribas fuerit: hoc est insultãdo illas fricaret: nã τριβειν fricare est: quod apud Iuue. ꝛ Martialẽ diximus: et ab Horatio mascula Sappho appellatur ea de cã: q̃uis Porphirio cum locũ interpretãs ambigendo scribat masculã dici: vel qđ operã poetice dederit: quod est viri: vel q̃ tribas fuerit quod ꝛ ipse ingenue fatetur: q̃uis mutatis amicarũ nominibus: nam quas amauit pcipue tres fuerũt. Athis. Thelesippa ꝛ Megara: sed de his

Domitij. Sappho. Mulieres poetice. Epistole argumentuꝫ.

Sapphus vita.

Sabinꝰ poeta q̃s ediderit ep̃las.

suo loco. Phaon in siciliam discesserat puella amoris ignibus incensa et plane ardens cum ab illo sperni vere:retur: statuit etiam capitis periculo furorem lenire demisso corpore ex leucade: sed anteꝗ̃ illuc accedat per inconstantiam muliebrem tentans: quod desperauerit hac epistola eum reuocare studet faciẽs absenti inuidiã sue conditionis ⁊ calamitatis: quam omnibus incommodis miserabilem ostendit: dum ⁊ voluptates omnes se abiecisse scribit phaonis causa: in tanto dolore carmen nõ succurrere se ludibrio esse fratri. Filiam paruam superstitem: deniq omnes misericordie angulos excutit: non sexus: non fortune mutatio: non habitus: non rerum omnium desperatio: non quicquid mite est/ ⁊ mouet pretermittitur.

Georgius alexandrinus preclaro Marco Antonio Mauroceno salutem.



Commentarium in sapphus epistolam/ quod proximis diebus elucubrauimus ab amicis quoq vel conuicio efflagitatum: publicare nunc statui: et ꝗ̃uis illud festinanter composuerimus: editionem tamen maturauimus: partim eorum sententiam secuti: qui iubent ea/ que a nobis scribũtur: vel recte emendari posse: si in tempus aliquod reponãtur: partim vt idoneo tempore a te potissimum: cui opus inscribimꝰ: perlegi posset. Nam inepti foret hominis: ⁊ eius qui nec hominum rationem: nec quid tempora postularent cognosceret: si in eo luctu quem ob mortem preclarissimi patrui maximum cepisti: quicꝗ̃ vel molle: vel querele plenum legendum tradidissem. Igitur cũ tempore: cum ratione ipsa: ⁊ amicorũ sermonibus paululũ sedato dolore opusculũ quod tibi nominatiz dicauimus: emittere placuit: in qua interpretatioe multa vt rara: ⁊ insolita: sic grata ⁊ vtilia legẽti erunt: nonnulla tñ que vel altiꝰ repetẽda: vel copiosius differẽda fuerũt: strictim enarrauimus: siue ne magnitudo voluminis plusꝗ̃ par est: excresceret: siue ꝙ in his cõmẽtarijs: quos nũc diligẽtissime cudimus: vberius ⁊ magis cõmode ea explicari poterunt. Interea nostra hec leges: in quibus velut proludium quoddam maioris operis spectari velim.

Georgij Alexandrini in Sapphus Epistolam interpretatio incipitur.

*Sappho mulier de poetica cuz viris certare potuit. Frãciscus Philelphꝰ. Georgij alexãdrini preceptor.



Sappho/ que inter mulieres longe admirabilis: fuit: ⁊ cuz viris de poetica certare potuit: genere mytilenea habeatur. Stamãdronymi filia fratrẽ habuit Chararũ: qui meretriculã Rhodopem: a xãto Samio philosopho in egyptũ deportatã: vt illic q̃stum faceret: magna pecunia redemit. Hec sane primũ Hyadmoni seruiuit: tũ a xãto Samio empta: conserua ⁊ cõtubernalis fuit Esopi fabularũ scriptoris. Facta igitur per caraxũ Rhodope libera: tãta opes meretricio questu cõquisiuisse dicit: vt piramidẽ minimã: q̃ inter ceteras laudatissima habita fuit: extrui fecerit. Quãꝗ̃ huic opinioni nõ cõsentiat Herodo. vt suo loco dicemus. In hãc sepissime in lyricis suis sappho inuecta est: egre ferẽs a fratre opes mlto labore conquisitas tã turpiter perdi: lz et ipsa impatiẽter: vt Pli. in na. hi. refert lesbiũ ⁊ phaonẽ amarit: quos ideo dilectos extitisse tradit: quod radice herbe cuiusdam: quã latini centũ capita vocãt: contacti fuere. Plau. tamen phaonem lesbium nimie amatũ dicit quasi innuens vnũ fuisse lesbiũ phaonem. Et quia mityleneam diximus Sappho: illud adiungimus: mitilenem lesbi esse vrbem a cuius nomine nũc insula omnis mitylene appellatur: in quã olim due fuere nobilissime ciuitates hec videlicet: ⁊ metymna. Hãc eãdem insulam pridem lesbon dictã ab vrbis nomine: que in ea potẽtissima fuit Issam lycophron appellat. Fuit autem Issa non ignobilis in ea ciuitas. Quãꝗ̃ franciscus philelphus preceptor noster vir multi ingenij ⁊ facundie singularis: in primo Symposio in quo inducit Dominicũ ferusinũ conterraneũ meũ cũ Tebaldo bononiensi de musica verba facere vnã: ⁊ itẽ alterã ait fuisse Sappho: hoc est ereriã que ⁊ antiquior lyrica olympiade secũda ⁊ quadragesima qua tempestate Alceus claruit. Stesicorus: ⁊ pythacus. Ea plectrũ prima inuenit. Nupsit aũt Corcyle Andrio homini ditissimo: ex quo filiũ suscepit nomine Didam. Discipulas habuit Anagorã Milesiam Congilam Colophoniam. Euthcã Salaminiam. Habuit item amicas tris. Athiolã. Telesippam Magoram: quarũ etiã amoribus secus ꝗ̃ muliebris pudor patitur vsa per turpissimã fame notã tradita est. Scripsit aũt hec lyricos modulos. epigrãmata elegias iãbos ⁊ monadas. Altera vero Sappho mitylenea lõge iunior fuit: quam ⁊ ipsam ⁊ aliqui lyricam prodidere: psaltriam tamẽ fuisse constat. Cuius pulcherrimũ opus ad amicuz Phaonẽ adhuc in latinũ conuersum apud nos extat. Hec autez cũ Phaonẽ ipsum perdite deperiret: sua tãdẽ spe frustrata. ex leucade sese precipitẽ dedit: submersitq. hec Philelphus. scripsit aũt Sappho opera multa apud grecos tãq celebris in lyricis cõponẽdis fuit vt merito nona inter lyricos poetas annumeret. Et antipater Sydonius nõ illepidũ in laudẽ ingeniose puelle epigramma refert. Mnino tu nanelichã bosotẽ lyetas meliphonu sapphꝰ midena taf musan echiti broti. qđ nos vt potuimꝰ latinũ fecimꝰ. Dulcia mnemosine demirãs carmina Sapphꝰ. Quesiuit decima pyeris vñ foret: quasi decimã cã musam p Mnemosynen pyeridũ matrẽ dictitãs: quã lasciuiore vsaz poemate Oui. in arte amãdi signat: sic dicẽs. Nota sit ⁊ Sappho: quid enim lasciuius illa? Et in tristibꝰ. Lesbia quid docuit Sappho nisi amare puellas? ⁊ Ho. in. iiij. Spirat adhuc amor: viuuntq cõmissi calores eolie fidibus puelle. Sed etate nostra siue tẽporũ iniuria: siue hoim negligẽtia nihil de ea habeat preter carmina admodũ pauca: in testimoniũ a q̃busdã adducta. Sũt qui putẽt hãc epistolã e greco in latinũ ab Ouidio cõuersam. Alij aũt quorũ snie accedimus: excogitatã ab hoc poeta fuisse: vt alie fuere epistole: quibus heroides ille: vel maritos alloquunt: vel amorẽ suuz aliter cessisse conquerunt: ⁊ testimonio eiusdẽ auctoris probari potest: qui ad Macrũ scribẽs dũ enumerat a se ꝯpositas epistolas: hãc se vt reliquas excogitasse innuit: sic dicẽs. Queq tenens strictũ Dido miserabilis ensem Dictat ⁊ aonio Lesbis amata viro. Et infra. Tristis ad hypsiphilẽ ab Iasone litera venit. Dat notã phebo lesbis amata lyrã. Et puto multa ex poematis Sapphus in hãc epistolã ab ingenioso poeta fuisse traducta: quemadmodũ ex nono iliados in epistolã briseidis ab achillẽ non pauca trãstulit. Floruit autẽ olimpiade. xlv. regnante Tarquinio prisco Sappho: ⁊ alceus poeta. Relicta Sappho a phaone: quez misere amabat: cũ eũ ad se non reditũ speraret: tum vt flagrãtem amorẽ aliquãtulũ mitigaret: tum si verbis ⁊ precibus amatorijs flecti ꝗs posset: Iuuenẽ in Sicilia ꝯmorãtẽ ad se traheret: hãc epistolã ad eũ scribit: narrãs ꝗ̃ incredibili amore ardeat oblita carminũ ⁊ musarum. Expesq eius solatij quod prius populares puelle sibi afferebant: quãtum pectori suo inhereat is quem dignitate forme dijs comparat. Se quoq laudat ab ingenio: si forma placere nõ potest: subiungens quãtum olim placuerit: tum post deploratã calamitatem suã ⁊ durã legem fati: per quã tãtis furijs agebatur: quãdo nec per somnũ quiescere potest: quin ei Phaon occurrat: monente cupidine vt nihil inexpertum relinquat ad flãmã leuandã: in sinum leucadium profecturam se. dicit: vt saltu ex altissimo monte in mare se precipitem det: quando eleuande egritudinis hoc solum sit remedium.



❡ Sappho Phaoni epistola.xxi. et vltima.



Unquid vbi aspecta est studiose littera dextre:
Protinꝰ est oculis cognita nr̃a tuis.
An nisi legisses auctoris nomina Sapphus:
Hoc breue nescires/vnde mouetur opus?
Forsitan et quare mea sint alterna requiris
Carmina/cum lyricis sim magis apta modis.
Flendus amor meus est:elegeia flebile carmen:
Non facit ad lachrymas barbitos vlla meas.
Uror vt indomitis ignem exercentibus euris
Fertilis accensis messibus ardet ager.



Unq̃d vbi aspecta est. Principium autẽ epistole interrogationẽ habet et q̃dẽ figuratã:nam instandi aliq̃n gratia interrogamꝰ:vt quousq̃ tã dez abutere patiẽtia nostra Catilina.non eñ illic Cice.interrogat vt sciat sed vt ita acrius vrgeat.Interrogamus etiã qđ nega ri non possit:aut vbi respondendi difficilis est ratio:aut inuidie gratia:vt illud Medee apud Sene.Quas peti terras iubes?aut miseratio= nis:vt illud Sinonis.Heu que me tellus in= quit:que/me equora possunt accipere. Deniq̃ multis figuris interrogamus.Hec autẽ Sap= phus interrogatio ironiam quandã subosten= dit:⁊ infensa phaonis crudelitati sui oblinio= nem expostulat: atq̃ accusat. Nihil eñ aliud significãt quatuor primi v̾sus nisi se iam dese ri:dum ambigũt an statim ille agnouit literã: an nescierit nisi legisset nomẽ qđ scz exciderat. ❡ Litera studiose dextre:doctrinã suam indi= cat:cum inquit videris caracteres tam studio se et docte formatos:an cognouisti esse episto= lam scriptã a me. Studiose:studiosi boni dicũ tur ⁊ literis eruditi:mihi adeo late patere vide tur:vt diligentẽ in suo genere artificẽ signifi= cet studiosum librariũ pictorẽ:atq̃ id genus. ❡ Sapphꝰ auctoris.i.nisi legisses me esse ea= que mitteret epistolã. Nam ita inscripta erat Sappho phaoni:penitꝰ ignorabas a quo mit= teretur.Auctor non est qui tantũ facit:sed qui princeps est ⁊ primus iubet vt aliq̃d fiat.Mul= taq̃ fieri possint ab aliquo alio tamẽ auctore qui nihil in his agat:vnde illud apud Liuium frequẽter vt patres fiant auctores:vt perinde accipiãt acsi ipsi iussissent.Et ad militiã trala tum auctorare format: qđ est eligere in mili= tiam.ex eo tractũ qđ nisi imperatores senatu auctore bellũ gererent triumphũ nõ mereban tur.Cum aũt illis auctoribus bellũ gerebant quasi auctoratu ab illis nauabãt operã et mi= les auctoratus ab imperatore ei operã presta= bat receptus scz in iura militaria ⁊ imperato= ris fidem. Inde exauctorare diminuere est:et auctoramentum significat illã adscriptionem simpliciter.Dabunt veniã manes Laurentij non enim video qnare ille auctoramentũ pro stipẽdio accipiat: et ne auide hoc agere videar:nõ refellam omnia illiꝰ testimonia.Unũ illud satis nõ modo infirmum est pro illo: sed pro nobis firmissimũ:qđ ex Quin.declama.affert:nec difficilem sane sub illo presertim auctoramẽto missio nem habuisse:sed voluit gladiator viuere.Dicat obsecro an auctoramentum illic pro stipẽdio accipiatur. Non eñ gladiator illic faciebat stipendiũ:sed prestans operã vicariã obijciebatur harene habuisset inquit missionẽ sub illo presertim auctoramẽto.i.cum ita esset adscriptus in gladiaturã:nam pro altero cum acceperat mune= rarius:vt parua ei videretur futura iactura:si iuueni missionẽ dedisset:auctorat ergo imperator militẽ cũ cuz adscribit. Nam quicquid deinceps agit miles auctoratus ad imperatorẽ refertur:cui victoriam parat. Istaq̃ quicquid ex Liuio:illic affert ex Sene.ad hanc sententiã nostrã deducitur:vt in libro nostrarũ obseruationum ostendimus.Sapphus gtũs grecus est.Fabius quidẽ in primo institutio.ita scribit. Nunc recẽtiores institue= runt grecis nominibus grecas declinationes potius dare:qđ tamen ipsum nõ semper fieri potest:mihi autem placet latinã rationem sequi quousq̃ patitur decor. Neq̃ enim iam calipsonem dixerim:vt Iunonẽ:q̃q̃ apud antiquos Cesar vtitur hac ratione declinandi:sed auctoritatem cõsuetudo superauit.In ceteris que potuerũt vtroq̃ mõ nõ indecenter efferri:qui grecã figuram sequi mallet:nõ latine quidẽ:sed citra reprehensionem lo= quetur:quibus ex verbis dicimus Cesarem fuisse dicturũ Sapphonis potius q̃ Sapphus:sed tamẽ hoc non indecenter efferri sentẽtia Quintili.vt iunonem legis apud Plaut.quod grãmatici quoq̃ nostri obseruarunt. ❡ Carmina mea alterna elegiaca:nam alternis numeris succedunt heroicis in quibus claruerunt apud gre cos Callimachus:Philetas Alexãder.Etholus.Antimachus.Calinus:Mineruꝰ.Tyrtheus.Lacedemonius. instituti elegi primum deflendo desyderio mortuorũ mox ad maiores traducti:sed nomen tamen retinuerunt a miserabili cantu quem olim fundebãt.nam ἐλεεῖν est misereri.Lyricis modis:nam et si Elegiam attigerat aliquãdo Sappho tamen lyricis numeris prestabat.De lyricis autẽ poetis ⁊ carmine require que elucubraui mus pauloante in vltimo syluarum.Flẽdus amor:rationẽ afferre quare a lyricis ad elegos trãsfert.Ait enim argumẽto operis se impelli.Possem inquit lyricis amores etiam includere:sed lachrymis non cõuenit:quibus elegia manare solet.Elegia flebile carmen:ambitus est recurrentis in se syllogismi. Tu inquit fortasse queris quare scribam elegos:amor meus deflendus est.Elegia est carmen flebile:propterea nunc mihi magis conue= nit quam lyricum:elegi verbum non placet.Frigidum enim est:elegia ratione syllabe non ostenditur:cum eo= dem iure alibi defendatur. Ouid.in corynа. Uenit odoratos elegeia nexa capillos.Et alibi.Flebilis indignos elegeia solue capillos.Non facit non satis est:nec conuenit.barbitos. Esychius verborũ grecorum interpres docet barbiton esse genus cythare lyrice vel ipsam lyrã.Pollux locat eã inter instrumẽta que manu pulsantur. Strabo vero auctor est nomẽ esse barbarũ.Naz qui helycona musis cõsecrarũt thraces fuerũt ⁊ antiqui vates.

MOMI.
Qua de cã interroga= mus:⁊ quo nam pacto interroga= tio fiat.
Studiosi.
*Elegiaco carmie res fere misera biles scribi cõsueuere. Hor. Uersi bus impariter iũctis q̃rimonia p= mũ. Posset iclusa est vo ti sentẽtie compos.
Studiosi.
Auctor q̃s= nam sit. mi les auctora tus quis.
Auctorare.
Exauctora re.
Auctora= mẽtum q̃d locus eno= datus.
* Barbi= tos ⁊ barbi ton instru= mẽtũ musi cũ/qđ pul sat plectro/ vel calamo Ausonius. Hoc gñe et chordas/⁊ plectra/ et barbita cõ de.
Latinã de= clinationẽ sequi debe= mus qđ de cor patiat.
Qui apud grecos i ele gia claruе= re:⁊ vñ no= mẽ traxere elegi.
Barbitos. Locus eno datus.

Ephorus. Orpheus: Museus: Thamyris qui baccho ite asiā cōsecrarūt in indiā vsqꝫ barbari fuerūt. Uñ multa musica instrumēta barbaris noibus designātur: vt nablia: sambuca: megades: barbitos. Barbitos. i. villum carmē lyricū: vario aūt generei pferf: masculino ab Hora. Age dic latinū barbite carmē lesbio pmū modulate ciui. feminco ab Ouidio hic neutro ab alijs/ multis chordis fuisse indicat Theocritus: q̄ eā πολυχορδον appellat. ager fertilis. plenus segete. Ardet ardere solet. exercentibus: diuersas in partes iactantibus.

GEOR.  Unquid vbi aspecta est. quasi, est acclamatio quedā per quā demōstrat puella inter se multa cogitasse: tandē sic prorupisse. nūquid visam literā statim meā esse cognouisti: ꝛ est pene comicū principiū qd cōgrue amatrici datur. Sic Dido. En quid ago. ꝛ apud Terentiū phedria: quid igitur faciam. Sūt qui legant ecquid pro enquid. Nunquid interrogantis est particula: qua non tam interrogamus: iam acrius instamus plerūqꝫ. ¶ Ubi tēporis aduerbiū. ¶ Litera: hic pro figura et charactere ponitur. Sic briseis ad Achillē. Quā legis a rapta Briseide littera venit. Uix bñ barbarica greca notata manu.

Autor. ¶ Protinus statim interdum longe: ꝛ iugiter. ¶ An nisi legisses. vide impatientiam amantis: que non lecto nomine scribentis: vult intelligi auctorem operis. ¶ Auctoris. auctor dicitur factor operis: et is penes quem est potestas in re aliqua ratificanda: ꝛ confirmanda. sic Liuius: patres auctores essent: etiā auctor ducem exercitꝰ significat: inde auctoramentum. i. stipendium ꝛ precium: ꝛ verbum auctoro et exauctoro. ¶ Sapphus genitiuꝰ grecus. Illudqꝫ sciendum est: nostros tres casus huiusmodi nominum grecos vsurpasse: hoc est nominatiuum et accusatiuum in o: gtīm vero in us. sic Uergil. Fatidice mantus et tusci filius amnis. Declinantur latine hec nomina: vt desinentia in o per onis in gtō: vt Jo Jonis: quod probat Priscianus per vindicem in stremeteo: qui auctores multos huiusmodi declinatione vsos enumerat. Et Fa. Quinti in analogia Cesarem hac ratione declinandi vsum docet. Grece item ꝛ Sappho: ꝛ Sapphon dicitur. ¶ Alterna. i. alternis sibi inuicem respōdentia: quale est hexametrum iunctum pentametro: nam tertio quoqꝫ loco scꝫ sibi respondent. ¶ Cum lyricis modis. i. carmini lyrico cōponendo. Lyrici poete a lyra cognomen traxere: ad quam carmina sua cantabāt: statuebaturqꝫ eis chorus quinquaginta virorum ac tauro donabantur: commune quiddam cum his habebant dythyrambici. s. proprie hymnos in bacchum dicebāt: accepto tripode in premiū: denominati dythyrambici a baccho/ qui dythyrambos dictus est parato dyothoros bine hoc est per duas portas venisse per ventrē Semeles: ꝛ Jouis femur. qd genus carminis pmū apud corynthios cecinit Arion methymneus: qui ꝛ chorum statuit circulare. Dythyrambici celebres fuere diasemus poeta ꝛ phyloxenus Cythericꝰ. At in lyricis prestātissimi fuere nouē Sthesicorus. Bachilides hibicus. Anacreō: pyndarus. Simonides. Alchmā. Alceus. Sappho. addunt quidā decimo loco Corynnam mulierem de qua quinto syluarū scribens epicedion in patrem suū stati' sic ait. Tu pādere doctꝰ Carmina bacchillide latebrasqꝫ lycophronis atri Sophronaqꝫ implicitū tenuisqꝫ arcana corynne. Musa autē vt Hor. ait dedit fidibus diuos puerosqꝫ deorū ꝛ pugilem victorem ꝛ equum certamine primū. Et iuuenū curas ꝛ libera vina referre. Descriptas seruare vices operumqꝫ colores. ¶ Flendus amor. Causa cur ad elegos transierit quādo deflere debeant amorē non prospere sibi cessisse: nam versibus impariter iunctis querimonia pmū post etiam inclusa est voti sententia cōpos. Dicuntur sane elegi vt greci auctores referūt apostyelegin q̄ ad fistulam luctus cantari soliti erant ꝛ eliginin apud antiquos grecorū insanire significabat. Et q̄q̄ Hor. dicat. Quis tamen exiguos elegos emiserit autor. Grammatici certant et adhuc sub iudice lis est. Tamen apud grecū autorem legimus theoclem naxiū: vel eretriensem: vt alij tradant. pmū cecinisse hoc carmen: vtpote furentem. Dicitur elegium metrum ꝛ elegia. idē per diminutionem elegidion: sic Persius. Non si qua elegidia crudi dictarunt proceres. Apud grecos clarissimi tres fuere scriptores elegorū. Callimachus: ꝛ philetas chous quorū meminit Propertius sic dicēs. Callimachi manes ꝛ choi sacra philete. In vestrū queso me sinite ire nemus/ et Ouid. in ar. amādi. Sit tibi Callimachi: sit choi nota poete. Sit quoqꝫ vinosi teia musa senis. Tertius fuit Mennermus de voluptate scribens: de quo sic hora. Si Mennermus censet sine amore iocisqꝫ: nil est iucundū. Et alibi in epistolis. Quis nisi Callimachus fit plus apposcere visus est. Fit Mennermus ꝛ optiuo cognomine crescit. Elegi verbū est: nec aliter staret versus. Flebile carmen elegium metrū. Non facit. cōuenit. Barbitos instrumentū est musicū: qd pulsatur plectro vel calamo: vt Julius' pollux tradit qui perinoumenum organū vnde loquitur lyra Cithara barbiton. to asto enibarimiton eo q̄ grauioris chorde esset. Nam mitos apud priores grecorum neruos significat quibus chorde cōficiebantur. Alij aūt greci dicunt barbiton thioni homitisison quasi grauem vocem emittēs: nam priores mitus neruos dicebant: qm̄ ante vsum chordarū lineo stamine vtebātur. Strabo geographus in decimo geographie libro de origine poetica disputans: eam a barbaris ad grecos profectā hoc argumento probat: q̄ quatuor instrumentorū nomina quibus musici vtantur: barbara sunt hoc est magas barbiton nablion. sambi. Magas. Barbiton. Nablium: et Sambuca: plurū chordarū fuisse barbiton demonstrat theocritus sic dicēs: barbiton es polychordon in ea egloga: que inscribitur charites hiron. Declinat hic barbitus. vt apud Horatiū. Age dic latinum barbite carmen: lesbio pmū modulate ciui: ꝛ hoc barbiton: vt illud. et plectra ꝛ barbita cōdere: ꝛ feminini generis dicitur: vt hoc loco. At de nablio Ouidius. Disce etiā duplici genialia nablia palma. Barbiton igitur siue grecum nomen siue barbarū sit instrumentū est musicum: de quo sepissime lyrici in carminibus suis mentionem faciunt.

Barbiton. ☞ In versu illo: flendus amor meus est elegia reposuimus freti Quintiani auctoritate: cuius verba sunt ita vt pētasyllabū nō quadrisyllabū legat cōtra tortelliū ꝛ Domitiū qui si essent veri e ante g ambigue poneretur nullis aduuentibus poetis: eo quoqꝫ carmine elegi preteritū a Georgio merula perperā legit: cui ois doctorū reclamat chorus: ait autē elegi substituendū esse: q: monstraret versus immo si legit vt precipit nō claudicabit.

ASCEN.  Unquid vbi aspecta est. Quia omnia ad vnguē ꝛ perq̄ graphice a Calderino declarātur frustra lōgus sim: ne tamē nihil dicā: scies epistolā hāc vt ceteras ab Ouidio cōpositā: nec versam seu tralatā sed excogitatā: licet Sappho multa carmina scripserit: nec eius generis solum qd ab ea sapphicum dicitur: sed ꝛ alia multa: verum quia grece nō latine scripsit: insaniunt qui hanc epistolam: vt est ab ea cōpositam somniant. Nunquid. q. d. puto q̄ non cum tamen debeat: vbi. i. statim postq̄ litera me tri causa singulariter pro epistola ponitur: sicut cōtra nomina pro eo quod est nomē ponit auctoris Sapphus Ergo auctor ab auctoritate cōmunis est generis. Unde Juno apud Uergil. auctor ego audendi. Sapphus grecus gtūs quo libentius vtar q̄ latino in consimili dictione greca. Habemus autem vt Ser. docet ad illud. vij. eneid. Luctificam alecto. tris casus in vsu genitiuū in us ꝛ actm̄ et vocatiuum nominatiuo similes in o carmina alterna: id est hexametra cum penthametris. Elegia: alij legunt elegiasqꝫ. alij elegia: nā due pme syllabe corripiuntur. Uror vt indomitis. Docet cur barbito. i. plectro aut instrumento quouis musico nō inquit leuetur a curis ꝛ lachrymis: quia inquit vror vt ager fertilis. i. qui densas profert segetes ardet messibꝰ. i. aristis ꝛ segetibus ad messem perductis accensus: ꝛ hoc curis. i. ventis illis indomitis. i. quasi furentibus exercentibꝰ ignem. i. flammam: vt. ij. eneid. In segetem veluti cum flamma furentibus euris Incidit.

Arua Phaon celebrat diuersa Typhoidos Etne:

Me calor etneo non minor igne tenet.

Nec mihi dispositis iungam que carmina neruis:

Proueniunt vacue carmina mentis opus.

Nec mihi Pierides subeunt/Driadesve puelle:

Nec me Tespiadum cetera turba iuuat.

Uilis Amythone: vilis mihi candida Cydno:

Non oculis grata est Atthis vt ante meis.

Atq; alie cētum/quas hic sine crimine amaui:

Improbe multarum quod fuit/vnus habes.

Est in te facies: sunt apti lusibus anni:

O facies oculis insidiosa meis.

Sume fidem/et pharetrā: fies manifestus Apollo:

Phaō: nomē liberti Neroniani: cui⁹ meminit Tranquillus. Phaon lesbius insignis forma delitie Sapph⁹ carmine tm̄ amice nobilis. Celebrat: tenet ꝛ colit. Etne: etna mons sicilie notissimus sortitus nomen ab etna heroe: vt castor scribit numine loci: cuius filium leucrus qnidā temporibus Tybe. ce. pressus loca finitima latrociniꝫs infestauit sed Romā ductus penas dedit catane. Itē oppidū sicilie Etna olim dicebatur: qđ nomen incolis expulsis Hieron rex dedit. De mōte nunc intelligit sub quo Typheū fulmine ictum esse poete fabulātur. Uer. illic dicit esse encheladū. Silius typheum sub inarime insula cāpanie ponit. Nam ardētē sortita typheū inarime. Luc. cōditus inarimes eterna mole Typheus. Idez Home. Sz libet hoc loco ambigere de nostris scriptoribus: qui vbi Home. dixit αριμοις id est in rimis arimos pronūciāt nostri coniunctum cum ꝓpositione flexerūt Maximē vsurpātes. Home. vero de insula cāpanie intellexisse vel ille locus Pliniꝫ indicat. Home. marine dicta a grecis pythecusa non a simiaruz multitudine: vt aliq̄ existimauere: sed a figulinis doliarioꝝ. Nimiꝝ id designās qđ Stra. scri. his verbis: de typheo loquēs rex arimis vbi stratū dicunt esse Typhea. Quidā hāc fabulā in sicilia fingunt: quidā pythecusis: presertim qui simias dicūt arimos ab ethruscis vocitari. Pindar⁹ certe in siciliā: vt etiā Oui. scri. typheum excruciari ait his versiculis.

DOMI. Phaon. Etna. Typheus. Lusus p ludo ponit. Sue. Ac ne ex lusu qdē alee compēdiū spnēs. Quintilia. Nec me offenderit lusus in pueris.

Illum etna vinclis fortissimus actat. Immēsum pr̄ centimanūq; typheū. Typhū vero pr̄ harpyiarum fuit: vt est apud Uale. flac. Typhoidos forma patronymica est a voce greca deducta τυφυ!υη Typhonides ꝛ Typhonis formatur. Euris indomitis: vehemētibus ꝛ ferocibus. Arua diuersa: remota ꝛ procul posita. Nec mihi dispositis neruis cōtinuate cythare: in qua olim quatuor erāt nerui. Sed terpāder lesbius septē composuit. Octauā symonides. Nonā tymotheus. Inde illud distichon in terpādrū. Nos tibi mutari chordarum q̄tuor vni. Iā noua ꝑ septē modulamur carmina neruos. Iungā cum sono cythare. Amphiō autem primus cum cātu cythara vsus dicitur: antea thamiras sine voce. Qui aūt simul canūt cum cythara Psallocythariste dicuntur. Nec mihi pierides: hūc locū multi negligēter fortasse legūt: cū cū tm̄ enarratione indigeat. Hūc aūt sensum ego esse arbitror: cū sappho ostēdere velit suum carmē nō mouere: vlla ex his causis q̄bus olim solebat triplicē canēdi cām ait sibi fuisse: aut cū furore poetico agereť: aut cū relaxās aim in syluis sine curis vagereť inter dryadas: ꝛ hamadryadas: aut cū puellis: q̄s amabat blādireť q̄ sibi thespiadū ꝛ muserū instar erāt. Nūc inq̄t: nec pierides subeūt. i. furor poeticus: nec dryades. i. nec relaxatio animi in syluis inter dryades prouocāt me ad carmē. Nec cetera turba thespiadū: nec amice: que tertia ꝛ reliq̄ carminis cā mihi erāt iā exhilarāt: aut delectāt: atq; ita ois canēdi rā mihi perit. Pierides: greci fabulosiora q̄dā de hoc nomine tradiderūt. Strabo vero historiā secutus ita scribit: nā id planū ex locis in quibus culte sunt muse: piera eñ ꝛ olympus ꝛ dipla ꝛ libetrū: quondū loca fuere Thracie: ꝛ montes quos nūc macedones possident quicq; musis helicona cōsecrarūt Thraces fuerūt. Thespiadū. thespias prius inq̄t Strabo nobilitauit cupido Praxitelis opus ab eo sculptū: dono ño ꝯsecrauit Thespiēsibus Glicerū meretrix in quo plus apud me valet: pausanie auctoritas: q̄ phryne id dedisse affirmat: vt in ꝯmēto syluarū recitauimus: cū ꝓsertiz versu greco vulgatū sit φρυνητου πτερο ευτα τον ενιε χυντον ερωτα μυσθ ουνπερ τινυκ νουθετο θεο'πιασι. de q̄ Plini⁹ ita scribit. xxxvj. natura. historie de Praxitele tradens est cupido obiect⁹ a Cice. Uerri illi ꝓpter quē thespie visebātur. Nūc octauie scholis positus. Tres aūt fuisse musas tm̄ scribūt nōnulli: quibus Uarro adsentit. Is eñ tradit earū simulachra multiplicata fuisse: qđ ī ancilibus accipimus: atq; ita habitas esse nouē. Homerus certe ꝛ Hesio. huic numero adstipulātur. Homerus numerū tm̄ nouem proferēs. Hesiodus nūc vero addēs singularū noīa. Alcimenō poeta celi ꝛ terre filias putauit. Aliꝫ iouis ꝛ memorie nobili certe pictura flaui⁹ nobilior Romā eas trāstulit ex ambrachia. Uilis amithone: ingenue hic fateť se tribadē fuisse: ꝛ impudice amasse nōnullas de quarū numero dissentit ab eo qđ scribit Suidas: ille eñ tres fuisse scribit: q̄bus ad libidinē vsa ē Sappho Thelesippā. Megarā. Atthidē. Sed duarū noīa mutāť q̄s hec appellauit amytonē ꝛ cidno. Ille Thelesippā ꝛ Megarā: de tertia ꝯuenit. Nā ab vtroq; Atthis diciť: q̄uis per mendā sit inuersum. Nos vero emēdātes ita legimus: nec grata est oculis Atthis vt ante meis: nā si ita leges: nec grata est oculis atthios ante meis: ꝛ nomen puelle deprauas ꝛ nullū colligis sensuz. Alie centū: mille: centū: ꝛ sexcēta sepe ꝓ infinito numero accipiūtur. Cice. ad atticū scribens sexcēta: accipit ꝓ infinito: mille aliꝫ scriptores poete ꝓsertim centū hoc loco Sappho. Nā nō centū: sed multas habuit puellas lesbias: q̄bus nō ad libidinē vtebať: sed eas erudiebat cythara: ex q̄bus tres claruerūt in primis ei⁹ discipule anagora millesia: Gongyla Colophonia: eunica salaminia: vt ex suide monumētis ante recitauim⁹: aut eas ī quotidianā consuetudinē ꝛ familiaritatē accepat. Horatius. Et popularibus gaudentē Sappho puellis: oino ita intelligēdū est ante nolatas cōcubinas fuisse Sapphus: q̄s vero non designat fuisse discipulas: ꝛ sine infamia fuisse amatas. Sine crimine: sine criminatione ꝛ reprehensione: q̄ non caruit in illis tribus. Hic ostēdit se de popularibus suis intellexisse. Improbe: dicimus improbū non tm̄ malū: sed nimis auidū: nec contentū etiā re immodica. Improbe: qui nō cōtentus es tāto amore meo. Un⁹ habes: solus possides. Qđ fuit multaꝝ. i. affectus meos amatorios quos in multas puellas dispēsauerā pudice alias: alias impudice amādo in te vnū cōtuli: ꝛ qđ multis erat tibi vni esse nō potuit. Est in te facies: etate ꝛ forma: amabilis quispiā esse pōt: qđ vtrūq; cum in phaone sit lasciua Sappho formā ꝛ faciem tm̄ suspirat. ¶ Anni apti lusibus. Ludos publicos dicim⁹ numeros multitudinis ꝛ spectacula: ludus numero vnius pro exercitatione Gymnastica: vt lud⁹ palestre: Lu-

Typhon. Chorde. Psallocythariste. Pieridas. Thespias. Muse. Centum. Mille. Sexcenta. Improbus preter notā significationem significat etiaz nimis auidū. Ludi. Ludos. Lusus.

dus pile:d eniq̄ lud⁹ dr̄ cū multoꝝ cōuēt⁹ ab vno erudit̄ p̄ceptore:vt ludus gladiatori⁹:lud⁹ literari⁹. Lusus
vero ad voluptatē cōparati sunt sine vlla arte ꝛ pueroꝝ ꝓpꝛie dicunt̄:cōtra vbi ars est ꝛ p̄emiū lud⁹ apellat̄:
vt ludus Alee quasi in ludo a p̄ceptore tradit⁹ certa disciplina. Fabius. Nec me offenderit lud⁹ in pueris. Est
ꝛ hoc signū alacritatis. Tu inq̄t ꝛ formosus es:ꝛ ea etate:q̄ lusus non aspernat̄:vt ꝓpterea sis etiā iocundior.
O facies:cū duo ꝓposuerit iucūda i phaone alterū quo magis alliciebat̄ repetit:ꝛ igeminādo auget. alibi Oui.
O facies oculos nata tenere meos. In arte aūt amādi lusus iesse oportere ostēdit. Ludēdo sepe parat̄ amor. Fi
Fides q̄d propꝛie. dē.i.cytharā. Fides autē ꝓpꝛe cithare neruos significat:sed ꝓ cythara accipit̄. Ut etiā a Papi. Tētat ꝛ auda
ci fide mātua gaudia fame. Fidicula itē neruus est:sed ꝓpꝛie quo ad tormēta vtebātur. Pro neruo simpliciter
Fidicula. Trāquill⁹ in Tyberio. Ueretris deligatis fidicularū simul vrineq̄ tormēto distēderet. Eā eīm colligationē Ty
Lyra. beri⁹ ad supplicij acerbitatē excogitauerat. Apollo aūt lyrā a mercurio accepit:vñ etiā ad āphionē ꝑuenit. Ho
ra. Mercuri nā te docilis magr̄o mouit amphiō lapides canēdo. Et pharetrā:nā hec duo isignia sūt apollinis.
GLOR. Celebrat:colit ꝛ frequētat. ¶ Diuersa:aut ꝯtraria aut lōge remota. ¶ Typhoidos etne:typhoidos posses
siuū est:ꝛ si h̄z fin̄e patronymici. fit aūt a typhoeo:qd̄ nomē h̄z triplicē declinationē:tā apud grecos:ꝙ apd̄ la
tinos:declinat̄ enim typhō typhonis. Lucanus. Antraq̄ letiferi rabiē typhonis anhelāt:ꝛ typhos. typho ꝛ ty
phoneus ei. inde typhois:ꝛ apud Uerg. typhoeus:typhoei vt qui tela typhoea temnis. Dissentit autē a Uer.
qui enceladū iaculatorē audacē sub etna cruciari tradit. Sub inarime vero torq̄ri typhoea:hoc carmine. Tūc
prochyta alta tremit:dirūq̄ cubile Inarime Iouis iperijs imposta typhoeo. Sed iō in fabulis nr̄i auctores
diuersi habent̄:q̄ diuersos poetas secuti sunt. Inueniūturq̄ apud grecos inter se poete discordes eē. Claudia
Aetna. nus in tertio de raptu ꝓserpine Uergi. sequēs sic ait. Rupit ne typhoea ceruix inarimē:ꝙꝙ greci arimiorū de
clinēt locū:quē Uerg. inarimē dicit Aetne:mons est Scilie perpetuo clarus incēdio cuius crater ambit⁹ sta
diorū viginti patet:vt geographi tradūt. Fauilla Tauromitiū catinā vsq̄ peruenit. feruēs vero fragor ad ma
roneū Diphthōgō h̄z in principio hec dictio aspiratione repulsa. Dicit̄ mōs etna:vt greci dicūt:ab etna celi fi
lia ꝛ terre. Simonides vero in rebus sicilie etnā dicit indicasse inter vulcanū ꝛ cererē:qui de regione certabāt.
Demetrius chaletianus refert briareū:qui vn⁹ fuit cyclops:genuisse filios Sicanū ꝛ etnā vñ et nomē. Calor
Indomit⁹. nō minor igne etneo. Cōgrue sumpta per ingētē energiā ex re ipsa cōparatio:vtpote qui semper ante oculos
phaonis seruetur. Uror:nō minori flāma se torreri dicit:ꝙ ardescūt messes accēse incūbētib⁹ euris:et est q̄si hi
perbolicos dictū. Sic dido de enea. Uror vt inducto cerate sulphure tede. Indomitis:magnis. Sic Uergi. nate
quis indomitas tātus dolor excitat iras. Hec mihi dispositis:neq̄ itē q̄ carmine possum amoris impatientiā
lenire:q̄ vl̄ sola singulare sunt remediū homini q̄ amore graui vexat̄:qd̄ theocrit⁹ ꝓbat ad Niciā Milesiū me
diū scribēs:apud quē legimus polyphemū:qui galatheā deperibat:nec ea potiri posset in littore maris carmi
na cātātē furētē amorē sedauisse:ita vt sole pierides soli solatiū afferrēt. Ergo ꝯponēdi carminis ꝛ muse sollici
tāde pre amore oblita est sappho. Iūgā carmina q̄ iūcta:ꝛ cōnexa oratio versus dicit̄ aut fm̄ chordas carmina
Pierides. iūgere:sic Uerg. numerosq̄ intēdere neruis. Uacue carmina mētis opus. Idē in tristibus paphrasticos dixit.
Carmina secessum scribētis ꝛ ocia querūt:ꝛ itē. Carmina ꝓueniūt aio deducta sereno. ¶ Uacue:ociose ꝛ a cu
ris liberate:sic Iuue. Pectora nr̄a duas nō admittētia curas. ¶ Hec mihi pierides:pierides muse q̄ in pieria
ex ioue ꝛ mnemosyne nate sint dicte q̄ fm̄ quosdā tres fuere. Hesiodus in theogonia nouē dicit. Mnemosyne
grece latine memoriā significat. ꝛ apud Catullū. Mnemosynō mei sodalis.i. monumētū. Iure igit̄ iouis et me
morie muse sunt filie. Musaꝝ hec sunt noīa Clio hialemi ꝛ hymenei mater athleta qd̄ gloriosum facio signifi
cat. Euterperhesi mater delectās. Talia virescēs cui⁹ filius fuit polephatus:qui de colēdis arborib⁹ multa cō
scripsit. Urania celestis q̄ Linū genuit. Terpsicore ꝛ Melpomene q̄ coreas ꝛ cāt⁹ inuenerūt. Erato.i. amabilis:
ex q̄ thamiras:natus est:qui amatoria quedā cōposuit. Polymnia:que Triptolemū edidit. ꝛ Calliope orphei
mater. Pieria sane mōs est ꝛ ciuitas beotie:quā primum pierius edificauit. Metones frater ꝛ lini pr̄ a quo pie
ria vocitata est:vt refert Mellisus qui delphica cōscripsit. Duades nō naiades legēdū est:qn̄ vitiosus versus
est:nais primā ꝓducit. ¶ Thespiadū.i. musarū vel nympharū colētiū thespias. fuerūt sane thespie oppidū libe
rū in beotia ad radices parnasi:vt Pli. ait:vel vt Strabo heliconi ꝓximū. Thespias prīdē nobilitauit Praxite
lis cupido:vt ijdē authores referūt:q̄ domū thespiēsibus cōsecrauit gliceriū meretrix:ab illis genus duc̄es mu
nus illud ab artifice ꝯsecuta. hunc eundē cupidinē ꝓpter quē thespie visebātur obiecit Cice. Uerri. ¶ Amitho
ne ꝛ clio noīa ꝓpꝛia puellarū:q̄ Sapph⁹ populares fuerūt:ꝛ eas poetria pudice amauit. Populares suas ama
uisse Sappho innuit Hora. in carminibus sic dicēs. Et popularibus gaudētē sappho puellis. ¶ Athis. nomē
etiā puelle. ¶ Multarū : puellaꝝ. s. nā te solū nūc amo:que pri⁹ multas amauerā. ¶ Est in te facies. muliebris
excusatio ꝛ lasciuie plena. Qn̄ poti⁹ ꝙ moribus:facie ꝛ lusu amor conciliat̄:ꝛ quo sibi magis ignoscat̄ cōparat
dijs Phaonē:ita vt sumpta fide ꝛ pharetra nihil ei defuturū sit ad verū apollinē. Accedentibus autē cornib⁹
futurus plane sit bacchus. Usurpauit autē in amoribus hunc versū. Est etiā facies:sunt apti moribus anni:
et idē. O facies oculos nata tenere meos. Lusibus. lusus propꝛie in re vili dicitur ꝛ parui momēti. Lusib⁹ qui
bus plerūq̄ parat̄ amor. ¶ Sume fidē ꝛ pharetrā. fides latine:grece chorda:dicta fides qd̄ tātū inter se chor
de cythare:quātū inter homines fides cōcordent:cuius diminutiuū (vt Pompeius festus ait) est fidicula. Sed
Mercurio frequenter in plurali pro tormenti genere ponit̄:vt apud Martialē. Fidicule licet oēs regāt. ꝛ Suetonius in
lyre inuētū Tyberij vita. Ueretris deligatis fidicularū simul vrineq̄ tormento distenderet. Lyrā aūt primū inuenit mer
attribuit. curius:quā deinde apollini musis atq̄ Amphioni tradidit:vt philostratus ait:qd̄ etiā testat̄ Hora. in carmi
num lib. sic dicēs. Mercuri nā te docilis magistro mouit amphion lapides canēdo tuq̄ testudo resonare se
ptē callida neruis. Pharetra:dicitur q̄si ferēs trāsmata. Apollo:in apollinem q̄tuor referunt̄ artes:musica: di
uinatio:ars sagitte mittēde:ꝛ medicina. Atq̄ vt diuersa sunt numina atq̄ ꝑtātes huius dei:sic non vna nois
etymologia oibus virtutib⁹ deseruit:nā apollo dr̄ ros apollynta tazao:exanimat eīm iactu sagittarū ꝛ perimit
animātes. Nāq̄ per sagittas:vt Macrobius refert vis emissa radioꝝ intelligit̄:ꝛ q̄ tēpore radiorū salubritatē
p̄stat sol animatibus appellatur Apollo ossa pela tasnosus apollon quasi apollona:hinc est qd̄ eidē attribui
tur medendi potestas:q̄ temperatus solis calor morborū omniū fuga est:ꝛ virgines vestales autore eodē apol
linē ita indigetabant apollo medice:appollo pean. Dicit̄ inde delius:eo qd̄ illuminādo oia clare demōstrat:
ASCEN. Alij aūt sunt qui cognominatū apollinē dicāt a potu pagintos sitinas:que platonis snīa fuit. Chrysipp⁹ apol
linē vocitari dicit opimios estine vchi polli:hinc ꝛ latini solē vocitauerūt. Alie sunt huius nominis etymolo
gie atq̄ potestates:que hoc loco non recitātur:ne in nimiā magnitudinem cōmētarius hinc excrescat.
Phaon celebrat arua diuersa. s. ab aruis nostris:q̄ arua etne typhoidos.i. in qua typheus sepultus ē:sq̄
calor nō minor etneo igne tenet me.i. q̄uis nō sim in etna:nō min⁹ tñ ardeo sed amoris igne. Loquit̄ autē q̄si
de absente:cū tñ ad phaonē scribat:ꝛ si q̄s dicat cū cātatrix sit optia nihilq̄ animū magis leniat q̄ cātare cur
nō occupet sese carminib⁹. Rñdet carmia nō ampli⁹ ꝓuenire:q̄ neq̄ pierides.i. poetici furores subeūt.i. latēter

subintrāt pectora:nec puelle dryades.i.dee nemorꝝ q̄ nos ad cantū ꝓne ⁊c. Vilis mihi cādida.i.lȝ cādida cidno ⁊ declinat̄ hec cidno hui⁹ cidn⁹:sicut sappho sapphus. Atq̧ alie centū quas hic sine crimine amaui:ergo prio‑res cū crimine:nisi sit amythone cidno atthis atq̧ alie cētū quas oēs sine crimine amaui:mihi viles sunt. O fa‑cies. Comicus dicit o faciem pulchā:tribus enim casibus iungitur o. Cetera cōstāt dummodo puer norit.

Accedant capiti cornua:Bacchus eris.

Et Phebus Daphnē:⁊ Gnosida bacch⁹ amauit:

Nec norat lyricos illa/vel illa modos.

At mihi pegasides blandissima carmina dictant: *

Jam canitur toto nomen in orbe meum.

Nec plus Alceus consors patrieq̧/lyreq̧

Laudis habet:quamuis grandius ille sonet.

Si mihi difficilis formam natura negauit:

Jngenio forme damna rependo mee.

Accedāt capiti cornua bacch⁹ eris. Cur bacchus cornua gestaret:⁊ cum his pingeret̄ vnus diodor⁹ vn⁹ ex oib⁹ scriptorib⁹ quos le gi ꝓbabiliorē ex historia tradidit rationē:ita em̄ in.iiij.histo.scri. Tradit̄ amō galea in bellis vsus cui⁹ isigne fuerit arietis caput. Sūt qui ip̄m dicāt in ꝑibus paruula habuisse cornua:ꝓpterea filius eius bacchus eodē fuisse aspectu:posterisq̧ traditū deū:hūc cornua gestare. Unde ⁊ bacche Υερατωδει.i.cornigere dicunt̄:qđ numinis personā imitātes cornua sumebāt:⁊ phebus daphnē:⁊ si inquit forme dignitate accedis ad bacchū ⁊ apollinē:tn̄ nō sum a te spernēda. Nā vterq̧ de⁹ puellā amauit me inferiorē daphneȝ Ladonis vt amphonius scribit filiā:vt nostri aiunt penei:vt Parthenius in volumine:qđ de amātib⁹ ꝯpositūȝ est Amiclei filia fuit. Sȝ ne ꝑ vim deus stupraret Juppiter in laurū ꝯuertit:q̄ arbor idcirco apollini grata esse estimat̄:qm̄ vt scribit Plin. in parnaso monte spectatissime vireat. Unde apollo daphnites apud syracusanos colebat̄: vt Esychius refert. Daphne oppidū syrie:vt refert Stra. Daphnē preterea amauit Leucipp⁹ denomai filius: vt scri. Pausanias:quē cū habitu muliebri cognitus in venatione sequeret̄:proditus est sexu ad Ladonē dum lauaret̄ ⁊ necatus a virginibus. Et gnosida:gnosus vrbs Crete in plano sita ambitu.xxx.stadiorꝝ emporiū habuit Heracliū:creatusq̧ antea appellabat̄ a prelibātis fluuij nomine:regia minois patris Ariadnes:q̄ rapta est a Theseo:cui Jopionē ⁊ Staphilū peperit:vt nōnulli scribūt. Et ne fabulosa diu consecter:locū tm̄ Plutar. male in latinū cōuersum emēdabimus:ne aliq̄s literarū grecarū ignoratione testimoniū ex eo scripto accipiēs: falsa aliq̄n ⁊ ridicula ꝓnūtiet:qđ multis accidisse video:vbi in theseo de ariadne omniū grecorū scriptorꝝ turbā citat:atq̧ ita ait τιν δαμαξενερως κολυς πανοπειδοσαιγλις quē locū ita latinū facere potes. Grauius em̄ eū donabat amor panopeidos egles. Hunc autē versum ex hesio pisistratus exemisse ait Hereas megarēsis quē‑admodū cōtra euocationi maniū homericē idē inseruit. Perithoumq̧ deorꝝ iustissimā ꝓlē vt id gratificaretur atheniēsibus:quū aūt hec ipsa verba quidē trāstulerit:plane cognosces si aliquādo Thesei vitā in manibus sumes:vbi ita scriptū reperies grauiter enī amore egelidis Theseus excutiebat̄:hoc verbū vt nerea megarēsis refert ab Hesio. pisistratus remouit:quēadmodū alias Homeri funeralia inuadēs Theseū Perithoūq̧ deorum generosam prolē exemit:vt athemēsibus rem gratā cōficeret. Omitto hiantē compositionē verba inculta. Nō‑ne sensum totum inuertit: quum cōtraria transtulerit. Omitto infinitos pene illius errores:tum in hac vita thesei:tum in alijs:non em̄ eum accusabo quem nolo nominare. Tu autorem nosces:si inspexeris indicē a quo Thesei vita traducta sit. Sed vt ad amorē Bacchi ⁊ Ariadne redeamus:omittamusq̧ multa:que Plutar. scri. Diodo. tradit Theseum eam reliquisse in naxo admonitum per somnum ⁊ quidē minis a baccho:vt ea dimis‑sa inde abiret. Bacchumq̧ eam tulisse in montem qui appellatur dryos. Naxum insulam prius strongilem di‑xerunt antea diam dictam cū ducentis annis tenuissent Thraces:cares deinde occuparunt ex lamia aducti: quibus naxus palemonis filius imperans pro dia a se naxū nuncupauit. Strabo diam appellat. Oui. Dic tel‑luris ad oras.⁊ alibi. Qua breuis equoreis dea feritur aquis. Modos lyri. forme dāna doctrina emendat:qua potissimū gloriatur. Pegasides:de pegaso ⁊ musis lege que luculentissime dictauimus in eū versum Ouid. Pe‑gasis oenone phrygijs celeberrima syluis cū superiori anno Heroidas ꝓfiteremur. Dictāt:nā muse mihi scri‑benti dictare carmina vident̄. Dictare autem est enuntiare qđ alius excipiat:vnde dictata non in literis tan‑tum:sed in alijs quoq̧ artibus appellamus:vt peragit dictata magistri:⁊ gladiatores meditantur dictata lani‑ste. Frequentatiuum autem est a dico. Nam que docemus sepe inculcamus:vt penitus excipiantur ⁊ edificen‑tur. Nec plus alceus. Alceus Omphales ⁊ herculis filius. Alceus atheniensis tragicus. Alceus comedie vete‑ris scriptor:a quo edite sunt.x.fabule. Alceus myteleneus fratrē Antimenidē habuit:quē a virtute bellica lau‑dat. Oppressa aūt patria:tyrannis poemata lyrica aduersus eos edidit:que στασιοτικα.i.continentia seditio‑nes inscribuntur:ꝓpterea aureo plectro dignus censetur:elocutione magnificus ⁊ diligens:sed ad lusus ⁊ ad amores descēdit:cū tn̄ esset maioribus aptior. hec ex diuersis scriptoribus grecis ⁊ Fabio accepim⁹. Horat̄. Et sonantē te plenus aureo alcee plectro. Cōsors patrie:nā ⁊ ipse Mytileneus fuit cōsors lyre ⁊ ipse lyricus. Hūc vt ille ait neuus delectauit in facie pueri. Grandius. nā vt diximus ex Fabio magnificus est eloquētia:⁊ Gran‑diloquus:sappho se inferiorē esse negat:qr scilȝ tm̄ assequatur suauitate carminis:quantū ille granditate. Si mihi difficilis:oīa singulatim diluit q̄ obijci poterāt/vt non amaretur:aliaq̧ exēplis defendit. alia ratione cō‑traria. Jncipit ab eo:qđ firmissimū est in aduersario:qđ formosa nō sit:qđ diluit:⁊ transferendo crimen in natu‑ram:que sibi formā negarit:⁊ opponēdo ingenij laudem:que plus amari potest:q̄ȝ ipsa forma.

Cornua bacchus eris. cornua baccho dantur:qđ vino supra modū hoies tumescūt:vt illud Ouidij. Tūc paup cornua sumit. Jnuenio apud Lycophrona nerotophorus.i.cornigeras mulieres bacchas appellatas:q̄ in macedonia ⁊ mimallones vocitabantur:quia bacchū imitarent̄:⁊ cornua ferrēt ad imitationē bacchi:q̄ taurocephalos pingitur. Ad hanc fere sententiam persius dixit. Torua mimalloneis implerunt cornua bombis. Bacchus gemino cc scribitur aspiratione post vltimum addita a potu banco:id est ebrius suȝ ⁊ clamo:quod in bacchanalibus clamores fierent:vel ab aparato ochosi.i.sollicitudo neto botobone.i.vado:nā qui sollicit⁹ est vino sollicitudinē ⁊ curas repellit. quod sensit Horatius. Quis post vina grauem:pauperiē crepat. Pheb⁹ daphnē:exemplo deorum probat amori indulgendū esse:quando phebus impatienter puellaȝ Daphnē penei filiam amauerit:vt Ouidius tradit:vt greci Ladonis ⁊ terre filiā:⁊ cum eam insequeretur longius fugienteȝ: atq̧ ad id ventū esset vt fessa a Deo apolline vinceretur in lauruȝ arborē cōuersa est:q̄ arbor quia spectatissime

DOMI. Bacchi cornua.

* Dictare ē dicere qđ alter dicendo excipiat vt Cice. ad Atticū q̄dā epl'a testat̄ se illam nō scripsisse:sȝ reparādi la teris grā deābulātē dictasse.

Gnosius. Ariadne.

Naxos.

Dictare.

Alceus.

Stasiotice

BEOR.

* Plutarchꝰ i thesei vita filia fe re his scribit.

fuit in mōte Pernaso vt Pliniꝰ refert: ideo grata apollini existimata est Daphne δx. narrat e deo foco .i. v: o: nā dū vrit resonat: τ stridet: qđ τ Ouidiꝰ in fastis sensit. Et crepet in medijs laurꝰ adusta focis. Et gnosida bacchꝰ amauit. Gnosida cretēsem. Fuit sane gnosos ciuitas in creta. Ariadnē autē significat minois filiā quam Theseus cū Phedra adductā in insula dia dereliquit: hāc deinde bacchus miseratꝰ calamitatē puelle: simulqꝫ forma captus vxorē duxit: τ qꝛ die insule mētionē fecimus. Sciendū est naxū insulā appellatā fuisse diam: deinde dionysiā: qđ testatur his versibus Theocritus: apud quē sic legimus in idylio qđ inscribit pharmaceceutria. Imprecat enim mulier Simeta obliuionē viro eius quē amaret quātum olim oblitus est Theseus Ariadnes. Tosson achilatos osson pin thesea phāti. Endio latimē xplonamo ariadne. Et Ouidius primo de arte amād. i. Gnosis in ignotis amēs errabat arenis. Qua breuis equoreis dia ferit aquis. Hec norat lyricos illa vel illa modos: magis hec amāda cū sit lyrici carminis perquā docta: qn̄ ille quas dū tn̄ amauere vsus nō nouissent. ¶ Pegasides muse dicte a pegaso q̄ vngula sua vt poete referūt fontē emiserit q̄ a facti noīe hypocrene dictꝰ est quasi fons equinꝰ. Illud preterea addimꝰ iuxta pyrenē corynthi fontē versatū fuisse pegasum equū: τ illic a bellorofonte domitū: v: apud Pindaꝝ legimꝰ Pegasum dici potō pigno .i. fontibꝰ tradidit Hesiodus: qđ iuxta fontes oceani vbi gorgones habitabāt natꝰ sit: reciso em̄ capite meduse persei e pera nati sunt Pegasus τ chrysaor: est itē pegasa i thessalia iuxta quam edificata fuit argo nauis: vn̄ Ouid. in maiori opere. Iāqꝫ fretū minye pegasea puppe secabāt/sed prima tūc corripit τ pera scribit: legimus τ apud eū. Pegasus oenone Phrygys celeberrima syluis. Dictāt: dictare est id dicere qđ aliꝰ excipiēs notet: δx etiā rō dictat: quale est illud Plinianū in epl'a quadā. O sylua o littꝰ q̄ multa componitis/q̄ multa dictatis. Suggerūt sane camene littus ac solitudo tacite nobis qđ scribamꝰ: quēadmodū rō/nōnūqꝫ indignatio dictat. Nec plus alceus. Alceꝰ lyricꝰ poeta lesbiꝰ fuit: q̄ in tyrānos lesbioꝝ carmina cōposuit: τ bella gessit. Hora. in. ij. Et te sonante pleniꝰ aureo alcee plectro: meritoqꝫ vt Quitilianꝰ ait i parte operis aureo plectro donat: vt q̄ tyrānos insectatꝰ: multū ēt moribꝰ ꝯfert in eloquētia q̄ʒ breuis τ magnꝰ τ diligēs plurimūqꝫ Homero siľis. Sʒ in lusus τ in amores descēdit. Cōsors pꝛie ppľaris alcei fuit Sappho. Lyre q: lyrica τ ille ꝯposuit. Grādiꝰ ille sonet. Sic Hora. Et te sonātē alcea plectro.

Dictare.

ASCER.

ꝸ Gnosia est patronymicū a patria: qđ declinat hec gnosis huiꝰ gnosidos τc. ¶ At mihi pegasides natura magistra i qua: quisqꝫ re maxime prestat ea se potissimū cōmēdat: vt sappho hic ab arte poetica τ musica vena. Pegasides sunt muse dicte: que poetis τ poetrijs carmina dictare .i. scribēda pnūciare fingūtur: q' mortalibus ignota aūt tanq̄ ignota a poetis produtur. Ingenio forme: vn̄ ille. ingenio pollet cui vim natura negauit.

* Despicere pprie est dorsuʒ aspicere. Quitilianꝰ. Nullaʒ ego res hūanos despicere pui dētiā reor. Despicere etiā significat ꝯtēnere.

Andromede.

Perseus.

* Legere iterdū p eligere ponit. Verg. Ipse ego canale gaʒ tenera lanugine mala.

Psitacus.

ꝸ Nec me despicias. hic ostēdit quomō rependit τ repetat. Nam breuitate forme fame: vt ait celebritate ostēdit: q̄ q̄ allusio videri potest nō debuisse maius corpꝰ formari sub bissyllabo nomine τ tā breui: vt qđ certa ratione excusare non pōt ingenua quadam vrbanitate eleuet. ¶ Cādida si non sum. andromede Ephei Ethiopū regis filia a perseo (notissima fabula) amata est: τ ipsa liberata: nullis precibꝰ parentū potuit retineri: vt scribit Hyginiꝰ: quo minus Perseū liberatorem sequeretur relata in celum mineruę beneficio vestigia vinculoꝝ quibus exposita fuit monstro etate sua permansisse scribit Pli. in iope portu vbi illud mōstrum fabulosum celebratur: cuius ossa romā relata fuisse idem est auctor. Alibi Ouid. Andromedē nigris perseus portauit ab indis. Andromede preterea liberta iulie auguste paruitate corporis isignis. Naʒ duos pedes non excessit: τ palmum. De perseo multa recitauimus ex grecis auctoribꝰ in cōmen. syluarū in eū versum. fluctiuagus volucrē comebat persea dictis: illud adde quod pherecides scripsit perseū argos rediſſe cum Cyclopibꝰ matre danae: τ andromede vxore: τ cum patrē ex larissa accerseret iactu dicit eū vulnerasse: mortuūqꝫ hūasse ibidem. Ϛοιω ταυ μεν πηρελεος καιλητος ηρχου τιλαυ ακη αι ανδρομεδη παρ-δ ε ο ι. Et varijs albe. Aristo. in. vij. de histo. animaliū docet que animalia iter se amica sint: que itē inimica. Vn̄ Pli. fineʒ decimi natu. histo. traduxit de eo capite vbi agit de amicitijs τ inimicitijs animaliū: vbi ita scri. Rursus amici pauones colūbe turtures τ Psitaci: merule τ turdi: cornix τ ardeole: vbi qđ de turture τ psitaco scri. ex se tradit: ab Arist. certe nō accepit. Ouid. idē in psitaco corinne. Oēs q̄ liq̄do vibratis in aere cursus. Tu tn̄ ante oēs turtur amice dole Plena fuit vobis omni ꝯcordia vita. Et stetit ad finē longa tenaxqꝫ fides. Aristo. in. vij. de histo. aīaliū ita scri. κδ ευυθοσ απα ξιτικτιλα αλλαδια ζτα μετς ωιασ αδεο † αχ α πς οι σαι. Ait Ari. pli. psitacū dixit quēadmodū qđ Pli. tradit eodē libro de egitho τ asino: arist. de acantide τ asino scribit nō de egitho: cuius als' meminit. Hic Sappho ostēdit alioꝝ amātiū ex-

*

Nec me despicias/si sum tibi corpore parua:
Mensuramqꝫ breuis nominis ipsa fero.
Candida si non sum: placuit Cepheia Perseo:
Andromede patrie fusca colore sue.
Et varijs albe iunguntur sepe columbe:
Et niger a viridi turtur amatur aue.
Si nisi que facie poterit te digna videri:
Nulla futura tua est: nulla futura tua est.

*

At me cum legeres etiam formosa videbar:
Vnam iurabas vsqꝫ decere loqui.
Cantabam (memini) meminerunt omnia amātes:
Oscula cantanti tu mihi rapta dabas.
Hoc quoqꝫ laudabas/omniqꝫ a parte placebam:
Sed tunc precipue quuʒ sit amoris opus.
Tunc te plus solito lasciuia nostra iuuabat:
Crebraqꝫ mobilitas/aptaqꝫ verba ioco.
Atqꝫ vbi iam amborum fuerat confusa voluptas:
Plurimus in lasso corpore languor erat.
Nunc tibi Sicelides veniunt noua preda puelle:
Quid mihi cum Lesbo? Sicelis esse volo.

Nec vos errorem tellure remittite nostrum/

Nesiades matres/Siceliđesq̃ nurus.

Nec vos decipiant blande mendacia lingue:

Que dixit vobis/dixerat ante mihi.

Tu quoq̃ que immites celebras Erycina sicanos:

plo se q̃uis nigra sit a phaone q̃ cādido amari posse. Cū aues diuersorū generū ꝛ coloris naturali quadā iungant amicitia: vt columbe ꝛ pauones iūgunt varijs.s.auib⁹: aues aūt varie sunt pauones varietate colorum distincti. Nā de his omnino est intelligendū: cū diuersi generis cōiūgat: vt etiā psitachus ꝛ turtur: qđ sequit. A viridi aue. a psitacho qui ex idia mittit: viridis toto corpore: vt scri. Pli. Colloq̃ tātū miniato de psitacho plura leges apud Pli. x. na. hist. eūdē Aristoteles. ψιττάκην appellat genere feminino. Nulla futura tua est: prior pars huius versus sub cōditione pfert: altera sub affirmatione. Si inquit nulla tua est futura: hoc est: nullā amabis: nisi q̃ facie. i. prestātia forme poterit videri digna te. i. te conuenire forme tue. Nulla futura tua est: affirmādo negat. i. nullā olno amabis. Nulla eñ tā formosa quā tu: tū pcipue his versib⁹ lasciuiā suā ingenue pfitet: ꝛ se tribadē fuisse: vnde impudicos corporis mot⁹ dedicerat. ꝛ illicebritatē gānit⁹. Cū lesbo. lesbos insula quasi metropolis eolicarū vrbiū nobilis vinetis ꝛ vini pstātia: nomē sortita a lesbo Japeti filio Hermete. prius issa pelasgia ethiopie exira macharia deniq̃ appellatā eandē μακάρων ἕδος. i. btā sedes: vrbē per circūductionē dixit Homē. quo loco Crates aristarchus: ꝛ Eustatius ambigūt: quē locū poeta designet. Strabo Lesbos.
in. vij. Lesbon affirmat. Machar eñ insulā tenuit ante Lesbon regē: qđ etiā Diod. tradit: quāuis eū machareū nominet: huius filie fuere methymne ꝛ mithilene: a quib⁹ due in insula vrbes cognominate sunt: patrie autē charitatē Sappho amori postponit: nec vos er. q̃ errorē legūt sensum nō percipiunt: ꝛ plancte cognomē inepte huc trāsferūt. Remittere est cōdonare: vt remisi tibi iniuriā. i. cōdonaui. Remittere itē est ad negligētiā descendere: vt animū remittere dicim⁹ cū deponim⁹ curas ꝛ negligim⁹: cui cōtrariū est intēdere: ex trāslatiōe ab arcu. Monetq̃ ita Sappho siculas mulieres ne remisse: negligētes in errorē labant: putātes soli ꝛ patrie mutatiōe Phaonē esse sui dissimilē: nā ait idē est: ꝛ tā idoneus ad decipiēdū quā fuit in lesbo cū me decepit. Nec remitti Remittere
te nec cōdonate errorē nostrū. Tellure. q̃ Phaon tellurē mutauerit. ¶ Que vo. per rationē subiūgit. Nesiades Nesiades.
matres nesis insula cāpanie: cuius meminerūt Papi. ꝛ Luca. Neseidē siue nisidē dixerūt Scyllā poete. Ouid. in reme. Preterita cautus neseide nauita gaudet. Tu loca q̃ nimiū grata fuere caue. vt legere posses nesiades matres. i. sicule media syllaba p synceresim pducta. Nesa pterea regio est iuxta ethnā montana: vt Stra. scribit Sicani.
cū ergo ante dixerit ad ethnā esse Phaonē: appellat mulieres siculas Nesiadas a regione prima: hec sentētia magis plz. Sicanos immites: a Sicano rege appellatos siculos: de quo historiā lege apud Diony. alicar. in p mo: vñ Soli. quedā occepit. Thucidides q̃z in. vj. historia. ita scribit σικανοὶ δὲ μετ᾽ αὐτοὺς πρῶτοι φαίνονται ἐνοικισάμενοι ὡς μὲν αὐτοί φασι καὶ πρότεροι. Immites: crudeles in me: cū retineāt Phaonē delitias meas. Nā est epithethon perpetuū siculoꝝ: sed cōueniēs dicenti affectui Sapph⁹. Ericina de felicitate tēpli Veneris erycine ꝛ de mulieribus eius ministerio dicatis diximus in commētarijs syluarū. Innocauit aūt Vene- Ericina.
rem: quoniā poete qui amatoria scribūt sunt in Veneris tutela: vt Plau. scri. Poesim dicatā esse musis: sz amorem Veneri ꝛ Papi. de stella ad Venerem. Hic tibi plectra dedit mitisq̃ incedere vatis maluit.

¶ Nec me despicias: nec se despici dicit: q̃q̃ sit breui statura: qm̃ repēdere pōt damnū corporis bonitate ingenij. Sic statius de Tydeo. Maior in exiguo regnabat corpore virtus. Magni nois: q̃ ingenio ꝛ dote nature ma- SEON.
gna iure habet. Alij legūt parui qđ dissyllabo nomini corpus cōueniat. Cādida si nō sum: nec se spernēdā dicit q̃ cādore careat: qñ Andromede Cephei filia: vt legit apud Oui. q̃q̃ fusca fuerit: a Perseo tñ amata: ꝛ in vxorē ducta fuit. de Perseo nota est fabula. Andromedā Cephei: ꝛ Cassiopes filiā marine bellue obiectā: interempto mōstro puellā liberauit. apud Pliñ. legim⁹. ossa bellue: cui dicebat exposita fuisse Andromedā Rome apportata ex oppido Judee Jope: qđ oppidū in phoenicio mari positū est. Fusca. Fuscus sane color nōnunq̃ solet amatoribus placere. vnde lectum est. Quid si tu fuscus amyntas: et illud. Est etiam fusco grata colore Ven⁹. Et varijs albe comparatione: ausum qui dispares tam colore q̃ genere simul iungunt: pbat dissimiles formas atq̃ Psitachus
figuras appetēdas esse: nā colūbe albe varijs iūgūtur: ꝛ Psitach⁹ turturē nigrā amat. Albe: domestice. Varijs auis voces
syluestrib⁹: duo eñ colūbaꝝ genera vt varro i libris rerū rusticaꝝ ait esse solēt. vnū agrestius: vt alij dicūt: saxa- humanas
tile qđ habitat in turrib⁹ ac culminib⁹ ville: a quo appellate colūbe: q̃ pter timorē naturalē sūma loca in te- reddit: ei⁹
ctis captāt. Alterū genus colūbarū est clemēti⁹: qđ cibo domestico cōtentū: intra limina ianue solet pasci. Hoc meminit Per-
genus maxime colore albo: illud aliud agreste: albo vario. Ex his duob⁹ stirpib⁹: fit misellū tertiū genus fruct⁹ sius dicēs.
cā columbe apta sumpta cōparatio ex auib⁹ veneri dicatis. Viridi aue a Psitacho. Sūt q̃ viridē auē galbulā intelligūt. Sed hi Pli. snīa cōfutant q̃ amicitias aialiū: ꝛ bella tractās: ꝛ q̃ inter se dissideāt ꝛ conueniāt: sic ait. Rursus amici pauones: ꝛ columbe: turtures ꝛ psitachi. Et Oui. i amo. deflēs interitū psitachi/quē dña sua ama- Quis expe
bat: sic ait. Oēs q̃ liq̃do vibratis in aere cursus. Tu tñ ante alios turtur amice: dole. Plena fuit nobis oi cōcor- diuit psita-
dia vita. Et stetit ad finē lōga tenaxq̃ fides. Et psitachus: vt referūt scriptores historie aialiū: sup oīa voces hu- cho suum
manas reddit. India auem hāc mittit psitachē vocāt: viridē toto corpore torq̃ tm̃ miniato in ceruice distinctā. chere.
Imperatores salutat: ꝛ q̃ accipit v̄ba pnūciat. Martialis. Psitachus a vobis alioꝝ nola discā: hoc per me dīdici dicere Cesar aue. in vltimo est p̄cipue lascuia capiti eius duritia: eadēq̃ rostro: hec cū loq̃ discit: ferreo v̄berat: rō non sentit aliter ictus cū deuolat rostro se excipit: illiq̃ innitit: leuioreq̃ se ita pedū infirmitate facit. ¶ Nisi q̃ facie. Et q̃ formosa: rara vel nulla reperit/nā forma dei mun⁹ est: forma quota q̃q̃ superbit: si eā demū amatur⁹ est: q̃ sit facie insignis nullā deniq̃ amabit. ¶ Nulla futura tua est: lepida ꝛ muliere digna repetitio. At me cū legeres. Cōmemorat se olim ꝛ placuisse phaoni: ꝛ ex multis ptib⁹ fuisse laudatā: legeres vel opera mea legeres. ¶ Formosa. formosus q̃ a formo. i. calido: qđ sanguine calidiore forma acq̃rit: ꝯ lāguescēte corpore forma perit. ¶ Vsq̃ i omni parte. ¶ Cātabā memini: nā ꝛ cātu solēt placere puelle: vnde sic eis precipit. Res est blāda canor discāt cātare puelle. ¶ Meminerūt oīa amātes: ex affectu amātis dicta snīa. Oscula rapta: q̃ tātūq̃ gratiora sunt dū per vim aliquā rapiunt: q̃ sponte data ꝛ puelle cātādo iuuenē ad rapienda oscula plerūq̃ inuitāt: qđ in amorib⁹ p quā pulchre declarat Ouidius sibi cōtigisse: dū dicit. Hec q̃ dulce canit: flectitq̃ facillima vocē. Oscula cātāti rapta dedisse velis. Cū sit amoris opus: ꝛ si reticet nomē coitus: tñ parū venuste rē veneris expressit. ¶ Crebra mobilitas: sic alibi de coitu loquēs Ouid. Nec blādevoces iucūdaq̃ murmura cessent. Nec taceāt medijs improba verba locis: crebra mobilitas. i. tremula crissatio cū pruritu: qđ maxie amatorē recitat: Sic Martialis de puella loquēs. Tā tremula crissat: tā blādū prurit vt ipm̃ Masturbatorē redderet hippolytum. Atq̃ vbi iā amboꝝ fuerat confusa voluptas: qđ vnū maxime amorē iuuat: ꝛ nihil hoc qd illud seruādum

flrminus esse potest vt naso ait. Sētiat ex imis venerē resoluta medullis Femina: et ex equo res iuuet illa duos. ¶ Plurimus in lasso corpore lāguor erat. rē turpē ab eo qđ sequit diatin simmo titat p metodū venustatis expressit. ¶ Nūc tibi sicilides veniunt noua preda puelle. obiecit amatori q nolit siculas amare puellas. sicilides forma greca: nā latine siciliēss dicit. Quid mihi cū lesbo: renūciat patrie per amorē et se siciliēsem cupit effici: vt possit fieri preda phaonis: et sane hāc nō mouit nobilitas patrie quā maxime nobilitauit caput Orphei per Hebrū fluuiū illuc delatū: qđ ꝙꝙ ideo fictū quidā putāt: qꝛ lesbij viri prestātissimi fuere: quales tradunt pytacus vnus ex septē. Arion Methimneus. Alceus et Sapho ipsa. Tamē philostratus in heroicis: narrat in lesbo caput Orphei oracula dedisse: pſertim grecis troiā nō posse capi sine sagittis herculis: et reges babylonicꝫ atqꝫ persarū in lesbū ad sciscitāda oracula oratores plerūqꝫ misisse. et in primis Cyrū cui cōsulēti Orpheū de exitu suo sic respōsum est taemaon ?eta: quasi que ego passus sum in te vētura sunt: qđ et illi accidit: postq̄ thomiris regina scitharū eū superauit atqꝫ eius recisum caput in vtrē sanguine plenū coniecit. Errorē. alij legūt terrorē ¶ Nisiades. i. sicilides: forsitā a scylla Nisi: que precipitata est in mare siculum: et de qua sic legimus apud Ouidium. Et vos Nisiei naufraga mōstra canam. Quāq̄ esset longe et noue repitita deriuatio. Alibi sicilides legitur: et melius. Blande mēdacia lingue amatoꝝ verba: que vt blanda: sic falsa plerūqꝫ sunt. ¶ Tu quoqꝫ que immites celebras hericina sicanos: auxilium a nomine quod amori presidet optat. ¶ Hericina. venus a monte herice: nā duobus montibus eminet etna: et herice/etna vulcano sacer est herix veneri. ¶ Immittes sicanos. Autore Salmo. ante troiana bella Sicanius rex nomen sicilie dedit eductus cum amplissima hiberorum manu: post siculus neptuni filius. Immites quia sicilia fuit cyclopum et lestrigonum sedes. Namqꝫ in vastis specubus gentem cyclopuꝫ habitasse quidā referunt. Et leontinos campos lestrigonas incoluisse autores quidam dicunt: demum Sicilia tyrannorum alumna fuit: quod notius est: q̄ alio testimonio probetur.

ASCEN. ☞ Mēsurā nois: qꝛ dissyllabū hꝫ nomē quasi p̄sagio quodā inditū sit sicut hippolyto: qꝛ equis soluēd⁹: vnde dici solet. Cōueniūt reb⁹ noia sepe suis. Cādida si non sum: docet exēplis qđ ille monet: q̄ dicit. O formose puer nimiū ne crede colori. Alba ligustra cadūt: vacinia nigra legūt. Et varijs. i. varioꝝ coloꝝ colūbis. Et niger a viridi turtur ꝛc. Est ergo turtur: sub incerto articulo epicenū sigt: nā de piscib⁹ dicit Plaut⁹ obustos turtures gn̄e masculino: qđ seq̄mur. Si nisi q̄ facie vt laudari mereat: illđ laudat a forma vult⁹: qđ añ bis dicit nulla futura tua est: sic cōstruit. Si nulla futura est tua. s. amica aut cōiux nisi ea q̄ possit videri facie. i. p faciē: digna te nulla est futura tua: qꝛ nullā talē inuenies. Ad me cū legeres. i. eligeres. Cū sit amoris opus: cū impudicitie notata sit mulier satis impudice lasciuiā suā fatet: qđ i muliere pudica indecoꝝ foret. Puelle sicilides. i. siciliēses. sic Maro. Sicilides muse paulo maiora canamus ꝛc. Nec vos errorē. Ordo est. Nec vos o matres nesides. i. que nesam regionē iuxta ethnā colitis: et nurus. i. spōse: aut matrone sicilides remittite. i. cōdonate et abolete nostrū errorē scꝫ qđ phaonē amauimus: aut quē phaon in nos cōmisit tellure. i. ꝓpter tellurē: hoc est nolite excusare errorē nostrū ꝓpter terrā dicētes vcꝫ nos stulte amasse: qꝛ phaon nō est de patria mea sicut est de vestra: et ideo vos nō errare q̄ eū in patria sua amatis: et retinere potestis: qꝛ que dicit vobis dixerat ante mihi. ¶ Tu quoqꝫ. implorat auxiliū veneris cuius preclarū erat in erice monte sicilie tēplū: eiusqꝫ se vatem dicit eo qđ sepe lasciuos cātauerit amores. Ostēdit preterea qđ et superiores fere heroides maloꝝ suoꝝ seriē quasi generi suo fatalem.

DOMI. ☞ Vati cōsule diua tue. An grauis. nimirū inquit in hanc calamitatē delapsa sum: quoniam fati tenor et series: que mala in me esse concepit non desinit: an non: tam interrogantis est q̄ succēsentis pertinacie fatorum. alibi Bryseis. An miseros tristis fortuna tenaciter vrget. Nec venit inceptis mollior aura meis. Natales anni: a sexto inquit anno per mala tanq̄ per articulos producta sum. Natales pro conditione ortus et generis. Iuue. vero pro celebritate diei natalis protulit. Palmam inter dominas virtus natalibus equat id est non aliter ea victoria exhilaratur q̄ diei natalis celebritas. Sed plura illic leges in cōmentarijs. Hic natales pro annis accipiūtur. Tot enim dies natales celebrātur: quot agūtur anni et victoria illa apud Iuue. Singulis annis tanq̄ dies natalis colitur. Ossa lecta. Ser. nescio quis parū vtiliter se grāmaticum professus: illud Vergi. exponens. Ossaqꝫ lecta cado fabulosum fingit amorem. Nescio quid ambigit. Legebant ossa. i. cineres cum flāma rogi supersederat: nō q eligerent vt ille putat sꝫ colligebant. Hoc aūt verbū est pōtificale: et ex lege. xij. tabularum lex hoc carmine scripta erat. Homini mortuo ne ossa legito: q̄ post fun⁹ facito. Arsit iops frater. Sappho tris fratres habuit: vt ante diximus. Laricū Eurigiū Caraxū: q̄ Rhodopē meritriculā amauit. nā Xāthus sami⁹ rhodopē puellā thraciā in egyptū detulit: q̄ antea cāmoni seruierat vna cū esopo fabularū scriptore: ibiqꝫ ꝓstrabat: illeceb risqꝫ meretricis magnū fecerat q̄stū: adeo vt Stra. et Pli. scribāt pyramidē ab ea fuisse erectā: qđ tn̄ Hero. tēpoꝝ ratione refellit: cū alio qui ingētes opes illi⁹ fuisse cōcedat: testimoniumqꝫ afferat ex decima ab ea pro soluta verub⁹ ad torrēdos boues delphis dicatis. Tā aūt grate libidinis fuit: vt in grecia ei⁹ nomē

Natales.

* Fatigare ꝓprie est ad lassitudinē ꝺducere Vergi. veloces iaculo ceruos cursuqꝫ fatigat. Ponit aliqñ pro percutere. Idē Versaqꝫ iuuencū Terga fatigamus hasta.

* Querela q̄rimonia. Cice. Sepe interfui q̄relis meorum equalium.

Rhodope.

Nam tua sum: vati consule diua tue.
An grauis inceptum peragit fortuna tenorem?
Et manet in cursu semper acerba suo?
Sex mihi natales ierant: quum lecta parentis
Ante diem lachrymas ossa bibere meas.
Arsit inops frater victus meretricis amore:
Mixtaqꝫ cum turpi damna pudore tulit.
Factus inops agili peragit freta cerula remo:
Quasqꝫ male amisit: nunc male querit opes.
Me quoqꝫ quod monui bene multa fideliter odit:
Hoc mihi libertas: hoc pia lingua dedit.
*
Et tanq̄ desint que me sine fine fatigent:
Accumulat curas filia parua meas.
*
Ultima tu nostris accedis causa querelis:
Non agitur vento nostra carina suo.
Ecce iacent collo sparsi sine lege capilli:
Nec premit articulos lucida gemma meos.

Ueste tegor vili:nullum est in crinibus aurum:
  Non arabo noster rore capillus olet.
Cui colar infelix?aut cui placuisse laborem?
  Ille mei cultus vnicus auctor abest.
Molle mecum leuibus cor est violabile telis:
  Et semper causa est/cur ego semper amem.
Siue ita nascenti legem dixere sorores:
  Et data sunt vite fila seuera mee.

celebre fuerit:vt postea archidices:quis tñ ad
illi⁹ famā nō accessit.Cararus cū vinū lesbiū Cararus.
ad naucratim cōportaret ei⁹ amore capt⁹ est
redemitq́ in libertatē grandi pecunia:tandē
ipse in patriam est reuersus puella in egypto
permāsit.Sappho vt Stra scribit eā doricaȝ
appellat:addens id qđ ipse q̄ fabulosum esse
ait:de calceo ab aquila delato mēphim: qđ si
voles leges in.xv.illius operis.Inops redem
pta in libertatē meretricula.Male turpiter ꝛ
ꝑ infamiā.Male q̄rit:magno discrimine ꝛ in-
cōmodis.Monui multa:imo lacerauit fratrē
multis carminib⁹:nec tm̄ vt scrib.Hero.in.ij.
hist. ενκαροξας δε δειρολομινα λυσαμε
νοσ αοπευδασι τησευες μετιλνυεν μελαι
σαφω πωλλα κατακερτομισεμην.Lin-
gua pia ab eo loco:qui preter spem dicit mise
rationem mouet:ꝛ fratrem trahit in odium:
cum sibi aliter euenisse ostendit quam opor-
tuerat.Filia parua:hanc peperit e Cercilla Andrio cōiuge iam mortuo puella que appellabatur cleis:qđ Sui-
das ita scribit και θυγατερα ονεποινσα τοεξυντο υιχλεισ ωμασξαιν.Nō agit.per interrogationē legēdū
est:nā cū preposuerit fortunā aduersam in se pertinacē esse:enumeratis singulis incōmodis quasi ꝓbauerit qđ
ꝓposuit:ꝑ interrogationē acclamat:nōne nr̄a carina.i.nostre fortune cursus agit:perseuerat:suo cursu sua p-
tinacia ꝛ serie maloꝝ:nā ad id refert qđ dixerat:an grauis inceptum peragit fortuna tenorē.Et manet in cursu
semꝑ acerba suo:nō agit interrogatiue.q.d.agitur:nā ꝛ ita interrogamus nō feci:perinde est ac si diceres feci.
Uel nō potui abreptū diuellere corpus:cū aūt dicimus egi negamus.Ecce iacēt:misericordiā monet ab habitu
Capilli sparsi:sine lege mulieribus fortune miseratio sparsi capilli ꝛ funebris ꝓpe dolor.Sine lege:incompti ꝛ
sine ordine.Nec premit arti.anulū etiā inquit deposui.Nam in dolore abijciebat etiam a viris:qđ fecit ois no-
bilitas quū Gne.Fla.libertino patre edilis creatus est:a Caio petilio consulis filio preterito equites vero non
anulū/sed phalerā deponebāt in merore publico.Aurū in crinibus.Home.in.xvij.iliados scri.Euphorbū pan-
thi filiū habuisse implicitos crines auro ꝛ argēto:ꝓpterea Pli.dubitat an vsus auri ceperit a viris an a mulie
rib⁹:cū de viro illud Home.affirmet:nec antiquius extet in muliere exēplū:ipe tamē Home.carmē non indicat Ros arabus.
nec nominat euphorbū.Rore arabo.i.myrrha q̄ vncti crines myrrhei dicunt.Hora.Dic ꝛ argute ꝓperet neere
myrrheū nodo cohibere crinē:de myrrha alibi diximus.Siue ita nascētes.ex disciplina mathematicoꝝ q̄ dicūt
hominē sortiri vitā ab ineūte etate.Sorores:parce:que tres sunt noto carmine hesiodi:ꝛ nostroꝝ cōsensu ꝑ fa-
tis ab Home.accipiunt:ꝛ alibi vbi alcynous ait κεινοσ γαρπερικηριμακαρτατος εξοχος αλλινυος κεσε
εδνειο ιυεβρισας ο ικου λαγασιται:quod plato quoq́ in legibus ostendit.
Tua sum:qꝛ amori opera dabat.¶ Grauis fortuna:q̄ nunq̄ melior venit:ꝛ hec dea est illa que toto mūdo GEOR.
omnib⁹ locis:omnibusq́ horis:oīmq́ vocib⁹ sola inuocat:sola noiat:vna accusat:rea vna arguit:vna cogita-
tur:sola laudat:ꝛ cū conuicijs colitur:ꝛ sola inuocat:ꝛ quā vt Iuue.Nos deā facim⁹ celoq́ locamus.de qua itē
in eo loco plura dicemus.¶ Tenorē:ductū:indeflexū ordinē ꝛ tenacē legē fati.¶ Et manet paraphrasticos:idē
dixit bryseis.An miseros tristis fortuna tenaciter vrget.Nec venit inceptis mollior aura meis?Et est peculia-
ris insanientis mulieris repetitio cū huiusmodi principio:sic Dido ad eneā.Durat in extremā viteq́ nouissima
nostre.Prosequit fati qui fuit ante tenor.Sex mihi natales ierāt.enumerat que sibi aduersa ex quo nata ex ac-
ciderūt:mors parētis:ꝛ inopia fratris.Sex natales.i.anni.interdū pro nobilitate ponunt:vt Iuuena.palmam
inter dn̄as virt⁹ natalibus equat.Lecta aut collecta:aut lecta:ideo nobiles nunq̄ soli cōburebant:sed cū dile-
ctis equis vel canibus.sic illud Uer.Ossaq́ lecta cado.Arsit inops frater capt⁹ meretricis amore:meretrix hec
rhodope fuit quā alio noie Sappho doricā vocauit.gn̄e thracia hiadmonis vt supra dixim⁹ ancilla ꝛ naucra-
tim deportata postq̄ acharaxo qui vinū lesbiū illuc aduexerat redēpta fuit:turpissimo questu tantū pecuniarū
acq̄siuit:vt pyramidē extruxerit:vt Pli.ꝛ Stra.referūt.Erāt sane pyramydes haud lōge ab vrbe mēphite:regū
pecunie ociosa ꝛ stulta ostētatio:que inter septē mūdi miracula a rerū scriptorib⁹ numerantur:subditq́ Stra.
quasi fabulosuȝ quid:q rapto calceo dū se rhodope lauaret:ꝛ in sublime ab aquila deportato atq́ sup regis p-
ticē qui forte iura dicebat dimisso:in regis notitiā venerit:q̄ tū calcei cōcinnitate:tū rei miraculo motus ꝑ totā
regionē eā iusserit inquiri:q̄ eiusmodi calceū ferret.Inuēta itaq́ rhodope in vrbe naucrati:atq́ adducta regis
vxor fuit:q̄ post mortē maximo impendio pyramydē i sepulchrū vxori cōdi fecit.Alij dicūt sepulchrū ab amāti-
bus meretrici factū.Herodo.ꝯmemorat a cleope puella q̄ iussu patris ꝓstituebat pyramida hāc extructā fuis
se:vt memoriā de se relinqueret:ꝛ preterq̄ Amassis regis tꝑibus rhodope floruit:qui multis annis post eos re
ges q̄ istas pyramides reliquerūt i egypto regnauit:hoc maxime argumēto nitit ꝓbare eā ingētes opes impu-
ditie cōparauisse:que sane rhodopē transcenderēt:non q̄ ad pyramydē cōseruādā ascēderet:qđ memorie sue re
linquēde studiosa in tēplo delphici apollinis verua ad boues torrēdos e ferro fecerit:offerēs ea deo quasi deci-
mā quesitarū opū.Meretricis amore rhodopes:qđ nomē cū ꝓpriū femine est primā ꝓducit apud grecos cū ve-
ro ꝑ mōte ponit illā corripit:vt Ouid.Oua ptꝫ vmbrosum rhodope glacialis ad hemū.rhodopi scribit a gre-
cis.Frater inops ꝓdige effusis opibus in meretricē:ꝛ patrimonio dilapidato nauigatione querit iacturaȝ rei
amisse corrigere.Peragit freta.negociator eñi erat:quippe qui vinū lesbiū ex lesbo nancratim in vrbē egyptiaȝ
deferret.Libertas ꝛ lingua:qꝛ pro amore ꝛ pietate in fratrē vt fidelius admonebat:ita liberi⁹ illū quādoq́ ac-
cusabat.Et particula loco auctiua est:vt illud Uer.Quoꝝ iphit⁹ euo iam senior pelias:ꝛ vulnere tard⁹ vlyssi
Interdū ꝛ interrogatiue habet:vt illud.Et que tāta fuit romā tibi causa vidēdi.modo indignatiua:vt.Et q̄sq̄ Et particula varie accipitur.
numē iunonis adoret.modo cōfirmatiua:vt Et dubitam⁹ adhuc virtutē extēdere factis.Fatigēt:turbēt ꝛ cru-
ciēt.Accumulat:exauget ꝛ exacerbat.Filia parua:aut fratris:aut certe qđ magis verū puto:ipsi⁹ Sapph⁹.Nō
agit vēto:para xponiā cessisse sibi dicit:nā vnde solatiū i malis expectabat:illic maior dolor maiorq́ cura dat.
Carina ꝛ vēto:optime māsit in metaphora.Ecce iacēt collo.ecce admirātis particula:vt illud.Ecce trahebat
sparsis pameia virgo:mouetq́ pathos habitu ꝛ cultu corporis:qñ mūdicijs nō vacat:ꝛ capilli iacēt sine lege
sparsi:que duo maxime mulieribus cōueniūt:nāq́ apud Sallusti.marius sic ait.Accepi mundicias mulierib⁹
laborē viris cōuenire.Sine lege:qꝛ ornādi capitis ꝛ religādi capilli nō vna lex ab Oui.tradit mulierib⁹.Luc

da gēma.i.anulus:gēma vocabulū generale cōprehendēs ꝓprie quecūq; nec oblōga:nec ꝓforata sunt. Articulos:digitos:ꝗꝓ singulis ⁊ q₃ digitis anulos gerere mos fuerit:tamē eū qui minimo proximus est:anulo peculiariter honorabāt:excipiebātq; semper mediū quasi infamē. Nullū est in crinibus aurū:pro crinali auro discriminabāt sane auro mulieres capillos:vnde legim⁹ ꝓ crinali auro. Arabo rore.i.myrrha. Horat.in tertio. dic ⁊ argute ꝓperet neere myrrheū nodo cohibere crinē.⁊ Propertius. Aut quid orontea crines ꝓfundere myrrha. Myrrha multis locis arabie nascit̄ stillās ab arbore cuius altitudo quinq; cubitos nō excedit. Incidit̄ arbor binis tgibus:sudat aūt spōte priusꝗ incidat̄:stactē dictā:cui nulla prefert̄.hec Pli. Alij putāt laudanū dici. Na₃ laudano arabia gloriat̄. ¶ Cor violabile.cām assignat cur semꝑ in amore versat̄:nā ⁊ corde molli se cōstare dicit:⁊ itē hoc a fatis datū:⁊ interdū studia in mores conuerti:sed ante omnia fama ⁊ etas integra iuuenis cepit. Molle cor.molle ⁊ nō durū:ita vt de facili vulnerēt̄:nam duri cordis hi dicunt̄ qui amore non tangunt̄ aut alia passione:qđ innuit Persius:cum dicit. Nec mihi cornea fibra est. ¶ Leuibus telis.i.cupidineis. ¶ Legē dixere sorores:tres:Clotho:Lachesis:⁊ Atropos:que legē nascētibus dicūt:vt per Hesiodi carmina habem⁹ in theogonia. Mira sthis plistin pmin tictos zuesi. Lothole lachesim tene atropon etedidusi. Thuitis antrop: sin eginagaton denonte. ¶ Fila seuera:nam finguntur tres sorores filo vitam nostrā disponere:vnde Catullus. Currite ducentes subtegmina currite fusi. ¶ Seuera:tristia atq; tetrica:vel que mutari non possunt.

Duri cordis hoīes q̄ dicantur.

Clotho Lachesis ⁊ Atropos a poetis fingunt̄ vitā nostra₃ disponere.

Ascensius.

Sex mihi natales.ordo est. Sex natales.s.dies.i.sex anni ierant.i.transierant mihi cum ossa patris mei lecta.i.collecta ex rogo:bibere meas lachrymas:quas sc₃ infudi ante diē.i.maturū tēpus. Sicut. S₃ cadat ante diem.eneid.iiij. Quasq; male amisit nunc male querit opes. Id vsu venire solet vt in filio prodigo nobis depinxit saluator. Et ideo qr vt dicit alibi. Nō minor est virt⁹ quā q̄rere parta tueri.monēdi sunt iuuenes ne sua dilapidēt aut ꝓdigāt. Ecce iacēt.vt ꝯmiseratione excitet recitat negligētiā cult⁹ sui. Rore arabo.id est myrrha:dicit̄ aūt hic arabus a.um ⁊ arabs.sed hic gētile nomē ꝓ patrio vsurpauit:id est ꝓ arabico. Cor est violabile ⁊c.hic patet monosyllabum cor aliquando produci.

Cor.

Siue abeunt studia in mores/artesq; magistras:

Ingenium nobis molle Thalia dedit.

Quid mirum si me prime lanuginis etas

Abstulit/atq; anni/quos vir amare potest?

Hunc ne pro Cephalo raperes aurora timebam:

Et facere:sed te prima rapina tenet.

Hunc si conspiciat/que conspicit omnia Phebe:

* Jussus erit somnos continuare Phaon.

Hunc Venus in celum curru vexisset eburno:

Sed videt ⁊ Marti posse placere suo.

O nec adhuc iuuenis/nec iam puer vtilis etas:

O decus/atq; eui gloria magna tui.

Huc ades:inq; sinus formose relabere nostros:

al's vt te.

Non vt ames oro:sed quod amare sinas.

Scribimus/⁊ lachrymis oculi rorantur obortis:

Aspice sit quantum hoc multa litura loco.

Si tam certus eras hinc ire/modestius isses:

Et modo dixisses Lesbi puella vale.

Non tecum lachrymas/non oscula summa tulisti:

Deniq; non timui quod dolitura fui.

Nil de te mecum est/nisi tantu₃ iniuria:nec te

al's admonuit qđ

Admoneat:quid tu pignus amantis habeo.

DOMJ. Thalia. Ardalides. Ardalus.

Abeunt studia in mores:id est siue formamus mores studijs in quib⁹ versamur Thalia studiū poetices muse ardalides:etiam appellate sunt:vt aliquid afferamus non omnibus notū ab ardalo Vulcani filio:qui cu₃ ad thocrenios tybiam ⁊ musas detulisset eas ita appellauit:archades negant eam esse musa₃ sed vatem fuisse aiunt:que nupserit archadi calistus filio:egyptij tris tantu₃ vates colunt sibillam herosilē et sabbe. Fila.allusio est ad parcas que vitam humanam nere dicuntur. Seuera pertinacia abstulit:rapuit allectā in amorem:deiecitq; mentem ⁊ consilium. Raperes:na₃ aurora cephalu₃ cuius amore capta est rapuit:abduxitq; per auras. Ouid. Lutea mane videt pulsis aurora tenebris. Inuitūq; rapit:ea deserta ad procem est reuersus quā inscius interemit.nota fabula Ouidij:prefertim carmine in fine artis. Hygi.quedā fabulosiora addit:ꝗuis ex historia videant̄. Hunc si ꝯspiciat:alludit ad fabulā endymionis qui enim primus cursum lune deprehendit:vt ait Pliū.dictu₃ est dilectus fuisse a luna:quē dormientē osculabatur:Huius sepulturā ostēdi ait Stra.ad latmium montē Carie in quodā antro vbi est mons periculoru₃:vt scribit Hecatens.plura de hoc in commētarijs syluarū diximus. Jussus erit cōtinuare somnos:curabit enim luna vt semper dormiat phaon qui formosior est:vt hunc osculet̄:nimirum hunc locum accepit Ouidi.ex poemate Sapphus: nam apud grecum scriptorem ita legitur

ϖεϱι δὲ τουτισσε δηθης πϱος ααυτονεϱο τοσις ηρεσαπφωισερασ ξεισησ αυτου ηαιηατερχεσ;σαι τιροσ αυτου υυηωταυ τηυειστεευημευ ου οπηαιου θυμευ θευται διαπαυτοσ θελειναμτου.

* Cōtinuare est ꝑseuerar : ꝑagere. Apulei⁹. Scaphas ascendere mari iter cōtinuare.

Cephal⁹.

Ebur.

Curru eburno: argenteū currū tribuūt lune poete:qm̄ illi argentū dicatū sit:vt scribit Eustathius Eburnū veneri. Ebur aūt Ethiopib⁹ etiā in pretio q̄ regib⁹ persidis vicenos dentes elephātoꝝ singulis annis pēdebant:vt Herodotus scri. Id autē fuit.ccc.decimo anno ab vrbe cōdita. Huc ades.blādictis est mulieris ⁊ amāter gestientis. Rorant̄:guttis humectant̄:id em̄ ꝓpriū est rorare hoc loco:nonne dixit aspice ꝗtum multa litura. Hoc loco hac parte epistole:que obliterata est manantibus lachrymis.

Oculi.

Plin.profecto in oculis animus inhabitat:ardent:incenduntur:humectant:conniuēt:hinc ille misericordie:hoc lachrymis cum osculamur animū ipm videmur attingere.hinc fle

Non mandata dedi: nec enim mandata dedissem
Ulla: nisi nolles immemor esse mei.
Per tibi/ qui nunq̄ longe discedit amorem:
Perq; nouem iuro numina nostra deas.
Quum mihi nescio quis/ fugiūt tua gaudia dixit:
Nec me flere diu: nec potuisse loqui.
Et lachryme deerant oculis: et lingua palato:
Astrictum gelido frigore pectus erat.
Postq̄ se dolor imminuit: mea pectora planxi:

tus ⁊ rigantes ora riui. quis ille humor esti in dolore tā secūdus et paratus: superiorē qūt versum ita leges mea quidem sententia. Non vt ames oro: sed te vt amare sinas. Lachrimis obortis: vt inter scribēdū exortis: ita illud vergilianū de didone. Atq; sinum lachrimis impleuit obortis in sermone scz. Si tam certus eras: accusat rusticitatē qđ se discedēs ne salutauerit quidē. Lesbi puella: hec erat appellatio sine vllo amoris indicio saltem si non proprio noie: vt amicam appellās dixisses Lesbi puella vale. Oscula: et in ijs sua est lasciuia: quum oscula colūbarū dixit Martialis impudicum oculū intellexit: nā colūbe osculantur proprio ritu anteq̄ misceantur: ratio inquit familiaris hoc ordine abs te implēda fuit vt salutares tum nostra acciperes oscula: deniq; munera. Quod dolitura fui. non timui discessum tuū ob quē erat dolitura. Iniuria qđ scz me deseruisti ad concubitū referre nō placet eo enim sappho alibi gestit: ⁊ in merore eius⁊

memoriā repetit. Nec te admoneat quod tu munus amātis habes. Causam ostendit quasi munera discedentibus amicis dari accipiq; soleant: vt scz sint monumēta amici absentis cuius representēt memoriā. Sed nec tu inquit reliquisti mihi aliquid discedēs preter iniuriā qua sum deserta: nec a nobis accepisti quod te admonere possit mei absentis. Ita leges admoneat vt dicat nec te potest admonere. Amantis. i. mei munus qđ habes: nullū enim discedēs accepisti: ad coitū referre non placet. Quid enim: sensus est: nec ego admonui te q tu habes munus amantis. i. coitū. Necesse est superioribus conueniat. Ubi ait cū sibi nihil reliquisse: ⁊ hic dicat eundē nihil a se accepisse: quod absentis monumētū sit. Per tibi qui nunq̄ iurat per numina proxima qui ac primū inuidiā obijcit: iuro inquit tibi per amorē: qui nunq̄ longe discedit: vt ad id referatur: Quis ipse procul discedas: hic semper proximus est: nā semper amo. Per ⁊ iurantis particula que nūq̄ sine accusatiuo effertur: nā illud Uergilianū. Per tibi si qua est que restat mortalibus vsq̄ intemerata fides idē est ac si dixisset: per fidē si qua est ⁊c. sed antiqua simplicitate relatiuū nomenq; consonant: quū mihi simplicitate narrationis fidē quā iuramento parauerat omni ex parte implet. Nā narrat: vt non aliter accessisse credibile sit. Per.

Siue abeūt studia in mores artesq; magistras. alia cā cur semper amori vacet: q̄ plerūq; studia hoim in mores ⁊ artes cōuertūt. Molle nō durū. Quid mirū. etas lanuginis: lanugo a lana deriuari videt: ⁊ est primū pubescēs barba: ⁊ itidē in pomis Lanugo dicit: vt Tenera lanugine mala. Pro cephalo: excellētiā forme significat: insignēq; pueri faciē quē relictis proprijs amatoribꝰ dee rapuissent. Cephalꝰ ab aurora amatꝰ fuit a qua ⁊ munera habuit iaculū scz ⁊ canē: ⁊ cū per estū vt calorē releuaret: resedisset in humo aurā captās: aliquis male sedulus ad cōiugē timidā retulit quēadmodū Cephalus in syluis cū amica cōsuesceret. Igit relictis comitibus in nemus frōdosum mulier venit: obseruatura scz quenā amica veniret ⁊ virum deprehēsura. Aduenienti itaq; marito fesso: atq; per calorē dicēti: vbi es o mollis aura postq̄ patuit error nois incūdi surrexit: vt ad virū iret: sz agitatis frōdibꝰ motu mulieris vir raptꝰ ferā sonuisse pectꝰ vxoris iaculo trāsfixit: de Cephalo amoto ab aurora ad hāc fere sentētiā Phedra scribit ad Hippolytū. Clarꝰ erat syluis Cephalꝰ: multeq; p herbas Cōciderāt illo pcutiēte fere. Nec tn̄ aurore male se pbebat amādū. Ibat ad hūc sapiēs a sene diua viro. Phebe: luna: nā vt phebꝰ sol sic phebe luna. Iussus erat ꝯtinuare somnos dormire. alludit autē ad fabulā Endimonis: quē cōstat amatū fuisse a luna in Latmio mōte carie. Erat eīn venator ⁊ studiosus canū: q per diē dormiēs noctu lucēte luna venabat: ⁊ eo potissimū tpe fere latebris ⁊ cauernis egresse: arua ⁊ nemora peragrāt: latmiū mōtē cū amore Endymionis lune opprobat leāder apud Ouidiū sic dicēs. Hāc ego suspiciēs faueas o candida dixi. Et subeant animo latmia saxa tuo. Pli. tn̄ in na. hi. dicit ob id traditū fuisse endymiona captū amore lune: q̄ primus naturā syderis huius deprehēdit. GEOR.

Hūc venus in celū. ⁊ Venꝰ ipsa amoris arbitra forme gr̄a hūc celū rapuisset curru eburno nisi matrē verita esset: q̄ a formoso adulescēte non tēperasset. Exclamatio in etatē eā q̄ ⁊ amare possit: ⁊ amari: ⁊ q̄ plane sit decꝰ ⁊ gloria sui tpis. O nec adhuc iuuenis nec iā puer. Inq; sinꝰ. petitio vt lasciua ⁊ parū pudica facilis: ⁊ plena illecebrarū: qđ si nō vult amare: saltē pmittat vt amet. Oculi rorant: suffundunt: ⁊ aspergunt. Obortis veris: ⁊ nō fictis: sic apud Ver. Atq; sinū lachrimis impleuit obortis: ꝯtra Ter. dissimulatis lachrymis vna lachrimula quā oculos terēdo misere vi expresserit. Multa litura p lituras vberes lachrymas ostēdit. Sic. Quascūq; aspicies lachrime fecere lituras. Si tn̄ certꝰ eras. Arguit q amoris ⁊ ꝯsuetudinis oblitꝰ insalutata muliere quā pdite amabat: abierit: qm̄ modestiꝰ abire debebat: ⁊ ipsa puella salutāda fuerat. Nō tecū lachrymas nō oscula. qđ solēt ferre amātes cū inuicē discedūt: nā ⁊ lachrymas mesti miscēt: ⁊ oscula repetūt: q̄ nō sibi ꝯtigisse Sappho impatiēter dolet. Sūma. i. extrema. Iniuria. iniuria illata in coitu. Munꝰ amātis. rē turpē honeste expressit: sic cresis de glycerio. Si tibi morigera fui i rebꝰ oibus. ⁊ Dido ad Eneā. Aut q̄cq̄ dulce meū. Immemor esse mei mādatū amori cōueniēs. Per tibi: p iurantis particula: q̄ per se plerūq; pena est: sic Ver. per si qua est: restat adhuc mortalibꝰ vsq̄ Intemerata fides. Numina nostra: q̄ poete sunt in ptāte musarū: ⁊ q̄ que dictura est parū credibilia vidētur deos testata est. Nec me flere diu: quā bn̄ ex discessu phaonis: ⁊ rerū pmutatiōe coloris magnitudinē exp̄ssit: ita doluisse dicens vt pene carēs humano sensu: nec flere nec loq̄ potuerit. Et lachryme: ex nimietate doloris pathos mouere ꝯtēdit. Postq̄ se dolor: q̄ prius stupētibꝰ mēbris abierat. Pectora planxi. percussi. q̄ feminaꝝ est Uer. ⁊ tunse pectore palmis.

Siue abeunt studia in mores: q̄ ꝯsuetudo est altera natura: studendū est ergo q̄ primum rebus honestis quod sese non fecisse fatetur ⁊ dolet. Quid mirū ⁊c. Purgat errorē suum cū laude Phaonis: tū enim illū formosum atq; amabilē predicat: vt non potuisset cū nō amasse in ea presertim etate qua etiā ab aurora amari potuisset vt cephalus: ⁊ a luna vt endymion: ⁊ a venere vt mars. Litura a lino supinū litū corripit: vnde ⁊ litera corripi debuit: sed t geminat sicut in quatuor quotidie rettulimus: eadē de causa Modestiꝰ isses. i. ire voluisses aut debuisses. Lesbi puella. vetūs est a ntō lesbis lesbidos ⁊ ita corripitur vltima que genitiui casus a ntō lesbos p duceret. Deniq; nō timui ⁊c. Sic. iiij. enei. Dido. Hūc ego si potui tm̄ sperare dolorē: ⁊ perferre soror potero. Ut dicit diuus gregorius. Tela preuisa minus ledere solent. Per tibi qui nunq̄ ⁊c. Iuramenta solent a poetis ASCER.

deligi apta personis & negocijs vt naute per maria: vt palinurus maria aspera iuro. Parētes per salutē filiorū vt per caput hoc iuro: per qđ pater ante solebat: viri fortes per dexterā & hic amans per amorē: quē dixi nunq̄ longe discedere: aut quē cū sibi p̄sto h3: aut q: subito puniat perfidos. Perq̄ nouē. q: &c. q: & ipsa vates per musas iurat. Quū antique u in o vertebāt vt voltis: vortex vorio: s3 nūc volūt t̄pis quū scribi: cū tū antiqui nūq̄ u geminarēt: scribētes in ntō seruos dauos auos &c. nec peccet qui indiffereter cū scribat. Plāri. i. percussi.

Nec puduit ruptis exululare comis.

Non aliter quam si nati pia mater adempti

Portet ad extructos corpus inane rogos.

Gaudet et e nostro crescit merore Carares

Frater: et ante oculos itq̄/reditq̄ meos.

Utq̄ pudenda mei videatur causa doloris:

Quid dolet hec: certe filia viuit/ait.

Non veniūt in idē pudor/atq̄ amor: omne videbat

Uulgus: eram lacero pectus aperta sinu.

Tu mihi cura Phaon: te somnia nostra reducunt:

Somnia formosa candidiora die.

Illic te inuenio: quamq̄ regionibus absis:

Sed non longa satis gaudia somnus habet.

Sepe tuos nostra ceruice onerare lacertos:

Sepe tue videor supposuisse meos.

Oscula cognosco: que tu committere lingue:

Aptaq̄ consueras accipere/apta dare.

Blandior interdum: verisq̄ simillima verba

Eloquor: et vigilant sensibus ora meis.

Ulterius pudet hic narrare/sed omnia fiunt:

Et iuuat: et sine te non licet esse mihi.

At quam se titan ostendit: et omnia secum:

Tam cito me somnos destituisse queror.

Antra/nemusq̄ peto: tāq̄ nemus antraq̄ prosint:

Conscia delitijs illa fuere meis.

Illuc mentis inops/vt quam furialis Erictho

Impulit in collo crine iacente feror.

Antra vident oculi scabro pendentia topho:

Que mihi migdonij marmoris instar erant.

Inuenio syluam: que sepe cubilia nobis

rettulit

Al's Cararus. Al's formoso.

DOMJ. Non aliter per cōparationē: doloris magnitudinē exprimit & quasi rei probate cumulum addit. Pia mater non tantū mater sed q̄ pia etiā est: & vnice filiū amauit. Corp⁹ inane cadauer vacuū anima. Rogos extructos: rog⁹ construebatur lignis congestis in vnū: vnde strues lignorū dicitur: de quo hoc carmē extat legis. xij. tabularū. Hoc plus ne facito rogum ascia ne polito. olim terra condebantur mortui etiā apud romanos: & postea q̄uis cremari institutū sit multe familie priscum ritū seruabāt: vt cornelij: patricij: ex quorum familia nemo cremat⁹ est ante scyllam: quid id de se iussit veritus ne cadauer erueretur a marianis: nam ipse. C. Marij sitas reliquias apud aniené victor dissipari iusserat. hoc est quod plinius subobscure in. vij. scribit apertius Cicero in legibus. Gaudet & e nostro: mouet misericordiā: cū ostēdit fortunā suā ludibrio esse aduersarijs. Crescit: exhilarat: sumit animos. Quod dolet herba: charaxi insultātis sorori & acerbe obiurgantis amoris turpitudinem. Filia: ad id refert qđ dixit antea se nō minus dolere q̄ que luget filium amissum: cui addit testimonium fratris: is enim cum videat tantum eius merorē quantus in filij funere esse solet innuens eā alia de causa dolere que quidem turpis est: non debet inquit tantopere angi: nec hic meror est pro filia: que quidē viuit: hec aūt fuit filia cercyle: & Sapphus. Non veniunt in idem. est premunitio eorū que dictura est. sentētia simplex eadem solet proferri cum ratione: vt illud i omni certamine qui opulentior est etiam si accipit iniuriam: tamē quonia3 plus potest facere videtur duplex est vt illud Terentianū. Obsequium amicos: veritas odium parit. In oratione autem sententie sunt tanq̄ lumina minus crebra apud antiquos: sed postea nimis vsurpate sunt. Qđ inuidiose in Senecam vt puto dicit Fabius. Ueniunt in idem. i. nō potest pudoris habere rationē & dare operā amori. alibi Oui. Quid deceat nō videt vllus amās. Omne vulgus videbat: sc3 me: & tamen sup. ego negligebam: non enim poteram seruire pudori cum tam perdite amarem. Tu mihi cura phaon. id est negligo omnes: nec me eorū pudet: tui enim amoris legibus indulgeo phaon. Illic te inuenio in somnijs saltē te amplector. Somnia interpretari Plini⁹ scribit amphictionē docuisse: de qua sciētia Chrysippus & antipater libros ediderunt: vt ex interpretatione Antiphontis apparet: qui hec exponebāt coniectores sunt appellati. Non satis longa. nam statim expergiscor. idem Hero. ad leandrum. Me miserā breuis hec est & non vera voluptas. Quā epistola3 non esse Ouid. certa ratione docuimus nā nec que legitur paridis ad helenā: nec que helene ad paridem nec que leandri ad hero: nec herus ad leandrum. nec que acontij ad cydippē: aut cydippes ad acontiū: ab Oui. vnq̄ scripta fuit: quod ipse aperte testatur: nam ad Macrum scribens ait se dictasse literas nomine heroidum. Helene Medee. canaces: & aliarum. Quod paris: & machareus & q: male gratus iason Hippolytiq̄ parēs hippolytusq̄ legat: nomine vero virorum Sabinus epistolas confinxit: qđ ibidē testatur. Quamcito de toto redijt celer orbe Sabinus. Scriptaq̄ diuersis

* Coma cesaries ē: p metaphorā etiā de arboribus: fruticibus arūdinib⁹: atq̄ etiam herbis dicitur.

* Rogus strues lignorū ad cremanda cadauera.

Sentētia.

Somnia.

Coniectores.

Epistole q̄ ouidiane dicuntur.

* Toph⁹ gen⁹ lapidis asperi qui facile i arenā resoluitur.

rettulit ille locis. Si ergo prius scripsit Helena ex Ouid. posteaq; respondit Paris ex sabino quō possunt esse
Oui. nam Hele. hic non scribit sed respōdet: ⁊ Paris non respondet sed prior scribit. Nimirū he epistole adulte-
rine sunt: ⁊ eodem pene stilo ab aliquo scripte quo relique falso ad Ouidium referūtur. Ora euigilant sensibus
meis. Non aliter inquit loquor et exprimo quod sentis: q̄ si vigilarem: nam reliqua corporis parte sopita: os vi
gilat ad verba exprimenda. Sensibus: sensus ⁊ sensa dixerunt antiqui que animo concepimus. auctor Fabius. Titan.
Titan sol a Titea matre: vt nonnulli putant: idem hyperion a patre hyperione. Auctor Diodo. Antra ne. per
cōmemorationem loci miseratione facit: qui locus frequentissimus est apud Verg. prosint: lenire possint desy-
derium meum. Inops mentis amens. Ericto: maga celebrata etiam carmine Lucani incantatione potentissi-
ma ante idem nomen ab Ouidio vsurpatum. ¶ Pendentia: sublimia. Instar non minoris precij apud me erāt.
Marmoris migdonij: migdonia phrygia terminata meridionali latere: vnde migdonium pro phrygio accipi-
mus. Papi. sylu is de titone migdonā pilijq; senis marmor. item migdonium phrygium intelligimus: qd̄ precij
magni erat ⁊ idem smaticum dicebatur. De hoc plura scripsimus in cōmen. sylua. Migdoniam item coniun- Migdonia.
git Pli. cum macedonia: erat preterea lapis phrygius gleba quadā punicosa: que vrebatur perfusa vino apta
tingendis vestib⁹: Sappho marmoris Lesbij nō meminit: nam id liuidius erat versicolores maculas habens.
☞ Scissis comis: ⁊ hoc muliebre est: sic de matre Euriali Ver. Et femineo vlulatu scissa comā. Non aliter. per GEOR.
affectum apte sumpta comparatio a matre insolabiliter merente: atq; deflente mortem adempti filij. ¶ Inane Scaber a-
exanimum. ¶ Gaudet quasi insultans q̄ ⁊ ipsa temere amauerit: atq; pre amore sit oblita pudoris feminei: et sper dr. Ver
veluti stulta exululet. ¶ Ante oculos vt maiore cura languescentē sororē afficiat crebro sese oculis eius obijcit. gi. Exesa in
Filia viuit grauis obiurgatio: quia filij desyderiū maritorū sepe lenire solent obiecit sorori filiam viuere quasi ueniet sca-
non habeat egritudinis doloris iustam causam: et est deductus color ab illo Vergilij. Saltem mihi paruulus brarub igi-
aula luderet Eneas: qui te tantū ore referret: nō equidē omnino capta: ⁊ deserta viderer. ¶ In idem pudor atq; ne pila.
amor: sententia vera et respondens illi que alibi legitur: quid deceat non videt vllus amans. ¶ Tu mihi cura
phaon. vide vehementiā amoris: que vel nocte quādo omnia quiescunt mulierē magis sollicitat. ¶ Te somnia
nostra reducūt. rectius insomnia dixisset q̄ insomnia proprie amatori dantur: curamq; amoris semper sequun
tur: insomnia vt apud Terentiū amanti Phedrie serui dicit. sic mox te adigent insomnia. Et dicto male sane: ⁊
semper in pectore vulnus Enee fixos habebat sic ait. Anna soror que me suspensam insomnia terrent. dicitur
aūt insomniū nō q̄ somniū videtur: sed qd̄ in ipso somno tantūmodo esse creditur: ⁊ dum videtur post somnum
nullam sibi vtilitatē vel significationē relinquit. vt si amator videat delitijs suis se fruentē: aut carentē si me-
tuens fuerit. Formoso candidiora die ⁊ affectu amātis: ⁊ voluptate per somnū sumpta. dictū. Illic te inuenio
q̄nis regionibus absis. In cacozilon incidit: nisi ⁊ libidine ⁊ voluptate imaginaria afferunt insomnia dictum
intelligatur. Sic Hero ad leandrum. Forsitā inuitus mecū tamen improbe dormis. Et q̄uis non vis ipse ve-
nire venis. Et est familiaris amantis femine locutio. ¶ Longa gaudia: quia quod per somnum videmus cum
somno ⁊ breui transit. Sic eadē Hero. Me miserā breuis est hec ⁊ nō vera voluptas. Sepe tuos videor. enume
rat voluptates amatorū: quas extincta lucerna fieri licet: vt illud. Extinctā licet quid ad lucernam vt his lectis
desideriū sui phaoni faciat. Vigilāt sensibus ora meis. Vim amoris: ⁊ libidinē femineā: qn̄ sopitis sensib⁹ ora
vigilāt. Pudet hic narrare: sed omnia fiūt honesta multis verbis deducta periphrasis imaginarij coit⁹: ⁊ pollu
tionis femine: ¶ Omnia secum: qr sole omnia patescunt: nam nox atra colorē rebus abstulit. ¶ Antra nemusq;
peto. a loco cōmiserationē mouet: qui cōscius fuit voluptatis percepte. Erictho. venefica fuit: vt apud Lucanum
legimus quam Ser. Pomp. de exitu belli pharsalici cōsuluit: nam per necromantiam futura predicebat: eratq;
magarum artiū potentissima: vt que de inferis animas reuocaret. Furialis que magicis artibus homines in fu
rias cōuertit. dicitur aūt erichtho: quasi cōtētio terre eris cōtētio chthon terra. Scabro aspero. impolito: vnde
⁊ scabies dicitur a corporis asperitate. ¶ Topho: genus est lapidis mollioris: vt qui de facili in arenam resolua
tur: vñ Oui. Et leuibus tophis. ⁊ Iuue. Ingenuū violarēt marmora tophū. Marmoris migdonij: migdonia re-
gio est: que ⁊ bithinia dicitur in asia minore: in qua olim marmor prestantissimū effodiebatur: alij putant mar-
mor migdonium non haberi ex ipsa Bithinia: sed potius ex prochonesso insula propontide contra Bithiniam. Ascensius.
☞ Crescit nostro merore: vnde sinon en̄. ij. Hoc itachus velit ⁊ magno mercentur atride. Grauis enī dolor est
cum mala nostra inimicis gaudio sunt: ⁊ nos illi ludibrio: ait ergo charaxes. Quid dolet. s. soror mea q̄ meos
amores olim tam leuere taxauit atq; vituperauit: certe non dolet mortē filie: quia viuit. q. d. agnosco eā amore Opac⁹/a.
perditā. Et si dicat phaon eam sibi hūc dolorē fecisse: qr nō texerat amores. Rn̄det non veniūt in idē pudor atq; um. qd̄ vm-
amor. Tu mihi cura Phaon; docet vt redametur vehemētissime amare: ita vt sicut Terētian⁹ Phedria a thai brosum est.
de expostulat: nihil aliud expostulat nec vigilās cogitet. Vehemētis aūt amoris indicium est cum et in somnis Ver. Et fon
occurrit dilect⁹. Formoso die; qr luce nihil pulchrius aut amabilius: et tñ qr per noctē fruitur p imaginationē tes sacros
presentia amici prefert noctē diei. Legēdū puto formoso nō formosa: nō q̄ diem etiā nocti cōdistinctū nō inue- frig⁹ capta
niam in feminino genere. Nam maro dicit lib. v. Postera cū primo stellas oriēte fugarat Clara dies ⁊c. sed qr bis opacū.
vnius vocalis sic vitatur cōcursus. Cōmittere lingue: vt. s. lasciuius exequat: que cōfessio in femina pudica in-
decora esset. Cōsueras. pro cōsueueras. versus nō patitur vt cōsueueras legat. Omnia fiunt: etiā coitus. Antra
nemusq; peto tāq; nem⁹. sic Maro in buc. Iam mihi per rupes videor lucosq; sonātes. Ire libet partho torque
re Cydonia cornu Spicula: tāq; hec sit nostri medicina furoris. Vt quā. i. vtpote quā furialis ericto. i. venefi-
ca ⁊ incātatrix. Illa: aut illi⁹ similis impulit. Scabro Topho: sic in Geor. ⁊ tophus scaber: qui qr scaber ⁊ asper
est purgandis vasis cōuenit. ¶ Instar. i. statum ⁊ valorē aut equipollentiam: marmoris migdonij. i. phrygij.

al's multis. al's comis.

Prebuit: et multa pressit opaca coma.

Sed non inuenio sylue dominumq; meumq;:

Vile solum locus est: dos erat ille loci.

Cognoui pressas noti mihi cespitis herbas:

De nostro curuum pondere gramen erat.

Quinetiam rami positis lugere videntur

☞ Coma. multis frondibus: tralatio est gra
tia pulchritudinis. Dos erat. i. p̄ciū loci. Gra
ta pri⁹. a mutatione fortune excitat misericor
diā: positis frōdibus: hui⁹ carminis hic mihi
sensus videtur: omnia merēt: ⁊ sylua que in do
loris indicium frondes deposuit aues que ne
vocē quidē emittūt cō querendo calamitatem
nostram: vt eo silētio maior dolor designetur.
Sola: relique aues silent: sola philomela con-
queritur dolens. s. q̄ virū tereū nō potius in-
terfecerit: q̄ ityn filiū. Eundē Itylū appellat
Catu. Qualia sub densis ramorū cōcinit vm-
bris daulias absumpti fata gerēs Itjli. Nar.
et nostri oēs aiunt Philomelā versam esse in

* Cespes est terra cū herba i modū lateris cesa: vl' frutex recisus ac trūcat⁹.
DOMI.
Ityn.
Itylus.
Daulias.
Daulia.
Lotos.
Ambraciā saxum.

Frondibus:et mille dulce queruntur aues.
Incubui:tetigiq; locum qua parte fuisti:
Grata prius lachrymas combibit herba meas.
Sola virum non vltra prius mestissima mater
Concinit hismarium daulias ales Ityn.
Ales Ityn:Sappho miseros decantat amores:
Hactenus:et media cetera nocte silent.
Est nitidus/vitreoq; magis pellucidus amne
Fons sacer:hunc multi numen habere putant.
Quem supra ramos extendit aquatica lotos *
Una nemus:tenero cespite terra viret.
Hic ego quum fessos posuissem flebilis artus:
Formosus puer est visus adesse mihi.
Constitit:et dixit que nunc non ignibus equis
Ureris:Ambracie terra petenda tibi est.
Phebus ab excelso quantum patet aspicit equor:
Acteum populi/Leucadiumq; vocant.
Hinc se Deucalion Pyrrhe succensus amore
Misit:et illeso corpore pressit aquas.
Nec mora/iussus amans tetigit letissima Pyrrhe
Pectora:Deucalion igne leuatus erat.
Hanc legem locus ille tenet:pete protinus altam
Leucada:nec saxo desiluisse time.
Ut monuit/cum voce abijt:ego territa surgo:
Nec grauide lachrymas continuere gene.
Ibimus o nymphe:monstrataq; saxa petemus:
Sit procul insano victus amore timor.
Quicquid erit melius ꝙ nunc erit:aura subibo:
Et mea non magnum corpora pondus habent.

lucinã:ꝫ ꝓgnē matrē Itys in irūdinē.Ou:d. hic accipit prognē veriam esse in philomelã. Qd ꝑterea greci nõnulli tradũt ꝫ Prob⁹ grã maticus in buc. Uer. Daulias ales. Thucidides in.ij.hist.scri.tereũ impiũ tenuisse in phocide:vñ vt ait philomela a multis poetis daulias cognominata est. Daulia aũt oppidũ appellatũ est a densitate arbustoꝝ. Daulõ desuz ligt. Home.nõ daulĩã:sed dauliaa.scri. Stra. Thuci.assentit:sed eũ varia sensisse putat:ait eñi illũ scribere rẽ gestã fuisse ad megarã:in q̃ venia dabit ii Thuci. Ibis refellet: is eñi ita scri.in.ij. lib. hist. αλλο μενεν δαυλια της φωκιδος νανδουρ πενσ τησοτηρευς ωχει ζ τευς πουρανων ουνπυμενησ κατορτον τοπερτουι τυ γα ατυασιμεο ευτυ ταναξαν πωλλοις τε ⊂ τουνηποιτωνευ αν δονουμ νημησ ταυλιασι ορνοεπωθμεστοι. Et in carmine ad liuiã. Talis in vmbrosis mitꝫ nũc denicq; syluis. Deflet threiciuz Daulias ales ityn. Non vlta prius ꝙ potius nõ interfecerit tereũ maritũ ꝙ ityn filiũ. Hacten⁹ vt medio.i. vsq; ad mediã nocrẽ donec oĩa silent. Numē. geniũ q̃ tam loci ꝙ hois de⁹ est. Lotos: arbor in aphrica insignis. De qua Pli.multa : eius fructu vescũtur aphrice ppli Lotophagi inde noiati:obliuionẽ is cib⁹ facit inde discedẽdi: qd nõnullis socijs suis accidisse Ulysses refert apd Ho.eadẽ aptissima est tibijs:ide apd propertiũ Syliũ italicũ. Mar. Loton ꝓ tibia expositum⁹. Lotos itẽ vt idem scribit herba q̃ subnascitur deoꝝ voluntati:eandẽ dixerunt fabã grecã. De sex lotis que in edibus crassi erãt vnde nobile illud iurgiũ cum En. Domitio refertur diximus in cõmentarijs syluarũ. Aquatica que gaudet aqua.alibi Oui. Amnicoleq; simul salices:ꝫ aquatica lotos. Una ne:id est sola lotos facit nemus ramis suis. Phebus ab excelso.ad templũ Acteum qd in sinu ambracio est petra prerupta esse ferebatur:vñ qui se demitterẽt in mare amoris flãma laua rentur:id egit prima sappho:vt ex menandri testimonio Stra.affirmat:nam menander ita scri.preruptam nacta in transitu petrã cupidinis astro percita e somno preceps ruit ex animi sui sententia rex imperiose. Alij cephalum athenis profugam deionei in filiũ tyrannum acarnanum captũ amore pretereale Diogneti filie primũ id egisse autumant. Ouid. Deucalioni id tribuit:mos certe patri⁹ leucadis mãsit:vt in apollinis sacrificium sontẽ aliquẽ e specula deijcerent auertende numinis ire gratia:sed pẽnas addebãt multisq; nauiculis cedentem conabãtur excipere:vt ita seruatuz ꝫ incolumẽ extra patrios fines mitterent. Phebus ex exẽplo suo acteum:a littore actiacuz a promõtorio:leges plura de hoc apud Stra. ꝫ plu.ꝫ Pli.ita scri. Acarnania ante curetis ꝫ in ora ipsa colonia augusti atticum cum templo apollinis nobilis ac ciuitate libera Nicopolitana.et paulopost. Leucadia ipsa peninsula quondã vetus:ꝫ huius ante meminerat Ho. ex persona laertis:ꝫ id firmauerat Stra. Nec mora ꝫ statim letissima pectora que prius contenebant amentẽ.i.vicissim pyrrha cepit amare deucalionẽ vacuũ flãma vnde ipsa torquebatur. Abijt cum voce.i.siluit:nec postea vsq; apparuit. Timor: deijciendi se de saxo. Quicquid erit:non vult sibi ominari mortẽ:sed tamen eam postponi presenti calamitati. Aura subito:per auersionem misericordiam mouet:cum ꝫ absentes appellant et responsuros. Subibo corpus cum dimittetur. Et mea non magnum:a possibili seu facili suadet:potero inquit sustineri:nam corpus leue est:ꝫ sum parua.

*Lotos ꝓ pue herba est in egypto quam Home.iter herbas sub nascentes deorum voluptati primam nominauit aphrica lotõ aliã arbore insignẽ gignit quã vocat celtim magnitudine piri:licisure i folijs crebriores faciunt:ne illi eis videat Fructui magnitudo fabe: color croci tam dulcis ibi cib⁹ : vt nomẽ etiaz genti dederit: siquidẽ lotophagi appellant.

ASCR. ¶ Comis ramis ꝫ frõdibus. ¶ Sylue do.appellat amatorẽ dñm sicut ꝫ domina dicitur ab amatore:que amatur. Dos preciũ ꝫ pulchritudo. ¶ Gramen:sic alibi. Sepe super stramẽ ꝛc. ¶ Lugere vi. nisi videtur fuisse in cacozelon incidisset:nam in affectũ humanũ migrare diceret arbores. ¶ Sola virũ:solã flebilem auẽ cãtare dicit

cuius frequēs est questus: vtpote matris diebus ac noctibus ingiter lugētis mortē Ithys filij quē dilacerauit: et patri Tereo epulādū dedit vt vlcisceret vim sorori philomele turpiter ab illo illatā: qui ea nō cōtentus iniuria linguā etiā amputauerat: ne posset p vocē facin⁹ aperire. Demutati sunt Tere⁹ in vpupā: Ithis in phasianū: Philomela in luscinā Progne in irūdinē scdm Ouid. Greci tñ autores nō Philomelē: sed prognem in luscinā demutatā referunt: quos in hoc loco idē poeta sequit: naz mater pgne fuit: qd z sentit Uar. sic dicēs. Lusciola qd luctuose canere existimat: atqz esse ex attica pgne i luctu facta auis. Nō vlta: qz p mortē filij nō plene de viro vindictā sumpsit. Alij nūc legūt: qz hoc tpe plane sit vlta virū: cui fnie nos nō accedim⁹. Luscinia latine grece edon dr. Hismariū: threiciū: est sane hismarius mōs thracie. Daulias ales Ityn. daulias post delphos: vtpote orientē versus habet: vt Stra. refert. Thucidides in scdo terre phocidis dicit: quā olim thraces incoluerūt: vbi tereus regnauit: qui pgnē filiā pādionis duxit: qui cū sorore philomela facin⁹ illud qd poete fabulātur: circa Ityn patrauit. Et a multis poetarū in cōmemorāda philomela auis daulias celebrat: tum apud grecos: tum apud nostros. vñ Oui. in ea epla qua solat liuiā de morte drusi sic ait. Talis in vmbrosis mitis nūc deniqz sylnis: deflet threiciū daulias ales Ityn. Et Catull⁹ de morte fratris ad hortalū. Semp mesta tua carmina morte gerā. Qualia sub densis ramorū cōcinit vmbris. Daulias absumpti fata gemēs itylis. Ubi notādū qz itylis declinauit nō itys ityos. Ales ityn: anadiplosis recte habita ad cōparationē auis luctuose. Est nitidus: candidus z purus: z est topographia. fontis poetico more descriptio. ¶ Quem supra ramos fons nullus: nam fons aliqd diuinitatis habere dr: z sacer eē. Ideo hūc multi numē habere putāt. Aquatica lotos: sic alibi Oui. Amnicoleqz simul salices z aquatica lotos. Lotos vt tradit Pli. arbor est insignis in aphrica: quā vocāt celtim: z qūis sit iam familiaris italie cū terra mutat: precipua tñ causa circa syrtes: atqz nasamonas tā dulci ibi cibo (nam myrthi mō bacchas fert) vt nomē etiā gētiqz terreqz dederit nimis hospitali aduenarū obliuione prie ligno color niger: ad tybiarū cāt⁹ expetit: radice cultellis ad capillos breuesqz alios vsus excogitāt. Est autē eodem noie herba in egypto: caulis in palustriū gñe: sed in Aphrica bacchis lotis qbus hoies pastos accipimus: lotophagi ppl'i dñr: ad qs cū appulsus esset Ulysses socij ei⁹ gustata loto qsi patrie obliti: de reditu ampli⁹ nō cogitarūt. Est z lotos que dr faba greca. Una nemus: magnitudinē ostēdit arboris. Formosus puer: est: narrat quēadmodū per quietē visus est ab ea puer: qui miserat⁹ amorē vndiqz feruescentē ad leuādā flāmā hortatus est: vt peteret sinū leucadiū: z ab actio promōtorio desiliat in mare: q saltus tm ignē leuaret: qn vim extinguendi flāme locus ille sortit⁹ esset: z vt magis credat affert exēplū deucalionis: q illeso corpore cū immenso amore pyrrhe succēsus esset: se in mare pcipitauit: statimqz pectora illa pyrrhe: que tm optabat cōtigit. Nūc ignibus equis. sic Uer. Nō equo federe amātis. Ambracis. forma patronymica p possessiuo: z declinat ambracis dos. In epyro: vt geographi tradūt iuxta butrocū sin⁹ iacet Ambraci⁹: in quo Ambracia oppidū: vt Pli. refert: naz ambraciēses epyri gens fuit denominata ab ambracia filia Augei: vt Eustathius tradit: vel ab ambraco filio Tesproti. vñ z regio ois thesprotia dicta est: z subdit idē auctor apud priscos ambraciā per b z ampraciā per p scribi solitū fuisse Phebus ab excelso egressos sinu ambracio. Pli. referēte in Ioniū excipit leucadiū litt⁹ pmōtoriū leucate: vbi dicit Seruius fuisse tēplū acciaco Apollini ɔstitutū: z ciuitatē ambraciā: nicopolim ab augusto appellatā victis illic Antonio: z Cleopatra. Ab excelso. qz leucas mōs est altissimus: sic Uer. Mox z leucate nimbosa cacumina mōtis. Et formidat⁹ nautis aperit apollo. Acteū. aut littoralē: naz acti litt⁹ significat. aut acteū. i. acciacū dr eīn acteus a. um. i. atheniēsis: vt illud. Nec vehit acteas scytonis vnda rates: nā attica regio apud priscos dicta est nō solū athis sed z acte dicta est: vt Eustathius refert vel ab acteone: vel ab acteo indigena. Leucadiū. Strabo sic ait. Leucas superioribus annis littus extitit que insula effecta est: de que laertē dixisse aiunt: munitā solus vi cepi neritō vrbē: littus erat terre: hoc quidē in loco manu facte excisiones extiterunt. Ita idē Pli. dicēs deinde leucadia ipsa peninsula: quōdā neritis appellata: opere accolarū abscissa a cōtinēti ac reddita vētorū flatu ɔgeriē arene cumulantiū qui loc⁹ vocat dicretis: stadior lōgitudine triū: oppidū in ea leucas quōdā neritū dictū. Apud eūdē Strabonē lib. x. legim⁹ Corinthios cheronesi terra effossa Leucadē in insule formā redegisse: z in eū locū trāsportata nerito: qui fuerat Isthmus. nec fretū euripus est pōte ingabilis mutato noie dixere leucadem: sumpto vt reor a leucate vocabulo. Est eīn albicāti colore petra in pelagus atqz Cephaloniā proiecta z leucadi adiacēs: hinc accepe nomē leucadij. vt ait Herodo. gens dorica: et a Corintho oriūda. z Thucidides leucas corynthiorū colonia: quor ager taz extra qz intra Isthmū: vbi leucas ipa sita est. quib⁹ in locis teste Plinio sarda gēma inuenit. ¶ Hinc se deucaliō. deucaliō patruelis pyrrhe fuit: nam ex prometheo nat⁹ est deucalion ex epymetheo pyrrha qui duo fm fabulas gen⁹ humanū instaurarūt: iactis post terga lapidibus. ¶ Hāc legē loc⁹ ille tenet. Apud eūdē geographū legit leucatā habere phanū apollinis vbi saltus fiebat: qui ad sedādos amores valere credit: ex quo loco Sappho prima dr superne ab excelsa se deiecisse petra stimulāte cupidine: sicut menāder auctor est: antiquiores vero scriptores nō Sappho: sed Cephalū prius saltasse tradūt petrole captū amoribus. Stati⁹ in vltimo syluarū scribās epicedion in patrē suū Sappho innuit desilysse in mare sic dicēs. Stesichorusqz ferox: saltusqz ingressa viriles. Nō formidata temeraria leucade Sappho. ¶ Gene. Gneus pōpeius dicit genas. Ennius palpebras putat cū dicit hoc vsu. Pādite corde genas: z corde reliquite somnū: alij eas partes putāt genas: que sunt sub oculis. z sic hoc loco Ouid. Insano magno. ¶ Multa coma. i. frōde q arborū coma est. Dos loci. i. dec⁹ z preciū. Querūtur. i. querulā vocē edūt. dulce. i. dulciter ac cū dulcedine: vt mirū sit etiā qrelas in auribus suaues esse sicut lachrymi ein formoso vultu decore. Sola: ordo est. sola daulias ales. i. auis vez pgne: fm hūc locū existēs mater mestissima nō vlta prius virū. i. qz nō animaduertit in virū qz filiū illi epulandū occideret: cōcinit: scz qrula. ityn. scz filiū hismarū. i. thraciū. Ales ityn sup. decātat ab inferiore zeugma. Est nitidus zc. Per fantasiā dicit sibi ad fontē decūbentē apparuisse formosum vez cupidinē seu amorē cohortātē vt se pcipitē daret de rupe in mare ambrachiū: qd etiā fecisse legitur amoris impatiētia fingit aūt is loc⁹ ei⁹ nature vt q se illic pcipitē dederit cura leuet amorū: qd reuera his cōtingit q sibi necē cōcitant: qz mors vltima cura rerū est. Ibim⁹ o nymphe. Nā ad fontē dormiens id dixit nymphe semp esse putātur. Et si dicat dubi⁹ esse euētus rei: cū z necari verosimilius qz leuari curis sic rñdet. Quicquid erit meli⁹ qz nūc erit: qz etiā mori meli⁹ erit: qz in tali cura viuere sed ex homero Uerg. vj. eñ. de his q se interimerēt dicit cū admiratione: quā vellēt ethere in alto nūc z pauperiē z duros pferre labores. Fata obstāt zc. Ascensius.

Tu quoqz mollis amor pennas suppone cadenti:
Ne sim Leucadie mortua crimen aque.
Inde chelym Phebo communia munera ponam:

Tu quoqz mollis amor. cupidinē inuocat non tā ad numē proprium qz ad historiā alludens: de q ante dictum est: nā leucadij cum fontem demittebāt addebāt pennas ne casu periret. Ne sim crimen: id est inuidia et infamia. Mortua si moriar. Inde chelim phebo. Cheliz cytharā dixerunt: qsi ex χελωνη Chelis. DCCXVJ.

Et sub ea versus vnus/et alter erit.

* Grata lyrã posuit tibi Phebe poetica Sappho:

Conuenit illa mihi: conuenit illa tibi.

Cur nunc Actiacas miseram me mittis ad oras?

Cum profugum possis ipse referre pedem.

Tu mihi Leucadia potes esse salubrior vnda:

Et forme meritis tu mihi Phebus eris.

An potes o scopulis vndaqȝ ferocior illa

Si moriar titulum mortis habere mee?

al's o.

Ah quanto melius iungi mea pectora tecum:

Quam poterũt saxis precipitanda dari.

Hec sunt illa Phaon/que tu laudare solebas:

al's sum.

Uisaqȝ sunt toties ingeniosa tibi.

Nunc vellem facũda forem: dolor artibus obstat:

Ingeniumqȝ meis substitit omne malis.

Non mihi respondent veteres in carmina vires:

* Plectra dolore tacent: muta dolore lyra est.

Lesbides equoree nupture: nuptaqȝ proles

Lesbides eolia nomina dicta lyra:

Lesbides infamem que me fecistis amare:

Desinite ad cytharas turba venire meas.

Abstulit omne Phaon/qð vobis ante placebat:

(Me miseram dixi/quam modo pene meus.)

Efficite vt redeat/vates quoqȝ vestra redibit:

Ingenio vires ille dat: ille rapit.

Hec quid ego? in precib⁹ pect⁹ ne agreste mouetur?

An riget: et zephiri verba caduca ferunt?

Qui mea verba ferunt: vellem tua vela referrent:

Hoc te si saperes/lente decebat opus.

al's parentur.

Siue redis: puppiqȝ tue votiua parantur

Munera: quid laceras pectora nostra mora?

Solue ratẽ: Uenus orta mari mare prestat eunti:

testudine primũ eam formauerit mercurius vnde et testudo dicitur: hi autem duo versus dum parum intelligũtur erroris causam prebuerunt nonnullis legentibus Oui. verum ad macrum: vbi cum de sabini epistola scriberet nomine phaonis ab sappho item ait. Dat notã phebo lesbis amica lyram. i. sappho accepit literas a phaone cũ non rediturum: propterea se deiecit ex leucade et amore liberata dedit lyram apollini quã ei nuncupauerunt. His scilȝ duobus versibus. Cõia conuenientia mihi ꝛ phebo. poetica grecis πριντια dicitur ab Herodoto ita scribit. αδελφεο το δλεασ απρουσ της συσοποιον. Grata que tuo numine seruata est incolumis et amore liberata vates tua. Lyrã prim⁹ fecit Mercuri⁹ vt añ dixim⁹: quã tradidit Orpheo ex testudine: vt Eratosthenes scri. auctore Hyginio. Ea relata est in celum mortuo orpheo fauore apollinis quem plurimum apud inferos laudauerat: ꝛ volũtate iouis qui id cõcessit calliope filie mr̃i orphei. Lesbides equoree: et hac appellatione miseratione͂ mouet dum se veteri voluntate carere ostendit: et iocũdam olim consuetudine͂ abducat: auxit affectũ compositione vno verbo sepe repetito: quod nõ modo ad lachrymas facit: sed ad indignationeȝ aliquãdo. Equoree insulares: appellat aũt prius discipulas: q̃s olim erudiebat: in his tres claruerũt vt añ dixim⁹; deide eas in quaꝝ amore infamia libidinis nõ caruit: de q̃b⁹ suidas προσα α και δλιαβοντες ειμιχνεας φιλιας Eolia. i. lesbia. nã lesbos insula eolica est: immo eolicarũ ferme vrbiuȝ metropolis: vt scri. Stra. qui auctor est eolicã gentẽ magnã fuisse: et per totã ferme greciam euagantem. Et dionysius eolidẽ insulã appellat lesbõ. vnde et lingua eolica origineȝ sortita est. Lesbides ĩfamẽ: nũc ꝯcubinas suas appellat thelesippã: Megarã: ꝛ Atthidẽ: ita lege hunc versum. Me miserã dixi quã mõ pene me⁹ vt cõiũgas. ꝙ pene dixim⁹ Phaõ. Pectus ne agreste. pectus frequenter pro aio apud poetas. Caput pro vita. Caput aut aperiri aspectu magistratũ nõ venerationis causa iusserũt antiq: sȝ vt Uarro auctor est valetudinis quo firmi⁹ consuetudine ea fieret. Plini⁹ idẽ repetit. qð autẽ causa valetudinis fuit institutũ ad venerationem traduximus. Plutarchus vero in questionibus ad historiã hoc refert. Nam querit διατιτους θεους προσ ο ιουντερ επικαλιν τυνη ταην τακααυ τους αξευισ τιισα ατωτεσ χαυτυ ϯωσ ιε τοχευφηαδ σιχωντεσ τοατιο ηθ ακα δλυ πον ται. cur cũ deos adoranit caput operiunt: quum vero incidunt in homines veneratione dignos etiam si forte opertum habuerint caput aperiũt: deniqȝ ait institutum vt ita deos veneremur cooperto. s. capite et palliato ab enea: qui inter sacra caput operuit: ne diomedẽ hostẽ videret: quuȝ aũt hoc deorũ sit: homines cõtra aperto capite venerant: ne eodem cũ dijs honore censeri videant. Castor addit nescio quid pythagoricuȝ qð illic leges quum velles. Si saperes. si humanitatẽ et rectum officiũ retineres: et me nosses delitias tuas. Si redis. i. si cogites de reditu. Uotiua munera soteria. Ratem vt ex parte totũ intelligamus: vel ex speci e genus: vel ex precedẽtib⁹ sequẽtia liberius esse poetis ꝙ oratorib⁹: nã oratores mucronẽ quidẽ dicũt pro gladio: ꝛ tectũ pro domo: nõ tamen puppim pro naui: vel abietẽ pro tabellis: nec ferrum pro spiculo: nec quadrupedem pro equo. Uenus orta mari. ita Herodo. Quod tu

* Lyra instrȝ musicũ vbi quot sunt fides: tot resonãt voces. Et lyra signũ celeste est: vñ est illð Oui. Illa nocte aliq̃s tollẽs ad sydera vultuȝ/ Dicet: vbi ẽ ho die q̃ lyra fulsit heri.

* Plectrũ instrȝ est: q̊ fides pulsãtur. Mar. Feruida ne trito tibi pollice pustula surgat. Exornẽt docileȝ garrula plectra lyram.
Pectus.
Caput.

Aura dabit cursum: tu modo solue ratem.

Ipse gubernabit residens in puppe cupido:

Ipsa dabit tenera vela/legetq̄ manu.

al's sappho.

Siue iuuat longe fugisse Pelagisda Sapphon:

Non tamen inuenies cur ego digna fuga.

O saltem misere crudelis epistola dicat:

Ut mihi Leucadie fata petantur aque.

measmon est: auso venus ipsa fauebit. Sternet ꝛ equoreas equore nata vias. Ex ioue venus creata: est gratie lucina diana: eiusq̄ tutele data est matura virginū etas multa in nuptiarū ritu a locis q̄ tenuit Erycina Paphia syra: cytheria dicta ex maris spuma nata dicitur notissima fabula. Sed cum quatuor veneres tradiderit antiq̄tas: hec est secunda: quā exeuntē mari Anadiomenē appellatā insigni laude pinxit apelles: quā tabellā Augustus i delubro patris Cesaris dicauit. Pelasgida: nam pelasgi ꝛ ephori Hesiodi Homeriq̄ testimonio docet Strabo per vniuersā ferme greciam vagi ꝛ errabūdi rem militarem exercuerunt: locis in quibus fuerūt nōnullis dederūt nomina: nam pelopōnesus pelasgica ab his dicta est: argos itē pelasgicū: ꝛ lesbos pelasgica. Pli. cuius verba antea recitauimus. Pelasgiā scribit. idē ab athieniensibus appellati sunt πελαρσιαν: immutata litera. i. ciconie ob assiduos errores: idem aliquādo fuerunt in italia: qd̄ Strabo refert ꝛ affirmat Dionysius alicarnaseus. Genus aūt duxerunt ex archadia ex pelasgo filio Iouis ꝛ Niobes. Iuuat seu tibi consilium est. Fugisse pelasgida Sappho. i. Sapphon Lesbiam. Non tamen inueni: hic totus versus per interpositionem legendus est: ita coniungendū si iuuat fugisse Sapphon. O saltem. crudelis epistola dicat ꝛc. Fata: miserabiliter saltum leucadium iam fatū et mortem suam appellat: et si Straboni credimus: inde se deiecit: quod ꝛ Ouid. innuit eo versu quem pauloante recitauimus. Dat notā phebo lesbis amica lyram. Claruit autem cum Alceo olimpiade ante Tarquiniū prisci arcum edificatum: vt eusebij recensent tempora. Uale.

Soteris.

Uenus.

Uotiuū qd̄ ex voto dari pmittit. Hor. Pascitur i velirū reditū votiua iuuenca.

Pelasgi.

Sapphus etas.

Ennas suppone. Alludit ad historiā. Siquidē Strabo tradit leucadijs morem patrium fuisse: vt in apollinis sacrificio noxiū aliquem quotānis auertende deorū ire gratia de montis specula deijcerent: eiq̄ applicitis pēnis ꝛ auibus multimodis: quibus leuari posset: saltus ipse pinde ac volatus efficeret: multosq̄ circūstantes cadentē paruis excipere nauiculis et pro viribus conseruatum extra fines emittere incolumē. ¶ Chelym: est pars cythare: scribiturq̄ per ch. in principio ꝛ vltima y. dicitur a verbo cheo quod lego significat: vel quoniā a corio testudinis que grece cheloni dicit a qua fabricata est. ¶ Phebo: nam ꝛ phebus cytharas habuit a Mercurio. ¶ Uersus. i. epigrāma. ¶ Unus ꝛ alter: distichon significat posuit. sic Ouid. vt diximus. Dat notam phebo lesbis amata lyram. ¶ Cur nūc acciacas: obiurgatio in phaonē: qui magis salutaris esse potest q̄ saltus acciacus: modo redeat: nec item sit apollini cōcessurus dignitate forme. ¶ Acciades: possessiuū ab actio. Iuuenalis. ¶ Moesta nec acciaca tulit Cleopatra carina. ¶ Titulum: causam: ꝛ nomē: quia dubitat cum per amorē ꝛ illecebras reuocari posse: monet vt formidet inuidiā quā sibi conflabit si fuerit causa mortis puelle/tum ingeniose: tum cum misere amantis. ¶ Pectora: sepe mentionē facit eius partis: quā nouerat placere amatori. ¶ Plectra: plectum grece: latine pecten. sic Uergi. Iam pectine pulsat eburno: deducitur Plectrū a plectro qd̄ est percutio: inde ꝛ plintron grece: latine plaga. ¶ Muta dolore lyra est. Cum cythariste canūt vtrinsq̄ manus fungunt officio: dextra plectro vtitur: ꝛ hoc foris canere dicitur: sinistra digitis chordas carpunt: ꝛ hoc est intus canere: vt Pedianus ait. ¶ Lesbides equoree. per anaphorā. i. repetitionē affectū mouet. sic Uerg. Euridicē vox ipsa ꝛ frigida lingua. Ah miserā eurydicē lingua fugiēte vocabat. Euridicē toto referebāt flumine ripe. Aeolia: lyra exponūt quidā dialento quia eolia vsus sit: quorū snie accedit acron exponēs illud Horatij in carminibus: eolie fidibus puelle. Nos aūt sequētes sententiā Dionysij sic dicētis Deolidon anaphenete vreanison lesbon terochorione inertis genedio: atq̄ eustachij cōmentatoris eruditissimi dicimus lesbon ꝛ tenedon eolias fuisse insulas: atq̄ hoc loco eoliam lyram dictam: quia Sappho lesbia fuerit: ꝛ subijcit Eustathius ex sententia nobilissimi geographi. oēs qui extra Isthmū peloponesiacum preter atheniēses: megarenses: ꝛ dores: qui erāt iuxta parnasum: eolos appellatos: adeo late eolica gens patebat: bene ꝛ sepissime pyndarus: q̄uis dorice scribat: eolicam suā cantilenā dicit: hi eoles qui in europa sunt ab eoli filijs denominati fuerūt. Sed qui asiam colunt eolensiū: qui in europa sunt coloni fuere: ꝛ nō solū eoles ab eoli filijs dicūtur: sed q: fuerit gens varia ꝛ ex multis nationibus mixta: nam ꝛ colon variū significat. ¶ Ingenio vires. Sic propertius. Ingeniū nobis illa puella facit. An dubitātis particula: zephiri. vētus est occidnus: qui latine fauonius appellatur: dicitur aūt zephirus quasi ziphoros vitā ferens: vel q: fert que sunt ad vitā: eo flante plāte oēs germināt: ꝛ pullulant: vel dicitur zephirus paraton zophon. i. a tenebris: ab occidua eni parte flat vētus hic. ¶ Ferunt referūt: oarinchisis. i. annominatio. ¶ Assonāt enim simul ferūt: ꝛ referūt. ¶ Uotiua: dicūtur que voto suscepto soluūtur. ¶ Uenus orta mari: ex testiculis celi: ꝛ spuma maris nata est venus: que a facto ipso aphroditi dicitur: naz aphros spumā significat: appellatur item cythera: q: primum appulerit cythe ris: ꝛ cyprus: q: in cypro nutrita fuerit. ¶ Cupido amoris deus: ꝛ veneris filius: quā duplicē tradit Apuleius ijsdē fere verbis. Hero. ad se natantē Leandrū vt mare intrepidus intret: alloquitur dicens. Quid timeas non est: auso venus ipsa fauebit. Sternet ꝛ equoreas equore nata vias. Pelasgida Sappho: grecam simpliciter quidam intelligūt: ignorantes lesbon prius pelasgiam: vt Pli. tradit ꝛ Strabo appellatam. Fuerunt enim pelasgi inops genus hominū errantiū: qui per vniuersam fere europā errauere. Unde in naturali historia habemus. Pelasgos quorū dux fuit euander literas in italiam adduxisse. et Aulus Gellius in noctibus atticis. Aruncos: Sicanos: ꝛ pelasgos primum coluisse Italiam dicit. Fata petātur aque: quod tandem fecit vt supra docuimus

GEOR.

* Zephirus ventus qui fauonius appellat: quo flāte plāte germināt ꝛ pullulant: flat aūt ab occidente.

¶ Finit Sapphus Ouidij cum interpretamentis Georgij Merule.

Hec sunt illa phaon. s. pectora. Substitit. i. repressum est: alludit ad venam eloquij que fluere solet: sed malis repressa est vt substet. Ueteres i carmina. i. ad carmina cōficiēda priores ac solite vires. Lesbides. i. mulieres ex lesbo appositorie nomina dicta. i. dictata ꝛ laudata: vt pma dicte mihi summa dicēde camena ꝛc. Me miserā: minor est excādescentia q̄ si dicat o me miserā. Ordo tamē est: o me miseram aut miserā. i. miserandā: me censeo: q̄. i. q̄tum putas. Pene. i. quasi dixi meus. s. phaon abslit. Efficite: vt redeat scz phaon. Hec quid ego sup. precor vt sit: quid. i. ad quid ego hec precor hoc opus: scz redire lente. i. pigre ꝛ tarde ad reditum. Fugisse pelasgida sappho: qui nesciunt greca in o habere actm̄ in o legunt sapphon sed ꝛ sapphon ꝛ didon in accusatiuis legimus. Siue iuuat. Ordo longus est: siue redis ꝛc. Quid lacesses ꝛc. i. cur nō cito redis si rediturus es. Siue iuuat fugisse sappho pelasgida. i. grecam mulierem: longe. i. sine

ASCEN.

nunꝙ̄ rediturus abijsti. O optātis est. i. vtinā epistola scilicet tua qua meis literis respōdebis dicat saltē miserere. s. mihi vt saxa aque leucadie. i. precepitia maris leucadici: petantur mihi: vt scʒ finiā aut amores: aut cum amoribus vitā. Et ita oratorie summū ꝛ grauissimū pondus votorū in fine posuit: vt ipsum memorē commiserari faciat. Hec sunt que in epistolas Ouidianas quanta potui breuitate: ꝛ commoditate adnotaui.

¶ Finis commentarij Dominitij in Sapphus Ouidij.

¶ Domitij Calderini Veronensis commentarioli in Ibin Ouidij ad virum clarissimum Falconem Sinibaldum ciuem Romanum/ aerarijqꝫ pontificij custodem.

¶ Domitius Calderinus Falconi Sinibaldo Sal.



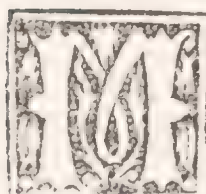
Ommētarios meos in Ibin Ouidij/ cū nō nulli nuper petijssent/ vt ederē: id mihi agere visi sunt alienissimo tp̄e. Nā nec opus adhuc emēdauerā ab auditoribus exceptū superioribus annis: cū publice in Academia id profiteremur: nec quorūdā maleuolētissimorꝫ hoim inuidiā quā lucubratio nostra in Martialē: vel cōtraxit: vel exulcerauit adhuc sedatā/ aut certe lenitā intelligebā: vt quātū ego scribendo: tantū ipsi calūniādo: cauillādo: mal edicēdo quotidie meditētur: omnis humanitatis ꝛ officij obliti. Nā quod maxime tueri debēt: ꝛ in cōmunē vtilitatē iuuare: id potissimū oppugnāt: ꝛ laborū ac industrie laudem labefactare conātur. Sed ijs satis respōdimus ijs libris: qui in manibus sunt: ꝛ ꝓpe diē edētur: quorū primus locorū oim: que apud Iuue. obscuriora sunt explicationē cōtinet: ne paradoxis paulo ante emissis ꝙ̄ profecto sunt plane παρατηνῆσαν: ac sententiā Iuuenalis studiosi aliud praue discāt: cū Iuuenalē querāt: reliquis tribus nouā variarū rerū cōmētationē cōpleri sumus: vbi ita egi cū aduersarijs: vt me patiētie mee: qua iādiu abutunt̄ nō penituerit: ꝛ istos pudere oporteat stultitie sue ac temeritatis. Satis eorū ducē ꝛ impulsorē olim per literas monui: ne in maledicta incurrat: in quibus declinandis non minus prudētie existit ꝙ̄ in ferendis fortitudinis ꝛ constantie: sed ad te redeo Falco: cuius humanitas et beneficētia immortali officiorū gratia totā vrbē ita sibi deuinxit: vt nemo amet qui nō debeat. Amēt autē oēs: tuisqꝫ virtutibus excellentissimis honestiorē locū: ꝛ optent ꝛ sperent: tametsi honestissima sunt/ tibi has vigilias nostras mittimus/ ac dicamus: que olim ab auditoribus excerpte sine certi auctoris nomine ferebantur: multosqꝫ reperiebāt dominos cū me carerēt. Opus Ouidij est plenū liture/ ꝛ obscuritatis: ego vero ꝙ̄ aut a grecis Apollodoro: Lycophrone: Pausania: Strabone: Apollonio: ꝛ illius interprete: alijsqꝫ scriptoribus: aut a nostris tradita sunt: que quidem ad huius explicationē pertinere videbantur: in hoc opusculū cōgessi. Tu leges: cum per negocia publica licuerit: ꝛ Domitium tui studiosissimum amabis. Vale.

Exilij Ouidij duplex causa.



E Ouidij vita nihil a nobis in hoc loco scribēdum est: cū ꝛ a multis ea tradita sit: ꝛ ex poete libris facile cognosci possit: vnā illā particulam nō pretermittemus: que est de eius exilij causa: nā ita ab eo multis in locis perstringitur vt cū proferre non audeat: variā interpretantibus coniecturā p̄beat. Qua de re/ vt dicā qꝺ sentio: cū due sint cause: quarū altera speciosa est: ꝛ velādi criminis gratia ab imperatore Augusto: ꝛ poeta iactata: quod. s. libros de arte ꝯposuerit: altera vera quidē est sed suppressa: ne Augustus offenderetur: passim tamen quodā carminis inuolucro ꝛ verecūde designata: quod scilicet amauerit: vt alij sentiunt: Iuliam Augusti filiā: nā ea flagrauit adulteriorꝫ infamia: ꝛ dānata est: vt scri. Pli. ꝛ Tranquillus: vt alij suspicantur Liuiā vxorē. Hāc exilij causam testatur Sidonius: qui Ouidium scribit addictū fuisse Cesaree puelle: sed poeta amoris crimē transferendo imminuit: nam id appellat imprudētiam: non amorē: quod scʒ dū Cesareā puellā imprudenter colere: ꝛ studiosius obseruaret: in amoris venerit suspitionē suāqꝫ causam similē ait esse Acteonis: qui casu cū spectasset Dianā: quāuis nō amaret: tamē perijt. Cur aliqd vidi (inquit) cur cōscia lumina feci. Cur imprudēti cognita causa mihi est. Inscius Acteon vidit sine veste Dianam: Preda fuit canibus nec min⁹ ille suis. Nec his assentior: qui eum versum de turpi secreto Augusti dictū putant: nā cū illic placare ꝛ lenire imperatorē studeat: cur scelus obiecisset? Corynnam eā ficto nomine appellat: qꝺ fatet̄. Mouerat ingeniū totā cantata per vrbē. Nomine nō vero dicta Corynna mihi. alibi idē sepe. Due aūt fuere Corynne: vt scribit Suidas vtraqꝫ carmine lyrico erudita: vnā tñ tradit Pausanias: ꝛ eam cōtēdisse cū Pindaro Thebis: fuisseqꝫ victricem: vel forme venustate: qua iudices corrupti sunt: vel lingue eolice gratia: quā Thebani dorice anteposuerūt: qua Pindarus vtebat̄: extareqꝫ monumētum: in quo illius effigies vitta coronata cernebat̄: de hac papinius Veteris secreta Corynne: ꝛ Properti⁹ idē. ide Ouid. suā puellā Corynnā appellauit ab eruditionis elegātia ꝛ forme Illud addam⁹ in ponto: vnde hoc oposculū emittit: eundē cōposuisse opusculum de Piscibus: quo incognita nobis piscium nomina complexus est: vt scribit Pli.

¶ Christofori Zaroti Iustinopolitani in Ibin Ouidij commentaria ad Magnificum Franciscum Pesarum cognomento de Londra Particium Venetum.



E sepius adhortatus es Frācisce suauissime: vt quas in Ibin Ouidij vigilias elucubrauerā/ emitterē: vt nō solū mihi: sed ꝛ oib⁹ literarū studiosis: cōmodo/ ꝛ vtilitati essent: ꝛ licet maleuolorꝫ aculeos nō vererer: quin tuto in publi. tuis auspicijs ꝓdire nō possent: attamē ea ratiōe hacten⁹ tibi (cui ꝛ oia debeo) morē gerere recusaui: vt opusculū admodū p̄cor qꝺ i vigesimo nostre etatis anno: dū humanitatis studio incūberē/ absoluerā tp̄is curriculo maturū conspicerē: ꝛ nō tanꝙ̄ auctor: sed lector perpēderē: Fabij Quintiliani exēplo cōmonitus. Cūqꝫ illud ꝓrimis diebus (te impellēte) castigassem: etiā id perlegeres curaui: vt si quid in eo inuenires: qꝺ eruditissimas aures tuas offendere posset/ deleres: addēdo/ vel detrahēdo: voluisti itaqꝫ has nostras lucubratiunculas imprimi: quas qui legent: ñ non carpēdi desiderio: sed lingue latine consulēdi: ꝛ ipsi tuo acri iudicio adherebunt. Vale.

¶ Gregorius Amaseus Utinensis Christophoro Zaroto Iustinopolitano Iurisconsulto. S. P. D.



Vm ego antea ingenium tuum plurimi fecerim: nunc etiam eruditionem demiror. Tanto enim (vt video) nō modo acumine: verum ꝛ elegantia/ ꝛ grauitate: multiplicique rerum cognitione commentaria in Ibin Ouidij nuperrime excudisti: vt optimi quidem interpretis functus officio nulla ex parte defeceris: precipueqꝫ opusculum varium/ difficile/ tenebricosumqꝫ tam apte: tanqꝫ dilucide enodaueris: vt ad eius sensa eliciēda nihil amplius desideretur. Adeo vt non tantum te iurisconsultum posthac appellare decreuerim: verum humanitatis etiam professorem: cum nil minus hac facultate polleas: ꝙ̄ iurisperitia: quam summa cum laude/ ac ornamento in patauino Gymnasio publice legendo per triennium professus es. Probe ergo et honori tuo/ et studiosorum vtilitati consuluerunt: qui te vt has in Ibin lucubrationes ederes compulerunt. Que tametsi absqꝫ alicuius patrocinio nō solum tuto ꝓdire in lucem: verum et vnicuiqꝫ bono placere facile possent: attamen nobilissimo/ ingeniosissimoqꝫ propugnatore precūte nil amplius vereant̄: Is est Franciscus Pesarus: cuius nomini dedicantur: iuuenis profecto ea indole: perspicacia: probitateqꝫ predit⁹: vt nō modo Marci patris viri senatorij/ ꝛ reipu. premature defuncti acumē:

prudētiam: integritatēq redoleat: verū z eam animi prestantiā / eam strenuitatē: promptitudinēq in posterū ciuibus patrieq sue polliceatur: quibus hodie pre ceteris maxime pōt / polletq eius patruus Benedictus Pesarus. Uir quidem peritia rei militaris / seueritateq Romanis ducibus: vel etiā ipsi Camillo cōparādus. Qui cum titubātibus rebus in Melchionis Triuisani demortui locum imperator classis venete oibus pene suffragijs ad kalēdas Augusti creat⁹ esset: triremi inuectus quā celerrima nauigatione zacynthū pridie idus applicuit: vbi nostrorū nauigia nō sine ingēti reipubli. periculo sparsa / dissipataq ob Methonē Peloponensi oppidum in oriente trāsfretātibus per oportunum nuperrime amissum: inestimabili velocitate collegit instructaq iterū classe ferocissime impetēs hostem recēti victoria exultātem Naupliā terrestri / maritimaq obsidiōe leuauit. Baisetti Turcarū regis insecutus classem vsqzquo intra Hellespōti angustias cōfugisset: nō absq grauissima hostiliū nauigiorū iactura. Un reuersus Mytilenez / aliasq Egei maris ignobiliores insulas igni / ferroq oia vastās depopulatus / predā ipsam omnē in militū / nautarūq cateruas diuisit: ne minimā quidē sibi asseruans portiunculā. Profligato igitur hoste: se suosq exhilarās / Eginā insulā deperditam recuperauit. Indeq adiecta socia Ferdinādi / atq Elisabeth regū hispanorū classe viribus auctus cū hostibus formidolosus esset: nec quēq obuiū toto mari haberet: sese ad oppugnādā Cephalleniā cōuertit: nō Ulyssis inclyta fama allect⁹ quē Cephallenorū ducē fuisse cōstat: verū tum loci opportunitate adductus: tum etiā difficultate: qm̄ prius tota potitus insula cum eiusdē nominis oppidū paucis diebus obsedisset: opus ab alijs Uenetorū prefectis frustra tentatū. Arcem ipsam eminēti crepidini impositā natura / arteq munitissimā: ipsosq antea hostes deridētem bellico furore expugnauit Interim zonchio castello / portum Peridonio non procul a Methone recepto: obtrūcatoq ei⁹ preside Carolo Contareno: qui facta deditione in turcarū peruenerat ptātem. Postremo vero sinū ingressus Ambraciū vndecim instructissimas triremes in portuq delitescētes capit vna itidē exusta: necnō multiplici plurimorū nauigiorū apparatu partim ablato: partim incēso. Et hec qdē oia sex mensibus post initā prefecturā peracta. Un merito euenit / vt eius virtuti ab oibus felicitas cēseat annexa: qua psPere afflante: cū audacia tāti viri auctoritate ac gloria: tum vo pcipue huius Alme Reipu. impio lōge / lateq propagato: victricia Uenetorū signa pculdubio fore cōfidimus. Quibus quidē exēplis domesticis Frāciscus exími⁹ iuuenis excit⁹ sibi dies / nocteq felicissimā hāc inuicti Patrui magnanimitatē pponit: a quo oino degenerare turpissimū ducat: cuiq oi nixu: omniq conatu simillimū se fore ptēdat. Eya igit mi zarote audacter tuas in Ibin vigilias tradere in lucē festines: tum hui⁹ fretus psidio: quo puio nil aduersi possis offendere: tum vo ipsi⁹ opeẽ prestātia intrepidus: z qua mediāte malignorū dentes si nō retūdas: attamē illesus deuites. Uale.

DOMI.

Argumētū.



Argumentū carminis est imprecatio: qz inimicum deuouet: quem Ibin appellat: nō vt alij suspicati sunt: quod Ibis ciconia sit feda auis: que rostro purget ventrē. Id enim est ciconie. Ibis vero egyptia tantū est: vt scribit Hero. in secūdo historiaruz duplici genere: altera nigra cruribus gruum rostro mari me adunco: que aduersus serpentes colitur: altera familiarior hominibus glabro capite z collo: penis candidis preter collum / z extremas partes alarum. Callimachum autē in hoc est imitatus inscriptione quoq operis. Nā Callimachus Apolloniū Rhodium: qui argonautica scripsit diris imprecationibus deuouit carmine elegiaco: cum ille discipulus in suum preceptorem parum pius fuisset: vt apud Suidam legimus: Apollonius aūt z Dionysius Alexandrini quidē fuerunt: auctore Strabone: sed Rhodij dicti sunt. quoniā Rhodi literis operam dedissent: idem testatur Apollonij interpres. Cum igitur Callimachus in illum inueheretur: per contemptū appellauit Ibin: quasi auem Alexandrinā / et Egyptiam vt ita indicaret eum esse Alexandrinū q̄uis Rhodius diceretur. Ibis itaq inimicus ab Ouidio appellatur: nō propter vllam auis similitudinem: sed imitatione tantum Callimachi: qui cur Ibin Apollonium dixerit / iam proposuimus. Opus est obscurum remotis presertim fabulis: non tam vt lateat inimici nomen: qui Callimachi imitatione: qui eodem stylo z obscuritate opus cōposuit: vt Suidas tradit: quod nunc imitatur Ouid. Quis sit hic inimicus Ouidij: nec ipse vsq aperuit: nec ab alijs deprehēdi facile est vxorem certe poete sollicitabat: qua de causa exarsit hac carminis acerbitate: quod facturū denunciauit in vltimo fine titulo: primum dolet se cogi a moribus suis discedere: vt qui hactenus neminem leserit: nunc cogatur maledicos versus in aduersarium scribere.

Ibis que z ciconia cuius nature sit.

Duplex ciconia.

Callimachus rhodius q̄ fuerit.

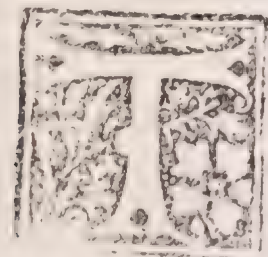
Qualitas operis.

Lustrū q̄d sit: et quid olympias z a quo instituta fuere.

Lex olympiaca que.



Ouidius in Ibin.



Tempus ad hoc lustris mihi iam bis* quinq peractis /
Omne fuit muse carmē inerme mee.
Nullaq que possit scriptis tot milibus extat /
Littera Nasonis sanguinolenta legi.



Tempus bisquinq lustris: quinquaginta annis. Lustrum dixerunt latini spaciū quinq annorum: quod greci olympiadem appellarūt: caz istituit Hercules Alcmene: vt Strabo. placet. Pausanias vero scribit Peonium: Epimedem: Iasium: Idam: z Herculē fratres fuisse filios Crete ex ida. Herculēqz maximū natu olympiadē instituisse quinq annorum spacio a numero fratrum: nam quinq erant omnes. Mulieribus non licebat olympiaca spectare: que lex sancita est: cum Callipatira / vt alij scribūt / Pheronice filio victore illic saltans saxum prodidisset deprehense deijciebātur Typeo. plura Solin⁹ de olympiade. Tot scriptis millibus scilz versuuz. ¶ Litera sanguinolenta carmen maledicuz. ¶ Nisi me lesere libelli: propter libros: quos composuit de arte amādi. ¶ Arte sua: carmen querulū hoc: et est sensusus hei: quia libello de arte amādi edito missus suz in exilium causa satis leuis: et illud arte alludit ad opus de arte amādi: siue simpliciter potes intelligere.

* Lustruz dr spacium qnq annoruz a luēdo hoc ē soluē do: q qnto qz anno vectigalia et tributa soluebātur: z vrbs lustrabat. i. sacrz purgabat: q purgatio vrbis ēt lustrū dicebatur. li. Oēs cēturiez eqtes in cāpū martiūzuo catisue oue tauro cesis immolarūt qd lustrū ē dictum.

¶ Argumentum.



Scripsit Ouidius in Pōto in Ibidē inuectiuā: cuius opusculi argumētū perperā nonnulli interpretant: cum Ouidiū callimachum poetā imitatum dicāt: qui in apollonium

Rhodiũ discipulũ inuectus est: quẽ ibidẽ appellat: vt ipsum Alexandrinũ indicaret: nam Ibis Egyptia auis est: quã sane hoc deridendũ sit: quis tã indoctus est: omnisq; veri iudicij expers: qui nõ intelligat. Dũ argutuli quidam nouarũ rerum que nusq̃ sunt indagatores noua cudere posteritati volũt: in veterrima nimis: ⁊ a veritate alienissima dilabunt. Dicãt nobis hi nouatores qđ dedec⁹: quenã infamia Apollonio fuisset: vt Alexandrinus Callimacho diceret: nõne ex egypto illustres habent viri doctrinis eruditi varijs: ac excellẽtes: que etiã Apollonio vera indicatio sub Ibidis noie fuisset: cũ nõ tantum in Egypto huiusmodi auiũ genus (teste Plin.) reperiat. Si igitur Apollonio Callimach⁹ Ibidis nomen indidisset: vt eũ tantum indicaret: nõ dubio sed notiori vocabulo appellasset: quenam ergo relicta nobis ratio est: cur ibidẽ Apollonium Callimachus appellauerit: hec nẽpe: ⁊ est sententia Valle preceptoris mei omniũ doctissimi. Pli. lib. viij. sue naturalis historie de Ibide hec scribit. Volucris in Egypto: que vocatur ibis rostri aduncitate per eam partem se proluens: qua reddi ciborum onera salubre maxime est. Cum igitur tanta sit huius spurcitas: vt proprio ore ventrem purget: quod est fedissimum: ⁊ spurcissimum: si rem non naturam spectes: hunc ⁊ omni pudore carentem: atq; elegantia: primũ q̃uis se postea probabilem reddiderit ingratissimum discipulum Callimach⁹ ostẽdit: ibidem appellauit: nam ⁊ sermone incõptissimũ Apolloniũ fuisse eius bis a Criticis repudiatũ opus memorant: inde correptum accceptum vt Quinti. tradidit: ad cuius Ouid. imitationem inimicũ quoq; suũ in hoc opere ibidem vocitauit: vtq; etiam hominẽ nullius decoris: ⁊ cõmoditatis significaret: hui⁹ aũt maledicẽtie causas has fuisse ipsemet aperit: sollicitabat vxorem poete: dum in Ponto exulabat quidem: qui dum fortuna Ouidio fuit: ab ipso inter amicorum numerum censebatur haud postremus: fracta autẽ fortuna fidẽ violare non puduit: lingue venena insusurrans Augusto: vt diutius in exilium ipsum remoraretur: quare lacessitus has deprecationes/deuotionesq; in ipsum perfidum ibidem cõposuit: quis vero hic fuerit Ibis: a nobis deprehendi non potest: cum ipse nusquã aperiat. Opus videbis elegiaco metro paucis carmininibus absolutum: sed sua cum fabularum: tum historiarũ obscuritate quã longissimũ: ad cuius iam expositionem deuenio.

*Perẽnis ex per/⁊ annus mutatis Iris/q̃si p annos durans.

Nec quenquam nostri/nisi me/lesere libelli/

Artificis perijt/cum caput arte sua.

Unus(⁊ hoc ipsum est iniuria magna)perennem *

Candoris titulum non sinit esse mei.

Quisquis is est/nã nomẽ adhuc vitiumq; tacebo:

Cogit inassuetas sumere tela manus.

Ille relegatum gelidos Aquilonis ad ortus/

Non sinit exilio delituisse meo.

Ouidij loc⁹ enodat⁹.

Christophori zaroti Justinopolitani in Ibin P. Oui. Jasonis commentaria.

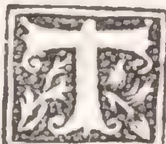
Zaro: Cõciliatio auditoris. Tẽpus vnde dicatur. Lustrũ vnde dictum.



Empus ad hoc lustris: in hoc principio Ouid. auditorẽ attẽtũ facit: docilẽ ⁊ beneuolũ: qđ ab oib⁹ doctis obseruari solet: vt inde libẽtius opus legat: idque maxime ab Oui. nõ fuit pretermittendũ in carmine maledico: a quo oẽs genere carminis solẽt abhorrere: ⁊ ostendit nũq̃ antea i quẽquã aliũ se inuectũ: vt patebit. ¶ Tẽpus: a tẽperato tẽpore Solis: ⁊ Lune tp̃s Varro dici voluit/ esseq; interuallũ mundi ⁊ motus. ¶ Bis quinq; lustris: quinquaginta annis tot cũ hoc cõposuit opusculũ nat⁹ erat annos. Lustrũ quinquẽniũ a luẽdo. i. soluendo dictũ: vt Varro asserit: q̃ q̃nto quoq; anno vectigalia: ⁊ vltro tributa per cẽsores persoluantur. Liuius aũt de Seruio Tullio loquens ait. Ibi instructũ exercitũ oẽm: sue: oue: tauris lustrauit: idq; cõditũ lustrũ appellatũ: q: in cẽsendo finis factus est. Greci huiusmodi annorũ spacium olympiadas appellãt. ¶ Carmen inerme. non maledicum/metaphorice dictum. ¶ Sãguinolenta: maledicta. ¶ Nisi me: nã missus sum in exiliũ libris de arte amandi editis.

¶ Jodoci Badij Ascensij opusculi Ouidiani in Ibin familiarissima explanatio.

ASCEN.



Empus ⁊c. Opus hoc inscribitur Ouidij in ibin. i. carmẽ imprecatorium atq; maledicum in quẽdã aduersariũ ita merito criminãdũ quẽadmodũ Callimachus criminatus est Apollonium quẽ Ibin vocauit: q̃si auem externã: cũ se Rhodiũ mentiretur: quẽadmodũ is quẽ Ouid. criminatur se Romanum mentiebatur. Non tñ eum nominat: aut q: famosos libellos edere lege vetitum erat proprio presertim nomine expresso: aut q: se inuite maledicere ostendat: ⁊ summopere prouocatũ vix regerere conuitia: aut pares referre vices. Intentio autem eius est animo suo morem gerere: q: dulcis est nõnullis vindicta: que male dicẽdo fit: sed ea ⁊ turpis ⁊ scelesta christiano fugiẽda est: aut vt minãdo ⁊ imprecãdo aduersariũ a maledicẽdo ⁊ puocãdo vlterius reuocet: nisi enim interdũ stultis ⁊ maledicis resistatur: null⁹ esset in eis maledicendi modus. Unde monet comicus aduersarios suos cessent maledicere: malefacta ne noscãt sua. Et hec quidẽ intẽtio ⁊ modus obseruetur honestior: ⁊ christiano dignior sit. Et licet Ouid. christianus nõ fuit: eadẽ tñ virtus illi cognita fuit: vnde conatur se cãdidũ. i. sine liuore astruere. Qualitas carminis est elegiaca/ea: cũ precipue valuit: ⁊ ideo plurimũ vsus est: s̃m tñ propter materie exigentiã iãbica esse debuit. Liber vnus est: nec is sane magnus: sed sane q̃ difficilis: q: omnium/quos infortunatos nouit in aduersarium suũ imprecatur: nisi desistat ab incepto: ⁊ ita eorundem inquisitio difficultatem affert. In q̃ re q: diligẽtissimus fuit Calderin⁹/ satis erit ordinem cũ familiari explanatione preter eum contexuisse. Nã poete vitã ante epistolarũ explanationem/⁊ exilij causam ante hoc opus vidimus. Ordo igitur est. Omne carmen mee muse. i. vene/aut inuẽtionis mee fuit inerme. i. sine maledictione: imprecatione: aut inuidie telo vsq; ad hoc tẽpus: ⁊ hoc bisquinq;. i. decem lustris. i. quinquennalibus tẽporibus: hoc est quinquaginta vite mee annis iam peractis. Et nulla litera. i. ne minima quidẽ particula Nasonis. i. mea aut operis mei qui Naso vocor: extat supple tot millibus scriptis. i. lз tot milia scripserim: nã si intelligat in: vt sit in tot millib⁹/diceret scriptorum: que scз litera: hoc est particula possit legi sanguinolenta. i. sanguinis appetẽs: aut hostilis siue maledica. perstat in methaphora: q: dixerat inerme. Nec nostri libelli lesere quemq̃ nisi me. s. vnũ qui in exilium missus sum ob libros de arte amãdi. Bene autẽ dicit nostri libelli pluraliter: q: lз modestie gratia de vno pluraliter i prima persona loqui: ⁊ tñ singulariter addit me: q: se solũ vult significare lesum. Uñ lз potuisset: voluit tñ dicere nisi nos: cũ. i. quãdo caput artificis. i. meum perijt. i. exilio damnatum fuit arte sua. i. propter artem suam ⁊ a se inuentam.

DOMJ. Titul⁹ vñ dicatur.

* Unus: Ibis. Mei candoris: mee equitatis. Titulum: a tutãdo dicitur titulus: vt Varro et Festus Põpei⁹ docent: tituli etiam milites appellabãtur: quasi tutuli: q: patriã tuerentur: ⁊ pronomen Titi hinc quoq; emanauit. ¶ Tela: imprecationes. ¶ Inassuetas manus: quia neminẽ preter Ibidem carmine offendit. ¶ Relegatum in exilium missum. ¶ Gelidas arctos: siue gelidos ortus: vtrũq; bene: et septentrionem denotat: vbi intẽs

tissima sunt frigora:ac perpetue niues:arctos grece latine vrsa dicitur. Duplex est autem arctos:z maior:z minor:ambe in septentrione:de quib⁹ multa refert Hyginius/ac Aratus. Si vero legas ortus totidē:veteres vētos fecere:quot z celi regionis:vnde Homerus quatuor tantū ventos nominat:a quatuor celi partibus:posteriores autem plures fecere:vt in sequenti figura ostenditur.

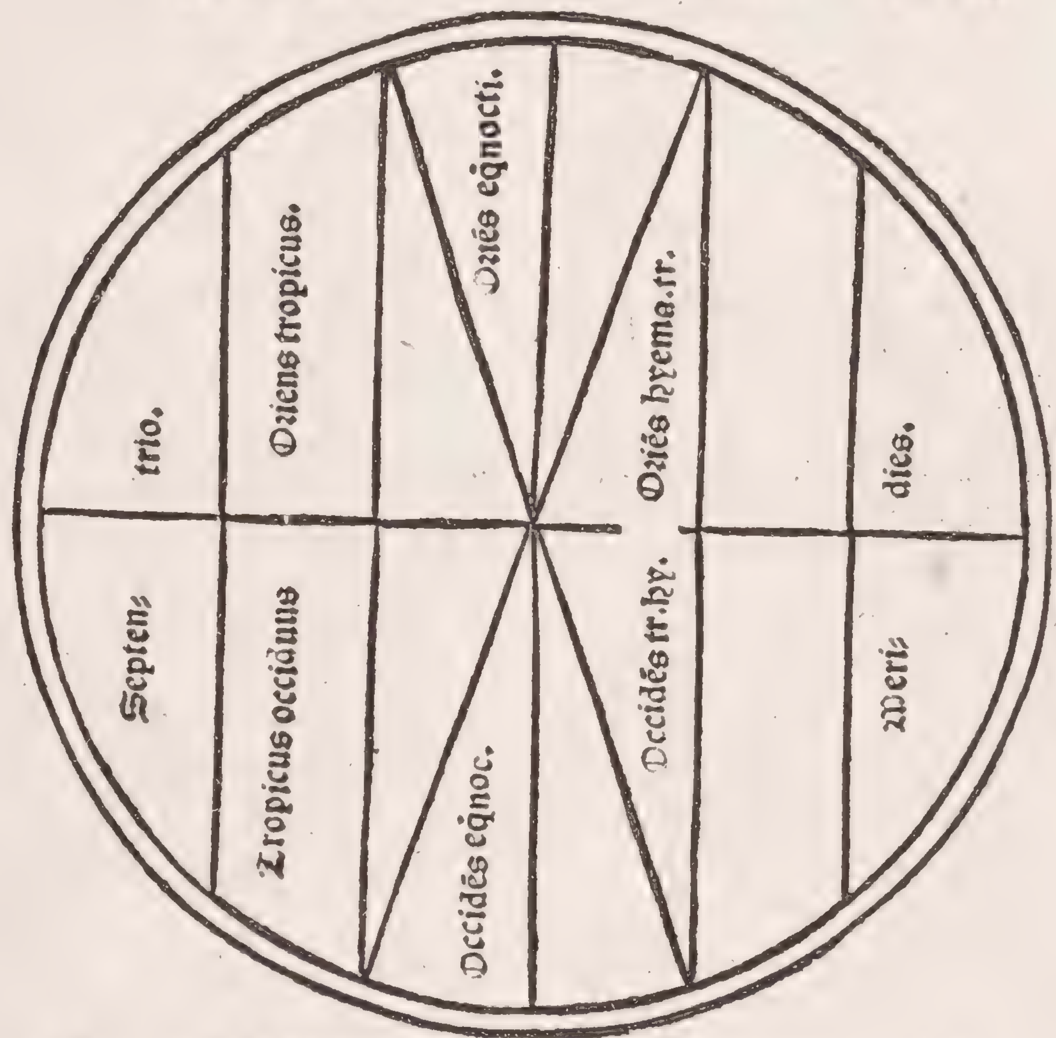
Arctos duplex sit.

☞ Unus:Ibis. ❡ Mei cādoris:mee gratie/z beniuolētie:erga omnes. ❡ Inassuetas:inhabiles carmine maledico. ❡ Relegatum:prescriptis finibus in exilium missum.

Zaro.

☞ Unus:scz aduersarius maledicus z inuidus:z hoc ipsum:scz q̄ ille vn⁹ id facit:q: non iure sed iniuria:est iniuria magna:non finit.i.non patitur titulum candoris mei.i.puritatis mee ab omni inuidia:esse perennem i.perpetuum vsq; ad finem vite. Quisquis.i.quicunq; est:nam nomen vtrūq;.i.tam proprium:quam cognomē eius latebit adhuc.i.donec videro an resipicere velit:is cogit manus inassuetas.i.nullo modo assuetas:sumere tela.i.scribere carmina maledica:resipiscere supple metaphora ab hostili bello. Ille relegatū:docet causam querele sue in aduersarium esse iustissimam:cum ille miserum z exulem indignis iniurijs persequatur:quam merito protegat/z defendat. Unde ordo est. Ille scilicet aduersarius:qui me cogit tela sumere non finit supple me relegatum:id est missum in exilium ad ortus gelidos Aquilonis/id est ad pontum iuxta Getas ad frigidaz zonam delituisse/id est perfecte z quasi incognitum ad finem vsq; latuisse:supple in exilio meo.

ASCEN.



❡ Numerosior quoq; ratio ventorum est addita:z regionibus vnde fluant venti sumpsere nomina:vt Pliñ.lib.ij.natu.histo.prodidit.

Uulneraq; immitis requiem querentia vexat:
Iactat z in toto verba canina foro.
Perpetuoq; mihi sociatam federe lecti
Non patitur miseri funera flere viri.
Cumq; ego quassa mee complectar membra carine:
Naufragij tabulas pugnat habere mei.

☞ Uulnera:exilij mei. ❡ Uerba canina:maledica dicunt a rabie canis:cuius morsu sauciuntur:vt scribit Pli.vnde puerbium ductū est. Mordere lapidē:z mordere p carpere tractum est ab eiusdez animalis morsu. ❡ Foro: forum dictū est:vt Uarroni placet:quod controuersie z res venales illuc ferantur. Idē macellum dicebatur ab obsonijs:que vendebantur illic: nā Iones hostia hortorum Macellotas appellant:alij a Macello:cuius damnati horti vel domus; vendendis obsonijs aperta sit. Forum hic accipit pro cōuentu hominum in forum conuenientium. Funera:calamitatem. ❡ Nō patitur:nā cum alijs curis afficit.

DOM. Mordere a quo prouerbiū natū est q̄t habeat significata. Fori q̄d et vñ dictum. *Quassus idē est q̄ q̄ssat⁹:fract⁹. Pli. añ lus canis ferramēta iecure manu; bus aptare q̄ssa sarcire.

¶ Tabulas:bona sua appellat tabulas naufragij:hoc est reliquias exilij quas impius inimicus subripere tentabat. ¶ Habere:subripere:sunt etiam qui intellexerint tabulas naufragij vxorem:quod non placet.

Zaro. Uexat distrahit:molestia afficit:a vehēdo vexare verbum deducitur:itaqz dicit vexari:q vi atqz motu vltro citroqz vehitur:z est plusq̄ vehi:sicuti quassari plusq̄ quati:taxari plusq̄ tāgi:z mille alia:auctor Gelli⁹. ¶ Jactat:immoderate profuseqz obloquitur. ¶ Uerba canina:quare verba canina ipse paulopost ostēdit:sumptum etiam videri potest a rabidis canibus:quorum rabies Syrio ardente(teste Pli.)homini mortifera est. Forum. Fori forum/vt tradit Festus sex modis intelligitur:pro loco negociationis hic accipe. Sociatā vxorem dicit:quā ad extremum vsqz diem approbauit:suorumqz fecit consiliorum participem:notissima differentia inter socium:comitē:z sodalē:a quib⁹ etiā verba habent. Perpetuo federe:ad differentiā illarum vxorū quas repudiauit:vtqz etiā amorē suū indicaret:vt inde maior ira videat:fedus appellatū ab eo q i paciscēdo fedata hostia necaret. Fedus q̄d z vñ dictū. Uer. Et cesa iungebant federa porca:vel q: in federa iterponat fides:vt ait Festus. ¶ Nō patit:nō sinit sua molestia z iniuria. Flere:lamentari:z est ppriē lachrymis. ¶ Funera:viui viri calamitatē:z me viuū pinde ac mortuū funere psequi. Funus(inqt Donat⁹)est pōpa exeqarū a funalib⁹:etenī noctu efferebant ppter sacrorū celebrationē diurnā. Legit z Miseri.z notū est. Funus q̄d z vñ dictū. ¶ Cūqz ego quassa.sumptū ab his q naufragiū faciūt. Tabulas: translatio sumpta a naufragiū facientibus:qui procūbētes tabule nauis e tēpestatibus conātur euadere.

ASCEN. Et ipse immitis.i.immanis z crudelis vexat.i.molestat:vulnera q̄etia requiē.i.male refricat:hoc est innouat:q neglecta reqescere:hoc est reqem sumere velint.z iactat vba canina.i.detractoria z irritatiua:ac maledica more canū:toto foro.i.vbi est plenus cōuctus hoim:z nō patit sociatā mihi perpetuo federe lecti.i.legitimā coniugē meā:flere funera.i.exilia funeri cōparanda:viri miseri.q: vexando eā:cogit eā aliud cogitare z agere. s.de aduersario ʒqueri. Cūqz.i.z z cū ego cōplectar mēbra mee carine q̄ssa:idest cōcussa z fracta:hoc est reliqas naufragij z infortunij mei:ille pugnat.i.cū pugna cōtēdit habere tabulas:idest vltimas opes:sicut dū nudi in tabula enatamus:nihil preter tabulā habem⁹:tabulas ergo mei naufragij:idest vltimas opes mihi relictas.

DOMI. Extinguere flāmas subitas.i.ferre opem exilio meo:quēadmodū alij accurrūt ad incēdium domorū. Raptor:raptores dicuntur qui vi surripiunt aliquid contra fas. Raptor qui proprie sit. Dij melius in inuidiā adducit inimicū. Dij meli⁹.agunt: mecum. Jlle Augustus. Nostras vias:exilium nam bona nō abstulit:vt alibi etiam scribit. Agam grates:poeticū est:nā oratorum agam gratias. Pontus:prouincia nobilis crudelitate medee:z veneficis herbis:a Ponto rege nomē accepit. Pōtus prouincia q̄ et vnde dicta. Pōtus mare dicit a ποντίζω quod significat mergo. Pont⁹ mare vnde dicatur. Pontus locus exilij mei. Uaticinatur se scripturum esse quod in exilio scripsit de triūpho cesaris. Jdē:Augustus. Testificanda:numerāda inter beneficia. Calcasti:insultasti iniuria affecto. Heu mise. q.d.me miseret:qd te afficiā tātis maledictis diris imprecationibus. Desint:negat se vnq̄ fore amicū per similitudinē sumptā a rebus cōtrarijs:que nunq̄ cōueniēt. Sol vñ nomen traxit. Solis:hic dicebatur fax celestis olim:sed dictus est sol al solo puero filio Hyperionis. Luna vnde nomen habuit. Luna:item a luna solis sorore:est auct. Dio. ¶ Zephiros:occasu eqnoctiali. Et no.nota est fabulosa historia Etheoclis/z Polynicis fratrum rogū in duas partes diuisum esse:quod Callimachus primus scripsit:inde Oui. Etheoclis z polynicis historia. Scinditur in partes/ geminoqz cacumine surgit. Scinditur in partes atra fauilla duas. Jra vet⁹:odiū fraternū. Uer z Bruma q̄ sint. Uer:grece dicitur ἔαρ:vnde ver bruma:quod breues dies habeat dicitur. Festus.

ZARO. Subitas extinguere flāmas:mihi opitulari:sicut solent incēdijs hoies extinguendo ignē auxiliū p̄stare. Hic predā:preda hostibus capta qd manu parta:vt ait Uar. Profug⁹ q̄ z vñ dict⁹. Profuge: pfugus inquit Ser.pprie dr/qui pcul a suis sedibus vagat:quasi porro fugatus:multi tñ ita diffiniūt:vt pfugos esse dicāt eos q exclusi necessitate de suis sedibus adhuc vagant:et simul ac inuenerint sedes:non dicant pfugi: sed exules:sed vtrūqz falsum est.nā z pfugus lectus est/qui iam sedes locauit:vt i lucano. Profugiqz a gente vetusta Gallorū Celte miscētes nomē hiberis:z exules qui adhuc vagantur:vt in Salustio. Qui nullo certo exilio vagant:adeo exiliū est ipsa vagatio. *Pōt⁹ pprie id mare dr/quod a meotide palude vsqz i tenedū ptēdit: sed vbi p̄mū se arctat a tenedo icipiens post helidis casum Hellespōt⁹ vocat. Senecte: senecta est senilis etas. ¶ Dij me.s.agūt. Jlle: germanic⁹:cui z fastorū libros inscripsit. Jnopes vias:viaticū eī dedit. Agā.meri.gra.solēt poete ita vti:cum oratores gratias dicant. Agere:hre: referre gratias in quo differunt. differunt inter se habere gratiā:referre:z agere:agere verbis ppriē est:q autē habet apud se gratiā:nōdū rettulit:qui rettulit desiit habere. Don.est auctor

Et qui debuerat subitas extinguere flammas:
Hic predam medio raptor ab igne petit.
Mittitur vt profuge desint alimenta senecte:
Heu quanto nostris dignior ille malis.
Dij melius/quorum longe mihi maximus ille est:
Qui nostras inopes noluit esse vias.
Huic igitur meritas grates vbicunqz licebit/
Pro tam mansueto pectore semper agam.
Audiet hec *Pontus:faciet quoqz forsitan idem:
al's propior.
Terra sit vt potior testificanda mihi.
At tibi calcasti/qui me violente iacentem:
Qua licet(heu misero)debitus hostis ero.
Desinet esse prius contrarius ignibus humor:
Junctaqz cum luna lumina Solis erunt.
Parsqz eadem celi zephiros immittet/z Euros
Et tepidus gelido flabit ab axe notus.
Et noua fraterno veniet concordia fumo/
Quam vetus accensa separet ira pyra.
Et ver autumno/et brume miscebitur estas:
Atqz eadem regio vesper/et ortus erit.
Quā mihi sit tecū/positis que sumpsimus armis

Audiet hec Põtus. Põtus mare antea: vt scribit Pliñ. ab inhospitali feritate Azenos appellatus est/ ꝛ Pont⁹ nõ a ποντιζω: sed poti⁹ verbũ a noie factũ: prius eñ fuit Pontus ꝙ quisqꝫ in eo mergeretur: sed potius quasi μερευτος. i. flatib⁹ ꝛ pcellis plenus. Idẽ: Germanicus. Testificãda: numerãda inter cetera bñficia. Calcasti: insultasti. Qua lꝫ: quacũqꝫ parte licuerit. Hostis: apud antiquos pegrin⁹ hostis dicebaꝭ: ꝛ q̃ nũc hostis pduellio/ auctore Fe. ꝛ Macro. vñ Statius in Curculione. Sine statua cũ hoste intercedit dies dixit. ¶ Desinet esse pri. adeo iniuria affectus est poeta: vt nunꝙ se amicũ Ibidi futurũ dicat: idqꝫ p similitudinẽ a reb⁹ ɔtrarijs: ita ꝛ Solis tps cũ Luna. Soles aũt plures fuisse Cice. i libris de natura deoꝝ ostẽdit: ait eñ. Cũqꝫ tu solẽ/ q: sol⁹ esset/ appellatũ esse dicas. Soles ipsi ꝙ multi a theologis pferunꭲ: vn⁹ ex Ioue nat⁹: nepos etheris: alter Hyperiõe: terti⁹ vulcano Nili filio: cui⁹ vrbẽ egyptij volũt eẽ eã/ q̃ Heliopolis appellaꭲ. Quart⁹ is quẽ heroicꝫ tpib⁹ Acãto Rhodi pepisse dicit Lallyssi Camerratide Rhodi. Quint⁹ q̃ Cholchis ferꭲ Etã ꝛ Circẽ pcreasse. Luna dicit q̀ sola lucet noctu/ si Varroni credim⁹: vñ Catul. Dictaqꝫ a lumine luna. Parsqꝫ eadẽ ce. zephyrus: ꝛ eur⁹ vẽti inuicẽ sibi cõtrarij vt ostẽdimus. ¶ Axe: axis/ inq̃t Festus quẽ greci Azona dicũt plures hꝫ significatiões: nã ꝛ pars celi septẽtrionalis: ꝛ stipes teres circa quẽ vtiꭲ: est ꝛ tabula sectilis. ¶ Et no. frater. Lai⁹ Thebaꝝ rex ex iocasta Oedipodẽ filiũ habuit: q̃ ex matre sustulit filios: Etheoclẽ/ Polinicẽqꝫ virilis sex: feminas po Antigonẽ/ ꝛ Ismenẽ: sꝫ postꝙ rescivit Oedip⁹ cũ mr̃e se cubuisse: sibi oculos eruit: relictis i regno Eteocle/ ꝛ Polynice filijs q̃ inter se pacti sunt in singulos sibi cedẽdo annos alternis regnarent: forte prior Eteocles regnat: q̃ pacto exacto tpe fratri cedere noluit: indignat⁹ aũt Polynices tãta affect⁹ iniuria a fr̃e Thebas cũ exercitu vna cũ septẽ regib⁹ venit: quo in bello mutuis Eteocles ꝛ Polynices cecidere vulnerib⁹: quoꝝ corpora in pyra cõiecta de more sunt: cui⁹ fum⁹ in partes scissus est: vt etiã ꝛ ipoꝝ mortuoꝝ ostẽderet odiũ: plures hui⁹ rei meminerũt autores: ꝛ in primis in thebaide Stati. Pyra: pyra est lignoꝝ cõgeries. Ver. xi. enei. Cõstituere pyrã: ꝛ απο του πυρος. i. ab igni venit: teste Ser. ¶ Et ver: ver q̀ tũc viuere icipiũt virgulta: auertere se tps anni: nisi q̀ Iones dicũt id tps ver. Varro auctor. Autũno. autũnũ q̃dã dictũ existimabãt: q̀ tũc maxime augeanꭲ hoim opes: coactis agroꝝ fructib⁹: vt auctor est Fe. ¶ Brume: dicta bruma q̀ tũc breuissim⁹ est dies. Ver. aucto. ¶ Estas: ab estu estas. hinc estiu⁹: nisi forte a greco: auctore Var. ¶ Armis: impcationib⁹: trãslatio a militib⁹: q̃ armis inimicos petũt: arma ab armis. i. humeris depẽdẽtia: aut scutũ: gladi⁹: pugio: sica: ꝛ ea q̃ procul prelianꭲ tela. Fe. ☞ Et q̃ debuerat extinguere flãmas subitas. i. icẽdia subito orta. i. amouere mala mihi subito veniẽtia. hic exitẽs raptor. i. violẽtus alieni boni inuasor petit predã ab igne medio. i. e maximo infortunio meo emolumentũ capit. Nitiꭲ eñ vt alimẽta desint senecte pfuge. heu quãto dignior: supple sit ipe nr̃is malis: supple ꝙ nos. q. d. multo: dij melius: supple mecũ agãt ꝙ ipe: quoꝝ: scꝫ deoꝝ: hoc est diuoꝝ. ille. s. nolissim⁹ i terris: vcꝫ diuus Augustus: q̃ viuus p deo habit⁹ est. vñ Hora. Presenti tibi maturos largimur honores. ꝛ mihi lõge maxim⁹. i. pcipu⁹: q̃ noluit nr̃as vias esse inopes. i. noluit exulẽ spoliare etiã opib⁹ suis. igiꭲ ego agã semp huic. s. deo grates i. grãs meritas. s. q̃s meruit: quascũqꝫ licebit. i. licitũ erit. aut dabiꭲ mihi agere p tã mãsueto pectore: quo. s. in me vsus est cũ etiã bona oia potuisset abstulisse. Põtus. i. regio in qua mihi exiliũ est: vbi Barbari ꝛ feni habitãt hoies: audiet hec. i. has gratiaꝝ actiones meas: ꝛ hec merita Augusti i me. ꝛ idẽ. s. põtus (fm quosdã) faciat quoqꝫ. i. etiã vt sit potior terra testificãda. i. in testimoniũ gratitudinis citãda mihi. i. vidẽs me gratuꝫ Augusto merebiꭲ de me ꝛ me sibi obnoxiũ faciet. Unde p cõtrariũ subdit. At tibi ꝛc. Calde. aliter itelligit. s. idẽ. s. Augustus faciat quoqꝫ: vt terra sit potior testificãda mihi. i. vt i exilio de Cesaris triũpho scribã. At tibi calcasti: ꝛc. Incipit ipzecari in aduersariũ a simili fere e dicẽdi figura: vt Verg. in diris vtẽs. Ordo est. At. i. sed o violẽte. i. iniuste oppressor: qui calcasti. i. suppeditasti me iacentẽ. i. pstratũ. heu dolẽtis est interiectio eius vcꝫ q̃ inuitus cogitur ad vltionẽ aut exprobrantis sicut illud. Heu stirpẽ inuisam. heu igiꭲ ego ero hostis debit⁹. i. dabo: q̃d. i. q̃ res: licet. i. permittiꭲ: misero. s. mihi miseratione digno. Naꝫ miseros fere bonos dicimus. Desinet esse prius: sic in diris Maro cõtraria nature prius fore precaꭲ. Quã desit (inq̃t) nr̃is deuotũ carmẽ auenis. Ordo est. Humor scꝫ aqueus desinet prius cõtrarius esse ignib⁹. Et lumina solis erũt iuxta cũ Luna. i. in cõiunctione videbitur Luna luminosa nobis: aut erũt in eadẽ sphera. Et eadẽ pars celi immittet zephiros ꝛ euros. zephiros: qui flãt ab occidẽte/ dicunꭲ latine fauonij: ꝛ euros q̃ flãt ab oriẽte: ꝛ notus. i. vẽtus meridionalis: tepidus: q̃ trãsit torridam zonã: flabit ab axe gelido. s. septẽtrionali: vbi est altera frigidarũ zonarũ ꝛ perpetuũ fere gelu. Et noua concordia veniet fumo fraterno. i. qñ fratres. s. Eteocles ꝛ Polynices cõcremabunꭲ: qui cũ essent in vita inter se seuissimi: dũ rogo imponerenꭲ: diuisus est rogus: quasi cadauera ad hꝫ inimicitias agerẽt. vñ addit quã. s. cõcordiã fratrũ vetus ira separat pyra. i. rogo funebri: incẽsa. i. dũ incẽsa esset: nã dissoluerũt corpora cũ flãmis. Et ver miscebitur autũno: iter q̃ est estas ꝛ hyẽs ꝛ brume miscebiꭲ estas: inter q̃s est ver ꝛ autũn⁹. Atqꝫ eadẽ ꝛc. pꝫ ordo.

Põtus q̃ et Azenos vñ dicatur.
Hostis qui sit.
Soles a q̃ sol nomen accepit ꝛ q̃t fuere.
Luna vnde dicta est.
Axis siue azona quid proprie sit.
Etheocles et polynices.
Ver.
Bruma.
Estas vnde dicta est.

ASCEN.

Gratia/ commissis improbe rupta tuis.
Quam dolor hic vnꝙ spatio euanescere possit:
Leniat aut odium tempus/ ꝛ hora meum.
Pax erit hec nobis: donec mihi vita manebit:
Cum pectore infirmo/ que solet esse lupis.
Prima quidem cepto committam prelia versu:
Non soleant quamuis hoc pede bella geri.
Utqꝫ petit primo plenum flauentis harene:
*
Nondum calfacti velitis hasta solum:
Sic ego te ferro nondum iaculabor acuto:

☞ Gratia: ɔcordia. ¶ Positis a carmine maledico. Tuis cõ. tua culpa. Lupi: Dicati mar̃ti: in quos fabulosa historia tradit nonnunꙙ homines conuersos carmine magico eosdem reduxisse in pristinã formã: vnde deductum illud conuicium versipellis a mutãda pelle humana: scilicet in lupinã. Cepto: ceptum versum appellat elegiacum q̃si imperfectum: nã extremo pede fraudatur. Papi. qui nobile gressu extremo fraudatꝫ op⁹. Hoc. p. nã metro iãbico maledicta scribunt: simulqꝫ permansit in metaphora: cum dicat claudum non solere prodire in pugnã. Utqꝫ p. dicit hic opus esse simulachrum pugne: q̃le solet imperator miles ante legitimum certamen proposito agere: in quem iaculatur. Velitis: leuis. Velites milites erant/ q̃ hasta vtebãtur inhabili ad remittendum nisi peritis: vt scrib. Li. cã inuenit Tyrrhenus. scribit Pliñ. Dissimulare: tegere. ¶ Breui. ad paucos dies. Iãbus: inuentus ipes est ad nocendum ab ιαπτω: quod significat noceo. Papiñ. cum appellauit vltorem: quoniam Archilochus eius inuentor tanta acerbitate in Lycãbem soceruꝫ

DOMI.

*Veles q̃ leuissime oiꝫ armat⁹ q̃ ꝛ relat⁹: ꝛ ferẽtat⁹ p trãslatiõẽ velites et dicũtur qui v̄bis altercantur.

Protinus inuisum ne petet hasta caput.
Et neq; nomen in hoc/nec dicam facta libello:
Teq; breui/qui sis/dissimulare sinam.
Postmodo si perges/in te mihi liber Jambus
Tincta lycambeo sanguine tela dabit.
Nunc/quo Battiades inimicum deuouet Ibin:
Hoc ego deuoueo/teq;/tuosq; modo.
*
Utq; ille/historijs inuoluam carmina cecis:

eo vsus est:vt ad laqueū cōpulerit. Idem fecit Hipponax poeta in babulū ⁊ antherenū sculptores:qui eius deformē effigiem sculpserāt in cōtemptū. ⁊ Cato in Scipionē Metellū ea carminis acerbitate vsꝰ est. ¶ Tincta ly. s. q̄libus tellis vitā lycābes finiuit. Nūc q̄. iter carmina magica duo erant apud maiores maxime religionis:quorū altero Dij tutelares vrbiū euocabāt ab hoste victore:ne deos captiuos dicere viderētur:altero deuouebātur vrbes exercitus hoim capita:qui se traderēt ire nimiū p salute aliena:quale fuit carmē duorum Deciorū:qui se pro patrie salute deuouerunt. Id ad Titi imperatoris tēpora seruatum fuisse ex histo. Pli. accepimꝰ:poterat quispiā aut seipsum deuouere:aut alterū:verborū formula hoc habebat initiū:vt Samonicus Serenus ex Furij monumentis recitat:Dijs pater Jouis:ne manes sine quo alio noie fas est nominare:auctor est Macro. nunc ⁊ si Ouid. eadē formula nō vtitur:tamē deuouere se dicit Ibin quē diris detestatur imprecationibus in quo imitatur callimachū. ¶ Battiades :callimachus dictus est:nō filiꝰ batti:sed ab eo genus ducens:nam ⁊ ipse hūc inter maiores suos cōmemorat:quem gentis sue auctorē profitetur. Tres callimachi fuerūt:quorū hic postremus fuit callimachi grāmatici filius Battꝰ ex calyssio:q̄ eadē thera diceba tur profectus cyrene cōdidit:ita appellatus q lingua libyca Battus regē significat:vt Hero. placet proprio nomine dicebat aristeus. Trogus battū scri. a lingue dictū infantia. Nam erat blesus:quā sniam commemorauit Her. sed dānauit. Battus itē nomē est pastoris apud Theocritū:⁊ in saxum versus apud Oui. ¶ Ibin:Apollonium Rhodiū. ¶ Inimicū:nam cū fuisset discipulus Callimachi multa q̄ a preceptore acceperat p suis efficta bat. hi. pfitetur obscuritatē hic opusculo:dū studiose imitatur Cal. qui eādē opusculo suo seruauit: t Su. scri. ☞ Gratia:par ⁊ cōcordia. Improbe:pbi velut phibi:qui se a delinquēdo phibēt. in.probi:q̄ se nō phibēt. Fe. auctor. ¶ Tuis qr dignꝰ es. ¶ Quā d. sensus est:tp̄s quo oia cōsumūtur nequaq̄ odiū/⁊ irā meā finire poterit. ¶ Par:a pactione dicta:vt ait Fe. ¶ Cum pe. pecus ab eo q pascebāt:a quo pecora vniuersa:qd̄ i pecore pecunia cū pastoribꝰ cōsistebat. Uar. Diciturq; pecꝰ omne aial humana carēs effigie:teste Lactā. ⁊ Pecus pecudis dicimꝰ ⁊ ris. ⁊ pecuare pecuaris:⁊ pecu pecu indifferēter:nō vt imperitoꝝ grāmaticoꝝ multitudo falso docet. Lupi in martis tutela esse dicunt lupi:λυκος grece dr. Cepto u:nā pollicetur se editurū pprio carmine maledico opꝰ in inimicū:vt i fine opis patebit. Cepto ergo versu hoc carmine:qd̄ erit principiū imp̄cationis:⁊ dixit p̄lia:vt ostēderet etiā nō p meritis in pn̄tia deuouere:p̄liū est armorū certamen:bellū v̄o tū pugna:tū totū tp̄s quo i militia sumꝰ. ¶ Hoc p. nā iambo metro vti solemus. ¶ Utq; p. pri. g cōparationē dicit sicuti leuis armature milites solēt antea q̄ in bellū pdeant se expiri in harena:ita hoc opꝰ edere:vt inde facto piculo:acrius inimicū vulneret. Uelitis:more veterū velocissimi cū scutis leuibꝰ:ait inde velitari. Ci. Pedites ad hoc ipm exercitati ijsdē miscēdi:q̄s expeditos q̄si velitātes volites noiabāt:ij aūt/ si Liuio credimꝰ/hasta inhabili vtebātur. Breui:tpe. Dissimulare:simulamꝰ falsa:dissimulamꝰ vera teste Ser. Liber iam iābꝰ pes απο του ιαμβιζειν. i. a ɔtumelijs iactādis:q maledici gn̄e hoc carminis vtebant:huiꝰ aūt origo v̄bi ex noie iambes famule Celei noiat:q̄ cererē filiā q̄rēdo ad megarinā ɔiugē celei delatā cū vidisset sollicitā male tractauit:alij iābū q̄si triābū a triumphatore libero cognominatū:a matre alij:huius carminis p̄cipui scriptores apud grecos archilochus ⁊ Hipponax:apud romanos Luciꝰ:Catul. ⁊ Hor. bibaculꝰ:vt scri. Diom. Tincta ly. sa. lycambes filiā neobolē archilocho poete pmisit:quā postea turpi ipsiꝰ cōmotꝰ facie negauit daturū:indignatꝰ inde archilochꝰ iābo carmine asperrime in lycābē socerū ⁊ filiā eiꝰ neobolē inuectꝰ est q̄s pudore ɔfusos laq̄o finire vitā cōpulit:vn̄ Hor. in epodo:caue caue:nāq; i malos asperimꝰ:parata collo cornua q̄lis lycābe sp̄retꝰ ifido gener. ⁊ i poetica: archilochū pprio rabies armauit iābo. hūc socci cepe pedē:grādesq; cothurni:floruit Tullij hostilij tpibꝰ auc. Cor. nepote. Nūc. q. qūo veteres deuotionē facerēt pluribꝰ v̄bis in. iij. sat. docet Mac. p̄rimaq; v̄ba dicebāt:q̄ oia ex samonici sereni testionio ponit:q̄re dicit nūc Oui. nō eo mō q̄ p̄sci solebāt te deuoueo:s; sicut callimachꝰ: q̄ inimicū suū apolloniū rhodiū deuouit. Battiades:Battꝰ polymnesti filiꝰ cyrenas p̄mꝰ edificauit:q̄tuor antē fuere Batti:⁊ oēs cyrenēses:quēadmodū pclꝰ docet in pindarū:eiꝰ meminit Calli. q̄ extruxit cyrenas de laudibꝰ locutꝰ apoll. ex cuiꝰ v̄bis docemur battiades cyrenēses appellatos:q̄obrē etiā Oui. ab ipo cōmonitꝰ Cal. battiadē eū vocat:q fuerit cyrenēsis:ne quōdā nugas sequētes aliter interp̄temur. Utq; i. h. obscurissimis hi. recōditisq; fabulis. Cal. opꝰ suū absoluit:q ita facere pollicet poeta. his. inq̄t Ci. est res gesta:s; ab etat; n̄re memoria remota. l; Ser. ⁊ alij ab ιστωρ:q est video dici putarit histo. q̄d ānales ab his. differāt abūde gel. docet.

Ascensius. ☞ Cōmissis. o. i. improbe q̄ nos sumpsimus tuis cōmissis. i. pter cōmissa tua. Tēpꝰ ⁊ hora:q̄ tn̄ plurimum valere solēt ad delendū odiū:vn̄ in odiū Junonis dicit Uenus in. v. eñ. Quā nec lōga dies:pietas neq; mitigat vlla. Cum pecore infirmo:agnino/aut caprino. Prima q̄dē cepto vsu. i. q̄li incepit tecum loq̄:hoc est elegiaco. Non soleāt ⁊c. Qr iābico geri volunt:vnde Hora. in arte. Archilochū pprio rabies armauit iābo. Uelitis hasta:veles est leuis armature miles:is aūt p̄ludēs hastā solo harenoso infigit:quā postmodū succēsus in hostē; ingerit:si peritꝰ est:sic ⁊ poeta dicit se primū non acri pede gesturū bellū. Postmodo si pges:aut ordo est:post si modo:aut postmodo vna est dictio pro eo qd̄ est postea:aut postmodū. Tincta lycābeo sanguine tela dabit. i. tā vehemēter/⁊ execrabiliter in te inuehetur:carmē meū iambicū:vt Archilochi in lycambē socerū suū ex spōsione:qui eum ad laqueū cōpulit. Jambus aūt debet proferri trissyllabū sicut grecū ιαπτω:id est noceo. Nūc quo Battiades ⁊c. Ordo est. Ego deuoueo. i. in perniciem ⁊ mortē voueo:⁊ addico dijs inferis:nūc te ⁊ tuos hoc modo:quo Battiades:sed Callimachus deuouet Ibin. i. Apolloniū:quē Ibin. i. auem Alexandrinum appellauit.

Non soleam quāuis hoc genus ipse sequi.
*
Illius ambages imitatus in Ibida dicar:
Oblitus moris iudicijq; mei.

☞ Ambages:obscuritatē. ¶ Tu quoq;:quēadmodum Apollonius Rhodius. ¶ Sit atra infelix. ¶ Hec ti. duo erant temporū initia vt apud Romanos alterū priuatum:publicum alterū:et vtroq; cautū erat:ne quod mali ominis verbum efferretur. Priuatū/dies natalis

*Inuoluere proprie signt glomerare:p metaphoram tamē p implicare aliquādo capitur. Aliq̄n etiam p imponere. Uer. Scil; atq; Osse frondosū; inuoluere Olympū. Inuoluere etiā p tegere non nūq capit. Zaro.

* Ambages v̄borū circuitus. Uer. Non hic te carmine ficto: Atq; p ambages/⁊ lōga exorsa tenebo.

Et quoniam/qui sis/nondum querentibus/edo:

Ibidis interea tu quoq; nomen habe.

Utq; mei versus aliquantum noctis habebunt:

* Sic vite series tota sit atra tue.

Hec tibi natali facito: Janiq; calendis:

Non mentituro quilibet ore legat.

Dij maris/⁊ terre/quiq; his meliora tenetis

Inter diuersos cum Joue regna polos.

al's aduertite.

Huc precor/huc vestras omnes diuertite mentes:

Et sinite optatis pondus inesse meis.

Ipsaq; tu tellus/ipsum cum fluctibus equor:

Ipse meas ether accipe summe preces.

Syderaq;/⁊ radijs circundata Solis imago:

Lunaq;/que nunq̄/quo prius ore/micas.

Noxq; tenebrarum specie reuerenda tuarum:

Queq; ratum triplici pollice nectis opus.

Quiq; per infernas horrendo murmure valles:

Imperiurate laberis amnis aque.

publicum cal. Januarie carmine sacerdotum
Janus adorabatur: ⁊ augurum libris hāc ha
bebat precationem. Qui cuncta fingit: eadēq;
regit/aque/terreq; vim Janus pater idē dice
bat. Geminus Juno meas. xij. habebat aras:
vt Uarro scribit. Aditus ⁊ exitus ei erāt dica-
ti. Considius. Quirinus / Clusi⁹: Patultius.
Si quid autem vel die natali vel Januarius
sinistro omine auditū esset: infelicē annū ptē-
debat. ¶Dij ma. hic deuouere incipit singu-
lis numinib⁹ inuocatis. ¶Inter di. po. arcti-
cum: ⁊ antarcticum. Diui. erāt. xij. qui cū Jo-
ue dicebant tenere celū: Juppiter: Juno: Ue-
sta: Minerua: Ceres: Diana: Uenus: Mars:
Mercurius: Liber: Neptun⁹: Apollo: ij tm̄ ne-
ctare vtebātur. ¶Sinite: verbū sacrorū erat.
¶Tellus: numē habebat: vt etiā scrib. Plini.
propterea inuocatur in federe apud Horat.
vna cum vmbris. ¶Aether: dicitur: q; semꝑ
mouetur vt placet Aristote. Et sidera numina
habere. putabant ex disciplina platonica: et
suas habebāt hostias. ¶Quo prius: nā semꝑ
luna crescit/aut decrescit. ¶Nox sua nu. ha.
vt Sumanum ⁊ vmbras. ¶Queq;: o parce.
¶Ratū: inexorabile: ratū ꝟbū sacrorū est. Ra-
ta enim dicebant cōfirmata significationib⁹
augurìorum. ¶Quiq;. inuocat stygem palu-
dē: cui⁹ filia Uictoria cū in bello gigāteo opē
tulerit Joui meruit vt matris nomē iusiuran-
dum esset Deorum: quod qui fallebat nouem
diebus carebat nectare. Uer. Dij cuius iura-
re timent: ⁊ fallere numen. Silius. At semper
magnis diuis/regiq; deorum. Jurari digna-
ta palus. Stix item aqua manans ex nonacri
Archadie: q̄ epota mortē afferi: ita perijt Ale-
xander: ꝙuis Plutarchus aquā nō nominet
meminerunt Pli. ⁊ Pausanias. ¶Imperiura
te: cuius iusiurandum non fallunt Dij.
☞ Non so. ꝙuis hoc ge. ipse sequi: vbiq; fa-
cilis in ceteris operib⁹ est ⁊ nunq̄ carmē ma-
ledicū antea ꝯposuit. ¶Ambages: ambages
ait Uar. apud Luciliū. Quid tibi ego ābages
ambiui: ꝑfecto a ꝟbo ambio: qđ iest i am bitu
⁊ ambitioso: ambages dicit Ser. circuitus. ¶Ibidis i tu. quoq; no. ha. eo noīe appellaberis q̇ Callimach⁹: quē
imitamur: inimicū suū Apolloniū nūcupauit. ¶Noctis: difficultatis hoc ⁊ obscuritatis. ¶Atra obscura ⁊ pin-
de infelix. ¶Hec ti. na. fa. tuo natali die: solebāt prisci multū natales suos celebrare: ⁊ in maximo honore habe
re: q̄bus dieb⁹ leta oia peragebāt: quare nūc Oui. īfaustū inimico imꝑcat natalē. ¶Janiq; ca. cal'. Januarias
maiores obseruabāt: in q̄b⁹ vnusq̄sq; aliq̄d agebat. Tot⁹ ab auspicio ne foret annus iners. Quisq; suas artes
ob idē delibat agēdo. Nec plusq; solito testificat op⁹: ait i fastis Oui. Cur q̄ꝫ celebrarēt cal'. Januarias ex Uar
ronis lectiōe lꝫ cognoscere: inq̄t em̄ Calēdas/⁊ natales Januarij antiq̇ obseruabāt ne mala omina auderēt: ⁊
vestes vere res nouis mutabāt: eodē die mulieres annulū seruis: sicut viri saturnalib⁹ dabāt: ⁊ q̄sq; suas ꝑ bo-
no omine artes exercebat: pluribus nominibus Janum appellatum ab antiquis/Uarro/Macro. et in fastis
Ouidi. docēt: cui. xij. erant are. ¶Dij maris ⁊ terre. nūc in auxilium Deos omnes vocat: vt inde facilius possit
imꝑcationib⁹ vti. Dij maris: dij/qui mare incolitis: ⁊ q̇ in terris degitis. ¶Quiq; his mel. tene. Inter diuersos
cū Joue regna polos. i. vos etiā inuoco: q̇ meliora regna habetis: celū tenētes: quā maritimi: terrestresq; dei: ⁊
tandē oēs: qui estis inter arcticū ⁊ antarcticū polum. Polus ait Uarro/grecū id significat circū celi. ¶Mētes:
a verbo memini mens descendit: ⁊ mētio: vel a meter: siue μενε. i. Luna: q; sicut Luna crescit: ⁊ decrescit: ita ho
minū mentes varijs modis hebescūt: ⁊ augētur: diuus Augustinus est auctor. ¶Ipsaq; tu tellus: eadē et Ops
est: que numen quoq; habere dicit: teste Plini. ¶Aequor: mare ab equalitate dictū: vt auctor est Uarro. ¶Ae-
ther: ait Aristote. in eo quē de mundo cōposuit libro/Celi aūt ⁊ astroꝝ substantias ethera nuncupam⁹: non vt
quidam: quod cum ignea sint vrantur errantes in nimium alteratum ab igne verticem: sed quia semꝑ currāt
circundata. Plato i epinomide ethera celum dicit: dum quinq; ostendit esse elementa: ⁊ post ignem ethera col-
locauit. Sideraq;: sidera quod insidunt: atq; ita significāt quid in terra peruredo. Uarro. ¶Que nū. quo p. ore
micas: nam mō pleniluniū mō interluniū: itaq; semꝑ diuerso mō aspicit ab interlunio ad pleniluniū contra
rio varias figuras admittēdo: vt vnusquisq; per se cognoscere pōt. ¶Quiq; ꝑ infer. Stygē paludē dicit Ache-
rontis ⁊ terre filiā: per quā dij peierare prohibentur: vt Uer. tradit. Stygiāq; paludē Dij cuius iurare timēt/⁊
fallere numē: qui em̄ peierasset nectareo poculo per nouē dies priuabat. Uictoria aūt ipsius Stygis/ac Ache-
rontis filia cū bonā operā in bello giganteo nauasset: ⁊ Joui auxilio venisset: ab ipso impetrauit: vt per matrē
Dij iurarent peierantesq;/qua diximus pena mulctarent: qđ a Joue facile concessum est. de Styge etiam palu
de vbi de alexandri morte narrabimus: aliq̄d dignū cognitu docebimus. ¶Imperiurate: quā dij timent peie-
rare. ¶Amnis: ab ambitu dictus. Uarro. ¶Noxq; te. nox q; grece dicit νυξ in gtō noctis: q; grece νυκτος vt re
cte cōmonet Priscia. fallitur ergo Seruius/qui q; oculis noceat dictam existimauit: nullū nāq; verbū latinum
ita declinatur: aut em̄ in gis faciunt genitiuū: vt lex gis. aut in cis: vt nux cis. excipiuntur senex qđ facit senis: ⁊
supellex: qđ facit supellectilis. ¶Queq;: parcas inuocat que tres esse perhibent ab auctorib⁹: Clotho/Lache-

*Series ē q̄dā ꝯtinuata ꝑgressio vt in serie orōnis. i. in continuato textu Quitilian⁹. Qđ nō nisi i cōtextu orōnis: serieq; cōtingit.

Zaro.

Mons et mentio.

Amnis vn de dicatur. Nox vn̄ dicta: ⁊ quare noctis genitiuū emittat.

Parce que sint.

sis/ꝛ Atropos:quas Cic.in libro de natura deoꝝ Herebi ꝛ noctis filias fuisse scri. He mortaliũ vitã in sua po-testate habere dicunt:quarũ Cloto colũ baiulat:Lachesis filat:Atropos filũ frangit.vnde Seneca Ducũt vo-lentem fata:nolenté trahũt:ꝛ rursus in eo/quã Oedipodé vocat tragedia.Fatis agimur:credite fatis.Nõ sol-licite possunt cure:mutare rati stamina fusi.Quicqd patimur mortale genus:q̃cqd venit ex alto:Seruatq; sua decreta colus:Lachesis durat reuoluta manu:omnia certo tramite vadũt.ꝑ primusq; dies dedit extremus nõ illa Deo venisse licet:que nexus suis currũt causis.It cui ratus prece i õ vlla:mobilis.Ordo.Multis ipsum ti-muisse nocet:multi ad fatum venere suũ:dum fata timẽt:ꝛ que sequunt.Ouid.quoq; i Meta.de parcis loquit.

Pollex vnde dict' e. Opus ab opa in quo differat.

¶ Ratum firmũ ꝛ stabile/estq; iuriscõsultorum verbũ. ¶ Triplici pol.nam tres numero sunt vt documus:pol-lex inquit Macrobius nomen:adeo q polleat accepit:nec in sinistra cessat:nec minus q̃ tota manus semper in officio est:vnde apud grecos antichir vocat/quasi manus altera. ¶ Opus:inter opus ꝛ operã differentiã hãc facit Vlpianus inquiẽs:opere sunt diurnũ officiũ:opus est finis/fructusq; opere:sed hec sepissime confundunt apud auctores:vt apud Verg.Mollibus ast rastris opera ad fabrilia surgit:quasi ad operas.

ASCEN.

Non solcã:quamuis ꝛc.q: facilis ꝛ apertus in reliquis esse conat:hic ex industria difficilis ꝛ obscurus.In ibida:rarũ est.Nã auctore Seruio/q̃ nõ semp crescit:nõ vbiq; crescũt:q: tm̃ i gtõ:ꝛ dtõ singularib':q: ergo di-citur Ibis huius Ibidis/vel Ibis:dixisset Ibin:sed ab Ibidos in genitiuo dicit Ibida in actõ.Nondum que-rẽtibus edo:põdus habet q ne querẽtibus quidẽ edat.i.loquat/ꝛ exprimat.Tu quoq;.i.etiam tu sicut Apollo-nius habet apud Callimachũ.Aliquãtũ noctis.i.obscuritatis.Atri:aũt ignobilis:aut poti' isausta atro lapil-lo notanda more Thracũ:aut Cretẽsiũ hec.s.imprecatoria legatur tibi eo die:quo tibi bona cõprecari debeãt. Ether.summe.s.inter elementa:aut celo posuit:nec legendũ est sume/sed summe in vctõ a ntõ summus.Videt aũt de igne potius loqui:q: addit sidera q; ꝛc.Queq;.i.ꝛ tu o parca que nectis.Opus ra.i.stabile ꝛ fatale tripli-ce:q: tres sunt:vñ versiculus plebeius est.Cloto colũ baiulat:Lachesis trahit:Atropos occat.Amnis aque im-periurate.i.stygie paludis.Nam stix tristitiam significat:que dijs contraria est:sunt enim semper leti.

Quasq; ferunt torto vittatis angue capillis:

Carceris obscuras ante sedere fores.

Vos quoq; plebs superũ Fauni/satyriq;/Laresq;

Fluminaq;/ꝛ nymphe/semideumq; genus.

Deniq; ab antiquo diui/veteresq;/nouiq;:

als Chao.

In nostrum cuncti tempus/adeste chao.

Carmina dum capiti male fido dira canuntur:

Et peragit partes ira doloꝛq; suas.

Annuite optatis omnes ex ordine nostris:

Et pars sit voti nulla caduca mei.

Queq; precoꝛ/fiant/vt non mea dicta/sed illa

Pasiphaes generi verba fuisse putet.

DOMI. Satyri qui. Dij indigetes qui. Cesar i deos relatus. Ariadnes fabula. Dia isula q̃ et naxos q̃ sit.phedre historia.

Vittatis.ligatis tãq̃ vitis. ¶ Satyri:dei dicti sunt a σατυ.i.mẽtula:nã sunt salacissi-mi:vt Macro.placet. ¶ Gen' se.dij idigetes. nã Dij indigetes nati erant ex mortali ꝛ deo. ¶ Noui:nuper relati in numerũ deorum/vt Cesar ꝛ alij. ¶ peragũt su.p.vlciscũtur se.Ex or.inuocatus pro rõne vestroꝝ numinũ.Pasi phaes ge.Theseus gener pasiphaes fuit:qm̃ phedrã rapuit filiã eius ꝛ minois:q̃uis Dio. hoc tm̃ quatuoꝛ filios noie Deucalioné/Cra theũ.Androgeon:Ariadné:fabulosa est histo-ria neq; satis inter aucto.constat:nã peon/vt Plu.auctoꝛ est scri.Ariadnẽ raptã fuisse:ꝛ in Cypro relictam a Theseo vbi partu mortua sit.Ho.in carmine magico eãdé in partu mor-tuã scri.in Dia insula:q̃ postea dicta est Na-xus.Dio.hãc eodẽ loco relictã fuisse raptã a Baccho:ꝛ perductã in mõtẽ q̃ Dryops dicit. phedrã alij scribũt Hippolytũ priuignũ ada-masse:cuius pudicitiã vincere nõ potuit:indi gnata insimulauit falso crimine:qd de stupro ab eo esset interpellata:ob quã cãm pater the-seus a neptuno petijt:vt filiũ interimeret:qd factũ est immissis phocis:ꝛ exterritis equis:q̃ iuuenẽ decerpserũt. ¶ Gener pa.hoc est The-seus qui imprecatus est ad filium.

Laro. Furie que sint.

Quas se.toꝛ.nõ pretermisit Oui.furias quas tres tradunt fuisse:Alecto:Tesiphonem: ꝛ Megerã:Acherõtis ꝛ noctis filias.plurib' autem versibus eas Verg.Ouid.ꝛ Claudianus describunt:nec immerito Acherõtis ꝛ noctis esse filias voluit antiquitas:cum rebus minime ex voto succedentibus:ꝛ ratione cedente mentis perturbationem nasci necesse videatur:que non absq; mentis cecitate iudicij perseuerat:ꝛ perseueratione fit maioꝛ:donec erumpat in actum qui absq; ratione factus furiosus appareat:necesse est diuersis nominibus nuncupatur:vt passim apud poetas est legere. ¶ Vittatis:sumptum hic a vitibus que pedamẽtis alligantur. ¶ Carceris:carcer est custodia norio-rum a coercẽdo/q coerceat quos exire prohibet:carceres equoꝝ termin':vnde currere incipiũt:vt Var.testat.

Pedamẽta que sint. Carcer q̃ ꝛ vnde dictũ. plebs q̃ sit. Fauni qui sint. Satyri qui sint. Fabula de satyro. Lardum fabula.

¶ Vos quo.ple.su.hos Deos quos nũc memorat plebẽ appellat:nam sicut in vnaquaq; ciuitate nobiles ꝛ pa-tricij a plebe discernũtur populo inq̃ minuto:ita a dijs q̃ semidei segregantur:plebs vero dicit/auctore Gellio in qua gẽtes ciuiũ patricie non insunt:ꝛ dicit recto casu plebs:ꝛ plebes:vt veterum exemplis satis cõstat.Fau-ni:dij sunt siluestria incolentes:a fando dicti:vt ait Festus. ¶ Satyriq;.Satyris ait Pli.in.v.preter figuram ni-hil moris humani:ꝛ in ethiopia inueniunt:de quib' q̃d diuus Hiero in vita Pauli pmi heremite dicat vtpote memoratu dignũ apponere volui.de beato Antonio loquit Hieronymus:qui Centaurũ fuerat allocutus:nec multo post se ei Satyrus obiecit:ait itaq;.Nec mora inter saxosam vallẽ non grandẽ homũculũ videt:aduncis cornibus:fronte aspera:naribus/cuius extrema pars corporis in caprarũ pedes desinebat:ꝛ hoc Antoni' spe-ctaculũ:scutum fidei:ꝛ loricã spei:bonus pliatoꝛ arripuit:nihilominus memoratũ animal palmaꝝ fruct' eidẽ ad viaticũ quasi pacis obsides ferebat:quo cognito gradum pressit Antonius:ꝛ quisnam esset interrogãs:hoc ab eo responsum accepit:mortalis ego sum:vnus ex accolis heremi:quos vario delusa errore gẽtilitas colit: Faunos:Satyrosq;.ꝛ incubos.vocãt.dicti autem sunt Satyri a σατυ:id est mentula teste in primo saturnaliũ Macrobio.inde Saturnus q ei fuerit amputatũ seminale mẽbrũ.Laresq;:habes apud Oui.in fastis hãc pluri bus carminibus Larium fabulã explicatã quã breuib' stringem'.Flagrabat amore Juppiter Juturne Turni sororis quẽ etiam nymphis deterit.Almonis aũt filia Lar siue lalar dicta hoc Junoni manifestauit:quare in-dignatus iuppiter Lari linguã precidit:ꝛ mercurio ad Stygẽ paludẽ ducẽdã tradidit:vt meritas ibi lueret pe-nas:at Mercu.inuitã Larẽ cõpressit:dũ eam ad Stygem duceret:ex quo cõpressu gemini nati sunt noie Lares

a matre ita nũcupati: vñ Ouid. Fitq̃ grauis geminoſq̃ perit qui cõpita ſeruãt. Et vigilãt noſtra ſemper in vrbe Lares: q cõpita ſeruãt: inde cõpitalia feſta: ⁊ dies attributi laribus quibus in cõpitis ſacrificabat. de laribꝰ hec Cicero. refert in libro de vniuerſitate: cuius hec ſunt verba. Reliquoꝝ autẽ quos greci Demonas appellãt noſtri / vt opinor: lares: ſi modo hoc recte cõuerſum videri poteſt. in Aulu. quoq̃ plau. meminitq̃ Apuleius: et meminit etiã Aug. in li. de ciui. dei: aiũtq̃ veteres putaſſe alas hoim fieri demonas: q̃ ſi bonoꝝ fuiſſent merito rũ lares appellarent: ſin maloꝝ tũ lemures: tũ larue: qd ſi incertũ fuiſſet bonoꝝ ne an maloꝝ eſſent meritoꝝ: tũc appellari manes. Flumina a fluẽdo dicta. Var. Et nym. aquaꝝ dee quaſi lymphe dicte Semideũq̃ ge. indigetes: q ſemidei ſunt nati ex deo vel dea ⁊ mortali. vt eneas q iuppiter indiges eſt appellatus: ⁊ ab indigeo verbo indiges dicit teſte ſeruio. Diuive. q ſapiẽtiã in deoꝝ numero eſtis collocati. Romulq̃: vt Ceſar: ⁊ alij qui nuper relati ſunt inter deos. Et per. periuꝝ Paſiphaes ge. Theſeus egei Athenarũ regis filius in Cretã ad occidẽdũ minotaurũ iuit: cuius amore capta ariadna minois ⁊ paſiphaes filia eũ quonã modo minotaurũ ſuperaret docuit: inde voti cõpos theſeꝰ ariadnã rapuit: pariter ⁊ eiꝰ ſororẽ phedrã: ſed (vt tradit plutarchꝰ) ariadnẽ in cypro inſula reliqt vbi partu extincta eſt. At home. in dia iſula nõ cypro obijſſe ſcri. Dio. vero in Naxo relictã ⁊ inde a Bacho in mõtẽ qui Dryops dr perductã memorie ꝓdidit: nupſit inde theſeo phedra: q hippolyti amore flagrauit: at ex hippolyte amazone: Theſeoq̃ natꝰ erat hippolytꝰ: qui venator egregius / ac pulcherrimus fuit: interpellãtẽ de ſtupro hippolytus cũ cõtẽpſiſſet phedrã ſalio ipſa ꝗrſo crimine ad patrẽ ipſum detulit: q nimis credulꝰ egea parẽtẽ precatus eſt vt filiũ perimeret: immiſſis autẽ phocis vitulis inq̃ marinis ab egeo: q equos terrerẽt hippolytus diſcerptꝰ eſt: quẽ ab eſculapio ad vitã reſtitutũ auctores tradũt Diane precibus: qui inde Virbius dictus eſt: quaſi bis in vitã prolatus: vt in. xv. Meta. Oui. ⁊ in. vij. Seruius docent.

☞ Quaſq̃. i. ⁊ vos o dire / ſeu furie infernales quas ferũt. i. dicũt ſedere ante obſcuras fores carceris ſcʒ infernalis / erebi. ſ. aut tartari. vnde enei. vj. Tiſiphoneq̃ ſedens palla ſuccincta cruenta Veſtibulum inſomnis ſeruat: nocteſq̃ dieſq̃. ⁊ paulopoſt. Cernis cuſtodia qualis veſtibulo ſedeat. habẽt aũt furie pro capillis angues: ſed illa paſiphaes gener. i. Theſei qui imprecatus filium coegit mori.

Ceſar.
Ariadna.
phedra.
Hippolytus.
Virbius.
ASCEN.

Quaſq̃ ego tranſiero penas / patiatur et illas:
Plenius ingenio ſit miſer ille meo.
Neve minus noceãt fictum execrantia nomen /
Vota minus magnos commoueantve Deos.
Illum ego deuoueo / quem mens intelligit / Ibin:
Qui ſe ſcit factis hec meruiſſe ſuis.
Nulla mora eſt in me: peragam rata vota ſacerdos:
Quiſquis ades / ſacris ore fauete meis.
Quiſquis ades ſacris / lugubria dicite verba:
Et fletu madidis Ibin adite genis.
Ominibuſq̃ malis / pedibuſq̃ occurrite leuis:
Et nigre veſtes corpora veſtra tegant.
Tu quoq̃ quid dubitas ferales ſumere vittas?
Iam ſtat (vt ipſe vides) funeris ara tui.
Põpa parata tibi eſt: votis mora triſtibus abſit:
Da iugulum cultris hoſtia dira meis.
Terra tibi fruges: amnis tibi deneget vndas:
Deneget afflatus ventus / et aura ſuos.
Nec tibi Sol clarus / nec ſit tibi lucida Phebe:
* Deſtituant oculos ſydera clara tuos.
Nec ſe vulcanus / nec ſe tibi prebeat aer:
Nec tibi det tellus / nec tibi pontus iter.

☞ Ne ve minus noceãt: in carmine quo aliquis deuouebat: neceſſe erat ꝓpriũ nomẽ exprimere: alioquin preces erant inanes. hac de cauſa Romani nomen vrbis latinũ extare noluerunt: ne ab hoſte deuoueri poſſet. Valeriꝰ Soranus id aliqñ enunciauit: ſed in crucem ſublatus luit penas: hac de cauſa colebatur dea Angerona obligato ore imperans ſilẽtiũ de nomine vrbis: hinc ſacrificia fiebãt. ad. xij. cal. Ianuarias. auctores Pli. Macrobiꝰ. Solinus. Execrantia deuouẽtia. ¶ Fictũ nomẽ: Ibidem. ¶ Magni dij: ſunt Iuppiter. Minerua: ⁊ Mercuriꝰ: q ſub eodẽ tecto in capitolio colebantur. ijdem penates dicebantur: q̃uis Dionyſ. Halycarnaſeus et Probus aliter ſcribant. Deuoueo: deuouere eſt diris imprecationibus malum alicui optare. ¶ Peragam abſoluã. ¶ Fauete ore. i. ſilete: nã imperabat ſilentiũ: cum res diuina inchoabat. Macro. ¶ Verba lu. dicunt in dãnatum et defunctũ: oia dicunt calamitatẽ protendẽtia. ¶ Leuis pe. ſiniſtris. ¶ Et ni. ve. nam ſacra infernalia peragebant indutis ſacerdotibꝰ veſte nigra: que vmbraꝝ ſimilitudinẽ repreſentabãt. Sumere vi. hoſtie are deſtinate obligabãtur: qd ex ſermone vergiliano ꝑcipi põt. Feralia: dicũtur lugubria a fera q olim mortẽ ſignificabat ¶ Ara: arã ſuũ carmẽ appellat Põpa ſac. apparatus ſacroꝝ. ¶ Triſtibꝰ vo. malis imprecationibus. ¶ Hoſtie dire: dicebant feris deſtinate. ¶ Cultris: fictilibus vtebantur in ſacris. ¶ Terra tibi: hic carmen imprecatoriũ ſumit initiũ. ¶ Fruges: oia dicebant vt Var. ſcri. que ferebant in fundo: vt his frueremur. ¶ Aura: mitior ſpiritus: aura item fauor popularis. ¶ Vulcanus: a volando dicit: vt Cice. placet. ¶ Inops: indigens ope omnium rerum. ¶ Luſtrare: circuire: item purgare.

☞ Penas: octo penarũ gña in legibus Cice. tradit damnũ: ignominiã: ſeruitutem: vincula: verbera: taliõẽ: exilium: et mortẽ. ¶ Neue mi. no. neceſſe erat in deuotionibus propꝛium nome exprimere: nã aliter deuotio fruſtra fieri credebatur: qd Romani intelligẽtes: vrbis nomẽ incognitũ eſſe voluerunt. Id autẽ quoq̃ quidã ple. ſi varroni credimus: enũciare auſus in crucem leuatus eſt: hũc Solinus Valeriũ Soranũ notat: quare Angerona: vt idem Solinus ⁊ Macro. teſtantur: a romanis colebatur: cui ante diẽ. xij. Kal. Ianuarias ſacrificabatur: habebatq̃ etiã ſimulacrũ penes ſe /

DOMI.
Cur romani vrbis nomen latinũ ñ extare voluerunt.
Valeriꝰ ſoranꝰ cur in crucẽ ſublatus eſt.
Dea angerona quãobrem colebatur.
Magni dij qui ſint.
Deuouere quid ſit.
Antiquoꝝ ritus.
Feralia q ⁊ vnde dicta.
Dire hoſtie que.
Fruges q ⁊ vnde dicte. Varo.
Penaꝝ genera quot ſint.
Valeriꝰ ſoranus.
Magni Penates q dicantur.
* Deſtituo ſigt derelinquo / dimitto. Ver. Et freta deſtituent nudos i littore piſces.

obsignatoqꝫ ore. ¶ Execrantia: deuouentia. ¶ Fictũ nomen: inimicũ: quẽ improprio noĩe Ibidem vocat. Magnos cõmoueantve deos: magni dii sunt Juppiter. Minerua: ꝛ Mercurius qui Rome colebant: penates etiã dñr: vt scri. Uar. sed q̄ colebãtur penates apud Laurolaniuiũ non eosdẽ qui magni dij penates esse Serui⁹ credit. ¶ Ore fauete: silete. silẽtiũ eñi in sacris adhibebat: vt Macrobius docet. ¶ Lugubria: luctuosa. a lugeo verbo lugu-

Exul/inops erres/alienaqꝫ limina lustres:

Exiguumqꝫ petas ore tremente cibum.

Nec corpus querulo/nec mens vacet egra dolore:

Noxqꝫ die grauior sit tibi: nocte dies.

Lugubris vnde venit. Dada latine teda. Ara vñ dicta. Ponpa vñ dicta. Fruges. Uulturn⁹ vnde. Limẽ q̄d sit Lustrare q̄t habeat significata. ASCEN.

bris venit. Genis: gena mẽbrana illa est qua oculus tegit: cũ aperit ꝛ claudit vt Pli. significare videt: ꝛ Festus Põpei⁹: mala etiã ab antiq̄s dicebat. Ominibusqꝫ ma. augur. js. omẽ ait Fest⁹: velut oramẽ: q̄d fit ore: auguriũ vero q̄d auib⁹/aliove mõ fit. ¶ Leuis pedib⁹: aduersis. vñ Uer. Sepe malũ hoc nobis si mẽs non leua fuisset. ¶ Et ni. ve. que solẽt in rebus tristibus adhiberi. vñ Juue. Pullati pceres differt vadimonia pretor. ꝛ Persius. Pullatis ne mihi nugis pagina turgescat. i. tragicis: apud quos res tristes describunt. ¶ Ferales: mortiferas: letales: vñ Juue. Feralis cena patella. ¶ Tedas: grece dr dada: mutato d. in. t. sicut etiã docet Priscia. ¶ Ara: dicta ab arome. i. pcor: vñ catarra imprecatio. ¶ Põpo: απο τον πιμπεμποιν emittẽdo: vbi lõg⁹ ordo emissorũ est: ꝛ apparat⁹. Hostia. Hostibus a victis hostia nomẽ habet. in fastis Oui. ¶ Dira: tristis: infesta. dir⁹ Dei ira nat⁹. Fest⁹. ¶ Terra tibi: incipit nũc poeta in Ibidẽ imprecari: optatqꝫ vt suas ei fruges terra nõ prebeat. ¶ Fruges a fruẽdo dicte. Uarro. ¶ Aura: mitior vẽto spũs. Aura itẽ a Cephalo amata est: ꝛ aura popularis fauor. ¶ Nec se Uul. ab ignis maiore vi: ac violẽtia. Uulcan⁹ dict⁹: auctore Uarrone: q̄uis a volãdo dictum dixerit Cice. ¶ Exul: extra solũ positus. ¶ Limina. limen omnis ingressus est: vt ait Nonius. ¶ Lustres: lustrare multas hꝫ significationes: vt Nonius de indagine doctorꝫ virorũ ostẽdit: est circuire: vt hoc loco: sequi: perspicere: expirare: circũspicere: ꝛ patefacere: lustrare quoqꝫ idẽ q̄d scortari sepe significat a lustris sumptum.

☞ Quasqꝫ ego trãsiero. i. ꝛ quas dixero: ꝛ quas nõ dixero/ hoc est oẽs. Plenius ingenio. i. q̄ excogitare: aut eloqui queã: sit miser: difortunat⁹. Qui se scit factis has. s. penas meruisse ꝛ cetera. Nulla mora est in me. Cõtinuo imprecat in aduersariũ. historie aũt a Domitio explicant: et cõtext⁹ facilis est: quocirca breuis ero. Tu quoqꝫ o Ibis: q̄d dubitas. q. d. nõ decet dubitare: cũ ď te deuoto sacrificiũ fiat: nec de alio: q̄d dubitas (inq̄t) sumere vittas ferales. i. serta: ferales. i. mortẽ pretẽdẽtia: sed cũ fera primã corripiat: feralis primã pducit: vt hic: ꝛ Aeneidos. iiij. Sola que culminib⁹ ferali carmine bubo. Uisa queri. Uittas ad caput hostie quecũqꝫ esset: siue hõ: siue pecus circũligari docet Sinõ Uerg. Aeneidos scdo dicẽs. Mihi sacra parari. Et salse fruges: ꝛ circũ tpa vitte. Põpa parata tibi: nõ ad letitiã/aut vtilitatẽ tuã: sed eorũ/qui videbũt. Da iugulũ cultris: loquit de more sacrificãtiũ: nã in sacrificijs oia debebãt esse libera ꝛ volũtaria vsqꝫ adeo: vt ne hostia quidẽ ligari posset: q̄ volẽs mori significet: supponebãt cultros in quos ipsa ibat sue mortis auctor: bene ergo dicit da iugulũ cultris: nam iugulus pars colli est: q̄ sanguinẽ incisa reddit. Dira. i. execrabilis: ꝛ q̄si deorꝫ ira nata. Terra: deprecat ipsi olim elemẽtorꝫ: ꝛ quecũqꝫ vsui esse possent vsum: hoc precat ne habeat: nec se Uulcanus. i. ignis: cui Uulcanus preest. ¶ Nã deorũ/dearũqꝫ noia vsurpam⁹ per metonymiã p reb⁹ quibus p̄sunt. Põtus. i. quodlibet mare: ꝛ mare. i. quelibet aqua: species p genere. Noxqꝫ die ꝛ cetera. i. semp nox sequẽs sit grauior die precedẽte: et dies sequens nocte precedẽte: nã aliter fieri non põt: vt vtrũqꝫ alterũ superet: vult ergo vt indies crescat malum eius.

MOMI. Aura quid impropue. Uulcanus vñ dictus. Inuidiose diuitie q̄. Erumne q̄. Effet⁹ improprie q̄d. Ritus antiquorum. Antiquorũ auguria ꝛ rit⁹ captandorum. Perfidus quid sit. Arcũ ꝛ sagittã q̄s p̃mus inuenit.

☞ Miserabilis: misericordiam cõmouẽs. ¶ Tuis ad. tua calamitate. Inuidiosa tue. inuidiose diuitie dicũtur maxime: q̄bus iure inuidere possis. Inuidiosi item absolute accipitur pro maximi: hic inuidiosa. i. que habebat odio. Erũne dicunt grauiores labores: vt Mercu. ab αιρειν q̄d significat tollere. Defeta. destituta: vnde ꝛ dicim⁹ effetos fetu destitutos. ¶ Solito fa. q̄ solet subministrari laborãtib⁹. ¶ Coacta: a fatis. ¶ Luctatus: diu agitat⁹. Eueniẽt: omni in re agẽda obseruabãt maiores: q̄ a numinibus darent: vt aut his confirmati rẽ inchoatam perficerent: aut perterriti desisterẽt. Inchoato igitur deuotionis carmine fingit poeta Deos signa dedisse q̄bus protendebat ei⁹ imprecationẽ fore ratã. Cornix eniꝫ auis Phebo dicata leua parte volauit: q̄ auguriũ accepit his verbis. ¶ Futuri: imp̄cationis futurũ. ¶ Mesta a. cornix mali ominis. ¶ Alie. auguria a leua p te celi veniẽtia rata erãt: ꝛ fulmina leua boni ominis habebãtur: vt Pli. scri. Mali aues ominis erãt bubo. incendiaria: noctua: cornix: alie preterea. Motura: erotatura. ¶ Perfide: perfidũ appellat qui rupit gratiã ꝛ fidẽ amicitie q̄ erat cũ poeta. ¶ Mihi: votis meis. ¶ Tẽpus ꝛ ho. q̄ solẽt lenire magnitudinẽ doloris. ¶ Pugnabunt. arcũ ꝛ sagittas inuenit prius Scythus fili⁹

Scythie ac Tracie descriptio. Japides q̄ fuere.

Jouis: a cuius noĩe scythia dicta est. Scythe autẽ olim Thraces habebantur vtẽtes oẽs eadẽ lingua: vt scri. Hero. preter getas ꝛ trausos: tota aũt thracia: vt scri. Pli. in strategeas quinquaginta diuidebatur: pugnaces erant arcu: quẽ apud se inuẽtũ supra ceteras mortales exercuerũt. ¶ Japides: gd mil. sta. regionẽ

Sisqꝫ miser semper: nec sis miserabilis vlli:

Gaudeat aduersis femina/virqꝫ tuis.

Accedat lachrymis odium/dignusqꝫ puteris/

Qui mala cum tuleris plurima/plura feras.

Sitqꝫ/quod est rarum/solito defeta fauore

Fortune facies inuidiosa tue.

Causaqꝫ non desit: desit tibi copia mortis:

Optatam fugiat vita coacta necem.

Luctatusqꝫ diu cruciatos spiritus artus

Deserat: ꝛ longa torqueat ante mora.

Eueniet: dedit ipse mihi modo signa futuri

Phebus: et a leua mesta volauit auis.

Certe ego que moueo superos motura putabo:

Sepeqꝫ tue mortis pessime semper alar.

Finiet illa dies/que te mihi subtrahet olim:

Finiet

Finiet illa dies/que mihi sera venit.

Sed prius hāc animam nimium tibi sepe petitam

Auferet illa dies/que mihi sera venit.

Quam dolor hic vnq̄ spacio euanescere possit:

*
Leniat aut odium tempus/et hora meum.

Pugnabunt iaculis dum Thraces/Japides arcu:

Dum tepidus Ganges/frigidus Jster erit.

Robora dum montes/dum pabula mollia campi:

obtinebāt:vna ex parte Pānonis z istris ter=
minati:parte mari Adriatico: pugnacissimi
fuerūt hasta:in ditionem redacti ab Augu.vt
Stra.et Appia.scri.Japigia vero Apulia est.
¶ Gāges:vt alij scribūt icertos hʒ fontes:vt
alij in Scythicis mōtib⁹ orit nusq̄ minor.xx.
pas.altitudine:latitudine. viij.mil.vbi parū:
vbi modicū stadiorū cētū tepid⁹ est cū oriētis
sit.¶ Jster:in iugis germanie mōtis Sarno=
be orit:per innumeras gentes dr Dānubius:
vbi Jllyricū attigit.Jster.lx.amnib⁹ acceptis
in mare voluit.Binominē appellauit Sili⁹:
cum z Danubius Jster dicatur.¶ Frigidus:
ex regione ipsa:nam ad septētriones labitur.
☞ Miser:tristis z flebilis:is miser dr auctore
Donato:cui anime miseria inest:vñ miserabi
lis venit.Plurima:nomē est:z a pluri venit:nā
hic pluris et hoc plure dicebatur apud anti=
quos vñ plurima:in cōpositū cōpluris:pl⁹ vo

* Lenio mulceo placo/ iminuo poliove.Jnterdū lenire ē cōsolari.
Cice. Treba. tuā profectionem amore prosequar: reditum spe expectabo: absentē me moria colā oē desyderiū literis mittendis/accipiēdisq̄ leniam.
ZARO.

cōparatiuū etiā:cui⁹ raro singulare inuenit:z positiuū mult⁹:sed plurale vt plures z plura inq̄:z a pluri pluri
mus suplatiuū factū est:vt docet Priscia. Aulus Gelli⁹ in.vij.noctiū atticarū:de hoc multa memorie reliquit.
¶ Defeta:vacua sicut feta plena.¶ Jnuidiosa:inuidiosus z q̄ inuidet:z cui inidet dr:z formidolosus:ambitio
sus:gratiosus:z mille alia vt scri.Gelli.¶ Solito fa.nā miseri z laborib⁹:pressi ab oib⁹ adiuuari debēt.¶ Eue
nient:mos apud priscos fuit vt oia auspicato agerēt:qd si bonū habuissent auguriū:cōceptū peragebant:sin
malū/desistebāt:dicit ergo nūc Oui.hmōi a Phebo:q̄ augurijs preest ostēsa signa qb⁹ haud dubitat firmā/ad
votūq̄ suā imp̄catione futurā.Et a le.m.v.a.mali ominis auis a leua parte volauit signū pessimū:que essent
aues mali ominis Pli.facile docet in.x.Perfide:q̄ fidē violasti:z a fide venit.ifid⁹ vo cui nō est fidendū dr:z a
vbo fido descēdit:qd primā hʒ longā.Olim:qhq̄ multa sigt olim:vt Seruius z Donatus docent:z apud au=
ctores est cognoscere vbiq̄.¶ Petitā:percussam:multis hoc vbū petere modis accipit:vt docet Noni⁹.¶ Pu
gnabūt ia.per cōparationē se nūq̄ in cōcordiā cum Jbide vēturū dicit.¶ Dum Thraces:sunt ppli feroces in=
ter oēs Europe gētes:qui vitā facile cōtēnunt:dum putāt nōnulli eorū obeūtiū aias reuerti:alij non extingui:
sed magis beatas fieri:vt de mirabilib⁹ mūdi scri.Solin⁹:tradit aūt Herodot⁹ Scythas olim Thraces habi=
tos:qui eadē lingua oēs vtebātur:p̄ter Getas/z Trauses:diuisam Thraciā in strategeas q̄nquaginta tradit
Pli.iaculis in bello vtebant:iaculū cū amēto Aetolus Martis fili⁹ inuenit/teste Pli.in.vij.Japides arcu:arcū
et sagittā Scythē Jouis filiū inuenisse Pli.docet.scri.quoq̄ nōnullos voluisse a Perse filio Persei sagittas in=
uentas:sunt aūt Japides populi iuxta Carniorū regionē:ad Timanū habitāt:vñ regio Japidia:aut Japigia.
Apulia ab Japige Dedali filio:vñ rursus Festus.Jnsula se grandi Diomedis gurgite p̄mit Italiā spectās:et
Japigis arua Timani:licet a vēto alij Stra.Hero.Solin⁹: z Maro auctores.Dū tepid⁹ Gāges.maxim⁹ inter
orbis terrarū fluuios Gāges Jndie habet:q̄ incertis fontibus nasci nisi mō mundare regionē p̄hibetur:alij a
Scythicis mōtibus exoriri ipsum volūt:in quē.xix.influūt amnes:quorū multi nauigabiles:vbi minimus la=
titudine.viij.mil.pas vbi modic⁹ stadiorū.c.altitudine nusq̄ minore passuū.xx.vt Pli.Stra.z Solin⁹ p̄didere.
Tepid⁹ aūt qr ab oriēte calidissima mūdi plaga venit.Frigidus Jster erit.Jster fluui⁹ celeberrim⁹ in iugis ger
manicis oritur mōtis Arbobe:ex aduerso Tauriti Gallie oppidi p innumeras lapsus gētes Danubius nūcu
patur:cū primū aūt Jllyricū aluit Jster appellatur.lx.amnes in se recipit:oēs ferme nauigabiles:septē ostijs.
pōticū mare ingreditur:vt Plini⁹:Strabo:z Solinus meminerūt:ideo frigidus:quia ex septētrione dilabitur
☞ Nec sis miserabilis .i.talis cuius quēuis miserescat:aut nec videaris dignus miseratione.Sic eñ.ij.Troia
nas:vt opes/z lamētabile regnū.Accedat lachrimis odiū:dira imp̄catio cū lachryme cōmiserationē misereri
soleāt.Sitq̄:ordo est:z facies,fortune tue defeta.i.euacuata:sicut mulier enixa/z nullū fetū habens in vtero:
fauore solito:fit inuidiosa.i.cui plenissime inuideat:aut plena inuidie passiue/qd est rarū.i.que res raro cōtin=
git/qr summa petit liuor.Liuor eñ.i.inuidia nō solet esse nisi de rebus p̄speris:z ergo dicit Mar.Omnib⁹ in=
uideas liuide:nemo tibi:qr sic oēs essent bti p̄ter ip̄m solū.Causaq̄ nō desit.i.tormētū tā graue vt mori possis
neq̄ tñ mori:p̄mittaris/qd dānatorū in inferno malū est:qui semp mori cupiūt z moriūtur:neq̄ vnq̄ mortui
sunt.Auis mesta.i.mestitie index.s.cornix q̄ a leua.i.sinistra ratū facit auguriū:vt graues attestantur auctores.
Speq̄ tue mortis pessime:nō dices spe mortis tue pessime/non eñ est gti casus sed vocatiui:sic o pessime ego
alar semp spe tue mortis.Finiet illa dies.s.spē.qr spes euacuat:dum euenit qd sperabat.petitā tibi.i.a te.Tem
pus z ho.sic.v.eñ.Quā nec lōga dies pietas neq̄ mitigat vlla.Omnia eñ in tpe labascere solent.Pugnabūt ia
culis.Dicit z mores hominū z rerū naturā prius imitari posse/q̄ pectoris sui odiū aboleri.Dum.i.donec:aut
quādiu.Japiges.i.apuli populi italie arcu valentes.Ganges tepidus:quia inter torridam z frigidam zonam.
Jster frigidus quia ad glacialem oceanum vergit.Robora.i.quercus illas:aut quasuis robustas arbores.

Pluris quō flectatur.
Jnuidios⁹ quid sit.
Antiquorū mos.
Perfidus.
Olim quot habeat significata.
Thraces q̄ sint.
Japides.
Ganges.
Jster.
Ascensius.

*
Dum Tyberis liq̄das thuscus habebit aquas.

Bella geram tecum:nec mors mihi finiet iras

Seua:sed immanis manibus arma dabo.

Tunc quoq̄ cum fuero vacuas dilapsus in auras:

Exanimis manes oderit vmbra tuos.

Tunc quoq̄ factorū veniā memor vmbra tuorum:

☞ Tyberis/qui Hetruriā labit.¶ Flauus
fluuium etiā appellauit Hora.olim appellatus
Albula Tybris z Tyberis:vt scri.pli.Jmma=
nis:immāsuet⁹.Vel in manes.s.tuos.¶ Mo
res tuos:vitā tuā.Forma ossea:in mortuis di
cebat:q desertū olim cadauer inducētes nihil
p̄ter ossa reperirēt.Jn magicis aūt incantatio
nib⁹ laneis:z cereis formis vtebātur.¶ Mor
te solutus diffinitionē platonis exprimit:qui
scri.mortē esse solutionē anime a corpore.Ja=
ctari propriū ī mari est.¶ Volucres peregri.
vultures habebātur aues peregrine quasi ex
alieno orbe veniētes errore hominū:qui cum
vultures nidificarēt in rupibus inuijs vnde
fetus euolabāt aliūde venire arbitrabantur

DOMJ.
Tyberis q̄ z vñ dictus et quo alio nomine appellat⁹ sit.
Antiquorū ritus.
Jactari q̄d proprie.
Peregrine aues q̄ sint.
* Tyberis italie āmis ē ab aquarū colore p̄=

Insequar & vultus ossea forma tuos.

Siue ego (qđ nollem) lōgis cōsumptus ab annis:

Siue manu facta morte solutus ero.

Siue per immensas iactabor naufragus vndas:

Nostraqꝫ longinquus viscera piscis edet.

Siue peregrine carpent mea membra volucres:

Siue meo tingent sanguine rostra lupi.

Siue aliquis dignatus erit supponere terre:

Et dare plebeio corpus inane rogo.

Quicquid ero/stygĳs erumpere nitar ab vndis:

Et tendam gelidas vltor in ora manus.

Me vigilans/cernes: tacitis ego noctis in vmbris

Excutiam somnos visus adesse tuos.

Deniqꝫ quicquid ages/ante os/oculosqꝫ volabo:

Et querar/et nulla sede quietus eris.

Al's seua.

Verbera torta dabunt sonitum: nexeqꝫ colubris

Conscia fumabunt semper ad ora faces.

His viuus furĳs agitabere: mortuus ĳsdem:

Et breuior pena vita futura tua est.

Nec tibi contingent funus/lachrimeqꝫ tuorum:

Indeploratum proĳciere caput.

Carnificisqꝫ manu populo plaudente traheris:

*

Infixusqꝫ tuis ossibus vncus erit.

Ipse te fugient/que carpunt omnia flamme:

Respuet inuisum iusta cadauer humus.

mo albula dict⁹ est: deinde tybris appellat⁹.

Peregrine item aues maxime visebātur: vbi strages cadauerū esset: vñ bellis ciuilibus venerunt aues nunqꝫ antea vise spē paulo infra colūbas/quas appellabant betriētes: vt alĳ codices Pliniani habēt Bebriacēses: insolitā auē Tacit⁹ visam fuisse scri. ad regiū Lepidū in bello Othonis: et vitelli. ¶ Lupi: qui solēt cadauera sectari. Erūpere: egredi cū impetu. Tēdā: immittā. Faces nexeqꝫ co. i. faces furiales. Conscia scelerū tuorum est. Futura: breuior supplicĳs/ex disciplina egyptia: quā Orphe⁹ carmine cōplexus est: dicit antiquitas funus celebrare tāta religione: vt quoties esset omissum mortui vmbra errare putaretur. Nauis erat: que cadauera trās paludē in egyptū portabat ad. xl. iudices Charonte/q̇ lingua egyptia significat magistrū nauis/cymbā regentem id non fiebat: nisi prius celebrato funere. Idē cōtingere putabāt vmbris apud inferos Dio. scri. Fun⁹ exequias significat a funalib⁹ fun⁹. Itē grece đr φονοσ qđ mortē significat. ¶ Lachryme tuorū: & hoc ex religione erat: qꝛ ab affinibus cadauer deplorat. deplorata cadauera dicebātur: q̇bus luct⁹ vltim⁹ psolut⁹ erat: vñ remp. deploratā dicim⁹. iam vbū ab hoc tractū cōclamatū est: qñ affines eiulantes cōclamabāt: diciturqꝫ in re iam deperdita: qꝛ post lachrymas affiniū mortuū plane cadauer erat. ¶ Carnificis: publico sumptu ꝯducebātur: inter quos Cadmus celeberrimus fuit. ¶ Ossibus vncus erit. dānati vnco trahebantur ad schalas gemonias: aut in harenā vbi ardebāt. hoc Iuue. Et latū media sulcū deducit harena: media harena dicit sulcū dum trahitur vnco damnatus. plura in cōmentarĳs Iuue. dixim⁹. ¶ Vultures: ad cadauera volare biduo aut triduo āteqꝫ exposita sint: auctor est: Vmbricius aruspex crudelissimis tēporibus Vespasiani/& nobilis carmine Iuuena.

Tato.

Tyberis romā vrbē secat: & a Thuscia venit: pluribus noībus appellatus: nam prius Albula: deinde a Tyberino Albanorū rege/vt tradit Liuius Tyberis dict⁹: Tyberinus postea nūcupatus: vel vt tam Serui⁹/qꝫ q̇dā alĳ existimāt: a Tybride Sicilie fluuio: ad quē cum peruenisset Hercules ab Erethreia ab occidente abducēs boues: cum per hyemē multā ibi perpessus esset iniuriā fluuio nomē dedit: quasi iniurioso απο της υβρεος: Theteus autem ait a contumelia Syracusanorū ita fuisse appellatum: qđ apud fluuiū crebras facerent aduētātibus iniurias. Asclepiades vero Myteleneus per d. existimat hoc nomē scribēdū: aitqꝫ Erisea siculorū lingua Dybrim esse nominatum a sua magnitudine vel impetu fluctuoso: qꝛ Dymbris mare nominetur. contendunt nonnulli scribendū esse Tybris sine aspiratione et m ante b: in qua fuisse grāmaticus Aristophanes phibetur snia: tametsi video Seruiū fossam dicere: quā ad obstruēda menia sua Syracusani fodissent: appellatā Tyberim esse per hostiū penā & iniuriā factā απο της υβρεος: inde siculos cum peruenissent ad eā partē vbi Roma est: tenuissentqꝫ Tyberim appellasse: & in sacris q̇dē ait Tyberinū dici. an zenoloria Tyberim: in poemate Tybrim. ¶ In ma. cōtra manes: manes teste Seruio/anime sunt corporibus exute: si vero Acronē seq̇mur/dĳ boni. ¶ Nexeqꝫ colubris: furie infernales: que intortos anguib⁹ capillos habēt: & tres esse docuim⁹: de q̇bus hec Cicero in ea quā pro Sexto roscio oratione habuit/dicit. Nolite putare quēadmodū in fabulis videtis eos qui aliq̇d impie/scelerateqꝫ cōmiserāt agitari: & pterreri tedis ardētib⁹: sua quēqꝫ fraus: & suus error maxime vexat: suum quēqꝫ scelus agitat: amētiaqꝫ afficit: sue male cogitationes/cōscientieqꝫ animi terrēt: he sunt impĳs assidue/domesticeqꝫ furie: q̇ dies/noctesqꝫ parentū penas a sceleratissimis filĳs repetāt.

Tyberis quō scribē dum sit et ipsi⁹ fabu.

* Vnc⁹ fu stis ab imo latere icur nus ac sese retorquēs: quo instrumento puniebantur dānati. Iuuena. Impact⁹ Seianus ducit vnco.

Manes q̇ sint.

Ascensius.

Tyberis thuscus: qꝛ per Tusciā seu Hetruriā fluit. Sed in manis puto duas esse dictiones/vt sit ego dabo manibus: scꝫ meis i. spiritibus a corpore separatis: est eñ a ntō manes nō a manus: qꝛ primā producit in id est cōtra manis. s. tuos: qꝛ diximus in actō manis & manes. seua arma/quibus scꝫ manes tuos persequātur Ossea forma. Iuuenalis dicit satyra quarta. Aut nigri manu⁹ Ossea Mauri: & cui per mediā nolis occurrere noctem: Cliuose veheris dum p monumēta latine. Mortui eñ ossa absumpta: scꝫ carne occurrere putātur. dicit aūt Vergiliana Dido idē sic. Omnib⁹ vmbra locis adero/dabis improbe penas. Siue ego (qđ nollē) quasi vindicte appetēs/aut senectutis incōmoda abhorrēs. Piscis lōginqu⁹ i. in lōginquo mari degēs: edet i. deuorabit

bit nostra viscera:postq̄.s.submersus sis. Et breuior vita:ordo est:z vita tua futura est breuior pena tua:qr pena
durabit etiā in morte:z post mortē. Indeploratū.i.nō deploratū. Carnificisq̧ manu populo plaudēte traheris.
s.ad suppliciū:aut potius ad bustū:qr sequitur:ipse te fugient zc. hoc modo ad suppliciū nōnulli christiani sub
Domitiano postea tracti legūtur infixo vnco gutturi. Ipse te fugient:precat̄ vt tract9 indignissime ad vstrinā.
z impositus rogo:flāme eius cadauer non absumāt:sed iaceat preda vulturibus:z canibus.

Unguibus/et rostro tardus trahet ilia vultur: *
Et scindent auidi perfida corda canes.
Deq̧ tuo fiet/licet hac sis laude superbus:
Insatiabilibus corpore rixa lupis.
In loca ab Elysijs diuersa fugabere campis:
Quasq̧ tenet sedes noxia turba coles.
Sisyphus est illic saxum voluensq̧/petensq̧:
Quiq̧ agitur rapide victus ab orbe rote.
Queq̧ gerūt humeris perituras Belides vndas:
Exulis Egypti turba cruenta nurus.

Tardus:pducēs morsuz. ¶ Canes:hoc in italia z alijs locis dānatū erat:in Hircania celebre z solenne:nā plebs/vt scribit Cicero publicos alebat canes optimatesdomesticos a qb9 mortui laniabātur. Sili9. regia cū dulcē posuerūt mēbra pbatū. Est hircanis adhibere canes. Licet:pmittētis. Elysijs:cāpi siue sint i corpore Lune:siue in insulis fortunatis:pijs tātum:z qui recte vixerāt dabātur:vt tartar9 sceleratis hominibus:vbi iudice Rhadamāto furievltrices scelera puniebāt. ¶ Sisyph9: siue eolicū isthmū infestaret ad inferos detrusus est saxū subducens in montē:qd semp deuoluitur. Lucreti9 negās inferos esse:scribit Sisyphū esse apud nos eū.s.qui honores sepe petit:q̄uis ferat repulsam. Lucreti9. Sisyph9 in vita q̄z nobis ante oculos est. Qui petere a pplo fasces seuasq̧ secures imbibit z semp victus tristisq̧ recedit:hūc se vidisse Ulysses testatur apud Home. vn̄ fabulā nostri poete celebrarūt. ¶ Quiq̧:ixion fili9 Antionis z Melāthus:nonnulli ex nr̄is scribunt patrē Phlegiā cū iunonē ad stuprū prouocasset:vt scribit Home. Latonā:ad inferos trusus circūagit̄ radijs rote frāgētib9 mēbra. ¶ Exulis. Egist9

DOMI. * Vultur auis a volatu tardo dicta : pter em̄ corporis magnitudinē tarde volat.

thyestis fili9 fuit. Egypt9 aūt(vt Eustathi9:z eurypides scribūt)frater.danai fili9 Beli egypto puincie nomen
dedit:cū filijs qnquaginta nuptias celebrauit cū totidē filialib9 Danai fratris:q̄ maritū iussu paterno singule
necarūt:pter Hypmnestrā:q̄ lynceū:vt Eusebi9 scri. Bucetū seruauit:he dn̄r haurire aquā vase ptuso ex puteis.
Hec fabula cōposita est ex hystoria:nā Danaus Argos irriguū aq̄s reddidit.qb9 carebat multz effosis puteis:
inter q̄s q̄tuor erāt sacri:qd versus grec9 indicat. Argos aq̄s vacuū Danae struxere redūdās. Lucretius hac fa
bula capsos amore repsentari putat:q̄ leuissima i re diu laborāt. Lucreti9. Hoc opinor idē euo florēte puellas.
Qd memorāt laticē ptusum cogere in vas. Belides:neptes Beli pfugi:nā exulauit expulsus a Danao fratre. Zero.
Tardus trahet ilia vultur:vultur d̄r:vulturis z vulturi9:pualēt vulturū nigri:in excelsissimis rupib9nidi Tard9 fd.
ficāt:oua.xiij.pariūt:si Umbritio peritissimo aruspici credim9:triduo ante:aut biduo vbi futura sunt cadaue
ra volāt:putarūt nōnulli ipsos ex alieno orbe volare falso:satis aūt liquet neminē ipsoz nidos attingere:vt in
x.naturalis histo.auctor est Pli. ¶ Tardus pseuerās:nā teste Nonio. Mar.tardus piger d̄r:z diuturn9/pseue
rāsq̧:vt apud Uergi.ij.Geor. Media fert tristis succos/tardūq̧ saporē:z hoc loco magis sensui cōuenit:vt tar
dus pro pseuerāte accipias:q̄ qd nonnulli interpretātur pducēs morsum.ridiculū est em̄ illa dicta abina/que
ps charte est tenuissima:vt Festus scribit. In loca ab Elysijs:de cāpis elysijs diuersa ab auctoribus tradunt̄:
nā alij fortunatas insulas esse volūt:vt Hora.q̄ ita in epodo ait. Manet Oceanus circūuagus arua btā. Peta
mus arua diuites z insulas reddit Ubi Cererē tellus inarata quotannis. Et imputata floret vsq̧ vinea.has
etiā Sallu.in Oceano esse refert. Diod.aūt in meridiano Oceano positas scribit:ibiq̧ esse res admirādas tra
dit:si vo Lucanū seq̄mur:Elysios cāpos circa lunarē circulū esse dicemus. Ait em̄. Quodq̧ ptz terras/inter lu
neq̧ meat9. Nō illic auro positi nec thure sepulti. Perueniūt:tūc gen9 omne tuū:z q̄ dent̄ menia disces:qd etiā
Ser.sup eo Uer.v̄siculo in.v. Aeris in cāpis:est interptat9:cū ergo bonoz aie corpe migrabāt:hec petere dice
bāt̄ loca:vbi plausus choree z letitie sūt:hinc Tibul. Hic choree/cātusq̧ vigēt:passimq̧ vagātes Dulce sonāt
tenui guttare carmē aues. Fert casiā nō culta seges:totosq̧p agros Floret odoratis terra benigna rosis:z q̄ se
quūtur. Tartar9 malaz sedes aiarū erat:vbi ppetue tenebre:luct9:z miserie erāt:vt ipse q̄z in eadē docet elegia
Tibullus. At scelerata iacet sedes in nocte pfunda. Abdita quā circū flumina nigra sonāt:z reliq̄. ¶ Sisyph9
est illic:Aeoli fili9 Sisyph9:teste in.vj. Iliados Hom. Isthmō latrocinijs occupabat:ita vt Autholiā Autholi fi
liā Laerte despōsatā arripuerit:quā z cōpressit:vnde Ulysses nat9 credit̄:qd in.xiij.Met. Ouid.videtur osten
dere. Quid sanguine cretus Sisyphio:furtisq̧ z fraude simillimus illi. Inferis Aeacidis aliene nomina gētis:
hūc Theseus interfecit:qui apud inferos hac afficit̄ pena:vt semp cogatur saxū ad mōtis apicē voluere:qd q̄
primū in cacumine mōtis pduxit:ad ima relabit̄:vt in eodē loco scri. Ouid.aut petis/aut vrges redituru Sisy
phe saxū.z in Hercule furēte Seneca. Ceruice saxū grāde Sisyphea iacet. Lucreti9 autē fabule hui9 figmētū
aperit:vt p teipm videre poteris. ¶ Quiq̧ agit̄ rapide. Ixiō Antionis z Melate Amythoni fili9:alij aūt Phle
gre volūt. Esioneo filiā Cliā plurima dona pollicit9 despōdit:ex qua Pirithous natus.sed cū Ixion pollicitis
minime fidē seruaret:eius Esioneus equos cepit: Ixion aūt accersito genero:cui/qd fuerat pollicit9/dixit ser
vaturū:ipm i foueā cōiecit:cūq̧ a Ioue purgat9 esset:nā a q̄q̄ alio nō poterat purgari:Iunonē stupri ausus est
interpellare:qd cū Iuppiter cognouisset:in formā Iunonis nubē interposuit:cū q̄ Ixion concubuit:vn̄ cētauri
nati sunt. Post tn̄ meritas Ixiō Iuppiter penas luere voluit:nāq̧ apud inferos rote alligari iussit:q̄ ppetuo
voluit̄:vt i qnto Diod.scri.z Tibul.q̄z ait. Illic Iunonē tētare Ixionis ausi:Uersant̄ celeri noxia mēbra rota.
¶ Queq̧ gerūt humeris. Beli Dana9 z Aegypt9 filij fuere:quoz altero.l.nate sūt ex plurib9 filie:totidēq̧ alte
ro virilis sex9 filij:accepat ab Apolline Danaus fore:vt a filio fratris pariter z genero esset occidēdus:qre diu
fratri aduersat9 est:q̄ in cōnubiū neptes filijs dari volebat:tādē Danaus pene coact9 fratri morē gessit:insidijs
cōfidēs qd monuerat oraculū euasurū:etem̄ gladiū vnicuiq̧ filiarū dedit:q̄ cū viris nocte concūbendū erat:vt
oēs tollerēt:impia oēs parētis iussa executesunt:pter vnā Hypmestrā minorē natu:q̄ Lynceo pepercit:a quo
postea Danaus occisus est:q̄ z Armeus q̄nq̧/teste Euseb.dict9 est:ideoq̧ apud inferos hac pena torq̄ri he iu
uenes phibent̄:vt i humeris aquā cribro semp gerāt:quoad vrnā impleāt. Un̄ Tibull9. Et danai proles Uene

risq̃ numina lesit. In caua letheas dolias portat aq̃s. ⁊ in Meta. Oui. Moliriq; suis letũ patruelib⁹ ause. Assidue repetũt q̃s pdãt belides vndas. ⁊ i Hercule furẽte Seneca. Urnasq; frustra Danaides plenas ferũt: ⁊ in Medea. Uosq; vrnis q̃s feratis irrit⁹ ludit labor Danaides coire/ vr̃as hic dies q̃rit man⁹. Quid aũt Lucreti⁹ velit sub hac fabula itelligi p te ispicito. Aegyptũ regiõi nomẽ dedisse: q̃ Aeria vocabat: nũc Aegypt⁹: vt Euse. tradit: q̃ ibi expl'so Danao regnauit. ❡ Exulis: iõ q̄ Dana⁹ Argos sibi vidicauit: vt refert Euse. expl'so aegypto.

ASCEN. ☞ Licet h. sis la. su. i. q̃uis glorieris/ q̄ sis causa rixe inter me: ⁊ coniuges/ ⁊ amicos: vt eris inter lupos. videtur enim tibi gloriosum induxisse discordiã: ita ⁊ malũ di. quã li. i. licitũ est vt sit permittentis. Sisiphus est illic/ hec omnia Macrob. in de somno Scipionis late exequit: ⁊ habent etiã. vj. Aeneid. Quiq; .i. ⁊ qui scz Ixion. Belides/ Beli neptes. Aurus eg. q̄ filijs eius nupserant/ sed interfecerunt.

Poma pater Pelopis p̄sentia querit: ⁊ idem

Semper eget liquidis/ semper abundat aquis.

Iugeribusq; nouem summus/ qui distat ab imo:

* Uisceraq; assidue debita prebet aui.

Sic tibi de furijs scindet latus vna flagello:

Ut sceleris numeros confiteare tui.

Altera tartareis sectos dabit anguibus artus:

Al's ore.

Tertia fumantes incoquet igne genas.

Mox ia mille modis lacerabitur vmbra: tuasq;

Aeacus in penas ingeniosus erit.

* In te transcribet veterum tormenta virorum:

Manibus antiquis causa quietis eris.

Sisyphe cui tradas reuolubile pondus/ habebis:

Uersabunt celeres nunc noua membra rote.

Hic erit: ⁊ ramos frustra qui captet/ ⁊ vndas:

Hic inconsumpto viscere pascet aues.

Nec mortis penas mors altera finiet huius:

Horaq; erit tantis vltima nulla malis.

Inde ego pauca canam: frondes/ vt si quis ab Ida:

POMI. ☞ Poma pr̃. Tãtalus Paphlagoniã tenuit impio ditissim⁹ fertilitate regionis ⁊ ob multa metalla q̃ illic erãt: vt scri. Stra. In pugna fuit aduersus Troen: qm̃ Ganymedẽ rapuerat: vt Euse. scri. dignat⁹ Deoꝝ mensa Iouis mystica ptulit mortalibus. Uñ apud inferos esse meruit sitiẽs in aquis ori allabẽtibus: vt scripsit Home. qð nõnulli dixerũt hoc suppliciũ datũ: qm̃ Pelopẽ filiũ Dijs hospitib⁹ epulãdũ apposuisset: falsum est. Pendẽt preterea poma: que quoties vult captare vẽto dissipãtur: vt scrib. Home. Ast ea sublimẽ vẽtus contorquet in auras. Iugerib⁹: Tityus filius Iouis ⁊ Heiare habit⁹ est terre filius: qm̃ a m̃re educatus est sub specu metu Iunonis: specu illud demonstrat: vt scrib. Stra. in Boetia: is qm̃ latonã violauerat: in nouẽ iugera distentus pascit vultures. Ulysses apud Home. Et tityũ vidi terre oipotẽtis alumnũ: tñ addit iacẽtẽ in solo: ⁊ ptentũ ad nouẽ iugera. ❡ Summus q̃ distat ab imo: cuius caput a pedib⁹ distat nouẽ iugerib⁹. ❡ Aui: vulturi. Home. scribit vultures duos fuisse. ❡ Una de furijs: tisyphone. ❡ In te trãscri. trãscribere trãsferre est: tractum a colonia: qm̃ q̃ mittebant dabãt noĩa: ⁊ trãscripti dicebãtur. ❡ Põdus: saxũ. ❡ Captet: q̃ frequẽter studeat capere. ❡ Nec mor. inchoatis imprecationib⁹ vtit: nã cũ supra dixerit eum periturũ: nec addiderit penã: nunc ait. ❡ Penas: quas dabis post mortem. ❡ Inde ex numero tuorũ malorũ. ❡ Ut si q̃s carpat frõdes in Ida: Ida filia Dardani fuit regis Scytharum. Ida m̃r Mennonis: q̃uis fabule Aurorã tradiderint. Ida silua in Creta a q̃ siluã Phrigiã idam dixerunt teucri; a Creta profecti: vt Callimachus elegiarũ poeta primus docuit: in hac proceritas arborũ ⁊ copia in admiratone est: pinus pfert que nullam sentiunt cariẽ: vt scri. Theophra.

☞ Poma pr̃ Pelopis: Tantalus Iouis ex plote nympha fili⁹ fuit: Pelopis pater: Meones vocitat⁹: in Phrygia regnũ habuit: bellum Troi indixit: ob raptũ filiũ ei⁹ Ganymedem: vt Eusebi⁹ est auctor: qui deos hospitio suscepit: quibus Pelopẽ filiũ epulãdũ apposuit: alias mẽtitus esse carnes. Dij oẽs ab hmõi se epulis abstinuerãt vna excepta Cerere: q̃ humerũ comedit: inde eburneũ humerũ Pelopi Iuppiter fecit: vt in. iij. Geor. Uerg. Humeroq; Pelops insignis eburno. Tãtal⁹ aũt tãto ppetrato facinore: a ioue ad inferos detrusus est: vbi vsq; ad labia in aq̃ mersus est: que cũ eã haurire vult effugit. Porro pomorũ arbores ad os vsq; inclinari: que comedere minime põt: ⁊ hoc semp detorquet. Tãtalus cruciatu: hinc in Hercu. furẽte Seneca. In amne medio faucib⁹ siccis senex sectat vndas. Abluit mentũ latex/ eidẽq; cũ iam Sepe decepto dedit: perit vnda in ore. Poma destituũt famẽ: ⁊ pluribus locis. Oui. tñ in libro de sine titulo. Querit aq̃s in aq̃s: ⁊ poma fugacia captat Tãtalus: hoc illi garrula lingua dedit. Lactãtius etiã addit nõnullos dicere ideo Tãtalũ eo quo diximus: modo torqueri: q̄ deorum cõuiua eorũ hoibus prodiderit secreta: ideoq; Statius. Et seue perijt iniuria mẽse. ❡ Iugeribusq; nouẽ: Tytius: iouis ex Heiara Orcomoni fili⁹ fuit: nouẽ iugerũ magnitudine: a terra nutritus: q̃uis alij terre filiũ dixerint: hic ab Apolline telis cõfossus est: eo q̄ Latonã amarat: dãnatusq; est ea lege apud inferos: vt eius iecur vultur semper exedat: vt in vj. eneid. scri. Uergil. licet Home. vicissim dicat duos vultures sibi in eius penã succedere: vnde etiã Tibullus. porrectusq; nouẽ Tityus per iugera terre. Assiduas atro viscere pascit aues. Lucretius autẽ hãc moraliter est interpretatus fabulã. Iugerũ dictũ a iunctis duobus actib⁹ q̃dratis: q̃ colligũt. ccxl. pedes in lõgitudine: in latitudine vero dimidiũ: vt Uar. tradit: ⁊ Quinti. lib. j. institutionũ: iugeri quoq; Pli. in. xviij. naturalis histo. libro. Cato: ⁊. L. Columella in. vj. meminerũt. ❡ Aeacus in penas: hic minos: ⁊ Rhadamãthus iouis: ⁊ Europe filij apud inferos iudices sunt: vt in sexto Aenei. Seruius docet. ❡ In te trãscri. trãsducet. verbum antiquum est trãscribo ad colonias attinẽs. Uerg. in. vj. eneid. Et tua Dardanijs trãscribi sceptra colonis. Ser. trãscribi tradit. sermo aũt hic tract⁹ est de pecunia: nã scribi est dari. Hora. Scribe decẽ Cento: nõ est satis: adde cicute. rescribi vero reddi. Horati⁹. Dictãtis quod tu nunq̃ rescribere possis. Terentius. Argentũ illud denuo rescribi

*Assidu⁹ ab assideo: iugis/ cõtinuus. Assidui etiã dicebãtur/ q̃ locupletes erãt: et facile cũ id tempus postulabat munera pp̃lo prestabãt. Tityi fabula.

*Tormẽtum significat oẽz machinaz ad torquẽdũ saxa. Tormẽtũ etiã p q̃cunq; cruciatu veteres posuere.

Ida a q̃ silua nomen accepit: q̃ fuerit: ⁊ q̃t Ide fuere.

Taro.

Tityus.

Iudices inferni.

sube Phormio. Frondes vt si quis in Ida: mōs ꝛ silua in Phrygia Ida dicitur. Home. viij. Illiados ferarū parē
tem dixit: et locum quem gargarū vocant: item Ida in Creta. Ouid. fastorum lib. v. Et Creta nobilis Ida.
Pater pelo. i. Tantalus: qui scd̄m Home. ad Nasum vsq; hꝫ depēdētia fragātissima poma: ꝛ ad labia vsq;
ascendentia dulcissima flumina: que dum captātur: effugiūt: vñ de fluminib⁹ dicit. Hora. sermone primo. Tāta
lus a labris sitiēs fugiētia captat flumina: quid rides ꝛc. Iugeribus nouē. i. Tityus: de quo. vj. Necnō ꝛ Tityon
terre omniparētis alūnū Cernere erat: p tota nouē cui iugera corp⁹ Porrigit. Ordo autē text⁹ est: que pro: ꝛ is
supple q̄ summus. i. sup̄ma parte sui: hoc est vertice: distat ab imo. i. ab ima parte sui: scꝫ a plāta pedis nouē iu:
geribus: ꝛ p̄bet aui vulturi assidue. i. sine intermissione rodēti: sequit̄ Maronē dicentē in. vj. Rostroq; immanis
vultur aduco immortale iecur tondēs / fecūdaq; penis. Uiscera: rimatur epulis: habitatq; sub alto pectore: nec
fibris reqes datur vlla renatis. dico Maronē imitari: nam Home. duos vultures sibiinuicē succedētes dicit: vi
scera debita: scꝫ talib⁹ cruciatib⁹ erit supple illic. Una de furijs: tres eñ sunt Tisyphone: Alecto: ꝛ Megera: loqui
videt̄ de Tisyphone: de qua eñ. vj. Cōtinuo sontes vltrix accincta flagello Tisyphone quatit insultās. Altera. s.
Alecto. tertia. s. Megera. Aeacus: tres quoq; dñr apud inferos iudices: q̇ seuerissimi in creta iudices fuisse legū
tur. Radamāthus: Minos: ꝛ Aeacus. Radamāthus aūt dr inq̄sitor. Unde eñ. vj. Gnosius hec Radamāthus hꝫ
durissima regna: Castigatq;: audit dolos: subigitq; fateri. Que q̇s apud superos furto letat⁹ inani. Distulit in
serā commissa piacula mortem. Minos iudex. Unde Hor. Et de te splēdida Minos Fecerit arbitria: ꝛ in eod. vj.
Quesitor Minos vrnā mouet. Eacus ꝟo executor. Uñ. Iuue. in prima. Quas torq̄at vmbras Eacus. Et hoc lo:
co. verū hec officia cōfundunt̄: ita vt singulis oia cōueniāt. Eacus trāscribet in te penas infernales. i. transferri
faciet in te: ꝛ erit manib⁹. i. iferis spiritib⁹: aut animis: seu si mauis animab⁹ antiq̄s causa q̄etis: q: o Sisyphe
erit sup. tūc qñ ibis apud inferos supple aliquis cui tradas. i. tradere possis: pondus reuolubile. i. saxū assidue
reuoluendū. hic. s. ibis: erit. s. qui Tātali penas dabit hic incōsumpto ꝛc. scꝫ loco Tity. nec mortis penas. Quod
in hunc imprecatur poeta nimium verum experiuntur damnati: qui de calore nimio transferuntur in aquas ni
uium ꝛ nouo genere mortis cruciantur: nec finitur mors morte sed cōtinuatur. Inde: scilicet de infinitis malis.

Et summam libyco de mare carpat aquam.
Nam neq; quot flores sicula nascuntur in Hybla:
Quotve feret dicam terra cilissa crocos.
Nec cum tristis hyems aquilonis inhorruit alis:
Quam multa fiat grandine canus Athos.
Nec mala voce mea poterunt tua cuncta referri:
Ora licet tribuas multiplicata mihi.
al's talesq; mineq;
Tot tibi ve misero venient / talesq; ruine:
Ut cogi in lachrymas me quoq; posse putem.
Ille me lachryme facient sine fine beatum:
Dulcior hic risu tunc mihi fletus erit.
Natus es infelix: ita dij voluere / nec vlla
*
Commoda nascenti stella / leuisve fuit.
Non Venus affulsit / non illa Juppiter hora:
Lunaq; non apto / Solve fuere loco.
Nec satis vtiliter positos tibi prebuit ignes:
Quem peperit magno lucida Maia Ioue.
Te fera nequaq̄ placidum spondentia Martis /

De mare liby. mare libycū idē africanū dictū est: ꝛ notiū añ syrtes ꝓtendit̄ in egyptiū vsq; pelag⁹: pfundū Erato sthenis snia mille ꝛ quingētis. De mare libyco: alibi numerū malorū cōparat aquis Icarū maris. Tot pre: mor aduersis: que si cōprehēdere coner: icarie numerū dicere coner aq̄. Hybla: ab hyblōe rege dicta: vt plꝫ Thucididi: q̇ cum eā ꝑdidisset Megarēsibus: effecit: vt ab his iterū cōderet̄ / appellareturq; Megara. Stra. a Doriēsib⁹ cō ditā scri. tum pristinū nomē māsit ꝑpter mel: lis hyblei p̄stantiā. Est eñ eiusdē nois mons primus thymo abūdās: vnde apes paste mel optimū conficiunt. Crocos puer. Smilacē amauit ipse cōuersus in florē sui nois: puella in hederā: quā Smilacē dicūt: hic flos cū loto et hyacintho ab Home. celebrat̄ ꝑpter odoris prestātiā: nascitur magna vbertate ꝛ p̄stantia in Cilicia in mōte corytho: vt scri. Pli. Stra. testat̄ ad antrū eius nois. Athos. mōs altissi: m⁹ dict⁹ aliqñ ab Home. thraci⁹: cū ꝛ thracie et Macedonie sit abscissus a cōtinēti a Xerse persarū rege interuallo passuū mille ꝛ q̄ngētorū oppidū in cacumine habuit acrocō athos dr et nō athō. qd̄ nōnulli suspicati sunt: nā athos os syllabā producit: cuꝫ ω sit apud grecos: vt Uerg. versus pene seruari possit. Ferat: ꝑdu: cat. Ora hyperbole est homerica: cū esset de scripturus numerum nauiū: eam imitatus est Hosticus in scd̄o belli istri. Nō mihi si lingue sint centum: atq; ora sint totidē. ꝛ demū Uer. Non mihi si lingue centuꝫ. Tales tam gra: ues. Hic fletus: quē fundā in calamitatibus tuis. Natus es: post egyptiā psuasionē vbiq; receptū est astrorū motus infelicitatē: vel feli: citatem nascēti portēdere. Iuue. Distat enim que sidera te excipiāt: mō primos icipiētē ede: re vagitus. Petosyris / cuius meminit Iuue. ꝛ Pli. in. ij. ꝛ. xij. in eo plurimum elaborauit: fuit nōnunq̄ in cōtemptu: ꝛ habiti perniciosi qui hāc sciētiā profitebātur: expellebātur sepenu mero ex vrbe mathematici. Idem enim verbū significat apud tranquillū: eos qui ex astrorū motu futura predicebant: ex hac disciplina predicit poeta infelicitatē Ibidi. Uenus planeta est infra Solē: cu: ius cursum ꝛ naturā Pythagoras Samius primus cognouit: eam stellā alij Iunonis putarunt: alij Isidis: alij matris deū: cuius natura cūcta generātur: ꝛ animaliū stimulantur cōceptus: felicitatem: et gratiā apud morta: les portendēs si nascēti affulserit Juppiter: ardore nimio Martis stelle ꝛ frigore Saturni: inter que duo sidera est interiectus interpretatur Mercurij stella: ab alijs dicta est apollinis: felicitatē: vel maluꝫ portēdit: si aut bo: no aut malo sideri fuerit coniuncta. Mars vulnera: furorem: ꝛ perpetuā ferri insaniam. Stella: a stando dicitur: Leuis: benigna. Non apto loco: nam pro varietate regionum celestium planete mutant naturam.
Et summā lybico de mare lybicū mare idē qd̄ africanū in Egyptū vsq; ꝓtendit: paucissimos sinus i se reci:

Ida. ASCEN.

DOMI. Mare libycum quod. Hybla que vnde dicta. Croci ꝛ smilacis fabu. Athos mōs vbi sit ꝛ os eiusdē quā ta sit.

*Commod⁹ aptus / siue vtilis. Cor. cel. scꝫ iter omnia maxime cō modum est exerceri. Astra infelicitateꝫ portendunt. Uenus planeta quenā sit ꝛ q̇s pri⁹ in eam cognouit. Juppiter planeta q̇ sit. Mars planeta quid sortis dat. Stella vñ dicta.

ZARO.

Lybicū mare vnde dictum est. Hybla. Crocus ꝓ fructu. Athos ⁊ ipsius circuitus. Horosco pie hoim. Stelle que sint. Juppiter. Lune natura et ipsius cursus. Mercurij fabula. *Alia flumē est e mōtib⁹ crustumys l tybe riz defluēs iuxta quez Galli populi romāi exercitū pfligarunt: et perēdie vrbē ceperūt dempto capitolio. ASCEN.

pit:vt Pli.in.v.tradit libycū a libya:q̄ a lybie epaphi filia nomen h̄z:africanū vero ab africa:cui ab afro libys Herculis filio nomen est inditū/vt Solino credimus. Andronicus vero Alicarnaseus ait occeanum compressisse nymphas duas Pampholigē ⁊ Parthenopē:ex parthenope quidē europē habuisse filiā:ex Pampholige vero Asiā ⁊ Lebiā:vn̄ orbis partes sunt appellate. Hybla:Sicilie oppidū:qd̄ nunc Megara dr̄ ab Hyblone rege dicta:teste Thucidide:floꝝ copia ac pstātia nobilis:quib⁹ mel optimū cōficit:est etiā mōs eiusdem nois in attica regione/vel sicula thymo abūdās:de melle attico legas Pli.li.xi j. ¶ Terra cilisca crocos:circa corycū Cilicie crocū optimū habet:inter cetera electissimū:vt Solin.refert:ibi Corycos opp.est ⁊ specus. Crocū aūt adulescētē fuisse poetaꝝ fabule ostēdūt in florē sui nois trāsmutatū:sunt tn̄ q̄ Crocū dictū putēt a Coryco Cilicie opp. vt testat̄ Stra.in.ix.parnasum celeberrimū Coryciū nympharū antrū cōtinere:idq̄ ⁊ Cilicū nuncupatum. ¶ Hyēs:qd̄ tunc multi imbres:hinc hybernaculū hybernū:vl̄ qd̄ aia qua stat̄ oium apparet:ab hiatu hyēs:vt Varro est auctor. ¶ Cain⁹ Athos:Macedonie mōs Athos:vt tradit Pli.⁊ si Thracie qn̄q̄ ab auctorib⁹ ponatur:sepe ⁊ Emonie. Seneca in Medea:Emoni⁹ illas cōtulit pestes. Athos altissim⁹ aūt cuius vmbra ad lennon vsq̄ insulam protēditur:que octoginta sex mil.pas.a Macedonia separat̄:hunc lib.v.Thebai.Statius. Ingenti tellurē prim⁹ vmbra Vestit athon:nemorūq̄ obscurat imagine pōtū:a planicie in mare excurrit.lxxv.mil. pas.ambitus radicis.cl.mil.colligit:hūc Xerxes persarū rex cōtinēti abscidit in lōgitudine mil.pas. ¶ Nat⁹ es infelix:teste Aristo.hec inferioribus cōiūcta sunt a quibus gubernant̄:nam qui sub bono planeta natus fuerit felicitatē habet:⁊ cōtra sub malo infelicitatē:ideo dicit poeta Ibidē infelicissime natū:in cuius ortu stella nulla ꝓpitia fuit. ¶ Stella.stelle sunt singulares ⁊ erratice quinq̄:vt docet Macro.⁊ cetere q̄ nō admixte alys sole serūtur. ¶ Nō venus affulsit:infra solē veneris sidus est:cuius naturā primus Pythagoras samius deprehendit:vt placet Pli.est aūt venus frigida ⁊ humida:que si in natiuitate alicuius victrix apparuerit:felicitatē illi protēdit:vt Haly.tradit ambitū signiferi tricenis:⁊ duo de quinquagenis dieb⁹ peragit:vt in.ij.Pli.scri. Non illa Juppiter hora:infra Saturnū Juppiter est:q̄ equalis est tēperat⁹:in natiuitatib⁹ si bn̄ affulserit: felicitatē facit:mala auersat̄:ideoq̄ Saturno cōtrari⁹ duodenis annis cursum suū pficit:vt tradit Pli. Lunaq̄ nō apto. Lune inest frigida ⁊ humida natura:q̄ vt celestib⁹ signis cōiungit̄:ita operat̄:in oib⁹ nāq̄ geminorū partibus paupertatē:miseriā:mēbrorūq̄ mutilationē facit:malū ⁊ in virgine protēdit:sicut ⁊ in scorpione:vt Haly.tradit: cursum pagit suū vicenis septenisq̄ dieb⁹ ⁊ tertia diei parte:siue eclypsim dicit quoties Lune est eclypsis l alicui⁹ ortu malū ei imminet. ¶ Solve fuere loco:oim planetaꝝ sol est optim⁹:per eū em̄ oia generant̄:⁊ felicitatē mortalibus tradit.in Sagittario mal⁹.ita ⁊ in Ariete:vel etiā eclypsim potes intelligere:q̄ interuētu Lune fit. Sulpiti⁹ aūt Gall⁹/vt Pli.credim⁹/apud romanos cū tribun⁹ militū esset contra Persem regē. Lune/Solisq̄ rōnē defect⁹ inuenit:apud grecos vero Thales milesi⁹. Nec satis vtiliter. Mercury sid⁹ dicit admodū humano gn̄i nociuū si in ariete fuerit:i Geminis:in cācro in Sagittario:ac in capricorno. ¶ Quē peperit Maia: notū pene oib⁹ Jouē Athlātis filiā maiā cōpressisse.vn̄ ⁊ mercuri⁹ nat⁹ est. Spōdētia Martis:planetā pessimum bella/iternectiones:⁊ litigia amat:⁊ qn̄ alicui⁹ p̄est natiuitati malū fit:nisi aspectū cū ioue/aut Venere habuerit.

☞ Lib yco de mare:sic legendū est:nō mari propter versum:qd̄ idē alibi quoq̄ inuenies. Terra cilissa ꝓ cilicia facto diminutiuo greco. Atho mons inter Throciā ⁊ Macedoniā assidua grandine:aut niue pulsatus. Natus es infelix:docet ex mathematicoꝝ atq̄ astrologoꝝ disciplina inseliciter natū:⁊ infausto horoscopo:quā disciplinā cū diuus Aug.in lib.de ciui.dei:tum Picus mirandula in opere cōtra astrogos validissimis rōnibus impugnant:immo expugnant. Stella cōmoda.i.vtilitatē afferēs:vel leuis.i.nō aggrauās:hoc est nulla cōmoda fuit: sed quelibet grauis. Quē peperit:scz Mercuri⁹ fili⁹ Jouis ex maia Atlantide.

DOMI. Saturni sidus malū. Atri dies q̄ ⁊ postriduani appellabāt q̄ erāt. Romanorū pugna. *Alienses diesqui. Allia flu. vbi Fasti libri a quo editi fuere. Cinyphia terra a qua cinyphei hirci vbi locorū sit. puerbiū Hirire. Cinyps flu. ⁊ oppidū. Bubonis fabula. Noctua et vlula aues nocturne i fanstū moreser nutri cis lacte formantur.

☞ Senis falciferi.i.Saturni:cui⁹ sidus malū est. ¶ Atra.alludit ad dies atros: q̄ infausti sunt. Hec est:dies erāt atri oēs post idus ⁊ nonas:q̄ postriduani dicebant̄:qd̄ senatus decreuerat hac de cā.L.n. Aquini⁹ aruspex docuit senatū.Q.Sulpitiū aduersus Gallos pugnaturū ad Alliā numē rē diuinā fecisse: quo tpe ad extremū fortune discrimē res romana concidit postridie idus q̄ntiles:inde susceptū vt postriduani dies atri haberentur. Plu.scribit Postriduanos esse atros:q̄m inferis sint dicati:cū dies precedēs calē.nonas:vel idus suspe ris sit dicatus:queadmodū antiq̄tas Januariū mensem Jano. Februariū sequentē inferis celebrat. Idē dies dicunt̄ allienses:q̄m ob infelicē pugnā ad alliā sint cōstituti. His nec iouē:nec ianū prefari,fas erat:nec quēq̄ superū. Alia:flumē q̄ndecim millib⁹ passuū ab vrbe distās bustis romanis nobilis delero ꝓpe internictionē exercitu. Grauis:ifelix. ¶ Fasti: libri dies festos cōtinētes redacti in volumen a Cn. Flauio scriba Apij ceci tanta gr̄a apud plebē cū eos edidisset:vt creat⁹ sit edilis curulis p̄eritū duob⁹ filijs cōsulū:nat⁹ ipse liberti no p̄re:nā ante libros illos ab eo editos cogebat̄ plebs rōnē dierū q̄rere a pncipib⁹ ciuitatis.auc. Pli. Dies q̄ ꝓtulit Ibin:est in fastis. ¶ Publica dāna:naz ob publica damna dies atri erant cōstituti. ¶ Simul cū primū. ¶ Humum cinyphiā:cur ait poeta ibin natū esse in cinyphia terra:q̄ est in Lybia:an ob hircos cinyphios:q̄ fetidi sūt:vt ostēdat eū male olere: n i q̄ male olēt dicunt̄ hircosi. Et Catull⁹ hircū sub alta male olentib⁹ habitare dicit:an si potius pl⁹:q̄m auc. Plu. fere mōstruose ibi na

Sidera presserunt/falciferiq̄ senis.

Lux quoq̄ natalis/ne quid nisi triste videres:

Turpis/et inductis nubibus atra fuit.

*Hec est in fastis/cui dat grauis Allia nomen:

Queq̄ dies Ibin publica damna tulit.

Qui simul impure matris prolapsus ab aluo est:

Cynipbiam fedo corpore pressit humum.

Sedit in aduerso nocturnus culmine bubo:

Funereoq̄ graues edidit ore sonos.

Protinus Eumenides lauere palustribus vndis/

Qua caua de stygijs fluxerat vnda vadis.

Pectoraq̄ vnxerunt erebee felle colubre:

Terq̄ cruentatas increpuere manus.

Gutturaq̄ imbuerunt infantia lacte canino:

Hic primus pueri venit in ora cibus.

Perbibit inde sue rabiem nutricis alũnus:

Latrat et in toto verba canina foro.

scebant. Cõuenietibꝰ diuersis alalibꝰ ad eũdem fonté ob penuriã aquarũ in libya: et ibi diuersissimis mixtis. vñ puerbiũ illud susceptũ ẽ Africã semꝑ noui aliqd afferre: cũ noua mõstra ferarũ ꝑduceret Cinyps labit ex mõte Charitõ: vt scri. Hero. oppidũ est illic eiusdẽ nois: vt auctor est Pli. sed dictio apð Pli. mẽdose ẽ scripta cinyphos ꝓ cinyps. ¶ Bubo: Acherõtis fi. ⁊ Orphines nymphe ꝯuersus in auẽ ex Ascalapho ob accusationẽ Proserpine: auis funebr3 est publicis rebꝰ nõ ꝓuatis ꝑsertĩ3 si i lucẽ appeat: queãdmodũ noctue ⁊ vlule: q̃ oẽs sunt aues nocturne: cellã capitolij intrauit Popilio ⁊ Pediano ꝯsuli. q̃ de cã vrbs eo ãno lustrata est: ꝯuenit igit augurium bubonis in Ibidẽ: cũ supra eũ dixit publica dãna. ¶ Graues q̃rulos. Eumenides furie infer. dicte q̃si benigne ꝑ ꝯ̃riũ. ¶ Pa. vn. nã aq̃ palustr3 ifelic3 ominis ẽ: ⁊ repudiata a sacr3: q̃bꝰ viua aq̃ flu. vti fas erat. ¶ Unda ca. obscura: queãdmodũ nubẽ dicimꝰ cauã. ¶ Erebee co. ifernales colubre. ¶ Ter. nã ternariꝰ nũerꝰ in sacris adhibebat ꝑsertim magicis: vt est apð Uerg. hũc nũerũ ad sacra ꝑtinere scri. Ari. in ꝑncipio de celo. Lacte ca. vt futurã rabiẽ portẽderet: nã canes ad rabiẽ sunt ꝓni. ¶ Per. ra. hoc est qð Quint. ex testimonio Chrysippi: ⁊ Phauorinꝰ apð aulũ gel. disputãt mores infantis formari ex lacte nutricis: ꝓpt ea cẽsebat Chrysippꝰ nutricẽ doctã esse dãdã ifanti: quẽ velimꝰ oratorẽ. Ex hac disciplina illud extat Uer. Hyrcaneq3 admorũt vbera tigres

☞ Falciferiq3 senis. Saturnꝰ frigide ⁊ sicce nature malũ fere semꝑ facit: si in alicuiꝰ ortu regnauerit. ¶ Hec est in fastis cui dat grauis Allia nomẽ: atri dies habebant post kalẽdas: idus: ⁊ nonas: postriduani appellati nãq3 Lyciniꝰ haruspex ex senatꝰ ꝓcepto rettulit. Q. Sulpitiũ tribu. ple. postridie idꝰ q̃ntiles ꝯ Senones dimicaturũ sacrificasse: ita ⁊ ad cremerã: multisq3 alijs in locis ifeliciter dimicatũ: q̃re hi dies ifausti habiti sũt. Aliã aũt Plutar. nobis atror3 dierũ rõnẽ reddit: dicit eñi patrios mẽsiũ dies dijs supis sacratos: sequẽtes vo iferis q̃bꝰ purgatiõibꝰ maiores q̃busdã vtebant: ⁊ mortuis parẽtabãt: sic ⁊ dies illos tris i mẽsibꝰ ꝑncipes festos: et fastos posuerũt/ eos aũt/ q̃ sequunt tris dijs manibꝰ attributos religiosos ⁊ ifaustos habẽdos existimarũt: ait Uarro. Dies alliẽsis ab Allia flu. dictꝰ: nã ibi ⁊ exercitu nr̃o fugato Galli obsederũt Romã. idẽq3 Liuiꝰ in. v. ab vrbe ꝯdita/ ⁊ Uer. in. vij. docẽt: est aũt Allia fl. xi. lapide via tyberina ab vrbe distãs e mõtibꝰ crustumerijs i Tyberim defluẽs. ¶ Cinyphiã fedo. Cinyps Garamãtũ fl. est teste Her. in. iiij. a Charitone colle ꝓfluẽs in lybicũ mare: iter duas syrtes cadit: pascitq3 hircos maximos: q̃bꝰ ⁊ nomẽ a se dedit: nã cinyphei dñr. Uer. geor. iij. Nec minꝰ iterea barbas: icanaq3 mẽta Cinyphei tõdẽt hirci/ setasq3 cõmãtes vsu3 in castror3 ⁊ miser3 velamia Nautis. Cinyps aũt i gtõ facit cinyphis: ⁊ sũt tria tm̃ q̃ cũ faciũt ntm̃ i ps. gtm̃ mittũt: nõ vt cetera. ꝑ h vel ꝑ p. sed. f. cinyps fis: captelis fis: scirapis fis. Nocturnꝰ cul. bu. Ascalaphus Orphenes ⁊ Acherontis filiꝰ: vt in. v. Meta. Oui. scri. Proserpinã apud iferos cõmedisse accusat: q̃re in bubona v̓sus est. Bubo aũt funebris est auis/ ⁊ maxime abominatꝰ publicis ꝓcipue auspicijs/ noctisq3 mõstrũ: nec cãtu aliq̃ vocali/ sed gemitu Capitolij cellã intrauit sex Papellio istro. L. Pediano cõs. q̃obrẽ nonis Martijs eo anno vrbs lustrata est: si Pli. credimus in. x. sic tradẽti. Protinꝰ eumenides: infernales furie. q̃ Eumenides catantiphrasim appellant. i. immites. Latuere pa. vn. nam aq̃ palustris maculat: viua vo lauat. Uer. Donec me flumie viuo abluero. Erebee co. furias etiã dicit: q̃ crines anguibꝰ intortos hñt. Erebus aũt tartarꝰ in viscuribꝰ terre est vbi furiarũ sedes. Terq3 cruẽtatas: ternariꝰ numerus ꝑfectissimꝰ habet: ac (vt Arist. inq̃t in primo de celo ⁊ mũdo). Dijs immortalibꝰ deputatus.

☞ Hec est ⁊c. docet atrã infaustã fuisse: qua natꝰ est diẽ. Ordo est. Hec. s. natiuitat3 tue est dies: cui Allia fluniꝰ ille grauis. i. molestus ⁊ infaustꝰ dat nomẽ q2 dr̃ alliẽsis in fastis. i. libris fastorũ seu festor3: vbi dies atri notati erãt: sicut nõnulli xp̃ianor3 veteri supstitione inducti/ dies egyptios notãt. scribit aũt Allia semꝑ gemino ll et primã ꝑducit: l3 Seruiꝰ aliter sentiat male allegãs illud Lucani. Atq3 alie clades: nam ibi alie adiectiuũ est ab alius. a. um. vt docet Beroaldus in eũdẽ. ⁊ hec est dies: q̃ tulit Ibim: appositone. q. d. existente publica dãna. Nã quocũq3 die respu. grauia dãna ꝑpessa est: is ater habitꝰ est. Cinyphiã ⁊c. Bone sunt Calderini rõnes. Nã illic hirci abũdant: vñ in Georgicis. Cinyphij tõdẽt hirci. Errãtes aũt olẽtes dñr hircũ olere. Horatiꝰ ꝑmo sermonũ Pastillos ruffinus olet gorgoniꝰ hircũ. Palustribꝰ vndis: q̃ nõ purgãt: sicut aq̃ currẽtes: q̃s viuas vocat Maro dicẽs Aeneidos. ij. Donec me flumine viuo Abluero. Que vnda caua. i. obscura ⁊ nubila: aut euaporata extracta pura aqua per exalationẽ. Erebee: erebus dictus est locus obscurus inferni: aut ipse infernus: ⁊ scribit a doctioribus sine h. Gutturaq3 imbuerũt: docui alibi hoc e in hac tertia ꝑsona sepe correptũ inueniri: sed quãdam celeritatẽ figurari: vt in Baccolicis. Matri lõga decem tulerũt fastidia menses. in Geor. Miscuerũtq3 herbas/ et nõ innoxia verba. et eneid. Obstupui/ steterũtq3 come ⁊c. nõ est aũt legendũ imbuerint: vt alia docent verba.

Membraq3 vinxerunt tinctis ferrugine pannis:

A male deserto quos rapuere rogo.

Et ne non fultum nuda tellure iaceret:

Molle super silices imposuere caput.

Jamq3 recessure viridi de stipite factas

Admorunt oculis vsq3 sub ora faces.

al's furijs.

Flebat/ vt est fumis infans contactus amaris:

De tribus est/ cum sic vna locuta soror.

Tẽpus in immẽsum lachrymas tibi mouimꝰ istas:

Que semper causa sufficiente cadent.

☞ Ferrugine: nã color ifernalis ferrugineꝰ est: et cymba Charontis ferruginea est apud poetã. Male de. hois dãnati. ¶ De vi. sti. nã faces virides ifelices sũt ꝓpter fumũ cõ suffi. cã lachrymarũ semꝑ durante. Pulla sta. infelices dñr habere i manibꝰ. Parcar3 stamina nigra: felices alba. Papi. Jãq3 dies aderat. Parcarũ cõditꝰ albo Uellere. Hoc aũt ex disciplina hetrusca: vt Mac. scri. ⁊ nos i cõmẽ. Silij diximꝰ. Lõga ꝑsagia: hoc dicit ꝓpt magnitudinẽ calamitatũ. Per tuos luct. tuis calamitatibus. Neue sine: ordit imꝑcationẽ incipiẽs a malis Troianis: nã oratoris ẽ narraturi aliq̃d cumulũ quẽdã rerũ ꝓponere: tũ deducere singula: vt hoc loco facit. Prioris cui: antiq̃tatis: insultãs hoc dixit poeta Quẽtaq3. Philoctetes comes Herculis solus morituri rogũ ausus est succẽdere rogãte id Hercule: in cuiꝰ rei premiũ fatales sagittas hydre veneno tinctas Hercules ei reliquit: sine q̃bus rñdit oraculum Troiã capi nõ posse. Ulysses philoctetem ad Troiã ducere voluit: sed in Lẽno mãsit vulneratus lapsa e pharetra sagitta. Lycophron ab Home. dissentiẽs ⁊ nr̃is poetis scri.

Laro.
Saturnꝰ.
Atri dies ⁊ vñ originẽ traxere.
Allienses.
Allia.
Cinyps q̃modo geniuum emittat.
Bubo.
Eumenides.
Furiarum forma.
Ascensius.
DOMJ.
Ferrugineus color est infernalis.
Felices gestant alba stamina: infelices vo nigra.
Philoctetis histo.

Dixerat/at Clotho iussit promissa valere:
Neuit ꝛ infausta stamina pulla manu.
Et ne longa suo presagia diceret ore:
Fata canet vates: qui tua dixit/erit.
Ille ego sum vates: ex me tua vulnera disces:
Dent modo Dij vires in mea verba suas.
Carminibusq́ꝫ meis accedant pondera rerum:
Que rata per luctus experiere tuos.
Ne ve sine exemplis eui cruciere prioris:
Sint tua Troianis non leuiora malis.
Quantaq́ꝫ clauigeri peantius Herculis heres:
*
Tanta venenato vulnera crure geras.

cū troiā peruenisse vna cū Ulysse. Stra. philoctetem profugū fuisse ex patria narrat: ꝛ Petiliā vrbem in Brutis ab eo conditam fuisse. Addit Apollodorus eū coloniā in Siciliam misisse. Uulnera sagitte acerbissima fuerunt: vt ex Philoctete lachrymis apud Lycophronem/ꝛ Sophoclem discimus.
Uinxerūt: ligarūt. solebāt prisci natū infanté pānis inuoluere: quā consuetudiné adhuc obseruam⁹. Ferrugine: mortuorū colore: ferrugo enim est coloris gen⁹ vicinū purpure subnigre: vt tradit Ser. hinc Uer. Pictus acu chlamydé ꝛ ferrugine clar⁹ hibera. ꝛ alibi. Et ferruginea subuecta corpora cymba. Ferrumen vero/ vt scri. Pli. bitumé est: ferruminatis babylonis muris vt dixit Liui⁹/ꝛ ferruminare ē ꝯglutinare. Male: valde: male ꝛ bñ inquit Donat⁹ pro valde ponit̃ sepissime: male etiā ꝓ nō ꝛ magno legim⁹ apud Plau. ¶ Rogo: rog⁹ est cū ardere ceperit. Teré. circū accēsos decurrere rogos. Silice: Silex lapis: ex quo ignis excludit̃: ꝛ cōi gñe inuenit̃. Iuueñ. Nec melior silicé pedib⁹ quoq́ꝫ conterit atrū. Ouid. aūt feminino gñe dixit. Stabat acuta silex ꝑcisis vndiq́ꝫ saxis: igné ex silice primus inuenit Pyrodes silicis fili⁹. vt Pli. scri. i. vij. Stipite stips stipis trūcus est arboris. Cice. Nulli⁹ aūt agricole culta stips tā diurna/ q̃ poete versu seminari pōt: grece dicitur τροπη: vt est apđ Orpheū μεασ τον διερομνηεσ επιστυποσ αχος απολχα stipité ꝓ nummū signatū esse Uarro ꝛ Festus docēt: a quo stipédiū deductū. De tri. tres sorores esse poete tradūt in quarū manibus fata hoím sunt constituta: q̄s parcas catātiphrasim appellāt: singule vero qđ peragāt hñt. Cloto colū baiulat. Lachesis filat. Atropos aūt frāgit: ita vt cū alicui⁹ fila disruperit/ morte moriat̃. Dictaq́ꝫ est Atropos ab a puatoria particula: ꝛ στροφη ꝯuersio: q̄si ad nulli⁹ ꝯuertat̃ preces. ¶ Monuimus admouim⁹ vel excitam⁹. Clotho: q̄ vna est ex parcis/ vt docuim⁹: est ꝛ nympha marina eiusdé nois apud Uer. Magniq́ꝫ iubebo Equoris esse deas: quales Nereia Clotho. Et Galathea secāt. Stamina a stādo stamen appellat̃: q̄ stat in tela velamētū. Uar. Presagia: diuinatiōes: sagis dicit Lactā. diuini: hinc ꝑsagia mētis diuinationes: sagū gñe neutro est ꝯgen⁹ pāni: sagariā factitare apud iuriscōs. est védere: ꝛ sagaria apotheca: dicitur ꝑsago gis. dicit caper. Cic. aūt ꝑsagio. Saga inq̄t Festus đr mulier perita sacroꝝ: vt vir sapiés ꝓducta syllaba ꝓpter ambiguitaté euitādā: sagaces dicunt̃ solertis acuminis: vt etiā canes indagatores sagaces sunt appellati. Uates antiquos poetas vates appellabāt a versib⁹ viédis in poematis. Cū scribā: ostendā corpore tartarino ꝓgnata palude virago. Uar. Lata: firma: stabilia. ¶ Aeui: euū ab etate omniū annorū/ hinc euiternuꝫ greci dicunt αἰων: vt scri. Uar. Troianis ma. notū est Troie excidiū ex lectione tum grecorum: tum etiā latinorū: quare pretereūdā histo. céseo. Herculis. Her. Iouis ex alcmena filius: dictusq́ꝫ Her. quasi ηρασ κλεοσ. i. Iunonis gloria. Peātius he. Philoctetes peātis filius ex Melibea vrbe compulsus ab Her. iurare corporis sui reliquias non indicaturū ab ipso pro munere sagittas felle hydre intinctas accepit: sine quib⁹ Troia capi nō poterat: inuētus est Philoctetes hasce habere sagittas: ꝛ coact⁹ Her. tumulū manifestare: locum autem ne peieraret pede percussit: a grecorum itaq́ꝫ ducibus Troiā ductus est Philoctetes: solus enim huiusmodi sagittis vti poterat: forte per sagittā ipsius est pes vulneratus: vel/ vt alij/ crus/ quo ex vulnere intolerabilis effluxit fetor: q̄ obrem greci auc. Ulysse: ipsum in Lemno reliquerunt: quod Ouid. tetigit in Meta. alij ictū serpente tradūt: ꝛ a Machaone curatū. Propti⁹. Tarda philoctete sanauit crura Machaō: nōnulli telo ꝑcussuꝫ/ a machaoneq́ꝫ sanatū ꝛ Troiā ꝑfectū volūt: alij post Troie euersioné Calabriā venisse affirmāt/ꝛ petiliā ac Turinā cōdidisse. Uer. Hec illa ducis Melibei parua philoctete subnixa petilia muro. ꝛ alia Sagius procl⁹ ꝛ por. Ho. cōmé. scri. de philoctete quoq́ꝫ Sappho ꝛ Ser. ¶ Crure: crura ꝑtes tibiarum anteriores sicuti posteriores sure.
Pānis tinctis ferrugine: ferrugo est purpure Hispanice gen⁹ coloris fusci: atq́ꝫ subnigri: rogo male deserto scꝫ priusq̄ cadauer hois dānati penitus exustū esset. Unde pāniculos semiustos ꝛ fumosos: atq́ꝫ ob id ferrugineos nutricem Ibidis subtraxisse dicit. Caput molle: q: infantis: sed id quoq́ꝫ notā hꝫ: silices autem durissimi sunt lapides: vñ ignis excuti solet. Iāq́ꝫ recessure. s. colubre infernales. i. cū recedere vellét: admorūt ꝑ admonerūt: ꝛ applicuerūt oculis. s. ibidis pueri: vsq́ꝫ sub ora faces factas de viridi stipite: vt fumo cruciaret̃: vna soror de tribus. i. vne parcarū: q̄ tres sorores sunt: ꝛ fata hominū ordiunt̃. Fertq́ꝫ colū Clotho: lachesis trahit: Atropos occat. Pulla. i. nigra stamina. Uñ in Geor. Reijce ne maculis infuscét vellera pullis. Inde pullati dicuntur vestibus lugubribus: que nigre sunt induti. Presagia dicuntur: que sagaciter prenotata sunt: sed sagio ꝛ presagus atq́ꝫ presagiū sa syllabā producūt: quā sagax corripit. Facta canet. Ordo est. Ipsa dixit vates erit: qui canet tua facta. Ille ego sum vates in me. i. in carmine meo nō in me ipso: q̄si ipse sit pro exéplo: qđ aduersarius magno fortassis meret̃. Ne ve sine exéplis. Incipit cōmemorare mala que alij passi sunt: imprecans ea in caput aduersarij. Q: vero historie ꝛ fabule graphice recitant̃ a Calderino: dicā ordiné: qui talis est. Neue. i. etiā ne: vt accipiat̃ ve pro etiā sicut vel accipi solet: q: aliter neue semel positū nō cōgruere videt̃ principio orationis. Igitur etiā ne tu crucieris. i. torquearis sine exéplis prioris eui. i. vt crucieris ad exéplar eorū: qui fuerūt in priore: hoc est ꝑrisco euo: ꝛ seculo: tua mala sint non leuiora malis Troianis: que magna nimirū fuerunt: q: Troiani decénali bello vexati tādé funditus exterminati sunt: ꝛ Troia radicitus euersa. Et geras supple in crure venenato. i. venenatis sagittis inserto: tāta. i. tā magna ꝛ seua vulnera: quāta supple gessit Peātius. i. philoctetes filius peātis: vt attestat̃ Serui⁹ ꝛ Seneca dicés in Hercule furéte in persona Herculis sagittas porrigétis Recipe hec fate peante dona ꝛ minus Alcide cape. Nec fallat vnq̄ dextrā hic arc⁹ tuā. Librare tela didicit/ et certā dare fugā sagittis: ipsa nō fallunt iter emissa neruo tela: peantius igitur id est philoctetes: heres. i. successor in possessione arcus ꝛ sagittarum Herculis clauigeri. i. clauā gerere soliti.

Varro.
Ferrugo.
Ferrumen quid sit.
Male pro valde ponitur. Rogus quid sit.
Silex qđ sit
Stips qđ sit. Parcarum figmétum.
Stamé vñ dicatur.
Sagis qđ a q̄ ꝑsagia.
Sagū qđ sit. Sagariā factitare: et sagaria apotheca quid apđ iurecōsultos.
Saga mulier que sit.
Uates vñ dicti sunt.
Aeuum vñ dictum sit.
Hercules quis fuerit.
Crus ꝛ sura quid.
* Meminit hui⁹ rei ꝛ alio i loco Naso dicés vuln⁹ Achilleo q̄ quondā fecerat hosti vulneris auxiliū Pelias hasta tulit.

ASCEN.

Nec leuius doleas/ꝙ qui bibit hubera cerue:

Armatuſq; tulit vulnus inerme potens.

Quiq; ab equo preceps alienis decidit aruis:

Exitio facies cui ſua pene fuit.

al's trepidus.

Id quod Amyntorides videas/trepidūq; miniſtro

Pretentes baculo luminis orbus iter.

DOMI.

Nec leuius. Telephus filius herculis:ꝛ Auges filie Alcei. inter virgulta inuentus:eſt nutritus cerua:donatꝯ a paſtoribꝯ Corytho Theſſalie regi. Duꝫ ex oraculo didiciſſet matrem fugientē paternā irā vel potius emiſſaꝫ a patre ob ſtuprū cū Hercule ꝑueniſſe in Myſiā/eo ſe cōtulit:vbi a Theutrante rege ꝛ Auge ducta eſt vxor:ꝛ Telephus factꝯ filius ſucceſſor regni vulneratꝯ eſt ab Achille:in quo/ꝛ ſi noſtri conſentiunt oēs/tñ Euſtachius veterē altiꝯ repeti hiſtoriā:ſcri.eñ grecos ignorātes iter ad Troiā perueniſſe prius in myſiam per errorē:vbi Telephus rerū potiebaꝛ:Telephūq; deſcendiſſe in pugnam aduerſus exteros:inſequentēq; Vlyſſem vitis trūco offenſum cecidiſſe:ibiq; vulneratū ab Achille:qui imminebat:tū grecos a littore ꝓpulſatos in greciā rediſſe. Cū aūt reſpōdiſſet Oraculū Telephi vulnus ſanari nō poſſe:niſi eodē loco iterū ab Achille vulneraretur:in Greciā nauigauit:ꝓmiſitq; Achilli in premiū ſanati vulneris ſe ducē futurū ad littꝯ troianū:qđ actū eſt:fabuloſior ita habet hiſto. Sed Pli.ſcri.vulnus Telephi ſanatū ab achille:admixta ferri rubigine emplaſtro:vñ Achilles inqt. Pingitur decutiēs cuſpidē in Telephi vulnus. ¶ Quiq;:Bellerophōtum accuſatū ab Antia:vt ſcri.Ho.ꝛ Hygi.vxore preti Abātis filij:ꝙ vim inferre voluiſſet vulgata eſt hiſtoria:quo crimine pretus eū miſit:vt Hygi.ſcri.ad Iobatē:vt alij ad Euriē lyciorum regem patrē Antie:vt famulus chimere:que lyciorū fines vaſtabat/eum obijceret:ſed victor adeo Iobatē regē cōmouit:vt ei data ſit Achimene i vxorē:ſoror Antie ꝛ regis filia:poſt effoſſionē fontis a Pegaſo cōtēdit euolare in celū. Sed in altū ſublatus in terrā deſpiciēs adeo eſt ꝑterritus vt ceciderit. Pegaſus aūt in celū ſubuolaſſe:ꝛ eſſe inter aſtra. Antiā alij appellarūt Scenobeā. bellū Bellerophōtis ꝛ Pyſandri eius filij i Solymis ſcri. Stra. Nam eos populos a Bellerophonte expugnatos hiſto.credimus. ¶ Id qđ:phenix(vt de alijs eiuſdē nomis ſileamus)filius Amyntoris fuit filij Cercaphi:quē Ormeniꝯ genuit. Chrites ſcri.eū phocēſem fuiſſe:hic cū haberet rē cū pellice pr̄is:vt auctor eſt Ho. delatione nouerce accuſatus aufugit:venitq; ad Peleū Achillis patrē. Vbi perpetuꝯ comes ꝛ magiſter achilli fuit:hūc cecū fuiſſe nō tradidit Hom.ſed apud interpretē Lycophronis eū in patriam reuerſum aſpectu non potuiſſe frui:qm̄ oculis carebat. Quod addunt quidam a filijs eum cecatum non reperio.

Nec leuius doleas:apud quēdā vetuſtiſſimū interpretē legere eſt. Calydonē ꝛ Dareū fratres fuiſſe Thaletis filios. ſolebat Dareus lacte ceruę hoīes interficere:a ſuis poſtremo armis circūſeptus eodem genere mortis:quo multos enecauerat:ꝛ ipſe coactus mori. Idq; approbat Ephorionis teſtimonio:cuius ſunt verſus. Lac cerue potādo ſuos Dareus perimebat:exēploq; ſuo potu perēptus. Ego aūt ꝓpter ſequentē verſum Telephuꝫ intelligo. At ſi duplicē hiſtoriā:his duobus carminibus intellexerimus non ſane ab re videri debet:hic igitur Telephus:docēte Diod. Herculi Agaues Alcei regis Arcadie filia in Parthenio monte peperit:ibiq; eum reliquit:quē poſtea paſtores regis Corinthi ceruā exhibito vbere nutrire inuenerūt:infantēq; ad regē detulerunt:qui vt filiū ſuſtulit:ac Telephū:qꝛ a cerua nutritū appellauit: eñ cerua eſt:cū aūt adoleuiſſet matrē conſtituit inuenire:quare Apollinis delphici oraculū cōſuluit:a quo ad Theutratē regem in Myſiā iuſſus eſt ꝓficiſci vbi matrē reperit ipſe in magno honore a rege ꝓpter Herculē parentē habitus eſt:cui Argiopē Theutrantes filiā deſpondit:heredēq;/qꝛ liberis maſculis carebat/regni fecit. Telephꝯ aūt/quo tēpore bellū troianum exarſit:in Myſia regnabat:quo greci cū appuliſſent:inermeſq; e nauibus exiliſſent:vim eis intulit:vnde ab Achille in ſiniſtro femore fuit vulneratus:cūq; ſanari minime poſſet apollinē ꝯſuluit:qui reſpōdit iterū ab Achille vulnerari oportere:a quo rurſus vulneratus cōualuit:vut alibi Ouid. Vulnus achilleo/que quōdā fecerat hoſti. Vulneris auxiliū Pelias haſta tulit. Claudianus aūt ab Achille herbis ſanatū tradit. Sanꝯ achilleis remeauit Telephus herbis:cuius pertulerat vires/ꝛ ſenſit in vno Lethalē placidāq; manū:medicina per hoſtē Cōtigit:ꝛ pepulit quos fecerat ipſe dolores. Quid vero Pliñ.ſentiat appoſui:eſt ꝛ rubigo/inquit/ipſa in remedijs:ꝛ Telephū proditur ſanaſſe Achilles:ſiue id erea:ſiue ferrea cuſpide fecit:ita certe depingitur:ex ea decutiens gladio. ¶ Vulgus inerme:quia vt diximꝯ:grecos:qui ſine armis tūc erāt/inuaſit. legitur etiā vulnꝯ. Quiq; ab equo. Bellerophontē dicit. hic gener neptuni noīe Glauci filius:primū Hipponis dictus ab interfecto dehinc Corynthio bellero. Bellerophō ſiue/vt alij volūt Bellerophōtes eſt appellatꝯ:ꝗ ob cedē/ſi aſclepiadi credimus/in pedes ſe dedit:accepto Pegaſo equo a Neptuno:quo Argo ad pretū regē peruenit:qui ip̄m hoſpitio ſuſcepit:cuius amore regis vxor Scenobea vel vt placet Home. antia Iobatis regis:ſiue Eurie filia deperibat:quare mulier amoris impatiēs ipſum in ſuā trahere ſentētiā eſt conata:qđ cū impetrare nō quiſſet marito bellerophontē eſt criminata:ꝑſuaſus Pretus ſceleris:ne hoſpitalitatis ius violaret:ab Iobatē ſocerū:vel Euriē in Lyciā literis:qbꝯ res cōtinebaꝛ occidendū miſit:quo cū mature inſcius tāti mali Bellerophō ſe cōtuliſſet:Iobatē:aut Euriē mallis:per nouē dies(vt Hom. ait)ſacrificijs vagantē cōperit:qbus exactis lr̄as legit inde irā/odiūq; diſſimulās:varijs ip̄m periculis tollendū oppoſuit:cū chimera primū certare iuſſit:mōſtrū ad modū timēdū:cuius tradēte Ho.in .lib.vj.Ilia.hec erat forma: πρόσθε λέοντα πισθε δράκων μέσσῃ δὲ χίμαιρα:quē verſum Lucr. inuenit:prima leo:poſtrema draco:medio ipſa Chimera:qua ſuperato cōtra ſolimos ferociſſimū bello populū miſſus victor redijt:inde occiſis Amazonibꝯ inſidiātibus ꝛ hoibus regis iuſſu interfectis:in generum tot rebus geſtis a rege aſciſcitur:data Achimene filia:vel(vt alij tradūt)Caſſandra vxore. ex qua Iſandrum. Hippolochū. ꝛ Laodamiā:ꝗ ex Ioue genuit Sarpedonē filios habuit. Bellerophōtes aūt poſt fontis inuentionem euolare in celū voluit:cūq; ex alto deſpiceret:perterritus decidit. Ac ita perijſſe Hygi. oſtendit. equꝯ vero inter ſidera eſt a Ioue cōſtitutꝯ. At poeta Gallus his carminibꝯ ip̄m caput fregiſſe ſcribit. Bellerophon monſtrū potuit ſuperare chimerā. Et fregiſſe caput dicitur ipſe ſuū. ¶ Facies. vniuſcuiuſq; rei apparētia facies appellatur. Quare os hoīs facies dicitur. vultus aūt a volēdo deducitur. Id quod Amintorides:Amintor Ormeni filius:ex Hippodamia phenicē filiū habuit hūc cū chlycia patris pellice rē habuiſſe Hom. tradit:matre ſic volēte qđ cū pater reſciuiſſet:in filiū eſt imprecatus:vt nūꝗ filiū ſuſciperet:qđ Plutonē/ac Proſerpinā audiſſe apud Hom. Phenix volet. alij obcecatū tradūt. hic ad Peleū pr̄em achillis ꝓfectus eſt quem Chirō centaurꝯ ſanauit. Proper. Sanauit crura Machaon Phenicis Chirō lumina phillyrides. ꝛ achilli p̄ceptor eſt datꝯ. cū quo ad troiā iuit. ¶ Orbus. quicūq; re aliqua chara priuatur/orbus dr. ¶ Iter. dicitur ꝛ itiner. vt admonet Priſcianus.

Nec doleas leuiꝯ:ꝙ is ſup.ꝗ bibit vbera cerue ſup. doluit. vcꝫ Telephus. de quo Hor. Telephꝯ ꝛ Peleꝯ cuꝫ pauper ꝛ exul vterq; ꝛc.ꝛ ꝗ potens ꝛ armatꝯ. tulit vulnus inerme allatū.i.ab achille iermi.ꝑter haſtā.niſi legē

Telephi hiſtoria.

Bellerophontis hiſtoria.

Pegaſus i celū relatꝯ.

Phenicis hiſtoria.

Zaro Darei interitus.

Telephus.

Bellerophontes.

Facies et vultus que et vñ dicta

phenix.

ASCEN.

dū est:armatiqꝫ tulit ⁊c. Quiqꝫ.i.⁊ ꝙ is ꝗ:hoc est:⁊ nō doleas leui⁹ imo grauI⁹:ꝙ is:ꝗ decidit ꝓceps ab equo.s. pegaso alato:in aruis alienis:vcꝫ bellerophō:cui sua facies fuit pene exitio.i.cā exitij ⁊ mortis:qꝛ ob eā a Stenobea ad stuprū interpellatus:cū accusaret criminatus fere exitio dat⁹ est. Et videas id sup. qđ amyntoʀides.i. phenix amyntoris filius:sup. vidit vcꝫ nihil boni.qꝛ cecus effectus post exiliū est:⁊ tu orbus luminis.i.priuatus visu:pertētes iter trepidū baculo ministro.i.quo ducaris pre inopia loco ministri:cū ministrū non habeas.

DOMI.
Oedipi historia.
Tiresie fabula.
Phinei historia ꝗ et Strophades.

Nec pl⁹. Oedip⁹ incesta matre/⁊ patris nece infamis ob sceleris ꝯsciētiā cecat⁹ est:⁊ regebaturqꝫ cecus ab ismena filia ꝗuis Dio. historiā secutus aliter scribat. Qualis. Tiresias sumpt⁹ iudex a Junone:⁊ Joue viri ne an mulieris libido maior esset sniam tulit in Junonē:a qua oculis est priuat⁹:sꝫ iuppiter cōsolatus est ei⁹ calamitatē honore:nā dedit diuinādi artē:hic predixit Thebarum interitū suasitqꝫ ciuibus vt fugerēt:euersa vrbe captiu⁹:qm̄ in itinere aquā ex Thilphusa fonte bibisset:mortuus est/vt scri. Pausañ. Daphne ei⁹ filia/ꝗ postea dicta Sibylla vaticinandi arte

> Nec plus aspicias/ꝙ quem sua filia rexit:
> Expertus scelus est cuius vterqꝫ parens.
> Qualis erat postꝙ est iudex de lite iocosa
> Sumptus apollinea clarus in arte senex.
> Qualis ⁊ ipse fuit/quo precipiente columba/

edocta multa scripsit rāsa.vn̄ Ho.poema ornauit. Tiresie meminit Ho.in carmine magico. Qualis:Phine⁹ nobilis est carmine Apollonij Uale.hist. Dio.qui dū veritatē rei fabulose inuestigat:a nostris discedit:hic cecus erat:ne longiorē repetamus historiā:dapib⁹ nō poterat vesci:cū harpyie admote mēsis ea fedarēt. Zet⁹ ⁊ Calais Boree filij insecuti aues ad plotias vsqꝫ insulas:que postea dicte sunt Strophades cū tāto supplicio liberarūt:quo beneficio deuinct⁹ canit apud Apolloniū Rhodiū:monēs argonautas:vt inter Cyaneas petras columbā sequātur:quā dū mitterēt. Apud eūdē poetā argonautis discessuris ex pōto apparuit auguriū accipitris columbā insectātis:que in Jasonis sinum decidit. Mopsus vates id in bonā partem est interpretatus:colūbā fuisse ducem Argonaui carmen Ualerij innuit:⁊ Propertij.ignoto missa colūba mari:sꝫ datū fuisse a Phineo:aut predictā nullus preter Apollonium scripsit.de hoc in commentarijs Proper.diximus.

Mopsi vaticinium.

Zaro.
Oedipi prosapia mōs.

Nec plus aspi.hic est Oedipus:cuius genealogiā altius repetamus. Juppiter Hellē genuit. Helle bellum:Belus Abātē:Abas Agenorē:Agenoris fuere filij Europe:Cilix:Bassus:Phenix:⁊ Cadmus:Cadmi polydorus:polydori Labdac⁹. Labdaci Lai⁹. Lai Oedipus:ꝗ ex matre iocasta Creontis filia Etheoclē:Polynicē:Antigonē:⁊ Jsmenē:habuit filios pater Oedipi. Laius Thebarū rex oraculo cōsulto an filios esset habitur⁹:hmōi ab eo accepit responsum:teste Asclepiade in tragedia λαιε λαβδακιδε παιδων ευος ολβιναι ζιτ ακσοις ζιφιλονυονα παρπε πξαενον εστινσουπαιδος χοιρεσι λοιποιυφδος ως χαριενεσεισευς κρονιδσσ λελωπος συχεραις αραισιπιθευσας αφιλοκερασας εουδε εαζσοιτα δεπαυπα.i. Lai Labdacide filiorum genus luculentū queris:dabo tibi charū filiū.sed in fatis est tui filij manibus linqre vitā:sic enim annuit Juppiter saturnius Pelopis infestis imprecationib⁹ psuasus:cuius carum rapuisti filiū.hic autē precatus tibi:ecce oia.quare perterrit⁹ laius:quos vxor filios pcrearet iussit interfici.nat⁹ est aūt puer:quē perforatis pedibus:si Statio fidē adhibemus/ac asclepiadi.parētes regio pastori interficiendū dederunt.qui ipsum ad arborem vimine suspendit:quemadmodum etiam ipse tragicus Seneca testatur in edipode.me deo teste dānauit parem. Calidoqꝫ teneros trāstulit ferro pedes. Et in alta nemora pabulū immisit feris. Diod.autē non ligatum vimine dicit a pastore:sed traditū polybie mulieri nutriendū.qui cū adoleuisset:certior de sua expositiōe factus Apollinē de parētibus cōsulere decreuit:ad quē forte ⁊ Laius proficiscebat.vt de exposito infante aliquid cognosceret:cūqꝫ inuicē sibi in phocide obuiassent:iussit rex superbe de via edipum decedere indignatus

Oedipi historia.

edipus patrem interfecit:inscius tñ parentē esse.deinde superata sphynge regnum Thebarū adiuit.ac matrē duxit vxorem.ex qua(quos diximus)filios habuit.qui cognito facinore patrē pudore detinebāt domi.ita Dio.vt aliter diximus Asclepiade. Sene.⁊ Statio.qui oēs Phorbātē polybi regis Corinthiorꝫ pastorem infantem ligatū tradūt inuenisse pedibus tumefactis.⁊ ideo edipus dict⁹ ab απο ζυ οιδ πεζς ωοδ ζ.i.a tumore pedū.qui pastor infantē ad meropē regis cōiugē dono dedit:quē ipsa ⁊ vir:qꝛ carebāt sobole.vt filium nutriuerunt:puectus etate edip⁹ audiuerat ab oraculo.vt ab se pater occidēdus esset ⁊ sibi mater nuberet:credēs ipse ꝗ nutriuerāt/veros parētes esse aufugit.⁊ forte laium patrē venātē offēdit:quē sibi de pda obuersantē pemit.⁊ thebas venit:vbi rex factus:vxorē matrē accepit.quā rē cū resciuisset.mortē sibi consciscere voluit.sed hoc a suis percepto:ferrū occultatū est.ast ipse sibi oculos digitis eruit.⁊ se pcipitē de rupe aliꝗ dare voluit.sed ab an

Tiresias.

tigone filia:ꝗ ipꝫ semp comitabaꝶ est phibitus. Qualis erat postꝙ. Tiresias theban⁹ fili⁹ chironis ⁊ cariclus apollinis siue perꝗ:aut vt alij oceani.cū geminos serpentes in cylene mōte arcadie calcasset:per septēnium femina est effect⁹.rursus isdē violatis serpētib⁹:docēte oraculo in pristinā est formā restitut⁹.docet in.vij.na.hi. Pli.nō esse fabulosum mares i feminas verti:⁊ ecōtra.cū Licinio Crasso. C. Cassio. Lōgino cos.casini puerū factū ex virgine sub parētib⁹.iussuqꝫ aruspicū deportatū in insulā desertā:in annalib⁹ legeret.ipse quoqꝫ Pli.in Africā vidisse scri.nuptiarū die. L. cossiciū ciuē tisdritanū i feminā mutatū:hic tiresias de lite iocosa iudex fuit Junonis inꝙ ⁊ Jouis:vtrū maior maris an femine esset libido.vt abunde ab Oui.in met.scribiꝶ:p Joue sniam tulit.quare a Junone oculis ⁊ manib⁹ fuit priuat⁹:teste Lactā. Juppiter aūt penā est solat⁹ honore:vaticinādi cū sciētiā ipsi dedit.vtqꝫ nouē secula viueret.multa est vaticinat⁹.⁊ thebarū excidiū:ꝗ etiā ciuib⁹.vt vrbē linquerēt psuasit.cū quib⁹ ⁊ ipse i tilphosiū Beotie locū aufugit.ex thebanis ꝗ in tilphosiū cōfugerūt tiresias de-

Ariolandi ptās vnde Phineus.

functus est:quē sui ciues magna pōpa sepeliuere:filiā habuit daphnē:ꝗ ⁊ sibilla dicta est. Dio.habes auctorē:copiosē hāc historiā aggressum. ¶ Apollinea:siue qꝛ ariolādi ipsi attribuiꝶ ptās:siue qꝛ ꝗ nascit̄ leone trāscēdēte in horoscopo apollinis.i.solis(nā idē est)dicit̄ ab astronomis futura facile cognoscere. Qualis ⁊ ip.fu.variā de phineo legim⁹ hist.quā in verba paucissima cōferā. Phenicis fili⁹ fuit cilix:phine⁹:⁊ Doriclus Athen⁹ aūt noie potiusꝙ re phenicis fili⁹ dictus:nā Jouis fuit:regnauit aūt phine⁹ in paphlagonia:teste Melanico in historia.si ꝟo Ser.astipulamur in archadia:ꝗ priuat⁹ ocul⁹ fuit:vt ꝗdā phibēt a sole:ꝙ diu cōquest⁹ fuerit viuere:ꝙ videre:vt aūt Apollonij iterpres scri.qꝛ insidiat⁹ Perseo fuerit. Orphe⁹ ꝟo his carminib⁹ aliter de bythinia locut⁹ ietire vider ευθα ζταινοχαμοσφινευς οπυινορι θυμωδ ινυοσ εχαλαωσι δον δ πεοδλλισι τεπετρες θηρις ιυελιωπονιημε γαναεμονοινευα φιλτρουτ δε μαιαςινοι μαιωπωπεγαια στισετοσ εαν οαλδεηλυζυ βορεαφινοι δεοιωπαστανφωζς δαπινες φιοτνανχα λοιπομεζυ.i.vbi nāꝗ in matrimonio grauis phine⁹ insolētia aio geminos eiecit i prupta saxa:feris expositu:mulierū cā amorūt hos porro illesos ⁊ spectātes rursus ꝯstituerūt filij inclyti boree:at phineo pbuere erūnā intestē iracūdie.⁊ acie

oculoꝝ priuauerũt. Sopho. ait quos ex cleopatra filios Partũ ꝛ chramẽ inq̄: ꝓpter nouerce calũnias excecasse ꝛ ip̄m ideo a ioue orbatũ Apollonius id mali subijsse tradit: harpyis inferẽtib⁹: ac ei⁹ mẽsam ꝑpetuo inq̄nasse. Sophoclis ꝛ Apollonij opinionẽ Ser. mihi videt̃ secutus: addit etiã harpyias expulsas a zeto/ ꝛ calai alatis boree ꝛ orithye filijs: qui phineũ infestabãt: quasq̄ ad plotas vsq̄ insulas gladijs sint persecuti: q̄ insule postea Strophades sunt appellate: q2 ab iride iuuenes admoniti fuere: ne vlterius iouis canes insectarent̃: quoꝝ cõuersio. i. strophe insulis nomẽ dedit. quo bñficio deuinctus phineus argonautas admonuit: vt columbã datã a pallade sequerentur: ne in saxa cyanea inciderent: que etiã Symplegades nũcupantur: at Orpheus nõ dicit columbã: sed herodium auem: tres herodie aues sunt: quẽadmodũ Porphyrius contra zoilũ homeri scripta carpentẽ ostendit: pigarcũq̄ nomine heroidum argonautis datũ legimus. de Phineo Dio. aliã refert historiã: quam ne modum in hac fabulosa recensenda historia excedamus: omisimus narrandam: poteris tute ipsũ ex Dio. cognoscere in. v. lib. eius historiarum: vbi argonautarum meminit.

Strophades. Symplegades q̄ ꝛ vñ et quo alio nomine dicte sint.

❧ Nec aspicias pl⁹ q̄ sup. Tiresias vates Theban⁹ ꝛ cecus: quẽ sua. i. ipsi⁹ ꝓpria filia rexit sumptus. i. assumptus: ꝛ effectus senex clarus in arte apollinea. i. diuinãdi: in qua Apollo prestitit: ꝛ quã illi Juppiter ob sententiam pro se contra Junonẽ datam cõtulerat. Et sup. sis talis qualis fuit ipse: scz Phineus cecus: quo precipiẽte. i. ex cuius precepto columba est data preuia.

Ascensius.

Est data Palladie preuia/ duxq̄ rati.
Quiq̄ oculis caruit/ per quos male viderat aurũ:
Inferias nato quos dedit orba parens.
Pastor vt Aetneus/ cui casus ante futuros
Telemus Eurymedes vaticinatus erat.
Ut duo Phinide/ quibus idem lumen ademit:
Qui dedit et Thamyris: demodociq̄ caput.

❧ Palladie rati. Argonauis palladia dicta: q̄m facta est cura palladis. Oui. Et q̄ cura pugnacis facta Minerue: per nõ tẽtatas prima cucurrit aq̄s. Pap. Et puppẽ temerariã Minerue: q̄d alij aliter iterp̄tant̃: fuisse illic sapiẽtes hoies: ꝛ ꝓpterea dictã palladiã somnium est. Quiq̄: polymnestor (vt greci scribunt) rex Thracie veteri amicitia coniunct⁹ cũ priamo imminẽte bello grecoꝝ polydoꝝ priami filiũ a parẽtib⁹ sibi emãdatũ hospitio suscepit: sed ruẽtibus Troianis auri: quod poly. attulerat auiditate captus contẽpto hospitij iure poly. obtrũcat: q̄d cũ hecuba mr̃ pcepisset: dissimulãs se necatũ fuisse filiũ intelligere polymnestorẽ rogauit: vt accepto thesauro quẽ indicaret filiũ redderet: is secut⁹ mulieris fidẽ: adductus in secretum ab hecuba: ꝛ ancillis oculis priuat̃ ferramẽtis minutissimis: q̄ vestib⁹ cõtecta intulerãt: q̄uis nõnulli aliter versum Eurypidis interpretantes vnguib⁹ effossos oculos putẽt. ¶ Pastor. polyphem⁹ inter Cyclopes siculos homeri carmine celeberrim⁹ oculũ amisit adusto stipite effossum ab Ulysse: cũ assumptis quinq̄ socijs Ulyssis vino obrutus iaceret: q̄d ipse Ulysses ꝓpinauerat: celebratũ etiã a Pli. ob egregiũ soporẽ longũ extat hom. carmẽ/ vñ fabulosa histo. a nr̄is accepta est: ita ex hoc locũ illũ Juue. interpretor: vbi ait. Et appellat puer vnicus: vt polyphemi lata acies p̄ quã solers euasit Ulysses: vt intelligas illũ dicere sibi alteꝝ puerũ iuuenẽ esse: cũ vnicũ habeat: q̄ nõ magis sibi satisfacere põt: q̄ vn⁹ oculus potuit satisfacere polyphemo: p̄ quẽ Ulysses euasit: quasi diceret si duos oculos habuisset polyphe. nõ euasisset Ulysses: de hoc plura diximus in cõmẽ. Juue. Telem⁹: vates/ vt Theocrit⁹ scri. ꝛ testis est Oui. predixit polyphemo aliq̄n futurũ: vt ei ocul⁹ effoderet̃ ab Ulysse. Ut duo phi. duo phinei filij ex cleopatra vim intulerũt. Idẽ: q̄ phine⁹ supinduxerat filiã dardani scythaꝝ regis: qua de cã excecati a p̄re sũt: ita ei nõnulli scripserũt auc. Dio. Thamyris: ab Ho. thamyris dicit̃ apt⁹ ad lyrã ꝛ carmẽ: vt scri. dio. claruit musica adeo: vt quẽadmodũ Ho. in. ij. ilia. scri. ex Oechalia pelopõnesij veniẽs: musas q̄b⁹ occurrit/ i certamẽ ꝓuocauerit: a quib⁹ excecat⁹ est: vt nr̄i poete interp̄tati sũt versũ ho. q̄uis dicto apud ho. nõ ꝓprie excecatũ fig̃et: sz mutilatũ ꝛ lesũ ho. muse πηρον. i. lesũ reddiderũt. dio. ꝑuatũ tm̄ musica ꝛ lyra scri. obcecatũ. Proper. Me lz ꝛ thamyre cãtoris fata sequant̃: nũq̄ ad formosas inuide cec⁹ ero. idẽ Pausa. q̄ scri. eũ philamonis filiũ fuisse: plura diximus in cõ. Proper. ¶ Demodociq̄: duo cãtores sũt apud homeꝝ in odissea. Phemi⁹ in cõuiuio ꝓcoꝝ. Demodocus in ꝯuiuio Alcynoi: cui⁹ musicã laudat hom. seip̄m desig̃nãs: si Eustachio interpreti credim⁹: hic cec⁹ fuit ho. hunc valde musa dilexit: deditq̄ bonũq̄/ malũq̄/ oculis quidẽ priuauit: sed cantum dedit suauissimum.

Argonauis quomõ dicta fuerit. Polymnestoris hist. Polyphemi fabula. Telemi vaticinium. Filioꝝ phinei cecitas. Thamyre historia. Demodoci historia. Saturni fabula. Zaro.

❧ Palladie rati. Argonauis dicta: siue vt Dio. innuit/ a cõditore: siue a velocitate sua q̄ arte Palladis facta fuit: hinc ratis palladia dicta: siue q2/ vt asserit Apollonius/ cõstructa fuerit apud Jctonẽ locũ in Beotia: vbi tẽplũ Palladis. Alexãder vero Palladẽ Jctonẽ appellari scri. q2 Jctõ filius Amphictionis vrbẽ in Tessalia fecit suo noie dictã. vbi egregiũ erat palladis templũ iuxta q̄d Argo fuit cõstructa. ¶ Quiq̄ ocu. ca. rex Priam⁹ Polidorũ filiũ ex hecuba Dimãtis filia belli troiani tempore cũ magna auri copia misit ad amicũ Polymnestorem Thracie regem nutriendũ: ac generum vt tradit Ser. nupserat eñ Jlione Priami filia: s hic troianis rebus ruẽtibus puerũ auri cupiditate obtrũcauit: atq̄ in littore insepultũ reliquit: licet aliter ex. iij. Aenei. cognosces hecuba mactata filia Polyxena ad achillis sepulchrũ vt iusserat: cũ querelas ꝛ lamẽtationes in littore suas recenseret: filij cadauer vidit. a quo etiã quẽadmodũ Polymnestoris insidijs iaceret percepit. indignabunda hecuba rez tamẽ dissimulãs. regẽ de re secreta alloqui est cõmenta: cui ꝛ thesaurũ tradere velle dixit. q̄ subito hecubã adijt: a qua ꝛ famulis in lecto est per blãditias collocatus. ensisq̄ lateri ipsi⁹ herẽs abductus/ ac postremo oculis priuatus. ¶ Inferias. sacra mortuoꝝ que inferis soluunt̃/ inferie dicũtur. vt auctor est Seruius. Pastor vt et. Polyphemus Cyclops Neptuni filius ex Toossa Phorcinis filia: eo quẽ in frõte tantũ habebat oculo ab Ulysse erutus fuit. de quo fabulosa a poetis prodit̃ histo. errauit Ulysses post Troie excidium p̄ decem (vt ab ho. perhibet̃) annos fluctibus ꝛ tẽpestatibus ad diuersa loca agitat⁹. in Siciliã quoq̄ ad Polyphemũ ꝑuenit. q̄ in antro ethnee mõtis habitabat. cui⁹ ianua ingẽti lapide claudebat̃. hic humanis carnib⁹ vescebat̃ ꝛ lacte. Magnã nãq̄ gregis copiã pascebat. scrutat⁹ de loco Ulysses Cyclopẽ additis ꝓcib⁹ vt sibi naufrago/ locorũq̄ inscio opẽ ferret. minitabũdus Cyclops reddit rñsum maiorẽ se q̄ Jouẽ p̄dicãs. ac ilico duob⁹ ex Ulyssis socijs ritu bellue deuoratis. xij. eñ socios secũ duxerat. viniq̄ optimi amphoras. duos etiã mane sequẽtis diei absumpsit totq̄ sero veniẽte. quotq̄ Ulyssi nomẽ esset interrogauit. q̄ vt in se dixit nũcupari. i. null⁹ vltim⁹ aũt comederis Unoculus rñdit. Ulyssis ꝟo q̄ suapte natura callidus fuit: tũc ꝟo timere. oẽs ꝯstruxit in Cyclopẽ dolos. nec tñ eũ fefellit opinio. nã ip̄m vino ebriũ reddidit: quẽ vt ebrioꝝ est praua consuetudo vino sepultũ terre oculũ eruit. at man⁹ nr̄as nõ effugies Cyclops inclamauit. remissis itaq̄ ad pastũ pecudib⁹ singulas sãgeret ne Ulys. vna abiret. nõ tũc immemor astutie Uly. fuit. idut⁹ eñ pecudũ pellib⁹ cũ socijs effugit. Nõ pellib⁹

Argonaus. Polymnestor. Inferie q̄ sint. Polyphemus.

Telem⁹ fuerit. q indutū. Uly. leges vt nugant triuiales: sz ꝯiunctis parib⁹ oūib⁹ sub eoꝝ aluo gradiēs aufugit: vt testat Ho. in odissea. ❡ Telem⁹ eu. Telem⁹ Cyclops Neptuni fili⁹ fuit: ⁊ oēs Cyclopes credunt fuisse: celeberrim⁹ sui tpis vates: q Polyphemo pdixit fore vt ab Ulysse obcecaret: vt scri. Theocrit⁹ ⁊ nr Oui. in. xiij. met. Telem⁹ interea siculū delat⁹ i equor. Telem⁹ Eurymides quē nulla fefellerat ales Terribilē Polyphemō adit: lumēqꝫ qđ vnū Frōte gerꝫ media rapiet tibi dixit Ulysses. ❡ Ut duo Phi. Crabes ⁊ Oarthes filij fuere Phinei: a q sūt obcecati: q⁹ hac d Phineo locuti: copiose narrauim⁹ hist. ❡ Thamirꝫ: thamirꝫ fili⁹ Philamōis fuit vt scr. Porphy. ⁊ Arij nymphe: lꝫ Eusebi⁹ Ammonis dicat: q a Lino musicā optime edoct⁹: cū reuerteret ex Oechalia vrbe ab Eurito Oechalio musas ad Dorio obuias habuit: qb⁹ iuuan⁹ seipsas canere dixit: ad quā insolētē vocē stomachate iouis filie: cytharā ⁊ cōeꝫ hois lenluꝫ ei abstulerūt: queadmodū Ho. ac Dio. scri. alibi qꝫ Oui. Quid miserū Thamyrin picta tabella iuuat. ⁊ Prop. Melꝫ ⁊ Thamyrꝫ cātoris fata sequent. Nūcꝫ ad formosas iuide cec⁹ ero. legūt nōnulli Thamyrā: qđ minime a nobis pbari pōt: cū vbiqꝫ in emēdatis codicib⁹ Thamyris iueniat: ita ⁊ pceptor nr admonuit. Demodociqꝫ caput: ad mēsaꝫ Alcynoi pheacū regis ab Ho. iducit Demodoc⁹ Martis ac Ueneris cātās adulteriū. Quē bona/malaqꝫ cā est psecut⁹: lumē eni ademit: pstātē Ho cytharedū effecit.

Thamyris historia.

Demodocus.

Ascensius. ☞ Et dux rati Palladie vcꝫ argonaui: q argonaute vehebant: historias recitat Calderin⁹. Quicqꝫ oculis caruit adducit alia cecitatis: ⁊ incōmodoꝝ alioꝝ exēpla: q in Ibin ꝯtinuo impcat. Ordo est a supiori. Et sup. sis talis: qlis fuit is. s. Polymnestor rex Thracie: q caruit: imo priuat⁹ fuit oculis p qs viderat male. i. cū auaritia nimia auꝝ. s. a Priamo cū Polydoro apđ eū depositū: vñ en. iij. Polidoꝝ obtrūcat: ⁊ auro Ui potit: qđ nō mortalia pectora cogis Auri sacra fames? qs. s. oculos Polymnestoris: parēs. i. mater. s. Hecuba: orba. i. priuata filio. s. Polydoro dedit nato inferias. i. p sacrificio inferis accepto: ac manib⁹ ei⁹. Et supple sis/vt pastor Aetneus. s. Polyphemus: q in Aetneo mōte oues pauit: vbi ab Ulysse stipite ficulno adusto excecat⁹ est: vt Uerg. Aene. iij. scri. cui Telemus Eurymedes. i. vates ille inter Cyclopes: vt Homer⁹ dicit peritissim⁹: erat vaticinat⁹. i. pphetauerat. ante. i. priusqꝫ euenirēt: casus futuros. i. amissionē oculorum: vñ de eo dicitur Meta. xiij. Telemus Eurimydes: quē nulla fefellerat ales Terribilem Polyphemō adit: lumēqꝫ qđ vnum Frōte geris: media rapit tibi dixit Ulysses. Et supple sis cec⁹: vbi duo Phinide. i. filij Phinei: qđē idē: qui dedit lumē. i. visum: vcꝫ Phineus rex pater eoꝝ p generationē: ademit. i. abstulit lumē. Et sup. sis: vt Thamyre illi⁹ nati a musis excecati: ⁊ Demodoci illius optimi musici ceci: p quē Homerus seipsum significasse putat. fuit enim ⁊ ipse cecus: ⁊ poetarū optimus.

Homꝫ.

☞ Sic aliqs. Saturn⁹ genitalia patri dicitur abscidisse: qđ q ad historiā referunt: aiunt hoc factū esse: q vltimus fuerit filius sequuntur naufragia. ❡ Nec tibi sit: Ceyx Alcyones coniux: cū ad oraculū nauigasset facto naufragio submersus est: cuius rei dolore Alcyone in auē conuersa est sui nominis. Ceycis frater Dedalion in accipitrē fuerat cōuersus dolore filie amisse. Solertiqꝫ viro. Ulysses irato Neptuni numine: vt Home. scri. multa in aquis incōmoda perpessus est: fecitqꝫ tandē naufragium. vnde cū enataret in rate/afficereturqꝫ maximo dolore Ino filia Cadmi: que a grecis Leucothea dicit a nostris matuta: vt Cic. testatur: cōmiserata est naufragiū versaqꝫ est in speciem mergi vel gabie: quam Home. appellat ethiā: consolata est merentē/deditqꝫ velū: quo circūdato pectore enatauit tut⁹ Home. Que Ulyssem miserata est laborantē: deditqꝫ velū: inquiens hoc velum sub pectore conde.

Dedaliōis ⁊ alcyones cōuersio: filij phinei. Ulyssis fa. Ino q fuerit ⁊ q nomine appellata fuerit.

Sic aliquis tua membra secet: Saturnus vt illas

Subsecuit partes/vnde creatus erat.

Nec tibi sit tumidis melior Neptunus in vndis:

Quam cui sunt vise frater/et vxor aues.

Solertiqꝫ viro/lacere quem fracta tenentem

Membra ratis Semeles est miserata soror.

Al's cognouerit.

Uel tua/ne pene genus hoc cognouerit vnus/

Uiscera diuersis scissa ferantur equis.

Laro. ☞ Sic aliqs tua mē. se. Saturn⁹: celū ⁊ terrā plures genuerūt filios: sicut apud Hesio. legere est i Teogonia horū etiā Saturn⁹ fili⁹ đr: qui cū pater genitalia denudasset: ea falce amputauit: vñ nōnulle sanguinis gutte exciderūt qs terra collegit: ex qbus postea ⁊ furie: ⁊ gigātes ⁊ nymphe: qs Hesiod⁹ medias appellat: orte sunt: piecit in mare aūt Saturn⁹ virilia: que cū aliquādiu errassent: spumā fecere: ex q nata Uenus đr: sed hec oia physicā in se cōtinēt rationē. ❡ Nec ti. sit tu. Ceyx Luciferi fili⁹ trachine telluris rex fuit: vt in Meta. legit: qui Alcyonē eoli filiā cōiugē habuit: cū hic ad clariū oraculū iuisset: oborta tēpestate obrutus est: at Alcyone: que (teste Porph.) Cleopatra dicebat viri naufragij inscia singulis dieb⁹ Junoni vota p Ceycis reditu psoluebat miserta ē dea frustra mulierē p ꝯiuge laborare: Iri̇n ad somnia demisit: vt Alcyoni casum ꝯiugis significaret q Morphea ad Alcyonē: accelerarūt: hic Ceycis sumpta imagine noctu qescētē adijt Alcyonē: quā de naufragio certiorē fecit: corpusqꝫ i littore errare docuit: experrecta ipsa mane ad litt⁹ se pripuit: vbi viri corp⁹ vētis ⁊ vnda agitari vidit: qre mare isiliēs: vt cadauer arriperet: auis vna cū Ceyce effecta est: q Alcyon appellat a nostris Alcedo: media hyeme in mari parturiūt oua: tūc tā trāquillū qꝫ qđ mirādū est/reddit mare p septē dies: hos solēt naute dies Alcyonios nūcupare: vt auc. est var. ❡ Frater ⁊ vx. a. Dedaliō Ceycis fr filiā habuit nomine Chionē formosissimā: quā Apollo ⁊ Mer. cōpressere: ⁊ nati sunt gemelli: Apollini philemō/q musica claruit patrē imitatus. Autolicus autē Mer. fur nobilis: suā pferre Chione formā Diane ausa est: a qua sagittis interēpta: cui⁹ in rogū pater Dedaliō pre dolore se voluit immittere: at phibit⁹ in parnasum mōtē abijt: vñ cū se pcipitē dedisset: in volucrē ab Apolline est mutat⁹: scri. Oui. in met. Miserat⁹ Apollo. Cum se Dedaliō saxo misisset ab alto. Fecit auē: ⁊ subitis pēdētē sustulit alis. ⁊ q sequūt. ❡ Solertiqꝫ vi. astuto ⁊ callido: ⁊ Ulyssem dixit: quē vt in. v. odissee Ho. tradit: effosso Polyphemoni oculo/Neptun⁹ maris de⁹: diu fluctib⁹ agitauit: ne inult⁹ filij esset: naufragiū quoqꝫ facere cōpulit: actūqꝫ de Ulysse tūc fuisset: ni Matuta dea periclitātē/q i mergi forma apparuit adiuuisset: cui Chrydeniū ornamētū capitis: vel (vt alij volūt) ornamentū quoddā tradidit quo enataret: peruenit itaqꝫ Itachus nō sine magno labore ad pheacū insulā: ⁊ pudēda Chrydenio: nudus eni erat: celabat: quē in littore nausicaa regis Alcynoi filia: cū aspexisset: ei vestimēta pbuit: ⁊ ad regē duxit: a q hosnorificētissime suscept⁹ est. ❡ Semeles ē miserata soror. Cadmo thebaꝝ ꝯditori ex Harmonia Ueneris ⁊ Martis filia: vt in Meta. ⁊ apud Diodorū legim⁹: filie fuere: Agaue: Autonoe: Ino. ⁊ Semele: ⁊ polydor⁹: Athamāti eoli filio Thebarū regi Ino nupsit: q Clearchū genuit ⁊ Melicertā q iunonis odio haud diu vixere: nam Juno ppter Semelē pellicē isesta oib⁹ ex Cadmo pgenitis fuit: vt in met. De iunone locutus ostendit Oui. Quidqꝫ velit quod vellet erat ne regia cadmi Staret: ⁊ in facinus traherent Athamāta furores: furias in Athamanta

Saturnus.

Ceyx.

Alcyone.

Dedalion.

Ulysses.

immisit:quē adeo furibūdū effecere vt ino vxorē leā existimaret:filios vero ipsius catulos:hortareturq̄ socios vt retia ferrēt:quare ꝛ clearchū puerū quē Bis terq̄ per auras More rotat funde rigidoq̄ istantia saxo. Discutit ora feror. Ino aūt sibi ac superstiti filio timēs ad quēdā scopulū abrepto Melicerta aufugit:ex quo loco se vna cū filio in mare precipitauit:quos Neptunus Veneris precibus deos marinos fecit:dictꝰ est grece Melicerta palemon:latine portūnus cui edes in portu tyberino fuit:ꝛ ferie constitute:vt auctor est Var. Ino vero a grecis leucothea:a nostris Matuta est nūcupata:que bonū significat:si pōpeio credimus:cuius(vt diximus) auxilio vlysses euasit. ¶ Vel tua ne pe. difficile sane est quē poeta taxauerit:cū multos ab equis discerptos fuisse legerimus. M. Suffetiū licet cōiectari hic:vt apud Liuium in. j. ab vr. con. vidimus perfidus Tullo hostilio bellū in Fidenates gerēti fuit:quē cōpos victorie duabus quadrigis distrahendū dedit:primū illud vltimūq̄ suppliciū apud Romanos fuisse in idē Linius docet. de Hippolyto quoq̄ intelligere possimus qui vt superius ostēdimus/ab equis est laceratus. nōnulli Absyrtū interpretanť:cuius notissima fabula ex Oui. in met. habetur:sed non placet:non enim ab equis:sed a sorore Medea dilaniatus fuit:ꝛ eius membra minutissime secta:in mareq̄ proiecta:quibus pater eam persequens:dum ipsa colligeret in mora detineretur.

Filiaꝝ cadmi fabula.

Leucothea q̄ alio noie dicit matuta que sit.

M. Suffetij Hippolyti atq̄ absyrthi historia.

Et aliquis q̄cūq̄ is sit:secet. i. intercidat sic tua mēbra:potissimū virilia:vt Saturnus subsecuit. i. sub illis existēs:aut clāculū sicut illas partes vn̄ erat creatꝰ. i. virilia p̄ris sui celi q̄ in mare ꝓiecit:ꝛ ex spumis eiꝰ:illicq̄ nata est Venꝰ. Nec neptunꝰ sit tibi melior. i. benignior ꝛ fauorabilior in vndis timidis. i. inflatis oriēte tēpestate:q̄ supple ei vcz ceyci:cui frater. s. Dedaliō mutatꝰ in accipitrē:ꝛ vxor. s. Alcyone mutata ī auē sui nois:cū ceyce marito priꝰ submerso. de Alcyonibꝰ aūt in georgicis plura dicūť quō tp̄e trāqllitatis ī media hyeme ī mari nidificēt ꝛc. cui igiť fr̄ Dedaliō:ꝛ vxor alcyone sunt visi aues aut sunt aues vise vtroq̄ eñ mō dici pōt:sȝ q̄ ꝓponiť adiectiuū dicerē visi. Nec neptunꝰ sit tibi melior q̄ supple viro solerti. s. Vlyssi:quē tenētem mēbra fracta. i. fragmēta ratȝ lacere. i. dirupte:soror Semeles. i. ino machi filia est miserata:q̄ velū dedit:vt recitat Calderinꝰ vel vulnera tua scissa. i. disrupta:ꝛ distracta feranť diuersis aq̄s. i. ꝑ diuersas aquas:aut diuersis aq̄s:sed q̄ de mari prius locutꝰ est:credendū est aquas poetam fecisse:ne vnus. i. tu solus cognoueris aut si est:vt repperi/cognouerit:ne vnus scȝ populus ad quē appulsus sis cognouerit hoc genus pene:quod scȝ mihi sic pendes.

ASCEN.

Vel que/qui redimi Rhomano turpe putauit

A duce Puniceo pertulit/ipse feras.

Nec tibi subsidio sit presens numen/vt illi

Cui nihil hercei profuit ara Jouis.

Utq̄ dedit saltus e summo thessalus Ossa:

Tu quoq̄ saxoso precipitere iugo.

Aut velut Euryali/qui sceptrum cepit ab illo:

Sint artus auidis anguibus esca tui.

Vel tua maturet/sicut Minoida fata

Per caput infuse feruidus humor aque.

Vel que:Attilius Regulꝰ cū auctore tuditano:si gellio credimꝰ:venenū sibi datū esse dixisset a penis:qd̄ mortē in diē ꝓferret:patribus suasit:vt captiuoꝝ permutatio nō fieret:maluitq̄ ad paratū suppliciū reuerti:q̄ viuere inutilis ciuis p̄rie quo:supplicio sit affectꝰ nō satis cōstituūt annales:cū Tubero scribat eū in tenebras fuisse demersuȝ:ꝛ subito in solē ardētissimū inductū:coactūq̄ intēdere oculos in celū hoc cruciatu peryisse. Tuditanꝰ auctor est somno diu ꝓhibitū tādē extinctū esse. Silius q̄ete ꝓhibitū scri. collocatū ī armario prefixo stimulis. Silius. Prefixo:paribꝰ ligno mucronibꝰ oēs armanť laterū crates:cui opinioni vt assentiamur:illud monet plurimum qd̄ legimus captiuos penoꝝ traditos filys reguli a romanis:vt p̄ris mortē vlciscerenť ꝓfixis muricibꝰ ꝯiectos fuisse ī armariū/tanq̄ in sile suppliciū. Cui ni. Priamꝰ desꝑata salute sua:ꝛ suoꝝ cōfugit ad arā iouis hercei:que in media regia erat:vbi a Pyrrho obtrūcatꝰ est:nihil eñ ꝓfuit numē iouis:carmē de hoc Vergi. extat. ¶ Aut:Hemō filiū habuit Thessalū:qui cū Thessaliā imperio teneret:ab Euryalo aduena/nā erat corcyceus ex ossa mōte precipitatus est:necato etiā Nesone filio:a quo Nesonꝰ lacus dictꝰ est:vt scri. Stra. Ea cede cū purgari nō posset Euryalus:deditū stygie paludi caput furialibꝰ anguibꝰ diciť absumptus. ¶ Minoia:Minos ob iniuriā acceptā a Dedalo Labyrintho fabricato:cū classe ꝑsecutus est ad Cocalū regē Sicilie:ad quē cōfugerat:multisq̄ ꝓclaris operibꝰ editis. vt auc. est Dio. illius gratiā sibi cōparauerat:cū primū Minos classem appulit in Siciliā:hostiliterq̄ agrū popularet:Cocalꝰ ad colloquiū eū ꝓuocauit ꝓposita spe dedēdi Dedali. Tādiu aūt iussit eū ī thermis clausum expectare:quoad vaporibꝰ calidarū aquaꝝ esset extinctus:exanimū corpꝰ reddidit socijs:affirmās eū casu lapsum in aquas calidas mortuū esse. hactenꝰ ꝓcessit Dio. Alij aūt auctores innuūt interfectū minoē fraude filiarū Cocali:q̄ aperte tradit Euseb. in tēporibus:ꝛ significare videtur Silius. Postq̄ perpetuas index concessit ad vndas Cocalidum insidijs.

DOMI.

Attilij reguli historia fȝ diuersas opiniones.

Priami interitus.

Thessali et Nesonis mors.

Euriali interitus.

Minois extus fm vnā opinionē. alia opinio de morte minois.

Vel q̄/q̄ re. M. Attiliꝰ regulus vrbis romane decus primo bello punico ꝯ Carthaginēses impator ingēti exercitu missus terrorē maximū aduētu suo carthaginēsibꝰ iniecit:capta Clypea vrbe. cccq̄. ampliꝰ castellis:quēadmodū Florus tradit vastatis:quare a Lacedemonys carthaginēses ducē postularūt ob ducis imperitiā nō ꝓspere pugnatū arbitrati:ij xāthipū rei bellice peritissimū misere:q̄(vt Apianꝰ est auctor)istructa acie regulū siti a labore difficulter agmen agētē aggressus est:quē facile vicit:nā ex triginta milibꝰ/quos Attiliꝰ ductabat:pauci arma sumpsere:reliq̄ oēs cesi:partim capti:vna cū impatore carthaginē ducti sunt:misere nō multo post carthaginēses Attiliū Romā legatū vt ꝑmutatio fieret iuuenū carthaginēsiū cū ipo regulo:q̄ senatui persuasit:defixis in terrā oculis:vt Ho. tradit/ne pietate p̄res ꝯmouerēť:ne hmōi fieret ꝑmutatio:vtq̄ id nō facerēt:addidisse scri. Gelliꝰ sibi venenū tp̄i datū:quoad fieret ꝑmutatio:re itaq̄ infecta Carthaginē invitis ꝛ vxore/liberis/ꝛ amicis redijt:vbi a penis nouis modis excruciatꝰ est:cuiusmodi aūt supplicio fuerit affectꝰ:nō satis inter auctores ꝯstat:nā Gellio referēte:Tubero in historijs scri. eū in ꝓfundissimas tenebras clausuȝ:ꝛ post apertis oculis soli oppositū ꝛ palpebras:ne posset ꝯniuere/insutū. Tuditanꝰ vero somno ꝓhibitū obijsse tradit. Appia. inclusum circūuallata clauis cauea extiera docet:qd̄ Rome postq̄ ꝑceptū est:Reguli liberis peni captiui tradunť:a q̄bꝰ in armario muricibꝰ ꝓfixo destitutos peryisse/idē Tuditanꝰ est auctor. ¶ Nec ti. sub. ꝓsens sit numen:sensus est:nō habeas Deoꝝ quēpiā ꝓpitiū:q̄ tibi sit auxilio in tuis cōstituto calamitatibus. subsidium est id qd̄ in auxiliū succedit. presens ꝓpitiū:vt apud Ver. Nec tā ꝓsentes alibi cognoscere diuos. numen a nutu ꝛ imperiū deoꝝ diciť. Var. ¶ Cui ni. her. pro. a. Jo. priamꝰ rex:vt in. ij. euei. a Ver. ostēdit:occiso eñ suos oculos

Zaro.

M. attilius regulus.

Presens q̄d significet

Priamus.

polyte filio a pyrrho Achillis noto: in ip̄m est acerrime inuectus ei partis exprobrans humanitatē: eque pietatē qua vsus fuerat: cū Hectoris cadauer restituit: ira percitꝰ pyrrhus regē in media domo ante Jouis hercei arā obtrūcauit. ¶ Hercei: iuppiter herceus dictꝰ est ἀπὸ ζ ερκειν .i. a circūdādo: vt auctor est porphyrius Homeri interp̄s: mos erat antiq̄s vt domꝰ partes dijs dicarēt: anterior Joui dicabat: cui i medio solebāt arā erigere: vn̄ meseritꝰ iuppiter dictꝰ est herceus: q̄r circūdatꝰ. ¶ Utq; de. sal. Thessalus Thessalie rex Eonis ex Eurypiles filia Calcyope filiꝰ: vt tradit porphyriꝰ e mōte Ossa a suis est p̄cipitatꝰ. Ossa mons Thessalie est Ossa: cuius ex aduerso pindus ⁊ othrys Lapithaꝝ sedes: vt scri. Pli. tantā in eo pinoꝝ copiā esse Soli. tradit: vt ramoꝝ flexu/ ⁊ reflexu tonitrua rep̄sentet: vn̄ Luc. It tātus in ethera clamor. Quātus pinnifere boreas cum thracius osse Rupibꝰ incubuit. ¶ Aut ve. Eu. euryalus/ q̄ thessalo successit cū iferoꝝ sacrificia neglexisset: vt a veteri cōmētario accepimꝰ: ira Eumenidū angues ip̄m deuorarūt: s; etiā apud Gallū poetā est legere eurialū Jonis filiū: vino ꝓbe epotū: filiā stuprasse: quare ab anguibꝰ absumptꝰ est. Jonides vti cupiēs ꝑ cōiuge nata. Uinum causa fuit: anguibꝰ esca dat. ¶ Sicut mi. fa. Diod. scri. Dedalū athenieēsez eximiū architectū: ex Mitiono Eupalamio natū: q̄ in Cretā ob homicidiū in p̄ria patratū successit. Cretēsibꝰ tūc Minos imꝑabat: q̄ Dedalū i amicitiā suā habuit: ob eiꝰ egregias v̄tutes ꝑ id forte tp̄s Pasiphae regis vxor: turpi tauri amore peribat: cui arte Dedali fuit supposita: quare minos dedalū punire q̄ritauit: aufugit aūt ip̄e in Siciliā ad cocalū regē. At cōparata classe minos ip̄m est ꝓsecutus in Siciliā vsq;/ cocalūq; popoicit: vt dedalū sibi ad penā daret: finxit cocalꝰ minoē in secreto colloq̄ velle quē in thermis eousq; detinuit: vt suffocaret. Eus. vero a filiabꝰ cocali interfectuz scri. eius deinde corpus cretēsibus est redditū: p̄lata obitus cā: q̄ in lauacro elapsum aqua calida perysset.

Thessalus. Ossa mōs. Euryalus. Minos.

ASCEN. Uel ip̄e .i. tu feres .i. perferas: ⁊ patiaris ea/ q̄ is vez marcus Attilius Regulus q̄ putauit turpe .i. indecoꝝ esse Romano .i. bono ciui Rome redimi a duce puniceo: ꝓtulit a duce puniceo .i. carthagineēsi/ vn̄ de carthagine d: En. j. punica regna vides ⁊ cetera. Ab eo eni q̄d est Penus per e fit punicus: sicut a pena fit punio verbum. Nec tibi: idē facit. Un̄ ordo est. Nec numē supple aliq̄d p̄sens .i. l; ante ip̄z fueris: ⁊ ad ip̄m ꝯfugeris: sit tibi subsidio .i. auxilio: ⁊ ꝓtectiōi: vt supple nō fuit subsidio illi: vez Priamo/ cui ara Jouis hercei q̄ fuit in medio regie Priami nihil ꝓfuit: q̄r Pyrrhꝰ illic eū occidit. Un̄ de eo dixit Aene. ij. ad patrē Aeneas. Jāq; aderit multo Priami de sanguine Pyrrhus Natū an̄ ora p̄ris: patrē q̄ obtrūcat ad aras. Et vt .i. quemadmodū. Thessalꝰ rex ille Thessalie dedit saltus .i. p̄cipitatus est ab Euryalo ex Ossa mōte illo Thessalie .i. sane alto: vt genus referat ad generalitatē .s. montē: tu quoq; .i. etiā tu precipitere .i. precipiteris: ⁊ deijciaris iugo saxoso .i. a precipitio quouis mōtis saxosi. Aut tui artus .i. mēbra tua sint esca: auidis .i. gulosis anguibus: scil; furialibus: velut .i. quemadmodum supple fuerūt artꝰ Euryali .s. tyranni: qui cepit sceptrum ab illo .s. Thessalo precipitato: vel humor calide aque infuse per caput maturet .id est festinet/ tua fata .id est mortem tuam: sicut supple maturauit fata minoida: id est ipsius Minois regis in thermis Cocali regis Sicilie sic interempti.

Utq; parum mitis: sed non impune Prometheus

Aerias volucres sanguine fixus alas.

Aut vt Etracides magno ter ab Hercule quintus

Cesus in immensum proijciare fretum.

Aut vt Amyntiadem turpi dilectus amore

Oderit: ⁊ seuo vulneret ense puer.

Nec tibi fida magis misceri pocula possint:

Quam qui cornigero de Joue natus erat.

More vel intereas capti suspensus Achei:

Qui miser aurifera teste pependit aqua.

DOMI. Prometheicritium. Etracidis mors. Celini ⁊ satilli fabula. Alexandri macedonis mors.

Impune ꝑ. Uulcano fabulis carmine relegatꝰ in caucaso mōte pascit aq̄lā: q̄m ⁊ olim deos decepit: ⁊ ignez surripuerit de celo extat eschilli tragedia: q̄ promethꝰ inscribit. Aut vt etr. etracides cū Clebā puerū Dori filiū in delitijs haberet: eiq; tribueret oia: ab eo occisus est. Nā puer in militarē ardorē excitatus necato dn̄o exercitū ꝯtraxit. Lateq; euagatus cōdidit cumā phrytioniā Str. scri. ¶ Aut celinus puer dū Joui puero se totū addixisset: peteretur q; a Satillo Amāti filio: iratus eū vulnere interemit: cuius cedis piaculo in adamātem ob duritiē cōuersus est: fabule particulā percurrit Ouid. in. iiij. meta. ¶ De Jo. na. Alexander qui Jouis ammonis dici ⁊ haberi filiꝰ voluit: q̄d Olympias mater aliq̄n per epistolā accusauit veneno necatus est ab Jola pincerna Antipatris filio: cuius cōsilij auctor ⁊ particeps habitus est Ari. venenū erat humor q̄dam: qui ex rupe nonacrina in arcadia effluebat: neq; colligi poterat: aut cōtineri nisi equi vngula: quē humorē pausanias appellat stygem. Her. Plutar. Pli. meminerūt. Pli. vngulas tantū mularū repertas: neq; aliā vllā materiam: que non proderetur a veneno stygis aque: cum id dādum Alexendro ma. Antipater mitteret memoria dignum est magna Ari. infamia excogitatum. ¶ Suspensus Ac. acheus cum lydie regnuz obtineret: populūq; ad noua cogeret tributa ob auaritiam factiōe populari attico duce necatus est ⁊ in auaritie exprobrationem: elatis pedibus demerso capite in aquas Pactoli auriferas pependit.

Achei mors.

Zaro. Promethei prosapia ⁊ mors.

Utq; pa. mi. Japetꝰ thessalie rex ex Asia puella q̄ tertie orbis parti nomē dedit: filios habuit Prometheū: ⁊ Epimetheū: nō me fugit Eus. memorie tradidisse quosdā affirmasse Prome. Epimetheū. Atlātē ⁊ Arcū: cuncta cernētē f̄res fuisse. ferk igit Prom. hoibꝰ ab se factis minerue auxilio adhibita ferula ad solis rotā ignē furatus: quē mortalibꝰ idicauit. Jrati aūt dei ip̄m ꝑ Mercuriū in caucaso mōte assyrie vicino alligarūt: cuiꝰ cor aq̄lā exedere voluerūt: hoc ita a poetis nō sine ratione fictū est: nā vt Aeschylus: Alexāder aphrodiseus: ⁊ Seruiꝰ. alijq; docēt: ꝓudētia interp̄tat ꝓmetheus. Epime vero improuidētia: vn̄ ⁊ noia id indicātia tenēt: ex his nēpe duabꝰ rebꝰ humanū genus natū est: dicit aūt Prome. astrologꝰ eximiꝰ extitisse: q̄ i Caucaso mōte multoꝝ syderū ortus: ⁊ occasus deprehēdit: aquilā vo cor credere: q̄r ἀχος sollicitudo est: quā affectꝰ syderū motꝰ inuenit: ⁊ q̄r id prudētia est assecutꝰ: cui p̄esse Mercuriū cōstat: a quo ad saxū religatus dicit. Claudianꝰ de Prome. ⁊ fratre hec scripta posteritati mādauit. Nāq; ferūt geminos vno de semine fratres Lepetōtiades gn̄is ꝑmordia nostri Dissimili finxisse manu quoscūq; ꝓmetheꝰ Excoluit: multūq; interuit ethera limo. Hi longe vētura notant/ dubijsq; parati Casibꝰ occurrūt fabro meliore potiti Deteriore luto prauus eq̄s edidit auc. Quē merito grauj ꝓhibēt Epimethea vates: Et nihil etherei sparsit ꝑ mēbra vigoris. Hi pecudū ritu nō ip̄edētia vitā. Nec res an̄ vidēt accepta clade q̄runt. ¶ Parū mi. voluit eni ꝓdesse ⁊ obfuit: subfurato nāq; igni adeo molestū dijs fuit: vt p̄ter Prome. penas etiā hoies malis pluribꝰ: ⁊ morbis affecerint: vt testat Hor. Jgnē fraude mala gētibꝰ intulit;

Post ignē etheread omo Subductū:macies ꝛ noua febriū Terris icubuit cohors. Aut vt He. oēs q̄ ab Her. de
scēderūt heraclide sunt appellati:sicut a cesare Cesares. ab Arsaco arsacide. fuit aūt. xv. ab Her. q̄dā:cui⁹ nomē
nusq̄ legisse memini:q̄ cuidā genitalia amputauit:ipe postea cesus ꝛ in mare ꝓiect⁹:vt Euforionis idicat ver
sus. Heraclides cuidā genitalia mēbra recidit. Scissaq̄ mēbra necis cā fuere sue:sunt aliq̄ q̄ puer Clebā intel
ligāt. Etracides legētes q̄ ipm glebā in delitijs habuit:a quo occisus perijt Etracides. Fretū:a feruescēdo fre
tū dicit̄:ꝛ ꝓprie illud est:vbi angustū est mare:sicut Scyllā ꝛ Caribdim:sꝫ hic ꝑ mari accipit̄:quare etiā addi
dit immēsum:quo magis innotesceret. Aut vt a. Philipp⁹ Amynte fili⁹ macedonū rex:annis. xxj. regnauit au.
Ense. ac Justi. q̄ oraculo acceperat:vt q̄drigas euitaret:nā erat ab eis i fatis vt occideret̄:q̄re vt Va. max. ꝛ Ci. i
eo quē de fato li. scripsit:q̄drigas oēs disiūxit:locūq̄ i Boetia:cui Quadriga nomē erat:semꝑ vitauit:nō tñ fati
periculū effugere potuit:stuprato etem̄ Pausania ab Attali Philippi sororio:apd quē sepissime Pausa. cōquest⁹
est:rex aūt hic ꝓ trahēdo paruifecit:et Pausa. inimici Attali iniuriā in ipm iudicē vertit:quē gladio i quo qua
drige erāt iterfecit. legit̄ ꝛ abātiades actō casu:ꝛ cherinū dicit abātis filiū:cui⁹ amore Satil. depcribat:at Che.
ense ipm iterfecit. vt Eup. est auc. Oebaliū puer q̄tū dilexit Apo. tm̄ sꝫ frustra cherinū Satil. amauit. Ac velut
agna lupos:visos fugit vrsa leones. Sic Puer ignar⁹ veneris fugiebat amores. apd q̄sdā legit̄ Amātiadē. ꝛ Ce
linū puer dicūt:q̄ totū se Joui puero dedit:cūq̄ a Satillo amāti filio peteret̄:irat⁹ eū iteremit. Nec ti. fi. ma. cō
stat sane iter oēs aucto. Alexādrū cognomēto magnū:Philippi macedonie regis ꝛ olympiadis filiū fuisse:qui
ammonis Jouis ex eo fili⁹ dici voluit:au. Plu. q̄ ad ammonē i lybiā cū esset ꝓfect⁹:a sacerdote quodā Jouis fi
lius est appellat⁹:diuersa de ei⁹ obitu tradunt̄. Volūt nōnulli ꝑ febris seuitiā sitim collegisse:ꝛ vinū potasse et
ob id mētis impotē factū:extremū obijsse diē pridie. kal. quintiles:alij aūt per iollā pincernā Antipatris filiuꝫ
ipso auc. Antipatro data aq̄ nonacrina frigidissima:q̄ vt zonaras tradit:nō poterat nisi asini vngula cōtineri.
Justin⁹ ꝛ Plu. eq̄ dicūt. Pli. vero ꝛ Vict. muli scri. cui⁹ aq̄ hic meminit Vict. in. v. lib. de architectura itē in arca
dia noiata terre regio:q̄ hꝫ in mōtib⁹ ꝛ saxis stillātes frigidissimos humores:hec aūt aqua stygos hydos appel
lat̄:quā nec argēteū:nec eneū:nec ferreū vas pōt ꝯtinere:sꝫ dissijcit̄ ꝛ dissipat̄:cōseruare autē eā ꝛ cōtinere ni
hil pōt:nisi mulina vngula:q̄ etiā memorat̄ ab Amtipatro in ꝓuincia:vbi erat Alexāder:ꝑ iollā filiū ꝓlata:ab
eaq̄ aqua regē esse necatū scri. Plu. nōnullos affirmare nequaq̄ veneno perijsse:cū nullū extiterit post morteꝫ
indiciū:multas refert opiniones Plu. quas recēsere nimis lōgū esset:vnū tm̄ adijciā ante. xxxiij. etatis sue an
nū defunctū fuisse:qd si ad seniū immatura mors perduxisset totū terrarū orbē sibi audiētē iubegisset:nā nul
lā vrbē obsedit:quā nō expugnauerit:cū nullo hostiū vnq̄ congressus:quē nō vicerit:nullā gētē adijt quā ñ cal
cauerit:postremo infeliciter babylone/quā vt euitaret/erat admonit⁹:e vita decessit. Misceri:poni:nā cū vir⁹
in vas imponit̄:misceri dr:hinc illud poete. Miscet amatori pocula grata suo. Pocula:a potiōe poculū dr. Var.
¶ De Jo. cor. Juppiter ammon ab ammos:q̄ arenā siḡt:dictus est:nā Juppi. baccho/ꝛ pplo suo sitiēti ꝑ libyā
peragrāti in arietis formā pede arenā pulsauit:vbi q̄primū aqua scaturijt:vñ bacchus Joui pr̄i tēplū erexit:
auctor est Her. ꝛ Stra. ꝛ ideo cornigerū nūc poeta appellat. Capti. su. Achei. ache⁹ ab antiocho capt⁹ suspēsus
est:in pactolo lydie fluuio:quēadmodū in epigrāmatib⁹ Bothr⁹ tradit:anthioch⁹ capit:ꝛ victū suspēdit acheū.
Vna tibi hec credas aurea testis erit. q̄dā scri. ipm attico duce factione pplari ꝓpter auaritiā interfectū:qui i
aqua pactoli ob maiorē ignominiā pepēdit. ¶ Aurifera aqua:mida rex phrygū a baccho impetrauit vt q̄cq̄d
suo corpe tāgeret:aurū fieret:qd multū sibi obfuit:nā cibū edere nō poterat:q̄r tactu suo aurū reddebat̄. admo
nitus est a deo:vt se in pactolo flumine ablueret:cui⁹ ablutione auriferū fluuiū effectū in. xj. Met. scri. Ouid.
☞ Et tu fixus. scꝫ in aliquo mōte:alas. i. nutrias tuo sanguine volucres aerias. i. in aere volare solitas:aut in
sublimi nidificātes:vt vultures. i. quēadmodū supple eas aluit Prometheus parū mitis. i. impius:q̄ ignē Jo
uis suffurat⁹ erat in ferula:ꝛ mortalibus deorū secreta ꝓdidit. Fuit enim astrolog⁹:qui syderū cursus in mōte
perscrutā̄s ambus ꝓpter curas distractus fingit̄:sed nō. i. nō sine ꝓmissione supple fuit immitis:q̄r in caucaso
mōte religat⁹ aues viscerib⁹:ꝛ sanguine suo pascit:de quo Maro. Furtūq̄ Promethei. Et Horati⁹. audax Ja
peti gen⁹ ꝛ cetera. Aut tu cesus. i. occisus ꝓijciare in fretū. i. mare immēsum:velut Etradices q̄nt⁹ ter. i. decim⁹
quintus a magno Hercule supple ꝓiect⁹ est. Aut puer dilect⁹. s. a te turpi amore. aderit/ꝛ vulneret te seuo ense
vt i. quēadmodū puer. s. Celin⁹ dilect⁹ turpi amore ab Amātiade:odit:supple:ꝛ vulnerauit seuo ense Amātia
dē. i. Satillū Amātij filiū. Nec pocula magis fida possint misceri tibi q̄ supple Alexādro magno: q̄ erat nat⁹.
i. q̄ se iactabat natū de Joue cornigero. i. Ammone. i. Arenario:nā a Baccho i Libya q̄rēte aq̄s vis⁹ est i arenis
aries:a q̄ ad fontē ꝑduct⁹ credidit Jouē patrē esse:ꝛ illi tēplū extruxit:qd ioui arenario. i. Ammoni inscripsit:fa
cto Jouis in spē arietis simulachro. Vel intereas suspēsus more Achei. s. regis Lydie auarissimi a suis ob aua
ritiā suspēsi:qui miser pepēdit teste aqua aurifera. s. Pactoli fluminis auriferi in quem suspensus incubuit.

Aut vt Achilleidem cognato nomine clarum

Opprimat hostili tegula iacta manu.

*

Nec tua q̄ Pyrrhi felicius ossa quiescant:

Sparsa per ambracias que iacuere vias.

Nataq̄ vt eacide iaculis moriaris adactis:

al's sacrum.

Non licet hoc Cereri dissimulare scelus.

Vtq̄ nepos dicti nostro modo carmine regis

Cantaridum succos dante parente bibas.

Aut pia te ceso dicatur adultera/sicut

Qua cecidit Leucon vindice dicta pia est.

☞ Aut vt. Pyrrhus materno gn̄e ab Achille
oriūd⁹ paterno ab Herc. cū aduersus antigo
nū argos obsideret:an⁹ e tecto spectās filiuꝫ
ꝓdeūtē in aciē:ꝛ periculo cōmota vtraq̄ ma
nu tegulā demisit:q̄ exanimatus est Pyrrhus:vt
Plu. ꝛ Corne. scribūt:vt Trog⁹ tradit. saxum
fuit. Alcyone⁹ Antigoni fili⁹ pr̄i caput detu
lit sed corp⁹:si Plu. credim⁹ magnifice est se
pultū ab Antigono:si Trogū ꝛ Corneliū seq̄
mur/restitutū filio:ꝛ in Epirū patriā relatuꝫ.
¶ Nec tua q̄ Pyr. de altero Pyrrho itelligo:
nā Pyrrhū superiorē magnifice sepultum tra
dit hist. vel si de eodē Pyrrho intelligas eū ia
cuisse insepultū/dū ab Heleno filio refert̄ am
braciā. ¶ Nataq̄. Heraclia Hieronis filia cū
genere Achillis coniuncta veteri affinitate:in
fecilitatē stirpis achillee luit:nā q̄uis ad sa
crariū Cereris cōfugisset:vt labēte re syracu
sana eēt tuta:tñ cū duab⁹ puellis:q̄s habebat
filias:eodē ppl'i tumultu q̄ Hiero perierat:te
lis confixa cecidit. parteꝫ hi. accipe ex Liuio.
Aut pia te. Orilroch⁹ rex pōti cū vxorē hr̄et:cu
ius Leucō frater adulter/necatas est ab eo.

Heraclides fm aliā opinionem.
Fretū vñdi ctū fuerit.
Philippi. Amynte filij mors.
Celinus.
Satillus.
Alexander.
Venenū p̄sentaneum quo alexander sublat⁹ est.
Poculū vñ dicatur.
Jouis ammonis fabula.
Acheus.
Pyrrhi epirotharū regis interit⁹.
Pyrrhi historia.
Heraclie mors.
ASCEN.
Leuchonis historia.
Sardanapali vita.
Jouis hamonis dire pti vltio.
Psilli q̄ fuerint.
* Plutarchus i vita Pyrrhi de ei⁹ nece ita scri. Attñ dū acri⁹ instaret a q̄dam hasta vulnerat⁹ ē q̄ cū i pcussorē equū̄ ferret: ab illi⁹ m̄re cuz ceteris pugnā spectā te/ac filij piculū formidāte iiecta tegula letaliter pcuss⁹ eq̄ ōcidit:ꝛ dū Antigoni miles q̄spiā ceruicē icisur⁹ gladiū eduxisset:itatorue hoiez aspexit Pyrrh⁹ vt p̄ timore nō recte/sꝫ ab occipite ceruiceꝫ vix secare ausus sit.

Nā meche cōstrictus amore: sperauit Leucon sublato Oxialocho se regnaturū: sed adulter mariti vicē vlcisci maluit: ꝙ esse turpis vxor regis: Leuconēq̄ occidit adulterū: vnde eius pietas laudata est: partem hist. refert Stra.

Inq̄ pyram tecum carissima corpora mittas:

Quem finēz vite Sardanapalus habet.

¶ Sardanapalꝰ: Sardanapalꝰ trigesimꝰ a Nino vltimꝰ assyrioꝝ rex anchiale in Cilicia sepultꝰ: tale hꝫ epitaphiū: Ede: bibe: lude. Cerilo hoc carmē addēte. Hec habeo q̄ edi: q̄q̄ exsaturata libido hausit. Eodē igit rogo ⁊ ipse absumptꝰ est ⁊ regnū: nā moriturꝰ res p̄tiosas in rogū cōiecit. Lege de hoc Stra. i p̄mis Dio. ⁊ Trogū.

Zaro.

Pyrrhus.

Aut vt Achil. Pyrrhus epirotarū rex ex Phithia mēnonis thessali filia: ⁊ Aeacide ab Achille oriūdo natꝰ: vnū tm̄ ⁊ integrum os pro dētibus habuit. xj. agens annū regnum Epiri recepit: nā pater eacides a ciuibus in exiliū exactus est: p̄pter diutina bella contra Macedonas/ quibus populū fatigabat: ob idq̄ etiā filiū bimum perdere q̄rebāt: sed furtim est in illyrios delatus: ac Beroe regis Glauci vxori traditꝰ: tātus hic extitit: vt solus Tarentinos contra po. R. tueri posse videret: sed argis obsidione: vbi antigonus Macedonie rex erat a femina quadā auctore Plut. regula in caput demissa occidit: qḋ etiā Euphorion cōprobat: Argō vt hostilē circūdat vndiq̄ Pyrrhus Opprimit/ ⁊ subito tegula iacta caput. Justi. autē inter confertissimos hostes dimicantē de muris iactato saxo scri. interisse: cuius caput Alcyonus antigoni filius patri detulit: qḋ vna cū corpore magnifice Antigonus/ si Plutar. seq̄mur/ cremauit. si vero Trogū: Heleno filio traditū affirmamꝰ: qui deinde ip̄m in patriam asportauit. Cognato no. cla. clarus ob egregia eius gesta est appellatus. ¶ Nec tua ꝙ pyr. pyrrhus flauꝰ dicit: vt scri. Cic. Flauus aūt fuit: cui hoc nomen primo est inditū: vn̄ ⁊ reliqui ab eo Pyrrhi sunt nūcupati: mō ostēdimus Justini aucto. Helenū pyrrhi patris ossa in epirū asportasse: q̄ vt fuerint collocata nondū me legisse memini: quare de pyrrho claro dictum existimo: cuius forte ossa p̄ ambraciā sparsa fuere: dū a filio portarent: aliqui de altero pyrrho interpretātur: cui sententie non repugno. ¶ Ambracias. ambracia/ teste Liuio vrbs in Epiro est: aspero subiecta tumulo: dudum pyrrhi regia fuit. est ⁊ ambracius sinus auc. Pli. xxxix. mil. pas. longitudine: latitudine. xv. mil. ¶ Nataq̄ vt ea. vt in veteri legimus cōmētario: periplea: vel Laodomia/ siue periboea pyrrhi filia fuit: que cū in templū Cereris ambracie confugisset: inimicoꝝ telis est interfecta. intelligunt nōnulli Hercliam Hierionis filiā ex Achillis genere: q̄ in tēplo Cereris vna cū duabus filiabus a pp̄lo syracusano telis cōfossa cecidit. ¶ Dissimulare sce. sensus est: quēadmodū in templo Cereris filia pyrrhi: vel Hierionis trāsfigere sacrilegium fuit: ita te liceat impune interficere: ⁊ p̄inde non dissimulare. ¶ Utq̄ ne. di. Magnetes Gelonis ⁊ Nereidos pyrrhi filius fuit: cum quo mater rem habere voluit: idq̄ non consecuta filium Cantaridum veneno sustulit: vt vetustissimꝰ scrib. interpres. ¶ Cantaridū su. xj. na. hi. lib. docet Pli. Cātaridū alas mederi quibus demptus est: letale est autem genus vermis terrestris: idem auctor in. xxvij. de vulgari lapide locutus ait. Lapis vulgaris iuxta flumina fert muscū siccū canū: hic fricat altero lapide addita hominis saliua: illo lapide tāgitur impetigo: qui tāgit: dici φευγετε κανταριδεσ λυμβο αγριοσ υμεσλιωμι. ¶ Aut pia te. ce. Leucon: vt vetustissimus docet interpres: ex persicis regibus Sparthacū fratrē occidit: regno inde potiri sperans: cum ⁊ rē haberet cum ipsius fratris vxore: non tamen votum valuit consequi: nam in palude sabedana Leuconem mulier interfecit: quare pia est iudicata. d. nonnulli Oxilochi regis ponti vxorem hanc fuisse: nō spartaci. Adultera: adulter ⁊ adultera: q̄ ille ad alterā: ⁊ hec ad alterū se cōferat: au. Fest. adulterium aūt quod in nuptā committitur Ser. dicit appellari. ¶ Inq̄ py. te. conoscon coleros qui grece dictus est Sardanapalus Anacindararis filius. xxxvj. ⁊ vltimus assyriorū rex fuit: vt Euse. scrib. an. xx. regnum obtinuit vna die Tharsum ⁊ Anchialē vrbes cōdidit/ qui omni vitiorū labe excelluit: luxuriosus adeoq̄ effiminatus: vt ⁊ habitū: ⁊ vocē exercitiaq̄ mulierū sit secutus: nūc viri nūc mulieris vice abutebat: que tā impudica cū Arbactus prefectꝰ ipsius medis prepositus esset conspicatus: in eum bellū mouit: quē facile vicit: triduo vrbe vi obsessa: qua expugnata Sardanapalus in hunc tantū viros imitatus: in pyrā se vxoribus atq̄ eunuchis in ea reclusis: cremandū iniecit: est anchiale Sardanapali monumētū: vbi hmōi legit epigrāma Sardanapalus anacindararis filius: Anchialē: ⁊ Tharsum vna die condidit: ede: bibe: lude: cū te mortalē noris presentibꝰ exple. Nāq̄ ego sum puluis qui nuper tāta tenebā: hic habeo que edi: queq̄ exsaturata libido hausit: at illa manēt multa ⁊ p̄clara relicta hic sapiens: vite mortalibꝰ est documentū: hos aūt meminit cherilus que circunferrentur hec habeo que edi: queq̄ exsaturata libido hausit: at illa manent multa preclara relicta. auc. Stra. Dio. in tusculanis ci. ⁊ iusti.

Quare pyrrhus clarꝰ appellatꝰ ē pyrrhꝰ vnde dicatur.

Ambracia q̄ et vbi sit.

Periplea seu laodomia.

Magnetis seueritas.

Uenenum cantaridū.

Leucon.

Sardanapalus.

ASCEN.

Aut tegula iacta manu hostili: opprimat: sup. te: vt. i. quēadmodū sup. oppressit Achillidē. i. Achillis nepotē ex gn̄e materno: pyrrhū vcȝ Epirotarū regē: quē anꝰ tegula deiecta occidit/ clarū nōie cognato: q: nomē haberet: ne pyrrhꝰ filiꝰ Achillis: ⁊ dictꝰ Aeacides: vt ille Achillides: lȝ mł'to interuallo. Deductū est aūt patronymicū a greco Achilleꝰ: huiꝰ Achilleos: vn̄ penultimā p̄ducit. Aut legēdū Achilleidē: qḋ non probē. Nec tua. Continuo eādē ⁊c. Prosequit varia infortunioꝝ exēpla in ibin imprecās. Un̄ ordo est. Nec ossa tua quiescāt feliciꝰ: q̄ ossa pyrrhi. s. Epirote: q̄ iacuere. s. donec a filio Heleno colligerent p̄ vias ambracias illiꝰ p̄mōtorij in epiro: de quo i Sappho dictū est. Et moriare iaculis adactis. i. infixis: vt nata. i. p̄genita eacide. i. de gn̄e Achillis. s. heraclia filia Hierionis i tēplo Cereris. Un̄ addit. Nō lȝ dissimulare Cereri hoc sacrū. q. d. etiā gratū erit Cereri sacrificiū: qḋ de te fiat: lȝ igratū fuerit de heraclia. Aut nō lȝ dissimulare Cereri hoc sacrū. s. tēplū. qḋ p̄ diminutionē sacellū dr. Hoc inq̄ sacrū: i qḋ tu ꝯfugeris. Utq̄. i. ⁊ vt nepos regis dicti mō nr̄o carmine. s. Heriōis regis pōti: nepos. s. vt opinor Mithridates: sup. bibit: ita bibas succos cātaridū. i. q̄bꝰ cātarides v̄miculi venenosissimi sint. parēte. i. p̄re/ dāte: q: maior Mithridates amicissimꝰ erat Romanoꝝ: vn̄ verosil'e ē eū nō amasse filiū: q̄ ter a Romanis defecit: ⁊ tādē ſm quosdā veneno absumptꝰ est. vn̄ Lucanꝰ in. j. Post cilicas ne vagos ⁊ lassi pontica regis: p̄lia barbarico vix ꝯsuminata veneno. Aut adultera dicat pia te ceso. i. occiso sicut ea adl'tera dicta ē pia. i. vxor oxilochi q̄ vindice. i. vindicāte mortē mariti. Leucō frater mariti ⁊ adulter cecidit. i. succubuit. Et mittas tecū in pyrā. i. rogū icēsuȝ corpa charissima. quē finē vite hȝ Sardanapalꝰ vltimꝰ regū assyrioꝝ: q̄ vt dicit Justinꝰ li. j. ꝯiuratiōe facta q̄ mł'iebri more viueret: eoq̄ audito nō vir regnū defensurꝰ: sȝ vt metu mortis solēt p̄rio mulieres latebras circūspicit. Mox deinde cū paucis ⁊ incōpositis i bellū p̄gredit. Uictꝰ i regiā se recipit: ⁊ extructa pyra se ⁊ diuitias in incēdiū mittit: h̄ solo imitatꝰ virū. hec ille. copa ergo charissima diuitias appellat.

DOMJ.

Utq̄ Jo. li. Cābises: cuius meminerunt Her. ⁊ Trogꝰ cū studio euagādi: egyptū p̄ter misit: q̄ popularent tēplū locupletissimū Jouis ammonis: q̄ oēs ira numinis arenaꝝ cumulis obruti sunt. de insania ducis scri. He. Eodē gn̄e mortis perierunt psyli pp̄li pugnātes aduersus austrū. ¶ Darei se. secutus verā

Utq̄ Jouis lybici templum violare parantes/

Arcta noto vultus condat arena tuos.

Utq̄ necatorum Darei fraude secundi:

Sic tua subsidens deuoret ossa cinis.

Aut vt oliuifera quondam Sicyone profecto/

Sit frigus mortis causa famesqꝫ tue.

Al's hirsutus.

Aut vt Acarnides insutus pelle iuuenci:

Turpiter ad dominum preda ferare tuum.

Inqꝫ tuo thalamo iuguleris more Pherei:

Qui datus est leto coniugis ense sue.

Quosqꝫ putas fidos/vt larisseus Alebas:

Vulnere non fidus experiare tuo.

vt arbitror/historiã:ab his dissentio:qui aliter scripserũt:de Ocho intelligit:qui Dareus postea est dictus:hic cũ oppressisset septẽ magos:qui vna factione persarũ imperiũ obtinebãt:fact⁹ est rex:deditqꝫ fidẽ his: qui erãt facinoris socij se nõ necaturũ aliquẽ ipsorũ:aut veneno:aut ferro:aut vlla vi:aut inopia alimẽtorũ sed noua fraude supplicij excogitata cunctos sustulit:locũ em̃ munitũ altis parietibus compleuit cinere:inde supposito tigno largo epulo eos accipiebat:vbi cõsopiti in cõgeriẽ illã cineris decidebãt:⁊ obruebantur/auctor est Val.de cru. ¶ Aut vt oli.neocles Sicyniorũ rex a suis deiectus ob crudelitatẽ:fame et frigore extinctus est. ¶ Sicyone oliꝫ Mechone dicebatur:vt Var.placet:sed Sicyon est dicta a Sicyone rege:qui illic tenuit imperiũ:vt placet Euse.in peloponnesso est clara oliuarũ vbertate:⁊ prestãtia:vñ Ver.Baccã sicyoniã appellat: picture initiũ dedit:⁊ plastices:incole heben colũt vxorẽ Her.quã diam appellãt.

Darei seu ochi cõmẽtum.
Neoclis mors.
Sicyõ vrbs que ⁊ vnde dicta.
Bacca sicionia.
Hermie mors.

¶ Acarnides:herimas/vt alij codices habẽt hermias/acarni fi.in carnanibus quõdã obsessus captus:insutus est pelle iuuenci:⁊ ad victorẽ in contẽptum delatus. ¶ Pherei:alex.phereus cuius meminit Ci.in officijs: cum soli vxo.fidẽ nõ haberet:nihilqꝫ suarũ rerũ ei cõmitteret:mulieris insidias declinare nõ potuit:nam ense ab ea iugulatus est. ¶ Alebas/Alebas pater fuit argi:vt videtur significare Sophoc.qui argũ alebadẽ appellat:is cum clarissam teneret ingenti crudelitate satellites sibi fortissimos adhibuit:q̃bus solis tutissimus fore videbatur:ab his tandẽ per insidias obtruncatus est. ¶ Laris.multis in locis est vno noie in plaga phithiotica locus pensilis in creta oppidum in pelopõnesso arx arginorꝝ:larissus fluuius eleorũ argum ⁊ diman disterminat:ibiqꝫ larissam esse Theopõpus scribit.larissa preterea in Asia iuxta cumã:larissa pene inuia ad mechinam:larissa in agro attico ad trales:preterea Asie est larissa.vnde Iup.larisseus nomen accepit.vt Stra.placet cum Achilles larisseus dicatur a larissa phithiotica:postremo larissa est in infinibus hemi.

Alexandri pherei mors.
Alebe hist.
Larissa q̃ et vbi sit.
Achilles larisseus.

☞ Utqꝫ Iouis.li.Cyri persarũ regis Cambises fili⁹ fuit:qui annis.viij.regnauit auctore Euse.Egyptũ adijt vñ exercitũ ad ammonis oraculũ cremãdũ misit:ac diuino miraculo cum ex vrbe Oasi iter faceret:iamqꝫ medio fere spatio inter Oasios ⁊ ammonios prãderet ingruisse validũ austrũ scri.Her.⁊ ab arenis obrutũ perijsse vt etiã meminit Iustinus.eodẽ mortis genere psylos interijsse scribit Gel.in.xv. ¶ Templũ:significat edificiũ deo sacratum:⁊ tignũ qd in edificio trãuerso ponitur.auc.est Fest.tẽplũ etiã.d.No.sepulchrũ appellari. Verg. Preterea fuit in tectis de marmore tẽplũ.Cõiugis.antiq̃ multa Var.de hac dictione in li.ethi.scri. ¶ Utqꝫ ne. Dar.Dare⁹ scd̃s cuiusdã priami fil.cũ suos ciues nõ interfecturũ iurasset:tormẽtis occidebat.Dare⁹ etiã scd̃s prio in regnũ succedere nõ potuit:donec iu.iu.stipulat⁹ fuisset:se more parẽtis veneno minime ciues occisurum: sed regno in suã ditionẽ accepto:in fouea calido cinere plena eos vita priuabat:vt apud vetustissimũ cõmẽtarium cõperi.de ocho aliq̃ dictũ volũt:qui Dar.est dictus:cui⁹ histo.Va.maxi.ca.de crudelitate plurib⁹ verbis explicat. Aut vt oli.neocles thuscus ex sicyone pulsus:oibus vite p̃sidijs destitutus:fame/vt vetustissimus interpres scri.⁊ frigore mortẽ obijt. ¶ Sicyone:sicyõ vrbs achaie in laconia/teste Pli.est.olim mechone dicebat: refertissima oliuetis.vñ in.ij.Geor.Verg.Terit sicyonia bacca trapetis:aliã eodẽ noie Pli.docet insulã in egeo Mari:ex opposito ad epidaurũ altã ⁊ eminẽtẽ:qd Iuue.etiã tãgit.Hic alta sicyone.sicyonia aũt calciamenti genus est.au.Fest⁹. ¶ Aut vt ac.fili⁹ Acarni in oriẽte tetracha fuit:q̃ cũ mẽnone bellũ habuit:a quo vict⁹ iuuenci pelle est insutus:ac sub mẽsa detẽtus:vt vetustissimus narrat interpres. ¶ Inqꝫ.t ha.in.ij.officiorũ docet Cice. pariter ⁊ Va.ma.Alexãdrũ pher eũ vxo.thebẽ admodũ dilexisse:tñ ex epulis ad eam in cubiculũ cum se conferebat:barbarũ districto gladio iubebat anteire:deqꝫ stipatorib⁹ suis p̃mittebat qui muliebres arculas pscrutarẽtur:nõ tñ eũ fefellit opinio:nã ab vxore ꝓpter pellicat⁹ suspitionẽ est interfect⁹.phere plures sunt:vt in achaia nouẽ mõtiũ sunt inter megaratã ⁊ Thebas.Itẽ in thessalia:vt Pli.docet:sunt ⁊ in argo:teste Hom. pylo ꝓpinque.Leto a leo v̾bo letũ dici ait Pris.vñ deleo.Fe.aũt põpeius ab obliuione quã greci ληθην vocãt letũ.d.appellari:q̄ si a greco venit cuꝫ aspiratione scribẽdũ. ¶ Quosqꝫ pu.fi.thiodomãti fi.fuit alebas q̃ larisse in thessalia dñatũ habuit:extruxit aũt larissam thessalicã acrisi⁹:q̃ a larissa pelasgi filia nomẽ habuit:vt helanic⁹ scri.in hist.satellites ciuiũ timore alebas ad custodiã habebat:q̃s fidos sibi existimabat:at ab ipsis postea est interfect⁹:vt a vetustissimo accepim⁹ interp̃te,fid⁹ d̾r soci⁹:⁊ a fido venit:fidelis aũt seru⁹ ⁊ a fide deriuat. Do. est au.

Neocles.
Sicyon vrbs.
Acarni filius.
Alexander phereus.
Letũ vnde veniat.
Alebas.

☞ Et arena acta.i.impulsa ⁊ agitata;noto.i.vento illo violẽto:cõdat.i.obruat vultus tuos:vt sup.cõdidit parantes.i.intẽdẽtes ⁊ molientes violare tẽplũ Iouis libyci:scꝫ Ammonis:hoc est Cambises ⁊ socij eius.Et cinis subsidẽs.i.ima petẽs deuoret.i.absumat tua ossa:sic vt sup.absumpsit ossa necatorum.i.interfectorũ Darei scd̃i scꝫ Ochi:qui cõplices suos cinere obrutos necauit.Aut frig⁹ ⁊ fames sit cã tue mortis:vt sup.fuit cã mortis Profecto.i.ei;qui venerat quõdã Sicyõe.i.a ciuitate illa pelopõnessi.Oliuifera.i.ferace oliuarũ:hoc est vt Neocles Sicyonũ rex perijt.Aut ferare.i.porteris insut⁹ pelle iuuẽci.Turpiter.i.cũ dedecore:ad dñm tuũ: existens preda:vt supple.latus:seu portatus est Acarnides:scꝫ Hermias.Et iuguleris.i.iugulus tibi incidatur.In thalamo.i.cubiculo tuo.More pherei:scilicet Alexãdri;qui datus est leto.i.morti ense sue cõiugis.Et experiare tuo vulnere.i.in te illato supple esse.Non fidos.i.pfidos;aut infidos supple eos;quos putes.i.putare debeas. Fidos scꝫ satellites.i.custodes corporis tui.Ut alebas Larisseus.i.rex Larisse supple expertus est.

Ascensius.

Utqꝫ Milo/sub quo cruciata est Pisa tyranno:

Uiuus in occultas precipiteris aquas.

Queqꝫ in Adimantum Phylesia regna tenentem

☞ Utqꝫ mi.milones q̃tuor fuerũt.Milo crotoniates lacertorũ robore inclyt⁹:cui⁹ meminerũt Dio.i.xij.hist.Stra.⁊ Cic.milo ro.Clodij nece dãnat⁹:⁊ in bellis ciuilibus ictu lapidis extinctus:milo epirota:qui hastã coniecit in laodomiã filiã Pyr.vt Trog.scri.q̃ ad numina diane cõfugerat:quo piaculo verius in insaniam intra.xij.diẽ mortuus est:de hac.d.

DOMI. Milonis historia: et quot milones fuere.

A Joue venerunt/te quoqꝫ tela petant.

Aut vt amastriacis quondam Leneus ab oris:
                  al's achilleia.
Nudus Achillea destituaris humo.
                                    *
Utqꝫ vel Eurydamas ter circum busta Thrasylli

Est larisseis raptus ab hoste rotis.

Uel qui/que fuerat tutatus menia sepe/

Corpore lustrauit non diuturna suo.

laodomia.s.nō intellerimꝰ secuti Titū liuiū q̄ de heraclia his. scri. reliq̄t quā tradidimꝰ. Postremo milo fuit pisanus:q̄ cū suos varios varijs cruciatibꝰ afficeret pōdere lapidis ictꝰ in ꝓfundū demersus est. Pisaꝫ tenuerūt p̄ter Milonē/Enomaus:ꝛ Salmoneus:vrbs a regione pisa nomē accepit:vt ē apud Stra. quā icole besan vocāt. Stesichorꝰ poeta pisaꝫ vrbē negat:sed totā ait regionē dici pisam. In adi. adimātꝰ philesiorū rex cū Jouē nec sacrificijs dignaret:nec deū putaret se maiorē fulmine ictꝰ est. Alterꝰ adimāti meminit Pla. in dialogo qui inscribit̄ ꝑmenides. Aut vt ama. Amastrix vrbs est in peninsula hn̄s portꝰ ex vtraqꝫ parte:quā ꝯdidit Amastrix Oxiartꝫ filia:vxor Dio. tyrāni heracliēsis:hic Dion. lenēꝰ dictꝰ est:q̄ expulsus a Mithridate aufugit in achilleios dromō.i. in locū quē cursuꝫ achillis appellāt:vbi a suis desertus perijt oi destitutꝰ ope. eodē in loco est lucꝰ achilli sacer. Est p̄terea achilleū nō ꝓcul a Troia:cuiꝰ Stra. meminit. Sed hic ꝑ terrā achilleaꝫ intelligit cursum achillis. Busta thr. Thrasylli tres fuerūt vt hactenꝰ ꝯperi:libertus Cesaris au. alter mathematicꝰ:q̄ Caligulā imꝑaturū negauit. tertius ꝑ contētionē interfectꝰ ab Eurydamāte vate:cuiꝰ mortē larissei vlti sunt:nā Eury. tractꝰ est curru inter busta thrasylli in inferias. Euryd. somnioꝝ interpres vt scri. Ho. Abātē ꝛ Polydū filios deterrebat a bello Troiano:q̄m ꝑ somnia viderat eos interituros:v̄ba hec sunt Ho. hec Abātē ducebat ꝛ polydū filios cura Eurydamātis senis somniorum interpretis. Et qui:hector cum bellū Troianū viribus suis in decēniū distulisset:patroclo interfecto Achillē in furorem vltionis ꝓuocauit:a quo victus ter circū menia tractꝰ est:vt pictura Uerg. docet:ꝛ copiosius Ho. carmē in fine iliados:vbi Priamꝰ senex aquilarū auguriū secutꝰ filij corpꝰ auro redemit/Priamꝰ tyrānidē docuit:quā in agrigētinis sicilie exercuit:auc. est Pli. in. vij. nat. histo. Sunt q̄ scri. eū ante cōditā vrbē vixisse. lxxiij. an. sed Euse. secuti cum credimꝰ post cōdi. vrbē fuisse tpibus Ser. Tulli. post. xvj. an. tyrānidis a socijs relecta ligna ꝯiectꝰ est in taurū eneū:quē olim Perillꝰ struxerat ex ere cyprio:id em̄ genꝰ ductile est:vt scri. Pli. ꝛ facilꝰ ignē admittit:qui admouebatur dānato clauso in vētre bouis. Paphio.i. cyprio:nam Themese vrbs in Cypro habebat metalla eris:ꝛ eiusdē nois in brutijs:idē habebat Cassan. Cassandrea colonia in macedonie est:q̄ olim Potidea dicebatur:vbi tyrannus a socijs cinere obrutꝰ est:alter q̄ successerat Cassandrꝰ:viuus defossus in terra perijt. Atqꝫ mi. milones pl'es fuisse ꝯstat:q̄ꝝ ꝗdā pisaꝫ elidos tenuit:q̄ pisanos cruciatibꝰ efficiebat:tādē i alpheū fluuiū pisaꝫ ꝓfluētē demersus a pisanis ē si vetustissimo credimꝰ iterp̄ti:est ꝛ pisaꝫ. Italia ciuitas inter amnes auserē:ꝛ Arnū:vt in. iij. nat. hist. Pli. est au. a pelope:pisisqꝫ elidos siue cenucanis greca gente. Tyrāno:tyrānꝰ a tyrrheno atys filio nomē est:h̄ ex lydia i Italiā venit eāqꝫ ꝑtē occupauit Italie:q̄ a se nomē traxit:expulsis pelasgis:ide thuscia dicta a sacrifico ritu teste Pli. ꝛ q̄ vi alienas tenuit sedes:tyrānꝰ is dici ceptꝰ:q̄ violēter aliqd egit:estqꝫ cōis gn̄is nomē. nā theodosij grāmatici ē r'la:q̄ noia ꝓfessionē:aut dignitatē significātia:cōis sūt gn̄is:vt h̄ ꝛ hec dux. cis. hic ꝛ hec ꝑhs. h̄ ꝛ hec abbas abbe:nō aūt abbatꝫ ꝛ abbatissa:vt ipiti grāmatiste puerse pueros docēt. ita h̄ ꝛ hec tyrānꝰ. Occ'tas aq̄s:nō q̄ aq̄ sint occ'te:nā mediā ꝑ vrbē iterfluit:sꝫ q̄ occ'te demergitur fluuiꝰ. Queqꝫ. i. adimātꝰ phyletie rex:pōto ꝯiūcte:siue/vt alij volūt/thessalie deoꝝ ꝯtēptor:dijs sacrificare neglexit:seipis maiorē ꝑdicās:q̄re a Joue:vt vetustissimꝰ exponit iterpres:fulmie ictꝰ iterat:meminit i dialo. Pla. cuiusdā adimāti sꝫ nihil ad hūc locū. Petāt:feriāt:ꝑcutiāt m'ltas h̄ v̄bū h̄re sigtiōes Nonꝰ Mar. docet:petere em̄ ē poscere:vocare:appetere:seq̄:abducere:eligere:obtinere:expectare:ꝛ vt h̄ loco ꝑcutere:ferire. Aut vt ama. Amastrix ciuitas mithridatꝫ fuit:q̄ mecisteū quēdā ex leno veniēs:vt vetustissimꝰ scri. iterpres expulit:i locūqꝫ q̄ dromos achilleꝰ ab achillis exercitatione dictꝰ ē:au. Pli. venit:vbi a suis destitutꝰ:oi ꝓuatꝰ auxilio ꝑijt:sunt q̄ dicūt amastricē oxiartꝫ filiā Dio. tyrāni heracliēsis vxorē a suo noie vrbē ꝯdidisse:q̄ Dio. lenēꝰ est appellatꝰ:olim fugatꝰ:vt diximꝰ a mithridate. Utqꝫ vel Euri. mos diu apud thessalos fuit:vt iterficiētiū corpa circa occisoꝝ sepulchra traherēt vt Eury. exēplo ꝯstat q̄ circa thrasylli(quē itertecerat)tumulū a simo thrasylli fratre tractꝰ est:auc. in. xxj. Iliados Porphyrio. Busta:bustū ꝓp̄e dr̄ locꝰ:i q̄ mortuꝰ ē ꝯbustꝰ:ꝛ sepl'tꝰ:ꝛ dr̄ bustū:q̄si bn̄ vstū. vbi v̄o cōbustꝰ q̄s tm̄mō est:ꝛ alibi sepultꝰ is locꝰ ab vrēdo vstrina vocat̄. sꝫ mō busta sepl'chra vocamꝰ:auc. est Fe. Uel qui:q̄ fuerat:ꝑtinax ad bellādū Achilles fuisse homericū carmē demōstrat:q̄ abrepta ipsiꝰ amica Briseide a rege Agamēnone:nullis vnq̄ legatiōibꝰ:ꝛ muneribꝰ flecti potuit:adeo aūt q̄tidie grecoꝝ fugabat̄ exercitꝰ a Troianis:atqꝫ strage iminuebat̄ vt Patroclū achillis amicū greci vtpote vltimū in tāto ꝑiculo remediū achillis armis iduerint:vt si nō verꝰ achilles esset:saltē ipm repn̄taret:q. s. ꝗ dici possit timebat̄ a troianis. patroclꝰ igit̄ achillis armis ꝛ myrmidonibꝰ exornatꝰ in bellū cū ceterꝫ ꝓdijt:q̄ in fugā subito troianos dedit:ipmqꝫ Hectō. q̄ cōmonitꝰ ab Apolline P̄roclū esse:ipm vna cū Euphorbo:ꝛ Apolline interfecit atqꝫ spoliauit:adeo aūt molestꝰ achilli p̄rocli casus fuit:vt se eo vsqꝫ nō ꝯmesurū iureiu. pollicitꝰ fuerit:q̄ad hectora occidisset. xij. qꝫ nobiles troianos:q̄bꝰ patroclo iferias exhiberet:cepisset:nō defuit iureiu. achilles:nā die postera acceptꝫ a m̄re thetide armis q̄ vulcanꝰ ea nocte fabricauerat:troianos oēs fugauit:q̄bꝰ ꝛ stragē maximā dedit:xāthꝰ etem̄ fluuiꝰ sanguinē nō aquā emittere videbat̄:captis aūt iuuenibꝰ. Hectora a Pallade fratris ipsiꝰ imagine deceptum:circū troiana menia fugiētē iterfecit:cuiꝰ corpꝰ neqꝫ q̄sq̄ fuit grecoꝝ:q̄n hasta appeteret q̄d ter circū iliacos muros raptauit:auro postmodū in p̄ciū dato Priamo ipm restituit:aut. Ho. ꝛ Uer. nō t̄n auri vlla mētio fit ab Ho. sed multoꝝ t̄m munerū. Menia:q̄ munita essent:q̄ ea gerebāt aggeres dicti:ꝛ q̄ ager ꝯtineret:aut Uar. meniana edificia a menio sunt appellata:is em̄ primꝰ vltra colūnas extēdit tigna:q̄ amplarent supiora:ait Festus. Lustrauit:circūiuit. lustrare ē expiare:circūspicere:seu patefacere:ꝑspicere:ꝛ vt h̄ circuire:auctor est Nonꝰ. Et tu viuus p̄cipiteris in aquas occultas:vt supple precipitatus est Milo. s. pisanus. Sub quo tyrāno cruciata. i. vexata est pisa. s. regio:quā ꝛ Salmoneus tenuit. Queqꝫ in adimātū. ordo est. Et tela. i. fulmina q̄ venere a Joue. s. missa in adimātū. s. regē tenentē regna Philesia:petāt quoqꝫ. i. etiā te:aut destituaris nudus in humo Achilleia. s. Achillis dromon. hoc est cursum:vt. i. q̄ēadmodū/Leneus. s. Dionysius ab oris amastriacis:supple fugatꝰ:ꝛ inde expulsus ex peninsula. s. supple destitutꝰ est a suis:nudusqꝫ perijt. Et supple rapiaris rotis:vel vt Eurydamas somnioꝝ ille nobilissimꝰ interpres:raptꝰ est ter ab hoste. s. ꝓp'io Larisseo rotis larisseis. i. ꝑp'oꝝ a larissa ꝓfectis:circū busta. i. repositoriū cinerū cōbustorū Thrasylli. s. regis Larisseoꝝ:a q̄bꝰ v iꝰ est:vel te. s. Hector:q̄ lustrauit. i. tractꝰ circūiuit:corpe suo menia. s. Troiana nō diuturna. i. nō diu duratura:q̄ fuerat tutatus

Adimāti interitus:an fuer t alius adimātinꝰ.
Amastris vrbs vbi locorum sit.
Dionysij lenei iteritꝰ.
Achilleum vbi sit.
* Bustum ꝓprie dr̄ locus i q̄ mortuꝰ ꝯbustꝰ/ et sepultus fuit:q̄si bn̄ vstū:nunc vulgo appellamꝰ bustum sepulchrū:q̄uis cadauera nō vrant̄.
Thrasyllorū historia.
Quis p̄mꝰ tyrannideꝫ exercuit.
Eneꝰ taurus qualis fuerit.
Themese ꝛ Cassādrea q̄ ꝛ vbi locorū fuerint.
ARNO.
Milones.
Tyrāni historia.
Tyrānus q̄ dicatur.
Oia noia ꝓfessionē aut dignitatem denotantia cuius generis sunt.
Adamātꝰ.
Petere q̄t habeat significata.
Dionysiꝰ.
Thrasyllꝰ.
Bustū vnde dictum fuerit.
Ustrina q̄ sit:ꝛ vn̄ fuit.
Hectoris:ꝛ patrocli interitus.
Menia vn̄ dicta.
Lustrare quid ꝓprie significat.
Ascensius.

tuo sepe:qz spacio decēnali. Diuturna est hic pētasyllabū. Sunt q̇ Achillea:nō achilleia legāt. Offendi Comētarios Calderini hoc loco mutilos z inuersos/ Nam de Perillo z ere Paphio:q̇ postea dicēda sunt deseruerūt.

Utq₃ nouum passa est genus hippomeneia pene:

Tractus et actea fertur adulter humo.

Sic vbi vita tuos inuisa reliquerit artus:

* Ultores rapiant turpe cadauer equi.

Uiscera sic aliquis scopulis tua figat:vt olim

Fixa sub euboico graia fuere sinu.

Utq₃ ferox periJt/et fulmine:et equore raptor:

Sic te mersuras adiuuet ignis aquas.

Mens quoq₃ sic furijs vecors agitetur:vt illi

Unum qui toto corpore vulnus habet.

Utq₃ Dryantide rhodopeia regna tenenti/

In gemino dispar cui pede cultus erat.

Hippomeneia. Hippomenes athenarū princeps fuit:cui⁹ filia in adulterio dep̄hēsa est a patre:ob scelus iūcta cū equo:q̇ clausus cū alimētis careret dētes in puellam cōiecit: adulter ħo per regionē atticā ab eq̄s tract⁹: discerpt⁹ est:puella ab Ouid.d: hippomenia ab Hippomene patre:q̇ ob acerbitatē suppli cij in filiā:impio deiect⁹ est. Eadē d: limone. Nā limos grece latine sig̃t famē:ob quā puella ab equo sumpta est. Qui scribat hāc historiam apud latinos nōdū reperi:nec apud grecos p̄ter vnū Suidā:q̇ hippomenes histo.p̄stringit. ¶ Utq₃ ferox perijt:imp̄cat̄ laniationem corporis:q̄lis Aiaci cōtigit naufrago:nō eadē est annaliū fides:q̄re naufragio perierit Aiax. alij em̄ scri. hoc factū fuisse:qm̄ Cassandrā in tēplo Palladis violauerat. Hom. hui⁹ piaculi nō meminit:licet scribat z Cassandrā fuisse v̄ginē:z grecos ad caphareū p̄mōtoriū naufragio perijsse:cām ipse affert:qd̄ Palladis numē grecis omnib⁹ infensum esset. Nec aiaci magis. q̄ alijs ob violatum.s. palladiū troianū. Illud tn̄ inter oēs cōuenit:quod nūc Ouid. imp̄cat̄ Nauplio patre Palamedis in vindictā filij interēpti fraudib⁹ grecoꝝ Aiaci nauigāti nocturno tp̄e faces a caphareo p̄tulisse:ad q̄rū splēdorē duz classis appellit̄ illisa scopulis submersa est. Nauplia p̄terea est argiuorū nauale:non a Nauplio patre Palamedis:sed qz naues illuc nauigabāt. Nam Nauplia illud significat:filius aūt fuit:vt esse antiq̇tas credidit/ Amimones nymphe:qd̄ fabulosum demōstrat Stra. ¶ Mens quoq₃:imp̄catur furorē mētis:qualis ꝯtigit Marsie: qui tibia inuēta modulatione adeo est elatus:vt Phebū in certamē p̄uocauerit:in quo supatus pellē amisit: pependitq₃ ex platano:quā ad domitiani vsq₃ tēpora annales p̄diderūt:hūc prudētissimū fuisse scri. Dio. histo. secutus:q̇ multiplices voces humanas imitat⁹:eas ad tibiarū sonū p̄duxerit:z qd̄ nūq̄ vxorē duxerit. Eiusdē nois fluuius est:qui appameam vrbē interfluit:ortus celenis colle z vrbe eiusdē nominis:q̄uis Pli. celenas z appameā idē esse putet. qd̄ Stra. antea cōfutauerat. ¶ Dryantide/ Licurgus Polydectē fratrē habuit:qui lacedemoniū tenebat imperiū:eo mortuo cū accusaretur:qd̄ Caryllū Polydecte filiū aliqn̄ esset necatur⁹:p̄fectus est in Cretā:z Aegyptū:vn̄ reuersus leges tulit lacedemonijs:reperitq₃ filiū imperātē. Lycurgus p̄terea ex Thracia in fabulis est:qd̄ dū in Bacchi cōtēptū vites succideret:secures in ei⁹ crura sint cōuerse. Sed historia tradit eū decipere voluisse Bacchū redeūtē ex india:nam cū libere regni aditū p̄misisset:noctu iussit milites suos impetū facere in mulieres:z in exercitū Bacchi:qd̄ cū Deus vidisset ex Tharobe:instructa acie Thraces deleuit/ Lycurgū priuauit oculis:socios affixit cruci. Sed Ouid. fabulā sequitur:hic Dryanthei filius fuit.

Utq₃ nouū passa est. Hippomeneā dicit:si vetustissimo credim⁹ interp̄ti:q̇ antea Limone dicebat̄ i adulterio dep̄hēsa:ab equis est dilacerata:vn̄ z nomē habet:eodē quoq₃ supplicio adulter affect⁹ est. alij aūt Hippomenē athenarū principē dicūt:cui⁹ filia in adulterio inuēta ab eq̄s est deuorata:q̄re limone dicta est. i. fames adulterū ħo p regionē atticā equi dilaniarūt. ¶ Aut sicut perijt pereas cassandreus ille. Quē sua gēs multo cinere dispersit. Legūtur etiā hij versus:sed nūq̄ fuisse Ouid. cōtēderim:fert̄ aūt hic cassandreus viuos hoies sepelisse:qd̄ idē postea passus est. ¶ Uiscera sic aliq̄s. Amimone vna ex filiabus Danai duz iaculo exerceret. Satyrum imprudēs p̄cussit:q̇ eā violare voluit:sed auxiliū a Neptuno iplorauit:a quo Satyr⁹ fugat⁹:mulier cōprimitur ex qua natus d: Nauplius Palamedis pater. auc. Lactā. hic Palamedes prudētissimus fuisse p̄hibet̄ q̇ inuitū Ulyssem ad Troiā p̄duxit:ac magnā frumēti copiā in grecoꝝ castra ꝯduxit:nō sine magna Ulyssis infamia:q̇ ad id fuerat negociū missus:z īfecta re redierat:ex eo igit̄ Ulysses aduers⁹ Palamedē stomachat⁹:finxit ipm̄ ad priamū de grecoꝝ p̄ditiōe lr̄as dedisse:ob idq₃ auri copiā accepisse:qd̄ grecis Ulysses idicauit:lr̄asq₃ ac aurū:qd̄ corruptis seruis Palamedis p noctē abscōderat:iussit i ipsoꝝ grecoꝝ cōspectū portari:q̄re Palamedē lapidib⁹ occiderūt. vt Uer. Ser. z Apolloni⁹ ostēdūt. Naupli⁹ aūt Palamedis p̄r volēs filij vlcisci mortē:cū greci expugnata Troia domū reuerterent̄:lāpadas p obscurissimā noctē iter scopulos:vt moris est:ostēdit:q̇ cum grecoꝝ naues applicuissent i euboico sinu naufragiū fecere:si diti cretensi vetustissimo scriptori fidē adhibeam⁹. ¶ Uiscera:vt Ser. docet/ nō tm̄ itestina dicim⁹/ sz q̇cq̇d sub corio ē:z declinat̄ h̄ visc⁹ viscerꝭ. ¶ Scopul⁹:a speculādo dict⁹:au. Ser. vl' ἀπὸ τοῦ σκοπεῖν. ¶ Euboico:euboea tā modico estu diuidua ē a boetia:vt dubitādū sit:an iter isulas dēat nūerari:duob⁹ isignꝭ p̄mōtorijs:gerasto ad atticā v̄gēte:z ad hellespōtū caphareo:z a septētriōe ēt ceneo nusq̄ latitudie. xl. mil. pas. z ifra. xx. mil. circuitu. ccclxv. mil. pas. pl'ib⁹ quōdā vrbib⁹ clara:vt Pli. z Soli. docēt. Utq₃ fe. pe. aiax oilei fili⁹ cassandrā priami filiā i tēplo Palladis violare voluit:q̄re idignata Pallas ipz circa caphareū p̄mōtoriū fulmie iterfecit:nauesq₃ dissipauit:attribuit̄ aūt fulminꝭ p̄tās Ioui/ Uulcano:z Minerue:si Ser. credim⁹. Fulmie. fulgur z fulmē ita distiguunt̄:ē fulmē telū qd̄ iacit̄:fulgur ignis:q̇ coruscat fulmine:au. Nonio. ¶ Mēs q̇. sic. f. vc. vecors ē turbati z mali cordis:vt ait Fe. z Marsiā. d. Marsias aūt Hyagnis musici fili⁹ fuit:phryx:barbar⁹:vultu ferio:trux:hispid⁹ barba spinis z pillis obsit⁹:q̇ gliabūd⁹ apolline ad cytharā/ z musicā ausus ē p̄uocare musis:z Mineruā iudicib⁹. Dio. ħo Niseis. d. q̇ vict⁹ velut vrsus bipes corio erecto:nudis:lacerisq₃ viscerib⁹ fuit:vt Apu. est au. ide i fluuiū sui nois v̄sus:vt i Met. z apd̄ Dio. in sig. legit. Utq₃ dry. licurgi q̄tuor fuere:neme⁹:q̇ p̄m⁹ aquā vino miscuit:q̄re au. La. est i mari obrut⁹:ali⁹ q̇ leges lacede. dedit:de q̇ Iust. in. iij. z Uale. vbi de igratis loq̄t:ali⁹ vn⁹ ex. x. oratorib⁹ athenieñb⁹:q̇ vno tp̄e fuere:vt Cice. tradit:z hic dryātis fili⁹ threcie rex:q̇ vt in. vj. Ilia. ab ħo. tradit̄:temulētas Bacchi comites est insecut⁹: easq₃ p nihilo habuit pariter z Bacchū qui timore perterrit⁹ in maritimis fluctib⁹ se abdidit a thetide in sinu

Mors. Hippomenis mors. Limos grece quid. Aiacis naufragium. Palamedis vltio. * Cadauer p̄prie de corporibus mortuis/ q̄uis et de oppidis ad solū deductis q̄nq₃ dicat̄. Ser. Sulp. Cice. Tot oppidorꝭ cadauera p̄iecta iacent.

Nauplia q̇ sit:z vn̄ dicta. Marsie fa. Allegoria. Marsia fluuius. Lycurgi legislatoris vita. Lycurgi fabula:z ipsius histo. ZARO. Hippomenes. Limone q̄re dicta fuerit. Nauplij ori go z ipsi⁹ i Ulyssem vltio ob filij palamedis mortem. Uiscera q̇ p̄prie sint. Scopulus vn̄ dicatur. Euboe nobilitas. Aiacis mors et cassandre his. Fulgur q̇d sit/ z q̇ pacto a fulmine distiguatur. Marsias. Lycurgi q̇t fuere. Rhodope mōs vbinā locorꝭ sit.

receptꝰ:quare Iup.perpetua cecitate lycurgū affecit nec multo post interfecit.Dio.aliā in.iiij.refert nobis histo.alij vero dicūt in contēptū bacchi:cū vites putaret:crus ꝓpriū amputasse:vt nūc Oui.scri.Rhodopeia:rhodope mons est thracie.Pli.aūt macedonie scri.dictus a rhodope:que ibi ciuitatē sui nominis edificauit.

ASCEN. Herculis mors. Hercules octeus ab eta monte dictꝰ est. Athami cōuersio i dra conem. Orestis qui et thisamenes dictus est furor. D O M.I. Aiacis interitus. Diomedis historia. Hypermnestre locrensis his. Eryphiles mors. Agamēnonis mors. Deiphebi interitus.

☞ Atq;:z vt Hippomeneia.i.Hippomenis filia passa est nouū genꝰ pene:q: deprehēsa in adulterio ab equo famelico:cū quo a p̄re cōclusa est absorpta est:z vt adulter fert tractꝰ humo actea.i.aut littorali:aut attica:sic vbi.i.postq̄ vita reliquerit artus tuos inuisos equi vltores.s.scelerū tuorū rapiāt turpe cadauer tuū.Et aliq̄s figat scopulis.i.ad scopulos tua viscera sic vt viscera graia:hoc est grecorū fuere fixa:sub sinu euboico ad Capharea.s.mōtē:z vt ferox raptor.s.Cassandre priamidos quā i tēplo Palladis rapuit Aiax oilei:vt tāgit Uer.ene.i.perijt.s.per manus Palladis:a fulmine et equore:q: ipsa Iouis rapidum iaculata e nubibus ignē.Disiecitq; rates/euertitq; equo.zc.sic ignis.s.fulminis adiuuet aquas mersuras te.Mēs quoq; vecors agitet sic furijs:vt sup.agitata est illi.s.Marsie prouocatori apollinis:qui habet vnū vulnus in toto corpore:q: excoriatus erat.¶ Atq;.ordo est.Et sup.sis haud.i.non dispar ingenio.i.per ingeniū tuum driantide.i.lycurgo dryantei filio.scribitur autem Lycurgus sed profertur Lygurgus.tenenti regna rhodopeia.i. Thraciam:vbi est mons Rhodope:cui scz Lycurgo:cultus erat pede:q: volens colere z putare vites incidit crura.

Ut fuit eteo quondam/generoq; draconum/
al's thessemani.
Thisameniq; patri/Callirrhoesq; viro.
Nec tibi contingat matrona pudicior illa/
Qua potuit Tideus erubuisse nuru.
Queq; sui venerem iunxit cum fratre mariti:
Locris/in ancille dissimulata necem.
Tam quoq; Dij faciant possis gaudere fideli
Coniuge/q̄ Thalai/Tyndareiq; gener.

☞ Ut fuit eteo.eteus dictus est ab Eta monte:qui ab oriēte a thermopilis i sinū vsq; ambraciū extēdit helleboro fertilissimus.In eo enim mōte arsit Her.vel ob tunicā venenatā missam a Deianyra vt fabule ferūt:vel vt Euse.tradit ob incurabilē morbū in quē inciderat.Generoq; draconū.Athamas in furorem versus ē notissima fabula ira iunonis gener fuit Cadmi z Hermiōe:q̇ in illyricū ꝓfecti in dracones versi sunt:vnde gener draconum dictꝰ est.Thisameniq; p̄ri:thisamenes tradita est hoc loco hist.q̇ mihi nō ꝓbat.¶ Placet mihi itelligat de filio Orestis q̇ thisamenes appellabat:tenuitq; nicenarū iperiū:vt Stra.et Euse.testant:restituit Heraclidas q̇ ad Ogygē vsq; imperiū tenuerūt.imprecat igit Orestis furorē p̄ris Thisamene:nā orestes matre Clytennestra interfecta correptus est furore. Calligones.Calligone vxor Aiacis thelamonij:qui armorum iudicio superatus in furorē versus sibi mortē cōsciuit.Legit alibi Callirrhoes.Nec ti.diomedes Venerē vulnerauit:vt est apud ho.volentem Enee corpus ꝓtegere:irata Venus iniecit stimulos libidinis eiꝰ vxori Egiale:q̇ cū domi mā sisset ante viri reditū nupsit Cileboro Steleni filio Nauplio hortāte:cuiꝰ dedecoris pudore nō ausus Diomedes domū nauigare in Appuliā venit:inde migrauit in Diomedeas insulas:vbi eiꝰ tumulo equꝰ albꝰ ab incolis mactat. Locris:hypermestra locrēsis cū fratris viri cōcubitū appeteret clā nocturno t̄pe id assecuta mane pudore affecta vt scelus suū dissimularet ancillā necauit quasi eā cōcubitu deprehendisset.Coniuge:q̄ Tha.eryphile amphiari vxor thalai filia:vt alij scripserūt Telestoris:latentē maritū ne ad bellū thebanū iret:in quo per auguria ꝓsperat se peritur̄ ꝓdidit corrupta monili:qd olim Venꝰ possederat:deprehensus maritꝰ z in bellū proficiscens Alchmeoni filio mādauit:vt cū mortuꝰ esset:mactaret tumulo suo Eryphilē matrē:qd factū est.Ho.in carmine magico:inuisam Eryphilē appellat.Maro mestā.Dio.hist.aliter narrat.Tyndareiq; ge.Tyndarus et Icarus fratres fuerūt:qui ex laconia expulsi veniētes in carnaniā vxores duxerunt.Tyndarus Ledā Thestij filiā:quā secū.duxit domū lacedemonē.Icarus Policastā filiā Ligei.vnde nata est Penolope.Agamennon gener Tyndari:nā Clitēnestra Tyndari fuit:vt scri.Pau.interfectus est ab vxore egisti:vt Ho.in odissea longo carmine cecinit.Tynda.ge.nō placet prior s̄nia:mihi magis probatur intelligas de Deiphebo:cui Helena nupsit filia tindari Paride mortuo:z proditione maritum perdidit:vt ipse apud Verg.conqueritur.

Laro. Herculis mors f̄m varias opiniones.

☞ Ut fu.eteo.Her.vt superius ostēdimus ex alcmena z ioue natꝰ:nessum cētaurū cū occidisset:ab eo Deianyra Her.vxor tunicā hydre veneno intinctā accepit:qua persuaserat mulieri posse virū facile alieno amore si q̄n detineret:ad se reducere:cū itaq; Her.Lycham domesticū suū in mōte rineo sacrificaturus:ad Deianyram misisset:vt vestem:qua in sacris vti cōsueuerat/ad se ferret:perceperat autē deianyra Ioles amore Her.teneri:cupiēsq; ipsum ad se allicere:tunicā/quā a nesso habuerat/misit:qua indutꝰ Her.immensis doloribus afficiebat quāobrē Apollinē cōsuluit:q̇ vt pyra in eta monte nō ꝓcul a pernaso/teste ꝓclo/cōstrueret:ip̄m iussit:de reliquis vero dijs curā relinqueret:quo facto in pyrā se proripuit:atq; ita vita functꝰ anno.lij.etatis sue:vt tradit Dio.q̄uis alij.xxx.t̄m dicāt an.Eus.q̇ ob morbū pestilētē ait in flāmas se cōiecisse:siue intelligit poeta ipsiꝰ insaniā:qua/cū ab inferis redijsset/torq̄bat:vxorē etē̄ voluit occidere:aliosq; cōplures amicos:vt a Sene.ostendit.fuit Her.melācolicus teste Ari.quare facile potuit insanire.Generoq; dra.notū est athamantē Iunonis odio in furorē versum:filiū Clearcū puerū iterfecisse:z Ino vxorē/melicertāq; filiū persecutum:quos marinos deos neptunus fecit:queadmodū ostēdimꝰ superiꝰ:fuit hic athamas coli filiꝰ:thebar̄ rex:cui Ino cadmi z hermione filia nupsit:qui versi in dracones fuere:vt in met.legit.Thissimaniq; pa.Thissimanus achate tyrānus Aristophanū p̄rem habuit:q̇ cū filia cōcubuit:vt vetꝰ scr.interpres:q̄re est a dijs in furorē v̄sus:legimꝰ ēt apū Eus.z Stra.Thissamenū Orestis filiū Micenis imperiū habuisse:cuiꝰ p̄r ꝓpter clitēnestre m̄ris cedem insaniuit.Callirrhoesq;.vi.pcātidē siue pētheū vetꝰ interpres scri.vxo.interfecisse:vt inde cōmodē cōcubinā h̄re posset:sed ab vxoris affinibꝰ potionatus:in furorē est versus:nōnulli dicūt Calligionē aiacis thelamonij vxorem:vt vulgatū est/cōiux:in insania.vsq; ad mortē permāsit:sed nusq̄ legimus Aiacē habuisse vxorē:amicā ac z tecmessem:cuius filꝰ fuit Eurysaces:cuiꝰ/vt multi/ita Sophocles meminit.Nec tibi cō.Adrastus rex filias habuit Deiphilā/quā tydeo despōdit:vñ natꝰ est diomedes:argiā Polynicis vxorē:z egialā:q̇ ipsi nupsit diomedi q̇ ad troiā cū ceteris grecis nauigauit:vt i Ilia.Ho.scri.vna cū sthelено auriga:q̇ diomedi ꝓfuauit:vt ad custodiā domus calamistratū quēdā p̄ficeret:hec aūt rē cū egiala habuit:cūq; domū diomedes reuerteretur:ex domo ab adultero est ꝓpulsatus:quē ni in Palladis tēplū fugisset:eū occidisset:a pudore autē impudice vxoris Italiā venit a dauno/q̇ tū appuliā occupabat/benigne susceptus:cuiꝰ socij in herodias aues sunt mutati:au.Por.z Ditis.Matrona:matronas/ait fest.appellabāt eas fere/qbꝰ stolas habēdi ius erat.Noniꝰ vo/q̇ semel

Athamanti fabula. Thissimani historia. Pēthei fa. Calligonꝫ insania. Diomedis prosapia.

Matrona quenaꝫ sit. Hipermnestre feritas

peperit matronā innuit appellari:vel vt alij locupletiorē. Queq3 sui ve. hypmnestra vna ex.l.filiabus danai cū fratre mariti cōcubuit:noctuq3 dep̄hensa:būficio tenebrarū euasit:⁊ ne palā incest⁹ fieret:locri ancillā occidit: ac famulū q̄si in cōcubitu eos inuenisset. Cōiuge q̄ ta.quēadmodū ex statij thebaide didicim⁹: pariter ⁊ Dio. in hist.septē reges ad thebarū excidiū uere:ex qb⁹ amphiaraus lini ⁊ hypmnestre fili⁹ fuit:hi vaticinādi sciētiā optime pcalluere:q̄ cum cognouisset in ea expurgatione fore:vt vita fungeref:se occultauit:⁊ eryphyle vxor talai filia ip̄m manifestauit:corrupta monili argie Polynicis vxoris:qd olim a telchinibus fratribus in sicilia fuerat fabricatū:au.Lac.nō ergo irrit⁹ fator fuit ordo:nāq3 hiatu terre amphiara⁹ dr absumpt⁹:q̄ filio alcmeoni impauit:vt in vindictā matrē iterficeret:quā rem cū alcmeō peregisset insan⁹ factus est:vt sophocles in tragedia scri.tradit aūt Dio.venerē nō argie monile fuisse:⁊ hermione tradidisse:oborta q3 iter adrastū ⁊ amphiaraum dissensiōe:eryphilē iudicē electā:q̄ ⁊ alteri⁹ sororē:amphiarai vo vxorē extitisse:pq3 fratre sulaz dedisse: vt ad Bellū ɔiux se ɔferret:q̄re ratū amphiaraū se ab vxore pditū alcmeoni:vt eryphilē matrē occideret iussisse.

Amphiarai et Eryphiles interitus.

Tynda.ge.ebalus pericli filius:dnatū in lacedemonia tenuit habuitq3 filios hicarū:ex quo nata est penelope: tynreū:q̄ ledā genuit:arnē:⁊ hippotoontē illegitime natū:ex leda aūt Jo.cōpressu clytēnestra orta est q̄ agamēnoni nupsit:q̄ troiano bello grecis oībus p̄fuit:cūq3 domū reuerteref ad vxo.ab egisto occidit:psuaserat enim Clytēnestre Naupli⁹ ip̄m Agamēnona cassandrā Priami filiā pellicē secū ducere:vt Porphy.⁊ ditis testantur.

Agamēnō

☞ Et sup.mēs sit.s.insana:vt fuit quōdā.s.cū insaniret.Steo.s.herculi:⁊ genero draconū.i.Athamāti Cadmi in dracone versi:genero:q̄ etiā in furorē versus:⁊ vt fuit patri Thissimani:aut Thisameni:vt alij legunt.i.Oresti Thisameni patri:qui Orestes/q̄ matrē interemerat/diu furijs vexatus est.⁊ vt fuit viro.i.marito Calligones.i.Aiaci Telamonio:q̄ ob adiudicata Achillis arma furore correptus est. Nec matrona cōtingat tibi pudicior.(Errāt ergo qui p̄cipiunt pudicitior formari.)illa.i.quā fuit illa q̄ nuru.i.marita:potuit Tydeus erubuisse sicut erubuit de Egiala vxore sua. Et sup.q̄ illa.s.Hypermenestra Locris.i.locrēsis est em̄ patronymicū a p̄ria: que iūxit venerē.i.coiuit cū fratre sui mariti. Dissimulata in necē.i.p mortē ancille quaz interfecit mane: tanq̄ in adulterio dep̄rehēsam:vt se adulterij hostē ⁊ immunē p hoc significaret. Et dij faciāt quoq3.i.vt possis gaudere.tam.i.tm̄ coniuge fideli.q̄.i.quātū supple gauisus est gener Thalai.s. Amphiaraus:q̄ ab Eryphile Talai filia pditus eam necari iussit:⁊ gener Tyndari.i.Tyndari sed more thucididis a ntō Tyndareus formatur.s. Deiphobus:qui:vt dicit ipse.vj.en.ab Helena cōiuge proditus/tota facie deformatus est:atq3 deinde occisus.

Ascensius.

Queq3 parare suis letum patruelibus ause

Belides assidua colla premuntur aqua.

Biblidos/⁊ Canaces sicut facis ardeat igne:

Nec nisi per crimen sit tibi fida soror.

Filia si fuerit/sit quod Pelopeia Thyesti:

Myrrha suo patri/Nyctimeneq3 suo.

Filia neve magis capiti sit fida parentis:

Quam tua vel Pterela/vel tua Nise fuit.

Infamemq3 locum sceleris que nomine fecit:

Pressit et inductis membra paterna rotis.

Ut iuuenes pereas/quorum fastidia vultus

Olim Pisee sustinuere fores.

Ut qui perfusam miserorum cede procorum:

Ipse suo melius sanguine tinxit humum.

Proditor vt seui perijt auriga tyranni:

Qui noua myrtoe nomina fecit aque.

☞ Belides.de filiab⁹ Danai satis supra est dictū. Biblis/Mileti filia ⁊ cianes caunū fratrem impudice amauit:cui⁹ cōcubitū cū asse qui nō posset lachrymis lyquata est in fontem Canacer:Macareum fratrē eadem turpitudie dilexit.extāt fabule: fuit preterea Mach. delphicus qui vel solus vt plz Stra.vel adiunāte Oreste interfecit Pyr.filium Achil. Pelopeia:cū p̄re Thieste inscio cōcubuit Myrrha: cū cenara patre:rege cipriorū:quē diutissime vixisse scri.Pli. Nyctimene:cū patris ɔcubitū esset assecuta:pudore in auē conuersa sui nois luce non volat:solaq3 amat tenebras. Fabula est Oui.in.iiij.Met. Quā pte.Thebarū rex a creonte necatus est pditione Polydices filie. Pli. Necatū q̄dē scripsit:sed filie pditionē pretermisit. Tua ni.fu.Paudiō athenar rex quatuor habuit filios/Nisum/egeū/licū/pallantē/regno distributo nisus megarēse obtinuit: cui⁹ fines latos fuisse ser.Andrō/⁊ Soph.carmē docet. Is obsessus a minoe pditiōe Scylle filie/que Minois amore capta et crinē fatalē amisit:sicq3 interēpt⁹ est. Infamē.tullia Tarquinij filia carpētū per ora p̄ris interfecti agi iussit:q̄ scelere loco nomē dedit:nā vicus ille dictus est sceleratus:qd ⁊ Oui.carm̄.in fastis docuit. Dictus sceleratus ab illa.vic⁹ erat aūt prope cyprū:vt plz Uar. Ut iuue. Oenomaus Martis ⁊ egine fili⁹:cū ex oraculo audiuisset se tūc peritumū cū filia nuberet:eā petentibus vxorē certamē pposuit vt secū cursu ɔtēderēt nam celeritate Harpyune ⁊ psylle equorum/ quos lycophrō celebrat:⁊ arte Myrtilli aurige fret⁹ se insuperabilē cursu existimabat: stadiū erat:vt scri.Diod.a Pisa ad arā Neptuni iuxta isthmū corinthiacū:q̄ cū oenomao certabat q̄tuor equor curru ferebaf:ipse arietē Joui imolabat:pactis sacris asseq̄baf precuntē: necabatq3 hasta victū trucidabat capite haste:corpe foribus affixo. Pelops corrupto Oenomai auriga:victor eo certamine euasit:duxitq3 vxo.hippodamiā:prim⁹ in id certamē cōscēdere ausus est marmacas: vt scri.Pau.

DOMI.

Biblis conuersa i fontem.

Macharei historia.

Pelopeie impudicus amor.

Myrrhe cōcubitus.

Nyctimene fabula.

Pterele iteritus.

Pādionis excidium.

Scylle pditio.

Hippodamie historia.

☞ Queq3 pa.su.Danai filias.d.quarū supius meminim⁹. Assidua cōtinua.assiduū ab assidēdo ppetuū ⁊ cōtinuum significat: cū vero ab asse ⁊ do cōponif:aut.Ci.id' topicis:diuitē intelligim⁹. Biblidos/Biblis miletis ex cynare filia fuit:q̄ amore cauni fratris capta:suū ipsi amorē manifestauit:a quo spreta aliquandiu pagrauit lachrymis nūq̄ parcēs:tādē est in fontē Ma:vt in met.Ouid. Et ca.in.x.odissee scri.Ho.colū.xij.habuisse filios sex mares:totidē feminas:q̄s fratrib⁹ in m̄rimoniū dedit:ex q̄bus canace Maca.virū habuit.attn̄ Oui.ab Ho. dissentire in heroidib⁹ videf:cū canacem puerū pepisse scri.eūq3 colū statim occidi impasse:⁊ filiā in carcere tenuisse. Pelo.thy.thyestes pelopis ex hippodamia filius:vt Se.tra.inscius cum filia rem habuit: ex qua natus est egistus a capris nutritus:vn̄ ⁊ nomē habet. ¶ Myrrha.s.p.fuit cynare cypriorū regis filia myrrha:q̄ vt in.x.

Zaro.

Danai fille Biblis.

Aeoli prosapia.

Aegist⁹ qui ⁊ vn̄ dict⁹.

Myrrhe cō uersio. Adonis cuius filius fuerit. Nyctimene fabula. Pterele historia. Scylle que z cōfabu. Tullie facinus.

meta.ab Ouid.ostēditur:inscio cū patre cōcubuit:a quo cognita pene fuit qn occideretur:nam stricto gladio eā pet it:que in pedes ei⁹ se dedit:in arabiā vsqz:vbi in myrrhā arborē dī mutata:z adonē formosissimū edidisset: q a deo a Venere credit amat⁹. ¶ Nyctimeneqz.s.nycte⁹ Neptuni fili⁹ ethiopū rex antiopū z nyctimenē filias habuit:assecuta est pris cōcubitū nyctimene:quā cognito facinore pater voluit occidere:sed in auē nocturnam est mutata vt.Lac.z Oui.in met.scri.carmen. ¶ Quā.t.v.pre.mestoris z lysidicēs filie pelopis hypothoe filia:a neptuno cōpressa:taphiū z thebā filios peperit:qui de se noiarūt theleboeas z taphios pplos:taphi⁹ pterelā filiū habuit:aureū capillū ac fatalē in vertice habētē:ei cōetho filia fuit:z filij mares chromius:tyrān⁹:ampu lus:chersidamas:mestor:z euueres:electriōis aūt q cū vro.alcero dñabat myceenis filia fuit alcmene:filij mares stratobates:gorgophonus:philomorus:ceneleus:z lycinius notus:a media q fuit phrygia:cupiēs itaqz ptere la myceenis dñari:filios oēs misit cū exercitu:vt myceenas eriperēt electrioni:qb⁹ obuiā filios suos pariter misit electrio:cōmissum est preliū:z cesi sunt pterele filij preter euuerē:oēs electrionis quoqz:oēs pter lycimiū : taphij tn̄ abstulerūt boues electrioni:easqz exposuerūt apud Polyxenū heliensiū regē:electrio iterim daturū se alcme nam filiā z regnū pronūciauit qui horū vlcisceret iniurias:amphytrio alcei fili⁹ negociū capessit: z a polyxeno boues aufert:in itinere forte a grege boū vna aberrauit illā fuisse insectat⁹ petiuit:sed pro boue electrionē per cussit:ipsumqz occidit:sthelencus tūc rerū electrionis administrator:amphytrionem fugiētē insectatus est:the bas se recepit amphytrio ad creontē regē vbi purgatus est.deinde id cū exercitu in taphios:vt vlcisceretur quoz intulerūt iniuriā:rex pterela aciē contra instruit:cōetho eius filia vtpote amphytrionis amore capta comā de patris vertice abscidit qua inuict⁹ a neptuno fact⁹erat:inde facile ab amphytrione superat:occiditurqz:victo ria potitus cōetho filiā Pterele neglexit amphytrio:alcmena potit vxore:aristarchus in hesiodū huius est rei auctor. ¶ Uel.t.n.f.Scylle due fuerūt:vna phorci z creteidos nymphe filia quā glaucus de⁹ marinus amauit: et circes veneficijs in ferā mutata:vt in.xiiij.Ouid.scri.Ser. Lac.qz altera vero nisi megarēsiū regis filia:que cum minos cōtra megarēses bellū ageret pter androgei filij morte:capta ipsius.d.amore cui comā purpureā parētis abscissam obtulit:quā nisus habebat consecratā:tātūqz regno petiri datū ipsi erat:qātum illā comā ha buisset intactā:dehinc Scylla est a minoe contēpta que in cyrim auē est versa:nisus vo in alietū:vt Ser.z Oui. in.viij.metā.tradūt.Infa.qz lo.sce.cāpus rome nomine fuit sceleratus proxime portā collinā:in quo virgines vestales que incestum fecerāt sunt defosse:est etiam porta scelerata/que z carmētalis dicta est/ q per eam ser z trecēti fabij cum cliētibus mil.v.egressi aduersus hetruscos ad amnē cremerā sunt interfecti:vicus quoqz scele ratus erat ppe cypriū vicū:dictus aūt sceleratus q tum Tarquinius superbus interficiendū curasset:Ser.tulliū regem socerā suū per corpus eius iacēs filia tullia carpēto subuecta sit properāte in possessionē domus pater ne:z hoc nunc tāgit poeta.habes aūt.M.Uar.fest.pō.z Li.in.j.ab vrbe cōdita.Ut in.p.Oenomaus pisee z heli dis ciuitatū rex martis:z egine Asopi filius vt alij eurithoes danai hip.vnicā filiā habuit cui finē vite futurā a te ab oraculo rñsum est:tum obiturū cum filiā despōdisset:igitur in perpetua virginitate filiā tenere decreue rat:verūtamē multis puellā poscētib⁹:hmōi obtulit conditionē:vt curulis fieret certamē:victoriqz hip.daret: victo vero mors:cursus aūt talis erat.Oenomaus Jo.arietē sacrificabat:qui virginē volebat/quatuor equorū ferebatur curru.Oenomaus sacris peractis cursu sequebatur precedēte auriga Myrtillo:assecutū hasta quā ge stabat manu interficiebat.hoc itaqz modo iuuenes.xiij.periere:vt pindarus scri.ex quibus marti aram erigere voluit:quorūqz capita foribus affigebat:venit pisan tantali filius pelops:cuius amore exarsit subito hippo damia:qui aurigā primi coitus pactione corrupit:alij tn̄ tradūt alia mercede corruptū:factis aūt cereis axibus ab auriga prim⁹ pelops ad arā neptuni venit:z proinde victoria potitus:erat cursus a pisa ad neptuni aram: que est apud isthmū corinthi:quā ex re Oenomaus vite sue tēpus ratus aduenisse:sibi mortē cōsciuit . Pelops vero sumpta hippodomia vxore Pise regnū tenuit:vt pindarus.Dio.Oui.Sene.z Ser.tradūt.Ut qui periu sam.Oenomaū dicit qui/vt modo docuimus.xiij.procis interēptis seipsum a Pelope victū interfecit.Procorū po.procare:inquit Fest.poscere est:vnde z proci:z meretrices procaces.prodi.z se. Myrtillus mercurij filius et vnus danaidū phaetusse:alij clymenes alij myrtus ex amazonib⁹:vt pherecides:cū ab hippodamia pmissum premiū posceret:a Pelope est in mare pcipitatus:cui z nomē dedit:nam myrtoum dī pelagus:estqz inter Joniū et egeum.Pli.autem myrtoum mare scri.appellari ab insula parua:qua cernit macedoniā a Geraso petētib⁹.

Oenomai mors. Hippodamie fabula Procare quid pprie sit. Myrtoū pelagus qd z vnde dictū.

Ascensius.

Et q̄ supple mariti earū:vz Belidū:q Belides.i.Beli neptes Danai filie:ante parare letū.i.necē patruelibus suis.i.patrui filijs:qb⁹ nupserāt.Premunt colla.i.hnt colla depressa assidua aqua:quā in vasis sine fundo ferre cogūtur apud inferos.Soror sup.tua:ardeat igne:sicut facie.i.ardore Biblidos:q Cauū fratrē turpiter amauit.z Canaces/q etiā Machareū turpiter adamauit.Nec sit tibi fida nisi p crimē.i.incestus.Si filia fuerit tibi:sit sup.tibi id vz mecha incesta.Qd Peiopeia sup.fuit Thyesti.s.patri:q ex ea egistū adulterū genuit. z qd fuit Myrrha suo pri.s.Cynare:z Nyctimene suo pri.s.cōcubina incesta.Neue.i.vel ne filia.i.ne sit quā habeas:sit magis fida capiti parētis.s.tuo:q o pterela rex thebarū tua supple filia:vz Cōetho:a q necat⁹ es:sup. fuit capiti tuo:vel q o Nise rex Megarēsiū sua sup.filia.s.Scylla fuit capiti tuo:que tibi capillū cōsecratū:z fatalē abstulit.Hostiqz tuo Minoi in gniciē regni tui tradidit.Et sup.q fuit patri tuo Tarquinio prisco Tullia: q fecit locū infamē noie sceleris:vocat⁹ est enī vicus scelerat⁹:z pssit mēbra prna rotis inductis:q: fecit currū in quo insidebat trahi sup cadauer pris pstrati:vt Liuius recitat in pri.Ut iuuenes pereas.Nouus continue subinfert imprecationes.O.do aūt est.pereas.vt sup.perierūt:quoz vult⁹.i.oris:fores pilecti:tinuere olim fastigia.i.sublimitatē:hoc est capita eoz:qui ab Hippodamia victi:atqz detrūcati erāt.Et pereas vt is.s.Oenomaus:qui tinxit sanguine suo melt⁹.s.iustius.z decētius.humū pfusam cede.s.cruore miserorū procorū.i.peti torum nuptiarū filie eius.Et pereas vt pditor.s.auriga seu Tyrāni Oenomai videlicet pereat.i.Myrtillus: qui fecit Myrtoe eque.i.mari Myrtoo:vt i prima oda Horatij:noua noia:q a se denoiauit:postq submersus erat.

DOMJ. Atalāta insula vbi locorum sit. Atalāte fabula. Androgei mors. Minotauri feritas. Atheniēsiū excidium.

Ut q̄ ve.Atalāta insula est i Euboia eiusdem noie ꝯtra atticā:eadē appellatione puella:que cū oraculi cōsilio nuptias repudiaret freta pedū velocitate pcos ad certamini cursum pꝟocabat:victi necabant:victori ꝗ misse erāt nuptie.Hippomene trib⁹ pomis aureis acceptis a venere z iactis intercurrendū eā suscepit:his colligēdis retardatā.Ut qui te. perauit:his colligēdis retardataz.Ut qui te. androgeo minois filio athenis interfecto nimnia ira sterilitas agrū atticū inuasit:quo liberari posse atheniēses didicerūt ex oraculo: si Minoē placerēt:qd vt fieret iactis sortib⁹.

Ut qui velocem frustra petiere puellam:

Dum facta est pomis tardior illa tribus.

Ut qui tecta noui formam celantia monstri

Intrarunt cece non redeunda domus.

Ut quorum/Eacides misit violentus in altos/

Corpora cum senis altera sena rogos.
al's obscuri.
Ut quos obscuris victos ambagibus oris
Legimus infande Sphynga dedisse neci.

vij.iuuenes atheniẽses singulis annis minotauro mittebant:quẽ labyrinthi ambagibus clausum habebat Minos.Plu.ex testimonijs antiquorũ scri.singulis nouenis annis septe nos iuuenes fuisse decretos minotauro ex.nobilioribus:& cum tertiũ tributũ/Theseũ ipm qui minotaurũ superauit/notissima fabula/ priorem histo.partem secutus est Verg.Labyrinthus domus erat vix temere occurrẽtibus inextricabilis:hoc edificij genus egyptij primi habuerũt Pethecuso rege au.vt alij scribunt.Thitoe in sepulchrum:vt alij scripserunt:vt alij in regiã:vt plures in solis honorẽ excogitatũ.Dedalus vir centesimã partẽ illius imitatus alterũ in creta cõdidit/tertiũ habuit lemnos:quartũ Italia. ¶ Ut quorũ.Achil.i.rogũ patrocli ardere.xij.Troianos fortissimos iugulatos cõiecit/vt Ho.scri.quatuor equos preterea vt duos canes vncto prius cadauere pingui ouiũ/& boum/qui mactati sunt.Ut quos.Sphynx monstruosa bellua est pilo fusco:geminis mãmis in pectore quã sola Aethiopia mittit:vt ex hist.Pli.recitat.Vulgata autẽ etiã fabula.Sphyngẽ monstrũ iuxta thebas hoc enygma hospitibus proposuisse/quis esset/qui primum quatuor pedibus incederet.mox duobus.demum tribus:soluẽti promittebat nuptias iocaste & thebarũ regnum/nescienti soluere ex alto precipitium denunciabat.Solus Oedipus soluens dixit esse hominẽ/qua interpretatione Sphynx eodẽ se deiecit.vnde multos precipitauerat.Pausanias vero tradit hãc fuisse filiam notam Laij/classeqꝫ pugnasse aduersus Oedipum.

¶ Ut qui ve.Atalãta alterã cõpressit Menalion/alij legũt Mimalion/alterã Hippo.vt inquit Heracleõ fuit et quã meleager habuit/vt Apollonij docet interpres/duas atalãtas fuisse certissimũ est ait Lactã.vnam arcadam/cuius Parthenopeus est filius/alterã de scyro nobilẽ/quã Hippomenes currẽdo superauit/proijciẽdo tria aurea poma cõsilio veneris:de qua nũc a poeta fit mẽtio habuerat ab oraculo Atalãta Sceni filia/que in scyro permanebat ac venatibus vacabat:vt cõnubiũ euitaret:sed qꝛ a multis poscebatur:erat em̃ forma admodum cõspicua/conditionẽ procis dedit:vt pedibus currerent:victisqꝫ interitus daret/victoribusqꝫ puella que quia pedũ velocitate insignis erat multos interemit.Hippomenes aũt Megarensi fili⁹ Neptuniqꝫ nepos cum antea vt stultos cursores dãnasset:visa puella adeo exarsit:vt quãprimũ cuperet antea improbatũ/sed nõ ideo frustratus est:nam auxilio a Venere implorato:facile vicit que ei tria aurea mala ex damasceno agro in cypro nulli visa tradidit:licet ex horto hesperidũ fuisse quidã greci scribãt quibus intercurrendum proiectis:puella est retardata:ac victa.cũqꝫ in templo Cybeles a Venere cõcitatus:cui nõ gratias egerat/cõcubuisset:ira Dee in leonẽ pariter & atalãta versus est. ¶ Ut qui tecta noui.Androgeus minois ex Pasiphae filius cum in certaminibus Athenis oẽs superaret:in pallãtisqꝫ filios amicitiã venisset/ab egeo timore/ne qñqꝫ a filijs Pallãtis auxilio Minois a regno pelleret per insidias Thebas ad spectacula pficiscẽs/circa in omne terre attice occiditur.minos aũt filij cede bellũ atheniẽsib⁹ indixit/famẽ pariter & siccitatẽ eis imp̃catus.vñ siccitas maxima greciam oẽm oppssit:quare belli duces oraculũ ꝯsuluere:a quo iussi sunt ad eacũ ire:vt p eis vota faceret:cũqꝫ oẽs grecie vrbes pter vnas athenas a siccitate vacarẽt/rursus decreuert atheniẽses ꝯsulere:q admoniti:vt qs vellet minos pro filio penas daret:ꝑcipit minos.vij.pueros/totidẽqꝫ ꝟgines singulis annis quoad viueret/deuorandos minotauro dari.alij aũt dicũt.ix.quoqꝫ anno pueros traditos:rursus minos annis.vij.trãsectis athenas est castrametat⁹:bisseptẽqꝫ pueros petijt:cui traditi etiã sunt.Theseus voluit & ipse tãto se piculo exponere:qꝛ iter ciues rumor erat ipm malorũ cã a piculis abesse:q ariadne auxilio victor domũ redijt.Plu.& Dio.eu. ¶ Ut quo eaci.Ho.li.xviij.Ilia.ostẽdit ꝗstũ nũciato ab antiocho pꝫocli fil.j menetij achil.interitu/anxerit/dolueritqꝫ Achil.q corpori pꝫocli nõ antea exiqas ꝯsoluere pollicet.ꝗ̃ & iterfectoris arma:& caput attulerit:necnõ.xij.ex nobiliorib⁹ Troianis añ rogũ trũcauerit.qd ipigre:vt supi⁹ attigim⁹ trãsegit.Ut.q.ob.sphynx bellua est fusco pilo:vt in.viij.Pli.docet mãmis i pectore geminis:quã ethiopia generat:verũ sphyngis cui⁹ nũc poeta meminit/formã hmõi fuisse tra.Sopho.iterpres:faciei:capitisqꝫ puelle/corpis canꝫ/alarũ auis vocũ humanarũ/leonisqꝫ vnguiũ:q echidne & cerberi filia fuit:vt hes.i theo.scri.& thebas venit:ac hoib⁹ tale enigma ꝑponebat:qd aial bipes:ide tripes ac ꝗdrupes esset:soluẽti ꝑmiũ dabat iocaste ꝯnubiũ/thebanorũqꝫ regnũ:ignorãti ꝟo mors:solus oedipus hoiem esse dixit:q infans ꝗtuor it pedib⁹:etate auct⁹ duobus:iam senior factus tribus:nã baculo nõ eque ac.alij.pede sustẽtatur:sphynx victa.ex alto loco se inde precipitẽ dedit:oedipus autẽ et matrẽ simul ac regnum tenuit:vt iam ostensum est.Dio.au.qui hãc complexus est hi s.in.v.suarum histo.lib. ¶ Et peras vt illi:q petiere frustra puellã velocẽ.s.Atalãtã:dũ.i.donec ipa ẽ facta tardior.i.tardata ab Hippomene trib⁹ pomis.s.colligẽdis:q ille a Venere accepat:dicit bñ dũ.i.donec:qꝛ illis tardatã nõ frustra petijt.Et pereas:vt supple illi.s.Atheniẽses:q itrarũt tecta ecce dom⁹.s.labyrinthi excecãtis:ita vt exit⁹ repiri neqret celãtia.i.occultãtia formã noui mõstri.s.minautauri ptim hois ptiꝫ tauri:nõ adeũda.i.q adiri nõ debebãt:qꝛ oẽs adeũtes perierũt vsqꝫ ad thesea. ¶ Et pereas vt ij quorũ sena altera corpa.s.Troianorũ.Eacides.i.Achilles violent⁹:misit cũ senis sup.corpib⁹.i.alijs sex etiã Troianis fortissimis i altis rogis:aut poti⁹ i altos rogos.s.pꝫocli:vt iferias illi faceret.Et pereas:vt illi perierũt:qs victos a sphynge.s.ãbagib⁹.i.enigmatis:seu enigmatib⁹ oris.i.sermonis:aut orõnis.obscuri.i.difficulter itelligibilis.nos legim⁹ sphynga.i.mõstrũ illd dedisse neci.i.morti infande.i.detestabili.Quos & victos.acti regunt a dedisse a pte posteriori:sꝫ ꝑcõstruunt ꝑpter relatiuũ:sphynga vero actũs a ntõ sphynx sphyngos regit ab eodẽ ꝟbo a pte ante.Si velim⁹ adiectiuũ victos diuisim construere:ordo esse possit.Et quos legimus sphynga dedisse neci infande victos ambagibus oris obscuri.

Ut qui bistonie templo cecidere Minerue:
Propter quod facies nunc quoqꝫ versa dee est.
*
Ut qui threicij quondam presepia regis
Fecerunt dapibus sanguinolenta suis.
Therodamanteos vt qui sensere leones:
Quiqꝫ Thoantee taurica sacra dee.

¶ Ut qui bist.Lacedemonij legẽ tulerũt:ne alicui hospiti sparte esse liceret:quã legẽ sepe numero ab eis ꝑmulgatã greci dixerũt. ξενηλασίαν.i.hospitũ electionẽ.Leniaci multi sparte deprehẽsi ex lege interfecti sunt in templo Palladis quã appellabant Thraciẽ:quo scelere statua auertit oculos.Ut qui/Diome.Tyrũ vrbẽ thracie tenuit vt Sri.Pli.vbi eqs feros cathenis deuictos eneis corpib⁹ humanis alebat:eos her.sustulit iussu Eurystei:Eurystheus sacrauit Junoni eorũ genus ꝑpagatũ est vsqꝫ ad Alex.ma.si Dio.credimus.Therodamãteos/Therodamas stabula habuit leonũ in scythia:vt aliꝫ scri.in Numidia:qs cor-

Labyrinth⁹ q & vbi locorũ fuerit: quot labirinthi fuerint.
Troiani cõiecti in roguꝫ patrocli.
Sphyngis bellue hist.
Laro.
Atalãte qt fuere & corũ fabula.
Androgei exitus.
Minotaurus.
Theseus.
Atheniẽsiũ excidium.
Thaurice regionis ritus.
Achillis hist.
Sphyngis enigma.
*Presepia loca sũt nõ tm̃ i quibus equi/muli/iumẽta/ceteraqꝫ hmõi pascunt:sꝫ oĩa loca clausa/in qbus animalia continent. Ver. Ignauum fucos pec⁹ a p̃sepib⁹ arcẽt. Idẽ. stabãt tercẽtũ niti di in presepib⁹ altis.
D O M J.
Lacedemoniorũ feritas.
Palladis fabula.
Diomedis regis thracie fabula.
Therodamãtis imanitas:et vñ nomen accepit.

poríb⁹ humanis alebat:vñ ipse a domádis fe ris nomé accepit:nã θηριον grece significat ferã:Δοεμοεζο domo:vñ Theroadamas.hu ius meminit in epl'a ex põto.Nõ tibi thero- damas crudusq́ȝ vocabit Atreus.Quiq́ȝ suis hostes pabula fecit eq̃s.Alij codices hñt the- rodomõ:qđ significat imperãtẽ feris.Quicq́ȝ. hecate in taurica regione tẽplũ Diane erexit: cui hospites immolabat:hec prima aconitũ venenum inuenit crudelitatis studio:ex qua

Ut quos scylla vorax/scylleq́ȝ aduersa charibdis

Dulychie pauidos eripuere rati.

Ut quos demisit vastam Polyphemus in aluum:

Ut lestrigonias qui subiere manus.

Ulyssis naufragiũ. Lestrygonum histo. Antiphates gigas. Polyphemi feritas. Bistones q̃ sint. Minerua vñ dicta. Zoro.

nois famã querebat.Dio.Ut quos:Ulysses iactat⁹ naufragio:vt lõgo carmine Ho.discim⁹ infreto siculo sex socios amisit:qđ ipse ita cõquerit apud homerũ.Mihi aũt Scylla ex curua naui socios sex eripuit:q̃ manib⁹ ꝛ robore prestabãt:demũ docet quãta spectaculi immanitate absorpti sunt/cũ opẽ ferre nõ posset.¶ Ut le.lestrygones hoies comedisse testat Pli.in.vij.na.hist.hi fuerũt i Sicilia:q̃uis Thucidides id fabulosum existimet:ꝛ in Italia qđ Ho.carmẽ docet:vbi sociũ se amisisse testat Ulysses apud Ho.cũ duos misisset vna cũ precone ad loca explorãda:nã antiphates eũ deuorauit:vnde cruẽtus dicit a Papinio.Littusq́ȝ cruenti Antiphate.hi aquã hauriebãt ex artacia fonte:vt eodẽ loco docet Ho.cui⁹ meminit Tibul.nobilis artacie gelida qs irrigat vnda Polyphem⁹ Ulyssis socios absumpsit:cũ binos trucidaret.Ho.Jãq́ȝ duo pariter sociorũ corpora terre phrẽsa canũ ritu illidit.notũ est Ho.carmẽ:ꝛ nostrorũ turpis menda est apud interpretẽ Stra.nam cũ de Cyclopibus hoc scri.Ho.imperat autem vnusquisq́ȝ pueris suis ꝛ vxori:nec mutua illi tenentur cura.Interpres male percipiens ita transtulit:vbi Stra.vtitur testimonio horum versuum.Et puer ꝛ magnis rebus iudicat vxor.

☞ Ut qui bi.bistones populi sunt thracie:vnde Paladis simulachrum ad lacedemonios trãslatum est apud quos impia lex est promulgata:ne alicui hospiti sparthe commorari liceret:spreta autem lege lemnij spartam venere:quos in templo Palla.sparthani occiderent quo facinore pariter ꝛ impietate:dee imago torua apparere creditur:vt vetus scri.interpres.Minerue.Minerua q̃ bene moneat dicta:hãc pagani pro sapientia ponebãt. Cornificius vero qđ figatur/pingaturq́ȝ militaribus armis eãdẽ dictã putat:testis est Festus.si aũt Ci.asti pulamur:q̃ quasi vis minuet/dr:grece Pallas nuncupat a vibrãdo:vñ palladiũ.Quinq́ȝ fuisse mineruas in.iij. de na.deo.do.Cice.prima apollinis fuit mater.ij.orta Nilo:quã egyptij salete colũt.iij.ex Jo.nata.iiij.Jo.ꝛ coryphe Oceani filia quã arcades coriã noiant:ꝛ quadrigarũ inuẽtricẽ ferũt.v.Pallãtis:q̃ prẽ dr interemisse virginitatẽ suã violare conãtẽ:cui pinnorũ talaria affigũt.¶ Torue dee terribilis:toru⁹ em̃ terribilis dicit:vt tra.

Toruus q̃ dicatur.

Ser.Ut q̃ th.Diom̃.thraci⁹ eq̃s ereis p̃sepib⁹/catenisq́ȝ ferreis tenebat:q̃s humano corpe pascebat:hos iussu Euristei Her.ad ipsum abduxit:quos Eurysthe⁹ Junoni sacrauit:quorũ ꝓpago ad alex.macedonis tpa fuit:vt Dio.testat.¶ Therodamãteos.Therodamas rex scythie sicut vet⁹ docet interp̃s:timẽs ne p insidias occideret leones hoim sanguine alebat:quo magis seuirẽt:vt si casus postularet/ad crudelitatẽ paratos hẽret.hui⁹ in.j. de põto Oui.meminit.Nõ tibi Therodamõ/crudusq́ȝ vocabit atre⁹.Quiq́ȝ suis hoies pabula fecit eq̃s.Quiq́ȝ tho.thoãtẽ Liberi p̃ris filiũ fuisse Lactã.auctor.liq̃t:cui⁹ filia fuit Hysiphile:hic i tauricã scythie regionẽ venit:q̃ tpe lẽnij viri a mulierib⁹ ad vnũ:p̃ter ipm thoãtẽ sũt necati:vt paulopost appebit:vouerat em̃ tibi i tẽplo Diane tauricũ sacerdotio fungit:solebãt aũt Dee sacerdotes ex Hecate istituto:q̃ ipsi tẽplũ erexerat nauigãtes sacrificare:vt in.v.Dio.docet.nũc hui⁹ meminit crudelitatis poeta:de q̃ etiã Ho.i carminib⁹ est locut⁹. Ut q̃s scyl.vo.i freto siculo ẽ scopul⁹ Scylla.itẽ charybdis mare vorticosum:ãbo clara seuitia inq̃t Pli.vbi Ulys.naufragio/vt Ho.tradit/socios amisit.supius de Scylla satis locuti:de carybdi aliq̃d recẽsere loc⁹ exigere vr̃fvetu lã voracissimã charybdim fuisse q̃dã grecorũ phibẽt:q̃ q̃ boues Herculi est furata/ab ipo est i mare piecta:vñ ꝛ ãtiq̃s adhuc seruat rapinas.ꝛ deberet declinari i prio casu charybdis sm regulã:verũ/vt Pris.ondit/dicim⁹ hui⁹ charibdis ne alterna d.i vtraq́ȝ syllaba male sonet:qđ etiã greci solẽt euitare:dicũt em̃ χαραβδιως:nõ χαραβδιδος.Dulychie:dulychiũ insula est vbi mõs ithac⁹:in qua Ulysses fert habitasse:eoq́ȝ dulychi⁹ dictus est:ꝛ rates dulychias habuisse dr:vt Ser.testat.Ut q̃s de.Polyphem⁹ cyclops sex Ulyssis socios deuorauit:a quo est lumine priuat⁹:vt iã Home.auctori ostendimus.Ut lest.Antiphates lestrygonũ rex fuit:q̃ ꝛ vnũ ex Ulyssis socijs comedit:ac naues/virosq́ȝ mersit:p̃ter vnã/q̃ Ulyssem vehebat:vt in.xiiij.ab Oui docemur.

Diomedes. Therodamas. Hysiphiles historia. Ritus imolandi. Scylla et charibdis q̃ loca sint: et vbi ꝛ eorũ fabula. Polyphemus. Antiphates. ASCEN.

☞ Et pereas sup.vt illi vcȝ lẽniaci:q̃ cecidere tẽplo Minerue bistonie.i.thracie:hoc em̃ ferocis more thracũ ꝓpter qđ.s.facin⁹:facies dee.s.palladis est tecta:quoq́ȝ.i.etiã nũc:q̃.s.tũc tale facin⁹ inspicere nolẽs faciẽ auertit. Qđ sepe fecisse legitur:vñ Enei.j.de ea dr. Diua solo fixos oculos auersa tenebat.Et pereas sup.vt illi.s.hospites Diome.Bistonij:seu Thracij:q̃ fecerũt quodã.i.aliq̃n:p̃sepia.s.equorũ regis Threicij.i.Thracij:seu Bistonij:vcȝ Diome.quẽ Hercules postea iteremit:fecerũt/inq̃t/sanguinolẽta.i.sanguinis plena:aut sanguine humano aspersa dapibus suis.i.pabulis de se factis:q̃ ipsi apponebant equis.Therodamantheos ꝛc.Prosequit inceptũ:atq́ȝ ordo est.Et pereas sup.vt ij qui sensere leones therodamãtheos.i.quos therodamus in Scythia: aut numidia humanis alebat corporibus.Et sup.vt illi q̃ sensere sacra taurica.i.q̃ fiebãt in taurica regione ex humanis corporib⁹:dee Thoãte.i.Diane:quã Thoas rex venerabat eiusmodi sacrificio:vt Ser.late docet ad illud.ij.enei.Sãgnine placastis vẽtos:ꝛ virgine cesa Sãguineq́ȝ querẽdi reditus.Et pereas sup.vt socij Ulyssis quos pauidos.s.ꝓpter periculũ maris Scilla.i.mõstrũ illud marinũ vorax.i.deuorãs naues.Charibdis:aliud mõstrũ ꝛ periculũ maris siculi aduersa Scille:q̃/vt dr enei.iij.Dextrũ Scylla lat⁹:leuũ implacata Charibdis Obsidet:eripuere rati.i.classi periclitãti:dulychie.i.qua vehebant dulychij:vt Ulysses:ꝛ socij eius.Et vt alij socij Ulyssis:quos Polyphemus Cyclops ille:Etnensq́ȝ pastor demisit.i.deorsum misit:ꝛ ingurgitauit in aluum vastã.i.valde amplã:est aũt aluus receptaculũ sordiũ/ꝛ excremẽti.Et supple:vt ꝛ alij Ulyssis socij:qui subiere. i.intrauerunt manus lestrigonias.i.lestrigonum qui in Jtalia humanis carnibus vescebant.

DOMJ. Hãnibalis crudelitas. Ulyssis reditio.

☞ Ut q̃s dux Hãnibal/vt apđ vnũ Uale. Ma.cõperio:põtẽ ex captiuorũ cadauerib⁹ in Gelio fluuio cõstruxit:vbi traiecit exercitum. De hac crudelitate loquitur Ouid.Et velut Ulysses lõgis iactat⁹ errorib⁹:cũ domũ rediisset:offendit multos ꝓcos:qui ex primis insulis cõuenerũt ad Penelopẽ vxorem petẽdam vulgato rumore Ulyssem iã mortuũ esse:fauebant nõnulli pueri domestici:oẽs adortus est Thelemacho filio socio sagittis p̃mũ:vt scri.

Ut quos dux Penus mersit putealibus vndis:

Et iacto canas puluere fecit aquas.

Et velut Jcaridos famule periere:prociq́ȝ:

Jnq́ȝ caput domini/qui dabat arma procis:

Ut * iacet Aonio luctator ab hospite fusus:

Qui mirum victor/cum cecidisset/erat.

Ut quos Anthei fortes pressere lacerti:

Quosq; fere morti lemnia turba dedit.

al's annos.

Ut qui post longum sacri monstrator iniqui

Elicuit pluuias victima cesus aquas.

Frater vt Anthei/quo sanguine debuit aras

Tinxit:ꝛ exemplis occidit ipse suis.

Ut qui terribiles pro gramē habentibus herbis/

Impius humano viscere pauit equos.

Ut duo diuersis sub eodem vindice cesi/

Ho. mox' armis Polypum: Pysandrūq; necauit. interea Melāthius: vt Ho. scri. capraꝝ custos: qui ꝓcis: absente dño: absumēda pecora apposuerat. xij. hastas totidem clypeos: ꝛ galeas attulit ex thalamo procis dimicantib⁹: q̄ arma cū vlysses agnouisset: ita affat⁹ est Thelemachū. An puer e nrīs: muliervc penatibus atra in nos bella mouet. Tandē Eumeo indicāte cognouit Melanthiū esse: quē cōplicatis asserib⁹: vt scri. Home. ꝛ imposito pōdere premi iussit: hoc suppliciū ab Ulysse excogitatū cecinit. Qui Melanthiū per genitalia suspensum tradiderūt: inanē speciē supplicij sunt secuti nō veram hist. Icaridos Penelopes filie Icari. In ca. dñi: aduersus dñm Ulyssem. Ut ia. Aonio luc. de Anteo itelligi notū est. ¶ Luctator: palestrita. Hospite aonio: Hercule. Anteus terre fili⁹ clarus palestre certamine: multos necauit: nam cum pedibus terrā contingeret: reddebat validior a matre: hūc domuit Hercu. regiam habuit apud lixū in Lybia: vt scri. Plin. vxorē Tigennam: vt tradit Plu. Anteas vero Scytharū fuit rex. Lēnia tur. Lemniace mulieres cū Ueneris ira hircinū haberēt odorē: repudiate a maritis iniuriam vlte sunt: nam reuersos e thracia vna trucidarunt nocte preter Hipsiphylē: que Thoantē patrē seruauit: cecinerūt hoc cū alij tum Papi. in thebaide. ¶ Ut post. Prosillus: vt codices habēt Thrasillus Busyridē docuit immolare hospites: cū affirmasset nece humana pluuias impetrari posse a ioue. Primus occisus est: eandēq; seruauit crudelitatē Busyris in aduentū vsq; ad Herculis: in quo domitus fuit. Eratosthenes negat vllū in egypto vnq̄ Busyrim fuisse: sed id ait confictum ad loci inhospitalitatē indicandā. Ut q. i. Thrasillus. Sacri iniq: in quo erat necāda victima. Post lon. lōgā siccitatē. Elicuit: eduxit. Frater vt An. Pygmaliō frater Antei docuit immolationē hospitū: ipse deū aras sanguine imbuit. Exēplis: vt ipse docuit. Ut q̄ de Diom intelligit: de quo supra: q̄ equos habebat quos pascebat corporib⁹ humanis: eū deinde Her. eq̄s obiecit in pabulū: q̄d ille in multos egerat. Terribiles. feros. Uiscere hu. hūanis carnib⁹. Ut duo. Nessus cētaurus cū ad Euenū fluuiū Deianyrā violare vellet vxorē Herculis: sagitta ab Hercule interēptus est: notū est Nasonis carmē. q̄d Dio. etiā monumēta testant. Eodē vindice. Hercu. autore.

☞ Ut q̄s dux pe. Appian⁹ Alexādrinus in eo q̄ libycus inscribit lib. ostēdit carthaginēses q̄q; arcanorū senatū per inducias fidentē puteis immersisse: atq; saxis obruisse: addit vetus interpres Amilcharē tunc penorū ducē fuisse: de hac puto poetā loqui crudelitate: licet alij aliter intelligāt. Et velut icaridos famule periere: cum ex lōgo errore Uly. domū reuersus esset: procos cōplures Penelopē in vxorē poscentes inuenit: quos domestici pueri adiuuabāt oēs. Uly. Una cū Thelemacho filio aggressus est sagittis primū: mox armis. ꝛ Polybū pysandrūq; necauit. Melāthius interim capraruz custos ex thabeno prioris galeas: clypeos: ꝛ hastas attulit: q̄ arma cū a Melāthio afferri cognouisset: cōplicatis asseribus: ꝛ imposito pōdere ipsuz interfecit: vt Ho. est auctor. Ut iacet. Anteus terre fili⁹ habitus/q: palestra ac robore corporis preclarus ab ipsa cū luctatorib⁹ ꝓmebat/validior reddebat: ab Herc. in pectore pressus: cū diu spirare nō quisset: occisus est/q̄ in lybia apud Lyxā coloniā regnū obtinuit: vbi ꝛ hortos hesperidū fuisse satis ex Plinij ꝛ Soli. auctoritate ꝯstat: in vrbe Tingēna sepulchruz habuit: q̄d Sertorius ꝓfodi iussit: q̄ si Plutar. credimus. lxx. cubitoꝝ corpus inuenit. Stra. aūt tibiā. lx. cubitoꝝ (Sabinij testimonio) cōperisse scri. Sertoriū: q̄ postea instaurato tumulo famā/honorēq; ei⁹ adauxit. Tingēnā quoq; scri. Plu. Herculē cognouisse: q̄ Syphaxē genuit/a quo vrbs a matris noīe dicta cōdita est Aonio. Thebano/ꝛ Herculē dicit thebis natū: q̄/vt expoſuimus/aūt interfecit. Aonia: inquit Lactā. ab aone filio neptuni vel a monte Beotie: nā ipsa est aonia: que ꝛ Beotia/que ꝛ thebe. Ut quos antei. nunc illoꝝ imprecatur mortē: quos certamine anteus interemit: multos em̄ externos eū occidisse Dio. est auctor. Lēnia turba dedit/Lēnienses mulieres cum Ueneris sacra essent auersate: irata dea eis tetrū immisit odorē: vt Apollonij interpres Hellanici auctoritate scribit: cūq; Lēnij viri in thraces bellū agerent/tādem victores magnā pellicū turbā secum ducere/quā cum vxores ferre non possent iniuriā: vnanimes decreuerūt viros occidere quos/vt statuerāt ad vnū interemere/pariter ꝛ thraces mulieres. filiosq; metuentes/ne paternā vlciscerent iniuriā. nō tn̄ tante immanitatis fuit Hipsiphyle: q̄ sola patri Thoanti pepercit: cūq; seruauit. Ut q̄ post lō. Prasill⁹/siue vt alij velūt thrasillus/nō lōge fuit ab egypto. qui Busyridem docuit posse facile pluuias aride regiōi inferre: si humana corpora mactaret/ip̄m aūt Prasillū auctor primo Busyris periculū fecit: vt ex vetustissimo dicim⁹ interp̄te. satis tn̄ cōstat Dio. auctori. Busyridem egypti regem hospitū fuisse cede ad se accedētiū grassantē ab Hercule enecatū: licet defensorā Busyridis scripserit Isocrates: ꝛ virū iustū videri velit. Frater vt An. Pygmaliō tyrānus anteū quendā fratrē habuit/solebat hic hospes necare. eodē postea modo ipse finiuit vitā/vt vetus scri. interpres. Ut q̄ ter. Diome. dicit q̄ equos humanis pascebat corporib⁹. hūc Her. suis equis tradit edēdū. vt docuim⁹. Tyridā vrbē in thraca Diome. tenuisse scri. Pli. Tribus Nessus/ad Euenū amnē Nessus portitor fuit. q̄ Her. cū Deianira cū ꝑuenisset: eā transductā violare voluit/verū ab Her. sagitta occisus est: vt superi⁹ sumus interpretati.

☞ Et sup. Romani. quos dux penus. i. punicus seu carthaginēsis Hānibal mersit vndis putealibus. vt. s. pōte faceret sup geliū fluuiū. Et sup. qb⁹ fecit aquas canas. i. subalbidas puluere. i. limo arenoso eiecto. s. pōdere cadauerū. Et sup. pereas. velut periere famuli. ꝓci Icaridos. i. penelopes Icari filie: cuius famuli nōnulli/ꝛ proci interēpti sunt tandē ab Ulysse. Et vt ille e famulis. vez Melāthius. q̄ dabat procis arma. s. xij. hastas: ꝛ totidem clypeos ꝛ galeas/in. i. cōtra caput dñi. s. Ulyssis. Et sup. pereas. aut iaceas victus/vt Anteus sup. luctator iacet fusus ab hospite aonio. i. Her. Qui erat mirū. i. mirabiliter. vt sit mirū ꝓ mire/aut interiectio est stupētis. victor cū cecidisset. i. postq̄ ceciderat/ꝛ terrā matrē suam cōtigeat. donec ip̄m leuatū de terra inter brachia cōpressum expirare coegit. Et vt sup. ij perierūt/quos fortes lacerti. i. fortia brachia antei. i. filij terre/priusq̄ ab hercule victus erat/ꝓssere. s. luctādo. Et sup. vt ꝑierūt viri in lēno/quos turba lēnia. i. lēniadū. i. mulieꝝ ex lēno dedit fere.

*Iacere aliqn̄ sigās esse: siue extare. Uerg. Sz iacet aggeribus niueis informis: et alto terra gelu. Accipit' ēt iacere pro mortuū: siue interfectum esse. Lucañ. Ille iacet ꝑ quez precul sit orbis.

Anthei historia.

Ante⁹ qui fuerit.

Lēnicaruz mulierū facinus.

Busyris interitus.

Pygmaliō q̄s fuerit.

Diomedis feritas.

Nessi mors.

Zaro.

Hannibal.

Ulyssis victio.

Anteus.

Aonia a q̄ hercules aoni⁹ dict⁹ q̄ sit: et vbi locorum.

Lemniace mulieres.

ASCEN.

id est quasi oēs morti. Et sup. pereas: vt Prasill⁹ seu Thrasillus mōstrator/vnlq̃ sacri. i. de nece humana: qđ mōstrauit Busyridi. vñ i Geor. aut illaudati nescit Busyridis aras: elicuit post. i. pluscolos/ aut vt Calderin⁹ legit/ post longū. s. tēpus/ aquas pluuias. i. pluuiales: exiftēs victima cesa. s. ad morē quē docuit: ⁊ sup. pereas: vt frater antei. s. Pygmaliō tirit. i. imbuit aras sanguine: q̃ debuit. s. de pprio ⁊ occidit ipse suis exemplis. s. q̃ in alios exercuerat. Ut q̃ terribiles. Ordo est. Et pereas sup. vt impius. s. Diomedes Thracius peryt interceptus ab Hercule: q̃. s. Diomedes pauit equos terribiles. i. feros: viscere humano. i. carnibus humanis: p herbis habētibus. i. loco herbarū habentiū: gramē. i. illā speciem herbe ex sanguine humano: vt sentit Seruius nascentem.

DOMI. Dissiman⁹ qui fuerit.

Dissimaniq̃ gener. Dissiman⁹ socer fuit: vt al⁊ scri. Euryti: quē Home. scri. ab Apolline interfectum/ vt al⁊ putant: quod placet. Iphicli: de quo hec est historia et cantata ab Homero in carmine magico: ⁊ scripta a Diodoro: nec ptermissa a Propertio. Eurit⁹ Jolē filiā vxorē dare recusauit Herculi petēti: qua iniuria cōmot⁹ Hercules illius equos abegit Iphiclus Eurythi frater cum ad eos repetendos thirynthū venisset: iussus est ab Hercule cōscēdere turrim: vt circunspiceret an equos videret: vnde eū precipitē dedit: sunt qui putent de ormeno dictū: cuius filiā denegatam Astidamiā Hercules abduxit necato patre: hoc ducit de Ormeni nympha. ¶ Pronepos. Corinet⁹ fili⁹ Uulcani. Reddere vitā: morte. ¶ Ut pronepos: male sunt interpretati: meo quidē iudicio/ qui hoc de Hippolyto scriptū putant: nā vt ego sentio loquit de Coryneto filio Uulcani: qui Periphitus dicebat: vt scri. Plu. Pausanias Periphites: idē scribit hunc Uulcani filiū fuisse Corinet⁹ dict⁹: vt interptat Dio. a. κορυνη qđ significat clauā: quā gestare solebat. hunc primum Hercules domuit iuxta epidaurū: qđ Ouid. ita in Metamor. testatur. Tellus epidaurea p te Clauigeram vidit Uulcani occūbere prolē. i. Corinetū. Scynis ab eodē Theseo sublat⁹ est: q̃ vt scri. Diodo. alligata corpa curuatis arborib⁹ in aliā emittebat: vñ curuabantur. Oui. Scynim alterū putat: q̃ senē illū q̃ curuabat trabes: cui nō dat nomē. Plu. deprauata: vt sentio: dictione Sceniū scribit hūc fuisse: ex cui⁹ filia Perigone Theseus susceperit Menalippū. Et Scyron: Scyro n in agro attico porrecto transeuntib⁹ cibo ex pede amouentes os precipitabat: hūc aūt Peleū ⁊ Telamonis fuisse megarenses cōtendunt apud Simonidē poetā: eū domuit Theseus: vñ saxa scyronia dnr: et Minerua scyrinas sacras itē ob mortuū Scyronē epiſciroſis. Cū Po. na. i. Procustes. Nat⁹ procustes a Theseo domit⁹ est: qui hospites hoc genere supplicij afficiebat: supposito eīn lecto intēdebant corpa: q̃ aut mutilabant si maiora erāt lecto: aut vi trahebant in parē magnitudinē si minora erāt: nomē dictū a προκρουω. i. impello. Quiq̃ hō: de minotauro intelligit: quē Theseus interfecit. ¶ Queq̃ Ce. ob mendā q̃ inueterat a est in oib⁹ ferme codicib⁹ ridēda fabula recitata a nōnullis: q̃ aūt Geryonē interfectū fuisse a Theseo ⁊ cererē Geryonis nece letatā: q̃ cū haberet tria corpora: nimiū comederet: qđ ridēdū est: cū sit falsū. Nos sentim⁹ hoc scriptū esse de Cercyone archadico: quē iuxta Cererē Eleusinā Theseus interfecit superatū palestra si Plu. credim⁹: testat hoc alibi Naso in metamorphosi. Per te cerealis eleusis Cerconis letū vidit: vt legas cercyonea nō geryonea.

Temporibus Nessus/ Dissimaniq̃ gener.

Ut pronepos Neptune tuus/ quem reddere vitam

Ipse Coronides vidit ab vrbe sua.

Ut Scynis/ ⁊ Scyrō/ et cum Polyphemone natus:

Quiq̃ homo parte sui/ parte iuuencus erat.

Quiq̃ trabes pressas ab humo mittebat in auras:

Aequoris aspectes huius/ ⁊ huius aquas.

Queq̃ Ceres vidit leto pereuntia vultu/

Corpora Thesea Cercyonea manu.

Hec tibi que precibus iustis mea deuouet ira/

Euenient/ aut his non leuiora malis.

Euryti mors.

Ormenus q̃ fuerit.

Cornet⁹ q̃.

Scynis mors.

Scyron a q̃ denoīatus fuerit.

Scyronia saxa vnde.

Procustes a q̃ victus.

Cercyō arcadicus q̃ fuerit.

MARO.

Dissimaniq̃ gener. Euryt⁹ oechalie rex Dissimani gener: filiā Jolē Herculi pmissam denegauit filiū hortatu: indignat⁹ aūt Hercules euersa ciuitate Eurytū interemit: ⁊ Jolē sustulit: vt Seru⁹ ostēdit. Diodorus Herculē Euryti eq̃s abegisse: ⁊ Iphiclū: q̃ ad inuestigādos eq̃s in tirenthū venerat: ex alta turri pcipitasse: ⁊ in quē locū: vt si equos spectare posset: ascēderat. Ut pnepos Saturne tu⁹: de Hippolyto itelligit: q̃ Saturni pnepos fuit. Saturn⁹ eīn Neptunū filiū habuit: q̃ Theseū ex Aethra Pithei genuit: ex q̃ ⁊ Amazone nat⁹ est Hippolytus ab Aesculapio Diane pcib⁹ vita donat⁹: quēadmodū ostēdim⁹: volūt nōnulli Corynetū filiū Uulcani itelligere: cū a theseo interfect⁹ nusq̃ reuixerit: de quo Diodo. in. v. poeta aūt dicit quēdā mortuū olim quē Aesculapi⁹ vidit efflare vitā: vt Hippolyto accidit: nō aliter meo iudicio recte loc⁹ iste pōt itelligi. ¶ Coronides Aesculapi⁹ coronis ex Apolline fili⁹: vt in. iij. met. Oui. tradit. ¶ Ut scynis ⁊ Scyrō. Scyronē These⁹ in locis megare habitātē e summo loco in mare pcipitauit: a quo saxa scyronea nomē sumpsere: nō aliter q̃ ⁊ ipe viatores occidebat: vt Diodor⁹ narrat. lōgā plutarch⁹ in theseo de Scyrone scribit historiā. ¶ Et cū Polyphemone nat⁹: pcustes polyphemonis fili⁹ i eo loco terre attice: q̃ dr Curdalus: viatores insitato supplicio sustollebat: in lectica nāq̃ eos ponebat: qđ si lōgiores erāt: parte supeminēte amputabant: si vo breuiores pedib⁹ discēdebant: vñ ⁊ nomē habuit: hūc these⁹: vt docet Diodo. interfecit. ¶ Quiq̃ hō parte sui: vt ex fabulis notū iā oib⁹ est. Pasiphae tauꝝ amauit: quo dedali arte potita est: mōstrūq̃ pepit minotaurū: q̃ vsq̃ ad humeros taur⁹: cetera hois habebat: reddit nobis Diod. cām: cur tā turpi pasiphae exarserit amore: aitq̃ Minoē quotānis solitū speciosissimū Neptuno taurū sacrificare: cūq̃ olim pulcherrimū a pasiphae amatū nō sacrificasset: irat⁹ de⁹ vxori furorē immisit: vt cū ipso tauro cōcūberet: vñ minotaur⁹ nat⁹: quē Minos in labyrintho a Dedalo fabricato habebat: ac hūano atheniēsiū sanguine: vt mōstrauim⁹ pascebat. ¶ Quiq̃ trab. pres. Diodori monumēta testant Scyrō quēdā i Isthmo habitasse: q̃ nouo gñe admodū immani hoies occidebat: quoꝝ eīn brachia duab⁹ flexis pinis alligabat: ⁊ eas dimittebat: vi aut corpora discerpebant: sꝫ ipse a Theseo nō eq̃ finē vite facere est coact⁹: cuius filia Menalippū ex Theseo genuit: auto. Plu. Queq̃ Ceres vidit. Cercyonē Archadē in palestra theseus iuxta eleusinā cererē superauit: vt Plu. scrib. ⁊ ab Oui. in. vij. Meta. tāgit. Cercyonis letū vidit cerealis Eleusis.

Dissiman⁹

Hippolyt⁹ vita donatus.

Scyrion.

Procustes.

Minotaurus.

Scyrion.

Cercyon.

ASCEN.

Et pereas vt Nessus: ⁊ gener Dissimani. i. Eurit⁹: aut Epidus: supple perierūt cesi: aut cesi sup. sūt diuersis tpib⁹ ab vno vindice. i. exterminatore mōstroꝝ. s. Hercule. Et pereas vt sup perijt o Neptune tu⁹ pnepos. s. Corynet⁹: quē ipse coronides vidit reddere vitā. i. emori ab vrbe sua. Et pereas vt Scynis. Scyrō: ⁊ natus cum polyphemone. i. pcustes: ⁊ sup. is q̃ erat parte sua hō: ⁊ parte sua iuuēc⁹. i. taur⁹: vt minotaur⁹: quos. oēs Theseus

Herculis mirator deleuit. Et pereas sup. vt is. s. Monych⁹: q̃ mittebat in auras ab humo trabes pressas. Iuue. Aut q̃tas iaculator Monych⁹ ornos. Aspectās aquas equoris huius: z huius. i. vtrinq̃ prominētis. Et pereas sup. vt corpora Cercyonea. i. ipsi⁹ cercyonis interēpti a Theseo: q̃ ceres vidit leto vultu: q̄ iuxta tēplū Cereris Eleusine perierūt: percūtia manu Thesea pro thesicia. i. ipsius Thesei. Ira iustissima. i. quā iustissime in te suscepit: deuouet. i. imprecat̄ tibi: hec sc; mala predicta: z mala supple non leniora istis malis euenient tibi.

DOMI.

* Qualis Achemenides sicula desertus in ora:

Troica cum vidit vela venire/fuit.

Et qualis necnon fortuna binominis Iri:

Quiq; tenent pontē/qui tibi maior erit.

Filius vt Cereris frustra tibi semper ametur:

al's vsq;.

Destituatq; tuas sepe petitus opes.

Vtq; per alternos vnda labente recursus/

Subtrahitur presso mollis arena pede.

Sic tua nescio que semper fortuna liquescat:

Lapsaq; per medias effluat vsq; manus.

Vtq; pater solite varias mutare figuras/

Plenus inextincta conficiare fame.

Nec dapis humane tibi erunt fastidia/quaq;

Parte potes/Tydeus temporis huius eris.

Atq; aliquid facias a vespere Solis in ortus:

Cur externati rursus agantur equi.

☞ Qualis Ache. Achemenides Adamasti filius ithacēsis relictus ab Vlysse in Sicilia cuius erat socius: vitā egit in summo squallore: venientisq; Enee troiani opē implorauit: vt est apud vergiliū. Ho. cū Vlyssis aduentū in Siciliā scri. z sociorum eius nō meminit. ¶ Qualis squallidus. ¶ Qualis. Irus ithacēsis mēdic⁹ celebris carmine Ho. qui scri. hūc pugnis vapulasse ab Vlysse: cū eū reuersus inuenisset in vestibulo ediū suarū: qua ex dimicatione Antinous/qui inter procos Penelopes erat Vlyssi victori incognito epulas dedit: hic in mēdicitatis obiurgationē semper obijcit̄. ¶ Binominis dicit̄: quoniā arneus olim est appellatus a matre: sed dictus Irus ab alijs a loquacitate mēdicendi. Horatius. Cara parens primis Arneū dixit ab annis. Ast Irū pueri. carmē est in vlti. odissee libro. ¶ Quiq; te. pon. qd̄ suspicant̄ nōnulli quoidā pontē tenuisse ithace qui iecti sint ab Vlys. in quo Ho. auctoritate abutunt̄: nihil em̄ scri. Ho. de hoc: s; Naso intelligit de mendicis: qui in ponte sedent. Iuue. Rusq; emilius pons. z apud Mar. frequēter. ¶ Fortuna: cōditio viuēdi. ¶ Fili⁹ triptolemus/vt ego sentio/ q̄uis alij Asterium scri. qd̄ nō legi: singulari z forma z pudore omniū opes/z illecebras cōtēpsit. ¶ Frustra. qd̄ nō impetres. Vtq; pater. Erisichthon succisa quercu dryadū precib⁹ a Cerere irata tāta fame torq̄bat: vt coact⁹ sit vendere filiā: vt greci codices habent taopeida: vt latini dryopeida vēdita mō p virgine: modo p alijs aiantibus patri alimēta diu subministrauit: sed tandē coact⁹ est miser morsu proprios artus lacerare. Taopeis dicta est a ταως: qd̄ significat pauonē: z ωφωπος. i. visus vultus/frons: oculus. Plenus satur. Cōficiare consumeris. Inextincta: insupabili. Tydeus. Tydeus caput Menalippi corrosit: vt est apud papinium in thebaide. ¶ Aut aliquid: alludit ad fabulam Thyeste z Atrei: a quorum mensa sol dicitur auertisse currum. ¶ Externati: pauentes in aliam partem.

☞ Qualis Ache. fuit Adamasti itachēsis fili⁹ achemenides: vn⁹ ex Vlyssis socijs: vt l. iij. Enei. Ver. Canit: q̄ in Sicilia relictus est: qñ impias Polyphemonis manus vlysses euasit: cūq; Eneas in Siciliā applicuisset: hūc squallidū: immissaq; barba supplicē benigne accepit: sicut etiā cui p̄didit. ¶ Binominis Iri. Hom. xviij. odisse. arneū scri. quondā a matre sic vocitatum: immēse magnitudinis extitisse: qui loquax z ridiculosus a iuuenib⁹ Irus dicebatur: mendicitate insignis: vt in epistolis Oui. tradit. Irus egens/pecorisq; Melantius auctor edēdi. ¶ Quiq; te. pon. Iu. pariter z Mar. docēt pauperes: z mēdicos solitos ad pontes p̄manere: vt escā a trāseuntibus peterent: hāc nunc infelicissimā viuēdi cōditionē dicit eāq; in inimicū imprecatur. ¶ Filius vt ce. hūc oēs locū meo quidē iudicio falso interpretantur: historiāq; peruertūt: cū de Triptolemo: aut Asterio intelligūt. Pluton em̄ dicit: cuius in theogonia Hesi. hanc fabulā refert cū Iasio in tēplo: qd̄ fuit in triptoli Crete ciuitate Ceres cōcubuit: ex q̄bus Pluto natus est: q opulentia interpretat̄: diues quicūq; hunc adibat efficiebat̄: ideo nunc poeta imprecat mēdicā in inimicū vitā: z qd̄ si forte plutō adiret: cupit vt ab eo spernat̄: cui z odio sit: hūc verū sensum rectāq; fabulā esse oino affirmare haud dubito: quā etiā Valla p̄ceptor meus approbauit. Vtq; pater so. Autolici cōiux erisichthonisq; filia Dryops: parentis semp esurientis Cereris ira cui⁹ sacratā quercū succiderat/famē leuabat: sua neptuni auxilio mutatiōe mō in equā: mō in bouē: z in alicē q̄q; cuius p̄tio vēdebat̄ cū se pater pascebat: tādē p̄prios artus fame cōpulsus comedit: vt in. viij. met. Oui. est au. Nec da. hūane. Tydeus Oenei regis fili⁹: vel vt alij Martis z althee: siue vt plz Ser. Eurybore/in bello Thebano a Menalippo letali vulnere p̄cussus est/cui⁹ moribūdus caput ad se deferri iussit/qd̄ Capane⁹ e vestigio in ipsi⁹ Tydei conspectū portauit/q̄ viso letat⁹ tyde⁹/cerebrū dētib⁹ corrosit/vt Stati⁹ in. viij. thebaidos scr. porph. tñ nō a capaneo s; amphyarao caput menalippi allatū memorie p̄didit/additq; palladē q̄ e celo descēderat vt immortalē tydea faceret cū vidisset ipm caput rodere inimici adeo obhorruisse facin⁹ vt se auerterit nolueritq; imortalitate tydea donare/quare precat⁹ tydeus est deā vt saltē ipsam Diomedi filio tribueret quā z ipse allicē minime potuit. Atq; ali. fa. Pelops ex hyppodamia filios habuit atreū thyestē plystenē: z ex altera muliere Chrysippū/quē vnice amabat. Atre⁹ aūt chrysippū a patre sibi p̄latū perspiciēs cū i puteū demersit: quē pelops extraxit/mox defuncto pelope Chrysippo filio suorum bonorum herede instituto Atre⁹ z Thyestes cū interfecere: decesserat iā plystenes duob⁹ relictis filijs agamēnone inquā z Menelao quos atreus educauit/hinc atride sunt appellati. igit̄ Chrysippo ab Atreo z Thyeste fratrib⁹ enecato ipsi inter se cōuenerūt vt cui signū e deo esset regnū obtineret/agnā Mercurius aureo vellere in gregē atrei posuit: vt qd̄ secutū est facinus vinceret/oderat em̄ pelopis genus p̄pter myrtili filij mortē ex palestra ab ipso pelope interempti. Merope autē atrei cōiunx/hāc agnam in thyestis gregem transduxit: quē propter incestū amabat/quod cum atreus percepisset: ipsam

* Achemenides qui Iri mors. Arne⁹ siue Ir⁹ q̃ z vñ.

Triptolemus qui.

Erisichthō qui fuerit.

Tydei hist. Fabula Atrei.

ZARO. Achemeniaes.

Irus.

Triptolemus.

Erisichthō.

Tydeus.

Pelops.

occidit: at thyeste facto conuiuio: tres atrei filios ei epulandos dedit: quo scelere: Sol dicitur ab occasu in ortũ se reuocasse/ ⁊ pleiades conuerse: vt Pherecydes/ ⁊ Verg. tradunt.

ASCEN. ☞ Qualis Achemenides. Ordo est. Et sis talis .i. miserrimus ⁊ famelicus: qualis fuit Achemenides comes infelicis Vlyssi: vt dicit .iij. Enei. desertus in ora .i. extrema regione: sicula .i. sicilienssi. cũ .i. qñ vidit vela troica .i. Troiana: hoc est naues Enee venire .s. ad littus vbi in siluis latebat: ob timorẽ Cyclopũ. Necnõ .i. ⁊ etiã supple is talis: qualis fuit fortuna Irus médici nouissimi binominis .i. duo noĩa habentis: nã etiã Arneus dictus est. Et quales supple sunt: q̃ tenẽt põtẽ .i. qui médicãt sedẽtes in ponte: de quo Iuuenalis. Nulla crepido vacat ⁊c. qui scꝫ pons erit tibi .i. vt tu locũ habeas maiorꝫ ⁊ ita cũ plurimi sint médici parũ tibi videtur. Filius amet tibi semper frustra: vt filius Cereris .s. Triptolemus sup. amat⁹ est ab ea: q̃ in oẽm regionẽ eũ misit: nec vnq̃ plenitẽ habuit: ⁊ ipse sepe petit⁹ a te destituat .i. deserat sine herede tuas opes. Et vt .i. queadmodum: arena mollis subtrahit .i. paulatim subripitur pede existẽte presso .i. firmiter fixo: ⁊ hoc vnda labẽte per alternos recursus .i. fluẽte/ ⁊ refluẽte .i. vt qui pedẽ super arenã habet/ quã fluxus ⁊ refluxus paulatim excedit tãdẽ nihil sub pede reperit: sic tua fortuna .i. cõditio nescio que .i. que tibi forte fortuitu eueniat: liquescat .i. dissoluat: et diffluat: et lapsa .s. a culmine suo. effluat vsq̃ .i. cõtinuo per medias manus: hoc est sis rã diffortunat⁹: vt res tibi in manibus pereat. ⁊ quã manu tenes: retinere nequeas. Et tu plenus .i. satur: vt dicit Calderinus: sed verius plen⁹ .i. turgid⁹: ⁊ opplet⁹ cibis cõsiciare .i. cõsummaris: fame inextincta .i. insatiabili: vt sup. ꝯfect⁹ est pr̃ .s. erisichthon pater .s. Taopeidis. seu Driopeidis: solite mutare .i. per mutationẽ inducere varias figuras: q̃ pater eã vendidit sub varijs formis. Nec fastidia dapis humane erũt tibi .i. nec fastidies vesci carnib⁹ humanis: ⁊ eris Tyde⁹ id est similis Tydei: hui⁹ tpis .i. q̃ sit i hoc nr̃o euo ea parte: qua potes .i. quãtũ ad hoc qđ est vesci humanis carnibus: sicut Tydeus corrosisse dicit caput Menalippi. Aut facias aliqđ .s. tale quale fecit Thyestes: q̃ proprios filios edit: cur .i. quãorbẽ equi Solis externati .i. pauẽtes in aliã partẽ agant rursus a vespere .i. ab occidẽte: ortus .i. ad oriẽtẽ: q̃ sol indignatus retrocessit. Vñ est illud. Nec tã auersus equos tyria Sol iũgit ab vrbe.

DOMI. Lycaon qs fuerit.
Pelopis fa.
Itys fabu.
Absyrti hi.
* Gemere p flere ponit itẽ p canere de ijs solũ auib⁹/ q̃ flebilẽ cãtũ habẽt: vt turtur/ ⁊ colũba. Ver. Nec gemere aeria cessabit turtur ab vlmo: iumẽta ⁊ laiata cũ nimis onusta sũt gemere dr̃r Idẽ gemuit sub põdere cimba.
Perilli hist.
Pelie fabu.
Taro.
Lycaon.
Ityn.
Absyrtus.
Perillus.

☞ Lycaon: priami filius ex Lycothoe filia Alcei: ita apud Ho. loquit. Me paruũ exiguo victuꝝ tpe mater Lycothoe genuit. Alter Lycaõ arcadie rex Iouis ira in lupũ est ꝯuersus cum mactato hoie Iouẽ decipere voluisset: de hoc loquit Ouiđ. fabula orta est ex hist. naꝫ si Cope credim⁹/ sacra ioui lyceo fiebãt in arcadia hostia hũana: cui⁹ carne degustata hoies in lupũ vertebãtur: qđ de Meneto parrhasio ꝯtigit: q̃ decẽ annis lup⁹ in pristinã formã est reuersus. ❡ Tantalides. Pelops filius Tantali numinib⁹ hospitio susceptis a pr̃e appositus est: experiẽte an dij essent: reliq̃ abstinuerũt: vna Ceres humerũ absumpsit: quã postea reddidit eburneum diuinitas. ❡ Tu te pu. Itin filiũ Terei designat pr̃i appositũ. ❡ Absyrt⁹: eete filius ex caucasea nympha: vt scri. apollonius ex Euriclide: vt Ibicus ex Nerea vt Sophocles ex phedra: vt Hesio. hunc Medea irã pr̃is fugiẽs inter fugiendũ dilaniauit vt collecta mẽbra sequentẽ patrẽ retardarẽt. Cic. Egialeũ appellatum fuisse existimat: sed Diod. alterũ tradit egialeũ. Aere perilleo: cõfecto tauro eneo a perilleo qui supplicio afficiebant clamantes ex bouis aluo suauẽ emittebãt sonũ: supra repetita est his. ❡ Vt ve. pelias fraudib⁹ Medee iuueniles annos pmittẽtis medicamẽtis magnis interẽptus est filiabus omnibus consentiẽtibus: preter vnã alcestẽ:

Feda Lycaonie repetes conuiuia mense:

Tentabisq̃ iterum fallere fraude Iouem.

al's teneat.

Teq̃ aliquis posito tentet vim numinis/ opto:

al's tantalide. *al's Tereos atq̃.*

Tantalides tu sis: tu Tereiq̃ puer.

Et tua sic largos spargantur membra per agros:

Tanquam que patrias detinuere vias.

Aere perilleo veros imittere iuuencos:

Ad formam tauri conueniente sono.

Atq̃ ferox Phalaris/ lingua prius ense resecta/

More bouis paphio clausus in ere gemas. *

Dumq̃ redire voles eui melioris in annos:

Vt vetus Admeti decipiare socer.

au. Dio. que impietate abstinuit: fuit aũt admeti socer: nã eo mortuo iason/ vt sociorũ animos leniret Euadnẽ eius filiam Eneo collocauit filio Cephali: amphimonẽ andremoni leonthei fratri: alcestam admeto.

☞ Feda ly. Lycaon arcardie tyrãnus: vt apud Ouiđ. in met. est videre humana corpora p epulis prebere ꝯsueuerat: ad quẽ iuppiter mortali sumpta effigie se cõtulit: cui Molossum partim assum: partim elixũ apposuit: vt deinde si humanã carnẽ nõ cognouisset: ⁊ ipm occideret: fama nãq̃ Deũ esse erat. iuppiter tãto ꝯspecto scelere: Lycaonẽ i lupũ mutauit: vnde ⁊ nomẽ tenet: λυκοσ eñ grece lupus est. legit ⁊ de alio eiusdẽ nois priami filio apud Ho. ❡ Teq̃ ali. po. sensus est: velim itaq̃ ⁊ cupio: vt eo modo i deoꝝ cibũ prebereris: quo pelops a patre Tantalo est appositus: cuius humerũ Ceres quin comederet non se abstinuit: vt in principio exposuimus de tantalo satis q̃ loquuti. ❡ Tu tereiq̃ puer: pãdion athenarũ rex prognẽ ⁊ philomelã filias genuit: quaꝝ pgnẽ tereo thracũ tyrãno despõdit: cũq̃ progne inuisere parentẽ ⁊ sororẽ gestiret a q̃bus p q̃nquenniũ abfuerat: ipsi Tereus morẽ gessit nã athenas nauigauit: vñ philomelã vt ad sororem abduxit: cuius forte illectus pulchritudine incestũ cõmisit/ ⁊ ipsi philomele ne crimẽ palã faceret sorori linguã abscidit: eãq̃ in silua reliq̃t: que pprio sanguine tãti mali his tantũ verbis Prognẽ certiorẽ reddidit: τοιρευς με εοιρε. Tereus me corrupit: quo fit: vt adeo progne hac re grauaretur vt ⁊ sororẽ ad se curarit occulte venire filiũq̃ patri edẽdũ apposuerit: cui de filio interrogãti respõsum est. In vẽtre/ qđ queris habes. quare cũ gladio prorẽ ⁊ sororẽ insectaret deoꝝ miseratione in aues oẽs sunt cõuersi. Progne in hirundinẽ/ in lusciniã philomela Tereus in vpupã: in phasidẽ vero Itys Terei ⁊ Prognes filius: vt in fabulis ab Oui. lõga cõmemoratione refert. ❡ Et tua sic lar. vulgatissimũ est queadmodũ/ cũ Aetes colchoꝝ rex Medee pater Iasonẽ ꝑsequeret: qui aureũ vellus ⁊ Medeã surripuerat: discerptus/ dilaniatusq̃ per mẽbra fuerit Absyrt⁹ a Medea sorore in ambracia: quo pater dũ filij corporis partes colligeret/ retardaret: qua crudelitate Iason periculũ euasit: nunt absyrtides insule ab Absyrto nũcupate: vt Russi Festi indicat carmẽ Ionij si q̃s rate rursum cerula Currat equora: vt eos cymbã pducat in ort⁹ Absyrti cautes: ⁊ crebras ptinus artes Inueniet. ❡ Aere peri. fuit Phalaris agrigẽtinus crudelissimus tyrann⁹: idẽq̃ et disertissim⁹: qđ eius testant epistole: cui perillus taurũ aheneũ ianuã a latere habentẽ donauit: vt in eo igne

Viuq̃

supposito hoies exureret: vñ ⁊ ipsos bouis voces eque edituros affirmauit: sz Phalaris in muneris artifice pri mo experiri qđ docuerat/ voluit: vnde in.iij.de tri. Oui.ait. Pro quibꝰ innẽtis: vt munꝰ munere pẽses. Da ꝑcor ingenio ꝑmia digna meo. Dixerat at Phalaris penc mirãde reptor. Ipse tuũ ꝑsens imbue dixit opꝰ. Nec mora mõstratis crudeliter ignibꝰ vstus. Exhibuit geminos ore gemẽte sonos. ¶ Utq3 Fe. Pha. circũseptꝰ a suis Phalaris: quo mõ perillũ/ reliquosq3 multos interfecerat: defunctꝰ est resecta prius lingua: alij aũt lapidibꝰ eũ occisum dicũt: volũt nõnulli Phalarim annos.lxiij.añ vrbẽ cõditã fuisse. Euse. vero tulli hostilij tꝑibus apud agrigentinos tyrãnidẽ exercuisse scrib. ꝗ filiũ: vt Eustatiꝰ in.vij.ethi. tradit/ comedit. ¶ Paphio. cyprio. est Paphos cypri oppidũ auct. Pli. ¶ Cũq3 re. vo. Peliã filie Medee suasu interfecerũt: ꝗ eũ i iuuenilẽ etatẽ reddere ꝓmiserat: vtq3 magis aggrederent pietatis cã scelus arietẽ suis medicamẽtis in agninã formam restituit: renouatis antea Aesonis Iasonis parẽtis annis: quare oẽs impias in patrem manus immisere preter vnã alcestem: occiso aũt Pelia altã Medea turrim cõscendit votũ lune peractura predicans: vñ Iasonẽ dato signo patrui mortis certiorẽ fecit: ꝗ ipm in patriã admittere obstinatissime negabat: vt in.v. Dio. ⁊ in.vij. met. Oui. declarãt. Socer. Pelias: nã vt eodẽ li. Dio. ostẽdit: patrui Pelie filias honorificẽtissime Iason nuptui dedit. Alcestẽ admeto pherreti thessalo: amphimonẽ aro bremoni Leõti fratri. Euadnẽ vero Aeneo cephali tũc phoceoꝝ regi.

☞ Et tu repetes ꝯuiuia feda.i. obscena: mense Lycaonie.i. super quã Lycaon archadũ rex hospitum a se occisorũ carnes ponere solebat: donec ab Ioue in lupum versus est: qñ eũ fallere voluit: vnde addit: ⁊ tentabis.i. conaberis iterũ.i. sicut Lycaon fallere fraude.i. ꝑ fraudẽ Iouem.s. a te hospitio susceptũ: ⁊ ego opto vt aliqs tẽtet vim numinis.i. diuinitatis cõuiuarũ: te posito.i. apposito ad mẽsam: sicut Tãtalus filiũ suũ Pelopẽ Dijs apposuit (dicit tñ Calderinus supra non esse damnatum ob hanc causam: sed quia deoruз secreta reuelauerat) tu sis Tãtalides.i. similis tãtalide.i. occidaris a patre: ⁊ apponaris sicut appositus est Pelops: ⁊ tu sis puer.i. filiꝰ Terei.s. regis qui filiũ suũ Ityn aut Itylum comedit: ⁊ cũ eum sepe peteret: respondit mater. ¶ Quod petis intus habes. quo cognito mutatus est in vpupam auem fedaз: ⁊ tua mẽbra spargãtur sic per largos agros: tãꝗ sup. ea: scз Absyrti fratris Medee: que detinuere.i. immorata sũt: vias patrias.i. ipsius Aeete regis colchoꝝ insequẽtis filiam suã Medeam cũ Iasone aufugientẽ. Aere Perilleo. Cõmẽtarij huius loci erãt penitus trãsportati: sed cũ difficultate ad suũ locũ reducti sunt. Ordo aũt est. Et imitere.i. velim aut precor imiteris veros iuuẽcos ere Perilleo.i. factos de ere Paphio: seu cyprio: sicut Perillus atheniẽsis Phalaridi tyrãno fecerat: ⁊ ꝓmꝰ in eos intrusus supplicia atrocitatis dedit: ⁊ hoc sono cõueniẽte ad formã tauri: ita vt nõ humana: sed taurina vox emittat per os tauri erei: ne forte tyrãnus ad pietatẽ humano gemitu contrahi possit: ⁊ clausus in ere paphio.i. Cyprio: gemas more bouis: vt.i. quemadmodũ Phalaris tyranuus ille agrigentinus sup. genuit intrusus in eundẽ bouẽ a socijs: in quẽ prius Perillũ intrudi fecerat: ⁊ hoc lingua resecta.i. amputata prius ense. Et dum tu voles redire in annos melioris eui.i. iuuente: decipiare.i. decipiaris: vt supple deceptus est socer admeti.s. pelias: vetus.i. ꝗ in summo senio sperabat venire in annos iuuente arte Medee: que eũ decepit.

Phalaris ꝗ fuerit.
Paphos oppidũ vbi.
Pelie fabu.
Ascensius;

DOMI.

* Atq3 eques in medij mergare voragine ceni:
Dummodo sint facti nomina nulla tui.
Atq3 vtinam pereas: veluti de dentibus orti
Sidonia iactis grata per arua manu.
Et que Battiades fecit/ fraterq3 Meduse:
Eueniant capiti vota sinistra tuo.
Et quibus exiguo est volucris deuota libello:
Corpora proiecta que sua purgat aqua.
Uulnera totq3 feras/ quot dicitur ille tulisse:
Cuius ab inferijs culter abesse solet.
Attonitusq3 seces/ vt quos cybeleia mater
Incitat ad phrygios vilia membra modos.
Deq3 viro fias: nec femina/ nec vir: vt Atys:
* Et quatias molli tympana rauca manu.

☞ Atq3 eqs. dehiscẽte terra i vrbe aruspices rñderũt Stulionẽ maniũ deũ poscere virũ fortissimũ: ꝗ nisi dareƭ interitꝰ vrbis immineret. Curtiꝰ inuẽtꝰ est: ꝗ armatꝰ eũ i locũ se deiecit: nomẽ datũ est: vt Curtiꝰ lacꝰ appellareƭ: hãc hist. nr̃i ita ꝓfitenƭ. Probꝰ Titus Li. assentiƭ: lз Piso Corneliꝰ Luctatiꝰ au. Uar. varios secuti annales aliter scripserũt. Atq3 vti Cadmꝰ primꝰ ꝯflare es iuenit in varios vsus. Cadmꝰ alter solute orationis inuentor fuit. Cadmus ꝑterea in fab. Agenoris filꝰ Thebas condituris mactato serpẽte dentes ex oraculi ꝑcepto seminauit: ex quibꝰ nati hoies mutuis cecide rũt vulneribus ꝗnq3 tantũ supstitibus: quoꝝ vnum tm̃ noiauit Oui. Echionẽ. Pherecydes oẽs. Ideũ.i. Euchionẽ. Pelorũ. Hyperenorem addit ꝑterea idẽ auctor hos dẽtes serpẽtis datos fuisse a Marte ⁊ Pallade parte dimidia Cadmo ⁊ parte item dimidia Aeete: qđ latini nõ tradiderũt: ⁊ cũ eũdẽ Cadmũ tenuisse illyriũ ꝓdiderit: alteꝝ fuisse Cadmum Pherecydes scri. Battiades: mẽdose nõnulli legũt pẽthides interꝑtãtes hoc dictũ de Hipponacte: cuius Stra. ⁊ Pli. meminerũt. Acrõ non satis perite: sз intelligẽdũ de Callimacho oriũdo a Batto: qui Apolloniũ rhodiũ discipulũ suum Silei filiũ: vel vt alij scri. ilei fratrẽ Meduse: ⁊ Egiales carmie imꝑcatorio deuouit: vt supra est expositũ. ¶ Uulnera tot. fe. de Menetio nõ nulli intelligũt: qđ falsuз est: nã loquiƭ de Osiride: ꝗ i.xxiiij. partes discerptꝰ fuit: huic mortuo sacra instituta fuerũt: ab vxore in ꝗbꝰ piaculũ est gladiũ esse. ¶ Deq3 vi. atys Cybeles cõcubitũ fugiẽs genitalia sibi amputauit.

☞ Atq3 eques in me. triplex de lacu curtio legiƭ histo. nã Portilius scri. terrã dehiscisse: qđ ad Aruspices ex sena.ꝯs. delatũ est ꝗ rñderũt deos maniũ postulationẽ postulare.i. ciuẽ fortissimũ eodẽ mitti: quẽdã curtiũ fortem virũ armatũ equo se in eũ lacũ ꝑcipitasse: eiusq3 corpus ita diuinitus humasse: eo facto locũ coijsse. qui a Curtio nomẽ hз. Piso aũt in annalibꝰ tradit Bello sabino inter romulũ inꝗ ⁊ Tatiũ Metiũ Curtiũ sabinũ fortissimũ virũ: cũ Romulus cũ suis ex supiore parte imꝑssionẽ fecisset. Curtiꝰ in palustrẽ locũ: ꝗ in foro tum fuit: secessisse: atq3 ad suos in capitoliũ recepisse: ⁊ ab eo lacũ nomẽ inuenisse. Corne. ⁊ Lucta. perhibẽt eũ locũ fulguratũ: ⁊ ex sena. cõsul. septũ esse: idq3 a cõsule Curtio factũ: cui Marcus genutiꝰ collega fuit: curtiũ appellatũ: põt. ⁊ de Amphiarao intelligi: vt nõnulli volũt: qui ⁊ ipse loco nomẽ dedit: nã vbi hiatus terre eũ absumpsit: teste Strabone

Curtij mors.
Cadmi historia.
Homines terrigene.
Callimachꝰ ꝗ fuerit.
*Eques hoiez equo isidẽtẽ sigt Sumiƭ interdũ ꝓ ipo equo. Uer. Dorsoq3 eqtez docuere sub armis. Insultare solo ⁊ gressus glomerare superbos.
*Quatio moueo sigt. accipiƭ etiã ꝓ cõcutio. Uerg. Quadrupedãte putrẽ sonitu ꝗtit vngula cãpũ.
ZARO.
Osiris discerptus.
Atys fabu.
Curtius.
Terrigene.

hiatus amphiarai dict⁹ est. ¶ Atq; vti pe. ad pquirēdā Europā sororē dura lege a patre missus est Cadm⁹: ne domū absq; sorore reuerteret: qua nō inuēta Apollinē cōsuluit: q̄ cū vbi bos requieuisset vrbē cōdere iussit: itaq; Thebas in Boetia edificauit: antea tñ socijs ex primo loco ad hauriendā aquā: vt sacrificaret missis: q̄ cū redi tū tardarēt: mirat⁹ Cadmus ad eos se ɔtulit: quos oēs ab angue martio enecatos esse cōspicat⁹: quē magno la bore interfecit: cui⁹ dētes paladis iussu seminauit: a q̄b⁹ statī fratris armati orti: q̄mutuis ɔcidere vulnerib⁹ q̄ncq; dūtaxat supstitib⁹: vt in. iij. Met. Oui. au. ¶ Sidonia. .p. henica. Sidō eñ teste Trogo Pōpeio: siue Justino lib. xviij. Phenices cōdidere: qd̄ a pisciū vbertate sidona appellauere: nā phenices piscē Sidō vocāt. Et q̄ Bat. Callimach⁹ cyrene⁹/ vt in principio docuimus: in Apolloniū rhodiū discipulū inuectus est: Meduse fra. quasq; in eū impcat⁹ est calamitates: poeta in Ibidē optat. Battiades Callimach⁹ ideo dict⁹: q2 Battus Cyrenas cō didit a quo cyrenēses Battiades nūcupant: vt Romulide a romulo Romani: ita ꝛ cecropide athenienses a cecro pe. Et q̄. exi. est vo. periphrasticos Ibidē dicit. Vulnera tot fe. Menedemū tot in bello Troiano vulnerib⁹ cōfos sum vet⁹ scribit iterps: vt tātilla corporis pars nō sit repta: vt ferrū postea execrarent: nec ei⁹ iserijs more ma ioꝝ adhibēdū existimarint: sed possum⁹ etiā de Osiride intelligere: q̄ adeo in minutissimas partes a Typhone fratre dicit cōcisus: vt solitū cultꝝ in inferijs adhiberi nō oportuerit. hūc egyptij p deo colūt. hāc apd̄ Apianū de reb⁹ egyptijs. Plu. ꝛ Aristidē smyrneū historiā legere poteris. Attonitusq; seces: mos erat vt Cybeles sacer dotes virilia āputarēt: cui⁹ rei cām hāc tradit Lactā. Deū inq̄t mr̄ amauit formosū adolescētē: ꝛ eūdē cū pelli ce deprehēsum erectis virilibus semiuirū fecit: ꝛ nūc a Gallis sacerdotib⁹ sacra eius celebrant. Oui. quoq; in fa stis eādē ferme rōnē affert: lʒ Dio. diuersam scripserit histo. ¶ Cybeleia: mr̄ Cybele a mōte phrygie nomē hʒ: i q̄ colebat: vel a Cybelo sacerdote: alij τευμνννσ ,βαικαιαποτυφυ. i. a capitis rotatiōe: qd̄ ppriū ē sacerdotū vt Ser. scri. q̄ aūt hec fuerit Cybele in. iiij. hist. Dio. oñdit. ¶ Ad phry. mo. ad modulat⁹ sonoros q̄les i phrygia edebant: vbi primo culta est. ¶ Deq; viro fias. Atys a Cybele dilectus: in phrygiā naui delat⁹ est: quo in loco numinis instinctu pudēda sibi amputauit: comitesq; cybeleios sumptis sacroꝝ instris ad eius sacra celebran da hortatus est: mentēq; furore vexandā: qui post longā defatigationē fuit sopore solutus: inde a Cybele in gre mio susceptus: cūq; euirati corporis dāna mēte agitare cepisset: patrie absentiā/ suasq; lamētat⁹ erūnas: miser rime defleuit: vt aūt Dea puerū sibi dilectū a talibus luctib⁹ remoueret: vnū de leonibus suis misit: qui puerū perterrefaceret: quo terrore exanimatus in nemora cybeleia se conijciēs: ibi est perpetuus dee minister effect⁹: vt Catul. indicat carmē. Sup alta vectus Atys celeri rate maria. Phrygiū vt nem⁹ citato cupide Tetigit: adit q; opaca siluis redimita loca Dee stipulatus: vt furēti rabie vagus animi Deuoluit lactes acuto sibi pondere mites: ꝛ que sequunt. scrib. tamē Dio. in. iiij. Atym phrygiū adolescentē: quē papā dicebant: a Cybele amatum: que ex eo enixa est: cūq; hoc parētes Cybeles cognouissent. At ꝛm ꝛ nutrices interfici iussere insepultosq; abijci: quid sit deinde secutum: tu te perlegere poteris: locum ostēdisse sufficiat.

Sidonia q̄ sit.
Callimachus.
Cyrene a q̄ condita.
Osiris.
Cybellis sacra.
Atys.

ASCEN.

Aut vt eques. i. insidēs equo: vt Cur. roma. mergare. i. immergaris in voragine. i. specu ceni me. dij. i. qd̄ sit in medio foro dūmodo. i. sic tñ: vt nulla noia. i. monumēta: ꝛ laudes: seu tituli sint tui facti. i. dūmodo non cōse quaris eternū nomē sicut Curtius Romanus cōsecutus est: qui ob salutē patrie se dijs manibus deuotum in specū precipitauerat. Atq; vtinā pereas veluti sup. perierunt orti de dētibus. s. draconis iactis manu sidonia. i. ipsius Cadmi sidonij: per arua grata. i. vbi libēter nascebant ex dētibus. Et vota sinistra. i. nocina cōtraria: q̄. i. qualia: battiades. i. Batti filius Callimachus: ꝛ frater Meduse fecit: eueniāt capiti tuo. i. oīs imprecatio Calli machi in Apolloniū eueniat in caput tuū: ꝛ sup. vota sinistra eueniāt capiti tuo: quib⁹ volucris. i. auis est deuo sa. i. per deuotionē ꝛ imprecationē effecta: modico libello. i. imprecatorio: est paucoꝝ v̄boꝝ: que scʒ volucris: vt cornix ex Coronide facta: purgat sua corpora aqua piecta immīnēte. s. pluuia. Tu eñ: vt Maro inq̄t: videas ge stire lauādo. Et feras tot vulnera: quot ille dicit tulisse. i. accepisse: ob cuius inferias. i. dū ei inferie celebrantur: culter solet abesse. i. vt Osiris: vt declarat Calderinus. Et tu attonitus. i. sacro furore captus ꝛ stupefact⁹: seces i. circūcidas mēbra virilia. i. pudēda tua ad nihil vtilia: cultro lapideo vt supple secāt galli sacerdotes mr̄is deū Cybelles: quos mater Cybeleia. i. ipsa Cybele: seu Cybeles: incitat ad modos. i. numeros: seu rythmos: ad q̄s fiūt Choree Phrygios. i. frequētatos a Troianis: ad quos dicit illud. Tympana vos buxusq; vocat ꝛc. Et fias de viro: nec vir: nec femina: vt Atys supple fact⁹ est: q̄ genitalia sibi amputauit: ꝛ ita spado fact⁹: nec vir: nec fe mina fuit: ꝛ quatias tympana. i. instrumēta extēsam pellē: q̄ cōcutitur: habentia. nā a τυμπανιζω: qd̄ est extē do dicit tympanū: rauca. i. rauce sonantia: manu molli. i. flaccida: vt eunuchis. i. emasculatis est.

DOMI.

Atalāte fa.
Hippomenis mors.

Inq; pec⁹. Atalāta supata ab Hippome ne cursu: versa est i Leenā marito in leonē cō uerso: cū in Cybelis tēplo amoris impatiens Hippomenes cuʒ puella rē habuisset. Solaq; li. filia Hippomenes adulterio dephēsa alliga ta equo a patre absumpta: vt supra dictū est. ¶ Abātiades: male legerūt/ q̄ hoc putāt dictū de creto: aut de phineo fratre Acrisij: naʒ desi gnat pseū nepotē abātis: q̄ cū Danae matre i vrnā ab acrisio imposit⁹ est: ɔmissus mari vn dis delat⁹ est in Seryphō insulā: ꝛ inuētus a Dicte piscatore: cui⁹ vn⁹ Pap. apd̄ nos memi nit. Fluctiuag⁹ volucrē comebat psea dictis. Educat⁹ i insula a polydecte rege miss⁹ in ap ta capitis discrimina Hyg. docet: ꝛ Str. ꝛ iter pres apollonij: victor reuersus in Seryphō in colas i lapides ɔuertit ostēso Gorgonis capi te. ¶ Lyrnesi⁹ he. ɔfingūt fabulā nōnulli nec verā nec loco accōmodatā: loquit eñ de Tele pho q̄ Lyrnesius dict⁹ est: qm̄ lyrnesiū ꝛ peda sum vrbes tenuit impio: is cū auge mr̄e in vr nā impositus: vt Eurypides ꝛ Strab. scrib. ad ostia Caici fluminis delat⁹ ē: vbi impij heres relictus est a Theutrante. Quā theo. q̄cq̄d ab alijs hoc loco traditū est: nōdum cōperi. illud vnū inuenio Theodotū bactrianoꝝ regē ab

Persei interitus.
Telephi historia.
Theodoti mors.

Inq; pecus magne subito vertare parentis:

Victor vt est celeri/ victaq; versa pede.

Solaq; Limone penam ne senserit illam:

Et tua dente fero viscera carpat equus.

Aut vt Cassandre dominus non mitior illo

Saucius ingesta contumuleris humo.

Aut vt abantiades/ aut vt Lyrnesius heros

Cesus in equoreas precipiteris aquas.

Victima vel phebo sacras macteris ad aras:

al's Theodotus.

Quam tulit a seuo Theodotus hoste necem.

Aut te deuoueat certis Abdera diebus:

Saxaq; deuotum grandine plura petant.

Aut Jouis infesti telo feriare trisulco:

arsace rege parthorū fuisse mactatū. ¶ Abdera: vrbs Thracie initio anni hominem deuouet pro salute cōmuni obruitq; lapidibus.

¶ Inq; pec⁹ magne: vt iā exposuim⁹ atalāta ab hippomene cursu superata: i leonē vna cū victore versa est tū veneris ira: tū etiā q: in tēplo Cybeles deoꝝ matris cōcubuisset: cui⁹ leonib⁹ curr⁹ ducit. ¶ Solaq; Limone. Limo hippomenes ex atalāta filia a p̄re in adulterio dep̄hēsa equis discerpēda est tradita: cuius etiā mētio facta a nobis est. Aut vt cas. dn̄s: cassandrea potidea thessalie pars est: vbi cassandrus dominatū dr̄ habuisse: qui in suos nimiū seuiēs: ab eis saxis obrutus est: vt a veteri accepim⁹ interprete. ¶ Aut vt abātiades: perseus ab abāte gen⁹ ducēs ex oeteo cū natus est cecrops: q̄ Methionē genuit: a quo methionide nūcupant: huic Canace filia fuit: q̄ abātē peperit: vñ abātiades dicti sunt. Calthodō hui⁹ fili⁹ fuit: qui habuit Elpenora ex quo nat⁹ est Acrisius: cuius Danae filia fuit persei mr̄: acceperat ab oraculo acrisi⁹: vt a filie nato esset expellēd⁹: quare Danaē in turrim: ne a quoꝙ grauida fieret inclusit: ad quā iuppiter in aureā pluuiā mutatus se ꝯtulit: eaq; potit⁹ est: q̄ perseū peperit: vt li. iij. carminū hor. indicat verā secutus historiā: inclusam Danaē turris ahenea rostubeq; fores. z Uer. canū tristes excubie. nutrierāt sati nocturnis ab adulterijs si nō acrisiū virginis abdite custodē pecudū iuppiter z Uenus risissent: fore enim tutū iter parēs ꝯuerso in p̄tiū deo aurū ꝑ medios ire satellites. z q̄ sequunt. Scribit tñ Simonides Danaē a p̄to patruo nō Joue cōp̄ressam. Acrisi⁹ aūt i arcā Danaē z pseū ꝯclusit: quā in mare ꝓiecit. Danaes itaq; z fili⁹ i serypho insulā deuenere: in q̄ polydectes magnetis fili⁹ dn̄abat: lz Menāder Ditē dicat: cui⁹ verba ꝯsolat⁹ apolloniū plu. in morte filij refert. Ditis cōsolātis Danaē hic polydectes siue ditis in vxorē Danaē accepit: persea q; non aliter ꝙ filiū amauit: que postmodum in occidentem/ vt Gorgonas interficeret/ misit: quas a Mercurio talaribus: pegaso z galea acceptis superauit: z a Uulcano falce ex adamāte facta: vt Hygi. tradit. He ꝯo. tm̄ oculo vtebant: tresq; numero fuere phorci ex Cetho filie: eximie pulchritudinis. Euryale Stheno z medusa oim natu maxima: addūt z aliq̄ quartā Scyllā: quib⁹: vt dixim⁹ interēptis: pseus meduse caput abstulit: quo saxeos hoies efficiebat: hāc multi auctores fabulā memorie ꝓdiderūt: p̄ter Oui. z Hygi. quare vtpote oib⁹ perspicuā totā recensere desistim⁹: vnū tñ te latere haud volo. Diod. in. iiij. innixus auc. Gorgo. in occidēte pugnacissimas mulieres fuisse a grecis amazonas appellatas: quas labore maximo perseus superauit: docet z Pōpo. Mela has Gorgonides isulas i oceano ethiopico positas tenuisse: tradit Lac. perseū z Danaē in italiā delatos: vbi ardeā perse⁹ edificauit. ¶ Lyr. he. hāc abūde superi⁹ fabulosam narrauim⁹ hist. de telepho inꝙ: quē auges mater ex Herc. peperit in silua: vbi a pastorib⁹ inuēt⁹ regi theutrāti dono dat⁹ loco filij: ab eo tractatus est: hic theutras regionē Lyrnesiū sibi parentē habuit: vñ telephus ipsius regis heres Lyrnesius dict⁹ est. ¶ Uictima vel phebo theodotus tragic⁹ poeta de philoctete scripsit quēadmodū morsus a serpēte diu dolore vexat⁹ sibi manū iusserit amputari: vt in. vij. ethi. scri. Eustati⁹ is cū atrocē nimiū de Mnesarcho rege scripsisset tragediā ab eo cū fugisset in apollinis templū ibidē occisus est: auctor vet⁹ interp̄s. Theodot⁹ est dactylus e z o. ꝑ syneresim coeūt in vnā syllabā: vt in. j. Iliados apud Home. apud Juue. grāmatic⁹: rhetor: geometres: pictor: aliptes. apd̄ Propertiū. Hoc codē ferro stilet vterq; cruor. ¶ Aut te. deuo. cer. ab. mos admodū inhuman⁹ apud abderā thracie ciuitatē fuisse legit: solebāt enim hominē sacrificare: dirisq; imprecationib⁹ execrare ac lapidib⁹ obruere: existimātes mala omnia ciuitati imminētia hoc diro piaculo ꝓpulsare: vt Callimachus refert: fuit ex hac vrbe Demo. abderites philo.

¶ Et vertare in pec⁹ magne parētis. i. matris deū hoc est in leonē: vt. s. Hippomenes victor atalāte est sup. versus z ipsa atalāta victa celeri pede est versa. i. mutata. Et ne sola Limone filia Hippomenis senserit illā. i. notā penā. i. punitionē adulterij sui: quā dedit eq̄nis dētib⁹ dilacerata equ⁹ carpat. z. i. etiā tua viscera dēte fero. i. feroci z immani vt cassandre⁹ dn̄s. Et tu fauci⁹. i. vulnerat⁹: cōtumuleris. i. sepeliaris: z obruaris humo. i. terra ingesta. i. suꝑingesta vt dn̄s Cassandre⁹. i. cassandr⁹: qui viu⁹ in terra defossus perijt: cōtumuleris inq; existēs nō mitior illo. s. dn̄o hoc est tyrāno cassandreo. i. macedonio. aut tu cesus. i. occisus p̄cipiteris in aquas equoreas. i. marinas vt sup. precipitat⁹ est abātiades. i. perse⁹ nepos abātis: q̄ i fiscella cū matre exposit⁹ est: z vt Heros Lyrnesi⁹. s. Thelephi⁹ sup. p̄cipitat⁹ est: vel macteris existēs hostia sacra. i. dicata phebo: vel sacra. i. execrabilis more Massilēsiū in Gallia quōdā: q̄ puerū per annū nutritū tp̄e supplicationū mactabāt: cū imprecatione imprecātes. s. oē malū: qd̄ toti ꝓuincie immineret in illū puerū sacrū. i. execrabilē cōuerti. vel sup. feras necē quā theodotus. s. rex Bactrianorū tulit ab hoste. seuo. s. arsace parthorū rege: a quo occisus est. Aut abdera vrbs illa thracie deuoueat te certis diebus. s. in initio anni quo deuotū lapidibus obruere solebat: z saxa plura grādine. i. ꝙ grādinis decidere solet super tecta: z est cōparatio Uergiliana li. v. vbi Ab entello sic Darcta percussum canit petāt. i. obruāt z impingāt te deuotum. i. morti destinatum. Aut feriare telo trisulco Jouis. i. fulmine: qd̄ trisculum est: ad significandum triplicem iouis potestatē in celo/ in terra: z ad inferos: sicut neptuni potestas significatur per tridentem: z pluto per cerberuz tricipitē. infesto. i. tibi vim inferente quasi ab teipso.

al's Hippomoo.

Ut satus Hippomnoe/ Dosithoesq; pater.

Ut soror Autones: vt cui matertera Maia est:

Et temere optatos qui male rexit equos.

Ut ferus aeolides/ vt sanguine natus eodem/

Quo genita est/ liquidis q̄ caret Arctos aquis.

Ut Macedon icta est rapidis cum cōiuge flammis:

Sic precor etherei vindicis igne cadas.

Predaq; sis illis: quibus est Latonia delos:

¶ Ut satus Prester Hippomenes filius cū deos detestaret ob patrē deiectū imperio fulmine ictus cecidit. ¶ Dosithoes athrax cū filiā Dosithoen a ioue cōpressam prodidisset: fulmine extinct⁹ est. ¶ Ut soror. Semele soror authonoes luce iouis quā ꝯcepta impetrauit. extincta est porphyrio filius Sisyphi: qd̄ vn⁹ Lycophrō scri. cū Hyginius tradat glaucum tm̄ Sisyphi filiū fuisse impietatē paternā secut⁹ in deos fulmine ictus est. ¶ Est matertera: quoniā mater ops hui⁹ mater/ maie soror fuit. Et temere: phaetō impetrato curru a patre phebo notissima fabula radijs cū male regeret. cōbust⁹ est. ¶ Ut fer⁹ Aeoli. Salmone⁹ eoli filius: vt scri. Dio. ex Alodice genuit Tyro formosissimā: quā amatā fuisse a neptuno scri. Ho. z Stra. z Proper. Uobiscū cādida Tyro. Ut san. Menius Lycaonis fili⁹ conflagrāte domo paterna: z lycaone patre in lupū verso cū io. detestaret. fulmie ict⁹ pijt. ¶ Ut Ma.

Thracie ritus.
Zaro.
Hippomenes.
Cassandri mors.
Perseus.
Telephus theodot⁹.
Rit⁹ sacrorum.
ASCEN
Hec z Domiti⁹. Cassandr⁹, vt cassandre⁹ dn̄s Cassādrea colonia i macedone: q̄ oliz potidea dicebat: vt tyrann⁹ a socijs cinere obrut⁹ ē: alter qui successerat Casandr⁹ viu⁹ defossus in terra perijt. DQMJ.
Orester fulmine ictus.
Dosithoes interitus.
Semeles interitus.
Phaetōtis fabula.
Salmone⁹ qui.
Menij interitus.

Ante diem rapto non adeunda Thraso.

Quiq; verecunde speculantem membra Diane:

Macedon nomē macedonie dedit cū viro cōbusta eadē flamma. ¶ Predaq; sis illis: imprecatur laniationem a canibus/ qualis contingit thraso puero in Delo. Thrasus autē puer Diane dilectus a canibus discerptus est. Phebi aūt ira immissa est pestilētia: qua vt deliaci deliberarent: ex oraculo canes eiecerūt: quā historiā paucis vbis designauit Strab. cū ait. Canes in delo alere religiosum est. Legat thraso rapto añ diē hoc est immatura etate: nō aūt vt alij interpretant. Delos nō adeūda ante diē qd̄. s. Thrasus tēplū ante lucē voluerit ingredi: qd̄ ridēdū est. ¶ Quiq;. Acteon notissima fabula discerptus est a canibus: vbi sniam nō laudo: q̄ scribit in Buc. Uer. aracynthū acteū dictū esse ab actcone: nā acteus dicit q̄ fines attice attingat: vt littoralis: nā mari prominet.

☞ Ut sat⁹ hippomene. nūc fulmine ictos memorat: ꝛ presterē dicit Hip. ex atalāta filiū: q̄ patrē interfecit: ꝓpter sororē ab eo tā crudeliter occisam: deinde a ioue est fulminatus: vt vet⁹ memorat interpres. Thesiphilesq; pater athrax thessalie rex pr̄ Hippocatie: quā pirithons duxit vxorē: prim⁹ apud athracas artē tragicā docuit vnde athracia sciētia magica est appellata: iō Statius. Athracia rubēt. Arte labor. is igit cū filiā iuppiter ꝯpressisset thesiphilē: q̄ etiā thiō est appellata: vñ Aristarch⁹ thyades sacrificātes baccho: ꝛ ab orpheo myse nūcupata ꝛ ob eā cām a se reiecisset Jo. ict⁹ fulmine obijt: vt Lactātius ꝛ vet⁹ iterpres scribūt. ¶ Ut soror Au. Semele Inus ꝛ autonoes soror Cadmi ꝛ armonie filia a Jo. cōpressa Bacchū in vētre habuit: qd̄ egre ferēs iuno in anū se trāsformauit: ꝛ Semele psuasit: vt a ioue peteret: vt cū ea/ sicut solet cū iunone/ cōcūberet: qd̄ si nō denegaret ab eo se amari cognosceret: si min⁹ id faceret: amorē fictū docuit: per stygē paludē iurat⁹ iuppi. ꝓmisit pellici: qd̄ peteret daturū: q̄ perniciosi consilij inscia Junonis cōnubiū experiri velle dixit. Juppiter iureiurādo astrictus abnuere minime/ quin faceret/ potuit: quare eā fulminauit. nil eñ aliud iuno interpretat q̄ aer. Juppiter vero ignis qui aerē percutit: ꝛ ita dicit concūbere cū Junone Juppiter. habes auctores Ouid. in. iij. meta. ꝛ in. iij. ac. v. historiarꝫ Dio. ¶ Ut cui ma. Ma. est: ait Porphyrius apud Ho. heliaci historici testimonio in pri. atlāticō: ex septē pleiadib⁹: sex cū deis: vnā cū mortali rē habuisse. Jouē quidē ex thaygete habuisse lacedemona ex maia mercu. ex Electra Dardanū. Neptunū aūt Alcyonē cōpressisse: vñ lycon nat⁹. Martē cū Sterope coiuisse: vnde Oenomaus genit⁹: meropē vero Sisyphū cōpressisse: vñ Glaucus natus est. ergo cui matertera Maia est. Sisyphi filiū dicit porphyriū qui cū deos detestaret Jouis fulmine occidit: cui matertera maia est hāc Simonides/ vt inquit proclus in pindarū/ Oriā appellauit: merito inquit q̄m in monte arcadie Cylene compressa mercuriū edidit. ¶ Et te. op. phaeton Solis ꝛ clymenes filius cū ab epapho ius ꝛ io nato degener dictus esset per certissima signa id cognoscere voluit: matri iuranti verū Solis esse filium fidem non adhibēs: quare in celū ad patrē se contulit: a quo vt currū suum gubernaret/ accepit ꝛ si eo inuito: nam inuiolabilē paludē iurauerat: antea filio: quicquid peteret cōcessurū: vehebat itaq; Phaetō equorū ignarus moderator per celū: quare equi deuiarūt: vnde ni iouis presto fuisset auxiliū: totus terrarū orbis cōburebat nā phaetontē fulmine occidit: q̄ in Eridanuꝫ fluuiū decidit: quē sorores flentes in electrū verse sunt: vt in. j. ꝛ. ij. Meta. Ouid. narrat. ¶ Ut se. coli. Salmonei eoli filij temeritatē in. vj. enei. Uer. cecinit hic soliū sibi perforatū extruxit: in quo vehebat vnde crepit⁹ ingētes prodibāt: ꝛ aquā per foramina emittebat predicās tonitrua ꝛ pluuias vt deus edere quē Juppiter fulminauit. ¶ Ut san. na. eo Ismeneus lycaonis in lupū mutati filius patrē imitatus. Deos floccifacere voluit: sed a Joue fulminatus interijt: vt vetus scri. interpres. ¶ Ut Ma. icta est: macedo/ vt i ilia. apud Home. scri. Porphyrius: sicut Marsias scri. historicus Jouis ꝛ ethre filius totam obtinuit thraciā: a quo macedonia est appellata. ex hoc duo nati sunt filij ex muliere incola: quā ille/ sibi asciuerat pyreus ꝛ Emathus: a quib⁹ extructe sunt ciuitates in macedonia. Pyrea ꝛ Aemathia: hi duo cū vxore macedō in ꝓprio exusti sunt thalamo. ¶ Predaq; sis il. Thrasus iuuenis a Latona dilect⁹ ei⁹ tēplū in Delo matutino adijt: ꝛ canes eum discerpierūt quare pestis immissa est: rūsum ab apolline eā sedari posse: si canes nō admitterēt: vt interpres vet⁹ docet. Strabo tradit religiosū esse in Delo canes alere. ¶ Quiq; ve. Aristei ꝛ Autonoes Cadmi fili⁹ fuit Acteō: santh⁹ etiā nūcupat⁹. Oui. Cum iuuenis placido cōpellat santhi⁹ ore: cū hic venatione fessus in vallē gargaphiā se recepisset/ Dianā: ceteras q; eius comites lauantes in fonte cōsperit: ne autē id quādoq; manifestaret: in eius faciē Diana aquam e fonte proiecit inquiēs nūc tibi me posito visam velamine narres. Si poteris narrare licet. subito nāq; in ceruum est conuersus: ꝛ a proprijs canibus laceratus. l. iij. Met. abunde ꝛ festiue hanc habes fabulam.

☞ Ut sup. percussus est sat⁹ Hippomoo: aut: vt alij legūt Hippomene. s. Prester noie: ꝛ vt pater Dosithoes scꝫ Athrax. Et vt sup. percussa est soror Authonoes. s. Semele: q̄ petens cū Joue coire vti Juno solet in spē fulminis coiens extincta est iā grauida Baccho: quē in vtero gestabat. ꝛ vt sup. percussus est is. s. Porphyrio: cui Maia ē matertera: q; soror matris eius Siopis: ꝛ vt Phaeton sup. qui rexit male equos. s. solis patris sui optatos. i. expostulatos: temere. i. temerarie: ꝛ incōsulte. Et sup. percussus est Aeolides. i. Aeoli fili⁹. ꝛ Salmone⁹: fer⁹. i. impi⁹ in deū ꝛ crudelis. vt. vj. Aenei. late docemur: ꝛ vt sup. pcussus est: aut perijt nat⁹ eodē sanguine quo arctos. i. vrsa genita est: q̄. s. vrsa caret aq̄s liq̄dis: q; cū sit iuxta polū ab ea arcticū dictū: nūq̄ ab eo lōge discedit: ꝛ ita nō putat a rusticis immergi aq̄s marinis: vt cetera sidera. Et vt macedō regina Macedonie icta cū cōiuge. i. marito suo flāmis validis. i. vehemētib⁹. s. fulminis: sic p̄cor cadas igne. s. fulminis vindicis. etherei. i. celestis. s. Jouis. Et sis p̄da illis canib⁹ quib⁹. i. ꝓpter quos Delos latonia. i. vbi latona Dianā: ꝛ Apollinē peperit: est non adeūda. i. adiri nō debeat. Thraso rapto. i. ablato a regione viuētiū: ante diē: scꝫ vltimā periodi: ꝛ sias p̄da illis canibus/ qui diripuere speculantem membra Diane verecunde. i. vile nude: scilicet Acteona.

☞ Quiq; croto. duo lini fuerūt: vterq; poeta antiq̄or Amphimari: vt alij scri. Mercurij: ꝛ Uranie fi. Calcidemis sagitta Apollinis et salmacis filie Crotopi fili⁹ a canib⁹ ē discerptus. Crotopiades dr̄ qd̄ nepos sit crotopi. Pau. vero ita scri. Psamate: inq̄t Crotopi regis argiuorꝫ filia filiū ex apolline peperit: quē canes Crotopi a pascuis redeūtis laniarunt Irat⁹ Apollo mōstrū imisit noie penā: hec infantes ab vberib⁹ rapiebat ꝛ necabat. Corebus eā sustulit. Pheb⁹ imisit pestē Coreb⁹ tripodem ad oraculū detulit: deniq; eo mortuo Magaris monumētū erectum est.

Quiq; Crotopiadem diripuere Linum.

Neve venenato leuius feriaris ab angue:

Quam senis Oeagri/ Calliopesq; nurus.

Quam puer Hypsiphiles/ q̄ qui caua prim⁹ acuta

*

Cuspide suspecti robora fixit equi.

¶ Neue. Eurydice vxor orphei

Neve gradus adeas Elpenore cautius altos:

Macedō a q̄ macedonia fuerit. Thrasus q̄.

Acteonis fabula.

Zaro.

Prester.

Athracis fabula.

Semeles.

Sisyphus.

Phaeton.

Salmone⁹.

Ismenus macedonia.

Thrasus.

ASCEN. DOMI.

Linus crotopiades q̄ ꝛ vñ dict⁹.

Eurydices mors.

Opheltes historia.

Laocoōtis fabula.

Elpenoris fabula.

* Robur ꝓprie species est q̄rcus durissime: oim ēt rerū firmitatēꝫ: duritiamq; robur dicim⁹ vnde Ser. dicit omne qd̄ forte ē/ robur vocamus. Uer. ēnaq; ferri robora.

Vimos

Vimqꝫ feras vini quo tulit ille modo.

Tamqꝫ cadas domitus/ ꝙ quisquis ad arma vocantē

Iuuit inhumanum Thiodamanta Dryops.

filij Oegri ⁊ Calliopes serpētis dēte icta mortua est. ¶ Quā puer: Ophelte filius Lycurgi regis nemeorū: q postea Archemorꝰ est dictus: dum parū diligenter ab hypsiphile nutrice custodiretur: serpētis morsu extinctus est. Quaz qui. Laocoon immisso telo in equum Troianū ligneū serpētis morsu cecidit. Notū est carmē Ver. ⁊ Pli. refert pictū. Neue. Elpenor. Vly. socius: cū madidus ageret apud Circē: scalarū casu occubuit. Lōgum extat de hoc Hom. carmē. Quod aūt aut in suē fuerit cōuersus: aut se de turri deiecerit: fictum est nulla auctoritate. ¶ Tāqꝫ: Thiodamas hoc loco parū diligēter exposito a nōnullis in vnā historie speciem fingit. Fuit aūt Thiodamas (vt docet interpres Apollonij) Dryopū ꝓpꝛioꝝ rex: a quo cū Hylus Hercu. filiꝰ cibum petijsset: Hercu. illac iter faciēte: illeqꝫ negasset: iratus Hercu. Thiodamātis boues mactatos sibi apposuit ⁊ suis: quam iniuriā cū Thiodamas vlcisci vellet: educta dryopū manu in Hercu. ipetū fecit: q in pugna tāto discrimine laborauit: vt Deianire vxoris auxiliū petere coactꝰ sit: vulnusqꝫ accepit in māmilla: mox Dryopes domitos fusos in trachiniā coloniā duxerit: rapto tūc Hyla Thiodamātis filio forme ꝓstātia captus: inde Thiodamātides dr a prē Thiodamāte. ¶ Dryops: hic ꝑ ꝓplo accipit Dryops: alioquin teste Aristo. ex Archadia nomē. Dryopie.

Ophelte historia.
Laocoōtis fabula.
Elpenoris fabula.
Herculis victoria.

☞ Quiqꝫ Crotopiadē. Crotopus rex argiuorū fuit qui Apollinē Typhonis cede pollutū expiauit: huius filia Psamate cum qua Apollo cōcubuit: de quo cōpressu genuit Linū: ac mox editū partu exposuit: qd Apollo indignāter accipiēs in sue iniurie vindictā iniecit monstrū: a quo infantes per vrbē passim absumebantur: etiā a sinu matrū direpti: qd mōstrū delecta iuuētute chorebꝰ occidit: vt i pri. theb. Statiꝰ narrat. ¶ Neue vene. ¶ Orpheꝰ Apollinis ⁊ muse calliopes filiꝰ: siue vt alij oeagri musicꝰ egregiꝰ vxorē habuit noīe Eurydicē: quā vnice dilexit: hanc ad ripas hebri fluminis in thracia spaciantem cū dryadibꝰ Aristeus pastor violare voluit: ea fugiēs pede serpētē calcauit: q reuolutꝰ in eā venenato morsu iteremit: vn̄ Orpheꝰ ad iferos iuit: ibidēqꝫ Plutonē ⁊ Proserpinā adeo cātu mulsit: vt ipsam ipetrauerit: hāc tn̄ ꝯditione ne eā quousqꝫ ad supos ꝑuenisset: respiceret nō potuit se orpheꝰ abstinere: qn dilectā cōiugē respiceret: q̄re rursus ad inferos est ducta: celibē ex eo Orpheꝰ vitam agere ꝯstituit: quo fit vt multas mulieres ei cōpetētes nuptias spreuerit: postremo a mulieribus orgia Bacchi celebrātibꝰ lapidibꝰ occisus est: cuiꝰ caput a serpēte pene comesum in saxū ab Apolline dr mutatū: vt Ouid. in x. ⁊ xi. met. ⁊ in. iiij. Geor. Ver. alijqꝫ plures sunt auc. Quam puer Hyp. Lēnias Hypsiphyles qm̄ thomati patri pepcerat: ab oibꝰ lēniadibus mulieribꝰ ꝑsecuta in fugā se dedit: q capta ad Lycurgū grecie regē ducta est: qui filiū Opheltē ei nutriēdū dedit: cū aūt septē reges thebas excidēdas peterēt: vbiqꝫ fontes: ⁊ flumina sunt sicca ta: lāgia fonte excepto quē rogātibꝰ regibꝰ hypsiphyles ostendit: deposito quē sinu habebat puero Ophelte: q iterim a dracone est iterēptꝰ: q orbitate Lycurgꝰ iratꝰ: dirū ius in hypsiphylē exercuisset: ni a grecis ꝓhibitꝰ: dictꝰ est ide Ophel. archemorꝰ: nomē em̄ lachrymabile Arche. eo ꝙ pmꝰ occisus est: at cū ab oraculo admoniti essent greci: nō priꝰ Thebas posse ꝑuenire: ꝙ̄ Archemori manes placassent: ludos funebres ꝯstituerunt: de qbꝰ victores apij corona insignebantur: ⁊ ludi postea celebres ex q̄tuor agonibꝰ isthmij: Sta. ⁊ Lac. ⁊ pleriqꝫ alij auc. ¶ Quā q caua primꝰ acuta: ingētē equū Greci troiano bello ꝯstruxerūt: quē armatis militibꝰ impleru nt: ⁊ ante Troiā simulato i patriā reditu reliquerūt: eū Troiani a sinone graio ꝑsuasi in honorē Palladis extructū: intra vrbis menia receperūt: ⁊ si antea sacerdos Laocoō Neptuni: insidiosum equū esse sonitu armorum: quem ꝑcusserat telo indicauerat: hūc Neptuno sacrificātē duo angues absumpserūt: pariter ⁊ duos filios: eo ꝙ equuz leserat: vt in. ij. eñ. Ver. ostēdit: sed nō verā est secutꝰ his. Ver. sed cōmentū potiꝰ: vt Troianos excusaret: si Ser. credimꝰ: q Laocoōtē Euphorionis testimonio Neptuni sacerdotē fuisse tradit: q post grecoꝝ aduētum lapidibus occisus est: eo ꝙ sacrificijs eoꝝ nō ꝓdixerit aduētū: post abscēdētibꝰ grecis cū Neptuno sacrificare vellent: Laocoō thymbrei apollinis sacerdos sorte ductꝰ est: vt ꝓprio carēte sacerdote de more fieri solet: hic piaculum cōmiserat añ numinis simulachrū cū vxore cocūdo: q̄re draconibꝰ imissis: vna cū filijs perijt. ¶ Neue gra. ade. ad Circē Vlysses qñqꝫ ꝑuenit: q eū diu est morata: vbi Elpenor vnꝰ ex socijs nimio vino ꝑ scalas descēdēs collū dr fregisse: auc. Ho. in odissea. ¶ Tamqꝫ ca. do. Thidomantis cedes ab Hercu. facta hoc mō hz: postꝙ̄ Hercu. duxerat cōiugē Deianirā Oenei filiā: diuersabatur Calcydone apud Oenea: in cōuiuio forte Cōdillū Architellis filiū Oenei pincernā: qm̄ ei manibꝰ fedā aquā infuderat/ cū ꝑcussisset: inde cū vxore abiuit Deianira: secū etiaz Hyllū filiū abducēs: cūqꝫ ꝑuenisset ad Eulū fluuiū: Nessum cētaurū occidit: vt memorat Archilochus: hic cum in Dryopiā ꝑuenisset Hyllo puello famelico: eū cū Lycha pedagogo ad thiodamātē misit: vt exiguū cibū ꝓberet: qui cū abnuisset: rapto vno boue ab Hercu. mulctatꝰ est: quē sacrificauit: ac deinde comedit. ¶ Thiodamas aūt ad Dryopū ciuitatē se ꝯtulit: eosqꝫ ad bellū excitauit aduersus Hercu. q inita pugna ad tātā ꝑductꝰ est difficultatē: vt etiā vxorē obarmare coactꝰ sit: ipse ꝟo in māmilla sauciꝰ fuerit: q postremo Thiodamāta sustulit: ⁊ eius filiū Hyllā excepit: ⁊ gētē hāc vniuersam duxit trachinā thessalicā ciuitatē habitādā: ⁊ Oetam mōtē accolere cōpulit: Phocidos. abstulit ⁊ iam partē illinc ꝓpter latrocinia: erat em̄ gens suapte natura latrociniis studens: quēadmodū Pherecides in. iij. refert historiarū: idqꝫ insuꝑ addit Pherecides: ꝙ Dalydora Danai filia ex Peneo fluuio pepit Dryopa a quo Dryopes appellati: qui Sperchiū fluuiū accoluerūt: huiusqꝫ rei meminit etiā Callimachꝰ: aiūtqꝫ nōnulli ꝓpterea ꝙ oibꝰ malis hoibꝰ adiutores adiūgebāt: se socios amonuisse Her. sicut ⁊ thiodamāti succurrerāt: ⁊ hac oblata occasione in eos Hercu. aiaduertisse: alij aūt ferūt Parnasum mōtē Dryopas accoluisse: insignis improbitatis hoies: ⁊ ab Hercu. debellatos: traductosqꝫ fuisse in pelopōnesum. Dryopas ꝟo appellatos a dryope Lycaonis filio ⁊ die: q filia fuit Lycaonie: hec ex apollinij didicimꝰ interp̄te.

Hypsiphyles historia.
Laocoon.
Elpenor.
Thiodamas.

☞ Et q diripuere Linū Crotopiadē. i. nepotē Crotopi. Neue. i. vel ne feriaris. i. ꝑcutiar͛: aut mordearis leniꝰ ab angue venenato: ꝙ̄ nurꝰ Oeagri senis ⁊ Calliopes. s. Eurydice. de q̄ in fine Geor. Ver. Et ꝙ puer. i. alūnꝰ Hypsiphyles. s. Opheltes filꝰ Lycurgi regis. Et ꝙ su. Laocoō sacerdos Neptuni: q cū filijs a duobꝰ serpētibꝰ occisus est: vt dr. ij. eñ. q fixit. i. trāsfixit primꝰ acuta cuspide robora caua eq susceptī. s. Troianis: vn̄ ipse. Aut vlla putalis Dona carere dolis danaū? Neue. i. vel ne adeas gradꝰ. i. scalas cautiꝰ. i. prudētiꝰ: ⁊ circūspectiꝰ: Elpenore socio Vlyssis: q inde cecidit ⁊ mortuꝰ est: ⁊ feras vim vini. i. inebrieris priꝰ: ꝙ cadas: sicut ille. Tāꝙ ⁊c. Ordo est: et cadas. i. succūbas: tam. i. intm̄ domitus: ꝙ̄. i. quātū sup. cecidit q̄sqꝫ Dryops. i. ppl's ille iuuit Thiodamāta. s. regē suū inhumanū. i. negātē alimēta puero Hercu. ⁊ vocantē ad arma. s. ꝯtra Herculē: a q tādē oēs occisi sunt.

Ascensius.

Quam ferus ipse suo perijt mactatus in antro/

Proditus incluse Cacus ab ore bouis.

☞ Cacus vulcani filius ab Hercule domitꝰ in monte auentino ob armēta Herculis surrepta notum est Verg. Carmen. Diodorus vero hunc Caciniuz nominat. ¶ Quam qui dona: Lycas venenatam tunicaz Herculi attulit: a

DOMI.
Herculis interitꝰ.

Quam qui dona tulit nesseo tincta veneno:
Euboicasq; suo sanguine tinxit aquas.
Vel de precipiti venias in tartara saxo:
Ut qui socraticum de nece legit opus.
Ut qui thesee fallacia vela carine
Vidit: et iliaca missus ab arce puer.
Ut teneri nutrix eadem matertera Bacchi:
*
Ut cui causa necis serra reperta fuit.
Lydia se scopulis vt virgo misit ab altis:
Dixerat inuito que mala verba Deo.
Feta tibi occurrat patrio popularis in aruo:
Sitque paphagee causa leena necis.
Quiq; Lycurgidem lacerauit ab arbore natum:

quo in mare Euboicum deiectus est. ¶ Vel de
Theobrotꝰ qui fuerit. Theobroto/cuius nois ignorantia alij inter-
pretes nouã confinxerunt fabulã:cum Plato
Aegei mors. nis opus de animaꝝ immortalitate legisse:ex
Ambracie patrie suo promontorio immortali
Astyanacte mors. tatis animi studio sese ꝓiecit:auc.sunt Cic. in
tuscu.questionibus. Callimachus etiam no-
Inois interitus. bili epigrammate:ꝛ Lactã. ¶ Ut qui thesee.
Aegeus Thesei pater:cum reuertẽtis filij ve-
la nigra ex arce prospexisset: mortuũ putauit
doloreq; sese precipitauit ex alto:ab hoc mare
egeũ nõnulli dictũ putãt a Plinio discedẽtes:
qui hãc appellationẽ deducit a quibusdã insu
lis que in medio egeo mari surgẽtes formam
caprinã ꝯficiũt:nã Aegeũ caprinũ significat.
* Serra instrumẽtum dentatũ/ q ligna/etiã lapides secãtur. Col. ¶ Iliaca:Astyanactẽ Hectoris filiũ Ulysses
ex turri precipitauit ardente Troia: extat de
hoc carmẽ in meta. Nutrix/Ino. Semeles so-
ror cũ Athamãtis viri furorẽ fugeret:e scopu
lo se demisit in mare:hec nutriuit Bacchum.
Papi. Quid te post cineres: decerptaq; fune-
Uno ictu arborẽ ꝑsci dit:si minus serra desecari. ra mrĩs Tutiꝰ Inoo raptãtẽ pectore Bacche.
Ut cui causa:pdix Dedali nepos ex sorore:cũ
serram ꝛ circinum ingenio suo adinuenisset/
Dedali inuidia deiectꝰ ex turri in auẽ sui no-
minis est cõuersus. Pli. tñ i.vij.serrã a Deda
Perdicis mors. lo inuẽtam fuisse affirmat. Lydia mars ilicẽ
ibici lydij filiã amauit:que tutã Diane auxi-
Ilices furor. lio duz amores martis cõtẽnit:diris impreca
tionibus in furorez acta se demisit e scopulo.
Paphagis mors. ¶ Feta. Paphagis Ambracie rex cũ incidisset in lenã catulis stipatã in hortis suis ab ea est dilaniatꝰ. Quiq;/
Lycurgus Butem fratrẽ habuit:auc. Dio.eiusdẽq; nominis filium:quem ex arbore detractum aper lacerauit.
Butes mors. ☞ Quã ferꝰ ipse suo. Cacus Uulcani filiꝰ:ex Herc.armẽtis duos boues dr furatꝰ:que ex hiberia interfecto
Geryone adduxerat Eurystei regis iussu:easq; in antrũ auentinũ/qd incolebat auersas:ne vestigia furtum ma-
Laro. nifestarẽt/traxit:quibus frustra diu q̃sitis Hercules iter capere decreuit. Forte aũt bos ex antro mugitũ dedit
Herculis mors. aliarũ boũ illecta voce:quare reuersus Herc.fraudẽ Caci detexit:quẽ ex ore flãmas euomẽtẽ:ꝛ ei ne boues reci
peret renitentẽ/interfecit:ꝛ sumptis bobus abijt. ¶ Quã qui dona tulit:ex euboea Herc.in mõtẽ Cineũ sacrifi
caturus se cõtulit:ꝛ Lycã domesticũ ad Deianirã vxorẽ in Trachinã misit:vt vestẽ/q̃ in sacris vti cõsueuerat/
afferret:cui Deianira tunicã venenatã dedit:qua indutꝰ mori coactus est:antea tñ Lyca vestis letifere latore/
in euboicũ sinũ ꝑcipitato:q̃ scopulus est effectꝰ:ꝛ nomẽ etiã seruat:Lyca enĩ dr. Huius superiꝰ rei ad saturitatẽ
Cleobrotꝰ. meminimꝰ. ¶ Vel de ꝑcipiti venias in tar. Cleobrotus Ambratiotes Pla.li.de aie immortalitate/qui phedrõ
inscribitur/plecto e turri in saxa ꝑcipitẽ se dedit. Cic.aũt in thusc.q̃õnibus in mare cũ scri.se ꝑcipitasse. ¶ Ut q̃
Egeus. the.iusserat Thesei pater Egeus:vt alba vela si icolumis a minotauro reuerteret/poneret: sin vero absumptꝰ
esset nigra:vt Plu.scri. Minotauro aũt interẽpto:pre letitia Theseus vela mutare oblitꝰ est:q̃bus ex alta turri
ab Egeo cõspectis:existimãte filiũ deuoratũ in mare se ꝓiecit:vñ ꝛ nomẽ habet:vt multi tradũt. Pli. ꝓ Egeum
mare dictũ affirmat a scopulo inter tenedũ ꝛ Chiũ:ex eo noie a spẽ capre:que ita a grecis appellat: repẽte i me
Scamãder dio mari exilẽs. Et iliaca missus ab arce puer. Scamãder Hecto.filius qui mortuo patre dictꝰ est astianax: qr
ei vrbis deueniebat imperiũ:hũc Ulys.capta Troia Grecis interficiendum persuasit:ne Troianorũ q̃nq; vltor
esset:quare ex alta turri est preceps missus. Hom.est aut.ꝛ in tragedijs Sene. Ut te.nu. Semelẽ Bacchi matrez
Ino. fuisse docuimus:eiusq; sororẽ Inũ Athamãtis vxorẽ que Bacchũ nutriuit:ꝛ se in mare viri fugiens furorẽ vna
Matertera que sit. cum filio Palemone ꝓiecit:quos a Neptuno deos factos superius abũde ostẽdimus. ¶ Matertera:inquit Fe
stus matertera patris ꝛ matris mihi magna mater est matertera matris soror:q̃si mater altera. ¶ Ut cui cau-
Perdix. sa ne. Perdix Dedali ex sorore nepos.xij.agẽs annum:serrã in exemplũ spine in medio piscis adinuenit:quare
ait Oui.in.viij.met. Dedalus inuidit/sacraq; ex arce Minerue/Precipitẽ misit:lapsuz mẽtitus:at illũ. Que fa-
uet ingenijs excepit Pallas:auẽq;/Reddidit:ꝛ medio violauit in aere pennis:que auis Perdix nũc quoq; nun-
cupat:vt in.v.aũt Dio.nõ Perdicẽ hũc:sed Talũ appellat:serrã serpẽtis dẽtiũ spissitudinẽ imitatũ fuisse:reper-
torẽ eum etiã scribit ꝛ rote:qua figuli vtũtur:quare a Dedalo occisum:ꝛ sepultũ:quo ꝑcepto facinore ab ario-
pagitis homicidij dãnatũ in Cretã venisse. Pli.in.vij.nat.hist.li. Dedalũ serre inuẽtorẽ affirmat. Lydia se sco.
Ilice. Diane auxilio potiri Mars nõ potuit ilice ibici lycij filia:quã deperibat:ea etiã in Deũ multa dixit opprobria:
quare cõmotus Mars patrẽ occidit amate:cuius morte puella dolẽs e rupe se deiecit:vt vetus scri.interpres.
Paphagiꝰ ¶ Feta ti.oc. Paphagius epiroticus ambracie dr dñatus:qui cũ in agrũ nõ procul ab vrbe se cõtulisset:leene ca
Leena quõ flectatur. tulos suos ferẽti obuiauit:a qua est dilaniatus:vt vetus interpres est auct. ¶ Leena. masculina in on termina
ta faciũt in ena feminina:penultima cũ ae diphthõgo:vt dracon dracena:lacon lacena:ita leon leena:nam leo
Butes. facit lea more latino:sicut leno lena:vt latinoꝝ pariter ꝛ grecorũ grãmaticoꝝ est opinio. ¶ Quiq; lib. Butes/q̃
et filiũ eiusdẽ nois habuit/in venatione ab apro est enecatꝰ:vt vetus scri.interpres Diod.innixus auctoritate.
Ascensius. ☞ Et tã cadas:q̃ ferꝰ Cacus.de quo Uer.li.viij.ꝛ Liui.in.i.ipse scz filiꝰ Uulcani:ꝛ alios occidere suetꝰ perijt
mactatꝰ in suo antro:existẽs ꝓditus ab ore bouis.i.vacce incluse:qr vt dicit Uer.cũ Her.abigeret armẽta sua:ꝛ
boues capte dulcedine pabulorũ mugirẽt:reddidit vna boũ vocẽ scz de ijs quas Cacus furatus erat:ꝛ incluse-
rat in antrũ suũ. Et cadas:aut pereas tm̃ q̃z.i.quãtũ sup.cecidit ꝛ perijt is qui tulit.s.ad Herc.hoc est lycas:do-
na.i.tunicã:quã camisiã vocãt:aut subtexta:tincta veneno.i.venenato sanguine.nesseo.i.ip siꝰ nessi:ꝛ qui tinxe-
rit aquas euboicas suo sanguine:qr Lycas in mare euboycũ ab Hercule ꝑcipitatꝰ est:vel venias in tartara.i.
descẽdas ad inferos de saxo ꝑcipiti.s.ambracie ꝓmõtoriũ Epiri:vt qui legit opus Socraticũ.i.a socrate inscri-
ptũ:sed a Pla.editũ:de nece.i.de immortalitate aie:vcz Cleobrotꝰ. Et cadas:ꝛ peas aut ꝑcipiteris:vt Egeus pr
Thesei:qui vidit vela fallacia.i.nigra quasi lugubria.carine Thesee.i.qua Theseus vluꝰ nõ mortuus/vt ille

putabat/vehebat. Et vt puer. s. Astyanax fili⁹ Hectoris: missus. i. pcipitat⁹ ab arce iliaca. i. troiana: ꝛ vt nutrix/ et eadē matertera Bacchi teneri: vez adhuc vez Ino soror semeles: q se in mare demisit e scopulo. Et vt perdix nepos Dedali: cui cā necis fuit serra inuēta: quā inuenit ad silitudinē mādibule serpētis cū dentib⁹ secare incepisset: ob cuius inuētionis inuidiā/ Dedalus eū necasse fertur. Et pereas supple vt virgo Lydia. i. ilice misit se ab altis scopulis: q dixerat vba mala. i. imprecatoria deo. s. marti inuito. Feta. s. leena popularis. i. in populo vagari solita impugne: occurat tibi in aruo patrio: ꝛ sit tibi causa necis paphagee. i. vt fuerat paphagi regi Ambracie. Et aper qui lacerauit. i. letaliter vulnerauit/ Lycurgidē. i. Lycurgi filiū. Butē tractum ab arbore.

* Exanimus idē est quod mortu⁹: vergilius. Exanimūq; auro corpus vendebat achilles.

Idmonaq; audacem: te quoq; rumpat aper.

* Isq; vel exanimus faciat tibi vulnus: vt illi

Ora super seui quem cecidere suis.

Atq; idem simili quem pinus morte peremit:

Phrygia venator: sisq; Berentiades.

Si tua contigerit minoas puppis ad vndas:

Te Corcyreum Cressia turba petat.

Lapsuramq; domum subeas: vt sanguis Alebe:

Stella Lycoride cui fuit equa viro.

Atq; vel Euenus torrenti flumine mersus/

Nomina des rapide vel Tyberinus aque.

Hyrtacideq; modo desira cadauera trunco

Digna feras: hominis sit caput esca tuum.

Quodq; ferunt Brotheā fecisse cupidine mortis:

* Des tua succense membra cremanda pyre.

Inclususq; necem cauea patiaris: vt ille

Non profecture conditor historie.

Idmona. Idmō auc. Apol. cū in argonauticā expeditionē vltimus venisset: sciebat em̄ vates in ea periturū: in Bithinia ab apro est discerptus. ¶ Isq; vel/ Thoas/ vt nōnulli sentiunt: vt Dio. autē tradidit quidā ignoto nomine in agro possidonistarū in regione Andriegethia cū venatione excelleret capitarūq; ferarū capita: ꝛ pedes Diane vouisset capto ingenti apro: solū caput arbori appendit dea cōtēpta: que mox cū eodē loco dormiret meridiano estu solutum apri caput dormientis os oppressit. Atq; idē/ Athys ꝛ nauclus pinei pomi casu dormientes in venatione obruti sunt. Si: socij Minois regis īterfecti in Sicilia iniuriam vlciscētes: quicūq; ex Sicilia in Cretā nauigarūt/ interficiebāt. ¶ Lapsurā/ Alcidice Alebe larissei filia cum viro Lycorido eadē dom⁹ ruina obruta est. ¶ Atq;/ Euenus/ vt apud vnū Ho. reperio/ Eusta interprete cum Marpissam filiā pulcherrimā haberet: eā poscentes in vxorē in certamen currule prouocabat: eorū q victi essent capita forib⁹ affigebat: vt reliquos a cōtētione deterreret. Idas autē qui apharei fi. ferebatur: cum esset Neptuni: acceptis a patre equis velocissimis Euenum supauit. Marpissam filiā abduxit vxorē. Euenus aūt pre dolore se in lycorbam Etholie fluuium demersit: cui dedit nomen. Nam ex illo est appellatus Euenus. ¶ Vel ty. Tyberis a Tyberino rege immerso nomē accepit: vulgata his. ¶ Quodq;. Brothe⁹ vulcani ꝛ Minerue filius pter deformitatē oris contēptus se in pyrā ardētē cōiecit: alio nomine Erichthonius dicebatur: ab Ho. brotheus: vt scri. Euse Inclusus: cherillus rerū Alex. malus scriptor inedia mori est coactus a rege: vt aiunt.

Idmonaq; auda. Idmon apollinis ꝛ Pheretie filius/ Phericides vo dixit Asterie: que filia fuit Coronis ꝛ Apollinis: idem Pherecides air/ Idmonis filiam fuisse Laothoē. Laothoe/ Testora/ Testoris calcātē. Alij Abātis illegitime natū: hic vna cum argonautis Argon nauim cōscēdit: cūq; aliquātū a socijs secessisset: ab apro occisus est: vt Orpheus/ ꝛ Apollonius testātur. ¶ Isq; vel ex ani. solebat Thoas venator arboribus capita ferarū affigere: quādā forte die apro interfecto Dianā fertur allocut⁹ q sub ea in qua erat prede positū arbore caput de more sopore fessus iacēs a capite apri est interēptus: aut. vet⁹ interpres. ¶ Atq; idē similiter atys in berecinto mōte vbi cybeles sacra fiebāt: cum venaretur lassitudine oppressus: sub pinu somnū capiēs: illi⁹ arboris perijt pomis: sicut interpres vetus exponit. ¶ Si tua cō. rege Minoe vt superius exposuimus/ a Crocalo in Sicilia interēpto: eius cretēses ossa in patriā trāsportarūt: vt tēpestate in Corcyrā insulā venerunt: q male a Corcyreis tractati: quoscūq; eorū in cretā venientiū in vindictā occidebāt. Si vero legas dorcyrēū oppidū in Sicilia dorcyreum vbi male habiti sunt cretēses: qui deinde vt meritas redderēt vices: in cretē inuēti necabātur: vt vetus est auctor interpres. Lapsurāq; domū/ Larissei filia Alebe domus dilapse ruina diē extremū finiuit vna cum marito Lycoride: totaq; domo: vt vetus tradit interpres. ¶ Stella: secutus poeta egyptiā opinionē: equa stella dixit: nam egyptij fata in stellis esse credebāt. ¶ Atq; vel Euenus poeta in Lycorbā fluuium decidit: cui et nomen dedit: vt vetus narrat interpres. Euenus etiā martis filius Etolie rex Marpissam formosissimā filiā habuit: teste apud home. Porphirio: quā poscētes ad currule certamē prouocabat: victorūq; capita foribus affigebat. Idas aūt apharei filius re vera Neptuni: a patre sibi equos sumēs velocissimos puellā rapuit quē cū Euenus psequeretur cōprehēderēq; non posset: equos quos habebat/ iugulauit: seq; in Lycorbiā demersit: qui ab eo Euenus est appellat⁹: fugiēte aūt ida periculū: occurrit Apollo puellā ei rapere volēs: cūq; ad pugnā conuenisset/ Iup. Mercu. misit: vt sibi quē vellet eligeret puella: hec Idā accepit verita ne senescentē eā apollo reijceret. ¶ Noia des ra. Tyberinū regē. d. q in fluuio mersus: ei nomē dedit: vt iam ostēdimus. Hyrtacideq; modo. Hyrtacides duo fuere: alter ab Ho. Asius dictus: alter a Verg. Euryalus Hyrtaci fili⁹: qui noctu hostiū castra ingressus multos enecauit: ipse vero captus est interfect⁹: caputq; hasta ad Iulum Enee filiū delatū Verg. est au. Quodq; ferūt Brotheū: brothe⁹ Iouis fili⁹ a sua turpitudine nomē habuit: q̄re immortalitatē asseq nō valuit: vn pre dolore: ꝛ q se cōtēni videbat: in ardēte pyra mori voluit: vt vetus tradit iterpres: alij hunc Vulcani ꝛ Minerue filiū phibēt: Et erichthoniū etiā appellatū. Inclususq; ne. ca. duplex hoc loco hist. cōstat: nā vet⁹ scri. interpres Calisthenē magni Alex. inepte cōplexū hist. quare in caueā detrusum inedia perijsse: alij vo tradunt in Alex. hūc scripsisse: ꝛ ideo fame obijsse: cherillus etiā itelligi posset: q teste sup poetica Horatij Porphirione:

DOMI. Idmon discerptus. Thoantis fabula.

Atys ꝛ naucli fabula. Socij Minois qui. Euen⁹ qui. Tyberin⁹ qui. Brotheus qui. Cherillus qui.

* Pyra lignorum cōgeries. maro. Innumeras struxere pyras.

Laro. Idmon. Thoas. Atys. Socij minois. Euenus. Tyberin⁹. Brotheus. Cherillus.

Archilochus qui fuerit.

adeo incōpto alexādri gesta carmine descripsit: vt eiꝰ. vij. tm̄ versus sint approbati. fert Alex. dixisse: malle apd Ho. thersites haberi/ q̄ apud cherillū Achilles: addit etiā Acron super eodē Hor. loco cherillū cū alex. pactū: vt si bonū versum faceret: aureo numismate donaret: si malū colaphis feriret: qui sepe maledicendo colaphis necatꝰ est. Utq; re. no. Archilochꝰ lacedemoniꝰ iābici carminis inuētor fuit: lꝫ affirmet Aristoteles multo ante genꝰ carminis fuisse: q̄ tulli hostilij tpibꝰ extitit: cui summā elocutiōis vim fuisse in. x. oratoriaꝝ institu. Quin. tradit: carminis ab eo in Lycābē socerū et filiā Neobolē editi maledicētia: ambos laqueo ob se certū est: ipse postea: qr nimis seuere scripserat: a lacedemonijs est exulatū missus: z liber eius reiectꝰ: vt de seueritate Uale. docet. Pli. aūt in. vij. ait. Archilochi poete interfectores Apollo arguit delphis: ex quibꝰ verbis Archilochū occisum ꝯiectamꝰ. Lingua p. ꝓternꝰ declarat quādā lasciuā libidinē cū iniuria in dictis z factis: ꝓteruia ꝓo apud veteres sacrificiū fuit: i eo mos erat: vt si q̄d ex epulis supfuisset: igne ꝯsumeret: sicut apud Macro. sat. legimꝰ.

ASCEN. Et qui cupit: aut letauit idmona: qui vltimus ad argonauticā expeditionē venit: z ab apro in Bithynia discerptꝰ est: rūpat quoq;. i. etiā te. Et is. i. aper: vel. i. etiā exanimꝰ. i. mortuus faciat tibi vulnus. s. letale. vt sup. fecit illi. s. Thoanti: vel alteri ignoto venatori: super quē cecidere ora. i. caput cū dentibus suis: seui. i. apri siluestris. Et tu idem sis ille: quem pinus. s. decidēs peremit simili morte: sup. in Phrygia: z sis Berētiades venator id est pereas: vt Atys z Nauclꝰ ex casu pini. Si tua cōtigerit. Ordo est: si puppis tua ꝯtigerit ad vndas minoas i. creticas: turba cressia. i. cretēsis petat te corcyreū. i. quasi corcyreū: hoc est occidat te. vt Sicilīēses oēs Minos occidi iussit. Et subeas domū lapsurā. vt sanguis Alebi. i. alcidice Alebi Larissei filia: cui fuit stella. i. influētia celestis eque. i. equalis. Lycoride viro. i. marito suo: qr a domo ruēte oppressi sunt. Et tu mersus flumine torrenti des noia aque rapide: in qua. s. submersus sis. vt vel Euenus dedit supple nomē Lycorbe: qui Euenus postea dictus est: z est fluuius Aetolie: vel Tyberinꝰ a quo Albula in Italia dictus est. Et feras mō. i. admodū hectacy de cadauera digna supple te: dextra trunco: hoc est caput tuū sit esca hois. i. comedat ab hoie. Et des tua mēbra cremāda pyre succēse. i. rogo: qd. i. quā rē ferūt. s. plurimi Broteū. s. Uulcani: z Minerue filiū cupidine mortꝫ: qr ob turpitudinē se contēptū viderat. Et inclusus cauea patiaris necem: vt ille. s. notissimus Cherillus: cōditor historie. s. gestorū Alexandri magni nō profecture: qr perijt fame: per qd significatur fuisse malus scriptor.

Utq; repertori nocuit pugnacis Iambi:

Sic sit in exitium lingua proterua tuum.

Utve parum stabili qui carmine lesit Athenas:

Inuisus pereas deficiente cibo.

Utq; lyre vates fertur perijsse seuere:

Causa sit excidij dextera lesa tui.

Utq; Agamēnonio vulnus dedit anguis Oresti:

Tu quoq; de morsu virus habente cadas.

Et tibi coniugij nox prima nouissima vite:

Eupolis hoc perijt: et noua nupta modo.

Utq; cothurnatum perijsse Lycophrona narrāt:

Pereat in fibris fixa sagitta tuis.

* Aut lacer in silua manibus spargare tuorum:

Sparsus vt est Thebis angue creatus auo.

Perq; feros montes tauro rapiente traharis:

Ut tracta est coniux imperiosa Lyci.

Quodq; sue passa est pellex inuisa sorori:

Excidat ante pedes lingua resecta tuos.

Cognitor vt tarde blesus cognomine Myrrhe:

Orbus in innumeris inueniare locis.

DOMI. Utq; reptori. Archilochꝰ cū Lycābē Iābico carmine inuēto ad laqueū cōpulisset: ab illius domesticis necatꝰ est. Utve parū. Arist. cū laudes athenarū ab oratoribus editas libris q̄ Pāthenaici iscribunt carmie isectaret inedia est exticꝰ publico decreto. Pausanias vero i. vj. hist. scri. Anaximenē librū edidisse in Athenīēses: lacedemonios/ et thebanos sub Theopōpi noie: et illius fallo cēseri versus: q̄ in Alexādrū sunt. Utve lyre. Arist. alter cū in menechei ciuis fortissimi robur scripsisset: eā tragediā: q̄ inscribit Menecheus: cuius testimonio Plu. vtit: cōi atheniensiū decreto eiectus est. Utq; aga. Orestes furore liberatꝰ serpetis morsu extinctꝰ est tradito mycenarum imperio Thisamene filio. Sit ti. Eupolis veteris comedie scriptor apud grecos: quo i genere Aristophanis scripta legunt: ducta vxore primitiali nocte mortuus inuentus est vna cū puella. ¶ Utq;. Lycophron poeta grecus bellū troianū carmine iābico cōplexus mira obscuritate siluā fabularū pene oim/ q̄ apud grecos extant/ cōtinet. Laudat pater a Papinio in vltimo siluarū: qd Lycophronis obscuritatē/ et vmbras explicaret: cū de antiquorū poetaꝝ principatu certaret: sagitta ab aduersario ictus occidit: vt hic ait Ouid. ¶ Aut la. Pentheus a furēte matre discerptus nomē a luctu est sortitus. Nā significat luctū. Autonoes fi. Cadmū hꝫ auū: qui in anguē fuit cōuersus: q̄uis Pherecydes aliter scriptum reliquerit: vt ꝓposuimus. ¶ Perq; fe. Dyrce Lyci thebarū regis vxor cū antiope quā Lycus ob suspitionē ꝯcubitꝰ repudiauerat/ in carcerē detrudēdā suasisset: mortuo Lyco: zethus et amphiō nati ex antiope eā reuinctā taurorū siluestriū caudis in vltionē maternā dilaniarūt ad eū locū q̄ fontis dyrcei a dyrce nomē accepit. Tauros illos fuisse feros scri. Hero. aucto. interprete Apollonij: z Propertius. Sub trucis ora bouis. Quodq; sue. Philomele vulgatissima fabula: dū Tereo obiecuta timet: ne scelus prodat linguā amittit. Cognitor. Cynaras cū Myrrhe filie incesto se pollutū deprehēdisset: eā in arabiā vsq; stricto ense secutus est: vbi illa in arborē sui nois conuersa inter arabie odoramenta numeratur.

Archilochi mors. Aristus inedia. Aristus exilium. Orestis mors. Eupolis interitus. Lycophronis exitiū. Pentheus qui: et vn̄ Cadmi in anguem cōuersio. Dyrces cruciatus. *Lacer di laniatꝰ: lacer a veteribus diceba tur: q̄ auribꝰ curtatꝰ erat: lacerū quodcunq; corpore imminutum. Philomela que. Cynaras q̄ fuerit.

Zaro. Utq; pa. sta. anaxādrides cōtra atheniēses scri. vt i. vij. ethi. docet Eustatiꝰ: ꝙs sctissimas leges hre affirmabat: prauissimis aūt vti: quare fame mori est coactꝰ: vetꝰ iterpres Mauiū dicit: q̄ z ipse atheniē. carmine lacerauit: a qbꝰ inedia cōpulsus in carcere extremā

Anaxandrides.

die finire.athene teste Var.tres fuere:ab vnis athenei:ab aliis Athenausi:a tertiis Atheneapolite. Utq; ly.ve. Aristochius poeta carmē tragicū per siluā transiēs meditabatur:cui serpēs ex arbore/cuius folia pcusserat/ decidēs manum momordit:quare extremum diē obiit:vt vetus narrat interpres in.vii.ethi.tradit Eustachius cachinus tragicus poeta:cuius Alope adultera filia fuit:de Cercyone scripsit:qui cum meditaretur a serpēte morsus decessit. Utq; Aga. Orestes:vt iam olbus constat:interfecta matre furore correptus fuit:inde liberatus cum per siluā iret:a serpēte occisus est. Sic ti.cō. Eubalus vel Eupolis athenien. comicus poeta: Medillā duxit vxorē:cum qua prima nocte qua concubuit:mortuus inuentus est:si veteri credimus interpreti. Utq; Cothur. Lycophrones in poetica duo floruerūt:alter dicta Cassandre scripsit:alter cuiꝰ nūc fit a poeta mētio:tragicus ex his vnus:qui pleiades sunt appellati:ab inimico sagitta veneno illita traiectus interiit:auc.est vetus interpres. ¶ Cothurnatū. Cothurnꝰ calciamēti genus vtriq; pedi aptū:quo tragici vtebātur:comici autē socco:vt docet Ser. Aut lacer in sil. Echion ex Cadmi filia Agaue penthea genuit:qui sacra Bacchi aduersatꝰ a matre aprū eum esse existimante:occisus est:vt in.iii. Meta.legimus. Auo an. Cadmū.d.in anguē versum:cuiꝰ agaue filia Penthea peperit. Perq; fe. Mō. Antiope Nyctei filia quā Jup.in Satyrū mutatꝰ corrupit:fugiens Nyctei minas defugit in sycionē ad epapea peperit zethū quos in Cytherone mōte apud quosdā pastores deposuit. Nyteus igit ob audaciā filie tristatꝰ:rogauit Lycū ne despiceret ipsam:ꝙ obrē in sicyonē pfectus cū exercitu Lycus epapea occidit:abstulitq; captiuā antiopē:tradiditq; eā dyrce vxori custodiēdā:vt pote fratris sui filiā: hec rursus fugiēs capta tradit a filiis suis Amphione/⁊ zetho:qbus pastor qui eos aluerat:rem omnē pteritā memorat: qd cū cognouissent matrē suā esse/ipsam custodiūt. Dyrcē vero agresti tauro ligātes discerpserūt. vn̄ Plautus in Pseudulo:cras quasi Dyrcē olim/vt memorāt:duo gnati Jouis deuinxere ad Taurū: inde lycum aggressi sunt:vt dicerēt antiopē velle tradere:quorū mentē cū nouisset Lycus:nam Merc.impediuit: quominꝰ ipm occiderēt. Lycoq; rem aperuit:vn̄ ⁊ tp̄s fuge datū:⁊ pinde effugit:vt interpres apollonii scri. Probus autē in pseū aliter hāc tradit his.nec nos pterit Ho.in odissea Antiopē asopi filiā memorasse. Quodq; sue pas.est superius memorauimꝰ a Tereo Philomelā stupratā:⁊ linguā resectā:ne scelus propalā fieret : ea suo sanguine in linteo rem omnē annotauit:quē ad prognē sororē misit:a qua Itys filiꝰ pro epulis a patre est comesus : qui oēs in aues sunt mutati Cognitor vt tar. Cynaras Cypriorū rex cum Myrrha filia deceptus rem habuit:quo detecto facinore:eam stricto ense per arabiā est insectatus vbi vrbē a filie noie appellatā cōdidit:que in sui nominis arborem est deorū miseratione mutata:vt iam explicuimus:cognitor ⁊ traditor legi absq; menda potest.

Orestes. Eupolis. Lycophrones. Dyrce. Philomela Cynaras.

Et vt lingua pterua nocuit repertori.s. Archiloco inuētori:iambi.i.carminis iambici/pugnacis.i.mordacis ⁊ ad nocendū inuēti:sic.i.in tuum exitiū.i.exterminiū ⁊ necem. Et tu inuisus pereas cibo deficiente.i.inedia coactus:vt sup.periit Aristophanes:qui lesit athenas carmine parū stabili.i.cito abolendo. Et vt vates senere lyre.s.alter aristophanes fertur periisse:sic dextra lesa sit causa tui excidii.i.mortis tue. Et vt anguis dedit vulnus Oresti agamēnonio.i.agamēnonis filio cadas tu quoq;.i.etiā tu de morsu habente virus.i.venenū. Nox prima cōiugii sit tibi nouissima.i.vltima vite. Eupolis.s.poeta comicus grecus:qui comediā veterem scripsit: periit hoc modo.i.prima nocte/⁊ noua nupta.i.cōiux eius. Et vt.s. historiographi narrant Licophrona.s. poetam:coturnatū.i.alti lo quū.s.periisse sagitta aduersarii:sic sup.hereat sagitta fixa in tuis fibris.i.pcordiis/ aut spargare in silua lacer.i.dilaceratus manibus tuorū:vt sparsus est thebis creatus auo angue.s.pētheus a matre discerptus:cuius auus Cadmus factus est. Et traharis per feros mōtes tauro rapiente.s.te:vt cōiux imperiosa Lyci.s.Dyrce:tracta est a filiis antiope. Et quod philomela pellex inuita.i.coacta esse pellex sue sorori.s. progne:est passa lingua.s.sua resecta.i.amputata:excidat.s.ex ore tuo ante pedes tuos:de qua re in Bucol.mētio fit. Cōditor ⁊c. Ordo est. Inueniare.s.profugus/⁊ vagus in inumeris locis orbis.i. mūdi/vt conditor Myrrhe.s.filie sue:vcȝ Cynaras tarde.i.que in arborē tarde nascentē cōuersa est:cognomine.i.cognomento blesus.

Ascensius.

Inq; tuis opifex/vati quod fecit Acheo:

Noxia luminibus spicula condat apis.

Fixus et in duris carparis viscera saxis:

Ut cui Pyrrha sui filia fratris erat.

als arpiage.

Ut puer Arpagide referas exempla Thyeste:

Inq; tui cesus viscera patris eas.

Trunca geras seuo mutilatis patribus ense:

als mimermi.

Qualia Mycreni membra fuisse ferunt.

Utve Syracusio perstricta fauce poete:

Sic anime laqueo sit via clausa tue.

Nudave direpta pateant tua viscera pelle:

Ut Phrygii/cuius nomina flumen habet.

Saxifice videas infelix ora Meduse:

Cephenum multos que dedit vna neci.

D O M I.

Inq; tu. Acheꝰ Xuti filꝰ vt scri. Stra.necatis parētibꝰ p imprudētiā in laconicā aufugit. Uatē aūt acheū hic intellige Ho.qui dum īfans educat ab apibꝰ Mellissigenes est dictꝰ: hoc est proles apū: sed oculos ea educatione amisit venenatis apū aculeis:ex quo dictꝰ est Ho.qd sigt cecū:scri.tn̄ her.⁊ plu. Mellissigenē fuisse appellatū:q ad Melletē fluuiū sit natꝰ: cecitatēq; ad alias referāt causas. ¶ Fixꝰ ⁊c. Prometheus/cuiꝰ frater Epimetheꝰ filiā habuit Pyrrhā i caucaso mōte aqla cor eredēte cruciat. Ut puer. Arpiages filiū absumpsit:qd Thyeste priꝰ contigerat. Hoc magis plz/ꝙ vt intelligas Arpiagē fuisse filiū thyeste/cū Tantalū legamus. Trūca. Mamerthes/vt scripserunt qdā/Mycrenus Sysaphonis Corinthii frater cū fratris filiū impii cupiditate necasset:a Sysaphone mēbratim est laceratus : hec tamen fabu.mihi incerto auc.tradita videt. ¶ Ut ve. Theocritus poeta Syracusanus ex Sicilia carmine Buccolico Uerg.antepositꝰ ob magnitudinē lingue dorice : que pastorali sermoni aptissima est:vnde ipse totus cōstat: vitā laqueo finiuit:vt h ait. ¶ Nudave. Marsias victꝰ a Phebo pelle exutus nomē fluuio dedit:de quo supra. ¶ Saxifice vi. Perseus in ethiopia liberata Andromeda vinculis. Nileos cephenos:erāt aūt populi qui phineo petebant bellum prolato Meduse capite in saxa vertit. ¶ Potniadū. Glaucus ad antedonem beotie in balenam cōuersus est. Glaucus preterea furore equarū dilaceratus est inter Potniam ⁊ Dyrcē fontes:vt scri. Stra.vnde eque

Acheꝰ qui et vnde. Promethei cruciatus. Arpiagis feritas. Mycreni interitus. Theocriti suspendiū. Marsie fa. Glauci fa. Eque potniades vn̄ dicte sint.

potniades dicte sunt. Glaucus demũ venenato melle ab hospite Cretensi extinctus est.

Potniadum morsus subeas/vt Glaucus equarũ:
Inqȝ maris salias Glaucus vt alter aquas.
Utqȝ duobus idem dictis mihi nomen habenti/
Prefocent anime gnosia mella viam.

ZARO. Ꝥ Inqȝ tuis opi. achei plures fuerũt: quoꝝ
Acheus. hic vn⁹ de quo nũc agit̃ in cui⁹ ꝑ ortũ ambulãtis capite agmen apũ insedit: qđ cũ expellere vellet: eoꝝ aculeis acie oculoꝝ ꝓ priuat⁹: vt tradit vet⁹ interpres. Fix⁹ ꝛ in duris. i. theologia ꝛ primo geor. Hesiod⁹. Iapetũ scri. filios Promethea habuisse: ꝙ ꝓuidẽtia interpretat̃: ꝛ epimethea: ꝙ improuidẽtia: ad ꝓmetheam mulierẽ pãdorã nomine dei cũ vasculo in quo oĩa inclusa erãt mala misere: at prometheus fraudẽ preuidẽs illud nõ recepit: subdola vero puella denuo eo absente: epimeteo obtulit: qui imprudens vas aperuit: vñ euestigio morbi oẽs euolarũt: preter spẽ: ꝙ in labijs assistebat doliJ: vt ipsa pariter effugeret: nõ id sine rõne fingitur: vñ in miseria ꝯstitutis remediũ spes est: hãc puellã Epimetheus cõpressit: vñ pyrrha ꝛ deucaliõ nati sunt: quoꝝ patruus prometheus in caucaso mõte patit̃: nã iecur ei⁹/vt recẽsuimus/ab aquila deuorat̃. Ꝥ Ut. puer ar. nullus ad hunc diẽ iudicio meo recte est hãc interpretatus hist. quã sic accepim⁹ ex Hero. in. j. hist. snia: necnõ Iustini in. j. Trogi cõpẽdio Cyaxarẽ medoꝝ regẽ filiũ habuisse noĩe Astyagẽ: ad quẽ defuncto patre peruenit
Locus non imperiũ: habuit hic filiã quã Mãdanẽ appellauit: ꝙ ei ꝑ quietẽ tm̃ vrine facere visa est: vt oẽm ipsius vrbẽ op-
dũ ab alijs pleret: atqȝ vniuersam Asiã inundaret: qđ somniũ cũ magis exposuisset: queqȝ sant interpretati contẽpsit: inde
intellectus Mãdaniẽ viro maturã visum est alicui medoꝝ nõ tradere: sed perse cuidã Cabysi: eodẽ quoqȝ anno: quo filiam collocauerat visionẽ alterã vidit: videbat̃ ei ex filie genitalib⁹/que totã occuparet Asiã/vitis enasci: qđ visum cũ interpretibus retulisset: edoct⁹ est filiã: qui pro ipso regnaret pariturã: quare exterrit⁹ e Persis filiã accersiti cui custodiã apposuit: vt quicqd pareret interficeret: vbi Cyrus genitus est: Harpagũ familiarẽ inter medos fidissimũ acciuit: cui puerũ occidẽdũ tradidit: quadã aũt pietate: vel fato potius infantẽ interficere noluit: sȝ eũ Michariditati regis Astyagis bubulco: vt perimeret/dedit: additis etiã nisi id faceret minis: ꝙ optime cauillatus filiũ ꝓpriũ: quẽ tũc mulier ꝑpeꝑerat: mortuũ loco Cyri in prestituto posuit loco: ꝛ Cyrũ eqȝ ac filiũ aluit: is cũ obseruaret inter pastores imperij: vt pueroꝝ est mos de ꝯsensu oim gerere cepit: quẽ bubulci filiũ appellãt: nã Cyrus inde dict⁹ est: ꝙ a cino nutrix d. i. canis: medice aũt spacioqȝ. cũqȝ qdã collusor filius Artẽbaris Medi, spectari nihili Cyri faceret imperiũ: a pueris ipȝ cõprehẽdi iussit: ꝛ multis affici verberibus: ꝙ ilico egre ferẽs in vrbẽ ad patrẽ rettulit: qualiter rẽ habuerit: quare artẽbares apud regẽ cõquestus est: filiũ secũ duxit: eiusqȝ humeros cesos ostẽdit: rex statim ad se Cyrũ venire iussit: quẽ cũ de hmõi re interrogasset: ꝛ ipse intrepide rñdisset: nepotẽ esse cognouit: ita etiã tpe suggerẽte: qđ ita esse a bubulco certior est fact⁹: quare Harpagum rex vocat: quẽ de puero percontat̃: viso pastore noluit Harpagus tergiuersari: sed rẽ totã ordine aperuit. Astyages aũt dissimulãs bene hoc euenisse: gratũ sibi esse: ꝛ Harpagi filiũ a se mittit imperat. xiij. natum annos: qui eius iussu mactat̃/ꝛ mẽbratim cõcidit̃: partim elixus: assus partim: in cõuiuio pro epulis prĩ est apposit⁹. idem legit̃ ꝛ de thyestis filijs: vt⁹ docuim⁹: qđ deinde fuerit de Astyage ꝛ Harpago: quos memorauimus auc. tradũt. Ꝥ Trunca ge. se. Mamertes Sysiphonis corynthij frater regni cupiditate nepotẽ occidit: quare a fratre dicit̃ laceratus: alij tradũt Mamertẽ/vñ mamertini Sicilie ppli appellant̃/oppidũ edificasse: mac oborta de regno lite a fratre mortuus est: vt vetus memorat interpres. Utve syracusio. Theocrit⁹ syracusanus bucolicũ carmẽ elegantissimũ cõposuit: qđ noster Maro est imitatus. Fuit aũt ingenij adeo mordacis: vt in ipȝ sicilie regẽ Hie
Myeren⁹. rionis filiũ sit inuectus: a quo ad suppliciũ: vt hominẽ tm̃ perterrefaceret ductus interrogatusqȝ an a maledicẽtia se abstinere vellet: magis verba regẽ lacessentia ꝓferebat: indignat⁹ aũt rex: qđ ioco fuerat cõmentus: serio
Theocrit⁹. fecit: nã caput ei amputauit. Alij suspẽsum volũt: vt Oui. hoc loco. vetus interpres est au. Nudave di. Marsiaȝ dicit: qui victus ab Apolline: in fluuiũ sui noĩs est mutatus: vt ostendimus. Saxifice vi. a. i. cõpendiũ rem hãc
Marsia. redigã: cũ ꝛ superius eam narrauerimus. Perseus liberata Andromeda: cũ Phineo certauit: cui ante promissa
Medusa. fuerat andromeda: ꝛ cũ ipsi puella a parẽtib⁹ pollicita in vxorẽ: in saxũ vertit: vtpote vim inferre niterentur: cephenosqȝ populos ei parentes: vt Oui. in met. Hygi. alijqȝ multi sunt aut. Potniadũ m. Glaucus e Potnia ciui
Glauci qui tate cũ Ueneris sacra sperneret: suis equabus a dea furor immissus est: a quibus cũ veheret̃ morsibus est dila-
fuerit ꝛ eo- ceratus: vt Ser. super his Uer. in. iij. geo. docet. s. ante oẽs furor est insignis equarũ ꝛ mentẽ Uenus ipsa dedit:
rũ interit⁹. quo tẽpore Glauci Potniades malis mẽbra absumpsere quadrige. Ꝥ Inqȝ ma. sa. Glaucus is piscator ardẽter Scyllã amauit: qui in euboica antedone herba quadã comesa incredibili cupiditate se in mare ꝓiecit: ꝛ a Neptu. ceterisqȝ Dijs marinis deus effectus est: au. est Oui. in. xiiij. met. Utqȝ duo. idẽ: alius quidã Glaucus cretẽ-
Gnosos sis: nam plures Glauci fuerunt ob lasciuiam in filiam venenato melle extinctus est: vt vetus docet interpres.
vrbs ꝙ fuit. Ꝥ Gnosia mel. cretensia. Ꝥ Gnosos enim Crete ciuitas est: vt tradit Ser.
ASCEN. Ꝥ Et apis opifex. i. mellificans. cõdat spicula noxia. i. aculeũ noxium: q: excecatiuũ: in luminibus. i. oculis: qđ id est quã rem fecit Acheo vati. i. poete. Et tu fixus in duris saxis: carparis viscera. i. habeas viscera carpta: ꝛ dilacerata: vt cui Pyrrha erat filia sui fratris. s. epimethei: hoc est vt prometheus i caucaso mõte religatus: cuius fratris erat Pyrrha filia: et referas exẽpla thiesti. i. comedaris a patre. vt puer Harpagide. supple ab ea absũptus est: ꝛ tu cesus. i. occisus eas in viscera tui patris: ꝛ tu geras mẽbra trunca. i. trũcata: ꝛ hoc partib⁹ tuis mutilatis: ense seuo. i. crudeli sup. talia qualia ferunt fuisse membra mamertis: et via anime. i. vite tue: aut anhelitus tui. i. arteria vitalis sit tibi clausa. i. occlusa: ꝛ strãgulata laqueo: vt sup. fuit clausa poete Syracusio. i. theocrito: ꝛ hoc fauce eius prestricta. i. strangulata: ꝛ cõpressa: ꝛ viscera tua pateant nuda: etiam hic pelle direpta: vt Phrygij scilicet Marsie: qui fuit excoriatus: cuius nomina habet flumen scilicet Marsias nomine. et tu infelix videas ora Meduse saxifice. i. facientis saxa ex his: a quibus inspecta fuerit: ꝙ scilicet Medusa dedit multos: Cephenũ: pro Cephenorum populorum scȝ neci. i. morti: subeas morsus aquarũ potniadum. s. carne humana vesci solitarum: vt Glaucus: supple subijt: ꝛ salias in aquas maris: vt alter Glaucus: correptus: scȝ furore comesta quadam herba: ꝛ mella gnosia. i. cretensia: hoc est apum cretensium: prefocent. i. strangulent: ꝛ intercludãt: viam anime: id est anhelitus tui: ꝛ flatus vt habenti idem nomen duobus. id est cum duobus dictis: mihi id est a me hoc est: vt tertius Glaucus: qui venenato melle ab hospite cretensi extinctus est.

DOMI. Ꝥ Sollicitoqȝ bi. Socrates damnat⁹ iniu-
Socratis sto crimine missum venenũ publico Atheniẽ-
nicȝȝ. siũ decreto cõstãtissimo ore hausit: cum prius de aĩoꝝ immortalitate disputasset: ex quo sermone Pla. dialogũ cõfecit. Ꝥ Nec ti. Hemon

Sollicitoqȝ bibas veluti doctissimus olim/
Imperturbato quod bibit ore reus.

Nec tibi (si quid amas) felicius Hemone cedat:

Utqꝫ sua Machareus/sic potiare tua.

Et videas/quod iam/cum flāme cuncta tenerent/

Hectoreus patria vidit ab vrbe puer.

Sanguine probra luas/vt auo genitore creatus:

Per facinus soror est cui sua facta parens.

Ossibus inqꝫ tuis teli genus hereat illud:

Traditur Icarij quo cecidisse gener.

Utqꝫ loquax in equo est elisus guttur Agenor:

Sic tibi claudatur pollice vocis iter.

alꝰs ima.

Aut vt Anaxarchus pila minuaris in alta:

Lectaqꝫ pro solitis frugibus ossa sonent.

alꝰs salmacis vtqꝫ patrem.

Utqꝫ patrem Sameus condat te Phebus in ima

Tartara: quod nate fecerat ipse sue.

cum Rhodope filiā pro vxore habuisset ppe- Rhodopis fabula.
tua temporū infamia ira numinū in montem
obduruit vna cū Rhodope filia: nō placet qđ
alij de Laodomis scri. Apollodo. vero i eo li.
qui inscribitur Bibliotheca scrib. Hemonem
amasse antigonē: ad cuiꝰ rogū ense latus sibi
trāsfixit pre dolore: inde tragedia scripta va-
riata nō nihil. hisꝰ ab Eurypide ꝛ Sop. de hoc
nūc loquitur: ꝛ nos in cōmentarijs Prop. scri- Macharei
psimus. Utqꝫ sua macha. insigni dedecore no historia.
tus est ob cōcubitū Canaces sororis: eādē tur
pitudinē Ibidi imprecat. Hectoreus Astyana- Ulyssis
cta e turri spectato incēdio vrbis ꝛ suorū inte mors fm
ritu Uly. deiecit. Sanguine/Adonis filiꝰ Cy- varias opi
nare ꝛ Myrrhe ab apro est dilaniatꝰ. Auo ge niones.
nitor: nam pater matris eiꝰ auus fuit pater: Agenoris
fabula apud Ouid. Ossibus. Ulysses nō satis mors.
certā mortē habet: cum Homeri carmē ad re Anaxarchi
ditum tm̄ progrediatur a Troia omissa Ulys. mors.
morte: traditū tamen est eum fuisse interfectū Leucothee
a Telegono: quē ex Circe susceperat acerbissi et orchami
mo vulnere. Theopōpus/au. interprete Lyco fabula.
phronis scri. Uly. offēsum turpitudine dome
sticare dijsse ad Circē: a Thelemacho fuisse ne
catum/Telemachū vo a cassyphone in vltio
nem matris: quo tēpore natū affirmat Telo-
gonum. Utqꝫ lo. agenor lapsu equi inserta ori
manu extinctus est. ¶ Aut vt Ana. ob veteres
iniurias Anacreon cyprius in pila contundi
iussit. Alij scri. a colonis necatuꝫ Anaxarchū:
sed placet prior sententia: cuius assertor est
Laer. Dioge. ¶ Utqꝫ pa. Phebꝰ Leuchotheā
orchami filiā amauit: quā pater indignatus
defodit in terram: Phebus in vltionem puelle dilecte orchamon radijs solaribus exussit.

Sollicitoqꝫ bi. Melitus/Annitus/Polydentus/Polycrates: pluresqꝫ alij Socratē virū sanctissimum inui- Laro.
dia accusarūt: qđ Atheniēsem iuuentutē prauis moribus/falsaqꝫ regione instrueret: quobrē in carcerē a magi Socrates.
stratu detrusus est ibiqꝫ cū de aīe immortalitate disputasset: hausto intrepide veneno interijt. habes Platonis
dialogū: vbi qđ Socrates edisseruerit cōperies. dicit itaqꝫ Oui. Sicuti Socra. doctissimꝰ vir intrepide veneno
obijt: tu noxiꝰ/timidusqꝫ moriaris. ¶ Nec ti. siqd amas. Hemō rhodopē filiā adamauit: cū qua incestū cōmisit Hemon.
quobrē vterqꝫ in montē sui nois cōuersus est: vt a veteri cōmonemur interprete in. ij. eleg. etiā Hemonij Proper.
meminit. Utqꝫ. s. m. habes hāc supiꝰ fabulosam explicatā hist. Canacis inqꝫ ꝛ Mac. eoli filiorū: q ob mutuū cō- Canaces.
cubitū insigni notant dedecore. Et. v. q. iam: de Astyanacte Hec. filio abūde locuti sumꝰ: qliter a grecis Troia Astyana-
capta: cremataqꝫ Ulys. hortatu e turri fuerit demissus. Sāgui. p. l. myrrha cynare: vt docuimꝰ: filia: ex patris cta.
cōpressu formosissimū pepit Adonē: cuiꝰ amore tm̄ venꝰ credit flagrasse: hic dū venaret ab apro occisus: ꝛ i florē Adonis.
a venere postea mutatꝰ: vt in. x. met. legere est. bñ ergo soror facta ē parēs: nā ex eo parēte Myrrha nata est: q et Ulysses.
ipm genuit adonē ex filia. Ossibꝰ inqꝫ tuis. Uly. cū ad ithacā ex lōgo errore appulisset: territꝰ crebrꝫ isomnijs ē:
q ad oēs eiꝰ regiōis somniorū cōiectores peritissimos mittit: refert em̄ visuꝫ sibi sepiꝰ simulachrū qđdā iter hūanū
diuinūqꝫ vultū forme plaudabilis: ex eodē loco repetere/cōplectiqꝫ summo desyderio: cupiēti/porrigētiqꝫ manꝰ
rñdisse: videbat sceleratā hmōi cōiūctionē fore: qppe eiusdē esse sanguinis: ꝛ alterū alteriꝰ opa iteriturū: quā rex
oēs exitialē pnūciabāt: addētes sibi caueret ab isidijs filij: ꝓpt telemachū i agros: q i cephalenia erāt rele
gauit. p idē tps telegonꝰ ex Circe natꝰ ꝛ Uly. ad qrēdū patrē pfectꝰ Ithacā venit: qđdā hastile i manibꝰ ferēs
cuiꝰ acies marine turturꝫ osse pfixa erat isigne: sꝫ isule Aece: in q editꝰ erat: ibi p custodes a prio ē phibitꝰ adi-
tu: dū acriꝰ istat: ꝛ repellit: veritꝰ a Telemacho mitti multꝫ interēptis custodibꝰ patrē qꝫ nesciꝰ occidit: q dū le Telema-
taret se nō a filio interfectū moriēs filiū nouit: a q sauciꝰ moriebat: qđ Telegonꝰ cognoscēs: miserabiles edidit chus qui
fletꝰ: manu vtraqꝫ caput vberās. Ditis creteñ. etiā au. Utqꝫ. l. agenor qdā petulās/incōpescibiliqꝫ ligua adeo/ fuerit.
vt ne Io. parceret: q cū curreret ab eq cecidit: ꝛ fauces pollice sibi oppssit: vt vetꝰ exponit iterps. ¶ Aut vt au. h
athenīe. fuit: q male suos colonos tractabat: a qbꝰ occisus est: eiusqꝫ ossa in pila occlusa p frugibꝰ iactata/si re Agenor.
cte vetꝰ iterpres cōmonet. Utqꝫ p. s. cyclops qdā Sameri filiā habuit: alꝰr Leucotheā quā phebꝰ amās est inse Anaxar-
ctatꝰ: qre eā pr occidit: qua iniuria Phebꝰ eū interfecit: si veteri credimus interp. alij legūt salmacis vtqꝫ patrē chus.

Et bibas ore sollicito: sup. aconitū veluti olim bibit reus doctissimus. s. Socra. solus sapiens ab apolline Leucothea
pnūciatus: qđ supple ipse bibit ore impturbato. i. constāti. Nec si tu qd amas cedat tibi felicius Hemone. i. qꝫ Ascensius.
Hemoni: q cū filia Rhodope: quā turpiter amauit in montē obduruit: ꝛ tu patiare supple a sorore tua: vt Ma-
chareus supple passus est a sua sorore. s. canace: hoc est ppetuā infamiā. Aut videas: non vt videas. Nam ordo
est. Aut videas. s. mortē ex pcipitio icēsa pria: qđ puer Hectoreus. i. Hectoris filiꝰ Astyanax: vidit ab vrbe pria. i.
in Ilio/cū flāme tenerēt. i. occuparēt iā cūcta. Et tu luas sanguie. s. tuo pbra. i. vituperia vt. s. Adonis creatꝰ. i.
pcreatꝰ ꝛ genitꝰ auo. s. materno: hoc est Cynara patre Myrrhe: ꝛ auo Adonis genitore. i. patre. Idē em̄ erat pa
ter/ꝛ auus eiusdē: sed auus p filiā cui. s. Adoni sua soror est facta parēs. i. mater p facinus. i. p incestum. Et illud
genꝰ teli. s. vt Baptista Mātua. recitat rostrū gladij ꝛ cauda trigonis: vñ verba eiꝰ sunt. Nā gladij rostrū: cau-
dāqꝫ trigonis aquosi: q quōdā magno fatū intētauit Ulyssi Telegonꝰ Circes visus fatalibꝰ armis/Prefixit ia-
culis stygiaqꝫ extinxit in vnda: herea in tuis ossibꝰ: quasi gener Icarij. i. Ulysses maritꝰ Penelopes filie Icarij:
tradit cecidisse. s. a filio suo sublatꝰ. Et vt Agenor loquax. i. dū assidue loq vellet: ꝛ manū in os insertaret: est eli-
sus guttur. i. habuit guttur elisum in eq. i. dū insideret in equo: sic iter vocis claudat tibi pollice scꝫ tuo imisso.
Aut minuaris. i. minutim cōteraris in alta pila instrō: quo cōterit. i. granū quoduis aut legumē: vt Anaxarchus
sup. tritꝰ ꝛ imminutꝰ est. Et ossa tua iacta. s. e pila sonēt p frugibꝰ solidis. i. impmixtis ꝛ sui plenis. Et Phebus

condat.i.destruat te in ima tartara:vt sup.cōdidit patrem Salmacis.i.Orchamū:quem radijs solaribus interemit:quod.i.quam rem ipse fecerat sue nate.s.Leucothee:quam detrusit in locum subterraneum.

Inq; tuos ea pestis eat/quam dextra Chorebi
Uicit:opem miseris/Argolicisq; tulit.
Utq; nepos Aethre Ueneris moribundus ob iram
Exul ab attonitis excutiaris equis.
Propter opes nimias vt perdidit hospes alumnū:
Perdat ob exiguas te tuus hospes opes.
Utq; ferunt fratres sex cum Damasithone cesos:
Intereat totum sic genus omne tuum.
Addidit vt fidicen miseris sua funera natis:
Sic tibi sint vite tedia iusta tue.
Utve soror Pelopis saxo dureris oborto:
Et lesus lingua Battus ab ipse sua.
Aera sic misso vacuum iaculabere disco: *
Quo puer Oebalides ictus ab orbe cadas.
Si qua per alternos pulsabitur vnda lacertos:
Omnis abydena sit tibi peior aqua.
Comicus vt liquidis perijt/dum nabat/in vndis:
Et tu sic stygius strangulet ora liquor.
Aut vbi ventosum superaris naufragus equor:
Contacta pereas vt Palinurus humo.

DOMJ.
Chorebi historia.
Hippolyti interitus.
Polydori historia.
Niobes/ et filiorum exitus.
Amphiōis mors.
Batti in saxū ɔuersio.
Leādri hist.
Menandri interitus.
Palinuri mors.
Saxo.
Choreb⁹.
Hippolyt⁹.
*Disc⁹ genus ludi/ hoc est rotūda moles saxea vel plūbea siue ferrea.
Martia.
Splēdida cū volitent spartani pondera disci.
Este procul pueri sit semel ille nocens.
Polydor⁹.
fil.j niobes.
Amphion.
Niobes sa.
Battus.
Hyacinth⁹
Leander.

Inq; tu.Choreb⁹ victor in olympiaco certamie:vt scri.Str.ꝛ Euse.affirmat.choreb⁹ itē capt⁹ amore Cassandre ad Troiā venit:i quo Uer.ab Ho.discessit:nā ille scri.Omeneū tabesiū cassandre amore fuisse captū.Choreb⁹ demū mōstrū i totā pelopōnesum missum superauit.Utq; ne.Hippolyt⁹ The.filius Aethre nepos q̄ mr̄ erat thesei:vulgato iteritu suppli cio discerpt⁹ ab eq̄s.Ut p.ho.i.vt Poly.a Polymnestore thracie rege violato hospitij iure necatus est:cupiditate auri qd̄ habebat.Utq; fe.Damasithō Niobes ꝛ Amphionis fili⁹ cuz lingue mr̄ne ꝓcacitatē filij luerēt:penultim⁹ ipe extinct⁹ est:vt est apud Ouid.i me.c.xij.fuisse filios ꝓper.cecinit.Ouid.v.j.de numero eorū plura Sel.Addidit Amphion cōiux Niobes mortuis filijs sibi mortē cōsciuit:clarus arte musice:nā Citharā prim⁹ inuenit:q̄uis alij Orpheo alij Lino eam tribuant:au.Pli.Ut ve so.ni.amissis filijs in saxū sip̄lū dolore cōmutata est.Et le.Battus ob furtū Mer.ꝓditum:q̄ boues abegerat i Messenijs i saxū est cōuersus.Quo pu.Hyacinth⁹ a Phebo dilectus:in ludo disci ab eo est extinct⁹ p īprudētiā.Si q̄.Leāder cū ob Hero puellā freto ellesiaco nocturno tp̄e nataret:submersus est.Comic⁹ Menāder comedie apud grecos auctor ꝓstātissimus:dū i fluuio pexiguo nataret/submersus est:vt q̄dā hec intelligūt.Cōtacta.Palinur⁹ troiane classis gubernator somno decept⁹ in mare decidit:ꝛ cū triduo enatasset in littore a veliēsib⁹ est necat⁹:qd̄ apud Uergi.cōqueritur.Inq; t.e.p.eat:docuim⁹ iā a Chorebo mōstrū filios matrū sinu educētē/atq; deuorātez interfectū/Statio adducētes auctoritatē.Ut q.n.e.Hippolytū.d.thesei filiū ex ethra nati ab esculapio Diane p̄cib⁹ ad vitā restitutum:idignat⁹ autē Jup.mortalē Esculapiū hoies ad vitā iā mortuos reuocare posse:cuz fulmine interemit:q̄re Apollo Ciclopas fulminis fabros iterfecit:q̄ e celo Jo.pulsus admeti regis oues pauit:vt oib⁹ notissimū est.Propter op.ni.qualiter Polymnestor auri cupiditate Polydorū Priami filiū occiderit:ꝛ ipse ab hecuba obcecat⁹ fuerit:iā narrauim⁹.Utq; f.de numero filiorū Niobe diuerse apud au.repe-riūtur snie:nam Ho.pueros:puellasq; senos fuisse scri.Bisseptenos Eurypides.Sappho bis nouenos.Bacchilides ꝛ Pindar⁹ bis denos:q̄dā alij scriptores tres tm̄ volūt:vt li.xix.Pli tradit.Oui.etiā in.vij.met.bisseptē dicit/ꝛ maritū ponit noia:quorū vn⁹ Ismenus vocabat:ali⁹ Siphil⁹.iij.Phedim⁹.iiij.Tātalus.v.Alpenor.vj.Damasithō:vltim⁹ Ilione⁹:q̄ oēs sagitta a Phebo occisi sunt ꝓpter mr̄is nimiā supbiā:lato neq; ɔtēptū:quā sterilē ꝓaicabat:ita ꝛ filie sicuti fratres periere:vt li.vij.scri.Oui.Addidit vt f.amphiō/quorū nūc meminim⁹/pr̄ fuit Jouis ꝛ antiope fi.ꝛ vt plu.docet in arte musica fidiū inuētor ꝛ music⁹ ꝓstātissimus:hic occisis filijs mortē sibi cōsciuit:vt Oui.narrat.Nā pr̄ amphiō ferro ꝑ pect⁹ adacto Finierat moriēs pariter cū luce dolorē.Hippocrates aūt in li.q̄ inscri.Oriō Pathō illos morbo decessisse Cyrnates ait:subitariaq; puctos morte:q̄ dr̄ morb⁹ etiā Apollo obletus.i.percussus ab apol.au.est Por.Utve so.pe.Niobe Tātali ex Taygete filia:alij Pelopis:alij zethi:alij Alachomeni.vt por.in.vij.testat̄:pinde pelopis soror amphionis thebarū regis vxor fuit:q̄ nimio merore ob natorū interitū in marmor dr̄ versa:vt ab Oui.in met.accepim⁹:ferūt nōnulli hanc calamitatē subiuisse i Lybia:alij apud Thebas.Prop.ait:comicū philemona scripsisse mutā effecta Niobem:ob multa:q̄ eā circūuenerāt mala:inde fictū i lapidē cōuersam.Lyaus aūt poeta inq̄t ab asonide amatore fuisse dilectā:quē cū illa auersaret̄:ignē forib⁹ obiecit:illa effugiēs in lapidē cōuerti postulauit:ac ita in lapidē cōuersa est.Et le.lin.Bat.in.ij.meta.Oui.scri.Mer.Apollini armēta suffuratū:q̄ in agros pylios processerant:eaq; in siluā adduci nemo p̄ter vnū senē Nelei pastorē Battū nūcupatū vidisse:quem precario vt furtum tacere adijsse:vtq; magis id faceret dono vaccā tradidisse:alia nō multo post deū sumpta effigie eum interrogasset nū boues surreptas vidisset:vtq; manifestaret boū paria pollicitū fuisse:quo munere allectū furtū detexisse:inde i saxū/index dr̄ mutat⁹.Aera sic.m.Hyacinth⁹ puer oebali fili⁹ ab Apolline sūmmope dilect⁹:ab eodē ꝑ imprudētiā disco occisus est:vt in met.Oui.tra.Pli.aūt li.xxj.Hyacinthū inq̄t comitat̄ fab.duplex:luctū preterea ei⁹ quē Apollo dilexerat:aut ex Aiacis cruore editū:ita discurrētib⁹ venis vt grecarū literarū figura/ea legatur inscripta:erat discus genus ludi:antiq̄ dicebāt certi pōderis discū:quo iuuenes in agone cōtēdebāt:sermo:iudicād⁹:q̄ ni vltra statutā metā ꝓiecisset/ita et missilib⁹ certabāt.Ho.li.car.sepe disco:sepe trās finem iaculo expedito.Aerō est auc.Si qua per al.in heroidib⁹ amores Hero ꝛ Leā.scri.Oui.alter apud Abydū apud Seston Hero cōmorabant̄:ꝛ noc.tp̄e fretū per.vij.stadia patēs/Leā.trāsnabat:qd̄ amicāq; se cōterebat noite tēpestate

obrutus perijt:extat de hoc Mar.epigrā. Museiq carmē. Comicus vt li.2 Terē.comediarū scripto. significat
interitū:q vt testat Donatus sup Terē.cū ex grecia rediēs nauē conscēdisset:naufragio periclitat⁹ occubuit et Terētiū iterit⁹ fm aliā
cū eo fabu.c.x.viij.ex Menādro cōuerse perierūt liquidis:atheniensis: comicus dū in pyreo portu nataret:sub- opinionem
mersus est:de quo nobilissime a grecis edite tradunt elegeie a Callima.epi.vt vet⁹ interpres do. ¶ Aut vbi vē. Palinur⁹.
Palinurus Jasij filius aenee nauis gubernator:nimio somno vexatus in mare cecidit:cumq triduo enatasset a
Veliensibus occisus est:vt Maro.carmen testatur:licet ibi redarguatur a Julio hyginio. Au.Sel.

Et ea pestis.i.mōstrū erat in tuos.s.familiares:ppinquos:amicos:z benefactores:quā.s.pestē.i.quod mon Ascensius.
strum dextra Chorebi vicit:z tulit opem miseris argolicis.i.Peloponnesi incolis. Et tu exul.s.a paterna domo
excutiaris ab equis attonitis.i.cōsternaris visis phocis:vt sup.excussus est nepos Aethre.s.Hippolytus The-
sei filius moribūdus ob irā Veneris:q2 contēpsit rez venereā habere cū Phedra nouerca sua:vt hospes.s.Pria
mi Polymnestor rex Thracie perdidit.i.interemit alumnū.s.Polydorū filiū Priami:quē aluerat ppter nimias
opes. Vnde.iij.Aen. Polydorū obtrūcat:z auro Vi potitur:quid nō mortalia pecta cogis Auri sacra fames.sic
sup.hospes tuus perdat te ob exiguas.i.valde modicas opes. Et vt ferūt:tot fratres cesos.i.ab Apolline cū Da
masithone.s.filio Amphionis:z Niobes:sic omne genus tuū intereat tecū. Et vt fidicē.s.Amphion addidit sua
funera.i.mortē suā natis.i.filijs suis miseris:qui ob superbiaz matris interēpti sunt:sic iusta tedia sint tibi tue
vite.i.de vita tua:vt teipsum interficias. Et dureris.i.indureas saxo oborto.i.preter opinionē nato:vt soror Pe-
lopis.i.Niobe sup.induruit que in Siphylū saxū cōmutata est:z vt sup.in saxū induruit:z immutat⁹ est Battus
scz fur abigeus:lesus ipse a sua lingua:qua furtū ꝯfessus est. Sic tu iaculabere.i.iacēdo pcuties aera.i.aerē va
cuū.s.corpore dēso:disco misso.i.p discū sursum missuz:tu cadas ictus ab orbe.i.ab eodē disco rotūdo:quo puer
Oebalides.i.Hiacynth⁹ ictus sup.cecidit. Et si qua.i.aliqua vnda pulsabit p lacertos.s.tuos alternos.i.alter-
natim dū natas aquas feriētes:hoc est si aliqñ pernatare fluuium volueris:vīs aqua sit tibi peior abydena.i.ꝙ
abydena fuit Leādro:qui ad amicā properās in ea submersus est. Comicus zc.vt.i.quēadmodū comicus.scilz
Menāder noue comedie princeps:aut vt quidā volūt Terētius e Grecia rediēs perijt.i.submersus est:dum na-
bat in vndis liquidis:sic liquor stygius.i.infernalis strāgulet:z.i.etiā ora tua. Aut vbi tu naufragus.i.naufra-
giū passus superaris.i.superaueris equor vētosum.i.pcellosum mare tunc sup.pereas humo.i.terra cōtacta:vt
Palinurus.s.director nauis aenee:perijt sup.interēptus in portu velino:postea dicto:vt in.vj.enei.dicit.

Utq cothurnatum vatem tutela Diane:

Dilaniet vigilum te quoq turba canum.

Aut vt trinacrij salias super ora gigantis:

Plurima qua flammas sicanis Etna vomit.

Diripiantq tuos insanis vnguibus artus,

Strymonie matres Orpheon esse rate.

Natus vt Althee flammis ardentibus arsit:

Sic tuus ardescat stipitis igne rogus.

Ut noua phasiaca compressa est nupta corona:

Utq pater nupte/cunq parente domus.

Utq. Euripides:qd male nōnulli interp̄ DOMJ.
tati sunt de Lino:cū apud archelaum regē ce- Euripidis exitus.
nasset:domūq reuerteret:a canibus est discer
ptus. Tragici carminis prestātia nobilissim⁹:
nam illius tragedie cū Sopho.certāt. ¶ Aut
Empedocles philosophicā rationez carmine Orphei cesus.
cōplexus:Siciliā patriā nobilitauit:nam vt
Lucr.eiusdē carminis studio apud nos tene-
ret:nihil Empedocle nobili⁹ in Sicilia fuisse
affirmat:cū aūt nouo mortis genere immor-
talitatē optaret:in aethnā ardētē se coniecit.
Strymonie:mulieres thracie Orpheuz lania Meleagri fabula.
rūt:multos aūt fuisse Orpheos in cōme. Silij
tradidim⁹:z de hui⁹ interitu varia scri.Pau.
q̄ recitabim⁹ alibi. Nat⁹. Meleager ob duos Jasonis incendium.
auunculos in apri venatione necatos in Ata-
lāte gratiā absumpt⁹ est althea matre stipitez
igni subijciente:que stipitem fatalē habebat.
Acceperat eñ meleagrū fi.tā diu in humanis
futurū:ꝙ stipes ille seruaret. Ut no. Jason ab
expeditione argonautica reuertēs:susceptus
hospitio a Creōte ei⁹ filiā Creusam:vt Dio.z
Pap.scri.vt alij Glancā:vxorē duxit contēpta
Medea q̄ vt iniuriam vlcisceret:naptē genus
bituminis attulit sponse in corona:que eo liquore tincta remotissimum ignem ab haris sacrorum attraxit:im-
misso incendio domui:z domesticis omnibus:alij aliter rem gestam tradunt:sed hec a Pliñ.histo.probatur.

Utq co.va. Euripides clitus Olitricis z Cauponis mnesarchi filius in salamine natus duode.xx.annos Zaro.
agens tragediā scri.adorsus est:adeoq in eis excelluit:vt prestantissimus inde extiterit inter grecos scri.tragi-
cos:athleta etiā fuit:eleusino enim z theseo certamine pugnauit:z coronatus est:in physicis Anaxagora vsus Euripidis vita.
est preceptore:in arte dicēdi Prodico:in morali philosophia secutus est Socra.mulieres ferme oēs maiorem in
modū exosus dicit:duas tñ duxerit:ex quibus filios excepit:in Macedonia apud Archelaū regē magno honore
est habitus:a cuius cena noctu cū reuerteret:a Lysimacho Archelai seruo Dianeq tēpli edituo immissis Dee
canibus dilaceratus est.hanc Lysimachū arneus macedo:z creteus thessalus emuli Euripidis corruperant:vt
ita eum enecaret:cui macedones sepulturam z ingētes honores prebuere:ad quos cū atheniensiū legati venis
sent:vt eius ossa in patriam trāsferre sinerent maximo consensu in ea re denegāda macedones persiterunt.ha
bes Au.Gel.riij.no.atticarū. ¶ Aut vt tri. Empedocles agrigentinus metonis filius:vt tradit Hippobatus:vt Empedoclis vita.
vero Thelagés archion fratrē habuit calicradē:teste Fauorino in cōmētarijs.hic pythagoricā sentētiā sectat⁹
est:cuius z auditor fuit:eximius philosophus extitit:quo Lucre.totā Siciliā multū decorari dixit:scrip.carmi-
ne xerxis trāsitū scri.z tragedias multa alia ꝯposuit:vt Hier.z arist.tradūt:quoꝝ alter.xliij.eius opuscula legis Empedoclis opera.
se refert:alter vero sepissime eius retulit opiniōes ex diuersis lib.eiusdē:varia de eius morte tradunt:nā alij Aetna mōs
scri.in pelopōneso obijsse merore:q2 cū agrigentū cōderet:inimicoꝝ nepotes ipsius obsisterēt instituto. Heracli- vbi sit.
des aliā mortē memorat vulgatissima aūt q̄ nūc ab Oui.tāgit:cupidus Empedo.immortalitate potiri in etnam Orphei vita
mōtē se precit/credēs ita hoib⁹ facile psuasuz iri deū effectū:a flāmis aūt absumpt⁹ est:nihilq pter crepidā inuē
tū est/hinc Hor.in poetice. Siculiq poete narrabo interitū. De⁹ immortalis haberi dū cupit Empedocles/ardē
tē frigidus etnā insiluit. ¶ Aetna/mōs est Sicilie/ab etna muliere ibi sepulta dict⁹:quā iuppiter dilexit/vt au.
est pindarus. Diripiātq tu. Orphe⁹/de quo multa superi⁹ narrauim⁹ amissa penit⁹ eurydice vxore mulieꝝ sō-
nit cōcubit⁹ per siluasq cōmeās/mōtes/arbores/z fara lyre modulamine ad se trahebat/vt Hora.i carminib⁹
ait. Aut sup pindo.gelidoue in Hemo. Vñ vocalē temere secute/orphea silue/prim⁹ thracas amores in pueros

docuit:vnde Ouid. in meta. Ille etiam thracum populis fuit auc. amorem in teneros transferre mares:citraq̧ iuuentam etatis breue ver:ꝛ primos carpere flores. tandem a mulieribus/quas spernebat in thracia occisus est. Diogenes autem Laertius secutus hist. fulminatum a ioue tradit:idq̧ vetustissimo epigrā. comprobat:qđ in odio macedonie insculptum legitur:quod ita a latinis est interpretatum. Orphea candenti transfixum fulmine thracem. Cū curua aonides hic posuere lyra. ❡ Strymonie ma. i. thracie. Strymon enim fluuius est:qui teste Pli. in. v. nat. hi Macedoniam a thracia separat:fluitq̧ a vertice montis aemi. ❡ Natus vt al. oeneus par
Strimō fluuiꝰ vbi naȝ sit. Meleagri fabula. thaonis filius:calydonie rex ex althea Meleagrum genuit:hic Oeneus dijs omnibus sacra instituit:vna dempta Diana:quam seu indignatione:siue obliuione pretermisit:irata autē dea vastissime magnitudinis aprum in calydoniam immisit:qui totam deuastabat regionem:q̄obrem/vt tanta expelleretur pestis/rex partē regni ei qui aprū interfecisset dicitur pollicitus. Meleager regis:natus animosus/ꝛ viribus valēs collecta iuuenum manu aprum occidere decreuit:adfuit iasij quoq̧ filia atalanta:que in primis telo cū vulnerauit:quo vulnere deinde facile ab oībus occisus est. Meleager aūt atalāte forma illectus fere caput ei dono tradidit decus apud antiquos maximū:qđ egre ferētes plexippus ꝛ Agenor meleagri auunculi puelle caput abstulerunt:quare ira cōmotus amās meleager eos occidit:quē casum cū althea percepisset stipitē in qua filij vita erat/cōbussit:nato enim meleagro parce ardētē stipitē in althee cōspectū posuerūt affirmātes quoad stipes ille duraret:filium eius vita functurū:quē magna diligētia vsq̧ ad fratrū mortē/vt docuimus custodiuit:sic Oui. ꝛ Lactā. perhibent.
Iason. ❡ Ut no. pha. Medea ab iasone spreta propter glaucē vel vt alij/Creusam Creōtis filiā quā vxorē iason acceperat:vt iniuriā vlcisceretur:coronā malefica arte compositam exhibuit Creuse vel Glauce qua mortua: vna cum tota domo occisis filijs medo ꝛ mermero:dolorem suum vlta pennatis draconibus fugit:ꝛ medeam constituit ciuitatē. Acron est auctor:ꝛ Seneca in tragedia:que medea nuncupatur.

ASCEN. ☞ Turba canū vigilū:appositore tutela Diane dilaniet quoq̧. i. etiā te vt sup. dilaniauit vatē cothurnatū. s. eurypidē. Aut tu salias sup ora gigātis trinacrij. i. Siciliēsis:hoc est in Sicilia in mōte etna relegati. vñ enei. iij. Fama est enceladi semiustū fulmine corpus vrgeri mole hac ꝛc. sup. ab ea parte:qua etna sicanis. i. Siciliensis plurima. i. abūdātissima:vomit flāmas:qđ. s. Empedocli contigit:vt docet Flac. in arte poe. Et matres strymonie. i. thraces diripiāt. i. dilacerēt tuos artꝰ. i. mēbra tua vnguibꝰ insanis. i. ipe isaniētes:rate. i. arbitrātes sup. te esse Orpheon:nā sic orphea dilacerauerūt. Et vt natꝰ. i. filius althee. s. meleager arsit. i. cōsumptus/ꝛ combustus est flāmis ardentibus:sic rogus tuus ardescat igne. s. fatali in rogū tuū immisso a matre. vt noua nupta. s. Ias. sponsa. s. creusa creōtis regis corintheorū filia:arsit corona phasiaca. i. a medea phaside seu colchide missa: ꝛ vt pater nupte. scȝ creontes:ꝛ domus scilicet tota:scilicet arsit cum parente:sic tu sup. ardeas.

DOMI. Herculis interitus. ☞ Ut cruor:tunica venenata mēbra Herc. correpta sunt magno cruciatu:quā missam a Deianyra Lycas attulerat:vt supra dictū est.
Butȝ vltio. Milonis Crotoniatis mors. ❡ Qua sua. Butes Lycurgi filiꝰ ob patrē sublatū a Baccho:eius numinis sacerdotes oēs necauit varijs ꝛ acerbissimis supplicijs. Atq̧ mi. milones cōplures fuisse supra est traditū: inter quos Crotoniates nobilissimꝰ fuit robore lacertorū:quibus fretꝰ cū lignū semifixū in silua errās inuenisset conatꝰ est manibꝰ diducere:sȝ cuneis excīdētibꝰ cōprehēsis eiꝰ manibꝰ i medio conatu substitit preda feris:meminerūt Ci. ꝛ Dio.
Icari et erigone mors. Muneribꝰ Icarus Erigones pater cū attice colonos vini vsum docuisset illi inusitato liquore ebrij venenū datū sibi arbitrātes:eū necarūt vno impetu:cuiꝰ morte audita erigone filia laq̄o vitā finiuit. notissima fab. est hist. ab Hyginio in primis cū pluribꝰ versibꝰ tradita.
Lacedemoniorū strategema. ❡ Obstructus tantū erat laudis bellice studiū apud lacedemonios:vt mr̄es filijs in aciē ꝓdeūtibꝰ scuta porrigētes hec dicerēt:pgite in his:aut victores:aut mortui.
Eurysthenis mors. Euristhenes cū male pugnasset domū sempiterno dedecore affecit:q̄ de cā mr̄ indignata eū clausuȝ inedia perire coegit. Illiꝰ exē. Agamēnon mactata iphianassa fi. secūdos vētos ipetrauit a Diana:cuiꝰ indignatiōe Neptunꝰ mare ifestū reddiderat grecis:sȝ cū eo sacrificio cerua ꝑ filia supposita fuisset:dati q̄dē fuerūt in p̄sens optati vēti:sȝ Diana offense non immemor effecisse dr̄:vt a Clytēnestra vxore Agamēnō interficeret. placet magis legas minerue. ꝛ intelligas de aiace oilei:q̄ ob violatā Cassandrā i tēplo palladis dee naufragiū fecit:vt ante est dictū ex inia ꝛ Ho. ꝛ Stra.
Aiacis oilei interitus. Palamedis mors. Naupliade. Palamedes crimie ficto ab Ulysse:qđ aurū a priamo in grecorum proditionem accepisset:lapidibus obrutus est.
Etali mors. ❡ Aethalon. aetalus ab Isidis sacerdote necatus est:iratū numē signa dedit futuri mali in egyptios omnes:quod/vt declinarent/instituerunt ne qui ex eiꝰ familia qui ethalō hospitē necasset: in egypto esset:aut vllo tempore sacerdotij dignitatē attingeret:certe quidem leges erant:quibus sacerdotia dari possent:vt scri. Iosephus.

al's armos.
Ut cruor herculeos abijt diffusus in artus:
Corpora pestiferum sic tua virus edat.
Qua sua Penthidem proles est vlta Lycurgum:
Hec maneat teli te quoq̧ plaga noui.
Atq̧ Milo robur diducere fissile tentes:
Nec possis captas inde referre manus.
Muneribusq̧ tuis ledaris/vt Icarus in quem
Intulit armatas ebria turba manus.
Quodq̧ dolore necis patrie pia filia fecit:
Uincula per laquei fac quoq̧ guttur eat.
al's obstrictusq̧.
Obstructusq̧ famem patiaris limine tecti:
Ut legem pene cui dedit ipsa parens.
Illius exemplo violes simulachra minerue:
Aulidis a portu qui leue vertit iter.
Naupliadeq̧ modo ficto pro crimine penas
Morte luas:nec te non meruisse iuuet.
Aethalon vt vita spoliauit Isidius hospes:
Quem memor a sacris nunc quoq̧ pellit Io.

ASRO. Hercules. ☞ Ut cruor her. sepiꝰ superiꝰ Her. iteritū exposuimꝰ:q̄ tunica a Deianyra vxore missa extinctꝰ est. ❡ Qua sua

pēthidē Butes Lycurgi fili⁹ bacchātes mulieres in pr̄is vindictā occidit:cuius obitus iā meminim⁹. Pēthidē dicit:siue qr similia pētheo egerit:siue qr nepos pēthei fuit:nā pētheus Driātē genuit a quo natus est Lycurgus:vt a vetere didicimus interprete. ¶ Utq3 milo robur. milo crotoniēsis illustris athleta fuit vt apud Gel. in xiiij. q̄ cū in locis siluestrib⁹ italie iter faceret quercū proxime viā patulis in parte media ramis hiantē vidit immissis digitis in hiatū arboris deducere eā conatus est medioq3 iam rescisso:ipse cū manus deduxisset:credens iam opus perfectū:in naturā arbor rediīt ⁊ retētis hois manibus:feris eum prebuit dilacerādū. qd etiā a Ua. le. maxi. tangit. ¶ Muneribusq3 tuis le. Icarus/vt ab Hyginio accepimus cū a libero patre vini vsum edoctus esset:atticorū fines perambulās pastoribus nouū genus liquoris prebuit:quo ebrij existimarunt veneno se potatos:quare icarū in puteū deiecerūt:cius aūt canis meta dicta:que semper dominū sequebatur domū venit ac Erigone Icari filie mortis patris suspitionē ostēdit:quā etiā ad locū perduxit:tāto aūt dolore affecta dicit Erigone:vt suspēso vita decesserit:cui mortue canis spiritu suo parētauit:quos oēs iuppiter miseratione in astra deformauit. ¶ Quodq3 dolore necis. Erigonē dicit:de qua nunc locuti sumus. ¶ Obstructusq3 fa. Eurysthenes matrē laconicā nobilē crudelitate dicit habuisse:que in bellū filio prodeūti iussit:ne domū reuerteret nisi cede hostium pollutus:is nequaquā id perfunctus est:quare a matre clausus inedia ad inferos secessit:vt vetus docet interpres. ¶ Illius exēplo violes. Aiacis oilei tangit histo. qui inter scopulos illisus est vt exposuimus. Naupliade. que modo palamedē dicit nō vulgaris industrie vir:nam preter. x vj. literas quas adinuenit:latrūculorū quoq3 ludum primus creditur cōperisse:auctor Plini. hic Nauplie filius fuit:⁊ Ulyssis dolo a grecis lapidibus obrutus:vt iam ostendimus. ¶ Aethalon vt vita. Isidis sacerdos Aethalon q̄ filij cōcubitū petierat interfecit: quare cū in eius templo aliorū Aegyptij regū imagines collocent/huius ne statua poneret est vetitū. vel sic Aethalus sacerdos Isidis ab hospite occisus est/quare Egyptij Isidis iram metuētes instituerūt ne quis ex ea familia sacerdotiū iniret/aut sacris Isidis posset interesse/ vt narrat vetus interpres.

Zaro: Herculeo: Butes qua re pēthides dictus sit. Milo crotoniensis. Icarus. Erigone. Eurysthenes. Aiax oile⁹. palamedes.

Et vt cruor/scz Nessi/venenosus abijt diffusus in artus Herculeos. i. in mēbra Herculis p camisiā a Deianyra per Lycā missam/sic virus. i. venenū pestiferū edat. i. absumat corpora tua. Nec plaga noui teli/qua Lycurgū pēthidē. i. pēthei filiū sua ples fili⁹ Butes/ē vlta. s. occidēdo Bacchi sacerdotes varijs supplicijs maneat i. expectet/quoq3. i. etiā te. Et tētes. i. coneris diducere. i. in diuersas partes distrahere:robur. i. arborē robustā: aut reuera arborē robur dictā:q̄ est de genere quercuū:fissile. i. fissam/⁊ rimosā:vt:idest, quēadmodū Milo supple tētauit:vt etiā Aulus gellius recitat:nec possis referre inde. i. ex ipso robore manus captas. i. comprehēsas ab arbore/⁊ ita maneas preda feris:vt ille māsit. Et ledaris tuis muneribus. i. ob tua munera:⁊ inuēta:vt Icarus supple lesus est ob inuentū vinū:in quē ebria turba:scz agrestiū credēs se veneno infectā intulit manus armatas q̄ ipsum occiderūt. Et fac quoq3. i. etiam vt supple guttur tuū eat per vincula laquei. i. vt stranguleris:et suspēdaris:qd. i. quā rem pia filia:scilicet, Erigone, virgo fecit dolore. i. ob dolorē necis patrie. i. paterne:seu patris sui Icari. Et tu obstructus in limine tecti. i. domus:patiaris famem:vt supple famem passus est:et ea necidatus Eurysthenes lacedemonius:cui ipsa parens. i. mater dedit legem pene:vt recitat a calderino. Illius exēplo ad finem vsq3/quem nunc attigimus:imprecatur in Ibin. Ordo est. Uioles simulachra Minerue exemplo illius scilicet Aiacis oilei:qui concubitu templum palladis incestauit:qui vertit iter leue. id est facile a portu aulidis:ob quam rem volunt alij legendum esse Diane. Et luas morte scilicet tua : penas pro crimine ficto:id est false imposito more naupliade id est palamedis Naupli filij. ab vlysse falso accusati;nec iuuet non meruisse: id est nec profit tibi:quod non merueris/sicut nec Palamedi profuit.

ASCEN.

Utq3 Melantheum tenebris a cede latentem

Prodidit officio luminis ipsa parens.

Sic tua coniectis fodiantur corpora telis:

Sic precor auxilijs impediare tuis.

Qualis equis pactis/quos fortis agebat achilles/

Acta Phrygi timido est/nox tibi talis eat.

Nec tu q̄ Rhesus somno meliore fruaris:

Quam comites Rhesi tu necis ante diem.

Quā quos cū rutulos morti Rhannete dederunt

Impiger Hyrtacides/Hyrtacideq3 comes.

al's cliniade.

Cliniadeq3 modo circundatus ignibus atris:

Membra feras stygie semicremata neci.

Utq3 Remo muros auso transire recentes:

Noxia sint capiti rustica tela tuo.

Deniq3 sarmaticas inter/geticasq3 sagittas

Utq3 Me. potes intelligere de custode caprarum vlyssis:sed placet intelligas de Codro q̄ melāthei fili⁹ fuit:vt Strabo scri. ⁊ patrē necauit:deprehēsus ab athenensib⁹ ad suppliciū matre indicāte:qua vna conscia latebat. ¶ Qualis. Dolonē a troianis missum in grecorū castra explorāda captū Ulys. ⁊ Diome. tota nocte in q̄ne habuerūt sciscitātes q̄d apd troianos ageret. Is autē venerat:vt eq̄s achillis abduceret:q̄s p̄miserat troianis:sed noctē illā egit insomnē magno metu:talē imprecat ibidi. ¶ Nec tu quā Rhe. thracie rex equos albos troianis adducebat:q̄ si pabula troie gustassent:in fatis erat pergama capi nō posse: sed ipse cū comitib⁹ a grecis interfect⁹ est:cū noctē ageret magno metu. Quā quos. Nisus ⁊ Euryalus in castris Turni Rhannetē trucidarūt dormientē vna cū multis alijs. ¶ Cliniadeq3. Alcibiades cū in Phrygia ab Athenensibus exularet/immissis percussorib⁹ publico decreto in cubiculo cremat⁹ est/fuit aūt Clytie filius/potes ⁊ Clytiadē intelligere filiū Clytie puelle dilecte a Sole/q̄ radijs Phebi exustus est. Utq3 Remo. Remus cū pter fratris edictū muros Rome inchoatos trāscēderet:a Fabio Celere necat⁹ ē. Celer aūt officij nomē est. nā Romulus satellites suos celeres appellauit. auc. sunt Plu. Liui⁹ ⁊ Dionysius. Utq3 Me. Melantheus homicidio obnoxius cū lateret a matre rei inscia/querētibus est manifestat⁹:vtq3 meli⁹ cognoscerēt/lumen attulit/q̄ captus capite mulctat⁹ est/vt vetus interpres scri. Alij de codro intelligētes peruertunt histo. ¶ Sic tua coniectis:ad huius loci interp̄tationē tres inferiores versus ptinent/ ⁊ Dolonis phrygis:vin taxat. Hic ad grecorum

DOMI. Codri interitus. Dolonis exitus. Rhesi historia. Rhannetis exitus. Alcibiadis casus. Clytias ali⁹ qui fuerit. Zaro. Melāth⁹ q̄

His precor vt viuas: et moriare locis.

Hec tibi tantisper subito sint missa libello:

Immemores ne nos esse querare tui.

Pauca quidem fateor: sed dij dent plura roganti:

Multiplicentque suo vota fauore mea.

Postmodo plura leges / et nomen habentia verum:

Et pede quo debent acria bella geri.

¶ Publij Ouidij Nasonis Sulmonēsis poete clarissimi liber In Ibin feliciter explicit.

castra exploranda missus est a Troianis quibus Achillis equos Balion inque et Xanthum abducere pactus est: sed ab Vly. et Dio. per noctem captus occiditur: prius tamē Troianorum detectis consilijs: vt Ho. et Ditis scri. Ouid. in heroidibus retulit. Et ferro Rhesum: Dolonaque cesos / Vtque sit hic somno pditus: ille dolo. Nec tu quam Rh. Cionei filius Rhesus Thracie rex: in Troianorū auxilia veniēs vna cum comitibus ab Vlys. et socio Diome. occisus est Dolon: qui equos albos secum ducebat: qui si Xanthum bibissent: erat in fatis Troiam capi nō posse: vt Maronis carmē testatur. Ardentesque auertit equos in castra priusquam Pabula gustassent Troie: Xantumque bibissent. Ho. et Ditis hāc copiosius scripse. histo. Quā quos cum ru. Nisus Hyrtaci filius: et comes Euryalus in rutulorum castra venere: vbi Rhannetem multosque alios morti dedere: tandē et ipsi agniti occisi sunt: vt in. vij. Aenei. Verg. est auc. Cliniadeque mo. Persicus Clinij filius a socijs occisus est: ac semicōbustus propter auri copiā: quā habebat secū: si veteri credimus interpreti: pōt quoque de Alcibiade Clinie filio intelligi: qui in Phrygia crematus est Lysandri lacedemonij artificio: vt Probus Aemilius tradit: legitur et Clytiade: et Clytie filiū dicit: qui dicitur radijs solaribus exustus. ¶ Vtque Remo muros: narrat in primo ab vrbe cōdita Liuius Remū in cōtentione augurij ictū in turba cecidisse: deinde ait. Vulgatior fama est ludibrio fratris Remū nouos trāsilijsse muros: inde ab irato Romulo cum verbis quoque increpitās adiecisset: sic deinde quicūque alius trāsiliet menia mea interfectū a Celere Centurione rastro. ¶ Rustica tela: quia rustici tum Romani erāt: isque Centurio: a quo Remus est occisus. ¶ Denique sar. inter Geticasque sagittas / Sarmate quos greci sauromatas vocāt / Borealē regionē incolūt exilem: ac tenuē alioquin felicibus refertā arboribus: ab amazonibus orīūdi: vt Herodotus tradit: tāta ijs est barbaries: vt pacem nō intelligāt: sagittis in bello vti solitos accepimus: sicut et Getas: qui a Romanis: teste in. iiij. histo. Pli. Daci nūcupātur / Thraciā incolere dicūtur: eodē in loco / Plinio auctore: quorū seuitie in lib. de Pōto Ouid. memorat: cum ait. Nulla getis toto gens est truculētior orbe. ¶ Hec tibi tantisper: interea et si fere post se postulet: dum pro donec: siue quam diu: vt doctorū grāmaticorū est sententia. Subito sint missa libello / Immemores ne nos esse querare tui. solēt hoīes cum a patria absunt quamprimū ad amicos literas dare: vt inde ipsorū oblitos nō credāt: quare nunc poeta inquit. Mittimus tibi has nostras impcationes subito ne credas me iniurie oblitū: quare in principio opis dixit. Sic ego te nōdū ferro iaculabor acuto. et que sequūtur ad octo versus. ¶ Querare: queror deponēs absolutū sine ae diphtōgo idē quod lamentor valet: vt hoc loco: vnde questus quarte inflexionis pro lamētatione accipit: cuius dtūs et abltūs pluralis est questubus: vt portub⁹. Quero: aūt cum per diphthongon scribitur: a quo multa cōponūtur verba: notissimā habet significationē: quā docti pariter et indocti tenēt: vnde questus. i. lucrū deducitur: qui in dtō et ablō plurali questibus facit. ¶ Pauca quidē fateor: subaudiendū missa a me sunt. ¶ Sed Dij dent plura precanti: rogāti. precor cum merum post se actm habet est idem qd rogo: cum vero dtō adiungitur est idē quod imprecari: hoc est optare alicui Deos precādo bonam fortunā: aut malā: quēadmodum apud auctores obseruauimus: de quo verbo differit Gellius in noctibus atticis. ¶ Postmodo plura leges: intelligendū quod ista que nūc mittimus. ¶ Et nomē habētia verum: nō autem quēadmodum in presentia ficto nomine Ibidē appellamus. Et pede quo debēt acria bella geri: carmine iambico vtimur ad maledicentiā proprie: vt in principio docuit poeta: vbi dicit. Postmodo si perges in te mihi liber Iambus tincta lycambeo sanguine tela dabit: et nos quoque in cōmentario abūde explicuimus. Acria: seuera. Acre multas habet significationes: vt Nonius Mar. docet: inter quas acre pro seuero exponit. Bella: bellum et preliū ita inter se differūt: vt bellū dicatur: tum ipsa pugna: tum totū tēpus: quo in militia sumus: preliū ipsum tantūmodo armorū certamē. Geri: fieri. gerere habere: ferre: et vt hic: facere: teste Nonio: et Gerrones nugatores nūcupāt: et gerre nuge: sicuti Seruius et Nonius Marcellus tradunt: nō a gerēdo nam geminat r. sed a Gerra quod est cratis genus: quod cum sibi poscerēt syracusani pro scutis illusi: tamen nomen dederunt nugacibus. ¶ Et vt ipsa parēs. i. mater pdidit officio luminis. i. agnitione p oculos facta / Melāthcū. s. filiū suū latētē. i. defensum a cede. i. occisione tenebris. i. bñficio tenebrarū: sic tua corpora fodiātur telis cōiectis: scz in ea. et ego precor. vt impediare sic a tuis auxilijs. i. ab ijs: qui tibi auxilio esse deberēt: vt ille matre impeditus est. Qualis nox est acta phrygi. i. Troiano. s. Doloni timido: scz propter furtū qd attētauit: hoc est equis: quos fortis Achilles agebat: pactis. i. pollicitis ab eo: talis nox eat tibi. i. illudaris: et tādē neceris: vt ille. Nec tu fruaris meliore somno quam Rhesus. s. rex Thracie: qui prima nocte cum Troiā intrare nō posset: somno grauatus deprehensus et occisus est: ablatis equis eius cādidissimis et fatalibus: nec tu fruaris meliore somno ante diē necis. i. pridie: quam necaberis quam supple fruebātur comittes Rhesi. Et nō fruaris meliore somno: quam supple ij quos hyrtacides. i. Nisus: impiger. i. velocissimus cursor: vt ptz quinto Aeneidos: etiā nono. Et comes hyrtacide. s. Eurialus: dederūt morti. i. occiderunt cum Rhāncte rutulo: dum scz p noctē ad Aeneā iter habebāt p castra rutulorum: vt late ptz Aeneidos. ix. Et tu feras mēbra semicremata. i. ad mediū cremata neci stygie. i. ad mortē infernalē exiliēs circundat⁹ atris ignibus more Cliniade. i. Alcibiadis: qui in cubiculo cremat⁹ est: aut more Clytiade puelle filij: qui radijs Solis exust⁹ perijt. Et tela rustica sint noxia. i. nociua: tuo capiti. i. interficiāt te: vt supple fuerūt noxia Remo fři Romuli auso trāsire muros. s. Rome recētes. i. recēter factos: et adhuc humiles: denique ego pcor: vt viuas / et moriare his locis. s. in quibus me esse gaudes inter sagittas sarmaticas: et geticas. i. sarmatarū: et getarū ferociū pplorū ad glacialē oceanū habitātiū. Hec. s. maledicta et nociua vota sunt missa tibi tātisper: scilz dum inter geticas sagittas moriaris: libello subito. i. subito calore edito: ne querare. i. queraris nos esse immemores tui: hoc p irrisionē dicit: quia meli⁹ esse nō esse memorē / quam sic. ego quidē fateor pauca supple hec esse. sed dij dent mihi roganti plura supple mala in te impcari: et multiplicent mea vota suo fauore. Et leges postmodo. i. postmodū: plura. i. plures impcationes: et habētia verū nomē / scz tuū: cum nūc per fictionē Ibis voceris / et supple cōfecta pede / scz iambico: quo acria bella. i. hostiles impcationes: debent geri. i. ingeri / et impcari.

PERORATIO.

Rhesus.
Dolon.
Rhānetes
Persici mors.
Remus.
Sarmateque et sauromate quā incolūt regionē.
Gete qui et Dace quam incolunt regionem.
Tātisper qd post se exigat et cū coiungatur.
Queror quomodo scribat: et quā habeat significationem.
Precor quibus casibus cōiungatur: et quot habeat significata: quibus vtebantur carmine iābico.
Acre quot significata hēat multa.
Bellum in quo a prelio differat.
Gero quot significationes habeat.
Gerrones et gerre vn dicantur et quōo scribātur.
Ascensius.



Audiat Papinius patrē q p tenebras Lycophronis poete sine errore incederet. Egolin tam obscuro Peroratio.
Ouidij opere interpretando tātā laudē nec agnosco: nec mihi assumo: vt in tā recōditis locis aliqñ
nō offenderim: qui z ea doctrina nō sū: qua Papinij patrē fuisse credimus: atq vtinā vel mediocri
essem: vt opus habui interptādū: in quo poeta obscuritatē non solū admisit vt ille: sed affectauit: vt
nemo pter Callimachū: q obscurior p emulationē esse contēdit: id qd initio diximus. Lycophronis
carmen legimus sepe: in quo argumēto quidē Ouidio grādior: sed verbis apertior nobis videt: z ceci sane qui
illū interpretant: in tāta psertim librop copia: nō tam per cōiecturā fabule apud illud indagāde fuerūt: q colli
gēde a diuersis auctoribus scripte. Mihi vero sepe vix vno verbo designate occurrebāt: vt primū quidē/ si vel
let: cōijciendū fuerit: tñ quid afferre possemus elaborandū. Breuitatē in primis sum secutus: vel qd opus quoq
breue esset: vel qd eius generis sunt: q recitamus: vt capite ijs adumbrato: reliquū corpus colorib⁹/ quos indi
cauimus: facile deduci posset: opusculi initio ingenue fassus sum: quos habeā auctores: si qua pterea alij inue
nerūt: in cōem afferāt vtilitatē. Nos cōmētarios in Iuueñ. quos viro principi indicauimus cū reliquo opere li
brarijs nuper tradidimus imprimēdos. Ubi quid scripserim: quid effecerim: aliop erit iudiciū: ea certe fore cōfi
do: que duo quinquagenarij homines: quop vterq industrie nostre vel inuidet: vel pie aduersat ab eo qui. xxix.
nondum compleuit annum discere malunt: q ignorare. Uale Falco: z ama me.

¶ Domitij Calderini Ueronensis commentariorum Ouidij in Ibin Finis.

¶ Ouidij vita per Antonium Uolscum.



Ublij Ouidij Nasonis poete vetusta equestris ordinis familia fuit: patria vero pelignorum Sulmo Ouidij pa-
Troianop opus: pr Nasonis pe nat⁹ est Minerue qnquatrijs ad. xiiij. kal. Aprilis. An. Hircio: z. C. Pā tria.
sa Coss. qui ad Mutinā bello ciuili ceciderāt: fratrē habuit vno anno natu maiorē: cū quo sub erudi
tissimis i vrbe grāmaticis Crassitio Pascile surrētino: z Scribonio aphrodisio Orbilij seruo pfecit: Nasonis
Iulio phrygino Augusti liberto grāmatico celeberrimo amicissimū fuisse Tranquillus scr. Āduer magistrat⁹.
sante natura: vt patri obtēperaret: fop secutus est. Sed cū ille nonagesimo etatis anno interiret: ipse ad musas
veluti ad peculiare nature munus redijt. Octauij munere eques triūuiratū tulit. Ex poetis amicos habuit. Ae Ouidij hos-
miliū macrū Ueronēsem: q de herbis scripsit. Ponticū: q Thebaida cecinit. Propertiū vmbrū elegiacū auctorē. ti vbi.
Bacchū q iābos edidit: z Flaccū horatiū venusinū: vxores habuit tres: duas repudiauit: cū tertia sctissime vi
xit: ex q duas filias suscepit. Ex altera scdi viri nuptias secuta in Lybiā auus est fact⁹: in exiliū cū annū ageret Nasonis
qnquagesimū: ab Octauio mittit. Alterā noie Perillā domi nubilē reliqt. Exilij cāz in fastop interptatione ex opera.
posuim⁹. Hortos habuit in colle qrinali. anno post exiliū nono in pōto: vbi exulabat: e vita migrauit: sepultus
Thomis: vt tradit Eusebi⁹: in exilio scripsit Ibin: sue miserie qrelas in op⁹ geminū distinxit: altep tristitiā: alte
rū exiliū pōticū inscripsit. xij. fastop libros emēdauit: z edidit: quop sex desiderant. Cōsolationē de morte drusi.
Germanici pro triūphū: z latina z getica lingua cecinit. Añ exiliū ediderat amādi artē: z remedium amoris: ad
Corynnā: Medeā tragediā: quā maxime Fabius cōmēdat: opusculū de piscib⁹ inchoatū reliqt. Metamor. sine
editione e manib⁹ intercidit: cui vltimā limā ob exiliū apponere nō licuit. Multa cremauit. Eplas autē multo
anteq emēdatissimas dederat. Has qm pter heroes: tris heroinas solū dedisse cōfinxerit: lz qdā aliter falso cre
dāt: vt suo loco disputabim⁹: heroidas iscripsit: heroū gen⁹ ad Iouē/ deosq refert Hesi. idq fuisse vult cū The
be z troia cecidere. Quos mālius iō tradit heroas appellari: qm aere (qd celū dicim⁹) gñe: z virtute digni videāt.

¶ Ouidij vita per Christophorum Zarotum, Iustinopolitanum compilata. Sulmo.



Ublius Ouidius Naso Peliginis in oppido Sulmone tertiodecimo calēdas Apriles ex Botio eque Ouidij pa-
stri ordinis patre natus est: secūdo quinquatriop die: eo quo Hircius z Pansa Coss. mutinēsi bello tria.
cecidere anno: fratrē habuit maiorē natu: cū quo in patria est educatus: primaq literarū rudimēta
edoctus. Mox vtrūq adultū pater Romā misit: vt eloquētie studijs pariter z legib⁹ incumberēt: q
stus acquirēdi gratia: facile alter parētis pceptis paruit: qui nisi diem fata pmaturassent: vigesimo
enim etatis sue anno e vita decessit/ causidicus optimus futurus videbat. Ouidius aūt nō sine maxima mole
stia aliquādiu foro operā dedit: reosq plerūq defendit: interq centūuiros iudiciū dixit: quātū in declamatio
nibus extiterit/ Seneca nobis testimonio est: qui eū declamatoribus inseruit. Defuncto patre musis z poetice
totū se tradidit: a quib⁹ studijs inuitus secesserat: vtq etiā in eis melius pficeret/ grecas literas didicit quo tē
pore sub Marco Uarrone: cui acceptissim⁹ fuit: sicuti z sub Cornel. Gallo militiā exercuit. Uxores tres habuit:
quarū primā/ que ei pene puero nupserat/ ob mop insolētiā/ turpitudinēq dimisit. Alterā quoq repudiauit:
causa nobis cur id fecerit incognita. Tertia vero diutius cū eo māsit: ex qua filiā Perillā noie habuit. Demum
ab Augusto imperatore annū agēs quinquagesimū in Pontū euxinū relegat⁹ est: cui⁹ exilij cās/ qs est/ q faci
le norit: cū z ipse mō hāc: modo illā referat: satis tñ cōstat ibi p nouē annos māsisse vbi extremū obijt diē Anno Exiliū Na-
Tiberij quinto: z ppe Tomos oppidū sepultū. Siue propter libros: quos de arte amandi cōposuit: exularit: qd sonis.
nō mirū videri debet: siquidē ferunt libri hmōi a Iulia z Drusilla vehemēter cōcupiti: perlectiq assidue: vñ et
suspitio orta est incēsas libidine amatores fuisse se secutas. Cesarē vero vsq excanduisse: vt z auctorē huius ma Exilij cause
li in exiliū pepulerit Ouidiū: z pariter mulieres: tā z si qd meruerat Ouidius: vel quonā pacto potuissent eius
blandimētis carminis: nisi suū corpus antea pstituere cupiuissent: que q (vt alij volūt) Sydonij auctoritatē in
mediū afferētes: qz Iuliā augusti puellā ex liuia filiā amarit: quā ab Ouidio Corynnā falso noie appellatā tra
dunt: que cā a nobis minime probari pōt: nec a quoquā docto: si examussim Sydonij verba trutinarit: z qd de
Corynna ab Ouid. scriptū sit: leget: haud principis puella digna: siue qz Liuiā drusillā nudā viderit: aut Augu
stū principē cū exoletis cōsuescentē: que ambe cause satis placēt: cū z ipse qz indicarit. Cur aliquid vidi: cur no
xia lumina feci. Cur imprudēti cognita culpa mihi est? Inscius Acteon vidit sine veste Dianā. Preda fuit cani
bus nō minus ipse suis. Si qs aūt curiosius hec scire affectat: eius tum de tristib⁹: tū de Ponto libros plegat: Ouidij ope-
nos tantū in psentia diuersas attigimus opiniones illop: qui exilij Ouidij meminerūt. Multa carmine scripta ra.
memorie reliquit: auspicat⁹ est primis teneris adhuc annis Heroidū diuersarū epistolas. Deinde amop libros
quinq ad Corinnam: quos ad tres redegit: hi de sine titulo quoq nūcupātur. De medicamine faciei. De arte
amandi ad iuuentutē romanā libros tres: quos parricidas solet appellare. De remedio amoris libros duos.
Metamorphoseon libros quindecim opus diuinū heroiciq carminis dignitati cōueniens: licet in eum nimis
lasciuire dixerit Quintilianus. Tragedias quoq adorsus est: quarum Medea maxime a Fabio Quintiliano: z
Cornelio Tacito approbatur: ait namq Fabius in decimo. Ouidij Medea videtur mihi ostendere quantū vir
ille ingenio prestare potuerit: si ingenio suo tēperare: quam indulgere maluisset. In malos poetas librum com
posuit: vt Quintilianus refert. Epistolā consolatoriā ad Liuiam augustā de morte Drusi Neronis: qui morbo
in germania perierat. Bellum actiacum inchoauit. Ad Tiberium libros duos. De tristibus quinq. De ponto
quatuor. Fastop duodecim: z nisi sex manibus habeātur tēporum incuria. In Ibin inuectiuam vaticinia vnico

absoluit libro. Triumphum Cesaris. De piscibus opus inchoauit: vt oppianus scripsit lingua getica. Libellu
de gestis imperatoris apud getas. Nonnulla etiā opuscula Ouidio ascribuntur: que an ipsius fuerint non la
boro: videlicet de nuce: de Philomela: de pulice: nō tamen hec habemus: cū multa interierint: seu librariorū
inertia: siue tēporū iniquitate. Quem autē inter elegiacos poetas locū teneat: ex Quintiliano facile dat intell
gi: cū ait. Elegia quoq; grecos prouocamus: cuius mihi tersus/atq; elegans maxime videt auctor Tibullus
Sunt qui Propertium malint. Ouidius vtroq; lasciuior: sicut durior Gallus.

Super Phaone fabula quedam sane haud sane hactenus cognita explicata.



Ommentarios in Sapphus ad Phaonem epistolam preclara duo nostre tempestatis excudere in
genia. Georgius scilicet merula: & Calderinus domitius. Alexandrinus ille patria. Veronensis D
mitius. Vterq; mediusfidius (si iudicium requiras meum) erudite multa: multa ingeniose: tum d
grecorum: tum de latinorum hausta fontibus in medium protulere. Ceterum quoniam vnus: alte
ve non omnia nosse potest: animaduertimus nos historiā super Phaone: vel potius fabellam lep
dam sane: neq; non necessariā admodum pretermissam. Eam si in presentia explicemus haud quidem ingrati
iniucundāq; studiosis adulescentibus rem facturū nos credimus: dū qualēcūq; grecorū tradidere monument
latinis nostris nostra opera studioq; veluti per quosdā traduces legendā dederimus. Hāc igitur ad hanc fe
me sententiā Elianus omnimode historie. xij. describit Pulcherrimū mortaliū omniū Phaonē a Venere olī
lactucis occultatū. Esse vero & alios aliter qui scripserint fuisse Phaonē ex eorū hominū genere: qui traijciēdi
vltro citroq; viatoribus nauigiolis impensiorē dantes operā victū sibi diurnū queritarēt. Accessisse tandē al
quādo venerē: que se vt in alterā trāsportaret ripā: nulla interim pmissa stipe rogaret. Quod cum ille libētiu
effecisset: nescius quā trāsueheret deā esse: tum vero a venere lōge pretiosius accepisse munus quam si vel am
plissimū manu pretiū exegisset. Alabastrum nāq; cum accepisset vnguine quodā plenuz quo semel peunct⁹ fo
mosissimus repente mortaliū cunctorū apparuit: mulieres oēs lesbias in eius exarsisse cupidinem. Pre ceteri
vero impatientissime atq; ardentissime a Sappho Scamādronymi poetria perq; celebri adamatum. Cuz qu
cubantē velut adulterum captū necatumq; fuisse: illud vero nec possum: vel volo dissimulatum extremam hā
particulā de Phaonis videlicet nece: nō satis ex greco constare codice. Interfectū quidē illū: tāq; mechū certur
est: sz cum amica hac sua necne: haud affirmare vacillāte codicis fide ausim. Atq; hāc esse Sappho quā diuin
quoq; Plato sapientē vocet: sunt qui putent: sunt qui alterā lesbiam/& ipsam psaltriam hāc credant: que amo
ris impatientia ex Leucate sese postmodum in mare deiecerit. Satis enī constat Eliano ipso & Suide scripti
duas extitisse: quaruz vna poetria perq; celebris: altera & psaltria/& meretrix fuerit. Cui quoq; fabelle Lucia
ex mortuorū dialogis ad hūc ferme sensum subscribit testimoniū. An & tibi forte fortuna quispiā/& Phaoni V
nus olim dicitur: cū illam traiecisset ex chio sic adulescēs pulcher imprimis & amabilis oblatus est.

Ex Sapphus ad Phaonem epistola carmina preter multorum hactenus sententias enodata.



Ec mihi Pierides subeunt/Dryadesve puelle.
Nec mihi Thespiadum cetera turba iuuat.

Duos hosce versiculos cōmentarij: vnus vt notissimos: vt altioris nescio quid doctrine continēte
enarrat alter: sz vterq; (qd omni cū modestia dictū velim) tā peruerse legit/quā falso (ni fallor) inter
pretat. Quid enī amabo (vt merulā interim omiserim nō multū insuadētē) superstitiosa illa domit
valet explicatio? quā ille ingeniose magis cōminiscit quā vere. Atq; vt oia demus. Quid ōso cōmertij musis c
dryadib⁹: nisi philosophari altius tūc domitio visum? Quid fordidū illud turbe nomē ad musas: qd subsequen
tes versiculi duo. Vilis amynthone: vilis mihi cādida Cydno. Nō oculis grata est Atys vt an meis. Sed mis
sa hec oia fecerim⁹. Quid ad hoc rñdebūt q codices oēs Naidesue puelle nō dryades habēt? Qd & merula fa
teat: sed repugnāte syllaba substitutas a se nescio quas Dryadas roboreas plane deas & siluestres non negat
Remittem⁹ igit illas rus vnā venere. Nos vo & ipsi⁹ Sapph⁹ grecis vsiculis freti: & veteres codices secuti sic le
gendū affirmamus. Nec mihi Pyrino subeūt Mnaisve puelle. Nec mihi lesbiadū cetera turba iuuat. Due nāq
fuere Tribades Pyrino videlz & Mnais: quas ipsa Sappho citet hisce versiculis. Maladi cecorimen⁹ te: gos
cepalin amorphoteron mnaidos cetis aplos pyrinos subnectit aūt q peri dialecton conscripsit: author est in
mnais atticei pyrino onomata cyria. i. sunt aūt Mnais & pyrino noia ppria. Nois aūt prioris tribados erit ill
inflexio: q grecis & latinis vsurpatur monimētis frequens. vt dido did⁹. Sappho sapph⁹. sic Pyrino pyrin⁹: d
qua inflexione & Quintilian⁹ & grāmatici certatim. Sed illud Tespiadū qs nō videat legēdū lesbyadū cū & co
dex vetus hoc innuat: & prōpta fuerit oia deprauātibus inuersio: q malūt cuncta corrūpere: q sese fateri aliq
ignorare. Sz sup hoc nihil addā ampli⁹: si lectorē prius rogaro vt cādide cūcta libret: nec quorūdā authoritat
imponi sibi patiat: aut meliora semp inueniri nō posse diffidat. Quā nostrā emēdationē eo magis pbamus: q
flaminius noster cādidus olim doctorū laudator: atq; idē in pangēdis carminibus celebris author calculū sta
tim adposuit suū: & iam scrupulū quo semper fatigatus super hisce carminibus fuerit habeat nullum.

Publij Ouidij Nasonis vita.

Sulmonensis Naso: de se enim ita scribit. Sulmo mihi pr̃ia est gelidis huberrim⁹ vndis. Milia q nouies distat ab vrbe decem.



Vb. Ouidius Naso genitus est Sulmone patria qd oppidū in pelignis fuit: natalē habuit aprili m
se dieb⁹ quinquatrijs: qb⁹ sacra mineruę celebrari mos fuit apud Romanos. A. Licinio. &. L. Pāsa
Cos. q mutinēsi pugna cōtra Antoniū ceciderūt: neq; desunt q referāt eodē die natos fuisse Pu. Ou
diū: & Albiū Tibullū poetā in scribēdis elegis maxima elegātia. Maiores illi ptigerūt nobili gener
atq; satis honesto: a quibus eqstrē dignitatē acceptā ppetuo seruauit. In ipso adulescētie sue princ
pio magnope pbauit quātū pstaret ingenij facilitate ac pciaris morib⁹. Quocirca Rome institut⁹ est in latini
literis maxima diligētia parētis: & cū in tenera etate (vt cōstat) summa voluptate & gratia teneret componēdi
carminibus ab eo studio retractus est parētis admonitionibus: qui monere illū & assidue hortari nō desistit a
oratoriā facultatē: vt qui ad questū & opes cōparādas animū magis intēdisset. Itaq; factū est vt Publius Ou
dius studiū illud atq; curā absoluēdi carmina intermitteret: animūq; ad causas & forū cōuerteret preceptorib
Arelio Fusco & Portio Latrone: cuius eloquentiā atq; eruditionē vehementer admiratus est. Neq; in ea etat
tulit vulgarē laudem aut commendationem ingenij sui: vt refert anneus Senec. Nam & in priuatis & in centu
viralibus causis precedit: aliasq; preterea dignitates obiuit postea q virilē togā assumpsit: & latū clauum ade
ptus est: de quo habent cōplura apud ipsum Ouidiū diuersis locis: q sunt a nobis pretermittēda studio breui
tatis. Ceterū quū nihil aīo suo potius foret quā versari in otio literarū posthabita oi cura rerū publicarū ad isti
tutū suū rediit: ac totū se dicauit poetice facultati: vnū perpetuū sibi nomē & quietē singularē fore sperabat: mini
me dubiū est eundē habuisse tres vxores. Primā enim sub ipsam adulescentiam & inutilem pareq; se dignā re
pudiauit: cūq; ea more veterū diuortiū fecit. Alterā bonis parentibus ortam beneq; moratā: sed stabili connu
bio sibi coniunctā mature dimisit: successit his Perilla: cuius egregiam formam atq; probitatē pluribus locis

extollit. Neq; tñ dilexit eã maxima fide ⁊ beniuolẽtia singulari: sꝫ in poetica etiã erudiuit: magnaq; cura ercolu-
it. Quo factũ est: vt Perilla exulãti marito fidẽ suã diligẽtissime seruauerit. Amicos habuit ꝑmultos cũ dos-
ctrina ⁊ gñis nobilitate isignes: tũ ꝓbitate ac moribꝰ ornatissimos: vt Albiũ Tibullũ. Sor. Seuerũ. Sabinum.
Sex. Põpeiũ Grecinũ ⁊ Flaccũ/ viros ↄsulares quoꝝ familiaritate vsus est. Messallã ꝑterea Albinouanũ. Emi-
liũ. Macrũ: Maximũ: ⁊ alios cõplures: cũ quibꝰ (vt ipse refert) cõiũctissime vixit. Relatũ a Suetonio Trãquillo
Juliũ Higiniũ (q̃ Augusti libertꝰ fuit/ summoq; ingenio ⁊ doctrina prestitit) familiarissimũ fuisse Ouidio poe-
te. De ipsius operibꝰ haud magnũ opereprecciũ est pluribus agere: cũ multi de hoc scripserint: eaq; vulgo satis
nota sint ex cõmẽtarijs nostrorũ grãmaticorũ. Et sane hic vnus preter ceteros oẽs videt̃ plura atq; varia poe-
matũ genera descripsisse In eo opere (cui titulũ fecit Metamorphoseõ) secutus est partheniũ Chiũ poetã q̃ gre-
ce scripsit preclarũ poema pari argumẽto: ⁊ materia simili. Id Ouidij opus in tãto ꝑtio habitũ est grecoꝝ inge-
nijs: vt illud ↄuerterint in suũ sermonẽ. Est eñ refertũ varia ⁊ multiplici eruditione: q̃q; ipse auctor inemenda-
tũ/ atq; imperfectũ reliq̃t: vt ipse testat̃ versiculis additis. Nã absente illo atq; etiã nesciẽte editũ est in vulgus
ab amicis. Fastorũ libros sex cõposuit: eosq; ad germanicũ Drusi filiũ misit: reliquos per importunũ obitum: ⁊
aduersam exilij fortunã (vt pleriq; putãt) nõ potuit ꝑficere. Is tñ alicubi adserit duodecim a se cõpositos. Opus
q̃dẽ eruditũ ⁊ plenũ magna ⁊ copiosa rerũ sciẽtia. Sex ego fastoꝝ scripsi: totidẽq; libellos. Cũq; suo finẽ mẽse
libellꝰ hꝫ. De amoribꝰ libros tres: in quibꝰ sub ficto noĩe Corinne maxime ꝓbauit ingeniũ suũ: cõplures etiã
ep̃las: in q̃bꝰ est vsus mira elegãtia ⁊ artificio singulari: vt critici adserũt. In elegia habitꝰ est paulo lasciuior
vt q̃ nimiũ q̃nq; indulserit genio suo. Preterea libros artiũ amãdi: ⁊ remedioꝝ: in Ibin: de obitu Drusi: epigrã-
mata ⁊ poemata cõplura: q̃ ab eodẽ cõposita sunt (vt grãmatici veteres testant̃). Quedã tñ falso atq; iprobe ad
eũ referunt̃: vt carmen de vocibus auiũ: de pulice: ⁊ alia indigna prorsus atq; aliena ab ingenio atq; doctrina
tanti poete. Volumẽ preterea scripsit alieuticon: in quo cõplexus est varia ⁊ inaudita ad eã diẽ noĩa pisciũ: qđ
amissũ est: vt alia multa eiusdẽ autoris iniuria hoĩm ⁊ lõga vetustate insequẽtiũ tẽpoꝝ. Idẽ Ouidius magno-
pere cõmẽdatus est in medee tragedia ꝓpter ipsam elegãtiã ⁊ sentẽtiaꝝ grauitatẽ: vt Cor. Tacitus ⁊ Fabius
Quintilianꝰ referũt. In vrbe scđm capitoliũ habitauit: hortosq; habuit in colle positos: qua via appia cõiunge-
batur cũ Flaminea. In his magna animi voluptate versari consueuit: suũq; otiũ mitioribus curis traducere.
Relegatꝰ est a Cesare Augusto in põtũ ad oppidũ Tomos quo tpe Ouidius maiorẽ quietẽ atq; otiũ dari sibi
sperabat recolẽdis veteribus studijs: vt qui accessisset ad etatẽ ꝓuectiorẽ. Causam vero tã seui tanq; inciuilis
exilij varie multi (vt in re ancipiti euenit) interpretant̃. Alij hoc referunt ad eos libros: q̃ ab eo scripti sunt de
amoribꝰ: qđ essent paulo lasciuiores: vt est auctor Sextꝰ aureliꝰ: q̃ de Ro. principibꝰ scripsit. Pleriq; existimant
ꝓuenisse hoc ex adulterio cũ Julia Augusti filia. Qua in re ⁊ si Pub. Ouidiꝰ nihil oĩno aperte rettulit: tñ alicubi
vr̃ ipm insinuare velata ꝓprij noĩs cã. Itaq; Sidoniꝰ Apollinaris vr̃ existimasse ob id fuisse illũ relegatũ ab au-
gusto: vt satis declarat̃ his v̄sibꝰ. Nec te carmina ꝑ libidinosa. Notũ naso tenet: tomosq; missũ. Quõdã cesaree
nimis puelle. Ficto carmine subditũ Corinne. Hoc idẽ innuit Ouidiꝰ Quũ refert. Lingua sile: nõ est vltra nar-
rabile q̃dq̃: ⁊ alibi seruata rõne obstiuati silẽtij. Nec breue: nec tutũ est peccati q̃ sit origo. Dicere: tractari vulne-
ra nr̃a timẽt. Minime aũt obscuꝝ est Juliã Augusti principis filiã deflagrasse magna libidine: ⁊ infamẽ fuisse
vulgatã ꝑ vrbẽ adulterijs: vt ab antiq̃s scriptoribꝰ refert̃. Quapropter iclinat animꝰ vt existimẽ haud satis po-
tuisse Octauiũ sibi tẽperare quominꝰ deseuiret i poetã ouidiũ ↄficta cã noui noĩs: qđ ipudicis carminibꝰ operã
atq; studiũ posuisset. In exilio supra septẽ ãnos versatꝰ est. Cũq; illi viuẽdũ foret iter incultas atq; barbaras na-
tiões: tñ sibi ꝓmeruit gr̃e atq; studij bñ ꝑclareq; agẽdo: vt i eiꝰ obitu Gete illi ac Tomitãi ppl̃i tenere lachrimas
nõ potuerit. Fuit eñ Ouidiꝰ moribꝰ apprime honestis ⁊ facilitate mirifica ad ↄciliãda igenia hoĩꝫ: qđ i primis
dignũ est summa admiratione. Quũ geticũ sermonẽ atq; sarmaticũ didicisset poemata descripsit getica lingua
laudesq; Cesarũ decãtauit. obijsse tradit̃ eodẽ anno quo. T. Liuiꝰ q̃ nobilissimus auctor habitꝰ est in Romana
historia describẽda: sepultusq; fuit iuxta oppidũ Tomos: vt Eusebius testat̃: permulti scriptores tũ veteres/ tũ
iuniores deplorarũt obitũ illius vt indignũ atq; miserabilẽ habita detestatione tã seue tamq; calamitose rele-
gationis: sed eleganter imprimis ⁊ copiose (vt ego existimo) Ange. Politianus id fecit his versibus.

Et iacet euxinis vates romanus in oris:
  Romanum vatem barbara terra tegit.
Terra tegit vatem teneros qui lusit amores
  Barbara: quam gelidis alluit hister aquis.
Nec te Roma pudet: que tanto immitis alumno
  Pectora habes ipsis barbariora Getis.
Ecquis io muse scythicis in finibus egro
  Tedia qui morbi demeret vllus erat?
Ecquis frigidulos qui lecto imponeret artus?
  Aut qui dulciloquo falleret ore diem?
Aut qui tentaret salientis tempora vene:
  Aut fomẽta manu q̃ni properata daret.
Conderet aut oculos media iam morte natantes?
  Aut legeret summam qui pius ore animam.
Nullus erat: nullus: veteres tu dura sodales
  Heu procul a Ponto martia Roma tenes.
Nullus erat/ procul ah coniux: paruiq; nepotes:
  Nec fuerat profugum nata sequuta patrem.
Scilicet immanes Bessi/ flauiq; Coralli/
  Aut vos pelliti saxea corda Gete.
Scilicet horribili dederit solamina vultu
  Sarmata ab epoto sepe vehendus equo.
Sarmata: cui rigidam demisso in lumina frontem
  Mota pruinoso tempora crine sonant.
Sed tamen ⁊ Bessi extinctum: fleuere Coralli:
  Sarmataq;: ⁊ durus contudit ora Getes.
Extinctum ⁊ montes flebant: ⁊ silua: fereq;:
  Et flesse in medijs dicitur hister aquis.
Quinetiam pigro concretum frigore pontum:
  Nereidum lacrimis intepuisse ferunt.
Accurrere leues Paphia cum matre volucres
  Arsuroq; faces supposuere rogo.
Quem simul adsumsit rapide violentia flamme:
  Relliquias tecto composuere cado.
Impositumq; breui signarunt carmine saxum:
  Qui iacet hic: teneri doctor amoris erat.
Ipsa locum late sancto Cytherea liquore
  Irrorat niuea terq; quaterq; manu.
Vos quoq; pierides vati libastis adempto
  Carmina: sed nostro non referenda sono.

¶ Publij Ouidij Nasonis poete clarissimi heroides epistolas/ et reliqua eiusdẽ
vatis hoc in opere contenta cudebat Benedictus Bõnyn Lugduni Anno post
partum virginis. M.ccccc.xxxvj. mensis Maij. die. xviij.

Registum huius operis.

A a b c d e f g h i k l m n o p q r.
Omnes sunt quaterniones/ preter A qui est duernio.

Antonio q Antonio

Dom manoel

Domina Domina antonio

Ao muito estimado snor ho snor ... caualeiro fidalgo da casa del rei noso snor e criado de ...

... nacu snor

Ao snor ho snor ... caualeiro fidalgo da casa del rei noso snor



Estas epistolas sam de Joam gomes o pequeno que anda na 2 classe

